

HET DA-BOEK VAN ROBBERT

Inleiding

Mijn dagboeken van vroeger teruglezend besepte ik dat het in feite één groot seksverhaal was, waar ik graag anderen van mee laat genieten, zodoende heb ik het verwerkt tot dit **DIKKE AFTREKBOEK**.

INHOUD

1. Eerste liefdes
2. Ware Liefde
3. Vakantie in Turkije
4. Ontmaskerd
5. Valt het nog goed te maken?
6. Schoolkamp
7. Nieuwe vrienden
8. Films
9. Excursie
10. Gay-films
11. Verkrachting
12. Het 'echte' werk
13. Ruzie die leidt tot...
14. Nina
15. Feest: nieuwe en oude ontmoetingen
16. Gevecht
17. Betrapt
18. Op de vlucht
19. Eerste nacht in de nieuwe kamer
20. Zelfstandig/Rechtszaak/vonnis
21. Achtervolgd

22. Trio
23. 'Plee-boys'
24. Kraakactie
25. Twijfels
26. Horizonverbreding
27. Slecht nieuws
28. Nieuw avontuur
29. Verleiding, schaamte, verlangen
30. Party
31. Echte homo
32. Schoonheden kijken, filmen en....
33. Lekkere klootjes
34. Onaangename verrassing
35. Spannend spel en een scharrel
36. Bijleggen
37. Verjaardagsfeestje
38. Dierenactie
39. Joggen
40. Meditaties/ Nieuwe woonruimte
41. Knalfuif en knalzoen
42. De magische Bermuda-driehoek
43. Blunder
44. Naderend afscheid
45. Alleen
46. Een engel
47. Engelenmagie
48. Grote lullen

49. Lichamelijk en geestelijk genot
50. Lekkere soepele ritjes
51. Bovernaardse kwaliteiten
52. Strand
53. Nat genot
54. Bloeddorst
55. Een wilde rit
56. 'Militaire oefening'
57. Slangenbad
58. Spelen in bad
59. Vakantie
60. Oorlog
61. Meisjes
62. Vlaams genot
63. Kookkunst
64. Uit de hand lopende spelletjes
65. Party-fun
66. Slippertje met een staartje
67. Maanritueel
68. Waternimf
69. Nog meer overspel
70. M'n stoere soldaat
71. Schuldgevoel
72. Vreselijk nieuws
73. Nieuw bedrog
74. Hete Denen
75. Nieuwe aanwinst

1. Eerste liefdes

Hoi ik ben Robbert, geb. 21-3-1964. Ik ga je m'n levensverhaal schrijven, met de nadruk op mijn seksuele ervaringen. De rest is niet zo interessant, ik zal je niet lastig vallen met saaie economie-repetities e.d.

Eerst even een uitleg over de titel. Door een tyfout werd 'dagboek' 'daboek', en dat bracht mij op de nieuwe titel, dat een afkorting is van Dikke Aftrekboek. Dus hopelijk heb je er veel ruk/masturbeerplezier mee!

Al op jonge leeftijd schreef ik seksverhalen, tamelijk extreme kan ik wel zeggen. Overigens wel allemaal hetero. Ik had toen geen flauw idee dat ik ook op jongens kon vallen. Van homoseksualiteit had ik wel gehoord maar ik kon me er totaal niets bij voorstellen. Het kwam ook niet in onze familie voor zover ik weet.

Gelukkig heb ik alle verhalen weggegooid.

Mijn feitelijke seksleven begon pas op m'n 15^e, dus daar begint dit boek.

Wel even kort mijn voorgeschiedenis.

Ik groeide op in een oersaai dorp: 'Middendorp', direct ten zuiden van een grote stad die ik hier 'Middenstad' noem. Daar ging ik naar de middelbare school: het Sorelcollege.

Ik had het daar niet naar m'n zin. Ik was een dromer, of juist nogal hyperactief, maar concentreren op saaie lessen was niet mijn hobby. Maar ik worstelde me door 2 gym-klassen, 1 Atheneümklas en belandde vandaar op 4 Havo. Het was toen 1979 en hier begint mijn verhaal.

Mijn slechte schoolprestaties waren niet naar de zin van m'n pa, die het zelf ver geschopt heeft kan ik wel zeggen, evenals m'n oudere broer Frederik. Maatschappelijk gezien dan. Ik ben de enige socialist in de familie. Zij noemen 't linkse /rooie rakker en dat is nog zacht uitgedrukt. Ik noem 't zelf andersdenkend. Maar ook daar val ik je zo min mogelijk mee lastig in dit verhaal.

Maar ik was dus, of voelde me in elk geval altijd al, een buitenbeentje in de familie, en werd niet helemaal geaccepteerd al werd dat nooit met zoveel woorden gezegd. Ik was een dromer en een fantast. Dat kwam verder niet in de familie voor en nu ik als enige in de gehele familie tot Havo-nivo was teruggezakt was ik helemaal outsider. Ik had school al ergens vanaf de 4^e lagere school altijd saai en zinloos gevonden en wilde liefst helemaal niet naar school. Met vriendjes haalde ik kattenkwaad uit, bv. muren beschilderen met vetkrijt met vieze (soms gewelddadige) tekeningetjes, b.v.k. op muren van (hoek)huizen van vervelende kinderen in de klas. Of rare vieze taartjes maken voor koninginnedag en dan kijken naar de zure gezichten van mensen als ze die aten.. dat soort fluwekul. Maar mijn ouders hadden nogal harde strafmaatregelen in petto als ik spijbelde: geen judolessen meer en geen pianoles, al was ik dat laatste inmiddels toch al beu. Niet het pianospelen, wel de dwangmatige lesjes en de hoge verwachtingen die ik onbewust voelde bij m'n ouders. Alles was bovendien klassiek, dat vond ik ook saai. Ik had wat boeken met bladmuziek van diverse popartiesten gekocht, dat gaf me veel meer plezier om te spelen, maar daar hoefde ik op les niet mee aan te komen.

Die eerste 3 klassen op het VWO was ik niet erg populair. Ik werd zelfs regelmatig gepest. Ik had een paar vrienden, maar die waren ook niet van de populairsten. Ik was ook nogal klein en tenger voor m'n leeftijd, en werd dan ook nogal eens voor mietje uitgemaakt. Misschien zat hier een kern van waarheid in, maar dat was ik me toen in elk geval niet bewust en ik voelde het als een belediging. Een ander veel toegeworpen 'scheldwoord' was stuedje, want ik had inmiddels ook een bril. Overigens waren die jongens die me pestten zelf grotere sukkelers dan ik vond ik, maar goed, het was toch niet echt leuk. Ik ben nooit in elkaar geslagen, wat ik soms jammer vond, daar ik vrij ver gevorderd in judo was. Ik was wel zo verstandig niet zelf de eerste klap uit te delen..

Ik kwam steeds meer met mezelf in de knoei. 't Zal wel aan de hormonen hebben gelegen, maar ik haatte school met al dat huiswerk, repetities, saaie vakken, je door massa's megalange slungels doorworsten om op tijd din 't volgende lokaal te zijn etc. Het ging allemaal totaal tegen mijn natuur in. Ik wou zo snel mogelijk van school, en was na de 3e klas maar met hakken en sloot over, dus ging ik in de vierde naar de Havo. Ik trok in pauzes altijd al op met m'n vrienden van de basisschool, die (bijna) allemaal op de Mavo en Havo zaten. Toen ik naar de Havo ging kwam ik bij enkele van hen in de klas: Iwan, René, Laurens en Bart. Ook wat meisjes, waaronder een enkele leuke, maar ik was nog wat verlegen als 't op meisjes aankwam.. Ik was ook nogal kritisch en vond niet één de moeite waard om te proberen te versieren. Ze begonnen wel oog voor mij te krijgen, ik was flink gegroeid intussen, en begon al beetje baard in de keel te krijgen, blijkbaar interessant voor meisjes van die leeftijd. 't Bleef echter bij beetje flirtren hier en daar, dansen natuurlijk op schoolfeesten, maar verder ging ik niet. Nu ja één keer, ik zat in de derde nog, heb ik een meisje een kus op de mond gegeven, na school, toen door samenloop van omstandigheden alle anderen weg waren en wij twee overbleven. Ene Manja, die een klas lager zat en nogal optrok met m'n vriend(inn)engroepje van m'n basisschool. Een hele tijd stond ik met haar te praten en keek daarbij steeds naar haar mooie blauwe ogen, lachende lippen en leuke sproetjes. Ze kwam steeds meer los, en vroeg toen plotseling: "heb je wel es een meisje gezoend?". Ik zei: 'nog niet', en toen gaf ik haar gauw een kus op de mond en zei: 'nu wel'. Dat vond ze leuk, maar ze werd wel verlegen en zei naar huis te moeten. Het was in de laatste weken van het schooljaar, en 't is bij die kus gebeven. We voelden ons allebei beetje ongemakkelijk geloof ik, al keken we elkaar wel vaak aan, buiten op schoolplein enzo, en we werden ook geplaagd. Maar ik kreeg de kans niet meer met haar alleen te zijn (en durfde waarschijnlijk niet, ook door 't geplaag van de jongens). Echt verliefd was ik ook niet. 't Was meer de spanning van: kan ik een meisje 'versieren', durf ik dat. Nee dus (afgezien van de kus). Ik was een laatbloeiër ook denk ik. Ze had 't jaar erop een ander vriendje.

De thuissituatie en schoolsituatie deden me afzetten tegen alles wat 'gezag' probeerde uit te stralen, en ik haalde nogal eens wat uit op school, temeer dat me de nodige populariteit bleek te verschaffen. 't Leverde me met tekenen nog goede cijfers op ook, waar ik bv. de rellen in Ierland van de terroristische beweging IRA, of voetbalvandalen enzo tekende.

Daarnaast ging ik me punk uitdossen, als uiterlijk teken van verzet. Hanekam, oorkingen, veel spelden, punkkleding.. Alles niet echt naar de smaak van m'n ouders, maar ze lieten me wel m'n gang gaan. M'n gedrag vonden ze minder leuk, daar kreeg ik wel regelmatig woorden over met ze.

Ik trok m'n vrienden mee in m'n baldadige gedrag, en Laurens en René werden net als ik punk.

Zij hadden op gegeven moment allebei een vriendin. Ik helaas niet, dus ik was best jaloers. Maar daar kwam gauw verandering in.

Juli 1979

Op een avond in de zomervakantie hadden m'n vrienden een feestje georganiseerd, bij Laurens thuis. Diens ouders waren op vakantie, dus we hadden het rijk alleen. Behalve Laurens en René was er nog een punkvriend van ons: Bas. Die zat op een andere school. Alle drie hadden ze hun meisje bij zich, alleen ik was zonder.

Ze zaten op gegeven moment hun vriendinnen op te juttten of die nog niet iemand voor mij hadden, maar ze noemden alleen maar lelijke meisjes die ik kende, waarschijnlijk om me te plagen. Ik zei heel zelfverzekerd 'vrijheid blijheid', maar intussen zat ik behoorlijk te balen. En ik verveelde me ook wat, en voelde me beetje buitenstaander.

Tot het jongere zusjes van Laurens na veel zaniken het voor elkaar kreeg binnen te komen, o.a. nadat ik zei: 'laat haar er toch bij.'

't Was nl. best een leuk meisje. Niet direct een superstuk, en ik had tot dan toe ook niet echt een oogje op haar, of ontkende dat in elk geval voor mezelf, maar ze had een guitig gezichtje en sprak steeds meer met me naarmate ik daar vaker kwam. Behalve wat praten durfde ik echter tot nu geen nadere toenadering te zoeken. Laurens zou me vast uitlachen als ik zei op z'n zusje te vallen, zo had ik altijd gedacht. Ze was immers ook 1 ½ jaar jonger dan ik.

Ik had nu echter wat glaasjes op en voor ik er erg in had had ik het voor elkaar dat ze naast me op de bank kwam zitten. En toen ik wat later een arm om haar heensloeg protesteerde ze niet!

Praten deed ik nooit veel, en nu wist ik ook niet veel te zeggen. Maar m'n hart bonsde des te harder. De anderen waren meer en meer aan het flikvlooiën, en wij waren min of meer 'over'. Daar moest ik gebruik van maken.. Ik was ondanks de alcohol wel wat zenuwachtig over haar mogelijke reactie, maar bedacht dat het misschien nog stompzinniger was als ik niks zou doen. En 't ging makkelijker dan ik dacht. Ze zat te graaien in de chipsbak op tafel. Ik zat achterovergeleund tegen de bank, en vroeg haar:" geef mij ook es wat".

Toen draaide ze zich met haar hand vol chips naar me toe en.. ze stak een chippie in m'n mond. Ze keek daarbij heel ondeugend. "Lekker," zei ik, uitdagend terugkijkend.

"Lust je er nog één?" vroeg ze.

"Ik lust nog veel meer," zei ik.

"Deze ook?" vroeg ze toen en ze stak haar tong uit.

Dat werd dus mijn eerste tongzoen. Het was hemels.

Nadat we een paar minuten zo bezig waren, of na paar seconden al, weet niet meer, zo in de greep als ik was van deze euforische ervaring, kwam het commentaar.

"Blijf van m'n zusje af!" was de eerste uitroep, van Laurens dus. En vervolgens naar z'n zusje:

"Ester, doe niet zo vies, daar ben je nog te klein voor." En zo volgden nog wat opmerkingen van hem

en de anderen. Voor ons alleen maar aanleiding er nog een schepje bovenop te doen en elkaar stevig vast te pakken en flink aan mekaar te lebben.

Toen 't commentaar niet ophield stelde Ester me voor naar haar kamer te gaan.

“Je waagt 't niet Rob,” zei Laurens dreigend tegen mij, en tegen z'n zusje: “Ik zeg het tegen Pa en Ma hoor, dan mag je nooit meer alleen thuisblijven als ik een feestje heb.”

“Dan zal ik es wat over jou vertellen,” zei Ester brutaal terug.

Ik twijfelde wat te doen. Ik wilde natuurlijk niks liever dan met haar mee naar boven, maar kon ik dit maken? Anderzijds was ik 't kinderachtig commentaar ook spuugzat, we mochten toch zelf weten wat we deden? Toen Laurens zei: “Hé Rob, kun je echt niks beters krijgen dan dat suffe zusje van me?” aarzelde ik niet meer en stond ik op om met haar mee te gaan.

“Ik snap niet hoe zo'n stumperd als jij aan zo'n leuk zusje komt,” zei ik spottend terug.

We lieten de lachende en smalende luitjes achter en ik volgde Ester de trap op naar haar kamer. Ik had de kriebels door m'n hele lijf. Maar ik moet bekennen dat er niet veel bijzonders meer is gebeurd hoor. Ik zou niet durven! Beetje zoenen, plaatjes draaien, kletsen, lachen.. dat was 't. Maar 't was wel spannend, die eerste voorzichtige stapjes op weg van de liefde.

Ik was de hele nacht en de erop volgende dag in de wolken.

Ik had met haar afgesproken die vrijdag samen de stad in te gaan, zonder dat Laurens 't zou weten.

Ze haalde mij op, met de fiets. We gingen winkeltje in, winkeltje uit. Toen ze in een pashokje kleren aan het passen was, kon ik niet laten even naar binnen te gluren. Ze zag me maar werd niet kwaad. Integendeel. “Kom maar,” zei ze uitnodigend. Dus ik glipte naar binnen. Ze had 't bloesje van de winkel net aan, maar nog niet alle knoopjes dichtgeknoopt. Ik 'hielp' haar daarmee, en de kriebels gierden door m'n buik. We keken elkaar aan en binnen een seconde waren we stevig aan het zoenen. Ik kon 't niet laten nu een hand onder 't losse bloesje te laten glijden, wat ze toeliet.

Hoe lang dit spannende moment heeft geduurd weer ik niet meer, maar 't hield op toen iemand ongeduldig riep: ‘zijn jullie nog niet klaar?’.

Enigszins beschaamd kwamen we samen het pashokje uit.

We hebben de hele zomer verkering gehad, maar het bleef bij vrijen en strelen, ook over 't kruis soms, maar boven de kleren. We hielden kleren aan, tastten hooguit onder elkaars shirts, maar 'huid op huidcontact' bleef boven de gordel. Laurens bemoeide zich overal mee. Hij wou precies weten wat ik allemaal met z'n zusje deed, waar we heen gingen, hoe 'ver' we gingen, en hield angstvallig in 't oog of ik haar niet bedroog. Volgens mij had hij liever haar in de gaten kunnen houden, want ze was nogal een allemansvriendje. Er gingen geruchten rond dat ze het 'met Samuel had', een jongen uit haar klas. Of dat waar was ben ik nooit achter gekomen. Ze wou me echter aan het begin van het nieuwe schooljaar steeds minder vaak zien. Zogenaamd vanwege huiswerk. Maar voor mij was de spanning er ook beetje af, doordat we zo in de gaten werden gehouden (ze zat bij mij op school). En helemaal mijn typ was ze ook niet, vooral ook kwa karakter klikte het niet echt. Dus op een dag heb

ik het uitgemaakt. Ze was boos, maar een week later had ze het met Samuel, dus m.i. was ze ook op mij uitgekeken.

Dit was m'n eerste liefdesavontuurtje.

Verder beleefde ik een hoop avontuur met m'n vrienden. Nu 't uit was met Ester kon ik weer beter met Laurens overweg, en we waren weer vanouds dikke vrienden, samen met René, Bart en Bas. Iwan trok wat minder met ons op sinds we punk waren.

We deden van alles wat verboden was: graffiti op alle mogelijke plekken op en om school spuiten, af en toe wat jatten (b.v.k. geld uit lerarentassen, maar nooit zo veel dat 't ging opvallen), valse bommeldingen (naar school m.n.), leraren pesten, zoals stinkbommetjes in hun auto gooien als ze per ongeluk 't raampje op een kier hadden gelaten, enz. We zetten ons als echte 'punks' overal tegen af, m.n. tegen de gevestigde orde, zoals school dus.

In repetities maakten we bewust fouten, of schreven hele punksongteksten op i.p.v. de vragen te beantwoorden, en illustreerden e.e.a. met vieze tekeningetjes of shockerende gruwelijke en gewelddadige taferelen.

Hier leden onze schoolresultaten wel onder, en Laurens en Bart zakten aan 't begin van 't schooljaar terug naar de Mavo. Ikzelf haalde nog redelijk goede cijfers.

November 1979

Toen ik in oktober of november ergens een keer betrapt was toen ik op het lerarentoilet de wc-bril met graffiti (witte, de kleur van de wc-bril) bespoot werd ik een paar dagen geschorst.

M'n schoolcijfers zakten ook drastisch, en na heftige woorden met Pa en Ma, en het stopzetten van m'n judolessen besloot ik toch maar wat beter m'n best te doen, al was 't alleen maar om zo snel mogelijk van school af te zijn. De judolessen kon ik zelf misschien wel betalen van m'n gejatte geld, maar dat zou opvallen. Een krantenwijk had ik na 2 weken al de brui aan gegeven, dus ik had alleen zak- en kleedgeld, wat wel vrij veel was, maar ik wou ook wel es een lp kopen en stappen enzo. Ik stopte dus met judo en ging nu maar beetje hardlopen en trainen met halters enzo thuis, dat kostte niks. Ik wilde er ook wel es wat mannelijker uit gaan zien. Met judo was ik tot bruine band gekomen, dat was mooi genoeg. Ik had 't eigenlijk tot m'n 18^e willen volhouden. Dan zou ik sowieso gestopt zijn, want dan zou ik naar de senioren moeten en dan werd 't een stuk duurder en zwaarder. Ik had niet zo'n zin elke week geblesseerd te raken. Maar dat gebeurde nu al af en toe, dus tijd om te stoppen.

Ik had intussen een andere hobby: muziek maken met Bas en Bart. Bas drumde en Bart speelde gitaar. Ik kocht een keyboard en dit vond ik wel te gek. We speelden punk natuurlijk, al hield Bart daar eigenlijk niet zo van, maar hij deed vrolijk mee. René speelde niks, maar hij probeerde af en toe te zingen. Laurens moedigde ons aan.

April 1980

Bart en soms René gingen wel es met me mee joggen. René was niet zo fanatiek, maar met hem kon ik wel lachen. Hij had nogal lef als 't om meisjes ging, en hij wist altijd wel wat meiden aan te spreken onderweg, oa. van die groepjes amazones als we in het plaatselijke bos gingen hardlopen.

Op een dag, toen ik met Bart en René weer es in 't bos hardliep deed hij dat ook weer. Hij riep weer es z'n gebruikelijke: "We zijn moe, mogen we achterop?" Zowaar ging er dit keer één op in.

"Dat durven jullie toch niet," riep ze brutaal.

"Moet ik bang zijn voor die slome knol?" vroeg René weer.

Ik weet niet wat ze verder allemaal zeiden want mijn aandacht werd getrokken door één van de achterste meisjes. Ze waren met z'n vieren, de voorste 2 iets ouder dan de achterste. Het knappe meisje was van mijn leeftijd schatte ik. Dat was echt een stuk, en onwijs sexy. Lang donkerblond stijl haar, vrij tenger, eigenlijk niet eens mijn typ, ik viel meer op donker en mollig.. maar hoe ze keek!... Zo onwijs verleidelijk.. Ze zat maar naar me te lonken.

Ik kwam naast haar joggen. René was ook al dichterbij gekomen.

"Dit is een ruiterspad hoor," zei 'mijn' meisje.

"Ik ben een paard, kijk maar, ik heb een paardenstaart," zei ik. Ik had nl. m'n haar aan de achterkant lang laten groeien, nu met joggen in staart gebonden. Opzij was m'n haar kort geschoren, van boven had ik nog stekels rechtop, geen echte hanenkam meer.

"Wat een lelijk paard," zei ze spottend.

"maar wel snel," zei ik.

" Pff.. je moet rennen om ons in stap bij te houden."

"Dat bedoel ik niet.. ik bedoel dat ik snel op een leuk meisje afga.."

"En je gaat snel af ja zeker," spotte het meisje weer.

"Nee, ik ga er snel op. Mag ik nou nog meerijden?" Ik zag dat René inmiddels werd afgewimpeld door 'zijn' meisje (de grote). Ze riep naar achter 'Kom, drrrraf," en zette haar paard aan. Maar 'mijn' meisje hield nog even in.

"Andere keer misschien, kom maar naar Manege de Runners," riep ze naar me terwijl haar paard tegen de teugels stribbelde om achter de anderen aan te rennen.

"Hoe heet je?" riep ik nog, en ze riep terug: "Stella, en jij?" Toen was ze weg, dus of ze m'n naam nog hoorde weet ik niet.

Ik troggelde m'n vrienden natuurlijk meteen mee naar de manege. We wisten wel ongeveer waar die lag en kwamen er een uurtje later ofzo aan.

Ik was dol van spanning. Zou ze er nog zijn? Ik kreeg al een stijve bij de gedachte haar weer te zien. Ik had het al meteen goed te pakken van haar. Heel anders dan Ester. Daar was ik meer mee gegaan om maar es een meisje te hebben, om erbij te horen, en niet meer voor 'mietje' uitgemaakt te worden.

M'n vrienden zagen wel hoe ik 't te pakken had en waren daarom zo gewillig met me mee te gaan, ondanks René's blauwtje. Er waren bovendien vast wel meer leuke meiden op de manege, dus hij kon z'n geluk nog es herkansen.

We liepen wat in de stallen rond, keken in de bak, en daarna in de kantine, maar niks. Geen Stella. We vroegen dus maar es rond, en iemand wist ons te vertellen haar in de wei te hebben gezien.

Ik zei tegen m'n vrienden dat ik wel alleen ging. Zij gingen intussen een frietje eten in de kantine.

De zenuwen gierden door me heen toen ik richting het weiland liep. Ik zag nog niemand, maar kon niet 't hele weiland overzien. Toen ik achter de stallen om liep hoorde ik ineens achter me: "Hé Robbert!". Ik draaide me om, en daar stond ze! Verscholen in de laatste stal voor de uitgang. Ze stond met 2 andere meiden te kletsen. Er stond geen paard in.

Ik kwam wat naderbij.

"Hé Stella," was alles wat ik kon uitbrengen, terwijl ik in haar vurige bruine ogen keek. 2 Seconden, daarna moest ik naar de grond kijken, terwijl ik voorzichtig dichterbij kwam.

"Heeft 't paard de stal gehaald?" vroeg ze smalend. Ik keek haar weer aan en wist niks anders te zeggen dan: "Ja eindelijk."

Ze stelde me voor aan haar 2 vriendinnen (andere dan met wie ze had gereden net geloof ik) als "het slome paard dat haar had achtervolgd".

"Ik mocht niet achterop," zei ik kwasi-zielig.

"Bij Stella nooit gelijk de eerste keer," zei één van de anderen giechelend. Ze giechelden sowieso de hele tijd. Stella vroeg waar m'n vrienden waren en ik stelde voor ze te halen. Maar de 2 vriendinnen vroegen hoe ze eruit zagen en dat zij ze wel gingen halen.

En zo waren we ineens met z'n tweeën in de lege stal.

Stella begon gelijk intieme dingen te vragen als "heb je een vriendin?" en al snel ook "heb je het al es gedaan?" Ik antwoordde met rode oortjes beide vragen ontkennend. Ik wist niet hoe ik 't houden moest van spanning. Volgens mij begon er al wat op te spelen van onder.. hopelijk niet te zichtbaar in m'n joggingbroek. Ik stelde dus maar voor te gaan zitten. We zochten een strontvrije plek in 't stro. Ze had een figuurtje om op te eten, zeker in die strakke paardrijbroek en toen we zaten kon ik niet nalaten te zeggen: "Je hebt mooie benen."

"Hoe kun je dat nou weten, ik heb een broek aan," zei ze. Was dit een uitnodiging?

"Ja, die staat je goed," zei ik en ik legde nu voorzichtig een hand op haar dijbeen.

"Je mag me wel strelen hoor," zei ze meteen uitdagend.

Ik liet m'n hand over haar heen glijden.. Hoe 't precies gebeurde weet ik niet meer, maar de volgende seconde lagen we te rollebollen door de stal. Goh, wat was deze meid heet. Ze stak haar tong helemaal in m'n mond, rolde bovenop me en greep binnen de kortste keren in m'n kruis, terwijl ik nog amper haar billen had aangeraakt!

"Ik wil het met je doen," zei ze toen ze m'n stijve opmerkte.

't Was of m'n hart stilstond.

"Wat.. hier? Onze vrienden komen zo.."

"Nee gekkie, niet nu, hier, maar een andere keer. Ergens anders. Bij jou, of bij mij thuis bijvoorbeeld."

Ik kon geen antwoord geven, want ze zoende me weer. Ik was zo opgewonden dat ik me nauwelijks meer kon beheersen haar kleren van het lijf te trekken. Maar we hoorden onze vrienden aankomen. Gauw lieten we elkaar los en trokken onze kleren recht. Maar aan onze verwarde haren (met stro erin!) konden m'n vrienden wel zien wat er gebeurd was.

We kletsten daarna nog wat met de meiden, liepen wat met ze door de stallen, en vergezelden ze toen ze paarden gingen poetsen. Ik keek alleen maar onafgebroken naar Stella, in voortdurende staat van opwinding, wat zo'n beetje de rest van de dag heeft geduurd.

Natuurlijk wilden m'n vrienden toen we ± een uur later naar huis gingen precies weten wat ik met Stella had.

"Gewoon beetje gestoeid," was alles wat ik ze zei.

We hadden telefoonnummers uitgewisseld en ik had met haar de volgende dag (zondag) afgesproken in 't bos, op een plek die we allebei kende. Ze woonde helaas nogal ver van mij, in een afgelegen dorpje. 't Bos lag zo'n beetje tussen ons in.

Dus zondag toog ik vol spanning op m'n fiets naar de afgesproken plek.

We hadden in die tijd nog geen mobieltjes, dus was 't reuze spannend of we elkaar wel zouden vinden.

Maar het ging goed. We vonden elkaar op afgesproken plaats en tijd. Ik zag haar al meteen staan en m'n hart sloeg gelijk weer over. Ze was pikant gekleed: strak t-shirtje, blote buik (vrij bijzonder in die tijd) en een strakke legging, zodat haar lekkere contouren goed zichtbaar waren.

Na een klein stukje wandelen was 't op het eerste het beste bankje al weer raak.'t Was april, dus nog niet echt warm, daarom mocht ik haar warm houden. Dat was geen probleem. 't Ging er tamelijk heftig aan toe, voor zover mogelijk op een zonnige zondagmiddag in een dichtbevolkt gebied.

't Was misschien vooral m'n hart die er 'heftig aan toeging'. Ik kon geen seconde van Stella afblijven. Toen we even stopten zei ze:

"Zullen we verder gaan?"

"Wat, nu al?" vroeg ik, denkend dat ze verder wilde lopen.

“Ja, hoezo, durf je niet?” vroeg Stella. Ze keek me uitdagend aan en maakte geen aanstalten op te staan. O... ze wou met wat anders ‘verder gaan’ 😊. Dat wou ik ook wel!

“Tuurlijk wel,” zei ik dus en ik trok haar stevig tegen me aan en zoende haar weer wild, terwijl ik onder haar shirt voelde. Zij volgde mijn voorbeeld bij mij. Ze liet me ook in haar broek tasten, maar toen kwam er net een voorbijganger aan, dus stopte ik maar. Zij ook bij mij, terwijl ze de voorbijgangers verstoord nakeek om, zodra ze weg waren, verder te gaan. Maar elke keer als we bij elkaars broek waren beland kwam de volgende voorbijganger. Dus uiteindelijk stelde ik voor naar haar huis te gaan (of mijne, maar dat was verder weg). Ze vroeg:

“Waarom?”

Ik zei: “Ik wil je kamer zien.”

“Volgens mij wil je wat anders zien,” lachte ze.

De opstijgende rode wolkjes in m’n nek waren niet meer te onderdrukken, dus liegen had geen zin en ik zei eerlijk: “Ik wil je tieten zien.”

“Meer niet?” vroeg ze brutaal. Bloos bloos...

“Oké,” onderbrak ze m’n verlegenheid. “Maar ik heb geen condooms.”

“Hó nee, zo ver hoeft echt niet,” of zoiets stamelde ik, compleet overdonderd als ik was. Ze kustte me weer en zei: “laten we dan maar gaan, kom..”

En zo zat ik een klein half uur later bij haar op de kamer. Ze zette een plaatje op en begon wat te dansen.

“Kom, dans je niet mee?” vroeg ze. Ik kwam aarzelend naar haar toe. Ze trok me steeds dichterbij, en draaide zich voor me om, zodat ik wat tegen haar kont aan danste.

“Kunnen je ouders niet binnenkomen?” vroeg ik bezorgd.

Daarop legde ze een stok zodanig tussen een kast en de voorkant van de deur geklemd, dat de deur niet meer open kon.

“M’n ouders kloppen wel, maar m’n zus en broertje niet altijd, dus dit lijkt me beter,” verklaarde ze.

Ik voelde me wat vrijer met de deurblokkade en begon haar weer te zoenen, intussen haar strakke t-shirtje wat omhoog schuivend. Al gauw was ’t helemaal uit en had ze nog slechts een dun bh-tje aan.

Ik kustte haar van haar hals naar haar borsten, terwijl ik haar bh probeerde los te krijgen. Ze draaide zich tenslotte om opdat ik ’t van achter los kon maken. Toen ie los was boog ik me over haar heen en kustte van achter in haar nek, terwijl ik m’n handen over haar borstjes liet glijden. Wat opwindend was dat.

“Ik vind je leuk, heel leuk,” fluisterde ik in haar oor. Ik streefde haar buik. Ze draaide zich weer om en maakte zich los. Toen ging ze op haar rug op bed liggen, keek me aan en zei:

“Kom, kleed je uit.” Intussen trok ze haar strakke legging naar beneden. Ik maakte aarzelend m’n

broek los. Ze wachtte niet langer en trok me naar zich toe om me te kussen. Ik viel half op haar. Ze liet meteen haar hand in m'n broek glijden.

Om een lang verhaal kort te maken: We waren al snel beide nog slechts in onze slip en ze heeft me in 2 minuten klaar getrokken. Ik heb haar ook een beetje gevingerd natuurlijk, op haar aanwijzing. Ze had duidelijk meer ervaring dan ik, al was ze zelfs iets jonger dan ik (ik was net 16, zij 15).

Dat was m'n eerste seksuele ervaring met een meisje.

Er volgden spannende weken. Ik dacht alleen nog maar aan Stella, en huiswerk liep dus weer enigszins spaak. Gelukkig waren m'n eerste 2 rapporten redelijk goed. 't Derde moest maar wat minder.

M'n vrienden zag ik ook wat minder nu, hoewel Stella wel graag met ons samen op pad ging (rotzooi uithalen e.d., ze was ook nogal baldadig). Op school haalde ik ook nog altijd rotzooi uit. Helaas werd ik verraden, toen ik es, samen met Laurens en Bart de stoppen van de hele school had weten eruit te trekken, op een nogal gure regenachtige dag, zodat er een uur lang nergens licht of verwarming was. Iemand uit de klas van Bart had ons gezien en verraden. Erg kinderachtig, maar helaas, dat was wel de 2^e keer dat ik 2 dagen geschorst werd. Ik bleef om m'n ouders gunstig te stemmen t.a.v. Stella hierna maar een poosje rustig op school. Ze hadden me nl. al bedreigd dat ik haar niet meer mocht zien door de weeks e.d. als 't op school weer mis ging. En dat had ik er niet voor over.

Stella mocht niet bij mij slapen van haar ouders, en als ik bij haar was moest ik in een aparte kamer slapen. Maar we vonden gelegenheid genoeg om 'het' te doen. Ja.. ik werd 'ontmaagd'..

We hadden het zowat elke keer als we elkaar zagen erover. We hielden het de eerste tijd echter nog bij handwerk. Dat was al spannend genoeg. Ik voelde me in het begin nog wat te onzeker 'het' ook echt te doen. Maar met de tijd groeide m'n zelfvertrouwen. Niet alleen met haar, in het algemeen. Ik leefde helemaal op door haar. Maar vooral m'n lustgevoelens, die tot dan toe nog wat verscholen lagen, kwamen nu volop tot bloei. Ik dacht dag en nacht aan haar en aan seks. En nadat we zo'n 2 weken met elkaar gingen konden we ons niet meer beheersen. Ik had condooms gekocht. We waren bij haar thuis, alleen. Verder was er niemand gelukkig. Zekerheidshalve hadden we de deur geblokkeerd. Lekker muziekje op. Na wat vrijen waren we allebei zo geil dat ik m'n condooms tevoorschijn haalde en zei: "Zullen we?"

"Ja Rob, laten we neuken," zei ze terug. Wat onhandig schoof ik het rubber geval over m'n geval en even later zocht ik er haar gaatje mee op. Ze was heel nat, en daardoor kostte het niet veel moeite erin te glijden.

Het voelde echt te gek. Ik was wel bang haar pijn te doen, dus deed voorzichtig, maar ze zei al gauw: "Kom maar op, dieper!" Dat deed ik en ik raakte meer en meer opgewonden. Ze kreunde.. Van pijn? Of genot? Ik vroeg haar of ze pijn had, maar ze zei van niet. Ik weet niet of dat waar was. Ik kon echter niet meer stoppen, dus geloofde haar maar al te graag. Ik begon te hijgen.. dit was zó'n euforisch gevoel! Alsof er stroomstoten door m'n lichaam trokken. Van m'n voeten tot m'n kruin en weer terug. Volgens mij kwijlde ik meer in haar mond dan ik nog zoende, zo geil was ik. Ze pakte m'n kont beet en kneep steeds harder. Ik weet niet of dat van pijn was of genot. Ze hijgde ook steeds harder. Ik vergat alles om me heen, alleen zij en ik waren hier, dicht ineen verstrengeld. Ik had er

amper erg in toen de stroomschokken overgingen in andere schokken, en ik klaarkwam. Totaal uitgeblust gleed ik van haar af.

Na deze sublieme eerste keer volgden er nog vele meer. We gingen een maand lang zo'n 3 of 4 dagen/avonden per week naar elkaar toe.

Mei 1980

Maar helaas, aan alle vreugde komt een eind, vaak abrupt. Stella ging verhuizen, naar de andere kant van het land. Dat was al bekend toen ik haar leerde kennen, maar ze had me niks gezegd. Ik was natuurlijk erg teleurgesteld, maar we beloofden elkaar te bellen en schrijven en natuurlijk op te zoeken zo vaak we konden.

Echter 2 weken nadat ze was verhuisd schreef ze me dat ze een ander had. Ik wou haar niet geloven en heb nog 2 of 3 weken eindeloos gebeld en geschreven al zei ze dat ik dat niet meer moest doen. Voor een treinreis had ik geen geld helaas, anders had ik dat zeker erop gewaagd. Ze wou op gegeven moment zelfs niet meer aan de telefoon komen en als ik haar zelf meteen kreeg hing ze op.

Ik was kapot, en heb weken met liefdesverdriet gelopen. En waarschijnlijk nog veel langer als ik niet een heel leuk ander meisje had ontmoet.

Intussen vermaakte ik me weer met kattenkwaad, samen met Laurens, Bart, René en Iwan. We verspreidden bv. pamfletten op school met 'school is brainwashing' en 'huiswerk is slavernij' en '(te veel) repetities is kindermishandeling' en dat soort dingen. Ik zag het niet als 'misdrijf' maar als vrijheid van meningsuiting. Maar zo werd er op school niet over gedacht. Straffen als nablijven, strafwerk (opstellen schrijven e.d.), voerde ik consistent niet uit. Of ik maakte er wat van wat ik leuk vond, zoals tekeningen van een lerares die een leraar pijpte, en aangezien ik redelijk kon tekenen was wel te zien welke leraren het moesten voorstellen. Dat soort tekeningen hing ik ook vaak ergens in school, in de aula meestal. Zonder naam erbij, maar ze hadden gauw genoeg door dat ze allemaal van mij waren. Ook maakte ik tekeningen van terroristische aanslagen op de school e.d. Zonder afzender ook, en ik hing ze op stille momenten op, of juist als 't zo druk was dat niemand op me lette.

Bij de ergste leraren deponeerde ik gebruikte condooms (na zelfbediening, een andere vriendin had ik nog niet, maar in de pauzes hielp ik mezelf weleens, en vulde dan een condoom) in hun tassen, opvallend te zien, zodat ze als ze die in bijzijn van iemand anders openmaakten gelijk opvielen.

Toen ik es voor 't bord moest komen om een som (economie, kutvak) te maken, schreef ik in plaats daarvan iets over milieuvervuiling door al die zgn. geweldige moderne techniek, en dat de economie stukken beter zou draaien als school werd afgeschaft en iedereen weer boer werd.

Wat ik deed waren in 't algemeen dingen waarvan niet in 't schoolreglement stond dat ze niet mochten. Filmen in de klas bijvoorbeeld, en in de lerarenkamer, door 't raam heen. Niet te veel, daar dat duur was met die 8 mm films van toen. Ik legde vooral gedrag vast wat bij leerlingen verboden was, zoals roken in de school, eten in de klas, neuspeuteren etc.. Op een voorstellingsavond op school liet ik de geplakte film zien. Heel gedoe, projector mee e.d., maar daar was ik redelijk handig in. Ook maakte ik met soort van cabaret leraren belachelijk. Ik kon ze vrij goed nadoen nl. Vroeger

durfde ik dat alleen voor vrienden, maar met m'n nieuwe zelfvertrouwen (dankzij Stella) durfde ik het ook voor de hele school. Ik had echt lak aan wat ze van me vonden.

Ik werd bedreigd met opnieuw geschorst worden. M'n vrienden ook.

Dat weerhield ons niet om meer streken uit te halen. Bart en ik verwisselden wat vloeistoffen in het scheikundelokaal. Maar toen we later hoorden dat de klas die hierna scheikunde had bedreigd werd met 3 extra proefwerken hebben we maar bekend. Dat werd de 3^e schorsing en voor m'n pa en ma aanleiding me het schoolkamp eind v/h schooljaar te ontzeggen.

Maar dat ontnam me niet de buitenschoolse pret. Door Stella was ik wat zekerder met meisjes geworden en durfde ik ook wat meer op ze af te gaan in disco's enzo. Stella had me wat 'aangestoken' met haar flirterige gedrag denk ik, en met haar flair in m'n aderen begon het veroveren van meisje m'n nieuwe hobby te worden, al was 't maar puur voor de aandacht en kick.

Juli 1980

Dat barstte vooral los in de zomervakantie. Op school had ik tussen 't gekloot door toch nog maar beetje m'n best gedaan zodat ik nog net met de hakken over de sloot over was naar 5 Havo.

2. Ware liefde

Juli 1980

't Werd een spetterende zomervakantie.

Ik had een vakantiebaantje in een magazijn, spullen sorteren e.d. Saai werk, maar wel lachen met collega's.

De weekenden ging ik stappen met Laurens, René, Bart en Bas. Met een groep mocht ik wel uit van m'n ouders in de stad (Middenstad) waar de punktenten waren. De suffe disco in Middendorp waren we allang ontgroeid vonden we. Soms lukte het om binnen te komen, soms niet (de tenten in de stad waren voor boven de 18). Dan moesten we onze slag slaan in café's. Maar ik vond punkmeiden het leukst, dus de punktenten hadden m'n voorkeur. Ik was nogal kritisch. Op school vond ik niet één meisje echt leuk. Dus behalve wat flirten en dansen ging ik nog niet echt verder met een meisje. Ik versierde ze meestal voor m'n vrienden. Ja, die waren weer deels singel, en nu was ik plotseling zo'n beetje de brutaalste van de groep en lieten ze het aan mij over!

Maar... op een dag.. in de saaie disco in Middendorp notabene.. zag ik een echt stuk dansen.

Normaal had ik geen moeite op meisjes af te stappen, maar dit stuk... Nu kon ik 't niet! Het was een beetje Indisch typ, maar wel sexyer dan de meeste Indische meisjes. Ze had ook iets creools, was wat voller, flinke boezem en lekker kontje! Ze had lang donker golvend haar, een ondeugend gezicht, en ogen, ógen... Als die je aankeken was je ergens in een andere wereld.. waar 't heel warm is! Ik kon

haar dus al niet eens aankijken. Elke keer gluurde ik vanuit de hoek van de disco waar we wat verdekt opgesteld stonden tersluiks naar haar. Ze stond zo'n 7 à 8 meter van ons vandaan... en ja, ze keek een paar keer terug. Maar dan moest ik echt weggijken.. Toch vingen onze blikken elkaar een paar keer. 't Was nog vrij rustig, we waren nogal vroeg, dus 't was extra eng om nu op haar af te stappen. Maar toen ze ging dansen met haar vriendinnen zeiden m'n vrienden: "kom, dan gaan we bij ze in de buurt dansen." We gingen dansen, maar dichterbij dan een meter of 5 durfde ik niet te komen. Ze leek ook een beetje hooghartig te kijken soms, als ik haar al zag.. Maar af en toe leek ze zich expres om te draaien met haar rug naar mij toe, als ik teveel haar kant op keek. Toch keek ze dan ineens ook weer tersluiks naar me om, met die ogen.. Wow...

Bas stelde voor dat hij haar voor me zou aanspreken, maar ik was bang dat ze misschien voor hem zou vallen (hij had vaak succes bij meisjes, hij was de enige voor wie ik niet 'bemiddelde'), dus ik weigerde dat.

Eigenlijk bij toeval.. of was 't geen toeval?..liep ik haar zowat tegen het lijf. Ik ging net te drinken halen voor m'n vrienden, en toen kwam zij van de andere kant af. Misschien even naar het toilet geweest. Ik had haar al even niet gezien (en daarom was ik maar drankjes gaan halen). Onze blikken vingen elkaar weer, en nu keek ik niet weg. Ik liet haar me passeren, draaide een kwart slag naar haar toe om ruimte te maken ('t was wel druk inmiddels) en toen ze vlak voor me was riep ik "Hé schoonheid!" Iets beters wist ik niet. Ze draaide zich even naar me toe met een hooghartige blik. Ik liet me er niet door afschrikken en maakte van de gelegenheid gebruik om de niet al te originele openingszin 'He, ben je hier voor 't eerst?' op haar af te vuren.

Ze bleef zowaar staan en keek me recht aan. 't Was of er een vuurpijl door me heenschoot! Ik had haar het liefst meteen tegen me aangetrokken en op haar heerlijke lippen gezoend. Ze was iets kleiner dan ik, scheelde niet veel.. en dat figúúr... Van dichtbij zag ik helemaal hoe perfect ze was.

Maar ik dwong mezelf naar haar gezicht te kijken, terwijl ze terugschreeuwde: "Nee, ben hier zo vaak".

"O, gek dat ik je nooit eerder gezien heb dan, ik kom hier ook regelmatig," riep ik weer terug.

"Er zijn hier zo veel mensen," zei zij weer.

"Maar niet zo'n knap meisje als jij," riep ik.

Ze lachte zowaar! Een ietwat minachtend lachje, maar toch... Ik smolt.

"Maar ik ga weer naar m'n vriendinnen hè," zei ze. Gauw vroeg ik:

"Ik ging net drinken halen voor m'n vrienden, wil jij ook wat?" Ze aarzelde even maar zei toen: "Oké, even tegen m'n vrienden zeggen oké?" Ze liep verder, nadat ze me had gezegd wat ze wou drinken, en ik liep met m'n hoofd in de wolken naar de bar.

Daar kwam ze even later ook aan, en terwijl ik op m'n beurt wachtte praatten we wat over koetjes en kalfjes. Hoe ze heette, waar ze op school zat, hoe vaak ze hier kwam, dat soort onbenullige dingen. Ze heette Rosa, was Surinaams van afkomst, en 17 jaar oud, iets ouder dan ik dus.

We gingen even later met de drankjes naar m'n vrienden en weer even later gingen we dansen. Haar vriendinnen en mijn vrienden sloten zich aan, maar ik vergat alles en iedereen om me heen.

Ik dacht dat ik binnen was, maar Rosa liet zich niet zo makkelijk 'vangen' als Stella. Ze bewaarde steeds een goede afstand van me en de gesprekken bleven oppervlakkig. Of ze mij nou niet leuk genoeg vond of gewoon voorzichtig was en haar grenzen bewaakte kon ik niet goed peilen. Maar ze stelde m'n geduld wel op de proef. Ik kreeg aan 't eind van de avond wel haar telefoonnummer, maar zoenen leek ze niet klaar voor. Ik durfde het in elk geval niet te proberen. Als ik iets te dichtbij kwam deed ze zo afstandelijk.

Toen de tent sloot gingen we met z'n allen gelijktijdig weg. Ik vroeg Rosa welke kant ze op moest en ik fietste met haar groepje mee, al was 't de andere kant op dan ik moest. Bas moest ook deze kant op, en nog 2 vriendinnen van Rosa. Toen tenslotte de laatste een andere kant op was geslagen (één van haar vriendinnen, waar ze nog even mee had staan praten, ik wachtte intussen) stelde ik voor haar tot haar deur te brengen. "Ik laat een meisje niet alleen over straat gaan" zo verklaarde ik.

"Waarom niet?" vroeg ze.

"Voor verkrachters enzo."

"Jij kan er net zo goed één zijn," zei ze smalend.

"Vertrouw je me niet?" vroeg ik.

"Waarom zou ik? "

Daar wist ik geen antwoord op en ze lachte. "Ik kom alleen wel thuis," en ze fietste al weg.

"Wacht, klein stukje nog dan," riep ik en ik fietste haar snel achterna.

"Je wil gewoon weten waar ik woon," zei Rosa.

"Dat klopt," zei ik eerlijk. Ze stopte en gaf me haar adres, waarop ze zei:

"Zo, dan kun je nu gaan."

"Maar.." protesteerde ik.

"Niks maar," onderbrak ze me ".. morgen weer een dag.. Kom me maar ophalen een uurtje of 2 als je zin en tijd hebt.. Of bel me." Ik ging akkoord en bleef haar nakijken tot ze aan het eind van de straat om de hoek verdween.

Het duizelde me, zo verliefd was ik. Wat een leuk meisje, niet alleen sexy, ook lief, grappig, origineel.. Ik was helemaal hoteldebotel.

Ik kon niet wachten tot het morgen 2 uur was. Ik lag de halve nacht wakker.

Om half 2 die volgende middag stond ik voor de deur van haar flat. 't Was niet ver van de plek waar we gister uit elkaar waren gegaan. Ik had geen idee op welke verdieping ze woonde. Besluiteloos of ik alvast naar boven zou gaan of wachten tot het 2 uur was bleef ik wat ijsberen beneden voor het portiek.

Na nog geen 10 minuten hoorde ik plotseling een stem boven me:

“Hé Robbert, kom je niet boven?” Rosa stond op de galerij van de 3e verdieping, stralend en beeldschoon..

Dat liet ik me niet 2 x zeggen en ik snelde naar boven.

Ze stond al in de hal, toen ik daar hijgend na 3 trappen (voor de lift had ik geen geduld) aankwam.

“Jij bent sportief!” zei ze lachend.

“Ik kon niet wachten tot de lift kwam,” zei ik terwijl ik haar van top tot teen bekeek. In daglicht was ze helemaal knap. Liefst had ik haar meteen gekust, maar dat zou ze vast niet op prijs stellen, dus bleef ik maar op wat afstand.

“Kom maar verder hoor,” zei ze en ze deed de deur naar de galerij open. Ik nam hem van haar over en terwijl ik vlak achter haar stond en ze zich even naar me omdraaide om de deur aan te reiken lachte ik haar wat verlegen toe.

Ze liep snel door, misschien om te vermijden dat ik haar toch nog een kus zou geven, waar ik wel veel zin in had.

“Ik moet nog even m’n moeder helpen met de was, ben bijna klaar,” zei ze toen we bij haar voordeur aangekomen waren.

“Natuurlijk, ik ben veel te vroeg,” zei ik.

“Dat geeft niet,” zei ze opgewekt terug.

Ze woonde alleen met haar moeder en 2 jongere broertjes (11 en 13 jaar). Haar vader woonde in Middenstad. Die zag ze niet zo veel.

Haar moeder was een typische Surinaamse: donker, tamelijk gezet, en heel vrolijk, vol humor. Ik mocht ’t gezin gelijk. De broertjes waren ook heel leuk, kon je echt mee lachen.

Rosa liet me haar kamer zien, maar ik had alleen maar oog voor haar. Ze kletste aan één stuk door, dus ik hoefde niet veel te zeggen gelukkig. Ze had 2 cavia’s, die ze bij me op schoot zette en vervolgens aaide. Volgens mij zonder enige bijbedoeling, maar mijn hart schoot weer in m’n keel.

“Lief hè,” zei ze.

“M.. mm” bevestigde ik, “net als jij.”

“Ik ben geen cavia,” lachte ze.

“Nee, gelukkig niet,” lachte ik mee, terwijl ik haar aankeek. Toen werd zij verlegen. Ze pakte een van de cavia’s van m’n schoot en hield die tegen zich aan en vertroetelde het.

“Die cavia’s hebben maar geluk,” zei ik.

“Hoezo?” vroeg ze ietwat snibbig.

“dat ze zo’n lief vrouwtje hebben,” zei ik onschuldig.

“Wat zullen we gaan doen?” vroeg Rosa na een korte stilte.

Ik kon niks bedenken. Ik wilde maar één ding: haar uitkleden. Maar dat zat er voorlopig niet in voelde ik wel aan. Het maakt niet uit, als ik maar bij haar was en naar haar kon kijken.

“Maakt me niet uit,” zei ik dan ook.

“Echt niet?” zei ze.

“Nee.”

“Dan gaan we naar de aerobicsles van m’n vriendin Linda,” zei Rosa vrolijk.

“O nee, dat niet hè,” riep ik verschrikt uit.. Dat leek me echt supersaai.

“Het maakt je dus wel uit. Verzin jij dan wat,” zei Rosa met lichte spot.

Ik stelde voor haar op een ijsje te trakteren, maar dat ik voor haar ook wel naar de aerobicsles van haar vriendin wilde gaan, als ze dat erg graag wou. Maar ze gaf de voorkeur aan het ijsje. We bleven de hele middag wat bij ’t verlaten winkelcentrum (’t was zondag) rondhangen.

Helaas kwam ze daar op gegeven moment paar vriendinnen tegen en ’t was gedaan met onze privacy. Pas na 1 ½ uur ofzo kreeg ik haar daar weg. Maar toen was ’t al bijna etenstijd.

Beneden in ’t portiek namen we afscheid. Toen we tegen de muur nog wat stonden te kletsen en een nieuwe afspraak maakten, kon ik me niet meer beheersen. En ik denk daardoor iets te wild pakte ik haar bij haar zij en boog me naar haar toe om haar te kussen. Daar was ze niet van gediend en ze duwde me boos van haar af.

“Ben jij ook al net zo als al die jongens die maar één ding willen?” zei ze geïrriteerd.

Ik kon wel janken, en keek haar verongelukt aan. Of ik weet niet hoe ik heb gekeken, maar in elk geval moest ze weer lachen toen ik daar zo radeloos stond.

“Ik vind je wel leuk, maar nog niet zó leuk, begrijp je?” legde ze uit. Ik wist niet of ik ’t begreep. Vond ze me nou wel of niet leuk? Dat er bij vrouwen ook een midden tussen leuk en niet leuk is en pas na wat nadere kennismaking de vonk echt over kan slaan begreep ik toen nog niet.

“Ik denk ’t wel,” zei ik, terwijl ik naar de grond keek.

“Nou, tot dinsdag dan hè,” zei ze en terwijl ze langs me heen liep gaf ze me nog gauw een kusje op de wang. Dat maakte veel goed! Blozend bleef ik haar nakijken tot ze binnen in de lift verdween.

Ik was helemaal ondersteboven van dit ene kusje.

Je snapt dat ik nauwelijks kon wachten tot ’t dinsdag was.

Intussen ‘hielp’ ik mezelf, denkend aan Rosa. De foto’s die ik van haar had gemaakt (films nog niet, had geen filmpje meer) waren nog niet ontwikkeld, ook daar wachtte ik in spanning op.

De maandag bracht ik door met beetje joggen met Bart, die natuurlijk gelijk 'bij'gepraat werd. Hij had intussen een afspraak gemaakt met één van de vriendinnen van Rosa. Lucy heette ze. Ook a.s. dinsdag zou hij haar zien, dus we zaten samen lekker te fantaseren wat we allemaal zouden doen (waar waarschijnlijk niks van terecht kwam).

Van 't rennen kwam niet veel omdat we te veel aan onze meisjes moesten denken, en we gingen maar bij hem thuis een paar 'vieze' stripboekjes lezen (heel onschuldig hoor te vergelijken met wat er vandaag de dag door de jeugd bekeken wordt).

Eindelijk was het dan dinsdag. 't Was een regenachtige dag, dus we bleven binnen bij haar thuis. We draaiden plaatjes en ze zong af en toe mee. Ze had een mooie stem en ik stelde haar voor dat ze es mee kwam zingen in onze band. Dat vond ze wel leuk, al vond ze zichzelf niet goed genoeg. Ik moest voor haar wat op 't keyboard van haar broertje spelen. Die vond dat geweldig. Hij had zelf nog maar net les.

We vermaakten ons zo prima de hele middag, en ik dacht zelfs een tijdje niet aan seks!

Ik mocht blijven eten, lekker Surinaams. Heerlijke kip enzo (ik werd later vegetarisch, was 't toen nog niet).

Na 't eten gingen we nog even naar haar kamer.

"Je moeder kan lekker koken," zei ik.

"Ja, ik kan 't ook een beetje hoor," zei ze.

"Je zingt goed, je kookt lekker, kun je nog meer?" vroeg ik.

"Wat bedoel je daar nu weer mee..?" zei ze weer op haar vinnige toontje.

"Uh.. nou, lekker dansen kan je ook, wil je niet even voor me dansen?" zei ik gauw.

"Ja, beter dan jij hè, houten pop," lachte ze. Maar ze zocht wel een plaatje uit.

"Ik moet gewoon een beetje loskomen.. misschien kun je het me leren?" stelde ik voor.

Ze begon te dansen op een nummer van the Jacksons en trok me van m'n stoel om mee te doen.

"Gewoon, beetje je heupen wiegen.. ja, zo ja," zei ze. Ik volgde haar bewegingen en in gedachte pakte ik haar vast.

Toen er een rustig nummer kwam greep ik m'n kans. Ik schoof naar haar toe en legde een arm om haar middel. Even leek ze te aarzelen, maar wiegde toen toch met me mee. Ik legde haar handen om m'n nek en ze glimlachte zowaar naar me.

Na een paar minuten zo geschuifeld te hebben liet ik heel voorzichtig m'n hand wat richting haar billen zakken. Maar nog voor ik daar was aangeland stopte de muziek en Rosa maakte zich los om weer te swingen op het volgende nummer.

Ik voelde weer wat opspelen en zei maar dat ik naar de wc moest.

Daar kon ik beetje afkoelen. Toen ik terug kwam zat ze op haar bed en ik ging naast haar zitten.

“Heb je al veel vriendjes gehad?” waagde ik nu es te vragen. Daar hadden we ’t namelijk nog niet echt over gehad.

“Nee, en jij?” vroeg ze prompt terug. “Vriendinnetjes dan.”

“Ook niet veel,” zei ik. “Jij bent het leukste meisje dat ik ooit ben tegengekomen.”

Nu bloosde ze zowaar, donkere huid of niet!

“Ik vind jou ook wel leuk,” zei ze zacht.

“Wil je verkering met me?” vroeg ik.

“Dat weet ik nog niet hoor,” zei ze, “Ik ken je net.”

“O,” was alles wat ik kon uitbrengen.

We zaten een poosje zwijgend naast elkaar. Toen kwam één van haar broertjes binnenvallen, dit keer es tot ons beider opluchting.

We maakten nog wat lol (discussies over de ‘kutmuziek’ e.d., de broertjes hielden meer van punk net als ik en niet van de slome disco waar Rosa van hield.. ik deed maar of ik beide goed vond).

Daarna moest ik naar huis. Ik vroeg wanneer ik haar weer zag. Ze zei dat ze me wel zou bellen. Ze had de dagen erna werk in een supermarkt en ze moest sporten (ze zat op handbal). ’t Weekend ging ze misschien naar haar vader.

Je snapt wel hoe teleurgesteld ik was. Ik had bijna geen werk meer, werd nog heel af en toe opgeroepen, en over twee weken zou ik al op vakantie gaan met m’n ouders.

Ik had al gevraagd of ze eventueel mee mocht, maar het vliegtuig was al geboekt voor 3 personen, en alles was nu al volgeboekt. We zouden naar Turkije gaan. M’n broer ging niet mee. Ik wilde eigenlijk ook al niet meer mee, maar vliegtuig, hotel e.d. waren al geboekt, aparte kamer voor mij, dus dat werd een dure grap om af te blazen. Helaas.

Ik zag Rosa echter toch nog woensdagavond en vrijdagavond kwam ze naar mij. Ze wist nog steeds niet of ze verkering wou. En meer dan een afscheidskus op de lippen kreeg ik niet. Ik was de venijnige duw niet vergeten, dus deed maar voorzichtig.

Zaterdagochtend moest ze werken en daarna ging ze naar haar pa. Ik vroeg of ik mee mocht, maar ze zou ’s-avonds met een vriendin wat gaan doen (bioscoop ofzo) en ik mocht niet mee. Zondag belde ik haar bij haar pa, hoe laat ze thuis was. We spraken af dat ze na ’t eten naar mij kwam.

Voor ’t eerst ruimde ik es m’n kamer op (deed mama meestal) en ik had een flesje parfum voor haar gekocht. De foto’s waren ook klaar, een paar leuke legde ik voor haar klaar. Die had ik nabesteld. Ik begon twijfels te krijgen of ze me echt wel leuk genoeg vond, en m’n verlangen naar haar was hierdoor alleen maar extra gegroeid.

M'n vrienden jenden me: "zoek toch een andere griet als ze zo preuts is joh," en dat soort dingen, maar dan werd ik echt kwaad. Zelf waren ze volgens mij nog maagd al wouden ze dat niet toegeven. Nu ja, Bas niet, die had al een lange verkering achter de rug en sinds kort weer een vriendin. Hij was ook een jaar ouder dan ik.

Ik kon eindeloos naar Rosa's foto's kijken.. Die waarop ze een strakke spijkerbroek aan had, waarin je haar kont goed zag waren zo sexy! M'n vrienden waren natuurlijk gewoon jaloers, dat was 't vast.

Eindelijk was ze er dan, om 8 uur 's-avonds ofzo, een uur later dan afgesproken. Maar ze zag er weer fantastisch uit, en ik vergaf haar met een grapje "is dit 7 uur Surinaamse tijd?"

"Liever laat dan nooit toch?" lachte ze. Was dit een zinspeling op andere dingen?.. Ik wilde 't niet weten. 't Liefst had ik haar meteen in m'n armen gesloten, maar ze liep al door naar m'n kamer. Woensdag had ze al kennis gemaakt met Mama.

Papa kwam uit z'n kamer tevoorschijn, en met zijn gebruikelijk enthousiasme vroeg hij: "Hé, is dit nu de schone vrijster," ofzoiets. Ze moest er wel om lachen gelukkig. Ze vond m'n ouders aardig zei ze even later op m'n kamer.

"Ik heb 't niet van een vreemde," zei ik.

"Jaja, jij bent ook aardig hoor."

Ik gaf haar het cadeautje en de foto's en ze was erg blij.

"Ik heb je erg gemist," zei ik.

"Gekkie, ik was maar één dag weg."

"2 Dagen," verbeterde ik haar, "veel te lang."

"Heb je dan geen vrienden?"

"Jawel, maar ik wil alleen bij jou zijn."

Ze kuste me weer op de wang als dank voor 't cadeautje.

Terwijl ik de foto's liet zien legde ik voorzichtig een arm om haar heen. Toen ze ze bekeken had legde ik ze aan de kant en zei:

"Leuke foto's hè?"

"Ja," zei ze.

"Maar 't echt is leuker," zei ik en ik trok haar nu wat tegen me aan en fluisterde in haar oor: "Je bent sexy." Ze keek me weer zo'n beetje smalend aan, maar maakte zich niet los. Ze leek niet helemaal te weten wat te doen, en van die situatie maakte ik gebruik om haar een dikke natte kus op de mond te geven. Ze sribbelde nog steeds niet tegen en nu kuste ik haar vol op de mond, zeker een minuut of 2, met een beetje tong.

Toen merkte ik wat weerstand en liet ik haar los. Ze keek verlegen voor zich uit. Zo had ik haar nog niet meegemaakt. Ze was altijd zo bijdehand. Ik wist niet zeker of ik het als een goed teken moest

beschouwen. Meisjes waren vaak raadselachtig wist ik onderhand wel. Maar ze lachte even later lief naar me en zei zacht: "Je kust lekker."

"Jij ook," zei ik, helemaal in de wolken.

"Heb je.. al veel gedaan.. met meisjes?" vroeg ze voorzichtig.

Ik vertelde over Stella, dat we wel wat 'hand en spandiensten' hadden gedaan, 'enzo'. De hele waarheid leek me beetje te veel op dat moment, dat zou haar vast afschrikken.

"En jij?" vroeg ik. Ze zei alleen nog maar gezoend te hebben. Ik wist niet zeker of ik haar geloven moest, maar wou 't eigenlijk ook niet weten. Duidelijk was dat ik nog wel wat geduld moest hebben.

Maar dat had ik wel voor haar over. Al was 't echt moeilijk van haar af te blijven. Volgens mij had ze dat wel in de gaten, want de rest van de week sprak ze steeds met vrienden erbij af. Ze wou naar 't strand, en we gingen met een hele club met de trein naar zee.

Daar zag ik haar prachtige lijf in bikini, een best wel kleine, roze. Wat was ze sexy!

Er waren nog wat vriendinnen van de vriendin van Bas meegekomen, en 2 van ze probeerden de hele tijd met mij te flirten. Maar ik gaf overdreven aandacht aan Rosa, wat zij zich liet welgevallen! Alsof ze de concurrentie ineens ook wel voelde dreigen.. Maar echt veel aan haar zitten liet ze nog niet toe. Wel mocht ik dicht tegen haar aanliggen, af en toe kusjes geven en met haar haar spelen. En natuurlijk keek ik onafgebroken naar haar. En ik mocht zowaar haar rug insmeren met zonnebrandolie, en zij deed mijne.

Ik moest heel wat keren op m'n buik gaan liggen om wat te verbergen, je snapt wel wat!

In zee kreeg ik eindelijk eventjes kans om haar spelenderwijs wat beet te pakken. We plonsden samen in 't water, en sprongen beetje op elkaar. Haar lijf tegen de mijne voelde geweldig. Ik kreeg haar ook heel even van achter beet, en natuurlijk raakte ik daar weer erg opgewonden van.. Zo erg, dat ik gewoon echt even haar borsten moest aanraken.. Zonde.. ja, ik had haar net zo fijn beet, en ze leek 't ook nog fijn te vinden, maar toen ik dus haar borsten betastte draaide ze zich om en duwde me achteruit 't water in. Ze bleef me lachend natspatten en schold me voor 'viespeuk' uit. Ik probeerde haar weer te naderen, maar ze ging er vandoor. Ik erachteraan, kreeg haar te pakken, maar ze maakte zich weer los. Zo stoeiden we een tijdje, maar uiteindelijk gaf ze zich over en liet ze zich kussen. Ik keek nu wel uit te veel aan te raken, en genoot van haar zachte lippen en zachte lichaam tegen me aan. Het voelde ondanks het koude water zo warm aan.. En haar lippen.. zalig.. Ik durfde nog niet teveel tong te gebruiken, maar dit bezorgde me al opgewonden stromen door m'n lijf. Het leek wel een droom.

Die werd verstoord door m'n vrienden. Bart riep: "Hé tortelduifjes!" en vervolgens begonnen de anderen ook dingen te roepen en fluiten enzo. Ik draaide me kwaad om en riep 'rot op' maar dat werd aanleiding voor een water-spetterpartij, dus 't romantisch ogenblik was definitief voorbij.

Terug op het strand liet ze wel toe dat ik achter haar ging zitten en ze leunde zelfs tegen me aan.

Ik zag de jaloerse blikken van de 2 grieten die mij eerst achterna zaten, en ik voelde me koning te rijk. De jongens op het strand keken ook allemaal naar Rosa, en ik voelde me heel trots dat ze mijn meisje was.

Die avond vroeg ik Rosa of ze nou verkering wou.. en dit keer zei ze volmondig 'ja'!

Die week was de gelukkigste van m'n leven denk ik. In elk geval m'n leven tot dat moment. Maar ook frustrerend. Ik hunkerde zo naar haar. Ik kon haar wel opeten.. Ze was zo verrukkelijk, maar ze liet me nog steeds nauwelijks aan haar komen. Het bleef bij zoenen en beetje tegen elkaar aanzitten en over de rug strelen. Eén keer mocht ik haar billen aanraken, verder niks. Zelfs over haar been strijken niet. Als ik al even onder haar shirt tastte was het helemaal meteen finito.

Haar moeder maakte ook duidelijk dat haar dochter 'niet zo'n sletje was'. Tuurlijk vond ik dat wel fijn, ze leek me een trouw meisje. Maar kon ik ook zo trouw zijn?

In mijn fantasie had ik alles al met haar gedaan, en ik smachtte ernaar daar iets van uit te voeren. Maar ik liet er niks van merken, want ze leek zich daar ongemakkelijk bij te voelen.

Augustus 1980

Bij ons afscheid op de laatste dag voor m'n vakantie (een donderdagavond) vroeg ze: "Hou je van me?"

"Ja natuurlijk hou ik van je, heel veel," zei ik. Waarom had ik dat nog niet eerder gezegd? Lag dat aan m'n ietwat afstandelijke opvoeding?

"Waarom geloof ik je niet?" vroeg ze.

"Kom, je kunt me 100% geloven, je bent alles voor me. Ik hoop dat jij hetzelfde voor mij voelt."

"Ja Robbert, ik hou van je," zei ze lief.

't Werd een zeer moeilijk afscheid. We gaven elkaar een kettinkje van onszelf, om aan elkaar te denken, zodat we ons toch wat dichterbij elkaar voelden.

Waarschijnlijk had ik een lang en gelukkig leven met Rosa kunnen hebben, maar daar was ik te stom voor... Het ging mis in Turkije.

3. Vakantie in Turkije

Augustus 1980

Ondanks het gemis van Rosa had ik een heel leuke vakantie in Turkije met m'n ouders. De eerste dagen niet, toen zei ik geen woord tegen m'n ouders. Ik dacht alleen aan Rosa. Ik voelde me verdrietig en leeg zonder haar, en verlangde meer naar haar dan ooit. Maar in Turkije werd ik wat afgeleid, o.a. door de mooie vrouwen die er rondliepen. Ik had ook wel sjans. Menig meisje lonkte naar me. Hoe anders dan in Nederland!

Het streelde m'n ego en zo dacht ik wat minder aan Rosa.

Helaas was 't weer zo'n reis waar m'n pa van hot naar her wilde reizen. Als je op één plek bleef om te zonnen kon je net zo goed in je eigen achtertuin blijven was zijn mening. We gingen dus van plaats naar plaats dus ik kreeg hierdoor toch geen kans een meisje te leren kennen. En het kettinkje van Rosa hielp me aan haar te denken. Ik was zo verliefd op haar dat ik de Turkse dames wel kon weerstaan.

Dacht ik.

Maar in het laatste hotel van die reis bleven we 2 dagen en 2 nachten. Daar ging ik over de schreef. Ik kreeg achteraf vreselijk spijt, maar ja, waarschijnlijk was ik gewoon oversekst (net als alle jongens van mijn leeftijd). Niet dat dat wat goedpraat, maar ik troostte mezelf daar maar mee.

Mijn drang om te neuken was de laatste weken gewoon zo sterk gegroeid, dat ik me er geen raad mee wist. Eens geproefd, is het verlangen ernaar niet meer te stuiten. Ik dacht aan de hete dagen met Stella. Ik miste haar, en ik miste Rosa. Ik miste seks.

Misschien was 't al een voorteken dat toen ik bij aankomst in het hotel ontdekte dat ik 't kettinkje van Rosa was verloren. Ik vond 't heel erg. Ik stuurde haar als soort van compensatie een kaart met heel veel hartjes en kusjes uit Turkije, en schreef dat het saai was zonder haar en ik haar miste, helemaal nu ik haar kettinkje had verloren. Het kaartje zou pas weken later aankomen. Op een verkeerd moment. Maar dat wist ik toen uiteraard niet.

Die eerste avond in het hotel zat ik met met Pa en Ma in 't restaurant van het hotel. Toen de serveerster kwam om de bestelling op te nemen sloeg m'n hart 3 keer over.. dit was de meest knappe en sexy verschijning van de eeuw!

Ze zag me blijkbaar staren, want ze keek met haar grote donkere lonkende ogen tersluiks naar me en .. ja.. glimlachte zwoel, zóó ontzettend zwoel dat ik zowat een hartverzakking kreeg. 't Was hooguit één seconde dat ze zo keek, maar voor mij was 't een eeuwigheid. Wow, wat was dit een stuk.

Ik dacht de hele nacht aan haar.

De volgende ochtend bij 't ontbijt hielp ze ons weer, en de rest van de dag volgde ik haar zoveel mogelijk. Ze deed ook roomservice, en ik zag steeds kans haar ongemerkt na te lopen. Pa en ma hadden volgens mij wel wat door, daar ik niet mee wou naar een uitstapje, zogenaamd omdat ik moe was en wou zwemmen. Maar ze hadden waarschijnlijk geen flauw vermoeden wat er zou gaan gebeuren. Ik heb 't ze ook nooit verteld.

Eén moment wist ik haar aan te spreken, toen ik haar 'toevallig' tegenkwam in de lounge beneden. In m'n hikkellend Engels vroeg ik iets over het eten. Haar antwoord verstond ik niet eens, ik kon ook niet goed luisteren en haar superknappe gezicht bewonderen tegelijk.

Ik vroeg of ze die avond ook weer in 't restaurant serveerde. Ze zei van wel. Ik wou net vragen wat ze daarna deed toen ze alweer wegliep.

Die avond met 't eten ving ik weer een paar keer haar stiekem lonkende blik op. Heel eventjes, maar genoeg om bij mij van alles teweeg te brengen. Haar lonkende ogen zogen me in die minuscule

ogenblikken als 't ware naar de bodem van haar ziel, een magische wereld van ontembare lust en begeerte.

Na 't eten ging ik rondhangen bij het restaurant. Ze moest toch nu zo'n beetje afgewerkt zijn leek me, ze was al vanaf vanochtend aan 't werk. En jawel hoor, niet lang erna kwam ze de keuken uit, en liep ze met een paar andere serveersters of keukenmeisjes het restaurant uit. Ze had haar schortje af. Ze kwamen giechelend naderbij. M'n hart sloeg op hol terwijl ze recht op me afkwamen...

"Hey Dutch boy," zei de jongedame die naast 'mijn stuk' liep in 't voorbijgaan. Weer gegiechel van de dames, terwijl ze me uitgebreid bekeken onder 't voorbij lopen. Ik aarzelde niet langer en liep met ze mee de trap af.

"Where are you going?" vroeg ik ze, daarbij vooral mijn stuk aankijkend. Ze bleven staan. Weer gegiechel.

"Why do you want to know that, curious boy?" vroeg een andere, een wat oudere vrouw. Ik voelde dat ik ging blozen en keek wat hulpeloos naar 'mijn' serveerster.

"Just.. curiosity," zei ik maar, toch niet op andere woorden komend.

"You're boring you isn't it?" zei 't eerste meisje dat me als eerste aangesproken had, niet echt knap. Ik keek dan ook weer vooral naar 'mijn stuk' toen ik antwoordde: "Yes, a little."

"Are you here alone with your parents?" vroeg nu mijn stuk. M'n hart sloeg weer op tilt en ik kon haar amper aankijken, bang als ik was door m'n knieën te zullen zakken ofzo, zó bedwelmd werd ik door haar vurige ogen.

De 2 wat oudere dames die erbij waren (ze waren met z'n vieren) zeiden iets in 't Turks tegen de 2 jongere, en liepen toen door. Mijn stuk en het andere jonge, niet zo knappe, meisje bleven met me kletsen.

"How old are you?" vroeg de niet knappe.

"Eightteen," loog ik "and you?"

"He's lying," zei de onknappe tegen de knappe.

"No, serious.. " zei ik weer.

"I believe you," zei m'n stuk lief. "What's your name?"

Ik smolt hoe ze dat vroeg. Ik zei m'n naam en zij stelde zich voor als Naïma. De naam van de andere ben ik vergeten. Naïma bleek 22 jaar oud, en was inderdaad vrij vanavond. Morgen moest ze wel weer werken. Na wat kletsen vroeg Naïma: "Would you like to come with me?"

Ha, ze hadden 't door, dat ik de ander de hele tijd negeerde, en ja, ik was Rosa op dat moment echt even helemaal vergeten. Ik kon alleen maar "Yes, sure," zeggen en even later liep ik met haar naar buiten. Ze wist een mooie plek zei ze en na wat wandelen 't stadje door, bergopwaarts, kwamen we bij een rustig stukje, waar nog maar een paar huizen stonden. Daar was een prachtig uitzicht.

We keken samen naar de sterren, en naar elkaar. Ze kwam al gelijk heel dicht bij me staan, en mijn poriën sprongen aan alle kanten open. Geobsedeerd door haar verrukkelijke lichaam in het flauwe schijnsel van de meest nabije lantaarnpaal en, ja heel romantisch, de (bijna volle) maan, was ik één brok geilheid. Toen ik haar vraag in welke plaats ik woonde beantwoordde met “near Middenstad” zei ze met haar zwoele glimlach: “Oeoe.. Middenstad is hot!”

“Me too...” zei ik toen zacht, bang dat ze me uit zou lachen. Maar ze boog zich naar me toe en kustte me zacht op de mond. Ik vloog de hemel in, zakte door de grond, het duizelde me aan alle kanten.. Nog voor ik überhaupt beseftte wat er gebeurde lieten haar lippen me weer los en vroeg ze zacht in m’n oor: “do you like to go to one of the hotelrooms?”

Dat klonk natuurlijk heel aantrekkelijk en ongelooflijk spannend! Dus ik knikte van ja, nog niet in staat enig geluid uit te brengen.

Ze pakte m’n hand, en zo liepen we hand in hand terug naar het hotel. We zeiden niet veel intussen, keken elkaar alleen af en toe van opzij aan en glimlachten dan wat. M’n hart klopte nog steeds als een razende, dat snap je wel.

Ik hoopte maar niet dat ik m’n ouders tegen zou komen in ’t hotel. Maar waarschijnlijk zaten die op het terras buiten aan de achterkant van ’t hotel, en wij gingen via de personeelsingang aan de zijkant van ’t hotel naar binnen. We liepen een gang door. ’t Was best een groot hotel, je kon er nog wel verdwalen zelfs.

“We can also go to my room,” zei ik toen we een hoek om een vrij donkere gang insloegen.

“Do you have your own room?” vroeg ze.

“Yes.. but my parents have the room next to mine.”

“And you don’t want to meet them now,” vulde Naïma begripvol aan.

Ik knikte wat verlegen. Ze pakte me weer bij de hand en we liepen verder door de stille gang, tot helemaal aan ’t eind.

“Here are enough free rooms,” zei ze weer met haar liefvallige glimlach.

En even later opende ze de deur van een kamer en deed er het licht aan. Ik volgde haar naar binnen en ze sloot de deur achter ons.

We gingen op het 2-persoons bed zitten dat er stond. Er lag geen beddengoed op, alleen een molton laken. Veel anders dan ’t bed stond er niet, ’t was een vrij kleine kamer. Wel een koelkastje. Ze vroeg of ik wat wou drinken. Dat wou ik wel. Er stond een fles cola in de koelkast, en erop stonden glazen. Ze schonk ons elk een glas in.

“It’s hot here isn’t it?” zei ze, met haar schattige Turkse accent. Ik knikte en zei vaag “Yes, very hot,” met, ik vrees, een blik op haar boezem. Ze zag m’n blik blijkbaar, want ze begon prompt heel sensueel haar bloes los te knopen.

“You’re hot!” zei ik nu dan ook vol vuur terwijl ik haar tevoorschijn komende boezem (in wit kanten bh) bewonderde. Ze had een prachtige egale, mooi getinte huid. Ik draaide me nog wat meer naar

haar toe. Toen ze haar bloesje los had hield ik me niet meer in en zoende haar. Ze zoende lekker terug, en ik sloeg m'n arm om haar middel en streelde over haar rug. Met m'n andere hand gleed ik in haar bijna volledig losgeknoopte bloes en streelde over haar blote buik .

Ze voelde heerlijk zacht aan en ik was zo opgewonden dat ik echt totaal niet meer aan Rosa dacht. Dit was gewoon een andere werkelijkheid ofzo, ver van die van Rosa. Wat zoende Naïma hartstochtelijk! Ik knoopte haar bloes helemaal los, en pulkte daarna haar bh aan de achterkant los. Ik raakte zowat in extase toen ik haar mooie borsten zag.. en helemaal toen ik ze zacht betastte. Dit waren echte borsten.. Heel vrouwelijk, vol.. te vergelijken met die van Stella en Ester. En bij Rosa had ik nog nauwelijks kans gehad ze aan te raken. Dus dit was voor mij echt een openbaring. Naïma was een echte vrouw, dit was zo opwindend.

Ze legde m'n hand op haar been en voorzichtig schoof ik 'm onder haar strakke serveerstrook. Zij was intussen onder mijn t-shirt bezig en duwde dit nu helemaal omhoog. Ze liet 'm me uittrekken. We vreeën met onze naakte bovenlijven tegen elkaar aan. Haar zachte borsten voelden weelderig aan. Naïma raakte ook opgewonden merkte ik aan haar zacht gehijg, en ik liet m'n hand nu steeds verder onder haar rok glijden. Ze trok me mee terwijl ze achterover op 't bed ging liggen en ik belandde bovenop haar.

M'n hand had was inmiddels helemaal tot bovenaan haar been bij haar slipje aangekomen. M'n hand gleed over het zachte zijde van haar heupen naar haar schaamgebied. Ze kreunde zachtjes toen ik met m'n hand tussen haar benen over haar kruisstukje heen wreef. O, wat warm en zacht.. Aangemoedigd door haar genotsgeluiden schoof ik haar rok verder omhoog en tastte voorzichtig in haar slipje. M'n hand gleed over haar schaamhaar en daar ze nog steeds geen teken van verzet gaf tastte ik verder over haar lipjes.. Wat voelde ze lekker zacht en nat.. 't Maakte me zo geil dat ik wilde neuken. En daar ze zelf ook verzaligd hijgde durfde ik, zij het aarzelend, te vragen: "Do you have a rubber?"

"I think so," zei ze. "it must be in the bathroom." Wel ja, het leek hier wel een hotel 😊.

Ik aarzelde nog wat maar toen ze zei "You can take one," aarzelde ik niet meer, stond op en liep naar de badkamer.

"In the closet above the washingstand!" riep ze toen ik de badkamerdeur had geopend. Ik keek erin.. en ja, achter een stapel washandjes verscholen vond ik een (onaangebrosen) doosje condoms.

Ik nam 't mee en hield het pakje aarzelend voor haar omhoog.

"You can open it," lachte ze. Ze had haar blouse inmiddels helemaal uitgedaan en was nu bezig haar rok uit te trekken. Er kwam een lijf te voorschijn..! Zo'n mooi vrouwenlijf had ik nooit gezien.. echt, fenomenaal.. Wat een lekker ding! Toen ze ook nog haar slipje uitdeed, nog steeds op haar rug liggend, kreeg ik een driedubbele erectie. Ik pakte een condoom uit het pakje en deed nu ook mijn broek en slip uit. Ik wou de condoom omdoen, maar ze zei: "Come here" en terwijl ik op m'n knieën voor haar zat deed ze het ding bij me om. Ze was hiervoor wat overeind gekomen en toen ze klaar was kuste ze m'n tepels. Ik vervolgens de hare.. wat zalig.. en ja.. veel langer hield ik 't niet meer. Ik dook tussen haar benen en gleed bij haar naar binnen. Ze hijgde gelijk hevig. Wat een hete griet!

Terwijl ik haar zacht begon te neuken kreunde ze het al uit. Ik steunde op m'n armen boven haar, maar ze trok me plat op zich en stootte flink tegen mijn bewegingen in. Ik neukte dus ook maar wat harder en dat maakte haar nog waanzinniger. Ze krabde en beet me zelfs..in m'n hals en schouders.

Ik had nog nooit zo hard geneukt. Dit was pas echt super seks.. met als gevolg.. dat ik (veel te) snel klaarkwam.

"Sorry, that I came so soon," zei ik toen ik naast haar lag uit te hijgen.

"No problem," zei ze.. "second time longer."

Wat!? Wou ze nog een keer!? Ik jubelde in gedachten. Ze zag m'n verraste blik en lachte: "There are enough condoms." Shit, ik werd bijna acuut weer stijf.

We kusten, kletsten en knuffelden wat, tot ik niet veel later weer opgewonden begon te raken. Ze was domweg met m'n dingetje begonnen te spelen, en ik hoefde maar een blik op haar sexy lijf en ogen te werpen en 't was gebeurd. Ik tintelde door en door van totale opwinding. Ze was in één woord fantastisch. Wat een sexappeal. Ik kon haar wel uren neuken!

Ze wou de tweede keer dat ik haar van achter nam. Hoewel ik zo haar mooie ogen niet zag, was de achterkant zeker zo opwindend.. Ik likte haar rug en hals, haar zwarte lange haren opzij strijkend. Haar billen waren perfect gevormd en toen ik ze tegen me aan voelde toen ik op haar lag waande ik me in het paradijs.

Ze was zo nat dat ik ook van achter gemakkelijk in haar gleeed. Ik hield haar stevig vast om haar middel terwijl ik begon te pompen. Ze sopte nog meer dan net. Ik mocht weer vol op haar steunen, zodat ik beide handen vrij had, en ik lekker haar borsten kon kneden. Wat was ze heet. Ook letterlijk, ik zelf ook. We zweetten flink. Mijn zweet mengde zich met hare, onze energieën vloeiden samen, onze lichamen werden één. Het was extatisch. Ze duwde haar kont sensueel omhoog en ik stootte harder en harder. M'n adem stokte bijna van opwinding. Nu was 't mijn beurt om haar in haar nek te bijten en ze kreunde van genot. "Yes Robbert, bite me," zei ze. Ik beet in haar oor en haren en waar ik maar bij kon.

Ik geloof dat we gelijktijd ons hoogtepunt bereikten. Ik had er nu iets langer over gedaan, maar nog vrij kort. Ze leek verzadigd, maar voor de zekerheid vroeg ik haar: "Was it long enough?"

"It's never long enough!" lachte ze.. "I can spend hours with you!"

"Me too with you.. you're really amazing.. I can't get enough of you," zei ik terug terwijl ik haar heerlijke zweetgeur in m'n opsnoof en me tegen haar aan koesterde.

Toen pas dacht ik aan de tijd en m'n ouders, die zich vast afvroegen waar ik zo laat bleef. We namen nogal haastig afscheid en spraken een tijd en plek af voor de volgende ochtend, wanneer ze vrij was (ze begon 's-middags pas begreep ik). Vaag dacht ik aan Rosa, maar de gedachten aan Naïma overwonnen die. Dat was de schaduwzijde van mijn 'goede seksleven'. 😊

We hadden om 11 uur afgesproken. Ik dacht dat ze de hele ochtend vrij was, maar wie stond er die ochtend weer aan onze ontbijttafel? .. Naïma!

M'n hart klopte zo luid dat ik dacht dat m'n ouders 't konden horen. M'n blozende kop en iets in m'n gezichtsuitdrukking verraadde me waarschijnlijk toch wel.

Ze knipoogde heel tersluiks naar me op een moment dat Pa en Ma niet opletten. Daarna was ze weer de beleefd glimlachende serveerster.

Al stond ze een meter van me af, 't was of ik haar hele lichaam voelde.. alsof ze bijna in me was. Wat begeerde ik haar weer!

Pa had dit kennelijk opgemerkt, want hij zei meteen nadat ze weg was: "Kleed haar niet zo uit met je ogen." Ik voelde het schaamrood alweer opkomen en stotterde "N..nee, doe ik niet." Pa lachte en zei:

"Ik zag gister al dat je 't te pakken had en ik vraag me werkelijk af waar je gisteren de hele avond hebt uitgehangen."

"Ik was gewoon wat rondhangen," smoesde ik.

"'t Zal wel jongen, maar loop niet in teveel sloten tegelijk, " was Pa's commentaar.

"Nee Pap, ik hou van Rosa, andere meisjes zijn leuk om naar te kijken, meer niet."

Maar hij zal zich wel afgevraagd hebben waar ik tussen 11 en 1 nou weer uithing (Pa en Ma bleven deze laatste dag ook in 't hotel, uitrusten). Dat was weer in dezelfde hotelkamer (met de condooms). Naïma begon me zodra we daar binnen waren meteen hartstochtelijk te zoenen, nog voor we op bed zaten. Ze drukte zich helemaal tegen me aan en ik leunde met m'n rug tegen de deur. Ze gooide haar bloes en rok al snel uit en begon mijn broek los te maken. M'n bloed trok alweer naar die ene plek en toen ze met haar hand in m'n ballen kneep vreesde ik dat ik weer te snel zou klaarkomen. Ze zakte voor me naar beneden en kustte m'n borst en buik die ze ook al ontbloot had. Ze trok m'n broek nu helemaal uit en landde toen met haar mond in m'n kruis. Shit, ze ging me pijpen.. Dat had ik nog niet eerder beleefd. Stella wou dat niet en ik had er ook nooit echt om gevraagd.

Ik schaamde me een beetje en wou tegenstribbelen, maar ze hield me tegen en nam m'n ding in haar mond. Ik vergat m'n gêne en gaf me over. Ik genoot. Ze krabde en kneep in m'n billen terwijl ze stevig aan m'n fluit zoog. Ik hijgde en had 't gevoel elk moment te kunnen exploderen. Hoe meer ik ertegen vocht, hoe sterker 't gevoel werd.

"Shall I.. fuck you?" hijgde ik daarom maar.

"Later," zei ze, en ze zoog weer verder.

"I'm coming Naïma, I come..." hijgde ik. Nu kwam ze wel overeind en zoende me. Intussen trok ze me met haar hand verder af en 2 seconden later spoot ik over haar buik en benen. Ze keek me geil aan... zó bloedgeil..

"You're beautiful," zei ik, nog nahijgend, "and it was fabulous, what you did."

Ze glimlachte en zei: "You too."

Ik lachte mee en trok haar nu mee 't bed op waar we een beetje stoeiden, kietelden, friemelden.

Ze had alleen haar bh en slipje nog aan, ik m'n bloes alleen los. Die deed ik nu ook maar uit.

"I'm so sad that I go home tomorrow morning.. I wish I could stay here yet... Than I find a job here in the hotel or another hotel.. And we sleep all night together here in the hotelroom.."

We fantaseerden wat over dit idee. Maar de werkelijkheid was dat ik morgenochtend vroeg weg ging en zij de hele middag moest werken. Maar vanavond had ze vrij, dus dan zouden we elkaar nog een laatste keer treffen.

Nu hadden we nog een uurtje en dat benutten we goed.

Ik was nog niet stijf, maar Naïma begon alweer met me te spelen, en ik met haar. Ik deed haar slipje uit en maakte haar bh los en streelde haar prachtige goudbruine lichaam overal.

Ze voelde zo heerlijk, en haar kutje was super sappig. Zo raakte ik snel weer opgewonden. Ze hing over me heen terwijl ik haar vingerde en met de andere hand haar borsten streelde. Ze had al een condoom klaargelegd, die pakte ze toen ze m'n staafje zag groeien en deed 'm weer behendig bij me om. Ik bleef op m'n rug liggen, zij zat op me en zo neukte ik haar. Ze wipte lekker op en neer waarbij haar mooie borsten boven me schudden. Ik raakte zowat buiten zinnen toen ik merkte dat ze klaarkwam, en ik volgde dan ook enkele seconden later. Zoals ze sidderde en kreunde en ik haar poes om m'n pik voelde knijpen was geweldig.. dat had ik met Stella nooit meegemaakt zover ik me herinnerde. Niet zo heftig in elk geval. Zoals ze nu ook ontspande, haar hele lijf nog naschokte en tenslotte compleet laveloos over me heen viel... grandioos! Ik wilde hier m'n leven lang met haar blijven liggen, zó zalig voelde ik me op dat moment. We lagen zo een tijd heerlijk ineengestremeld met onze zweterige lijven. Maar helaas, ze moest weer aan 't werk, dus kleedden we ons snel aan.

Ik hing die middag nog wat in m'n eentje bij 't zwembad. Ik zag haar niet, ze was in 't restaurant en daar mocht ik haar niet afleiden. Ik moest bovendien m'n spullen vast wat inpakken. En Pa en Ma kwamen me vergezellen bij 't zwembad. Ik durfde dus niet weer weg te gaan, dat zou opvallen.

Die avond moest ik het dus helaas niet al te lang houden, dan werden Pa en Ma vast achterdochtig. Naïma was ook vrij laat klaar met werken helaas, en ik moest niet te laat naar bed, morgen lange reis terug.

Ik haalde Naïma nadat ze afgewerkt was weer bij 't restaurant op en we gingen meteen naar de hotelkamer.. Dat laatste uurtje samen besteedden we vooral aan knuffelen en we kletsten wat over de toekomst, of we elkaar weer zouden treffen ooit. Ik was zo dom adressen en telefoonnummers uit te wisselen. Maar hoe kon ik dat weigeren?

Tenslotte maakten we toch nog een vluggertje, daar we allebei weer geil waren geworden. Ze was weer superheet en we hadden wederom een zalige vrijpartij. Daarna moesten we ons allebei haasten. Een laatste paar kusjes en toen gingen we elk ons weegs. Dat viel erg zwaar.

Maar de volgende ochtend zag ik haar toch nog heel even in de ontbijtzaal, net toen wij klaar waren met ons ontbijt. Maar ze was te druk bezig om te kunnen storen en Pa joeg me op dat ik m'n spullen moest pakken om te gaan. Dus helaas, een laatste blik naar elkaar en daarna was 't tijd voor vertrek.

Wat zou ik haar missen..

Ik dacht ineens weer aan Rosa. Dat maakte me aan een kant gelukkig, maar ook zorgelijk. De schuldgevoelens kwamen nu naar boven.

In de taxi naar 't vliegveld begon Pa al te vissen wat ik allemaal had uitgespookt al die tijd dat ik alleen was. Hij had van een serveerster gehoord dat ze me met Naïma had gezien.

Ik zei dat ik gewoon een praatje had gemaakt en.. nou ja, een beetje geflirt. Meer niet. Zij had ook een vriend verzon ik (en misschien was dat nog zo ook, wie weet hoe die Turkse meiden waren).

Pa vroeg maar niet meer verder gelukkig en ik was de hele terugreis in gepeins verzonken. 't Werd een stille vliegtocht.

4. Ontmaskerd

Augustus 1980

We kwamen 's-nachts aan, dus ik kon Rosa pas de volgende ochtend bellen.

Dat deed ik wel meteen, en we spraken gelijk die middag af.

Het was een gelukkig weerzien. Nu merkte ik hoe erg ik haar gemist had, en de oude gevoelens kwamen gelijk weer terug, al beef de gedachte aan Naïma ook op de achtergrond aanwezig.

De dagen erna was ik wat in verwarring. Ik verlangde sterk naar Naïma, maar dat was puur seksueel. Het stond m'n eerdere gevoelens voor Rosa echter toch een beetje in de weg.

Volgens mij merkte ze het, want ze deed steeds vaker wat achterdochtig. Als ik met een ander meisje uit de vriendengroep praatte bijvoorbeeld, wilde ze meteen weten waar we 't over gehad hadden.

Als ik een dag niet kon komen, wilde ze precies weten wat ik ging doen.

De school begon al snel weer, dus toen hadden we minder tijd voor elkaar. We zaten allebei in ons examenjaar (zij ook 5 Havo, alleen op een andere school).

Als ze nou had willen neuken dan was ik Naïma misschien helemaal vergeten, maar 't bleef bij zoenen en vrijen over de kleren en soms wat strelen onder haar t-shirt, maar nooit over (blote) borsten. Ze zei me beter te willen leren kennen voor ze verder ging.

Het verlangen naar Naïma was groot, maar ik durfde haar niet te bellen, a. uit schroom, en b. omdat ik dan aan Pa 't telefoontje (incl. kosten) naar Turkije zou moeten verklaren.

Maar zij belde. Papa had opgenomen en op verbaasd/verraste toon vertelde hij me dat er 'een dame uit Turkije' voor me aan de telefoon was. M'n hart sloeg over. Ik wou nu alleen nog maar haar stem horen en ik sprong op de telefoon af. Gelukkig trok Pa zich terug, dus geen meeluisteraars.

"Naïma!" riep ik blij. "How are you?"

We stamelden natuurlijk eindeloos dingen als "I miss you," "I think all the time at you","it was a great time together," "I can feel you close to me now," etc. etc.

Het deed er niet toe wat ze zei, van haar stem raakte ik al opgewonden.

"I sent you a letter," zei ze ineens.

O shit, die moest ik op tijd bij de post zien te onderscheppen.. Moeilijk als ik overdag op school was. Hoe dat nu weer aan Ma uit te leggen? En dit telefoontje was al moeilijk uitleggen aan Pa. Maar ik hield het erop dat het alleen maar vriendschap was, of dat nog niet eens. Ik vond het gewoon leuk te horen hoe het in Turkije allemaal ging enzo. Pa keek me bedenkelijk aan maar vroeg zowaar niet verder na deze onbeholpen uitleg.

Die nacht droomde ik zalig over Naïma, en 's-morgens ontdekte ik dat m'n bed nat was... Aardige portie verloren 😊.Ik was weer dolverliefd op haar.

't Was alsof Rosa 't rook (letterlijk en figuurlijk😊)..Want vanaf dat moment nam haar achterdocht nog meer toe. Ze vond 't ook al een slecht teken dat ik haar ketting was verloren, en ze vroeg steeds vaker of ik echt wel van haar hield enzo.

September 1980

Op een dag, toen we gingen zwemmen in 't openluchtbad reageerde ze erg jaloers als de andere meisjes met wie we waren te dicht bij me kwamen, of als onbekende meisjes naar me keken of lachten. Dat waren er vrij veel dit keer. Ik was ook lekker bruin geworden in Turkije natuurlijk. Rosa had uiteraard ook veel sjans, maar dat was ik al gewend.

Ik kon het eerlijk gezegd ook niet nalaten af en toe terug te kijken naar de meisjes.. Er zaten echt mooie bij. Vooral één in 't bijzonder: een blondine met een superstrak figuurtje. Juist toen Rosa even naar 't toilet was kwam ze met haar vriendin bij ons in 't bubbelbad zitten (ja, dit was een luxe zwembad, in die tijd had je dat nog bijna nergens).

Ik zat met Bas en Daan, een vriend van Bas, en Alice, de vriendin van Bas, aan de ene kant, de 2 meisjes aan de andere, en er zaten nog 2 kinderen van een jaar of 10 bij. Waarschijnlijk zaten we (m.n. Daan en ik) te veel naar de meiden te kijken want de blonde vroeg ineens brutaal:

"Kunnen jullie 't goed zien?" Daarbij keek ze mij in 't bijzonder aan. Ik droeg al jaren lenzen (had ik dat al geschreven eigenlijk?), ook nu in 't zwembad, dus ja, ik zag alles goed, wat boven water uitstak in elk geval.

"Wat valt er te zien dan?" vroeg Daan terug, terwijl ik alleen maar stompzinig bleef kijken.

“Dat kan ik liever aan jou vragen, jij zit zo stom te staren,” zei ‘t meisje weer, iets snibbigger dan daarnet.

“Ik wil meer zien,” floepte ik eruit voor ik er erg in had. Shit, wat zei ik nou?

Daan, die naast me zat stootte me aan.

“Hé, jij bent al voorzien joh,” zei hij lachend.

Ik begreep dat hij wel interesse in ‘t meisje had en ik besloot mijn stomme opmerking goed te maken en zei tegen het meisje:

“Sorry, ik bedoelde, hij wil wel meer zien.. de meisjes lopen altijd hard voor ‘m weg, dus ziet ie nooit veel.”

“Hij zwamt maar wat,” grijnsde Daan.

“Ik geloof ‘m graag,” zei de blondine weer, terwijl ze weer naar mij keek. Onwillekeurig schoof ik een stukje haar kant op. Ik zat helemaal rechts van m’n vrienden, zij links van haar vriendin, en er zat niemand tussen haar en mij. Er zat wel nog ± 1 meter lege ruimte tussen ons. Haar ogen volgden me wat wantrouwig maar ook nieuwsgierig had ik ‘t gevoel.

“Is ze altijd zo aardig?” vroeg Daan nu aan de vriendin van de blonde, een brunette, ook niet lelijk.

“Ze is selectief,” antwoordde die. Daan raakte nu met haar in gesprek, zodat ik ‘automatisch’ met de blonde aan de praat raakte.

“Is dat zo?” vroeg ik haar.

“Tuurlijk, je moet nooit tegen iedereen aardig zijn, dan heb je zo een hele clan achter je aan lopen,” zei ze.

“Jij wel ja, dat geloof ik graag, m.n. jongens dan..”

“Ja dus vermoeiende jongens schud ik gelijk af.”

Ik schoof nog wat naar haar toe, zogenaamd om haar beter te verstaan.

“Kan me voorstellen.. en Daan hier is erg vermoeiend, ik word ook altijd moe van hem,” zei ik terwijl ik plagerig naar Daan keek. Maar die had me niet eens gehoord. Hij keek me alleen maar even verstoord aan, dat ie onderbroken werd uit z’n conversatie met de brunette, naar wie hij voorovergebogen zat.

De blonde keek me beetje spottend aan en zei: “en jij niet zeker.”

“Een beetje,” zei ik. “Ik ben trouwens Robbert,” stelde ik me voor, en stak m’n hand uit.

“Diana,” zei ze terwijl ze m’n hand schudde. “En zij is Loes.” We gaven elkaar nu allemaal de hand. Ik was zo onopvallend mogelijk nog iets dichterbij haar toegeschoven en bekeek haar mooie figuur uitvoerig. Ik hield wel in de gaten of Rosa er nog niet aankwam. Ze wist dat ik hier zat, ik zou hier op haar wachten. Waar bleef ze eigenlijk? Zeker door haar vriendinnen opgehouden. We waren met een hele club.

“Dus je hebt een vriendin,” zei Diana.

”Ja,”

“Waar is ze dan?”

“Ook hier ergens,” zei ik. “en jij, heb je een vriend?”

“Wel 10,” lachte ze.

“Niet één speciale?” vroeg ik.

“Hoezo? Moet dat dan?”

“Nee, ik vraag ’t alleen.”

Ze zat mij nu ook van top tot teen te bekijken, dus ik schoof nog een klein beetje haar kant uit. Er was nu nog hooguit een halve meter tussen ons.

“Ben je verliefd op haar... je vriendin?”

“Tuurlijk,” zei ik.

“Heb je aan één vriendin genoeg?” vroeg ze weer. Ik bloosde.

“Ja hoor,” kwam er ietwat vertwijfeld uit. Ik verachtte mezelf erom, maar ja.. de hormonen, feromonen, weet ik wat deden hun werk.

Op dat moment zag ik Rosa aankomen en gauw schoof ik terug op m’n plek. Of ze dat gezien had weet ik niet. Ze kwam in elk geval stralend op me af en nam vlak naast me plaats, tussen mij en Diana. Ze begon overdreven te ‘kleffen’, dus volgens mij had ze me wel door. Of ze zag hoe Diana naar me keek. Ik twijfelde net of ik ze aan elkaar moest voorstellen, gezien Daan nog met Loes, het andere meisje, sprak, maar toen stonden de 2 meiden op en gingen weg. ’t Bad bubbelde ook al een tijdje niet meer.

“Wie waren dat?” vroeg Rosa achterdochtig.

“O gewoon paar grieten, die vielen voor Daan,” zei ik, terwijl ik Daan plagerig aankeek. Die speelde ’t spelletje gelukkig mee.

“Ik heb dubbel gescoord vandaag jongens,” zei hij pocherig.

Rosa bekeek ons met argusogen. Ik vrees dat ik inderdaad wat te ver was gegaan, want de 2 meisjes bleven ons overal volgen, en Rosa zag heus wel dat Diana vooral naar mij keek. Ik probeerde niet terug te kijken, maar helemaal negeren lukte ook niet. Ik deed maar extra lief tegen Rosa en in een kleedhokje na afloop zoende ik haar uitgebreid.

“Je bent ’t mooiste meisje van het zwembad Rosa,” en nog wat complimentjes zorgden ervoor dat ze ophield met zeuren.

Dit was echter wel een begin van wat afstand tussen ons die langzaamaan groter werd.

Ik kocht een nieuw kettinkje voor Rosa om 't verlies van het vorige goed te maken en een beetje om m'n schuld af te kopen.

Hoe afstandelijker ze deed hoe meer ik besepte hoeveel er op 't spel stond en ik deed erg m'n best het haar naar de zin te maken.

Het ging redelijk goed een tijdje, tot de dag van de 'grote blunder'.

Ik had Mama gevraagd m'n post direct in m'n bureaula te leggen, in plaats van er bovenop. Zo liep ik geen risico dat een keer door Rosa een brief van Naïma gevonden werd als ze es eerder m'n kamer inkwam dan ik ofzo. Ze kwam nl. ook wel es eerder bij mij thuis dan ik, bv. als ze eerder uit school was. Ze had dan geen zin eerst naar haar huis te gaan, wat een omweg was naar mij toe. Ze wilde ook wel es bij mij huiswerk maken, bij haar was het altijd druk met haar broertjes.

Ik kon dat moeilijk weigeren, ik was bij haar ook altijd welkom, ook als zij er zelf niet was.

Op een dag waren we samen uit school naar mijn huis gekomen (ze had me van school gehaald, lag op de route). Ze was al wat toegankelijker geworden en we vreeën best veel laatste tijd. Ze kon soms volgens mij net zo moeilijk van mij afblijven als ik van haar. Zo nu ook begonnen we al snel wat te stoeien op bed zodra we op m'n kamer waren, en ik genoot zo van haar dat ik helemaal vergat m'n post in m'n la te controleren.

Ik moest even later naar de wc (poepen). Toen ik 5 of 10 minuten later terug in de kamer kwam trof ik een totaal oversture Rosa aan.

Met grote wilde ogen keek ze me aan. Ze riep: "Wat is dit?" terwijl ze een roze envelop met allemaal hartjes erop omhoog hield.

"Geen idee," zei ik zo nonchalant mogelijk terwijl de schrik me om 't hart sloeg, want ik zag al gelijk de buitenlandse postzegels erop.

Ze keek me zo streng aan dat ik nog zenuwachtiger werd.

"Misschien een stille aanbieder?" lachte ik zachtjes, terwijl ik probeerde de envelop van haar af te pakken. Maar ze hield 'm weg van me en zei te willen weten wat erin zat.

"Laat me kijken waar ie vandaan komt dan," zei ik.

Ze begon voor te lezen wat er achterop de envelop stond: "Naïma Acuner.... " en er volgde een Turks adres.

"Och, dat was een meisje in 't hotel.. ik heb haar voor de grap m'n adres gegeven. Ik wist echt niet dat ze me leuk vond ofzo," zei ik stamelend.

Rosa had de envelop al opengescheurd. Er viel direct een foto van Naïma uit in een prachtig sexy jurkje en met achterop allemaal lieve woordjes aan mij gericht.

Ik probeerde nog Rosa te overtuigen dat ik echt niks met haar had gehad en van niks wist. Maar ik kon haar niet beletten de brief te gaan lezen. Terwijl haar ogen vlug over de letters gingen las ze

hardop voor:

“You were so hot...”

“I get horny when I think at you..”

“Hope I see you again..”

“Those 2 days were far too short...” etc. etc.

Ik kon wel door de grond zakken. Ik kon geen woord meer uitbrengen en was zelf ongeveer net zo in shock als Rosa. Maar haar verbazing sloeg al snel om in woede. Ik dacht dat er wolkjes rook boven haar hoofd verschenen.

“Vuile leugenaar!” schreeuwde ze huilend. “Ik wist wel dat ik je niet kon vertrouwen,” en nog wat van dit soort dingen riep ze me toe. “Je hebt nooit van me gehouden,” eindigde ze tenslotte iets zachter, met bittere stem.

“Tuurlijk wel.. ’t spijt me, Rosa,” kon ik alleen zachtjes uitbrengen.

“Spijten zal ’t je zeker!” riep Rosa weer kwaad terwijl ze de brief in een prop bij elkaar vouwde, de foto verscheurde en alles tegen me aan smeed. Hierna stampde ze de kamer uit en riep: “Ik hoef je nooit meer te zien!”

Ik snelde haar achterna, maar ze sloeg de deur voor m’n neus dicht. Ook de buitendeur en buiten was ze zo snel vertrokken dat ik geen tijd meer had m’n fiets uit de garage te halen.

Daar stond ik dan. Verslagen, vol berouw en zelfverwijt.

“Hebben jullie ruzie?” vroeg Mama toen ik weer naar binnen kwam.

“’t Is uit,” mompelde ik alleen terwijl ik doorliep naar m’n kamer.

Daar laste ik de foto van Naïma aan elkaar. Ze was mooi, maar ik kon er niet naar kijken en legde hem weer weg.

Maar daar ik verder ook nergens toe in staat was pakte ik uiteindelijk toch de brief, streek hem glad en las hem.

Maar het kon me niet blij maken. Ik had ’t verbruid. Hoe stom kan een mens zijn. Voor een 2-daags avontuurtje met een Turkse die ik waarschijnlijk nooit meer zou zien had ik een geweldig meisje als Rosa laten lopen.

Maar ik besloot niet op te geven. Ik zou Naïma schrijven dat ik een ander meisje had ontmoet, Rosa die brief laten lezen en hem samen met haar posten. Ik zou alles voor haar doen om ’t goed te maken.

Ik begon met haar te bellen, maar ze wou (zoals te verwachten) niet aan de telefoon komen.

Ik schreef een brief aan Naïma en verscheurde die weer, schreef er weer één en weer.. maar ik kreeg de juiste woorden niet voor elkaar. Ik voelde me tegenover haar ook schuldig. En Rosa zou vast geen genoeg nemen met de leugen 'ik heb een ander meisje ontmoet'. Ik ging immers al met haar voordat ik Naïma ontmoette. En om dat nou te schrijven?..

Ik baalde ontzettend dat het lot me zo wreed had behandeld. Want waarom had Rosa net nu in m'n la gekeken? Ze deed dat toch niet altijd nam ik aan als ik even de kamer af was. Of misschien wel... vertrouwde ze me allang niet meer en doorsnuffelde ze opzettelijk m'n bureau. Hoe het ook zij, het was gebeurd en het viel niet meer terug te draaien.

Ik ging naar Bart en hij pepte me weer een beetje op, ook al vond hij me wel een stommeling. Rosa was bovendien inmiddels een goede zangeres voor onze band geworden, dus hij baalde dat dat nu waarschijnlijk dus ook voorbij zou zijn. Moesten we 't weer met René als (enige) leadzanger doen.

5. Valt het nog goed te maken?

Oktober 1980

De weken erop probeerde ik van alles om het goed te maken met Rosa. Ik had een brief aan Naïma geschreven met "I have another girlfriend," zodat ik in het midden liet of ik die al voor of na haar had. Maar Rosa wilde 't niet eens lezen, ze wilde 'm überhaupt niet zien. Ze wou mij niet eens zien.

Ik heb de brief aan Naïma dus niet verstuurd.

Rosa maakte me zwart bij al haar vrienden en vriendinnen die dus ook een hekel aan me kregen. En haar familie moest ook niks meer van me.

Ik had nog even met Rosa's moeder gepraat en haar verteld hoeveel ik van Rosa hield, maar die vond dat ik daar weinig van getoond had en achtte de kans klein dat Rosa nog bij me terugkwam.

"Vertrouwen breek je maar één keer," of zo iets zei ze.

Mijn nieuwe slechte reputatie raakte alom bekend. Ik was de jongen die voor een vakantieflirt z'n meisje had laten lopen.

De kaart die ik Rosa uit Turkije had gestuurd was 2 dagen nadat ze de brief van Naïma op m'n kamer had gevonden aangekomen. Rosa smeeet ook deze in m'n gezicht toen ik bij haar voor de deur stond, met de opmerking "huichelaar", waarna weer de deur voor m'n neus werd dichtgesmeten.

Ik kon alleen nog aan Rosa denken. Verder interesseerde niets me meer. Ik had nergens zin in en deed dan ook niks, behalve m'n huiswerk maken, wat nu voor 't eerst een soort welkome afleiding was. Naïma had me ook niet meer gebeld gelukkig.. Ik had haar brief ook nog steeds niet beantwoord. Ik kon het niet.

Ik stuurde honderden brieven, kaarten, cadeautjes naar Rosa. M'n vrienden probeerden het ook voor me goed te maken.. Zo ging Bart, die nog steeds met Lucy ging en zo Rosa vaak zag, met haar praten. Maar niets hielp.

Eind oktober 1980

Na een week of 3, 4 had ik het vrijwel opgegeven, toen ik hoorde van Bart dat ze die avond ging stappen in de plaatselijke disco, waar we elkaar hadden ontmoet.

Ik besloot erheen te gaan. Ik vroeg Bart en nog wat andere vrienden of ze met me mee gingen, maar helaas kon net niemand die avond. Ze gingen bijna nooit meer in de 'kinderdisco' in Middendorp uit, altijd in Middenstad (met wat oudere lui erbij kwamen ze altijd wel binnen), en voor mij hadden ze het dus kennelijk ook niet over voor één keer te gaan. Of ze waren m'n getreur over Rosa en m'n hopeloze lijm-pogingen zat.

Maar dat weerhield me niet, ik ging wel alleen. Hier zou ze niet zo makkelijk van me weg kunnen lopen dacht ik.. Ik moest haar gewoon spreken. Die kans had ik nog niet één keer van haar gehad.

Ik ging vrij laat, zodat ik zeker wist dat ze er al was. Toch zag ik haar niet. 't Was een vrij grote zaal en ik wurmde me door de mensen heen tot achterin maar zag haar nergens. Ik baalde. Zou ik maar weer gaan? Ik besloot nog even te wachten en danste wat in m'n eentje.

Er danste een leuk grietje vlak bij me en de neiging ontstond alweer erop af te gaan, maar ik beheerste me. Ik was hier voor Rosa gekomen. Ik wilde alleen Rosa.

Ik ging weer rondlopen op zoek naar haar. Ik had 't gevoel dat ik paar keer negatieve blikken van sommige groepjes jongelui kreeg en dat ze achter m'n rug spraken. Zover ik kon nagaan waren 't geen bekenden, maar wie weet hoevelen mij al kenden via Rosa. Ze kende veel mensen en allicht had ze die allemaal over mij ingelicht. Bart had me al zoiets gezegd, maar ik had 't niet zo serieus genomen. 't Leek er nu op dat hij gelijk had.

Ik voelde me ellendig.

Maar plotseling zag ik Rosa! M'n hart sprong meteen weer op toen ik haar zag.. ze was nog even knap. Ze stond met een groepje vriendinnen te dansen. Gauw snelde ik naar haar toe.

Toen ze me zag aankomen keerde ze haar rug al naar me toe, maar ik draaide om haar heen.

"Rosa, kom alsjeblieft even, ik wil je spreken," schreeuwde ik boven de muziek uit. Ze keek me hooghartig aan en draaide toen weer haar rug naar me toe. Ik probeerde 't nog een keer.

"Please Rosa, geef me toch nog één kans het overnieuw te proberen, ik hou van je," smeekte ik.

Ze keek me van opzij spottend aan en riep: "en dat moet ik geloven!"

"Ik wil alleen nog een kans om te bewijzen dat ik echt van je hou," schreeuwde ik weer. De minachtende blikken van haar vriendinnen om haar heen op me gericht negeerde ik.

“Te laat, ik hou niet meer van jou!” schreeuwde ze terug. Maar nog gaf ik het niet op. Ik bleef bij haar in de buurt dansen. Dat ergerde haar kennelijk, want ze ging even later naar buiten, met een jongen uit haar groepje samen.

Ik volgde haar weer, en buiten zag ik gelegenheid haar aan te spreken.

“Rosa, je hebt gelijk dat je boos bent, maar kun je me echt niet vergeven?” of iets dergelijks vroeg ik, toen ik haar van achter benaderde.

Ze bleef staan, met de jongen, en zei:

“Ik vergeef je wel, maar met zo’n zielig figuur als jij kan ik gewoon geen verkering meer hebben.”

“Ik ben nog steeds dezelfde, echt, ik heb er zo veel spijt van,” ging ik door, “Ik ben nu juist wijzer geworden, ik zal je nooit meer bedriegen.”

“Snap je ’t dan niet? Ik wil je niet meer. Hou op me te volgen. Ik heb hem nu,” zei ze op de jongen naast haar wijzend. Maar ik zag aan haar dat ze loog, afgezien van het feit dat het een saai sloom figuur was.

“Is onze liefde dan zomaar voorbij?” vroeg ik dan ook door.

“Hé, ben je doof ofzo, ze moet je niet meer,” zei de jongen nu. “Loop niet meer elke keer achter haar aan.”

Ze liepen weer terug richting de disco. Ik volgde aarzelend. “Ga alsjeblieft weg!” riep Rosa nog, en daarop liepen ze is stevig tempo verder. Verslagen en besluiteloos bleef ik staan. Ik twijfelde of ik naar huis zou gaan. Maar uiteindelijk besloot ik nog even naar binnen te gaan. Ik had immers entree betaald.

Maar ’t was er niet leuk meer. Overal voelde ik vijandige blikken, ik zag geen enkele goede bekende en ik was stuk van liefdesverdriet.

Ik probeerde m’n troost te zoeken in drank. Na een paar biertjes zag ik een knap meisje, dat min of meer alleen leek te dansen. Ik was aangeschoten en wilde m’n verdriet om Rosa vergeten, misschien kon wat flirten me afleiden.

Ik ging tegenover haar dansen, op een afstandje. Ze keek me af en toe tersluiks aan en ik zag dat als teken dat ze me wel leuk vond. Dus ik ging langzaam wat dichterbij haar dansen. Op een kleine meter afstand bleef ik haar aankijken om oogcontact met haar te krijgen. Ik vond haar van dichtbij ook nog heel leuk en ik begon me te realiseren dat ik seks wel erg gemist had laatste tijd.

Al keek ze nog steeds naar beneden, ik ging nog iets dichterbij haar dansen. Dat had ik beter niet kunnen doen, want... ze gaf me zomaar ineens.. een klap in m’n gezicht!

Totaal beduusd deinsde ik iets achteruit, zo ver dat ging in de drukte. Maar ik besloot niet op te geven. Ik hield wel van een uitdaging. Rosa had zich ook niet in één dag laten vangen.. Deze mep hoefde nog niet te betekenen dat ze niets van me wou. Ze had zich inmiddels wel half van me afgedraaid, maar ik draaide weer om haar heen tot ik voor haar danste, wel op veilige afstand dit keer. Ze leek dit goed te vinden, want ze bleef t/o me dansen. Dus na een poosje waagde ik ’t me naar haar toe te buigen en te vragen: “Ben je hier alleen?”

“Nee, met m’n vriendin,” riep ze terug en ze wees op een meisje dat ± 1 ½ meter van haar af stond, en met een jongen leek te dansen.

“Is dat haar vriend?” vroeg ik.

“Nee, we zijn met z’n tweeën,” riep ze weer. Ik zag m’n kans. De vriendin leek met de gozer tegenover haar aan ’t flirten te zijn, dus ‘mijn’ meisje was vast ook wel ergens op uit.

“Wil je wat drinken?” vroeg ik haar dus. Nu richtte ze zich echter wel tot haar vriendin. Wat ze allemaal zeiden verstond ik natuurlijk niet, maar even later riep ze: “Oké, als je m’n vriendin ook trakteert.”

Daar kwam ik niet onderuit, dus ik stemde toe.

We liepen met z’n drieën naar de bar. Daar kletsten we wat. De vriendin was wat vlotter en ’t meest aan ’t woord. Ze was een stuk jonger en ik vond haar niet zo leuk. Ik baalde beetje dat die erbij was. Zolang die niemand anders had zou Heather (zo heette ‘mijn’ stuk), haar wel niet alleen laten. De gozer van net was in geen velden of wegen te bekennen. Ik richtte het woord voornamelijk tot Heather, ook als Sasja, de vriendin, zich erin mengde. Ik begon wat te flirten, dat ze goed kon dansen, mooie lach had e.d. Ze reageerde wat afwerend en was weinig spraakzaam. Ik kreeg ’t gesprek niet goed op gang. Ze leek zich beetje te vervelen, keek steeds de zaal in in plaats van naar mij. En plotseling zei ze nadat ze wat met haar vriendin had gesmiespeld: “Wij gaan weer dansen, doe!” En ze stonden gelijk op, keerden me de rug toe en keken niet meer om. Dit was voor mij een duidelijker signaal dan de mep van net.

Daar zat ik dan, weer alleen. En ‘blauw’, blue, bleu.

Ik ging nog één keer bij de meisjes in de buurt dansen om te proberen of het misschien toch niet zo’n duidelijke afwijzing was als ik dacht, maar ze keken me niet meer aan, draaiden steeds weg, dus ik gaf het nu echt op.

Waarom ze zich wel hadden laten trakteren was me niet helemaal duidelijk.. Meisjes..! Ik zou ze wel nooit begrijpen. Toen ik het er later met Bas over had zei hij dat waarschijnlijk Sasja een oogje op me had en Heather dus voor haar op m’n traktatie was ingegaan. Tja.. kon best, die kletste ook ’t meest.

Maar voor die avond had ik ’t gezien en ik ging maar naar huis.

Laat ik nou, net toen ik naar buiten liep, de auto van Rosa’s moeder zien aankomen!

Ik snelde ernaar toe. Ik ging ervan uit dat ze Rosa (en haar vriendinnen) kwam ophalen, dat deed ze vaker wist ik, bv. als ze met een kleine groep was en met weinig vriendinnen die haar kant op fietsten. En Rosa vond ’t wel prima, vooral met slecht weer.

Ze keek me niet aan toen ik de auto naderde.

“Hallo mevrouw Kasiman,” zei ik door ’t half open raam.

“Hallo,” was alles wat ze terugzei.

“Wilt u alstublieft tegen Rosa zeggen dat zij de enige ware voor me is.. ik weet gewoon dat ze nog van me houdt,” begon ik.

“Nee, ze houdt niet meer van je Robbert, ze kan niet houden van iemand die oneerlijk is,” zei ze terug.

“Ik.. dat spijt me, ik ben nu...” hakkelde ik, maar ze onder brak me al:

“Nee Robbert, het is echt te laat. 't Heeft geen zin meer mijn dochter nog lastig te vallen. Laat haar met rust.” En daarop draaide ze het raampje dicht en reed een stukje verder.

Ik moest het opgeven.

Finito, voorbij.

Nooit had ik me zo ellendig gevoeld. En gefrustreerd bovendien door 't blauwtje met Heather.

Ik moest een meid hebben vannacht. Ik moest. Maar ik kon nu niet meer naar binnen gaan, de disco sloot al bijna. En ik had ook eigenlijk geen puf meer.

Beschaamd, verslagen en terneergeslagen fietste ik naar huis terug.

Dat was the end of a lovestory.

De 'ware' vond ik voorlopig niet meer, daar was ik van overtuigd. Misschien wel nooit meer .

Ik kon die nacht niet slapen en ik schreef eindelijk een brief terug aan Naïma. Een gepassioneerde brief, dat ik hevig naar haar verlangde enzo. Maar ik weet niet of dat in 't bijzonder naar haar was gericht. Ik miste Rosa. Naïma leek oneindig ver weg. Ik bekeek de gescheurde foto en voelde mezelf net zo verscheurd.

Ik postte de brief de volgende dag en belde haar die avond op, maar ze was er niet volgens haar huisgenote.

Een dag later belde ze me terug. Ik sprak heel somber, hoe erg ik haar miste, en ze troostte me. Ze moest es weten, dat m'n somberheid totaal niet over haar ging! Ik zei haar al weken geleden teruggeschreven te hebben, maar ze 'had m'n brief nog niet ontvangen' natuurlijk. Ik wist hoe lang de post erover deed, dus deze leugen over wat extra weken was wel plausibel.

Ik voelde me weer iets beter door haar lieve stem en m'n verdriet werd wat draaglijk hierdoor.

6. Schoolkamp

Nov-dec. 1980

De rest van dat jaar gebeurde er niet veel meer. Ik had geen zin meer in meisjes en haalde maar weer wat ballorigheid uit met m'n vrienden. M.n. buiten school. 't Begon aardig criminele vormen aan te

nemen. Af en toe jatten in winkels e.d. Op school hield ik me gedeisd (kon alleen niet nalaten af en toe tegen leraren in te gaan, maar ik hield 't bij beschaafde woorden) omdat ik toch wel graag m'n examen nu wilde halen. Nog een jaar op school verspillen vond ik zonde. Bovendien mocht ik dit jaar als ik me 'goed gedroeg' alsnog mee met het kamp van het VWO. Dat wou ik wel, al zou ik dan waarschijnlijk wat van de oude pestkoppen ontmoeten. Er waren ook wat leuke meisjes en er werden allerlei activiteiten gedaan die me wel wat leken. En de 2 oude lagere schoolvrienden van me die op 't VWO zaten en ik nog heel af en toe sprak gingen ook mee, dus ik zou niet alleen zijn.

Dus ik besloot me ervoor aan te melden. Hier kreeg ik vreselijk spijt van, maar goed, dat wist ik niet van tevoren.

April 1981

Het kamp was ergens in april, net in m'n examentijd dus, dus dat was al 't eerste wat lastig was. Ik miste paar belangrijke lessen. Maar het ergste waren de kinderachtige jochies die bij mij op de slaapzaal sliepen. Eigenlijk de hele groep waarin ik was ingedeeld was kinderachtig. Ze klierden o.a. aan tafel, maakten flauwe grapjes, m.n. naar mij als 'vreemdeling' en sloten me buiten. Ik was niet bij m'n oude vrienden ingedeeld helaas, al had ik dat gevraagd, paste niet ofzo. Ik zag tussendoor ook niet veel kans met m'n oude vrienden op te trekken. We waren toch al tijdje wat uit elkaar gegroeid en ze waren meer met hun eigen huidige vrienden enzo. Ze waren bovendien nog niet erg bezig met meisjes, dus ik vond ze ook wat saai geworden.

In mijn groepje kende ik één jongen: Johan, een stuudje, maar wel aardige jongen. Die nam 't af en toe wel wat voor me op, maar hij had weinig in te brengen. Ik kon het zelf meestal beter. De jongens lieten me echter sowieso koud. Ik was meer geïnteresseerd in de meisjes. Al was ik kritisch, er waren toch wel een paar leuke op 't kamp. Niet zo leuk als Rosa natuurlijk, maar leuk genoeg om me mee te vermaken. Dus daar trok ik meer mee op als ik even kans zag, tot vermaak van de jongens. Het gaf hen weer extra pest-stof. O.a. Eline was een echte blonde stoot, nog singel op dat moment ook. Ze leek ook wel gecharmeerd van mijn avances en ik kreeg haar op een dag de bezemkast in, waar we lekker zoenden. Dat was echter pas de laatste avond, ik loop op de zaken vooruit.

De uitstapjes die we maakten werd ik steeds bij mijn saaie groepje (met vnl. jongens) ingedeeld, dus ik verveelde me kapot, al was 't best grappig de irritante pestkoppen klem te lullen of met een judotruc op de grond te werken. Maar dat maakte me niet populairder bij ze, en ze verzonnen steeds meer dingen om mij voor gek te zetten, liefst in aanwezigheid van meisjes. Heel kleuterachtige dingen, zoals m'n kleren verstoppen (dan jatte ik gewoon weer wat van een ander), m'n etensbord laten vallen als ze serveerbeurt hadden (ook dan jatte ik wel een bord van één van hun, of ik raapte de gevallen etensresten op en smeerde dat in hun gezicht), kauwgom in m'n haar plakken als ik 't niet in de gaten had (ik smeerde de eerste de beste smerigheid die ik zag terug bij iedereen die de mogelijke dader kon zijn geweest), pootje haken (ik schopte hun stoel om) etc. etc.

Natuurlijk kreeg ik overal de schuld van bij de leraren, 't was altijd een 10 tegen 1-verklaring, maar dan zei ik "stuur me maar naar huis, ik vind er toch geen bal aan hier." En dat deden ze dan niet, teveel gedoe zeker om me terug te brengen. Of als ze me bedreigden dat ik niet met een activiteit

mee mocht, zwemmen e.d., zei ik ook alleen maar blij te zijn even van de kleuters verlost te zijn. Dus omdat ze geen passende straf konden vinden kreeg ik geen straf.

Maar de jongens hadden me toch één keer goed te pakken.

Dat was de 3e en één na laatste nacht.

We hadden 's-avonds op de slaapzaal flink zitten zuipen van binnengesmokkeld bier. Ik had niet meebetaald, wel flink meegezopen (kreeg de flesjes wel uit hun handen of praatte ze om), en sliep die nacht als een roos.

Maar tot mijn schrik ontdekte ik de volgende ochtend dat m'n bed – letterlijk- zeiknat was.

Ik sprong op en schreeuwde iets, weet niet meer wat, en de jongens om me heen begonnen allemaal keihard te lachen.

“Wie heeft dit geflikt.. wie heeft er in m'n bed gezeken!?” riep ik kwaad. Dat 't pis was maakte de stank wel duidelijk.

“Dat zul je zelf wel geweest zijn,” zei er één. En ze begonnen weer te lachen en me uit te jouwen voor baby e.d.

Ik was woedend want ik geloofde er niks van. Ik had sinds m'n 4e ofzo niet meer in m'n bed gepist.

Maar daar m'n short ook nat was, en het inderdaad wel vreemd zou zijn dat ik niet gemerkt zou hebben als iemand bij me onder de dekens had gepist, begon ik te vrezen dat ik 't echt zelf gedaan had.

Ik schaamde me dood. Hoe kon dit? Ik zoop wel vaker zo veel, dan piste ik nog niet in bed!

En wat nu? Hoe kwam ik aan een schoon matras?

Ik moest 't gebeurde toch aan een leraar ophoesten, dus dat ging ik maar doen. Die verwees me weer naar de conciërge van het gebouw en die liet me het matras naar een kamer ergens aan de andere kant van het gebouw brengen, dan zou hij wel voor een nieuwe zorgen. Ook dat nog.

Doodsbeschaamd zeulde ik met 't vieze matras door de gangen heen. Prompt kwam ik diverse meisjes tegen natuurlijk. Zo ook het groepje van Jette, Mara en Judith, waar ik nogal eens mee flirtte.

“Wat is er gebeurd?” vroeg Jette met een blik op het matras.

“O, een ongelukje,” mompelde ik, met m'n hoofd schuin weggedraaid.

Ze lachten niet.

“Ik weet 't al,” zei Judith, “heb je gekeken of er een glas water naast je bed stond?”

Daar had ik niet op gelet.

“Ik heb ze horen praten dat ze een grap met je wilden uithalen, om je in je bed te laten piezen,” zei Judith weer. “Je hand in een glas water leggen, daar gaat iedereen van bedplassen.”

“Echt waar?” vroeg ik opgelucht.

“Ja echt.”

Ik liet 't matras onmiddellijk vallen en beende terug naar m'n zaal om te zien of er inderdaad een glas water stond. Maar nog voor ik binnenstormde bleef ik staan omdat ik een paar jongens hoorde praten en lachen. Ik bleef luisteren en ving dingen op als:

“Vannacht doen we 't weer.”

“'t Effect was echt geweldig.”

“'t Was echt een goeie van jou.”

“Ja, op padvinderskamp vroeger was 't ook altijd succes verzekerd.”

“Wat keek ie op z'n neus hè?”

“Ja, de arrogante kwast, net goed voor 'm.”

Ik wist genoeg en keerde op m'n schreden terug. Vanavond zou ik ze wel es goed terugpakken.

Gelukkig was m'n populariteit bij de meisjes niet gedaald, al jenden de jongens me wel in hun bijzijn, en ik had die avond, na terugkomst van een middagje kruisboogschieten, dus een paar spannende momenten in de bezemkast met Eline. Niet uit de kleren, maar ze kreeg me goed opgewonden. We hebben er zeker een half uur gerotzooïd.

Het was die laatste avond weer zuipfestijn (ja, toentertijd knepen leraren nog wel een oogje toe). Eerst op de disco-avond (waar ik ook nog eindeloos zoende met Eline), daarna op de slaapzaal. De meeste jongens waren knock-out, maar ze wachtten duidelijk tot ik ging slapen. Ik deed dus alsof ik sliep.

En wat denk je.. Een kwartier ofzo later pakten ze m'n linker arm en duwden m'n hand in een glas water. Ik verroerde me niet. Ik zorgde dat ik wakker bleef tot iedereen sliep. Daarna haalde ik de glazen die ik van de keuken had meegesmokkeld tevoorschijn en vulde ze met water.

Eén voor één legde ik de linkerhanden van de jongens (een enkele de rechter als de linker klem lag ofzo) in de glazen. Helaas ging 't bij de laatste fout, die werd wakker.

“Wat doe jij nou vieze homo?” zei hij kwaad.

“Sst...” zei ik, niks, sorry, ik liep in m'n slaperigheid naar 't verkeerde bed, had dorst, effe water gepakt,” en gauw haalde ik 't glas dat ik net had neergezet weg.

Maar hij trapte er niet in en zei: “Ik zie wel wat je wou doen.. M'n hand in een glas water duwen.. Hé... hé jongens!” riep hij, en hij stompte de jongen naast 'm wakker. Ze werden één voor één wakker en ontdekten 't glas water. Dat was pech. Ze wouden natuurlijk niet toegeven dat ze dat bij mij ook hadden geflikt, al wist ik dat zeker. 't Glas water naast m'n bed was 't bewijs, ik had het ze zelf voelen doen.

De laatste dag kon ik daarmee m'n eer onder de rest van de groep ietwat herstellen. Maar ja, eens een 'baby' altijd een baby, dus die naam behield ik toch de rest van de dag

't Interesseerde me niet want ik was lekker met Eline aan 't flikvloeren t/m in de bus terug toe, onder veel gejoel en gefluit van de anderen.

Dat maakte 't allemaal wel iets goed, maar toch heb ik geen echt leuke herinnering aan dit kamp.

Na 't kamp had ik het druk met examens. Met Eline raakte 't mede hierdoor al snel verwaterd, maar vooral door allerlei gestook bij haar in de klas, waar zowel zij als ik gek van werden. En na 2 of 3 weken wist een andere gozer haar in beslag te nemen. So be it.

Ik schreef zo nu en dan nog met Naïma, die nog steeds wel verliefd op me leek, maar wie weet wat ze allemaal uitvoerde intussen. Ik was vast niet de enige leuke blonde jongen uit 't westen die haar hotel bezocht.

Ik stortte me maar op m'n examens, en de examenstress verdreef toch wel elk seksueel verlangen, dus ik deed niks anders dan blokken.

Ik wist nog steeds niet wat ik erna wilde doen. Ik wilde wel een jaar naar 't buitenland (Turkije☺). Ik had in 2 talen eindexamen gedaan, en was vrij goed in Frans. Dus misschien een jaar naar Frankrijk, maar ik wist niet wat daar dan te doen.

Ik raakte weer wat depressief, door 't gebrek aan meisjes en 't blokken denk ik. Maar ik wist m'n examen te halen, godzijdank en kon van een lange zomervakantie gaan genieten. Maar eerst een opleiding zoeken.

7. Nieuwe vrienden

Juni 1981

Ik wist nog steeds niet wat ik voor vervolgopleiding wou. Geen saai vak in elk geval. Acteren/toneelspelen fascineerde me wel, vanwege het inleven in een (totaal) ander karakter/personage. Ik was zo'n kind dat nog tot late leeftijd riddertje, cowboytje, politieagentje e.d. speelde (tot m'n 13e zo'n beetje, met een jonger neefje oa.), en ik vond het heerlijk helemaal in de huid te kruipen van mijn fantasie-personage. Op school werd er weinig aan toneel gedaan, er was geen vak drama zoals tegenwoordig, en ik zat privé ook niet op een of andere toneelclub. Omdat ik niks anders wist schreef ik me bij de toneelschool in, met 't idee dat ik toch wel afgewezen zou worden... Maar ik werd aangenomen. Kennelijk had ik nog steeds genoeg fantasie en inlevingsvermogen om een ander uit te beelden.

Juli 1981

Aan 't begin van de vakantie werkte ik wat op een drukkerij. Best leuk.

Daarna ging ik met 't gezin op vakantie. 't Was de laatste vakantie met z'n vieren (m'n broer was weer mee). Niet veel later gingen m'n ouders scheiden. M'n pa had een andere vrouw, en ging elders wonen. Op de vakantie was de sfeer tussen m'n ouders al niet best, en dat sloeg op ons allemaal door. Pa en Ma hadden vaak ruzie, en m'n broer en ik hadden nooit geklikt met elkaar dus dat werd nu ook niks.

De vakantie zelf was ook niks. 't Was weer zo'n 'actieve' vakantie, in de VS, wat ik toch altijd al een kutland vond (kapitalistisch, materialistisch, oppervlakkig). Dit beeld werd bevestigd. Lelijke saaie en koude mensen, geen enkele sfeer, allemaal nieuwe gebouwen enzo.. Maar goed, ik had New York en Washington es gezien. De rest ben ik vergeten. We gingen ook naar kennissen van m'n ouders, allemaal even saai. Nergens leuke meiden.

Dus dat waren 3 verspilde weken. Ik was zelfs zo depressief dat ik af en toe zin had van zo'n wolkenkrabber af te springen waar we op waren gegaan (Empire Statebuilding o.a.).

Bij terugkomst in Nederland begon ik steeds meer te drinken. Alle examenstress wegdrinken enzo. Ik ging veel met vrienden van Bas om. Ze waren wat ouder dan ik en de meesten zaten in de krakersscene, dat vond ik wel spannend. Bas speelde ook in nog een band met enkele van deze punkervrienden. Ze oefenden in een kraakpand, waar de gitarist van deze band woonde. Ik mocht er bij komen spelen, ze hadden nog geen toetsenist, en dat sloeg ik niet af! Ze waren wat beter dan mijn eigen bandje, wat toch al wat uit elkaar gevallen was. Bart was best kwaad over hoe ik Rosa behandeld had en waardoor de band ook nu zonder zangeres zat.. Hij wou ook steeds meer rock spelen in plaats van punk. René maakte het niet uit, maar hij vond zingen toch niet zijn ding, dus was ook niet zo gemotiveerd meer. Zo was de lol er beetje af gegaan. Maar in de nieuwe band, wel een echte lekker rauwe punkband, had ik het naar m'n zin, temeer in het kraakpand waar we oefenden een paar lekkere meiden woonden. En vooral hete! Het waren van die echte sletjes, die ons muzikanten wel interessant vonden en vaak kwamen kijken/luisteren. Zo raakte ik al snel met enkele van ze in contact en belandde ik bij menigeen in bed. Ze behandelden me wel een beetje als 't kleine jongetje' en soms had ik 't gevoel dat ze me uitlachten. Maar dat maakte me niet uit, mijn sekslust werd eindelijk weer bevredigd en daar was ik hard aan toe. Ik kon nu helemaal los gaan na de zware schooltijd, en een nieuw vakantiebaantje dat ik had ik verkloot. Ik vond het zulk vreselijk werk, telegraafabonnementen verkopen (bij een gratis krant) op straat, dat ik steeds maar een halve dag werkte, na amper 1 of 2 abonnementen verkocht te hebben, maar een hele dag opschreef. Daar kregen ze al gauw lucht van kennelijk, want ik werd ontslagen omdat ik te weinig verkocht.

Bij de drukkerij kon ik helaas niet meer terug, die hadden geen werk meer. Nu was ik tot m'n nieuwe school begon in september werkloos. Na een bekeuring om een kapot fietslampje was ik zo kwaad dat ik weer af en toe ging jatten in winkels. Ik was tot nu toe niet betrapt, waardoor ik meer lef kreeg en steeds duurdere spullen ging jatten. M'n vrienden deden 't haast niet meer en ik wilde hen niet verder op 't slechte pad sleuren dus ik ging bijna altijd alleen.

Meestal ging ik op m'n skeelers. De eerste skeelers waren net op de markt, ik had al vanaf m'n 8^e ofzo naar die dingen uitgekeken, om in de zomer ook te kunnen 'schaatsen', maar helaas bestonden ze toen nog niet en had ik 't altijd met die stomme rolschaatsen van toen moeten doen, wat me weer

tot mietje bestempelde. Maar nu er dan eindelijk skeelers bestonden maakte ik daar veel 'nuttig' gebruik van, o.a. door er dus zoonodig snel mee te vluchten na m'n diefstalletjes.

Op een dag, aan 't einde van de vakantie, zag ik kans een paar CD's te jatten. Die waren toen ook nog maar net op de markt, en ze werden toen nog niet achter de toonbank bewaard, ze zaten gelijk in de doos in het schap. 't Was in een winkel op een winkelcentrum waar ik nog niet eerder was geweest (zo verstandig was ik wel om niet in de winkelcentra waar ik vaak winkelde te jatten), in Middenstad zuid. Dat was een saaie buitenwijk, waar Middendorp aan aansloot.

Maar helaas, hier hadden ze wel scanners en die begonnen als een gek te piepen toen ik de winkel uitging op m'n skeelers. Ik racete er vandoor, maar zag al snel 2 of 3 bewakers aankomen die kennelijk het winkelcentrum bewaakten. "Pak de dief!" hoorde ik iemand schreeuwen.

Ik zette nog meer vaart, de bewakers achter me aan. Gelukkig was 't rustig dus botste ik niet tegen mensen op. Maar net toen ik dacht de bewakers een beetje afgeschud te hebben kwam er van een zijpad nog een derde bewaker aan, een vrouw. Die was blijkbaar opgepiept door de anderen. Ze rende vlak achter me toen ik 't winkelcentrum uitskeelerde. 't Zag er niet best voor me uit.

Ik zag voor me op een bankje een jongen van mijn leeftijd opstaan en mij wenken. 't Was een wat zonderling typ (kwa kleding enzo), maar hij leek m'n enige redding. Hij rende ergens heen en ik volgde hem maar op goed geluk, daar ik de omgeving hier niet goed kende. Hij verdween een bocht om, ik volgde. De bewaakster zat geloof ik nog achter me, maar ik kon niet omkijken. De jongen rende een soort parkje in. Ik erachteraan.. Ik hoorde de bewaakster achter me roepen, ze zat nog steeds op m'n hielen verdorie.. Die meid (ze was iets van 25 schatte ik) was snel. Ik zag de jongen ineens niet meer en in mijn aarzeling welke kant ik op zou gaan wist de bewaakster me in te halen. Ik draaide me om en zag haar vlak achter me naderen. Ontsnappen was niet meer mogelijk. Maar ineens sprong van opzij uit de struiken de jongen tevoorschijn en hij greep de vrouw beet. Na kort toekijken hoe de twee worstelden begreep ik dat ik mijn redder in nood wel es te hulp mocht schieten. Geweld was niet mijn ding, zeker niet tegen een vrouw, maar ik greep haar nu toch bij een arm, om haar los te trekken van de jongen. Die zag kans haar portofoon af te pakken en weg te smijten in de struiken. De vrouw verzette zich hevig en begon te schreeuwen. Ze was aardig sterk, maar met z'n tweeën kregen we haar tegen de grond en daarna snelden we ervandoor. Er liepen een paar mensen in de buurt maar die deden niks. De jongen rende een vrij stil pad in en ik skeelerde achter hem aan. We doorkruisten het hele park en op een rustig plekje bleef hij hijgend stilstaan.

Ik stopte naast hem en zei:

"Hé bedankt hè."

Hij lachte en zei: "Graag gedaan.." om zich vervolgens voor te stellen als "Mano".

"Robbert" zei ik terwijl ik hem de hand schudde. Het was een apart typ. Rood geverfd haar, ruitjes broek, brutaal gezicht, oorringetjes.. We kletsten even en toen nodigde hij me uit mee naar zijn huis te komen. En mocht de politie zijn ingeschakeld konden we liever niet buiten rondhangen. Verder kon ik bij hem wat 'bijkomen' en de CD's beluisteren die ik had gejat.

Ik had zelf nog niet eens een Cd-speler. Dus wel handig als ik ze bij hem kon luisteren. Ik had ze gejat voor de 'handel'. Ik kende genoeg lui die wel tegen een voordelig prijsje CD's wilden kopen.

“Oké, waarom niet,” zei ik, en we gingen op weg naar zijn huis, ook in Middendorp, maar op de rand met Middenstad zuid.

Mano kletste aan één stuk door, over skeeleren, muziek, van alles. Hij jatte ook zo vaak wat, dus hij vond 't z'n plicht 'collega-dieven' te helpen zo verklaarde hij z'n 'goede daad'.

Ik voelde een soort opwindende spanning. Met dit joch viel een hoop avontuur te beleven had ik toen al zo'n gevoel. Hij was even oud als ik, was vorig jaar van school getrapt en probeerde nu af en toe een baantje te vinden. Hij woonde vlak in de buurt met z'n ouders en oudere zus.

Z'n moeder en zus waren thuis. De zus was super hot! En ze was ook nogal alternatief: lang zwart geverfd haar, veel make up (dik zwarte eyeliner, zwarte lipstick) en nogal vervaarlijke sieraden, brede kettingen, armbanden en ringen met scherpe punten en doodskoppen e.d. Ze had een prachtig figuur zover ik kon zien in haar nogal wijde broek, maar ik vond haar sowieso heel cool, zoals ze keek alleen al, lekker onverschillig. Ze was ook beetje uit de hoogte, maar wel aardig. Mano's moeder was ook heel hartelijk, beetje volkstyp, maar die mocht ik meestal juist wel.

We gingen echter al gauw Mano's kamer in. Hij had best een grote kamer, groter dan mijne zelfs, al was dit maar een gewoon rijtjeshuis (wel groot).

De jongen was echt hartstikke maf. De hele kamer was bezaaid met zooi en de muren hingen vol posters en waren met graffiti bespoten. Mano zette één van m'n cd's op en nodigde me vervolgens te gaan zitten. Ik nam op een stoel plaats, hij op z'n bed.

“Sla je wel vaker meisjes in elkaar?” vroeg ik om toch een beetje m'n afkeuring hierover te laten blijken.

“Nee, ik neuk ze liever,” zei hij met z'n aldoor lachende pretoogjes. “Dit wijf had ik ook wel willen pakken, jammer dat we de kans niet kregen.”

“Bleh, zo'n manwijf?” zei ik. 't Was nogal een potig typ geweest, zo'n halve jongen.

“Geeft toch niet, als ze maar een gat heeft,” was Mano's weinig respectvolle commentaar.

Ik wist niet goed wat hierop te zeggen en zei dus maar niks.

“Lekkere muziek is dit, ken 't niet,” zei Mano even later. Ik vertelde wat over betreffende band, dat veel meisjes ervan smulden en ik er dus een goeie prijs voor zou kunnen vragen.

“Haha, een wip zeker,” grinnikte Mano.

“Ik krijg ze ook wel zonder zo'n CD in bed,” zei ik.

“O, hou op, ik heb zin om te neuken,” kreunde Mano terwijl hij ging liggen en een of ander vies blaadje onder z'n hoofdkussen vandaan viste.

“Heb je geen vriendin?” vroeg ik.

“Ik doe niet aan vriendinnen, krijg je maar gezeur mee,” zei hij weer. Dat beaamde ik, en vervolgde:

“Dus jij koopt ze met CD's.”

Hij zweeg, in extase kijkend naar de blote vrouwen in z'n blaadje. Na een poosje zei hij:

"Heb jij wel es een meisje verkracht?"

"Wat?! Nee, mijn hemel, da's nooit in me opgekomen zelfs."

"Moet je es proberen."

"Ben je gek.. Je wil toch niet zeggen dat jij dat doet?"

"Eén keer geprobeerd, toen kreeg ik een wolk haarlak in m'n gezicht gespoten," zei hij weer met z'n eeuwige smile. Ik lachte maar mee.

"Ruk jij je vaak af?" wilde hij nu weten.

"Jemig, je bent wel openhartig zeg.. zulke dingen vertel ik m'n beste vrienden nog amper," lachte ik.

"O, ik praat daar heel makkelijk over. Ik praat over wat ik denk, en daar ik de hele dag aan seks denk.."

Ik lachte weer.

"M'n ex moest es weten dat er nog ergere jongens zijn dan ik," grinnikte ik.

"Was ze zo preuts?"

"Tamelijk."

"De meeste meiden rennen hard voor me weg," zei Mano met een blik of ie er trots op was.

"Tja.. je moet geduld hebben met meisjes," zei ik, de ervaringsdeskundige.

"Irritant is dat.. Ik ruk me wel 5 keer per dag af, bij gebrek aan beter," zei Mano weer. "Wil je een pornofilm kijken?"

Hij had een eigen videorecorder en tv op z'n kamer, en een hele schat aan pornofilms. Hij liet me er één uitzoeken en die bekeken we. Hij ging weer op z'n bed liggen, en halverwege de film begon hij z'n kruis te strelen. Ik lette er maar niet op. Maar hij zat steeds harder te hijgen en ik keek een beetje ongemakkelijk af en toe naar 'm om. Ik weet niet of ie deed alsof of dat 't echt was, maar na een paar minuten ofzo maakte hij geluiden en bewegingen of ie klaarkwam.

"Gaat alles goed met je?" vroeg ik wat cynisch.

"Aah.. kan niet beter," zuchtte hij.. "Alleen effe droge broek aan doen." Hij stond op en begon zich achter de deur van z'n klerenkast om te kleden.

Rare gozer hoor. Ik besloot maar es op te stappen. Hij liet me uit.

Bij de voordeur vroeg hij:

"Kom je nog es een keer langs?"

"Misschien," zei ik wat vertwijfeld.

“Kunnen we samen wat handelen. Ik ken wel lui die gestolen spullen doorverkopen op markten enzo.”

Hij had me hiermee omgepraat en we spraken af dat ik die vrijdag langs zou komen.

Dat deed ik dus, en daarna spraken we vaker af. We konden het prima vinden. Hij was en dacht net zo als ik, hield ook niet van voetbal en dat soort standaarddingen. En hij was zo gek als een deur, ik kon echt met 'm lachen. Ik ontmoette hem steeds vaker en we werden dikke vrienden. We jatten samen, handelden samen, haalden allerlei kattenkwaad uit.. Ik leerde nog een hoop van hem! Ook blowen helaas, al vond ik dat toen fantastisch.

Mano verzon altijd de gekste dingen om te doen. In auto's pissen als 't raampje open stond, winkels compleet door elkaar halen (alles verplaatsen en verwisselen, zodanig dat niemand er erg in had voor we allang vertrokken waren), roeibootjes jatten die vrij makkelijk los te krijgen waren en er mee gaan varen tot achtertuinen van dure huizen, en daar rondsluipen en soms wat jatten, en wat al niet meer.

Mano ging ook graag mee naar m'n krakersvrienden. We bleven daar ook wel es een nacht slapen, bij de een of andere meid op de kamer ofzo. Ik maakte me daarmee echter wel wat minder populair bij de meisjes, want hoe hoerig ze ook waren, van Mano's vrijpostige gedrag moesten ze niks hebben. Hij behandelde ze ook echt als een stuk vuil kan ik wel zeggen.

Meisjes waren voor hem gebruiksvoorwerpen, niets meer. Hij kreeg er zo af en toe één 'te pakken' maar daarna had ie dan ook 3 weken ruzie met haar. Ik probeerde hem te leren hoe je tactisch met meisjes om moest gaan, maar 't leek 'm niet te interesseren.

Hij fleurde m'n rotleven op, vooral toen school begon, in september.

September 1981

Ik merkte namelijk al gauw dat toneel toch niet helemaal wat voor mij was. Ik had wat plankenkoorts, en voelde me niet in elke rol/met elke tegenspeler op m'n gemak. Sommige oefeningen vond ik ronduit vervelend.

Maar dankzij Mano nam ik het allemaal niet te serieus en wist ik het jaar door te worstelen.

Ik leerde wel veel, ook wat ik zelf wou: filmen. Ik wilde zelf films maken, toneelstukken schrijven, dat soort dingen. Ik maakte begin dat jaar een paar keer wat filmpjes met wat medestudenten (deels voor opdrachten van school). Mano deed soms ook mee. 't Was provisorisch en amateuristisch en met Mano erbij meestal grote onzin, maar ik vond het leuk, dus daar wou ik meer mee gaan doen. Inmiddels had ik een videocamera en recorder aangeschaft, dus filmen was nu een makkie en goedkoop.

Het toneelspelen was minder makkelijk. Ik had moeite lange teksten uit m'n kop te leren. Had me daar toch wat op verkeken van tevoren. En verder vond ik niet veel aansluiting bij de groep. De meeste lui op de toneelschool waren niet echt mijn soort mensen. Ik vond ze nogal verwaand. De

hetero jongens die er rondliepen deden niets anders dan indruk maken op de meiden, en vise versa, de homo's niets anders dan bewijzen hoe homo ze waren. De één was nog verwijfder dan de ander. Ze speelden maar één rol: de homo. De meiden waren over het algemeen heel erg hoerig, en nuffig.. veel met hun uiterlijk bezig enzo. Niet mijn soort meiden, van die verwaande nesten. Een enkeling kreeg ik voor één avond in bed, maar de meesten vonden mij te jong ofzo, weet niet. Maar ik vond hun ook niet aantrekkelijk, vooral door hun gedrag. Mano wou wel dat ik meiden voor hem meenam, maar ik wilde niet gelijk m'n naam helemaal verpesten op school, dus hield dat af.

Misschien maar beter ook dat de meiden me niet aantrokken, want bij pikante scènes speelde er bij mij anders misschien wat op☺. Gelukkig kwam dat nog weinig voor. Pas in 't tweede jaar zou 'naakt' aan bod komen. Ik voelde me met kleren aan al vaak opgelaten genoeg. 't Liefst was ik compleet vermomd, dan ging 't acteren me wel goed af. Maar zonder dekkend pak ging ik goed af☺.

't Ergste vond ik het thuis oefenen voor de spiegel. 't Zag er altijd debiel uit, wat ik ook deed, vond ik. En ik had 't te druk met andere dingen. Voor huiswerk (leren enzo) had ik ook niet veel tijd over, en ik had het er niet voor over. Ik had geen zin in lange teksten leren, dus dat deed ik niet altijd goed. Die was ik dus vaak kwijt tijdens repetities e.d., wat ook tot ergernis bij m'n medestudenten leidde.

Tegen de kerst vakantie stond ik er dan ook niet geweldig voor.

December 1981

Maar goed, tijdens de kerstvakantie kon ik relaxen, en dat deed ik vooral met Mano, meestal bij hem thuis. Ik ging liefst naar hem, oa. vanwege z'n sexy zus. Nina heette ze trouwens. Ik probeerde haar al een tijdje beetje te versieren, wat Mano elke keer zeer geamuseerd gade sloeg, daar hij wel zag dat ik geen schijn van kans had. Ze keek erg op ons 'onderkruipseltjes' neer. Maar ik bleef 't proberen.

"Wat zie je toch in die maffe zus van me?" vroeg Mano me vaak.

"Ze is heet," zei ik dan.

"Ze valt alleen op suffice gozers, dus jij kunt 't vergeten," zei hij dan weer, of iets anders om me te ontmoedigen. Maar ergens had ik het gevoel dat hij gewoon niet wou dat ik wat met haar kreeg. Waarom precies wist ik niet. 't Leek soms wel of ie een beetje jaloers was als ik meer aandacht voor haar dan voor hem leek te hebben. Dat begreep ik ook wel, ik kwam tenslotte voor hem.

Hij zei ook een keer dat hij haar wel es geneukt had, maar daar geloofde ik niks van. Hem zag ik er nog wel voor aan, maar Nina zou hem compleet afmaken als hij dat zou proberen, dat wist ik zeker. Ze was 2 jaar ouder dan Mano en totaal niet bang voor haar irritante broertje. Het was vaak hevige strijd tussen de twee, wat ik altijd wel grappig vond.

In de kerstvakantie haalden we ook weer van alles uit en hadden dikke pret. Ik hoefde me met Mano nooit te vervelen. Hij wilde experimenteren, met alles. Ook met harddrugs.

Op een avond in de kerstvakantie was ik bij 'm toen ie iets had geslikt waar ie helemaal gek door werd, nog gekker dan normaal dan.

Hij lag maar op z'n bed te staren naar 't plafond en vertelde wat ie allemaal voor prachtige dingen zag. Hij raaskalde een beetje en ik maakte me wel wat zorgen over hem.

"Zal ik niet je ouders wakker maken, dat ze een dokter bellen?" vroeg ik.

"Nee ben je gek!.. ik voel me prima. En jij bent er toch om op me te passen.."

"Ik ga zo naar huis," zei ik.

Hij wou dat ik bleef slapen daar 't al laat was, en ik stemde maar in om van z'n gezeur af te zijn. Ik belde m'n ma nog even snel (die was gelukkig meestal nog laat op) om 't haar te laten weten, en daarna sleepten we een matras uit de logeerkamer naar zijn kamer, plus wat beddengoed. Ik maakte m'n bed op, Mano was tot niets meer in staat.

Ik was ook moe, maar bleef zo lang mogelijk wakker om op Mano 'te passen'. Dat was maar goed ook, want hij stond op gegeven moment op 't punt in z'n prullenbak te gaan plassen. Ik kreeg 'm nog net mee naar de wc.

Hij bleef maar de hele tijd hallucineren en giechelen. Pas een uur of 3, 4 's-nachts werd ie iets normaler, en durfde ik 't licht uit te doen en te gaan slapen.

Ik sliep al half toen ie ineens vroeg: "Hé Rob.. heb jij 't wel eens met een jongen gedaan?"

Hij moest de vraag 3 keer herhalen voor ik wakker genoeg was om 'm te vatten.

"O, nee, shit, daar moet ik niet aan denken," zei ik slaperig.

Stilte.

"Jij wel dan?" vroeg ik toen.

"Nee," was 't antwoord. "Maar zou je 't niet een keer willen proberen, om te kijken hoe het is?" vroeg ie vervolgens.

"Nou dat hoef ik niet te weten. Als ik die nichten bij mij op school zie weet ik al genoeg."

"Je kunt nooit iets weten voor je 't zelf ervaren hebt," zei Mano weer.

"Moet ik alles weten dan? Ik ga toch ook niet uit 't raam springen om te kijken hoe 't voelt een been te breken?" zei ik.

"Daarvan weet je zeker dat 't pijnlijk is," vond Mano.

"In je kont geneukt worden is dat ook," zei ik.

"Maar pijpen niet," ging Mano nog steeds door. Was ie echt zó stoned?

"Hé wordt een beetje nuchter joh," zei ik dus, "Je gaat me toch niet vertellen dat je me wil pijpen?"

"Nee stomkop, ik kijk wel uit," was de reactie.

"Dan is 't goed, ga slapen," zei ik en ik draaide me om.

“Toch is deze drugs fantastisch, moet je echt een keer proberen,” zei Mano nog. Daarna was ’t eindelijk stil, afgezien van zijn gezaag. Ik viel ook snel in slaap.

De volgende ochtend (middag) checkte ik eerst of ie nog leefde. Ja, hij was meteen wakker toen ik ’m aanstootte. Vervolgens checkte ik of ie nog wist wat ie allemaal gezegd had. ’t Leek er niet op.

Hij had wel een vreselijke kater, was niet te genieten, dus ik ging maar gauw naar huis.

Pa en Ma vonden Mano ook maar een rare snuiter en Mama vroeg vaak of hij wel een geschikte vriend voor me was.

“Je oordeelt op ’t uiterlijk,” zei ik dan steevast. Gelukkig bemoeiden Pa en Ma zich niet te veel met mijn keuzes. En dat ik faliekant mislukte op de toneelschool deden ze ook niet echt moeilijk over. Behalve dat Pa zei dat het m’n eigen toekomst was die ik verprutste.

Ma probeerde me ook wel te stimuleren meer m’n best te doen, maar ik zei dat het toch hopeloos was. Ik was gewoon niet geschikt voor toneel. Maar ze had in een gesprek op school begrepen dat het vooral m’n ongeïnteresseerde houding was waardoor ik er slecht voorstond, en dat ik met wat extra inzet best kon slagen.

Ik had echter andere interesses, zoals filmpjes maken. Daar kon ik me flink in uitleven, op allerlei vlak.

In de kerstvakantie maakte ik met Mano ook weer wat maffe filmpjes. We begaven ons op de meest verboden terreinen om maar van alles vast te leggen, en natuurlijk filmden we (stiekem) mensen, o.a. in de sauna, waar we via een achterraam naar binnen wisten te dringen.

En we filmden de hoeren achter de ramen in de ‘rosse buurt’, die ons soms kwaad wegstuurden, maar anderen gaven juist een extra show voor onze camera.

Lol hadden we hoe dan ook. We vierden oud en nieuw uitbundig op het kraakpand, en luidden het nieuwe jaar in met veel vuurwerk.

8. Films

Januari 1982

Mano had nog steeds geen (vast) werk, maar met z’n zwarte handeltje verdiende hij toch aardig.

We zaten op een dag onze films van de hoeren en de sauna enzo te kijken, en kwamen ineens op het idee daar ook een handel in te beginnen.

Misschien konden we die sletten van het kraakpand zover krijgen pornofilms met ons te maken.

Dat stelden we meteen de eerstvolgende keer dat we daar waren voor, maar helaas.. niemand leek bereid voor onze camera uit de kleren te gaan, tenzij ze er een heleboel geld voor kregen. Dus we vergaten ’t weer.

Maar toen ik op een dag een (knap) meisje op de toneelschool (uit een andere klas, ik had haar nog niet eerder ontmoet) sprak over de filmpjes die ik met enkele andere studenten had gemaakt, leek zij daar ook wel in geïnteresseerd. Ik zei dat ik ook graag een fotoreportage van haar wou maken, daar ze op een fotomodel leek. Dit was een versiertruc, maar ze ging er serieus op in. Ze zei gek op mode te zijn, en dat ze altijd al fotomodel wilde worden.

Denkend aan m'n plan met Mano zei ik dat ik een vriend had die een grote studio had (zijn kamer was ook echt veel groter dan mijne, dus beter geschikt voor dit soort doeleinden) en ze vond het prima daar naartoe te komen. Ik sprak voor a.s. zaterdag met haar af.

Mano was natuurlijk in z'n nopjes toen ik ervan vertelde, en we begonnen meteen samen z'n kamer op te ruimen. Met donkere doeken maakten we die zaterdag een goede achtergrond. En het leek echt wel op een studio.

Ik had Mano van tevoren geïnstrueerd dat ie niet te snel met 'kieren uittrekken' moest beginnen. Dan zou ie 't verpesten. Hij beloofde 't.

Toen Suzanne (zo heette 't meisje) er was hield Mano zich het eerste uur aan mijn instructie, en hij liet mij sowieso het meeste doen. Hij keer wel geil naar Suzanne. Vooral als ze zich achter de kast omkleedde (ze had een tas kieren meegenomen) had ie de neiging om om de kastdeur heen te loeren, maar ik duwde hem steeds bijtijds terug op z'n plek.

Na een uur Suzanne in allerlei kieren en posities gefotografeerd te hebben stelde ik voor dat Mano wat foto's van ons samen nam. Hij zocht wat modieuze (zijn rare) kieren voor me uit en ik stemde maar toe die aan te doen, daar Suzanne enthousiast reageerde.

Nu begon Mano zich er echter wel mee te bemoeien. Hij liet ons steeds intiemere poses aannemen en onder zijn aanmoediging deden we ook steeds meer uit. Met flink wat complimenten van ons beide over haar mooie figuur en poseertalent wisten we Suzanne tot haar hemd en slipje uit de kieren te krijgen. De foto's werden ook steeds pikanter (ik stond ook letterlijk in m'n hemd) en Suzanne ging lekker op m'n geflirt in. Ze leek me wel leuk te vinden, en ik probeerde dus nog een stap verder te gaan. Ik vroeg haar een foto onder de deken te maken met de bovenkant naakt, haar bh-bandjes omlaag dus in elk geval. Dat deed ze ook nog, samen met mij. Het bh-tje ging helemaal uit.

Ze zat maar te giechelen terwijl ik haar steeds meer betastte daar onder de dekens en Mano fotografeerde ons vlijtig. Ik werd intussen flink opgewonden door Suzannes vrijwel blote lijf tegen mijne, en kreeg zin met haar te vrijen. Daarom zei ik op gegeven moment:

"Oké Mano, nu is 't wel genoeg. Ga effe de kamer uit."

"Hé ho, dit is mijn kamer hè," protesteerde Mano. "Je mag hier doen wat je wil omdat je m'n vriend bent, maar ik blijf er wel bij."

"Draai je effe om dan," zei ik tegen Mano, intussen zacht Suzannes wang en oor kussend.

“Als je me niet ook nog om condooms gaat vragen,” antwoordde Mano. Suzanne lag naar me toegedraaid en ik keek haar geil aan.

“Wil je?” vroeg ik haar. Ze knikte, maar zei erbij: “als Mano de kamer uitgaat.” Ik vroeg toen of ze een condoom bij zich had. Ze schudde van nee. Mano hield al een doosje condooms voor me op en ik vroeg hem er één.

“Alleen als ik mag toekijken,” zei hij. Ik wou op ‘m afspringen om de condooms uit z’n hand te grissen, maar Suzanne zei nu tot m’n verrassing: “‘t geeft niet, we liggen toch onder de dekens.”

Dus ik pakte een condoom van Mano aan en begon Suzanne te zoenen. Ik streeelde haar over billen en tussen de benen. Toen ik in haar slip tastte en voelde hoe nat ze was vroeg ik: “Mag ik je neuken?” en op haar bevestiging deed ik de condoom om.

Dus zo waren we even later flink aan het seksen onder de deken, die natuurlijk toch langzaam weggleed. Het scheen haar niet te deren. Ik hield haar afwisselend onder me en met de rug naar Mano toe, zodat hij afwisselend haar borsten en haar billen kon bewonderen.

Ik hield haar zo bezig dat ze volgens mij niet in de gaten had dat Mano de camera pakte en ons vanaf de andere hoek van de kamer (met zoomlens natuurlijk) zat te filmen.

Ik lette er zelf ook niet op, dat leidde me maar af en ik deed of we alleen in de kamer waren. Hoewel ik ook wel een beetje extra opgehitst voelde door ‘t feit dat ik voor de ogen van m’n vriend flink aan het ‘scoren’ was. Even laten zien hoe je dat deed, op een tactische manier een meid versieren, zodat ze gewillig was. Hij kreeg dat immers zelden voor elkaar. Ik zorgde ook dat haar billen goed voor de camera in beeld kwamen door haar over me heen te trekken. De voorkant durfde ik nu niet meer die kant op te draaien, voor ze de camera zou zien.

Het was behoorlijk opwindend en we vreeën er lustig op los.

“Nou ik!” riep Mano toen we klaar waren. De camera had hij uiteraard weggelegd.

“Wat?! Mooi niet!” riep Suzanne beledigd, en gauw trok ze de deken terug en zocht ze haar slipje. Haastig kleedde ze zich aan half onder de dekens, die ik maar galant voor haar op hield, achter haar dan, de kant van Mano. Mano en ik knipoogden intussen naar elkaar.

Ze vond het wel goed nog een paar foto’s (aangekleed) met Mano samen te maken. Ik probeerde Mano steeds te gebaren dat hij niet te dicht bij haar moest komen, maar helaas.. hij probeerde van alles bij Suzanne.. Zijn manier van flirten was gewoon overal direct betasten.. Dus had het de gebruikelijke averechtse werking op Suzanne. Ze deed heel stug tegen hem en wou al snel naar huis. Ik beloofde de foto’s zodra ze klaar waren voor haar mee te nemen.

Mano en ik genoten achteraf natuurlijk nog goed van de opnamen.

Dit ‘succes’ zette ons aan verder te experimenteren met het maken van ‘seksfilms’.

Mano vond nog steeds dat hij ook recht had Suzanne te neuken, dus ik vroeg haar nog paar keer mee te komen naar Mano, maar ze wou beslist alleen bij mij thuis, en niet bij 'die engerd'. Of het was haar eer te na op zo'n manier gebruikt te worden (ze voelde hem wel hangen natuurlijk, dat hij het de volgende keer weer zou proberen). Ik vond haar zo'n stuk dat ik maar besloot dan bij mij thuis met haar af te spreken, maar dat wou ze ineens ook niet meer.

"Dan komt je vriend zeker ook weer mee," zei ze.

"Volgens mij vond je het stiekem wel leuk dat hij toekeek," zei ik. Toen had ik 't gedaan. Ze wou niks meer met me. Ook niet alleen met mij bij haar thuis. Als ik haar zo makkelijk 'uitleende' aan een vriend (ik had wel laten doorschemeren dat ik daar geen moeite mee zou hebben) dan betekende zij voor mij blijkbaar ook niet veel meer dan een gebruiksvoorwerp, klaagde ze.

Dus dat was voorbij. Maar met de foto's was ze blij.

Volgens Mano waren er vast wel andere grieten te vinden op mijn school die wel voor meerdere jongens 'in' waren. Daarom kwam hij regelmatig langs bij me op school. Maar zelfs hier werd zijn gedrag door de meeste meisjes (al waren 't nog zulke sletten) niet gewaardeerd, en daar ik ook niet erg populair was viel 't nog niet mee ze te vinden.

Maar op een dag kwam er toch een meisje uit een hogere klas (ik schatte haar 19 of 20) naar me toe. Ze had van Suzanne de foto's gezien en vroeg of ik haar ook wilde fotograferen. Ik zei dat ik de foto's in de studio van m'n vriend maakte.

"Da's die andere jongen die op de foto's stond toch?"

"Inderdaad."

"Ja, dat is goed," zei ze. 't Was wel een sexy griet, ik vond haar wel sletterig, maar Mano zou er zeker tevreden mee zijn. Ze heette Angela, was 19 jaar en zat in 't tweede jaar. Ze zei dat een vriendin van haar Suzanne kende en de foto's had gezien. Die zei dat ze goed waren en toen had ze ze zelf ook aan Suzanne gevraagd te mogen zien. En ze vond me een goede fotograaf, zei ze. Of dat gemeend was of een versierpoging wist ik niet, maar wat deed 't ertoe. Ik had beet.

We spraken gelijk de volgende dag af.

Mano was dolblij met 't nieuws. Ik zei hem dat ik haar vast wel uit de kleren kreeg als hij zich niet te snel bemoeide. Dat beloofde hij weer.

Achteraf gezien schaam ik me wel, wat we deden. Ik hoopte ook niet dat één van ze zouden ontdekken wat we deden, dan zou het met m'n reputatie op school gedaan zijn.

Maar goed, ik had het er toch al niet erg naar m'n zin dus, dus ik riskeerde het.

Maar alles liep gesmeerd. Angela viel als een blok voor Mano en vv (nu ja, haar lichaam dan) en ik maakte veel modefoto's van hen samen, al vloekte hun haar bij elkaar (hij donkerrood, zij knalrood).

Het was wel een mooi excentriek paar bij mekaar en ik bedacht steeds pikantere standjes voor ze. Ze dachten zelf hard mee.

Mano was de eerste die (tegen mijn advies vooraf in dus) dingen begon uit te trekken en Angela aanmoedigde zijn voorbeeld te volgen. Gelukkig had ze er geen problemen mee en al snel was vrijwel alles uit, alleen hun slipjes niet.. (een bh droeg ze niet eens!).

“Jullie houden die foto’s wel geheim hè,” vroeg ze nog wel.

“Tuurlijk,” zei ik naar waarheid. Van de evt. film zei ik natuurlijk niks. Mano werd steeds handtastelijker, en ik bleef fotograferen terwijl hij haar borsten kneedde, ze elkaar zoenden en hij zijn hand in haar slipje liet glijden.

Toen zijn slip begon op te bobbelen zei ik: “doe dat maar uit Mano, want dit ziet er niet uit.” Angela lachte, en trok nog voor Mano wat kon doen z’n slip naar beneden. Uiteraard deed Mano ‘t zelfde bij haar. Ze had een prachtfiguur en ik fotografeerde er lustig op los.

“Zeg, heb je nou niet genoeg foto’s, ik ga deze echt niet aan een castingbureau laten zien,” zei Angela. En dus stopte ik.

De twee waren er heftig op los aan ‘t vrijen en Mano duwde Angela voorzichtig richting bed, waar ze lekker verder gingen.

“Blijf je toekijken of doe je mee Robbert?” vroeg Angela opeens.

Ik kreeg zowat een hartverzakking. Meende ze dit?

“Ja kom, doe mee,” deed Mano er nog een schepje bovenop.

“Ik.. um.. “ stamelde ik met rood hoofd. Ik zag ‘t niet echt zitten eigenlijk al was Angela een lekker wijf. Bovendien moest ik filmen. “Ik wacht liever tot jij klaar bent met haar,” zei ik dus tegen Mano.

“Dat duurt wel effe.. hè schatje?” zei Mano terwijl hij aan Angela’s tieten leebberde. Angela keek me hitsig aan: “Nu of nooit..” zei ze.

“Uh, nee sorry. Niet om jou, maarre...ik knap af als Mano me per ongeluk aanraakt,” praatte ik me eruit.

“Oké, wij samen hebben ook wel pret, niet waar?” zei ze tegen Mano en ze gingen weer lekker door. Ze gingen al gauw flink tekeer.

Ik zag m’n kans naar de andere kant van de kamer te lopen en de camera ongemerkt te pakken.

Angela keek nog één keer mijn kant op, maar daarna duwde Mano haar achterstevoren op ‘t bed om haar van achter te nemen. Zo was ze dus met haar rug naar mij toegedraaid. Mano gaf me een wenk dat ik kon beginnen.

Ik moest om haar beter in beeld te krijgen op gegeven moment wel wat dichterbij gaan zitten. Mano merkte het en hij zorgde haar van die kant af in haar hals en wang te kussen zodat ze mij niet zag.

Haar gezicht kwam dan ook nauwelijks op de film, wat misschien maar beter was ook. De rest des te beter, ik durfde op gegeven moment zelfs vrijwel helemaal naar voren te draaien, om o.m. haar tieten in beeld te krijgen.

Ze leek me toch al helemaal vergeten. Ze was bloedgeil en schreeuwde het uit.. Ze riep maar dat ie harder moest en dat deed Mano grif. Het ging zo wild eraan toe dat het wel een aanranding leek.

Niet verbazingwekkend dat er op gegeven moment op de deur werd gebonsd en Nina riep: "Kan het wat zachter, ik moet leren!"

Ik deed gauw de camera weg, maar Mano en Angela gingen ongestoord verder. Nina bonsde nog 2 keer, maar gaf 't toen op en even later klonk harde muziek uit haar kamer, die ernaast lag. Dat maakte het allemaal alleen maar nog spannender.. de muziek van Nina was helemaal mijn stijl.. punk, new wave, ska enzo, heerlijke neukmuziek vond ik.

Ik kreeg net op tijd het wederzijds orgasme op de film, en om Mano te pesten maakte ik een close-up van z'n geval toen ie z'n condoom afdeed.

Ik verstopte de camera daarop snel en riep kwasi-verveeld: "Eindelijk klaar?"

"Ja, jouw beurt," riep Mano terug.

"Forget it, nu is 't te laat," zei Angela, terwijl ze me plagerig aankeek.

"Ik hoef toch geen afgelikte boterham," zei ik plagerig terug.

"Er valt nog genoeg af te likken hoor anders," zei ze, terwijl ze me heet aankeek.

"Kom Robbert, ik zie ook wel dat je een stijve hebt, kom lekker deze cadetjes besmeren," zei Mano, terwijl hij in Angela's billen kneep.

"Denk je nou echt dat ik geil werd van jullie gehannes," zei ik pesterig.

"Wedden?.. kom, help me," zei Mano tegen Angela, en hij kwam op me af en greep naar m'n gulf. Ik weerde af, maar Angela greep me van achteren vast en Mano zag kans m'n knoop los te maken. Ik duwde hem weg, maar hij pakte m'n handen beet en zei: "Angela, maak 'm los die rits."

Ik deed nog een beetje alsof ik me verzette maar toen Angela m'n inderdaad harde lul beet had gaf ik me gewonnen.

"Jij moet ook nog op de foto stoute jongen," zei Angela.

Dat werd dus nog een fantastische serie 'seksfoto's' van Angela en mij. En ja, dat eindigde ook tussen.. nu ja op.. de lakens, wat natuurlijk stiekem werd gefilmd door Mano.

Die avond, toen ik Angela een stukje naar huis had gebracht gingen Mano en ik gelijk de band bekijken, of ie goed gelukt was. Het was formidabel.

Mano was niet boos om de close-up die ik van 'm gemaakt had, hij lachte er alleen maar om.. En wat denk je.. hij had 't zelfde bij mij gedaan!

“Toen ik een stukje terugspoelde voor ik begon te filmen, zag ik wat je gedaan had smeerlap, dus die heb ik je met gelijke munt terugbetaald,” grinnikte hij.

“Dat spoelen we wel weg hè,” zei ik.

“Nee joh, da's goud waard,” zei hij, “vooral die van jou, jemig, hoe lang had je 't niet gedaan..? 't Leek wel een waterval wat er uit die condoom kwam.”

Ik voelde me rood worden.

“Laten we wel onze hoofden eraf houden dan,” zei ik.

“Dan moeten we bijna alle goeie stukjes wegspoelen.”

“Ach, we plakken wel hier en daar wat andere seksfilms ertussen ofzo.. dan lijkt 't net of 't van die andere kerels is,” zei ik.

We gingen meteen creatief aan de slag. We leenden de videorecorder van Mano's moeder en kopieerden stukjes bestaande pornofilms tussen de onze. En het begon al wat te lijken. We moesten nog iets meer 'life' opnamen hebben.

Dat de van mond-tot-mond reclame over onze 'fotografie'-praktijk flink z'n vruchten ging afwerpen vermoedden we toen nog niet.

Jan-mrt. 1982

Het gerucht bleek zich snel te verspreiden onder de meisjes, en helaas ook homo's, dat er '2 leuke jongens' een goede fotostudio hadden voor modefoto's 'en meer'.

Er kwamen meer en meer meiden (en homo's, maar die wimpelde ik steevast af) op me af voor een fotoreportage. Ik merkte gauw genoeg of 't de meisjes echt alleen om de foto's ging of dat ze ook in waren voor 'dat meerdere' en die laatsten vertelde ik dan, altijd onder 4 ogen, al lonkend, dat we ook 'naakt' deden.

't Is raar maar waar, maar m'n populariteit groeide ermee onder het 'soort' dat het meest voorkwam en 't meest te vertellen had op de school.. Wie had dat gedacht.. dat ik toch nog populair zou worden?! 😊

De meiden zagen er vrijwel allemaal goed uit, dus wij vermaakten ons prima. Ik denk dat ik de meeste van die uitsloverige hetero-jongens op de school aan 't inhalen was qua 'aantallen'!

Uiteraard deden we het altijd veilig. Er was ook een stroming op school die me met argusogen bekeek en ook sprak een leraar me wel es aan of ik geen meisjes misbruikte met m'n fotografiepraktijk.

Maar er was nooit een klacht binnengekomen, dus ze konden me niks maken.

Ik moest wel Mano altijd intomen dat ie voorzichtig moest zijn. De foto's konden ook als bewijs misbruikt worden tegen ons.. wij stonden er immers ook op.

We werden nooit betrupt met de filmcamera. Vaak schonken we de meiden ook eerst wat sterke drankjes in, zodat ze wat losser werden (stonden ze ontspanener op de foto's, zo praatten we ze soms om) en minder goed opletten wat om hen heen gebeurde.

Vrijwel allemaal wilden ze wel met ons alletwee in bed, een enkeling slechts met één van ons (of helemaal niet, die had ik van tevoren verkeerd ingeschat).

We hadden al snel een paar videobanden samengesteld, en die leverden goed geld op. Paar advertenties in pornobladen enzo en al snel kregen we eindeloos bestellingen, en moesten we overuren maken aan kopieerwerk (deed Mano voornamelijk, die was toch werkloos nog steeds).

We adverteerden ook wel in regiokrantjes van andere regio's, de kans dat iemand van onze school die las was klein. En dan nog, Mano deed het allemaal onder een valse naam, en had ook die naam aan z'n ma doorgegeven, dat betreffende telefoontjes voor hem waren. Maar ze werkte gelukkig meerdere dagen per week, en Nina was ook veel weg overdag, dus het meeste van de telefoontjes ving hij direct zelf op. Een adres hadden we uiteraard niet vermeld, Mano sprak met de klanten een plek af of stuurde de banden op.

We kregen ook contact met een illegale pornohandelaar, die gaf ons nog adviezen. Trio's zouden 't ook goed doen, had ie gezegd, zei Mano. Ik weigerde nog steeds dat met hem samen te doen, maar misschien konden we twee meiden zo ver krijgen.

Dat stelde ik dus bij de eerstvolgende gelegenheid met één van de meiden die al eerder was geweest voor, en die vond het wel spannend zei ze. In elk geval samen foto's maken, en kijken waar 't op uitliep. Ze wist zelf niemand, maar ik vond een ander meisje bereid, dus daar probeerden we het mee.

En ja.. wederom succes. Het was ongelooflijk, zo makkelijk die meiden tot van alles bereid bleken.. Ik had de tijd van m'n leven.. En Mano ook natuulijk..

Een enkele keer wilden meiden alleen een kwartet.. Ze vonden dat wij ook met z'n tweeën moesten zijn net als zij, anders was 't niet eerlijk.

Dat weigerden we. Maar Mano kreeg voor elkaar dat ze toch een trio hielden met ons elk apart, onder de belofte dat we de volgende keer wel een kwartet deden.

Ik stemde daar maar mee in, met 't idee dat we die belofte toch niet na zouden komen.

Maar Mano zei dat er veel vraag naar was onder de klanten, en ik liet me overhalen, onder de belofte dat hij me niet zou aanraken.. We zouden ons elk met een meid bezighouden. Van te voren zetten we ergens een camera verdekt op toen de twee meiden kwamen, en zo namen we het geheel op.

De opname was helaas niet zo goed. We hadden eigenlijk een tweede camera nodig, om e.e.a. ook nog vanuit andere hoek te filmen. Maar ja.. de kans dat ze dan één van de camera's zouden ontdekken werd dan nog wel groter.

We hadden er ook geen geld voor (die dingen waren toen nog gauw f 1500,-) en we kenden niemand met een camera verder. Eerst moesten nog maar wat meer verdienen.

Eén keer had ik helaas toch schaamluis opgelopen, en toen lag 'het werk' dus even stil. Maar met een middeltje van de huisarts was 't weer snel verholpen. Mano had gek genoeg nergens last van. Ik liet hem voor de zekerheid ook naar de huisarts gaan en toen bleek dat ie wel degelijk ook 'besmet' was (hij had donkerder schaamhaar, zag je de vlekjes niet, en jeuk hadden we geen van tweeën raar genoeg).

Ik werd soms wel een beetje misselijk van al die sletten en het pure seks om de seks, of erger nog, om de film/het geld.

't Was dat Mano me altijd weer aanmoedigde en zo enthousiast zat (na) te vertellen over onze veroveringen, dat ik er toch wel lol in bleef houden. Hij verzoon ook altijd wel wat nieuws, en wist daar vaak 't hoofd van de meiden ook mee op hol te brengen. Het type griet dat op ons afkwam was kennelijk wel vatbaar voor Mano's grofheden.. die ik overigens wel een beetje in toom wist te houden. Door zijn directheid en ongegeneerdheid verloren de meiden vaak ook hun laatste beetje gêne en zo kregen we ze in de gekste standjes en tot de wildste dingen.. Nu ja, geen plas- en poepseks, SM en dat soort dingen.. we wisten amper dat dat bestond. Maar wel durfden de meiden zich goed bloot te geven, voorover te bukken met de benen wijd enzo (kont richting camera natuurlijk), terwijl Mano of ik ze van onder zogenaamd afleebberden (deden we nooit echt, dat vonden we te riskant, ze pijpten ons ook alleen met condoom). En Mano kreeg wel es een meid bereid haar anaal te nemen, dat zag er best geil uit. Ik wou het zelf niet, kutjes waren veel te lekker 😊. En ik vond het ook wat grof, het deed de meiden nl. best pijn merkte ik.

Er waren wel klanten die oneerbare voorstellen deden (of ze zelf niet zo'n meidje konden 'huren' en zelfs wij werden daarvoor gevraagd), maar daar gingen we uiteraard nooit op in, hoeveel geld ze ook boden.

M'n schoolwerk kwam meer en meer in 't gedrang door deze 'bijbaan', maar met het groeien van m'n populariteit hielpen sommigen me wel es met toefluisteren van teksten e.d. en zo slaagde ik toch nog redelijk voor menig praktijk examen. De theorievakken was ik op zich wel vrij goed in, maar tijd om te leren had ik weinig, dus daar haalde ik geen beste cijfers. Gelukkig kreeg ik ook meiden bereid af en toe een verslag, werkstuk en dergelijke opdrachten voor me te schrijven.

Tegen de tijd dat we met de hele eerstejaarsgroep op excursie gingen stond ik er nog net voldoende voor. En ik had vrienden. Nu ja, wat je vrienden noemt dan. 't Was meer aanzien, maar ja dat was belangrijker dan vrienden. Vriendinnen moet ik trouwens zeggen, want de heterojongens zagen me toch vooral als een bedreiging en hadden het niet allemaal even goed met me voor. De homo's

zouden me pas accepteren als ik ook homo werd, zeiden sommigen wel es gekscherend. Ze waren op zich wel aardig nu.. Ik werd over 't geheel toch een stuk beter geaccepteerd.

9. Excursie

April 1982

We gingen met bussen naar Praag en daarna nog paar dagen naar Wenen.

Wat ik allemaal voor 'culturele kennis' heb opgedaan weet ik niet meer. Maar ik genoot wel van de uitstapjes en vrije momenten.

In mijn klas waren er nog steeds een paar heterojongens die me soms beetje pestten, maar met de rest van de klas ging het redelijk nu. Ik had vooral 'vrienden' in andere klassen, die ik o.a. door de fotografiepraktijk had leren kennen. Daar ging ik dan ook vooral mee op stap. Vooral met een paar homo's heb ik vreselijk gelachen (Jaap, Oskar en Anton). Ze waren echt maf. Ze gingen bv. tijdens een middag 'vrij shoppen' overal kleren passen, gekste dingen, en heel opvallend doen. Ze floten naar menig knappe jongen op straat, wat in die tijd in Praag nog niet bepaald gewaardeerd werd.

Tot het 'groepje' van deze homo's hoorden ook wat meiden: Yvonne, Ineke en Dafne. Die had ik dus mooi voor mezelf, als enige heterojongen in de groep. Niet dat 't sletterige types waren hoor. Ze hadden ook niet aan de fotografiepraktijk meegedaan. Mogelijk was dat juist de reden dat ik met hen optrok, in andere groepjes zat altijd wel een meisje die ik voor de 'filmset' gebruikt had.. Ik durfde veel van m'n veroveringen ergens niet meer goed onder ogen komen.. voelde me best schuldig over m'n stiekeme gefilm.

Op een avond had ik de grootste ruzie met de (pest)jongens op m'n slaapzaal: Frank en nog 2.

Ik weet niet eens meer waar 't precies over ging. Ik had een opdracht die ik met hen moest doen gemist ofzo, en ze treiterden me sowieso al hele tijd met flauwe opmerkingen als:

'Moet je geen meisjes fotograferen? Je kan ze stiekem in hun slaapzaal of onder de douche fotograferen, als je ze niet uit de kleren krijgt'

'Is dat fotograferen jouw manier om je sekstekort te compenseren?'

'Of ben je homo aan 't worden dat je steeds met hen optrekt?'

'Of mis je je mammi?'

Ik nam niet eens de moeite hierop te reageren.

Maar toen ze ook nog es gingen zaniken over zo'n stomme opdracht (die we niet eens perse samen moesten maken, je moest er alleen samen over discussiëren ofzo en dat in je verslag opnemen geloof ik) barstte er bij mij iets en was ik 't echt beu nog langer bij deze klojo's op de kamer te blijven.

Ik pakte m'n spullen liep naar de kamer van m'n homo-vrienden, die nog een bed over hadden. Ze waren maar met z'n drieën en er stonden 2 stapelbedden. Ik vroeg hen dus of ik bij hun mocht slapen, onder de belofte hun privacy te respecteren en weg te gaan als ze daar om vroegen.

Ik werd hartelijk verwelkomd. Vanaf die dag stond ik als 'homo' te boek, en was ik verder van de heterobluffers af. De meisjes wisten gelukkig wel beter en 't maakte hen trouwens niks uit wat ik was (zolang ik 't met ze deed 😊).

Het was echt lachen op de kamer bij de 3 jongens. Ze waren respectvol en probeerden niets. Ik kon goed met ze praten en vertrouwde ze meer en meer.

Ik vertelde ze beetje van de fotografiepraktijk (uiteraard niets van het filmdeel). Ze vermoedden natuurlijk wel dat er meer gebeurde dan fotograferen, maar wisten er 't fijne niet van en ook niet hoe veel ik er al had gehad. Ze keken ervan op dat er zo veel sletten op school waren. En van mij keken ze ook wel op.

"Je bent nog erger dan ons," lachten ze. In de homoscene was wisselende contacten ook niet ongewoon, en daar waren ze al aardig in ingeburgerd. Maar zo erg als ik.. kon zelfs de 'goorste flikker' nog wat van leren, lachten ze.

Toen ik wat meer over Mano vertelde, hoe hij was en deed enzo zei Jaap:
"Weet je wat ik denk, dat hij homo is." De andere vielen hem bij.

"Ja, typisch homogedrag, als ik 't zo hoor," vond Oskar.

"Misschien weet ie 't zelf nog niet maar dat lijkt me sterk," voegde Anton toe.

Ik sprak hen tegen en zei zeker te weten dat het niet zo was. Dan zou ik het toch heus wel gemerkt hebben. Bovendien was ie dan op z'n minst bi want hoe hij met meiden tekeer ging kon echt niet als je homo was leek me.

Dat zou kunnen, zeiden ze, hoewel 't een overcompensatiegedrag kon zijn, en misschien raakte hij wel opgewonden doordat ik erbij was, zo suggereerde Jaap.

Die gedachte benauwde me. Ik probeerde me alle momenten met Mano voor de geest te halen, of ik ergens uit kon opmaken dat hij anders in me geïnteresseerd zou zijn dan gewoon als vriend.

"Jullie hopen 't zeker, jullie vinden hem gewoon leuk," zei ik beslist.

Maar intussen wist ik 't niet zo zeker. Ik voelde me verward. Ik probeerde er niet aan te denken en zocht de rest van de week zoveel mogelijk afleiding.

We hingen flink de beast uit. Vooral m'n vrienden. Jaap en Anton hebben zich zelfs geprostitueerd in Praag (Oskar durfde niet) en ik speelde voor hun pooier. Er bleek veel vraag naar te zijn.. Ik had voor

beide binnen een kwartier een klant gevonden. Van 't geld gingen ze naar een homostriptent, dat in die tijd moeilijk te vinden was, maar de enkele die er was was ook meteen 'heel spannend' beweerden ze. Ik ben uiteraard niet mee gegaan. Ik gaf mijn deel van het geld (als pooier) maar aan Oskar, zodat die mee kon. Yvonne ging ook mee (had zelf genoeg geld blijkbaar).

Ik ging met Ineke en Dafne stappen in 'normale' bars en hielp de (lastige) Tschjechische jongens van hen afslaan. Toen Dafne er toch met één vandoor was ben ik met Ineke een steegje in gedoken, en heb haar daar geneukt. En daarna nog een keer in een openstaande auto. Ze was niet helmaal mijn typ, maar ik was er hard aan toe, en ik had geen kans gehad een leuk Tsjechisch of Oostenrijks meisje te versieren (als die er al waren).

De laatste avond voor vertrek kreeg ik alsnog de kans. Dat was in Wenen inmiddels.

We waren er naar een toneelvoorstelling geweest. Ik had de hele voorstelling onafgebroken naar één van de speelsters gekeken, een ontzettend stuk.

Na afloop gingen we met z'n allen wat in de bar van het theater drinken.

Ik wist ongemerkt weg te glippen en zocht een ingang naar de coulissen. Maar helaas zat 't allemaal op slot. Dus ik ging naar buiten en zocht daar naar een personeelsingang ofzo iets. Ik vond die en toen daar iemand uitkwam glipte ik snel naar binnen. De persoon keek me argwanend aan, maar ik mompelde snel met zo Oostenrijks mogelijk accent: "Meine Freundin erwartet mich," en dat bleek voldoende.

Ik sloop voorzichtig rond door wat gangen en kwam bij kleedkamers uit. Daar gluurde ik stiekem naar binnen, gelukkig zag niemand me. En plotseling zag ik 'mijn'stuk aankomen, nog in haar theaterkledij. Ze liep met 2 andere vrouwen door de gang. Ik liep ze tegemoet en zei goedendag. Ze keken me geërgerd aan, maar voor ze wat konden zeggen vroeg ik mijn stuk brutaal: "Sie sind wunderbar, darf ich ihnen fotografieren?" Ik hield m'n camera omhoog en keek haar zo lief mogelijk aan. Ze bleef zowaar staan en glimlachte naar me! Ik maakte een foto. Daarna wou ze al haastig doorlopen, maar ik zei snel:

"Ich möchte Ihnen auch gerne in normale Kleider fotografieren, kommen Sie später noch zu der Bar?"

"Ich denke es nicht.. aber komme mal mit," zei ze. En tot m'n verrassing gebaarde ze haar collega's verder te lopen en nam ze me bij de arm. Ik liet me meetrekken naar een kamer enkele deuren verderop, en die was.. leeg! Er hingen wel een boel kleren e.d. Ik was verbaasd dat ze me zo snel vertrouwde.

"Wartest Du hinter diese Tür da, dann werde ich mich mal umziehen," zei ze, terwijl ze me achter een deur naar een soort make-up ruimte liet plaatsnemen. Ook hier was niemand tot m'n verbazing.

Het mooiste kwam echter nog.

Toen ze me even later riep dat ik terug mocht komen had ze een ander kostuum aan, een heel sexy Moulin-rouge achtig danspakje, wijde rok, nogal kort, panties, en heel mooi bloesje..

Ik maakte een paar foto's, waarop ze steeds sexiër keek. Op m'n vraag haar bloes wat verder los te knopen reageerde ze ook gelijk positief.

Intussen kletsten we wat. Ik (in m'n gebrekkig Duits, gelukkig mocht ik Engels tussendoor gooien) vroeg hoe lang ze al acteerde enzo. En zij vroeg wat ik hier deed. Ze kwam zelf uit Hamburg, maar reisde met haar theatergezelschap heel Duitsland en Oostenrijk door voor optredens.

Ze zat nu tijdelijk op een kamer hier in Wenen samen met een collega.

Daar ze me wel leek te zien zitten stelde ik haar voor naar haar kamer te gaan. Ze zei dat ze zich nog even moest omkleden enzo, maar daarna kon ik meekomen! Ze zei dat ik haar over een half uur moest opwachten aan de zij-ingang van het theater, waar ik naar binnen was geglipt.

Ik kon het niet geloven! Ze zou vast niet komen opdagen. Maar ik ging natuurlijk op het voorstel in. Intussen ging ik in de bar m'n vrienden zeggen waar ik heenging. Ik zag ze echter nergens. Dus vroeg ik maar 2 vrij goede bekenden van hen om aan ze door te geven dat ik wat later zelf wel terug naar 't hotel zou gaan. Ze vroegen m'naam drie keer.. jemig, wisten ze die echt niet? Ik had ze toch al es gesproken. Ik vroeg me af of ze wel helemaal helder waren, maar ik vertrouwde er maar op.

Ik dacht er niet aan ook een leraar door te geven dat ik mogelijk wat later terug in 't hotel zou zijn. Ik dacht daar überhaupt niet over na. Ik dacht alleen maar aan Heike.. zoals m'n knappe toneelspeelster zich had voorgesteld.

Ik zou wel zien hoe ik van haar terug naar m'n hotel kwam. Daar dacht ik ook totaal niet over na.

Ik dronk nog effe snel wat en ging toen bij de personeelsingang haar opwachten. Je wist nooit of ze eerder dan dat half uur klaar was, of er stiekem vandoor wou gaan, waar ik wel bang voor was.

Maar ze kwam echt een klein half uur later (wat duurde dat lang) de personeelsingang uit, in een leuk hip jasje, vrij kort rokje en hoge naaldhakken. Modieus was ze ook! En ze was echt wondermooi: groene ogen, donkerbuin golvend halflang haar, een heel sensuele mond.. Superknap.

We gingen met een taxi naar haar kamer. Haar huisgenote zou pas later komen zei ze, dus we waren alleen. Bij haar thuis maakte ik nog wat foto's van haar, en nog wat van ons samen. Ze had een sexy strak t-shirtje aan, en ik vroeg na een poosje of ze het uit wou doen.. voor de foto.

Dat wou ze wel, maar toen ik ook vroeg of ze haar rok wat op wou tillen, wou ze dat niet.

We gingen op haar bed zitten en ze bood me wat te drinken aan. We kletsten wat en ik streeelde voorzichtig over haar wang en haren. Ze glimlachte verlegen.. Ze leek toch niet zo heel erg op haar gemak, dus ik deed rustig aan. Ik vroeg of ze nog andere theaterkleren had hier. Ze zei van wel, en ik vroeg of ze nog wat wou showen. Dat deed ze wel. Ze kleepte zich om achter de kast. Ze kwam in een heel pikant strak 'vogelpak' tevoorschijn. Een maillot en bol rond rokje met veren. Ze wipte er wat in rond als een echte kivit en ik lachte om haar grappige vertoning. Maar ik vond haar vooral erg sexy.. Ik begon met haar mee te fladderen en om haar heen te dartelen, als een soort 'paringsdans', en al gauw kon ik me niet meer bedwingen en pakte ik haar beet. Ze liet zich zoenen en begon al gauw lekker stevig terug te zoenen.

We belandden in bed.. waar ik haar van haar vogelpak bevrijdde.. Ze was naakt nog veel mooier.. en ik kon natuurlijk al snel niet meer van haar afblijven. Al snel gooide ik mijn kleren ook uit en neukte haar. Onderwijl keek ik de hele tijd in haar prachtige sexy ogen.. Geen enkele van die sletten op m'n school was zo knap als zij. En zo zonder druk van de camera kon ik eindelijk weer echt volop genieten. Dit was toch veel intiemer dan met Mano en die oppervlakkige sletten. Ze had iets en ik liet me volop in haar gaan. Het was magnifiek.. En het beviel haar kennelijk ook, want ik mocht haar een half uur later ofzo nog een tweede keer neuken.

In geen tijden had ik zo genoten van een meisje. Ik was bijna net zo verliefd als destijds op Rosa. Ik vergat de tijd dus totaal.

Ik geloof dat het al een uur of 1 was dat ik bij zinnen kwam. Gauw vroeg ik of ze een telefoon had (gelukkig wel, en ik belde naar m'n hotel. Ik vroeg naar m'n leraar. Ik kreeg een andere leraar aan de telefoon.. woedend en wel. Ze hadden zich kapot gezocht naar me, ik had om 11 uur binnen moeten zijn... Waar ik in vredesnaam had uitgehangen. Ze waren speciaal voor mij opgebleven al moesten we morgenochtend vroeg vertrekken.

Ik verontschuldigde me dat ik verdwaald was en beloofde nu een taxi te nemen en er over een half uur te zijn. Ik had gelukkig nog net genoeg geld over voor een taxi, die Heike voor me belde.

We namen hartstochtelijk afscheid en wisselden telefoonnummers uit.

Maar ik heb haar nooit meer gezien (behalve op de foto's).

10. Gayfilms

April 1981

Dat was de excursie.

Voor straf voor m'n late thuiskomst moest ik de terugweg voorin de bus zitten, bij de leraren. Maar goed, ik zat toch met m'n eigen, saaie, klas in de bus, dus so what.

't Werd een lange saaie reis met alle tijd tot nadenken (onder 't luisteren van muziek op m'n walkman). Wat de jongens hadden gezegd over Mano, dat ie homo, of bi, was, zat me dwars. Ik twijfelde of ik er over zou beginnen tegen hem. Iets weerhield me echter.. Ik durfde het niet, stel dat 't waar was! Zou dat onze vriendschap bederven? Ik besloot dat hij 't maar uit zichzelf moest zeggen als het zo was. Wat maakte 't ook eigenlijk uit?

Maar ik wist dat ik er bij elke volgende 'filmsessie' aan zou denken, en het dus wel degelijk wat voor me uitmaakte. De vraag zou me bezig blijven houden.

Het antwoord kwam sneller dan verwacht.

Toen ik dat weekend weer bij Mano was begon hij enthousiast te vertellen:

“Ik heb doorgewerkt in jouw vakantie.”

“‘t Was geen vakantie,” verbeterde ik hem.

“Excúrrsie dan,” zei hij met overdreven kakstem. “Kijk maar, wat ik heb gefilmd.”

“Toch wel voorzichtig hè, niet dat iemand ‘t gemerkt heeft,” zei ik argwanend.

“Ik heb ‘t samen met een klant gemaakt. Die had bij Emiel, je weet wel, een van onze grootste afnemers, een band van ons gezien. Hij vond ‘t erg goed en wilde meewerken.”

“En dat overleg je niet even met mij?”

“Waarom? Geld is geld. En hij heeft me gegarandeerd dat hij veel afnemers weet die flink willen betalen.”

“Nou, laat maar es zien dan,” zei ik.

Hij zette de band op.

En verdomd, ik zag Mano met een jongeman van een jaar of 25, goed uitziend, de kamer binnenkomen. Ze zaten eerst wat te dollen, typisch Mano, maar toen begonnen ze serieus te zoenen.

“Hé, waar blijven de meisjes?” vroeg ik nog naïef.

“Die zijn er niet,” zei Mano doodleuk. “Timo heeft me geadviseerd gay-films te maken. Is veel vraag naar.”

“Dat meen je niet! Zet uit die onzin.. Je hebt toch niet echt..? alsjeblieft.. dat wil ik niet zien!”

“Kom, geld is geld, jij hoeft ‘t niet te doen. Maar mij maakt ‘t niet uit. Ik doe alles voor geld.”

“Je bent dus toch homo, ze hadden gelijk,” zei ik.

“Nee, ik ben echt niet homo, het is puur business.”

“Dat zal wel.. dat je ‘t überhaupt kan.. .. ik naai nog liever m’n moeder..

“Mm, je moeder is ook een lekker ding,” plaagde Mano.

“M’n oma zelfs nog,” mompelde ik, hem een stomp verkopend.

“Wie zijn ‘ze ‘ trouwens?” vroeg Mano, “die beweren dat ik homo ben?”

“O, die homo’s op m’n school.. Ik vertelde beetje over jou, wat voor kleding je droeg, hoe je je t/o meisjes gedraagt, tijdens ‘t fotograferen enzo, en toen zeiden ze dat je homo bent.” Ik was opgelucht dat dat eruit was, al vreesde ik voor de reactie.

‘t Was even stil.

“Ze zijn jaloers op onze praktijk, dat is 't. En ze hopen 't gewoon omdat ze mij, en jou, misschien leuk vinden. Als ze die foto's althans gezien hebben.”

“Ja, zowat de hele school weet ervan. Maar sorry, als jij homofilms gaat maken kap ik ermee hoor. Je verwacht toch niet dat ik dat ga filmen?”

“Wat geeft dat nou, toch altijd beter dan werken voor een baas.. Of dacht je met die zoete toneelstukjes van je geld te kunnen verdienen?”

Daar had ik überhaupt nog niet over nagedacht.. Ik was naar de toneelschool gegaan omdat het me leuk leek.. Ik wilde na dit jaar de kunstacademie proberen.. De filmrichting dan met name. Pa en Ma vonden dat ik Frans moest gaan studeren, omdat ik daar toevallig goed in was. Konden ze nog wat saaiers verzinnen! Maar in de toneelwereld je geld verdienen was vrijwel onmogelijk, je moest er echt uitblinken, daar had Mano wel een punt. En dat gold voor kunst en (normale) film ook.

“Waarom klets je trouwens zoveel over mij met die homo's? Ben je zo intiem met ze dat ze dat allemaal mogen weten?” onderbrak Mano m'n gepeins.

“Wat? O.. nee, of ja eigenlijk.. best toffe lui. Maar puur vriendschappelijk uiteraard.” Ik vertelde e.e.a. over de excursie, de lekkere meiden die ik had gepakt, en de maffe belevenissen met m'n nieuwe gayvrienden.

“Hé, kan je die niet vragen te komen voor een fotoreportage? Als ze toch al denken dat ik homo ben, kunnen we ze toch in die waan laten?” Hij had de videorecorder, die ik uitgezet had, weer aangezet en ik zat vanuit m'n ooghoeken te kijken. Ik zag ze de smerigste dingen doen (in mijn ogen) en 't leek of Mano er echt van genoot.

“Volgens mij hebben ze toch gelijk,” zei ik dus, met een blik op de tv.

“Hé, zo erg is 't ook weer niet met een gozer hoor. Zolang 't geen vieze ouwe kerel is.. Wat maakt 't nou uit, een gat is een gat.” Ging ie weer.

Ik zag Mano nu op de tv de andere jongen penetreren van achter.

“Je kunt me toch niet vertellen dat 't leuk is naar een mannenreet te kijken,” zei ik vol afkeer.

“Gewoon aan wat anders denken,” zei Mano luchtig.

“Zet nou uit alsjeblieft. Hier kan ik echt niet tegen. Godsamme, dit gaat echt te ver. Doe dit maar in je eigen tijd met je eigen camera en vrienden. Ik doe niet mee.”

“Kun je me geld lenen voor een camera? Je krijgt 't binnen 2 weken terug, beloofd. Ik heb nu al een aanbod van een oplage voor zo'n f 500,- gehad. ”

Ik zuchtte. Op de een of andere manier wist Mano me altijd te manipuleren.

“Ik geef je 2 weken de tijd met mijn camera om geld te verdienen voor een eigen camera,” zei ik.

“‘Vrienden’, homo's dan, mag je zelf regelen. Ik regel alleen meiden.”

“Oké, it's a deal. Wil je wel soms even cameraman spelen? Krijg je deel van de winst.”

“Als je een kotszakje bij me neer wil zetten.”

“Oké!” riep Mano uitgelaten. “Wanneer beginnen we? Timo kon morgen al iemand, of paar jongens zelfs, regelen, zei hij.”

“Mag ik er nog een nachtje over slapen?”

“Moet jij weten, ik bel ze alvast.”

Ik hoefde er niet eens een nacht over te slapen. Op de terugweg naar huis wist ik 't al. Ik voelde me zó belazerd, vernederd, misbruikt.. Ik begon ervan overtuigd te raken dat Mano inderdaad homo was en het weer es zo'n uitdaging van hem was.. dit keer om een heterojongen als ik 't bed in te krijgen. Dat dat de enige reden was waarom hij met me omging. 't Liefst was ik meteen teruggefietst om hem helemaal in mekaar te timmeren. Ik was zo kwaad.

Ik dacht aan Heike, mooie lekkere Heike, en ik miste haar. Ik miste het verliefd zijn en voelde grote afkeer van wat ik de afgelopen maanden allemaal had uitgevreten.

Ik werd niet rustiger door deze gedachten, en besloot thuis meteen Mano op te bellen dat ie z'n spelletjes verder met z'n homovriendjes speelde, ik deed niet meer mee. M'n camera mocht ie nog wel even 'huren' tegen vergoeding, maar mij niet meer.

Thuis gekomen wist ik toch niet goed meer wat en hoe ik 't zou zeggen. Ik wilde hem ook niet vals beschuldigen van iets. Maar na 3 x de hoorn op en af de telefoon gehaald te hebben draaide ik toch Mano's nummer.

Ik zei hem kort dat ik er geen zin in had en hij dus zonder mij die gay-films moest maken.

En dat ik er eigenlijk helemaal mee wilde stoppen. Dat ik verliefd was op Heike en het niet fair vond tegenover haar.

't Was even stil aan de andere kant van de lijn. Toen begon ie hard te lachen.

“Dus je denkt dat jij braaf gaat trouwen en kindjes krijgen! Hé jongen, geloof me, dat zit niet in je bloed. Kom gewoon morgen joh, even kennis maken met Timo en Wouter, een vriend van hem. Geen gefilm en seks e.d., gewoon kletsen.”

Ik was beduusd en wist niet wat te zeggen. Hij had een gevoelige snaar geraakt, want waarschijnlijk had hij gelijk. Ik kon mezelf wel voorhouden dat ik gewoon de ware niet had ontmoet, maar hoe moest die 'ware' dan zijn?

“Dat kan wel zijn, maar ik ben geen homo en heb dus ook geen zin zulke dingen te filmen enzo,” zei ik uiteindelijk.

“Laten we er morgen over praten oké?” Mano had me alweer tuk. Hij wist me altijd wel op een of andere manier te manipuleren, en stiekem denk ik dat ik ‘m gewoon als vriend niet kwijt wou, hoe hij ook was. ‘t Idee dat hij met mijn camera onze geheime praktijken zonder mij met anderen voortzette maakte me toch wat jaloers. Zonder hem was ik eigenlijk gewoon niets. Zijn lef gaf mij moed, zonder hem durfde ik lang niet zoveel en was het leven sowieso saai.

En me vastbinden aan een meisje kon ik inderdaad nog niet. Ik was 17 (bijna 18). Ik wilde nog wat van de wereld ontdekken. En als meisjes allemaal zo jaloers als Rosa waren, zou een ‘open relatie’ ofzo iets toch nooit mogelijk zijn. Als ik dat zelf al kon.

“Oké, alleen praten dan,” zei ik dus.

We spraken voor die volgende dag af (zondag) om 2 uur ‘s-middags. Dan had ie ook met de 2 andere jongens afgesproken.

Die nacht sliep ik nauwelijks. Ik werd heen en weer geslingerd tussen gedachten aan Heikes mooie verleidelijke lach en Mano’s uitdagingen en vrije ‘schijt aan alles’ levenshouding, met z’n bizarre voorstellen als een horrorscenario voor ogen. Ik zou daar niet aan mee kunnen doen, en ik wist dat ik me een buitenstaander zou gaan voelen, of ik nu wel of niet meedeed. Maar ik kon Mano zijn levensstijl niet verbieden, die zou dat ook niet toelaten. Hij ging toch z’n eigen gang en trok zich van niemand wat aan. Ook niet van mij. Wat betekende ik eigenlijk voor hem?

De volgende ochtend wilde ik Heike bellen, maar m’n slechte Duits weerhield me. Ik was ook te veel in de war door alles om goed met haar te kunnen praten, dus ik stelde het (weer) uit.

Wel belde ik Mano om te vragen of ik een uur eerder kon komen. Ik wou met hem onder 4 ogen praten. Maar hij zei dat de anderen er al waren. Dat stak.

“Kom nou toch al,” riep Mano vrolijk door de telefoon. Ik aarzelde even.

“Nee, dan kom ik niet,” zei ik trots. “Ik wil je eerst alleen spreken.”

“Dat kan toch, gaan de anderen even naar de woonkamer ofzo.”

“Nee, ik wil er rustig de tijd voor nemen,” zei ik weer.

Ik hoorde Mano met de andere overleggen en toen zei hij:

“Oké, kom dan maar om een uur of 4, dan zijn de jongens wel weg.”

Dat vond ik goed, als ze dan ook maar echt weg waren. Dat beloofde Mano.

Maar toen ik klokslag 4 uur bij Mano aankwam, waren de jongens er toch nog.

“Ik wacht wel buiten tot ze weg zijn,” zei ik, toen Mano zei dat ze zo weggingen.

“Ze willen alleen even kennismaken, daarna gaan ze gelijk weg,” zei Mano.

Zoals altijd liet ik me weer overhalen en ik ging mee naar z’n kamer. Als ze gingen zeuren zou ik ze wel es goed de waarheid zeggen nam ik voor.

’t Waren hele aardige jongens gelukkig.

“Vanwaar die homofobie?” vroeg Timo op gegeven moment.

“Hoezo? Dat heb ik helemaal niet. Ik heb alleen geen zin om naakte kerels te filmen.”

“Waarom niet? Ben je daar vies van?” vroeg Wouter.

“Ik vind ’t tamelijk goor ja, mannen die mekaars reet likken e.d.”

“Wat maakt ’t nou uit, een mannenkont of vrouwenkont.” Mano weer natuurlijk. “Trouwens, je bent zelf een man, ben je vies van je eigen kont?”

“Om ’m te gaan likken wel ja.. Sorry hoor, maar homofilie is gewoon een ziekte,” zei ik nu fel. Ik was geïrriteerd dat ze er toch over begonnen waren. Alsof ze me om wilden praten mee te doen.

“Verdomd lekkere ziekte dan!” lachte Timo.

“Ik snap niet wat jullie eraan vinden, ’t is inderdaad net of je met jezelf neukt. Niks spannends aan dus,” zei ik, “’t spannende aan een vrouw is dat ze anders is dan jezelf.”

“Meiden zijn ook allemaal ’t zelfde, als je er één gehad hebt weet je ook hoe de rest is. Niks nieuws meer. Ze zijn allemaal net als m’n zus,” zei Mano oneerbiedig.

“Dat jij nou al op je 3e met je zus neukte,” zei ik kwaad. Mano grinnikte, wat me nog kwaaiër maakte.

“Met jou valt gewoon nooit normaal te praten. Ik ga maar weer,” zei ik en ik stond op.

“Nee, we laten jullie alleen, wij gaan,” zei Wouter. ’t Was dat ik hem gelijk mocht (Timo ook wel, maar die vond ik ook iets irritants hebben) dat ik weer rustig werd. Ze stonden op en pakten hun spullen.

“Hé, we dwingen je tot niks hè, zo moet je ’t niet opvatten, we zouden ’t gewoon leuk vinden als je meedoet,” zei Timo bij ’t afscheid.

“Zeur er dan niet meer over,” bromde ik.

Hij zei niets meer en ze vertrokken. Mano liet ze uit.

“Zo, waar wou je over praten?” vroeg Mano toen hij terug was en uitgebreid op z’n bed ging zitten.

“Wat denk je?” vroeg ik.

“Zeg jij het maar.” Mano keek me weer op z’n uitdagende manier aan terwijl hij achterover tegen de muur leunde.

Ik zocht naar de juiste woorden om te beginnen.

“Doe je het echt puur voor de poen?” begon ik aarzelend.

“Tuurlijk! Waarvoor anders? Ja, ook beetje voor de film natuurlijk, altijd leuk iets nieuws te proberen.”

“Heb je er dan echt geen enkele moeite mee?” vroeg ik weer.

“Ik neuk alles wat ik tegenkom, zeker als er mee te verdienen valt. Nu ja, 65+ers en varkens neuk ik niet.. en baby’s liever ook niet.”

“Waarom ben je eigenlijk met mij bevriend geworden?” Zo, het hoge woord was eruit.

“Waarom? Gewoon omdat ik je een aardige jongen vind natuurlijk.. Jemig, wat denk jij dan?”

“Nou.. ik dacht soms.. ik pieker wel eens.. of je..”

“Wat? Je denkt echt dat ik homo ben hè?” viel Mano me bij.

“Nou.. ja.. op zich zou me dat niet uitmaken, alleen, dat je ’t niet toegeeft.”

“Verdomme Rob.. ik zeg je alles wat ik denk en voel, je weet hoe open ik ben, zeker naar jou, als m’n beste vriend. Als ik zeker wist dat ik homo was zou ik ’t je ook zeker zeggen.”

“Denk je dan.. twijfel je er wel over dan?”

“Wat.. nee, natuurlijk niet. Ik val niet op jongens. Maar wat niet is, kan nog komen. Weet jij alles van jezelf?”

“Nee, nou ... dat in elk geval wel. En die homo’s bij mij op school zeiden dat ze ’t al op hun 8^e ofzo wisten. Dus ga me nou niet vertellen dat je kunt veranderen van seksuele geaardheid.”

“Ach, er zijn er zat die ’t pas op hun 40^e ontdekken,” zei Mano. “Je weet iets pas als je het ervaren hebt. Daarom wil ik alles proberen in ’t leven.”

“En stront eten bijvoorbeeld, doe je dat ook dan? Daar voel je toch ook zonder ’t te proberen een weerstand tegen?”

“Nou, voor geld zou ik het misschien doen.. Ik zal in elk geval niet zeggen dat stront vies is zolang ik het niet gegeten heb,” antwoordde Mano.

Nu moest ik toch wel lachen.

“Je bent me er één hoor.. Als je maar niet van mij gaat verwachten dat ik ook stront ga eten!”

“Nee Rob, ik verwacht niks van je. Ik vind ’t alleen leuk als je mee doet met die films. Alleen ’t filmen

dan.. Je hoeft van mij echt niemand in z'n kont te neuken, noch kandidaten te zoeken. Dat regel ik allemaal wel. Maar even goeie vrienden als je 't filmen ook niet doet."

"Is dat zo?"

"Tuurlijk, waarom niet? We doen toch nog genoeg andere dingen samen? Zoals met de meiden.. Jemig, we zijn toch geen getrouwd stel ofzo.."

"Nee, daar heb je gelijk in.." Ik was stil en mijmerde wat.

"Pieker je daarover? Dat ik geen vrienden meer wil zijn als je niet meedoet?" vroeg Mano nu voor zijn doen op zachtaardige toon.

"Nou, nee... alleen.." Ik wist weer geen juiste woorden te vinden.

"Neem 't toch niet zo serieus allemaal.." zei Mano weer.

"Ik ben gewoon bang dat.. als jij echt homo zou zijn.. worden.. je toch een heel ander leven gaat leiden, met andere mensen omgaat, en onze vriendschap niet meer is wat ie nu is," bracht ik nu eindelijk m'n gevoelens onder woorden.

Mano was even stil.

"Ik ben geen homo," zei hij alleen. En toen kwam hij ineens abrupt overeind en zei: "Kom, laten we een film kijken. Ik heb een goeie horrorfilm opgenomen laatst."

Ik zat nog even in gedachten.

"Met die meiden gaan we toch gewoon door hè, daar heb je toch nog wel tijd voor?" vroeg ik.

"Ik heb meer tijd dan jij.. Kom, wil je die film nou kijken?"

Ik wist ook niet meer wat te zeggen en stemde maar in.

Onder de film zat Mano al gauw weer allemaal grappen te maken, maar ik was er met m'n gedachten niet bij en miste de helft.

11. Verkrachting

April 1982

Rond half 6 ging ik naar huis. Mano liep met me mee naar de voordeur. Voor ik naar m'n fiets liep kletsten we nog even bij de deur en spraken we af voor de volgende dag. Ik was dan vrij vroeg vrij van school.

Ik wou me net omdraaien om te gaan, toen hij me plotseling bij m'n nek greep en naar zich toetrok. Voor ik erop bedacht was voelde ik z'n lippen tegen de mijne, en een stevige intense tongzoen.

Ik was zo overdonderd dat ik me niet eens verzette. M'n hart bonsde alleen maar als een idioot en ik voelde me als verlamd. Voor ik me realiseerde wat er eigenlijk gebeurde had hij me weer losgelaten. Ik staarde hem ontzet aan, maar hij keek naar de grond. Ik wist geen woord uit te brengen.

"Zie je morgen hè," mompelde hij toen en hij deed de deur naast zich open en glipte naar binnen.

M'n hart bonsde nog steeds en ik stond aan de grond genageld naar de dichte deur te staren. Er ging zoveel tegelijk door me heen dat ik 't met geen mogelijkheid kon vatten. Als in trance liep ik naar m'n fiets, maakte het slot los, en fietste diep in gedachten verzonken naar huis.

Die avond was m'n broer toevallig thuis. Ik zat met hem en Ma aan tafel. Ze vroegen me natuurlijk honderd uit over m'n excursie van de afgelopen week, maar ik was er niet met m'n gedachten bij en antwoordde kortaf.

Uiteindelijk gaven ze 't op. Hun gesprekken gingen langs me heen.

Ik probeerde na te denken, maar gevoelens overheersten en beletten me elk denkvermogen. Dat ergerde me 't meest. Waarom kon ik niet denken? Bij iedere andere vriend die me zo iets zou flikken had ik hooguit woede of verbazing gevoeld, en was ik ogenblikkelijk achter hem aan naar binnen gegaan om es een flink pak rammel te geven of op z'n minst uit te foeteren. Waarom had ik die tegenwoordigheid van geest bij Mano niet gehad? En wat belette me het alsnog te doen?

Die idiote gevoelens! De druk van zijn lippen en zijn tong voelde ik nog alsof 't net gebeurd was en 't beeld was op geen enkele manier uit te wissen. Ik voelde het bonzen van m'n hart nog precies als op 't moment dat hij zijn hand om m'n nek legde en me naar zich toetrok. Zijn greep voelde ik ook nu nog alsof hij me nog steeds in zijn greep had. Het was een angstig en opwindend gevoel tegelijk, en vooral dat laatste zat me dwars.

Ik ging zo snel ik kon van tafel, zodat ik op m'n kamer rustig kon nadenken.

Pas een uur en 2 borrels later kon ik dat een beetje. Waarom had hij dit gedaan? Was hij toch homo? Was ik homo? (die vraag sloeg ik zo snel mogelijk over). Of was 't één van z'n zoveelste grappen? Ja, dat was 't vast.. daar kende ik Mano nu toch wel goed genoeg voor. 't Was een grap. Waarom hij er zo serieus en zelfs beschaamd (heel bijzonder voor hem) bij gekeken had dacht ik maar niet verder over na. Het kon ook dat ie mij zo wilde laten merken dat het niet zo erg was, om me zo over te halen toch met die gayfilms mee te doen.

Ik ging maar vroeg naar bed, maar kon niet slapen, al was ik doodmoe.

Ik probeerde aan Heike te denken, maar ik kon me haar gezicht al nauwelijks meer voor de geest halen. 't Beeld van Mano doemde steeds op. In alle blikken die ik van hem kende verscheen z'n gezicht voor me. Vrolijk, boos, gefrustreerd, opgewekt, moe, opgewonden,... geil.. nee, dat gezicht duwde ik weg. Zeker als ik dacht aan die vreselijke filmbeelden met die Timo.

Blèh.. nee, homo was ik zeker niet. Ik moest er niet aan denken iets met een vent te doen.

Maar waarom voelde ik dan geen weerzin tegen de kus van Mano? Kon je verliefd zijn zonder je seksueel aangetrokken te voelen?

Ik wist 't niet, en ik kon niet meer denken. Ik viel uiteindelijk toch in slaap.

De volgende ochtend kon ik niet m'n bed uitkomen. Ik meldde me ziek van school. Mama was gelukkig niet zo streng meer hierop. Ik werd komend weekend 18, dan moest ik het ook maar helemaal zelf weten.

Ik had om 2 uur met Mano afgesproken, maar ik wist eigenlijk niet meer zeker bij wie thuis. Ik dacht bij hem, zoals meestal. Maar ik wilde hem niet zien. Ik kon me niet verroeren en bleef onder de dekens liggen, alsof ik daar kon ontsnappen, de tijd stil kon zetten ofzo.

Natuurlijk kon dat niet, en om kwart over 2 ofzo ging de bel. 't Drong amper tot me door, maar even later klopte Mama aan de deur. "Mano is er!" riep ze.

"O.. ja.. laat ie maar verder komen.."

"Hé slaapkop!" was de vrolijke begroeting van Mano, alsof er niets was gebeurd gister.

"Sorry, heb me verslapen," smoesde ik, zonder hem aan te kijken.

Ik ging naar de badkamer om me aan te kleden. Ik heb nog nooit zo getreuzeld als nu.. Moest ik beginnen over de zoen? Of doen of er niks gebeurd was? Zou ik er kwaad over worden? Op de een of andere manier kon ik dat niet.. Hij zou gelijk merken dat 't nep-kwaadheid was. Uiteindelijk probeerde ik mezelf ervan te overtuigen dat 't als grap bedoeld was en ik er dus op die manier over zou beginnen.

"Hè hè, eindelijk klaar ijdeltuit?" vroeg Mano weer opgewekt toen ik terug de kamer in kwam. M'n haar zat voor geen meter, al was ik een kwartier aan het prutsen geweest.

Ik ging op m'n stoel zitten en raapte al m'n keelgeluid dat ik kon vinden bij elkaar en zei:

"Wou je grappig zijn ofzo gistermiddag?"

"Hè.. wat? O dat.. zit je daar nog mee?"

"Wat denk je, je beste vriend pakt je ineens op je bek.. waarom in godsnaam?"

"Gewoon.. ik wou dat jij ook wist hoe 't voelde. Uit jezelf zou je 't toch nooit doen."

"Nee, ik zie ook geen reden waarom. Denk maar niet dat ik ooit met die maffe homofilms mee ga doen."

"Hé komop, 't spijt me van die zoen oké? Laten we 't vergeten. Je hoeft heus niet aan die films mee te doen. Ook niet te filmen. Met jou doe ik gewoon alleen meidenfilms."

Ik was enigszins gerustgesteld. Mano was weer gewoon de oude, zoals ie altijd was, en ik vergat m'n rare gevoelens en gedachten een beetje. We kletsten en lachten als altijd en zwommen in ons privé zwembadje in de tuin. Ja, die hadden we, niet groot maar je kon er net in zwemmen.. 't Water was nog wel fris, maar buiten was 't zalig weer, een echte warme lentedag.

Toch was er iets veranderd tussen ons. Toen we, zoals we al eerder hadden gedaan, tikkertje deden in 't (daarvoor veel te kleine) zwembad, en we elkaar dus om de haverklap te pakken kregen, kon ik zijn aanraking niet meer verdragen. Er zouden wel geen bijbedoelingen bij zijn, maar ik voelde dat nu wel zo. En eerder dan anders kapte ik ermee en ging op m'n handdoek op 't gras liggen.

"Nu al moe?" vroeg Mano toen ie naast me kwam liggen.

"Ik heb er gewoon geen zin meer in," bromde ik.

"Waarom niet?"

"Gewoon.. altijd 't zelfde."

Mano was even stil..

"Laten we een paar meiden gaan zoeken," stelde hij toen voor.

"Waar?" vroeg ik. Ik had een hekel aan 't overvolle openluchtwembad.

"Maakt niet uit, je hebt overal meiden," zei Mano weer.

"Ja, lelijke wel. Die ken ik genoeg."

"Je weet wel mooie te vinden toch?" zei Mano.

"Kun je je zus niet vragen met een vriendin hier te komen zwemmen?" vroeg ik.

"Hoe vaak moet ik 't nog zeggen, ze valt niet op ukkies als jou," plaagde Mano.

"Wie zegt nou dat ik ergens op uit ben? Dat denk jij meteen weer.. Ik vind 't al goed als ik haar in bikini zie."

"Maar ik heb al haar vriendinnen al gepakt, begint saai te worden," zei Mano.

Ik vroeg me af in hoeverre daar een kern van waarheid in zat.

"Laat ze dan een vriendje meenemen," kon ik ineens niet nalaten cynisch op te merken.

Nu werd Mano voor 't eerst kwaad.

"Godsamme.. je vertrouwt me gewoon niet hè? Het zit je gewoon dwars dat ik dingen doe die jij niet leuk vindt. En je kunt je eigen trots en homofobie niet opzij zetten om met me mee te doen."

"Rustig maar.. zo bedoelde ik 't niet. Maar.. ik krijg soms gewoon geen hoogte van je Mano," zei ik.

“En ik niet van jou.” Hij stond op. “t Wordt toch niks meer vanmiddag, ik ga naar huis.”

“Wat heb ik nou weer verkeerd gedaan?” vroeg ik verongelukt.

“Niks, maar t wordt gewoon een saaie middag met jou en ik heb een hekel aan saaiheid zoals je weet.”

Hij liep naar binnen. Ik achter hem aan.

“Oké, ga dan 2 meiden halen, al zijn ze nog zo saai en lelijk, ik vind t al goed,” zei ik.

“Nee, da’s ook saai.”

“t Was jouw idee.”

“Ik bedoelde wat anders.”

We waren inmiddels in de badkamer en hij begon zich om te kleden.

“Wat dan?” vroeg ik. Hij stond met z’n rug naar me toe, maar toen ie z’n zwembroek uitdeed leek ik heel even te zien dat ie een stijve had. Ik zou t me wel verbeeld hebben.

Terwijl hij z’n broek aan deed draaide hij zich om, kwam naar me toe en fluisterde in m’n oor:

“Meisjes verkachten.”

Hij zei t zo serieus en keek me verwachtingsvol aan dat ik geloofde dat hij t meende.

“Avontuur is leuk, maar er zijn dingen die te ver gaan Mano,” zei ik dan ook serieus terug.

“Een paar jongens in mekaar timmeren dan?”

“Jij hebt liever blauwe plekken dan ik,” zei ik.

“Zie, je bent gewoon saai. Ik ga wel wat in m’n eentje doen, of met een andere vriend.”

“Als je er één vindt die met jou een meid wil verkrachten krijg je van mij f 10,-,” zei ik smalend. Wel zacht, voor ma t misschien hoorde, al had ik haar net nog buiten bezig gezien.

“Let maar eens op. Je mag meekomen, als je je er maar niet mee bemoeit.”

“Kom, er zijn genoeg meiden die t ook zonder geweld wel met je willen doen, zal ik die voor je bellen?” vroeg ik.

“Nee, da’s zo voorspelbaar. Niks aan. Ik wil een beetje spanning. Laten we de stad in gaan, daar kennen ze ons niet... Daar een meid achtervolgen, steegje intrekken...”

“Ik doe echt niet mee.. en als ik zie dat jij echt een meid verkracht ben ik weg,” zei ik. “En ik kom je ook niet te hulp als je in elkaar wordt getimmerd ofzo. En als je een wapen gebruikt kom ik niet eens mee.”

“Oké!” riep Mano vrolijk. “let’s go.”

“Moet je niet eerst een vriend bellen die meedoet?” vroeg ik. Ik ging ervan uit dat Mano gebluft had en niet echt serieus z’n plan wilde doorvoeren.

“Ik probeer ’t alleen,” zei Mano.

“Geen f 10,- dan hè,” zei ik.

“Maakt niet uit, dat je meekomt vind ik al gaaf.”

“Wat? Je meint ’t echt hè?” zei ik nu toch tamelijk geshockeerd.

“Ja.. jij niet dan?”

“’t Lukt je toch niet.”

“Wedden van wel?”

Ik wist niet meer hoe ik hier onderuit kwam zonder als ‘saai’ te worden bestempeld. Maar ach, wat zou dat eigenlijk. Ik ging niet uit stoerdoenerij meedoen, of meekijken zelfs al dan. Ik kon dit niet toelaten. Maar misschien kon ik hem nog tegenhouden als bleek dat ie echt een meid ging verkrachten.

Dus even later zaten we in de bus naar Middenstad.

We stapten uit in de buurt van het Middenpark. Mano had bedacht dat ie haar daar wel heen kon sleuren. Op maandagmiddag was het toch vrij rustig in ’t park en vond ie vast wel een bosje waar ie ongezien z’n gang kon gaan.

Op weg naar ’t park kwamen we geen enkele (knappe) meid tegen, maar aan ’t begin van ’t park zagen we een meisje van een jaar of 16 met een klein hondje lopen. Ze was vrij sexy gekleed, rokje enzo, maar niet overdreven.

Mano zette de achtervolging in en ik liep braaf mee.

Al gauw, op een wat rustiger stuk, ging hij naast haar lopen en sprak haar aan. Ik liep erachter. Ik verstond niet wat Mano tegen haar zei. Ze keek even om naar mij. Ik voelde me een beetje stom, dat ik hier liep. Ik overwoog net om maar ook ernaast te komen lopen, toen ze al plotseling bleef staan. Mano ook, en ik kon nu al niet anders meer dan me erbij voegen.

Het meisje was Mano iets aan het wijzen en uitleggen. Kennelijk had ie de weg gevraagd naar iets.

Hij zat haar intussen uit te kleden met z’n ogen, z’n blik op en neer van borsten naar buik en terug.. De manier om meiden af te schrikken.. wist ie dat nou nog steeds niet? Ze week ook al wat naar achter.

“Ik kan dat niet onthouden, loop je effe een stukje mee?” vroeg Mano intussen.

“Och ja, waarom niet, ik moet Toetsie toch nog uitlaten,” zei ’t meisje die mij intussen wel nieuwsgierig aankeek. Ik aaide het hondje maar wat, om Mano de kans te geven haar te versieren.

Maar ze begon uitgebreid over ‘Toetsie’ te praten, tegen mij m.n.

We liepen een stukje. Al gauw vroeg Mano of Toetsie niet even los mocht lopen hier in ’t park.

Ze zei dat ze dat liever niet deed, met al die grote honden hier in ’t park enzo. Maar er was geen hond te bekennen op dat moment en Mano zeurde zo ‘lief’ dat de ‘arme Toetsie’ toch wel even vrij mocht rondrennen dat ze inderdaad de riem los maakte. Nog geen 2 seconden later pakte Mano een tak van de grond en riep: “Toetsie, pakken!” en hij gooide de tak een heel eind weg. ’t Beestje ging er prompt achteraan. Nog voor ’t meisje haar hondje terug kon roepen pakte Mano haar bij de arm. “Kom, we halen nog wat takken in ’t bosje daar,” zei hij. Nu keek ze wel wantrouwig.

“Toetsie!” riep ze intussen. Die kwam al aanlopen, maar Mano gooide hem een nieuwe tak toe. Hierop rende het beestje weer de andere kant op, maar kon de tak niet vinden. Mano kletste intussen met het meisje over z’n eigen hond (die hij helemaal niet had maar ja). ’t Meisje luisterde half, en riep intussen nog een keer ‘Toetsie’. Hij luisterde echter niet meer, was veel te druk op zoek naar de tak.

“Ga jij ’m effe halen Kees,” zei Mano tegen mij. Ik schoot bijna in de lach door die domme naam. Maar toen ik merkte dat hij me serieus toewentte, alsof ie z’n kans kon nemen nu ’t meisje mee te trekken ofzo, werd ik toch wat ongerust. Ik riep 1 keer ‘Toetsie’! maar ’t dier was al te ver om nog op ons te letten.

“Ik moet ’m echt even halen jongens,” zei ’t meisje.

Ik twijfelde.. wou Mano alleen zijn met ’t meisje om haar te versieren, of had ie echt serieuze verkrachtingsplannen? Er was maar één manier daar achter te komen. Uittesten.

“Ik haal ’m wel,” zei ik. Ik liep meteen met snelle pas richting de hond, intussen Mano goed in de gaten houdend. En verrek, toen ik de tweede keer om keek, zag ik dat hij haar weer bij de hand pakte en richting het bosje trok. Ze verzette zich en riep weer ‘Toetsie’!

’t Hondje kwam nu onze kant op lopen gelukkig, en ik keerde snel terug naar Mano en ’t meisje, voor Mano echt stomme dingen ging doen. Hij wou haar volgens mij net beetgrijpen toen ik terug was en ik zei snel tegen Mano:

“Laten we verder lopen, anders komen we te laat Mark.”

“Ik heb geen haast.. O ja, jij moest naar een afspraak hè, ga maar vast,” zei hij prompt.

Potverdorie.

“Je krijgt haar toch niet hoor,” zei ik maar grinnikend, met een knipoog naar ’t meisje.

Die lachte verlegen.

Mano keek me nogal geërgerd aan. Hij pakte weer een tak van de grond en gooide die nu richting het bosje. Toetsie die net aan kwam lopen ging er meteen achteraan.

“Waarom doe je dat nou sukkel.. zo komt ie nooit terug,” zei ‘t meisje lachend.

Toetsie was al bij de rand van ‘t bosje en zocht tussen de vele takken die er lagen naar ‘zijn’ tak. Vergeefs natuurlijk.

“Bij zo’n leuk vrouwtje als jij wel toch?” zei ik nu versierderig. Was dat wel slim? Maar Mano leek ‘t prima te vinden.

“Nou, hij is eigenwijs hoor,” lachte ze. “Hij is al es weggelopen.”

“Als ik je vriendje was zou ik niet van je weglopen,” ging ik verder op de versierderig. Ik kreeg nog steeds de indruk dat Mano het best vond. Misschien hoopte hij me zo ver te krijgen haar samen het bed (of de bosjes!) in te krijgen ofzo. Wat ie natuurlijk kon vergeten als ze dat al zou willen.

‘t Meisje zei dat er al vriendjes van haar waren weggelopen. Ha, dit ging goed, ze zag mij duidelijk wel zitten. Van Mano wist ik ‘t niet zeker. Ik zei dat alle meisjes ook altijd van mij wegliepen.. en ik vroeg haar hoe ze heette. “Yvette,” zei ze.

Ik praatte nog wat met haar en we gingen zo op in ons gesprek dat we vergaten op Mano en Toetsie te letten.

“Toetsie is Foetsie,” zei Mano opeens.

“O shit.. Tóóóétsie!” riep Yvette meteen. Maar geen Toetsie. Mano zei dat ie wel even in de bosjes ging kijken.

Yvette liep meteen achter hem aan. Dat was natuurlijk precies wat Mano wou. Nu moest ik toch echt ingrijpen. Maar hoe?

Ik liep maar mee. Mano liep snel vooruit. We zagen ‘t hondje een stuk verderop in ‘t bosje. Yvette riep ‘m weer maar hij leek een boel afleiding te hebben en kwam niet meteen. Mano liep nog iets het bosje in, en wij volgden.

“Wacht hier maar, hij komt zo wel,” zei ik, bang als ik was dat Mano nu zich aan haar ging vergrijpen. Maar ‘t pakte nu juist fout uit. Mano zei dat ie het hondje wel ging halen. Hij ging echter zo hard op het hondje af en schreeuwde nogal ruw “Hé Toetsie, blijf!” dat het juist geschrokken verder weg rende. Yvette er meteen achteraan, al roepend.

Toen ze Mano voorbij liep zag ik dat hij op haar af wou stormen. Ik deed een sprong naar voren en duwde hem bijtijds weg.

“Kut, wat doe je nou sukkel,” riep Mano lacherig, alsof het een per ongelukke botsing was ofzo.

“Ik zag Toetsie, wou er snel op afgaan en toen stapte jij ineens voor m’n voeten, sorry,” zei ik.

Ik blokkeerde verder de hele tijd de weg van Mano naar Yvette en na nog wat roepen kwam Toetsie gelukkig aanlopen. Ik wist Mano ook te beletten een nieuwe tak te gooien.

Yvette deed 'm snel aan de riem.

Alsof ze toch voelde dat er iets niet in de haak was, keek ze nu op haar horloge en riep geschrokken iets van dat ze naar huis moest, verwachtte bezoek, helemaal vergeten.

"Kom een keer bij ons in de buurt wandelen," zei ik nog, in de hoop dat ze misschien iets zou zeggen van "waar is dat?" zodat ik haar m'n telefoonnummer kon geven. Maar ze zei alleen nog "Toetsie gaat nooit ver wandelen," en "ik moet echt gaan nu, vinden jullie het wel verder?"

Mano wou nog wat vragen maar ik riep al: "Vast wel, bedankt."

Mano was woest.

"Wat was dat nou? Ik had haar bijna.. Je zou me helpen."

"Dat heb ik helemaal niet gezegd."

"Ben jij nou een vriend?"

"Kom hé, ik ga je geen meisje laten verkrachten.. dan ben ik geen vriend als ik m'n vriend 't risico laat lopen in de bak te komen."

"Da's m'n eigen risico. En ik heb wel vaker de wet overtreden.. toen hielp je me wel."

"Dat waren niet zulke erge dingen.. hé, hiervoor kun je wel 2 jaar krijgen ofzo hè."

"Welnee joh, een kennis van m'n ouders heeft een vrouw verkracht en was na 3 maanden vrij. En ik ben nog geen 18 dus krijg ik nog minder straf. "

"Dan was er misschien niet echt bewijs dat 't om verkrachting ging ofzo.. het is echt een ernstig vergrijp, ook als je nog geen 18 bent.. Was je nou echt serieus van plan die meid de bosjes in te sleuren?"

"Nou..ja, misschien... als jij me geholpen had."

"Op klaarlichte dag..? Dat was echt stom geweest. Zat mensen hebben ons gezien.."

"Oké, inderdaad was het hier wel een beetje een risico.. We moeten een betere plek vinden," zei Mano, nog altijd vrij serieus had ik 't gevoel. Maar even later was ie weer aan 't lachen, en zat ie naar andere meiden te loeren en plannen te smeden hoe die te verkrachten, echter zonder daar ook serieus uitvoering aan te geven, dus ik ging er maar van uit dat 't toch een geintje was geweest.

Ik hield dat in elk geval mezelf voor. Ik wist niet hoeveel ik nog kon pikken van Mano. Ik begon steeds meer aan 'm te twijfelen, maar wou dat eigenlijk niet. Hij was een veel te goeie vriend voor me geworden, die vriendschap was me veel waard. En dat hele gedoe met die gayfilms .. dat vergaf ik 'm ook maar. Vooralsnog. Maar als ie nog verder ging dan wist ik 't niet.

12. Het 'echte' werk

Mei 1982

Maar de weken erna zeurde hij niet meer over de homofilms. Hij deed dat in z'n eigen tijd met die homovrienden, meestal als ik toch op school was, dus ik leed er niet echt onder.

Wel sprak hij nog best vaak over het verkrachten van meisjes.

Op een middag, één à twee weken na m'n verjaardag, die we uitbundig gevierd hadden op 't kraakpand, vroeg hij me op een zondagmiddag:

"Zou je me aangeven als ik een meisje verkrachtte?"

"Hou er es over op Mano, ik vind het eng dat je zo vaak daaraan denkt. Of heb je het soms al es gedaan?"

"Nee... Jij moet me helpen."

"Je krijgt me echt niet zo gek."

"Alleen op de uitkijk staan, en waarschuwen als er iemand aankomt. De rest doe ik zelf. Zonder wapens, beloofd."

"We hebben het hier al vaker over gehad, ik keur dat niet goed Mano."

"Je bent gewoon bang."

"Nee, ik zie meisjes gewoon als mensen, en niet als dingen die je kan gebruiken hoe je maar wil."

"Zou jij niet een keer je oerdriften willen laten gelden en een griet volkomen in je macht hebben?"

"Nee."

"Meisjes vinden het stiekem best spannend verkracht te worden."

"Door jou zeker," smaalde ik.

"Dat helemaal... Echt Rob, geloof me.."

"Nou, ik heb nog nooit gehoord dat een meisje zich vrijwillig liet verkrachten.."

"Nee, dat zullen ze nooit toegeven, een beetje verzetten doen ze zich daarom ook altijd wel, maar let maar op, je zal zien dat ze bij mij zal gillen van genot."

"Nou, ik denk dat ik jou zal horen gillen als ze je een bloedneus slaat."

“Ik kan een meisje heus wel aan. En een beetje verzet is juist geil.”

“Oké, als jij zo laf bent om geweld tegen meisjes te gebruiken, moet jij weten, maar ik ga niet op de uitkijk staan.”

“Dan doe ik het wel alleen.. Beter ook, voor jij 't weer gaat verpesten.”

“Je bent gek. ”

“Ja, wist je toch.”

“Ik ga je ook niet verdedigen bij de rechtbank ofzo hoor.”

“Hoeft niet.. Ik ga 't vanavond doen, als 't net donker is. Ik pik er één op in de stad en dan pak ik haar op een stil plekje.”

“Vertel mij niks, ik wil er niet van weten, anders ben ik medeplichtig. En ik ben al 18 dus ik krijg een zwaardere straf dan jij.”

“Je bent een lafbek. Je bent een watje, pussy, mietje.. Ja, je bent gewoon gay. Niet ik maar jij bent de homo.”

Mano was weer chagrijnig. Ik had geen zin er verder over te ruziën. Als hij in zo'n bui was had dat geen zin.

“Wie zwijgt stemt toe,” zei hij prompt even later. “Als je niet meegaat is dat een bewijs dat je gay bent.”

“En dan moet ik zeker aan die gayfilms van je mee gaan doen.”

“Ja. Dat wil je wel stiekem, geef maar toe.”

“Ik ben jou niet Mano.”

“Ik ben niet gay, ik durf een meid te verkrachten.”

“Dus alle heteromannen verkrachten wel es een vrouw.”

“De echte alfamannetjes wel. De rest is gay, maar durft dat niet toe te geven, dus naaien ze maar vrouwen. Ze kunnen er alleen niks van, hoor ik zo vaak van vrouwen.. sla maar es een Viva open, allemaal klagende vrouwen over hun slechte seksleven.”

“Ik heb geen idee Mano, ik lees geen vrouwenblaadjes.”

“Nina zegt 't ook altijd, dat de mannen allemaal lauw in bed zijn. En zij kan 't weten, ze heeft er al heel wat afgewerkt.”

“Moet ze mij es proberen,” grinnikte ik.

“Ze valt alleen op bad guys. .Dus, kom nou maar mee met die verkrachting, dan word je haar typ.”

“Je bent echt maf Mano.. ik word gek van je.. Ik word nog net zo gek als jij als ik niet oppas.”

“Dank je voor ’t compliment.. Kom.. doe mee, dan zijn we een team.. Dan hebben we pas echt iets om onze vriendschapsband te versterken.. die filmerij is al niet meer ons eigen geheimpje alleen.”

“We hebben genoeg andere geheimpjes.. die diefstalletjes enzo..”

“Welnee, dat heeft m’n zus allang door.. Doet ze zelf ook trouwens. Laten wij nou es wat doen wat echt niemand ooit te weten komt.”

“Dat hoop je maar.”

“Ik vertel het je toch, dus je weet er sowieso van, dus kan je net zo goed meekomen.”

“Dat is toch wat anders.”

“Nee.. als ik het je nu vertel, dat ik vanavond een meid ga verkrachten, moet je nu de politie bellen wil je niet medeplichtig zijn.”

Ik zuchtte. Wat kon ie toch enorm doorzeuren.. Ik wist dat ie er over door zou blijven gaan. Ik wist dat ik het niet kon voorkomen. Hij moest maar op z’n bek gaan. Dus ik zei:

“Oké dan, ik wil je wel es zien blunderen.”

Opgetogen omhelsde Mano me en sprong de kamer door. “Ik wist ’t Rob, dat ik op je kon rekenen.. je bent echt een toffe vriend.”

Ik wist ’t nog niet zo net. Maar ik kreeg geen tijd meer me te bedenken. Mano wou gelijk na ’t eten gaan. Ik moest bij hem blijven eten. Dat was geregeld. Mano zei dat ie een buurt wist waar ’t altijd heel stil was, zelfs op zondag liep er geen kip op straat, ergens in Noord. Bovendien was het een wijk waar hij toch nooit kwam, de kans dat iemand ’m daar zou herkennen als ie al gezien werd was heel klein.

Dus ja.. die avond rond 7 uur zaten we in de bus naar Middenstad. Op centraal moesten we overstappen op een bus of tram naar noord. ’t Was nog hartstikke licht buiten, dus ik ging er maar vanuit dat we nog wel even de stad in zouden gaan eerst.

Maar in de bus viel z’n oog al op een meisje die hij als potentieel slachtoffer zag. Ze was een paar haltes na ons ingestapt, dus ik vond het link, ze woonde vast bij Mano in de buurt. Maar hij had z’n zinnen op haar gezet en wilde haar volgen.

Ik ging meteen maar ergens anders zitten, want wilde dus echt niet dat dit meisje mij ooit herkende en in verband bracht met haar ‘verkrachter’. ’t Meisje leek me vrij jong, ik vond ’t maar niks.

Ik hoopte stiekem dat ze al snel zou uitstappen. Dan kon ik Mano zeggen dat het te dicht bij huis was. Maar helaas, ze bleef aldoor zitten en stapte pas op centraal uit.

Ik ging ervan uit dat Mano het hier zou opgeven, maar hij wenkte me mee achter het meisje aan. Ze liep in hoog tempo naar de trams. Wij ook. En wat denk je, ze stapte in op een tram naar.. Noord! Mano vond dit natuurlijk extra reden tot verdere vervolging, dus wij stapten ook in, een deur achter die van het meisje. Ik bleef weer wat uit Mano's buurt staan.

Een paar haltes verder, in Noord, stapte ze uit.

Ik wou Mano tegenhouden, maar hij stapte al uit en liep achter het meisje aan. Ik volgde maar, op veilige afstand. Ik wist echt niet wat ik ervan denken moest. Zou Mano echt in staat zijn tot verkrachting? Hij was er gek genoeg voor wist ik in m'n achterhoofd, hij wou altijd verder grenzen verleggen. Maar ik maakte mezelf wijs dat het wel los zou lopen en deed (nog) geen moeite om het te 'verpesten'.

Al snel zag ik dat Mano haar aansprak. 't Was hier nog vrij druk. Ze stonden stil op een hoek van de straat en 't meisje wees ergens heen. Blijkbaar had Mano weer de weg gevraagd. Hij stond erbij of ie 't niet begreep en even later zag ik ze samen verder lopen.

Ik volgde ongezien op zo'n 15 meter afstand.

Ze sloegen weer een hoek om en hier werd 't al stiller.

Het ging ineens snel. Plotseling zag ik Mano 't meisje achter een flatgebouw, waar hoge struiken tegenaan stonden, trekken. Ze verzette zich en gilte, maar hij smoorde haar mond met z'n hand. Ze verdwenen achter de flat. Ik hoorde vaag gekerm.

Ik keek rond.. geen kip te bekennen. 't Begon ook al beetje te schemeren, maar 't was nog licht zat om op te vallen. Wat moest ik doen? Ik liep voorzichtig langs de flat en struiken heen. Eerst zag en hoorde ik niks, maar plotseling zag en hoorde ik verderop een struik wat bewegen. Ik hoorde ook weer gesmoorde geluiden.

M'n instinct zei onmiddellijk 't meisje te gaan helpen. Maar m'n belofte aan Mano wilde ik ook niet breken.

Ik liep een eindje verder om niet op te vallen. Ik zat in vreselijk dilemma. Alles in me wou Mano tegenhouden. Ik vond't echt afschuwelijk en was op van de zenuwen.

Er kwamen mensen aanlopen, en even overwoog ik op één of andere manier aandacht te trekken, zodat Mano misschien gealarmeerd zou worden en wegvluchten. Maar de kans dat ie gepakt zou worden, door mijn verraad.. dat wilde ik ook niet.. En bovendien zou ik dan ook wel es verdacht kunnen worden van medeplichtigheid. Ik kende Mano immers, iedereen in mijn omgeving wist dat hij m'n vriend was. De politie zou het echt niet als toeval zien dat ik hier ook uithing.

Dus ik liep met m'n hoofd naar beneden de mensen voorbij.

Toen voelde ik me nog rotter... even leek ik weer een gesmoorde gil te horen en ik keek om of de mensen 't gehoord hadden. Die liepen echter onverstoord verder.

Ik twijfelde net om toch maar de bosjes in te gaan om 't meisje alsnog te hulp te schieten, toen ik Mano al te voorschijn zag komen rennen, terwijl hij riep: "Rennen!"

Was ie nu al klaar? Of had toch iemand 'm betrap, van de andere kant af ofzo?

Geen tijd om na te denken want ik hoorde het meisje schreeuwen. Ik rende voor Mano uit, de eerste de beste bocht om.

"Hierheen!" riep Mano even later.. Ik keek om en hij verdween achter een paar containers. Het leek me niet slim, maar ik volgde hem toch. Snel verstopten we ons achter de containers.

In de verte hoorden we allemaal oproer. Luidruchtige stemmen verspreidden zich.

We zagen om de hoek van de container een man onze kant op komen rennen. We doken weg. Hij rende de containers godzijdank voorbij.

"Snel, hierheen," zei Mano. Hij schoot achter de containers vandaan, terug de straat in, een hoek om, en iets verder een smal steegje achter huizen langs in. Het leek wel of hij de weg hier kende, zo zeker hij overal op afliep. Ik hoopte maar dat hij wist wat ie deed en 't steegje niet doodliep ofzo.

Dat deed 't niet. We kwamen op een andere straat uit en die weer op een grote drukke weg. Daar gingen we langzamer lopen. Mano had z'n pet, die hij op mijn advies opgedaan had om z'n opvallende haar te verbergen, afgedaan. Hij had z'n zonnebril nog wel op.

"Is 't gelukt?" vroeg ik.

"Kom, doorlopen," zei Mano alleen. Hij keek zo nu en dan om zich heen.

"We moeten zo snel mogelijk weg hier," zei hij.

"Pakken we de tram toch.."

"Op een halte vallen we op en op zondagavond duurt 't eeuwen voor er een tram komt."

"Heeft ze mij gezien denk je?" vroeg ik.

"Toen ik wegrende lag ze nog half bloot in de bosjes, ik had expres haar kleren ver weggesmeten, opdat ze daar wel even mee zoet zou zijn voor ze om hulp zou roepen... Hoopte ik, maar ze riep wel gelijk helaas... Maar ze kwam niet gelijk achter me aan, dus denk niet dat ze je gezien heeft."

Ik haalde opgelucht adem.

"Je moet hopen dat er geen compositietekening van je op Opsporing verzocht komt," zei ik.

Mano antwoordde me niet, maar trok me bij de mouw en riep: "Kom mee, daar stopt een bus, misschien halen we 'm." We renden naar de bushalte eindje verderop en konden nog net op tijd instappen. We lieten 3 zones afstempelen, zonder te weten waarheen we gingen. Volgens Mano ging ie verder Noord in, de verkeerde kant op dus.

Na een paar haltes stapten we uit en doolden we verder door een stuk van de stad waar we allebei nog nooit geweest waren, op zoek naar een bus of tram die naar 't centraal station ging.

De wijk waar Mano 't meisje verkracht had was niet de wijk die hij oorspronkelijk voor ogen had. Deze wijk kende hij wel vrij goed zei hij, hij kwam hirt wel es voor een tante van hem. Ik zei dat ie 't dan liever niet had kunnen doen hier. Hij vond dat ik overdreven zorgelijk was. Hij zou z'n tante wel een tijdje niet opzoeken. En de kans dat een bekende hem gezien had en in verband zou brengen met de verkrachting, àls dat al op 'Opsporing verzocht' (tv programma) zou komen, was wel heel klein.

Terwijl we verder liepen vertelde Mano kort wat er gebeurd was. 't Meisje was vrij klein, en jonger dan hem, misschien 14 of 15, en daardoor had hij haar vrij snel tegen de grond gekregen. Ze had 'm gekrabt en geknepen, maar hij had haar niet losgelaten en gedreigd haar te zullen wurgen als ze niet meewerkte. Ze had nog wel in z'n tong gebeten en dat deed hem nu nog wel zeer, maar daarna had hij haar zo'n harde klap tegen het hoofd gegeven dat ze zich niet meer verzette. Alleen nog probeerde te gillen, maar hij wist haar steeds met een hand te smoren en dreigde of met een mep tot stilte te krijgen. Intussen kleepte hij haar met één hand uit, haar slipje trok ie kapot. Hij zat op haar om haar om haar in bedwang te houden.

"Het was enorm opwindend," zei hij met een big smile. Ik zei niets. Hij vertelde nog verder maar ik kon 't niet meer aanhoren en zei: "Hou maar op." En een paar seconden later: "Ik mag hopen dat je een condoom hebt gebruikt."

"Jaja, natuurlijk," was 't antwoord.

Ik walgde ineens van Mano. Kon ik met zo iemand vrienden zijn? Wou ik dat nog?

"Hé, volgens mij vond ze 't best spannend," onderbrak Mano m'n gemijmer.

"Geloof je 't zelf?" mompelde ik.

"Anders had ze zich vast wel meer verzet."

"Jij was veel groter en sterker... en ze was vast bang dat je haar echt ging vermoorden, als je daar al mee dreigde."

Nu was 't Mano's beurt om stil te zijn.

"Je mag hopen dat je niet gepakt wordt," zei ik. Gelukkig hadden ze in die tijd nog geen dna-onderzoek.

"Als ze me al vinden, en ze herkent me, is 't haar woord tegen de mijne. Niemand heeft me gezien."

"Zo te horen heb je haar flink wat blauwe plekken en schrammen bezorgd, dat zegt al genoeg, dat ze in elk geval is aangerand. En zelf zie je er ook nogal gehavend uit."

Mano had een krab over z'n wang en div. blauwe plekken op z'n blote armen van het knijpen door het meisje.

"Ik hou me komende dagen wel gedeisd."

"En van onder zal ze ook wel flink beschadigd zijn, zeker als ze nog maagd was. Daaraan kunnen ze ook zien dat 't een verkrachting was."

"Volgens mij was ze geen maagd.. ik kwam er vlot in.. Ik denk dat ze het stiekem wel lekker vond."

“Waren die 5 minuten lol nou echt de moeite van al die risico’s en misschien levenslang trauma bij dat meisje waard?” vroeg ik.

“100%!” zei Mano grif en hij begon te glunderen. “Jongen, ik ben nog nooit zo lekker klaargekomen.”

Op dat moment had ik zin om hem een ram tegen z’n kop te geven.

“Mijn vriend is een verkrachter,” zei ik voor me uitstarend.

“Joh, neem ’t nou niet weer zo zwaar op, je moet lol maken in ’t leven, niet piekeren,” zei Mano.

We stonden inmiddels al op een bushalte en de bus kwam er nu aan.

“Maar niet ten koste van anderen,” zei ik.

“Ach, er gaat altijd wel iets ten kosten van anderen, da’s onvermijdelijk in ’t leven.”

Ik was ’t niet met ’m eens, maar we moesten in de bus stappen nu, dus konden niet verder praten.

In de bussen terug naar huis zeiden we niets meer.

Hoewel ik m’n fiets bij Mano had staan zei ik, toen we bij de bushalte bij Mano’s huis waren dat ik wel bleef zitten. M’n fiets haalde ik later wel op. De bus ging tot mijn buurt door. Daar moest ik nog een stuk lopen, al met al nog vrij tijdrovend, maar ik had geen zin nu met Mano mee te komen. Hij vroeg het me ook niet.

“Bel maar,” riep ie me alleen nog na, toen ie de bus uitstapte.

13. Ruzie die leidt tot...

Mei 1982

Die nacht, toen ik uiteraard weer niet kon slapen, bedacht ik me iets vreselijks. Als ’t meisje ons maar niet in de bus al gezien had! Ik was wel gelijk apart gaan zitten toen Mano haar had zien binnenkomen, maar misschien had ze ons toen al samen gezien. Sowieso kwam de bus uit Middendorp, dus zou daar in eerste instantie naar de dader gezocht worden natuurlijk als ze ons gezien had.

Misschien dat de buschauffeur zich zelfs nog wel herinnerd waar we opgestapt waren, als ze hem een compositietekening lieten zien. Mano had zich wel op mijn aanraden onopvallend gekleed, maar hij bleef een opvallende verschijning. Ook, of juist, met die pet en zonnebril.

En ook al had ’t meisje ons niet in de bus gezien, ze moest sowieso in de gaten hebben gehad dat Mano uit de zelfde tram was gekomen als zij, want hij had haar al na 50 meter ofzo ingehaald en

aangesproken. De tram kwam dan wel van Centraal Station, maar dat hij haar al eerder had achtervolgd was wel grote kans van natuurlijk.

Het koude zweet brak me uit en ik deed de hele nacht geen oog dicht.

's Ochtends durfde ik niet met de bus naar school, uit angst 't meisje tegen te komen, en nam de fiets van Ma. Ter hoogte van het Zuidplein, waar ze was opgestapt fietste ik extra stevig door.

Wat was Mano een stommeling. Hij had echt alleen hersens in z'n pik.

Wat was ik een stommeling. Een stom schaap dat achter Mano aanliep, van de wal in de sloot.

Maar dat zou afgelopen zijn nu. Het deed me pijn, maar ik moest de vriendschap verbreken.

Ik had 'm eigenlijk helemaal niet meer willen bellen en wachten tot hij belde, maar het zat me zo dwars, van die bus, dat ik 'm 's-avonds toch opbelde. Ik moest ook nog een keer m'n fiets bij 'm ophalen trouwens.

"Ah joh, er komen zó veel mensen op zo'n dag in de bus voorbij, dat weet ie heus niet meer!" was de luchtige reactie van Mano toen ik over de buschauffeur begon.

"Je moet jezelf aangeven Mano, anders...anders..." Ik slikte.

"Wat anders?" snauwde Mano.

"... dan wil ik je vriend niet meer zijn," zei ik moedig.

"Als ik me aangeef ben je dat sowieso niet meer. Dan kom ik in zo'n jeugdgevangenis, dan zie je me voorlopig niet meer," schamperde Mano.

"Ach, 2 maanden misschien zei je zelf, en wat taakstraf ofzo, je heb geluk dat je nog geen 18 bent," zei ik.

"Ik zou wel gek zijn. ... Ik duik wel ergens onder als 't moet, maar mij krijgen ze niet," zei Mano zelfverzekerd.

"Voel je je dan helemaal niet schuldig?"

"Voel jij je schuldig over al die spullen die je gejat hebt.. en die stiekeme filmopnamen?"

"Shit ja, misschien vinden ze die wel als ze je oppakken," zei ik geschrokken.

"Misschien kunnen we ze wel liever bij jou neerleggen voorlopig," zei Mano.

"Maar jij bent de contactpersoon, jou bellen al die klanten," zei ik.

"Dat maakt toch niet uit, de politie weet toch niet wie mij bellen."

"Ja, maar dan kom je elke keer bij mij die banden halen, en ik wil geen contact meer. 't Is finito wat mij betreft. Gister ben je echt te ver gegaan."

“Je bent gewoon bang,” zei Mano.

“Nee, dat jij geen geweten hebt, best, maar ik heb 't wel, en ik kan niet achter staan wat je gedaan hebt.”

“Je bent gewoon een saaie suffe loser, maar goed, ik hou die banden wel hier dan. Als ze ze vinden ben jij er toch ook bij, want je staat er ook op.”

“Nee, geef ze maar hier dan, maar stop de handel verder. Ga jij maar met je homo-handeltje verder, die lui werken vrijwillig mee, dat is niet zo erg. Ik wil m'n camera wel terug.”

“Mooi niet, de handel gaat gewoon door, ook van de meidenfilms. 't Loopt net zo goed..”

“Dan ben je een stomkop, hou de banden dan ook maar. Ik zeg in elk geval dat ik er niks van wist, als ze erachter komen. Ik zeg wel dat iemand anders jou blijkbaar gefilmd heeft. Ik wil er niks mee te maken hebben,” zei ik weer. “Ik haal m'n camera morgen op en verder zie je maar wat je doet.”

Mano begon weer te protesteren, maar ik luisterde niet meer, zei kort 'doei' en hing de hoorn op de haak.

Toen Mama even later zei dat Mano voor me aan de telefoon was zei ik dat ik 'm niet wou spreken.

Ik deed m'n kamerdeur op slot, muziek aan en kroop in bed, zonder tanden te poetsen e.d.

Ik sliep vrij snel in dit keer zowaar.

De volgende ochtend bij 't wakker worden keerde de keiharde werkelijkheid onmiddellijk weer terug.

Langzaam besepte ik dat ik 't ergste van alles vond dat ik m'n vriend kwijt was.

Natuurlijk had ik nog andere vrienden, maar met geen enkele had ik zo'n goede band als met Mano.

Maar goed, ik ging ervan uit dat ik een goed besluit genomen had. Het kon zo niet meer. Wat zou z'n volgende 'uitdaging' zijn? Iemand vermoorden, voor de 'kick'?

Ik overwoog die avond weer es m'n oude school vrienden (Bart, René, Laurens) op te zoeken, die had ik wat verwaarloosd door het vele contact met Mano en de nieuwe band enzo. Misschien konden we weer beetje muziek maken, dat zou me wel wat afleiding geven. Met m'n nieuwe band (in 't kraakpand) had ik ook al tijdje niet meer geoefend, altijd te druk met Mano. Misschien kon ik daar vrijdag weer es heengaan.

Maar ik had nergens zin in. 't Enige waar ik aan kon denken was 't gebeurde, en de enige met wie ik dat kon delen was Mano.

De enige met wie ik überhaupt wat kon delen was Mano. Hij was eigenlijk de enige tot nu toe in m'n leven geweest die me begreep, en, vooral, die me volledig accepteerde zoals ik was. Bij hem voelde ik me 100% vrij, op m'n gemak, mezelf. Bij m'n andere vrienden had ik toch altijd beetje het gevoel ergens aan te moeten voldoen, een bepaald imago. Mezelf te bewijzen ofzo, een beetje machogedrag, vooral niet te kinderachtig doen en aardig voor hun zijn.

Ik kon bij Mano alles doen. Hij was niet zo snel op z'n teentjes getrapt. Ik kon alles tegen 'm zeggen, hij pikte alles van me. En hij keek echt nergens van op, niets was voor hem raar. Zelfs verkrachting niet dus.

Omgekeerd zou hij 't van mij wel geaccepteerd hebben.. zelfs als ik een moord gepleegd had zou hij nog achter me staan wist ik. Maar ik kon 't van hem niet accepteren. Doen alsof ik dat wel deed zou ook geen zin hebben, daar prikte hij wel doorheen. En dan die verderfelijke films die hij wilde maken, dat stuitte me echt teveel tegen de borst. Nee, ik had juist gehandeld. Die middag zou ik m'n camera en fiets ophalen en 't was definitief voorbij.

De rest van de dag op school was ik er niet met m'n aandacht bij. In de pauze keek ik in een kantoorboekhandel wat kranten in of er iets over de verkrachting stond. Niks. Ik zou van de week weer es bij m'n oma langsgaan, die in de stad woonde, vrij dicht bij m'n school. Daar kon ik dan even wat stadskrantjes inkijken (deed ik wel vaker als ik bij haar was).

Dus ik belde haar thuis gelijk, en sprak voor a.s. woensdag af.

Die avond ging ik dus langs Mano om m'n camera en fiets op te halen.

Nina deed de deur open.

"Mano is er niet," zei ze.

"O, ik kom m'n camera halen, had ik 'm gezegd."

"Ja, dat was goed, zei hij. Hij zou voor zichzelf een andere ritselen begreep ik." Nina liet me binnen en ik volgde haar naar boven.

"Waar is Mano eigenlijk?" vroeg ik onderwijl.

"O, bij z'n nieuwe gay-vrienden volgens mij. Die konden ook die camera regelen voor 'm geloof ik."

Dat deed toch effe zeer. Precies wat ik had verwacht gebeurde nu. Hij ging een ander leven leiden, waarin ik niet paste. Hij zat er waarschijnlijk niet mee dat ik 'm had laten vallen, hij wilde toch een andere kant op. Maar ik zat er wel mee.. Ik was er eigenlijk kapot van. En ik was kwaad.

"Weet je waar ie ligt?" vroeg Nina, toen ze de kamerdeur van Mano voor me open deed.

"Ik geloof 't wel," zei ik en voegde aarzelend toe: "Mag ik je wat persoonlijks vragen?"

Ze zag blijkbaar hoe serieus ik keek en ze liep met me de kamer in en deed de deur dicht.

"Ja?" vroeg ze nieuwsgierig.

"Heeft Mano wel es wat geprobeerd bij jou?"

Ze begon luid te schateren.

"Al vanaf z'n vijfde," zei ze toen vrolijk.

“Nee, effe serieus, ik bedoel echt.. uh, op een vervelende manier.”

“Broertjes zijn altijd vervelend, maar echt seksueel betasten ofzo, dat ik ’t niet aankon, nooit. Hoezo?”

“Nee, niks, dan is ’t goed,” zei ik.

“Wel, je zit ergens mee, vertel op. Wat heeft ie nou weer uitgevreten?”

“Nee, echt niks. Hij zegt alleen altijd dat ie jou geneukt heeft enzo.” Ik had de camera al zien liggen en pakte hem terwijl Nina zei:

“Hij zegt van alles.. Maar hij is een watje. Nog gay ook als je ’t mij vraagt.”

“Echt?”

“Ik weet niet.. zou ik jou liever willen vragen.. Jij ziet ’m meer dan ik onderhand.”

“Ik vraag ’t me ook wel af, maar hij ontkent ’t.”

“Dus hij probeert niks bij jou?”

Ik wist niks te zeggen en stotterde iets van: “Hij weet dat ik hetero ben.”

“Hé, komop, wat is er tussen jullie gaande?” vroeg ze nu nieuwsgierig, beetje plagerig.

“Echt niks, we hebben gewoon ruzie.... Dat ik geen gay ben kan ik je bewijzen,” zei ik er achteraan, terwijl ik haar uitdagend aankeek. Ik had ineens geweldige zin om met haar ’t bed in te duiken.. Niet alleen omdat ik haar een onwijs lekker ding vond, maar ook uit soort wraak tegenover Mano.

“Hé, dat heb je genoeg bewezen hoor, met al dat gekreun hier van al die wijven die jullie meenamen,” sneerde Nina.

“Wie zegt dat dat echt was?”

“Wat dan? Ik weet niet wat jullie allemaal aan het doen waren.. maar al die rare telefoontjes die ik soms voor Mano kreeg.. Onbekende kerels die vroegen of ik over ‘de handel’ ging.. Maakten jullie pornogeluidsbanden of films ofzo?”

“Da’s een geheimpje tussen Mano en mij,” zei ik.

“Ik zal ’t geheim houden hoor... maar Pa en Ma hebben ook wel door dat Mano rare dingen doet en ze hebben constant de grootste ruzie met Mano, wist je dat?”

“Nee, zegt Mano nooit iets over.. Hé, kom effe zitten..” nodigde ik.

“Op mijn kamer dan liever,” zei Nina. Zo gezegd zo gedaan.

Daar kletsten we verder over Mano, over haar, de ruzies in huis (ook van haar met haar ouders) etc. Ik kon intussen m’n ogen niet van haar boezem, waar ze in haar laag uitgesneden truitje goed inkijk op gaf, en haar sexy lippen afhouden.

Ik troostte haar, zij troostte mij.

“Mano krijgt uiteindelijk met iedereen ruzie,” zei ze, “en dan kan ik de klappen opvangen, want dan is hij niet te genieten.”

“Nee?”

“Nee, gisteravond ook niet, chagrijnig als de pest. Ik kon niks goed doen. Hij komt dan de hele tijd op m’n kamer over dingen zeuren die hij kwijt is e.d., wat mijn schuld dan zou zijn. Echt irritant. Ik ben uiteindelijk maar bij een vriendin gaan logeren.. Dat hij nou niet vroeg op hoeft omdat ie te lui is om te werken of studeren, hij vergeet dat ik dat ik dat wel moet. Heeft er gewoon schijt aan althans.”
“Hij is nogal een egoïst ja,” beaamde ik.

“Dat is zacht uitgedrukt. Een totale narcist is ie. Mam en Pap hebben hem een paar keer naar een psychiater proberen mee te krijgen, vergeefs.”

“’t Zal niet makkelijk zijn met hem te leven,” zei ik meelevend.

“Och, alles went.. Ik moet zeggen, jij hebt ’t aardig uitgehouden. Hij is nog nooit zo lang met iemand bevriend geweest als met jou..”

“Hij heeft ’t geluk dat ie zo’n mooie zus heeft, daar kom ik wel voor terug,” grapte ik.

“O, dat zal ik ’m zeggen,” lachte ze terug. We keken elkaar aan, zonder wat te zeggen. Ze keek voor haar doen lief en ik zag m’n kans.. Ik boog iets naar haar toe, om haar te kussen. Ze stond echter op en liep naar de deur. Tot m’n verrassing draaide ze de sleutel op slot. Vervolgens zette ze muziek op. Daar vandaan bleef ze me enkele ogenblikken zeer verleidelijk aankijken, en toen trok ze haar truitje over haar hoofd. Er kwam een schitterend bovenlijf tevoorschijn.

Terwijl ze naar me toekwam maakte ze haar broek los, om even later in haar bh en slipje over me heen te buigen en te zoenen. Ik trok haar bovenop me op ’t bed en we begonnen stevig te vrijen.

Ik wist wel dat ze een hete meid was, maar zó wild was boven verwachting. Ze kleepte mij ook in een paar seconden uit en begon me overal te zoenen. Ik schokte van opwindning en pakte haar vast terwijl ze met haar mond richting m’n kruis ging. Ik grabbelde naar m’broek die naast ’t bed lag om er een condoom uit te vissen (had ik standaard bij me) en gaf hem haar aan. Ze schoof ’m over m’n lul en begon m’n edele delen af te likken.

Ik was buiten mezelf van opwindning. Ze had nog prachtiger tieten dan Rosa, en was één en al vuur en hitsigheid. Ze kroop weer naar boven over me heen en nu was ’t mijn beurt haar van boven tot onder af te likken. Ik schoof haar slipje omlaag en kustte haar schaamheuvel. Ze rook geil.

Ik duwde haar om en kwam weer omhoog. Ik zoende haar terwijl ik haar penetreerde. Al snel waren we als gekken aan ’t neuken.

Ik raakte bezeten van haar volle lippen en vurige ogen, die me ergens op de één of andere manier aan Mano deden denken. Maar ik dacht er niet over, ik dacht niets. Ik was volkomen in de ban van de lust en opwindning die zich meester van me hadden gemaakt, en duwde me steeds dieper en harder in haar. Haar gekreun klonk zeer opwindend en hoe ze me aankeek deed me tollen van geilheid.

Toen ik klaarkwam sloeg ik een luide kreet. Volgens mij schokten we nog zeker 3 minuten na.

“Je bent formidabel,” kreunde ik zacht.

“Ik had van jou ook niet verwacht dat je zo lekker zou zijn,” kreunde ze terug.

Terwijl we zo lagen nagenieten hoorden we plotseling de deurklink ruw naar beneden gedrukt worden.

“ Hé Nina, ben je klaar met je zoveelste zakkenwasser.. doe es open.” De stem van Mano.

“Godsamme, donder op. Laat me es een keer met rust!” riep Nina venijnig.

“Ik wil alleen die lp van Siouxi and the Banshees even terughalen!” riep Mano.

“Kan dat niet wachten?”

“Nee, ik heb ‘m nu nodig.”

Onder veel gemopper schoot Nina haar broek aan (zonder slip) en liep naar haar platenkast. Ze pakte de lp, deed de deur van het slot en maakte ‘m op een klein kiertje open om de lp aan te reiken. Maar tot ons beider schrik duwde Mano de deur verder open, duwde Nina opzij en zag mij dus direct op bed liggen.

Ik trok een stuk deken over me heen, naar hij zag natuurlijk wel dat ik naakt was en wat we gedaan hadden liet zich raden.

“Dus hier ben je?” zei hij vol verachting. “Kon je niet van me zus afblijven viezerik!”

“Wie is hier nou een viezerik?” zei ik met dezelfde verachting terug.

“Kunnen jullie alsjeblieft ergens anders verder ruzie maken?” vroeg Nina.

“Nee, ik zie niet in waarom. Ga alsjeblieft weg Mano, ik ben bij Nina op bezoek, niet bij jou,” zei ik.

“Nou, zo te zien heeft ze al genoeg van je.”

“Zolang jij erbij bent wel.”

“Mano, ga alsjeblieft weg,” zei Nina, terwijl ze haar broer naar buiten probeerde te duwen.

“Waarom zou ik, vieze slet. Robbert is mijn vriend, niet de jouwe.”

“Wàs jouw vriend,” verbeterde ik hem.

“O, en daarom pap je nu maar met m’n zus aan.”

“Je weet dat ik haar allang leuk vond,” zei ik.

“Ze naait iedere gozer die ze om haar vinger kan winden,” zei Mano schamper.

“Moet zij toch weten? Ga je nou?” vroeg ik.

“Als je meekomt.”

“Nee, waarom? Je bent m’n vriend niet meer.”

“Jongens, alsjeblieft, hou op. Ik heb nog meer te doen dan jullie geruzie aanhoren,” zei Nina.

“Oké, ik ga wel.” Ik had me intussen aangekleed en stond nu op.

Ik gaf Nina een extra overdreven uitbundige tongzoen ten afscheid en vroeg daarna: "Wanneer zie ik je weer?"

"Ik bel je wel oké, ik heb je nummer," zei ze terug. Ik was er niet helemaal tevreden mee, maar er zat op dat moment weinig anders op.

Ik liep langs Mano heen de kamer uit. Hij trok me aan m'n arm.

"Kom, ik moet je even spreken."

"Waarom, er is niks meer te bespreken," zei ik trots.

"Robbert, je camera," hoorde ik Nina achter me en ze reikte me de camera aan.

"O ja, dank je."

"Je hebt Nina toch niet zitten filmen," vroeg Mano terwijl ik verder de gang door liep.

"Gaat jou wat aan."

"Laat me effe zien hé, kom op," zei Mano nu op slijmerige toon.

"Ik heb niks gefilmd stomkop, ik kwam alleen de camera ophalen, en .. ja.. raakte met Nina aan de praat en zo kwam van het één het ander."

We waren inmiddels beneden. Ik riep om de hoek van de woonkamer Mano's moeder gedag. Misschien had zij hem gezegd dat ik er was, dat ie meteen naar Nina's kamer was gekomen. Of we hadden veel lawaai gemaakt en had ie mijn stem herkend. Maar de muziek stond ook hard.

Mano liep met me mee naar buiten. Daar stond m'n fiets nog.

"Blijf voortaan van m'n zus af," zei Mano.

"Je kan 't niet hebben hè, dat ik 'r gepakt heb," zei ik pesterig.

"Ik zeg 't voor je eigen bestwil. Ik weet hoe ze is."

"Ze kan nooit erger dan jij zijn," zei ik.

"Daar kom je nog wel achter. Maar doe 't a.u.b. niet meer in mijn huis. Daar word ik misselijk van."

"Waarom kwam je dan de kamer binnenvallen?"

"Ik moest toch weten wat dat voor gekreun was."

Ik grijnsde. "Je zus kan er wat van," zei ik.

"Ja, rot nou maar op smeerlap," zei Mano, "als je hier maar niet meer komt. Als jij geen vrienden meer wil zijn wil ik je ook niet meer zien."

"Oké," zei ik, "de mazzel dan hè," en ik stapte op m'n fiets en ging.

"Wacht.. heb je die band wel uit de camera gehaald?!" riep Mano.

Ik stopte, haalde de cassette uit de camera en smet die naar hem toe.

“Ik krijg nog wel een paar cassettes van je terug hè, en je bent me nog f 40,- schuldig,” riep ik ‘m nog toe. Daarna fietste ik de stoep af, de straat uit.

Dat Mano de banden hield en verder bleef verhandelen zat me eigenlijk niet lekker, maar ja. Ik zou wel zien hoe dit afliep. Ik had nu wel een soort overwinningsgevoel op Mano en dat maakte een boel van de overige ellende goed.

Ik moest ‘s-avonds nog veel voor school leren en denkend aan de sexy Nina ging ik er met volle moed tegenaan.

14. Nina

Mei 1982

De dagen erop voelde ik me echter down en lusteloos.

Ik probeerde niet aan Mano te denken, maar dat lukte niet erg, temeer ik met smart op een telefoontje van Nina zat te wachten. Dat bleef uit. Ik wilde haar niet bellen, omdat ik dan vreesde Mano aan de telefoon te krijgen.

Ik probeerde Heike nog te bellen (nu op het telefoonnummer in Hamburg, dat ze me ook gegeven had, daar ze daar nu wel terug zou zijn). Maar haar telefoon was afgesloten ofzo, ik kreeg in elk geval geen verbinding. Ook in de tijdelijke kamer in Wenen werd niet opgenomen.

Ik moest me maar tevreden stellen met de foto’s die ik van haar had.

Woensdagavond bij Oma speurde ik de kranten af. En ja, achterin de ‘Middenstadse’ stond een klein stukje over een verkrachting v.e 15 jarig meisje in Middenstad noord, door ‘een blanke jongeman, tussen 16 en 20 jaar oud.’ Meer stond er niet bij gelukkig, over z’n kleren ofzo. Of waar hij vandaan was gekomen (bus/tram), dus dat was een kleine opluchting.

Maar hij kon er wel zeker van zijn dat ‘t meisje aangifte had gedaan. Hij kon voorlopig maar liever niet meer naar z’n tante gaan. Maar wat kon mij ‘t ook schelen. Over mij stond niets vermeld in ‘t artikel, dus de kans was klein dat ze mij had(den) gezien of vermoed dat ik ermee te maken had. Toen we wegreunden zaten er nog geen mensen achter ons aan, dat gebeurde pas toen we achter de container verstopt zaten. Dus hopelijk had niemand ons samen zien rennen.

De volgende avond hield ik ‘t niet meer en belde ik Nina.

En ja, natuurlijk kreeg ik Mano aan de telefoon. Zou ik ophangen? Ach nee, waarom.

“Met Robbert, is Nina er ook?” vroeg ik in één keer door. Of ik zei m’n naam niet eens geloof ik.

“Hé Robbert.. Nee, ze is er niet.. Maar kom maar langs, ze komt zo thuis. En ik moet je dringend spreken.”

“Nee dank je. Wil je vragen of ze me terugbelt?”

“Hé ik heb een flinke bestelling gekregen, wil je niet delen in de poet? ’t Is nog van de oude banden die we samen hebben opgenomen.”

“Nee, hou jij maar.”

“Kan ik je camera nog één dag lenen om te kopiëren?” vroeg hij weer.

“Nee, je had zelf toch al wat?”

“Da’s een ander systeem.. Maar laat maar, ik los ’t wel op. “Weet je zeker dat je niets wil delen in de winst?”

“Ja,” en ik hing op.

Nina belde natuurlijk niet terug, want Mano zou vast niks hebben doorgegeven. Sterker nog, ik had ’t vermoeden dat hij haar ergens mee gechanteerd had opdat ze niet meer contact met me durfde opnemen. Hij wist zat over haar wat hun ouders niet mochten weten, al was dat omgekeerd vast ook zo.

Ik ging de weken erop af en toe naar m’n oude vrienden, wat joggen of muziek maken, maar ik had er geen plezier meer in, en ik besteedde maar zoveel mogelijk tijd aan m’n schoolwerk om daar nog wat van te maken.

Weinig kans.

Ik was intussen ook begonnen met autorijlessen trouwens. Dat vond ik leuk en hard nodig, daar ik het openbaar vervoer en de tegenwind op de fiets goed zat was.

Maar verder had ik weinig lol in ’t leven en ik begon weer langzaam depressief te worden. De druk op school was hoog, en ik zag tegen ’t examen aan het eind van het jaar op. Iedereen was ietwat gestrest en de sfeer op school was ook niet geweldig meer. De groep met wie ik een eindtoneelstuk voorbereidde was ook niet te genieten, en hadden weinig vertrouwen in mij.

Er bleven intussen meiden vragen naar m’n fotosessie, maar ik zei ermee gekapt te zijn. ‘Geen tijd’ was m’n goede excuus. Ik deed alleen voor een paar heel knappe meisjes nog een fotosessie. Zonder stiekem gefilm uiteraard. Maar mijn kamer leende zich niet echt voor goede rapportages, te krap en vol met (niet weg te schuiven) meubels. Dus meestal gingen we naar buiten. En meestal bleef ’t bij fotograferen. Ik had de kracht niet meer meisjes te versieren. Ze vielen toch allemaal in ’t niet bij Nina en Heike en Rosa. En Naïma, met wie ik nog héél af en toe schreef.

Ik was gewoon dolverliefd op Nina en ik hunkerde naar haar. Het was frustrerend dat ik niet zeker wist of ik alleen een one-night stand voor haar was of dat toch Mano op een of andere manier de boel dwarsboomde. Maar m’n verstand zei dat als ze me echt wilde, ze heus wel een manier had gevonden me te ontmoeten, zonder dat Mano erachter kwam.

Juni 1982

Ik belde nog een paar keer vergeefs. Ze was er steeds niet.

Na een paar weken, eind mei ergens, hield ik het niet meer uit en besloot ik te gaan posten in de buurt van Mano's huis, om haar te volgen als ze 't huis verliet.

Risicant natuurlijk, gezien ik betrappt kon worden door Mano. Maar ik móést gewoon weten waarom ze me niet belde.

De eerste 2 keer dat ik er een uur ofzo stond mislukten. Wel zag ik Mano een paar van die excentrieke homofiguren uitlaten. Ze schenen dikke lol te hebben en ik voelde weer een steekje jaloezie, wat ik zo snel mogelijk negeerde.

De derde keer, 't was op een zaterdag, inmiddels al begin juni, zag ik Nina dan eindelijk 't huis verlaten. Lopend godzijdank, niet op haar brommer. Dan had ik haar niet bijgehouden natuurlijk op m'n fietsje.

Ik keek of er verder niemand was en liep toen vlug achter haar aan. M'n fiets stond ergens een eind verderop, ik wilde natuurlijk niet dat Mano die zou zien.

Toen we ver genoeg van het huis verwijderd waren haalde ik haar in en riep haar. Ze keek om.

"Hé Robbert.. wat doe jij hier?"

"Jou zoeken, maar ik had geen zin om aan te bellen. Gelukkig kwam je net naar buiten," zei ik min of meer eerlijk.

"Wat schattig, en wat wou je dan?"

"Weten waarom je me niet belt."

"Och, helemaal vergeten.. sorry, ik heb 't zo druk.."

"Heb je me geen seconde gemist?"

Ze keek me ietwat smalend aan en zei:

"Ik geef toe, je was goed, maar voor jou 10 anderen Robbert."

Ik voelde me behoorlijk vernederd, maar herstelde me en vroeg:

"Mano zit er toch niet achter hè?"

"Ach kom, die kleuter laat ik me echt niet in de weg zitten hoor, wat denk jij nou."

"Oké, 't was maar een vraag.. Waar ga je heen?"

"De bus, moet die van 10 over hebben, ga naar de stad."

"Alleen?"

"Ik tref daar wel een paar vrienden."

"Mag ik meekomen?"

Nina aarzelde.

"Ik zal je niet in de weg lopen," zei ik.

Nina lachte. “Oké dan, maar tegen m’n vrienden zeg ik wel dat we elkaar toevallig zijn tegengekomen in de bus.”

“Mij best.”

Ik was in m’n nopjes over al dit kleine resultaat.

In de bus was ze echter erg stil en ik wist op gegeven moment ook niets meer om over te praten.

“Heeft Mano ‘t nog wel es over me?” kon ik toen toch niet meer nalaten te vragen.

“Soms,” was ‘t korte antwoord.

“Komen die homofiguren nog wel es?” vroeg ik verder.

“Soms,” was weer ‘t enige antwoord.

“Heb je enig idee wat ze doen?”

“Daar let ik niet op, interesseert me geen fuck. Mano doet toch alleen maar gestoorde dingen.”

“Komen er ook wel es meisjes?”

“Hé, vraag ‘t ‘m zelf, als je zoveel van ‘m wil weten.. Is dat soms de reden dat je me achterna komt? Me uithoren over Mano?”

“Nee nee, zeker niet. Sorry, ik hou erover op. Maar, omdat je verder zo weinig zei..”

“Ik heb een hekel aan praten.”

“O.” Stilte.

“Vorige keer kletste je best veel,” zei ik even later.

“Nou, nu niet.” Weer stilte.

“Waar heb je afgesproken met je vrienden?” vroeg ik na een tijdje.

“Niks specifiek, meestal zitten ze bij ‘t Pluimpje.” Dat was een coffeeshop wist ik.

“Ga je daar vaak heen?”

“Soms,” was weer ‘t steevaste antwoord.

“Gebruik je veel?”

“Soms.”

“Je lijkt m’n moeder wel, die zegt altijd: alles met mate,” lachte ik.

“Verstandige moeder, kan ik van mijne niet zeggen.”

“O nee? Hoezo niet?”

“Heeft Mano je nooit verteld van haar drankprobleem?”

“Mano? Die kan alleen maar over seks praten.”

“Jij zeker ook, dat je ‘t zo goed met ‘m kon vinden,” sneerde Nina terug.

“Ik kan over alles praten, maar dan moet m’n gesprekspartner er wel voor open staan,” zei ik.

Ze keek me voor ’t eerst sinds we in de bus zaten aan (ze zat schuin tegenover me, ’t was wonderlijk rustig in de bus voor een zaterdag).

“Jij bent toch zo’n kak-rijkeluisjochie?”

“Ja, so what?”

“Wat heb jij dan meegemaakt?”

“Hé jouw ouders zijn ook niet slecht bedeed anders, jullie wonen in een kast van een huis, en die auto van je pa...”

“Allemaal zwart verdiend. Pa beunt wat bij, handelt wat enzo.”

Bijna had ik gezegd ‘dus Mano heeft ’t niet van een vreemde’. Nog net wist ik ’t in te slikken. Ze hoefde niks van onze illegale handel te weten, al vermoedde ze wel wat waarschijnlijk.

“Maar wij zien niet veel van dat geld terug, hij geeft ’t alleen voor zichzelf uit. Hij woont ook zogenaamd ergens anders, ma heeft een uitkering,” zei ze erachteraan.

Ook dat wist ik niet. Ze werkte zover ik wist, maar wel parttime.

“Slim bekeken,” zei ik. Ze reageerde niet.

“Maar wat heb jij dan allemaal meegemaakt?” vroeg ik verder.

“Wil je nou ineens voor psycholoog gaan spelen ofzo?”

“Nee, maar ik vraag me alleen af wat je bedoelde, dat ik niks heb meegemaakt.”

“Samengevat: ik heb een klotejeugd gehad en heb een kloteleven.”

“Waarom ga je dan niet op kamers, je kunt toch studiefinanciering krijgen?”

“Ben aan ’t sparen voor een auto. Ben al bezig met rijlessen, die betaal ik ook deels zelf. Maar zodra ik werk heb ga ik wel ’t huis uit.”

We waren inmiddels in de stad en stapten over op de tram. Na een paar haltes stapten we uit.

Nina wilde eerst wat winkelen en we gingen paar boetieks enzo in. Ze vroeg me paar keer mijn mening over kledingstukken e.d.. Goedzo, ze kwam al beetje lossier.

Tegen een uur of 4 zaten we in ’t Pluimpje. Ze had 1 CD gekocht van een New Wave band die ik nog niet kende.

Zo kletsten we wat over muziek. Ze was erg geïnteresseerd in mijn band en m’n krakersvrienden. ’t Leek haar ook wel gaaf in een kraakpand te wonen.

Ze rookte intussen een joint, en ik nam af en toe een trek van haar. Ik had zelden gerookt, alleen een paar joints met Mano, maar dat was al tijdje terug. Dus ’t was weer even wennen met inhaleren enzo. Maar ik voelde me al gauw beetje dizzy worden, dus ik deed ’t kennelijk goed.

Ik kwam er beetje los door en vroeg Nina of ze een vriendje had.

“In de zin van een relatie? Nee daar doe ik niet aan,” was haar commentaar, precies als Mano destijds. Maar op m’n vraag met hoeveel jongens per week ze naar bed ging antwoordde ze niet.

Ze vond me al net zo brutaal als Mano dat ik daar zo snel met haar over begon. Tja, waar je mee omgaat word je mee besmet. Ik had tijdig gebroken met Mano, voor ik ook zo’n tactloze botterik als hij werd en ook nog meisjes moest gaan verkrachten omdat ik ze niet meer op de normale manier kon versieren.

Ik wist niet goed meer hoe het gesprek voort te zetten, maar op dat moment kwamen er twee jongemannen ’t café binnen, die naar ons toeliepen. ’t Bleken de vrienden van Nina.

De één deed nogal close met haar en ik voelde weer flink wat jaloezie opkomen.

De andere man was één of ander rastafiguur, en ik mocht ’m wel. Hij had in elk geval humor.

Maar ik voelde me toch een beetje een buitenstaander, als de enige ‘jonkie’(de mannen waren duidelijk nog paar jaar ouder dan Nina) en onervaren wietroker. Ik moest trouwens naar huis om te eten, dus om half 6 zei ik dat ik ervan door ging. Ik moest immers ook eerst nog m’n fiets ophalen bij Nina en Mano’s huis.

Nina zou me bellen om een keer mee te gaan naar het kraakpand zei ze.

“Echt doen hè!” riep ik bij vertrek.

“Jaaaa,” zei ze giechelig. Ze was half stoned en nogal aan het geilen met haar ‘vriend’, dus ik wist niet in hoeverre ze serieus was. Ik rekende maar nergens op, dat was altijd ’t beste had ik wel geleerd.

Er ging weer een week voorbij, maar toen belde ze inderdaad. Ik maakte met Daan, die in ’t kraakpand woonde, een afspraak dat we langs konden komen.

We gingen die vrijdagavond, dan kon ik gelijk weer es met de band oefenen, wat ik ook al veel te lang had laten sloffen. Nina zei ook dat ze me wel es wilde horen spelen.

Dus ik nam m’n keyboard mee. Ik haalde Nina ergens in de buurt van haar huis op, en we gingen samen op de fiets verder naar het kraakpand in Middenstad. Ik had een speciale tas voor m’n keyboard, waarmee ik ’m op m’n rug droeg.

’t Was weer even inkomen, daar ik tijdje niet gespeeld had, en ze al verder waren met nieuwe nummers enzo. En ik wou indruk maken op Nina, dan gaat ’t juist extra slecht natuurlijk.

Maar ze was dolenthousiast en wilde ogenblikkelijk gitaar en drumles van de betreffende (knappe) bandleiden: Michiel en Hubert. Bas was zelf trouwens uit de band. Heel af en toe speelde hij nog mee als Hubert niet kon. Hij was niet altijd meer komen oefenen, had er niet zo’n zin meer in. Daarom hadden ze een andere drummer gezocht. Ik moest dus uitkijken dat ze ook geen andere toetsenist voor mij in de plaats gingen nemen. Ik nam me voor weer elke week te komen oefenen (zeker nu Nina zo geïnteresseerd was!).

Ik had Nina als bedpartner wel uit m'n hoofd gezet, ze viel duidelijk op 'volwassener' typen. Maar ik was al blij dat ik weer contact met haar had op deze manier. Ze was net zo'n losbol en vrijbouter als ik (niet zo erg als Mano☺), en dat vond ik wel prettig. Ik mocht haar eigenlijk meer om wie/hoe ze was, dan dat ik puur op haar uiterlijk viel. Ze was niet zomaar een lustobject voor me, zoals ik de meeste mooie meiden zag (al had ik nooit echt toegegeven voor mezelf dat ik zo was).

Ik bewonderde haar om haar zelfvertrouwen en onafhankelijkheid.

Ik liet haar kennismaken met Daan en Bas, die daar toevallig ook was, en wat andere vrienden in 't kraakpand, zover ze thuis waren. En ze klikte meteen goed met de meiden die er woonden, m.n.. Evelien en Tina, twee meiden van een jaar of 23, 24, ook beetje punky en behoorlijk aan de wiet. Bij hen bleef ze wel een uur hangen.

Ik oefende intussen met de band. Die bestond nu uit Michiel (leadzanger en gitarist), Ferrie (bassist), Linda, (saxofoniste) en Hubert als drummer.

Ze vroegen me, toen Nina even weg was, of Nina kon zingen, want ze vonden haar er wel cool uitzien als leadzangeres. Ze hadden haar al gevraagd, maar ze had gezegd van niet en geweigerd wat voor te zingen.

Ik zei het niet te weten, maar haar wel een keer zover proberen te krijgen wat te zingen.

Van die dag af trof ik Nina vaker in 't kraakpand. Niet alleen tijdens oefenen, maar ik ging er nu ook weer vaker heen om m'n vrienden te treffen. Nina belde mij zelden van tevoren op, 't was meestal vanzelfsprekend dat we er vrijdagavond waren. En soms trof ik haar tussendoor wel es toevallig.

't Oefenen met de band kostte wel inspanning, ik was niet zo goed als de anderen. Ze stelden mijn matige inbreng desondanks gelukkig wel op prijs. Ik ging ook weer filmen, in 't kraakpand m.n. Ik wilde een documentaire maken, en interviewde daarvoor verschillende bewoners. Was leuk. Ik kreeg veel verhalen, o.a. van de (illegale) vluchtelingen die er zaten. Die waren zeer interessant. 't Was een enorm gebouw, 4 verdiepingen met elk zo'n 20 kamers. 't Was een oud kantoorpand geweest en stond al jaren leeg.

School liep hierdoor weer wat meer spaak. M'n laatste proefwerken en examens gingen niet best. 't Toneelstuk redelijk.

In mei had ik al een gesprek met m'n pa en ma erbij gehad. Toen werd me al duidelijk gemaakt dat er voor mij weinig toekomst was in de toneelwereld als ik zo doorging. Cabaret zou misschien nog wat voor me zijn, of iets in de showbizz, maar dan moest ik toch ook dingen uit m'n hoofd leren en dat was toch het grote struikelblok. Improviseren kon ik redelijk, dat was wel een pluspunt, maar ze vonden m'n motivatie matig en werkstukken enzo van zeer wisselende kwaliteit. Ze vroegen zich af hoe dat kwam.

Ik zei natuurlijk niets over de hulp van vriendinnen.

Ze vonden me wel creatief, en toen ik de filmacademie en kunstacademie opperde raadden ze me wel aan daarop over te stappen.

Ik overwoog ook om maar een baantje te zoeken. Ik had helemaal geen zin meer om te studeren.

Pa en ma vonden dat natuurlijk niet verstandig.. Ik kon misschien iets op MBO-nivo gaan doen opperden ze nog, dan hoefde ik niet zo op m'n tenen te lopen. Maar dat vond ik helemaal zonde van m'n tijd. Dus ik wilde me toch voor de zekerheid maar aanmelden bij de kunstacademie of filmacademie. Ik was er nog niet uit wat ik het liefst wou. Op de kunstacademie had ik wat bredere keus. Wat me bv. ook leuk leek was theaterkostuumontwerper of grimeur waar ook op de toneelschool een richting in was. Ik wist alleen niet of dat alléén me genoeg interesseerde, dus liever ging ik naar de kunstacademie. Daar kreeg je bv. ook modeontwerpen. Op de filmacademie kwamen nogal wat technische vakken bij kijken, wat me niet zo lag, dus dat vond ik minder. Er was ook nog wel een specifieke opleiding tot scenarioschrijver, wat me wel wat leek, maar die was particulier, dus onbetaalbaar (viel niet onder de studiefinanciering). M'n ouders wilden wel betalen, maar ik was bang ze weer teleur te stellen, daar de toneelschool ook al een fiasco was geworden. En ik wilde niet meer van m'n ouders afhankelijk zijn. Daarom koos ik voor de kunstacademie.

Het negatieve gesprek over m'n kansen in toneel had m'n laatste beetje motivatie op de toneelschool doen verdwijnen, vandaar dat ik meer aandacht aan m'n krakersvrienden besteedde die laatste weken.

Ik stortte me meer en meer op m'n buitenschoolse activiteiten, zoals de vele feesten die er in 't kraakpand gehouden werden. Ik begon ook er weer meer mee te doen met blowen. Ook spacecake probeerde ik, en 't effect daarvan was formidabel. Sommige krakers maakten die zelf, en dat waren de beste.

Verder flink zuipen natuurlijk.

Zo vergat ik schoolproblemen en m'n frustraties om Mano.

Die waren weer opgelaaid toen ik hoorde dat hij ook regelmatig in 't kraakpand kwam. Of dat was omdat ie erachter was gekomen dat Nina er nu ook heen ging, of om mij te pesten, of gewoon omdat ie er ook mensen kende (via mij), wist ik niet. Volgens sommigen kwam hij er ook al vóór Nina er kwam wel eens zonder mij.

15.Feest: nieuwe en oude ontmoetingen

Eind juni 1982

Ik liet me er niet door verjagen en toen er eens, op een zaterdagavond ergens eind juni, een groot feest was met optreden van de band (waar ik slechts met enkele nummers meespeelde, ik was nog niet genoeg ingespeeld) liet ik me dan ook niet weerhouden door 't bericht dat Mano ook zou komen.

Nina zong inmiddels ook af en toe met de band mee, maar alleen als achtergrond zangeres. Ze had toch een keer in een onbewaakt ogenblik haar zangtalent laten blijken en toen hebben de bandleden en ik haar om weten praten in elk geval een keer als achtergrond zangeres mee te doen. Ze was toen stoned genoeg om 't te proberen en 't ging prima. Ze had er zo'n lol in dat ze vaker mee kwam doen. We haalden haar zo ook over om met het optreden één nummer mee te zingen. Meer wou ze niet.

De Noach had een grote zaal / aula beneden, en daar traden we op.

Ik was best zenuwachtig. Of dat door 't idee dat Mano kwam was of voor 't optreden of allebei, weet ik niet precies. Maar het optreden ging grandioos en we kregen luid applaus. Vooral 't nummer waar Nina had meegezongen had daverend succes, dus wie weet, was ze nu over haar ergste schroom heen en ging ze meer meedoen, misschien zelfs wel als leadzangeres.

Na het optreden mengden we ons in 't, tamelijk grote, publiek. Via mond op mondreclame waren er veel mensen gekomen, gauw een stuk of 100.

De meesten waren al half bezopen of stoned. Ik nog niet, had nuchter moeten blijven voor 't optreden. Nu ging ik ook goed los.

Ik was helaas nog niet stoned genoeg toen ik, bij de zelfgecreëerde bar, ineens oog in oog stond met Mano.

't Was te laat om weg te draaien, hij had me al gezien. Er stond zo'n sletje van het kraakpand tegen 'm aangekleund. Hij keek me wazig aan.

"Hoi Rob," zei hij sloom.

"Hoi.. Hoe gaat ie?" vroeg ik zo onverschillig mogelijk. Ik was ergens stiekem wel opgetogen hem te zien.

"Formidabel," zei hij sloom, terwijl hij z'n sletje meer naar zich toetrok, "en met jou?"

"O, ook goed," zei ik.

"Leuk gespeeld net," zei Mano.

"Dank je."

"Kennen jullie elkaar?" vroeg 't 'sletje'. Ze woonde hier nog maar kort wist ik, blijkbaar had ze niks van onze vriendschap van vroeger meegekregen. Ik kende haar ook niet erg goed.

"We waren ooit de beste vrienden hè," zei Mano.

"Hé, kom even bijpraten op mijn kamer dan," stelde 't meisje, voor. Ze heette Ciska geloof ik.

"Nee, ik ga nog effe naar m'n band," zei ik snel.

"Ach die zijn allang aan 't neuken, kom effe mee joh," zei Mano nu ook.

"Geen zin in twee van die straalbezopen lamballen," zei ik, Mano en Ciska beurtelings wat spottend aankijkend.

“We zijn nog helemaal nuchter,” zei Mano weer wazig.

“Ja en ik heb goed spul op m’n kamer, wil je proberen?” trachtte Ciska me over te halen.

“Nee dank je,” zei ik en ik draaide me om naar de ‘bar’ om m’n biertje te pakken. Vervolgens liep ik weg.

Ik kreeg die avond een hoop aandacht van bekende en onbekende meiden, en daar ik steeds bezopener raakte kreeg ik steeds meer zin om te neuken.

Echt een sexy meid zag ik niet (behalve Nina natuurlijk, maar die was al omringd door jongens) maar toen om een uur of 12 een toch niet al te lelijke, mij onbekende, griet met me begon te flirten liet ik me al snel verleiden.

We dansten wat, zoenden wat en raakten allebei zo opgewonden dat we een stil plekje gingen zoeken.

Dat viel niet mee. Zij woonde zelf niet in ‘t kraakpand en wist ook niemand met een kamer daar. Ik vroeg een paar vrienden die ik tegenkwam of ze een ‘vrije kamer’ wisten, maar inmiddels was zowat alles bezet beweerden ze.

We liepen wat rond, en toen kwamen we ineens Mano tegen. Hij kwam net met Ciska een kamer uit.

“Zoeken jullie wat?” vroeg hij.

“Een rustig plekje,” zei m’n meisje, nog voor ik iets kon zeggen. Jessica heette ze trouwens.

“Neem mijn kamer maar,” zei Ciska meteen.

Mano en ik keken elkaar aan. Ik wou net ‘nee laat maar’ zeggen, toen Mano de deur opendeed en zei: “Ga jullie je gang, er liggen nog condooms.”

“Wat een gastvrijheid,” giechelde Jessica. Mano keek haar gulzig aan.

M’n lust won ‘t van de trots, en ik ging met haar naar binnen.

“Maximaal een half uur,” zei Mano. “Dan willen wij weer, hè Cis?”

Ik zei maar niks, wierp ‘m alleen even een wat geërgerde blik toe.

We waren nog geen 2 minuten binnen (al deels ontkleed), toen Mano weer binnen kwam (na één korte bons op de deur).

“Sorry, ben wat vergeten.. ben meteen weer weg,” riep ie, onderwijl naar een tafeltje lopend.

Maar 3 seconden later riep ie: “Sorry, ik zie niks in ‘t donker, heel even ‘t licht aan,” waarop ie het grote licht aandeed.

“Rot op joh, kan dat niet wachten,” zei ik geïrriteerd.

“Nee, ik kan geen minuut zonder m’n wied.”

Ik zuchtte. Mano pakte z’n spul en ging weer. Hij keek me bij de deur, voor ie ’t licht uit deed, nog even grijnzend aan. Ik ergerde me maar tegelijk voelde ik ook een vage behoefte weer bij Mano te willen zijn. ’t Leven had zonder hem z’n kleur verloren. Ik kon mezelf niet echt meer zijn had ik ’t gevoel. Ik leefde een beetje buiten mezelf. En op de één of andere manier was door zijn blik mijn hart toch weer iets sneller gaan kloppen.. Waar ik maar niet meer aan dacht.

Maar ik neukte Jessica of m’n leven ervan afhing. Ik was bloedgeil, al was ik best moe, en ik hijgde en kreunde als een idioot, terwijl ik haar helemaal nat zoende overal waar ik bij kon. Het bed kraakte vervaarlijk, maar daar letten we niet op.

We waren ruim binnen ’t half uur klaar, maar bleven nog wat nakozen.

“Volgens mij heb jij lang geen seks gehad,” lachte Jessica.

“Niet met zo’n lekkere meid als jou,” loog ik. Ik had ’t inderdaad al een tijdje niet gedaan. Ik merkte nu weer wat ik miste.

Ik moest pissen en zei even op zoek naar een wc te gaan. Ik trok m’n broek aan en liep (bloots bovenlijfs) naar de gang.

“Wel terugkomen hè,” zei Jessica.

“Ja tuurlijk schatje,” zei ik.

Shit, ik moest wel zien weer van deze griet af te komen. Ik liep de half donkere gang door en plotseling zag ik een gedaante zitten op de grond.

Het was Mano die een joint draaide.

“Hé, ’t half uur is nog lang niet om hè,” zei ik gelijk waarschuwend.

“Nog 10 minuten,” zei Mano sloom.

“Ja dus... zit je hier al de hele tijd te wachten? En waar is Ciska?”

“Ik ben alleen even hier gaan zitten om rustig een joint te draaien,” zei Mano, “Ciska is wat te drinken halen geloof ik.”

“Weet jij waar de plee is?” vroeg ik. “Ik ben zelden op deze verdieping,” voegde ik toe om niet te laten merken dat ik knetterstoned was en daardoor waarschijnlijk de weg kwijt.

Mano wees wat en ik volgde de aanwijzing op goed geluk want hij leek ook niet echt meer te weten wat ie deed of waar ie was. Ik vond de wc.

Toen ik terug kwam zat Mano er nog.

“Moet je er ook één?” vroeg hij, “ik heb er twee gedraaid.”

“Nee dank je.. Ik ga m’n laatste minuten beter benutten,” zei ik.

“Ja.. met dat lekkere wijf. Zullen we zo ruilen?”

Ik zag Ciska niet direct zitten, maar 't was misschien een manier om van Jessica af te komen.

“Als de meiden daarin toestemmen,” zei ik dan ook.

“Vraag 't Jes, dan vraag ik 't Cis,” zei Mano, die nu ineens helemaal nuchter leek. “We komen zo, oké?”

“Geef me nog een kwartiertje,” zei ik.

“Nee, tijd is tijd.”

“Zak,” zei ik. Ik ging terug naar Jessica. Ze had zich al half aangekleed. “Ik moet ook plassen,” zei ze. Daar gingen onze laatste 5 minuten.

“Schrik niet, Mano zit als een zombie op de grond in de gang.” Ze lachte en liep naar de deur nog voor ik over de partnerruil had kunnen beginnen.

Ik wachtte een hele poos (10 minuten ofzo) en stond net op om te gaan kijken waar ze bleef, toen ze met Mano en Ciska binnen kwam gestormd.

“Party!” joelden ze.

“Hé, goed idee van Mano. Ik begreep dat jij er ook wel voor in was,” zei Ciska, terwijl ze naar me toekwam, heupwiegend en lonkend, terwijl intussen Mano een arm om Jessica heensloeg.

Jemig, die meiden waren vreselijk. Ik had er niet echt mee rekening gehouden dat ze zouden instemmen. Geil was ik nog steeds. Dronken ook. Maar net niet genoeg om zo maar even 'over te stappen,' op een ander meisje.

Mano zag m'n verwarring en zei:

“Hier, neem nog een jointje om rustig te worden..” en intussen stak hij er zelf weer één op. Hij liet Jessica er 't eerste trekje van nemen. Ik keek van Mano naar Ciska en naar Jessica en voelde me niet helemaal op m'n gemak.

Mano was met Jessica op het (tweepersoons-)bed van Ciska gaan zitten, en zat aan de borsten van Jessica te prutsen. Hij likte over haar wang en oor. Ze leek 't allemaal prima te vinden.

“Kom effe zitten,” zei Ciska nu tegen me, terwijl ze de joint van Mano aanpakte.

Dat zei ze net op tijd. Ik had zo'n 2 uur ervoor een stuk van de zelfgebakken spacecake genomen, en meestal werkte spacecake niet zo snel, maar nu begon 't me ineens vreselijk te duizelen. Nog net op tijd zakte ik op 't bed neer.

Van wat er daarna gebeurde weet ik niet alles meer te herinneren.

Het was heftig, intens, opwindend en angstig tegelijk. Ik hoorde de stemmen en 't gelach van de anderen door elkaar heen en voelde dat Ciska over me heen kroop, terwijl ik achterover op bed ging liggen. Ze betastte me overal en ik raakte enorm opgewonden. Ze liet me van de joint trekken, me tussendoor tongzoenend.

Haar tong leek wel een meter naar binnen te gaan. Ik voelde al snel haar borsten op mijn blote bovenlijf, terwijl ze met een hand over m'n kruis streek. Ik liet m'n handen in haar broek glijden.

Vaag merkte ik op dat Mano en Jessica naast ons op 't bed kwamen liggen. Het zinde me niet maar ik kon me niet meer bewegen. Alles vloeiende door elkaar. Ciska zat bovenop me en ineens zag ik haar met Jessica zoenen.

Ik weet niet of ik me dat verbeeldde of dat 't echt was. Jessica liet zich tussen mij en Mano in vallen en Ciska begon m'n broek los te maken. De meiden waren al naakt.. Wanneer de boel uitgegaan was had ik niet eens gemerkt.

Jessica begon nu ook met me te zoenen en daarna Ciska weer. Dan boog Mano zich weer over Jessica en zoenden zij met elkaar. Mano was ook naakt. Ik zag hem even later met Ciska zoenen ergens boven mij.

Iemand greep m'n pik. Was 't Ciska? Ik voelde handen, overal handen. Ik zag gezichten.. Ciska-Jessica-Mano.

Ik wilde weg, maar kon me nog steeds niet bewegen. En ik wilde niet weg. Ik wilde Ciska's kont pakken, maar ik kon het niet. Ik was verlamd. Weer zag ik de meiden zoenen, nu kruislings tussen mij en Mano door, en ze streelden elkaar. Ik raakte totaal opgewonden van dit tafereel.

Toen iemand in m'n ballen kneep voelde dat ik ging klaarkomen. Alles vloeiende weg in een eindeloos, intens overweldigend orgasme, dat door m'n hele lichaam heen welde.

Ik kneep in alle vlees dat ik tegenkwam en voelde het stromen en stromen, uren lang leek wel.

Gegil, gekreun, gelach, alles door elkaar.

Lichamen die over elkaar heen kropen.

M'n vinger werd in een vagina geduwd. Ik voelde warm vocht over me heen stromen.. wat was dat?

Gehijg in m'n nek.

Van wie wat waar wist ik niet.

Ik wist niet eens zeker meer of ik echt een orgasme had gehad, of dat het een droom was ofzo. Wat verder gebeurde weet ik ook niets meer van.

Vaag herinner ik me alleen nog dat ik boven op Jessica was beland, en iemand een vinger in m'n kont duwde, waar door ik 't gevoel had dat m'n pik weer stijf werd.

Of ik Jessica geneukt heb weet ik niet meer, ik rolde opzij en zoende met haar en streelde haar dijen, daarbij handen van anderen rakend. Ik zag nog net voor ik bewusteloos raakte dat Mano haar van achter neukte, hun gezichten naar mij toegekeerd.

Daarna weet ik niets meer tot ik de volgende ochtend met Ciska naast me wakker werd.

Ik raakte haar voorzichtig aan om te kijken of ze wakker was. Ze draaide zich slaperig naar me toe en glimlachte toen.

“Zo, eindelijk wakker?”

“Hoe laat is 't dan” vroeg ik.

“Ik weet niet, 1 uur ofzo?”

“Shit, heb ik de hele nacht bij je geslapen?”

“Mmm.. “ bevestigde ze, “en wel meer,” grinnikte ze er achteraan.

“God, wat is er gebeurd? Waar is, zijn..” ik slikte m'n woorden in. Misschien had ik me alles wel verbeeld, had ik gewoon alleen met Ciska gevreeën.

“Mano en Jessica zijn in een andere kamer, die van Lyke geloof ik.”

“O.. Ik weet me niks meer te herinneren, van dat ze weggingen..”

“Van ervoor nog wel?” vroeg ze weer grinnikend.

“Niet echt.. Shit, ze waren er toch niet bij hè?” zei ik geschrokken.

“Doe nou niet net of je dat niet meer weet.”

“Shit, zeg niet dat 't waar is.. Please, alleen jij en ik waren er toch?”

“Kom op, doe niet zo heilig.”

“Fuck, ik heb toch niet met Mano in één bed gelegen?”

“Hé, jullie waren geweldig.. zeik niet zo.”

“Nee, dat kan niet. Mano en ik hebben ruzie.. ik.”

“De beste manier om 't bij te leggen is in bed,” lachte Ciska nog steeds.

Ik was in één keer wakker en stond, ondanks vreselijke koppijn op. Ik voelde me zelf vies en vroeg of ze een douche had. Op de gang weer.

Ik baalde, maar 't was de enige manier om wakker te worden, dus vroeg ik een handdoek te leen en ging op pad.

Op de gang kwam ik Bas tegen.

“Hé, ik hoorde dat jullie vannacht goed tekeer zijn gegaan,” zei hij plagend.

Nee hè, was 't nu ook al bekend geworden?

“Van wie hoorde je dat?” vroeg ik

“Nick, naast de kamer van Ciska hoorde van alles. Met wie was je bezig?”

“God man, gaat je geen fuck aan.”

Ik liep door naar de badkamer.

“Ik kom er gauw genoeg achter hoor, dus vertel nou maar,” riep Bas me achterna.

“Godsamme, ik weet 't zelf amper.. Wat zat er in die spacecake van gisteravond hé?”

“Gewoon hasj, zover ik weet, wel dubbele dosis, en misschien heel klein beetje LSD.. Ben je lekker stoned geworden?”

“Dat kun je wel zeggen. Waarschuw me voortaan even als jullie harddrugs in de cake doen. Maar ik ga douchen.”

Ik had de (gore) douche bereikt. Even aarzelde of ik er wel in zou gaan, zo smerig was 't er, maar ik smachtte naar een douche dus stapte toch maar naar binnen

“Je was met Cis en Jessica hè, maar wie was die gozer die er bij was? Nick hoorde...” riep Bas, die achter me aangelopen was.

“Hou nou op ja,” zei ik nors en ik trok de deur achter me dicht.

Met 't water over m'n kop kon ik weer beetje helder nadenken.

Ik probeerde me de avond ervoor te herinneren, maar 't was één warboel. Ik moest Ciska uithoren.

Maar wilde ik 't wel weten? Ik schaamde me bij voorbaat voor alle mogelijke uitspattingen die er zich voorgedaan hadden. Maar toch wilde ik 't weten.

Terug uit de douche zorgde ik niemand tegen te komen.

Ciska was nu ook op.

“Wil je koffie?” vroeg ze.

Ik hield niet erg van koffie, al kon ik 't nu wel gebruiken. Maar voelde me ook wat misselijk dus ik nam maar een glas cola om wakker te worden.

“Hé, je vertelt niemand over wat we gister uitgespookt hebben hè,” zei ik.

“Wat mij betreft niet.. maar Jessica is een flapuit, en ze komt hier nog al es. Dus denk ik dat 't snel genoeg als een lopend vuurtje rondgaat. Mano kan ook niet echt een geheim bewaren.”

“Weet jij of... uh..” ik haperde even om naar woorden te zoeken. “Mano heeft mij toch niet aangeraakt hè?” vroeg ik toen voorzichtig. Ze begon luid te lachen.

“Heb je dat echt niet in de gaten gehad?”

Ik begon te blozen. “Ik zag jullie wel bezig, jij en Jes, dat was geil,” zei ik. “Als ik 't niet gedroomd heb.”

“Nee, dat heb je goed gezien, maar jullie konden er ook wat van .. gôh, dat je dat er niets meer van weet.. tjé, je was wel ver heen geloof ik.”

“We hebben 't toch wel veilig gedaan?”

“TJemig, dat heb je ook niet gemerkt? Dat Mano je een kapotje omdeed voor je Jessica neukte? Als 't aan jou had gelegen was 't wel onveilig gebeurd ja.”

Nu kreeg ik echt een knalrode kop. Had Mano dat echt gedaan?

“Maar daar zijn vrienden voor hè,” lachte Ciska vrolijk, “om je te helpen.” En nu schaterlachte ze helemaal.

“Hou alsjeblieft op,” zei ik chagrijnig. “Als ik nuchter was geweest had ik dit nooit gedaan. Jemig.. als dit uitlekt zet ik hier nooit meer een voet achter de deur.”

“Kom op, trek 't je niet zo aan. Er is verder niemand bij geweest, mensen kunnen alleen maar speculeren wat we gedaan hebben. Voor 't zelfde geld hebben we gewoon alleen een beetje lol getrap. Mano heeft toch altijd sterke verhalen, die niemand serieus neemt. En Jessica woont hier niet, dus niet iedereen heeft contact met haar.”

“Oké, laten wij 't houden op beetje lol trappen dan oké?”

“Goed hoor.”

Ik durfde Ciska niet te vragen of ik haar nou ook nog geneukt had. Vond het wel heel stom staan als ik dat niet meer wist.

Ik dronk m'n cola op en zei toen ervandoor te gaan.

“Nu al?” vroeg Ciska terwijl ze me verleidelijk aankeek.

“Nu pas, kan ik liever zeggen. Laten we gisteravond vergeten oké?” zei ik nogal snibbig. Ik had echt geen zin in haar nu, of wanneer ook.. en had sowieso flinke koppijn.

“Ik vergeet 't nooit,” zei ze terwijl ze me nog steeds hitsig aankeek.

“Het had nooit mogen gebeuren,” zei ik, behoorlijk chagrijnig. Ze keek nu wel wat beteuterd.

“Goed dan, ga maar,” zei ze op beledigde toon.

“Hé, dat ligt niet aan jou hè, je bent een heerlijke meid, maar dit soort dingen, meer dan 2 tegelijk, is niks voor mij gewoon.”

“Goed, ik begrijp 't. Kom je dan nog es alleen langs?” vroeg ze prompt.

“Misschien.. “ Ik knipoogde toch maar wat ondeugend naar haar en gaf haar een zoen op de mond. Daarna pakte ik m'n portemonnee en sleutels en ging ervandoor.

M'n keyboard stond niet meer in de ruimte naast de aula waar ik 'm achtergelaten had, dus ik liep naar de kelder om te kijken of ie in de oefenruimte stond, al wilde ik zo snel mogelijk weg.

En toen, helaas, liep ik toch prompt Mano tegen het lijf.

“Hé schoonheid..” zei hij plagend.

“Mano, wat er ook is gebeurd gister, denk niet dat daarmee onze vriendschap herleeft,” zei ik knorrig.

“Dat denk ik helemaal niet, maar ’t was wel fun, niet waar?”

“Wat je fun vindt. Gelukkig was ik te bezopen om er veel van te merken.”

“Je vond ’t wel lekker toen ik m’n vinger in je reet stak,” zei Mano nu zacht, terwijl hij vlak naast me kwam staan.

Ik gaf ’m een klap tegen z’n gezicht.

“Was jij dat.. vieze flicker.. Gore kuthomo, nicht..” ik zocht naar meer woorden om m’n kwaadheid uit te drukken.

“Wat ben jij dan hè? Als je dronken bent komt je ware aard naar boven zeggen ze..” zei Mano met nog steeds z’n eeuwige grijns om z’n smoel, totaal niet uit ’t veld geslagen door mijn klap.

“Je houdt je bek hierover ja, anders vertel ik de hele wereld van jouw misdrijf.”

Nu verstrakte Mano’s gezicht wel wat.

“Ik weet er van jou ook genoeg, zal ik op je school vertellen van de spullen die je er gejat hebt?”

“Je doet maar. Ik ga er toch van af. Ik denk dat jij wel wat meer gejat hebt dan ik, dus je kunt liever je mond houden.”

“Ik heb alle films.. ik kan daar wel wat leuke propaganda van maken over jou.. verklikken kan je onze handel niet, want ik heb genoeg bewijs dat jij er ook aan meedeed,” zei Mano nu weer zacht, weer wat dichterbij me staand.

Ik baalde nu extra dat ik geen enkele film had meegenomen. Zelfs alle originele video-8 banden lagen nog bij Mano, stom genoeg. Ik kon dus niks van hem openbaren als het erop aankwam, al had ik wel foto’s. Ik moest de films zien terug te krijgen, via Nina ofzo, alleen moest ik hopen dat zij ze niet ergens zou bekijken.

Ik vroeg dus toch maar Mano of ik de video-8 banden terug mocht, hij had er immers niks aan zonder video-8-camera.

“Oké, kom maar een keer halen,” zei hij tot m’n verbazing.

“Vanmiddag?” vroeg ik.

“Is goed.”

We spraken om 3 uur af.

Ik keek of m’n keyboard in de oefenruimte lag, wat zo bleek te zijn, en liet ’m daar (de ruimte werd door de weeks afgesloten door Ferrie, die in ’t kraakpand woonde).

Ik moest die middag eigenlijk nog wat leren voor een laatste examen, maar goed, de banden gingen voor, en die had ik zo opgehaald.

Dacht ik.

16. Gevecht

Eind juni 1982

Die middag stond ik dus bij Mano voor de deur. Hij deed zelf open, er leek verder niemand thuis te zijn.

We liepen naar z'n kamer.

“Wil je wat drinken?” vroeg Mano, zodra we op z'n kamer waren.

“Nee, kom op, geef me die banden, dan ga ik weer,” zei ik nors.

“Och shit, sorry, was ik helemaal vergeten, ik heb ze uitgeleend.”

“Wat?!”schreeuwde ik.

“Ja, Wouter wou ze op een camera die hij van z'n oom ofzo geleend had even bekijken en eventueel nog wat eruit kopiëren.”
Ik kookte van woede.

“En dat bedenk je nu pas... Ik geloof er geen zak van. Wat heb je ermee gedaan?”

Ik begon in z'n kasten te zoeken.

“Dat zeg ik je toch.” De vervloekte grijns op Mano z'n smoel maakte me helemaal buiten mezelf van woede, en ik hoewel ik echt geen gewelddadig persoon was, vloog 'm aan.

Op die eerste aanval was ie niet bedacht en hij sloeg achterwaarts tegen de kast aan. Ik rammelde hem door mekaar en duwde hem nogmaals hard tegen de kast. Nu verzette hij zich en hij duwde me tegen de grond. Ik trok hem mee en over de grond rollend worstelden we verder. Ik probeerde hem een vuistslag te geven, maar hij hield m'n arm tegen. Ik had niet verwacht dat hij zo sterk was. Maar ik gaf niet op, daar was ik veel te kwaad voor. We rolden tegen lampen en stapels rotzooi aan en alles viel op de grond. Ik wist hem toch een kaakstoot te geven, maar hij gaf er ogenblikkelijk één terug. Dat deed zeer. Ik greep 'm bij z'n haar en stootte z'n hoofd tegen de grond. Hij greep m'n keel en ik moest 'm loslaten om mezelf te bevrijden. Ik snakte naar adem. Om z'n greep om m'n nek los te krijgen moest ik m'n nagels gebruiken. Hij liet los.

“Meisjestactieken hè, echt iets voor 'n mietje,” zei Mano.

Ik had hem nu echter weer tegen de grond in een soort van judogreep, met één knie op z'n borst en m'n arm om z'n nek geklemd. Hij worstelde om eruit te komen, wist zich half om te draaien en beet toen hard in m'n onderarm. Autch!

“Meidentrucjes kan ik ook,” hijgde hij, en om dat te bevestigen krabde hij over m’n wang en gaf er nog es een vuistslag achteraan tegen m’n slaap. Die kwam hard aan en ik viel achterover. Ik bleef even versuft liggen.

Nu was ’t zijn beurt om mij in een judogreep te houden. Ik probeerde eruit te komen, maar kreeg toen nog een stoot tegen m’n mond en ik voelde bloed langs m’n lippen lopen. Ik was uitgeput en verzette me niet meer.

“Waarom ben je zo’n klootzak Mano?” vroeg ik, nog hijgend van uitputting.

“Sorry liefje, maar ik geloof dat jij mij aanviel.”

“Dat bedoel ik niet.. je.. ach laat maar.” Ik kon geen woord meer uitbrengen, was kapot, alles deed zeer.

“Arme Robbert, je bloedt,” zei Mano en hij kwam met z’n hoofd dichterbij en likte vervolgens langs m’n lip ’t bloed op.

“Gatver.. ga weg..” Verder kwam ik niet. Mano had z’n lippen tegen de mijne gedrukt en begon voorzichtig met z’n tong langs m’n lippen te glijden, zodanig dat ik ’m niet kon bijten.

En eigenlijk.. éígenlijk.. wou ik dat ook niet. Het is heel raar, maar ik voelde een soort troost. M’n woede vloeide weg en maakte plaats voor een soort machteloosheid, een overgave, aan iets... een gevoel.. wat ik waarschijnlijk al heel lang had weggedrukt. Ja, ik moest ’t toegeven.. ik wilde niets liever dan dat Mano me nu zoende, me koesterde, me streelde.. me... nam! Nee, geen seks. Ik wist niet wat. Ik voelde me compleet in verwarring. Maar ik wilde hoe dan ook bij Mano zijn. Daar. Nu. Eeuwig. Hij lag met zijn borst op de mijne, en ’t was of ik zijn hart voelde bonzen. Of ’t was de mijne die sloeg voor twee. Hij zoende me nu vol op m’n pijnlijke lippen en ik kon een zachte kreun niet onderdrukken. Ik hoopte dat hij dacht dat ’t van pijn was. Maar hij begon heftiger te zoenen en heftiger te hijgen.. wat nu niet meer van uitputting kon zijn.

Hij hield m’n hoofd nog steeds strak vast met een arm zodat ik me niet kon bewegen. Ik sloot m’n ogen en voelde de hartkloppingen en ’t zware gehijg van Mano (of van mij) twee keer zo sterk.

Ik weet niet hoe lang ’t duurde, ’t leek een eeuwigheid, maar toen liet hij los. Althans... m’n lippen. Ik ‘ontwaakte’ en keek in de uitdagende, spottende ogen van Mano. Ik wou in z’n gezicht spugen.. ik moest iets doen om m’n eer nog een beetje te herstellen, maar ik kon het niet. Ik kon maar één ding doen: hem weer zoenen!

Zijn blik was gewoon niet meer te weerstaan. Ik was totaal bedwelmd en kon ’t opgewonden gevoel niet langer negeren. Hij liet m’n ene hand los en ik trok nu met deze hand zijn hoofd naar me toe en zoende hem. Lang, krachtig, intens. En we rolden om en om en zoenden als wilden. De pijn in m’n lip voelde ik niet meer. Ik voelde alleen Mano’s lichaam, en rook ons zweet, zoals ’t rook als we met de meiden bezig waren geweest. Het maakte me nog hitsiger. Ik wilde meer. Maar tegelijk ook niet. Ik was bang, en de angst overwon. Ik maakte me los en ging overeind zitten. Mano ging ook zitten. We keken elkaar een poosje zwijgend aan.

Ik voelde me idioot, nu ik weer wat bij zinnen was gekomen. Ik kon de brede grimas die op Mano's gezicht verscheen niet meer aanzien en keek naar de grond, tussen m'n benen.

Mano begon nu hardop te lachen.

"Mietje! Nicht! Natte!" riep hij plagerig.

Ik keek 'm weer aan en kon me nu ook niet meer inhouden en schaterlachte met 'm mee.

"Dit is zeker ook niet gebeurd?" zei Mano toen we weer wat tot bedaren kwamen.

Ik kon niks uitbrengen. M'n hart zat nog steeds in verhoogde versnelling. M'n hoofd was één warboel.

"Je krijgt die banden dinsdag terug oké?" zei Mano.

Ik hoorde niet wat hij zei.

"Ben ik nou homo?" vroeg ik even later onzeker.

"Als je 't fijn vond wel," was 't eenvoudige antwoord van Mano. Voor mij lag 't niet zo eenvoudig. Ik zag 't nog steeds als een vergissing.

"'t Komt gewoon omdat je op een meisje lijkt," probeerde ik nog als laatste beetje verzet.

"Hou op man, je bent zelf een meisje." Mano keek weer smalend. "Geef nou gewoon toe... Je bent stapelgek op me."

Z'n spottende blik maakte me bijna weer kwaad. Hij kwam naast me zitten en wou m'n wang aanraken, maar ik duwde z'n hand weg.

"Je hebt me gewoon verkracht," zei ik half kwaad half zielig. "Net als die meid."

"En je vond 't nog leuk ook... net als die meid."

"Ik haat je.. flikker.. verkrachter," zei ik zwakjes. Nu liet ik toe dat hij met z'n hand m'n verwarde haar uit m'n gezicht streek. Dat was nl. aardig aangegroeid laatste tijd. M'n hanenkam had ik niet meer.

"Je oog begint aardig blauw te worden, ik haal even wat ijs," zei Mano en hij stond op.

"Hoeft niet," zei ik. Maar hij liep de kamer al uit.

Versuft bleef ik zitten. Ik voelde m'n oog nu wel kloppen. Het was geen zachte stoot geweest tegen m'n slaap. M'n lip voelde ook gezwollen, die was flink door m'n tanden gegaan. M'n kaak deed zeer. Alles deed zeer, maar toch voelde ik me goed. Ondanks de verwarring en schaamte, ik voelde me heerlijk. Ik begon langzaam tot me door te laten dringen dat ik hier onbewust al heel lang naar had verlangd. De aantrekkingskracht tot Mano had zich opgestapeld, net zo lang tot ie tot uitbarsting kwam. Nu dus. Of gister misschien al.

Ja shit, gister, wat was er toen allemaal voorgevallen? Wat had Mano nog meer gedaan?

Ik vroeg hem ernaar toen ie terug de kamer in kwam en m'n oog begon af te deppen met een washandje met ijs.

“Van alles,” zei hij op slijmerige toon.

Geërgerd pakte ik 't waslapje over en schoof ik een eindje van 'm af.

“Ik herinner me niet dat ik wat met jou deed,” zei ik.

“Jij deed überhaupt vrijwel niks, behalve als een gek kreunen en klaarkomen,” grinnikte Mano.

“Ik heb de meiden toch geneukt.. in elk geval Jessica?” zei ik.

“Ik moest 't allemaal voor je afmaken, aan jou hadden ze niks,” zei Mano op een pesterig toontje.

“Ciska was anders wel tevreden over me, ze wou de volgende ochtend meteen weer neuken.”

“Inhalen wat ze tekort was gekomen zeker.”

“Wil je weer vechten?” vroeg ik chagrijnig.

“Op jouw manier wel, mietje,” en Mano keek me lonkend aan. Z'n blik deed me aan Nina denken en m'n hart begon weer sneller te bonzen. Ik schaamde me en keek weer naar beneden. We zwegen een tijdje.

“Ik heb nog een hoop werk voor school, ik moet gaan,” zei ik toen.

“Oké, ik bel je als ik de banden terug heb oké? Of zal ik ze brengen?”

“Bel maar, ik ben veel weg, voor school, rijles enzo.”

Mano liep naar z'n bureau en kwam terug met 4 tientjes.

“Die was ik je nog schuldig,” zei hij.

Gut, ik was 't zelf helemaal vergeten, wonder dat hij 't nog wist.

“Ik heb goeie zaken gedaan met onze films laatste tijd, als je wil kun je er wel een deel van krijgen, jij hebt immers ook meegeholpen.”

“Oké, bedankt. En je nieuwe handel, loopt die al?”

“Aardig,” zei Mano.

Ik probeerde te polsen of hij al veel films had gemaakt, maar hij liet er niks over los en ik wilde de goede stemming niet bederven dus vroeg niet verder.

“Van de week krijg ik 't geld binnen, je hoort van me oké?” zei Mano.

Daarop vertrok ik.

Ik had net zo goed kunnen blijven, want ik kon me toch niet meer concentreren op m'n theatergeschiedenis, waar ik de volgende dag examen in had.

Ik piekerde alleen maar over m'n rare gevoelens. Ik kon mezelf nog steeds geen homo noemen, of zelfs maar biseksueel. Ik had die aantrekkingsgevoelens alleen bij Mano, niet bij andere jongens, ook (zeker) niet bij die maffe homo's op m'n school.

Meisjes vond ik ook niet allemaal leuk natuurlijk, maar die stootten me toch minder af dan jongens.

Maar wat ik voor Mano voelde was meer, of in elk geval anders, dan wat ik tot nu toe bij welke meid dan ook gevoeld had. Zelfs Nina leek even niet veel bijzonders meer. Bij Mano had ik 't gevoel dat hij ook om mij gaf.

Maar was dat wel zo? begon ik nu te twijfelen. Waar gaf hij nou eigenlijk om? Ik kon maar liever uitkijken dat ik niet te veel voor hem ging voelen, want misschien was zijn enige doel wel altijd geweest mij te veroveren en zodra dat gelukt was zou hij misschien weer genoeg van me hebben. Zoals met alles.

Die gedachte maakte me beroerd. Ik kon mijn gevoelens hoe dan ook niet meer onderdrukken, dus 't 'gevaar' dat ik liep om enorm te worden gekwetst kon niets veranderen aan mijn verlangen naar Mano en de behoefte weer bij hem te zijn. Al riep m'n verstand nog zo hard dat ik me op andere dingen moest concentreren en Mano vooral niet te veel in z'n ego moest strelen, dat weerhield me niet om me te verheugen over de herleefde vriendschap, of wat 't nu ook precies was.

17. Betrapt

Eind juni 1982

De hele volgende dag kon ik alleen maar aan Mano denken en ik was er dan ook niet bij tijdens m'n examen theatergeschiedenis. Gelukkig was 't vrij makkelijk, en wist ik 't meeste wel, dus hopelijk zou ik nog net een voldoende halen. Maar ach, wat boeide het me ook?

De rest van de dag was ik lekker vrij.

Ik wachtte 's-avonds in spanning op een telefoontje van Mano. Hij had me immers voor morgen de banden beloofd. Maar niks.

Normaal zou ik hem gebeld hebben, maar nu durfde ik niet. Ik wachtte maar af.

De volgende 2 dagen was ik druk met de laatste hand aan de organisatie van een festival komend weekend, wat de laatste opdracht was. Het ging niet lekker. Alles zat tegen. Kreeg de juiste mensen niet te pakken, vond het juiste materiaal niet voor wat podia die we wilden opzetten, het introductiestukje dat we zelf op het hoofdpodium zouden opvoeren vond ik ineens heel belachelijk, en ik was zo gefrustreerd dat ik er nog een belachelijke (solo-)scène aan toevoegde waarin ik een paar grote plastic vrouwenbillen en borsten die ik in een opwelling in de feestwinkel waar ik verder niet was geslaagd had gekocht, op m'n kont resp. borst bond. Ik verzong er wat tekst bij als "niets is wat het lijkt.. ben ik een vrouw?" Ons hele festival ging namelijk over illusie (we hadden ook div. illusionisten uitgenodigd, en overige theatergroepen die kwamen gezegd dat ze het bij dat onderwerp moesten houden).

Voor dit onzinnige onderdeel (het festival werd op verschillende onderdelen beoordeeld, o.a. 'persoonlijke presentatie', waar dit onder viel dus) kreeg ik uiteindelijk 't hoogste cijfer. Raar maar waar.

Woensdagavond belde ik Mano toch maar, en snauwde hem meteen toe:

"Heb je die banden nou al terug? Je zou me bellen."

"Nee sorry, Wouter was er niet en vandaag had ie ze nog even nodig. Morgen is ie klaar, dan krijg je ze," zei hij poeslief.

"Dan ben ik druk met m'n toneelgroepje oefenen," zei ik.

"Ik kan 'm wel even bellen of ik vast een deel kan ophalen?" zei hij.

"Nee laat maar, ik ga zo naar bed, morgen drukke dag."

Hij vroeg nog een beetje naar m'n examens en festival enzo. Ik zei 't allemaal verkloot te hebben, en nodigde hem niet uit naar 't festival te komen kijken zaterdag. Hij vroeg het ook niet..

Donderdag oefende ik nog met m'n groepje en we regelden de laatste dingen tot laat in de middag. En 's-avonds kwamen we nogmaals bijeen bij één van hen thuis. Ik moest me zaterdag maar flink schminken had iemand geadviseerd, want ik had toch nog een aardig blauw oog.

Vrijdag waren er nog wat nabesprekingen op school, opruimen, spullen meenemen en dat soort dingen. 's-Middags was ik vrij. Het festival was geregeld, ik kon even uitrusten.

Ik wou net naar huis gaan, toen de directeur himself me bij zich riep. "Wat zullen we nu weer hebben?" dacht ik.

Ik nam tegenover hem plaats voor z'n bureau. Hij keek me zeer ernstig aan en zei toen:

"Er gaan geruchten dat jij meisjes van school mee naar huis neemt, zogenaamd voor fotoreportages, maar in werkelijkheid gebeuren er hele andere dingen."

"O ja?" zei ik droog.

"Is dat zo?" vroeg de Bruin, de directeur, ernstig.

"Wat, van die fotoreportages? Ja."

"Het gaat me om dat andere."

"Wàt andere?" bleef ik me van de domme houden.

"Laat ik 't maar zo noemen: buitensporige seks.. Wat je uitvreet in de slaapkamer gaat me niets aan natuurlijk, maar het zou hier gaan om groepsseks en ik heb 't idee dat het niet altijd op vrijwillige basis gebeurt."

"Ik weet niet hoe u daarbij komt. Dat er wel es wat meer van komt dan alleen fotograferen klopt, al gaat u dat geen zak aan, maar nooit iets onvrijwilligs."

"Maar wel met meerderen."

"Dat gaat u niets aan. Heeft er iemand geklaagd dan?"

"Mij werd deze videoband overhandigd."

Ik kreeg een schok toen hij een videoband voor me op tafel legde met duidelijk één van onze omslagen (foto van 2 meiden van de school). Het was prompt de band waar we ook op gekwartet hadden meende ik zo uit m'n hoofd te herinneren.

Ik probeerde kalm te blijven, maar ik trilde van binnen. Dus toch wat beverig zei ik:

"Ik weet echt niet wat dat voor band is."

"Je staat er anders uitgebreid op."

Ik werd vuurrood. Waarom kon je je gezichtskleur niet in bedwang houden verdomme.

"V..van wie kwam die band?" vroeg ik zo kalm mogelijk, maar ik beefde als een rietje.

"De persoon die 'm gaf wil anoniem blijven."

Ik wist niet meer wat ik zeggen moest. Honderden gedachten begonnen door m'n hoofd te spelen. Hoe kwamen ze hier aan? Had Mano dat gedaan? Zou toch niet.. We hadden geen ruzie meer. En z'n handel zou dan definitief voorbij zijn.. nee dat zou hij nooit doen.

"Hoe.. wanneer hebt u die band gehad?" vroeg ik.

"Vorige week ergens. Ik wou je er niet tijdens je examens mee lastig vallen, dus heb ik even gewacht. Ik heb de dames op de foto, die je wel zult kennen, Angela Meier en Gina Verouden, beide tweedejaars, gevraagd of ze ervan wisten. Ze ontkenden alle betrokkenheid."

Ik dacht zo snel mogelijk na. Vorige week had ik nog wel ruzie met Mano. Zou hij misschien ook ergens mee gepakt zijn, die verkrachting ofzo, en denken dat ik hem verraden had? En dan dit uit wraak hebben gedaan? Maar dan had ie 't vast gezegd. Shit, wat moest ik zeggen.. Ik moest eerst met Mano overleggen. Ik wilde proberen hem er buiten te houden, wat natuurlijk onmogelijk zou zijn.

"Ik zal je vertellen wat de meisjes in kwestie, onafhankelijk van elkaar, hebben verteld," vervolgde de Bruin, toen hij geen antwoord kreeg.

"Ze zeggen bij een vriend van jou thuis fotoreportages te hebben gemaakt, die foto's hebben ze me ook laten zien, die heb jij gemaakt, en daarna seks te hebben gehad. De één met jou, de ander met jullie allebei. Van filmen wisten ze allebei niets."

Ik had intussen snel nagedacht wat te zeggen en 't beste wat ik kon bedenken was:

"Dat liegen ze. Ze wisten dat we ook filmde en dat vonden ze prima. Ze hebben de film ook gezien."

"Ze beweren allebei bij hoog en bij laag dat dat niet zo is, en ze komen geloofwaardiger over dan jij als ik eerlijk mag zijn."

"Ze kletsen maar wat.. ze hebben die band misschien zelf wel doorgegeven om mij te pesten. We hadden nog wat onenigheid laatst, en zij hebben ook een kopie van de band gehad," loog ik erop los.

"De persoon van wie ik de band heb gekregen was een volwassen iemand. Nou vooruit, ik laat er iets over los: 't was een ouder van één van de leerlingen hier op school, en hij had er flink geld voor betaald aan ene Rambo," zei hij. Kleur kleur.. dat was Mano's schuilnaam. "Dat is geen echte naam, neem ik aan."

"Weet ik veel," bromde ik. Ik kon De Bruin niet meer aankijken en staarde naar de grond.

“De persoon in kwestie is wat rond gaan speuren, en is erachter gekomen dat de echte naam van Rambo Mano is, en dat is die vriend van jou op de films nietwaar?”

“Hoe.. hoe komt ie daarbij?” stamelde ik. M'n hersens werkten niet meer echt.

“Hij heeft foto's gezien van meisjes van jouw fotoreportages, waar je vriend Mano ook op stond, en is met die foto's rondgegaan op school. Al gauw vond hij iemand die Mano kende, en die heeft hem de naam en telefoonnummer gegeven. Bleek dat nou het zelfde telefoonnummer als dat van Rambo te zijn..”

“Dat...dat kan niet.. Ze hebben zelf zeker gehandeld onder die naam... met hun eigen vriendje ofzo..”

De Bruin keek me spottend aan.

“Uiteraard heb ik het nummer laten checken via de politie.. Het was een geheim nummer, maar het bleek van de familie van Sommeren, het adres waar je filmsterren kwamen voor je smerige films.”

Ik wist 't niet meer. Ik was wanhopig.

“Ze moeten het verhaal verzonnen hebben, omdat ze jaloers waren.. en daarom hebben ze een ouder dat verhaal opgehangen en die band gegeven...” probeerde ik slap.

“Lul toch niet zo'n eind weg, je ogen liegen dat 't gedrukt staat. Maar goed, dit is toch verder een zaak voor de politie. Ik wou je er alleen alvast van op de hoogte te stellen. Ik hoop voor je dat je je verdere handel nog kan wegdoen, om er zo nog met een sisser van af te komen. En ik heb ook geen zin in een schandaal op onze school, dus heb de meisjes gevraagd er niet te veel ruchtbaarheid aan te geven, maar of ze dat doen weet ik niet. 't Is in elk geval duidelijk dat je van school wordt gestuurd, al was je geloof ik toch niet van plan te blijven hè?”

“Wat zegt u nou? U speculeert een beetje over stomme seksfilm die ik met een paar meiden heb gemaakt...”

“Niet echt een paar, zou ik zeggen... We begrepen van de ouder die deze band had dat er nog veel andere banden worden geleverd. En op deze band stonden ook nog een paar andere meisjes van school. Die hebben we nog niet benaderd omdat we hun examens niet in de weg wilden zitten. 't Was al erg genoeg dat we Angela en Gina wel al moesten benaderen om te onderzoeken of ze ervan wisten. En er stonden nog andere, onbekende vrouwen op.. weet niet of jullie die zelf hebben gefilmd of dat 't gekopieerd was van echte porno maar..”

“U hebt er zeker wel van genoten,” onderbrak ik 'm smalend.

De Bruin keek me vernietigend aan. “'t Is jammer dat slaan verboden is, want je verdient echt een flink oplawaai. Nou, nu opkrassen graag. Je hoort wel van de politie.”

“Maar uh, 't festival morgen.. Moet ik daar dan maar niet meer aan meedoen?” vroeg ik.

“Dat moet jij weten.. om geen verdenking bij de rest van de school te wekken is het misschien verstandig gewoon mee te doen en niets te laten merken. Als je je ziek meldt gaat het misschien opvallen. En als je er niet bij bent, zul je voor 't onderdeel 'persoonlijke presentatie' een 1 krijgen.”

“Maar.. die meiden, Angela en Gina.. komen misschien.. en zullen me...”

“Die zijn met een eigen theaterstuk bezig. Ze waren afgelopen week niet op school. Ze zijn ziek thuis gebleven door dit hele gedoe. Ze hebben er grote psychische problemen door Robbert, besef je dat wel?”

Dat had ik me nog niet gerealiseerd. Ik verbaasde me wel dat nog geen vrienden van hen mij hierop afgerekend hadden. Maar ik was ook amper op school geweest deze week natuurlijk.

“Kan ik nu wel veilig het schoolterrein aflopen?” vroeg ik.

“Ik hou wel in de gaten of je niet in elkaar getrapt wordt, maar buiten het schoolterrein kan ik niks meer voor je doen.”

“Kutwijven,” mompelde ik bij ’t naar buiten lopen.

“Ik zou nu meteen maar al je spullen meenemen die je hier op school hebt en hier niet meer verschijnen,” riep de Bruin me nog na. Ik liep de deur al uit en gooide de deur achter me dicht.

M’n spullen had ik toch allemaal al ingepakt.

Totaal in verwarring liep ik, schichtig om me heen kijkend, het schoolplein af. Alles ging goed. Er liepen niet veel mensen meer in school, en ’t plein was helemaal leeg. Morgen zou ik me wel ziek melden, kon mij ’t schelen of ik een 1 kreeg. Ik was in principe al op de kunstacademie aangenomen, of ik hier nu wel of niet ’t eerste jaar goed afsloot maakte daarvoor niet uit. Wat dit hele gedoe voor consequenties voor m’n toekomst zouden hebben kon ik nog niet aan denken.

In de bus (waarmee ik was vanwege de spullen die ik mee zou nemen vandaag) zaten gelukkig ook geen schoolgenoten.

Van alles ging door m’n hoofd. Wisten de andere meisjes die we gefilmd hadden er ook al van? Zo ja, welke waren ’t ook weer allemaal? We hadden zoveel meiden gefilmd, ik wist ze niet eens meer uit m’n hoofd.

Had De Bruin Pa en Ma al ingelicht? Stom dat ik dat was vergeten te vragen. Wat stond me thuis te wachten?

Daar wilde ik helemaal niet aan denken. Tegenover hen schaamde ik me helemaal kapot. Ik besloot dus maar linea recta naar Mano te gaan, met spullen en al. Ik durfde Mama niet onder ogen te komen.

Dus een half uur later ofzo belde ik aan bij Mano. Z’n moeder deed open.

“Mano is boven,” zei ze vrolijk. Kennelijk was de politie hier nog niet geweest.

“Zo, boel schoolwerk mee?” vroeg ze met een blik op m’n vol beladen armen.

“Ja, laatste dag..” mompelde ik

Ze merkte blijkbaar dat ik niet in de stemming was over school te praten, want ze vroeg niet verder.

“Je mag ’t wel even hier neerzetten hoor,” zei ze alleen nog.

“Ik neem ’t wel mee naar boven,” zei ik, de trap al oprennend.

Ik hoorde stemmen in Mano’s kamer en toen ik binnenkwam (na kloppen) zag ik Wouter en Timo zitten. Ik was enigszins teleurgesteld. Had ik stiekem gehoopt Mano alleen te treffen?

“Hé Rob, je komt precies op tijd, we hebbe je banden..” begon Mano. Maar toen hij m’n panische gezicht zag vroeg hij:

“Hé, wat is er aan de hand joh?”

“Sit down, cool down,” zei Timo, terwijl hij met z’n hand naast ‘m op ‘t bed sloeg.

Ik legde m’n spullen neer.

“Ik moet je dringend spreken Mano, alleen,” zei ik.

“Waarover? Zeg ‘t maar, ik heb voor de jongens hier geen geheimen.” Mano zat op de grond, tussen de voeten van Wouter, die, wat onderuit gezakt, op een stoel zat met z’n benen gestrekt. Mano leunde niet tegen ‘m aan ofzo, maar ik vond ‘t toch beetje typisch. Maar ja, nu belangrijker dingen aan m’n hoofd.

“‘t Gaat over de handel.. van de meidenbanden...” zei ik.

“Daar weten we ook alles van, kom zeg nou maar, en kom zitten,” zei Timo weer uitnodigend.

Ach ja, ze wisten inderdaad alles, dat we de meiden stiekem gefilmd hadden enzo.

“We zijn erbij,” zei ik dus nu maar voluit, nog voor ik ging zitten, zo ver mogelijk van Timo af.

“Wie, wat, hoe bedoel je?” vroeg Mano.

“Ze hebben ‘t ontdekt. De directeur weet ‘t. Hij sprak me er vanochtend op aan.”

“Hoe dan.. Wat weet hij?”

“Hij liet me één van onze banden zien, die met Angela en Gina..” Ik vertelde ‘t hele verhaal.

Aan Mano’s geschrokken gezicht maakte ik op dat hij er echt niets van wist. Toch vroeg ik nog even: “Jij hebt me toch niet verlinkt hè?”

Hij werd kwaad.

“Tuurlijk niet, wat denk je nou? Dat ik m’n handel te grabbel gooi?”

“Nee, sorry.. ik dacht alleen.. we hadden vorige week nog ruzie en toen wisten ze ‘t al.. Maar .. heb je enig idee wie ‘t geweest kan zijn die die band naar school heeft gebracht..?”

“Ik heb geen achternamen van die lui, en maar paar adressen, die vaak ook niet hun eigen adressen zijn. We spreken vrijwel altijd op een parkeerplaats af ofzo.. En ‘t zijn er zo veel onderhand.. vooral laatste tijd. Sjeminee.. Wat kut is dit..” Mano zweeg en dacht kennelijk na.

Timo wou troostend een arm op m’n schouder leggen, maar ik duwde hem geërgerd weg.

“ Een ouder op jouw school hè,” mompelde Mano even later. “Dat moet dus iemand zijn die één van de meiden kent.”

“Ja, we moeten de betreffende band kijken, kijken welke meiden er nog meer op staan..”

We zochten ‘m uit. Het was een band waar nog 3 andere meiden van school op stonden. Ook dat nog.

“We komen er nooit achter.. die meiden kennen zo veel lui, ik weet echt niet wie precies met wie omgaat en ik kan niet meer terug naar school, ik word gelijk gelyncht,” zei ik.

“We moeten die meiden bedreigen.. als ze niet zeggen dat ze vrijwillig meewerkten dan...” begon Mano.

“Nee Mano, daar maken we 't alleen maar erger mee.”

“Mag ik jullie wat aanraden?” zei Wouter nu. We luisterden.

“Om te beginnen moeten alle banden weg en moet je al je contactpersonen, zoals Emiel, inlichten.”

“Weg, ja waarheen?”

“Je kan ze het beste overspoelen en vernietigen.”

“Nee.. da's zonde.. We kunnen ze misschien nog ooit naar 't buitenland verkopen ofzo,” zei Mano.

Dat vond ik ook niet slim, maar wegdoen, dat leek me ook zonde van 't geld en de moeite.

“Oké, jullie risico.. ik wil ze voorlopig wel meenemen,” zei Wouter weer. “Dan moeten jullie allebei goed bedenken wat je tegen de politie zegt. Een eensluidend verhaal.”

“Ik heb al wat opgehangen aan m'n directeur,” zei ik vertwijfeld.

“Dat verhaal houdt niet. Als 6 meiden zeggen van niks te weten en alleen jullie twee zeggen dat ze er wel van wisten geloven ze jullie echt niet. Zeg gewoon dat jullie een stel viezerikken zijn, maar dat je de banden alleen voor eigen gebruik hebt gemaakt.”

“Maar hoe komt die kerel er dan aan?” vroeg ik.

“Zeg gewoon dat je geen flauw idee hebt, misschien gejat op je school. Zeg dat je 'm een keer per ongeluk had meegenomen nadat je 'm van Mano's huis had meegenomen ofzo.”

Ik vond 't geen goed idee. De Bruin had immers gezegd dat die man al wist dat die band van Mano af kwam. We dachten na, maar wisten uiteindelijk niks beters te verzinnen dan dat we zouden toegeven toch paar kopietjes te hebben gemaakt voor kennissen en dat die 't misschien verder verspreid hadden. De man die de band aan De Bruin had gegeven had 'm misschien van z'n zoon.. Die had misschien verteld dat ie hem van ene Rambo had en uit wraak Mano's telefoonnummer gegeven. Dat ie er geld voor had betaald was toch niet te bewijzen. De klanten betaalden altijd contant (persoonlijk of een enkele per post via Brief onder nummer van één van de kranten waar we advertenties hadden gezet).

We bedachten een paar jongens uit mijn klas aan wie ik een grote hekel had als de betreffende 'kennissen', al vond ik 't wel balen dat ik dan dus echt definitief berucht zou zijn op m'n school. Maar dat zou ik toch al zijn dus kon er nog wel een schepje bovenop. Gelukkig ging zover ik wist niemand van mijn klas naar de kunstacademie volgend jaar, dus hopelijk was ik daar wel veilig. Een beetje angst had ik wel dat ik deze slechte reputatie mee zou krijgen naar een nieuwe school en me zo definitief elke opleiding werd gedwarsboomd. Misschien was 't nog erger, kreeg ik wel een strafblad en zou ik ook een baan wel kunnen vergeten dus.

“Dit kan wel es een rechtszaak worden jongens, ik vrees dat 't goed mis is,” vertaalde Timo m'n gedachten.

“Ik denk dat het verstandig is als één van jullie de meeste schuld op zich neemt als de handel uitkomt... Bij voorkeur Mano, hij deed 't ook, en is bovendien nog minderjarig.. jij bent al 18 toch Rob?” zei Wouter.

Ik knikte.

“De handel komt niet uit.. We moeten weten wie die ouder op de toneelschool is.. Ik ga effe na wie de laatste tijd bij mij besteld hebben.. en of ie nog meer besteld heeft.. want dan hebben we echt een probleem.”

Mano was helaas slecht in het bijhouden van administratie, en ook z'n geheugen was niet best, dus al zou hij de telefoonnummers via het telefoonbedrijf nagaan, dan wist ie nog niet wie 't kon zijn. En dan nog, wat moest ie zeggen?

“Ik bel morgen m'n dealers, dat ze de handel stoppen,” vervolgde Mano met een zucht, “als klanten bellen doeik wel of 't m'n broer was ofzo, dat ik er niks van weet”.

“Was nou met die handel gestopt Mano, ik zei 't nog,” zei ik nerveus. Ik wist echt niet hoe dit af moest lopen.. Ik baalde enorm.

“Daar zeg je wat, ik heb de poet binnen.. hier.” Mano pakte een stapeltje bankbiljetten van z'n bureau en gaf die mij. Ruim f 200,-!

“Haal die banden terug,” zei ik, “van wie heb je dit gehad?”

“Van Edwin, maar die banden heeft ie allemaal al doorverkocht zover ik weet.. dat gaat heel snel.”

“Bel 'm nou maar, hoe eerder hoe beter..”

Mano pakte de telefoon van de gang, die een lang genoeg snoer had om in z'n kamer te bellen.

“Stop!” zei Timo. “Je moet niet van huis uit bellen. De politie gaat na naar wie er allemaal gebeld is.”

“Je hebt gelijk,” zei Mano, en hij zette de telefoon terug. 't Was maar te hopen dat de politie niet alle telefoontjes die Mano had ontvangen ging natrekken en klanten ondervragen. En zo wel, dat die niets zouden verklappen over de pornoband(en) die ze hadden gekocht. De meesten wisten wel dat het illegaal was en waren misschien ook wel bang ervoor vervolgd te worden, dat er bv. minderjarige meisjes (en jongens😊) op de banden stonden. Dus hopelijk zeiden die niets. 't Meeste liep ook via de dealers tegenwoordig trouwens.

Mano belde die middag vanuit een telefooncel de dealers en die beloofden de banden die ze nog hadden voorlopig ergens veilig onder te brengen. Teruggeven wilden ze niet. Ze begonnen ook al over 't buitenland, over een jaar ofzo was 't wel weer veilig vonden ze. Ik was niet bij de telefoontjes en wist niet of Mano loog. Hij had zijn geld al opgemaakt, waarschijnlijk kon ie de dealers niet meer alles terugbetalen. De dealers zouden in elk geval de handel stilleggen en bij evt. bellers meteen zeggen dat die zich vergisten, dat er geen pornobanden waren. Hun eigen handel (die sommige van ze hadden) legden ze ook maar tijdelijk stil. Dat was 't risico van 't vak.😊

We spraken nog de hele middag door over de toestand en hoe e.e.a. op te lossen en voor ik 't wist was 't 6 uur. Ik had al thuis moeten zijn dus. Ik zag er zwaar tegenop naar huis te gaan. Dus Mano stelde voor dat ik bij hem bleef eten.

Ik belde dus naar huis om 't te vragen.

Een woedende Pa aan de telefoon. Shit, wat deed die thuis? Hij kwam er soms nog om wat te werken, daar Ma nog met hem samenwerkte (ze assisteerde hem met administratie) maar meestal pas zondag. Ik zeg liever niet wat voor werk m'n pa deed, daar hij tamelijk bekend was (ik wil z'n naam niet verder te grabbel gooien.) Ik voelde al wel dus dat dit niet alleen over het te laat thuis zijn ging.

"Nee, je komt NU thuis eten," zei hij op zo'n toon dat elke tegenstribbeling een paar klappen zou betekenen wist ik wel, dus ik beloofde over een kwartier thuis te zijn, als de bus meteen kwam.

"Je zorgt maar dat je er bent," zei Pa weer zo dreigend dat elke busvertraging mij aangerekend zou worden wist ik wel.

Ik was blij dat ik Mama nog niet verteld had weer contact met Mano te hebben (ze was al zo blij dat ik het contact had verbroken). Dit maakte het geloofwaardiger dat ik er al 2 maanden geleden mee gestopt was. M'n blauwe oog e.d. die Mano me had toegebracht had ik verklaard met dat ik op straat zomaar door een paar onbekende gekken in mekaar was getimmerd.

De f 200,- moest ik maar goed verstoppen, als m'n ouders die vonden zouden ze het verdacht vinden natuurlijk.

Mano liep met me mee naar de voordeur.

"Zie ik je vanavond nog?" vroeg hij.

"Als ik geen huisarrest krijg," zei ik, "ik bel je wel." Hij gaf me een korte intense tongzoen als afscheid en m'n hart begon weer sneller te kloppen.

Met zeer verwarde gedachten fietste ik naar huis. Ik leende maar de fiets van Mano, de spullen haalde ik later wel op. Timo had me aangeboden naar huis te brengen, maar ik wou niet dat Pa en Ma daar ook nog es vragen over gingen stellen.

Het was achteraf misschien wel beter geweest, had ik hem gelijk mijn videobanden kunnen meegeven, maar daar dacht ik in de haast niet aan.

Thuis zwaaide er wat zoals verwacht.

"We moeten ernstig met je spreken," zei Pa onder het eten.

"Sorry dat ik zo laat ben.." begon ik.

"Daar gaat 't niet over."

"Wat dan?" vroeg ik zo onschuldig mogelijk.

"Daar hebben we 't zo over, eerst eten."

Ik kreeg geen hap door m'n keel, en daar de sfeer om te snijden was haalde Ma al snel 't eten van tafel en begon Pa over m'n 'misdaad' zoals hij 't noemde. De filmerij dus. Mama had alles van de Bruin gehoord en Papa gelijk gebeld die meteen naar huis was gekomen.

Godzijdank hadden ze (nog) niets van de ouders van één van de meisjes gehoord, wat een wonder was. Maar dat zou nog wel komen.

“Robbert, we hebben al veel problemen met je gehad, maar dit slaat alles. Mama kan het niet meer aan,” zei Pa streng.

“’t Spijt me.. dat ik zo’n waardeloze zoon ben,” zei ik somber. “ik zal nooit iets goed doen, dus schiet me maar dood ofzo, dan zijn jullie van me af.”

“Kom op.. ’t enige wat we van je verwachten is dat je je een beetje gedraagt,” zei Mama. “Hoe kun je zoiets doen?”

“Ik ben er al mee gestopt, ik vond ’t ook niet fair,” zei ik slapjes.

“Niet fair?! ’t Is een misselijk makende walgelijke smerige rotstreek die je uitgehaald hebt. Je zult ’t goed moeten maken, zover dat nog mogelijk is,” zei Pa.

“Daarom zei ik, schiet me maar dood, dat verdien ik wel,” zei ik.

“Je neemt je verantwoordelijkheid, en gaat bij iedereen die je stiekem gefilmd hebt je excuses aanbieden. Op z’n minst. En als je er geld mee verdiend hebt dan geef je dat terug. Alles wat je verkocht hebt moet je terughalen,” zei Mama.

“Ik heb niks verkocht, zei ik toch,” probeerde ik. Pa en Ma keken me echter aan of ze me niet geloofden.

“En ’t volgende wat we besloten hebben, is dat je onder behandeling van een psychiater gaat,” zei Pa. “We hebben voor a.s. maandag een afspraak gemaakt met dr. Wissink.”

“Alsjeblieft niet! Denk je nou echt dat die mij kan ‘verbeteren’? Dat is echt weggegooid geld!” riep ik uit.

“Dat betaalt de ziektekostenverzekering, maar daar gaat ’t niet om. Je hebt hulp nodig. Er moet iets gebeuren,” zei Pa weer.

“Nou niet dit, schiet me toch liever dood. Ik ben mislukt en zal dat altijd blijven, al bemoeien 100 psychs zich met me.”

“Je kunt ’t toch proberen, dan kun je es praten over dingen die je misschien liever niet met ons bespreekt,” zei Mama.

“NEE. Ik doe ’t niet! Bekijk ’t maar,” en ik stond op om naar m’n kamer te gaan.

“Hé, we zijn nog niet uitgepraat.. We willen ook met Mano’s ouders praten en hebben ze morgenavond uitgenodigd,” zei Pa. Ik zuchtte.

“Jullie doen maar, ik wil er niet meer over praten. Gebeurd is gebeurd, het spijt me en ik zal ’t nooit meer doen oké?”

“Zo makkelijk kom je er niet mee weg. Grote kans dat de politie ook nog onderzoek zal doen en als blijkt dat je die banden verhandeld hebt dan zal dit nog wel es heel vervelende consequenties kunnen hebben,” zei Pa.

“Ik heb niks verhandeld, ik snap ook niet hoe die ouder op school zo’n band heeft gekregen. Waarschijnlijk via Leon of Hans, twee jongens uit m’n klas. Die zaten zo door te drammen over wat ik

met de meiden deed die ik fotografeerde en me maar de hele tijd te pesten dat ik homo was enzo, dat ik, om te bewijzen dat ik dat niet ben ze een band heb gegeven,” jokte ik nu maar conform onze afspraak.

“Heb je een telefoonnummer van die jongens? Dan ga ik dat gelijk navragen,” zei pa.

“Nee, ik heb van niemand nummers, alleen sommige meisjes, en m’n eigen toneelgroepje.. maar ze zullen het toch ontkennen, dus al bel je ze..”

“Je geeft zo’n privéband toch niet door, ik vind ’t echt ongelooflijk,” zei Mama met een brok in haar stem. Ik begon me nu echt schuldig te voelen.

“‘t Zijn allemaal stomme sletten Mam, je moest ze es zien, de één voelt zich nog geweldiger dan de ander. En dit was de enige manier me populair te maken, geloof ’t of niet.. Vóór ik seks met die meiden had zag niemand me staan.. Toen ’t als lopend vuurtje rond ging van die fotorapportages met wat extra’s liepen ze als kippen achter me aan. Alleen dat filmen had ik niet mogen doen..”

“Wat een tijd leven we toch,” zuchtte Mama met ogen vol ongelooft.

“Tja, zo is ’t tegenwoordig, helemaal op de toneelschool. Je hebt zelf toch ook gezien wat voor typen er rondlopen.”

“Je had liever naar de filmacademie kunnen gaan. Of Frans studeren of..”

“Zal daar wel niet veel beter zijn.. Mag ik nou naar m’n kamer?”

“Goed, maar bel eerst die meisjes op dat je er spijt van hebt,” zei Mama.

“Ze weten ’t nog niet allemaal geloof ik..”

“Volgens De Bruin heeft hij nu inmiddels alle vijf van de band ingelicht,” zei Pa. “En je komt er gauw genoeg achter als je ze belt denk ik.”

“Kan ’t niet tot morgen wachten..”

“Nee, je begint nu maar..”

Ik wilde dat ik ter plekke dood neerviel. Wat moest ik zeggen? Wat moest ik in godsnaam zeggen? Dit kon ik niet, echt niet. Ik besloot weg te lopen en nooit meer terug te komen.

“Goed, ik ga zo bellen,” zei ik. Ik ging naar m’n kamer en pakte een tas in met wat kleren enzo. Geld had ik gelukkig voor paar weken wel genoeg leek me, en verder zou ik wel zien. Ik zou eerst naar Mano gaan. Nee, dat was niet slim. Daar zouden Pa en Ma me zoeken. Maar wat dan? ’t Kraakpand? Misschien kon ik in de oefenruimte slapen, of de kamer een eindje verderop in de kelder, die was nog leeg. Ja, dat zou ik doen. Ik pakte ook de originele video-8 banden die ik nog had in, daar dacht ik gelukkig nog aan. Niemand mocht die hier op m’n kamer vinden natuurlijk. M’n camera nam ik ook maar mee, dan konden we ze misschien nog overspoelen.

Maar verdorie.. precies toen ik m’n raam uit wou sluipen om te vertrekken klopte iemand aan m’n deur. Zou ik hard wegrennen? Nee, dan gingen ze me gelijk zoeken. Maar even uitstellen.

Ik deed de deur van ’t slot.

’t Was Mama gelukkig. Ze begon weer over het bellen.

“Ik kan ’t echt niet Mam.. Ik doe ’t morgen wel. Na ’t theater.. Misschien zijn ze daar wel.. Kan ik het gelijk goedmaken. Ik moet me nu nog voorbereiden op de uitvoering morgen,” smoesde ik snel.

Mama keek langs me heen en zag m'n tas staan. Ik dacht dat ik 'm goed weggeschoven had achter m'n kast. Niet dus.

"Wat zit er in die tas?" vroeg ze wantrouwig

"De spullen voor morgen voor 't theater," smoesde ik weer gauw.

"Zie je dat nog wel zitten?"

"Eigenlijk niet.. ik weet 't niet. Ik ben bang als De Bruin echt het ook aan de andere meisjes op die band verteld heeft nu dat ik morgen de halve school over me heen krijg en bekogeld wordt met rotte eieren e.d."

"Zal ik de Bruin bellen dat je niet meedoet? Dan moet je wel beloven dat je nu die meisjes belt."

"Mag 't morgen alsjeblieft Ma? Dan kan ik nog even rustig nadenken hoe ik 't ze zeg enzo.. Ik kan 't nu echt niet.."

Mama zag kennelijk hoe radeloos ik was en ze zei dat 't goed was. Maar ik moest dan maar wel toch proberen naar die theaterdag te gaan morgen. Ik moest de consequenties van m'n gedrag toch inzien.. Misschien kon ik het inderdaad ook juist goedmaken dan.

Ik zei 't nog niet te weten, maar 't zou proberen. Dit alleen om van haar af te zijn.

Zodra ze de kamer uit was deed ik de deur weer op slot. Ik wachtte even en kroop opnieuw uit m'n raam.

Maar of de duvel ermee speelde.. Pa kwam precies toen ik m'n fiets pakte (Mano's fiets, ik had 'm nog buiten laten staan gelukkig), de deur uit, om te vertrekken.

Even keken we elkaar verdwaasd aan. Toen zei hij:

"Waar ga jij naartoe in godsnaam?"

"Uh.. ik moest nog wat brengen naar m'n klasgenoot, voor 't toneel morgen..." smoesde ik heel ongelukkig. Ik viel dus meteen door de mand.

Pa rukte m'n tas van de fiets en keek wat erin zat.

"Zijn dit toneel kleren? Ik denk 't niet. Waar ging je naartoe?!" riep ie woest.

Nog voor ik antwoord gaf duwde hij me ruw het huis in.

"Nog wegelopen ook.. Godver.. ik blijf wel thuis vannacht, en 't alarm gaat nu aan.. dan kun je je raam niet meer uit zonder dat 't afgaat. En jouw deur gaat op slot, zodat je 't alarm ook niet af kan zetten."

Daar zat ik dan, opgesloten in m'n eigen kamer, de rest van de avond. Ik mocht nog één keer gaan plassen van Ma die avond, verder kon ik nergens heen.

En ik moest de volgende ochtend naar m'n theatervoorstelling of ik wou of niet.

Gelukkig was Pa vroeg weg 's-morgens, en ik zei Mama dat ik misselijk was en nog even in bed bleef.

Een uur later, toen ik eigenlijk moest vertrekken, zei ik dat ik me ziek ging melden. Mam probeerde me nog over te halen wel te gaan, maar ik kon 't echt niet. Ik maakte kotsgeluiden op 't toilet alsof ik overgaf en zei dat ik maagkrampen had. Ze geloofde 't niet erg, maar me tegenhouden om te bellen kon ze ook niet.

Ik belde Jako, de jongen van m'n festivalgroepje die ik het meest mocht, om me ziek te melden.

"Wat!?!.. dat kan je niet maken Robbert... wat heb je dan?" klonk 't paniekerig aan de andere kant van de lijn.

"Flinke buikgriep.. misschien wat verkeerd gegeten, ik kots om het half uur."

"Je hebt gewoon weer plankenkoorts... Kom op joh, zet je er es overheen.. je bent hartstikke goed, en we hebben eindeloos gerepeteerd. Je weet het heus wel..."

"Nee echt.. ik ben kotsberoerd.. sorry, ik moet weer kotsen ik hang op," zei ik met een overdreven walging in m'n stem.

"Nee, dat pik ik niet.. ik kom je halen Rob.." hoorde ik hem nog zeggen.

Dat zou hij toch niet doen nam ik aan. Hij woonde een flink eind weg, en hij redde dat nooit meer voor het festival, dat om 2 uur begon, en waar we vanaf 11 uur moesten zijn om van alles op te zetten, artiesten te ontvangen etc..

Maar hij stond evengoed een half uur later voor m'n deur, samen met Ria, een van de anderen uit m'n groep. Shit ja, ze hadden een auto gehuurd voor de spullen.. Daar waren ze snel mee nu.

Ma had ze binnen gelaten en naar m'n kamer gestuurd. Ze geloofde ook al niet echt dat ik ziek was dus..

Ik stuurde de twee weg, maar ze lieten zich niet zomaar wegsturen. Ria voelde aan m'n hoofd of ik koorts had, en Jako zat maar op me in te praten hoe geweldig het werd, en dat 't zonde was als ik 't miste, na alle werk die ik er ook voor had gedaan enz. enz.

Ze bleven zo doorzaniken, Mama nog erbij ook, dat ik maar opstond, met een "Oké, alleen 't openingsoptreden dan, om jullie stuk niet te laten verpesten." Ik vond dat nl. wel lullig. Ze hadden geen tijd meer iets alternatiefs in te studeren of iemand anders te ritselen mijn rol over te nemen (met tekst op papier ofzo.. al was daar ook geen tijd meer voor).

Maar, de belangrijkste reden dat ik meeging, was dat ik nu kans had om met m'n tas met kleren, die nog in m'n kamer stond, de stad in te komen en vanaf het festivalterrein alsnog weg te lopen van huis. 't Was in een park niet ver van het kraakpand, dus ik kon daar zo heenlopen.

Ik moest alleen nu ongezien m'n tas mee in de bus die ze gehuurd hadden te krijgen. Maar 't lukte Ma even weg te sturen, en zo e.e.a. mee te smokkelen. Ik twijfelde of ik de banden eruit zou halen, maar ik wou hier echt niet terugkomen, dus moest ze meenemen. Ik kon in geen geval riskeren dat mama ze zou vinden op m'n kamer. Ik deed er nog een paar extra plastic tassen omheen en legde ze zo diep mogelijk onderin. Ik had ook nog een tas met die plastic vrouwenbillen/borsten en nog wat spullen voor 't festival bij me, dus hopelijk viel niet op dat ik nog een extra tas bij me had. Ik moest maar hopen dat niemand daar in ging gluren en de video-8 banden zou vinden... Mano's fiets

goiden we ook achterin de bus, 'opdat ik naar huis kon fietsen die middag', al zouden ze me wel thuisbrengen als ik erg misselijk was zeiden ze. Ik smoesde snel dat m'n oma er in de buurt woonde en ik daar evt. wel heen kon. Was nog zo ook.

Ik barstte van de zenuwen. Niet voor de opvoering. Dat hadden we goed ingestudeerd, en duurde ook niet lang gelukkig. 't Kon me trouwens niet veel schelen hoe ik dat ervan af bracht. Nee, ik was als de dood dat er schoolgenoten waren die wisten van m'n films.

Gelukkig hadden de meesten vandaag iets van een activiteit, of generale repetitie voor een uitvoering (die avond op school was er nog een grote eindvoorstelling van de hele school, waar ik uiteraard niet naartoe ging), dus ik hoopte maar dat 't goed zou gaan. Maar er waren allicht vrienden van buiten de school die wraak voor Angela en de andere meiden kwamen nemen. Ze konden zo nagaan waar ik was vandaag. Dat stond allemaal op het activiteitenrooster dat in de gang hing en ze konden het m'n klasgenoten vragen. O shit, als ze dat al maar niet gedaan hadden.. Ria en Jako leken van niets te weten, hopelijk gold dat ook voor de anderen van m'n groep.

Kortom, ik was bloednerveus in de auto en zat zenuwachtig te wiebelen en peuteren aan m'n truikoord e.d.. Ria en Jako dachten natuurlijk dat 't van de zenuwen voor de opvoering was.

We waren al snel op het terrein. Iets later dan de anderen, die al begonnen waren, maar nog bijtijds genoeg om alles klaar te zetten e.d.

Tijdens de voorbereidingen zag ik gelukkig niemand van m'n school, behalve m'n groep en de lerares die ons begeleid had. Die waren heel aardig tegen me, kennelijk wisten ze echt van niks.

Maar naarmate de tijd van de start van 't festival naderde werd ik steeds nerveuser.

Om 2 uur was het al heel druk, dus ik kon niet zien of er ook schoolgenoten waren. Ik ging een keer of 5 schijten.. Dat was maar goed ook, zo liet ik zien dat ik 'echt ziek' was (ik deed ook of ik buikkrampen had enzo, lekker makkelijk, hoefde gelijk ook minder te doen 😊).

En toen was 't 2 uur, het festival opende en over een kwartier moesten we 'op'. Ik scheet weer zowat in m'n broek toen we in onze pakkies klaarstonden om te beginnen.

Maar alles ging goed.

Geen rotte eieren en tomaten. Geen geschreeuw of gescheld. Geen tekst vergeten. Ik deed alles wel een beetje als in een roes. M'n concentratie was bij de mogelijke rotte eieren.. maar ik had 't allemaal goed ingestudeerd, en 't was ook zo weer voorbij.

Er werd gelachen om m'n plastic damesvermomming en stomme bewegingen (gluren in m'n neptieten terwijl ik vroeg wat ik was, man of vrouw ed.).

Ik vond het onderbroekenlol, maar goed. Er waren ook veel kinderen, daar zal 't wel aan gelegen hebben.

Na de opvoering deed ik overdreven ziek en misselijk en m'n collega's waren bereid me te laten gaan. Godzijdank. Ik hoopte maar dat ze er niet (te snel) achter zouden komen wat de werkelijke

reden van m'n vlugge vertrek was. De rest van de dag redden ze wel met z'n vijven. Het was toch meer toezicht houden op 't reilen en zeilen enzo.. Verder was overal personeel voor.

Ik pakte m'n tas met persoonlijke spullen (de theaterspullen mochten ze houden), en stapte op de fiets.

18. Op de vlucht

Juli 1982

Een half uur later was ik in het kraakpand.

En wat schetste m'n verbazing? Buiten, voor de deur al op (op 't pleintje ervoor) zat tussen een groepje bewoners... Mano!

Ik was blij verrast, want ik wilde niets liever dan bij hem zijn nu.

Mano zag me al aankomen en kwam naar me toe.

Ik zetten z'n fiets neer en wou hem begroeten, maar nog voor ik de kans kreeg pakte hij mij bij m'n middel en gaf me een stevige tongzoen. Luid gejoel van het groepje tegenover ons natuurlijk. Even wou ik 'm wegduwen, maar ik was zo blij 'm te zien en over m'n krachten van alle stress vanochtend en gister, dat ik me er maar aan overgaf. Denken kon ik op dat moment toch al helemaal niet meer.

Toen hij me losliet en ik de lachende meute zag kreeg ik een vuurrood hoofd.

"We zouden 't geheim houden," zei ik verlegen lachend tegen Mano, die zich al weer omgedraaid had naar de anderen toe, en ik volgde hem schoorvoetend.

"Niets is hier geheim jongen," zei Carmen, met haar zwaar Zuid-Amerikaans accent, lachend.

"Wat ben je van plan?" vroeg Mano me, op m'n tas wijzend.

"Ik ben weggelopen van huis, en zoek onderdak," zei ik maar meteen.

"Nog één!" riep Thijs, een overjarige student, met een baard en lang haar.

"Hoezo?" vroeg ik en ik keek vragend van de lui van het pand naar Mano, toen ze hem allemaal aankeken.

"Ik ben 't huis uitgeschopt," verklaarde Mano.

"Shit dat meen je niet!"

"Ja, helaas wel." Mano lichtte toe dat hij een 'goed gesprek' met z'n ouders had gehad, over z'n homoseksuele geaardheid, wat hij ze had opgebiecht. Dat was niet goed gevallen, zo zei hij. Ik

begreep dat hij niks in 't bijzijn van de anderen wilde zeggen over de werkelijke oorzaak van de ruzie met z'n ouders.

"En.. hoe ben je hier eigenlijk gekomen.. ik had je fiets?" vroeg ik.

"Achterop de brommer bij Nina." Ik zag nu de brommer van Nina staan.

"Sorry, dat ik jouw fiets heb gepakt, er pasten geen 2 fietsen in de bus vanochtend.."

"Geeft niet.. Alleen heb jij geen fiets hier nu."

"Fietsen genoeg hier," riep Theo, zo'n alternatieveling, veganistisch en zo, jaar of 30, verstokt vrijgezel.

"Dank je.." zei ik, en toen weer tot Mano: "Maar.. je ouders kunnen je toch niet zomaar op straat zetten? Je bent nog minderjarig.."

"'t Is ook niet zomaar. Ze hebben me er allang voor gewaarschuwd. 'Als ik niet ging werken of studeren' moest ik eruit.. daar hebben ze me al zo vaak mee gedreigd, en nu is dit gebeurd, nou was de maat vol."

"Zomaar, zonder iets? "

"Ze wilden me wel helpen een kamer te zoeken en een uitkering aan te vragen, maar ik zei me zelf wel te redden. Als ze me niet accepteren omdat ik homo ben hoef ik ook geen hulp van ze. En toen ben ik maar eerst hierheen gekomen, daar Nina toch al van plan was vanavond hierheen te gaan."

"Nou kunnen jullie mooi gaan samenwonen," zei Theo weer vrolijk.

Mano en ik keken elkaar aan.

"Welja, laten we meteen trouwen," zei Mano smalend.

"Je mag niet met iemand van je eigen geslacht trouwen," grijnsde Thijs.

"Shit, da's nou jammer, hè.. schat," zei Mano, terwijl hij me slijmerig aankeek.

Ik wist niet waar ik kijken moest en glimlachte flauwtjes. Ik was met deze hele situatie nog totaal niet vertrouwd. Alles ging zo snel opeens.

"Hé, maar effe serieus, wil je hier echt komen wonen?" vroeg Mano.

"Als er plaats is.. voor een tijdje, tot ik een baan heb in elk geval," zei ik.

"En tot 't politieproces achter de rug is.." zei Mano.. "Ideale onderduikplek toch?" Nina heeft beloofd niks te verraden."

"Wat voor politieproces?" zei ik, terwijl ik 'm vernietigend aankeek. Had ie toch wat gekletst? Moest ie vooral nu al overal rondbazuinen dan.

"O sorry, wist niet dat ik niet mocht zeggen dat je gepakt was bij winkeldiefstal," zei hij weer.

Ik wist niet wat ik moest zeggen, maar Thijs, de enige die in de kelder woonde zei:

"Kom, zal ik jullie dan maar jullie kamer laten zien?"

"Wie zegt dat ik met hem op een kamer wil?" zei ik.

“Er zit weinig anders op, want er is nog maar één kamer vrij, of je moet een andere kamergenoot zien te vinden. Harry misschien, die is ook gay,” zei Thijs weer, met een knipoog.

Ik keek hem kwasi-beledigd aan.

“Laat maar, laat die kamer maar zien.” Ik pakte m’n tas en Mano en ik volgden Thijs naar binnen, de trap af de kelder in.

De kamer lag helemaal aan de andere kant van de gang dan de oefenruimte en de kamer van Thijs. Hij was niet erg groot (4 bij 4 ongeveer), vreselijk smerig en bedompt en had slechts een klein kelderraam. Even voelde ik de behoefte onmiddellijk naar huis te keren, en braaf alle meisjes m’n excuses te gaan aanbieden. Maar Mano was dolenthousiast en zei:

“Daar gaan we wat moois van maken!”

“Jullie moeten maar es in de ‘oude zoi’-ruimte kijken of daar nog bruikbare spullen voor jullie staan,” zei Thijs. “Ik heb nog wel een tafeltje voor jullie als je wil.”

“Oké... en op de rommelmarkt vinden we ook vast wel genoeg. Maar eerst schoonmaken,” zei Mano, terwijl hij wat rotzooi die er stond verplaatste.

Ik begon er eigenlijk ook wel zin in te krijgen. M’n creatieve kant begon weer op te borrelen en ik kreeg allerlei ideeën om te maken van oude zoi enzo.

“Maar waar slapen we vanavond, toch niet in dit hol?” vroeg ik.

“Ik mag bij Lyke slapen vanavond,” zei Mano.. “misschien mag je erbij.”

Er waren een paar anderen aan komen lopen, o.a. Carmen. “Je kunt ook bij mij slapen hoor,” zei die nu hartelijk. “Wel op de bank,” lachte ze erachteraan. Ik lachte mee. Ze was een tamelijk gezette dertiger, met een dochtertje van 5 of 6 jaar oud. Veel ruimte was er in haar kamer niet over. Ik vond ’t hartstikke lief dat ze ’t me aanbood en zei: “Zou ’t één nachtje kunnen? Ik heb een matrasje en slaapzak bij me.”

“Wat een zelfstandige jongen,” lachte ze.

We gingen naar ’t centrale keukentje. Daar zat ook Nina.

Even later kwam Lyke binnen. Ze waren allemaal tamelijk verrast dat ik ‘toevallig’ gelijk met Mano (dat dat toeval was geloofde niemand natuurlijk, maar om een andere reden gelukkig dan de waarheid. Onze nieuwe homostatus kwam nu van pas. Mano had namelijk wel gevraagd aan de lui waar we net mee spraken om niet gelijk overal rond te bazuinen waarvoor we van huis gevlucht waren, en ’t alleen in geval van nood te vertellen (de leugen over de winkeldiefstal van mij, en van hem dat ie thuis uit de kast gekomen was).

Lyke vond ’t ook goed als ik bij haar op de kamer kwam, maar dan ook ‘op de bank’. Mano sliep al bij haar in bed.

Dus ik koos maar voor Carmen. Ik zag slapen met Mano toch eigenlijk nog niet zitten, al was er een meisje bij.

Mano en ik besloten vast een beetje aan de kamer te beginnen. Afval konden we op de binnenplaats kwijt. Alles wat brandbaar was werd daar van tijd tot tijd verbrand (er was nog nooit door

omwonende geklaagd gelukkig, 't viel ook niet echt op, daar het pand hoog was en de plaats aan 4 kanten omringde).

Toen we met z'n tweeën op de kamer bezig waren vroeg ik Mano wat ie hier verteld had over onze filmbusiness of 'mijn diefstal'. Hij zei 'niets'. Hij had alleen gezegd dat de politie ons zocht, maar niet waarvoor, behalve mijn zogenaamde winkeldiefstal, waar hij van mede verdacht was, zo had ie verteld. Maar hij had alles op zo'n manier verteld dat toch niemand 'm geloofde. Niemand nam 'm ooit serieus, zulke dingen zei hij zo vaak.

"Nou, dat merken ze wel als we straks in de gevangenis zitten."

"Wees nou maar niet bang, m'n Pa heeft gezegd 't wel te zullen oplossen. Hij neemt een ander telefoonnummer, zogenaamd omdat Mama gestalkt wordt door haar ex.. hij dus (hij belt haar natuurlijk ook echt regelmatig, meestal vanaf z'n werk, gelukkig kan ze hem daar niet bellen dus omgekeerd belt zij hem nooit) . Verder kunnen ze er nooit achter komen welke bellers van het oude nummer over de handel gaan, want hij handelt zelf ook eindeloos in van alles en nog wat, dus dan moeten ze echt honderden nummers nagaan. Alleen Mama kan problemen met haar bijstandsuitkering krijgen.. als de politie het doorgeeft. Maar volgens Pa kunnen ze niks vinden van z'n handel. Ze zullen hooguit vreemd vinden dat we zo populair zijn dat we zoveel mensen kennen, maar het bewijst niks."

"Tof dat je Pa dat doet.. maar hij gooit je wel 't huis uit.."

Mano zei dat ie natuurlijk niet wou dat z'n eigen handel ontdekt werd. Of hij naar de bajes ging interesseerde 'm vast niet. Hij had hem ook met allerlei strafmaatregelen als zakgeldonthouding gedreigd als hij niet de hele waarheid opbiechtte. Hij heeft ze niet alles verteld van de handel, alleen dat ie in gay-video's met Timo en Wouter handelde, maar dat geloofden ze natuurlijk niet. Die meidenbanden waren veel betere handel, het zou gek zijn als we die niet gebruikten. Toen hij in hun ogen nog bleef liegen schopten ze hem het huis uit, met de opmerking van z'n pa dat ie nooit meer terug hoefde komen en z'n smerige gay-handel ook maar ergens anders deed.

"Wist ie niet dat je homo was?"

"Weet ie nog steeds niet, ik zei dat ik alleen filmde, voor de poet... Niet dat ik meedeed."

"En je ma?"

"Die vermoedt 't wel natuurlijk..sinds Timo en Wouter enzo vaak komen. Vooral Wouter is zo'n echte nicht. Maar ze heeft nooit wat gevraagd, en ik heb ook niks gezegd."

"En verder? We zitten hier veilig toch? Als Nina niks verklikt. Mijn ouders weten in elk geval niet waar dit pand ligt. Ze weten alleen dat ik in een kraakpand ergens in oost oefen. Maar waar precies heb ik nooit gezegd, noch ergens opgeschreven.. Behalve m'n agenda en die heb ik bij me."

Helemaal zeker was ik hier niet van. Als ze goed in m'n troep gingen zoeken zouden ze een telefoonnummer van Bart, Bas of Daan kunnen vinden, en via hen misschien achter 't adres kunnen komen. Ik moest hen dus eigenlijk inlichten dat ze dat niet doorgaven.

"M'n ouders hebben de jouwe uitgenodigd morgenavond," ging ik door, me dat weer bedenkend.

“Zoiets zeiden ze ja, maar wees gerust, m’n pa neemt ’t wel voor me op. Zo is ie ook wel weer. Hij weet heus wel van m’n handel, maar wil z’n naam niet te grabbel gooien dus wil niet dat ik in de bak belandt. Daar zal ie je ouders dus echt niks over vertellen.”

“Heeft je vader vroeger ook meisjes aangerand?” kon ik niet nalaten te vragen. Ik had er meteen spijt van.

“Waar slaat dat nou op Rob.. alsof jij zo’n lieverdje bent. Jemig, wat ben je toch ook een lul eigenlijk.”

“Sorry, sorry.. ’t glipte eruit..” zei ik snel.

Mano ging chagrijnig op een stuk zeil dat in een hoek lag zitten en begon een joint te draaien.

Nu was ’t voor ’t eerst es mijn beurt m’n genegenheid te tonen. Ik ging naast ’m zitten en sloeg een arm om ’m heen.

“Hé, ik ben blij dat je er bent,” zei ik, recht uit m’n hart.

Mano likte het vloeitje af en plakte z’n joint dicht. Nog voor ie ’m opstak keek ie me aan.

”Echt?” vroeg hij. Hij zag al aan m’n ogen denk ik dat ik ’t meende. In elk geval pakte hij m’n hoofd beet en begon me weer hartstochtelijk te zoenen. Ik voelde meteen alle spanning van me afglijden en klemde hem dichter tegen me aan terwijl ik stevig terugzoende. Even was ik volmaakt gelukkig en vergat ik alle problemen. Ik voelde de opwinding toeslaan en legde nu ook m’n andere arm om Mano’s middel. Ik was bang, maar de opwinding was sterker.. Ik schoof voorzichtig wat met m’n hand onder z’n t-shirt, dat als een losse flodder om ’m heen hing. De aanraking van zijn blote rug veroorzaakte een golf van opwinding door me heen. Ook Mano reageerde er niet onberoerd op. Hijgend omklemde hij mij nu ook met beide handen, één achter m’n hoofd, de ander begon ook een los punt van m’n t-shirt te zoeken. Ik kroop nog wat tegen ’m op en schoof een knie over zijn schoot. Hij wreef en kneep in m’n zij en nek en ik begon zacht te hijgen.

Ik weet niet wat er gebeurd was als op dat moment niet luid op de deur gebonsd werd. We lieten elkaar snel los, en op het zelfde moment kwamen er een paar lui binnenvallen met een vrolijk:

“Hebben jullie nog hulp nodig?” De voorste verstoorder was Michiel van de band.

“O.. nee, daarmee kunnen we niet helpen,” lachte hij erachteraan, toen hij blijkbaar zag hoe dicht we nog bij elkaar zaten.

Mano gooide een of ander houtblokje naar ’m toe.

“Goed getimed,” zei hij.

“Hé, we laten jullie wel met rust hoor,” zei David, die achter Michiel stond. Dat was één of andere linkse activist, die tegen elk vorm van werk en loondienst was. Volgens hem was dat verkapte slavernij.

“Nee, nou jullie er toch zijn, mogen jullie wel wat doen, kunnen wij effe pauzeren,” zei Mano, terwijl hij z’n joint opstak.

“Jullie hebben al aardig wat gedaan zo te zien,” zei Michiel, terwijl hij goedkeurend de kamer rondkeek. We hadden inderdaad al wat puin geruimd en een bezem erdoorheen gehaald.

David, Michiel en Thijs, die er ook bij was, hielpen ons nog even, tot ’t avondeten.

We aten met wat anderen mee, restjes genoeg.

We kletsten wat over hoe nu verder enzo.

“Ik ben klaar met school, ik hoef niet meer naar huis voorlopig,” zei ik op de vraag van Nina, die er ook nog was blijven eten, of ik nog spullen moest halen thuis.

Maar toen vroeg iemand of ik m'n ouders op de hoogte had gesteld dat ik niet thuis kwam vannacht. Shit nee. Dat moest ik natuurlijk wel doen, voor ze de politie gingen bellen. 't Was al bijna 6 uur, dus ma verwachtte me elk moment thuis.

Ik at dus snel m'n bord leeg. Ik zou zo wel in een telefoonsel gaan bellen dat ik bij een vriend bleef slapen.

Maar Mano vond 't geen goed idee. Hij zei dat ze dan door zouden blijven vragen, bij welke vriend enzo.. Dat ik weggelopen was was haar heus wel duidelijk, daar ik gisteravond ook al weg wilde lopen. En dat ik samen met hem was weggelopen, daar was goede kans van. Ze zouden heus wel doorhebben dat we weer contact hadden, door dit gedoe allemaal. Welk 'gedoe' liet ie maar even in 't midden gezien de aanwezigheid.

“Ik wil m'n ma niet ongerust maken.. een klein berichtje kan toch en dan hang ik gelijk op,” zei ik.

Mano liet me maar gaan. Met lood in m'n schoenen belde ik dus even later vanuit de naburige telefoonsel (op 't kraakpand was wel telefoon, maar de politie zou dan kunnen natrekken waar vandaan ik gebeld had). Ik zei Mama dat ik bij een vriend bleef slapen en vannacht niet thuis kwam. Ze vroeg natuurlijk gelijk bij wie, maar ik hing meteen op.

Ik voelde me erg rot. Ik snapte dat ze hier alleen maar ongeruster door werd. En dat ik morgen weer moest bellen om te zeggen dat ik weg bleef.. Maar ja, dat zou ik dan wel zien.

Die avond maakten we nog wat schoon in de kamer tot het donker werd.

Daarna togen we elk naar ons logeerasadresje.

Ik dacht de hele avond/nacht alleen maar aan Mano. Carmen zette muziek op.. Daar sliep haar dochtertje beter op. “And all my troubles seemed so far away,” hoorde ik. Zo leek 't wel nu.. Lekker met Mano weg van huis en alle problemen. Ik verlangde naar Mano.. wat verheugde ik me op morgen samen met hem in onze nieuwe kamer... die dan vast wel af zou komen. Samen slapen met Mano.. wat zou ervan komen? De gedachte wond me op. 't Was dat ik erg moe was dat 't me lukte me te bedwingen me niet af te rukken.

Ik had geluk dat Carmen iemand was die 't niet gek vond dat ik 's-morgens met een bobbel in m'n short m'n bed uitkwam.

Ze begon bij 't ontbijt natuurlijk wel te vissen naar m'n relatie met Mano. Ik liet er niet te veel over los. Temeer daar 't dochtertje ook steeds om ons heen hing (godzijdank). Die praatte/verstond beter Nederlands dan haar moeder, dus ik moest oppassen wat ik zei.

Carmen was in Nederland beland via een Nederlandse vrijer, die haar had verlaten. Ze had op dat moment geen verblijfsvergunning meer, geen werk etc. 't Dochtertje was al gewend hier, dus had ze besloten toch te proberen hier te blijven. Terugkeren was financieel ook onmogelijk.

't Leven was voor sommige mensen toch verdomd hard.

Na 't ontbijt bedankte ik Carmen voor de gastvrijheid en ging op zoek naar Mano.

't Was 11 uur maar hij sliep nog volgens een voorbijganger, toen ik bij de deur van Lykes kamer stond te twifelen of ik zou aankloppen.

Ik ging vast wat in m'n eentje aan het werk in onze kamer. Daan kwam me al gauw helpen.

Ik vertelde hem gelijk dat ik niet wilde dat m'n ouders wisten waar ik was, en vroeg hem m'n adres dus niet door te geven als ze hem toevallig zouden bellen. Hij vroeg of ik wel een briefje had achtergelaten dat ik voorlopig niet thuis zou komen (hij zat gister niet bij 't gesprek tijdens 't eten).

Ik vertelde hem dus van m'n korte telefoontje gister. Hij zei dat ik dan toch nog es moest bellen om het te zeggen.

Ik ging schoorvoetend naar de telefooncel. Er werd echter niet opgenomen. Gelukkig. Later nog maar es proberen. Ik belde wel meteen m'n oude vrienden maar, voor geval ze die ging bellen, om ze te zeggen dat ik van huis was weggelopen en ze in geen geval mochten zeggen als m'n ouders belden waar 't kraakpand was. Dat beloofden ze allemaal (ik trof ze allemaal thuis zowaar). Ik zei dat ik geen tijd had verder te praten en ze nog wel zou bellen. Zo kon ik verdere vragen vermijden. Ik kon zelf ook geen vragen stellen, maar geen van ze had spontaan gezegd al door Mama te zijn gebeld dus zou het wel goed zijn.

Toen ik terugkwam was Mano op. We gingen samen de hele dag schoonmaken en verven. Er waren genoeg lui in huis die nog muurverf overhadden. 't Was niet genoeg, maar met een paar spuitbussen van wat graffityfanaten kregen we toch de hele muur vol, in wit, en paar groene, blauwe en oranje stroken.

Het oogde hierna meteen al een stuk frisser. En het rook een stuk frisser.

Van restjes vinyl en tapijt die mensen hier en daar over hadden maakten we een voorlopige vloerbedekking, en aan 't eind van de middag hadden we al een best gezellige kamer.

Nina kwam nog wat extra dekens en matrasjes van huis brengen (mijn dunne matrasje lag nogal hard).

“’t Is dat ik ’t jullie beloofd heb, maar als ik geweten had waarom jullie hier zitten had ik ’t nooit gedaan,” zei ze terwijl ze de spullen kwaad onze kamer insmeet, nog voor ze ons begroet had.

We keken vragend naar haar woedende gezicht.

“Hier, deze foto’s krijgen jullie terug van jullie speeltjes,” zei ze, terwijl ze een paar van de naaktfoto’s van ons en diverse meiden voor ons neersmeet.

“Wat.. hoe kom je daar aan?” vroeg Mano ongerust.

“Je schatjes stonden vanmiddag voor de deur en vroegen waar je was. Je mag me wel heel dankbaar zijn dat ik dat niet heb verraden, al heb ik dat niet voor jou gedaan. Ik had gewoon geen zin in stennis hier, ’t is hier net zo gezellig.”

“Wat.. wat hebben ze je wijsgemaakt?” vroeg Mano zo onschuldig mogelijk.

“De waarheid. Pa en Ma hebben ’t bevestigd. Ze wilden mij erbuiten houden, maar dat hadden ze niet hoeven doen. Ik wist toch al dat jij zwaar gestoord was.. “

“’t Zit in de familie hè,” zei Mano.

“Als je mij maar nooit stiekem onder de douche hebt gefilmd en op zo’n pornofilm gezet,” zei ze.

“Nee zussie, ik doe’t alleen met nog vreselijker meiden dan jij, die ’t echt verdienen,” zei Mano.

“Weet je wat ze vinden dat jullie verdienen?”

“De elektrische stoel?” zei ik. ’t Schaamrood stond op m’n kaken. Bij Nina had ik ’t verpest, dat was duidelijk.

“Geloof me maar.. Jullie zijn nog niet jarig. Ze gaan jullie op alle mogelijke manieren terugpakken, zeiden ze, o.a. met deze foto’s.”

Oei, dat hadden we kunnen bedenken, die foto’s zouden ze natuurlijk overal ophangen nu.

“We worden beroemde pornosternen,” grinnikte Mano naar mij. Ik vond er niks grappigs aan.

“We moeten naar een ander land vluchten,” zei ik.

“Dat lijkt me wel verstandig. Ze gaan ze overal ophangen met ‘gezocht’ en een beschrijving van jullie met naam en toenaam erbij. Uiteraard zichzelf eraf geknipt.”

“Dan gaan wij toch hun helft ophangen?” zei Mano.

“Ik zou maar uitkijken, want ze zijn nog veel ergere dingen van plan.

We zagen op de foto’s dat ’t Gina, Angela, Lucia en Suzanne waren. Dus Suzanne wist er ook al van (ze stond niet op de band die gevonden was, Lucia wel). De vierde en vijfde op de band, Annie en Rinske, zouden allicht ook nog van zich laten horen.. En waarschijnlijk alle meiden die we gefilmd hadden, zover die hierover hoorden. Suzanne had met enkele anderen contact wist ik. Angela ook.. ik wist ’t niet precies, wie van wie wat had gehoord van m’n ‘fotografiepraktijk’, maar het nieuws van de stiekeme films zou vast nog veel sneller rondgaan dan van m’n praktijk destijds.. Het was maar te hopen dat er nooit één van de andere films boven water kwam.

Ik bedacht weer dat ik de video-8 banden nog had. Die zouden we morgen meteen maar naar Wouter brengen. En overspoelen toch maar, hoe graag ik ze nog wel had willen hergebruiken. Dat was onmogelijk.

Ik bedacht ook dat ik Ma nog moest bellen. Maar op zondagmiddag rond deze tijd was Pa er ook vaak, post halen e.d., dus ik durfde het niet.

Ik had dus toen we om iets van half 6 weer met wat anderen in de kantine zaten te eten nog steeds niet gebeld. Daan begon er weer over. Toen ik zei dat m'n pa misschien thuis was suggereerde hij dat ik snel een brief kon posten voor 6 uur, die had Ma dan in elk geval morgenochtend.

“Daaraan kan ze zien waar ie is gepost toch?”

“Alleen dat ie uit Middenstad komt.. welk kantoor niet.. laat staan brievenbus..”

Ik moest snel beslissen, had nog 10 minuten ofzo.

Ik aarzelde te lang om nog een brief en envelop en postzegel bij elkaar te krijgen, dus ik ging toch maar bellen.

Ik kreeg gelukkig Mama aan de telefoon. Ze was inderdaad in paniek. Ik zei heel kort dat ik weggelopen was, maar me wel redde en ze zich niet ongerust moest maken en niet moest zoeken. Ze probeerde natuurlijk meteen te vissen waar ik was en vroeg me naar huis te komen, maar ik zei op te moeten hangen.

Ze herinnerde me nog snel aan de afspraak met de psychiater morgen. Shit ja, die maandag moest ik naar Wissink. Ik zei haar dat ik niet ging. Ze zei weer wat maar ik hing gauw op.

Ik voelde me nog rotter dan gister. Tegenover Mama voelde ik me vreselijk schuldig. Misschien kon ik toch een briefje sturen morgen, om te zeggen hoe erg 't me speet en zij er echt niks aan kon doen.. Dat 't allemaal m'n eigen schuld was, maar ik gewoon even tijd nodig had om na te denken.

Ik schreef 't maar meteen toen ik terug was. Harry, die homo uit 't huis, bood me aan hem bij z'n werk in Uitstad te posten, zodat 't leek of ik daar zat. Dat vond ik wel een goed idee. Hij had ook een envelop en postzegel voor me, kon hij 'm gelijk morgen meenemen.

19. Eerste nacht in de nieuwe kamer

Juli 1982

Waar ik nog 't meest mee zat was onze ruzie met Nina. Ik baalde echt dat ik 't beetje achting dat ik bij haar had verworven nu helemaal kwijt was door die stomme filmactie..

Ze was niet alleen kwaad, ook jaloers, toen ze onze mooie kamer zag. Dat merkte je aan alles. Ze zat op te scheppen dat ze een ander, leeg pand had gevonden en van plan was dat met een paar vrienden te kraken. Toen we vroegen waar, zei ze alleen 'o ergens in 't centrum, gaat jullie niks aan.'

Ze begon overal rond te bazuinen dat wij vreselijke dingen hadden uitgehaald. Ze was nog wel zo sportief om niet te vertellen wat, maar volgens haar zouden ze daar vanzelf nog wel een keer achterkomen.

“Hé, wij zijn de braafste jongens op aarde, van ons hebben jullie niets te vrezen hoor,” zei Mano tegen een paar lui die al ’t huisreglement begonnen voor te lezen (uit een leeg papier, want er was geen reglement): “niet stelen, niet vechten, niet verkrachten, niets kapot maken wat van een ander is,” etc.

“Het is jullie geraje, want we gooien iedereen eruit die zich niet gedraagt,” zei Tom, één van de oudste bewoners, een aan lager wal geraakte ex-ondernemer.

“’t Enige wat we doen is zwart wonen, verder houden we ons aan de wet,” beloofden we plechtig.

Toen Nina later die avond vertrok zei ze tegen ons (ze kwam nog wat stuff halen van Mano, wat ie haar beloofd had om haar zoet te houden): “Nou, veel plezier in jullie homonestje hè.”

Tja, dat konden we nu ook niet meer voor haar verborgen houden.

“Zeg niks tegen Pa en Ma hè, ook niet over dat ‘homo’deel,” zei Mano dreigend.

“Ik zie wel,” zei Nina.

“Ze geloven ’t toch niet als je ’t zegt!” riep Mano haar nog achterna.

En daar had hij waarschijnlijk gelijk in. Zijn vader gaf altijd enorm af op homo’s. Als z’n eigen zoon er één bleek te zijn zou hij daar niets van willen weten.

Ik zat zelf ook nog deels in de ontkenningfase. Ik begon ineens zenuwachtig te worden over wat er die avond zou gebeuren. De eerste nacht met Mano, althans sinds onze ‘coming-out’. In ’t verleden had ik vaker bij hem gelogeed, maar gewoon als vrienden.

“Zullen we een feestje geven?” onderbrak Mano m’n gemijmer.

“Wat, nu?”

“Ja, inwijdingsfeest op onze kamer.”

Daar had ik dus echt geen zin in.

“Zullen we dat niet doen als we helemaal klaar zijn?”

“Oké, vieren we vanavond met z’n tweeën een feestje,” zei Mano, terwijl hij me veelbetekenend aankeek. Ik kleurde weer es tot m’n ergernis.

Sommige huisgenoten hadden ons ook al geplaagd met of we nog glijmiddel moesten hebben enzo.

’t Was wel een goeie vraag. Daar had ik nog helemaal niet over nagedacht. Zou Mano willen kontneuken? Hoe ging dat? Deed dat pijn?

“We moeten nog wel drank hebben voor ons feestje,” onderbrak Mano m’n gedachten weer.

Hij stond al op om bij wat huisgenoten te gaan ronselen.

Hij kwam al snel terug met een paar flesjes bier.

“Van Ferrie, morgen terugbetalen,” zei hij. Ferrie, de bassist van m’n band, woonde op de eerste verdieping. “We mochten ook nog uit de koelkast in de kelder halen. Da’s gezamenlijke voorraad, moeten alleen zelf aanvullen dan ook.”

Mano opende 2 biertjes en riep, toen ik mijne had aangepakt, vrolijk:

“Nou, op onze schuilkelder dan maar hè!”

“Proost,” zei ik, iets minder enthousiast. We zopen ons helemaal lam, de voorraad was al snel leeg.

We werden vreselijk melig en hingen de foto’s van de meiden die we van Nina hadden gehad met wasknijpers aan onze provisorisch opgehangen waslijn. Intussen verzonnen we van alles om hen weer terug te pakken als ze ons voor gek zouden zetten. We hadden lol als nooit tevoren. De zojuist gewonnen vrijheid voelde geweldig en we maakten ons allerm minst zorgen over geld, eten, politie, ouders, werk etc.

We fantaseerden over de meiden van de foto’s en Mano begon weer over verkrachten. Hij begon over één van de meiden op de foto te likken en maakte intussen neukbewegingen.

Ik lachte tranen met tuiten.

Mano gooide een foto naar me toe en zei: “Hier, heb jij er ook één schatje.” ‘t Was een foto van Mano en Angela. Ik lag op m’n rug en drukte de foto tegen me aan, onderwijl overdreven kreunend met een hoog stemmetje:

“Oo.. ja Mano.. ga door... oo..”

“Kom Angela, doe je slipje uit.. ik wil je fotograferen,” zei Mano, terwijl hij naar me toekwam, en deed of ie een camera voor m’n neus had.

Ik deed m’n t-shirt omhoog en zei: “Hier, fotografeer m’n tieten dan.”

Hij kwam voor me staan en deed of ie foto’s maakte.. steeds dichterbij.

“Wow.. wat een tieten,” zei hij. Hij kwam er een ‘close-up’ van maken en richtte toen ie vlak voor me stond de camera naar omlaag. Hij zakte op z’n hurken pal naast me.

Ik had m’n joggingbroek aan (i.v.m. het schilderen, ‘t was de oudste broek die ik had meegenomen). Mano begon nu ineens aan m’n broekband te trekken met z’n ene hand, en met de andere maakte hij zogenaamd foto’s in m’n broek.

“Hé.. nou ga je te ver Mano,” zei ik lachend weer met m’n eigen stem, hem wat afwerend. Maar Mano speelde gewoon door: “Ik wil je lekkere kutje zien.”

“Doe niet zo maf man,” zei ik, met m’n eigen stem weer, iets serieuzer nu.

Hij liet echter z’n hand in m’n broek glijden en streek over m’n lul..Over m’n short nog wel, maar ‘t wond me al op verdomme.. Ik probeerde z’n hand weg te duwen, maar hij rukte ineens m’n broek een stuk naar beneden en tastte met z’n hand in m’n short. Voor ik er wat tegen kon doen had hij m’n lul beet.

Ik wilde me verzetten, maar eigenlijk kon ik 't niet meer weerstaan. Ik voelde dat ik hard begon te worden, dus ik kon al niet meer doen of ik 't niet leuk vond. Ik schaamde me wel en wist me geen raad met de situatie.

“Nou geen foto's meer maken hoor Mano,” zei ik weer met de gespeelde meisjesstem, om m'n schaamte te verbergen.

Mano boog zich over me heen terwijl hij me zachtjes begon af te trekken. Onze lippen zochten elkaar automatisch en Mano begon me nat te zoenen, m'n pik niet loslatend.

Ik hijgde van genot en streelde zijn rug, die hij zelf al ontbloot had tijdens z'n 'fotoneukerij'.

Ik tastte ook langzaam naar beneden. Hij had echter nog een broek aan en ik durfde niet verder. Ineens voelde ik me weer heel idioot. Wat ging ik nou doen? Een jongen over z'n kont strelen? Dat kon niet. Dat durfde ik niet. Dat overschreed alle grenzen van fatsoen. Stiekem meisjes filmen was daar niks bij. Ik maakte me los en duwde Mano van me af.

“Mano please, dit kan niet..”

“Tuurlijk wel, je vindt 't heerlijk,” grijnsde hij, en hij pakte m'n staaf weer beet.

Ik streed tussen angst en verlangen. M'n pik klopte en wilde verder, maar de afkeergevoelens begonnen de overhand te nemen.

“Ik kan 't niet, echt niet,” verweerde ik me weer.

“O jawel, je kon 't vorige week op 't feest ook.”

“Dit hebben we toen niet gedaan.. en er waren meiden bij..”

“Nu ook,” zei Mano met een brede grijns, en hij wees op de foto's aan de waslijn. Ik moest tegen wil en dank lachen.

Hij begon met z'n vrije hand met m'n tepels te spelen en boog weer naar me toe. Ik ontweek z'n geile blik en trok m'n hoofd wat terug.

“Toe nou Mano.. ik zei toch dat ik niet kan..”

“Wil je dat ik stop?” zei hij, en hij verslaptte zijn greep om mijn pik. Ik kwam een beetje op adem, maar besepte gelijktijd dat ik niet meer terugkon. Ik was zo opgewonden, ik was niet meer te stuiten. Als hij zou stoppen zou ik uit pure wanhoop een rat neuken (als die er nog waren, we hadden alle hollen dichtgestopt en ontsmet). Mano zag m'n innerlijk gevecht en begon weer met m'n pik en tepels te spelen om me op te hitsen.

Hij boog zich nog wat naar me toe en zei zacht: “Je hoeft niks bij mij te doen hoor, als je dat niet wil.”

“Ik wil 't wel, maar kan 't niet,” zei ik terug en begon me toch weer over te geven aan de opwellende opwinding.

“'t Is goed Rob, laat mij maar begaan, ontspan je,” fluisterde hij, terwijl hij m'n oor en nek zoende. Hij streelde m'n borst en zij.

Hij kwam zachtjes half over me heen liggen. Ik voelde z'n naakte bovenlijf tegen me aan. Hij schoof een been over mijne, intussen trok hij me nog, met z'n hand in m'n short.

Al snel begon trok hij m'n broek helemaal uit, m'n short liet ie aan gelukkig. Ik schaamde me weer, maar hij streelde zo lekker over m'n benen dat ik me niet verzette. Hij trok z'n eigen broek ook uit en kwam in z'n shortje op me liggen. In volle lengte nu. Ik voelde z'n harde tegen mijne. Daar schrok ik even van, maar tegelijk overmande de opwindning me en ik vergat m'n schaamte en afkeer. Ik begon mee te wrijven met de bewegingen die Mano maakte en onze pikken schuurden langs elkaar. Ik voelde Mano's warme adem in m'n nek, terwijl hij aan m'n oorlelletje leebberde. Onwillekeurig moest ik denken aan al die keren dat ik 'm met meisjes bezig had gezien en gefilmd had, en dat beeld wond me nu ineens vreselijk op. Toch had ik 'm nooit zó horen hijgen als hij nu deed. Wild wreef hij met een hand langs m'n zij en heupen en kneep even in een bil. Ik liet mijn handen zachtjes over zijn rug glijden. Meer durfde ik nog niet.

Hij deed z'n short wat naar beneden, en toen mijne ook. Nu voelde ik zijn blote edele delen op mijne.

Uitzinnig van opwindning begon ik nu toch in zijn kont te knijpen. Hij zoende me weer en liet zijn tong ver in m'n mond glijden.

Ik kon me niet meer beheersen. Ik duwde met m'n hand zijn kont stevig tegen me aan en zijn kruis drukte hard tegen mijne. Ik voelde dat ik klaar ging komen.

Ik sloeg een been over zijne, en perste me omhoog tegen hem aan.

"Ga door Rob," hijgde Mano, of kreunde hij meer eigenlijk. Ik duwde zo mogelijk nog harder heen en weer en er ging een schok door me heen toen ik vocht over m'n buik voelde lopen. Was ik dat? Mano schokte en trilde en ik begreep dat hij 't was. Dit maakte me zo geil dat ik ook alle controle verloor en m'n orgasme vrijelijk liet komen.

Ik denk dat we zeker een minuut, of langer, zo tegen elkaar lagen te schokken en trillen, en toen lieten we elkaar langzaam los.

"Oho.." lachte Mano half, "Dit was beter dan al die meiden bij elkaar!"

"Je hebt niet eens een 'gat' nodig!" lachte ik mee.

"Verdomme Rob, we zijn echt een stelletje flikkers."

"Jij was 't allang toch," plaagde ik 'm.

"Jij zeker niet," mopperde hij terug, terwijl hij half van me afgleed. Ik was even stil.

"Misschien, zonder dat ik 't wist," zei ik toen zachtjes.

Mano draaide zich op z'n zij naar me toe en leunde op z'n elleboog.

"Ik ben gewoon zo'n lekker ding, daar kan niemand van afblijven," grijnsde Mano, terwijl hij zijn ogen langs mijn lichaam liet glijden.

"Ik denk.. dat 't meer tussen de oren zit," zei ik peinzend.

"Wat? Vind je me geen lekker ding?" zei hij kwasi beledigd.

“Jawel.. ik denk 't wel,” zei ik. “Maar 't is meer dan dat.”

“Wat dan.. mm... vieze seksmaniak.. ga nou niet over heilige dingen praten, liefde enzo, hè.”

“Ik weet 't zelf niet,” zei ik naar waarheid. Nee, 't was geen liefde, gewoon lust. Maar wat er dan zo aantrekkelijk aan Mano was, daar was ik nog niet uit.

“Je bent gewoon een hitsig jochie, dat nergens van af kan blijven,” zei Mano.

“Misschien..” dacht ik hardop.. “misschien heeft 't met de films te maken. Heeft dat toch iets losgemaakt, als ik jou bezig zag.”

“O, dus je geile stiekem wel op mij.”

“Nee, toen niet. Niet bewust in elk geval. Echt niet. Maar ja... ach ik weet 't ook niet.”

“Wat doet 't er ook toe,” zei Mano, en hij begon over 't sperma op m'n buik te wrijven met een vinger.

“We hebben er een zootje van gemaakt hè,” grinnikte ik.

“Behoorlijk,” beaamde Mano, geconcentreerd op z'n vinger op m'n buik.

“Ga jij pleepapier halen?” vroeg ik. “Jij bent minder vies dan ik.”

Op de kelder verdieping was geen wc, dus we moesten steeds naar boven. Dat was wel lastig.

“Zodirect.”

“Kom, ik krijg 't koud,” zei ik. De kelderkamer was tamelijk kil, zelfs in de zomer.

“Goed, ik ga al.” Hij stond op en trok een broek aan.

“Doe ook effe een t-shirt aan, zo ga je niet lopen over de gang,” zei ik.

“Dan wordt m'n t-shirt nat.. heus niemand ziet 't hoor, zo laat in 't donker.” Mano liep de kamer al uit.

Nu hij weg was begon pas tot me door te dringen wat we hadden gedaan. Sjemig, dat had ik nooit van mezelf gedacht. Ik voelde weer wat schaamtegevoelens terugkeren, maar 't genotsgevoel dat nog was blijven hangen overwon dit keer en 't interesseerde me totaal niet meer wat de wereld ervan vond. Mano en ik waren samen onoverwinnelijk.

20. Zelfstandig/Rechtszaak/vonnis

Juli 1982

De eerste dagen in 't kraakpand hadden we een grandioze tijd. We hadden de video-8 banden overgespoeld en naar Wouter gebracht, die ze voor ons in bewaring hield. Ik zou ze ooit wel weer willen hergebruiken. Ze waren toch beetje te duur zomaar weg te gooien. Timo, die er ook was, begon al plagerig dat ie 't zonde vond, hij had nog wel een kopietje voor zichzelf willen maken, we stonden er zo leuk op. 't Was dat ik hem te vriend moest houden i.v.m. ons geheim, anders had ik

hem een pak rammel verkocht. Dat hij en Wouter onze andere (bewerkte) banden allang hadden zitten bekijken dacht ik maar niet aan.

Ik had nog een tweede brief aan Mama geschreven dat ik me goed redde en werk ging zoeken. Dat was ik ook echt van plan. Voor de zomer in elk geval. Ik wist nog niet of ik naar de kunstacademie wou volgend jaar. Misschien kon ik liever gaan werken. Ik wilde niet van Pa en Ma afhankelijk zijn. Ik kreeg in 't kraakpand natuurlijk geen uitwonende studietoelage.. trouwens, Pa en Ma moesten gezien hun inkomen toch alles betalen. Ik kon wel lenen, maar dat wou ik liever niet. Ik zou wel zien. Eerst een baantje vinden, misschien vond ik iets dat ik straks naast m'n studie kon blijven doen, parttime. Veel geld had ik niet nodig in 't kraakpand.

Aan gepakt worden en gevangenis enz. enz. dacht ik maar niet.

Ik had nog wat geld, o.a. die f 200,- van de filmopbrengst, maar dat begon na een week of 2 ongeveer op te raken. En Nina weigerde nog langer eten voor ons binnen te smokkelen, dus we moesten zelf aan ons kostje zien te komen.

Mano wou 'gewoon' gaan jatten, maar mij leek dat niet slim. Als we nu gepakt zouden worden draaiden we de bak in, wat jammer zou zijn nu we net zo'n leuk leven hadden.

Ik nam een postbus (weer een smak geld helaas) om de antwoorden van bedrijven op m'n sollicitaties naartoe te laten sturen. Ik ploos advertenties na, solliciteerde in winkels, bij vuilnisdiensten, fabrieken, kantoren, van alles. En bij uitzendbureaus natuurlijk. Via dat laatste vond ik een schoonmaakbaan in de thuiszorg. Ik dus bij zo'n oud dametje op bezoek, waar ik voor zou moeten gaan werken. Maar die wou me niet vanwege m'n oorringetje. 't Volgende oude dametje (waar ik zonder oorring heenging) vond me te jong. Toen gaf ik 't maar op, in overleg met de thuiszorgorganisatie.

Mano nam een krantenwijk, elke ochtend vroeg. Ik was benieuwd hoe lang hij dat vol ging houden.

We hadden samen maar één fiets, dus ik kon er niet ook één nemen, niet 'sochtends dan.. Bovendien wou ik een fulltime baan.

Ik vond een baan in een wasserette. Na 3 dagen werd ik ontslagen omdat ze me te langzaam vonden.

Mano en ik besloten dat we uit wraak de ramen van het bedrijf vol met graffiti zouden spuiten. Over een paar weken pas natuurlijk, nu direct zou opvallen.

Volgende baan was aan de lopende band. Ook daar werd m'n tempo niet hoog genoeg bevonden en kon ik weer vertrekken.

De moed begon me in de schoenen te zinken.

We moesten toch af en toe wat eten jatten in de supermarkt, wat vrij simpel was gelukkig.

Mano repareerde wat fietsen voor mensen in 't kraakpand en verdiende zo nog wat bij.

Ik probeerde met auto's wassen hier en daar een zakcentje te verdienen. Maar 't was minimaal.

't Zette allemaal geen zoden aan de dijk. We hadden toch meer kosten dan we dachten, vooral Mano met z'n drank en wief.

Aan gas en licht hoefden we gelukkig niks te betalen, het werd allemaal illegaal afgetapt. Alleen de watermaatschappij had door dat er iets niet klopte en daar werd netjes aan betaald. Met z'n allen was dat goed te delen, dus wij waren nog even gevrijwaard. Maar als we werk hadden zouden we wat meebetalen.

Mano kwam op gegeven moment echt tekort i.v.m. z'n wief, en hij had al bij diverse mensen schulden.

Daarom overwoog hij heren te gaan afpijpen in 't Wilhelminapark. Ik zei dat ik 'm dan niet meer zou aanraken, en wist hem zo (voorlopig in elk geval) tegen te houden.

Onze innige vriendschap hield ons op de been. We waren dolverliefd op elkaar, en hadden geeneens veel behoefte meisjes te versieren. We vermaakten ons vooral met elkaar. Het was een hele nieuwe ervaring voor me, en voor Mano op z'n films met Timo en Wouter na ook, beweerde hij nog steeds. Dus 't was voor ons beide heel spannend. We deden van alles. Alleen kontneukten we niet. We probeerden 't wel, maar het was pijnlijk, condooms scheurden, en we vonden 't eigenlijk niet nodig. We vermaakten ons prima. Ik schaam me een beetje om erover te schrijven, daarom hou ik 't kort, zonder al te veel details.. Maar we deden dingen als pijpen, elkaar rukken, of de één pijpte de ander terwijl die de één rukte. Ik vond het nog steeds wat eng en raar, en meestal nam Mano dan ook 't initiatief. Als ik bijvoorbeeld rustig in m'n shortje op de bank zat (ja, we hadden een 2e hands bedbank weten te bemachtigen, uitgekapt was 't een 2 persoonsbed) kroop ie tussen m'n benen, trok m'n short omlaag en begon ie me te pijpen.. Met condoom hoor, zodra hij stijf was. Verder likten en vingerden we elkaar enzo, o.a . onder de douche. Nu ja, en verder gewoon lekker stoeien, strelen, rommelen. Mano kon niet van me afblijven, en ik ook eigenlijk niet van hem. Ik kreeg vanzelf zin aan 'm te zitten als ie naakt naast me op de bank kwam zitten bijvoorbeeld.

Nu ja, dat even kort over ons prille 'liefdesleven'.

Ik belde Mama eind juli om te laten weten dat ik 'nog leefde' en alles goed ging. Toen zei ze dat Mano en ik allebei een dagvaarding hadden ontvangen om voor de rechtbank te verschijnen, i.v.m. de filmkwestie.

Ze zei dat het beter was wel te verschijnen, om m'n onschuld te tonen. Anders werd sowieso van alle aantijgingen aangenomen dat we die gedaan hadden. Op eerdere oproepen van de politie voor verhoor waren we al niet verschenen, daar wisten we immers niets van (onze ouders konden ons niet bereiken, en Mano had van Nina ook niks gehoord), als we nu weer niet kwamen maakten we ons echt erg verdacht, dat we veel op ons kerfstok hadden.

Ik overlegde met Mano en die belde schoorvoetend z'n vader om te overleggen. Die zei hem dat ie een goede advocaat had geregeld, maar dan moest ie dus wel komen opdagen. En niet wachten op een eventueel arrestatiebevel. Dat maakte het allemaal erger. Hij zei dat Mano eigenlijk eerst nog met de advocaat moest praten, maar dat wou Mano niet. Hij had Mano ook aangeraden de evt. nog

overgebleven banden te vernietigen, en niet alleen overspoelen, want dan kon soms toch nog te zien zijn wat eronder had gestaan.

We vreesden juist als we ze in de gracht zouden gooien ze ergens zouden gevonden worden, dus lieten ze bij Wouter. Daar lagen ze hopelijk veilig.

We besloten naar de rechtszitting te gaan onder voorwaarde aan onze ouders dat ze ons niet zouden dwingen naar huis te komen.

We deden of we niet van elkaar wisten waar we verbleven, en elkaar alleen een keer toevallig waren tegengekomen.

Donderdag de 29^e was de zitting. Mano was toevallig de dag ervoor, 28 juli, jarig. Dat vierden we maar niet.

Er was voor mij ook een advocaat. Ik wist niet of die werd toegewezen, nu ik meerderjarig was en inkomstenloos. M'n pa zou er dik voor moeten betalen als het onder zijn verantwoording viel. Maar hij had er niks over gezegd dus 't zou wel een pro deo advocaat zijn. Hem kennende had ie me het anders vast wel ingewreven.

Ik was bloednerveus.

Mano en ik kwamen uiteraard elk afzonderlijk. Ik had een uur van tevoren al afgesproken met Papa en de advocaat. Om nog wat door te spreken. Mano's vader had gezegd dat er van de handel geen bewijs was, dat we daar ook echt onze mond over moesten houden dus.

Ik zei dus tegen mijn advocaat daar ook geen woord over. Alleen het uitdelen aan een paar kennissen zoals afgesproken. Hij zei tot 'n ontzetting dat op voyeurisme, dat was de term voor iemand ongevraagd naakt filmen en dat publiceren 2 jaar gevangenisstraf stond. Althans voor volwassenen.

Hij zou voor mij het woord doen, maar ik zou allicht ook vragen krijgen om zelf te beantwoorden.

Nou en die kreeg ik. Mano ook. Zeer lastige vragen, maar we hielden allebei voet bij stuk dat 't puur om 'hobbydoeleinden' was gegaan.

Ik kon aantonen dat m'n interesse op school lag bij film en fotografie, en dat ik daarom ook naar de kunstacademie ging e.d. (dit had m'n advocaat aangevoerd). Dus het was voor mij vooral 'oefenmateriaal' geweest om me verder die kant op te ontwikkelen. We hielden ook vol maar één seksfilm te hebben gemaakt. Gelukkig bleken er geen andere banden gevonden te zijn.

We moesten eigenlijk ook de originele band(en) overleggen, maar we zeiden dus dat we die allang hadden overgespoeld en inmiddels ook weggegooid.

't Feit dat we voortvluchtig waren en niet op eerdere oproepen voor verhoor door de politie waren verschenen werkte niet in ons voordeel, zo vond de openbaar aanklager. Die eiste 3 maanden

gevangenisstraf, maar zonder voorarrest. Tegen mij werd 't zelfde geëist als Mano, al was ik meerderjarig. Ten tijde van het 'vergriep' was ik nog minderjarig. Het was duidelijk uit verhoren gebleken dat het m.n. in de periode t/m april was gebeurd. Omdat we nu meerderjarig waren konden we niet meer naar een jeugdinstelling. Maar m'n advocaat had van tevoren gezegd dat we zeer waarschijnlijk alleen een taakstraf kregen, zeker als de handel niet zou komen vast te staan.

De ouders van de meiden, en de meiden zelf die aanwezig waren, waren woedend en moesten meermaals tot bedaren gebracht worden. Ik durfde geen van allen aan te kijken. Behalve de 5 meisjes van de film was Suzanne er ook. Ze bleek ook aangifte te hebben gedaan, daar ze vermoedde dat we haar ook gefilmd hadden. Ze verklaarde dat er wel 20 meiden bij ons thuis waren geweest, voor zover ze wist, voor die zogenaamde fotosessies. Zij en Angela lieten ook foto's van wat andere meiden zien. Dat bewees natuurlijk nog niet dat we die ook gefilmd hadden, maar we kregen er wel een hoop vragen over. We zeiden maar dat we alleen de mooiste meisjes hadden gefilmd. Hopelijk stemde dat de aanwezige meiden ietsje milder. 't Leek er niet op.

Na de zitting glipten Mano en ik, ieder zijn richting, dan ook zo snel mogelijk er vandoor om de meiden met hun ouders, en onze eigen ouders te ontlopen.

Ik voelde me vreselijk schuldig, ook tegenover onze ouders. Ze zouden die woedende ouders over zich heen krijgen natuurlijk, en de slechte reputatie..

De uitspraak zou de week erop zijn.

Via een omweg troffen Mano en ik elkaar weer in 't kraakpand.

Ik had 't zowat in m'n broek gedaan tijdens de zitting, maar Mano had 't allemaal geweldig gevonden. Hij had ervan genoten hoe zijn advocaat de tegenpartij er steeds onderuit wist te lullen. Zou er al sprake zijn geweest van handel, dan was 't nog geen wettige handel, zo had ie gezegd, omdat we minderjarig waren t.t.v. het gebeurde. In elk geval Mano, die ook de meeste beschuldiging hiervan had gehad, door de man die de band had overlegd. Die had hem immers 'Rambo', de verkoper v.d. band, aangewezen. Onze ouders waren verantwoordelijk, maar als die er niet van op de hoogte waren, wat wel duidelijk was, dan was hier slechts sprake van kinderspel, geen misdrijf, zo verklaarde de advocaat. En zo had hij nog een hele rits dingen genoemd die m.i. niet veel indruk op de rechter en andere aanwezigen had gemaakt, maar Mano was vol vertrouwen.

Aug. 1982

Ik was de hele week geen seconde rustig en begon aardig sigarettenverslaafd te worden (waar ik tot dan toe grotendeels vanaf gebleven was).

Ik vond die week erna toevallig wel een goede baan. Als decorbouwer. 't Was via een uitzendbureau en op oproepbasis, maar ze garandeerden me wel tussen 25 a 35 uur werk per week.

Die eerste week had ik het al flink druk, op de gekste tijden, soms tot 's-avonds laat. Was niet zo gezellig voor Mano, maar 't was wel lekker geld verdienen. En ik vond het werk leuk. Ik kon m'n

creativiteit er wat kwijt, al moest alles natuurlijk wel op hun manier gebeuren. Maar ik leerde er veel, en had zo hier en daar een kijkje achter de schermen. Ik deed maar goed m'n best.. Ik wilde de baan niet kwijt. Als ze achter m'n evt. strafblad dat ik volgende week zou krijgen kwamen lag ik er misschien zo weer uit. Dat dat met alle ambtelijke molens wel even duurde voor zoiets bij justitie stond geregistreerd en was nagevraagd (wat ze niet eens deden, alleen voor bepaalde overheidsfuncties werd dat gedaan) had ik geen flauw benul van.

Halverwege de week, vrijdag 8 augustus, was de uitspraak.

Ik kon toen alweer geen seconde stil zitten en zat maar met m'n voeten te wiebelen.

Mano, die niet ver van me af zat, was doodkalm. Hij ergerde zich aan mij zag ik..

"Alsof ik me schuldig voelde, dus meer op m'n kerfstok had dan wat onschuldig filmen," zei hij achteraf tegen me, toen ik vroeg waarom ie me zo geërgerd had aangekeken. Ja, logisch toch.....

Maar goed, we werden godzijdank onschuldig bevonden aan handel, wegens gebrek aan bewijs, wel schuldig aan het ongevraagd filmen van meisjes in intieme omstandigheden ofzoiets.

Er was niet vastgesteld hoe de man die de film had overlegd op school er aan was gekomen, noch het feit dat hij er f 40,- voor had betaald.

Mano had de man overigens inmiddels herkend, hij had hem een keer getroffen op een industrieterrein in Middenstad om de band te overhandigen. Natuurlijk ontkende hij dat bij hoog en laag. Hij was als getuige opgeroepen. Ik had overigens geen idee wiens vader 't was, volgens mij niet van één van de meisjes. Hij had dat althans ook niet gezegd, alleen dat hij de meisjes had herkend als klasgenoten van zijn kind. Hij wou daar de naam niet van noemen, en zijn achternaam zei me niets. Niet iemand uit mijn klas, daar had ik een namenlijst van.

De jongens uit m'n klas die ik als mogelijke verspreiders van de band had genoemd tijdens de rechtszitting vorige week, waren verhoord, maar daar was niets uit gekomen.

Voor 't filmen kregen we een taakstraf: 2 maanden (75 uur) elk weekend toiletten schoonmaken op 't station. Bleh. Wel bale, nu kon ik m'n baantje als decorbouwer ook vergeten waarschijnlijk, want daarvoor werkte ik veelal in 't weekend. Ik mocht ook andere uren m'n taakstraf doen, maar het moest ruim van te voren worden ingedeeld, en ik wist nooit wanneer ik moest werken voor 't decorbouw. En ik wilde samen met Mano dat toiletwerk doen. Hij de ene toilet, ik de andere, zo begrepen we.

We baalden wel van deze straf, vooral omdat Pa en Ma het nu wisten en ons daar dus konden vinden.

Ik praatte dus maar even met m'n ouders, na afloop van de rechtszitting. Mano ging er wel gelijk vandoor.

We gingen ergens koffie drinken, want ik weigerde wel mee naar huis te gaan, al drongen Pa en Ma daarop aan. Maar ze stemden uiteindelijk toe. Ze zagen ook wel dat ik anders gewoon weg zou lopen.

Ik vond het echter toch wel fijn even met ze te kunnen praten, al waren ze natuurlijk ontzettend kwaad. Maar ook weer niet zo erg dat ik dichtklapte en wegliep. Ik merkte aan Mama dat ze erg van streek was, en me ook wel miste. Omgekeerd ook, ik had haar en thuis best gemist besepte ik nu, en ik moest m'n tranen paar keer flink inslikken.

Ze wilden weer dat ik met de psychiater ging praten. Ik hoefde niet thuis te komen als ik dat niet wou, maar dan moest ik echt naar die psychiater. Ik was nog wel welkom thuis, ondanks alles. Ze probeerden ook eindeloos te vissen waar ik nou verbleef, maar ik zei niets daarover.

We spraken wel een vaste tijd af dat ik zou bellen elke week, en dat we elkaar af en toe zouden ontmoeten. Ik wilde dat liever niet thuis doen, maar ik zou er nog over denken.

Ze vroegen ook naar m'n toekomstplannen. Ik stond nog steeds ingeschreven bij de kunstacademie. En ze begonnen over de administratie enzo. Ik moest m'n eigen ziektekostenverzekering afsluiten als ik officieel uit huis ging. Ik zei nog bij Ma ingeschreven te willen blijven als dat kon. Ze zeiden dat ik dan geen bijstand kreeg als ik niet ging studeren, en werk vinden ook niet zou lukken. Maar toen ik vertelde van m'n baantje bij 't decorbouw waren ze toch wel trots geloof ik. Ze reageerden in elk geval positief. Maar ze drongen er toch op aan dat ik verder ging studeren, de kunstacademie of evt. iets anders als ik niet te laat was met aanmelden.

Ik besloot toch maar naar de kunstacademie te gaan, dan had ik in elk geval een basisbeurs. Was niet veel, maar het was iets. En met m'n bijbaantje moest ik me wel redden. Pa zei me wel financieel te willen steunen als hij zag dat ik echt goed m'n best deed op de kunstacademie en de taakstraf naar behoren zou afronden. Ik zei dat ik me wel redde.

Verder vroegen ze nog of ik niet aan de drugs was, wel goede vrienden had of andere contacten enz. Ik verzekerde ze nogmaals dat ik me prima redde en geen rare dingen (meer) deed.

Toen we afscheid namen had Mama, die eigenlijk zelden huilde, tranen in haar ogen. Ik beloofde haar plechtig m'n leven te beteren en toch gauw een keer langs te komen om in elk geval m'n fiets en nog wat kleren e.d. op te halen. Ook post en m'n administratie (en kopie diploma's, de uitzendbureaus hadden me daar al paar keer om gevraagd, mogelijk waren sommige banen wel daar op afgeketst).

Ze gaf me het adres en telefoonnummer van de psychiater, waar ik maar gauw eens een afspraak mee moest maken.

M'n autorijlessen werden wel stilgelegd, dat snap je wel. Daar moest ik dan ook maar zelf voor werken, als ik zo graag zelfstandig wou zijn. Ik wilde daar wel mee verder, had al 2 maanden niet geleest. Als ik het niet helemaal wou verleren, moest ik toch gauw weer lessen.

21. Achtervolgd

Aug. 1982

Wanneer we precies met de taakstraf moesten beginnen was nog niet duidelijk. Daar kregen we nog bericht over van het betreffende bureau. Ik had met Ma afgesproken dat ik wekelijks zou bellen of er belangrijke post en/of telefoon was geweest.

Maar in elk geval 't weekend erop hadden we nog niets gehoord, en Mano en ik besloten toch om weer es uit te gaan, o.a. om nog beetje Mano's verjaardag te vieren. We konden niet eeuwig onderduiken.

We gingen naar een bekende disco in Middenstad, met wat andere lui van o.a. het kraakpand (Lyke, Michiel, Ciska en Arnold, een vriend van Ciska buiten 't kraakpand). Toen we in de rij voor de ingang stonden, stonden er een paar lui de hele tijd naar ons te kijken en ginnegappen.

Een paar van ze kwamen me bekend voor en plotseling wist ik waar ik ze van kende: de toneelschool. Shit. Ik wou net Mano aanstoten dat we naar een andere tent moesten gaan (met een smoes naar de anderen toe) toen we al naar binnen moesten. We konden niet meer omkeren, Ciska en Arnold waren al bezig kaartjes te kopen. Het was een enorme drukte en ik kreeg geen kans Mano aan te spreken. Ik probeerde het wel, maar hij wuifde me de hele tijd weg met 'straks, binnen'.

Ook bij de garderobe kreeg ik geen kans hem weg te trekken, hoe paniekerig ik ook naar 'm keek. Hij zag het kennelijk niet in het half donker en de drukte. Toen we eindelijk door konden lopen en op een iets rustiger stuk gang kwamen wou ik zeggen wat er aan de hand was.. Ik had de toneelschoollui ook zien binnenkomen achter ons. "Die lui," en ik wees Mano naar ze, "die zijn van.." Verder kwam ik niet. Zodra Mano ze zag stapte hij op ze af. Ik probeerde hem tegen te houden, maar hij liet zich als gewoonlijk niks in de weg leggen. Hij had zich al de hele tijd kapot geërgerd aan ze, en toen ie ze nu weer geamuseerd naar ons zag kijken, was het voor hem genoeg.

"Wat is er zo grappig?" vroeg hij zodra hij voor ze stond. Ik trok nog steeds aan z'n arm, maar hij deed of ik lucht was.

"Er staat een flinke geldprijs op jullie hoofd," zei één van de jongens van het groepje.

Ik begon te vermoeden dat dit over de foto's ging die volgens Nina verspreid werden door de meiden.

"Je hebt een lekker kontje, de voorkant is ook niet onaardig, beetje veel schaamhaar," zei één van de meiden pesterig tegen Mano.

"Ken ik jou?" vroeg Mano verbaasd. Shit, begreep ie niet waar 't over ging?

"Kom nou joh," zei ik weer. Onze vrienden stonden nog op een afstandje te wachten.

"Nee, maar ik jou wel," lachte 't meisje smalend, "en jou ook," richtte ze zich nu tot mij. "Blond schaamhaar, schattig."

Het moest over de foto's gaan, dat was duidelijk.. Of misschien zelfs een film, bedacht ik in paniek.

"Je zult wel in de war zijn met iemand anders," zei ik maar, in de hoop dat m'n rooie kop door de vage verlichting niet te zien was.

“Nee hoor, ik ben goed in gezichten herkennen, en de foto’s van jullie 2 hangen al een maand ofzo in theater Pandora. Vonden ze zeker leuke muurdecoratie, dat ’t er nog steeds hangt.”

Theater Pandora was een klein, beetje alternatief, theater in de stad waar vaak onbekende bandjes enzo optraden. Ik was er zelf nooit geweest, maar kende het van horen zeggen.

“Wat voor geldprijs staat er dan op ons, en levend of dood?” vroeg Mano.

“f 1000,-, liefst levend,” zei de eerste jongen weer, “ maar dood mocht ook.”

Ik zag Michiel, Lyke Ciska en Arnold dichterbij komen. Daarom trok ik Mano weer weg van de jongelui en zei:

“Ze zwammen maar wat, kom op.” Mano liet zich eindelijk meetrekken gelukkig. Hij zei alleen nog achterom naar de lui:

“Goh, ze willen ons wel erg graag ’t bed in hebben, voor zoveel geld.”

“Ze zijn bang,” hoorde ik er één roepen toen we wegliepen.

Natuurlijk begonnen de anderen ons uit te horen toen we aan een tafeltje zaten.

Ze hadden helaas nog net gehoord van die geldprijs. Hopelijk niks van de foto’s, of waar die hingen.

Ik gaf maar toe dat ’t bekenden van m’n toneelschool waren.

“Rob heeft eindeloos vijanden gemaakt,” zei Mano lachend.

“Wat.. jij hebt mijn reputatie daar verknald door je respectloze gedrag,” zei ik lachend terug.

“Wat hebben jullie nou gedaahaan?” zeurde Ciska op zoet toontje. “Voor wat handtastelijkheden gaan ze geen f 1000,- uitloven.”

“Voor die van Mano wel,” lachte ik weer.

“We gaan ’t ze zelf wel vragen als jullie niks zeggen,” zei Michiel.

“Ben je bezopen.. je gaat je vrienden toch niet uitleveren?” zei Mano half serieus, half als grap.

“Hangt ervan af wat ze gedaan hebben.. als jullie niks zeggen..”

“Oké, we vertellen ’t wel een keer, maar niet nu oké?” zei ik.

De rest van de avond in de disco kon ik niet echt genieten. Ik keek steeds ongerust om me heen of ik de lui nog zag (gelukkig niet, ’t was ook megadruk) en ik piekerde over wat we de anderen moesten vertellen.

Mano leek weer es nergens moeite mee te hebben en die was vrolijk aan het feesten, blowen en meiden versieren. Ja, dat deden we nog steeds, zij het wat minder, en meestal bleef ’t bij flirten, de meiden op het kraakpand m.n. Daarbuiten hadden we niet zoveel leuke meiden ontmoet. Maar nu was Mano weer volop aan de gang.

Hij merkte wel dat ik stil was en hij probeerde me steeds mee te trekken, op mooie meisjes te wijzen, e.d. Maar ik was niet in de stemming. Ik probeerde e.e.a. te vergeten door flink te blowen en drinken, maar daar leek ’t allemaal alleen maar erger door te worden. Ik leek overal om me heen

meiden van de toneelschool te zien die we gefilmd hadden, en ik wilde alleen nog maar weg. Natuurlijk wilden de anderen nog lang niet weg, ook Mano niet.

Ik vroeg hem dan in elk geval even mee naar buiten te komen. Hij grijnsde en zei: "O, ik snap al wat je wil." Ik schudde van nee, maar dat overtuigde hem niet. Ik liet 'm maar even in de waan wat te 'willen', dan kreeg ik 'm in elk geval mee. Met een stempel op de hand kon je in en uit lopen.

Buiten trok ik 'm mee naar een rustig steegje opzij van de straat waar de disco aan lag en natuurlijk begon Mano me daar aangekomen meteen te zoenen. Dat hadden we binnen, in 't 'openbaar' nog niet gedaan, daar was zelfs Mano blijkbaar te schijterig voor, of hij wilde daarmee z'n kans op meiden veroveren niet verpesten.

Ik kreeg wel even zin me eraan over te geven, zijn lichaam voelde veilig tegen me aan en hij zoende weer heerlijk, maar ik dacht weer aan onze 'misdaad' en de foto's die kennelijk echt overal hingen en duwde hem weg.

"Mano, we moeten praten," zei ik ernstig.

"Wat nou? Je gaat 't toch niet uitmaken?" vroeg hij verschrikt.

"Nee, nee, tuurlijk niet. Ik zit alleen met dat filmgedoe. Wat moeten we de anderen nou vertellen?"

"Hé, kom, dat bedenken we later wel jôh, laten we nou effe genieten."

"Dat kan ik niet."

"Sjemig, jij maakt je altijd zo druk. Ik verzin wel wat, 't komt wel goed." Hij begon me weer te kussen en duwde me zachtjes tegen de muur.

Ik verzette me nog even, maar door de alcohol en wied kon ik niet meer helder denken en ik gaf me over aan Mano.

Ik schrijf even geen details, maar hij hielp me met z'n handen op erogene zones m'n zorgen wat te vergeten, en na een stevig orgasme kon ik er weer even tegen.

In de heerlijke naroes had ik ook geen zin meer om over de filmproblemen te praten en we liepen vrolijk kwebbelend over lekkere meiden die we vanavond wel zouden meenemen enzo terug naar de disco.

Toen we de disco wilden binnengaan zagen we net dat groepje van de toneelschool naar buiten komen. We dachten dat ze ons nog niet gezien hadden en snel liepen we terug naar buiten en verschuilden ons achter een auto.

We zagen ze onze kant op wijzen toen ze naar buiten kwamen, en ik begon 't benauwd te krijgen.

"Ze hebben ons gezien," fluisterde ik tegen Mano.

"Nou en, wat kunnen ze doen?" fluisterde hij terug.

Op dat moment liep 't groepje onze kant op en ze kwamen zo dichtbij, liepen al om de auto's heen enzo, dat we wel weg moesten rennen, anders vonden ze ons zeker.

We liepen naar de overkant van de straat en zagen toen 't groepje achter ons aankomen. We werden de kant van de straat op gedreven waar geen bars, seksshops etc. meer waren, zodat we nergens naar binnen konden vluchten. Verderop in de straat werd 't alleen maar stiller, en ik trok Mano aan z'n mouw: "Kom, niet verder, laat ze maar komen. Hier zijn te veel mensen om ons wat te kunnen doen."

We bleven staan, en Mano keek uitdagend naar 't naderende groepje.

"Zie je wel dat ze bang voor ons zijn," hoorden we een jongen zeggen toen ze ons naderden.

"Slecht geweten hè," zei een meisje. Ze bleven voor ons staan en een paar jongens keken ons tamelijk dreigend aan. Ze waren met z'n zevenen, 4 jongens en 3 meiden.

"Wat moeten jullie van ons?" vroeg ik.

"Die geldprijs lokt," zei één van de jongens.

"Als jullie ons wat aandoen worden jullie straks zelf gezocht," zei ik.

"Als jullie meewerken doen we niks," zei de jongen die ons als eerste had aangesproken begin van de avond, een lange slungelige gozer.

"De dames willen zeker een stevige beurt," zei Mano, met een blik naar een paar meisjes. "Ze zien eruit of ze erg tekort zijn gekomen."

"Oké, goed idee, kleed jullie maar uit," zei de lange jongen.

"Lady's first," grijnsde Mano, terwijl hij ze al half uitkleedde met z'n ogen.

"Als je niet meewerkt, helpen we je wel een handje," zei de lange jongen weer, en hij kwam dreigend een pas dichterbij. Mano bleef steevast staan en zei:

"Als je me wil uitkleden.. probeer maar."

"Ja, maar niet hier, jullie komen netjes mee naar onze auto," zei de jongen weer.

"Ikke niet," zei Mano. De jongen greep hem nu bij z'n kraag en probeerde hem mee te trekken. Mano gaf hem een stoot in 't gezicht, die hij half ontweek. Hij greep Mano nu harder beet en een stevig gevecht barstte al gauw los. Een andere jongen greep mij, toen ik me ermee wilde bemoeien.

Toen ik me met een judotrucje losmaakte, pakte een andere jongen, behoorlijk forse, me beet en smeed me tegen de grond.

Ik werd dus door beide jongens aangevallen nu en ze probeerden me mee te trekken naar ergens waar kennelijk hun auto stond. Ik verdedigde me uit alle macht.

Ik zag Mano worstelen met de 2 andere jongens, terwijl 2 van de meiden hem ook probeerden vast te grijpen. Het derde meisje zag ik niet. Ik sloeg en schopte van me af, maar dat leverde mij ook weer klappen op. Ik begon om hulp te schreeuwen, wat me nog wat extra klappen opleverde.

Maar ineens hoorde ik een meisje schreeuwen: "Politie! Wegwezen!"

De jongens lieten me los en renden weg. Ik keek waar Mano was. Hij stond net op, iets van mij vandaan. Hij zag er ongedeerd uit gelukkig, afgezien van verfomfaaide kleren e.d.

We zagen een politieauto naderen. Hadden wij effe geluk. Mano wou al wegrennen, maar ik hield 'm tegen."Hé, stomkop, wij hebben niks gedaan, laat ze achter die gasten aangaan."
De politieauto stopte naast ons.

De agent die rechts zat draaide 't portier open en sprak ons aan.

"Wat is hier voorgevallen?" vroeg hij.

"We zijn zomaar aangevallen door een groepje jongelui, ze gingen die kant op," zei ik.

"Hebben jullie gedronken?" vroeg de agent.

"Wat doet dat er nou toe, ga ze achterna, misschien kunt u ze nog grijpen," zei ik kwaad.

"We moeten wel even jullie naam en adres noteren."

"Kan dat straks niet, ga ze verdomme achterna!" riep ik nog kwader.

"Er gaat een andere politiewagen op af," zei de agent. "Willen jullie even instappen, en meekomen naar 't bureau om jullie verhaal te doen?"

Nu kookte ik echt. Mano zag 't en begon de agent helemaal uit te schelden. Lekker slim.

Godzijdank kwam één van de omstanders (er had zich een aardige menigte gevormd tijdens onze vechtpartij) ons te hulp. Hij vertelde de agent wat er gebeurd was, dat hij alles van het begin af aan gezien had. Hij werd prompt ook uitgenodigd mee naar 't bureau te komen. Daar had ie niet veel zin in.

"Als u eerst die lui pakt, komen we mee," zei ik.

Toen lieten de agenten ons eindelijk met rust en zeiden alleen nog dat we morgen op 't bureau aangifte konden doen. De menigte verspreidde zich weer snel.

"Dat gaan we dus mooi niet doen," zei Mano, toen we terugliepen naar de disco.

"Waarom niet?" vroeg ik. "Onze filmzaak is afgerond, daar kunnen ze ons niks meer mee maken."

"Omdat ik dan misschien herkend word," zei Mano.

Het drong nog even niet door waar hij 't over had, maar toen zei hij:

"Er schijnt een compositietekening te hangen op 't bureau, die ik moet voorstellen."

"Wat.. o.. vanwege die verkrachting?" vroeg ik. "maar, hoe weet je dat?"

"Timo was laatst op 't bureau in West en hij zag die tekening hangen. Hij vond 'm op mij lijken. Hij maakte er een grapje over, maar toen ie zei dat het volgens het bijschrift om een verkrachting in Noord ging begon ik toch wel ongerust te worden. Kan goed dat ik 't ben."

"Shit.. en wat voor geldprijs is er op jouw hoofd uitgelopen?" grapte ik.

"Niets geloof ik. Anders had Timo me wel uitgeleverd," grapte hij terug.

"Maar, dan hadden ze je toch allang herkend i.v.m. onze filmrechtszaak? Die portrettekening staat neem ik aan in het bestand van de politie."

"Kennelijk hebben ze geen verband gelegd.. Daarom maar goed dat we niet op die verhoorproepen gereageerd hebben. Ik laat me liefst zo min mogelijk op 't bureau zien, wil geen onnodig risico lopen."

"Oké, dat snap ik.. kom, laten we maar terug naar de anderen gaan."

Bij de uitgang van de disco kwamen we Michiel al tegen. Hij was net es gaan kijken waar we bleven. Toen hij zag hoe gehavend we eruitzagen zei hij lachend:
“Goh, jullie zijn wel heel wild tekeer gegaan zeg!” Maar toen hij onze ernstige gezichten, met schrammen e.d., zag vroeg ie wat er gebeurd was en we vertelden hem het hele verhaal. Michiel voelde zich schuldig dat hij niet eerder was gaan kijken waar we bleven.

De meisjes schrokken enorm van ons verhaal, en we gingen ook niet veel later naar huis.

Plezier had ik toch niet meer in de disco. Ik probeerde Mano nog paar keer apart te nemen om wat te bespreken wat aan de anderen te vertellen, maar Mano was veel te druk met meiden versieren.

Ik liet ‘m maar. Ik werd daar niet jaloers om. Dat was anders met Timo en Wouter. Hij ging daar nog regelmatig heen. Niet om te filmen, dat durfde hij voorlopig helemaal niet meer.. Je wist nooit of hij op een homoband alsnog herkend werd en er verband gelegd werd met onze filmkwestie.

Ik ging een heel enkele keer mee, maar kon er niet zo goed tegen als de jongens wat zaten te flirten met Mano. En Timo probeerde mij ook wel beetje uit de tent te lokken had ik ‘t idee, nu hij wist dat ik met Mano ging en dus gay was. Ik was aan één kant blij dat onze filmerij was uitgekomen, anders was ik Mano inderdaad misschien kwijtgeraakt. Dan had ie met Timo en Wouter meer films gemaakt en zou hij vast wel op één van hen verliefd zijn geworden (ze hadden een open relatie ofzo, die 2). Zelf meedoen aan homofilms, daar moest ik nog steeds niet aan denken, of hooguit alleen met Mano. Andere kerels moest ik echt niet aan denken, al zagen ze er nog zo goed uit.

Timo had me één keer plagerig op m’n kont getikt, en daar was ik woest om geworden, tot aller groot vermaak.

Maar goed, Mano kreeg geen enkele meid zo ver met ‘m mee naar huis te gaan, en rond 2 uur gingen we huiswaarts.

Onderweg naar de auto lette ik nog wel op of we niet achtervolgd werden, want als ze achter ons adres zouden komen waren we zuur.

“Hoeveel mensen azen nu op jullie hoofd?” vroeg Arnold toen we eenmaal in de auto zaten (van Ciska, zij had niet gedronken).

“De halve toneelschool,” zei ik lachend, alsof ik ‘t niet serieus meende.

“Nee, kom, serieus, vertel nou..” drong Arnold aan, en de meisjes vielen ‘m bij.

“Laater,” zei ik op een toon of ik te stoned was iets zinnigs uit tekunnen brengen.

“Hij heeft gewoon een paar meiden tegelijk gehad, en die zinnen blijkbaar op wraak,” zei Mano nu.

“Ja, en Mano heeft er paar op een vreselijk grove manier aan de kant gezet,” voegde ik eraan toe.

“En dan reageren ze zo?” zei Ciska.

“Wat was er nou met naaktfoto’s.. waar ze ‘t over hadden?”

Shit, had ie dat toch gezien?

“O, van paar meiden hadden we naaktfoto’s gemaakt, samen met ons o.a., dat wouden ze zelf..” zei Mano al voor ik wat kon bedenken. Nu ja, beter, voor ze ze zelf een keer zagen. Van het kraakpand kwamen ook wel diverse lui in theater

“Lekker slim van jullie,” zei Lyke.

“Geeft niet, we hebben de negatieven nog en kunnen hen ook overal naakt ophangen als we willen,” zei ik maar.

“JA hé, hang ze op in ‘t kraakpand,” zei Michiel gretig.

“Met jullie zelf erbij dan hè,” zei Ciska.

“Ja bekijk ‘t,” lachte ik.

“Kom op.. het halve huis heeft jullie al naakt gezien,” zei ze weer, terwijl ze achterom keek en naar ons grijnsde.

“‘t Is dat je rijdt, anders had je nu iets naar je hoofd gekregen,” lachte ik.

“Ik vind ‘t wel een goed idee,” zei Mano, “Laten we ze ophangen.”

“Ben je besodemieterd, als iemand van buiten zo’n foto meeneemt en verspreidt komen ze er zo achter dat wij hier in ‘t kraakpand zitten,” zei ik.

“Volgens mij hebben jullie nog veel meer op je geweten,” zei Lyke, terwijl ze Mano, tegen wie ze aangepropt zat, speels in z’n oor kneep.

“Daar weet jij alles van toch?” zei Mano terug, terwijl hij haar verleidelijk aankeek en over haar knie streelde. Ze fluisterde hem iets in ‘t oor, terwijl ze intussen over z’n schouder mij lonkend aankeek. Ik zat naast Mano, tegen ‘t portier aan. Michiel zat tegen het andere portier. Arnold zat voorin.

“Even overleggen,” zei Mano, waarop hij zich naar mij draaide en mij in ‘t oor fluisterde:

“Lyke wil een trio vanavond.”

Ik was blij dat de aandacht van het pijnlijke onderwerp was afgeleid. Ballorig boog ik over Mano heen naar Lyke toe en fluisterde vrij luid : “Ja, dat wil ik wel,” intussen zachtjes in haar bovenbeen knijpend. Ze begon te giechelen en trok toen m’n gezicht naar de hare en zoende me losjes. Ik begon gelijk stevig terug te zoenen.

“Hé, mag ik ook nog meedoen?” lachte Mano. Ik liet Lyke los en zoende hem nu.

“En ik dan?” vroeg Michiel nu, aan Lyke nam ik aan, maar ik zei plagerig:

“Jij ook, en ik liet Mano los en boog al naar Michiel toe.

“Hé, dat bedoel ik niet!” riep ie uit.”Lyke help!”

Lyke pakte mij gauw bij mij m’n nek beet voor ik Michiel bereikte en begon mij weer te zoenen.

Ik zat al half bij Mano op schoot om erbij te komen.

“Hé, kom Rob, jij bent homo, wegwezen,” riep Michiel. ‘t Klonk best wel dreigend, maar ik plaagde

door, nog half zoenend: “Voor meisjes als Lyke maak ik een uitzondering.. maar je mag wel meedoen hoor.”

“Met jullie.. nee dank je.. Ik wil Lyke alleen,” zei Michiel. ‘t Klonk tamelijk chagrijnig. ‘t Was ook wel wat lullig eigenlijk, hij had bijna de hele avond aandacht aan Lyke besteed, terwijl wij, Mano vooral dan, op andere meiden joegen. En nu kaaptten wij Lyke voor z’n neus weg.

We reden over een hobbel en ik moest Lyke loslaten voor we elkaar de tong afbeten ofzo. Michiel maakte van de gelegenheid gebruik om mij weg te duwen.

“Hé kan ‘t wat rustiger achterin?!” riep Ciska.

“Sorry Cis,” zei ik, terwijl ik over de stoelleuning heen haar probeerde een verzoeningskus op het oor te geven, maar Arnold duwde me al naar achter terug. Ik probeerde me weer tussen Mano en de deur te proppen, maar Mano pakte me bij m’n middel en trok me op schoot.

“Kom toch bij me pop,” zei hij, en ik liet me flink door ‘m betasten.

Michiel maakte van de gelegenheid gebruik om Lyke ‘t hof te maken en even later waren de twee flink aan ‘t stoeien.

Toen we even later uit de auto stapten en naar binnen liepen vroeg Michiel Lyke of ze met hem mee naar huis kwam. Hij woonde ergens vlak in de buurt, op kamers.

“Nee,” zei ze.

“Waarom niet?”

“Als ik moet kiezen tussen 2 mietjes of 1 hetero kies ik voor ‘t eerste,” zei ze, terwijl ze naar Mano toeliep. Die deed een arm om haar heen en lachte Michiel uit. “Gna gna!”

“Maar je mag wel meekomen,” voegde Lyke toe, “toch?” Ze keek vragend naar ons.

“Tuurlijk,” knikte Mano. Ik knikte ook maar, al had ik dat net toch echt als grap bedoeld.

“Had ‘t eerder gezegd, dan had ik een lekkere griet in de disco gezocht,” zei Michiel chagrijnig, en hij liep naar buiten om daar een sigaret op te steken.

“Hé, trek ‘t je niet aan!” riep Lyke. Ze keek ‘m wat schuldig na, maar Mano troostte haar: “Laat ‘m joh, ‘t is zijn keus.” Ze vergat ‘m snel en liet zich, dronken als ze was, meevoeren naar onze kamer. Arnold en Ciska waren Michiel achterna gelopen om hem te ‘troosten’.

22. Trio

Aug. 1982

Mano en ik hadden die nacht grote lol met Lyke. ‘t Was voor ‘t eerst sinds ons eerste ‘kwartet’ met Ciska en Jessica, op ‘t feestje eind juni, dat we het weer met een meid erbij deden.

Zodra we onze kamer binnenkwamen vroeg Lyke:

“Mag ik die naaktfoto’s van jullie zien?”

“Ik weet iets beters, je mag ons echt naakt zien,” zei Mano.

“Toe.. laat die foto’s nou zien,” zeurde Lyke echter door, terwijl Mano zich al begon uit te kleden.

“Rob, pak jij die foto’s effe,” zei Mano, terwijl hij Lyke op ‘t uitgeklapte bed trok. Hij begon haar bloes los te knopen.

“Ik wil nu ook wat foto’s maken,” zei ik (ik had m’n camera van de week thuis opgehaald).

“Nee, die fout maken we niet meer,” lachte Mano, terwijl hij Lykes broek losmaakte. Zelf was ie al geheel uitgekleed.

“Ik zie de foto’s niet, waar heb je ze nou weer gelaten,” zei ik toen ik ze niet op de plek zag waar ik ze gelegd had.

Mano kwam in z’n nakie naar me toe om op de zelfde plek te gaan zoeken als ik net gedaan had. Toen hij zo voor me gebukt zat, kon ik niet van ‘m afblijven en ik greep z’n heupen beet, terwijl ik over ‘m heenleunde.

“Kan je ‘t vinden? Ik heb daar al gekeken,” zei ik liefjes, intussen z’n buik strelend.

“Niet goed dan, hier.” Mano viste wat onder uit de doos en draaide zich half om. Lyke kwam meteen aangesneld en pakte ‘t stapeltje foto’s uit z’n handen.

Mano wou opstaan, maar ik hield ‘m tegen en zoende hem, terwijl ik verder over zijn blote lichaam streelde.

Lyke zat weer op het bed met de foto’s. Ik lette niet op haar. Ik wilde nu alleen Mano, die zich mijn vrijerij liet welgevallen. Hij liet zich achterover op de grond vallen en ik kroop over hem heen. Hij had m’n t-shirt al weten uit te trekken en knoopte m’n broek nu los. We zoenden en kroelden hartstochtelijk en vergaten Lyke totaal. Tot er ineens een flits afgang. Lyke had mijn fototoestel gevonden en nu dus een foto van ons gemaakt.

Ik riep: “blijft af!” maar ze maakte nog een foto. Mano vond ‘t geweldig en trok me weer op zich en zoende verder, terwijl hij met z’n handen in m’n broek gleed. Hij probeerde die intussen wat naar beneden te duwen. Maar ik maakte me los (terwijl Lyke een derde foto maakte) en liep op Lyke af. Ze had zelf al haar bloes en bh uitgedaan zag ik nu en ik keek vluchtig naar haar lekkere tieten.

“Kom op, geef hier,” zei ik terwijl ik de camera uit haar hand wou pakken. Maar ze hield ‘m gauw naar achteren. Ik graaide om haar heen om ‘m te pakken te krijgen maar ze wist me steeds te ontwijken, zodat ik uiteindelijk over haar heen viel om haar plat op bed te duwen. Net toen ik de camera bijna uit haar hand wist te pakken was Mano me voor. Hij griste de camera weg en begon nu foto’s van mij en Lyke te maken. Lyke had m’n hoofd stevig vast en drukte m’n lippen tegen hare. Ik gaf me over aan haar tongzoen. Haar naakte vrouwelijke lichaam tegen me aan wond me toch wel weer enorm op en ik streelde haar hartstochtelijk.

Mano sjoerde m’n broek uit en begon van achteren foto’s te maken. Ik draaide me om en zei:

“Oké, nou is ‘t wel genoeg. Kom er maar bij.”

Dat was de juiste methode hem te laten ophouden en hij legde de camera weg en sprong bovenop ons. Hij begon mij en Lyke om en om te zoenen en ik voelde een hevig verlangen naar zowel hem als Lyke. De foto's die Lyke bekeken had gleden van het bed af, terwijl we woest over elkaar heen rolden. Lyke belandde bovenop me, terwijl ik op m'n rug lag. Ik pakte een condoom om haar te neuken. Maar terwijl ik 't pakje openscheurde zag ik Mano bovenop Lyke kruipen en eer ik de condoom over m'n pik kon schuiven duwde hij haar plat tegen me aan. Hij begon haar nu zelf te neuken, mij langs Lyke's schouder grijnzend aankijkend.

"Hé, je doet 't wel veilig hè!" zei ik.

"Don't worry," zei hij alleen. Wat dat betekende kon ik niet helemaal peilen, maar Lyke leek zich nergens zorgen om te maken en begon mij weer stevig te zoenen, zodat ik er maar niet meer over piekerde.

Lyke kreunde al snel als een idioot, en Mano stootte er lustig op los.

Lyke had haar hoofd nu naast de mijne en ik keek recht in de geile blik van Mano, terwijl hij Lykes oor likte.

Hoewel ik bijna in elkaar geperst werd door 't dubbele gewicht op me voelde ik een enorme opwindning en kwam ik al bijna. Mano begon ook aardig van de kook te raken en terwijl we samen Lyke's wang, oor en nek kusten begonnen we in koor harder en harder te kreunen.. Mano was de eerste die 't niet meer hield. Terwijl hij een oerkreet slaakte voelde ik warm vocht over de binnenkant van m'n dij lopen. Verdomme, had ie 't toch niet veilig gedaan? Was z'n condoom losgegaan? Ik kon er niet meer op letten. Ik werd zo geil van nu ook Lykes gekreun, en ze riep "Kom Rob, maak 't af," terwijl ze wat omhoog kwam (Mano gleed al vanzelf van haar af) om me ruimte te geven de condoom die ze me aanreikte om te doen. Ik pakte hem aan en schoof hem over m'n pik. Ik gleed vlot in Lykes drijfmatte kut. Ze begon onmiddellijk weer te hijgen en kreunen .

"Sneller," hijgde ze. Ik voelde haar nattigheid langs m'n ballen lopen. Ze hijgde harder en harder.. Ik kon me met moeite inhouden, maar wilde haar de kans geven klaar te komen. Ik zoende haar en kneep in haar kont, intussen stevig omhoog stotend. Ze was flink aan het kronkelen en kreunen en toen hield ik 't ook niet meer en liet me gaan. Haar kreet vlogde vrijwel direct hierop en ik voelde nog meer vocht. Wow, die Lyke was waanzinnig.. logisch dat Mano zo bezeten van haar was. Ze was qua uiterlijk niet zo mijn typ, maar ik zou na deze hete vrijpartij haar nooit meer saai noemen!

Lyke gleed van me af en ging aan de andere zijde van me liggen als Mano lag.

"Jeemig.. ik heb 't gevoel net met de God en de Godin geneukt te hebben," zei ik met een zucht van genot.

"Haha en ik met 2 goden," lachte Lyke. Mano zat wat aan me te frunniken.

"Oo, ik moet pissen," zei hij even later, terwijl hij overeind kwam.. "Mag ik 't hier effe doen, heb geen zin helemaal naar de plee te lopen."

"Mooi niet," zei ik kwaad geschrokken.. "waar wou je 't doen?"

"Gewoon in een lege colafles," zei Mano terwijl hij naar de lege flessen in de hoek van de kamer liep.

“Alsjeblieft niet hè, die stank moet ik hier niet,” zei ik.

“Ik doe de dop er gelijk op,” zei Mano weer. Hij had al een fles te pakken.

“Dat ga je toch niet echt doen hè,” zei Lyke terwijl ze hem half lachend half met afkeer bekeek.

“Ik moet wel, ik haal de plee niet meer,” zei Mano terwijl hij z’n eikel op de opening van de fles zette. Ik pakte snel een dweil en legde die erom heen, want ik kende Mano goed genoeg om te weten dat ie niet meer te stoppen was. Een dweil was m’n enige redding tegen morsen.

“Hé, je had toch wel een kapotje om net,” vroeg ik onderwijl. Mano wees op de grond en ik zag een gebruikt condoom liggen waarvan de inhoud over het vinyl droop. Had ie snel om gedaan, dat ik ’t niet gemerkt had. Ik vroeg me af wat ik dan voor nattigheid had gevoeld toen ie klaarkwam.

Terwijl Mano de fles volpiste controleerde ik de condoom toch even op lekkages.

“Wat doe je? Geil je op Mano’s liefdessapjes?” vroeg Lyke.

“Nee, controleer op lekken, het was wel erg nat namelijk net daaronder.. heb jij niks gemerkt?”

“Dat zal wel van mij zijn geweest.”

Ik keek ongelovig om.

“Voel maar, ’t hele bed is hier nat,” zei Lyke, uitnodigend haar benen spreidend en op de plek ertussen wijzend.

Ik ging er gulzig op af, voelde tussen haar benen en schoof m’n hand onder haar kruis door naar haar billen.

“’t Is hier drijf.. maar wie zegt dat ’t van jou is?” zei ik.

“Ruik maar..”

Ik stak m’n snufferd tussen haar benen. Lyke kreunde toen m’n piekharen haar poes raakten.

Ik wou haar benen aflikken (’t rook inderdaad heerlijk naar kutsap.. toch wel weer erg lekker, was bijna vergeten hoe opwindend dat rook) toen Mano “aaah” zuchtte. Ik rook intussen een minder aangename lucht dan Lykes poes. Ik keek op en zag dat Mano de fles al halfvol gepist had.

Lyke zat vermaakt toe te kijken. Mano kreeg ’m bijna helemaal vol, een liter bijna, die moest echt nodig!

“Nou moet ik ook, maar ik ga die fles niet voor je leeggieten, zei ik, terwijl ik opstond.

“Dan blijft ie toch hier staan tot morgen,” zei Mano eenvoudig, terwijl hij de dop dichtdraaide.

“Godsamme, ga je handen wassen, viezerik,” zei ik, me verder aankledend.

“Straks,” zei Mano.

“Shit, hier had ik een foto van moeten maken,” zei ik, toen ik m’n camera zag liggen.

“Moet ik ’t nog een keer doen?” vroeg Mano.

“Nee laat maar... Lyke, mag ik vannacht bij jou slapen, ik doe hier geen oog dicht met die stank,” zei ik tegen Lyke u.

“Tuurlijk Robbert, altijd,” zei ze. Ze lag nog steeds languit naakt op bed.

“Hé, jullie gaan toch niet weg,” zei Mano pruilend.

“Als jij je vieze boel niet opruimt wel,” zei Lyke.

“Zodirect,” zei hij weer. Ik was aangekleed en ging naar de wc, de fles niet meenemend uiteraard.

Toen ik terug kwam van de wc lagen Mano en Lyke samen naakt op bed de foto's van ons met de meiden van de toneelschool te bekijken en ze hadden dolle pret.

“Hé, doen jullie voorzichtig met m'n foto's,” zei ik kwasi-boos.

“O, wat sta je hier lekker op Robbertje,” zei Lyke, terwijl ze een foto omhoog hield.

Ik kwam erbij liggen en bekeek de foto's.

“Is dat je favourite standje?” vroeg ik haar.

Ik stond er staand tegen een van de meiden aan, terwijl ik haar zogenaamd tegen de muur neukte. M'n kont was naar de camera gericht en ik keek achterom naar de fotograaf.

“Je hebt gewoon een lekker kontje,” zei Lyke, terwijl ze me in m'n kont kneep.

Mano ruimde uiteindelijk toch z'n rotzooi op en we sliepen met z'n drieën die nacht in ons bed. Lyke wou nog wel een keer maar Mano en ik konden geen van tweeën meer. Ze verzorgde toen maar onze wonden en blauwe plekken van de vechtpartij liefkozend, al waren die niet zeer ernstig.

Zondag 8-8-1982

De volgende ochtend gedrieën onder de douche hadden we ook nog dolle pret.

We waren hierna te uitgehongerd nog verder in bed door te brengen, dus gingen maar naar de keuken om een ontbijt te eten.

Terwijl we aan onze door Mano gebakken omeletjes zaten, kwam Michiel binnen. Hij was nog steeds superchagrijnig. Hij had kennelijk wel hier geslapen de nacht.

“Leuke nacht gehad Lyke?” vroeg hij.

“Jazeker, al snurken deze twee jongens vreselijk,” lachte Lyke.

“Met mij had je een veel leukere nacht gehad,” zei Michiel.

Lyke ging naar 'm toe en leunde over 'm heen. “Ik maak 't vanavond wel goed,” zei ze slijmerig.

“Nou is 't te laat.”

“Graag of niet hoor.”

De twee ruzieden nog een beetje. Michiel had zei hij alleen in de oefenruimte geslapen.

Intussen kwamen er andere mensen binnen en die wouden allemaal weten wat er gisteravond gebeurd was. Onze vechtpartij was kennelijk nu al als een lopend vuurtje door 't huis gegaan. Mano en ik vluchtten maar gauw naar onze kamer, want Michiel vond dat we nu onze belofte moesten nakomen om te vertellen waarvoor we in elkaar geslagen waren. Want dat verhaal van de 'meiden bedrogen' geloofde hij niet. De anderen begonnen ook al over de naaktfoto's te zeuren, wat Michiel klaarblijkelijk had rondgebazuind. Ciska beweerde later althans dat zij daar niks over had gezegd.

We bleven de hele dag op onze kamer. Maar met het avondeten moesten we toch weer tevoorschijn komen, en toen werden we direct weer bestookt met vragen.

Ze wisten ook al van onze taakstraf (had ik dat nou tegen iemand gezegd? Nu ja, dat zou vroeg of laat toch wel uitgekomen zijn.. wie gaat er nou voor de lol elk weekend voor plee-jongen spelen). Misschien had Nina 't verteld. Die kwam wat minder vaak nu omdat ze half en half in een kraakpand woonde. Ja, dat van dat kraakpand in het centrum was toch niet gelogen. Ze waren nog bezig het bewoonbaar te maken. Maar het maakte haar dus nu niet meer uit of wij haar hier zouden weggagen (waar we haar mee bedreigd hadden als ze over ons ging kletsen).

"Als jullie niet vertellen waarvoor jullie die taakstraf hebben maken we jullie 't leven hier zo zuur dat je wel vertrekt," zei Thijs.

"We hebben gewoon wat ruiten ingegoooid," verzoon Mano.

Ze wilden alle ins en outs weten en we verzonnen er lustig op los, zodat 't merendeel wel tevreden was uiteindelijk, en de foto's vergaten.

Alleen Michiel kwam er nog op terug.

"Ik ga toch es bij die toneelschool van jou informeren, zodra 't nieuwe schooljaar begint," zei hij tegen mij.

Dat duurde nog even, maar ja, ze waren ons vast niet vergeten.

"Pas maar op, je wordt gelynacht als je zegt dat je ons kent," probeerde ik nog wat grappigs te zeggen.

"Kom effe mee naar onze kamer," zei Mano nu echter serieus. De anderen waren al weg of in gesprek met elkaar, dus we konden rustig weggaan.

Michiel kwam nieuwsgierig met ons mee.

Mano liet hem de foto's zien.

"Michiel, 't spijt ons van gisteravond," zei hij intussen. "Om 't goed te maken mag je een paar van deze foto's hebben, knip ik ons er eerst even af."

"Ik wil gewoon weten waarom die lui zo kwaad op jullie waren dat ze jullie zomaar in elkaar timmeren. "

"Ik daagde ze beetje uit, mijn schuld.. " zei ik.

“Maar die naaktfoto’s, die hebben lui van je toneelschool openbaar opgehangen, hè?” ging Michiel serieus door. Shit, wat had ie allemaal van ’t gesprek meegekregen? Of giste hij maar wat?
“Kan best,” zei ik maar.

“En ze hadden ’t over een geldprijs ofzo? Staat die op jullie hoofd? Zijn jullie daarvoor in elkaar getimmerd?”

Verdorie, Michiel had ’t allemaal door.. Of had ie connecties op de toneelschool soms?

“Oké Michiel, ik beschouw je als een goede vriend, en ik hoop dat dat wederzijds geldt, dus ik wil je alles vertellen. Mits je belooft ’t geheim te houden,” zei ik dus serieus. Ik zag Mano me wat argwanend aankijken.

“Dat valt te bezien, als ’t iets ergs is, wat ik jullie niet kan vergeven, weet ik niet of ik nog vrienden kan zijn,” zei Michiel.

“Dan vertellen we niks,” zei Mano.

“Hij kan er zo achter komen op de toneelschool Mano, laten we ’t maar vertellen,” zei ik.

Mano draaide zich om om z’n wiedz en shag te pakken en haalde z’n schouders op.

Ik begon te vertellen van de filmerij en hoe ’t mogelijk via een jongen uit de klas was verspreid (die leugen hield ik maar aan.. nooit verschillende leugens aan verschillende mensen vertellen is mijn motto, daar maak je je ongeloofwaardig mee). Ik zei dat ik me er erg voor schaamde en dat ik beetje wilde scoren bij die irritante gozers in m’n klas, die me steeds voor homo uitmaakten.

“Nooit gedacht dat ze die band zouden kopiëren en verder doorgeven,” zo herhaalde ik m’n leugens van voor de rechtbank. “Ik vermoed ook dat ’t de vader van één van die jongens was die de film had gevonden en misschien dacht dat z’n zoon ’m had gemaakt, en daarom nader onderzoek is in gaan stellen. Toen ie erachter kwam dat de meisjes op de band er niks van wisten, en misschien kende hij ze wel persoonlijk, is ie zo kwaad geworden dat ie Mano heeft opgespoord en beschuldigd van handel. Maar eerlijk, we hebben echt niks gehandeld.”

Het liegen ging me steeds beter af merkte ik. Michiel leek ’t in elk geval te geloven, al vond ie ’t wel raar dat een vader privé films van z’n zoon zou bekijken, maar ’t kon dat die jongens om mij een hak te zetten dit v die handel hadden bedacht en ons via hun vader hadden 'verraden'. Hoe dan ook, hij vond dit al erg genoeg, dat stiekem filmen van ons. Hij vond ’t ook een bewijs dat we toen al gay waren, anders zouden we elkaar niet naakt filmen. Zelfs niet met mooie meiden erbij.

“Waar heb je die camera eigenlijk?” vroeg ie.

“Hier.. maar zeg dat ook niemand, want ik wil niet dat ie gejat wordt.” Onze deur kon namelijk niet op slot. Ik had m’n keyboard maar in de oefenruimte gelaten, die kon wel op slot. Verder had ik hier niet veel waardevols.

Michiel rookte een joint mee en was een poos stil.

“Dit is ’t hele verhaal. Je mag ’t navragen op de toneelschool,” zei ik.

“Ik geloof jullie wel.. En dat van dat ruiten ingooien was dus lulkoek.”

“Ja inderdaad,” gaf ik toe.

“Ik heb wel es ruiten ingegooid,” zei Mano. “Ben alleen niet betrapt.”

“Jullie verdienen ’t echt, 2 maanden elk weekend plees schoonmaken,” zei Michiel. “Maar ik wil wel paar van die foto’s..als soort van zwijggeld. Knip de meiden er maar af.. Laat ze nog es zien.” Hij koos degenen uit die hij ’t mooist vond.

“Jullie zijn echt een stelletje eikels, maar oké, voor deze keer hou ik het geheim. Als ik jullie ooit betrap op nog zoiets dan bekijken jullie ’t maar.”

We bedankten hem.. Ik kon ’m wel omhelzen van dankbaarheid, maar hield ’t vanwege m’n homostatus maar bij een high five (bestond toen nog niet, maar zoiets) .

23. ‘Plee-boys’

Za 21-8-19982

Twee weken later moesten we beginnen met onze taakstraf. Ik had nog een beetje met m’n baas v.d. decorbouw kunnen regelen dat ik de weekenden alleen op vrijdagavond hoefde werken. Zaterdag en zondagmiddag moesten we 4 uur lang die wc’s bewaken (geld innen, schoonhouden e.d.). Af en toe moesten we ’s-avonds werken.

Ik zei maar tegen m’n baas dat ik de weekenden naar m’n zieke oma moest, die de familie bij toerbeurt verzorgde en nogal ver weg woonde. Ik vond ’t een lulsmoes, maar hij vroeg niet verder.

Gelukkig mochten Mano en ik tegelijkertijd werken, zolang we geen rottigheid uithaalden.

Die eerste zaterdag begonnen we om 1 uur. We mochten zelf kiezen wie het dames- en wie het herentoilet deed. Mano koos zowaar vrijwillig voor het herentoilet, dus ik had gelukkig de dames. Niet dat er veel leuke dames voorbij kwamen. Niet één zelfs, die eerste dag, al was ’t behoorlijk druk.

En schoner dan de herenwc's was 't ook niet. ’t Stonk er behoorlijk, dus ik maakte alles maar zo goed mogelijk schoon.

Zo. 22-8-92

Zinloos, ontdekte ik de volgende middag, toen we er weer om 1 uur zaten. ’t Was allemaal weer vreselijk smerig.

’t Was echt het ergste werk dat je je maar kon voorstellen. Niet eens zozeer ’t schoonmaken, maar die chagrijnige, haastige mensen die niet wilden betalen ‘omdat ze de trein moesten halen’ e.d.

Een enkeling was wel vriendelijk. En die zondag waren er zelfs een paar leuke meisjes (ja, Mano had alweer voor de heren gekozen). We liepen wel af en toe naar elkaar toe en keetten wat, maar we zorgden dat 't netjes bleef, want we hadden geen zin in verlenging van onze taakstraf.

Mano had de eerste dag al wat kleingeld in z'n broekzak gestopt, wat ik ontdekte toen ik even met 'm stoeide, en die heb ik er woedend uitgehaald.

"Voor die paar rotkwartjes ga je toch niet 't risico nemen nog een maand extra hier te zitten?" zei ik kwaad.

Daar gaf ie me zowaar gelijk in en hij legde ze terug.

Zondag was 't rustig, dus toen konden we vrij vaak bij elkaar binnenlopen, al deden we 't maar niet al te vaak om geen klachten te krijgen. 't Was dus behoorlijk saai en 't duurde eeuwen voor 't 5 uur was.

Eindelijk konden we dan toch gaan. In de tram terug naar huis liet Mano me in z'n broekzak voelen, en ik voelde geen paar muntjes, maar.. paar briefjes!

"Wat.. hoe kom je aan dat geld? Je hebt toch niemand gerold hè?" riep ik alweer kwaad.

"St.. nee.. Ik vertel 't je thuis wel," zei Mano glunderend.

Ik vertrouwde 't voor geen meter.

"Als ze erachter komen neem jij alle schuld op je hè.. ik wil er niks mee te maken hebben," mopperde ik nog.

"Tuurlijk, maar ze komen er niet achter."

Toen we eindelijk thuis rustig op onze kamer zaten liet Mano me de f 65,- zien die hij 'veroverd' had. "Je bracht me op een idee, toen je dat van die paar kwartjes zei.. en even later kreeg ik de kans van m'n leven," begon hij te vertellen. "Er kwam zo'n deftig heertje van een jaar of 50 binnen en die vroeg wat 't toiletgebruik kostte. Je kent me, bij die sjieke mensen word ik altijd beetje opstandig, dus ik zei: 'pissen 10 cent, kakken een kwartje, rukken 50 cent.' Toen vroeg die vent heel serieus: 'en als jij 't doet?' Ik heel onnozel 'ik mag alles gratis doen, zolang ik hier werk.' Toen zei hij: 'wil je 't dan bij mij doen..?' Ik wist niet of hij 't serieus meende of een grap maakte, maar wel een gore grap dan, dus vroeg ik: 'wat, je kont afvegen?' en toen zei hij: 'nee, ik bedoelde dat rukken' en hij keek nog steeds serieus. Dus zei ik: 'service is niet gratis.' Vroeg die vent: 'voor hoeveel wil je me rukken?' Op dat moment kwam er iemand binnen, dus had ik even tijd om na te denken. En ik dacht, waarom ook niet? Toen die andere persoon stond te pissen zei ik zacht: 'vijftig'. Toen gaf ie me snel 4 tientjes en fluisterde: 'dit is m'n maximum, meer niet, doe je 't?' Ik wachtte tot de pisser weg was en zei toen: 'oké, maximaal 10 minuten.' Dat vond ie goed, en toen gingen we een toilet in en daar heb ik 'm afgerukt."

"Je bent gek," zei ik.

"Toch makkelijk verdiend?"

"Wou hij niks bij jou doen, of zien?"

“Ja, hij betastte mij ook en ik moest m’n broek uit doen, kreeg ik nog een geeltje* extra voor. Maar hij heeft verder niks vervelends gedaan ofzo. Ik kreeg ook echt geen stijve van die lelijke ouwe natuurlijk.. ’t Was tamelijk walgelijk.”

“’t Is maar wat je ervoor over hebt. Ik zou ’t echt te goor vinden. Heb je je handen wel 10 keer gewassen erna?”

“Ja papa, wat denk jij.. Ik heb staan kotsen erna,” lachte Mano.

“Als je nog es zoiets doet raak ik je niet meer aan,” zei ik vol afkeer.

“Hij komt volgende week weer langs waarschijnlijk, zei hij.”

“Je laat ’t hoor.. echt. En van ’t één komt ’t ander. Straks wil ie meer. Kijk maar uit met dat soort gasten.”

“Mag ie ook meer betalen.”

Ik gaf ’m een stomp.

“Je doet ’t niet hoor.. Ik waarschuw je. Je krijgt er trammeland mee. Als hij je verraadt aan de baas.. wie zullen ze geloven als hij zegt dat jij ’m beroofd hebt?”

“Hij heeft me beloofd niks te zeggen. Heeft ie ook niks aan, want dan is ie me kwijt.”

“Dus hij chanteert je nu al. Als je niet verder gaat ermee gaat ie je verlinken.”

“Hij kan niks bewijzen, en anders knijp ik z’n ballen kapot.”

Mano weer met z’n simplistische oplossingen.

“Ik laat ’m altijd vooruit betalen en als ie te ver gaat, ga ik gillen en doe ik of ie me wil verkracht. Dat geld kan ik ook zelf bij me gehad hebben, hij kan nooit bewijzen dat ’t van hem was.”

“Jawel, met vingerafdrukken..”

“Er zitten er zoveel op zo’n bankbiljet, daar kunnen ze geen fatsoenlijke afdruk uithalen.”

“Oké, maar ’t blijft goor. Doe volgende keer van die operatiehandschoenen aan ofzo.”

Mano gaf me nu een stomp terug.

“Waarom ga je ook niet zoiets doen? Oude dametjes bevredigen voor geld,” zei hij plagend.

“Ik heet geen Mano,” lachte ik nu maar.

“Maar je bent toch plee-boy, moet je je werk wel goed doen,” grinnikte Mano.

“Ja ja, straks word ik van verkrachting en beroving beschuldigd.. En ik heb geen zin enge ziektes op te lopen op die gore plees daar.”

We praatten er die week nog een paar keer over maar ik kreeg Mano niet van z’n idee af. Ik dreigde wel dat ik dan niet meer met ’m wou vrijen, maar hij wist ook wel dat ik me niet aan die dreiging kon houden. Ik hoopte maar dat de vent niet meer terug zou komen.

Zo.29-8-82

Maar de week erop verscheen hij weer. Zaterdag al. Mano verleende hem weer 'handdiensten'.

En 't werd nog erger, zondag kwam hij met een tweede heerschap. Die verleende Mano dezelfde dienst, voor dezelfde prijs. Zoals ik al voorspeld had wilden ze meer. Mano zwoor me echter dat ie dat niet gedaan had.

Ze wilden hem ook na werktijd ontmoeten. Mano had 't nog afgehouden, maar hij vroeg mij nu of ik met 'm mee wilde gaan, als zijn 'pooier'.

Ik werd woedend. Dat ie 't me überhaupt durfde vragen!

We hebben er de rest van de week ruzie om gemaakt. Je kent Mano onderhand, die zou 't toch wel doen, ook zonder mij, ook al dreigde ik 'm in de steek te laten. Hij wist dat ik toch nergens heen kon. Terug naar huis? Een betaalde kamer zoeken? Of ander kraakpand? Maar ik vertikte het om te vertrekken, hij moest er maar uit. Dat wou Mano natuurlijk ook niet.. We ruzieden, vochten, legden 't bij, ruzieden weer..

Ik dreigde het tenslotte aan Nina te vertellen. Dat schrok 'm gelukkig toch wel wat af.

Dus vooralsnog zei hij niks met de kerels buiten werktijd af te spreken.

Za. 4-9-82

Week 3 had hij echter wel al 3 klanten. Mond op mond reclame kennelijk.

Ze waren niet gelijktijdig gekomen, maar verspreid over de dag. Hij had ze zaterdag alledrie afgetrokken.

Zo. 5-9-82

Die zondag ging 't mis.

We hadden dit keer avonddienst, tot 8 uur 's-avonds. 't Was al begin september, dus het begon al wat donker te worden rond die tijd.

We liepen toen we klaar waren van 't station af naar de tramhaltes toe, toen er ineens een auto voor ons stopte en 't achterportier open ging. Tegelijkertijd kregen we allebei een duw van achter. Mano werd vrijwel direct de auto ingeduwd door de man achter hem en ik raakte in gevecht met de man achter mij, die me, nu met hulp van de man die Mano geduwd had, de auto in wilde duwen. Ik hoorde Mano ook schreeuwen, maar zijn schreeuw werd gesmoord. Ik kon niet zien door wat of wie.

Ik kreeg een klap op m'n kop van een hard voorwerp, en even werd 't zwart voor m'n ogen. 't Zelfde ogenblik lag ik op de achterbank, naast Mano, met één van m'n belagers aan de andere kant naast me. De portieren werden dichtgegooid en de auto reed weg.

"Potverdomme Simon, waar brengen jullie ons heen?" vroeg Mano, die nog werd vastgehouden door de man naast hem, aan de man die rechts voorin zat. Dat was mijn eerste aanvaller.

"Rustig maar, we betalen jullie goed, als jullie je gedeisd houden," was 't antwoord.

“Wat? Ik heb hier niks mee te maken, laat me eruit!” zei ik kwaad.

“Jullie zijn toch vrienden?” vroeg de man rechts voorin achterom. “Kom Mano, stel ons es voor aan je vriend.”

“Laat hem eruit, hij is hier niet van gediend. Ik trouwens ook niet, maar ik wil niet dat hij door mij hierbij betrokken raakt,” zei Mano. Hij keek me even bezorgd aan. Ik zat over m’n hoofd te wrijven. Ik had flinke koppijn door de klap op m’n hoofd en voelde me misselijk van angst.

“Kom, jullie zijn toch een gaystelletje, of niet dan? Dat ligt er althans dik bovenop.. Dan doe je toch alles samen?” zei nu de man naast Mano. ’t Waren alle 4 mannen van rond de 40, 50. Alleen die naast mij iets jonger, misschien jaar of 35.

“Ik ben niet gay, laat me eruit!” schreeuwde ik met schorre keel.

“Zullen we dat es testen?” zei de man naast me en hij wreef over m’n kruis. Ik duwde z’n hand hard weg, maar toen pakte hij m’n hand beet en wreef daarmee over z’n eigen kruis. Ik kneep hard in z’n ballen.

“Auw! Verdomme, rotjong, dat zal je spijten,” zei hij en hij zette zijn hand om m’n keel en wurgde me zowat. Hij kwam met z’n gezicht dichtbij de mijne.

“Zal ik jóú es castreren.. mm..” en hij probeerde nu met z’n andere hand naar m’n kruis te grijpen, maar ik wist ’m tegen te houden. Ik snakke nog naar adem en probeerde met m’n andere hand me van z’n hand om m’n keel te bevrijden. Mano gaf de man een duw, maar hij werd door de andere tegengehouden.

“Laat hem Ruud, please, we doen wel wat jullie willen, ik in elk geval, oké, als je hem met rust laat,” zei Mano, tamelijk paniekerig voor zijn doen.

Op dat moment hoorden we ineens luide sirenes achter ons.

“Verrek, politie,” zei de bestuurder.

“Goddomme, ze hebben ons gezien...da’s pech.. Oké, jullie houden je mond, als ze ons aanhouden, anders is het ‘au’,” zei Ruud dreigend naar ons, en hij hield ineens een mes tegen m’n zij.

“Ben je gek Ruud, haal dat mes weg,” zei de bestuurder achterom. “Ik verzin wel wat.”

De politie auto kwam ons voorbij rijden en godzijdank hield ie een stopbord op, waarop de bestuurder de auto aan de kant zette.

Ruud had het mes tot m’n opluchting weggehaald.

Zodra de politieagent de auto genaderd was begonnen Mano en ik om hulp te schreeuwen. De agent keek vragend naar de bestuurder die het raampje opendraaide.

“Deze jongens hebben ons gezakkerold, en we wilden ze net naar ’t politiebureau brengen,” zei hij tegen de agent.

“Nietwaar, laat ons eruit! Help, we zijn ontvoerd!” schreeuwden Mano en ik door elkaar.

De politieagent liet ons uitstappen en zei tegen de bestuurder dat dat zijn werk was en niet de hunne. Nadat de nodige papieren e.d. waren overhandigd door de bestuurder verzocht hij hem dan ook achter hem aan te komen naar het politiebureau. Ook wij moesten mee.

Wij reden met de politie-auto mee.

Helaas voor ons werden we op 't bureau natuurlijk herkend doordat we in de computer stonden met strafblad. Dat werkte niet voor ons. Dat Mano daarbij f 150,- op zak had (verdomme, had hij dat die ene dag opgestreken?) sprak ook niet voor ons. Tenslotte werd Mano nu toch met die ene compositietekening van de verkrachting vergeleken. Gelukkig leek ie niet erg, vond ik, en dat vond de politie geloof ik ook, want ze zeiden er niet veel over. Ze zagen denk ik wel hoe overstuur we waren (vooral ik) en de bult op m'n hoofd sprak ook in m'n voordeel. Verder waren er nog getuigen op straat, o.a. degenen die de politie hadden gebeld, verhoord bleek en daar kwam de ware toedracht wel uit naar voren. De heren werden helemaal uitgehoord en onderzocht e.d. geloof ik. Ik weet niet hoe 't met hen is afgelopen, maar Mano en ik mochten uiteindelijk gaan. Daar we meerderjarig waren hoefden onze ouders gelukkig niet erbij te komen. Ze werden wel ingelicht.

Mano had de agenten kunnen overtuigen dat die f 150,- van hemzelf was en mocht die zowaar houden. Hij had niks over de 'diensten' aan de heren verteld natuurlijk.

We kwamen er echt goed vanaf. Hoopten we althans. Want wat de heren nog van plan waren wisten we niet en dat zat ons wel dwars.

De politie kon ons niet garanderen dat de mannen in bewaring gesteld werden. Ze adviseerden ons een ander baantje te zoeken, daar de mannen mogelijk ons al op de toiletten gezien hadden, dus wisten dat we daar werkten. Het was waarschijnlijk dat ze ons bewust hadden opgewacht. Ze zouden het aan onze taakstrafbegeleider doorgeven, dan zou die mogelijk iets anders voor ons regelen.

Mano had ook niet gezegd dat hij de kerels al op 't toilet gezien had. Misschien zou hij het alsnog doen als we geen andere taakstraf kregen. Hij kende overigens alleen Simon en Ruud, die ons de auto ingeduwd hadden. De andere twee niet.

We hadden de schrik goed te pakken, ja zelfs Mano. Hij kwam die kerels liever niet meer tegen. Wie weet wat ze nog van plan waren.

Hij voelde zich ook wel schuldig t/o mij, en verzorgde m'n bult liefdevol toen we thuis waren. We waren meteen naar onze kamer gegaan, even geen behoefte medebewoners te zien nu.

"Ik zei je toch dat je 't niet had moeten doen," mopperde ik intussen.

"Ja jemig, heeft veel zin daar nou nog over te bakkeleien," zei Mano nu ook vrij chagrijnig.

"Door jou kom ik eindeloos in de problemen," zei ik weer. "We hebben nu geluk gehad, en laatst ook, de politie is toch best een vriend zo af en toe. Maar een volgende keer kan 't wel es anders aflopen."

"Laten we nou niet ruzieën oké, ik ben moe," zei Mano en hij liet me los om een joint te gaan draaien.

“Laat dat ding. Ik heb wat beters voor je,” zei ik nu troostend, terwijl ik hem liefkozend over de wang streelde.

We vreeën om 't gebeurde wat te vergeten en elkaar te troosten. Ik kon 't Mano voor de zoveelste keer vergeven. Wat niet? Ik hield gewoon van hem.

* Even ter toelichting aan de moderne lezer: een geeltje is een briefje van vijftwintig gulden.

24. Kraakactie

Ma. 6 sept. 82

De volgende dag belden we onze taakstrafbegeleider, en die zou een goed woordje voor ons doen, al vroeg hij zich wel af hoe wij nu weer hierin verzeild waren geraakt.

M'n baan bij het decorbouw leverde intussen steeds minder werk op. Dus ik was op zoek gegaan naar ander werk, en had al gauw een andere leuke baan gevonden: copywriter. Het was freelance voor een reclamebureau. Het leek me superleuk, vooral omdat ik veel thuis kon doen en m'n eigen tijd kon indelen. Ideaal te combineren straks met m'n studie dus (ik was nog steeds toegelaten op de kunstacademie, kennelijk hadden ze niet meer verder nagevraagd over me op m'n toneelschool, of ze hadden daar m'n privacy omtrent m'n misdrijf gerespecteerd, en ik had in 't gesprek met de kunstacademie destijds al duidelijk gemaakt dat toneel niet mijn ding bleek maar ik er dus oa. voor film enthousiast was geworden). Ik moest reclameteksten en productbeschrijvingen voor diverse advertenties en korte artikelen in bladen e.d. maken. En als het goed ging zou ik soms mee mogen denken over tv-spotjes, wat ik natuurlijk geweldig vond. Filmen was nog altijd m'n grootste liefhebberij (na seks) en daar kon ik dus nu een boel kennis over opdoen.

Dus ik begon gelijk alles te regelen (BTW-nummer aanvragen e.d., was nog heel gedoe, free Lance werken, maar dat had ik er wel voor over).

Het decorbouw zou ik helemaal stoppen als dit goed ging lopen. Werd wat veel naast studie enzo.

Ik deed dus erg m'n best, en ze waren over m'n eerste resultaten tevreden.

Ik kreeg dus al snel meer werk aangeboden. Ik was 23 augustus begonnen, en nu had ik al bijna fulltime werk eraan! Ik baalde eigenlijk dat ik straks naar school moest. Maar goed, daar kon ik wel meer leren m.b.t. dit werk, en daar hadden ze me ook mede op aangenomen, dus moest het maar.

We hadden in elk geval nu even weer wat geld (het betaalde ook aanzienlijk beter dan de decorbouw baan), dus Mano hoefde geen bijstand aan te vragen (dat wou hij liever niet, daar hij dan een verblijf- en inschrijfadres moest opgeven).

Mano vond het wel saai dat ik zo veel aan 't werk was, en hij liep me als ik thuis werkte ook wel wat in de weg af en toe. Daarom 'vluchtte' hij steeds vaker naar zijn homovrienden. Dat zat me wel dwars. Ik maakte 't er ook wel zelf naar, want ging soms tot 's-avonds laat door. En hij bleef dus ook steeds later bij z'n vrienden 's-avonds. Maar 's-avond in bed waren we altijd samen, en dan was hij

altijd heel lief voor me. Op m'n ongeruste vragen of hij niks met die andere jongens had zei echt alleen wat voor mij te voelen.

Ik was overigens op één gesprek met die psychiater van Pa en Ma, Wissink, geweest, maar vond het allemaal onzin, wat ie kletste (dat 't door de ruzies/scheiding van m'n ouders kwam e.d.) dus heb het niet voortgezet. Ik had het bovendien te druk, dus Mama begreep 't wel.

Ik wilde liever zo snel mogelijk met rijlessen verder. Ik spaarde daar ook hard voor.

In de loop van de week hoorden Mano en ik dat we niet meer naar 't station terug hoefden. We konden de rest van de taakstraf afmaken in een verzorginstehuis. Schoonmaakwerk (toiletten, badkamers, kamers, bedden verschonen etc.). Dat leek me een stuk beter dan die stationsplees.

Vrijdag 10 sept. 82

Die vrijdagavond zaten we lekker samen voor ons t.v.-tje, waar we een extra grote antenne op hadden gezet om zo toch wat kanalen te kunnen ontvangen. En we draaiden video's natuurlijk (Mano had z'n videorecorder thuis opgehaald, een dag dat z'n ouders niet thuis waren).

Ik zat tegen Mano aangeleund, op ons bedbankje, tussen zijn benen. Hij speelde wat met m'n tepels, onder m'n shirt. Ik voelde hem en mezelf alweer opgewonden raken en ik wou net z'n hand naar m'n kruis duwen, toen er hard op de deur gebonsd werd.

Ik deed open. 't Was Nina.

Ik was die avond niet met de band gaan repeteren omdat ik moe was en wist dat Nina die avond mee zou doen. Ze deed altijd zo chagrijnig en kattig tegen mij, dat kon ik vanavond niet verdragen.

Ik keek haar dan ook wat koeltjes aan en vroeg wat er was.

Ze zag er opgewonden uit en vroeg nerveus of ze even binnen mocht komen.

"Ga bij iemand anders uithuilen, rot op," zei Mano chagrijnig.

"Oké, jullie willen niet meedoen? Dan niet," zei ze en ze maakte alweer aanstalten weg te gaan.

Nu werd Mano nieuwsgierig.

"Waaraan dan?" vroeg hij.

"Maandag komt de politie ons kraakpand binnenvallen, om ons eruit te zetten, maar wij zoeken zoveel mogelijk mensen om ons te verdedigen," zei Nina.

"Ha, ik heb wel zin in een opstootje, jij, Rob?" begon Mano al te glunderen.

"Kom op hé, we hebben al genoeg problemen met de politie," zei ik.

Nu moesten we Nina ook 't verhaal doen van de lui die ons bij de disco in elkaar sloegen (ze had er zoveel verschillende verhalen over gehoord, dat ze nu de ware toedracht wel es uit onze eigen mond wilde horen). Dat deden we maar, om haar beetje gunstig te stemmen en in elk geval niks over de

bijna aanranding hoefden zeggen. Daar hadden we niemand wat over verteld uiteraard. Dat we een andere taakstraf hadden nu hadden we verklaard met dat we dat als beloning hadden gekregen omdat we zo goed ons best hadden gedaan op 't station. Hopelijk hoorde Nina ook niks erover van haar ouders, die door de politie waren ingelicht immers. Mano wilde dat niet, maar het moest, vanwege onze taakstraf ofzo. Ik had 't niet helemaal begrepen. Gelukkig was Nina ook vrijwel nooit meer thuis.

“Ha, jullie hebben pepperspray, dat kan van pas komen,” zei Nina toen ze het flesje pepperspray dat ik bij me droeg sinds de bijna-aanranding, zag staan.

“Blijf af, dat gebruik ik alleen in noodgevallen, de politie hou ik liever te vriend,” zei ik, terwijl ik het flesje pepperspray van haar afpakte.

“Och, je bent echt een braaf boontje geworden,” sneerde Nina.

“Nee, maar ik wil gewoon geen gedonder. Straks denken ze ook weer dat wij toch begonnen waren, als ze die lui die ons in elkaar hebben gemept althans hebben weten op te pakken.. We hebben nooit aangifte gedaan.”

“Ben je zo bang?” pestte Nina door.

“Ja, kom Rob, we laten ons toch niet pakken.. en op afstand herkennen ze ons heus niet,” zeurde Mano nu.

“Bij dit soort acties wordt meestal iedereen opgepakt. Ik moet trouwens werken, heb geen tijd. Doe jij maar mee Mano, als je de bak indraait heb ik deze kamer alleen,” zei ik chagrijnig.

“Zonder jou doe ik niet mee... en je kan toch wel één middagje vrij nemen.. werk je 's-avonds wat langer.”

“Dat doe ik ook al.. en maandagmiddag is er een reclameproductie, daar mocht ik bij zijn, dat wil ik niet missen.”

“De hele middag? Het is trouwens 's-morgens hoor,” zei Nina.

“O, maar toch.. Als ze op m'n werk horen dat ik opgepakt ben, dan ben ik die baan zo kwijt.”

“Je bent echt een schijterd.. Nou, we denken er nog wel over Nina, oké?” zei Mano nu.

“Goed, ik ben in de oefenruimte vanavond, laat maar weten.” Nina vertrok weer.

“Hé, dit is je kans om Nina te heroveren.. Dat laat je toch niet schieten!” riep Mano meteen toen ze weg was.

Tja, daar zat wel wat in. Ik zou haar respect op z'n minst terug kunnen winnen zo. 't Idee om weer met haar en haar vrienden te worden herenigd, o.a. de band trok me wel aan. Met de band lagen de verhoudingen nl. ook niet zo goed laatste tijd. Michiel deed afstandelijk tegen me, en de rest ook wel. Ze waren waarschijnlijk door Nina nogal tegen mij opgezet. Ik merkte in elk geval dat ze steeds Nina's partij trokken als ik wat woorden met haar had (waar zij altijd mee begon, ik probeerde

vriendelijk tegen haar te blijven). Het had m'n lol in het oefenen wel verpest. Ik was ook al 2 keer niet geweest vanwege m'n werk bij 't decorbouw, dus ik lag er toch beetje uit bij de band.

"Als het beetje vroeg in de ochtend is misschien dan.. want ik wil 's-middags echt naar die reclameproductie."

"Oké, vragen we zo.. Doe je dan mee?" jubelde Mano half.

"Ik weet 't nog niet hoor..." twijfelde ik nog.

"Kom es hier," zei Mano, terwijl hij languit op de bank ging liggen. Ik kwam voor 'm zitten en hij trok me bij m'n middel naar zich toe. Terwijl hij wat over m'n zij en benen streelde zei hij:

"We tossen erom oké?"

Ik begon wat te ontspanner te worden door z'n lekkere aanraking en impulsief zei ik:

"Oké, ik kies munt! Dan gaan we niet."

Mano gaf me even een knuffel en stond toen op om een gulden uit z'n portemonnee te pakken.

Tja, en natuurlijk viel ie op kop. Ik zou es goed gokken. Mano juichte.

"Maar alleen als het vroeg in de ochtend is hè.." temperde ik hem wat. "En ik ga wel vermomd.. Stel dat er een tv-ploeg bij komt en we op 't nieuws komen, dan hang ik."

"Oké, ik koop wel een leuk snorretje voor je.. Kom, laten we 't gelijk tegen Nina zeggen," zei Mano jolig, terwijl hij al naar de deur liep. Maar ik hield 'm tegen en begon 'm te zoenen.

"Maar nu hang ik niet," fluisterde ik 'm in z'n oor. Mano grinnikte en trok me weer terug op de bank, waar we er lustig op los vreeën. We vergaten de deur weer op slot te doen. We waren net ontkleed toen er weer op de deur werd gebonsd en we wat jongens hoorden roepen.

"Oprotten!" riepen we.

Gelukkig kwamen ze niet binnen. Een kwartier later kwamen ze weer, toen waren we net 'klaar'. Snel trokken we wat aan en lieten we ze binnenkomen. 't Waren Daan en David, die ons meteen begonnen 'om' te praten maandag mee te doen.

"Rustig maar, we hebben al besloten van de partij te zijn," zei Mano.

"Uiterlijk tot 1 uur, dan moet ik weg," voegde ik snel toe.

We moesten mee komen naar de oefenruimte, waar al een hele vergadering op gang was.

De inval zou inderdaad waarschijnlijk al rond 10 uur 's-ochtends zijn, en ze verwachtten niet dat het uren ging duren. Dus als ik niet opgepakt werd kon ik 's-middags gelijk door naar m'n werk gaan, dat daar ook niet ver vandaan zat.

Er werden afspraken gemaakt over wie waar ging staan. Ik mocht gelukkig met Mano in de achterhoede blijven, en er was een vluchtroute aan de achterkant van het pand, via de burens,

uitgestippeld, voor als we gingen 'verliezen'. We droegen sjalen over ons hoofd als vermomming. We gebruikten stenen, rookbommetjes, kinderpistooltjes (met van die plastic balletjes), en zand om de politie weg te jagen, als ze niet op onze verzoeken ingingen en zouden invallen. De deuren werden uiteraard goed gebarricadeerd.

Zaterdag 11 sept.

De rest van het weekend was vrij rustig. Mano en ik hoefden alleen zondagmiddag te werken, op ons nieuwe taakstrafadres. Zaterdag was onze begeleidster, 't hoofd van de schoonmaakdienst, er niet. Dus zaterdag konden we nog even met de anderen naar Nina's kraakpand om kennis te maken met de bewoners, en de vluchtroutes te bekijken e.d. Er woonden 8 personen in totaal. Sommigen kende ik van het kraakpand hier, o.a. Nick. Die had z'n kamer hier verruild voor één op het nieuwe kraakpand. Niet slim dus, nu hij die waarschijnlijk kwijt was.

't Was wel een veel mooier pand dan de onze. Een oud herenhuis, en ze hadden er in de korte tijd aardig wat van weten maken. Zou echt zonde zijn als ze er nu alweer uit moesten. Nina woonde helemaal bovenin aan de achterkant en deelde een groot dakterras met haar verdiepinggenoot.

't Was echt een te gek pand en ik schoof mijn bewondering niet onder stoelen of banken. Nina deed weer normaal tegen me nu ik me bereid had verklaard mee te doen en dat gaf me wel een goed gevoel. Wie weet konden Mano en ik hier ook wel ooit komen wonen, als de politite inbond. En als Nina 't goed vond, want tussen die twee zou 't wel nooit echt goed boteren. Nina's ouders wisten trouwens niet van dit kraakpand, ze had hen haar adres niet gegeven.

Zondag 12 sept. 82

Die zondag begonnen we in 't verpleeghuis. 't Was rustig. We hoefde die eerste dag nog niet veel te doen. Beetje kennismaken met bewoners (allemaal demente oudjes, dus die zouden ons de week erna toch weer vergeten zijn) en verplegend personeel. Intussen kregen we een rondleiding en instructies wat we moesten gaan doen enzo. We mochten samen werken gelukkig, dat was gezellig.

Maandag 13 sept. 92

En toen was 't maandag.

We waren al rond 9 uur in 't kraakpand. Er waren al een boel lui. We zouden totaal met zo'n 30 man zijn hadden ze gezegd, en 't leken er nu nog wel meer. Dus ons zetten ze er niet zo maar uit!

Er hingen spandoeken uit de ramen met teksten als 'LEEGSTAND BIJ DE WELSTAND, WONINGNOOD BIJ DE ANDERE KANT' en 'ALS JULLIE ONS ERUIT WERPEN MOETEN WIJ ZWERVEN.'

Nina zag er cool uit in haar 3-dubbel punkvermomming (paars haar, zonnebril, dikke zwarte make-up, versleten leren jack) en ik kon m'n ogen weer niet van haar afhouden.

Mano zag dat natuurlijk en op gegeven moment fluisterde hij in m'n oor: "Als je goed je best doet vandaag krijg je misschien wel een bedankje van Nina."

"Dat zou wel 't minste zijn," zei ik droog terug.

"Je weet wel wat ik bedoel," zei Mano met een knipoog, terwijl ie in m'n kont kneep. Ik gaf 'm een tikje terug. We zaten helemaal boven op de kamer aan de voorkant, samen met 2 meisjes van het kraakpand: Evelien (ook zij had haar kamer op ons kraakpand verruild voor deze) en een goede vriendin van Nina: Toos, ook zo'n punkertje.

Nina kwam af en toe boven, maar bleef verder beneden. Zij zou in de voorhoede zitten, vanaf de eerste etage onderhandelen en schieten. Wij zouden met lichter geschut schieten vanaf de bovenste verdieping. We konden achter via het dakterras naar de burens ontsnappen, dat hadden ze met hen afgesproken. Was wel een gevaarlijke toer, maar minder riskant dan beneden gepakt worden. De politie was daar het eerst natuurlijk.

Om een uur of 10 zagen we inderdaad al de eerste politiewagens aankomen. Ze waren met heel wat man. Een agent begon met een luidspreker ons te sommeren het pand te verlaten (nadat aanbellen geen effect had gehad).

De onderhandelingen begonnen vanaf het raam op de 1^e verdieping. We konden niet verstaan wat onze krakers zeiden, maar de politie leek er niet erg van onder de indruk. Ze bleven maar dreigen dat als we niet snel tevoorschijn kwamen het pand werd opengebroken.

We hadden afgesproken dat zodra er een paar beneden begonnen te schieten op de politie wij moesten volgen.

Na een minuut of 10 hoorden we de politie het commando geven de deur in te trappen. Toen begon het geschiet.

Dus wij ook met waterballonnen, verzamelde en tot ballen gevormde kouwgomresten, verdunde verf (op waterbasis, niet brandbaar dus) en allerlei rotzooi.

Onderaan werd echt met zwaar geschut gegooid, stenen e.d., zodat de politie geen kans kreeg de deur te naderen. Ze dreigden de ME in te schakelen. We gingen echter vrolijk door.

Er werd een schot gelost door de politie, in de lucht, om ons bang te maken, maar na een paar seconde adempauze begonnen we weer.

Twee agenten hadden in de tussentijd echter net de deur weten te bereiken. Ze droegen helmen. Ze ramden tegen de deur maar die was zwaar gebarricadeerd. Het raam beneden was ook helemaal dichtgetimmerd. Toch begon de politie daar nu een raam los te wrikken. Ze stonden net onder een uitstulping in de gevel, waar ze moeilijk te bekogelen waren. Er werd nog een dreigend schot gelost, vlak langs de voorgevel nu en weer volgde even een stilte. We gingen er vanuit dat de politie niet serieus op ons zou schieten, maar je wist 't nooit.

De agenten hadden 't raam los. Mano, ik en de 2 meiden hingen elk uit een raam om de agenten zoveel mogelijk te raken. Mano kon 't niet aanzien hoe de agenten nu bijna de houten barricade stuk hadden gehakt en pakte één van de lege jampotten die als noodwapen klaargezet waren.

Hij mikte.. ik wou z'n arm tegenhouden.. maar hij duwde me weg en smeed 't ding hard naar beneden. Vlak achter één van de agente spatte het in scherven uiteen. Mano pakte een tweede glas.

"Niet doen," zei ik weer, maar hij trok zich als gewoonlijk niks van me aan. Toen ie vanuit 't raam onder ons hoorde roepen 'goedzo!' was ie helemaal niet meer te stuiten. De ene na de andere lege pot of fles smeed ie op de agenten, die ze godzijdank wisten te ontwijken.

Eén kwam op een helm terecht maar dat voelde de betreffende agent niet neem ik aan.

Het raam was open. Agenten werden gewenkt en nu liepen er 5 of 6 achter elkaar naar binnen.

Mano smeed nog een paar flessen en toen pakte ik er ook maar één. En ik raakte prompt de achterste agent op de schouder. Ik hoorde hem schreeuwen en zag 'm naar de schouder grijpen.

"Goedzo Rob," jubelde Mano. Ik voelde me minder verrukt over deze rake 'aanslag'. Jemig, de man kon wel blijvend invalide worden.. wat had ik gedaan? Geen tijd om na te denken.

Tumult, geschreeuw beneden..

"Wegwezen!" riepen de lui van onder die nu naar boven kwamen om via het dakterras te vluchten.

De rest zou beneden een vluchtweg nemen. Ik maakte me zorgen om Nina.

Wij wisten alle 10, of met hoeveel waren we precies boven, te ontkomen.

Ik hoorde net nadat Loes, de laatste van ons, over 't balkon kwam, agenten bovenkomen.

Snel gingen we bij de burens naar binnen. Daar konden we via de achtertuint de vluchtweg van de anderen volgen. 't Was één of ander studentenpand, dus bereidwilligheid genoeg om ons te helpen.

Beneden in 't kraakpand zagen we de agenten ook in de tuin, dus we moesten één voor één weg zien te glippen als ze even niet opletten. 't Was reuze spannend. Ik zag Nina nog nergens. Volgens de studenten van 't pand waar we door vluchtten waren er al een paar lui opgepakt. Een meisje met paars haar hadden ze niet gezien.. raar genoeg. Maar Nina kon de vluchtroute vanuit de achterkant van de tuin van het kraakpand genomen hebben.

De politie had ook al paar keer bij het buurpand aangebeld, maar de studenten deden niet open voor we allemaal weg waren.

Achter de tuinen kwamen we via nog een andere tuin op een steegje uit (soort brandpad). Daarvandaan verspreidden we ons. We zouden pas 's-avonds bijeenkomen in ons kraakpand in West. We hadden dat inmiddels overigens 'de Noach' genoemd, naar de ark van Noach, omdat 't toch een soort vluchtplek was voor de meesten. En die naam werd nu alom gebruikt.

Mano ging daar met Evelien en Tina heen. Toos was nog naar een café gegaan waar ze met Nina had afgesproken. Ik wilde daar liefst ook heen, maar ik moest werken helaas. Ik was nog mooi op tijd om nog wat van de voorbereidingen van de opnamen van de reclameproductie enzo mee te maken.

Ik was er niet helemaal bij met m'n hoofd. Ik was razend benieuwd hoe het afgelopen was met de krakers, en vooral met Nina. Ik popelde om de verhalen te horen.

Maar goed, de reclame opname was ook reuze spannend. En er deed een heel mooi model mee. Al was ze niks bij Nina vergeleken natuurlijk.. Ja Nina, zou Mano gelijk hebben dat ze me ging belonen.. met je weet wel.. Ach nee, vast niet, Mano zwamde weer wat natuurlijk.

Ik mocht nog een beetje assisteren bij de cameraman.. Wat snoeren vasthouden en weet ik wat. Maar ik had 't gevoel meer in de weg te lopen dan iets zinnigs te doen. Ik zat toch nog beetje na te trillen van de kraakactie.. 't Was toch allemaal best spannend geweest.

Ik ging dus maar meteen na de opname van de commercial naar huis.

Daar trof ik in de aula nog een hele club van de kraakactie, o.a. Daan, David, Michiel, Ferrie, Erika (die in de Noach woonde) en haar vriend Rik (die er niet woonde).

Van hen hoorde ik dat Thijs, Harry, Bas, Theo en nog wat lui van Nina's kraakpand waren opgepakt. Nina was dachten ze ontsnapt, maar ze hadden het niet precies gezien, en nog van niemand anders een telefoontje gehad. Ze wachtten al de hele middag in spanning op hun komst. Ze waren zelf vanaf 't balkon van de tweede verdieping gevluht via een touwladder naar de tuin. De lui van de eerste verdieping hadden deels ook die vluchtroute gepakt, en sommigen via een raam aan de achterkant op de eerste etage, waarvandaan ook een touw hing.

Eind van de middag kwamen eindelijk de nodige lui van de kraakactie binnen, maar geen Nina.

"Die zit op 't bureau," wist er één te vertellen. 5 van de 8 Krakers bleken opgepakt. En daarnaast nog een stuk of 5, 6 anderen, waaronder dus Thijs, Harry, Bas, Theo.

"Ik had haar moeten helpen," zei Mano nu voor 't eerst van z'n leven schuldbeust. Ik troostte hem wat, maar zat zelf met 't zelfde schuldgevoel.

"Ah joh, die zijn na een dagje weer vrij," zei David.

"Maar 't pand zijn ze kwijt," zei ik droevig.

"Ze vinden wel wat anders, genoeg lege panden. D'r spullen had ze al voor een deel bij mij gezet," zei Tina.

"Hoe groot is de kans eigenlijk dat de Noach wordt ontruimd?" vroeg ik.

"Ach, klein. 't Wordt min of meer gedoogd door de gemeente. Ze kunnen zoveel mensen toch nergens anders kwijt. En 't is zo vervallen dat niemand geld heeft 't op te knappen," zei Daan.

We kletsten nog en hoorden in de loop van de avond dat de lui die op 't bureau zaten nog een nacht moesten blijven, maar morgen waarschijnlijk vrij kwamen. Mano en ik hadden er 't liefst heen gewild, om haar evt. wat spullen voor de nacht te brengen indien nodig, maar dat kon natuurlijk niet.

Maar Tina zei dat Toos wel langs was geweest. Ze hadden haar toch niet herkend, en konden niet bewijzen dat ze ook bij de kraakactie was geweest.

Dinsdag 14 sept.

De volgende dag kwamen de gepakte krakers inderdaad al terug. Ook Nina. Ze hoefden niet te 'zitten'.

Ik was 's-morgens nog even naar m'n werk geweest (ik mocht weer bij een tv-spot opname aanwezig zijn, en ik had nog een overleg met m'n baas, voor nieuw werk voor die week e.d.)

Toen ik thuis van m'n werk kwam zag ik Nina al in de keuken zitten.

"Dit meisje zoekt onderdak," zei Mano, die er ook zat, terwijl hij een arm om Nina heensloeg. Die sloeg ze geërgerd af en zei snibbig: "Ik kan voorlopig bij Tina blijven hoor."

"Wat is voorlopig?" vroeg ik.

"Een week of 2 ofzo, daarna heb ik zelf wel weer wat. Desnoods ga ik een kamer zoeken," zei Nina.

"Als Tina je zat is mag je wel bij ons blijven hoor, nietwaar Mano?" zei ik.

"Voor f 50,- per week," zei Mano. Nina gaf 'm al een schop.

"Bij jou blijf ik nog niet als ik f 1000,- per week erbij krijg," zei ze nuffig.

"Dat moet ik nog zien," zei Mano plagerig.

"Ik heb genoeg vrienden waar ik terecht kan, dus bespaar me jullie homohol."

"Graag of niet," zei ik, terwijl ik een boterham pakte en in de ijskast op zoek naar beleg. Ik zag een zo te zien zelf gemaakte salade staan.

"Hé, van wie is die salade?" vroeg ik.

"Van mij, heb ik gemaakt," zei Nina.

"Ziet er lekker uit... mag ik wat?" Dat mocht.

"Mmm.. heerlijk, van mij mag je hier blijven Nien," zei ik even later.

Ik vroeg Nina hoe 't allemaal was gegaan met de arrestatie enzo. Ze vertelde dat ze niet op tijd waren weggekomen en hardhandig door de agenten meegesleurd. Vooral de jongens die zich hadden verzet waren hardhandig aangepakt. Zij was zelf ook niet al te zacht behandeld. De nacht in de cel was ook niet echt prettig geweest. Ze was gelukkig samen met Hella, een medekraakster, op een cel, maar 't stonk er, was koud en de cellen ernaast erg rumoerig, zodat ze geen oog had dichtgedaan.

Het kraakpand zou weer leeg komen te staan, dus ze konden 't in feite weer opnieuw kraken, maar dat riskeerden ze maar niet.

“Als we nou es een keer ruilen, slaap ik bij Tina, als ze jou zat is, kun jij bij Robbert,” zei Mano op gegeven moment.

“Wat moet ik in Godsnaam bij Robbert op de kamer?”

“Hij wil 't graag goedmaken, dat ie je gister niet geholpen heeft aan de politie te ontsnappen,” zei Mano met een knipoog naar mij.

“Ik weet niet wat jij onder goedmaken verstaat, maar ik hoef niemand die met m'n broer in bed heeft gelegen,” zei Nina. Bam. Ze wond nooit ergens doekjes om, en mij was hiermee wel duidelijk dat deze weg was afgesneden.

“Waarom niet?” vroeg Mano.

“Sorry, maar die aidsvriendjes van jou raak ik niet aan,” zei ze nog iets minachtender dan net.

“Alsof jij die niet hebt, de helft van jou slachtoffers zit aan de heroïnespuit,” snibde Mano terug.

“God jemig, volgens mij moet je gauw ander onderdak zoeken Nina,” zei Tina. “Broer en zus onder één dak gaat echt niet.”

“We hebben 't bijna 18 jaar volgehouden,” zei Mano.

“Mag wel in 't guinessbook of records,” smaalde Nina. “Ik denk dat er nooit meer iemand 't zo lang met jou volhoudt als ik heb gedaan.”

“Of andersom,” zei Mano.

“Hé, gaan jullie effe ergens anders heen, ik word moe van dat geruzie,” zei Daan.

“Laten Mano en Rob maar oprotten,” zei Nina... “Voor ze m'n hele salade opmaken,” grinnikte ze er iets vriendelijker aan toe. Ik had nl. net automatisch een tweede portie van de heerlijke salade op m'n bord geschept.

“Pas maar op dat er geen bacteriën van haar heroïnevriendjes inzitten Rob,” sneerde Mano weer.

“Toe jongens.. dim effe. Ga nou maar lekker naar jullie kamer,” zei Daan weer.

“Waarom.. Ik wil wel even horen hoe het verder afgelopen is op 't bureau enzo.. ook met de anderen,” zei ik

“Kom dan effe naar de tuin, daar zitten de meesten, bij hun tentjes,” zei Mano nu tegen mij.

Ik had m'n salade op en we gingen naar de binnenplaats. Daar stonden inderdaad een paar tenten, van de medekrakers van Nina's pand dus.

We zagen Harry en Thijs o.a., dus liepen naar hen toe. Hij stond met wat andere medekrakers van Nina: Hella, Nick en Vincent.

“Hebben jullie allemaal je eigen tent?” vroeg ik. Er stonden er 2, maar ze waren met z'n zevenen ofzo dacht ik, dus kwamen er vast nog bij. En zoveel tenten pasten nooit.

“Ja, maar misschien hebben jullie een plek voor Hella, voor een meisje is 't binnen wat comfortabeler misschien,” zei Vincent.

Ik vond Hella wel een cool wijf. Mano blijkbaar ook, want die zei gelijk smullend:

“Tuurlijk, ze kan makkelijk tussen ons in..”

“Ze is wel lesbisch,” zei Johan weer. Hella lachte heel hard toen ze Mano’s beteuterde gezicht zag.

“Geeft niet, wij zijn homo,” zei Mano.

“Ik slaap gewoon in m’n tent hoor,” zei Hella. “alleen als ie wegwaait kom ik graag m’n toevlucht bij jullie zoeken.”

“’t Is wel krap hier... heb je geen last van snurkende kerels om je heen?” vroeg ik. Als alle tenten stonden zouden ze vast heel dicht op elkaar staan, zo groot was de binnenplaats nu eenmaal niet.

“Ik snurk zelf ’t hardst,” lachte Hella.

“Er is plek zat..,” zei Vincent nu. We moeten nog 2 tenten opzetten, één voor Nick, en voor mij en Maaïke nog één. Brenda heeft elders onderdak gevonden. En Evelien slaapt bij Lyke. Ze kan waarschijnlijk binnenkort weer haar oude kamer terugkrijgen. Die was alleen als extra kamer door Gijs in gebruik genomen.” Maaïke was de vriendin van Vincent begreep ik. Ik had haar ook even gezien op de kraakactiedag. Ze was nu naar school, zei Vincent.

“We helpen jullie wel even,” zei Mano.

Dat vonden ze prima natuurlijk. We kregen de twee tenten precies op het overgebleven stuk ingepast. Mano en ik kregen nog wel wat spullen ter opslag van Nick en Hella. Maar niet veel. Meer wat waardevolle dingen om te bewaken enzo. Een hele eer vonden wij, de ‘schatkistbewaarders’, zoals we ons doopten. Ik vroeg me af of ’t een proef was ofzo.. We stonden toch immers niet al te betrouwbaar bekend. Of wisten zij daar niks van?

We maakten door ’t helpen enzo wat kennis met de lui, en konden het goed vinden. Toffe lui allemaal.

We bleven daarom nog tot vrij laat die avond buiten zitten (op ’t stukje overgebleven binnenplaats).

Alleen omdat Mano en ik weer ‘lustig’ werden gingen we maar eens naar bed. We vreeën weer heerlijk. Ik was echt dol op Mano.

Het sprookje zou hier wat mij betreft kunnen eindigen met ‘ze leefden nog lang en gelukkig’.

Maar ’t sprookje is uiteraard nog niet uit, ik was net 18.

Na weer een heerlijke vrijpartij lagen Mano en ik nog een beetje te kozen. Ik wou net ’t licht uitdoen om te gaan slapen toen Mano zei:

“Hé Rob, denk jij wel es aan andere jongens?”

“Wat? Seksueel bedoel je? Nee, ik denk alleen aan jou.”

Stilte.

“Jij dan wel?” vroeg ik onzeker.

“Niet echt, ik ben gek op jou.. Maar ik vind Nick ook wel een leuke jongen.”

Nu was ik stil.

“Nick is toch hetero,” zei ik toen.

“Dat betwijfel ik,” zei Mano.

“Hoezo.. heeft ie 't gezegd?” vroeg ik weer. Ik voelde me niet gerust en jaloezie stak weer de kop op. Was Mano eindelijk een avond thuis en niet bij z'n homovrienden, en nu dit weer.

“Nee.. maar.. ik merk 't gewoon.. hoe hij doet enzo.”

“Mm, nou ik heb niks gemerkt. Maar hoezo? Wou je vreemdgaan? Of hem bij je filmclub voegen?” vroeg ik beetje bozig.

“Doe nou maar niet jaloers, ik zeg je gewoon wat ik vind,” zei Mano.

“Ja, dat waardeer ik. Blijf alsjeblieft altijd eerlijk.. al wil ik sommige dingen niet weten... zoals wat je met Timo en Wouter voor die films hebt uitgespookt,” zei ik weer.

“Dat is al afgelopen.”

“Ja.. echt? Proberen ze je nooit te verleiden?”

“Ja, beetje.. ze dollen wel met me.. Maar verder gaan ze niet, ze weten dat ik dat niet wil.”

“Wat is dollen.. hoe ver gaan ze dan?”

“Gewoon dollen.. stoeien.. maar niks bijzonders. Niks wat gewone vrienden niet ook doen. Wees nou maar niet ongerust.”

“Ik wil niet dat je met andere jongens rotzooit Mano,” zei ik zacht.

“Dat zal ik niet doen Rob, echt niet,” zei Mano lief terug, terwijl hij m'n hoofd en nek aaide.

“Ben ik wel homo, dat ik alleen op jou val, en nooit iets voor een andere jongen voel?” vroeg ik na een korte stilte. “terwijl ik wel heel veel meisjes aantrekkelijk vind.”

“Ik ben een gozer, dus je bent toch op z'n minst bisex hoor Rob,” zei Mano met een grijns.

Ik draaide op m'n rug.

“Toch is 't raar. Volgens mij val ik puur op je innerlijk, niet je lichaam,” peinsde ik hardop.

“Daar merk ik anders niks van!” lachte Mano. “Volgens mij ben je bezeten van m'n lichaam!”

“Ik ben bezeten van jou,” en ik pakte Mano bij z'n middel en trok 'm boven op me om vervolgens weer terug bovenop hem te rollen. We stoeiden nog even en vielen toen in elkaars armen in slaap.

25. Twijfels

Woensdag 15 september

De volgende dag kon ik me niet erg op m'n werk concentreren. Ik was 's-middags maar naar kantoor gegaan om daar te werken, daar ik nog wat dingen nodig had. Maar daar zat ik ook te piekeren. Enkele collega's, en m'n baas, wisten dat ik in een kraakpand woonde, met een vriend. Maar ik had nog niemand verteld dat ik homo was. Ik vond het ook niet nodig. Ik was er zelf nog niet eens zeker van. Ik viel immers ook altijd nog op meisjes. En er waren ook een boel mooie meiden/vrouwen op m'n werk, had ik al wel gezien, dus ik wilde m'n hetero-reputatie wel handhaven. Hoewel ik later hoorde dat vrouwen juist geïnteresseerd zijn als je homo bent, maar ja.

Ik kletste die middag toevallig met één zo'n best leuk meisje van de studio, die ik poosje terug ontmoet had. Sophie heette ze. We rookten even een sigaretje buiten (binnen mocht niet gerookt worden, voor die tijd heel zeldzaam, maar 't was vnl. in verband met brandgevaar).

We kletsten wat over 't werk, en privé. Ze had een vriend, shit.

Toen ze vroeg in welk kraakpand ik woonde zei ik dat liever geheim te houden.

“'t Is toch niet die in West hè, dat grote pand aan de Herculesstraat?”

Blijkbaar verraadde ik al met m'n ogen dat ze goed zat, want ze zei:

“Hé, ik vertel 't niet verder hoor, bij mij is elk geheim veilig, erewoord.”

“Zweer je het?” vroeg ik.

“100%. We hebben 't er dan nooit meer over oké?”

“'t Antwoord is nee, daar woon ik niet,” zei ik toen. Ik moest gewoon voorzichtig zijn, zo goed kende ik haar nog niet, en ik had 't Mano beloofd.

Ze keek me ongelovig aan.

“O, jammer. Ik dacht, dan ken je misschien Roland, een vriend van me, die woont daar ook.” Roland kende ik inderdaad. Die woonde nog niet zo lang in 't huis, iets voor ons geloof ik.

Zou hij het wel es over mij gehad hebben? Ik kende 'm niet zo goed.

Ik twijfelde en besloot toen dat de waarheid toch wel aan 't licht zou komen en zei:

“Oké, ik zal eerlijk zijn. Ik woon daar. Maar alsjeblieft, vertel 't niemand. M'n vriend heeft ruzie met z'n ouders, en wil absoluut niet dat ze z'n adres ontdekken.”

Ik besloot m'n eigen ouders er maar even buiten te houden.

“Oké.. Je geheim is veilig,” lachte Sophie. “Heb je nog meer geheimen?” grapte ze erachteraan.

“Eigenlijk wel,” zei ik aarzelend. Ze zou dit mogelijk toch ook van Roland horen, dus kon ik het liever eerst zelf vertellen bedacht ik.

“O gut, die ga je me toch niet ook toevertrouwen hè?” lachte Sophie nog steeds. Toen ze zag dat ik ernstig bleef zei ze ook serieus: “Hé, als je iets kwijt wil, ik kan 't echt voor me houden hoor.. beloofd.”

“Ook.. vooral.. hier op kantoor?”

“Zolang 't geen misdrijf is,” lachte Sophie weer.

“Tegenwoordig niet meer gelukkig,” zei ik. “Ik ben homo,” voegde ik maar meteen toe.

“O.. is dat nou alles? Moet je dat geheim houden?” zei Sophie nuchter.

“Je weet nooit hoe sommigen daarover denken..”

“Ach, iedereen is hier homo.. had je dat nog niet gemerkt?”

“Van sommigen ja.. maar, ik weet ’t zelf eigenlijk nog niet precies. Ik val ook op meisjes,” zei ik nu maar, nu ik toch m’n hart aan ’t uitstorten was.

“Oké, dat kan.. biseksueel dus,” zei Sophie eenvoudig.

“Ik denk ’t. Ik weet niet of ik meisjes of jongens leuker vind. Ik vind alleen m’n vriend leuk, geen andere jongens.”

“Gôh, een monogame homo!” lachte Sophie weer.

“Geniet gewoon, niet over piekeren,” vervolgde ze toen ik alleen maar wat afwezig lachte.

“Ja, dat zal ik doen. Maar ik moet weer es aan ’t werk,” rondsloeg ik ’t gesprek maar af. Ik had wel verder willen praten, maar wist niet hoe, en vond het toch beetje gek dat ik dit met een tamelijk onbekende besprak.

Ze liep met me mee naar binnen.

“Hé, zolang je ’t niet wil, vertel ik ’t echt niemand hoor, wees niet bang,” stelde ze me nog extra gerust.

Toen ik die middag thuis kwam van ’t werk moest ik even zoeken naar Mano.

Ik vond ’m op de binnenplaats, waar hij met Nick voor diens tent zat te kletsen. Een flinke steek jaloezie schoot weer door me heen.

Ik begroette Nick koeltjes - ik kon niet anders – en vroeg Mano of hij al gekookt had. We kookten nl. tegenwoordig meestal zelf. We mochten met anderen mee-eten, maar dan werd er f 5,- per persoon gevraagd en dat vonden we zonde van ’t geld. Omgekeerd lieten we anderen wel met ons mee-eten, verdienden wij wat geld.

Maar hij bleek nog niet gekookt. Nick hielp hem zo mee koken, zei Mano. Hij gebruikte wel ons eten dan, maar Mano vond dat ie niet hoefde meebetalen omdat hij hielp koken.

Ik vond dat hij wel iets moest meebetalen.. en dat ie helemaal niet hoefde helpen koken, dat kon ik wel. Maar Mano had het al beloofd.. en ik kon dan lekker uitrusten van m’n werk intussen.

Dat deed ik dus ook maar, ik had al geen zin meer te helpen. Ik was super chagrijnig.

Ik had zelfs zin een potje te gaan janken. Idioot. Hoe afhankelijk was ik inmiddels van Mano geworden? Ik wou er niet over denken. Ik wou hem altijd, overal, voor mij alleen, als een exclusieve twee-eenheid, onverbreekelijk.

Onder ’t eten zei ik geen woord. Hoefde ook niet, want Mano kletste er al vrolijk op los.

De avond wou hij weer met de anderen op de binnenplaats doorbrengen, zei hij, toen we na de afwas even alleen waren.

Ik vroeg snibbig: "Hebben die lui geen werk ofzo, dat ze elke avond kunnen feesten?"

"Een paar wel. Nick werkt in een bejaardentehuis, in wisselende diensten. Deze week is ie vrij," zei Mano.

"Hij is dus inderdaad homo," zei ik.

"Wat is dat nu weer voor conclusie, alleen omdat ie bejaardenverzorger is?"

"99% kans."

"Oké, toevallig heb je gelijk, hij is homo, maar denk niet gelijk.."

"Ja, dus heb je lekker de hele dag met 'm zitten aanpappen," viel ik 'm in de reden.

"Hé Rob, doe toch niet zo jaloers, ik heb niks met Nick. We hebben gewoon gekletst, meer niet."

"t Zal wel. Ik ga naar m'n kamer, heb nog werk. Hoe lang blijven die lui eigenlijk nog hier?"

"Tot ze woonruimte hebben," zei Mano.

"Als die Nick maar niet bij ons op de kamer komt," zei ik en toen draaide ik me om om naar de kamer te gaan.

"Je stelt je echt aan Rob," riep Mano me achterna.

Ik bleef de hele avond op de kamer, al kwamen de muren op me af. M'n werk had ik geen zin in, kon me er toch niet op concentreren. Er was niks op tv, en muziek kon me ook niet vrolijker stemmen. Ik ging maar vroeg naar bed, maar slapen lukte ook niet.

Mano kwam pas heel laat, een uur of 12, 1 ofzo. Ik was woest, maar liet 't niet merken. Ik deed of ik sliep.

Mano kroop bij me, achter me, en begon m'n kont te strelen. Ik werd gelijk geil.. ik had de hele avond naar 'm verlangd, maar probeerde te blijven doen of ik sliep. Hij streelde m'n heupen en dijbenen en kroop dicht tegen me aan.

"Ik heb zin in je," fluisterde hij.

Half slaperig kreunde ik: "Rot op, 't is veel te laat." Hij kustte me in m'n nek en bleef stug doorstrelen. Ik kon niet voorkomen dat ik een stijve kreeg. Mano streelde me overal en begon tegen me aan te rijden. "Je kan niet zonder me.." hijgde hij.

"Waarom kwam je zo laat?" vroeg ik mopperig.

"Vergat de tijd."

"Je vindt die Nick gewoon belangrijker dan mij."

"Ik hou van je Robbert, geloof me nou," en hij zoende me zodat ik geen antwoord meer kon geven.

Ik vergaf hem maar weer en liet me door hem vingeren- ja ik was een anaalfreak geworden- en verzette me niet meer tegen m'n opkomende lustgevoelens. Mano was wilder dan ooit en binnen 5 minuten ofzo spoot hij over m'n kont. Ik maakte 't bij mezelf af, terwijl hij me bleef vingeren.

“Ik wil je niet kwijt Mano,” zei ik toen ik was klaargekomen.

“Waarom zou je me kwijtraken?” vroeg Mano.

“Als je op een ander verliefd wordt,” zei ik weer.

“Dat kan jou toch ook gebeuren?”

“Ik denk ’t niet. Geen jongen, en ook geen meisje. Ik wil alleen jou,” zei ik, “Je bent m’n beste vriend.”

“Jij de mijne ook. Maak je nou niet zo druk. Ik verlaat je echt niet,” zei Mano geruststellend. “Ik vind je veel te lekker,” en hij kustte me liefkozend in m’n nek.

“Ik hoop ’t,” zei ik alleen nog en deed ’t licht uit (dat Mano aangedaan had) om te gaan slapen.

Do. 16 sept.

De rest van de week hield ik Mano en Nick angstvallig in de gaten, en ik merkte steeds meer een geladen spanning tussen de twee.

Intussen piekerde ik over m’n eigen ‘homostatus’. Was ik nou echt homo of niet?

Ik probeerde weer een kans te vinden met Sophie te praten. In de Noach was er niemand die ik erover in vertrouwen durfde nemen, omdat het misschien zou uitlekken, en Mano dat ter oren zou komen. Ik was bang dat dat een wig tussen ons kon drijven.

Vrijdag 17 september

Dus ik ging die vrijdag weer op kantoor werken. Ik hoopte Sophie te treffen, en ja, in de middag zag ik haar op de studio. Ik vroeg of ze zo even een sigaretje met me kwam roken en dat vond ze goed.

Toen we buiten stonden vroeg ik haar maar meteen:

“Ken jij nog andere homo’s? Behalve hier op ’t werk dan.”

“Een paar, hoezo? Worstel je nog steeds met je identiteit?” vroeg ze lachend.

“Best wel.. Zijn die homo’s die jij kent ook met één man? Of zijn ze vaker verliefd geweest?”

“Zou ik niet precies weten.. maar wat maakt ’t nou uit? Je houdt toch van je vriend?”

“Ja.. te veel misschien. Ik vind dat ik te afhankelijk ben van m’n vriend. Ik denk dat hij mij minder nodig heeft dan ik hem.”

“Waarom heb je hem nodig?” vroeg Sophie.

“Ik hou gewoon van hem. Hij betekent alles voor me. Een ander kan dat nooit betekenen. Maar voor hem ben ik misschien gewoon, tja, ik weet niet...Hij kan mij makkelijker vervangen denk ik.”

“Dat kun je ’t beste toch hemzelf vragen,” zei Sophie.

“Ik weet ’t niet.. Ik denk dat ik helemaal niet homo ben en daardoor zo afhankelijk van hem... Ik voel me onzeker als homo.”

“Misschien durf je 't nog niet genoeg toe te geven voor jezelf dat je op jongens valt?”

“Misschien.. maar hoe kom ik daar dan achter? Hoe weet ik of ik echt homo ben?”

(‘Are you afraid of what you are?’ hoor ik prompt op radio zingen op moment dat ik dit schrijf.)

Sophie dacht even na en zei toen:

“Als je 't leuk vindt om naar balletdansers in strakke maillots te kijken ben je homo.”

Nu dacht ik na. Had ik daar ooit op gelet? Ik was vroeger als kind, zo tot m'n tiende ofzo, met Pa en Ma wel naar balletvoorstellingen geweest. Ik had wel met enige verbazing naar de grote bobbels in de broeken gekeken geloof ik, maar daar verder niks bij gevoeld ofzo. De billen en borsten van de dames vond ik veel leuker.

“Ik geloof 't niet,” zei ik dan ook. Bij Mano wond z'n geslacht me wel op, maar eigenlijk toch meer z'n kont. Hij had echt een heel lekker kontje, een jongenskont, maar wel lekker. Aan een harige mannenreet moest ik niet denken.

“Misschien val je meer op een persoon. Op 't innerlijk vooral, en niet 't uiterlijk, of in elk geval niet specifiek het geslacht dan,” onderbrak Sophie m'n gepeins.

“Dat dacht ik eerst ook, maar ik kan wel van mooie meisjes in bikini genieten,” lachte ik.

“Niet van jongens in zwembroek?” vroeg ze.

Ik dacht ineens aan Timo. Eigenlijk vond ik dat wel een stuk. Ik had niet naar de video kunnen kijken, maar ergens was er toch een nieuwsgierigheid. De manier waarop hij mij had aangekeken had me ook een vaag gevoel van opwinding gegeven waar ik toen totaal niet aan toe wou geven.

“Misschien moet je es met andere homo's gaan praten. Maar serieuze dan, niet van die versiertypes die je meteen over de streep willen trekken,” zei Sophie.

Ik dacht aan de homo's op de toneelschool, maar die durfde ik niet meer onder ogen te komen. Misschien zouden er op de kunstacademie ook wel zijn, vast wel. Maar voor ik die leerde kennen.. Ik wou nu weten hoe het zat. Timo en Wouter zouden me gelijk over streep trekken en bovendien alles aan Mano doorvertellen, dus die vielen af. Misschien Harry. Die leek me wel serieus. Hij was een stuk ouder dan ik, en saai, (vond ik), dus voor mij in elk geval een neutraal adviseur. Alleen moest ik echt kunnen vertrouwen dat ie niet met anderen erover zou praten. En dat was onmogelijk. In 't huis bleef niets geheim, iemand zou 't toch ontdekken als ik met 'm sprak.

“Als je niemand weet, ken ik wel een jongen die serieus is,” onderbrak Sophie m'n gepeins.

“Oké, misschien is dat wel een goed idee, een totaal onbekende, die ook m'n vriend niet kent.. Ik weet zelf ook niemand eigenlijk,” zei ik.

“Goed, ik zal hem es vragen. Hij heet Victor. Kan ik je bellen als ik 'm gesproken heb?”

“Ik ben moeilijk telefonisch bereikbaar, maar ik kom maandag weer op kantoor. Vraag hem zijn nummer, dan bel ik hem wel.”

Dat was afgesproken.

Die avond stond me een nieuwe verrassing te wachten.

Ook een positieve gelukkig. Nick vertrok maandag. Hij had een kamer gevonden waar hij direct in kon, vertelde hij me toen ik hem op de binnenplaats sprak waar ik ging roken.

Maar Mano was er niet. Hij had een briefje voor me achtergelaten dat ie naar Timo was en pas een uur of 10 vanavond thuiskwam.

Ik mocht ook komen als ik zin had. Ik twijfelde. Maar ik was moe, en de volgende ochtend moesten we al vroeg beginnen in 't verzorgingshuis, dus ging ik maar niet. Ik wou bovendien met de band repeteren, nu de sfeer weer goed was.

Natuurlijk kwam Mano pas een uur of 12, toen ik al weer lang en breed in bed lag, thuis.

Hij kroop weer zeer goed gehumeurd bij me in bed, en begon aan me te wriemelen. Ik duwde hem geïrriteerd weg.

“Als je zin hebt moet je eerder thuis komen,” zei ik nors.

“De tijd vliegt gewoon Rob.. maar ik heb goed nieuws,” zei hij, terwijl hij m'n nek en schouders kuste.

“Ja, dat Nick weggaat. Ik weet 't al.”

“Da's alleen voor jou misschien goed nieuws, ik heb goed nieuws voor ons allebei.” Hij schoof m'n hemd omhoog en kuste m'n rug. Intussen gleed hij met een vinger tussen m'n bilnaad. Ik was te moe me te verzetten.

“Morgen moeten we om 8 uur op hè,” zei ik alleen chagrijnig.

“Wil je 't echt niet horen?” vroeg Mano slijmerig.

“Als ik daarna mag gaan slapen.”

“Dat wil je dan niet meer.”

Hij had natuurlijk alweer in de gaten dat ik opgewonden begon te raken. Waarom kon ik 'm toch nooit weerstaan?

“Zeg nou maar.”

“Ik kan het,” zei Mano enthousiast.

“Wat?”

“Anaal.. Je mag me neuken.. 't Lukt, zeker weten.”

“Hoe dat nou zo ineens? Hoe weet je dat?”

“Ik heb geoefend, bij Timo, met een dildo.”

“O, die mocht je zomaar lenen,” zei ik spottend.

“Met een condoom erover.. Ze hebben me wat instructies gegeven. Ervaren jongens hè.. Toe, vind je 't nou niet leuk? Probeer 't maar.”

“Wat.. wie heeft 't je geleerd, en hoe? Waren ze erbij? Hebben zij 'm erin gedaan?”

“Ja, eentje heeft wel wat geholpen..”

“Wie, Timo zeker..”

“Nee, een andere jongen, ken je niet. Maar wat doet 't ertoe... 't Was puur informatief, verder niks, als je dat weer denkt,” zei Mano ook wat geërgerd nu.

“Dat zal wel. Hoe heette die jongen?”

“Matthieu.”

“En heeft hij 'm erin geduwd?”

“Nee, dat deed ik zelf.”

“Maar hij was er wel bij..”

“Wat maakt dat nou uit Rob, ik heb 't voor jou gedaan.. Jij wilt toch ook graag neuken?”

“Niet als je net door een ander ontmaagd bent,” zei ik boos.

Mano was stil.

“Je vertrouwt me ook nooit,” zei hij even later klagerig.

“Zou jij 't leuk vinden als ik me door een ander had laten ontmaagden?” mokte ik terug.

“Als je daar niks bij voelde.. en alleen aan mij dacht, zou 't me niks kunnen schelen nee,” was 't antwoord.

“En jij wou zeggen dat je niks voelde, maar 'm er toch in kreeg.”

“Laat maar. Ik heb toch al geen zin meer,” zei Mano nu super chagrijnig.

Ik had enorme zin hem te neuken, maar m'n trots weerhield me.

“Je voelde dus wel wat,” zei ik. “is 't een stuk, die Matthieu?”

“Niet zo'n stuk als jij,” zei Mano. “Waarom ben je gewoon niet gekomen, dan had je 'm ook kunnen zien. “

“En dan samen een lesje met de dildo krijgen zeker,” zei ik smalend.

“Waarom niet? Dan hoefde je nou niet zo jaloers te doen.”

“Ik kan je gewoon niet delen met andere gozers oké? 't Spijt me,” zei ik op iets zachtere toon nu.

“Ik hou echt alleen van jou Rob. Kom nou maar.. Ik wil 't doen.”

Ik was moe, maar 't avontuur lokte en ik kon me niet meer beheersen..

Ik moest alleen pissen, dus ging nog even naar de wc. Daar merkte ik ineens dat ik zenuwachtig was. Zou 't lukken? Ik wilde niet voor die Matthieu onderdoen. Ik wilde Mano voor mij hebben. Ik zou 'm es wat laten voelen.. zodat ie nóóit bij me weg zou gaan. Maar ik voelde me ook onzeker. Wat had Mano in godsnaam met die Matthieu uitgevroten?

Toen ik Mano naakt op bed zag liggen verdwenen de twijfels en wilde ik alleen nog maar neuken. Ik had hem de hele avond gemist verdorie. Na een beetje rollebollen gaf Mano me 't glijmiddel aan en gaf ie me instructies hoe ik 'm eerst moest vingeren met 't glijmiddel. Diep. Zo diep had ik 't tot nu toe niet gedaan en ik vond 't wel een beetje eng. Maar Mano genoot en ik moest een 2^e vinger erbij doen. En toen, heel zachtjes, met m'n pik erin. Ik wilde 'm liefst gelijk er helemaal induwen. Ik was behoorlijk heet geworden van de nieuwe verkenningstocht. En 't voelde zo lekker.. Hij zat op handen en knieën voor me, en ik genoot van z'n billen.

"Zachtjes Rob," waarschuwde Mano.

"Je hebt zo'n lekkere kont Mano," hijgde ik. Ik kneep in z'n billen terwijl ik zachtjes verder naar binnen stootte. Mano kreunde.

"Pijn?" vroeg ik.

"Nee, ga door."

Ik hield hem met een arm onder z'n middel vast om me verder erin te kunnen drukken. Het ging goed. Ik wilde heen en weer bewegen, maar Mano hield me bij m'n heup vast en zei: "Wacht, niet te snel."

Heel zachtjes bewoog ik wat heen en weer om langzaam bij beetje dieper te gaan. Mano kreunde nu meer van genot dan pijn en ik raakte ook meer en meer opgewonden. Ik boog voorover en likte zijn nek en schouders. Ik duwde nog wat verder. Mano kermde maar verzette zich niet. Ik tastte naar zijn pik en voelde hoe hard die was. Mano slaakte een zucht toen ik 'm zacht trok.

Ik was zelf ook keihard. Ik zat nu zeker voor de helft bij hem erin en 't was al genoeg om me helemaal in extase te brengen. Ik kneep met m'n andere hand in z'n ballen. Mano leek nu zo geil dat hij het niet merkte dat ik iets harder ging stoten. Kleine stootjes, dat wel. Ik was toch bang dat de condoom weer zou scheuren of erger, dat ik Mano uitscheurde. Maar 't ging goed. Ik voelde me buiten zinnen van opwindning en trilde over m'n hele lijf.

Z'n nauwe gat sloot stevig om m'n pik en ik werd er zo door gestimuleerd dat ik me niet al te lang kon beheersen. Ik kwam voor Mano klaar. Ik trok hem verder af terwijl ik in hem bleef, en hij kwam ook al snel luid kreunend klaar.

"Je bent super Mano," fluisterde ik 'm in z'n oor, terwijl we boven op elkaar op bed zakten.

"Jij ook," kreunde Mano terug. Ik omklemde hem alsof ik 'm nooit meer los zou laten en zo bleven we nog zeker 10 minuten nagenieten.

Toen kreeg Mano ineens hoge nood en vluchtte hij naar de wc.

"Heb ik je pijn gedaan?" vroeg ik, toen ie terugkwam.

"Nee helemaal niet, je was zalig," zei Mano glunderen."Ik heb alleen beetje raar gevoel in m'n kont."
"Kom, laat me je masseren," zei ik en ik kneedde z'n achterste tot hij in slaap viel, en ik voelde me gelukkig.

Zaterdag 18 sept. 82

De volgende ochtend versliepen ons vreselijk en er wachtte ons dus weer een flink standje van de chagrijnige teamleidster van het verzorgingshuis.

Ik moest die middag doorwerken en Mano moest de volgende dag vroeger komen.

Maar ja, ik had nog energie van de vorige avond en zelfs de meest smerige poepluiers opruimen deerden me niet vandaag. Ik was dubbel zo verliefd geworden op Mano en als we even de kans hadden doken we samen een toilet of voorraadkast in om even lekker te zoenen.

Toen ie weg moest vroeg ik: "Wacht je thuis op me?" Dat zou hij doen.

Ik was om 4 uur thuis en we maakten nog een lekker 'robbertje'. Niet anaal, Mano moest bijkomen. Maar tekeer gingen we wel. 't Was maar goed dat we zo'n afgelegen kamer hadden.

"Laat je me nooit in de steek Mano?" vroeg ik na afloop.

"Zolang jij zo lekker vrijt niet," lachte Mano.

"Ben ik beter dan Matthieu?"

"Weet ik toch niet.. Ik heb niks met hem gedaan."

"Eerlijk niet?"

Mano wende z'n hoofd af, en ik kreeg 't gevoel dat hij loog.

"Is ie net zo knap als Nick?" vroeg ik dus door.

"Nee, hij is lelijk, eerlijk waar," zei Mano, me nu wel aankijkend.

"Maar hij neukt goed," zei ik wat cynisch.

Mano wendde weer z'n hoofd af.

"Weet ik toch niet zei ik toch," mompelde hij intussen.

"Zou je 't met hem willen doen?" vroeg ik.

"Nee, verdomme, hij is lelijk zei ik toch. Kom morgenavond anders mee, dan zie je 't zelf."

"O, heb je dan weer met ze afgesproken?"

"Ja, sorry, vergat ik je nog te zeggen."

"Misschien, als 't niet te laat wordt, morgen moeten we vroeg op.."

"Ja, ik nog vroeger dan jij."

"Maar ik moet de hele week nog naar school hè, en werken erbij, dat vergeet jij wel es," zei ik mopperig.

"Dat weet ik, en ik ben trots op je Robbie," zei Mano lief en hij begon me te kussen.

Die avond bleven we lekker thuis, vooral met z'n tweetjes op de kamer. De meesten waren stappen, ook Nick gelukkig, dus ik had Mano lekker voor mezelf. En we gingen vroeg naar bed. Kon ik nog wat uitrusten voor de komende drukke week op m'n nieuwe school, en daarnaast nog m'n werk.

Zo. 19 sept.

Zondag moest Mano wel vroeg op, en ik ook niet al te laat.

Gelukkig waren we 's-middags vrij vroeg vrij, zodat we bijtijds naar Timo konden gaan.

26. Horizonverbreding

Zondag 19 sept.

Dus we gingen vroeg eten en vertrokken begin van de avond naar Timo en z'n vrienden. Ik wilde die Matthieu wel es zien.

En inderdaad, hij was niet moeders mooiste. Grof, boers, een nogal luide stem. Maar toch had ie ergens ook iets woest aantrekkelijks, en de manier waarop hij en Mano naar mekaar keken beviel me niet.

Behalve hij, Wouter en Timo, was er nog een jongeman: Jesse. Dat was een Deen die hier tijdelijk werkte en woonde. Hij verbleef voorlopig bij z'n broer, die al langere tijd in Nederland was. Jesse sprak Engels, want hij was nog niet lang in Nederland. Z'n naam sprak ie ook op z'n Engels uit trouwens.

Hij woonde met z'n broer Michael in een boerderij in Zuiddorp (een km. Of 20 ten zuiden van Middendorp). Het was een grote boerderij dat door 2 vrienden van hen gekocht was, en waarin zij en nog een jongen kamers huurden. Zo was het betaalbaar. Het had ook een enorm erf, en er werden regelmatig homo-party's gegeven. Alle 5 bewoners waren uiteraard ook homo.

Mano wilde natuurlijk onmiddellijk op de uitnodiging es mee te komen naar zo'n party in gaan, maar ik twijfelde. Jesse was ongelooflijk knap en ik zag Mano al steeds naar 'm kijken op een heel bewonderende manier, dus ik vreesde dat het met onze monogame relatie definitief gedaan zou zijn als we daarheen gingen.

Tegelijkertijd trok 't me ook wel aan, 't leek me wel heel spannend. En eerlijk is eerlijk, Jesse met z'n mooie ogen wilde ik ook wel beter leren kennen. Zou die broer ook zo knap zijn? Ik hoorde even later dat hij zo'n 15 jaar ouder was, een jaar of 40 dus, want Jesse schatte ik iets van 25.

Maar op de party's kwamen 'allemaal mooie jongens' zoals ze ons trachtten te verlokken. En ze hadden momenteel nog een vriend uit Denemarken tijdelijk te logeren, ene Kalle, waarvan Jesse een foto liet zien. Die zag er ook goed uit en Mano wilde hem wel in 't echt zien zei hij meteen.

“We zijn monogaam,” zei ik echter stellig.

“Haha, dat verandert nog wel,” zei Matthieu met z’n luide stem smalend. Ik keek ‘m vernietigend aan.

Ik voelde me de hele avond niet erg op m’n gemak. Ik ontweek de heerlijke ogen van Jesse zoveel mogelijk, en zat maar aan Mano geplakt om te laten zien wat een monogaam trouw stelletje we waren.

Verder kletste ik zoveel mogelijk met Wouter, de enige die ik vertrouwde.

Matthieu en Jesse leken veel belangstelling voor Mano te hebben, zeker Matthieu en dat beviel me niks.

Ik voelde me tamelijk buitengesloten. Ze hadden allemaal lol. Ik kon echter niet lachen om hun grappen, gezuip en geflirt.

Toen ik op gegeven moment opstond om naar de wc te gaan liep Timo even een stukje met me de gang in om te wijzen waar de wc was. Ik bedankte hem en wou net doorlopen toen hij zei: “Hé, mooie riem, laat es zien.” Ik bleef staan en hij tilde m’n t-shirt een stukje op om te kijken. Onwillekeurig voelde ik een rilling van opwinding.

“Dolce & Gabbana?” vroeg hij.

“Nee hoor, gewoon namaak,” lachte ik.

“Staat je goed,” zei hij en daarna draaide hij zich om om weer de kamer in te gaan.

Ik was in verwarring. Begon ik toch iets voor andere jongens te voelen? Of deed ‘t me goed ook even aandacht te krijgen?

Toen ik terugkwam zat Mano bij Matthieu op schoot, te dollen.

Hij riep wel “laat me los” maar deed weinig moeite om aan de greep van Matthieu te ontkomen.

“Hellep!” riep hij, en Jesse begon nu ook nog es mee te doen. Hij trok aan Mano’s voeten om hem te ‘bevrijden’. . Mano keek hem lachend aan en scheen mij totaal niet op te merken. Matthieu greep hem alleen maar harder vast. Er begon een vage woede zich van me meester te maken. Ik liep naar Matthieu toe, gaf een ruk aan z’n arm en zei kwaad: “Laat m’n vriend los!”

“Hé Rob, rustig maar, we dollen maar wat,” zei Mano giechelig.

“Ik wil naar huis,” zei ik.

“Kom, ‘t wordt net gezellig,” zei Timo. “Ga zitten, relax. Wil je een wodka?”

“Nee dank je, ik moet morgen naar school. Laten we gaan Mano,” zei ik weer. Mano had zich onder de armen van Matthieu uitgewerkt en gleeed nu tussen zijn benen op de grond, terwijl Jesse nog steeds aan z’n voeten sjarde..

“Oké, zodadelijk,” giechelde Mano. Jesse boog nu naar voren om hem uit de laatste greep van Matthieu te bevrijden. Matthieu begon Mano echter te kietelen in z’n zij en Mano giechelde nog harder.

Ik trok ‘m aan één arm onder de jongens uit, net voor Jesse hem beet wilde pakken, en zei: “Kom, hou op met dat kinderachtig geklier, ik wil nu gaan.”

De jongens zagen hoe serieus ik was en lieten Mano zowaar los.

“Goed schatje,” zei Mano terwijl ie me een speels kneepje in de arm gaf.

Terwijl we naar huis fietsten was ik stil, al probeerde Mano me los te krijgen.

“Toffe gozers toch, nietwaar?” vroeg hij. Ik haalde m’n schouders op en mompelde “mmm”. Kon ja en nee zijn.

“Wat nou, je moet toch toegeven dat Jesse een stuk is,” zei Mano weer.

“Kan wel, maakt mij dat nou uit.”

“Waarom deed je nou zo afzijdig?” vroeg Mano weer.

“Mijn Engels is waardeloos,” verzon ik.

“Ach kom, beter dan de mijne.. en Jesse verstaat wel beetje Nederlands. Hij is hier al een tijdje.”

“Ik moet die Matthieu niet, ik vind ‘m een irritant, opdringerig figuur,” zei ik.

“Je wil toch niet zeggen dat je op hem jaloers bent.. je ziet toch hoe lelijk hij is?”

“Maar hij zit wel de hele tijd aan je.. zie je dan niet dat ie jou wil?” zei ik.

“Heeft ie pech.”

We kibbelden nog een beetje en toen we thuis waren was ons beider humeur tot 0 gedaald. Seks wilde dus ook niet die avond, al probeerde Mano me nog wel te verleiden. Hij was duidelijk wel erg opgewonden. Maar ik zei dat het te laat was en ik koppijn had.

Zolang ik ruzie heb kan ik ‘t niet. Dus we sliepen met de ruggen naar elkaar toe.

Maandag 20 sept.

Maandag ging ik ‘s-morgens naar de kunstacademie. Introductie, wat kennismaken en rooster ontvangen e.d. Klonk allemaal wel leuk, de vakken, en alles wat me verder zoal te wachten stond.

‘s-Middags ging ik naar m’n werk. Daar sprak ik Sophie weer. Ze had ‘t nummer van Victor voor me. Ik mocht ‘m te allen tijden bellen had ie gezegd.

Ik besloot ‘t gelijk die avond maar te doen, voor ik niet meer zou durven. Mano en ik waren nog steeds niet on speaking terms en toen Victor me gelijk heel hartelijk uitnodigde die avond nog langs te komen ging ik daar grif op in.

Ik zei Mano alleen dat ik even bij iemand langs ging en op z'n vraag wie zei ik alleen 'gewoon iemand van school.' Ik moest hier eerst zelf uitkomen voor ik met Mano erover sprak.

Ik vond Victors huis gemakkelijk. 't Was niet erg ver gelukkig. Hij woonde alleen in een appartementje in nieuw West.

Ik belde ietwat nerveus aan.

Een blonde jongeman van een jaar of 26, 27 deed de deur open. Hij zag er best leuk uit en dat maakte me zowel extra nerveus als toch wat opgewonden. 't Voelde toch ook wat raar dit zonder Mano te doen. Maar goed, nu kon ik niet meer terug.

Victor liet me binnen na zich voorgesteld te hebben en bood me wat te drinken aan. We dronken, heel netjes, thee. Het was een zachtaardige jongen, en hij liep er ook wel wat nuchterig bij, zowel qua kleding (strakke zwarte broek en strak lichtblauw t-shirt) als qua houding, gebaren e.d. Maar hij kwam wel zelfbewust over, dat vond ik wel weer stoer.

"Dus jij bent in de ontdekkingsfase?" vroeg hij, toen we goed en wel zaten en beetje over 't weer enzo gekletst hadden.

Ik knikte wat verlegen van ja. Ik vond het toch wel moeilijk er met een totale vreemde over te praten, al stelde hij me wel op m'n gemak.

Hij bood me een sigaret aan en die nam ik maar grif aan, al probeerde ik al tijdje te stoppen.

"Je bent dolverliefd op je vriend, begreep ik van Soof," ging hij verder.

Ik knikte weer.

"Ik ben geen therapeut, dus ik weet echt niet of ik je kan helpen. Ik kan je alleen mijn ervaringen vertellen oké?" zei Victor weer. Dat vond ik prima. Hij vertelde hoe hij ontdekt had dat ie homo was. Dat was op de middelbare school, toen ie een jongen op school leuk vond. Hij was ook kieskeurig en had ook meisjes gehad. Het was bij hem ook niet van de één op andere dag gekomen. Pas toen ie rond z'n 19e naar homobars ging merkte hij dat hij echt meer gevoelens voor jongens dan voor meisjes had. Hij adviseerde me dan ook daar es heen te gaan en hij noemde de namen van wat homobars.

Ik legde hem uit hoe ongemakkelijk ik me voelde in de gay-scene, en dat ik geen behoefte had verder te 'verkennen'. Ik had genoeg aan Mano. Alleen hij niet aan mij, leek.

Ik voelde me ineens toch wel erg schuldig dat ik hier zat, zonder zijn weten.

"Je moet ook niet teveel aan elkaar klitten," zei Victor.

"Dat doen we niet. We hebben genoeg andere vrienden en gaan allebei ook af en toe met een meisje. Hij vaker dan ik, maar dat maakt me niet uit. Ik weet dat hij mij toch lekkerder vindt. Van andere jongens weet ik dat nog niet zo net," zei ik.

"Je kunt hem niet vastketenen."

“Dat wil ik ook niet.. maar, als we tussen andere homo’s zijn, voel ik me gewoon buitengesloten.. ‘t is of we dan niet meer zo’n exclusieve band met elkaar hebben. Ik ben bang dat die kapot gaat als we te veel van die homofeestjes enzo opzoeken.” Ik begon toch beetje helderheid te krijgen, door m’n gedachten es te kunnen uitspreken.

“Dat moet je met hem bespreken. Ik denk alleen, als je antwoord wil hebben op de vraag of je homo bent, je toch meer met andere homo’s moet omgaan. Maar de keus is aan jou,” vond Victor.

Ik dacht na. Eigenlijk wist ik genoeg. Wat ik met Mano had was bijzonder juist omdat er geen ‘concurrentie’, ‘verleiding’ of hoe je ‘t noemen wou was. We waren 2 vreemde eendjes in de bijt en door onze exclusiviteit verbonden. En daar was ik gelukkig mee en dat wou ik zo houden. Waarom andere ‘vreemde eendjes’ opzoeken als we elkaar hadden?

Ik wou naar Mano om ‘t bij te leggen, en ik bedankte Victor en nam gauw afscheid.

“Komen jullie es samen langs,” zei hij hartelijk. Dat beloofde ik, als Mano ‘t ook wou natuurlijk.

Ik was tegen half 11 thuis. Ik kon Mano weer niet vinden. Na enig rondvragen kwam ik er achter dat ie bij Ciska was. Ik klopte aan en kreeg een jolig “we zijn bezig!”

“Mano, ben je daar?” riep ik terug. Ik hoorde gegiechel en gestommel en even later werd de deur van het slot gedaan. Mano stond halfnaakt (alleen een hemd aan) naast de deur. “Kom erbij schat,” zei hij, terwijl hij me een kus gaf.

“Dit is Eva,” stelde hij me aan een knap meisje met rossig haar die half naakt op bed lag naast Ciska voor.

“Hoi!” zei Eva vrolijk terwijl ze me verleidelijk aankeek. Ik stelde me voor.

“Hé Cis,” zei ik tegen Ciska, terwijl ik een plek zocht in de kamer.

“Krijg ik geen kus,” zei ze slijmerig.

Ik ging naar haar toe en gaf haar een kusje op de wang.

“Kom gezellig op bed,” zei Mano, terwijl hij half achter Eva plaatsnam en een arm om haar heen sloeg.

Ik had totaal geen zin in een orgie en wilde Mano voor me alleen.

“Niet nu, ik wil zo naar bed,” zei ik.

“Ik kom wel met je mee,” zei Ciska, “Blijven Mano en Eva hier.”

Ik keek Mano wanhopig aan.

“Mano, voor jou ben ik homo geworden, kom dan niet weer met meiden aan,” zei ik, in een poging de boodschap grappig te brengen. Mano zat met de borsten van Eva te spelen.

“We kunnen ook allemaal hier slapen hoor,” zei Ciska.

“Ik moet morgen vroeg naar school,” zei ik. “Ik ga nu slapen, sorry.” Ik liep naar de deur.

“Kom je mee Mano?” vroeg ik nog even bij de deur.

“Ik kom zo,” zei hij, opkijkend van z’n orale verkenningstocht langs Eva’s schouder en bovenarm.

Daar had ik waarschijnlijk niet veel meer aan vanavond. Of ’t werd weer 1 uur ’s-nachts.

“Please?” zei ik nog even smekend.

“Wil je ’t goedmaken.. je chagrijnige bui gister?” vroeg Mano. Ik knikte.

“Oké, ga je maar vast klaarmaken, ik kom echt zo.”

Ik ging douchen en wachtte in bed op hem. Om half 12 kwam ie eindelijk. Ik was te moe om nog te praten en op z’n vraag of ik een leuke avond had gehad zei ik alleen maar “Ja, maar ik miste je.” Ik maakte ’t goed door z’n kont te likken en ’m af te trekken. Ik wilde ’m neuken, maar ik kwam al klaar tijdens ’t voorspel. Het was weer helemaal goed en ik wilde eeuwig bij hem zijn. Ik was zo verzot op hem. De rest van de wereld was onbelangrijk.

Dinsdag 21 sept.

De volgende ochtend versliep ik me lelijk. Om half 10 was ik op school, 3 kwartier te laat. Dat begon al goed.

En ik wilde die middag ook nog naar m’n werk, moest nog wat afmaken wat alleen daar kon (wat grafisch ontwerpen met de apparatuur daar, ik mocht nl. ook soms de lay-out van de pagina waar m’n artikel en bijbehorende foto’s op kwamen verzorgen).

Ik had 3 vakken die ochtend op de kunstacademie, o.a. grafisch ontwerp, kwam mooi van pas!

Helaas kwam film en fotografie pas de tweede helft van ’t jaar aan bod. Wel kreeg ik mode-ontwerpen, wat me ook best leuk leek.

Toen ik die middag op m’n werk kwam liep ik al vrijwel meteen Sophie tegen ’t lijf. Ze vroeg me gelijk hoe ’t gegaan was. Ik beloofde haar straks even in de koffiepauze buiten te treffen.

Ik wou eigenlijk doorwerken, maar goed, toch maar even pauze dus. Ze stond me al op te wachten. Ze moest ’t naadje van de kous weten.

“’t Is een aardige jongen en hij heeft me een boel inzicht gegeven,” zei ik.

“Zoals?”

“Dat ik gek ben op Mano en nooit een ander wil.”

“Zeg nooit nooit,” lachte Sophie.

Maar ze was blij voor me dat ik zo gelukkig en verliefd was. Zij had altijd de verkeerde jongens. Nu zat ze ook weer in conflict met haar vriend. Ze had echt gedacht dat hij wel eerlijk was, maar daar begon

ze aan te twijfelen. Hij deed vaak geheimzinnig. Dit had ze al vaker met vriendjes meegemaakt. Kennelijk niks van geleerd. Maar 'eerlijke' jongens vond ze niet aantrekkelijk.

"Tja, onze hormonen willen vaak net de dingen die ons hoofd niet wil, of die ons in 't ongeluk storten," grijnsde ik.

We kletsten nog wat, maar ik moest echt nog wat dingen afwerken en wilde dolgraag naar Mano, ik miste hem erg.

Die avond vertelde ik hem alles van Victor en m'n overdenkingen. Hij reageerde totaal niet jaloers. En eigenlijk zat me dat best dwars.

Hij vond weer dat ik overal een te groot punt van maakte. Hij zag niet in waarom lol maken met andere (homo)jongens een breuk in onze relatie kon betekenen. Hij had die vrijheid nodig, juist om 't spannend tussen ons te houden.

"Je geeft niks om me.. ik ben gewoon een soort.. proefkonijn voor je," zei ik mokkend.

"Robbie.. je weet dat dat niet zo is. Je blijft mijn.. ja, konijntje... wipkonijntje dan," grapte Mano.

Ik moest ook weer lachen en we begonnen wat te stoeien.

"Je vindt 't toch ook niet erg dat ik naar gay-pornofilms kijk," zei Mano toen we wat uitgedold waren.

"Da's wat anders dan naar gay-feesten gaan. Ik vind 't een groot verschil," zei ik, terwijl ik me los van 'm draaide.

Eigenlijk vond ik 't al niet echt leuk als hij naar gay-films keek. Ik zelf kon daar nog steeds niet naar kijken. Ik gaf sowieso niet erg om porno, vond 't maar nepgedoe. Ik keek liever naar Mano.

"Dans jij es voor me," vroeg ik dus gelijk maar, "ik wil alleen jou zien."

Mano grijnsde en zei "Oké." Hij zocht een plaatje uit en begon daarna te dansen op de muziek. Ik keek liggend op bed naar hem. Ik vroeg me toch weer af waarom hij me zo opwond en andere jongens niet. Volgens mij waren 't z'n ogen. En z'n hele manier van doen. Hij was gewoon altijd geil leek wel.

Mano gooide z'n kleren één voor één uit en danste voor me als een ware stripper, alleen beetje lomper.

"Volgens mij kun je hier rijk mee worden," lachte ik, terwijl ik een stukje papier dat ik naast 't bed vond in z'n slip stopte toen hij met z'n achterste vlak voor me danste. Hij draaide zich om en danste over me heen ('t bed lag op de grond als 't uitgekapt was). Ik wou 'm net naar me toetrekken toen ie weer achteruit liep. Hij draaide zich met z'n kont naar me toe en deed z'n slip uit. Nu pakte ik 'm wel beet en trok 'm achterover mee op bed. We maakten weer een lekkere vrijpartij. Nee, ik zou nooit genoeg van hem krijgen. Dat was zeker, of we nou wel of niet naar gayparty's zouden gaan.

27. Slecht nieuws

Do . 23 sept. 1982

Die donderdag sprak ik Sophie nog even op m'n werk. Ze zei tegen me dat ze Victor gesproken had. Hij had haar gezegd dat hij ervan overtuigd was dat ik homo was. Ik vroeg: "O, hoezo dan? Waar ziet ie dat aan?"

"Hij weet dat gewoon," zei ze, "Hij herkent homo's meteen, kan niet precies zeggen waaraan."

Ik vond 't maar vaag. Ik zou 't 'm zelf wel es vragen.

"Niet bi?" vroeg ik haar nog.

"Dat weet ik niet, dat heeft ie niet gezegd."

"Wat vind jij? Je kent meer homo's toch.. ben ik net zo?"

"Ik had 't eerlijk gezegd niet verwacht, toen je 't vertelde was ik wel verbaasd," zei ze. "Maar nu ik 't weet denk ik wel.. 't zou kunnen. Ik weet niet waar je een homo aan herkent, echt vrouwelijk vind ik je niet, maar .. ja ik weet ook niet."

Ik kreeg er niet veel zinnigs meer uit, dus liet 't maar. Ik was in elk geval blij dat ik niet opvallend homo was ofzo. En was ook niet van plan dat te worden, als we al ooit naar die homofeesten zouden gaan.

Die middag echter had ik gewild dat het wel zo was.

Toen ik m'n post ging halen uit m'n postbus (Mama stuurde tegenwoordig m'n post daarheen door, want we zagen elkaar niet zo vaak meer nu ik 't zo druk had), wachtte me een onaangename verrassing.

Ik had een oproep voor militaire dienstplicht. Ik had daar al es over nagedacht, en besloten te proberen me op psychische gronden te laten afkeuren. En als dat niet lukte, dan zou ik alternatieve dienst te vragen, uit principieel pacifistische overwegingen.

Thuis besprak ik 't met Mano. Hij wilde zelf eventueel wel in dienst, omdat hij toch nog steeds geen werk had. Hij had wel bijstand nu, maar voor een thuiswonende, omdat hij thuis stond ingeschreven nog steeds. Hij had het leger des heils als postadres, daar hij bij de Sociale Dienst had opgegeven zwerfend te zijn. Zo had ie minder kans tot werk te worden gedwongen. Hij zorgde natuurlijk altijd er zeer smerig en onverzorgd bij te lopen als ie op de sociale dienst moest verschijnen(moest ik maar even paar dagen prikbaard van 'm verdragen☺).

Hij wilde dus wel in dienst, maar liefst samen met mij. Hij zou de volgende dag informeren wanneer hij opgeroepen zou worden.

Ik wilde wel samen met hem in dienst, maar achtte de kans klein dat we op de zelfde plek (zelfde regiment enzo) zouden komen.

Ik kon hem echt geen jaar missen en baalde enorm. Mano vond dat ook een vreselijk idee en besloot dan ook maar te proberen eronderuit t komen. Flink drugs gebruiken de dag voor de keuring e.d.

Vrijdag 24 september

Helaas bleek bij navraag dat we niet in de zelfde lichter zaten. Mano kwam pas over ± een kwartaal aan de beurt (hij was 28 juli jarig, dus 3 maanden na mij).

Ik moest al over 2 weken gekeurd. Ik belde direct naar de psychiater om toch maar weer een afspraak te maken. Ik hing een zielig verhaal op en kon over week al terecht gelukkig.

We kregen van medebewoners nog allemaal adviezen hoe onder de dienstplicht uit te komen cq afgekeurd te worden. Homofilie was op zich geen reden afgekeurd te worden, maar je kon 't wel aanvoeren als reden waarom je in zo'n harde macho-cultuur als 't leger niet zou kunnen aarden.

Ik besloot dan ook maar met dr. Wissink over m'n worsteling met m'n homoseksuele geaardheid te beginnen. En verder de pesterijen op school en in 't begin de toneelschool, en nu ook op de kunstacademie had ik 't gevoel niet helemaal thuis te horen. Ik had weer van die verwaande types in de klas. Van die excentriekelingen, die dachten dat ze ver boven de 'normale' mensen verheven waren. De ruzies en scheiding van m'n ouders zou ik ook nog maar beetje uitbuiten. En misschien kon ik 't nog over de bijna-aanranding op 't station hebben, waar Pa en Ma toch ook van wisten. Ik zou wel doen of ik daar nog nachtmerries van had, en van de rechtszaak enzo ook.. Dat ik me toch wel erg schuldig voelde en in m'n dromen achtervolgd werd door de meiden die ik gefilmd had. En ook echt bang was ze weer tegen te komen. Misschien kon ik van de vechtpartij bij de disco ook nog wel vertellen. Dat ik van huis had moeten vluchten, en nu in een kraakpand woonde kon ik ook zielig over doen (waar precies zou ik niet vertellen natuurlijk, die 'medische geheimhoudingsplicht' daar vertrouwde ik niet op).

Za. 25/9 – vr 8/10

Ik kreeg 't dus wel druk de komende tijd. School, werk, en die psych nog af en toe tussendoor.

Mano baalde dat ik zo vaak weg was en ging vaak naar z'n homovrienden. Maar naar de party's nog niet, omdat ik dat niet wou. Ik zei dat ik dan bij 'm weg zou gaan en een eigen kamer of appartementje zoeken. Dan kreeg ik tenminste uitwonenden-studiefinanciering.

Dat overtuigde Mano toch wel dit keer. Hij begreep ook wel dat ie financieel afhankelijk van me was.

De gesprekken met de psych waren één grote nonsens. Hij vond wel meteen na de eerste afspraak dat ik echt hulp nodig had en we spraken één keer per week af. Ik vond 't een aardige vent, maar daar was ook alles mee gezegd. Over m'n liefdesproblemen, m'n identiteitscrisis etc. kon ie totaal niet met me meedenken/-voelen. Hij zeurde weer eindeloos over de scheiding van m'n ouders, alsof dat ook maar enige invloed op me had gehad. Komop zeg, ik was 17 toen ze scheidden, dan heb ik ze echt niet meer nodig.. niet dagelijks dan. Kon mij 't nou schelen wat ze deden.. m'n ouders moesten hun eigen leven leiden, ik de mijne. Maar goed, ik hield de schijn op. Hij vond ook dat er een psychologisch onderzoek nodig was. Ik vond 't prima. Zou ik es goed verkloten, in de hoop dan afgekeurd te worden voor 't leger.

Vr. 8 okt.

't Onderzoek was toevallig 3 dagen voor ik gekeurd zou worden.

Ik had de avond tevoren flink geblowd, zodat ik sowieso al niet erg helder zou zijn.

Vooraf op de psychologische testjes gaf ik de raarste antwoorden. Iets wat duidelijk op een vlinder leek bv. zag ik aan voor 't 'achterwerk van een vrouw' en dat soort dingen.

Wissink keek me wel af en toe wantrouwend aan, of ik 'm in de maling nam, maar ik bleef bloedserius.

Ma. 11 okt.

En die maandag was dus de keuring. Ik vertelde meteen dat ik onder behandeling was en deed slecht m'n best op alle uithoudings-/lichamelijke testen. Ik had ook weer flink geblowd de avond tevoren.

Ik hoopte dat ze 't niet verdacht zouden vinden dat ik met de psychische hulp was begonnen vlak na de oproep. Gelukkig was de verwijzing er allang en was ik één keer eerder geweest. Ik vertelde ook dat ik homo was en vreesde niet tegen de machocultuur van het leger te kunnen. En ik zei ook tegen geweld te zijn en dus als principieel weigeraar een maatschappelijke dienstplicht te willen. De arts leek niet onder de indruk. Ik kon wel uitstel krijgen vanwege m'n studie. Dat wou ik wel natuurlijk.

Mano wachtte me in de wachtruimte op en we hadden ons beide extra nuchter uitgedost (ook weer niet té), dus hopelijk geloofden ze het.

De arts zei dat ze informatie bij m'n psychiater zouden opvragen, waar ik voor moest tekenen. Prima natuurlijk.

Eén voordeel, ik werd ook meteen op geslachtsziekten getest. Hoewel ik 't altijd veilig deed.. je wist 't maar nooit.

Het zou nog paar weken duren voor ik de uitslag kreeg. De uitslag van de psychologische test kreeg ik eerder. Hopelijk kwam daar iets gestoords uit en kon dat nog meegewogen met de keuringsuitslag.

Mano was weer begonnen met af en toe jatten, en zwart verhandelen ervan. Ik wilde niet dat hij 't deed maar hij zei niet meer van mij afhankelijk te willen zijn en ook af en toe es wat geld te willen uitgeven aan leuke dingen. Ik was erg zuinig en hield de hand tamelijk op de knip als 't om onzin-luxe ging. Ik spaarde liever voor rijlessen, auto en huis. Ik zette steeds wat geld op een spaarrekening.

Maar verder genoten we erg van elkaar. Hij wilde mij ook neuken, maar ik durfde nog niet. Meer uit schaamte dan vanwege pijn. Ik was bang dat als hij te diep ging er wat aan bleef kleven. Ik had van 'm

een dildo gekregen, om zelf te 'oefenen', en als ik te diep ging was ie soms vies. Ik wilde dus ook niet dat hij het bij me deed. Ik wilde ook niet dat hij me te diep vingerde. Ook al was hij ook niet altijd schoon, ik vond hem in geen enkel opzicht vies.. Bij hem vond ik alles lekker. Dat zei hij van mij ook, en hij zei als ik dat prettiger vond ook wel handschoenen te willen dragen, maar dat vond ik net zo erg. Ik had best wel zwakke darmen. Dat was 't eerste wat bij mij van slag raakte bij stress, en de laatste tijd had ik veel stress. Ik werkte me drie slagen in de rondte, op school, werk en met de taakstraf. Met die dildo vond ik sowieso ook maar niks. Ik vond hem veel te groot. En ik was toch eigenlijk liever ook 't 'mannetje'. Ik had graag de 'macht'. Bovenop dus. Al was 't ook geweldig als Mano boven op mij zat en ik 'm zo neukte.

Za 16 okt.

De taakstraf zat er gelukkig bijna op. Dat weekend was de laatste keer. Heerlijk, we waren blij ervan af te zijn. We vierden 't zaterdagnacht door weer es uit te gaan, een andere tent dan vorige keer. Hopelijk kwamen we niet weer lui van de toneelschool tegen. We gingen met o.a. Eva en Ciska.

Het werd een leuke avond, zonder vervelende confrontaties. Ik eindigde met Eva en Mano met Ciska in bed.

't Had voor mij niet gehoeven, ik had net zo lief, of liever nog, Mano gehad. Maar voor de afwisseling was 't wel es leuk.

Zo. 17 okt.

Zondagmiddag bijna te laat op onze laatste taakstrafmiddag. We kregen een uitgebreid afscheidslied van de oudjes. Lief hè! Sommige waren me best na aan 't hart gaan staan. Jonge kinderen en oude (demente) mensen waren de enige mensen waar ik wel van hield. Ze waren tenminste eerlijk en hadden vaak ook humor. Andere mensen waren meestal zo serieus en maakten zich overal druk om.

Zoals op de kunstacademie. De mensen daar waren nog erger dan die op de toneelschool. De één voelde zich nog meer dan de ander, en zeker meer dan mij. Ze vonden zichzelf allemaal heel apart, en hier waren ook weer veel van die overdreven nichten. Op zich had ik niks tegen ze, maar dat ze zo wilden opvallen ergerde me wel soms. En hun 'taaltje' leek wel op gegeven moment de voertaal te worden daar. Als je 'normaal' sprak viel je buiten de boot. Ik paste in geen enkel hokje van wat daar rondliep. Er waren wel punkers, maar meer van het artistieke soort, niet de alternatieve soort zeg maar of waar moest ik me precies plaatsen. Ik voelde me ook geen geitenwollen linkse, met zwakkeren begaande, socialist.

De academie zelf vond ik wel leuk. Ik leerde weer van alles en kreeg leuke opdrachten waarin ik m'n creativiteit kwijt kon. Ik had geluk dat er veel ruimte op de Noach wa (in de aula o.a.), waar ik m'n kunstwerken e.d. voor school kon maken. Maar ik had wel moeite alles bij te sloffen. Het was echt een fulltime dagtaak, of meer, als je het goed wilde doen.

Dus het was helaas weer niet echt een succes. En daar ik m'n werk wel nog steeds erg leuk vond, en genoeg werk had in principe om mee rond te komen (ik moest zelfs veel werk afhouden) overwoog ik

steeds vaker te stoppen met de kunstacademie. Als ik voor 't einde van het jaar opzei kon ik waarschijnlijk nog de rest van het studiegeld gerestitueerd krijgen. Nadeel was alleen dat ik dan dus wel in militaire dienst moest.

Ik probeerde het dus nog maar vol te houden. Nu de taakstraf erop zat had ik wat meer tijd.

En zo kon ik ook weer es mee naar Mano's homovrienden. Want het beviel me niks dat hij daar steeds alleen heen ging. Hij werd al door ze 'besmet', want hij ging er langzaam steeds nichteriger bij lopen, vooral als ie naar hen toe ging. Dat vond ik ook maar niks. En hij kwam altijd zo glunderend thuis als ie daar was geweest, dat ik er steeds meer van overtuigd raakte dat hij wel degelijk meer deed daar dan alleen maar 'dollen'.

28. Nieuw avontuur

Vr. 22 okt.

Dus die vrijdag zei ik de band maar een keer af en ging met Mano mee. Hij ging meestal op vrijdag, juist omdat ik dan toch met de band oefende. Maar hij bleef dan wel de hele avond weg, terwijl ik maar 2 uurtjes oefende ofzo.

Maar goed, nu gingen we weer es samen. Ik was benieuwd wie er waren.. Zou Jesse er weer zijn?

Ja, tot m'n vreugde was die er.. en hij was erg sexy gekleed.. Ik voelde me meteen vlam vatten bij zijn aanblik. Ik keek dus maar niet te veel naar hem.

Verder waren Wouter, Timo en Matthieu er en nog 2 andere jongens: Arno en Wesley. Die waren niet bijzonder knap.

't Was best gezellig, tot Matthieu tegen Mano zei, op nogal zwoele toon: "Kom effe mee, dan laat ik 't je zien." Waar ze 't over hadden wist ik niet maar Mano stond al op om Matthieu de kamer uit te volgen.

"Krijg je weer dildo-les Mano?" kon ik niet nalaten cynisch op te merken.

Mano kleurde zowaar een beetje. Matthieu keek enigszins verbaasd.

"We zijn zo terug Rob," zei Mano alleen wat geheimzinnig en hij liep met Matthieu de kamer uit.

Ik bleef met gemengde gevoelens naar de deur staren. Ik voelde me tamelijk idioot. Wist ik te veel of wist ik te weinig? Mano zou altijd eerlijk zijn had ie me ooit beloofd.

Timo kwam naast me zitten.

“Je wil toch niet zeggen dat je niet door hebt dat die twee ’t al weken doen?” zei hij zachtjes in m’n oor.

Ik keek ’m wantrouwig aan. Wou hij me tegen Mano opstoken of was ’t waar?

“Ga maar bij de deur luisteren als je me niet gelooft, en misschien zie je wat door ’t sleutelgat,” zei Timo weer zacht.

Ik wist niet wat ik zou doen. Als ik ging kijken bevestigde ik m’n naïviteit dat ik van niks wist en tegelijk dat ik Mano niet vertrouwde. Maar ik wilde ’t wel weten.

Ik keek naar Wouter en Jesse, maar die zaten druk te kletsen en flikvlooien. De andere twee ook.

“Over wat voor dildo had je ’t net eigenlijk?” vroeg Timo me grinnikend.

“Daar was je toch bij... of niet? Hij had jouw dildo toch geleend..”

“Waarschijnlijk bedoelde Mano die tussen Matthieus benen,” grinnikte Timo weer.

Ik keek ’m kwaad aan.

“En die tussen jouw benen .. mm.. heeft ie daar ook mee geoefend?” vroeg ik driftig.

“Don’t worry, ik val niet op hem,” zei Timo.

“Ik moet effe pissen,” zei ik, want ik wilde niet toegeven dat ik toch stiekem ging kijken/luisteren bij de andere kamer (er waren 2 slaapkamers, ik zou gauw genoeg merken in welke ze waren).

Ik stond op en liep naar de gang. In ’t voorbijgaan aan Wouter en Jesse kon ik niet nalaten nog even naar Jesse te kijken, die half ontbloot was door Wouter en ook nog es een werkelijk grandioos sexy bovenlijf had. Natuurlijk keek hij net even op toen ik zijn kant op keek en ik ving zijn blik één seconde op. Een rilling ging weer door me heen, wow wat een ogen toch.. Helemaal met die geile blik die hij nu had.. Voor zo iemand zou volgens mij elke jongen homo worden. Ik wendde m’n blik snel af en liep de kamer uit.

Ik hoorde uit één van de kamers geluiden en ik sloop erheen. Ja hoor, Mano, ik herkende zijn gehijg uit duizenden. Verdomme. Ik keek door ’t sleutelgat, maar kon niet veel zien. Ik hoorde ze echter des te duidelijker. Die waren duidelijk niet gewoon aan ’t kletsen ofzo. ’t Gekreun werd heviger. Mano werd goed gepakt zo te horen.. hij maakte kreungeluiden alsof er hard in ’m gestoten werd. Ik twijfelde of ik zou aankloppen, dan had ik ’m ’op heterdaad betrapt’. Maar op dat moment ging de deur van de woonkamer open. Gauw draaide ik me om. ’t Was Timo.

“Weet je ’t toilet niet meer te vinden?” vroeg hij op cynische toon.

“Uh.. nee.. ik dacht..”

“Kom maar mee,” zei hij en ik liep achter ’m aan. De wc was aan ’t andere eind van de gang. Ik wou al zeggen dat ik me wel redde verder, maar op dat moment draaide hij zich naar me toe en deed de kamerdeur waar hij naast stond open.

Ik wou langs ’m heen lopen naar de toilet.

“Hogenuit?” vroeg hij terwijl hij met me meedraaide toen ik langs ‘m liep.

“Ja.” Ik wou doorlopen naar de toilet, maar hij hield me ineens tegen bij m’n middel en zei in m’n oor:

“Last van een stijve?”

“Nee... ik moet pissen,” zei ik, terwijl ik me geërgerd losrukte.

“Denk je nou echt dat ik dat geloof... je bent een kwartier geleden nog geweest.”

Ik keek ‘m koeltjes aan en zei: “Wat kan jou ‘t schelen of ik moet pissen of wat anders?”

“Veel,” zei Timo, en hij greep me zo onverwacht weer beet, om me vervolgens tegen de muur te duwen, dat ik totaal overdonderd was. Toen hij begon te zoenen kon ik helemaal niet meer denken.. De opwindende gierde door me heen.

Kwam ‘t door Jesse net, dat ik zo opgewonden was? Of door de hele avond, al ‘t geil van die jongens? Of was ‘t de manier waarop Timo me overviel, of de hele avond al naar me had zitten kijken? Ik voelde m’n kruis opspringen.. Shit..ik moest me losmaken voor Timo ‘t merkte.

Te laat. Hij streek over m’n kruis. En hij tongde toen ie m’n harde voelde nog wat steviger door.

Ik vocht tussen opwindende en angst.. Ik kon dit niet toelaten.. verdomme, ik was monogaam.. Althans wat jongens betreft.

Timo trok me intussen langzaam mee de kamer in, en streelde stevig over m’n rug en kont nu. Hij hijgde wild.. Ik wilde, en ik wilde niet..

M’n eergevoel won het. Zodra we over de drempel van z’n kamer waren rukte ik me los en keek hem kwaad aan... zover ik dat kon.. Mogelijk keek ik meer geil. Timo wel in elk geval. Hij wou me weer beetgrijpen, maar ik deinsde achteruit.

“Blijf van me af.. Ik moet je niet,” zei ik boos. Timo keek me alleen maar vermaakt aan.

“Je lul zegt wat anders,” grinnikte hij met een blik op m’n kruis.

“Ik hoorde Mano kreunen ja, dat maakte me geil.” Ik was weer een beetje bij m’n positieven gekomen, en weerstond de lonkende blikken van Timo.

“Gun hem z’n lol, geniet jij intussen ook een beetje..” begon hij weer.

“In je dromen.” Ik draaide me abrupt om en opende de deur van het toilet.

“Je zoent lekker,” grijnsde Timo me na.

Ik draaide me nog even om en zei: “Dit is niet gebeurd oké? Val me niet meer lastig.”

Ik bleef een hele tijd op de plee. Ten eerste kon ik niet pissen, daar ik een stijve had, en inderdaad nog geen half uur geleden geweest was. Ten tweede piekerde ik over het gebeurde. En over Mano. Had Mano me al die tijd voor de gek gehouden met Matthieu? En met de anderen was ie misschien

ook wel geweest... misschien dat stuk Jesse wel.. Maar ik zat nog meer met mezelf in de knoop. Was ik nu toch echt homo, dat ik opgewonden was geraakt van Timo? Zou hij het weer proberen? Stond ie me misschien wel voor de wc-deur op te wachten?

Hoopte ik dat stiekem?

Ik trok de wc maar door zonder te pissen.

Ik wachtte nog een tijdje maar hoorde niets op de gang, dus opende toen de deur.

Ik sloop de gang in.. maar zag al meteen dat de slaapkamerdeur nog openstond.. en.. er licht brandde.

Ik keek dus omzichtig opzij.. en wie zag ik daar.. voluit naakt op bed liggen? Timo!

Ik liep snel door.

"Psst Rob, kom es hier," hoorde ik hem roepen.

"Vergeet 't maar," riep ik terug en ik liep snel door naar de woonkamer.

"Wil je niet weten wat Mano hier allemaal gedaan heeft?"

Ik stopte even aarzelend.

"Hoor ik wel van hem," zei ik toen beslist en liep weer door.

Maar Timo riep: "Ik heb filmopnames!"

Ik had de deur van de woonkamer al geopend. Wat ik daar zag schrok me nog meer terug. De 4 jongens waren er met elkaar aan 't rollebollen, half of zelfs helemaal ontkleed.. Ik kon daar onmogelijk bij gaan zitten. Dus ik deed de deur weer dicht en bleef besluiteloos op de gang staan.

"Ik ga Mano halen, en naar huis," riep ik toen naar Timo.

"Laat die jongen toch.. Matje is nog lang niet klaar met 'm hem kennende," was de reactie.

Ik stond nog te aarzelen of ik weer even zou gaan luisteren toen ik Timo.. met een slip aan zowaar, bij de slaapkamerdeur op de gang zag verschijnen.

"Kom nou maar effe die films kijken.. ik zal je niks doen wat je niet wil.." zei hij vriendelijk.

"Kleed je dan eerst maar aan," bromde ik.

Dat beloofde hij zowaar en ik liet me meetornen.

Hij zette een film voor me op en begon zich toen tergend langzaam aan te kleden, pal naast me op 't bed waarop ik had plaats moeten nemen. Maar ik lette niet op hem.

Ik lette op de film, waar Mano uitgebreid met Matthieu aan 't vrijen was. De kleren waren al grotendeels uit, en de rest volgde snel. Al gauw begon Matthieu Mano te neuken. Mano lag op z'n

rug, benen omhoog. Matthieu zag ik alleen van achter, maar hoe hij over Mano heenboog en vol overgave neukte, dat zinde me helemaal niks. Ik was kwaad en verdrietig tegelijk.

“Dit is een recente opname Rob.. niks voor de films voor de handel.. dat hebben we trouwens gestopt, dat weet je,” zei Timo weer vriendelijk, die kennelijk zag hoe geschokt ik was.

“Wie heeft dit gefilmd?” vroeg ik beverig.

“Hebben ze zelf gedaan. De camera staat op een kast ofzo.”

Hij bewoog inderdaad niet, bleef op één punt staan en ik hoorde ook geen andere stem erbij.

“Heb jij hem ook geneukt?”

“Hij is m’n typ niet zei ik toch.”

“En de anderen?”

“Volgens mij niet.. hij is nogal verzot op Matthieu.”

“En hij zei dat ie hem een lelijkerd vond!” zei ik verbaasd.

“Een sexy lelijkerd,” grinnikte Timo. Ik vond ’t niet grappig.

“En Jesse..? daar leek ie wel van gecharmeerd.”

“Jij ook nietwaar?”

“Hoe kom je daar nou weer bij,” bromde ik.

“Ik let goed op je.. maar Mano heeft niks met Jesse, don’t worry.”

“Weet je dat zeker?”

“100%. Jesse is hier zelden, we kennen ‘m nog niet zo lang. Toevallig tref je hem weer.. Heb ik goed voor je geregeld niet?”

“Je wist niet eens dat ik zou komen.”

“Jawel, had Mano gezegd.”

“Nou, maar ik kan hier niet meer tegen. Zet af.. Ik ga naar huis,” zei ik al half opstaand.

“En dan? Bij wie ga je uithuilen?”

“Niemand.. waarom? Er is toch niks aan de hand als Mano alleen Matthieu heeft? Dat wist ik toch al,” blufte ik. Hij moest niet denken dat Mano en ik geheimen voor elkaar hadden.

“Waarom dan al die vragen?”

“Gewoon.. voor de zekerheid.. of hij echt niet meer had gedaan, met anderen.. Maar ik ga es..”

“Alleen?”

“Als Mano niet meewil, dan wel ja.”

“Waarom? Amuseer je je niet?”

“Nee.”

“Kom, ga zitten.. ik zorg dat je je niet verveelt, beloofd.”

“Je zou me niet lastig vallen..”

“Dat doe ik niet. Gewoon beetje kletsen, verder niks oké?”

“Waarover?”

“Wat je maar wil.. Ik kan over alles praten. Wil je een jointje?”

Ik aarzelde. Ik was boos, maar wou ook niet zonder Mano naar huis. Moest ik daar weer gaan zitten kniezen? Mano was duidelijk geen trouwe monogame nicht. Ik moest hem delen of ik moest hem vaarwel zeggen. En dat laatste kon ik niet. En dat eerste.. tja.. wat had ik voor keus? Kon ik thuis met iemand hierover praten? Ik snakke naar een joint en ik liet me ompraten.

We kletsten wat over koetjes en kalfjes, o.a. de kunstacademie. Ik vertelde van de verwaande nichten. Timo wou meteen op m'n school langs komen natuurlijk.

“Zijn ze knap?” wou hij weten.

“Weet ik veel wat jij knap vindt.”

“Jou.”

“Ze lijken niet op mij,” zei ik kortaf.

“Jammer..” Timo streek door m'n haar en ik voelde dat ie me van opzij aankeek. Ik trok m'n hoofd weg.

“Donderop,” beet ik 'm toe.

“Sorry.. ik wou je alleen wat troosten.. Misschien moet je wat van die homo's mee hierheen nemen, dan zorgen wij dat jij de populairste jongen van de klas wordt.”

“Hoef ik niet.. Ik wil niet bij zulke lui horen. Eerlijk, je wil ze hier niet over de vloer hebben, geloof me maar.”

“Ik heb al heel wat rare nichten hier over de vloer gehad,” grinnikte Timo.

Hij zat nog steeds naar me toegedraaid en keek de hele tijd naar me. Ik werd er wat ongemakkelijk van en schoof wat van 'm af.

“Wil je wat drinken?” vroeg Timo.

“Nee, ik ga zo naar huis,” zei ik. Ik had m'n joint half op, en twijfelde hem maar vast uit te maken.

Timo keek me onderzoekend aan.

“In je eentje?” vroeg hij.

“Nee, ik wacht nog wel even op Mano, als 't niet te lang duurt.”

“Dan kunnen wij ons toch wel even vermaken in de tussentijd?” zei Timo, terwijl hij weer iets dichter naar me toe schoof.

Ik wist niet meer wat te doen. Naar de woonkamer gaan durfde ik helemaal niet met die orgieën daar.. straks verwachtten ze nog dat ik meedeed. En hier met Timo blijven.. dat betekende dat ik toegaf wel zin in hem te hebben. Dat vond ik dus ook geen optie.

“Kom... blijf toch effe.. je hebt wel zin..” fluisterde Timo me nu ineens in m’n oor. Ik kreeg een rooie kop, verdorie.

“Ik hou van Mano, en ik wil niet dat daar wat tussen komt,” bromde ik.

“Er ligt al iemand tussen,” grinnikte Timo. Z’n nabijheid wond me toch wel weer op, en ik schoof weer wat van hem af om van die gevoelens los te komen.

“Dat moet hij weten. Ik ben niet zo.” Maar intussen begon m’n verlangen naar Timo toe te nemen.

“Je zat anders wel te geilen op Jesse, de hele avond,” grinnikte Timo.

“Nietwaar.”

“O.. op mij dan?”

“Dat helemaal niet,” zei ik zacht. Ik wist echter niet meer hoe ik overtuigend moest klinken. De joint had me wat wazig gemaakt, en ik kon niet meer goed denken.

“Kom.. je wil me.. geef nou maar toe.” Timo begon me over m’n rug te strelen.

Ik kon niks zeggen noch doen.. ik was te veel in verwarring.

Z’n andere hand gleed nu over m’n been. Ik voelde me warm worden en rilde tegelijk. Ik keek opzij, maar kon Timo niet aankijken. Hij kwam met z’n hoofd naar me toe en wou me zoenen. Ik trok m’n hoofd weer opzij.

“Ga weg, ik wil je niet,” zei ik zwak.

“Deze jongen wel,” zei Timo, en z’n hand gleed nu naar m’n kruis toe, die helaas al weer hard begon te worden.

“Ik ben niet geil door jou,” zei ik weer.

“Je Manootje is er anders niet, en verder is ook iedereen te druk bezig, dus je zult ’t met mij moeten doen.”

“Waarom? Ik kan wachten tot Mano klaar is.”

Ik had m’n joint uit, doofde hem in de asbak voor ons op de grond, en wou opstaan.

Maar Timo pakte me bij m’n middel beet en zei:

“Maar ik kan niet wachten.” Hij begon me opgewonden te strelen over m’n zijen en benen en probeerde me weer te zoenen. Ik wou m’n hoofd wegdraaien, maar hij draaide met me mee voor me langs en duwde nu me achterover op bed. Ik wou onder ’m uitdraaien, maar hij kwam bovenop me liggen en zoende me waar hij me maar zoenen kon. Over m’n wangen, lippen, kin, hals.. Ik kon ’t niet meer weerstaan. M’n pik barstte zowat uit m’n broek en m’n hart bonsde als een bezetene. Timo kneep in m’n bil die hij nu beet had en ik kon niet meer tegenhouden dat ik begon te hijgen. Timo maakte wilde bewegingen bovenop me en hijgde als een gek.

Al gauw begon hij m'n broek los te maken en ik liet 't toe. Hij tongde me intussen stevig en ik zoende nu terug. Hij stopte even en trok z'n t-shirt uit. Hij trok de mijne ook over m'n hoofd.

Hij dook weer op me en ik voelde z'n stevige borstpartij tegen de mijne. Z'n gespierde lichaam wond me zo op, dat ik hem nu ook begon te strelen, over rug, zijden, en.. z'n billen.

Hij kwam weer overeind en maakte z'n broek los. Hij deed 'm naar beneden, en ik zag een keiharde, flinke lul tevoorschijn komen. Ik werd toch wat angstig en wou weer opstaan. Maar hij begon mijn broek al los te maken.

Ik was te opgewonden om te stoppen. Ik liet me m'n broek uittrekken en even later voelde ik Timo's naakte lijf op mijne. Z'n harde lul drukte tegen m'n shortje dat ie nog aangelaten had.

"Ik wil je neuken," fluisterde hij al snel in m'n oor. Ik keek kennelijk benauwd, want hij begon te lachen.

"Zeg niet dat je dat nog nooit gedaan hebt," zei hij spottend. Ik begon te blozen.

"Niet met zo'n grote jongen als jij," smoesde ik, in de hoop eronderuit te komen, intussen veelbetekenend naar z'n stijve kijkend.

"Bang voor grote jongens?" grinnikte hij, terwijl hij m'n short omlaat begon te trekken. Ik liet 'm. Hij begon m'n buik te kussen.

"Ik.. ik weet niet.." stotterde ik intussen. Ik was bang en opgewonden tegelijk. Timo was echter niet iemand van aarzelingen. Hij draaide me ineens ruw om en nog voor ik er erg in had voelde ik 2 natte vingers diep m'n kont in steken. Totaal overdonderd zag ik geen kans meer me waar dan ook tegen te verzetten, om überhaupt nog te kunnen denken. Ik voelde alleen een enorme golf van opwinding door m'n kont en m'n ballen tot aan 't puntje van m'n eikel trekken.

Alles leek te worden opgeblazen en ik voelde dat ik klaar zou komen. Er viel niets meer tegen te doen. Nog dieper duwde hij z'n vingers en ik snakke zowat naar adem, zo hard klopte m'n hart in m'n keel. Timo kwam op me liggen en kneep met z'n andere hand in m'n tepel. Hij hijgde zwaar in m'n nek. Alles ging zo snel, ik was totaal de controle kwijt en kwam pas bij m'n positieven toen alles eruit was. Verdomme.. waarom moest ik zo snel klaarkomen? Ik voelde me gelukzalig maar kon wel janken tegelijk.

Timo deed echter of ie niets in de gaten had en bleef vingeren. "Het spijt me.. Timo.. maar ik kan.. niet.. meer neuke..." kreunde ik in een poging tot protest.

"Je kon wachten zei je toch? Ik merk het," zei Timo cynisch. Hij trok z'n vingers echter uit m'n kont en speelde wat met m'n billen. Ik wou me al omdraaien, toen ie echter opnieuw z'n vingers in m'n kont stak, met wat glijmiddel zo te voelen. Hij bleef me zo een tijdje vingeren, terwijl hij m'n rug en nek zoende en ging toen ineens van me af. Ik keek om om te zien wat hij deed. Tot m'n schrik was hij een condoom aan 't omdoen!

"Ik wil 't niet.." zei ik zacht.

"O jawel," zei Timo, terwijl hij het laatste stuk van de condoom over z'n lul uitrolde. Hij dook weer op me en begon me voorzichtig te penetreren. Ik schaamde me, had 't gevoel dat er van alles uit m'n

darmen kwam en wou er 't liefst vandoor gaan.

"Je hebt een heerlijk kontje," zei Timo.

"Toe, alsjeblieft, ik wil je wel rukken of pijpen eventueel," protesteerde ik. Maar Timo gleed al dieper in me.

Het deed pijn en ik schreeuwde..

Hij trok weer terug en smeerde meer glijmiddel op z'n lul. Hij probeerde 't nog een keer, en ik begon me steeds ellendiger te voelen. Ik had ook 't gevoel te moeten pissen en kon 't ineens helemaal niet meer verdragen.

"Please stop.. ik kan 't echt niet," zei ik en ik draaide weg.

"Weet je hoe diep ik net zat met m'n vingers, zo ver zit ik er met m'n lul nog niet eens in," mopperde Timo.

"Ik vind 't goor. Ik.. kan 't niet.. zeker niet met jou."

"Je genoot anders wel van me net."

"Sorry, dat spijt me.."

"Geeft niet.. dat komt door Timo's vingerkunsten.. maar nu wil ik wel wat terug..."

"Toe hou op." Ik duwde hem wat van me af en probeerde onder hem uit te glippen.

"Hé, er kan niks gebeuren hoor, je hoeft echt niet bang te zijn," zei Timo nu zachtjes, terwijl hij weer over me heen boog om me zo tegen te houden.

"Er kan van alles gebeuren, ik wil 't gewoon niet. Hou alsjeblieft op."

Timo deed nog één poging hem erin te krijgen, maar toen ik 't weer uitgilde hield hij op. Hij trok zich klaar en spoot even later over m'n kont.

Dat maakte me stiekem ook wel weer opgewonden en ik had bijna met 'm meegekreund. Z'n penetreerpogingen net hadden me ook niet onberoerd gelaten. Z'n stevige lijf over me heen, z'n zweet, en sperma nu over m'n rug.. Het voelde zo geil. Ik voelde zijn opwinding door mij heendringen, en zijn lichaam en adem als het ware in de mijne.

Hij zakte op me neer en kreunde zacht in m'n oor: "Ik krijg je wel een keer, geil opdondertje, ik krijg je heus wel."

We bleven een tijdje zwijgend uitblazen, en toen maakte ik me los en begon me aan te kleden. Timo keek toe, maar kledde zichzelf ook aan. Ik schaamde me dood. Ik voelde me vies en lekker tegelijk.

"Geen homo mmm..." grinnikte Timo.

Ik gaf geen antwoord. Ik wist echt niets uit te brengen, zo veel als er door me heen ging.

"Sorry dat ik zo snel klaarkwam.. ik..." stamelde ik na een poosje.

"Maak je niet druk, 't overkomt de beste," grinnikte Timo.

“Heb je nog wat gezien net daarbinnen bij Matthieu en Mano eigenlijk?” vroeg Timo even later weer.

“Ik hoop niet dat Mano boos is, wat we hier gedaan hebben,” negeerde ik de vraag.

“Nadat ie jou eindeloos bedrogen heeft? Zou toch van de gekke zijn,” grijnsde Timo, terwijl hij z’n broek dicht deed.

Ik had mijn kleren al aan, en we liepen de kamer uit. Timo deed onderwijl z’n shirt over z’n hoofd.

“Maar maak je geen zorgen, ’t blijft wat mij betreft onder ons,” zei hij nog.

“Mano is niet achterlijk,” bromde ik terug.

We gingen de woonkamer binnen. Matthieu en Mano zaten er al. Ik keek Mano beschaamd aan. Ik voelde me ineens heel dwaas. Had ik me zo makkelijk laten verleiden? Wat zouden ze van me denken? Dat ik met elke homo meeging? Een makkelijk goedkoop speeltje?

Jesse en Wouter gingen nu de kamer uit. ’t Was wel duidelijk wat ze gingen doen.. Kennelijk nog niet genoeg gehad net. Zo ging dat hier dus. Was ’t al die keren dat ik er niet bij was zo gegaan?

“Zullen we gaan?” vroeg ik Mano.

“Nu ’t net gezellig wordt? Of heb je je niet geamuseerd?” zei hij, terwijl hij veelbetekenend van mij naar Timo keek.

Ik keek naar de grond en wist geen woord uit te brengen.

“Volgens mij amuseert Rob zich prima,” zei Timo, terwijl hij even over m’n kont streek. “Toch Rob? Of voel je je niet lekker?”

“Jawel,” mompelde ik.

“Of heb je last van nakrampjes?” fluisterde hij in m’n oor.

Ik keek ’m geërgerd aan en nam een stap opzij.

“Ik wil gewoon naar huis,” zei ik.

“Kom toch effe zitte, bijkomen,” grijnsde Matthieu nu, me een plek naast zich op de bank wijzend (aan de andere kant dan waar Mano zat).

“Ja Rob, neem effe een jointje.. Heb jij nog wat Mat?” zei Mano.

“Hier, kant en klaar,” riep Matthieu en hij hield een joint op naar me.

“Nee, ik heb genoeg geblowd. Kom Maan ik wil gaan.”

Mano zag dat ik het meende en stond zuchtend op, na Matthieu nog een paar kusjes gegeven te hebben.

“Komen jullie gauw weer?” vroeg Timo. Ik haalde m’n schouders op. Mano zei vrolijk: “Tuurlijk.”

Terug naar huis fietsend begon Mano me al uit te horen.

Maar ik zei niks te zeggen voor hij vertelde wat hij al die weken met Matthieu had gedaan. Ik zei bewust niet dat ik 't al wist, ik wou testen hoe eerlijk hij was.

“Gewoon wat geklooid, zei ik toch.”

“Wat versta je daaronder?”

“Beetje spelen, stoeien.. nou ja.. soms wat verder.”

“Hoe ver?”

“Wil je dat nou echt weten Rob?”

“Ja.”

“Vertel jij me dan alles van jou en Timo?”

“Ja.”

Mano vertelde toen eerlijk dat hij al 4 x met Matthieu had geneukt, 2 keer hij door hem en 2 x had hij Matthieu geneukt. Verder gevingerd, getrokken, en de hele rataplan. Sinds wanneer wist ie niet precies meer. Ik was stil. Ik kon 't niet verteren. Al die tijd had ie mij bedrogen. Met die vieze lelijkerd van een Matthieu nog wel. Was die beter dan mij?

“Waarom Mano? Ben ik niet goed genoeg?” vroeg ik dus.

“Tuurlijk wel. Maar ja, ik kon de verleiding niet weerstaan. Net als jij vanavond met Timo, niet?”

“Ik wou wraak nemen op jou,” loog ik.

“Kom op, geloof je 't zelf.. Je weet dat mij dat toch niks uitmaakt. Ik gun 't je van harte.”

“Betekent 't voor jou dan helemaal niks, intimiteit?”

“Lust is lust.. Liefde is liefde. Bij jou voel ik echt veel meer dan Matthieu, geloof me nou,” zei Mano slijmerig.

“Ik hoop 't.”

“Maar nu moet jij vertellen, ik heb alles opgebiecht.”

Met 't schaamrood op de kaken (wat in 't donker en 't vage licht van de lantaarnpalen niet te zien was gelukkig) vertelde ik zo ongeveer wat er gebeurd was.

Mano vond 't een prachtverhaal en hij was allerminst kwaad of jaloeers.

Hij wou het zelfs afmaken.. Nu zou het misschien wel lukken, mij neuken.

Ik moest 't allemaal nog verwerken. Echt lekker zat 't me niet. Maar 't was ook wel weer spannend.

Thuis gingen we gelijk naar m'n kamer waar we nog een jointje rookten.

Mano keek me grijnzend aan en zei:

“Zie je, je vond 't wel lekker.”

Ik kon een glimlach niet onderdrukken. Wat wil je, ik zat nog steeds wat na te trillen van opwinding. Ik voelde de energie van Timo nog overal om me heen. M'n wezen was doordrengd van genot.

“Ik wou 't echt niet.”

“Kom nou, geef nou maar toe. Je bent gewoon een vieze oversekste geile bok. Net als ik. Daarom passen we zo goed bij elkaar,” zei Mano. Hij kwam naast me zitten en pakte de joint uit m'n hand.

“Waar je mee omgaat word je mee besmet zeggen ze,” zei ik, terwijl ik de joint weer terugpakte nadat hij een trekje had genomen.

“Je hebt die joint niet nodig, volgens mij ben je nog high van Timo,” zei Mano plagerig.

Ik stompte hem in z'n zij.

“Dat jij 't met die engerd doet kan ik echt niet begrijpen,” zei ik.

“Hij is anders wel goed in bed... nee nee, niet beter dan jou hoor Robbie,” zei hij er snel achteraan, toen ie mijn boze blik zag. En na een korte stilte vervolgde hij: “En ik krijg wiet van hem.”

“Ah nee hè, je laat je toch niet omkopen,” zei ik vol afkeer.

“Nee, niet daarom alleen, dat niet. Ik kan zelf wel aan m'n kostje komen.”

“Ja, door ouwe kerels af te pijpen,” zei ik spottend.

“Dat doe ik toch niet meer, heb m'n lesje wel geleerd.. Als jij me nou meer wiet geeft ga ik ook niet meer met Matthieu oké?” zei Mano met een knipoog.

“Je doet maar wat je niet laten kan. Ik laat me niet omkopen,” zei ik.

We waren allebei nog flink in de mood en na elkaars avontuurtjes nog es in de finesses beschreven te hebben genoten we ook nog eens van elkaar. Eerst onder de douche, want ik voelde me wel vies, en daarna in bed. Ik neukte hem weer.. ik durfde het toch nog niet aan me te laten neuken. Niet nu, misschien binnenkort wel.

29. Verleiding, schaamte, verlangen

Za. 23 okt. 82

Ik dacht dat ik me beschaamd zou voelen na 't gebeurde, maar 't tegendeel bleek. Ik voelde me zelfverzekerd en blaakte van energie. M'n belangstelling voor Mano was ook niet afgezwakt, al dacht ik af en toe met bonzend hart aan Timo.

Toch wist ik niet of ik weer durfde gaan. Over 2 weken zou er zo'n party bij Jesse thuis zijn, maar ik wist niet of ik daar wel klaar voor was. 't Ging me te snel. Ik wilde de anderen eerst beter leren kennen.

Mano vond 't goed. Hij was al lang blij dat ik me 'bij de club had aangesloten' en niet al te kwaad over zijn uitspattingen en leugens was geworden.

Zo. 24 okt.

De rest van 't weekend verliep rustig. Zondag ging Mano wel weer naar Timo en Wouter. Ik had geen tijd, had teveel werk.

Die middag was ik echter vroeg klaar en wachtte ongeduldig op Mano. Ik hing maar een beetje met wat lui van het kraakpand in 't herfstzonnetje op de binnenplaats. Ik vertelde over m'n keuring voor dienstplicht waar ik spoedig de uitslag van verwachtte, en dat de keuringsarts weinig onder de indruk was geweest van m'n 'pacifisme' verhaal. David, de linkse activist, vertelde dat hij eronderuit had weten te komen als principieel weigeraar door o.a. actief lid te zijn van Greenpeace. Hij was betrokken bij allerlei milieu- en vredesacties. Hij werkte ook voor de anti-vivisectiebond: proefdiervrij. Daar deed ie allerlei acties voor, dieren bevrijden uit laboratoria e.d. Dat leek mij ook wel wat. Ik besloot 't er es met Mano over te hebben, of we zo niet samen aan dienstplicht konden proberen te ontsnappen, al moest je dan wel een maatschappelijke dienst verrichten.. David was daar overigens ook onderuit gekomen door aan te tonen dat ie al z'n vrije tijd voor Greenpeace nodig had. Voor Mano was zo'n maatschappelijke dienstplicht waarschijnlijk niks. Maar actievoeren voor Greenpeace zou hij wel leuk vinden leek me.

Ik besprak 't 's-avonds met Mano. 't Leek 'm wel gaaf om milieu- en dierenacties te gaan voeren, niet uit natuurliefhebberij of om onder dienstplicht uit te komen, maar puur voor de kick.

Ma. 25-wo. 27 okt.

En dat werd ons nieuwe avontuur: actie voeren!

Die week al gingen we een keer met David mee naar een Greenpeace-avond. We mochten met saai werk beginnen: pamfletten verspreiden op straat en mensen proberen lid te maken.

Do. 28 okt.

Dat deden we gelijk die donderdagavond . Mano ging ook vrijdag nog door. Ik moest naar school en werken.

Vr. 29 okt.

Die vrijdag durfde ik toch niet mee naar Timo, en Mano ging alleen. Ik wou bovendien oefenen met de band. Ze zeiden wel dat ik erna kon komen, maar ik bleef uiteindelijk thuis.

Ik weet niet waar ik bang voor was, mogelijk toch het anale deel. Bang dat ze dat van me verwachtten. Ik had 't met Mano nog steeds niet aangedurfd.

Za. 30 okt.

Die zaterdagmiddag gingen we wel naar een café (geen gaycafé gelukkig) waar we Timo en z'n vrienden zouden treffen.

Ik was toch weer wat zenuwachtig. Ze zaten er al toen we binnenkwamen. Ik zag Timo gelijk, en Jesse, en nog een wat oudere man, zag ik op afstand.

Timo wenkte ons. Dichterbij gekomen begreep ik meteen dat de wat oudere man Jesses broer Michael moest zijn. Mijn hart sloeg over toen ik hem zag. Hij mocht dan wel ergens tegen de 40 ofzo zijn, ik vond hem nog 10 keer aantrekkelijker dan Jesse. Donkerblond, naar achter gekamd haar, en ogen.. ogen... die straalden recht je ziel in.

Hij stelde zich inderdaad voor als Michael en ik probeerde niet te trillen terwijl ik hem de hand schudde. Verder waren Arno en Matthieu er. Wouter niet. Michael sprak gelukkig wel Nederlands. Hij was hier al een tijdje en hij had o.m. Nederlands gestudeerd. Hij was filoloog. Hij had 3 talen gestudeerd, maar beheerste wel een stuk of 6 talen, voornamelijk Germaanse talen, maar ook klassieke. Hij bestudeerde oude geschriften, en werkte bij een of ander wetenschappelijk instituut. Jesse was overigens persfotograaf (voor o.a. een Deense krant ofzo, en hij freelancete er nog wat bij). Hij had nu werk in Nederland, maar voor hoe lang wist hij nog niet.

E.e.a. werd me gaandeweg verteld. Ik was vol bewondering voor Michael.

Na een tijdje kwam Timo naast me zitten (ik was expres ver van hem af gaan zitten).

“Zo, durfde je gisteravond niet meer te komen Rob?” vroeg hij me plagerig.

“Ik moest oefenen met de band,” smoesde ik.

“Elke vrijdagavond?”

“Ja.”

“Jammer, we komen altijd op vrijdag bijeen. Zaterdagavond gaan we meestal stappen. Wat speel je trouwens?”

Ik vertelde een beetje over m'n keyboard en de band. Hij vond dat ik wel wat tijd voor hem en z'n vrienden kon maken na 't oefenen. Ik mocht altijd blijven slapen met Mano als we wouden.

Ik werd een beetje nerveus van Timo. Wilde hij me alweer 't bed in krijgen? Ik kon 'm niet goed aankijken, denkend aan vorig weekend. En dan ving ik nog af en toe een blik van de sexy Michael ook, die ik helemaal niet kon aankijken. Hij had zo'n sterke zelfbewuste uitstraling, ik voelde me erin verdwijnen als ik 'm aankeek. Ik voelde me op gegeven moment zo opgelaten dat ik me net een naaktmodel voelde. Ik weet 't niet, kan 't niet omschrijven, maar 't leek gewoon of alle ogen me uitkleedden. Mano had als gewoonlijk nergens moeite mee en kletste en lachte en grapte met allemaal.

Ik stortte me maar op bier en jenever (die ik zelf wou betalen, maar dat vonden ze onzin, met m'n jeugdloontje mocht ik me laten trakteren).

Timo leek z'n belangstelling voor mij al gauw weer verloren. Hij praatte meer en meer met Michael. Of hij dat deed om mij te pesten (misschien merkte hij m'n interesse voor Michael) of gewoon omdat ik zo saai en terughoudend deed wist ik niet.

Ik kwam pas los toen de alcohol begon te werken, maar toen was 't al bijna tijd om weer te gaan.

“Gaan jullie mee stappen vanavond?” vroeg Jesse aan Mano en mij.

“Ja kom Rob, laten we gaan,” zei Mano.

“Heb je geld dan?” zei ik wat cynisch.

“Wij trakteren,” zei Timo, terwijl hij me weer zo doordringend aankeek dat ik de kriebels kreeg.

Ik wist ’t niet. Ik wilde ’t rustig aandoen, maar nu ik Michael gezien had.. ja dat veranderde de zaak. Maar ik wist niet zeker of hij er ook bij zou zijn.

“Wie komen er allemaal?” vroeg ik dus voorzichtig.

“Wij allemaal denk ik nietwaar?” zei Timo tot de anderen. Tot mijn teleurstelling schudde Michael van nee.

“Ik denk ’t niet,” zei hij.

De anderen gingen wel, en ze noemden nog wat namen van mensen die ik niet kende.

“Misschien,” zei ik maar.

“Toe nou Rob,” zeurde Mano.

“Waar gaan jullie heen?” vroeg ik.

Ze noemden een paar tenten waar ze vaak heengingen, o.a. een homotent.

“Ik denk niet dat ik dat aankan,” zei ik lachend, om er met een grap van af te komen.

“Zie maar,” zei Timo, “bel maar als jullie mee willen, dan haal ik jullie wel op.”

Uiteindelijk besloot ik niet te gaan. Mano ging wel. Dat vond ik niet echt leuk, maar ik wilde hem die vrijheid gunnen.

’s-Avonds had ik wel een beetje spijt, want ik verveelde me dood zonder Mano, al had ik genoeg huiswerk van school. Maar dat kon morgen ook. Wat was ik toch eigenlijk een schijterd, al wist ik zelf niet waar ik bang voor was. Voor Timo? Of dat Mano wel succes zou hebben en ik niet en ik dan als een muurbloempje de avond weg zou blowen? Ik wist ’t niet en ging maar vroeg slapen. Hoorde Mano niet eens thuiskomen midden in de nacht.

Zo. 31 okt.

Zondag ging ik weer es naar m’n ouders’ huis. Dat had ik vrijdag met Ma afgesproken. Pa zou er ook zijn, en m’n broer Frederik misschien. Er was veel te bespreken over o.a. de uitslag van het onderzoek van Wissink, dat binnen was volgens Ma. Ze had ’t me nog niet doorgestuurd. Ik kon ’t zelf ophalen nu.

Ik had met Mano besproken wat ik wel en niet tegen m’n ouders zou zeggen. Mano wou nog steeds niet dat ik iets over ons contact zei, wat ik wel heel moeilijk vond. Of ik zou vertellen dat ik homo was liet ie aan mij over. Volgens hem was er kans dat Wissink dat ging doorvertellen of dat al in ’t

onderzoeksrapport had vermeld. Ik hoefde dat natuurlijk niet aan Pa en Ma laten lezen, maar ik nam aan dat ze het rapport wel graag wilden lezen, vooral daar waar het om contact met hen ging enzo.

Ik wilde 't vertellen, wist alleen niet hoe. Mano zei dat ik toch gewoon kon zeggen dat ik er nog niet zeker van was, maar dat ik soms merkte gevoelens voor jongens te hebben. Of ik al praktisch bezig was geweest hoefden ze niet te weten vond hij. Misschien had hij gelijk. Jemig, ze moesten es weten wat ik allemaal uit had gespookt. Ze zouden er nog meer van schrikken dan die hele filmpartij.

M'n verblijfplaats hield ik uiteraard nog geheim, maar ik zou zeggen te sparen voor een echte woning of kamer op z'n minst.

Ik zag er tegenop uit de kast te komen. Zeker als Frederik er ook was. Misschien was dat wel de reden bedacht ik ineens dat ik gister niet wilde meegaan. Dan had ik nòg meer te verzwijgen voor m'n familie, en dat zat me niet lekker. Ik kwam nu eenmaal uit een braaf nest, en daar breek je niet zo snel helemaal mee, al was ik met m'n gedrag op school enzo al een eind op weg.

Ik was er begin van de middag.

De envelop met het rapport van de psycholoog hadden ze nog niet opengemaakt. Ik las het door.

Zoals verwacht was het een onzinnig rapport. Ik zou ik weet niet wat voor angsten allemaal hebben, een moeder-complex (wat dat ook inhield), nogal impulsief en wispelturig zijn, geneigd tot verslaving en dat alles bij elkaar wees op een borderline persoonlijkheid. Ik ben daar later nog e.e.a. over gaan opzoeken en kwam er niet achter of 't gewoon een persoonlijkheid is of een persoonlijkheidsstoornis. Maar toen maakte ik op dat 't om een stoornis ging.

Ik had trouwens a.s. vrijdag er nog een gesprek over met Wissink.

M'n intelligentie lag net op Havo-nivo. Nu ja, ik had ook niet erg m'n best gedaan, dus dat viel me nog mee. Ik zou wel creatief zijn (typisch, ondanks m'n mislukte tekeningetjes die ik gemaakt had).

Er stond niks over m'n homoseksualiteit, dus ik liet 't Pa en Ma lezen. Ze vonden 't wel wat zorgwekkend, maar zagen ook aan me dat 't me goed ging nu ik leuk werk en genoeg vrienden had.

Pa en Ma vonden de onderzoeksresultaten ook wel ietwat merkwaardig, maar ik zei ze eerlijk hier en daar wat overdreven te hebben in de hoop afgekeurd te worden voor dienst.

Ik zelf vond 't verhaal hier en daar meer op Mano van toepassing. Die was een echte thrillseeker en verslavingsgevoelig. Ik zei Pa en Ma dat ik heel af en toe een joint rookte, maar zeker nooit harddrugs zou proberen. Gaf mij maar een goed glas Ouzo (ooit leren drinken op een vakantie naar Griekenland) of een Bloody Mary, waar ik er nu maar één van nam.

Frederik was er helaas ook, dus dat was wel een extra drempel over m'n homoseksualiteit te beginnen. Maar na 2 Bloody Mary's durfde ik toch voorzichtig te vertellen dat ik (ook) op jongens viel, en met m'n identiteit worstelde, wat voor mij de belangrijkste reden was (naast afkeuring voor dienst) dat ik Wissink had opgezocht. Alleen had ik niks aan hem op dat gebied. Waarschijnlijk was 't 'moedercomplex' onzinverhaal ook daarvandaan gekomen. Alsof ik me niet aan meisjes kon binden en daarom maar naar jongens ging uitkijken ofzo. Terwijl 't gewoon puur iets hormonaals was, wist ik inmiddels wel van de homo's die ik kende (van school enzo). Pa en Ma vonden 't geloof ik een

moeilijk onderwerp want er werd al snel weer over wat anders begonnen. Zo'n beetje 't enige wat Pa zei was dat ik 'het' wel veilig moest doen, gezien gevaar voor HIV besmetting e.d. waar in die tijd steeds meer over te doen was, vnl. m.b.t. homo's.. Ik vond 't ook vervelend dat Frederik erbij was. Ik was toch al in alle opzichten mislukt t.o.v. hem, en nu dit ook nog. Hoewel ik wat meisjes betreft wel meer succes had dan hij. Liever gezegd, volgens mij had hij nog nooit echt een vriendin gehad. Vage verhalen over ene Desiree en nog een ander meisje geloof ik, maar dat stelde volgens mij weinig voor. Maar hij liet er weinig over los.

Ik was toch de enige die openhartig was in 't gezin. De rest hield z'n gevoelens voor zichzelf. Nu ja, Pa had af en toe een driftbui. Maar verder.. z'n nieuwe vriendin had hij ook al ver voordat Ma of Frederik en ik er wat van hoorden volgens mij. Ik werd sowieso overal van buitengesloten. Ik was waarschijnlijk toch te dom om het te snappen (of te 'dromerig' met een mooi woord gezegd.. te soft misschien, het kleine kwetsbare kindje).

Hoe dan ook, m'n zelfbewuste gevoel dat ik laatste tijd had verkregen verdween in de loop van de dag langzaam weer, en Mano had er 's-avonds weer een kluif aan me op te peppen.

Maar verder was 't wel gezellig geweest. Oja, en nog een goed nieuwtje: Pa en Ma wilden nu toch wel rijlessen voor me betalen, zodat ik kon sparen voor een auto en huis.

Mano had bijna de hele dag geslapen. Hij bleek pas een uur of 6 's-morgens te zijn thuisgekomen. Ze waren tot een uur of 3 uit geweest en daarna nog met 6 man naar Timo's appartement gegaan. Daar had hij samen met Matthieu met ene Jozef (een vriend van Jesse ofzo) gescharreld. Die leek wel wat op mij volgens Mano, en hij had ongelooflijk grote ballen. Ik reageerde nors dat ik dat soort details niet hoefde weten. Dat ik 't toch al een goor idee vond dat ie aan die lelijke Matthieu zat.

"Alles veilig, netjes en schoon. We mochten douchen bij Timo," zei Mano liefjes. Dat maakte veel goed zeg.

De dansavond in 2 verschillende tenten (geen homobar) was volgens hem ook te gek geweest.

"Weet je dat Jesse keigoed kan dansen?" zei hij enthousiast. "t Is echt een genot om naar te kijken. Hij doet aan moderne dans, al sinds z'n 12^e ofzo, begreep ik. Puur voor hobby, maar hij zou zo aan kampioenschappen mee kunnen doen als je 't mij vraagt. En dan heeft ie nog lang niet alles laten zien."

Gôh, 't was echt een god, niet alleen superknap, creatief en intelligent, ook nog es een topdanser! Ik kreeg steeds meer spijt dat ik niet mee was gegaan.

"Volgend weekend is er een party bij Jesse, kom je dan wel mee?" vroeg Mano.

"Misschien," zei ik.

Ma 1 nov.-vr. 5 nov. 82

Maandag maakte ik gelijk een afspraak voor een rijles voor die week. Dat wilde ik nu snel oppakken.

Maandagavond gingen we naar een bijeenkomst van proefdiervrij. Ik kreeg een shock van wat ik daar hoorde over alle onnodige dierenleed. Ik had al es bij een ziekenhuis een kale kooi vol jonge katjes gezien, wat ik afschuwelijk vond. Maar dat bleek geen uitzondering, en ook niet voor eventjes. De realiteit was vaak nog veel erger. Jaren zaten die dieren in kleine hokjes opgesloten. Van alles, apen, konijnen, ratten, honden, varkens, vissen. De meest wrede en onnodige tests werden met ze uitgevoerd, zoals huid- en oogverschroeiingen, niet alleen voor medische doeleinden, maar ook bv. voor allerlei nieuwe soorten make-up en crêmpjes. Het maakte me echt woedend. Ik droeg zelf sowieso al proefdiervrije maskara, overigens vnl. nog op feestjes. Door-de-weeks had ik niet veel tijd al te veel aan m'n uiterlijk te doen en op m'n werk verwachtten ze toch dat ik er beetje fatsoenlijk bij liep.

Ik was al een tijdje lid van de dierenbescherming dus ik wist wel al e.e.a. over dierenmisstanden in ons land. Maar dat 't zó erg was wist ik niet.

Mano wilde zo snel mogelijk ergens dieren gaan bevrijden, maar dat was nog niet zo makkelijk zeiden ze. Alles was goed beveiligd. Ze vroegen hem te proberen een baantje als proefdiervorzorger te krijgen, zodat hij in betreffend laboratorium de weg zou leren kennen, de beveiligingen kon onderzoeken enz.

Dat zou hij doen. Hij had toch al 2 weken weer helemaal geen werk meer. Hij had een tijdje 's-morgens op de vuilniswagen gestaan, maar was na 3 x te laat te zijn gekomen ontslagen.

In de loop van de week kreeg ik bericht van de militaire dienst: ik was voorlopig afgekeurd! Maar ik moest over een half jaar op herkeuring komen. Tenzij ik dan nog studeerde. Maar ja, ik dacht er meer en meer aan met de kunstacademie te stoppen. Ik had het er met Pa en Ma ook nog over gehad. Ik zei dat ik m'n werk leuker vond, en daarin kon doorgroeien. Ze hadden me al een fulltime contract aangeboden, zo tevreden waren ze over me. Dat ik dan met de kunstacademie moest stoppen maakte hen niet uit. Zij zouden me intern wel verder opleiden als ik interesse had. Dat vond ik helemaal mooi natuurlijk. Pa en Ma vonden echter dat ik 't toch nog moest proberen vol te houden op de kunstacademie, in elk geval dit jaar afmaken. Maar ik had er niet zoveel zin meer in.

Maar goed, ik had nog tot eind deze maand bedenktijd. Ik wachtte maar m'n eerste rapport even af, die ik ook rond die tijd zou krijgen.

Vanwege die evt. herkeuring bij de militaire dienst bleef ik toch nog maar even bij de psychiater. Zo één keer per 2, 3 weken kon ik wel tijd maken, al baalde ik wel. Ik had vrijdag nog dat gesprek met hem over de resultaten van het onderzoek. 't Was weer een weinigzeggend gesprek. Over m'n dilemma's m.b.t. school/werk en dienstplicht kwam hij met weinig zinnigs. Hij vond dat ik nog te jong en onverantwoordelijk was om te werken en wel beter op school kon blijven, mede vanwege de dienstplicht waar ik dan onderuit kwam voorlopig. Maar goed, hij vond het natuurlijk prima (en noodzakelijk) dat ik nog een tijdje bij hem in behandeling bleef dus maakten we een afspraak over 3 weken.

Anderzijds zou het ook weer niet zo gek zijn als ik gelijk met Mano in dienst kwam. Maar goed, we zouden wel zien.

Oja, en uit de keuring was ook gebleken dat ik geen geslachtsziekten had gelukkig.

Vr. 5 nov.

Ik besloot uiteindelijk toch mee te gaan naar de homoparty bij Jesse in Zuiddorp die zaterdag, want Mano ging hoe dan ook en hem alleen laten gaan dat kon ik toch niet hebben. Ik wilde niet dat hij een eigen leven ging leiden en ik me helemaal buitengesloten zou voelen. Dat zou ik me op de party waarschijnlijk toch wel, als Mano eindeloos met anderen ging flirten, maar toch keek ik er wel met verlangen naar uit. Al vond ik het ook doodeng.

Ik had geen behoefte om vreemd te gaan. Maar ik wilde wel Jesse zien dansen, en 't gewoon allemaal es meemaken. 't Leek me wel heel spannend.

Ik probeerde niet te veel aan Timo te denken, want hoewel de gedachte aan de vrijpartij met hem me wel vlinders gaf en ik zijn aanraking nog steeds tot op m'n botten voelde, benauwde het me ook een beetje. Waarom wist ik niet. Timo had Mano gevraagd of we die vrijdag ook nog bij hem thuiskwamen. Ik had 't steeds afgehouden. Ik zei dat ie al blij mocht zijn dat ik naar de party ging.

Maar Mano bleef de hele week zeuren. We konden na 't oefenen met de band gaan, zo vond hij. En uiteindelijk zwichtte ik.

Ik zou wat eerder stoppen met oefenen en we gingen rond half 10.

Ik ging vooral omdat ik had weten achterhalen dat Michael er waarschijnlijk ook zou zijn.

Ik nam me wel voor me in elk geval niet door Timo te laten verleiden, als ie weer wat zou proberen. Daar was ik te trots voor en ik wou de anderen (m.n. Jesse en Michael) niet de indruk geven dat ik 't met alleman deed. Waarschijnlijk had ik bij hen geen schijn van kans, en daar was ik ook niet (echt) op uit, maar ik wilde op z'n minst een goede indruk maken. En dus niet die van een wanhopige seksverslaafde. Ik had er nog over getwijfeld Victor uit te nodigen (als de anderen dat goed vonden), maar daar toch vanaf gezien. Weer een concurrent erbij. Stel dat Jesse of Michael voor hem zouden vallen (en vv maar dat kon niet anders)! Verdorie, wat dacht ik nou eigenlijk? Dat ik Jesse of Michael kon veroveren? Dat wou ik niet eens, ik had Mano al. Maar stiekem verlangde ik best naar meer avontuur. Ik wist wel dat dit hele gedoe ons rustige leventje zou verstoren. Ik wist wel dat ik mezelf niet kon vertrouwen. Ik begon toch te vrezen dat met deze uitbreiding van 'vriendenkring' m'n gevoelens voor Mano zouden afzwakken. Ik kon nu eenmaal toch maar op één persoon tegelijk echt verliefd zijn. M'n gevoelens voor Rosa had ik ook verpest door met Naïma te gaan. Was Rosa 't enige mooie meisje op aarde geweest dan leefde ik nu vast nog heel gelukkig met haar. Ik ben niet iemand die zich snel verveelt en constant verandering nodig heeft. Maar als verleidingen zich aandienen heb ik wel moeite daar niet voor te zwichten. Met spullen, kleren e.d. precies zo. Zolang een kledingstuk me bevalt doe ik 'm niet weg, maar als er zo veel leuke nieuwe kleren te koop zijn voor weinig geld, koop ik toch af en toe wat. Dan wordt m'n klerenkast dus te klein en dan moet ik die eerdere leuke kleren waar ik nog lang niet van verveel wegdoen.

Maar goed, zo is 't leven blijkbaar... snel snel snel.

Mano vond dat je alles uit 't leven moest halen wat erin zat. M.i. was dat sowieso onmogelijk, en ik haalde gewoon al heel veel uit één bloempje bij wijze van spreken.

Maar goed, ik wilde 't feit dat ik (voorlopig) was afgekeurd van dienst ook vieren en dat deed ik dan maar goed (dubbel).

Dus rond 10 uur die vrijdagavond waren we bij Timo. Daar waren ook Wouter, Matthieu en Arno. Jesse kwam pas later zeiden ze en Michael waarschijnlijk helemaal niet meer, tot mijn grote teleurstelling.

Ik bleef een beetje bij Mano in de buurt (voor zover mogelijk, hij dartelde vaak rond), want ik had niet zo'n zin in allerlei flirterijen.

Maar 't was wel gezellig. Ik begon me al wat meer op m'n gemak te voelen, al werkten de soms hier en daar wat intimiderende opmerkingen van Timo me wel wat op de zenuwen. Hij vertelde dat hij ook in militaire dienst was geweest en dat 't één grote orgie was geweest.

"In je verbeelding zeker," zei ik smalend.

"Als een man maar lang genoeg geen meisje heeft gehad wordt ie vanzelf homo, geloof me maar jongen," zei hij.

"Volgens mij praat je voor jezelf. Ik ken genoeg mannen die nog nooit seks hebben gehad en toch niet homo zijn, zoals m'n eigen broer."

"Weet je alles van je broer?"

"Nou nee, maar ik ken 'm al 18 jaar."

"Ha, samen in één huis wonen betekent niet dat je elkaar kent. Dat zegt mijn moeder altijd. Ze dacht ook m'n vader te kennen tot ie van de één op andere dag met een jong grietje naar Zuid Amerika trok."

"Oké, ik ken 'm niet. Maar ken jij alle mannen op de wereld?"

"Dat niet, maar ze worden allemaal door dezelfde hormonen bestuurd, zo veel weet ik nog wel," zei Timo grijnzend.

"Alleen sommigen hebben ook nog hersens," zei ik cynisch.

"Zoals jij zeker... mm... blondje," zei Timo spottend, terwijl hij in de richting van m'n kruis keek (hij zat op de stoel schuin voor mij).

Ik keek beschaamd weg. Waarom had ik me de week ervoor toch zo laten gaan? Waarom was ik nu weer meegegaan? Maar ik zou me niet laten kennen, al wist ik niks meer te zeggen.

Ik had geluk dat op dat moment Jesse aanbelde. Helaas was hij alleen.

"Hé boys, sorry dat ik zo laat ben," zei hij (in 't engels) bij binnenkomst. "M'n model zat maar te lonken en zaniken dat ze wel wat privé foto's wou...naakt."

"Jaja, en dat weigerde jij natuurlijk," zei Wouter lachend.

“Jesse is ook bi, net als jij,” fluisterde Timo in m’n oor. Ik ergerde me dat ie weer naast me was komen zitten. Tijdens onze conversatie had ie de stoel die schuin tegenover me stond, maar die had ie nu voor Jesse beschikbaar gesteld en hij nam zelf op een kruk vlak naast mijn kant van de bank plaats, tussen Jesse en mij in dus zo’n beetje.

Mano zat aan de andere kant van me op de bank, en naast hem Matthieu. Mano begon al weer meer en meer tegen Matthieu te hangen, zodat Timo meer vrij spel met mij had. Maar ik negeerde z’n opmerkingen, bijna allemaal seksuele zinspelingen, zoveel mogelijk, en zodra de conversatie even rustig was in de kamer zag ik m’n kans schoon ertussenin te vallen:

“Hey Jesse, I heard you can dance very well.”

“A little,” grijnsde hij bescheiden.

“ Would you like to show something for me?” vroeg ik.

Hij keek me aan met z’n prachtige doordringende ogen en ik voelde een soort tornado door me heen trekken.

“Of course.. if Timo doesn’t mind?” en Jesse richtte z’n blik op de troep in de kamer.

“If you are carefull.. My neighbours aren’t home, so it’s no problem,” zei Timo, en hij schoof alvast een tafeltje aan de kant. Arno en Jesse schoven de salontafel met glazen e.d. voorzichtig opzij, en toen riep Timo:

“Okay, Wouter, music.” Wouter ging meestal over de muziek. Hij had een eigen kamer ergens vlakbij, maar verbleef meestal bij Timo. Ze hadden geen echte relatie, of in elk geval een heel open dan, zover ik begreep, maar waren gewoon heel goede vrienden.

Nadat er ruimte was gemaakt en de muziek opgezet begon Jesse te dansen. In z’n nette zwarte pantalon (hij had die kennelijk nog aan doordat hij net van z’n studio kwam), die mooi strak om z’n kont viel, zag ie er supersexy uit (in tegenstelling tot de gemiddelde zakenman in soortgelijke saaie in de plooi gestreken pantalons). Hij had z’n colbertje uitgedaan en droeg alleen een strak wit t-shirt, dat z’n mooie bovenlijf ook perfect liet uitkomen. Na een poosje dansen stopte hij even en zei naar mij:

“I can’t do everything now, it’s too small here.”

“I don’t mind, I like this very much, go on,” zei ik, terwijl ik hem vol bewondering aangaapte. Hij danste weer verder. ’t Was een waar genot om naar te kijken. Echt ongelooflijk, zo soepel hij bewoog met z’n heupen, en lenig als een slang achter en voorover boog enz. Ik raakte helemaal in trance.. het was adembenemend mooi... hij was adembenemend mooi... wat een lijf. En dan keek hij me nog af en toe aan met die ogen. Ik raakte hier zo gefascineerd door en ja, eerlijk is eerlijk, ook flink opgewonden van, dat de stroomschokken door me heen schoten. .. ’t Was haast alsof ik een goeie beurt van ’m kreeg..

Terwijl ik gebiologeerd zat te kijken kwam hij ineens naar me toe en trok me aan m’n hand omhoog. M’n hart maakte meteen een paar dubbele slagen van totale opwindning. Eerst voelde ik me een beetje opgelaten en danste ik voor mijn gevoel heel houtherig, maar door de opzweepende muziek en de prachtige bewegingen van Jesse werd ik al snel meegesleept en vergat ik alles om me heen. Zijn

fantastische dansstijl was zo aanstekelijk dat ik naar mijn gevoel danste als nooit tevoren. Hij kwam soms dichterbij me toe en ik raakte doordrongen van zijn sexy energie.. Echt, dit was nog beter dan seks.. Ik had nog wel uren door kunnen gaan, maar na 't 2^e nummer kapte hij ermee. De anderen waren bij 't 2^e nummer mee komen dansen, o.a. Timo. Dus toen Jesse stopte ging ik ook gauw zitten, want Timo kwam al dichterbij me. Daar had ik echt geen zin in. Ik wilde die heerlijke gevoelens voor Jesse niet laten verpesten door Timo. Ja, hij viel echt compleet in 't niet bij Jesse.. hoe lekker ik me ook had gevoeld na z'n beurt 2 weken terug. En ik wou Jesse laten zien dat ik hem alleen leuk vond.

Iedereen was weer gaan zitten en de muziek werd zachter gezet. Ik had onafgebroken naar Jesse gekeken, hoe hij een drankje inschonk bij de bar, en nog een beetje had staan swingen t/o Wouter.

Nu zat hij weer schuin tegenover me. Timo zat op de kruk tussen ons in. Ik zei Jesse hoe fantastisch hij danste. Jesse lachte en zei: "Thank you."

"Where did you learn this?" vroeg ik. Hij vertelde over verschillende dansscholen in Denemarken, en de rest had ie gewoon geleerd als autodidact in dancings en privé party's. Hij had m.n. modern en jazz-ballet ofzo gedaan, maar ook wat latin, soul en nog wat dingen.

"You're better than Michael Jackson," zei ik vol lof. "And I like the jazzdance-style. I would like to learn that too."

"Why don't you do that? You have the skills," zei Jesse.

Ik had toen geen flauw idee wat 'skills' betekende dus vroeg ik maar:

"Really?" in de hoop op een nadere toelichting. Jesse lachte.

"Yeh.. I think so.. Why don't you try it? Here in the neighbourhood is a good dance-school."

"Do you go there too sometimes?" kon ik niet nalaten te vragen.

"Why? Don't you wanna go alone?"

"O, yes, maybe.. I don't know.. Are there more boys, or only girls?"

"Of course there are more boys, and not only gay-boys.. I go there about 2 weeks, for a dance event. Maybe you can come too than?"

Natuurlijk zei ik grif: "Yes, I would like that." Ik was in de wolken. Ik vroeg nog beetje wat 't voor evenement was en of ik op mijn leeftijd nog wel kon beginnen enzo. Dat was geen probleem volgens hem. Hij vroeg hoe oud ik was en toen ik zei '18' zei hij tamelijk verbaasd dat ik dan bij de volwassenen kwam. Uit z'n reactie maakte ik op dat hij me hooguit 16 ofzo had geschat en dat was beetje domper op de vreugd. Maar niet erg. Erger was dat Timo er alweer tussen begon te komen door mij af te leiden van Jesse met onzin geklets. In 't Nederlands ook nog zodat Jesse 't sowieso niet (erg) kon volgen en al gauw weer met de anderen ging kletsen. Als Mano nou jaloers had gereageerd had ik 't kunnen begrijpen, maar die deed heel enthousiast. Hij vond dansen wel wat voor mij zei hij.

Timo had z'n kruk nog wat dichterbij me toegeschoven en bood me een trekje van z'n joint aan. Ik weigerde. Hij begon met me voetje te vrijen en ik trok m'n voeten terug.

Ik ging wat dichterbij Mano aanzitten. Ik had door de spannende dans met Jesse enorme zin om te neuken gekregen, maar was te trots daar Timo wat van te laten merken. Hij mocht er best wezen,

maar ik voelde me toch wat door hem geïntimideerd.

Matthieu merkte dat ik meer tegen Mano aanplakte en trok hem prompt tegen zich aan en sloeg een been achter hem langs. Weg Mano. Ik keek Matthieu chagrijnig aan en keek enigszins wanhopig naar Mano. Die scheen dat echter amper op te merken en koesterde zich lekker (half stoned al) tegen Matthieu aan.

Zo zat ik een poosje onwennig tussen 't kleffe stel en de kleffe Timo. Ik durfde niet eens naar de wc te gaan uit angst dat Timo me weer achterna kwam en z'n kamer in zou trekken.

Toen stapten Jesse Arno en Wouter op tot m'n schrik. Ze gingen naar Arno's huis ofzo.

Ik maakte van de gelegenheid gebruik naar de wc te gaan. Ik wist dat nu we met z'n vieren over waren Timo meer zou proberen bij me, dus ik besloot zo Mano maar te vragen naar huis te gaan.

Terug van de plee bleek echter dat Mano en Matthieu zich op de andere kamer hadden teruggetrokken. Ik zag ze althans niet in de woonkamer en hoorde vage geluiden uit de logeerkamer.

Timo kwam net de trap op gelopen toen ik de woonkamer in wou lopen.

"Just the two of us," zei Timo grinnikend.

"Ja en?" zei ik koel.

"Zullen we naar mijn kamer gaan?"

"Ik zie niet in waarom.."

"Hebben we wat meer bewegingsvrijheid.. ik wil m'n woonkamer graag netjes houden," grinnikte Timo.

Ik had de woonkamerdeur al geopend en wilde door lopen. Maar Timo greep me bij m'n zij beet en trok me naar zich toe.

"Kom, ik zie wel dat je heet bent," zei hij terwijl hij me van opzij probeerde te zoenen, en opgewonden over m'n kont wreef. Ik trok m'n hoofd weg, maar hij duwde me nu achterwaards tegen de muur en begon me alsnog voluit te zoenen. Ik vatte net als vorige keer meteen vlam en kon me al niet meer verzetten. Tot hij met z'n hand tussen m'n billen greep en fluisterde: "Heb je al geoefend.. met Mano? Of mag ik je ontmaagden?"

Dat bracht me weer tot de realiteit. Shit nee.. ik zou niet weer afgaan dat ik nog niet kon neuken. Nee, ik moest van Timo afkomen.

"Gaat je niks aan," bromde ik, terwijl ik hem wat wegduwde.

"'t Hoeft niet Rob.. je mag mij ook wel palen hoor, ik wil je wel es in m'n gat voelen," zei Timo.

"Donder op.. Denk maar niet dat je me altijd krijgt wanneer 't jou uitkomt," bromde ik weer, terwijl ik ander z'n arm naast me doordook en alsnog de woonkamer in liep.

Hij kwam achter me aan en greep me van achter beet. Hij trok me stevig tegen zich aan en ik voelde z'n stijve dwars door onze broeken tegen m'n kont drukken. 't Wond me natuurlijk toch weer enorm op.

“Volgens Mano neuk je als de beste,” fluisterde Timo in m’n oor.

“Met hem ja.” M’n trots won ’t weer en ik maakte me los van hem. Ik ging op een stoel zitten en stak een sigaret op.

Timo kwam op de stoel naast me zitten.

“Ik wil je ook wel pijpen,” ging hij door.

“Ga jezelf maar rukken,” zei ik chagrijnig.

“En dan blijf je hier in je eentje?”

“Ik ga zo maar es.”

“Komop, ontken je gevoelens toch niet Rob.. Jij weet net zo goed als ik dat we ons onweerstaanbaar tot elkaar aangetrokken voelen.”

Ik keek wat verlegen naar de grond. Natuurlijk had hij gelijk. Ik wilde liefst met hem naar bed nu.. maar schaamde me. Ik durfde gewoon niet. ’t Excuus dat ik t/o Jesse een goeie indruk wilde maken gold niet meer, die was weg. ’t Was gewoon puur angst. Angst om af te gaan. Bron van vermaak en spot te worden als ’t niet lukte, binnen Timo’s hele vriendenkring, t/m iedereen op de party morgen toe.

“Je mag ook morgen of een andere dag alleen komen, als je liever niet wil dat er anderen in de buurt zijn,” zei Timo vriendelijk, alsof ie ergens al m’n gedachten raadde.

Ik trok nerveus aan m’n sigaret en keek ’m aan.

Hij keek verleidelijk terug. M’n buik begon te broeien, ik voelde m’n adem sneller gaan.. Ik brandde van verlangen naar hem.

“Maar je hebt nu zin.. en ik ook.. dus waarom langer uitstellen?” ging Timo door.

Ik had m’n sigaret op en doofde hem voor me in de asbak op tafel.

Toen ik weer achterover ging zitten boog Timo naar me toe en streek over m’n been. Heel langzaam, en hij keek me zo verlangend aan dat ik me slap voelde worden. Een marionet die van hogerhand werd bestuurd.

Timo’s hand gleed naar boven, en naar de binnenkant van m’n dij, over m’n lies, naar m’n heup, onder m’n shirt, die uit m’n broek hing. Hij stond op, z’n hand nog onder m’n shirt schoof langzaam over m’n blote buik, terwijl hij achter me kwam staan. Hij bukte over me heen, met z’n andere hand langzaam over m’n schouder naar m’n borst glijdend en zei weer zacht in m’n oor: “Kom je mee naar bed Rob? Ik laat je genieten als nooit tevoren.”

Hij zei ’t met zo veel passie, z’n handen intussen met net zoveel hartstocht op me afvurend, dat ik er niet langer tegen opgewassen was. Ik hijgde zacht en knikte.

Hij liet z’n handen van me afglijden en pakte me bij de hand. Ik liet me meetronen naar z’n kamer.

Daar begon hij me onmiddellijk na ’t sluiten van de deur te zoenen, en al zoenend geleidde hij me naar z’n bed.

Zodra hij me daar op m'n rug had gedeponereerd trok hij z'n shirt uit. Ik keek naar z'n hitsige ogen en z'n gespierde schouders en trok half automatisch ook mijn shirt uit.

Hij kwam weer op me liggen en keek me paar tellen aan.

"Ben je wat ontspannener Rob? Kan ik verder gaan?" zei hij toen zowaar lief. Ik knikte en daarop begon hij me helemaal af te lebben, van m'n hals naar m'n schouders tot m'n tepels en m'n buik, zij... steeds gulziger en wilder. In de buurt van m'n kruis gekomen begon hij zwaar te hijgen.

Hij maakte m'n broek los en schoof 'm naar beneden. M'n slip volgde snel.. Ja, ik had een sexy slipje aangedaan dit keer. Dat leek Timo wel te bevallen, want hij kreunde iets van "O, lekker ding."

M'n lul was keihard. Ik had 'm niet meer in de hand, ik had niets meer in de hand. M'n lijf was bezit van Timo nu. Zoals hij erop geilde raakte ik ook steeds opgewondener en ik verloor al aardig wat voorvocht.

Timo begon m'n ballen te likken en de schacht van m'n lul. Intussen schoof hij z'n hand onder m'n kont en vervolgens weer een natte vinger in m'n hol. Dat stimuleerde helemaal.

O, als ik nu maar niet ging spuiten. Shit, ik voelde nu al drang om klaar te komen. Dat mocht niet..

Ik duwde Timo's hoofd dus weg en zei hijgend: "Wacht."

Timo keek met een vermaakte grijns op.

"Wil je al neuken.. je ziet er nogal overspannen uit," grijnsde hij.

Ik knikte weer. Iets uitbrengen kon ik niet. Ik was verlamd. Timo kleedde zich helemaal uit. Ook hij had een sexy tangaslip aan en hij deed 'm langzaam uit vlak voor 't bed staand, z'n bekken naar voren gericht. Ik keek naar z'n ook al van voorvocht druipende harde paal die tevoorschijn kwam. Ik traptte m'n eigen broek en slip helemaal uit en trok Timo nu ongeduldig tegen me aan op bed.

Hij gaf me een condoom en glijmiddel en ging met een kussentje onder z'n rug op z'n rug liggen.

Zoals hij lag, met z'n benen gespreid, enorme lul (te vergelijken met die van Mano) en ballen pal voor me, barstte ik nu echt van verlangen.. Z'n hol pronkte lonkend naar me toe en ik begon hem voorzichtig met glijmiddel te vingeren.

Al snel deed ik me de condoom om en begon hem te neuken. Voorzichtig. Maar hij trok me meteen plat bovenop zich en stootte stevig tegen me in. Z'n ballen en pik drukten tegen m'n schaamheugel en buik en ik keek in Timo's geil vertrokken gezicht. Ik voelde z'n natte eikel in m'n buik drukken. Het jeukte en raasde en donderde in m'n hele onderlijf. Ik kon 't niet helpen, maar de opwinding overmeesterde me weer totaal, en ik voelde m'n orgasme alweer aanstormen. Het was niet meer tegen te houden. Ik moest doorstoten nu, anders ging ik dood. Ik pompte dus als een gek en hijgde en kreunde het uit tot ik met een kreet m'n hoogtepunt bereikte.. Ik schokte nog zeker een minuut na en intussen stootte Timo ook nog flink tegen mij op. Hij leek ook aardig richting hoogtepunt te gaan. Z'n pik schoof heen en weer tegen m'n buik. Ik voelde het als 't ware nog als m'n eigen orgasme naprikkelen. De opwinding hield niet op maar hield aan tot ik zijn warme vocht tegen m'n buik voelde stromen en Timo hijgend en schokkend kreunde: "O my God.. Rob.. fuck it..damn..hell.."

en nog wat scheldwoorden, langzaam afzwakkend in volume.. Z'n ogen vielen half dicht, z'n mond vertrok langzaam in een verzaligde grijns en hij schokte een paar keer na over z'n hele lijf.

Ik gleed van 'm af en we bleven een tijdje roerloos liggen nagenieten.

Tot er op de deur werd geklopt.

't Was Matthieu. Op Timo's 'kom maar', keek ie om 't hoekje. Ik trok preuts een kledingstuk over m'n kruis.

"Mano wil met me mee naar huis, blijf jij hier slapen Rob?" vroeg Matthieu.

"Wat? Nee... tuurlijk niet.. !" riep ik verschrikt terwijl ik overeind kwam.

"Waarom niet.. was ik niet lekker?" vroeg Timo terwijl hij over m'n rug streek.

"Jawel.. maar slapen doe ik alleen met Mano," zei ik weer bot, en ik stuurde Matthieu weg met de mededeling dat ik zo kwam.

Hij ging zowaar en ik begon me snel aan te kleden.

Timo zeurde nog wat door over slapen, maar ik voelde me nu al opgelaten over deze vrijpartij, slapen was wat al te gortig.

Zodra ik aangekleed was (na de spermavlekken van m'n buik geveegd te hebben met een door Timo aangereikte tissue), stond ik op om naar Mano te gaan.

Ik kreeg 'm zowaar overgehaald mee naar huis te gaan. Ik dreigde o.a. anders niet mee te gaan naar de party en hij zag wel denk ik dat ik wat in verwarring was en zijn steun nodig had.

Dus we vertrokken al spoedig.

Ik schaamde me dat ik me weer zo had laten gaan, al had ik me zo voorgenomen niets te doen. Maar ik voelde me net als vorige keer ook fantastisch. Nog meer dan vorige keer misschien wel.

Mano vond 't ook weer geweldig en wilde thuis ook meteen met me neuken. Hij wilde nog es proberen mij te neuken. Dat wou ik ook wel, maar ik was erg moe, en na 2 pogingen lieten we het er maar bij. Waarom ook overhaasten? We hadden toch pret genoeg zo?

Toch moest ik onder 't vrijen met Mano steeds aan Timo denken. Ik voelde en zag hem nog zo sterk, z'n lichaam, z'n blik, z'n geilheid.

Ik vreesde ergens toch dat 't een wig tussen ons kon drijven, al dat vreemdgaan. Dat zei ik ook maar eerlijk tegen Mano na afloop van onze vrijpartij. Maar hij vond dat ik niet zo moest nadenken en gewoon genieten. Maar ik was in verwarring. Naar wie verlangde ik nou meer? Mano of Timo? Of Jesse... of...

Maar ik was doodmoe en viel snel in slaap.

30. Party

Zaterdag 6 nov. 1982

De volgende dag was 't zalig weer voor een herfstdag.

Gelukkig, want we hadden afgesproken met iemand mee op een kraam van proefdiervrij te gaan staan, tijdens de markt in de stad. Ik vond 't wel een beetje vermoeiend, maar Mano had er lol in en deed 't goed.

Die avond was ik eigenlijk best moe, maar goed, we hadden afgesproken naar de party te gaan, dus ik kon er niet meer onderuit. Timo en Wouter zouden ons om 9 uur ophalen met de auto van Timo.

Arno en Jozef gingen apart. Matthieu kon niet, die had een familiefeest ofzo.

Timo keek me gelijk alweer heet aan toen ik in de auto stapte en achter hem plaatsnam.

"Lekker gedroomd vannacht schatje?" vroeg hij achterom.

"Ik ben je schatje niet," zei ik stug.

"Ik vind je wel een schatje," zei Timo terug.

Ik zei niets, keek 'm alleen chagrijnig aan via de binnenspiegel. Als ie zich maar inhield op 't feest, want ik wilde niet dat de anderen, m.n. Jesse en Michael, merkten dat ik 't met hem deed.

"Een allemansschatje, of niet dan?" vroeg Timo plagend, alsof ie m'n gedachten raadde, terwijl ie me in de binnenspiegel aankeek.

"Ik heb pas 2 man gehad in m'n leven," zei ik.

"Dat zal vanavond wel snel vernaderen," lachte Timo.

"Ik ga niet de beest uithangen. Jullie misschien.. Als 't één of ander seksfeest is ben ik zo weg," zei ik weer knorrig.

"Je bent toch van ons afhankelijk voor vervoer. 't Is zeker 25 km. buiten de stad en daar rijden geen bussen, zeker niet na 10 uur 's-avonds ofzo," zei Timo weer plagend.

"Neem ik wel een taxi."

"Ik spreek jou vanavond nog wel," lachte Timo.

"Plaag die jongen toch niet zo," zei Wouter die wel zag dat ik de plagerij niet echt leuk vond.

“Misschien zijn ze inderdaad nog wat te jong voor zo’n feest. Mogen we ze wel meenemen?” vroeg Timo aan Wouter, niet zonder spot in z’n stem.

“Ze zijn meerderjarig. Maar hé Robbert, als je het niks vindt wil ik je altijd wel eerder naar huis brengen hoor,” zei Wouter geruststellend achterom. Ik keek ‘m dankbaar aan.

“Ik red me wel,” zei ik echter trots.

Ongeveer een half uur later reden we een groot erf voor een enorme boerderij op. Het was ver buiten het dorp, met de eerstvolgende burens zeker 100 meter verder.

Ik voelde me weer onzeker worden.

“Jemig, wat verdienen die lui, met zo’n huis?” vroeg ik verbouwereerd.

“Goeie zaken hè.. Fokke handelt wat in paarden, en verdient goed met wedstrijdpaarden trainen. Branco verdient wat bij met z’n kunstwerkjes verkopen, Julien als stripdanser verdient ook lekker, en Michael heeft sowieso een goed salaris,” zei Wouter. Het klonk allemaal heel gaaf. Ik was razend benieuwd naar de gastheren.

Met bonzend hart stond ik even later met de anderen voor de deur.

Michael deed de deur open en ik vatte meteen alweer vlam toen ik hem zag. Maar dat was nog maar ‘t begin. We werden aan de heren des huizes (de eigenaren) voorgesteld: Branco en Fokke. Fokke, de paardenman, was een vrij kleine blonde man van een jaar of 26, 27. Branco was zijn partner, en echt een ongelooflijk stuk. Donker, sluike haar, bruine ogen en een enorm sexy uitstraling. Manlijk ook, niks nichterigs vond ik. Hij was schatte ik ook rond de zes-/zevenentwintig.

De 5^e bewoner: Julien, een Fransman was er nog niet. Hij zou later op de avond komen. Ik kreeg wel al het verhaal dat ze hem in Frankrijk hadden leren kennen en dat hij met hen mee naar Nederland was ‘gevlucht’ daar hij in Frankrijk aan lager was geraakt.

Verder waren er al wat andere gasten, merendeels van die opvallende gay-types, en zelfs een travestiet. Ik vond ‘t wel wat hebben, die vrouwenkleding en make-up.

Jesse was met een paar jongens aan het zwemmen in het privé zwembad in de tuin. ‘t Leek me er nogal koud voor, maar ‘t was een verwarmd zwembad zeiden ze.

“Neem een duik straks.. ‘t is altijd dolle pret in ‘t zwembad,” zei een jongeman.

“Shit ik heb geen zwembroek bij me,” zei ik.

“Kan ook zonder hier hoor,” lachte de man. Z’n naam was me alweer ontgaan, net als die van de anderen die zich aan me voorgesteld hadden.

“Don’t worry, je slip aanhouden mag ook,” grinnikte hij weer toen hij m’n wat geschrokken gezicht zag. Ik zag dat echter ook niet zitten.. sowieso niet, tussen allemaal naakte kerels zwemmen.

“’t Is waarschijnlijk de laatste keer voor de winter dat ’t zwembad nog gevuld is, dus ik zou er maar gebruik van maken,” zei hij nog. Ik was daar al lang blij om. Kon ik volgende keer ‘veilig’ meekomen.

“Zijn jullie eigenlijk wel oud genoeg voor deze party?” vroeg een andere man, terwijl hij mij en Mano van top tot teen aankeek. Ik schatte hem een jaar of 30.

“Ben jij niet te oud voor zo’n party?” zei Mano adrem terug. De man grinnikte vermaakt naar ‘m.

Als nieuwkomers waren we een bezienswaardigheid merkte ik al gauw. De aandacht was wel leuk, maar ik voelde me ook erg ongemakkelijk. Mano had weer nergens moeite mee natuurlijk en liet zich alle aandacht welgevallen. Al gauw was ik ‘m kwijt aan allerlei bewonderaars. Ik zocht m’n heil maar een beetje bij Timo en Wouter, wat Timo natuurlijk weer prima vond en hij liep met me rond te paraderen alsof ik z’n liefje was.

Dat irriteerde me op gegeven moment zo erg dat ik in m’n eentje naar buiten ging en ergens achter in de tuin (althans bij de houten afrastering tussen de tuin en het omringende weiland, maar dat hoorde ook nog bij hun grond had ik begrepen) een peuk ging roken.

Gelukkig was Timo me (zowaar) niet achterna gekomen. Maar even later verscheen wel Wouter. Daar was ik wel blij om.

“Hé, alles goed?” vroeg hij.

“Ja hoor,” zei ik kortaf.

“Hé, je vond ’t toch niet erg dat we gisteravond weggingen hè?” vroeg hij na een korte stilte.

“Nee hoor,” zei ik weer kortaf. Wouter keek me onderzoekend aan.

“Timo heeft toch niks gedaan wat je niet wou hè?” vroeg ie wat bezorgd.

“Nee.. en ja..” Ik zocht naar woorden, want had toch wel behoefte erover te praten. “ik..”

Verder kwam ik niet, en ik trok peinzend aan m’n sigaret.

“Ging ie te ver?”

“Hij wou neuken, maar ik kan dat gewoon niet,” zei ik toen maar eerlijk. Pff..het was eruit.

“O jemig, met Timo moet je ook niet neuken, die kan er niks van,” lachte Wouter. “Hij is veel te grof.”

Ik klaarde een beetje op en keek ‘m aan. Ik twijfelde en zei toen:

“Maar hij is wel verder gekomen dan Mano anders.”

“Vaak is ’t afhankelijk van het juiste glijmiddel.. Hebben jullie er één op siliconenbasis?” ging Wouter serieus op het onderwerp door.

“Geen flauw idee,” zei ik.

“Want die moet je hebben, die op waterbasis droogt te snel uit. Maar wel één die geschikt is voor condooms.” Hij noemde een merk.

“Oké bedankt voor de tip. Maar ik blijf ’t een genante bedoening vinden,” zei ik nu ook maar, nu Wouter toch zo open sprak en niks gek leek te vinden.

“Gewoon goed douchen van tevoren, en eventueel een beetje groene zeep op je vinger en daarmee van binnen wassen. Wel alleen groene zeep, zonder geurtjes of parfum, gebruiken.”
Ik keek hem dankbaar aan.

“En nog een tip.. ik weet niet of Timo je van achter of van voren gevingerd heeft.. maar ’t beste is van voren. Goed met je benen omhoog op je rug liggen, de ander houdt dan vanzelf z’n vinger in de juiste richting. Van achter is dat lastiger.”

Ik kreeg een rood hoofd. Goh wat praatten die homo’s toch makkelijk over zulke dingen.

“Moet ik ’t voordoen?” vroeg hij glimlachend.

“Nee nee, ik snap ’t wel,” zei ik snel.

Hij hield toch even een hand voor m’n kruis om de beweging te tonen. Hij begon erbij uit te leggen dat de prostaat aan de voorkant van de endeldarm zat en dat je daar dan van voren tegenaan drukte als je je vinger naar je toe bewoog, wat een heerlijk gevoel zou zijn. Je zat daar ook tegen de basis van de penis aan.

Ik had geen flauw idee meer welke richting Timo gisteravond en vorige keer opgedrukt had, alle kanten volgens mij, maar ik had er wel van genoten.

“Zullen we weer naar binnen gaan?” vroeg Wouter even later.

“Oké.”

“En als Timo iets doet wat je niet wil geef je ’m maar een schop hè,” zei Wouter terwijl we terugliepen.

Ik lachte. “Oké, en bedankt voor de les hè,” zei ik terug.

Er waren inmiddels nog meer mensen gearriveerd, o.a. Arno en Jozef. Er waren er al flink wat aan ’t dansen. De ‘danszaal’ was echt enorm groot. Het was de aan het originele woonhuis gelegen schuur die helemaal was omgebouwd en nu als woonkamer annex danszaal fungeerde. Wouter stelde me aan nog wat mensen voor. De muziek stond nu te hard om te kunnen praten, of je moest naar de kleinere achterkamer gaan. Daar stonden wat banken aan de kant, maar in ’t midden was ’t vrij om evt. ook te dansen (voor max. man of 10). Daar stond ook de dranktafel. Je mocht jezelf net zo vaak bijschenken als je wou, dat allemaal voor een entreeprijs van f 10,-.

Toen een paar lui me uitnodigden daar te gaan dansen deed ik dat maar, daar ik ook wel weer wat drank kon gebruiken. Na wat dansen en nog een biertje (van de tap) begon ik beetje los te komen. Maar ik niet alleen. Naarmate de avond vorderde kwam iedereen steeds meer los, en dat betekende: steeds meer vrijende paartjes, zeer sexy gedans tegen mekaar aan, bovenkleding uit, en er vertrokken er ook om de haverklap een paar naar boven. Wat ze daar gingen doen was wel duidelijk.

Ik hield Mano een beetje in ’t oog. Die was al flink bezopen en flirtte met de een en ander.

Ik had wel sjans, maar ik vond er niet één zo knap als Jesse en Michael en Branco, en liet me dan ook niet makkelijk inpalmen. Ik vond dat ook nogal eng, want als je hier even 'toegaf' lag je zo met elkaar in bed was me wel duidelijk, en daar was ik nog helemaal niet aan toe.

Ik zag wel kans heel even Branco te spreken. Hij was niet alleen knap, ook heel aardig. Hij was wel geïnteresseerd in mijn opleiding aan de kunstacademie. Hij had zelf 'alleen maar' de leraren opleiding gedaan, en was tekenleraar (en invaller handvaardigheid). Hij was wel erg creatief, want ik had hier en daar kunstwerken in huis zien staan en schilderijen zien hangen en die bleken bijna allemaal door hem gemaakt. Ik schoof m'n bewondering daarover dan ook niet onder stoelen of banken. Hij handelde ook beetje, althans, hij kocht wel es een kunstwerk dat ie dan weer later voor meer geld verkocht. Hij bleek ook nog erg muzikaal, speelde gitaar en piano (er stond een piano in de woonkamer dus ik had gevraagd wie daar op speelde, hij dus). Hij vond 't ook leuk dat ik keyboard en in een band speelde.

Maar hij had het erg druk als gastheer, dus werd ie al vrij gauw weer afgeleid.

Om een uur of 12 begon Jesse een dansvoorstelling te geven. Iedereen week voor hem aan de kant. Hij zag er weer prachtig uit in een glimmende broek en een strak open bloesje zodat z'n gladde borst goed zichtbaar was.

Hij danste de sterren van de hemel, nog fantastischer dan gister, nu hij de ruimte had.

Ik raakte er echt van in extase, zó'n genot was ie om naar te kijken. Elke beweging die hij maakte bezorgde me een rilling door m'n lijf. Zo soepel en makkelijk, maar bovenal sexy, zonder ordinair te zijn ofzo.. Ik werd er weer flink opgewonden van. En ik niet alleen.. De mannen joelden en floten allemaal aan 't eind. Tijdens de dans had iedereen ademloos toegekeken. We schreeuwden om meer en Jesse moest, of ie wou of niet, nog even doorgaan. De muziek die nu opgezet werd was helemaal om heet van te worden, en volkomen in trans volgde ik de prachtige bewegingen van Jesse.

Na afloop had ik zo'n stijve dat ik me moest gaan afrukken ofzoiets. Ik was gewoon totaal in de ban van Jesse. Ik liep dan ook min of meer automatisch de trap op waar ik hem naar boven had zien gaan even tevoren, niet echt wetende wat ik van plan was. Misschien kon ik me in de badkamer afrukken bedacht ik vaag. Beneden was maar één toilet, en die kon ik dus niet te lang bezet houden.

Boven gekomen voelde ik me tamelijk stom. Wat wilde ik in godsnaam gaan doen? En waar was de badkamer? Ik zag een stelletje bezig op een bankje op de gang. Ze leken mij niet op te merken. Ik hoorde geluiden uit diverse kamers waarvan de deuren dicht waren, maar verder zag ik niemand. Het was vrij donker boven en ik wist totaal de weg niet. Ik wou net weer omkeren toen ik de deur van de badkamer voor me (die ik nu wel zag dus) open ging en... niemand minder dan Jesse himself verscheen, met bloot bovenlijf, natte haren en een handdoek om z'n nek.

Ik bleef hem ademloos aangapen.

"Hé Blondie," lachte hij (hij wist m'n naam waarschijnlijk niet meer.. of was 't een bewuste bijnaam, van wege m'n hoogblonde haar?). "Are you looking for something?"

Ik kwam bij m'n positieven.

“O uh.. yes, the toilet.”

“It’s in here..” en Jesse wees naar de deur waar hij zojuist uitgekomen was.

Terwijl ik voor hem langs liep keek ik ‘m aan en automatisch zonder erbij na te denken zei ik: “You’re an angel.”

Jesse lachte weer.

“Maybe you’re right,” zei hij toen met een geheimzinnig glimlachje.

Ik keek nog even naar zijn prachtige ogen en blote bovenlijf en sloot toen de badkamerdeur achter me.

Het was een heel luxe mooie badkamer met een groot rond bad en een aparte douche. In het bad konden gauw zo’n 5 mensen schatte ik. Er zat nog water in, dat langzaam aan ‘t leeglopen was. Kennelijk hadden er net lui in gezeten, of Jesse misschien.. maar wel heel snel dan.

Ik nam voor het toilet plaats en begon me te rukken. Ik was nog in de ban van Jesse. Ik rook hem, ik voelde hem, ik zag hem zó duidelijk voor me dat ik binnen 2 minuten een paar flinke klodders spoot in ‘t toilet en half erop. Ik bleef nog even gelukkig nahangen tegen de badkamermuur en kwam toen pas weer terug in de realiteit.

Toen ik de badkamer uit kwam stonden er 2 mannen voor de deur.

“Alleen bezig?” vroeg één van ze grinnikend. Ik haalde met een rood hoofd m’n schouders op en glipte gauw de badkamer uit, langs de heren heen. Ik hoorde ze nog grinniken, terwijl ze samen de badkamer ingingen.

Ik voelde me idioot. Waarom was ik niet even naar Mano gegaan? Misschien had die me wel willen ‘helpen’. Maar waar die uithing had ik toch geen flauw idee van.

Ik ging naar beneden, en zag na een poosje Timo en Arno, beiden druk ‘in gesprek’ met andere jongens. Ze stonden zo intiem te doen dat ik me er niet bij aan durfde sluiten, bang als verstoorder te worden gezien.

Ik voelde me ineens tamelijk eenzaam.

Gedanst werd er bijna niet meer, alleen eventueel nog in ‘paartjes’ en verder leek ook iedereen wel iemand te hebben. Alleen de lelijkerds waren nog ‘over’. Wouter en Jozef zag ik ook niet, Mano al helemaal niet.

Branco en Fokke waren vooral steeds druk bezig glazen op te ruimen en in de afwasmachine zetten e.d. Er was een halfopen keuken opzij van de achterkamer, met een bar. ‘t Was allemaal heel smaakvol en gezellig.

Ik overwoog te vragen of ik kon helpen, maar vond dat voor de eerste dag niet zo passen.

Ik besloot naar buiten te gaan, misschien zag ik daar nog bekenden. En kon ik even roken, al mocht dat binnen ook. Ik vond dat altijd toch wat ongepast.

En wie zag ik buiten, met 2 andere mannen praten.. Michael!

Ik durfde echter niet naar hen toe te gaan, en ging iets verderop aan een houten tafel met bankjes, waar niemand op zat op dat moment, zitten. Ik hoorde hier en daar vanuit de grote tuin geluiden van scharrelende kerels. In 't donker waren ze niet te zien. Er stonden ook tenten, uit sommige vandaan klonken ook hitsige geluiden.

Misschien was ik toch wel te jong voor een feest als dit bedacht ik. Er was verder niemand van onze leeftijd zover ik gezien had. De meesten waren toch al een eindje in de twintig op z'n minst, en ik had met nog niemand aansluiting gevonden. Ik had maar heel even met een man gepraat, maar door de harde muziek was het moeizaam gegaan en waren we weer gaan dansen.

Ik stak m'n sigaret op en keek wat verveeld voor me uit. Maar ineens zag ik Michael op me afkomen. 't Was of een kanonskogel door m'n maag schoot. In 't half donker zag ik z'n prachtige ogen nog goed en ik durfde er nauwelijks in te kijken, bang 'verzwolgen' of 'betoverd' te worden ofzoiets. Hij nam tegenover me aan de tafel plaats.

"Hé Robbert, amuseer je je een beetje?" vroeg hij vriendelijk. Ik keek hem vluchtig aan en zei (loog):

"O ja hoor, 't is een te gek feest."

"Wil je wat drinken?"

"O nee dank je, ik heb net nog wat gepakt," loog ik weer. Ik wou voor geen goud dat hij weer op zou staan.

"Verveel je je niet met al die ouwe lullen hier?" vroeg hij weer.

Ik lachte. "Zo oud zijn ze toch niet?"

"Te vergelijken met jou wel, voor jou is 't misschien hier net een bejaardentehuis."

"Nou, daar lijkt 't verre van!" lachte ik nu hardop.

"Weet jij nou wat die oudjes in 't bejaardentehuis allemaal doen?"

"Die kunnen 't toch niet meer," lachte ik weer. Ik lachte ook van de zenuwen. Zijn blik leek m'n hele wezen te doordringen, en 't voelde haast of hij me met z'n blik over m'n hele lichaam aanraakte. Al mijn poriën stonden open en zo drong zijn blik diep m'n lichaam in.

"Ze zijn wel ervaren," zei Michael op een droge toon, zonder enige bijbedoeling te lijken hebben. Maar ik voelde zijn blik als een vuurstraal door me heen trekken.

"Da's waar..." zei ik, en daar 't even stil bleef vervolgde ik: "en op een ouwe fiets moet je 't leren zeggen ze."

Ik kon m'n tong wel afbijten dat ik dat eruit geflapt had. Michael grijnsde.

"Volgens mij ben jij een leergierige jongen, of niet?"

Wow, hij ging op mijn hint in.. zou ik toch enige kans maken?

Ik keek hem verlegen aan.

“ik sta overal voor open,” zei ik met een niet te onderdrukken glimlachje.

“Ouwe bokken genoeg hier. Hé, kom even mee, dan stel ik je even aan die 2 ouwe makkers van me voor.” Hij wees naar de twee waar hij net mee stond te praten. Met enige tegenzin knikte ik en stond op.

Ik werd aan Michel en Leonard voorgesteld, twee tamelijk saai uitziende mannen van midden 30 schatte ik.

Ze zaten me meteen al zo wellustig aan te kijken, dat ik me niet op m’n gemak voelde. Michael wilde me toch niet aan één van hen koppelen hopelijk toch hè?

We kletsten wat en iedere enigszins flirterige opmerking kapte ik direct af. Ik probeerde de aandacht van Michael te trekken, maar die leek totaal niet van me onder de indruk. Hij stond er althans heel ‘koel’ bij.

Gelukkig kwam na een kwartiertje ofzo Mano ineens tevoorschijn, samen met Jozef. Hij vroeg me of ik ’t erg vond als hij met Jozef mee naar huis ging en daar bleef slapen. Arno zou dan met ons mee terugrijden. Natuurlijk vond ik dat erg, maar als Mano iets in z’n kop had viel daar toch niks tegenin te brengen.

“Waarom nu al?” vroeg ik.

“Jozef wil weg zijn voor Julien terugkomt, daar heeft ie ruzie mee ofzo,” zei Mano.

“O ja, waar blijft die eigenlijk?”

Jozef zei iets van “zodra ie met z’n ranzige werk klaar is.”

“Julien werkt in een nachtclub,” lichtte Michael toe, “hij zou rond 2 uur hier zijn.”

Ik moest Mano laten gaan wilde ik hier geen scène voor de hele tent maken, dus ik nam afscheid van hem. Ik kuste hem extra innig om Jozef te tonen dat ie van mij was, en zei dat ik ’m erg miste maar dat ie moest doen wat ie niet laten kon. En toen vertrok ie.

“Fijn hè, zo door je vriendje in de steek gelaten te worden,” zei Michel medelijdend.

“Michel wil je wel troosten,” zei Leonard, Michel plagend in de zij porrend.

Ik ging over m’n nek. ’t Laatste waar ik behoefte aan had was hun troost.

“Ik ga even drinken pakken, nog iemand wat?” vroeg ik maar, om even weg te kunnen. Michel en Leonard bestelden wat. Michael zei even naar paar andere jongens te gaan.

Daar baalde ik dubbel van.

Ik zat nog zeker een half uur aan de 2 mannen vast, maar toen kwam Julien. Althans, hij was er al geloof ik maar nu gedouched en omgekleed en wel. Dat was één brok energie en levendigheid, een echte Franse jongen. Mooi, sexy, flirterig, vrolijk, en met een grappig aantrekkelijk Frans accent. Hij bekeek mij goedkeurend kreeg ik de indruk, toen ik aan ’m werd voorgesteld.

“Hoe vind je 't hier?” vroeg hij. Aangezien alleen Michel, Leonard en nog een man die ik niet kende, geen heer des huizes, erbij stonden durfde ik eerlijk te zeggen:

“Leuk feest, alleen verveel ik me dood.” Zo, hopelijk had ik hiermee Michel en Leonard afgeschud.

“Zijn wij geen aangenaam gezelschap?” vroeg Leonard prompt slijmerig.

Ik vond 't wat lullig om keihard 'nee' te zeggen dus stamelde ik iets van “jawel, maar ik mis m'n vriend.”

Intussen keek ik Julien hoopvol aan.

“Kom, laten we lekker gaan dansen. Heb je daar zin in?” vroeg Julien.

Dat liet ik me geen twee keer zeggen.

Michel en Leonard kwamen helaas ook mee. Maar Julien danste tegenover mij. En hij danste geweldig! Vooral sexy.. Leonard riep in m'n oor: “Je ziet wel dat ie een stripper is hè!”

Ik zei niets terug en keek alleen maar naar Julien.

Ik begon opgewonden te raken van 't gekronkel en heupgewieg van Julien. Maar helaas werd hij al gauw in beslag genomen door anderen, en stond ik weer in m'n eentje met Leonard en Michel te dansen. Leonard ging wat op afstand en Michel kwam dichterbij mij.

Toen had ik er echt genoeg van en liep ik weg.

Ik besloot op zoek te gaan naar Wouter, om me naar huis te brengen.

Ik zocht overal in huis en tuin en vroeg hier en daar of ze 'm gezien hadden. Ik moest hem soms beschrijven want kennelijk kende nog niet iedereen hem. Ze kwamen ook nog maar sinds kort op deze party's had ik begrepen (sinds ze Jesse kenden).

“Hij is boven met Jesse geloof ik,” zei tenslotte iemand.

't Kon me niet meer schelen of ik ergens op privé gebied liep of iemand stoorde ofzo en ik besloot boven te gaan kijken of ik ze zag. Daar vroeg ik weer iemand op de gang of ie hem gezien had en die wees me op Jesses kamer.

Ik bleef aarzelend voor de deur staan. 't Was stil binnen. Na 5 minuten ofzo klopte ik voorzichtig aan.

“Who's there?” hoorde ik roepen. Ik zei m'n naam en vroeg of Wouter daar was. Die deed even later de deur open, half gekleed.

“Sorry dat ik stoor,” zei ik beschaamd.

“Geeft niks, kom maar even binnen,” zei Wouter vriendelijk. Op bed lag Jesse, goddelijk, in slechts een slip. Ik vatte direct weer vlam.

“Wil je me zo naar huis brengen? Mano en Jozef zijn al weg, ik weet niet hoe laat jullie wilden gaan... maar ik heb er genoeg van,” zei ik eerlijk.

Wouter overlegde in 't Engels met Jesse.

“Misschien gaan we ook zo, heb je Timo en Arno niet gezien?”

“Nee, al een hele tijd niet,” zei ik.

Wouter kleedde zich verder aan en zei dat hij me wel wou brengen als de anderen nog niet wilden gaan.

Jesse kleedde zich ook aan.

“I’m sorry, I don’t want to interrupt you,” zei ik nu in 't engels.

“Doesn’t matter, we were just finished,” zei Jesse glimlachend.

Ik voelde me een kleuter die z’n mammië vroeg of ie niet naar de kleuterklas hoefde.

Wouter liep met me mee de gang op en ik zei Jesse nog snel gedag.

Beneden noch boven zagen we Timo en Arno.

“Ik heb wel wat gedronken, want Timo zou rijden,” zei Wouter.

“Ik betaal de boete wel als je aangehouden wordt,” zei ik. In die tijd raakte je je rijbewijs nog niet meteen kwijt als je niet recht over 't lijntje liep, en blaastesten bestonden nog niet.

Wouter lachte. “Ben je mal, ik zei 't alleen om jou.. of je je wel veilig voelt met mij achter 't stuur.”

“Timo was aan het begin van de avond ook flink aan het zuipen,” zei ik terug.

“Ik kan Julien even vragen of hij je naar huis wil brengen, hij heeft waarschijnlijk niet veel gedronken, daar ie zelf net nog moest rijden,” zei Wouter.

“Julien..? Ja dat lekkere ding mag me wel thuisbrengen,” lachte ik. Wouter lachte mee.

“'t Is moeilijk hè, zo’n eerste dag op zo’n party vol vreemden, zeker als je 't nog nooit hebt meegemaakt,” zei hij meelevend.

“Ja, vooral als er alleen maar engerds achter je aanzitten,” zei ik.

“Was er niks van je gading bij?”

“U, nou ja, Julien bijvoorbeeld, maar dat soort schoonheden zien mij niet staan.”

“Je moet Julien wel vertellen dat je boven de 18 bent. Hij is heel erg tegen op seks met minderjarigen omdat ie zelf als kind misbruikt is.”

“O, wat rot,” zei ik. We zagen Julien nu met een jongen flirten aan de bar bij de keuken.

Wouter vroeg hem of ie nog nuchter was, maar Julien zei net 3 of 4 whisky’s achterover gedrukt te hebben, dus dan was Wouter er beter aan toe. Die had de afgelopen 1 ½ uur ofzo niet meer gedronken.

“Sorry, misschien volgende keer,” zei Julien. “Kom je wel nog es?”

“Ik denk 't wel,” zei ik. “Als 't mag.”

“Tuurlijk, waarom niet.. Lekkeres jongens zijn altijd welkom,” zei Julien met een knipoog.

Dat maakte m'n avond weer goed.

Ik zei de andere gastheren gedag, zover ik ze zag, en stapte daarna met Wouter in de auto.

"Jij hebt maar geluk," zei ik ondertussen.

"Hoezo?"

"Met Jesse.. goh, wat een schoonheid is dat," zei ik. Wouter lachte.

"Je moet geduld hebben. Jouw tijd komt nog wel."

"O, niet dat ik daar op uit ben hoor," zei ik snel. "Ik ben echt niet zo.. zo..."

"Nee, dat zie ik ook wel aan je Robbert. Daarom maakte ik me ook beetje zorgen m.b.t. Timo."

"Dat hoeft niet hoor, hij is oké. Maar toch bedankt," zei ik.

We kletsten nog een beetje over de avond, tot we voor het kraakpand stonden. Ik bedankte hem en gaf hem nog een snel zoentje op de lippen te afscheid. Dat was gewoonte bij de homo's wist ik onderhand wel.

"Doe de groetjes aan Timo en Arno," zei ik nog. Daarna reed ie weg.

't Was een uur of 3 's-nachts en ik besloot maar gelijk te gaan slapen.

Dat viel niet mee want alles van die avond en de avond te voren speelde nog door m'n hoofd.

Met Michael in gedachten rukte ik mezelf uiteindelijk in slaap.

31. Echte homo

zo. 7 nov. 82

De volgende middag was Mano nog steeds niet thuis. Ik kletste wat met Daan.

"Waar waren jullie vannacht eigenlijk?" vroeg hij, "en waar is Mano?"

"O, naar een feestje," zei ik vaag.

"Mano is zeker ergens blijven slapen," zei Daan met een knipoog.

"Die steekt z'n pik letterlijk overal in," zei ik enigszins bitter.

"Hoe jullie homo's leven.. ik zou dat niet kunnen hoor," lachte Daan.

"Hé, je doet of ik elke dag met een ander 't bed in duik," zei ik kwasi-beledigd.

"Is dat niet zo dan?"

"De verhouding jongens- meisjes is ongeveer 1 op 100 hoor," zei ik.

“10 jongens, 1000 meisjes?” zei Daan plagend.

We kwebbelden beetje over meisjes enzo tot tegen een uur of 5 eindelijk Mano aan kwam zetten.

Jozef had ‘m thuisgebracht.

Hij kwam me meteen omhelzen, maar ik kon ‘t ineens niet meer verdragen. ‘t Voelde zo schijnheilig.. Kon hij echt na een hele nacht met een ander ineens weer van mij houden?

Onder ‘t eten zeiden we niet veel, al probeerde Mano wel over de vorige avond te beginnen. Ik kapte ‘m af, want vond ‘t niet nodig dat iedereen wist waar we geweest waren.

’s-Avonds op onze kamer vroeg Mano of ik boos was.

“Dat niet, maar, ik voel me wel eenzaam. Het is of ik je kwijt ben,” zei ik.

“Heb jij dan niemand gehad gister?” vroeg hij.

“Nee, moet dat dan? Ik heb jou toch? Dacht ik tenminste.”

“Tuurlijk. Maar ik mag toch wel af en toe lol maken met andere jongens?”

“Ik hou je niet tegen. Ik zeg alleen hoe ik me voel. Ik merk dat er een kloof tussen ons ontstaat.”

“Ik niet. Ik hou nog net zo veel van je.”

“Omdat ik ook niet aan een ander heb gezeten. Ja, Timo dan alleen, maar die zat meer aan mij.. ik voel echt niks voor hem, dat weet je.”

“Ik toch ook niet voor Jozef. Of Matthieu.. Kom, doe toch niet zo moeilijk. Ik heb ‘t heus wel veilig gedaan hoor, als je daar soms over inzit.”

“Nee, ‘t is gewoon.. je bent de hele nacht bij hem geweest. Zonder mij. Wat moet ik daar nou van denken?”

“Dat kwam doordat hij weg wou, anders had ik dat heus niet gedaan.. dan hadden we daar wel wat langer doorgerommeld.”

“Da’s gewoon een lulsmoes van hem geweest om jou mee te krijgen.”

“Nee, ‘t is echt zo. Hij heeft wat met Julien gehad, een ‘open’ relatie wel.. maar Julien bedroog hem niet alleen, hij ging ook pal voor z’n ogen vreemd, kwam niet op afspraken, liet ‘m steeds stikken, hij had totaal geen respect voor Jozef. Toen heeft Jozef ‘t uitgemaakt en alle contact verbroken. Hij komt alleen op de party’s als Julien er niet is.”

“Zal wel. Wat interesseert mij dat nou. Ik vind gewoon.. wij zijn een stel, en samen uit is samen thuis.”

“Wacht maar tot jij tegen iemand aanloopt, dan vergeet je mij ook ter plekke,” zei Mano spottend.

“Nu wel ja, er is nu toch al een breuk tussen ons ontstaan. Als jij je zo gedraagt zie ik niet in waarom ik ‘t niet ook zou doen. Maar zelf zou ik jou nooit zomaar ergens achterlaten waar je weinig mensen kent.”

“Ik maak ‘t goed met je oké?” zei Mano, terwijl hij over me heen boog en me kuste.

Ik had 'm gemist, ik had seks gemist, en ik kon 'm niet lang weerstaan. Z'n aanraking voelde vertrouwd en warm en ik hunkerde ernaar hem dicht tegen me aan te hebben. Ik zoende hem hartstochtelijk en hield hem dicht tegen me aan. Ik streeelde hem waar ik maar strelen kon. Hij was van mij. Niemand mocht aan hem komen. Niemand mocht hem van me afpakken.

Ik paste de van Wouter geleerde vingermethode op hem toe en Mano vond 't heerlijk. We bleken inderdaad 't verkeerde glijmiddel te hebben. Een wonder dat 't toch, bij hem in elk geval, gelukt was.

Na 't vrijen vertelde ik wat een klote avond ik had gehad en Mano had toch wel beetje medelijden met me. Ik vertelde niet wat een stuk Julien was. Als hij dat ook zou vinden trouwens, want onze smaken verschilden wel gelukkig. Behalve wat Jesse betreft, maar wie vond hem nou niet knap!

Ik was wel benieuwd met wie Timo was geweest toen ik 'm nergens vinden kon. Volgens Mano in elk geval niet met Arno, die had ie met een andere jongen naar boven zien gaan. Timo had ie 't laatst met een paar lui in de tuin gezien. Waarschijnlijk was ie in het tuinhuisje beland, waar zich naar hij had gehoord de nodige 'orgieën' afspeelden. Ik was blij dat ik me niet door Timo had laten neuken, hij leek me toch een niet al te fris persoon. Ik zou morgen meteen 't andere glijmiddel (en groene zeep) gaan halen en 't nog eens met Mano proberen. Met alle instructies van Wouter durfde ik 't wel aan.

Ma 8 – wo 10 nov. 82

Die week probeerden we 't nieuwe glijmiddel.

Ik liet me eerst vingeren door Mano op de omschreven wijze en dat was al zo fantastisch dat ik nauwelijks behoefte had me te laten neuken.

Mano zag hoe ik genoot en had er ook zo'n lol in dat ie niet te stoppen was. Hij vingerde me stevig met 2 vingers en masseerde m'n prostaat. 't Was net zo opwindend als die vrijdag met Timo, alleen iets rustiger. Ik kon nu meer bewust genieten. Hoewel ik bijna klaarkwam zei ik: "Neuk me Mano."

Ik draaide me om (van achter leek me voor de eerste keer toch 't makkelijkst) en Mano deed een (extra stevige) condoom om. Hij smeerde me met wat extra glijmiddel in en begon me toen langzaam en voorzichtig te penetreren. 't Ging nu goed en ik vergat alle angst en weerzin. Ik liet me dieper en dieper en harder en harder neuken. Het was zeer opwindend en prikkelend, mede doordat m'n pik heen en weer zwiepte. Het was ook best spannend 'the underdog' te zijn. Ik merkte hoe Mano genoot en steeds harder hijgde. Ik kon alle prikkeling niet lang hanteren en al gauw 'sloegen alle stoppen door' en liet ik me gaan. Mano kwam tegelijkertijd klaar en hij kreunde als nooit tevoren. Nu greep hij mij vast of ie me nooit meer los zou laten, nog nasidderend en schokkend, waarna hij z'n lul er voorzichtig uittrok.

Ik was in geen tijden zo lekker klaargekomen, een lang, intens orgasme, versterkt door dat van Mano.

Het was geweldig dat we nu allebei echt konden neuken, en het schiep een nieuwe band tussen ons.

Mano streeelde liefkozend over m'n armen en drukte zijn gezicht tegen m'n hals en zo waren we in een zalige slaap gevallen.

In de loop van de week deden we het nog een keer en het ging haast nog beter. Ik voelde me best trots dat 't gelukt was. Nu was ik een echte homo, zo voelde het. En daar was ik ook trots op tot m'n eigen verbazing.

Wo. 10 nov.

Die woensdag mochten we meedoen met een actie van Greenpeace. Ik ging dus niet naar m'n werk (haalde ik 't weekend wel in ofzo) en van school was ik vroeg vrij daar ik die dag maar één vak had.

We gingen naar Landstad, waar de landbouwuniversiteit stond. Daar werden onnodige proeven met genetische manipulatie van o.a. maïs gedaan. En bovendien werden er nieuwe insecticiden uitgetest. Allemaal zogenaamd voor een snellere en betere productie van maïs over de hele wereld, opdat onze varkens genoeg voedsel hadden.

We zouden spandoeken rond de maïsvelden plaatsen. Ja, de maïs stond er nog, door de manipulatie konden ze extra goed tegen kou en groeiden langer door ofzo. Ter voorkoming dat de nieuwe insecticiden (weer) zouden worden losgelaten gingen we er zelf omheen staan. Ze waren al eindeloos bespoten waarschijnlijk, maar vandaag ook als 't goed was, zo had een contactpersoon van de universiteit ons geïnformeerd.

De media waren geïnformeerd over de op handen zijnde actie, dus we hoopten ook op tv of op z'n minst op de radio te komen.

Natuurlijk gingen we er met openbaar vervoer heen, vanaf 't centraal station, rond 11 uur. We moesten om 1 uur in Landstad zijn. Dat haalden we netjes. Op een afgesproken plek ontmoetten we de anderen.

We waren totaal met een man of 12. Ik droeg met Mano en David één spandoek met de tekst: 'Insecticiden testen= Maïs verpesten'.

Het was even zoeken naar 't juiste maïsveld, want 't was een enorm terrein rond de landbouwuniversiteit.

In eerste instantie vielen we niet op. We waren immers ongeveer de zelfde leeftijd als de studenten aldaar. Maar toen we 't maïsveld opliepen met onze spullen kwam er op gegeven moment een bewaker naar ons toe.

"Waar gaat dat heen?" vroeg hij.

We legde uit wie we waren en wat we kwamen doen. Hij kon ons in z'n eentje natuurlijk niet tegenhouden dus wij liepen vrolijk verder.

Hij waarschuwde ons de politie in te schakelen. We waren hier immers onbevoegd.

De landbouwmachines zouden rond half 2 komen, maar de politie was er eerder. We lieten ons echter niet zomaar verjagen. We renden 't maïsveld in, dat zeer hoog stond, zodat we niet te zien

waren. We vluchtten alle kanten op voor de politieagenten, die maar met z'n vieren waren. De spandoeken hadden we laten staan tegen de maïsplanten, in de hoop dat die bleven staan tot een eventuele tv-ploeg zou komen en in elk geval tot de landbouwmachines kwamen. We ontsnapten zeker een half uur aan de agenten, maar toen kwamen de machines het gif spuiten en moesten we wel tevoorschijn komen. Ze schrokken niet voor ons terug en denderden met de grote tractoren om ons heen.

We gingen in discussie met de agenten en de mensen van de universiteit die erbij waren gekomen. Nou ja, dat deden althans de ervarener Greenpeace-mensen. Mano, David en ik stonden er op afstand bij. Intussen reden de landbouwmachines onverstoorbaar langs 't maïsveld en spoten hun gif.

De tv-ploeg kwam pas toen de discussie voorbij was en we al ingerekend waren. Ze filmden nog wel e.e.a. We (onze voortrekkers) konden ook nog hun woordje doen voor de tv-ploeg gelukkig.

We moesten allemaal mee naar 't bureau. Dit werd een proces verbaal voor Greenpeace. Wij hoefden zelf geen boete te betalen uiteraard.

't Was een heel gebakkelei en 't was pas eind van de middag dat we eindelijk naar huis konden.

Onze leiders waren woedend. Ze waren wel blij dat ze nog iets voor tv hadden kunnen zeggen, maar van de spandoeken was niets over en de gifspoeiingen en genetische manipulatieproeven gingen gewoon door.

“Waarom is 98% van de mensheid zo oer en oerdom en heeft maar 2% hersens?” zat Willem, de hoofd-voortrekker zich op te winden in de trein terug.

“Omdat die door schade en schande wijs willen worden,” zei Annemieke, ook één van de voortrekkers.

“Onze belastingcenten gaan allemaal naar idiote universiteiten die de wereld kapotmaken,” mopperde Willem door.

“Omdat rijke bedrijven hen sponsoren en ervoor terug willen dat hun chemische middelen als schadeloos op een officieel onderzoeksrapport van de universiteit worden vermeld,” zei Annemiek weer.

“Laten ze dan alles betalen, de hele universiteit en studiefinancieringen e.d.” zei Willem weer opgewonden.

“Daarom moet je geen belasting betalen,” zei Mano nu.

“Doen we ook niet, we werken precies zoveel uur dat we onder de belastingvrije voet blijven,” zei Reinoud, ook zo'n kraker, uit Noordstad geloof ik.

We hadden lekker heftige discussies over politiek, economie, vervuiling, etc. etc. tot in Ooststad de helft eruit moest en in Middenstad de rest. We beloofden donderdagavond weer naar de vergadering te komen.

't Was allemaal wel wat druk voor mij. Maar ik was blij dat Mano weer een zinnige levensinvulling had zo. Hij had al wat sollicitaties gestuurd naar proefdierlaboratoria, maar nog niets gehoord.

Hij was aanvankelijk wat sceptisch maar was nu ook helemaal 'om' en vond dat er beter met het milieu omgegaan moest worden, evenals met dieren. Hij gaf mij met oprechte spijt toe dat hij als kind ook kikkers en torren enzo gemarteld had. Ik begon uit woede daarover zijn armen en benen uit te trekken, en dat eindigde natuurlijk weer in een wilde vrije partij. Ik vergaf hem alles, zelfs dat, al bleef ik 't laf vinden als je zwakkeren pijn deed, zeker als 't totaal onnodig was.

Hij beloofde 't nooit meer te doen en eventuele ratten in de kelder in elk geval een pijnloze dood te bezorgen.

Ik merkte de dagen erna dat ik weer in achtiging was gestegen bij Nina. Ik had haar weinig gesproken laatste tijd, behalve bij het oefenen dan, want ze zong nog steeds in de band. Ze verbleef nog steeds bij Tina. Ze had wel mee gewild naar de greenpeace-actie, maar kon helaas niet i.v.m. school. Zij nam haar studie (in tegenstelling tot Mano) wel serieus, en had ook een bijbaan. Daar was ze veel tijd mee kwijt, daarom zag ik haar zo weinig. Echt omgekeerde van Mano wat dat betreft.

Vr. 12 nov.

Ik had door de drukke week die vrijdag geen zin naar Timo en Wouter te gaan, en Mano liet speciaal voor mij dit keer ook verstek gaan. Ik wou ook oefenen met de band, o.a. omdat Nina weer wat interesse voor me had getoond.

Het ging lekker, maar ik bleef na 't oefenen niet te lang hangen, omdat ik bij Mano wou zijn. Nina ging toch ook alweer weg (stappen).

Za. 13 nov.

Zaterdag had ik een hoop werk en 's-avonds was ik erg moe. Dus we bleven weer rustig thuis.

Zo 14 nov.

Zondagmiddag gingen we even naar Timo en Wouter, maar we deden niks bijzonders. Beetje kletsen enzo. Timo wou wel weer dat ik bij 'm op schoot kwam zitten maar ik weigerde.

Hij zei dat ie op de party vorige week genoeg jongens had gesproken die wel met me naar bed hadden gewild, maar ze vonden me een beetje verlegen en afstandelijk. De meesten schatten me bovendien jonger dan ik was, dus waren ze maar voorzichtig. Ik wist niet of ie de waarheid sprak. Wouter had me daar niks van gezegd. Misschien had Timo hen zelf wel wijs gemaakt dat ik verlegen

was en nog geen 18, omdat hij jaloers was. Ik zei dat ik de meesten toch lelijk vond en niemand kon tippen aan Mano. Hij al helemaal niet. Timo lachte alleen maar.

Jesse was er die middag trouwens niet, maar ik kreeg z'n telefoonnummer van Wouter, opdat ik met 'm af kon spreken voor die vrijdag avond op de dansschool.

Ik belde hem gelijk maar die avond en hij zei me wel op te willen halen. Hij wist alleen niet zeker of ie me ook terug kon brengen. Ik zei dat me dat niet uitmaakte, ik kon desnoods lopen, zo ver was 't niet.

Mano wilde ook mee, dus we gingen samen.

Ma. 15 - vr.19/11/82

Ik keek er de hele week naar uit.

Vr. 19 nov. 82 dansen

Eindelijk was 't dan vrijdag. Ik had geen flauw idee wat ik moest aantrekken, had maar gewoon m'n beste uitgaanskleren (niet te punk) aangedaan. Wel m'n haar beetje punk en wat make-up.

Jesse kwam netjes op tijd. Hij zag er weer fantastisch uit. En wat denk je.. Michael was ook mee!

Die hield ook van dansen, maar meer klassiek (stijldansen) en hij deed er niet veel meer aan door tijdgebrek.

Ik was helemaal in de wolken met deze 2 godheden uit te mogen. Ik zag Mano ook glunderen.

't Was druk bij de dansschool. Jesse zou pas later op de avond optreden met zijn groepje. Eerst kwamen de wat minder ver gevorderden. Hij zat in 't begin dus nog een tijdje bij ons.

Hij vertelde e.e.a. over de dansschool, de verschillende dansstijlen enzo. Ik vond 't Engels moeilijk te volgen in de lawaaiige zaal, maar keek geïnteresseerd, terwijl ik intussen genoot van zijn mooie gelaatstreken en heerlijke zelfbewuste glimlachje.

Michael durfde ik nauwelijks aan te kijken. Die zat ook meer met Mano te kletsen, want Mano interesseerde al die dansdetails niks. Hij was meer geboeid door alle schone dansers en danseressen die hier en daar voorbij trokken.

De voorstelling begon om half 9. Ik genoot. Het dansen, de muziek, mooie meisjes (toch zeer oververtegenwoordigd, alleen bij de paren-dansen, latin e.d., was 't gelijk) en dan nog de aanwezigheid van de 2 goddelijke broers.. het was één groot feest.

In de pauze moest Jesse naar achteren om zich te verkleden e.d. en ik was nu dus alleen met Mano en Michael. Ik was toch wel blij dat Mano mee was, ik had me anders vast vreselijk verlegen gevoeld

bij de magische verschijning Michael. Nu durfde ik toch een beetje te kletsen en ik vroeg hem e.e.a. over z'n verleden in Denemarken enzo. Hij liet er echter niet veel over los. Ik begreep dat hij al jong uit huis gegooid was, en Jesse idem dito. Ze waren bij elkaar gaan wonen een lange tijd, o.a. tijdens studietijd (Michael had heel lang gestudeerd). Hoewel ze beiden biseksueel waren hadden ze nooit de behoefte gehad te trouwen en kinderen te krijgen (tot nu toe niet in elk geval). Ook door hun werk waar ze veel voor gereisd hadden, was binding moeilijk.

"We zijn toch niet van deze aarde, waarom je dan aan 't aardse binden?" zei Michael filosofisch. Ha, daar hield ik wel van, diepzinnige gesprekken.

"Waar zijn we dan van.. of jullie.. wat bedoel je precies?" vroeg ik.

"Dat vertel ik je nog we es, is een heel verhaal. Wat toch niemand gelooft, dus waarschijnlijk kan ik je er liever niet mee vervelen."

"Ja, wel, ik vind dat soort dingen heel interessant," zei ik gretig.

Mano was even naar de wc gegaan. Ik had 't gevoel dat hij dit keer wel een beetje jaloers was, maar ik kon 't me verbeeld hebben. Misschien had ie door dat ik helemaal in zwijm lag voor Michael. Dat ik Jesse een stuk vond wist hij, maar van Michael had ik 't nog niet gezegd om een of andere reden. Ik weet niet of ik me ervoor schaamde (gezien z'n leeftijd) of dat ik gewoon zó weg van 'm was dat ik bang was inderdaad Mano jaloers te maken. Nu bewonderde ik Michael ook nog om z'n wijsheid.

"Ik geloof ook wel dat jullie bovenaards zijn, Jesse zeker, zoals hij kan dansen," zei ik slijmerig.

Michael lachte. "Da's nou net wel iets aards."

"Jij danst ook goed, zag ik op de party. Zonde dat je er niks meer mee doet," zei ik.

"Och, alles heeft z'n tijd. Ik mis 't niet. Maar jij bent nog jong, ga 't doen, je danst ook niet slecht." Ik hoorde nauwelijks wat hij zei. Ik kon wel wegsmelten als ik naar hem keek. Het was of ik helemaal in zijn macht was. Kon ik hem duidelijk maken dat ik hem leuk vond? Of zou ik 't dan juist verpesten? Ik was waarschijnlijk nog niet half zo oud als hij. En laatst had ie toch ook duidelijk laten blijken niet in mij geïnteresseerd te zijn. Ik schoof heel voorzichtig een voet onder de tafel zijn kant uit, en raakte zijn voet. Hij trok 'm iets terug.

"O sorry," zei ik, en ik voelde alweer dat ik een kleur kreeg. Gelukkig was 't vrij donker waar wij zaten.

"Hoe lang zijn jij en Mano al met elkaar?" vroeg Michael.

Ik begon te vertellen hoe we elkaar ontmoet hadden en pas na een tijdje gevoelens hadden kregen. Michael luisterde geïnteresseerd, maar zonder enige blijk van aantrekkingskracht of wat. Ik wist niet meer hoe ik zijn aandacht moest trekken.

Ik snapte ook niet waar Mano bleef, maar die kwam juist toen de pauze voorbij was terug.

"'t Was druk op de wc," verklaarde hij.

Michael zat al snel met de rug naar ons toe naar het podium te kijken. Flirten zat er waarschijnlijk voorlopig niet in. Maar goed, ik werd ook al snel zo door de prachtige dansen gegrepen dat ik Michael wat vergat.

Jesse's groep was als één van de laatsten aan de beurt. Hij danste weer goddelijk en stak ver boven de rest uit. De flair en elegantie waarmee hij zich bewoog deed hem opvallen boven de anderen, al waren die zeker ook niet slecht. Jesse viel bovendien op door z'n lichtblonde haar. Ik viel in elk geval weer in zwijm voor hem en de opwindende nam alweer bezit van me.

Na afloop van de voorstelling kwam Jesse wel vrij snel tevoorschijn, maar hij was omringd door bekenden en vast ook onbekenden, dus we konden voorlopig niet bij hem komen.

Er mocht nog vrij gedanst worden nu, en dat deden ook velen. Maar ik durfde niet, tussen al die goede dansers.

"Kom mee," nodigde Michael me echter plotseling uit. Hoewel het de kans van m'n leven was sloeg ik 't af. Ik zei bang te zijn af te gaan. Maar toen Mano zich aanbood en Michael hem de dansvloer op nam kreeg ik meteen spijt. Michael leidde Mano zo goed dat 't niet opviel dat Mano geen enkele klassieke dansscholing had. Hij zwierde lekker met Michael mee in diens armen. O, wat was ik jaloers. Maar even later kreeg ik nog een kans, Michael vroeg me weer. Nu greep ik 'm wel aan.

"Vergeef me als ik op je tenen trap," zei ik wel lachend. Ik voelde me onzeker toen Michael me de dansvloer op leidde. Hij wees me de pasjes en ik probeerde hem te volgen. Maar al gauw zat ik meer in over m'n stijve die begon op te spelen toen hij me tegen zich aanhield, dan eventuele misstappen, want misstappen was bijna onmogelijk in zijn armen merkte ik al gauw. Het ging als vanzelf. Ik stond echter zo dicht tegen hem aan dat hij m'n bobbel haast zou kunnen voelen vreesde ik. Ik voelde me zowat één met hem, en als ie me even losliet voor een pasje achteruit zwolg ik in zijn intense blik. Ik vergat de wereld om me heen.

Eventuele oordelende blikken van mensen om me heen over de 'rare' combinatie die we vast in hun ogen vormden lieten me koud. Ik liet me volledig gaan en meeslepen door Michael en de muziek.

Ik zag Mano met een meisje dansen en hij stak z'n duim omhoog toen ie me voorbij danste op onprofessionele manier. Mano donderde 't niets dat ie niet volgens de regeltjes danste. De muziek veranderde op gegeven moment ook meer in disco en soul en echt stijldansen e.d. was er haast niet meer bij. We dansten nu ook gewoon los van elkaar. Na een paar nummers gingen we naar de kant.

Ik zag Jesse nergens, maar dat was te verwachten. Ik ging wat drinken halen voor Michael en mij. Mano was met een meisje ergens aan de andere kant van de dansvloer verdwenen.

Toen ik terugkwam met de drankjes was Michael met een dame aan 't dansen. Ze kwam even later ook bij ons zitten. 't Bleek een danslerares te zijn, dus ik kon meteen informeren hoe 't zat met de verschillende lessen enzo.

Mano kwam terug met 'z'n meisje' en haalde drinken voor degenen die nog niets hadden.

Ik zou elke woensdagavond jazzballet kunnen komen doen zei de danslerares. Ik kon eerst een paar proeflessen meedraaien, wat ik zeker ging doen.

Ze vond 't altijd leuk als er jongens kwamen zei ze, die waren helaas in de minderheid, dus kwamen ze eeuwig te kort. Op zich maakte dat voor jazzballet niet uit, maar een gemengde groep was toch leuker. En bij sommige dansen waren weleens mannen nodig, om dames op te tillen e.d. Maar dat kwam later pas.

Ik kreeg nog even een 'privé danslesje' van haar op de dansvloer.

Ik danste verder nog met wat meisjes tot om een uur of 2 't feest was afgelopen.

Jesse (die eindelijk tevoorschijn kwam) en Michael brachten ons naar huis. We nodigden hen uit nog even wat te komen drinken op onze kamer, wat ze goed vonden.

Ik schaamde me voor de zoi die 't weer es was dankzij Mano en dat we niks anders dan cola, bier en jenever hadden, maar dat vonden ze prima (cola met jenever).

Het was echt boven verwachting dat ze meegegaan waren en ik vroeg me af of we ze tot meer konden verleiden.

Ik wisselde af en toe en blik van verstandhouding met Mano uit.

Jesse en Michael leken zelf niet ergens op uit te zijn. Ze kletsten vrolijk over de avond. Jesse vond 't leuk dat ik ook zo enthousiast was en absoluut op dansles wilde. Hij zou wel een keer komen kijken zei hij.

Hij ging zelf niet vaak naar de dansschool, alleen soms op zo'n vrije dansavond en nu dan met 't optreden. Hij was voor iemand ingevallen, die hij toevallig kende. Voor hem was 't een simpele dans geweest die hij zo had ingestudeerd. Ik vond 't ongelooflijk.

Na 2 of 3 drankjes te hebben 'uitgedeeld' zei Mano:

"Sorry dat we zo weinig slaappleats hebben, maar jullie mogen wel blijven slapen hoor, dan creëren we wel wat, als jullie te veel op hebben om te rijden."

"O nee, we rijden rustig onder invloed, ik kan goed tegen drank," zei Michael, alsof 't de gewoonste zaak van de wereld was.

"Weten jullie 't echt zeker? Ik wil niet jullie dood op m'n geweten hebben," zei ik.

"Yes, sure, don't worry about us, we can dance when we are drunk, walk, drive, everything," zei Jesse op wat opschepperige toon.

"Can you kiss me too?" vroeg Mano nu. Jesse lachte en keek Michael aan.

"These boys are amusing," zei hij. Wat was er nou zo grappig aan? Ik voelde me behoorlijk beledigd.

"So? ... you can't?" vroeg Mano, die ook een tikkeltje beledigd leek zowaar.

"Of course I can, what doesn't mean that I do it," grinnikte Jesse weer.

"You must prove it, that you can," zei Mano uitdagend.

"Maybe another time, when you're older.."

“Why must I be older? Do you think that I can’t kiss?” zei Mano nu echt geïrriteerd.

“I like this boy, he’s so cute,” zei Jesse weer tegen Michael, die meegrinnikte.

“Hey, I asked something,” zei Mano boos.

“Of course you can, everyone can kiss,” zei Jesse nog steeds grinnikend.

“He doesn’t want to kiss your ugly face, don’t you understand it Mano,” zei ik in de hoop grappig te zijn.

“Hey, come here, Mano, I kiss you,” zei Jesse. Maar nu was Mano te trots en zei: “You must come here.”

“If Robbert doesn’t mind..?” Jesse keek me aan. Ik schudde van nee.

Jesse liep nu op Mano toe en gaf hem een stevige tongzoen. Mano wou hem naast zich op de bank trekken, maar Jesse maakte zich los en zei:

“I think we must go now, isn’t it Michael?”

Michael stond op. “Ja, laten we maar es opstappen. Hartstikke bedankt jongens voor de drankjes.”

Ik probeerde m’n teleurstelling niet te laten blijken en zei:

“We lopen nog wel even mee naar de auto.”

Mano pakte Jesse nog even bij een schouder de vroeg: “When do we see you again?”

“Maybe next week by Timo?” zei Jesse.

Dat was ’t dan. We liepen mee tot de auto en keken hen na tot ze met flinke vaart de hoek om verdwenen.

“Ze zijn zeker impotent,” zei Mano chagrijnig toen we terug naar binnen liepen. Heerlijk, Mano had altijd van die verklaringen die buiten hemzelf lagen en dat luchtte enorm op. Ik had alleen maar gedachten die m’n minderwaardigheidscomplex versterkten.

“Vast. Maar wij gelukkig niet hè,” zei ik jolig en even later waren we alweer stevig aan ’t rollebollen op onze snel uitgeklapte bedbank, opgehitst als we waren door de opwindende avond.

Al was er dan niets gebeurd, we hadden wel een leuke avond gehad. Ik hoefde eigenlijk ook niet meer. Ik vond ’t al fantastisch als ik al in de buurt van Michael en Jesse kon zijn en hun sexy ogen me aankeken. Daar kon ik wel een week op teren.

32. Schoonheden kijken, filmen en....

Za 20 nov.-ma 22 nov.

Dat weekend deden we verder niet veel bijzonders. Ik had veel werk van de kunstacademie, i.v.m allerlei tentamens komende week.

Wo 24 nov.

Die woensdagavond had ik de eerste proefdansles. Mano ging weer mee. Misschien kon hij nog wat leuke meisjes scoren, zo verklaarde hij z'n plotselinge dansinteresse. Al wou hij ook van mij genieten natuurlijk. Hij had vrijdag geen telefoonnummers enzo van meisjes gekregen, maar had ook niet veel moeite gedaan. Hij was nu toch meer van de jongens geworden zei hij, vooral sinds de party. Ik was hier niet blij mee.

Ik wilde geen van tweeën meer, ik had genoeg aan Mano en had 't veel te druk met m'n werk en hobby's, zoals nu weer de danslessen. Ik moest zien of ik dit nog wel in m'n drukke schema kon passen. Maar goed, eerst maar es kijken of 't beviel.

Ik was in een groep van zo'n 12 mensen, waaronder maar 3 jongens (ik inbegrepen). Ze waren wel allemaal ongeveer mijn leeftijd.

Het was echt keigaaf. Toffe muziek en gave danspasjes. 't Was me wel allemaal wat veel tegelijk. De groep was al in september gestart en ze waren al met hun tweede dans bezig. Ik moest dus nog e.e.a. inhalen. Maar er waren er meer die net begonnen waren. Je had steeds een 10-lessenkaart.

Het was echt lekker, zo bewegen op muziek, met een hele groep tegelijk. Stijl-/parendansen vond ik niks (behalve met Michael natuurlijk) maar dit was echt mijn ding.

Ik besloot dus meteen een 10-lessenkaart te kopen. Het was ook een leuke groep, aardige meiden.

Mano had zich ook geamuseerd, hij vond er genoeg vrouwelijk schoon bij om te bekijken (en mij, de andere jongens waren niks).

Vr. 26 nov.-zo. 28nov.

Dat weekend deden we niet veel bijzonders. Ik ging 's-avonds laat nog even naar Timo. Mano was er al vroeg heen gegaan. Ik wilde echter na 't oefenen nog wat met Nina kletsen (wat ik niet tegen Mano zei). Ik kon 't echt goed met haar vinden. Puur vriendschappelijk hoor, ze had een of andere vriend ook begreep ik, al zag ik hem nooit. Ze vertelde echter dat ze waarschijnlijk bij hem ging wonen.

Dus kwam ik pas tegen 11 uur bij Timo aan. Jesse en Wouter waren net weggegaan, maar... Michael zat er wel!

Ik wist Timo's flirtpogingen te mijden en sprak zo veel ik kon met Michael.

Ik wou meer weten over dat 'niet van deze aarde zijn'. Hij zei dat hij van de planeet Sirius kwam. Hij had er een heel interessant verhaal over. De materie was daar minder dicht dan op aarde en daardoor kon je je gedachten sneller en makkelijker in daden omzetten. Dat gaf wel meer verantwoording, maar daar waren de bewoners ook wat verstandiger dan hier op aarde. Daar woonde ook z'n echte familie, die op aarde was slechts een materiële familie, zonder verdere binding. Op mijn vraag hoe oud hij was beweerde hij vol overtuiging dat ie in aardse jaren omgerekend zo'n 5000 jaar oud was. Op m'n vraag hoe lang hij daarvan op aarde vertoefde zei hij 15 jaar. Maar tijd was onbelangrijk volgens hem, een illusie. Een beleving, afhankelijk van je bewustzijn.

Hij legde uit op mijn vraag of zijn lichaam dan niet al langer op aarde was, dat hij dit lichaam pas 15 jaar geleden was ingedaald. Het bestond al langer inderdaad, was maar toen in bezit van iemand anders. Iemand die zwaar depressief was, dus had hij die ziel er zonder schuldgevoel uitgegooid.

Hij had hele theorieën die ik maar half begreep, maar al 't bovennatuurlijke (al was 't volgens hem gewoon natuurlijk, alleen moeilijk te bevatten als je alleen de aardse/menselijke natuurwetten kende) interesseerde me wel. Ik hield ook van horrorfilms, vooral die echte ouderwetse griezelfilms, Dracula enzo. Je had in die tijd ook een serie 'Twilight zone' op tv, vond ik ook te gek. En een radioprogramma 'het Zwarte Gat'. Ik haalde ook wel es een boek over paranormale fenomenen uit de bib.

Helaas had ik er weinig tijd voor. Maar ik zou me weer es wat meer erin verdiepen. Ik deed alles om indruk op Michael te maken.

Nu echter bereikte ik niet veel. Timo zat me weer af te leiden en Michael beetje belachelijk te maken (hij vroeg 'm of ie mij af wou schrikken met z'n '5000-jaar oud-verhaal' e.d.). Daarom stelde ik Mano maar vrij snel voor weer te gaan. Hij ging zowaar gelijk op m'n voorstel in, tot Matthieus teleurstelling. Mano had kennelijk gehoopt Jozef aan te treffen (maar die was er niet die avond). Arno en Wesley waren er nog, dus de heren amuseerden zich vast wel zonder ons.

De rest van 't weekend bleven we weer thuis. Ik was erg moe van de tentamenweek. Ik had er weinig van gebakken naar m'n gevoel.

Ma. 29 nov. – do. 2 dec.

Ik had in de loop van de week wat uitslagen van m'n tentamens en die waren allemaal matig. Men vond dat ik slordig werkte en het was niet volgens de opdracht of niet de juiste kleurcombinatie of niet in de stijl van dit of dat, weet ik wat. Ik was te eigenwijs, kwam 't kort gezegd op neer. Al werd originaliteit (en ook geklieder trouwens) wel op prijs gesteld had ik begrepen. Heel tegenstrijdig.

Ik vond de beoordelingen heel raar. Hoe lelijker hoe hoger je cijfer leek wel. 't Was heel willekeurig en ik had 't gevoel dat ik 't nooit goed deed. 't Was ook het tijdperk van de abstracte kunst.. 't was Mondriaan voor Mondriaan na. Wat daar voor 'kunst' aan was heb ik nooit begrepen. En kliederaars als Herman Brood werden ook bewonderd. Als iemand maar eenmaal naam had dan was alles goed wat ie deed. Zoiets als in 't sprookje van de 'nieuwe kleren van de keizer'. Allemaal na-aperij en intussen doen of ze origineel waren.

Toen ik woensdag een gesprek met een lerares had, en die ook nog es van die denigrerende opmerkingen begon te maken als 'heb je überhaupt wel es een museum bezocht? Dan weet je toch wel wat Gauguin voor stijl heeft..' was ik het beu en kapte ik. Zonde van de kosten, want ik moest het studiegeld van het hele jaar wel vooruitbetalen. Maar ik kon de rest van het jaar wel nog terugkrijgen als ik snel was. Ik zei dus maar direct op per 1 januari.

Nu kon ik m'n werk bij het reclamebureau tenminste uitbreiden, daar verdiende ik nog wat mee en 't was veel leuker ook. En daar kreeg ik waardering, wat ik nog het allerbelangrijkst vond. Die mentaliteit op de kunstacademie walgde ik echt van.

Vr. 3 dec. 82

Om het te vieren dat ik met de kunstacademie stopte ging ik die vrijdag weer es mee naar Timo, gelijk na het oefenen met de band (waar ik wat vroeger mee stopte).

Jesse en Michael kwamen ook steeds vaker op deze vrijdagen en dat was nu ook voor mij de belangrijkste reden dat ik ging. Dit keer waren ze er echter prompt niet.

Ik wist de hele avond Timo te mijden. Hij leek zijn belangstelling voor mij ook iets verloren te hebben trouwens, of hij deed maar alsof, ik weet niet.

Ik sprak zoveel mogelijk met Wouter en 't gesprek kwam al gauw op de 2 knappe broers. Ik bekende maar eerlijk hoe aantrekkelijk ik Michael vond. Niet alleen z'n uiterlijk, maar alles, zoals z'n diepzinnige verhalen over andere dimensies.

Volgens Wouter was Michael volledig van 't padje af en verzoonde alles om interessant te lijken ofzo. Hij en Jesse hadden een moeilijke jeugd gehad en hadden ook nu nog problemen en probeerden die met fantasieën te vergeten. Jesse had soortgelijke verhalen, maar stond iets meer met 2 benen op de grond. Hoewel die ook niet helemaal spoorde want hij hield er reptielen op na, hoorde ik nu ook voor 't eerst. Momenteel had ie alleen nog maar 2 slangen, maar in 't verleden kaaimannen, leguanen en allerlei slangen, zo vertelde Wouter. Hij keek me erbij aan of ik nu wel geloven moest dat de 2 schoonheden knettergek waren.

Maar ik geloofde Michaël volkomen. Voor mij was hij echt een engel uit een ander sterrenstelsel met bijzondere gaven. Ik vroeg Wouter ook voorzichtig of hij wist of Michael mij echt veel te jong zou vinden of dat ik misschien ooit kans zou maken.

Hij zei dat Michael en Jesse voorzichtig waren met wie ze omgingen, omdat ze niet iedereen vertrouwden. Hij wou er niet meer over loslaten, al had ik 't gevoel dat er meer speelde. Ze werden zo des te geheimzinniger en dus spannender en aantrekkelijker voor mij. Ook Mano barstte van nieuwsgierigheid naar Jesse (Michael vond hij ook wel cool maar toch te oud) en hij gaf de moed hem te veroveren ook nog niet op. Hij had al vele avonden bij Timo met hem geflirt. Hij had 'm na die dansavond nog één keer aan het zoenen gekregen, maar daar bleef 't bij.

Vanavond was er echter weinig te beleven. Ook Jozef was er weer niet. Mano had hem sinds de party nog één keer bij Timo thuis gezien, maar verder niet meer bij Jozef thuis afgesproken of geslapen. Hij wilde mij niet jaloers maken zei hij. Dat vond ik wel lief van 'm.

We hadden ook echt genoeg aan elkaar, vooral sinds het neuken zo goed ging. Er was een nieuwe wereld voor ons opengestaan. 't Was keispannend en we neukten heel wat af.

Zo ook vanavond werden we al snel geil van elkaar en gingen naar huis om daar met z'n tweetjes verder te 'feesten'. De andere jongens hadden lekker 't nakijken.

Za. 4 dec.

De volgende dag was er weer een party bij Branco en Fokke 'en co'. Mano en ik gingen weer met Timo, Wouter, Arno en Matthieu. Jozef ging niet daar Julien er zou zijn. Dus ik blij. Mano maakte 't niet uit, er was genoeg ander lekkers, zo vond hij. Ik zei 'm wel dat ik niet meer alleen naar huis wou, en hij beloofde me dat als ik maar laat genoeg bleef hij niet zonder mij weg zou gaan. Hij wilde eigenlijk liefst samen met mij een jongen delen. Maar zoals ik al zei, onze smaken verschilden, dus of dat ging lukken?

Ik nam m'n videocamera mee. Ik had spijt dat ik 'm vorige keer niet bij me had, om o.a. Jesse's dansvoorstelling te filmen. En ook die dansvoorstelling op de dansschool was ik 'm vergeten. Maar nu kon ik herkansen. Ik hoopte maar dat hij weer zo'n dansshow wilde geven.

Ik nam m'n filmlamp dus ook mee, anders was 't waarschijnlijk te donker.

Timo en de anderen haalden ons om half 10 op. We zaten met z'n zessen opgepropt in Wouters auto, ik prompt achterin tegen Timo aan.

Hij begon meteen te slijmen toen ie m'n camera zag of ik hem ging filmen en dat ie wel naakt wilde poseren e.d. Ik zei dat ie daarvoor bij Mano moest zijn. Diens tweedehandse camera, die hij destijds voor een prikkie op de kop had gepikt, was allang kapot, maar Mano mocht mijn camera natuurlijk altijd gebruiken.

Timo begon te vragen wie ik dan wel allemaal ging filmen enzo, maar ik antwoordde kortaf en hij hield uiteindelijk zowaar op met vragen en plagen en nadat ik 3 keer z'n hand van m'n knie geduwd had hield ie ook daarmee op.

Ik was best wel zenuwachtig en zag aan één kant wel tegen de avond op. Ik was bang weer me buitengesloten te voelen en alleen maar lelijkerds op me af te krijgen. En zelfs knapperds vond ik eng. Ik ging toch nog altijd niet zo makkelijk met een vreemde jongen naar bed als met een vreemd meisje. Ik voelde me nog steeds onzeker in de gaywereld. Ik had natuurlijk nog 'maar' 2 partners gehad, en 't type jongens waar ik op viel waren zeldzaam. Ze moesten 'iets' hebben... wat precies wist ik zelf niet, in elk geval een zelfbewuste, sterke en manlijke uitstraling. Daar kon ik tegenop kijken .. Ik wilde geen doetje. Net als meisjes, daarvan vond ik de brutale, pittige types ook 't leukst. Misschien omdat ik zelf vrij verlegen was, met jongens (homo's) vooral.

't Was al redelijk druk toen we aankwamen. Julien en Fokke deden de deur open. Ik vroeg maar gelijk of ik mocht filmen, m.n. als Jesse ging dansen. Ze vonden 't alleen maar geweldig.

Julien zei dat hijzelf ook een show ging geven, dat mocht ik gerust filmen. Ik kon wel raden wat voor een show! Ik verheugde me er nu al op.

De avond verliep beter dan de vorige. Er zat meteen al wat vaart in. Branco trad op met z'n gitaar.. èn zong erbij. Echt supermooi.. hij had een stem om bij in zwijm te vallen, ik vond hem zo sexy..

Maar ik keek wel uit daar iets van te laten merken, want voor Fokke was ik wel beetje bang. Hij had iets kritisch agressieus in z'n ogen. Die zeiden me genoeg! Ik kon liever niet aan z'n liefde komen (als ik daar al kans toe kreeg ooit).

Maar omgekeerd was 't net zo, zei Julien, die ik in de loop van de avond sprak. Hij had een oogje op Fokke, al vanaf 't begin dat ie de jongens kende, maar Branco zorgde wel dat ie geen kans kreeg.

Ik had 't optreden van Branco uiteraard gefilmd en filmde ook hier en daar in de woonkamer, waar gedanst, gevreeën, gezopen en steeds gekker gedaan werd.

Met de grote lichten die ik moest gebruiken viel dat natuurlijk wel op en ik was zo al snel alom bekend. Dat was ik al trouwens bleek, want er hadden zich wel veel berichten de rondte gedaan over ons nieuwkomers. Er waren ook een hoop mensen die er vorige keer niet waren volgens mij. 't Was wel een vrij besloten kring, zo'n beetje vaste groep, af en toe variërend. Je kwam niet zomaar zonder uitnodiging of zonder bekende binnen begreep ik.

Michel en Leonard waren er ook weer helaas, maar ik wist uit hun buurt te blijven.

Het zwembad was dicht gelukkig, leeggepompt en afgedekt.

Jesse zou weer een dansshow te geven opdat ik hem kon filmen. Hij zou extra z'n best doen had ie beloofd.

Ik had de kans om de interesse van Jesse of Michael te wekken al opgegeven. Mano en ik spraken hen alleen in 't begin van de avond even. Ik vroeg Jesse naar z'n slangen en zei met een veelbetekenende blik dat ik ze wel es wou zien. "Ik hou wel van slangen," zei ik er nog bij.

"Ja, jij wel hè?" kwam Timo, die er helaas ook bij stond, er plagerig tussen.

Jesse zei helaas dat ie ze nu liever niet wou storen en ik kreeg niet veel kans er meer over te vragen. 'Een andere keer' beloofde hij me.

"Ben je niet bang Rob? Ze zijn groot hoor," merkte Timo weer plagerig op.

"en vast heel mooi," zei ik met een versierderige blik naar Jesse. Maar die reageerde lauwtjes. Hij en Michael waren weer snel met anderen aan 't kletsen en flirten. Genoeg aanbidders zag ik wel. Mano probeerde hun aandacht ook nog wat te trekken, maar vergeefs. Ze hadden duidelijk geen interesse in ons.

Dus ik richtte m'n aandacht op Julien. Ook zo'n flirt, maar hij leek wel open te staan voor mij, en ik vond hem ook echt heel knap. Maar ook hij had veel aanbidders, dus veel kans hem te benaderen kreeg ik niet. Ik keek dus nog maar wat verder rond.

Ik zag nog wel wat andere knappe jongens, o.a. een Aziaat. Ik vond normaal Aziaten niet aantrekkelijk, de mannen niet althans, meisjes wel, maar deze had wel wat. Ik zag kans hem aan te spreken. Hij heette Lee en bleek een Koreaan. Hij en (zijn?) vriend, een blonde jongen, ene Gerben, ook best knap, zaten in de mode. Lee was visagist en Gerben mode-ontwerper. Ik kon dus wel lekker

met hen daarover kletsen, daar ik op de kunstacademie ook mode-ontwerpen had. De jongens maakten me zo enthousiast (Gerben ontwierp kleding voor een vrij bekende kledinglijn) dat ik bijna spijt kreeg dat ik de kunstacademie had opgezegd.

Ik kreeg niet de indruk dat ze wat in mij zagen, en ik wist ook niet hoe ze te versieren... Ik had daar überhaupt nog niet veel idee van hoe dat bij homo's precies ging allemaal.. Er waren wel wat ongeschreven regeltjes over de duur van een afscheidskusje op de lippen bv., waarmee je je belangstelling voor iemand uitdrukte had ik al es gehoord, maar ik had daar nog helemaal geen voeling mee. Ik vond het nu ook belangrijker om gewoon wat vrienden te maken dan meteen op de versiertour te gaan.

Met Julien lag dat anders. Die was zo knap.. en bovendien was dat zelf een geboren flirt. Het was wel duidelijk dat die de halve toko al zo'n beetje had afgewerkt kreeg ik de indruk. Hij deed heel vrij met deze en gene.

Ik zag na een tijdje toch kans om hem, samen met Mano, te benaderen. Er stond maar één andere jongen met hem te kletsen, dus sloten we ons aan. Mano was duidelijk meer in de andere jongen geïnteresseerd en begon al gauw wat met hem te flirten.

Ik had dus m'n kans. Ik wist echter niet goed wat te zeggen, en de muziek stond ook luid. Mano ging met de andere jongen dansen, en Julien vroeg mij ook of ik wou dansen. Ik wist echter dat ik 'm dan weer snel zou verliezen, dus ik zei: "zodadelijk." Ik probeerde hem wat van de danszaal weg te geleiden, naar de achterkamer, om hem beter te kunnen verstaan.

Daar zat het ook vol had ik wel gezien, dus ik bleef maar beetje in 't stukje gang tussen de 2 kamers in met Julien staan. Hier kon je elkaar ook redelijk goed verstaan. Ik bracht 't gesprek weer op gang en zag op gegeven moment kans te vertellen dat ik 'allang' 18 was (conform 't advies van Wouter).

Julien keek me de hele tijd lachend aan met z'n mooie donkere lonkende ogen. De kuiltjes in z'n wangen benadrukten z'n ondeugende blik. Ik voelde de kriebels in m'n buik. Hij liep er ook uiterst sexy bij (nichterig, maar hij had toch wel wat stoers, door z'n flair). Hij droeg een strakke gele broek en een bloesje met bijna alle knoopjes open, zodat z'n mooie licht bruinetint gladde borst goed te zien was. Dat vond ik wel belangrijk, weinig, of geen, beharing. Mannen moesten wel stoer zijn qua uitstraling, maar voor ik op behaarde mannen ging vallen.. nee, dat was me wat al te manlijk.

Helaas duurde 't zoals te verwachten was niet lang dat ik alleen met Julien was, want er kwamen alweer 2 mannen bij staan. Ze kwamen me bekend voor. Ik wou me al voorstellen, maar toen zei de één: "Ik weet wie je bent, je was er vorige keer ook..Rob toch?" Ik knikte.

"Was jij niet die jongen die in z'n eentje bezig was?" vervolgde hij toen plagerig.

Ik kreeg een vuurrode kop. Nu herkende ik ze. 't Waren de twee die me 'betrapten' toen ik in de badkamer bezig was geweest met mezelf.

Ik voelde Juliens nieuwsgierige blik en schaamde me kapot. Waarom moest ik nou ook weer rood worden.. zo verried ik me helemaal.

"Waar heb je 't over?" probeerde ik me nog van de domme te houden.

"Je kwam nogal uh.. opgelucht uit de badkamer," grinnikte de man weer.

Ik kon mezelf wel voor de kop slaan dat ik niet iets beters had weten te verzinnen om 't onderwerp af te kappen en zocht alsnog snel iets.

“Hoge nood hè... ik hoop niet dat 't er stonk,” smoesda ik maar. 't Klonk stom en ik voelde me roder en roder worden.

De jongens grinnikten weer, maar begonnen toen zelf gelukkig over wat anders.

We kletsten nog even en gingen toen dansen. Het was weer fantastisch met Julien te dansen. Echt een geil beest op de dansvloer en ik was blij dat ik geen strakke broek aan had, al was 't vrij donker. De ogen van deze en gene waren toch wel op m'n kruis gericht. Julien danste voor me, achter me, kronkelde om me heen en ik begon lekker met 'm mee te doen. Toen hij weer met z'n kont vlak voor me danste en flink heupwiegde kon ik me niet meer inhouden. Ik pakte z'n heupen zacht beet en streek lichtjes tegen z'n kont aan.. We dansten zo een tijdje lekker tegen elkaar aan. M'n paal groeide en groeide.

Julien was ongeveer mijn lengte (net als Mano), dat vond ik wel fijn. De meeste mannen waren toch iets langer dan ik. Ik was met m'n 1.78 niet zo lang (m'n pik wel hihi).

Ik begon goed los te komen en dacht niet meer na over wat 'men' dacht (onderkuipsel dat volwassen probeerde zijn ofzo). Ik deed gewoon wat in me opkwam. Julien was een echte flirt en vond alles prima op dat gebied en dat gaf me een vrij gevoel. Hij liet mijn avances toe en draaide zich even later naar mij om. Zo dansten we weer even tegenover elkaar. Hij danste steeds dichtert tegen me aan en zo dreef hij me langzaam naar achter. Hij kronkelde omlaag en omhoog voor me. Terwijl hij met z'n benen wijd tegen me aankronkelde voelde ik z'n hele energie door me heen dringen en ik voelde me dol van opwindning. We keken elkaar onophoudelijk aan, terwijl hij me stapje voor stapje achteruit dreef, tot ik niet verder kon. Ik was met m'n kont tegen een tafel die tegen de kant stond aangeland. Julien bewoog sensueel met z'n heupen naar voor en achter. Ik zou m'n kans nu moeten grijpen... Julien beetpakken en tegen me aan trekken .. Maar ik durfde niet, dus ik draaide opzij van Julien en de weg terug richting dansvloer begon. Helaas werd hij daar overgenomen door een andere jongen. Na nog even achter hem te zijn blijven dansen liet ik 'm maar 'los' aan z'n andere aanbidders en ging wat drinken pakken.

Ik bleef naar hem kijken vanaf de zijkant van de dansvloer, want 't was een genot om te zien. Ik dacht weer aan m'n camera en ging die halen. Ik filmde de dansvloer en vooral Julien natuurlijk. Hij glimlachte een paar keer naar me. Stiekem filmde ik de knappe jongens zo veel mogelijk, soms een close-up van een mooie blote borstpartij nemend of van een lekkere kont, swingend, of omsloten door een paar handen. Erg intiem doende paartjes filmde ik niet, in elk geval niet van dichtbij, dat vond ik toch beetje inbreuk op privacy. Ik durfde iets meer naar alle gesjans en gekoos van al die lui daar te kijken dan vorige keer.

Ik was hierdoor en door het gedans en geflirt met Julien wel behoorlijk opgewonden geraakt.

Er werd omgeroepen dat Jesse zodadelijk weer ging 'optreden' en iedereen ruimte in 't midden van de kamer moest maken. Ik ging gauw klaar staan met de camera en wist een plek vooraan te bemachtigen. De toeschouwers stonden allemaal in een kring langs de kant. Hoewel het een grote ruimte was, waren er zo veel mensen (gauw zo'n 40,50 lui schatte ik) dat ze nog in 2 a 3 rijen achter elkaar stonden.

Jesse kwam op in een hagelwitte glimmende broek en een doorschijnend hemdje, waar z'n tepels vaag doorheen te zien waren.

Hij keek geil in de felle lampen van m'n camera. Wow..wat een stuk toch. Daarna danste hij al snel naar me toe en kwam vlak voor de camera dansen. Hij bewoog zeer sexy.. het leek wel of ie 't wel opwindend vond gefilmd te worden. Maar eenmaal goed los lette hij niet meer op mij en ging op in zijn dans. De grote indruk die hij maakte was weer duidelijk voelbaar in de grote kamer. Het leek of hij iedereen die aanwezig was in zijn ban had. Als ik naar de gezichten van de mannen keek, was de bewondering en opwinding ervan af te lezen. Maar ik lette vooral op Jesse natuurlijk. Ik volgde hem zo goed ik kon met de camera. Ik hoopte maar dat de opname goed gelukt was, want ik kon hier wel uren naar kijken.

Maar daarna werd 't zo mogelijk nog spannender, want Julien kwam erbij. Even dansten ze samen een zeer opwindende dans. Toen vertrok Jesse en ging Julien alleen verder met een stripteashow. Ik filmde uiteraard aan één stuk door en probeerde intussen ook te genieten. Dat ging vanzelf, ik werd behoorlijk hard in m'n kruis.

Julien gooide het ene na 't andere kledingstuk uit, en er kwam een prachtig lijf tevoorschijn. Hij was zo stripdansend nog sexier dan op de dansvloer. Hij maakte wijde spagaten, kronkelde over de vloer, schudde met z'n kont voor deze en gene.. jaja.. ook voor mij met de camera... Toen hij even later in z'n tangaslip nog een keer kwam, en z'n prachtige goudbruine billen voor me schudde werd ik echt megageil. Hij bukte ook nog eens.. En daarna pronkte hij met z'n voorkant naar me toe.. Ik filmde z'n heerlijke tepeltjes en z'n lekker strakke felrode slipje waarin de contouren van z'n lul goed zichtbaar waren. Maar vooral z'n trotse zwoele blik en sexy, uitdagende bewegingen maakten me geil. Hij streek ook paar keer heel erotisch over z'n kruis. En hij trok zelfs een keer van achter z'n billen wat uit elkaar toen ie voorover boog. Het smalle draadje van de tangaslip verhulde niet z'n hele gat.. Ik spoot zowat in m'n broek, zo geil was ik. Ik zag Mano vanaf de overkant ook glunderend toekijken. Alle mannen trouwens keken geilend en kwijlend toe. Julien hitste iedereen flink op en de temperatuur in de kamer steeg met de seconde volgens mij.

Julien kreeg van iemand een geldbriefje in z'n slip gestopt. Hij zette z'n voet op de schouders van de gulle gever en liet hem even over z'n been strijken. Bij anderen liet ie zich op de kont slaan of strelen.

Maar nu had ie z'n oog op Mano laten vallen, want ineens zag ik hem op Mano aflopen.. En wat denk je.. hij trok hem uit 't publiek naar zich toe! Mano moest met 'm meedansen. Dat vond Mano wel best natuurlijk en hij danste lekker tegen Julien aan. Julien deed 'm z'n shirt omhoog en Mano trok hem vervolgens helemaal uit. Hij gooide het, net als Julien met zijn kleren had gedaan, in het publiek. Hij keek daarbij net als Julien even uitdagend de kring rond. Daarna keek ie weer hitsig naar Julien. Ik filmde het allemaal natuurlijk. Toen ze mijn kant opkwamen knipoogde Mano naar me. Ik stak een duim omhoog terwijl ik met de andere hand de camera bleef vasthouden.

Julien danste om Mano heen zoals hij bij mij had gedaan, maar nog iets uitdagender, de benen nog iets meer uit elkaar enzo.. Het werd een ware pareldans. Julien hield Mano nu van achter beet en liet z'n handen over Mano's blote borst en buik glijden. Mano vond het allemaal prima. Hij droeg een

vrij strakke broek en ik zag z'n kruis wel aardig opbollen. Julien begon lekker van achter tegen 'm aan te bonken in z'n strakke slipje.

Ik hoopte dat die ook nog uit zou gaan. Dat gebeurde niet, maar.. toen hij op gegeven moment weer wat naar achter, los van Mano danste, stak ie even z'n hand in z'n slip. 't Duizelde me van opwinding. Waanzinnig gewoon, zo geil deze jongen was.

Het was hiermee wel afgelopen. Iedereen klapte, floot en joelde, Mano inclusief. Julien swingde terug de zaal uit, en ging geloof ik naar boven. Mano had zich weer in de menigte gevoegd.

De voorstelling was ten einde en iedereen verspreidde zich weer.

Ik was zo geil dat ik me geen raad wist.

Ik zocht Mano in de drukte. Ik zag hem even later, maar... met een andere gozer. Al zoenend en strelend.. shit. Daar kwam ik niet tussen. Ik bleef even jaloers toekijken, maar daar hij mij totaal niet op leek te merken ging ik maar weer.

Wat moest ik nu? Mezelf weer voor schut zetten door me ergens af te rukken? Waar kon dat ongemerkt?

Ik dwaalde wat rond, en keek toch even naar de trap waar ik Julien naar boven had zien verdwijnen.

Zou ik toch proberen hem boven te ontmoeten? Maar wat dan?

Ik stak maar een sigaret op, daar ergens bij de trap. Ik keek onderwijl onwillekeurig naar boven.

En wat denk je, ineens kwam Julien de trap af, weer aangekleed, in wat anders nu, maar weer supersexy.

Ik sprak 'm gelijk aan en complimenteerde hem over de geile show.

"Ja, heb je genoten?"

"Zeker.. ik heb nog nooit zoiets gezien.. en dan meteen zo'n te gekke show.. echt supergeil."

We kletsten er even over, of ie dit vaker op de party deed (zo af en toe) en of ie ook dansles had gehad (nee) etc.

"Hé, je hoeft hier nooit jezelf te helpen hoor," begon ie ineens. "er zijn er hier genoeg die je willen helpen. Toch zonde om in je eentje te genieten?" Hij keek bij deze woorden met z'n verleidelijke glimlach naar me en z'n ogen schoten even over m'n lijf op en neer.

"Ik.. dat heb ik niet gedaan... die jongens trekken gelijk conclusies," stamelde ik met een rood hoofd.

"En dat moet ik geloven.. dat die hoge nood van jou toevallig net na Jesse's optreden ontstond.."

"Wat.. wie zegt dat?" vroeg ik.

"O, van Jesse had ik ook al iets dergelijks gehoord, dat je de badkamer ingevlucht was in je eentje nadat je hem een engel had genoemd."

Ik nog rooier.

"Vertelt hier iedereen iedereen alles?" vroeg ik beetje boos.

“Alleen de leuke details,” grijnsde Julien plagerig, terwijl hij weer even een blik naar m’n kruis liet glijden. Ik deed verlegen een stapje achteruit.

“Een groentje zeker hè?” vroeg hij.

Ik voelde me nog verlegener en keek naar de grond. “Alle leuke jongens waren gewoon bezet.. ik zag niemand die ik leuk genoeg vond,” zei ik.

“En nu dan?” vroeg Julien, terwijl hij weer wat dichterbij me kwam staan.

“Nu wel,” zei ik terwijl ik hem veelbetekenend aankeek.

Julien liep om me heen en zei, terwijl ie me van achter bekeek:

“Volgens mij heb je een goeie kont.. maar waarom van die wijde broeken steeds..? ’t Is wel erg bedekt allemaal.” Hij kwam weer voor me staan, en ik keek ‘m wat nerveus aan.

Ik had nog steeds een stijve..

“Ik moet wel... op feestjes als dit zeker,” zei ik dus.

Julien schoot in de lach.

“A.. dus die harembroek is om wat probleempjes te verhullen.. Maar hij staat je evengoed wel sexy hoor..”

“Dank je,” zei ik verlegen.

“Ik vind die oorringetjes ook leuk.. heb je er ook één door je navel?” Op het moment dat hij dit vroeg trok hij m’n t-shirt wat omhoog en ontblootte m’n buik.

“Nee... en ook niet door m’n tepels,” giechelde ik.

“Mag ik dat es voelen?” vroeg Julien en nog voor ik antwoord gaf kwam ie nog wat dichtertegen me aan staan en schoof z’n hand onder m’n t-shirt. Hij gleed ermee naar een tepel en begon ermee te spelen.

De opwinding overstelpte me. Maar dat kwam vooral door de gulzige blik van Julien.. en z’n hele uitstraling. Wat een enorme sexappeal had deze jongen..

Z’n lippen kwamen op me af en terwijl hij me tegen spijlen van de trapleuning aanduwde begon hij me met z’n zachte volle sensuele lippen te zoenen.

Ik trilde en bibberde en zakte zowat in elkaar van totale opwinding. Ik liet me zoenen, betasten.. van voor van achter van opzij.. Hij had z’n handen al snel op m’n kont en drukte me daarbij nog dichtertegen zich aan.

Ik liet mijn handen ook over zijn heerlijke in strakke dunne broek gehulde billen glijden en werd zo mogelijk nog opgewondener. M’n kruis was tot maximum opgezwollen en ik wreef ermee tegen Juliens kruis. Die voelde ook aardig hard.

Wat verlangde ik naar hem.

Ik moest hem nu hebben. Ik hijgde zacht.. Ik wist niet of ik hem zou vragen of ik hem mocht neuken, of dat dat te snel ging... misschien moest ik 't voorzichtiger brengen.

Maar hij hielp me al.

“Kom lekkertje..” zei hij zwoel, me nog half kussend, en hij pakte me bij de hand en trok me de trap op.

Boven trok hij me een kamer in. Aan de ene kant stond een zonnebank stond, aan de andere een twijfelaar. Hij draaide de deur achter me op slot en begon me gelijk alweer verder te zoenen.

Al snel begon hij m'n riem los te maken en vervolgens m'n broeksknoop.

Ik had voor de gelegenheid nu een sexy slip aangedaan. Die was nu dus wel te klein, m'n eikel stak er al bovenuit.

Ik voelde Julien eroverheen strijken, terwijl hij met z'n hand m'n broek in gleeed.

Al snel trok hij ongeduldig m'n gulp los en m'n broek omlaag. Hij kneedde m'n billen en ik de zijne. Ik probeerde nu ook zijn broeksknoop los te maken, maar die zat zo strak dat 't niet met één hand lukte.

Julien week wat naar achter om me de kans te geven hem met twee handen los te maken. Hij keek intussen goedkeurend naar m'n slipje en het kopje van m'n eikel dat er nat van 't voorvocht bovenuit stak.

Terwijl ik worstelde om zijn gulp los te maken wreef hij over m'n staaf. Ik kreunde van genot.

De gulp was los.. en eronder had ie een heel geil doorschijnend wit slipje. Ik zag z'n donkere schaamhaar en keiharde lul erdoorheen.

Ik hijgde en greep hem nu bij de ballen.

Hij keek me met z'n bloedmooie ogen aan en grijnsde geil terwijl hij m'n slip wat omlaag trok en m'n staaf beetpakte.

Ik stikte van opwinding. Ik trok hem bij de rand van z'n slip weer wat meer tegen me aan en we zoenden weer. Ik voelde in z'n slip en had z'n staaf te pakken. Hij kreunde nu ook geil. Hij liet m'n pik los en pakte m'n billen beet en kneedde ze flink

't Vocht uit zijn eikel droop nu tegen de binnenkant van m'n dij waar ie tegenaan stond. Ik kreeg vreselijke zin om te neuken en stelde voor op bed verder te gaan.

We liepen er al zoenend heen, nadat we onze broeken en slipjes hadden uitgetrapt. Julien trok z'n strakke hemd uit terwijl ie op bed ging zitten. Ik trok mijne ook uit en dook over 'm heen. Wat had ie een prachtig lijf.. ik had nog nooit zo'n mooi gebouwde jongen gezien.. en zo glad, egaal licht gebruind.. helemaal perfect.

Hij voelde ook heerlijk zacht aan.. en hij rook heerlijk. Ik weet niet waarnaar, zoete appeltjes gemengd met after shave en drank.. in elk geval heel erg geil.

Ik wreef me weer hitsig tegen hem aan en onze pikken drukten tegen elkaars buiken. Hij kneedde m'n billen weer en we rolden een paar keer om. Ik liet terwijl we zijwaarts rolden voorzichtig een vinger tussen z'n bilnaad glijden. Wow, wat was het spannend om zijn hol te betasten. Voorzichtig gleed ik er met m'n vingertopje in.

"Neuk me," fluisterde Julien plotseling in m'n oor. Ik keek hem hunkerend aan en draaide hem toen weer op z'n rug en duwde z'n benen wat uit elkaar, en staarde naar z'n heerlijke kruis en benen en het nog spannender gebied eronder.

Julien pakte een condoom van 't nachtkastje en reikte hem me aan. Ik deed 'm om.

Ik zag een fles glijmiddel staan en pakte die.

Ik deed wat glijmiddel op m'n vinger en tastte weer naar z'n gaatje. Zo vingerde ik 'm even en hij lag me genietend aan te kijken.

Ik twijfelde of ik 'm van achter of voren zou nemen, maar hij draaide zichzelf al om met z'n kont naar me toe.

Ik was wel wat zenuwachtig. Was de condoom stevig genoeg? Zou ik 'm in z'n hol krijgen? Ik vingerde hem van achter nog wat extra met glijmiddel, en begon hem toen heel zachtjes te penetreren.

Toen ik er een stukje inzat vroeg ik voorzichtig of ik 't goed deed.

"Perfect," hijgde Julien, "kom maar verder."

Ik vond het wel eng.. Julien was zo mooi... Ik kon niet geloven dat ik hem mocht neuken. Maar ik dacht maar niet te veel na en genoot van zijn sexy lijf en opwindend gekreun. Ik begon voorzichtig te stoten. Hij was niet zo nauw als Mano en 't ging goed. Julien leek in elk geval te genieten want hij kreunde en hijgde lustig en wou alleen maar dat ik harder ging.

"Pak m'n lul," zei hij op gegeven moment. Ik deed wat ie vroeg. Z'n lul was enorm hard en ik begon er lekker aan te trekken, intussen nog flink doorstotend.

Julien rook enorm opwindend, niet te beschrijven. Ik trok met m'n vrije hand z'n ene bil nog wat opzij om nog dieper in 'm te komen. Hij reageerde weer met flink gehijg.

"O shit.. kun je effe iets eronder leggen.. er ligt daar ergens een handdoek als 't goed is," hijgde hij op gegeven moment.

Ik zag een handdoek liggen en legde het onder ons.

Hierna begon ik nog wat harder aan z'n pik te trekken. Ik hield 't niet meer van opwinding en moest even wat rustiger stoten om niet al klaar te komen. Het lukte me me te beheersen en Julien als eerste te laten klaarkomen. Hij sidderde en kreunde enorm toen ik z'n lul voelde samentrekken in m'n hand en z'n sap er uitspoot, half over m'n vuist.

Ik durfde me nu ook helemaal te laten gaan en een paar seconde later kwam ik in z'n kont klaar.

Vorzichtig haalde ik m'n pik uit 'm, de condoom goed vasthoudend.

Ik gooide het flink gevulde geval maar bij de smurrie van Julien op de handdoek. Hij had zich half opzij gedraaid en keek toe hoe ik m'n zakje afdeed en deponeerde. Hij vouwde de handdoek in elkaar en smiet 'm op de grond. Daarna trok ie me naar zich toe en fluisterde in m'n oor:

"Je bent goed voor een beginner, had niet gedacht dat je mij uit zou houden."

"Waarom niet?" vroeg ik.

"Timo zei dat je snel klaar komt," zei Julien weer.

Timo weer, had ik kunnen weten.. over mij rondroddelen. M'n gelukzalige roes werd er wat door verstoord.

"Moet je nou over hem beginnen?" vroeg ik met een geërgerd kreuntje.

"Sorry.. is dat zo erg?"

"Ja, dan knap ik af.. na zo'n heerlijke jongen als jij te hebben mogen neuken."

Julien grinnikte en kustte me zachtjes op m'n lippen. We bleven een tijdje ineengestrengeld liggen, tot ik moest pissen en opstond.

"Waar ga je heen?" vroeg Julien toen ik m'n slip en broek pakte.

"Pissen."

"O, doe maar hier in de wastafel hoor," zei Julien luchtig.

"Vind je dat niet goor?" vroeg ik ontzet.

"Spoel je toch zo weer schoon. Ik heb dettol," zei Julien weer nonchalant.

Ik wou toch naar de wc gaan, maar Julien stond erop dat ik hier bleef, en ging ter demonstratie zelf ook in de wastafel pissen. Toen deed ik maar mee en ik kon een schaterlachbui niet meer onderdrukken. Kietelde hij me onder 't pissen ook nog, zodat 't moeilijk werd netjes recht te pissen. Hij lachte zo mogelijk nog harder dan ik. Toen we uitgepist waren wreef ie over m'n kont en zei dat ik een lekker kontje had. En hij had ook niet gedacht dat zo'n klein tener jochie als ik zo'n grote lul had. Ik maakte de wastafel schoon terwijl hij aan me frunnikte en ik werd al weer halfstijf.

We kropen weer op bed en knuffelden nog wat.

"Wat is er verder eigenlijk allemaal over me gekletst?" vroeg ik onderwijl.

"Teveel om op te noemen," zei Julien plagerig.

"Eerlijk? Wie allemaal, Timo alleen?"

"Ja, hij vooral. Maar ik heb 't uit 2e hand, via Jesse en Michael, dus of 't helemaal klopt..?"

"Wat zei hij dan zoal? Zeg nou maar."

"Timo beweerde je ontmaagd te hebben."

"Da's alvast niet waar," zei ik neidig.

"Met z'n vingers dan hè," zei Julien.

“O, heet dat ook ontmaagden? Heeft ie dat zo precies verteld?”

“Wel meer details,” grinnikte Julien.

“Gôh, kunnen jullie homo’s echt niks verborgen houden?”

“Ik hoor altijd graag geile verhalen,” zei Julien grinnikend.

“Wat vinden Jesse en Michael eigenlijk van mij? Hebben ze dat ook gezegd?”

“Een aardige jongen, beetje kinderlijk nog wel, geloof ik,” grinnikte Julien.

“O.. vind jij dat ook?” vroeg ik met niet te verbergen teleurstelling in m’n stem.

“Nu niet meer.. je bent een echte vent in bed,” zei hij zachtjes in m’n oor.

Ik keek ‘m tevreden aan.

“Je bent pas m’n derde,” fluisterde ik terug.

Hij keek me ongelovig aan. “Echt?” vroeg hij.

“Derde jongen dan, heb wel meer meisjes gehad,” bekende ik.

“Ja, zoiets had ik al gehoord. Maar jongens zijn lekkerder nietwaar?”

“Jongens als jij wel,” zei ik grijnzend.

We kletsten nog wat en kleedden ons toen aan en gingen terug naar beneden.

33. Lekkere klootjes

Za 4 dec. 82

Onderweg werd Julien al weer ‘overvallen’ door andere jongens en ik moest mezelf weer vermaken.

Ik voelde me na de ervaring met Julien echter stukken zekerder en durfde me nu wel tussen ‘vreemden’ te begeven, met iedereen dansen enzo.

Mano zag ik nergens meer, ook niet toen Timo en Wouter naar me toekwamen en me vroegen waar ie was, daar ze naar huis wouden.

Ik zei dat ik ‘m ‘t laatst met een lange tengere jongen, kort donkerblond haar, had gezien.

“O Tigo, daar was ie mee aan ‘t flirten ja,” zei Wouter. We liepen een rondje door ‘t huis en uiteindelijk vonden we hem in een rommelkamertje beneden, waar hij met Tigo bezig was, op een primitief matrasje op de grond.

“Tigo en ik mogen hier blijven slapen van Branco,” zei Mano. Hij keek zeer lustig uit z’n ogen terwijl ie even opkeek vanonder de naakt over ‘m heen hangende Tigo.

“En ik dan?” vroeg ik verongelukt.

“Moet je ‘m zelf vragen,” zei Mano doodleuk.

“Jullie mogen ook bij mij slapen,” zei Timo. Maar Mano was nog lang niet zover om te gaan, en Tigo bleef ook liever daar, dus kregen we ‘m niet mee. Hij leek ook niet in de stemming verder met mij te overleggen, afgeleid als ie werd door Tigo, dus liet ik ‘m maar.

“Tigo brengt me morgen wel thuis als je niet hier kan blijven,” zei hij alleen nog.

Mooi was dat. Ik was zo kwaad op ‘m dat ik al niet meer de behoefte had te vragen aan Branco of wie ook of ik hier kon slapen. Dat durfde ik trouwens ook niet. Dus ging ik maar zonder Mano met Timo mee, want zelf had ik geen vervoer en ik wist niet of er iemand anders toevallig nog mijn kant op zou gaan die me thuis kon brengen.

Arno bleef ook in Zuiddorp slapen. Maar een andere jongen, ene Sean reed met ons mee. Die had Wouter aan de haak geslagen. ‘t Was een beetje Zuid-Amerikaans typ, kwam waarschijnlijk ergens uit ‘t Caribisch gebied ofzo.

Ik vreesde dat hij met Wouter zou meegaan en ik dus alleen bij Timo achterbleef, maar gelukkig kwamen ze (in elk geval even) mee naar Timo begreep ik.

Timo reed (hij had ‘t minst gedronken). Ik zat naast ‘m en Wouter en Sean zaten op de achterbank te rommelen.

“Moeten we jou eerst naar huis brengen Rob?” vroeg Wouter, half giechelend vanaf de achterbank.

“Ja, liever wel,” zei ik.

“Kom, je laat mij toch niet alleen.. blijf toch bij ons slapen,” zei Timo slijmerig.

Ik was nog in de ban van Julien en wilde niets liever dan neuken. Ik baalde dan ook dat Mano niet mee was gekomen. Ik kon echter niet negeren dat ik nu toch wel weer vurig verlangde naar Timo, maar ik wou dat niet laten merken.

Timo wreef met een hand over m’n knie en keek me afwachtend aan.

Ik trok m’n been wat opzij en zei niets.

“Nou.. betekent dat een ja?” vroeg Timo.

“Ik heb weinig keus,” zei ik bedremmeld, “in m’n eentje naar huis is ook zo ongezellig.”

“Goedzo Rob.. Ik heb wel een tandenborstel voor je, en schoon ondergoed als je wil,” zei Timo hartelijk. Ik was blij dat er tenminste nog één persoon nuchter was, en hij leek nu ook eindelijk beetje kalm, niet zo opdringerig als anders.

“Ik ben wel moe,” zei ik waarschuwend.

“Je bedje staat klaar hoor,” zei Timo weer slijmerig. Achter ons hoorde ik wilde geluiden. Ik durfde niet om te kijken.

“Kan ’t wat rustiger daarachter?” riep Timo grijnzend achterom. Ik gluurde nu alsnog even nieuwsgierig achterom. De twee lagen half over elkaar heen, rukten ruw aan elkaars kleren en zoenden als dollen. Het wond me wel op, temeer daar Sean echt een stuk was. Wouter wist ze wel te vinden!

Ze reageerden totaal niet op Timo’s vermaning.

“Hé, laat m’n auto heel hè!” riep ie nog iets harder. Alleen maar gegiechel als reactie.

Timo richtte zich maar weer op mij.

“Leuke avond gehad?” vroeg ie.

“Jazeker,” zei ik. Hij keek me nieuwsgierig aan.

“Wat heb je allemaal gefilmd?”

“Gewoon, de dansers enzo.”

“Ook je privévoorstelling van Julien?”

Ik keek verlegen voor me uit. Hoe had ie dat zo snel door? Was hem dat ook alweer ter ore gekomen, of was ‘m zelf opgevallen dat ik er met Julien tussenuit was geknepen?

“Je mag mij zo ook filmen hoor, als je nog band over hebt. Of mag ik jou filmen?” vroeg Timo weer.

“Ik ben moe zei ik toch,” zei ik stug.

“Je ziet er niet moe uit.” Timo pakte m’n kin zachtjes beet om m’n hoofd naar zich toe te draaien maar ik draaide me snel los.

“Wat heb je toch tegen mij? Ben ik niet goed genoeg? Is Julien beter?”

“Wie zegt dat ik wat met Julien gedaan heb?” zei ik chagrijnig.

“Wie dat zei? Branco.. ik vroeg hem waar je was, daar ik wou weten of je nog met ons mee terugreed, en toen zei hij dat je boven bij Julien was.”

“Ik heb gewoon wat met ‘m gezoend.”

“Wat.. z’n kont?” vroeg Timo.

“Nee, z’n voetzolen nou goed?” zei ik geërgerd.

“En? Was ’t lekker?” vroeg Timo plagerig. Ik moest toch wel lachen

“Beter dan jouw kont,” grinnikte ik. Hij gaf me een stomp en ik porde terug. Hij greep m’n hand vast en trok die stevig tegen zich aan, terwijl ik me lachend probeerde los te rukken. Uiteindelijk liet ie me in één keer los zodat ik met m’n elleboog tegen de stoelleuning schoot en Timo lachte me uit.

Ik gaf ‘m een duw tegen z’n arm, waardoor hij even een ruk aan ‘t stuur gaf en de auto vervaarlijk zwaaide.

“Kijken jullie uit!” klonk ‘t vanaf de achterbank. Daar werd nog stevig door gevreeën. De bovenlijven waren bloot en de broeken half naar beneden. Ik ving een glimp van Wouters kont op. Ik keek maar weer gauw voor me.

“Julien probeert graag nieuw vlees uit,” zei Timo even later.

Ik zei niets. Hij wou zeker duidelijk maken dat ik maar een eenmalig vluggertje voor Julien was, niks meer.

“Je bent jaloers,” zei ik na een korte stilte, op beetje plagerige toon.

“Waarom? Ik heb Julien ook zeker 5 keer geneukt. Ik kan je geen ongelijk geven, ‘t is een lekker ding.”

“Hij ruikt naar zoete papaver en heeft een huid als mahonihout,” zei ik dromerig.

“Nou nou, worden we poëtisch?” spotte Timo.

“Waarom klets je tegen iedereen over mij? Je had beloofd wat tussen ons gebeurd was stil te houden,” zei ik, denkend aan wat Julien me had verteld over Timo’s opmerking dat ik snel klaarkwam.

“Ik kon ‘t niet laten over zo’n heerlijk ding als jij te praten,” grinnikte Timo.

Op de achterbank weerklonken nu geluiden van naderende orgasmes en ik kon niet laten weer even stiekem achterom te kijken. Nu zag ik Seans blote kont bovenop, stevig bewerkt door Wouters handen en nogal flink aan ‘t trillen en schudden door Wouters gebonk onder ‘m. Een schokje van opwinding doortrok me.

“Wouter kan een ruige jongen zijn hoor.. had je niet van ‘m gedacht hè?” grinnikte Timo die me kennelijk zag kijken. Hij had wel gelijk.. Wouter lag wild omhoog te stoten, heftige geluiden makend.. Dat had ik inderdaad niet snel verwacht. Hij was altijd zo’n rustige jongen. Timo maakte een scherpe bocht terwijl ze achter ons net zo’n beetje hun hoogtepunt bereikten, te horen aan de intenser wordende genotsgeluiden.

Gevloek volgde nu, echter al snel gevolgd door ontladend geluiden van bereikte genotssensaties.

Ik voelde me er tamelijk opgelaten bij en wist me geen houding meer te geven, temeer ik er ook niet onberoerd door was gebleven.

Timo wreef weer over m’n been en dit keer liet ik ‘t toe. Zijn hand gleed dus al snel naar de binnenkant van m’n dij. Ik voelde ‘t alweer kloppen in m’n kruis.

Hij kneep en wreef nog wat, maar moest me toen loslaten om de straat in te sturen waar hij woonde.

Ik stapte even later met een flink hard kruis de auto uit.

Wouter en Sean liepen voor ons giechelend de trap op.

Terwijl wij volgden kneep Timo zachtjes in m'n kont. Ik voelde dat de opwinding zou gaan winnen van m'n trots en ik Timo onmogelijk zou kunnen weerstaan.

"Willen jullie nog wat drinken?" vroeg Timo, toen we z'n appartement binnen gingen.

"Doe maar één vieuxtje nog," zei Wouter. Timo schonk wat voor ons in. Ik vroeg of ik vast kon douchen. Toen Timo de drankjes ingeschonken had liep ie met me mee naar de badkamer en gaf me een schone handdoek, een schoon short en shirt van hem en een nieuwe tandenborstel.

Ik douchte snel en beheerste de neiging me te rukken. Toen ik terug de kamer inkwam vroeg Wouter of we 't erg vonden als zij al naar bed gingen. Hij keek daarbij vooral mij aan. Ik zei 't prima te vinden en dat ik zelf ook naar bed wou.

Ze gingen de kamer uit en Wouter zei toen ie langs me heen liep nog even zacht in m'n oor: "Je weet 't, van die schop hè." Ik knikte hem geruststellend toe.

Daarna verdwenen de twee dollend naar de logeerkamer.

"Staat je goed, dat setje van mij. Beetje slobberig, maar wel sexy," zei Timo terwijl ik op een stoel een eind van hem af ging zitten. Hij gluurde tussen m'n benen, alsof ie probeerde te zien of er iets zichtbaar was langs de vrij wijd vallende pijpjes van m'n short. Ik deed m'n benen dus gauw bij elkaar.

Timo bood me een sigaret aan.. Ik weigerde daar ik net tanden had gepoetst.

"Wou er niemand met je mee vanavond?" vroeg ik.

"Hoezo? Jij bent er toch?"

"En zo niet?"

"Dan had ik pech. Maar ga me nou niet vertellen dat je op de bank wil slapen," grapte Timo.

"Liever in een bed... en jij op de bank," plaagde ik.

"Dan ga ik dood," zei Timo zielig.

"Des te beter," grinnikte ik weer plagerig.

Timo keek echter ernstig en zei toen zacht:

"Wat wil je nou eigenlijk Rob...?"

"Ik wil naar bed..." Timo keek me nog zieliger aan. "...met jou," vervolgde ik toen lachend.

Nu keek ie weer blij.

"Oké, nu meteen maar dan?" zei hij opgewekt.

We stonden op en liepen naar z'n kamer. Z'n bed zag er netjes opgemaakt uit.

“Ik ga effe douchen, ben zo terug,” zei hij. Maar ik kon niet wachten en trok hem naar me toe. “Ik wil je nu,” zei ik zacht. Ik wou ‘m zoenen, maar Timo maakte zich lachend los. “Kom op ik stink...Ben zo klaar, kruip maar lekker onder de dekentjes.”

Ik ging op bed liggen. Ik hoorde Timo even later douchen, en stelde me voor hoe hij zich waste. Ik kon ineens niet meer langer wachten en ik stond op om hem in de douche te begluren. De badkamerdeur stond op een kier, dus ik kon ‘m ongemerkt iets openen. Hij stond achter ‘t douchegordijn, maar die was doorschijnend. Ik kon ‘m er goed doorheen zien. Hij stond met z’n rug naar me toe. Ik zag de contouren van z’n brede schouders, terwijl hij z’n oksels aan ‘t zepen was. Z’n kont was daarna aan de beurt. Hij zeepte z’n bilnaad goed, z’n benen iets in spreidstand. Ik raakte er flink opgewonden door. Hij draaide zich om en kreeg mij nu in de gaten.

“Hé, wie gluurt daar?” vroeg ie.

“Sean,” zei ik met verdraaide stem.

“Ja ja.. met een blonde pruik op.. Kom maar dichterbij hoor Rob,” en Timo ritste het douchegordijn open.

Ik keek toe hoe hij nu overdreven nog even z’n kruis ging zepen, ballen, lul, schaamhaar. En z’n eikel tenslotte. Hij begon al weer lekker hard te worden, terwijl ie me hitsig aankeek. Hij spoelde e.e.a. daarna uitgebreid met de douche af. Eerst de achterkant, z’n billen daarbij uit elkaar trekkend voor m’n neus. Daarna spoelde hij, weer naar me toegedraaid, met de douchekop in z’n hand z’n edele delen af.

Ik werd wat verlegen en wou weer de badkamer uitlopen. Maar Timo draaide de kraan uit en riep me. “Pak die handdoek is voor me,” vroeg hij, op een handdoek die net iets buiten zijn handbereik hing wijzend. Ik reikte hem ‘m aan.

Hij begon z’n haar, armen, buik, middel en benen te drogen. Ik keek weer gebiologeerd toe.

“Help je even m’n rug af te drogen?” vroeg hij, terwijl hij zich met de rug naar me toedraaide.

Ik kwam aarzelend achter ‘m staan, pakte de handdoek aan, en droogde z’n rug zachtjes af.

Hij vroeg nu natuurlijk prompt om ook z’n kont af te drogen. Hij ging weer wat in spreidstand staan, en ik moest hem tot diep tussen z’n naad afdrogen. Hij kreunde intussen van genot.

“Nou m’n kruis nog effe, dan zijn we klaar,” zei hij. Ik vond ‘t wel genoeg en zei:

“Doe dat zelf maar verder.” Ik duwde de handdoek in z’n hand.

Hij pakte echter m’n hand met handdoek en al beet en droogde met mijn hand z’n voorkant.

Hij pakte ook m’n andere hand beet, zodat ik met beide nu om ‘m heen geslagen van achter tegen ‘m aan stond. M’n hand met handdoek werd stevig over z’n ballen gewreven en ‘t gebied eronder, terwijl hij nog wat gespreid stond. En daarna drukte hij m’n hand met handdoek over z’n lul en liet me er flink overheen wrijven. Hij was keihard, en ikzelf begon ook weer flink te groeien terwijl ik zo tegen Timo’s blote kont aanstond. Timo kreunde lekker en ik begon ook zacht te hijgen.

Opeens liet ie m’n hand los en de handdoek viel op de grond. Hij draaide zich naar me om en begon me te zoenen.

Hij likte daarna over m'n wang en oren en hals. Ik hield 'm bij z'n kont vast en streelde die wat.

Ik voelde de opgewonden kriebels door m'n hele lijf.

Hij hield mij ook bij m'n kont vast en hijgde lustig. Hij trok de wijde broekspijpjes van m'n short omhoog en streelde over m'n blote billen. Z'n harde lul drukte tegen m'n buik.

"Pijp me Rob," hijgde hij op gegeven moment, terwijl hij me wat omlaag drukte.

Ik wilde toch al niets liever dan z'n heerlijke naakte vlees in me opzuigen, en ik baande me met m'n tong een weg naar beneden. Bij z'n tepel hield ik even stil en likte en zoog eraan.

Ik sabbelde daarna aan z'n strakke gladde buik, terwijl z'n harde pik tegen m'n keel drukte.

"Kom, neem m'n tamp in je mond," hijgde Timo.

Ik liet m'n tong langs z'n lulschacht glijden en likte langs 't randje van z'n eikel, daarna over 't toompje en tenslotte nam ik z'n eikel in m'n mond. Ik proefde al snel voorvocht en ik liet 'm los.

"Sorry, niet zonder condoom," zei ik snel.

"Kom dan maar naar de slaapkamer," hijgde Timo.

We verlieten de badkamer en liepen naar de slaapkamer terug, ik voor hem uit. Toen ik voor 'm op bed kroop, rukte Timo m'n shortje omlaag en begon m'n kont te likken.

Hij was zo hitsig dat hij al snel achterop me leunde en in m'n nek likte terwijl hij z'n lul tegen m'n kont aanwreef.

"Je hebt toch liever een echte man dan een wijfje als Julien mm.." hijgde hij in m'n nek.

"Betekent dit... dat je me.. wil neuken?" hijgde ik terug.

Hij begon me al te vingeren. Ik voelde z'n natgelikte vinger diep in m'n hol drukken. Ik zat op handen en knieën en drukte m'n kont sensueel naar 'm toe, als om 'm uit te nodigen nog wat dieper te vingeren. Dat deed ie en ik werd duizelig van geilheid.

"Durf je 't aan nu?.. deze grote jongen te ontvangen?" vroeg Timo, in m'n nek hijgend.

"Ik.. denk 't wel, ik wil 't..." hijgde ik terug.

Dat was voor Timo genoeg natuurlijk en hij pakte een condoom en glijmiddel en even later voelde ik z'n natte lul naar binnen drukken. Hoewel er zat glijmiddel in m'n hol zat was het toch pijnlijk. Hij was echt wel een stuk dikker dan Mano. Ik kreunde van pijn en genot tegelijk, maar op z'n vraag of 't wel ging knikte ik heftig van ja en ik liet niks van de pijn die hierna volgde merken toen hij m'n hol volledig binnendrong.

Ik was verscheurd. Ik was overweldigd. Maar 't werd nog erger.. Timo begon al snel hard te stoten.. Diep, stevig.. snel, wild. Maar grandioos, reusachtig onwijs lekker, en ik kwam dan ook binnen de kortste keren klaar.

Hij werd hier nog wilder door en kwam een paar minuten later.

Ik was uitgeput, en m'n hol brandde van pijn, maar ik voelde me volkomen voldaan. Gelukkig.

"Was 't goed?" vroeg ie.

"Glorieus, buitenaards, hemels," zuchtte ik.

"Een hemel van verschil met Manoklootje hè?" grinnikte Timo.

Ik gaf 'm een lome stomp. "Hooguit een cm., Timoklootje," grijnsde ik. Meer protest kon ik niet uiten op dat moment.

Timo grinnikte en trok me tegen zich aan.

We vielen snel hierna ineengestremd in slaap.

Zo. 5 dec.

De volgende ochtend werd ik wakker omdat ik moest poepen.

Ik snelde naar de wc en deed m'n behoefte. Dat liep er vlot uit.. m'n darmkanaal was flink opgerekt door Timo.

Toen ik terug bij Timo in bed kroop trok hij me tegen zich aan en begon me te strelen. Al snel begon ie me te vingeren.

"Niet doen, ik heb me niet gewassen," zei ik.

"Ik was je wel," zei Timo, en hij draaide me om met de rug naar 'm toe en begon m'n rug en achterste te likken. Toen ie z'n tong tussen m'n bilnaad stak trok ik weg en zei: "Hou op, wil je dood?"

"Ik kan wel tegen een paar bacillen hoor," murmelde hij, m'n kont weer tegen zich aantrekkend.

Ik trok echter weer weg. "Goorlap. Ik ga wel even wassen..."

"Nee wacht maar, blij liggen," zei Timo. Hij stond op en liep de kamer uit. Ik vroeg me af wat ie ging doen.

Dat merkte ik al snel. Hij kwam even later terug met een emmertje sop en een handdoek. Hij pakte een washandje uit 't sop en kwam ermee op me af.

"Nee! Maak dat je wekomt!" riep ik half boos half lachend.

Na een kort 'gevecht' wist hij me echter te overheersen, en terwijl ik nog wat tegenspartelde begon hij m'n borst, schaamhaar en geslachtsdelen te wassen. Ik sloeg met m'n kussen op z'n hoofd, maar hij ging stug door en zijn was behandeling deed natuurlijk weer 't nodige overeind komen. Hij draaide me daarna om, intussen een handdoek onder m'n kruis schuivend, al was 't bed toch al half nat, en begon m'n kont te wassen. Het voelde wel lekker, 't warme water tussen m'n billen en onder me langs nog een beetje over m'n zak. Ik raakte meer en meer opgewonden. Ik weet niet hoe hij 't

deed, maar hij wist me toch altijd weer geil te maken. 't Lag niet aan z'n uiterlijk want zó bijzonder vond ik 'm ook weer niet. Hij overviel me gewoon elke keer op een of andere manier.

Na de wasbeurt droogde hij me nog zorgvuldig af met de handdoek en daarna duwde hij m'n benen wat uit elkaar en begon me tussen m'n naad te likken. Ik liet 'm nu maar begaan, ook toen z'n tong m'n anus bereikte. Ik liet hem er echter niet ingaan. Hij draaide me op m'n rug en begon m'n ballen te likken. Hij duwde m'n benen omhoog en liet z'n tong vanaf m'n ballen over m'n perineum naar m'n anus glijden. Ik stikte weer zowat van opwindning. Hij wist precies hoe me op te winden, en de juiste erogene plekje te vinden.

Hij kneep in de achterkant van m'n dijen terwijl hij nu weer stevig m'n ballen opzoog.

Ik had 't gevoel dat als hij nu m'n eikel zou likken ik zou klaarkomen.

Hij zoog aan de achterkant van m'n benen, die hij nog wat omhoog drukte, gleed daarna weer richting m'n billen en anus. Hij likte rond m'n anus. Ik had de neiging m'n pik vast te pakken maar beheerste me. Ik zou niet weer te snel klaarkomen.. Ik zou es laten zien dat z'n roddels daarover onterecht waren.

Timo kroop omhoog en begon me te zoenen.

“Wil je me pijpen?” vroeg ie toen ineens, “met condoom uiteraard.”

Ik vond 't best. Was al blij dat ie me niet wou neuken.. voor ie m'n kringspier definitief beschadigde.

Hij kwam over m'n hoofd zitten en deed een condoom om. Hij stak z'n pik in m'n mond en ik zoog er lekker aan. Hij leek er ook van te genieten want hij schoof flink heen en weer in m'n mond en hijgde.

Hij zat zowat tegen m'n huid aan en ik kokhalste.

“Gaat 't kleintje?” vroeg ie op gegeven moment.

Ik mompelde “mm mmm”

Timo duwde nog wat dieper in m'n mond en ik protesteerde nu wel murmelend en met een duw tegen z'n heupen.

Hij trok 'm eruit en grijnsde me aan.

“Niet zo'n dikke gewend mm?”

Ik knikte verlegen.

“Kom, neuk mij maar.” Hij ging wat naar achter zitten en deed mij nu een condoom om. Ik keek hem dankbaar aan. Ik wilde hem dolgraag neuken. Hij ging gehurkt over me heen zitten en liet me hem vingeren met glijmiddel. Hij deed z'n condoom af en ik zag meteen flink wat voorvocht uit z'n eikel druipen.

Ik vingerde hem diep, met 2 vingers, en al snel zei Timo: “Kom maar, neuk me.”

Ik drukte me omhoog terwijl hij z'n kontgat boven m'n pik hield en gleed makkelijk bij 'm naar binnen. Hij zat me de hele tijd geil aan te grijnzen terwijl ik 'm zo van onderaf neukte.

Ik werd bloedgeil van 'm en ik stond op springen. Ik wilde nog wachten tot hij klaarkwam, maar het was niet meer in te houden. M'n ballen, pik en hele lijf jeukten en prikten en er was niets meer aan te doen, m'n lijf moest ontladen. Onbeheerst stootte ik m'n lading met volle kracht in z'n hol.

Hij maakte nog wat wippende bewegingen en kennelijk was ik nog hard genoeg want ik bleef in 'm. Z'n pik wipte snel op en neer en even later zag ik Timo's sappetjes eruit spuiten. 't Spatte over m'n borst, wangen, oren, alles.

Timo zakte na deze ontlading verzaligd achteruit van me af en kwam even later naast me liggen.

Hij keek me glimlachend aan terwijl hij de spermavlokken met een vinger wat van m'n wang veegde.

Hij omringde me met z'n geile energie.

"Nou heb ik je," zei Timo met een brede grijns.

Ik vreesde dat hij gelijk had. Ik wilde hem alleen nog maar, nu en altijd. Mano vervaagde, Julien verdween naar de achtergrond.. ik kon nu alleen nog maar naar Timo verlangen. Ik wou hier nu en altijd bij hem zijn.

"Ik geloof niet dat ik ooit zo'n heerlijke nacht heb gehad," zei ik verzaligd, terwijl ik hem verliefd aankeek.

"Ik ook niet," zei Timo terug. "ik ben blij dat ik op jou heb gewacht."

"Was je zo zeker dat ik met je mee zou gaan?" vroeg ik.

"Ja. Toen ik Mano de hele avond zag geilen met Tigo wist ik meteen dat ie jou vergeten was en niet meer mee terug zou komen. Toen was 't dus snel m'n kans grijpen bij jou. Gelukkig wou Wouter ook al vroeg naar huis, met z'n nieuwe vlam, dus.."

"Shit, dus je bent expres zo vroeg weggegaan.. Ik had best nog op Mano kunnen wachten," zei ik wat beledigd.

"Je bent zo makkelijk voor de gek te houden," grinnikte Timo.

"Lul. Heb ik daarvoor Mano en wie weet wie laten lopen." Ik gaf 'm een kwaai duw, maar weer veel te slapjes door de heerlijke roes waarin ik nog was. Hij week nog geen cm. naar achteren en keek me plagend aan.

"Maar was 't 't waard of niet?" vroeg Timo.

"Je bent een lekker wijf... valt me mee van jou, ik dacht dat jij 't mannetje was," grinnikte ik.

"en ik dacht dat jij 't vrouwtje was."

"Heb je mooi mis!" lachte ik en ik begon hem plagend in de zij en buik te kietelen.

Hij trok me bovenop zich tegen zich aan zodat ik er niet meer goed bij kon en hij tongde me stevig zodat ik weer helemaal door 'm bedolven werd en me aan 'm overgaf. Ik was nog steeds opgewonden en had 't gevoel dat ik nog wel de hele dag met 'm kon doorgaan.

Maar plotseling hoorde ik een tikkend geluid en toen een geluid of een band terugspoelde.

Ik keek verbaasd op in de richting van 't geluid. En wat zag ik daar staan op de kast schuin tegenover 't bed? M'n videocamera! De band erin was kennelijk aan 't eind, dat ie nu automatisch terugspoelde.

“Shit, je hebt toch niet stiekem gefilmd?” vroeg ik Timo geschrokken. Z'n ondeugende lachje zei me al genoeg.

“Godsamme, klootzak.” Ik stond snel op om de camera te pakken.

Timo kwam achter me aan en was me net voor. Hij trok m'n arm weg en griste de camera voor me weg.

“Die gaan we zo gezellig even kopiëren en samen kijken, wat vind je daarvan?”
Ik zuchtte.

“Goed, als de anderen weg zijn.”

We douchten even snel samen en kleedden ons toen aan.

Da anderen waren er nog. Ze waren wel al lang op bleek. Ze zaten in de woonkamer aan de koffie. Ze vroegen prompt even later of ze de film van gisteravond mochten zien.

Ik zei snel dat we die eerst nog moesten kopiëren, maar dat ik zo naar huis wou, en dat daar dus wel ging doen.

Ze probeerden me nog even over te halen, maar zonder resultaat. Ze bleven daar nog begreep ik, dus geen kans de video nu met Timo te kijken.

Timo bracht me dus niet veel later naar huis.

“Hoe wist je eigenlijk dat ik niet bij Julien zou blijven slapen?” vroeg ik 'm in de auto, denkend aan wat ie had gezegd over dat ie wist dat Mano mij vergeten zou enz.

“O, omdat je z'n eerste was die avond. Julien neemt er meestal minimaal twee,” grijnsde Timo.

“Dus ik was een soort voorafje.”

“Ja, en Mano de soep,” lachte Timo. Och ja, de dansshow met Mano was inderdaad een heet voorgerecht geweest.. ook voor mij, ik had ervan gesmuld. Ik miste Mano nu wel ineens, en hoopte hem thuis te treffen.

Maar nee, hij was er nog niet. Timo wou me wel even gezelschap houden maar ik zei dat ie z'n gasten niet te lang in de steek kon laten. Volgens hem amuseerden die zich prima zonder hem, maar toch vond ik het wel genoeg. Ik wist dat ie weer seks van me zou verwachten, en ik wou dat niet. Niet op mijn kamer, in mijn bed, het bed van mij en Mano. Dat was exclusief voor ons, zo voelde dat. Dat moest ik es met Mano bespreken eigenlijk, nu we toch allebei waarschijnlijk wel vaker scharreltjes zouden hebben.

Maar Timo haalde me over om in elk geval even de film te kijken. Voor ik 'm stiekem zou wissen, hij vertrouwde me niet. Dus ja, ik kwam er niet onderuit en we gingen samen naar m'n kamer.

Ik zette de filmspullen klaar en spoelde de band naar 't begin.

Het was erg goed gelukt. Ik geneerde me wel beetje, had hier en daar wel erg pikante details gefilmd. Zou ik die eruit knippen? Maar deze band was toch voor mezelf, ik zou later nog wel een kopie voor algemeen vertoon maken. Alleen Timo had 'm nu al gezien en die zou het vast opvallen als er plotseling 'leuke' details weggelaten waren. 't Was eigenlijk niet m'n bedoeling geweest 'm ook aan anderen te laten zien, maar ja, volgens Wouter hadden al velen er naar gevraagd, dus ik kwam er waarschijnlijk niet onderuit volgende party een band mee te nemen.

Ik werd er wel geil van. Hier en daar een mooi gespierd bloot bovenlijf, daar weer een kontje in strakke broek, verleidelijk lachende gezichten, gekontwieg (van Julien o.a.), en soms op de achtergrond een paar wild tongenden en vrijenden.

Maar vooral natuurlijk genoot ik van de shows van Jesse en Julien met veel close-ups. Timo smulde er ook van. Hij zat er een paar keer bij te kreunen en zuchten en 'mmm' te roepen e.d.

Ik was bij de apparatuur blijven zitten, Timo had op m'n bankje plaatsgenomen.

"Kom toch es bij me zitten," zei Timo na een tijdje.

"Ik moet de band in de gaten houden," hield ik 't af.

"Kom...je zit er hier 2 meter van vandaan.. doe nou niet zo ongezellig de hele tijd.." zeurde hij door. Hij keek me zo verleidelijk aan dat ik op z'n open armen en benen afstapte en nog voor ik naast 'm kon gaan zitten trok hij me al tussen z'n benen. Ik wou me even losmaken, maar hij trok me stevig tegen zich aan. Ik voelde z'n opgewonden ademhaling in m'n nek.

"Waarom heb je mij niet gefilmd?" vroeg ie terwijl hij in m'n oor likte.

"Kon altijd nog, hebben we toch ook gedaan vannacht," zei ik terug, m'n hoofd wat wegtrekkend. "Daarom wil ik ook bij de videorecorder blijven zitten om 'm op tijd uit te zetten.. ons privé deel komt op een aparte band."

"Mogen Wouter en Sean dat niet zien?" vroeg Timo weer slijmerig.

"Wat denk jij!" Ik stompte hem achterwaarts tegen z'n maag.

"Jij gaat 'm toch zeker ook aan Mano laten zien, of niet dan?"

"Tuurlijk niet, alsof Mano dat wil zien."

"Geliefden delen alles met elkaar toch?"

"Behalve de minnaars.. Meisjes hebben we gedeeld, maar jongens..."

"Waarom niet...?" vroeg Timo terwijl ie me over m'n benen streelde.

"Je viel toch niet op Mano," zei ik beetje geërgerd.

“Ik had 't niet over mezelf. Gewoon in 't algemeen.”

“Ik ben niet zo vrij als hem.. Ik denk niet dat ik dat kan, al zijn liefjes delen, zijn we nog wel even bezig,” grapte ik.

“Hoeveel heb jij er gehad dan?”

“Ga ik jou een beetje aan je neus hangen. Straks weet heel gay Middenstad 't.”

“Ik weet 't toch wel. Je was nog maagd toen ik je leerde kennen, dus $1+1+1 = 3$.” Timo kneep plagerig in m'n zij en ik probeerde weer los te komen. Maar hij hield me stevig vast terwijl hij me verder kietelde en kneep en 't werd een giechel-ravotpartijtje. Zo vergat ik nog op tijd de film uit te zetten. Moest ik later maar wegspoelen.

Ik pakte een andere band voor het privé deel.

“Is die voor mij?” vroeg Timo.

“Oké, als ik een band van je terugkrijg.”

“Ja, tuurlijk.”

“En beloof, nee zweer, dat je hem niemand laat zien.”

Dat deed ie, maar echt helemaal vertrouwde ik 'm niet.

“Als ik ooit merk dat iemand 'm gezien heeft neuk ik nooit meer met je,” dreigde ik.

“Ja schat... ik hou 't op een strikt geheime plek.”

Timo begon weer aan me te wriemelen toen ik de nieuwe band had opgezet en weer bij 'm ging zitten. Hij trok me weer half over zich heen en woelde onder m'n shirt, speelde met m'n tepels enz., intussen de film volgend.

Het zag er allemaal best geil uit, vooral hoe Timo bovenop mij zittend zich liet neuken. 't Was schuin van achter gefilmd dus ik zag z'n kont goed. Ik zag dat ik zelf er ook goed van genoot... haast nog meer dan met Mano wat ik me zo van de opnamen met hem herinnerde.

Timo zat meer en meer aan me en begon m'n broek los te maken.

Ik duwde z'n hand weg. Maar hij bleef maar doorwriemelen en doen en toen de film afgelopen was kreeg ik geen kans op te staan, hij greep me stevig in m'n kruis en trok me terwijl ie zijwaarts op z'n rug op de bank ging liggen op zich.

“Laat me, ik moet de band uitzetten,” protesteerde ik.

“Oké, kleed je je dan gelijk uit?” fluisterde Timo in m'n oor.

“Forget it.”

Ik stond op. Toen ik de band uit had gezet zat Timo me afwachtend aan te kijken.

“Kom, dans nog es zo lekker als je met Julien deed.”

“Heb je dat gezien?” vroeg ik.

“Ja, ik heb je de hele avond in de gaten gehouden, ik voelde me wel verantwoordelijk voor je,” grijnsde Timo plagerig, “nu wil ik een privé voorstelling.”

“Ik ben moe, en moet nog wat werken, dus een andere keer. Hier is de band.”

Terwijl ik ‘m aanreikte trok Timo me meteen bij m’n arm naar zich toe. “Dank je wel Sinterklaas,” zei hij (‘t was 5 december), waarop ie me begon te kussen.

Ik rukte me half los, maar hij deed een nieuwe aanval.

Ik werd gered door Mano die op dat moment de kamer in kwam. Alleen gelukkig. Hij keek verrast op naar Timo. Ook een beetje nieuwsgierig. Hij zag ‘m wel lustig kijken natuurlijk.

“Hé schat.” Mano gaf me een kus en zei daarna Timo gedag.

“Wat een verrassing Tiem..” zei hij vrolijk.. “blijf je hier eten?”

“Timo zou net naar huis gaan,” zei ik snel voor Timo wat kon zeggen.

Timo keek me nog even wat slijmerig aan, maar vertrok toen toch.

Bij ‘t afscheid zoende hij me nog een keer uitgebreid, me stevig tegen de muur naast de kamerdeur drukkend.

“Breng je m’n ondergoed van de week een keer terug? Ongewassen graag, liefst nog een paar dagen gedragen,” fluisterde Timo in m’n oor. Mano stond er echter vlakbij en hoorde het volgens mij wel. Timo had er ook op gestaan dat ik mijn vuile kleren bij hem liet gister, ‘hij zou ‘t wel wassen voor me’. Maar nu snapte ik wat ie er echt mee ging doen, de viezerd.

Ik voelde me heel lullig tegenover Mano en begon meteen nadat Timo weg was allemaal excuses te maken.

“Hé, dat moet jij toch weten joh,” zei Mano, “je moest es weten wat ik allemaal uitgespookt heb vannacht.” Ik was m’n aanvankelijke boosheid daarover door de heerlijke nacht met Timo allang vergeten.

Met een biertje op de bank wisselden we onze ervaringen uit.

Mano had veel lol gehad met Tigo, al had ie ook best een nummertje met Julien willen maken, na dat geile dansavontuur. Maar hij had Jozef plechtig beloofd het nooit met Julien te doen. Hij mocht iedereen hebben, maar wie het met Julien deed die wou Jozef niet meer. En Mano had ‘t toch aardig goed te pakken van Jozef, merkte ik wel. Hij had met Tigo ook wel pret gehad, maar die haalde ‘t niet bij Jozef zei hij. Mano was wel beetje jaloers op m’n avontuur met Julien maar vond het vooral geil, en opgehitst door elkaars verhalen, en natuurlijk een stukje van de film die ik ‘m liet zien gingen we weer lekker tekeer.

We waren toch nog ‘t meest gek op elkaar.

Ma 6-12-82

Maandagavond keken Mano en ik de rest van de band van de party, terwijl ik nog een kopie maakte voor Timo en voor op de party.

Toen we later in bed wat lagen te stoeien zei Mano ineens:

“Je praatte vannacht in je slaap.”

“O ja?”

“Ja.. je kreunde de hele tijd ‘O Timo, o Timo’, met je kussen tegen je aangeklemd.”

“Ja hoor, klets niet,” lacht ik.

“‘t Valt me wel op dat je erg heet bent laatste tijd.. denk je steeds aan hem onder ‘t vrijen?”

“Tuurlijk niet..”

“ Neukt ie wel lekker?”

“Ja, maar jij bent lekkerder, mooier, geiler,” zei ik, terwijl ik hem bij z’n zij pakte en tegen me aantrok.

“Timo is wel wild van je als je ‘t mij vraagt.”

“Nou, die Matthieu anders van jou. En Jozef en Tigo.. en wie heb je allemaal nog meer gehad?” zei ik terug.

“Ja.. en jij Julien.. Zoals jullie met elkaar dansten.. ‘t leek wel of je bijna klaarkwam,” plaagde Mano.

“Heb je ons gezien dan?” vroeg ik verbaasd.

“Ja, ik zag jullie wel even..”

“O.. nou jij dan met Tigo.. je zag er ook uit of je op punt van exploderen stond toen we binnen kwamen... hij heeft je vast goed te pakken gehad.”

“Gaat wel hoor,” grijnsde Mano, maar z’n glimlachje verried dat hij alweer geil werd als ie eraan terugdacht.

“Volgens mij kan ie er wel wat van, niet?” vroeg ik weer.

“Ja, hij heeft een lekkere lange lul, beetje net als jij. Maar Julien, is die goed?” vroeg Mano weer terug.

“Ervaren hè... ik zou wel es willen weten met hoeveel jongens hij al heeft geneukt,” zei ik.

“Hij schijnt getippeld te hebben, heb ik gehoord,” zei Mano.

“Van wie, Jozef zeker.. die zegt van alles om ‘m zwart te maken.”

“Nee, van Jesse. Hij schijnt al jong van huis te zijn weggelopen en toen zo in z’n levensonderhoud te hebben voorzien... kerels pijpen e.d.”

“Hoe hebben ze ‘m eigenlijk precies leren kennen weet jij dat?”

“Ik heb gehoord dat toen Fokke en Branco in Frankrijk op vakantie waren ze door hem gezakkenrold werden.. Ze snapten ‘m en zijn ‘m achterna gegaan... Ze kregen ‘m te pakken en wouden ‘m in elkaar rossen, maar toen had Julien hen voorgesteld dat ze hem in plaats daarvan verkrachtten ofzoiets. Weet niet precies hoor, maar hoe dan ook, ze raakten bevriend.”

“En hoe kwam ie hier dan?”

“Ze hielden contact, en een jaar na hun eerste ontmoeting is ie bij hen komen wonen. Eerst een tijdje illegaal, maar toen heeft ie een werk- en verblijfsvergunning weten krijgen geloof ik. Hij geeft o.a. Franse bijles op de school van Branco.”

“Grappig.. Je hebt een boel gehoord..”

“Ik zie Jesse en Michael vaker dan jij. En als jij ze ziet ben je alleen maar geïnteresseerd in hun lijf,” plaagde Mano.

“Nietwaar,” zei ik kwasi-boos terug.

“Hé, op wie geil je nou meer van die twee... volgens mij vind je die ouwe helemaal te gek of niet dan?”

Ik kleurde een beetje. Ik had 't nog niet echt met zoveel woorden toegegeven aan Mano.. alleen aan Wouter.

“Michael?” zei ik ietwat dromerig. “Ik zou 't wel es met 'm willen doen ja,” bekende ik nu dus maar.

We fantaseerden even lustig over Michael en Jesse en stelden ons voor hoe ze geschapen waren, hoe ze in bed waren enz. en maakten elkaar daar zo geil mee dat we snel weer flink tekeer gingen. Ik wou dat ie net als Timo gehurkt over me heen ging zitten terwijl ik 'm neukte. Ik zat nu echter rechtop, tegen de bedwand. Zo deden we 't wel vaker. 't Was m'n favourite standje, omdat ik z'n pik dan lekker tegen m'n buik voelde ketsen en 'm goed kon zien klaarkomen. En omdat ik de hele tijd naar z'n heerlijke ogen, lekkere tepeltjes, buik, enz. kon kijken.

Hij bleef m'n makkertje in alle opzichten. Hoe anderen me misschien ook konden opwinden, ik wist dat dat voorbijgaand was. Mano niet, die was veel meer dan dat. Hij was m'n zielsverwant, tweelingziel, hoe je 't noemen wil. Zonder hem bestond ik niet, zo eenvoudig was 't.

Na de vrijpartij leunden we lekker tegen elkaar aan.

“Ga morgen maar lekker dat slipje van Timo terugbrengen hoor,” zei Mano ineens. Hij had 'm dus toch horen smiespelen.

“Kan best tot vrijdag wachten,” zei ik.

“Ik vind 't niet erg hoor, als je gewoon thuis komt slapen dan wel liefst.”

“Wou je soms zelf morgenavond ergens heen?”

“Nee.. tuurlijk niet, ik gun 't je gewoon.”

“Nou, ik heb er geen zin in. Ik ben liever bij jou.”

Zo vielen we vredig samen in slaap.

34. Onaangename verrassing

Di 7-12– wo.8 dec.

Zo waren we dinsdagavond gezellig saampjes en maakten we er weer een hete nacht van.

Die week had Mano een baan gevonden bij een proefdierlaboratorium, als proefdierversorger.

Ik had zelf ook meer werk aangenomen in mijn bedrijf nu ik toch met de kunstacademie stopte en had 't razend druk. Ik kreeg steeds uitgebreidere opdrachten en meer verantwoordelijkheden. Het

gaf me veel zelfvertrouwen en ik had er plezier in. Ze zeiden dat als ik fulltime kwam werken ze me per 1 januari een jaarcontract konden bieden. M'n salaris (uurloon) zou dan ook meteen verhoogd worden, omdat ze zo tevreden waren, dat was helemaal mooi natuurlijk. Ik nam het dus grif aan. Zo had ik ook wat meer financiële zekerheid, was tegen ziektekosten verzekerd enzo. Nu liep dat nog via de studiefinanciering, maar als ik als freelancer verder zou gaan na 1 januari dan moest ik een dure particuliere verzekering afsluiten. Dat was niet te doen.

Wo. 8 dec./do. 9 dec.

Woensdag had ik dansles en Mano was meegegaan. Hij vond me sexy en zei dat er veel meisjes naar me keken. Zelf had ie ook alleen maar naar mij gekeken. We hadden thuis dus weer een lekkere sekspartij.

Die donderdag wachtte me echter een onaangename verrassing, toen ik thuiskwam van school. Ik was vroeg, want ging deze keer niet gelijk door naar m'n werk. Wilde thuis wat werken.

Mano was thuis, want de deur was niet op slot. Ik hoorde geluiden uit de kamer komen, nogal hitsige geluiden. Verontrust stapte ik naar binnen en wat ik toen zag deed m'n adem stokken. Ik kreeg zowat een hartstilstand. In bed.. in ONS bed, mijn bed.. lag Mano met... Jozef! Ik kon me niet bewegen van de shock en bleef ze verbluft aanstaren.

"Kom erbij Rob," riep Mano nog doodleuk ook.

"Godver... rot op uit m'n bed," riep ik nu, wat bij m'n positieven gekomen, terwijl ik op Jozef toestapte.

"Hé rustig Rob, er hebben zo veel meiden in ons bed gelegen.. waarom.." begon Mano.

"Meisjes ja! Maar dit is geen meisje of wel?" onderbrak ik 'm kwaad, terwijl ik Jozef een trap tegen z'n zij gaf. Ze lagen helemaal naakt met een snel over zich heen getrokken laken.

"Kalm nou jongen. Wat maakt 't nou uit of we 't hier doen of bij mij?" zei Jozef nu.

"Een heleboel, maak dat je wegkomt, voor ik m'n zelfbeheersing verlies," schreeuwde ik, terwijl ik 't laken wegtrok.

Jozef kwam half overeind, maar Mano duwde hem weer terug.

"We zijn nog niet klaar," zei hij weer doodleuk, alsof het de gewoonste zaak van de wereld was.

"Moet ik jou ook eruit schoppen Mano?" schreeuwde ik nu echt woedend."Ga maar bij Jozef wonen!"

"Stel je niet zo aan... jij mag ook meenemen wie je wil.. we zijn toch niet getrouwd."

"Even overleg was wel 't minste geweest wat je had kunnen doen... Maar ongevraagd een flikker in mijn bed nemen, dat... dat gaat echt te ver." Ik struikelde haast over m'n woorden van woede.

"Oké, we gaan wel naar Jozefs' huis," zei Mano humeurig terwijl hij z'n t-shirt aantrok.

Dat vond ik een nog minder leuk idee en ik begon al spijt te krijgen.

“Doe niet zo ongezellig.. Kun je dat niet doen als ik er niet ben?” vroeg ik zo lief mogelijk, in de hoop hem zo nog om te praten.

“Jij verstoort ons, we waren net zo lekker bezig, nou wil ik ‘t ook afmaken,” mopperde Mano.

“Dat wil ik wel voor je doen,” zei ik, terwijl de woede weer omhoog borrelde.

“En Jozef dan hè.. moet die met een stijve naar huis?” vroeg Mano, me nogal uitdagend aankijkend als hoopte hij me nog op te winden voor een trio of wat.

“Goddomme, kan mij dat nou schelen.. Ga dan in de oefenruimte ofzo verder.. Niet hier in elk geval..”

“Bedaar nou toch man, als je ons even een half uurtje met rust laat is ‘t bed weer van jou,” zei Jozef nu. Ik kreeg weer zin ‘m door elkaar te rammelen, of z’n kloten - die inderdaad groot waren zoals Mano had gezegd- een kopje kleiner maken.

“Wat denk je nou wel? Zal ik es in jouw bed voor jouw ogen jouw liefje neuken?” zei ik kwaad.

“Je hebt m’n liefje al geneukt heb ik gehoord,” zei Jozef op een irritant toontje terug.

“Wat.. Julien? Da’s je ex toch?”

“Ja, maar al was dat niet zo, je neukt maar raak, ik zou daar niet zo moeilijk over doen.”

“Nou, ik wel, rot op nu, anders trap ik je ballen een maatje kleiner,” riep ik nu weer met stemverheffing. Mano giechelde, wat me nog meer irriteerde en waarop ik ‘m dus een “t is niet grappig’ toesnauwde.

De jongens kleedden zich aan en vertrokken zwijgend de kamer uit. Waar ze heengingen weet ik niet.

Ik bleef verslagen achter en ik kon een paar tranen uiteindelijk niet meer inhouden.

De lakens trok ik gelijk van het bed af en gooide ik in de was.

Ik had zin de hele kamer in de fik te steken en weg te gaan en nooit meer terug te komen.

Maar dat deed ik natuurlijk niet. Ik zou Mano nooit in de steek kunnen laten, wat ie ook deed. Ik hoopte maar dat ie inderdaad op een andere kamer verder zou gaan en straks terugkomen.

Maar hij bleef weg. Een hele tijd en ik voelde me ZWAAR ellendig.

Nu weer, als ik eraan terugdenk.

Ik zat de hele verdere middag en avond op Mano te wachten en kon me niet op m’n werk concentreren. De muren kwamen op me af. Ik had geen zin zonder hem warm te eten en smeerde alleen even een boterham in de keuken.

Daar was prompt niemand met wie ik erover zou kunnen praten. Nina woonde trouwens niet meer bij Tina, maar was bij haar vriend ingetrokken, dus ik zag haar ook minder. Ze zou er nu ook wel niet zijn.

Ik twijfelde Timo te bellen, maar dat voelde als een zwakgebod. Die zou er maar weer dankbaar misbruik van maken. En als ik Wouter zou bellen zou die 't weer aan Timo vertellen natuurlijk.

Ik probeerde wat afleiding te zoeken door wat dansspasjes van de vorige avond te oefenen in de kelder. Soms kwamen er wat meiden meedoen als ze de muziek hoorden, maar vanavond kwam prompt niemand. Het verveelde dus ook al gauw en ik stopte maar weer. Ik wist dat ik bijna overal kon aankloppen voor een goed gesprek (en bij de meeste meiden voor meer) maar daar had ik geen zin in.

Uiteindelijk bekeek ik de band van de party nog maar een keer en daar knapte ik wel beetje van op. Beetje veel, want ik begon ineens vurig te verlangen naar Timo.

't Was al bijna 10 uur 's-avonds... Zou hij nog op zijn?

Hij werkte in een tuinbouwbedrijf en moest vaak vroeg beginnen.

M'n verlangen naar Timo begon echter zo intens toe te nemen, dat ik naar de telefooncel liep (de telefoon in 't huis was opgeheven, er werd teveel gesjoemeld met betalingen en de rekening kon zo niet betaald worden) en z'n nummer draaide.

Hij nam gelijk op.

"Túúrlijk Rob, je bent altijd welkom, kom maar," zei hij gelijk hartelijk op mijn schoorvoetende vraag of ik zo laat nog langs kon komen, daar ik 'm miste. "Kom maar snel, dan kunnen we lekker samen douchen," nam hij m'n laatste twijfel weg.

Ik liet een briefje voor Mano achter en vertrok, met de fiets. Nog geen 20 minuten later stond ik voor Timo's deur.

Hij trok me direct naar binnen tegen zich aan en begon me heftig te zoenen.

Ik voelde me in z'n stevige armen weer helemaal slap worden (behalve in m'n kruis dan 😊).

Na een paar minuten liet hij me los en vroeg of ik wat wou drinken. Ik knikte.

Hij had mijn t-shirt aan zag ik. Het zat strak om z'n gespierde bovenlijf. Ik lachte terwijl ik zei: "Zit ie lekker, mijn t-shirt?"

"Heerlijk.. mag ik 'm houden? Krijg jij er één van mij," zei Timo terug.

"Ik heb die van jou bij me."

"Je krijgt een andere van me, met m'n geur eraan."

Ik vond 't beetje flauwekul maar kreeg er toch één van Timo mee, waar ik achteraf erg van genoot. Nooit geweten dat alleen een geur zo opwindend kon zijn.

"Moet je vroeg op morgen?" vroeg ik.

"Ik meld me wel ziek, maak je niet druk. Blijf lekker slapen."

"Hé ik wil niet dat je door mij in problemen komt..." zei ik bezorgd, "Ik moet zelf toch ook vroeg naar school."

"Zullen we maar naar bed gaan dan.. mmm.. en lekker douchen?" vroeg Timo, me geil aankijkend.

We dachten zalig. Hij zeepte me, terwijl ie achter me stond, van top tot teen, langzaam, sensueel, erotisch. Arm voor arm, schouders, rug, borst, buik, billen, ene been, andere been.. Z'n handen gleden zachtjes wrijvend langs m'n binnen- en buitenbeen naar beneden. Ik pakte automatisch m'n lul beet.

"Hé, afblijven.. laat dat Timootje maar doen."

Hij kwam overeind en begon, van achter nog steeds, m'n lul met ingezepte handen te strelen.

Zijn harde wipte ook lekker tegen m'n kont aan. We stonden naast de douchestraal, beetje koud, maar ik had er nauwelijks erg in.

"Waar heb ik nou deze eer aan te danken.. dat je me zo laat nog bezoekt?" fluisterde Timo onderwijl in m'n oor.

"Gewoon, ik miste je."

"'t Was wel een verrassing.. ik dacht toevallig al de hele avond aan je, daarom dat ik dat shirt van je droeg. En daarmee verlangde ik helemaal naar je..." Hij sabbelde in m'n nek en trok me harder af terwijl ie van achter tegen me aanstootte. Z'n pik wreef zo'n beetje, rechttop, tussen m'n bilnaad, z'n ballen ketsten tegen m'n aars.

"'t Is vast telepathie Tiem," hijgde ik.

"Of meer... had je niet genoeg aan Mano?"

"Nee.. ja..O.. Tiem.... ik kom..shit.. ik ga komen.." hijgde ik.

"Kom maar op," hijgde Timo terug, me nog wat steviger trekkend en flink tegen me aanstotend.

Ik hield 't niet meer en spoot paar flinke stralen tegen het douchegordijn.

Timo greep me nog harder vast en streek op en neer tegen m'n kont. Z'n lul werd harder en harder leek wel, en al gauw voelde ik zijn warme stralen over m'n billen stromen terwijl hij zo hard kreunde dat de burens 't gehoord moeten hebben.

We spoelden ons af onder de douche, droogden ons af en kropen toen lekker samen naakt in bed.

Na wat kletsen begon hij alweer opgewonden te raken. Hij streelde met zijn krachtige handen over m'n hele lichaam.

"Toe Tiem, ik ben nog niet zo ver," weerde ik af.

"Hoe ver? Je hoeft niks van mij Rob, ik wil alleen een beetje met je spelen, mag toch wel?"

Ik liet wat afwerend gebrom horen.

Hij merkte blijkbaar dat ik weinig meegaf, want hij stopte en draaide zich op z'n rug.

"O trouwens, over 2 weken ben ik jarig. Dan geef ik een feestje. Je bent van de partij neem ik aan?" zei hij opeens.

“Ja tuurlijk, leuk,” zei ik. “Hoe oud word je ook weer?” Ik vond 't stom dat ik 't niet meer wist.

“23.” Het feestje zou op een zaterdagavond zijn, waarschijnlijk de 26^e, bij hem thuis, met veel drank, drugs muziek en natuurlijk veel mooie jongens.

“Hoe moet dat er allemaal inpassen?” vroeg ik.

“Bij mij past alles,” grinnikte Timo en hij draaide weer naar me toe, pakte me beet en begon wat aan me te frunniken.

Het maakte me weer opgewonden, voor hem aanleiding door te gaan. Ik voelde me nu wel volkomen veilig bij hem. M'n aanvankelijke schroom was volledig verdwenen.

Toch kon de gedachte aan Mano me niet loslaten, en m'n aandacht verslapte.

Timo had intussen m'n hol alweer gevonden en vingerde me verwoed. Ik probeerde te genieten maar m'n gedachten dwaalden weg. Timo tongde me voluit, nat en intens, en even overheerste 't genot m'n gedachten en was ik er weer 'bij'. Z'n lustigheid stak me aan en ik voelde de opwinding door m'n hele lijf. Wat was ie toch heet. Misschien nog wel meer dan Mano.. Mano, o Mano.. Shit, ging ik weer.

Timo deed in een handomdraai een condoom om. Hij zat al om voor ik kon protesteren.

Ik wilde het, ik wilde het niet..Timo trok m'n bovenste been over z'n heup en probeerde me van vooraf te penetreren.

Ik voelde nu toch weerstand toen z'n dikke staaf m'n gaatje in probeerde te dringen. Timo keek me hitsig aan en zei:

“Kom Rob, ontspan nou.”

Maar ik was daar niet toe in staat. Timo likte aan een tepel en vingerde me verder met veel glijmiddel.

Ik voelde echter m'n kringspier zich verzetten en ik werd slapper. Timo merkte het en begon m'n ballen te likken. Even voelde ik me weer opgewonden raken, maar toen hij weer omhoog kwam en opnieuw probeerde me te neuken verslapte ik weer.

“Je bent er niet bij met je gedachten hè,” zei Timo zacht.

Op dat moment had ik het gevoel te kunnen gaan janken. Ik vocht tegen m'n tranen.

“Klopt,” wist ik slechts uit te brengen.

“Wat is er? Is er iets met Mano?” vroeg hij, me intussen nog lichtjes vingarend.

Ik kon niks meer zeggen, anders zou ik de tranen niet meer tegen kunnen houden. Ik draaide m'n hoofd opzij.

Timo liet m'n anus los en boog wat over me heen.

“Ben je daarom hierheen gekomen? Heb je ruzie met Mano?” vroeg ie lief. “Je kan me alles zeggen, dat weet je toch hè.”

Ik keek ‘m aan. 1 Traantje wist toch door te pinkelen.

“De klootzak lag met Jozef in mijn bed,” gooide ik er nu uit.

“Och jemig,” zei Timo meelijdend, terwijl hij me stevig omhelste en tegen zich aantrok weer op z’n zij liggend.

“Fijn dat ik kon komen Tiem, ik ben blij dat ik bij jou ben,” zei ik zacht.

“Je mag hier altijd komen, dat weet je toch.” Timo streek troostend over m’n achterhoofd met z’n ene hand. De andere streelde m’n rug.

We lagen een tijdje zo zwijgend ineengestremd.

“Je mag hier blijven zolang je wil,” zei Timo na een poosje.

Daar had ik nog niet over nagedacht.

Wat zou ik zeggen en doen als ik morgenmiddag weer thuiskwam? En zou Mano kwaad zijn dat ik de hele nacht was weggebleven? Of was ie zelf ook de nacht bij Jozef gebleven?

Was het nu uit? Wilde ik dat? Nee, voor geen goud. Ik wou Mano vergeven, zoals altijd. Maar ik was ook nog kwaad, heel kwaad. En bang. Was er meer tussen Mano en Jozef dan gewoon seks? Ik had geen idee, zo goed kende ik Jozef niet, en Mano had niet veel over hem gezegd.

“Pieker nou maar niet. Neem rustig de tijd. Je kan hier altijd terecht, ik ben er voor je,” zei Timo geruststellend. Hij kon toch wel lief zijn. Of was dit puur eigenbelang? Wilde hij wel graag voordeel uit de situatie trekken en was ik gewoon een tijdelijk seksspeeltje? Kon ik weer vertrekken zodra hij genoeg van me had?

Daar wilde ik niet over nadenken. Nu was ‘t goed.

Zijn gladde, gespierde lichaam lag veilig tegen me aan.

Ineens kreeg ik weer vreselijk zin om ‘m te neuken en ik begon hem te zoenen en strelen. Timo raakte direct weer opgewonden. We rolden over elkaar heen en zoenden als gekken.

“Mag ik jou neuken Timo?” vroeg ik even later voorzichtig. Timo keek me lachend aan.

“Vooruit dan maar weer, voor deze keer,” zei hij, en hij trok z’n condoom af.

Ik pakte een andere, en het glijmiddel en begon nadat Timo op z’n buik was gedraaid, zijn hol te bewerken. Ik wilde m’n pik er ‘t liefst meteen insteken, maar beheerste me nog even en kwijlde over Timo’s rug terwijl ik ‘m stevig vingerde. Hij kreunde “stop ‘m er maar in Rob”, wat ik me geen twee keer liet zeggen. ‘t Was of een lang jeukende bult eindelijk gekrabd werd toen ik zijn warme hol ingleed. Ik liet de bil los die ik opzij had geduwd om erin te komen en ik voelde zijn stevige kringspier om m’n pik drukken. ‘t Was of alle spanning en zorgen van me afvielen. Er was alleen nog nu, dit genot, en ik gaf me over aan m’n wellust. Ik neukte als een bezetene. Timo was al net zo geil en drukt zijn kont stevig tegen me aan.

Hij lag met z'n buik plat op het bed en bewoog tegen me in. Hij kwam nog wat omhoog met z'n kont en kreunde:

"Pak m'n lul beet."

Ik voelde onder z'n buik en pakte z'n harde staaf beet. Ik kneep en trok 'm zacht. Ik liet m'n duim over z'n vochtige eikel glijden en al snel voelde ik z'n spul over m'n duim druppen, terwijl hij een diepe intense kreun slaakte. Ik perste mij nog wat dieper in 'm en voelde dat bij mij ook de boel barstte. Ik beet in Timo's schouder terwijl ik het genot van totale ontlading door me heen liet sidderen. Met een laatste stoot liet ik m'n orgasme zijn lichaam instromen.

Hij schokte nog na en ik voelde onze energieën in elkaar opgaan.

"Aah.. Robbert, er is er niet één die zo lekker kontneukt als jij," kreunde Timo toen ik van 'm afkroop.

"Dat zal wel," lachte ik.

Timo draaide zich naar me toe.

"Echt hoor, ik laat me niet graag nemen, maar jij bent een uitzondering." Hij glimlachte me genotzuchtig toe.

Ik draaide op m'n rug en genoot zwijgend na. Timo trok m'n condoom af en liet de inhoud over m'n buik lopen. Ik reageerde niet. Ik lag alweer over Mano te piekeren.

"Ik meende het hoor.. dat je hier een tijdje mag blijven," zei Timo.

Ik keek 'm aan. "Dank je," zei ik zacht, "maar ik laat me niet door die Jozef weggagen. Ik ga er echt niet uit voor hem. No way. Mano moet zelf maar oprotten als ie bij die Jozef wil blijven."

"Goed Rob, maar je mag zo vaak komen als je wil," zei Timo weer lief.

We waren allebei te moe om verder te praten en vielen al snel in slaap. Ik was blij dat ik bij hem terecht kon.

Vr. 10-12

De volgende ochtend versliepen we ons natuurlijk en 't was racen geblazen. Vooral voor Timo. Wou hij me nog naar school brengen ook, al was 't midden in de stad, de andere kant op van z'n werk.

"Ik ben toch al veel te laat," was z'n commentaar.

Maar ik redde het nog wel met de fiets, net aan. Ik kwam op 't nippertje de klas inrennen.

Het boeide me toch niet meer, die hele school. Toch kreeg ik nu van sommigen die hadden gehoord dat ik stopte teleurgestelde reacties. Vooral van de meisjes. Had ik toch niet gedacht, ik dacht dat iedereen me een sukkel vond. Viel weer mee.

Maar goed, ik beloofde nog wel es langs te komen, en misschien naar de eindejaarstentoonstelling te komen kijken in juni.

In de loop van de week had ik m'n overige tentamenresultaten trouwens ook ontvangen. Ze waren niet eens zo slecht. Maar ja, nu was 't te laat, ik ging al van school af. De lol was er voor mij toch al af. Ik heb nadien ook nooit meer een penceel aangeraakt.

Ik ging die middag nog naar m'n werk en bleef er zo lang mogelijk. Ik had geen zin Mano onder ogen te komen.

Ik was pas tegen 7 uur thuis. Mano was superchagrijnig en zei geen woord.

Ik ook niet. Ik zou om 8 uur gaan repeteren met de band en daarna naar Timo gaan. Ik had hem beloofd tegen half 11 bij hem te zijn, zoals elke vrijdagavond tegenwoordig.

Mano wou niet mee vanavond.

"Ga maar naar je ballenvriendje," zei ik cynisch.

"We gaan naar een gay-dancing," zei Mano. O, dat had ie al afgesproken dus.

"Veel plezier," zei ik cynisch terug.

Maar ik vond 't niet leuk. Ik wou 't bijleggen. Ik wou 'm in m'n armen sluiten en zoenen en de hele avond bij hem zijn. Ik had eigenlijk al geen zin meer naar Timo te gaan. Zonder Mano was het toch niet zo leuk. Bovendien voelde ik me dan 't enige kleine jongetje tussen de volwassenen.

"Waar ben je nou eigenlijk kwaad over? Dat ik Jozef uit m'n bed joeg? Dat ik bij Timo ben blijven slapen?" vroeg ik uiteindelijk aan Mano, toen ik de stilte niet meer kon verdragen.

Maar Mano bleef hardnekkig zwijgen. Echt irritant.

Dus om 10 uur, na 't oefenen, ging ik toch maar alleen naar Timo's huis. Toen ik me omkleedde op m'n kamer was Mano er niet. Al naar Jozef zeker.

35. Spannend spel en een scharrel

Vr. 10-12-82

't Was druk bij Timo. Arno, Sean, Matthieu, Wouter, Jesse, Michael en, tot m'n verrassing, Julien, waren er ook.

Ik had me voor de variatie ook maar es wat sexyer gekleed: een zwarte skylerenbroek, die ik op de markt had gevonden, en een voor mijn doen sjiek, wit bloesje, dat ik met open boord en niks eronder droeg.

Met gel m'n haar naar achter gekamd ('t was alweer vrij lang gegroeid, nooit tijd naar de kapper te gaan laatste tijd), en wat mascara zag ik er goed uit al zeg ik 't zelf.

De jongens waren al flink aangeschoten toen ik binnenkwam merkte ik. Ze waren vreselijk jolig.

"Hé Rob, doe je mee?" vroeg Wouter toen ik een plek zocht om te gaan zitten.

Ze deden een spelletje, gebaseerd op truth or dare. Ik vroeg hoe 't ging en Wouter legde 't uit. Je kon kiezen tussen 'wagen' of 'waarheid'. Dan kreeg je via een kaart een opdracht (bij 'wagen') respectievelijk vraag (bij 'waarheid') die je moest uitvoeren cq beantwoorden (eerlijk). 't Ging natuurlijk allemaal over seks.

Vragen waren bv. wat je grootste fantasie op seksgebied was, je laatste 'kunstje' in bed, je eerste ervaring etc.

Oprachten waren bv. tongzoenen met degene die links of rechts van je zat, je geval laten zien, een bierflesje pijpen etc. Ik deed mee, daar was geen ontkomen aan, ze haalden me met z'n achten over. En ik zag m'n kans misschien Michael wat op te hitsen, dus ik waagde het erop, al vond ik 't eng.

Ik was al snel aan de beurt tot m'n schrik. Aangezien ik de opdrachten nog niet aandurfde koos ik voor 'waarheid'. Ik moest opbiechten met wie ik 't allerliefst zou neuken op deze hele wereld.

"Marilyn Monroe," loog ik.

"Wat, een lijk?" grapte Sean.

"Uh.. nou dan Natasja Kinsky." Dat was toen ook een beroemde actrice, voor wie dit niet weet.

"Is dat de waarheid? Volgens mij niet," zei Julien uitdagend. Maar ik bleef stug volhouden.

"Je moet 100% eerlijk zijn, anders mag je niet meer meedoen," zei Timo.

"Dat ben ik."

Men nam 't maar aan en we gingen verder. Maar of 't lot er mee speelde, de volgende ronde vielen de dobbelstenen weer op mij (er werd steeds 't aantal ogen afgeteld van de laatste die geweest was en ik gooid 9).

Ik koos nu maar voor 'opdracht', daar ik de waarheid toch wat riskant vond. Liegen was niet m'n beste kant.

"Zoen degene in de kamer met wie je 't liefs naar bed zou willen," las Wouter de opdracht voor. Shit, stond dat echt op 't kaartje of waren ze me uit de tent aan 't lokken? Moest ik mezelf alsnog laten kennen? Verlegen keek ik de kring rond.

"Eerlijk zijn hè Rob," waarschuwde Sean nog.

"Wie denken jullie dat ik kies?" vroeg ik om uitstel te creëren.

"Hé, 't is jouw beurt een opdracht uit te voeren, niet de onze," zei Matthieu.

"Allemaal dan," grapte ik. "Zal ik 't kringetje rondgaan?"

“Kom op Rob, je moét er één kiezen,” moedigde Julien aan. Ik stond aarzelend op. Zou ik Julien maar nemen? Ik liep een stukje zijn kant op. Maar op 't laatst vatte ik moed, en draaide me om naar Michael. Ik bukte over 'm heen en zoende hem snel, kort en heftig op de mond. Ik draaide me gelijk weg en met een knalrood hoofd ging ik weer zitten.

De jongens hadden dolle pret om deze onverhoedse aanval, en ik voelde Michaels geamuseerde blik nog een hele tijd op me gericht. Ik was helemaal van m'n apropos door dit spannende voorval en een poosje was ik er niet erg meer bij met m'n gedachten. Maar ik kreeg nog zo veel opwindende dingen te zien en doen dat ik wel weer op moest letten. Ik kwam helaas niet meer bij Michael uit, noch hij bij mij. Maar wel Sean (als m'n linkerbuurman), die ook te gek was.. zo'n lekker stuk. Ik moest met hem m'n favourite standje uitbeelden. Met opnieuw rode oortjes ging ik op 'm zitten en wipte flink hard op en neer.

“Die vind ik ook lekker Rob,” grinnikte Sean me toe.

“Ik doe 'm eigenlijk liever andersom,” zei ik verlegen.

“O, dan doen we dat ook nog even toch.. kom ga zitten.”

Hij stond al op toen ik van z'n schoot af ging en Wouter die naast hem zat trok me gelijk op de bank waar Sean net zat. Sean gaf me 't laatste duwtje en ik zat nog amper of hij kwam op mijn schoot zitten. Hij hopte lekker wild op en neer en keek me daarbij best wel heel geil aan. Ik begon overdreven te kreunen om er maar wat komediespel van te maken en zo m'n verlegenheid te verbergen. Ze vonden 't allemaal prachtig. M'n hart klopte nog een tijdje na.

Een andere ronde moest ik Julien (die mij had gekozen) uit een bierflesje die ik tussen m'n benen onder m'n kruis geklemd hield laten drinken. Verder gaf Wouter me nog een blik in z'n slip (tijdens mijn beurt). Hij had een flinke harde zag ik wel in de gauwigheid.

Ook de anderen deden zeer spannende dingen. Timo moest 5 chippies tussen z'n bilnaad klemmen die Julien ertussen stak, Julien liet zich door Wouter en Sean tegelijk swaffelen (hun pikken tegen z'n wangen zwaaien), Matthieu liet zich door 3 man op z'n blote kont slaan, Timo dompelde z'n pik (met condoom) in een glas met advocaat en liet 't door Jesse aflikken.. En 't mooist van alles: Jesse moest 5 minuten tongen met Michael. Ze protesteerden uit alle macht, maar de opdracht had 't zo beschikt. Jesse had met een dobbelsteen het aantal ogen moeten gooien dat ie naar links moest aftellen en met de persoon op wie hij uitkwam moest ie zoenen, z'n eigen broer dus prompt. Ze trokken er een heel vies gezicht bij maar 't was evengoed geil. Onder alle aanmoediging en gejoel van de anderen, die dit kennelijk ook nog nooit hadden meegemaakt, kregen ze geen kans te vroeg te stoppen, en ze slurpten lekker aan elkaars tong. Toen ze klaar waren goot Jesse overdreven een halve fles bier leeg over z'n mond, wat naar kin en borst droop, zodat z'n t-shirt lekker nat werd, om de zoen 'weg te spoelen', zoals hij verklaarde.

Ik zat de hele avond met rooie koontjes en een stijve lul. De 'goden' waren me nog enigszins goedgezind gelukkig.. Ik hoefde mijn geval of blote kont niet te tonen, alleen m'n tepels, waar ik mee moest spelen. Dat ging me nog wel redelijk goed af zonder te blozen, al werd ik wel verlegen van de smullende blikken, o.a. van Jesse had ik 't gevoel, maar ik durfde hem niet aan te kijken. Michael al helemaal niet natuurlijk. 't Was echt een superspannende avond, Mano had lekker flink wat gemist, eigen schuld.

Ik was dol van opwindning toen 't spel was afgelopen en Wouter, Sean, Jesse, Arno en Michael aankondigden naar huis te gaan. Matthieu en Julien bleven slapen.

Ik was wel benieuwd wat die twee gingen doen, maar kreeg er weinig zicht op helaas. Ze waren plotseling naar de logeerkamer vertrokken en toen ging ik ook maar met Timo naar zijn slaapkamer.

“Genoten Rob?” vroeg ie me zodra we op z'n bed lagen.

“Wouw, ja tuurlijk.”

“Waarvan 't meest?”

“Ik denk.. toen Sean Julien van achter droogneukte. Hij deed 't heel sexy.”

“Eerlijk zijn Rob.”

Ik bloosde. Natuurlijk had ik 't meest van m'n zoen met Michael genoten al was 't maar kort geweest.

“Die show van de broers,” zei ik maar.

“Die vind jij wel leuk hè,” grinnikte Timo.

“Wie zegt dat?”

“Je rooie koontjes... vooral toen je Michael zoende.”

Ik zei maar niks, m'n alweer opkruipend schaamrood verried me toch al.

“Kom maar lekker bij Timo... ik bevredig die ongedurige jongen hieronder wel voor je..” grinnikte Timo terwijl ie in m'n kruis kneep.

Al snel waren we uit de kleren en stevig aan 't zoenen, likken en aan elkaars geslachtsdelen aan 't prutsen. Ik kon m'n orgasme dit keer echt niet lang inhouden en nog voor Timo de kans kreeg me te neuken kwam ik al klaar zodra ie z'n vingers in m'n hol stak.

Timo wou me alsnog neuken, maar kwam zelf ook klaar toen ie alleen nog maar z'n eikel in m'n kont had gedrukt, dus we stonden redelijk quitte.

Ik bleef weer bij 'm slapen. Hij wou nog een keer, maar ik kon ineens niet meer. Ik miste Mano toch weer.

Za. 11-12-82

De volgende ochtend ging ik dan ook maar bijtijds naar huis, en Timo kreeg weer geen kans me te pakken, al probeerde hij 't in bed, onder de douche en in de keuken onder 't oog van de andere twee, die ook al op waren.

Dat feest ging dus niet door.

Maar ik beloofde Timo dat ik van de week nog een keer langs zou komen. En natuurlijk op z'n verjaardag, al viel 't op kerst.. Daar had ik nog niet over nagedacht verder.. Wist niet eens wat m'n ouders precies wilden doen dit jaar. Zouden ze 't nog steeds samen willen vieren met de oma's?

Hoewel ze gescheiden waren kwam Papa nog wel met dit soort gelegenheden mee, zonder z'n vriendin. Die nam hij alleen mee naar z'n eigen moeder (m'n beide opa's waren al overleden).

Vorig jaar Kerst had ie nog in 't oude gezinsverband gevierd. Dit om mij en Frederik met name geloof ik. Wij hadden geen behoefte het met hem en z'n nieuwe vriendin te vieren. Sinterklaas hadden we dit jaar voor 't eerst niet meer gevierd.

Timo nodigde me ook voor vanavond uit mee te gaan stappen. Ik had echter nog wat werk dus hield 't af.

Ik hoopte vurig dat Mano al thuis was, maar nee, hij was er nog niet. God weet waar hij uithing. De anderen van het huis hadden hem sinds gisteravond niet meer gezien.

En hij kwam ook niet rond etenstijd, noch de rest van de avond. Zou ik toch maar met Timo en de anderen gaan stappen dan? Misschien kwam ik Mano wel in 't gaycafé tegen (daar zouden ze heen gaan had ik begrepen, maar welke wist ik niet).

Ik wachtte nog tot 't laatste nippertje maar toen Mano er rond half 10 nog niet was belde ik Timo of ik nog mee kon. Dat vond ie natuurlijk prima. Hij bood me aan me op te halen, en ik overwoog even daar op in te gaan. Zo kon ik misschien nog wraak nemen op Mano door hem bij mij te laten slapen die nacht. Maar dat vond ik niet echt logisch, nadat ik Mano daarvoor uitgescholden had. Ik zei Timo dus wel met de fiets naar hem te komen.

Ik had me al opgedost, en vertrok dan ook meteen maar.

We vertrokken met de zelfde groep als gister. Maar in de gaybar ontmoetten we ook nog... Branco en Fokke!

Ik was nooit eerder in een gaycafé geweest en ik keek m'n ogen uit.. De meest fantastische figuren liepen er rond.

We gingen met de hele groep aan een tafeltje zitten. We hadden flink bekijks, niet te verwonderen, want we waren met z'n allen bij elkaar een lekker stel jongens. Kan niet anders zeggen.

Maar de meesten die een poging deden één van ons te versieren werden afgewimpeld. Alleen Matthieu flirtte er flink op los met deze en gene. Iedereen die op Branco, Sean, Jesse, Timo of Julien, de meest gewilden onder ons, afkwamen werden zonder meer op Matthieu afgewimpeld, die ze graag overnam. Zonder succes, maar dat deed hem niet. Hij gaf niet snel op. Aan zelfvertrouwen geen gebrek. Julien flirtte wel, maar poeierde ze dan vervolgens weer af.

Ik had ook sjans. Een Spaans uitzierend typ aan een tafeltje verderop zat de hele tijd naar me te kijken. Ik ontweek z'n blik, al vond ik 't best een stuk zo op afstand te zien. Maar ik vond 't niet fair tegenover Timo met een ander te flirten. En intussen dacht ik nog aan Mano. Ik verlangde naar hem en miste hem. Ik had nu geen behoefte aan een vluchtig avontuur, al gaf wat aandacht misschien wat afleiding. Ik was toch te verdrietig om Mano om daar echt van te kunnen genieten.

Timo merkte m'n aanbidder wel op geloof ik, want hij fluisterde me toe:

"Je hebt hier zo beet als je wil."

Ik keek hem aan en zei terug:

"Waarom, ik heb jou toch?"

Timo lachte maar zei niets terug. Dat verontrustte me wel wat. Misschien was ik ook wel schijnheilig, want als ik de kans zou krijgen Branco, Jesse of vooral Michael te krijgen, zou ik die niet laten schieten. Maar ik zou dat niet laten merken, al kon ik de hele avond wel naar ze kijken. Van de blik van Michael, die tegenover me zat werd ik al geil.

"You set my soul on fire," hoor ik nu zingen op radio terwijl ik dit schrijf. Dat gebeurde er precies met mij. De hele sfeer maakte me opgewonden. Vooral als Michael even mijn kant opkeek moest ik me bedwingen niet onder de tafel 'per ongeluk' tegen z'n benen te stoten. Ik uitte m'n lustgevoelens maar een beetje op Timo naast me, door o.a. met m'n dijbeen tegen de zijne te schuren. Maar hij deed wat afstandelijk, dus hield ik er op gegeven moment maar mee op.

Hij praatte veel met de andere jongens en negeerde mij nogal. Ik weet niet waarom. Ik snapte het niet eigenlijk.

Ik zat helemaal in 't hoekje tegen de muur, dus had verder ook niemand om te praten. Alleen Michael tegenover me, maar ik wist niet wat te zeggen en hij sprak al met anderen. Ik stak maar een joint op en bood 'm Michael als eerste aan om Timo jaloers te maken. Terwijl Michael van de joint trok keek ik geil toe. Ik kon gewoon niet normaal naar 'm kijken. Ik werd acuut opgewonden als ik in z'n ogen keek. Ik probeerde normaal te kijken, maar dat lukte niet. Hij reikte me de joint terug aan en ik gaf 'm aan Timo, terwijl ik tegen 'm aanleunde.

"Ik heb een stijve," fluisterde ik in z'n oor, terwijl ik intussen naar Michael bleef kijken. Ik kon niet anders meer.

"Wat wil je dat ik daaraan doe?" vroeg Timo hardop, zodat iedereen 't kon horen. Ik raakte in verlegenheid.

"Uh, niks, denk ik," stamelde ik.

Timo lachte.

"Deze jongen heeft een klein groot probleem, geloof ik," zei hij hardop tegen iedereen die 't maar horen kon.

Ik ging weer rechtop zitten en concentreerde me op de joint om me uit de genante situatie te proberen te redden.

Michael, en Arno, die naast 'm zat, keken me geamuseerd aan.

Ik begon me draaiërig te voelen door de joint en 't glas jenever dat ik op had. Wazig keek ik naar Michael en 't drong niet erg tot me door wat hij tegen Timo zei. Iets van dat 't zijn taak was mij met m'n probleem te helpen ofzo.

"Ik denk dat ie door iemand anders geholpen wil worden," hoorde ik Timo zeggen. Probeerde hij me aan Michael te koppelen? Hoop kwam opsteken en ik voelde m'n hart als een razende kloppen.

“Wat is ‘t probleem jongen?” vroeg Michael nu rechtstreeks aan mij. Bonk bonk bonk.. En blozen natuurlijk weer. Voor ik er erg in had flapte ik eruit: “Jij bent ‘t probleem.”

Michael begon hardop te lachen.

“Leg dat eens uit,” zei hij toen hij wat bijgekomen was van z’n lachbui. O, die ogen...

Ik raakte zodanig de kluts kwijt, en m’n hart raasde nu zo hard dat ik bang was dat die zou exploderen ofzo. Ik kon het niet meer verdragen, ik werd zo overrompeld door m’n lustgevoelens en de bedwelmende blik van Michael, dat ik eraan moest ontsnappen. Vlug mompelde ik: “Doet er niet toe... sorry, ik moet effe pissen.” Ik drukte de joint uit en stond op. Ik voelde de ogen op me gericht toen ik half draaierig achter de stoelen langs strompelde en wankel naar de wc liep.

Ik had een stijve. En hoe! Pissen lukte voor geen meter. Ik zag de blikken van de pissende kerels naast me op me gericht (‘t was vrij groot café, met grote toiletruimte), en ik deed m’n broek maar gauw weer dicht. Ik probeerde tot bedaren te komen. De wc’s waren bezet. Maar ik wist dat ik niet meer tegenover Michael kon gaan zitten zonder m’n ‘probleem’ opgelost te hebben. Ik moest echter wel, want zo’n vieze kerel begon al handtastelijk te worden. Kwaad duwde ik z’n hand van m’n heup weg. ‘t Hielp wel om wat slapper te worden, en toen ik even m’n gezicht nat maakte bij de wastafel werd ik ook weer wat nuchterder.

Ik liep langzaam terug naar ons tafeltje. Ineens stond de ‘Spanjaard’ voor me. Van dichtbij vond ik ‘m toch niet zo knap. En bij Michael viel sowieso iedereen in ‘t niet. En ik had net zo lief Timo, of nog liever Julien.

“Hé stuk,” zei de man tegen me. Ik schatte hem een jaar of 25.

“Hoi,” zei ik terug.

“Nieuw hier?” vroeg hij.

“Ja,” zei ik weer kortaf. Ik was nog steeds dizzy en wist maar half wat ik zei en deed.

“Ben je met je vriendje?”

“Nee,” zei ik, halfautomatisch antwoordend. Mano was er immers niet.

“Een stuk als jij heeft toch wel een vriendje?”

“Ja, dat wel.”

“Waar is ie dan?”

“Weet ik niet.”

“Lekkere vriend, laat ie jou zomaar stikken?”

“Ja,” zei ik weer naar waarheid. Ik was blij met de afleiding, want ik durfde nog niet terug naar m’n tafeltje. Timo zou vast plagerige opmerkingen maken.. en wat zou Michael wel denken?

“Dan is ie gek.. Hé, ik ben Raymond, zeg maar Ray,” zei de jongeman, “en jij?”

“Robbert,” en ik schudde hem de hand. “zeg maar Rob.”

“Oké, Rob. Heb je zin om te dansen?”

“Kan dat hier dan?” vroeg ik.

“Ja, wist je dat niet? In de kelder is een dancing.”

“O.. Ja.. straks misschien, met m’n vrienden,” zei ik afhoudend.

“Kunnen die niet zonder jou?”

Dat was een goeie vraag.

“Ik niet zonder hen,” antwoordde ik eerlijk. Ray keek me verleidelijk aan.

“Vast wel,” zei hij uitdagend.

Ik twijfelde. Ik vond ‘m wel leuk, maar niet heel bijzonder. Anderzijds was ‘t de manier om even aan m’n afgang te ontsnappen.

“Ik kan je wel aan ze voorstellen,” zei ik toen maar, al wist ik niet of dat slim was. Ik wilde niet de indruk wekken dat ik een man aan de haak had geslagen. Maar misschien kon ik ‘m aan Matthieu kwijt.

“Je vrienden interesseren me niet, jij wel,” zei Ray terug.

Dit ging me wat te snel. Ik wou al aanstalten maken om terug te lopen toen hij zei: “Wil je wat drinken?”

“Nee dank je, ik heb nog,” loog ik.

Ray drong niet meer aan en ik liep terug naar m’n plaats. Wat schetste m’n verbazing, op mijn plek zat één of andere blonde stoot, die overduidelijk met Timo aan ‘t flirten was, die daar flink op in ging.

Ik had dus al spijt dat ik Ray had afgewimpeld, maar was vooral kwaad. Hoe kon Timo die gozer mijn plek laten innemen als ik 2 minuten naar de wc was?

Ik liep naar m’n stoel. Timo keek verstoord op.

“Hé Robbert, sorry je plek is vergaan,” zei Timo droog.

“Ga je altijd zo met je vrienden om? Niet even hun plek vrijhouden als ze naar de wc zijn?” vroeg ik koeltjes.

“Ik wist niet hoe lang je weg bleef.. en je stond met dat lekkere ding te praten, ik dacht, die komt niet terug.”

“Nou, wel dus,” zei ik bits.

“Zat jij hier? Ga maar zitten,” zei de blonde schoonheid tegen me. ‘t Was echt een sexy ding, ik begreep wel dat Timo mij daar voor liet stikken. Maar ik voelde me toch flink bedrogen. Vooral nu ik net zelf wel iemand had afgeslagen voor Timo.

“Nee laat maar,” begon ik, maar de jongen stond al op, en Timo ook, toen de jongen hem vroeg te gaan dansen.

Verslagen ging ik zitten.

Ik had nog een klein beetje wíed en shag en begon maar weer een joint te rollen, hoewel ik nog duizelig was van de vorige. 't Huilen stond me nader dan 't lachen. Michael zat wat met Arno te vozen, dus van hen hoefde ik ook geen troost te verwachten. De anderen jongens waren ook allemaal te druk met elkaar aan 't flirten en lachen om op mij te letten. Wat was ik toch een stomkop.

Schoof die irritante Matthieu ook nog een plek op, zodat ie nu naast me zat.

"Hé, had je beet net?" vroeg ie.

"Ja, maar ik heb Timo liever," zei ik.

"Die ben je kwijt voor vanavond vrees ik."

"Ja, benadruk 't nog maar effe," zei ik bitter.

"Hé joh, geen handvol jongens maar een café vol jongens," troostte hij. Ik lachte zuur, terwijl ik een tersluikse blik op de scharrelende heren tegenover me wierp.

"Zullen we gaan dansen?" vroeg Matthieu. Dat wilde ik wel, maar niet Matthieu, voor die dacht dat hij me dan had voor de hele avond. Ik deed dan ook wat afhoudend.

"Misschien zo," zei ik onverschillig, terwijl ik m'n vloeitje aflikte en m'n joint dichtplakte.

"Heb jij misschien een idee waar Mano kan zijn?" vroeg ik 'm even later terwijl ik 'm een trekje aanbood.

"Mano? Nee, niks van gehoord. Hebben jullie ruzie ofzo, dat ie er niet is?"

"Hij is er met die Jozef vandoor," zei ik weer bitter.

"A, rot joh.. Hé, wil je nog wat drinken om de pijn te verzachten?" bood Matthieu hartelijk aan. Ik bestelde dankbaar een gintonic.

Toen zat ik dus wel weer 't eerste kwartier alleen, want 't was druk aan de bar.

Michael en Arno stonden tot overmaat van ramp ook nog op om te gaan dansen. Ik kon niet mee, vanwege 't drankje dat me wachtte, maar voelde me ook te opgelaten met hen om op hun uitnodiging daartoe in te gaan.

Ik zat nu dus helemaal alleen in mijn hoek. Ik bood de anderen m'n joint aan, maar nadat ie rond was geweest hadden ze al weer geen aandacht meer voor me. Ik probeerde Juliens blik te vangen, maar hij had het veel te druk met aanbidders afslaan, die nog steeds bij bosjes aan kwamen lopen.

Ik zag Ray ook niet meer.

Na 10 minuten vervelen was Matthieu eindelijk terug. Na onze drankjes opgedronken te hebben gingen we ook met de hele groep naar de dansvloer.

We sloten ons aan bij Michael en Arno.

Timo stond met z'n stoot tegen de kant aan, verdacht dicht bij elkaar. Ik kon er niet naar kijken. Ik keek trouwens liever naar Michael en Arno die nogal opwindend aan het dansen waren. Sean, Wouter en Jesse waren ook klef aan 't dansen met z'n drieën, Jesse in 't midden. Die stal als altijd de show en drommen mannen dansten om hen heen, hun blik vooral op Jesse gericht.

Julien had ook al snel een hoop aandacht en liet zich aan alle kanten bewonderen. Branco danste met Fokke, ook omgeven door bewonderaars.

Voor mij bleef niets dan Matthieu over maar ik bewaakte de afstand. Toen ik ineens iemand vlak achter me voelde dansen liet ik dat dan ook dankbaar toe. Nieuwsgierig keek ik op gegeven moment om en zag dat het Ray was. Ik zag 'm eigenlijk niet echt zitten, maar 'm nu aan Matthieu overdragen betekende mijn einde, dus ik draaide me maar naar 'm toe en danste met hem verder.

Matthieu stond nog even achter me maar vond al gauw een nieuw 'slachtoffer'.

Ik voelde me wat ongemakkelijk met Ray, maar liet 't maar over me heenkomen, beneveld als ik toch was. Hij kwam steeds dichterbij dansen. Ik zorgde in de buurt van de anderen te blijven, maar raakte al gauw meegesleept door de muziek en vergat alles om me heen. Ik paste wat op m'n dansles aangeleerde danstechnieken toe, en ik swingde er lekker op los. M'n zelfvertrouwen groeide naargelang mee en ik vergat m'n weerstanden en frustraties. Kennelijk werkte m'n losse gedans aanstekelijk, want ik kreeg ineens een boel omstanders die zich een plek in mijn nabijheid probeerden te veroveren. Jesse was daar één van! Die liet ik wel toe. Hij swingde fantastisch met me mee, zó sexy dat ik er nog meer van genoot en helemaal los ging. We lachten elkaar toe en ik raakte flink opgewonden van zijn sexy blik en bewegingen.

Sean kwam ook nog achter me dansen. Elke keer als ik me even naar hem omdraaide zag ik 'm zo naar me kijken of ie me ter plekke wilde nemen. Dat hitste me nog meer op. Intussen danste ik met Jesse een soort van chachacha, beetje geïmproviseerd. De drommen mannen om ons heen namen toe.

Het volgende nummer wisselde Jesse om en om met mij en Branco die aan de andere kant van 'm danste. We bumpten (iets uit de jaren 80: met heupen en kont tegen elkaar ketsen), deden dit ook met onze voorkant en 't leek meer en meer op droogneuken. Jesse swingde ook lekker alle kanten op met z'n heupen en kronkelde af en toe omlaag en terug voor mij en Branco. Ik kicke echt op z'n geile bewegingen. Ik denk dat ik een flinke stijve had, maar lette er niet op. Ik had wel een vrij strakke broek aan, maar vooral aan de achterkant strak. 't Kruis was hopelijk ruim genoeg e.e.a te verbergen.

De kerels kwamen van alle kanten op ons af en vochten om een plekje voor of achter me. Elke keer als ik m'n kont naar Jesse draaide zag ik een andere vent voor me: dan Sean, dan Ray, dan Matthieu (die ook wat om Jesse heendraaide) en dan weer een of andere onbekende. Zelfs Fokke vocht om een plekje bij mij zag ik. Hij bewoog zich een beetje heen en weer tussen verschillende mannen.

't Lekkerst vond ik 't als ik tussen Jesse en Sean in stond. Telkens als ik één van beider richting opkeek zag ik hun geile ogen op me gericht en dat voelde fantastisch. Alsof ik tussen twee goden instond die me in hun heerlijkheid wilden opnemen. Ik moest me echt bedwingen om niet één van hen beet te pakken en me tegen hem aan te wrijven. Daarbij ging Jesses bloesje steeds verder open, en ik beeldde me in hoe ik z'n lekkere blote bast betastte. Wat had ik daar een zin in. M'n blik schoot dan ook regelmatig naar z'n af en toe net even tevoorschijn komende tepeltjes.

Toen ik ineens van achteren bij m'n heupen werd vastgepakt ontplofte ik dan ook bijna van opwindning. Wie was 't? Ik hoopte Sean en ging daar maar even vanuit om 't lekkere opgewonden gevoel vast te houden. Zachtjes voelde ik zijn kruis tegen m'n kont wrijven. Toen ik zijn hoofd dicht achter mijne voelde zodat ik hem zowat boven de muziek uit in m'n nek hoorde hijgen, zag ik de zwoele blik van Jesse langs me heen gericht op mijn 'belager'. Toen wist ik zeker dat 't Sean moest zijn. Ik kronkelde wat omlaag en weer terug om 'm uit te dagen. Ik voelde me helemaal high, niet van de stuf, maar van de geile jongens en de muziek en dans. Toen pakte Sean m'n hand en draaide me om. Hij was 't inderdaad. Terwijl hij weer wat afstand creëerde, mijn hand nog vasthoudend, gleed zijn blik over m'n lichaam. Ik kon een geil lachje niet meer van m'n gezicht afhouden, en sloeg m'n ogen maar gauw neer. Ik draaide wat opzij in zijn arm, die nog steeds m'n hand vasthield en vervolgens weer terug richting Jesse. Terwijl ik me zo omdraaide ving ik de blik van Ray op die zich naar voren had weten dringen en nu weer vlak voor me kwam dansen. Hij dreef me simpelweg tussen Jesse en Sean weg. Geen redden meer aan. Maar ik was zo geil dat ik ook met Ray nog in dezelfde mood verder danste en hem lekker uitdagend toelachte. Hij dreef me wat naar achter, maar ik draaide opzij weer richting Jesse. Matthieu stond achter hem, verlekkerd toe te kijken.

Ray kon ook aardig dansen merkte ik wel, en dat sleurde me weer mee in de geile stemming waarin ik verkeerde en ik liet hem dichterbij me komen. Ik kon niet verder naar achter trouwens nu, 't was veel te vol inmiddels op de dansvloer. Ik voelde nog steeds vele blikken op me gericht. Plotseling ontdekte ik Fokke weer en dankbaar draaide ik naar hem toe om toch even van Ray verlost te raken. Maar Ray gaf niet op en was even later al weer achter me en bumppte zachtjes tegen m'n kont aan met z'n kruis en dijbenen.

Helaas werd 't opwindende spel verbroken toen Jesse en Sean naar de kant gingen, al gauw gevolgd door Fokke en Matthieu. Ik wilde ze volgen, maar Ray bleef me aan alle kanten 'bestormen'. Wouter en Branco, die geloof ik wel doorhadden dat ik Ray wilde afschudden, kwamen wat met mij dansen en ik keek ze dankbaar aan. Maar toen vroeg Ray in m'n oor of ik wat wou drinken. Ik schudde van nee, ik wou niks van hem aannemen, dan zat ik echt aan 'm vast. Ik keek Branco wat wanhopig aan, die net achter Wouter aan naar de kant wou lopen, maar toen verscheen Arno ineens achter hem en vroeg hem iets. Daardoor afgeleid vergat Branco mij en Ray greep z'n kans. Wouter was al aan de kant. Julien zag ik verderop nog dansen, omgeven door 3 knappe hitsige onbekende jongens.

"Goh, wat kan jij dansen zeg," schreeuwde Ray in m'n oor. Ik was doodop en veegde 't zweet van m'n voorhoofd. Ik riep terug moe te zijn en dat ik naar de kant te gaan. Ik liep al richting m'n vrienden toen Ray me begon mee te trekken de andere kant op.

Hij sloeg z'n arm om m'n heup en tegen wil en dank wond me dat toch wel op. Ik werd meegesleept in een soort spanning, die m'n benevelde hoofd in z'n greep kreeg en me belette me nog verder tegen Ray te verzetten. En wat moest ik ook anders? M'n vrienden hadden het waarschijnlijk toch te druk met elkaar. Timo had me laten vallen, en ik wou hem dat toch ook wel beetje betaald zetten.

Ik was bovendien boter en botergeil geworden door Jesse, Michael en Sean, welke drie ik toch wel nooit van z'n leven zou krijgen, dus.. En Branco trouwens ook nog op de koop toe, die laatste minuten dat hij tegenover me danste. Dat was ook echt een superstuk... Hij had ook iets heel stoers. Zo iemand die je niet omver kreeg, die altijd z'n eigenwaarde behield, wat je 'm ook aandeed.

Ik had 't vreselijk warm en had eigenlijk wel dorst. Toen we eindelijk bij een nog leeg plekje vrij dicht bij de muur aankwamen stopte Ray daar direct en trok me wat naar hem toe, nog steeds m'n heup vasthoudend. Hij keek me zeer hitsig aan. Ik voelde dat ik weer een stijve kreeg, of nog had, en voelde me beetje opgelaten. Straks zag Ray 't en dacht ie dat 't door hem kwam. En dat was niet zo, al was ik op dat moment in staat alles te neuken wat er voor m'n voeten kwam.

Hij kwam nog dichterbij me staan, zowat tegen me aan en begon met z'n linkerbeen zachtjes langs mijn rechter te wrijven. Ik voelde iets van een bobbel in z'n kruis tegen m'n lies. Hij had z'n hand van m'n heup naar m'n middel verplaatst. Ik moest hem vastgrijpen om niet m'n evenwicht te verliezen en zo waren we 2 seconden later aan 't zoenen. Zijn kruis zwol nog meer op voelde ik al snel toen hij me nog steviger tegen zich aantrok.

M'n hart klopte als een razende. Ik moest neuken... Ik had te lang gegeild op al die lekkere jongens. Ik kneep 'm in z'n kont en hijgde zacht terwijl ik tegen 'm aanstootte met m'n kruis. Zijn hand gleed onder m'n t-shirt terwijl z'n andere hand m'n kont stevig kneedde. Ik voelde dat ik echt zo kon gaan klaarkomen, als ik niet oppaste. Ik wist me geen raad. Ray had hetzelfde probleem geloof ik want hij vroeg ineens:

“Kom je mee naar buiten?”

Ik twijfelde. Ik wilde niet weg van m'n vrienden, in elk geval niet zonder te zeggen waar ik was en wanneer ik terug was. Maar de drang was zo groot dat 't bijna niet meer uit te houden was. Dus wat moest ik? Ik wilde echter ook niet de rest van de avond aan deze jongen vastzitten. En dat zou hij vast en zeker verwachten als ik nu met hem meeding.

Dus ik vermande me maar en besloot de boot af te houden. Ik maakte me uit z'n armen los en riep:

“Ik heb dorst, zullen we wat drinken?”

“Ik wil jouw sap wel drinken,” riep Ray in mijn oor terug met een afwachtende verleidelijke glimlach.

Ik wou op dat moment niets liever dan m'n pik in zijn mond steken, maar pakte in plaats daarvan m'n shag en draaide een shaggie, om nog even over een antwoord na te denken.

“Kom op.. je wil die troep niet in je mond.. je wil mij net zo graag als ik jou, geef nou toe,” zeurde Ray door. Wilde? Dat was nog zacht uitgedrukt. Ik moest! Daarbij had ik 't zo warm dat ik sterke behoefte had de bedompte kelder te verlaten.

Toen ik m'n shag had gerold zei ik dan ook:

“Waar wil je heen dan?”

“Naar mijn auto.”

“Staat ie ver?”

“10 minuten lopen.”

“Dat haal ik niet,” zei ik naar waarheid, maar ook omdat ik niet zo ver weg wou gaan zonder dat m'n vrienden ervan wisten. En ze waarschuwen werd een ramp, om door drommen mensen heen te komen.

Ray lachte. “We vinden wel wat, kom nou maar.”

Ik keek om me heen of er echt niet één van m'n vrienden in de buurt was. Helaas niet. Ik hoopte maar dat ze op me zouden wachten.

Even later voelde ik de frisse, zeg maar, ijskoude, buitenlucht als een welkom geschenk. Onze jassen hadden we niet eens opgehaald, ik had 't nog snikheet.

Ray trok me tegen een lantaarnpaal en zoende me weer.

"Flikkers!" hoorden we door voorbijgaande jongens roepen. We negeerden 't, maar gingen toch al gauw maar op zoek naar een rustiger plek. Die vonden we, in een portiek. Ray maakte m'n broek los en ik was bang alleen al daarvan klaar te komen, zo opgewonden was ik. Z'n koude hand om m'n ballen bedaarde de ergste druk gelukkig heel even. Ray lachte om m'n schrikreactie.

"Sorry, ik heb snel koude handen.. ik warm ze graag even bij je op," fluisterde hij, terwijl hij over m'n blote kont wreef.

"Geeft niet.. kijk maar uit, ik spuit je onder," hijgde ik terug. Ik keek 'm niet aan, was met m'n gedachten bij Michael.. Zoals ie tegenover me had gezeten vanavond, zo sexy lachend steeds.. ik was er wild van geworden. Eindelijk kon ik nu toegeven aan de toen al ontstane lustgevoelens. M'n hart raasde, m'n tepels prikten, m'n ballen jeukten.

"Ik wist wel dat je zin in me had.. maar zó... je bent een nog hetere jongen dan ik dacht," grijnsde Ray vermaakt, terwijl hij z'n eigen broek losmaakte en mijn hand z'n broek in naar z'n kruis duwde. Zodra ik z'n lul beethad kon ik me niet meer bedwingen. Ik trok snel z'n broek omlaag en greep vervolgens m'n eigen paal beet om de inhoud van m'n ballen met kracht leeg te spuiten over zijn kruis en benen.

Volgens mij spoot ik wel 3 minuten achter elkaar.. ik wist niet meer of ik aan zijn pik of mijne trok of beide tegelijk.. Ik weet niet of ik hem erg vies maakte, ik weet alleen dat ik 't kwijt moest.. alles.. elke opgebouwde spanning van de afgelopen uren, tot ik totaal leeg was. Ik liet 't genotsgevoel door me heenstromen, en sloot m'n ogen terwijl ik 't laatste beetje spanning onder een gelukzalige zucht uithijgde . Ik bleef in totale ontspanning tegen de muur achter me geleund uitblazen.

Langzaam kwam ik wat tot m'n positieven doordat Ray m'n hand, die nog om zijn staaf sloot, vastpakte en me hem hielp trekken. Hij hijgde zwaar in m'n gezicht en duwde m'n t-shirt omhoog terwijl hij z'n pik op m'n buik richtte.

Ik voelde ineens hoe dronken ik was en ik kreeg de neiging te gaan giechelen. Ik wist 't gelukkig te onderdrukken tot een grijns en keek gefascineerd naar zijn stijve lul en opgezwollen rode eikel die elk moment kon exploderen. Hij hielp me nog steeds trekken, wat wel nodig was geloof ik want ik weet niet of ik nog veel kracht had. Alles duizelde om me heen en de adem van Ray blies als een orkaan in m'n nek. Hij likte zo nu en dan langs m'n oor, wang of in m'n nek, die volgens mij vreselijk naar zweet moest smaken. Dat kon 'm blijkbaar niks schelen.. Toen ie me weer tongde smaakte het inderdaad zoutig.

Ik begon 't net koud te krijgen in m'n blote buik en bovenbenen toen ik z'n warme vocht over m'n buik voelde gutsen. Even ging een laatste siddering van genot door me heen terwijl Ray 't uitkreunde. Gauw nadat hij klaar was droogden we de boel af met onze zakdoeken en trokken we onze kleren

weer aan, ten eerste vanwege de kou, ten tweede om geroezemoes op straat. Enkele voorbijgangers hadden geloof ik toch in de gaten wat we daar in 't donkere hoekje van het portiek deden.

We bleven zo stil mogelijk staan in de hoop dat de lui snel door zouden lopen, wat ze gelukkig deden.

Ik rookte m'n shag. Ray rookte niet.

"Ik rook niet, ik neuk," grapte hij, als parodie op de populaire posters met: 'ik rook niet ik sport'.

Ik vond 'm nu, in 't vage straatlicht toch wel aantrekkelijk, maar ja, hij had me ook zo heerlijk bevredigd.. dan zie je 't door een 'roze bril'. 😊

Maar ik moet zeggen, hij had een lekker lijf, beetje gebruinde huid, strakke buikspieren, lichtbehaarde bast... net mooi. 't Had me extra opgewonden.

"Kom je mee naar m'n auto? Daar kan ik de kachel aanzetten," vroeg Ray me heet aankijkend.

Geen denken aan, ik wilde terug naar m'n vrienden.

"M'n vrienden vragen zich vast af waar ik uithang, ik moet echt terug," zei ik dan ook, terwijl we al langzaam richting de gaybar liepen.

"Die zijn je vast allang vergeten.. net als je vriendje," zei Ray wat sarcastisch. Ik gaf 'm een stomp in z'n zij en zei nors: "Zou je willen."

"Ik zou je willen vingeren," zei Ray op zwoele toon. 't Was wel een volhouder.

"Vergeet 't maar," zei ik.

"Je genoot anders wel van me," zei Ray wat beledigd.

"Niemand neukt zo goed als mijn vriend," zei ik trots.

"Hoe weet je dat nou?"

"Weet ik gewoon."

"Hé, m'n auto staat die kant op, kom je mee?"

"Nee, zei ik toch."

"Oké, zeg even tegen je vrienden dat je met mij mee bent dan, ik kan je ook thuisbrengen als je geen vervoer hebt. Ik heb niet veel gedronken.."

"Ik mag van me mammie niet met vreemden mee," zei ik met een cynisch glimlachje.

"Hoe oud ben je dan, 6?"

Ik gaf 'm weer een stomp.

"Zie ik eruit als 6?"

"Wimpie niet," lachte Ray, terwijl hij veelbetekenend naar m'n kruis keek.

We liepen zwijgend verder richting de bar. Voor een portiek bleef Ray ineens staan.

"Ik moet pissen," verklaarde hij, z'n broek al openmakend.

“En dat doe je voor mensen hun deur,” zei ik cynisch.

“Wat hebben we net dan voor mensen hun deur achtergelaten?” lachte Ray.

“Dat stinkt niet zo.” Ik moest eigenlijk ook nodig merkte ik nu, de kou sloeg op m’n blaas. Maar ik hield ’t wel tot we terug in ’t café waren.

“Er staat een flinke boete op,” zei ik toen Ray klaar was.

“Wat, voor vrijen in ’t portiek?”

“Misschien ook wel.”

“Ze kunnen me toch niet dwingen in m’n broek te pissen,” lachte Ray.

“Hoe oud ben jij eigenlijk?” vroeg ik hem nu sarcastisch.

“22, en jij?”

“19,” loog ik.

“Een lekker groen blaadje,” zei Ray smullend.

“Er is al behoorlijk van geknabbeld.”

“Dat geloof ik graag. Heb je ’t ook met dat stuk waar je mee danste gedaan?”

“Die blonde?”

“Ja.”

“Nee,” zei ik maar eerlijk.

“Zou je wel willen hè?”

“Vrienden en seks moet je gescheiden houden,” verzon ik ter plekke.

“Jaja. Maar ze zijn wel goed om je aan op te geilen,” grijnsde Ray, terwijl hij z’n schouder tegen de mijne drukte.

Ik keek zwijgend voor me op de grond.

“Of dacht je dat niemand die bobbel in je broek zag,” plaagde Ray door.

Ik duwde hem geïrriteerd weg.

“Zeik niet,” mompelde ik.

“Geeft niet hoor, ik werd ook geil van die vriend van je, met z’n blote tietjes,” zei Ray in m’n oor, terwijl ie weer dichtbij was komen lopen.

“Lazer toch op,” ze ik terwijl ik ’m weer van me afduwde.

“Maar jij wond me meer op hoor,” ging Ray gewoon door.. “vooral dat kontje van je.”

“Oké, je hebt je zin gehad, laat me nu met rust ja?” zei ik chagrijnig.

“O, heb je nu al genoeg van me?”

“Vrienden en seks moet je gescheiden houden zei ik toch.”

“Ik hoef geen vrienden te zijn hoor.”

“Dan moet je me helemaal met rust laten.”

“Dank je je scharreltjes altijd zo bruto af?”

“Ik doe dit normaal niet.. Ik heb genoeg aan m’n vriend, alleen hebben we ruzie op ’t moment,” zei ik naar (bijna) waarheid.

“O, dus ik mocht even plaatsvervanger spelen.”

“Zoiets ja.”

“Je bent wel eerlijk.”

“Eerlijkheid duurt ’t langst.”

We waren inmiddels bij de bar aangekomen waar ’t zo druk was geworden dat de helft buiten stond.

Met veel moeite konden we ons door de meute heen wringen.

“Nou, dan ga ik mijn vrienden maar weer es opzoeken dan hè,” zei Ray.

“Doe dat,” zei ik terug.

“En als je nog gevingerd wil worden kom je maar hè.. of bel me, 546...” en de rest hoorde ik niet meer. Ik hoefde het niet te weten.

“En doe de groeten aan je moeder,” zei hij er nog spottend achteraan.

“Jij ook,” riep ik terug. Daarna gingen we uiteen.

36. Bijleggen

Za 11 dec. 82

Ik ging op zoek naar de anderen. De eerste die ik tegenkwam waren Timo en z’n verovering, op weg naar de uitgang.

“Hé Rob, wij gaan vast. De anderen zoeken jou,” zei hij.

“Maar hoe kom ik thuis dan?”

“Branco brengt je wel zei hij, maar je bent net op tijd, ik geloof dat ze dachten dat je met die gozer mee was.”

“Oké, ik ga ze gauw zoeken.”

Ik drong door de massa heen naar de kelder en daar zag ik de groep gelukkig nog.

“Hé, where were you, we thought we lost you,” zei Jesse die me ’t eerst zag.

“I was outside, sorry I didn’t tell you, but there was no chance..”

Michael kwam erbij en zei: “We willen naar een andere club gaan, kom je mee?”

“Ik moet wel hè, mijn taxichauffeur is ervandoor,” lachte ik.

Matthieu had een ‘scharrel’ gevonden en die ging ook mee naar de andere club.

We gingen met de auto's van Branco en Sean. Ik reed mee in de auto van Sean. We vonden zowaar voor beide auto's vrij dicht bij de tent een parkeerplek, dus hoefden niet ver te lopen.

't Was een grote tent, ergens in de buurt van het Marktpllein. Veel oudere mannen liepen hier ook rond en de muziek was niet bijster geweldig vond ik.

Ik kreeg veel geile blikken, net als de anderen, en ik bleef maar dicht bij ze, want voelde me niet echt op m'n gemak.

De stemming kwam er bij mij niet meer erg in en ik had haast spijt dat ik niet op de uitnodiging van Ray was ingegaan. Ik wilde niet te veel meer blowen en zuipen want was al beetje misselijk en moe van alles wat ik op had, dus was gedoemd om nuchter al 't gekoos en geflirt van jong en oud daar gade te slaan.

De in onze groep gevormde koppels versterkten zich ook en toen Wouter tot overmaat van ramp ook nog met een onbekende (geloof ik) kerel daar aanpapte (ik had nooit gedacht dat ie zo'n flirt was) had ik 't helemaal gehad.

Toen er weer een halfbejaarde vent op me afkwam stapte ik op Branco af en vroeg hem me naar huis te brengen.

"Je mag ook bij ons slapen als je wil," zei hij. Maar op mijn vraag of ze nog lang bleven zei hij dat 't wel een latertje kon worden, dus liet ik me naar huis brengen.

't Was een uur of 2. Branco zei tegen Fokke dat ie me weg ging brengen. Ik nam afscheid van de jongens en we gingen.

"Sorry hoor dat ik je tot last ben," verontschuldigde ik me terwijl we naar de auto liepen.

"Geeft toch niks joh, kleine moeite," zei Branco joviaal.

Ik voelde me heerlijk naast hem. Wat had ie toch een personality. Dat zelfverzekerde loopje, en hij had zo'n airtje over z'n gezicht van 'ik kan alles en iedereen aan'. Die sexappeal.. ik voelde me er half in meegezogen.

"Zijn jullie allang samen, jij en Fokke?" vroeg ik.

"4 jaar, we wonen 3 jaar samen," antwoordde hij.

"Da's al best lang," zei ik.

"'t Was love at first sight," zei Branco.. "voorheen waren we alletwee wilde jongens, hadden nooit genoeg.. maar Fokke was 't voor me vanaf 't begin."

"Hoe oud zijn jullie eigenlijk?"

"Fokke is 27, ik 26."

"Toch jong getrouwd dan," lachte ik weer.

"Hé, zo getrouwd zijn we ook weer niet hoor. We hebben gewoon nooit betere bedpartners gevonden dan elkaar," lachte Branco weer.

“Da’s mooi. Zo had ik ’t ook gewild met Mano, maar hij heeft blijkbaar een betere bedpartner gevonden.”

We waren inmiddels bij de auto en Branco liet me instappen.

“Ja, waar is je vriend eigenlijk?” vroeg Branco toen we plaats hadden genomen.

“Er vandoor met Jozef.”

“O, dan komt ie wel weer terug.”

“Weet je dat zeker?”

“Ja, Jozef is niks voor Mano, dat zie ik zo.”

“Nou, dat betwijfel ik.”

“Jozef is van de jalouse soort, op ’t bezitterige af. Dat gaat nooit goed met Mano.”

“Hij wil ’m zeker van me afpakken dan,” zei ik verontrust.

“Mano laat zich niet zo snel afpakken volgens mij,” grinnikte Branco.

“Nee, wel pakken,” zei ik met een wrang lachje terug.

We kletsten nog wat over m’n ruzie met Mano. Intussen kon ik ’t niet laten af en toe opzij te kijken naar Branco’s knappe gezicht, z’n relaxte houding, mooie gespierde armen (hij had z’n jas uitgedaan, had een korte mouws shirt aan). Ik was opgewonden en baalde dat ik niemand had vanavond.

“t Zal niet makkelijk zijn in een leeg bed vanavond,” zei ik treurig, toen we bijna bij m’n huis waren.

“Misschien is Mano wel terug,” zei Branco troostend.

“Ik hoop ’t... maar weet niet of ik ’t hem wel kan vergeven.”

“Kom, jij bent toch ook niet heilig,” grijnsde Branco.

“Maar ’t idee dat die Jozef in mijn bed heeft gelegen, ik weet niet of ik er zelf nog wel in wil kruipen.”

“Niet teveel aan denken. Fokke heeft ’t me ook één keer geflikt. Toen was ik ook woest. Maar hij heeft ’t dubbel en dwars goed gemaakt.”

Ik wou nog meer vragen, maar we waren bij de laatste paar bochtjes naar m’n huis en ik moest de weg wijzen. Branco was wel goed bekend in Middenstad, ’t grootste deel had ie zonder vragen goed afgelegd.

We stopten voor de deur van ’t kraakpand. Branco vond het wel een gaaf gebouw zei hij. ’t Was uit de jaren ’50 en had inderdaad wel stijl, beetje vervallen alleen.

“Wil je nog even binnenkomen?” vroeg ik beleefd en stiekem hoopvol.

“Ander keertje maar, ik ga nu terug naar de jongens,” zei hij. Ik bedankte hem voor de rit en vroeg of ik ’m wat schuldig was.

“Welnee joh....” weerde hij af.

“Je houdt nog wat tegoed dan,” zei ik, onbewust op wat flirterige toon.

“Komt goed. Doe Mano de groeten van me,” zei Branco opgewekt terug.

Ik zwaaide hem na en keek hoe hij met z’n Alfa Romeo vlot de straat uit reed.

Ik ging eenzaam, down en lusteloos de Noach binnen. 't Was er donker en stil, dus ik ging maar meteen naar m'n kamer. De deur zat op slot dus ik vreesde al dat Mano er niet was, maar na de deur geopend te hebben zag ik in 't half duister wel een figuur onder de dekens.. en al snel herkende ik Mano's rooie krullebol. Ik was zo blij.. Hij sliep dus ik maakte hem maar niet wakker. Zachtjes zocht ik in 't donker m'n handdoek en toiletpullen om te gaan douchen. Ik wou net de kamer uitlopen toen ik achter me hoorde: "Hé Robbedoesje van me."

Ik draaide me om en zei zachtjes: "Hé Maantje." Dat was al zo'n beetje z'n koosnaampje geworden.

"Kom es bij me," zei Mano half slaperig.

"Zo, ik ga effe douchen," zei ik. Hij liet z'n hoofd weer slaperig op 't kussen vallen. Snel maakte ik me klaar in de gore badkamer.. Wat was die douche van Timo een luxe te vergelijken met dit. En even later schoof ik naast Mano onder de dekens. Wat was 't fijn zijn vertrouwde lichaam weer naast me te voelen.

Ik kon echter niet slapen en draaide me op m'n rug. Ik luisterde naar de rustige ademhaling van Mano die blijkbaar sliep. Maar ineens stopte het en hij kroop tegen me aan. Hij sloeg een arm over me heen en groef z'n hoofd in m'n nek. Een tijdje lagen we zo zwijgend.

"Waar was je nou?" fluisterde Mano na een poosje. "Waar was je toch Konijntje?"

Hij zei 't zo lief dat ik niet meer boos kon worden. Al 'm kwaadheid was ik als vanzelf vergeten en bijna huilend zei ik:

"Waar was jij?"

"Bij Jozef."

"Zo lang?"

"Ik moest toch weg van jou?"

"Niet.. alleen Jozef."

"Die is weg."

"Gelukkig."

Mano kroop op me en begon me te zoenen.

M'n hartstocht voor hem vlamde direct weer op en ik greep hem bij z'n haar en zoende lustig terug.

We waren allebei al snel flink opgewonden en rolden zoenend en strelend door 't bed heen.

Mano trok m'n short omlaag en streek over m'n kont. Nog voor ik iets kon doen duwde hij me op m'n buik en kroop van achter op me. Ik voelde hem met z'n stijve tegen m'n kont schuren en ik wilde alleen nog maar geneukt worden.

Mano trok m'n short helemaal uit en likte m'n reed. Enkele ogenblikken later zat hij in me en we neukten als beesten. Al m'n geilheid van de hele avond en 't gemis van Mano de afgelopen 2 dagen kwam er in één keer uit en ik brulde al snel m'n orgasme ut.

Daar werd Mano zo heet van dat ie me wild vastgreep en z'n laatste paar stoten zo ruw en hard in me uitstootte dat ik er bijna van ging kokhalzen. Hij kneep hard in m'n tepels toen hij met een luide kreun klaarkwam.

Hij bleef slap op m'n rug liggen, z'n hoofd vlak naast mijne en wreef z'n wang liefkozend tegen mijne.

We bleven zo een hele tijd liggen nagenieten. Toen moest Mano pissen en moeizaam stond ie op. Hij wou weer in een fles of handdoek pissen, maar ik duwde hem hartvochtig de kamer uit.

“Ik wil een eigen flatje met jou,” zei hij toen hij even later terug was van de wc. “met een schone wc, naast de slaapkamer, en een schone douche en eigen schone keuken, zodat we lekker met z’n tweetjes kunnen eten.”

Ik was ’t met ’m eens, maar zei cynisch: “Vanwaar ineens die nesteldrang? Je bent toch zo’n vrije jongen?”

“Bij jou voel ik me vrij.”

“Bij Jozef niet dan?” kon ik niet laten m’n jaloezie toch even merkbaar te maken.

“Nee. En je had gelijk. Dit bed is van ons, ons tweetjes. Daar komt niemand tussen. Dit is ons plekje.”

“Wat lief, ben blij dat je ’t begrijpt,” zei ik nu met een glimlach en ik sloeg m’n arm om ’m heen.

Verzadigd als we waren vielen we snel in slaap.

Zo. 12 dec.

De volgende ochtend sliepen we lang uit. ’t Liefs was ik de hele dag met Mano in bed gebleven, maar ik bedacht ineens dat m’n fiets nog bij Timo stond en die had ik morgen weer nodig dus ik moest ’m wel gaan ophalen.

Mano was zo lief me achterop zijn fiets te brengen.

We dronken gelijk nog even wat bij Timo, die die nacht met z’n blonde god had doorgebracht. Gelukkig was die al naar huis.

“Zo, de tortelduifjes hebben ’t weer bijgelegd zie ik?” zei hij cynisch toen ik wat zat te frunniken aan Mano op de bank.

“Ja, we gaan samenwonen. Echt dan, in een echt huis,” zei Mano enthousiast.

“Hé, ik heb nog geen ‘ja’ gezegd,” zei ik lachend.

“Kom, ik heb nou ook een nette baan, dus we kunnen ’t samen betalen.”

“Je moet nog beginnen,” zei ik wat cynisch.

“Ik ga ’t heus niet verprutsen hoor, zeker niet nu ik er een ‘hoger doel’ mee dien.”

We legden Timo uit dat het voor de dierenbescherming, Proefdiervrij dan, was.

“Blijf je daar dan ook werken als jullie die bevrijdingsactie hebben gedaan?” vroeg Timo.

“Als we gaan samenwonen wel,” zei Mano. “Tot ik in dienst moet.”

We spraken wat over mogelijkheden tot samenwonen. Een flatje kopen konden we volgens Timo wel vergeten, daar we geen van tweeën nog een vaste baan hadden.

Hij zou es rondvragen in z'n vriendenkring of iemand een tip had hoe we aan een sociale huurwoning kwamen, en de wachttijd konden ontduiken.

We bespraken ook z'n verjaardagsfeestje. Hij wilde het uiteindelijk pas begin januari geven, daar iedereen met de kerstdagen wat anders te doen had. Maar hij wilde kerstnacht, de 24^e, waarin hij jarig was, ook met vrienden vieren. Niet te veel, maar Mano en ik konden er wel bij.

Ik had nog niet echt over kerst nagedacht. Ik wilde het thuis vieren maar ook met Mano. Ik vroeg hem of hij het nu toch met mij samen bij mij thuis wou vieren. Ik wilde het niet langer verzwijgen tegenover Pa en Ma dat we weer contact hadden.

Mano was bang dat ze het zijn ouders zouden vertellen, maar ik zei dat als we het vroegen dat ze dat wel zouden respecteren. Zo waren m'n ouders ook wel weer. En als we toch gingen samenwonen kwamen ze er sowieso wel een keer achter, want dan moest hij zich toch officieel inschrijven e.d.

Maar Mano wilde dat niet, hij wilde 'illegaal' bij me inwonen. Eigenlijk was dat misschien ook beter, kon ik hem er ook uitgooien als we ruzie zouden krijgen ofzo. En hij kon dan nog bijstand krijgen als 't nodig was.

Maar goed, zo ver was 't nog niet.

Timo wou 't liefst dat we kerstnacht bleven slapen en ook 1^e kerstdag bleven eten 's-avonds. Maar ik zou met m'n ouders naar m'n oma gaan. Ik had mama inmiddels gebeld erover. Die tweede kerstdag waren we uitgenodigd bij familie van m'n vaders kant, zoals elke kerst. Ze woonden ver weg, zodat we er ook (traditiegetrouw) zouden blijven slapen. Ik twijfelde nog of ik mee zou gaan. Ten eerste omdat Ma niet meekwam vanwege de nieuwe vriendin van Pa, die nu wel meekwam, en ten tweede omdat ik geen zin had zo lang zonder Mano weg te zijn. Maar eerste kerstdag ging ik dus sowieso naar m'n moeder, dus ik moest Timo teleurstellen. Mano zei wel te willen komen als ie niet met mij meeging.

Ik vroeg Timo wanneer hij uit de kast was gekomen thuis. Hij zei al zeker 6 jaar geleden. Zijn moeder deed er niet moeilijk over, z'n grootouders van haar kant ook niet echt. Met z'n vader en diens familie had ie helemaal geen contact.

"Ik geloof dat mijn ouders 't nogal raar vinden dat ik op jongens val. Ze vonden me sowieso altijd al raar denk ik.. Dat gevoel heb ik altijd gehad, maar nu helemaal," zei ik.

"Weet je wat raar is?" zei Timo.

"Nou?"

"Dat in de Bijbel homofilie als een grote zonde wordt afgeschilderd terwijl God zelf homo is.."

"Hoezo?"

"De heilige 3-eenheid: vader, zoon, heilige geest, allemaal mannen... Met wie heeft Hij het gedaan om Adam, de eerste mens te scheppen?"

"Een stuk klei toch?" lachte ik.

"Die Hij toch leven inblies met de Heilige geest.. dat is een vent."

“Misschien gaat seks in de hemel niet zo vulgair als hier op aarde..Zoiets zegt Michael al over die planeet waar hij vandaan komt,” zei ik weer.

“Ja.. en dat was saai en daarom kwam ie op aarde, beweert ie altijd,” lachte Timo smalend. Dat verhaal had ik nog niet gehoord.

“Maria is onbevlekt ontvangen, dus ook niet door God geneukt,” zei Mano nu.

“Nee, allemaal kunstmatige inseminatie,” grinnikte Timo, “omdat God geen zin had een vrouw te neuken.”

Nu moesten Mano en ik hard lachen.

“Zullen we jouw ouders es flink shockeren? Neem mij, Mano, Wouter en nog wat vrienden mee naar je huis, gaan we flink nuchterig gekleed en dan vertel je je pa en ma dat je 't met ons allemaal doet,” kwam Timo terug op 't onderwerp.

“Nee, dat laatste kan echt niet,” lachte ik.

“Oké, alleen met Mano en ik, de waarheid dus, Julien en je scharrel van gister even weglatend.”

“Van gister?” vroeg Mano nieuwsgierig. Ik had 'm nog niet eens verteld van Ray. Dat deed ik maar even snel, er gelijk bij zeggend dat ik hem meteen na m'n lusten te hebben gebotvierd te hebben afgedankt. Mano geloofde 't niet, maar Timo bevestigde het, dus toen was ie tevreden. “Ik miste jou ook erg Rob.. ik had achteraf veel liever Jozef de deur uitgeschopt dan deze 2 dagen zonder jou.”

We knuffelden en liefkoosden weer even.

“Maar serieus Rob, neem Mano gewoon mee naar je ouders met de kerst,” kwam Timo opnieuw op 't onderwerp terug. “Ik zou 't ze gewoon vertellen, wat jullie hebben met elkaar. Een keer moet 't toch en je familie kun je maar beter eerlijk tegen zijn als je een goede band met ze hebt.. en dat heb je toch wel?”

“Ja.. ach m'n Pa vindt 't vast fantastisch,” zei ik half cynisch, half gemeend. Hij was ergens wel vrijgevochten. Ma was wat calvinistischer, om 't maar zo te noemen. Maar Ma zou vast niet blij zijn met Mano als schoonzoon.. ze vond 'm destijds al geen goede vriend voor me.. wat zou ze van hem als m'n partner wel niet vinden?

Het was ook nog wat kort dag voor kerst, en om 'm dan meteen mee te nemen? Ik stelde het liever uit tot erna.

We bleven niet te lang bij Timo, daar ik nog werk had.

We bespraken 't thuis die avond met z'n tweetjes nog verder. Mano vond 't wel goed dat ik 't thuis vertelde als ik hen liet beloven echt geen contact met zijn ouders op te nemen.

Hij wilde eigenlijk liefst mee naar m'n moeder om 't samen te vertellen. Of eerst alleen vertellen dat we weer vrienden waren, kijken hoe ze daarop zou reageren.

Dat vond ik wel een goed plan. Ik belde Mama dan ook gelijk maar om een afspraak te maken dat we langs zouden komen.

Ze vond 't tot m'n verrassing reuze leuk dat ik weer bevriend was met Mano (ik zei nog niks over onze relatie). Ze had wel al eerder door dat we weer contact hadden kreeg ik de indruk uit haar reactie. Misschien had ik toch al es wat laten doorschemeren. We spraken gelijk voor dinsdagavond af. Mano hield 't weekend ook liever vrij voor andere dingen, dus hij vond het prima door de weeks te gaan.

ma 13 dec.

Die maandag begon Mano op zijn baan bij 't dierenlab. Het bleek trouwens verbonden aan 't ziekenhuis waar m'n tante werkte (als arts), daar baalde ik wel wat van. Maar goed, ze wisten niet eens dat ik met Mano ging (had ik niets van verteld, en mama wist dat dus nog niet eens tot gister), en natuurlijk zouden we ons t.z.t. bij een bevrijdingsactie niet laten pakken.

Na de eerste werkdag had Mano al de gruwelijkste verhalen. 't Was echt zielig hoe de beestjes erbij lagen/zaten/krijsten/door hun hok raasden, sommigen met allerlei verwondingen. Mano was er kapot van, en hij kon toch best wat hebben. Ik was er volgens hem meteen de eerste dag al gillend weggegaan.

M'n actie/vechtlust groeide dus flink.

di. 14 dec.

Die dinsdag gingen we dus naar Mama. Het contact ging zo goed, en ze kletste zo lekker met Mano, dat we, na kort overleg even op m'n oude kamer, besloten haar ook te vertellen van onze relatie.

Het kostte enige moeite het haar uit te leggen. Ik geloof dat ze het niet kon of wou geloven. En zelfs toen we begonnen over samenwonen (dat we dat nu al deden vertelden we maar niet, voor 't geval ze toch ergens haar mond voorbij zou praten, en misschien kwam ze er wel ooit achter waar ik woonde, dan mocht niet bekend worden dat Mano er ook woonde) reageerde ze wat vaag.

Ze zou wel met Pa overleggen of Mano mee kon naar zijn familie. Wat was ze toch altijd zelfloos (onzelfzuchtig.. waarom kan ik nu niet op de vele andere, betere, woorden hiervoor komen?) . Ik zei het Pa wel zelf te vragen.. Ik mocht hem dus meteen maar bellen bij haar. Hij nam zowaar meteen op. Hij vond het echter niet passend dat Mano meekwam. Het was in een ouderwets familiefeest in intieme familiekring zonder vrienden e.d. zo verklaarde hij. Ik vond het moeilijk door de telefoon uit te leggen dat Mano meer dan een gewone vriend was en deed dat dus ook niet. Ik zei dat ik dan niet wist of ik wel meekwam, en na nog korte discussie brak ik het gesprek af.

Mama zei nog wel met hem te praten als ze hem aan de telefoon had of als hij nog langs kwam van de week.

Ik had er echter geen zin meer in. Dat hele familiegedoe eigenlijk niet. Alsof Gisela, de vriendin van m'n Pa zo'n 'intiem familielid' was. Dat ie 't met haar deed betekende m.i. niet dat ze ineens bij de familie hoorde.

Ik wist wel dat er nu weer een heel familiedrama zou ontstaan. Als Pa en ik het over zulke dingen niet eens waren dan ging dat snel de familie rond.

Wo 15-do 16 dec.

Dat bleek inderdaad want in de loop van de week toen ik Ma weer belde zei ze dat ze met m'n tante van m'n vaders kant, bij wie de kerst gevierd werd, had gesproken en die er over begonnen was. Ze zou het erg jammer vinden als ik niet kwam, alleen om de vriendin van m'n Pa.. dat was nu eenmaal zijn keus, moest ik respecteren enz. enz. Gezeik.

Vrijdag 17 dec.

Vrijdag gingen we na 't oefenen met de band weer naar Timo. Er waren niet veel mensen dit keer, alleen Wesley, Matthieu, Sean en Wouter. En Timo natuurlijk. We kletsten wat, oa. over 't stappen en het spannende spel van vorige week. Daar wou Mano alles van weten natuurlijk. Ik had hem al een beetje verteld erover, maar nu wilde hij e.e.a. wel even checken bij de anderen.

Ze vertelden plagend van m'n rooie hoofd toen ik Michael had gezoend.

"Hoe is 't eigenlijk met je blonde stuk van vorige week afgelopen?" vroeg ik Timo om het onderwerp af te kappen.

"Da's afgelopen," grinnikte Timo.

"O, waarom zo snel? Was ie niet goed in bed?"

"Jawel, maar jij bent beter," grinnikte Timo.

Ik keek beetje schuld bewust naar Mano, maar die sloeg trots een arm om me heen en zei: "Ja Robbie is de beste."

Mano zeurde de hele avond om dat spel 'wagen of waarheid' weer te doen, maar de anderen hadden geen zin. We waren met te weinig zeiden ze. Pas toen ze beloofden het wel een keer te doen als Jesse enzo erbij waren hield ie op met zeuren.

Ik maakte die avond nog een wipje met Timo, Mano met Matthieu.

Daarna gingen we weer naar ons eigen huis. Timo zeurde wel of ik bleef slapen maar ik zei dat hij me vorige week ook had laten stikken voor z'n blonde verovering, dus niet moest klagen.

En we zagen 'm volgende week vrijdag toch op z'n verjaardag.

Za. 18 dec.

Die zaterdag gingen Mano en ik weer even naar Ma, gewoon wat post halen en beetje kletsen over de kerst. Ze had gevraagd of we kwamen daar Pa er ook was en mij (en Mano) wou spreken. Dus zo maakte hij nu ook even (her)kennis met Mano.

Hij had inmiddels van Ma begrepen dat we meer waren dan alleen vrienden. Hij wou er alles van weten, maar we hielden ons wat op de vlakte. Ik vooral, voor Mano teveel ging vertellen en in details ging treden. En hij hoefde ook niet precies te weten hoe lang we alweer contact hadden, wanneer we een stel werden etc. Pa leek Mano als mijn levenspartner te accepteren. Hij moest wel, anders zag ie me nooit meer, dat snapte hij ook wel.

Maar hij had ook overlegd intussen met m'n oom en tante, waar we zouden logeren, en die hadden er geen bezwaar tegen als Mano meekwam. Hij had ze niet gezegd dat we een homoseksuele relatie hadden, en wilde ook liever niet dat we dat deden, maar hij hoopte wel dat we meekwamen.

Nu ja, dat vonden we toch wel leuk, en Mano reageerde ook heel enthousiast. We spraken er nog even apart over op m'n oude kamer en hij wilde graag m'n familie leren kennen. Ik liet 'm beloven niks van onze relatie te zeggen of laten blijken.. Ik hoopte maar dat ie 't kon blijven verbergen 😊.

Hij ging uiteraard ook eerste kerstdag mee naar m'n oma. Ook die zouden we niets van onze relatie vertellen, dat kon ze volgens m'n moeder niet aan. Ik had 't idee dat ze haar onderschatte, maar goed.

Zo. 19 dec.

Die zondag had ik nog veel werk, dus bleef thuis.

Ma.20-do23 dec.

Die week had ik vakantie van school, en het was dus ook sowieso afgelopen voor mij. Ik had m'n spullen opgehaald en afscheid genomen, en genoot nu van m'n vrijheid.

Maar deze week had ik al zat opdrachten van m'n werk, dus was nog bijna elke dag fulltime bezig.

Vr.24 dec.

Maar vrijdag had ik met een voldaan gevoel alle opdrachten voor dat jaar klaar, dus kon ik me volledig op de feestdagen storten.

We vierden die avond dus Timo's verjaardag. Er waren al met al nog zo'n 8 lui gekomen, en het werd een gezellige avond.

Timo had inderdaad geen contact meer met die blonde scharrel. Daar was ik stiekem wel blij om. Al wist ik dat Timo met Jan en Alleman ging, ik had toch 't gevoel dat ik net een beetje specialer voor

hem was. Zou ik me wel verbeelden, en ik wist dat 't een gevaarlijke gedachte was, maar ik kon niet anders. Ik was toch aardig verliefd op 'm, of verslaafd aan 'm, weet niet precies.

Mano had gelukkig geen contact meer met Jozef gehad. Hij vond 'm inderdaad te klef en jaloers zoals Branco me al had gezegd. En eigenlijk wou hij ook dolgraag een keer met Julien naar bed. Zolang hij met Jozef ging kon dat niet. En van dat soort beperkingen hield Mano niet.

Die avond bij Timo was Jozef er ook niet, daar Julien er wel was. En Arno, Matthieu, Sean, Wouter, Jesse, Michael en ene Ivor, ook een (ex)scharrel van Timo begreep ik. Ik had 'm op de party ontmoet en wel es over 'm gehoord.

Mano en ik hadden Timo een cadeaubon bij de seksshop gegeven. We hadden niks beters weten verzinnen. Maar Timo was er blij mee. Ik kreeg van Timo ook een cadeautje i.v.m. m'n jaarcontract bij m'n bedrijf, een lampje met vierkante kap met verschillende kleuren, de standaard in de vorm van 2 ballen en een rechtopstaande pik. Ik vond het wel heel lief van hem, en Mano vond 't prachtig.

Ik vroeg Jesse in de loop van de avond naar z'n slangen. Hij zei dat het Cobra's waren.

"Zo, gevaarlijke jongen jij," lachte ik.

"Ik hou wel van wilde beesten ja," grinnikte Jesse terug.

"Maar serieus, ben je niet bang dat ze je bijten?"

"Nee, heb ze goed getemd."

"Zijn ze groot?"

"Zo'n 1 ½ meter."

"Wow..." zei ik vol bewondering.. "da's enorm.. nu wil ik ze zeker wel es zien."

"Kom maar een keer kijken," nodigde Jesse hartelijk uit.

Ik wou het liefst meteen vanavond wel meekomen, maar we moesten morgen bijtijds naar Mama, dus zouden vanavond gewoon thuis slapen. Bovendien was er geen vervoer van Zuiddorp naar Middendorp.. Met openbaar vervoer een tocht van zo'n 5 uur, met de fiets 1 ½ uur ofzo, dus daar hadden we geen zin in.

Maar begin januari was er weer een party, de week na Timo's (grote) verjaardagsfeest. Dat was op zaterdag 1 januari. '

't Was weer een dolle avond, met natuurlijk weer flink geflirt, geflikvlooi, gelach enz. Timo stond uiteraard in 't middelpunt van de belangstelling, en ik vreesde al dat hij weinig belangstelling voor mij zou hebben. Inderdaad werd ie veel afgeleid door Ivor, en ik liet ze maar. Het was zijn feestje.

Gelukkig was er voor Mano ook niet veel bij.. Jesse en Julien kreeg ie niet aan de haak, al probeerde hij 't de hele avond. Op Matthieu was ie een beetje uitgekeken, hij ging liever met Tigo. Hij had hem

wel nog een keer gebeld, en wou hem eigenlijk nog een keer opzoeken één dezer dagen. Ik vond dat ongezellig natuurlijk. Ik wou zoveel mogelijk alleen met Mano zijn deze vrije dagen.

Dus die avond bleef 't bij flirten, maar dat was evengoed leuk. En supergeil vertrokken Mano en ik rond 2 uur naar huis, waar we met z'n tweetjes verder feestten met een paar lekkere 'feestnummertjes' 😊.

Za. 25 dec.

De volgende dag bij m'n oma was ook gezellig. Mano werd hartelijk verwelkomd door m'n oma. Ze had hem ooit één keer ontmoet. Ze noemde ons wel op gegeven moment plagerig even 'de boefjes'. Ze wist natuurlijk van onze arrestatie en taakstraf enzo, mama had haar dat verteld. Maar ze was één van de weinige niet kakkers in de familie en heel gemakkelijk en recht door zee. Ik was erg gesteld op haar. Ik kon met haar ook veel bespreken. Ik zou haar misschien wel een keer zelf vertellen wat er tussen mij en Mano was.

We bleven bij Ma thuis slapen en vertrokken vandaar met Frederik, die een auto had, naar m'n familie in Achterdorp.

Zo. 26 dec.

En ik moet zeggen, Mano gedroeg zich heel netjes.

We sliepen op de vliering, die half open was, en moesten dus heel zacht doen 's-avonds in bed. Gelukkig sliepen alleen m'n pa en z'n vriendin en m'n broer en neefje op de bovenverdieping, de rest van de familie beneden. Maar toch waren we voorzichtig.

Mano vond m'n familie heel aardig en genoot van alle gezelligheid en 't uitgebreide diner. Dat was ie van huis uit niet zo gewend.

Verder was ie natuurlijk weg van m'n liefvallige nichtje, maar hij hield 't netjes bij alleen wat onopvallend flirten.. complimentjes geven e.d., wat ze wel leuk leek te vinden.

M'n familie leek Mano ook te accepteren, in elk geval deden ze heel hartelijk.

Alleen Frederik vond 't allemaal maar zozo geloof ik. Die had in de auto ook al wat geforceerd met Mano zitten kletsen. Maar goed, ik trok me daar niks van aan, m'n broer was toch precies 't omgekeerde van mij, daar zou ik nooit dikke vrienden mee worden.

M'n oma (van pa's kant) vond Mano geloof ik ook wel wat vreemd, maar verder konden ze het best vinden samen.

Ma. 27 dec.

De 'derde' kerstdag gingen we nog met m'n pa, z'n vriendin en m'n oma naar een andere oom en tante, ergens halverwege de terugweg. Ook daar was 't vanouds gezellig, en had Mano veel belangstelling voor m'n 2 nichtjes, al waren die wat jong m.i.

Zo hadden we toch een paar leuke dagen. Niemand had te ver doorggevraagd over ronze huidige verblijfplaats, welk onderwerp we altijd direct afkaptten.

di. 28- vr. 31 dec.

De rest van de week deden we veel met z'n tweetjes. Lekker beetje de stad in, wat vuurwerk afsteken hier en daar, gewoon ouderwets lol trappen. Soms ook met wat lui van 't kraakpand.

Ook hadden we nog wat gelobbied voor Greenpeace en Proefdiervrij op winkelcentra enzo. Flink wat nieuwe donateurs en leden binnengehaald.

Oud en nieuw vierden we ook op de Noach. De hele nacht doorgefeest tot er niemand in 't huis nog rechtop kon staan van drank drugs, keiharde muziek en knallend vuurwerk. (we traden niet op met de band dit keer).

En tenslotte nog keihard geneukt natuurlijk, met elkaar en 2 meiden die we nooit eerder gezien hadden en daarna ook nooit meer zagen.

37. Verjaardagsfeestje

Za. 1 jan. 1993

Die zaterdag 1 januari sliepen we lang uit, maar we waren om 8 uur 's-avonds weer paraat op Timo's feestje.

Het stroomde al snel lekker vol, en er waren zeker 20 man (ja alleen (homo)mannen weer natuurlijk, ik kende de meesten), die zich verspreidden over de woonkamer en 2 slaapkamers om 't er in te passen.

Het was dolle pret. Timo stond natuurlijk weer in 't middelpunt van de belangstelling. Ik hielp hem vooral met hapjes en drankjes klaarmaken. Ik kon vrij goed mixen, dus maakte wat (lekker sterke) cocktails.

Ondanks de drukte zagen Jesse en ik kans een dansshow te geven.. Een latindans die ik geleerd had op m'n dansschool doordat ik na mijn les vaak bleef kijken naar de volgende groep, die latin deed. 't Was beetje geïmproviseerd, dat wel, iets tussen Rumba en Samba ofzo, maar Jesse paste zich zo vlot aan mij aan dat we als één dansten.

Ik raakte weer behoorlijk opgehitst door Jesse's zwoele blik en soepele bewegingen. Vooral toen hij onder m'n benen door bewoog had ik 't bijna niet meer.. Hij deed 't met een snelheid, soeplesse en gemak dat het zo voorbij was.. maar toch sprongen de opwindingskriebels in me op.

Toen aan het eind van de dans in de laatste pose onze lippen elkaar bijna raakten had ik hem 't liefst aan de kant getrokken en volop gezoend. Maar ik beheerste me netjes. We kregen luid applaus.

Daarna danste Jesse nog even alleen en ik moest af en toe wegstaren om m'n opwinding niet de overhand te laten krijgen.

Daarna strippte Julien ook nog even lekker. Daarbij ging hij weer tot de slip en hij ging bij de een en ander op schoot zitten. Nu liet ie zich nog meer betasten dan de vorige keer op de party. Ik vocht tegen m'n stijve.

"Ik wil jou wel eens zo zien dansen," hoorde ik in m'n oor fluisteren. Ik keek om en zag dat 't Lee, de knappe Koreaan was! Ik bloosde....

Toen de voorstelling afgelopen was raakte ik met Lee aan de praat. Hij bleek ook goed bevriend met Timo geraakt tijdens de party's. Gerben had ik niet gezien. Inmiddels waren er trouwens al zo'n 30 mensen. Ze stonden en zaten half op elkaar tijdens het optreden van Julien in de woonkamer.

"Mag ik jou een keer stylen?" vroeg Lee op gegeven moment. "Ik heb iets voor jou wat je vast heel goed staat.. en je haar.. dat moet echt anders.."

Ik lachte. "Als je er maar geen potje...uh nicht.. van maakt."

"Nee, ik maak iets heel stoers, geloof me maar.. Kom es.." en hij begon in m'n haar te wroeten. Na een minuutje ofzo keek ie me tevreden aan. Ik keek verlegen terug.

"Kom es mee naar de badkamer, dan kun je 't zien," zei hij weer.

Gedwee liep ik met 'm mee.

Voor de badkamerspiegel ging hij achter me staan en deed hij 't haartrucje nog es tot 't naar z'n zin zat.

Ik keek in de spiegel meer naar hem dan naar mezelf.

"En, wat vind je ervan?" vroeg hij.

"Mooi.. Maar ik vind jou leuker," grijnsde ik, voorzichtig zijn blik polsend.

"Wat?!.. Kom, je bent zo'n mooie jongen, kijk dan naar jezelf!" grijnsde Lee terug.

"Ja, je hebt gouden handen, daar vertrouw ik me best aan toe," zei ik met een knipoog.

"Oké, wanneer heb je tijd.. Volgende week zaterdag?"

"Ik denk 't wel.. even met Mano overleggen," zei ik aarzelend.

“Ik wil hem ook wel onder handen nemen, maar dan een andere keer. Twee op één dag is wat veel. ‘t Kost tijd weet je.” Dat laatste zei hij met een veelbetekenende blik rechtstreeks naar me die ik in de spiegel zag.

M’n hart klopte snel. Was dit een uitnodiging tot meer?

“Ik denk erover, oké?” zei ik.

“Laat maar weten, ik zal zo m’n telefoonnummer en adres even voor je opschrijven.”

We liepen weer naar de gang.

“Kom je dansen?” vroeg Lee. Ik stemde toe.

“Je danst echt goed... en sexy,” fluisterde hij in m’n oor. Ik knikte verlegen. Hij danste overigens ook niet slecht, en ik werd lekker in zijn dansstijl meegesleept. Intussen keek ie me steeds lachend aan en ik voelde een weer lichte opwindning.

Die verdween toen ik plotseling in de hoek van de kamer Mano en Jesse tegen elkaar aan zag staan en zwoel naar elkaar kijken. Krijg nou wat.. lukte het hem nu wel? Ik stikte van jaloezie en hield ze nauwlettend in de gaten. Ik zag ze niet zoenen, maar op gegeven moment stond Mano met z’n rug tegen Jesse aangeleund, die hem stevig vasthield en een beetje met ‘m swingde.

Het was voor mij de druppel die me deed besluiten op de uitnodiging van Lee in te gaan, en ik sprak met ‘m af voor volgende week zaterdag. Het kwam goed uit, want die avond was er ook weer een party in Zuiddorp, dus ik zag er dan meteen pikobello uit!

Ik kletste nog wat met Lee. Hij leek geen verdere toenadering te zoeken op dat moment, dus deed ik dat ook maar niet. Ik vond dat toch moeilijk, iemand die ik amper ken meteen zo goed vertrouwen dat ik me volledig over kon geven. Met Ray vorig weekend had ik ook niet echt genoten. Met Julien was wat anders, maar die kende ik ook al wel iets beter, en bij hem voelde je je gewoon meteen vrij op één of andere manier.

Ik wou ook niet te openlijk flirten met Lee omdat ik nog steeds de stiekeme hoop had ooit Jesse of Michael te krijgen.. Als het Mano lukte.. wie weet, mij ook ooit. En dus wilde ik nu niet te veel als playboy overkomen. Wat ik met Julien had gedaan wisten ze natuurlijk al, maar hopelijk werkte dat juist in m’n voordeel. Misschien zou Julien wat positieve details over me vertellen.

Tot m’n opluchting gingen Mano en Jesse niet verder en ik zag Mano even later weer wat met Matthieu flikvlooien. Tigo was er niet.

Ik hoopte maar dat ie niet met Matthieu naar huis zou gaan.

Ik ging maar weer glazen ophalen en afwassen, samen met Wouter.

Hij gaf me ook een compliment over m’n dansprestatie. Ik glunderde.

“Echt knap hoe je hem onder je door liet glijden, dat is geen beginnersmove,” zei Wouter waardierend.

“Jesse deed ‘t meeste hoor,” lachte ik bescheiden.

“Je moest ‘m toch onder je doortrekken, dat vereist wel enige kunst, zoveel weet ik er nog wel van.”
We kletsten nog wat tot Timo hem kwam aflossen.

“Hé schatje, dank je voor al je hulp,” zei Timo tegen me terwijl hij me een zacht schouderklopje gaf.

“Graag gedaan.. da’s toch ‘t minste dat ik voor de jarige kan doen hè,” grijnsde ik terug.

“Mm.. ja, en ‘t blijft ook niet bij die ene verjaardagskus hè,” zei Timo nu zacht in m’n oor, terwijl hij dicht tegen me aan stond.

“Je krijgt al genoeg verjaardagskusjes vanavond,” zei ik, rustig door afwassend.

“De jouwe zijn ‘t lekkerst,” zei Timo, terwijl hij even met z’n hand over m’n kont streek.

“Ik geloof er niks van,” zei ik terwijl ik ‘m plagerig opzij duwde.

“Ik zou ‘t toch leuk vinden als je bleef slapen vannacht. Er blijven wel een hoop jongens slapen denk ik, maar veldbedden en matrasjes genoeg...”

“Ik zie wel, maar bedankt in elk geval,” zei ik nog wat afhoudend, daar ik toch ‘t gevoel had dat Timo de laatste tijd niet meer zoveel interesse in me had.

“Mano gaat denk ik met Matthieu mee, die liggen nu al ergens in zijn auto te bonken,” zei hij weer.

Gut, ik had Mano al even niet meer in de gaten gehouden, was ie er meteen tussenuit gepiept?

Toen ik de afwas voor zo ver klaar had ging ik naar ‘m op zoek, maar hij was er inderdaad niet.

De eerste jongens vertrokken al, ‘t was ook al behoorlijk laat.

De meesten moesten maandag weer werken. Ik kon m’n eigen tijd indelen en had voor deze week nog weinig werk. Ik zou dinsdag weer naar kantoor gaan.

Lee ging ook naar huis.

“Tot zaterdag dan hè,” zei hij tegen me bij vertrek met een knipoog.

Dat zag Timo.

“Afspraakje met Lee?” vroeg hij even later nieuwsgierig.

“Hij gaat me stylen, zodat ik zaterdagavond goed voor de dag kom op de party.”

“Ah.. stylen hè.. Ja, daar is ie goed in.”

“Misschien word ik wel model,” lachte ik.

“Ja.. die Lee ziet wel wat in jou, ben benieuwd wat ie met je doet.”

“Hoe bedoel je dat nou weer?” vroeg ik wat geërgerd.

“Gewoon, hoe ie jou een make-over geeft.”

“O ja, ik ook.”

Matthieu en Mano kwamen weer binnen. Ze spraken even met Timo en toen kwam Mano naar mij toe.

“Vind je ’t erg als ik vannacht bij Matthieu slaap? Jij kunt hier slapen heb ik begrepen,” vroeg hij.

Er waren nog een stuk of 8 man over, waaronder Ivor en dat beviel me niet.

Ik wist wel zeker dat Timo ’t met ’m deed.

De ‘club’ van Jesse, Branco enz. was al weg.

Timo zag m’n aarzeling, en hij omhelsde me van achter terwijl hij slijmerig zei: “Blijf nou.”

Ik liet me overhalen. ’t Was immers Timo’s verjaardag.

“Als je maar weet, ik doe niet aan trio’s e.d.,” zei ik waarschuwend.

Hij ook niet, beweerde hij. Daar geloofde ik niks van, maar ik vertrouwde er maar op dat hij vanavond geen plannen in die richting had.

Wouter en Sean bleven slapen, en Arno en Ivor en Wesley en een zekere Alwin. Die kende ik nog niet goed.

Timo en Wouter zetten bedden en beddengoed klaar. Er gingen er 4 in de andere slaapkamer, 2 in de woonkamer en godzijdank dus verder niemand bij mij en Timo op de kamer.

De jongens gingen één voor één onder de douche (of met z’n tweeën) en Timo en ik als laatsten.

’t Was nog een ongelooflijke zooi in de keuken, maar dat kwam morgen wel.

Timo zat wel beetje te flirten met Ivor maar die verdween op gegeven moment met Wouter, Sean en Alwin naar de andere kamer.

Ik zat nog met Timo, Wesley en Arno in de woonkamer. Ik zat wat sloom tegen Timo aangeleund.

“Nog even overeind blijven hè,” zei Timo grinnikend in m’n oor.

“Daar mag jij voor zorgen,” zei ik terug. Ik wilde niets liever dan dat m’n ballen eindelijk leeggepompt werden, ik had de hele avond al op ontploffen gestaan.

“Kun je nog even zo sexy dansen als vanavond met Jesse?” vroeg Timo.

“O nee, dat kan ik echt niet meer,” kreunde ik.

“Ook niet voor mij?”

“Je bent niet meer jarig, ’t is 12 uur geweest.”

“Ik was al lang niet meer jarig, dus dat maakt niet uit.”

Ik beloofde onder de douche wel een beetje voor ’m te dansen.

Dat deed ik even later en Timo pakte me van achter vast en zo ‘dansten’ we met onze naakte lichamen tegen elkaar. Ik werd onmiddellijk stijf, en plofte zowat van opwinding. Hij ook kennelijk, want hij duwde me plotsing wild tegen de muur aan voor me en greep m’n paal beet.

“Niet doen Tiem, dan spuit ik meteen.”

Hij ging stug door en probeerde me nog even te penetreren ook, zonder condoom.

Gebons van Wesley op de deur of we al klaar waren redde me.

“Kom, ik droog je af,” zei Timo, en hij begon me van boven tot onder af te drogen. Bij m’n kruis aangeland hijgde ik van genot. Veel scheelde ’t niet meer of ik kwam klaar, dus ik pakte de handdoek snel over om mezelf verder af te drogen.

Daarna renden we half met onze handdoeken om onze middel naar Timo’s kamer en ploften bloedgeil op ’t bed neer.

“Hier heb ik de hele avond naar verlangd,” zei Timo, terwijl hij me bovenop zich trok en wild begon te zoenen.

“Ik ook,” zei ik geil onder ’t zoenen door, “al had ik er niet op durven rekenen.”

“Ik laat me graag goed verwennen op m’n verjaardag en ’t lekkerste taartje ben jij.” Timo kneep en kietelde me all over en ik had ’t gevoel alleen daar al van klaar te komen.

“Niet te gulzig hè,” grinnikte ik dan ook.

“Sorry, maar ik kan niet anders, je bent zo lekker,” hijgde Timo en hij kroop omlaag nu onder m’n buik door tot z’n hoofd bij m’n kruis was en hij hapte in m’n eikel. Ik gaf een protestkreet, maar toen ie me aan m’n billen stevig over z’n mond heen trok, voelde ik dat ’t voor enig verzet echt te laat was. Ik wou alleen nog maar klaarkomen in zijn mond. Ik wist dat ik een condoom moest omdoen. Ik wist dat ik me moest beheersen. Ik murmelde nog iets van “ik moet jou verwennen, jij bent de jarige,” maar Timo ging onverstoorbaar door en m’n verstand vertroebelde. De lust en drang waren niet meer te stuiten.

“Ik .. ga spuiten Tiem.. haal ‘m..” hijgde ik, maar verder kwam ik niet. Ik kon niets meer uitbrengen. Timo bewoog z’n tong heftig over m’n eikel en kneep hard in m’n billen. Ik was verloren. Alle bloed van m’n lichaam stroomde naar m’n kruis, en de adrenaline raasde door me heen. Ik merkte dat Timo zich met één hand begon af te trekken, met de andere trok hij me bij m’n kont weer dieper in z’n mond.. Ik zat zo diep dat m’n ballen even z’n kin raakten.. Hoe deed hij dat verdomme.

Hij lieten vinger door m’n bilnaat glijden.

“Toe stop.. Tiem... laat me eruit,” probeerde ik nog de boel te redden.

“Kom maar op Rob, ik wil je slagroom,” zei Timo alleen maar met veel gehijg. Hij was ook aardig aan z’n hoogtepunt merkte ik, wat me nog meer opwond. Ik bedwong mezelf niet meer en gaf me over aan een enorm intens lang orgasme.

Een paar seconden later voelde ik nattigheid tegen m’n billen spetten, van Timo die onder me lag te kronkelen en kreunen, m’n pik nog in z’n mond. Hij had verdomme alles ingeslikt. Zo goed als in elk geval. Er droop wat uit z’n mond toen ik van ‘m afkroop.

“Heerlijk jongen.. net als die cocktails van je,” zei hij met een gelukzalige glimlach.

“Ik hoop ‘t ... ik ben pas nog wel op Soa’s getest.. toen was alles goed.. maar...”

“Ik doe dit niet bij iedereen Rob.. ik ben echt wel voorzichtig. Maar van jou kan, en wil, ik gewoon alles hebben.” Timo keek me hunkerend aan en gleeed met z’n blik over m’n lijf.

We bleven een tijdje nagenieten, vast van plan er nog een keer tegenaan te gaan, maar we vielen uitgeput in slaap.

Ergens die nacht, voor m'n gevoel, maar 't was al volop licht buiten, werd ik wakker omdat ik nodig naar de plee moest.

Slaapdronken worstelde ik me uit Timo's armen uit bed en wankelde naar de badkamer.

Ik deed de deur open. 't Licht was aan, en toen zag ik Sean, die stond te pissen.

"O sorry," zei ik en ik wou de deur al weer dichtdoen.

"Kom maar hoor, jongens onder mekaar.." riep ie vrolijk terug.

Ik bleef aarzelend staan.. Hij draaide z'n hoofd om.

"Hé Rob, als je hoge nood hebt, kom er maar bij hoor," en hij deed een stapje opzij, al doorpissend.

Ik lachte verlegen. "Ik wacht wel hoor."

Hij keek nog even om en liet z'n blik over m'n naakte lijf gaan. Ik geneerde me een beetje, hoewel hij ook helemaal naakt was. Ik kon 't niet nalaten mijn blik ook over zijn prachtige.. licht getinte, mooi stevige, gespierde lijf te laten glijden. En vooral z'n kont was heel lekker.. Hij keek nog steeds naar me en liet z'n blik met een vermaakte grijns op m'n kruis rusten. Toen besepte ik dat ik een lichte ochtendstijve had. Shit.. Ik had ook verrukkelijke dromen gehad, al wist ik ze niet precies meer.

Sean was uitgepist en draaide zich om naar de wastafel. Terwijl ik ging pissen kon ik niet nalaten enog even naar 'm om te kijken. Ik zag 'm uitgebreid z'n pik wassen in de wastafel. Ik kon nu zowat niet meer pissen, zo'n stijve had ik.

Toen hij naar me omkeek keek ik gauw voor me.

Toen Sean klaar was liep hij achter me langs naar de deur en gaf me een zacht tikje op m'n kont. Ik keek om en ving nog even zijn grijnzende blik op. Verlegen wendde ik m'n hoofd weer snel af.

Ik volgde 't voorbeeld van Sean, waste mijne ook goed, om even later schoon en fris in bed te kruipen. Ik kon niet meer slapen, was te opgewonden, en begon met Timo's kont te spelen. Hij lag op z'n buik. Hij maakte af en toe kreungeluidjes, maar leek toch door te slapen. Ik was zo stijf als een plank en vroeg me af hoe lang ik me nog in kon houden. Ik was nog wel moe, 't was ook nog maar 9 uur 's-ochends zag ik. Maar m'n staafje daaronder was ik verre van moe, en wilde maar één ding.

Ik begon Timo's rug te kussen, in de stiekem hoop dat hij wakker zou worden.

Maar hij sliep door, maakte althans geen enkele beweging en ademde rustig. Ik legde een been over hem heen en drukte m'n stijve tegen z'n heup. Ik dacht aan Sean, ik dacht aan de vorige avond, die zalige pijpbeurt van Timo, aan Jesse die tegen me aan danste en over me heen kronkelde e.d., aan de ogen van Michael die door me heen priemden, aan de heerlijke glimlach van Julien, terwijl ie z'n sexy

kont schudde voor de geile blikken van de jongens, dacht aan Lee's ondeugende ogen in de spiegel toen hij me stylde.. Ik wreef over de stevige billen van Timo terwijl ik me dicht tegen 'm aandrukte. Ik dacht zo tegen 'm aanstrijkend wel te kunnen klaarkomen. Ik wilde echter meer.. Ik kroop bovenop Timo's rug, m'n pik tussen z'n naad, en begon weer heen en weer te wrijven, zachtjes in z'n nek hijgend.

"Wat ben je toch een geil beest," kreunde Timo slaperig.

"Sorry," hijgde ik, "jouw schuld." Ik schoot m'n handen onder z'n borst en zocht z'n tepels. Daar speelde ik mee, en Timo begon ook licht te hijgen nu.

"O fuck Rob, ik wil slapen," protesteerde hij wel.

"Slaap maar door hoor," zei ik al stotend en tepelknijpend.

"Kan ik niet als jij me wakker houdt."

"Ik kan niet meer stoppen," hijgde ik. Timo draaide zich nu om, zodat ik half van 'm afgleed.

"Je bent nog irriteranter dan een mug jij," grinnikte hij en hij begon me te kietelen in m'n zij en buik.

"Kom nou," lachte ik giechelend onder z'n gekietel.. "ik wil je neuken."

"Was 't niet mijn beurt om te neuken?" zei Timo, terwijl hij me beetpakte en wat overeind kwam, mij intussen verder rechtop duwend.

"Nee.. mijne," en ik duwde hem weer plat op z'n rug.

We stoeiden zo een tijdje.

"Was nou maar blijven slapen, toen was je lekker rustig," giechelde ik onder z'n gegriep.

Ik stak m'n tong diep in z'n mond en hij begon er lekker aan te zuigen. Ik voelde me zo geil worden dat ik bijna m'n pik gegrepen had om over hem heen te spuiten. Maar ik wou 'm niet weer voor zijn, dus ik nam zijn pik in m'n hand en begon hem te trekken.

Hij kreunde en kronkelde onder me terwijl ik hem nog tongde, over 'm heen hangend.

Ik duwde met m'n ene been z'n benen wat uit elkaar en liet m'n hand via z'n ballen tussen z'n benen glijden naar z'n anus.

"Ik wil je verdomme neuken Timo."

"Mooi niet.. ik pak jou flicker.."

"Oké, kom maar op dan," zei ik, terwijl ik een condoom van 't nachtkastje pakte en bij 'm omdeed. Daarna draaide ik me achterstevoren op 'm, met m'n kont naar 'm toe en liet hem me zo van achter eerst vingers met glijmiddel en al snel voelde ik z'n eikel tegen m'n naad.

Het lukte toch niet meteen, ik was nog wat gevoelig van een paar wilde beurten van Mano laatste dagen.. Maar ik was zo geil dat ik de pijn doorbeet en Timo al snel hard naar binnen liet stoten.

Hij kwam wat rechtop zitten en pakte me bij m'n tepels. Ik hield met moeite m'n evenwicht, en wipte stevig op z'n lul op en neer. M'n lul wipte mee, en het prikte en jeukte aan alle kanten. Ik wilde alles eruit gooien, maar hield me in. Ik genoot zo van Timo's gekreun achter me.

“Neuk me harder,” zei ik, al ging ie al flink te keer.

Hij wipte nog wat steviger tegen me in, ik was tot 't bot toe geprikkeld. Toen hij ook nog m'n pik beetgreep hield ik 't niet meer en spoot z'n benen vol.

Bij Timo gingen nu de remmen helemaal los en hij stootte woest omhoog en kwam onder luid geschreeuw klaar.

Kennelijk hadden we veel kabaal gemaakt, want even later werd er hard op de muur gebonsd en geroepen of 't wat zachter kon. Ze wilden slapen.

Ik viel gelukkig achterover op Timo neer en hij trok me in z'n armen draaide me opzij, waar we lepeltje lepeltje bleven liggen, nog nagiechelend over de protesten vanuit de andere kamer.

“Rob toch, wat moeten m'n vrienden van je denken,” grinnikte Timo.

“Van jou dan,” grinnikte ik terug.

We vielen weer in slaap en werden pas wakker toen Wouter en Sean ons 't bed uit kwamen trekken.

“Kom slaapkop, je gasten wachten op ontbijt,” zei Wouter plagerig, Timo aan een arm trekkend.

Sean stond nog in z'n shortje en hemdje en ik keek weer gulzig naar z'n mooie lijf. Hij zag er echt goed uit.. Het was de moeite waard ervoor 't bed uit te komen.

We kwamen dus ook in ons ondergoed aan de ontbijttafel. Dat Arno en Wesley me nieuwsgierig zaten te observeren boeide me niet. Ik voelde me nog zo lekker van de beurt van vanochtend, dat alle schaamte me beetje begon te verlaten. Ik was door Timo echt ingewijd in de homocultuur geloof ik.

Ik ging echter niet te laat naar huis. Ik bedankte Timo voor de goede opening van 't nieuwe jaar met een stevige knuffel en ging huiswaarts, waar Mano gelukkig al op me wachtte.

38. Dierenactie

Vrijdag 7 jan. 83

Het nieuwe jaar was heftig begonnen, maar het zou nog heftiger worden.

Die vrijdagnacht hadden we namelijk met proefdierenvrij de óverval'op 't lab van Mano beraamd.

Mano had goed bekeken hoe alles afgesloten en beveiligd was en we hadden een plan de campagne gemaakt.

We waren met z'n zevenen: Eliza, Wil, Hanneke, Loek, Bertram, Mano en ik.

Ik hoopte maar dat het zou lukken. Ik was toch wel bang voor de gevolgen als we gepakt zouden worden. Een paar dagen cel zou me misschien m'n baan kosten.

We wisten waar we de muur van het terrein aan de achterkant van het lab overkonden. Dat lukte zo ver.

We hadden een bestelbusje om de wat grotere dieren in mee te nemen, want die konden we natuurlijk niet zomaar loslaten (apen, konijnen, kippen e.d.) middenin de stad.

Wil had verstand van alarmsystemen. Mano wist waar 't alarmapparaatje zat, direct naast de voordeur aan de andere kant van het gebouw. Hij en Wil zouden na een ruit aan de achterkant te hebben ingeslagen er direct heenhollen om 't alarm af te zetten.

Wij zouden wachten tot alles veilig was en dan ook komen.

Ook dat ging goed. 't Alarm ging ongeveer een halve minuut af en we bleven zeker een kwartier wachten of er niemand kwam. 't Bleef stil.

Daarna slopen we naar binnen.

Mano leidde ons naar de proefdierruimten. Hij wist de sleutels te hangen van die ruimte en van de hokken.

We brachten de hokken voorzichtig naar buiten en lieten daar de muizen, ratten en andere kleine diertjes los.

De katten zetten we over de muur. We wilden net de kooien met apen over de muur tillen toen er geroepen werd door Hanneke, die bij de straat op wacht stond "oehoeh". Dat was 't afgesproken sein dat er iemand aankwam. De apen maakten en hels kabaal, en in paniek sloeg ik met m'n breekijzer (dat ik bij me had voor 't geval we de ruit niet stuk kregen ofzo) 't slot van de kooi die ik droeg kapot.

Of 't beest eruit liep weet ik niet, ik rende als een gek de anderen achterna, over de muur, naar de straat.

"Wat doen jullie daar?" hoorden we een kwade mannenstem roepen.

We renden snel door naar 't busje.

Mano had nog een kooi met kippen weten mee te nemen, de linkerd. Die beesten kakelden als idioten.

We hadden voor de zekerheid 't kenteken van de bus afgedekt, slimme set waarschijnlijk.

We raceten de straat uit.

"Zag je die aap!" lachte Bertram toen onze ergste zenuwen een paar straten verderop iets tot bedaren waren gekomen.

"Welke?" vroeg Eliza.

“Die Rob bevrijdde.. dat beest zat gewoon te lachen volgens mij. Hij werd helemaal dol toen ie uit z’n kooi kwam.”

“Die pakken ze toch zo weer vrees ik,” zei ik.

“Heeft ie toch een nachtje vrijheid geproefd.”

“En de kippen, waar laten we die?” vroeg Eliza.

“Ergens op een weiland maar. We rijden nog wel effe,” zei Loek, die achter ’t stuur zat. Hij sloeg de snelweg op. Bij Ouddorp sloeg hij weer af. Op een weiland ergens in de buurt van Ouddorp gooiden we de kippen eruit. Ze leken niet echt te willen, we moesten de kooi echt omkiepen.

De kooi dumpten we ergens anders.

Het voelde goed en slecht tegelijk. De meeste beesten waren bevrijd, en de actie was redelijk gelukt. Maar of ’t effect zou hebben? Ze zouden waarschijnlijk gewoon weer nieuwe proefdieren zoeken en alle onderzoeken weer van voren af aan doen. De ziektekostenpremie zo weer een beetje opschroevend uiteindelijk voor alle extra kosten.

En verder zou er niets veranderen.

“Niet zo somber Rob, we hebben ’t ’m toch geflikt,” zei Mano jolig, toen ie merkte hoe ik, als enige, stil was.

“We zouden dat hele lab moeten opblazen,” zei ik, “dat zou pas effect hebben.”

“Als ’t niet middenin de stad, naast ’t ziekenhuis en tussen woonhuizen lag, zou ik dat zeker doen,” riep Bertram fanatiek.

“Na de beesten bevrijd te hebben dan wel hè,” zei Eliza lachend.

We reden met een omweg terug naar Loek’s huis, in Middenstad, waar we bijeengekomen waren.

Daar ging ieder weer zijns weegs.

Mano zou de volgende dag gewoon weer op ’t werk verschijnen, of hij van niets wist. Uiteraard hadden we handschoenen gedragen i.v.m. vingerafdrukken. Toch was ik er niet gerust op.

De bus was van een ander proefdiervrij lid, mogelijk had iemand die gezien en zou het busje ooit herkend worden.

En Mano had al een strafblad, hij zou als eerste verdacht worden als op z’n minst de ‘verklikker’ van de proeflabgegevens.

Za. 8 jan.

We waren dus vrijdagavond niet naar Timo geweest. Mano ging zaterdag wel naar Tigo, en dat kon ik ’m niet kwalijk nemen, ik ging immers naar Lee..

Ik had Mano nog gevraagd of er al iets ontstaan was tussen hem en Jesse. Hij beweerde van niet, maar de manier waarop ie keek vertrouwde ik niet helemaal. Hij vond dat ik niet moest zeuren, want de manier waarop ik met Jesse had gedanst stond volgens hem gelijk aan neuken.

Ik was toch wel wat zenuwachtig voor m'n afspraak met Lee. Zou hij meer willen dan 'stylen'? En moest ik dan toehappen? Had ik daar al min of meer m'n 'ja-woord' op gegeven, door op de uitnodiging in te gaan? Zou hij veel verwachten?

Maar ja, ik zou wel zien.

Ik was om 2 uur bij Lee. Ik zou ook gelijk bij 'm blijven eten, daar had ie me al voor uitgenodigd, zodat we van daar gelijk door naar de party konden. Mano zou met Tigo meerijden (die woonde ook in oud west, niet zo ver van ons, Lee ook trouwens).

De zenuwen waren voor niets.

Er gebeurde niet veel bijzonders, en hij was heel hartelijk. Hij liet me enthousiast zijn kledingcollectie en foto's van z'n werk zien. Voor mij had hij een outfit te leen, waarop hij stond dat ik 't aan zou doen.

"Ik dacht 't al, dat jij dezelfde maat als ik had," zei hij, toen ik de witte broek aan had die als gegoten om m'n kont viel. De zwarte zijden bloes met wit boordje, best wel een apart ding, stond me ook goed. Een wit hemdje eronder, en Lee was helemaal tevreden.

Hij ging toen met m'n haar aan de slag.

"Er moet flink wat af, dat vind je toch niet erg hè?" vroeg hij, terwijl hij m'n inmiddels alweer tamelijk lang gegroeide haar door z'n hand liet glijden als een echte kapper. Z'n ietwat nicherige gebaartjes stootten me toch wel wat af, hoewel ik hem verder heel aantrekkelijk vond. Hij had iets heel sexy's, en bewoog soepel vanuit z'n heupen, zodat elke beweging heel makkelijk en los overkwam.

Ik zei dat hij mocht doen wat ie wou, desnoods kaalscheren. En zo aangemoedigd ging hij creatief aan de slag. Het bleef een beetje punky, garandeerde hij mij. Hij hield altijd de stijl aan van de persoon zelf, je moest wel jezelf blijven.

Ik kreeg iets van stekeltjes met één lange lok aan de voorkant. Het stond leuk, al besloot ik die lange lok er toch een keer af te knippen. Hij spoot ook nog een kleurtje door de lok, donkerbruin, stond best cool. Maar dat zou maar een dag ofzo blijven zitten zei hij.

Daarna kreeg ik nog een uitgebreide gezichtsbehandeling. Ik moest zeker een half uur met één of ander 'maskertje' op blijven zitten.

Lee kwebbelde intussen enthousiast door over alle jongens die hij 'omgetoverd' had e.d. Hij scheen nogal trots op zichzelf te zijn. Hij had ook de modeacademie, een kappersopleiding en een cursus visagie gevolgd, dus was van alle markten thuis. Toch was ie absoluut niet zo'n verwaande kakker als sommige homo's op de kunstacademie. Ik vertelde hem van m'n ervaringen op de kunstacademie en van de toneelschool. Bleek dat hij een paar homo's van mijn studiejaar kende. Shit, ik hoopte maar niet dat hij ze zou vragen naar mij. Hij noemde wat namen, die mij niet zo veel zeiden. Gelukkig niet

Jaap, Anton en Oskar, die me zeker nog zouden kennen, daar ik veel met hen had opgetrokken. Ik zei dat ie maar niet over mij moest beginnen, daar ik niets meer met die school te maken wou hebben, daar ik er veel gepest was. Ik hoopte maar dat hij dat serieus nam. Hij zei in elk geval dat hij het begreep en hij vroeg niet door gelukkig.

Na een uitgebreide make-up behandeling zag ik er piko bello uit.

Ik vond 't zelf toch wel een beetje nichterig, maar volgens Lee was het modern en stoer. Hij maakte wat foto's.

't Had al met al zo'n 3 uur geduurd en 't was alweer bijna etenstijd. Hij had al iets gemaakt zei hij, en hoefde dat alleen in de oven te zetten.

"Ik word hier goed verzorgd," lachte ik.

"Je bent ook niet de eerste de beste," zei Lee met een ietwat ondeugend lachje. Ik keek verlegen naar de grond.

"Je bent 't waard... om als mijn proefmodel te fungeren," lachte Lee. Ik gaf 'm lachend een stomp tegen de schouder.

We dolden en graptten nog wat. Hij had echt veel humor, dat vond ik wel heel leuk aan hem.

Toen ik na 't eten m'n outfit weer aangetrokken had (ik had tijdens 'de behandeling' en 't eten m'n eigen kleren weer aangetrokken, zodat de nieuwe kleren netjes bleven) streek hij goedkeurend over m'n kont, om de pasvorm nog even te keuren. Hij maakte nog een knoopje van m'n bloes vast en weer los, en toen schoten er toch wel wat vliindertjes door m'n buik.

M'n kapsel werd ook op 't laatste moment weer wat bijgewerkt, en zijn vlugge bedreven handen door m'n haar bezorgden me ook weer enige beroering.

"Zo, nu ga ik mezelf klaarmaken," zei hij. Ik kreeg een drankje en weer een andere fotomap om me te vermaken en hij ging douchen en verkleden en 'optutten'.

Ik geloof dat 't wel een uur duurde. Hij kwam me wel paar keer roepen om mee te beoordelen wat beter stond, en zo kon ik hem ook paar keer in zijn blote bovenlijf en in z'n slip bewonderen.

Ik wist niet of het bedoeld was als verleidingstruc, maar hij deed er heel gewoon bij, dus ik ging er maar van uit van niet.

"Heb jij veel relaties gehad?" vroeg ik op gegeven moment toch maar om toch iets van toenadering te zoeken.

"Wat is veel?" lachte Lee. "en wat is een relatie?"

"Meer dan 10.. en met wie je het gedaan hebt," beantwoordde ik de beide vragen.

Lee moest weer lachen om mijn definities.

“ik hou geen aantallen bij, maar ’t waren er wel meer dan 10. Als je de one-night-stands meetelt zelfs veel meer.”

“Heb je het wel eens met Michael gedaan,” flapte ik eruit. Ik kreeg acuut een vuurrood hoofd. Hoe kon ik nou zo iets vragen? Maar Lee leek ’t niet gek te vinden gelukkig.

“Michael? Ja, lang geleden heb ik wel es wat met ’m gehad. Hoezo?”

“Nee.. zomaar,” mompelde ik, intussen uit allemacht probeerend m’n rooie kop terug te dringen, wat natuurlijk alleen maar averechts werkte.

“Ah.. je hebt een oogje op ’m hè,” zei Lee plagerig.

“Nee nee, hij is toch te oud voor mij,” smoesde ik snel.

“Kom, ik ben ook pas 23, toen pas 21 ofzo.”

“Hij valt zeker op donkere types, zoals jij,” viste ik voorzichtig.

“Zover ik weet, valt hij op van alles, zelfs vrouwen. Het gaat hem meer om de binnenkant dan de buitenkant, zegt hij altijd..”

“Ja, dat heb ik ook wel es horen zeggen,” zei ik. “en hij schijnt nogal kritisch te zijn.”

“Zal wel niet, anders had ie ’t ook niet met mij gedaan,” lachte Lee weer uitbundig.

“Was ie goed?” kon ik weer niet laten te vragen.

“Tuurlijk.. maar ik ben goed, dus dan gaat ’t altijd goed,” lachte Lee weer. Kon ie nooit es serieus zijn?

“Goed stylen en goed koken kun je in elk geval,” zei ik met een smile.

“Ik wil je graag een volgende keer meer van mijn kunsten laten zien,” lachte Lee, terwijl hij me nu zo veel betekend aankeek dat ik toch begon te vermoeden dat hij meer bedoelde.

“Moet ik niet es wat voor jou doen?” vroeg ik.

“O, dat komt wel goed joh, jij hebt ook vast genoeg vaardigheden.” Lee liet daarbij een vlugge blik over m’n lijf gaan en ik voelde me wat verlegen worden.

“Neem Mano maar mee volgende keer, misschien wil hij ook es gestyled worden,” kletste Lee door, die m’n verlegenheid wel opmerkte geloof ik.

“Ik denk niet dat ie gestyled wil worden, hij is nogal eigenzinnig,” lachte ik. “maar ik zal ’m vragen.” We kletsten nog wat over koetjes en kalfjes tot Gerben en Erik ons kwamen ophalen voor ’t feest.

Die woonden ook niet ver daarvandaan begreep ik.

We waren bijtijds in Zuiddorp.

't Werd weer een te gekke avond. Nu ik wat meer mensen kende voelde ik me wat vrijer. Ik kreeg ook veel bewondering voor m'n nieuwe look, waarvoor ik de eer snel naar Lee doorschoof.

Ik hielp op gegeven moment ook wat met glazen opruimen enzo. Zo kwam ik aan de praat met de knappe Branco.

Het gesprek kwam op hardlopen, wat ik al een tijd niet meer had gedaan. Hij bleek een fanatiek hardloper te zijn.

"Zullen we een keertje samen gaan joggen?" stelde hij voor. Daar had ik wel oren naar.

"Misschien morgen al.. ik ga meestal op zondag. Is heerlijk, hier in de bossen."

De boerderij lag aan de rand van een stuk bos (opzij). Aan de andere kant (voor en achter) waren weilanden.

Ik ging enthousiast op z'n uitnodiging in. Ik zei wel een brommer van een huisgenoot te kunnen lenen om bij hem te komen morgen. Toen zei hij: "Blijf anders slapen hier vannacht, met Mano als die ook wil, dan brengen we jullie morgen wel naar huis."

"Ik heb geen joggingkleren bij me."

"Die kun je wel van mij lenen, of van Fokke, je hebt wel zijn maat denk ik."

Ik was super opgewonden. Ik ging er na een beleefd 'als 't echt geen bezwaar is' grif op in en ging al gauw op zoek naar Mano om te vragen wat hij van 't idee vond. Mano stond, verdomme, alweer met Jesse te flirten. Waar ie Tigo gelaten had weet ik niet. De manier hoe hij en Jesse elkaar aankeken sprak echter boekdelen. Beiden reageerden enthousiast op mijn voorstel te blijven slapen. Tandborstel, schone handdoeken en schoon ondergoed genoeg in huis, werden de praktische bezwaren afgewimpeld.

Ik vroeg Jesse weer of ik de slangen mocht zien. Dat vond hij goed. Mano ging ook mee naar boven. Ze stonden bij Jesse op de kamer in een grote kooi. 't Waren mooie beesten en ik bewonderde ze uitgebreid.

't Waren een mannetje en vrouwtje, vertelde Jesse, maar hij haalde evt. eieren steeds weg, zodat er geen kleintjes kwamen. Hij voerde ze levende muizen die hij in de dierenwinkel of via vallen in de schuur haalde. Mano vond 't ook prachtig en zei allemaal flirterige dingen als 'ze zijn net zo mooi als jij.. vooral die ogen..' en 'ze hebben ook zo'n mooi glad vel... mag ik die es aanraken?'. Toen Jesse daarop zei dat ze konden bijten zei Mano 'ik vind 't wel lekker gebeten te worden'. Op gegeven moment was ik 't zo beu dat ik voorstelde weer naar beneden te gaan.

Ze kwamen zowaar meteen mee.

Ik was de rest van de avond in opperbeste stemming ondanks 't geflirt en geflikvlooi van Mano met Jesse, dat steeds erger werd.

In de loop van de avond wist ik Mano even apart te nemen en te vragen wat hij nou precies met Jesse had.

“Er zit schot in,” grijnsde hij, geheimzinnig voor zich uitstarend.

“Krijg je ‘m in bed vanavond denk je?” vroeg ik onzeker.

“Goeie kans, maar ik weet ‘t niet. Lukas aast ook op hem.”

“Die lelijkerd.. die maakt geen kans,” zei ik. Ik wist niet of ik ‘t Mano nu moest gunnen of jaloers zijn. Mijn gevoelens zwiepten heen en weer.

“Hé, als ik ‘m te pakken heb kan ik ook wel es polsen naar jouw kansen bij Michael,” zei Mano.

“Verpest ‘t niet voor me hè,” zei ik.

“Vertrouw me nu maar.. Ik heb toch al meer lekkere jongens voor je geregeld, zoals Timo?”

“Die kwam uit zichzelf op me af.”

“Maar zonder mij had je hem niet leren kennen.”

“Da’s waar. Waar is ie eigenlijk? Heb ‘m al poosje niet gezien.”

“Volgens mij met Ivor bezig,” zei Mano. “Had je nog een leuke middag bij Lee trouwens?.. ik bedoel, nog andere resultaten dan je nieuwe look?”

“Nee hoor,” lachte ik. “Hij vroeg trouwens of je ook een keer kwam voor een restyling.”

“Ja leuk, als ie maar van m’n haar afblijft, da’s mijn zaak, haha.”

“O, en aan de rest mag ie wel zitten?” spotte ik.

“M’n gezicht ja.. hij is m’n typ niet.. jouwe wel?”

“Beetje..”

Mano werd gelukkig afgeleid door Tigo die hem meetrok naar de dansvloer, zodat ik niet verder hoefde uitleggen wat ik in Lee zag.

Jozef was er weer niet, omdat Julien er was. Ik danste even met hem, zover ik ertussen kwam. Hij danste paar keer weer zo dicht bij me dat ik zijn heerlijk zoete zweetlucht leek te ruiken, en ik ging zowat kwijlen van opwinding.

Er werd om ons heen ook weer flink ophitsend gedanst, zodat ik weer zo opgewonden raakte dat ik me op gegeven moment maar weer op glazen ophalen stortte ter afleiding van m’n stijve. Daar was nu Fokke bezig de glazen in de afwasmachine zetten. Ik hielp ‘m toen ik de glazen had die ik had opgehaald neergezet had.

Ik was nog maar net bezig toen iemand me ineens van achteren beetgreep. Ik keek om en zag dat het Julien was.

“Zo makkelijk vlucht je niet voor mij,” zei hij lachend.

Ik draaide me naar ‘m om en lachte terug: “Ik vlucht meer voor mezelf.”

Julien keek me vragend aan en ik voegde ter verduidelijking toe: “Voor die lastpak daaronder dan.”

Ik probeerde bij deze uitdagende opmerking niet te blozen.

“Zullen we die lastpak dan maar es even aanpakken?” ging Julien er gretig op in. Hij wasemde weer aan alle kanten sexappeal uit en ik rook z’n heerlijke, op een lekkere manier van alcohol doordrongen adem, en aftershave of z’n zweet.. ’t was niet te beschrijven, het rook in elk geval zeer opwindend.

Mijn hart klopte dan ook als een razende en ik keek in z’n verleidelijke ogen toen ik zacht vroeg: “Weet jij er wat op?”

“Dat moet je niet aan Julien vragen,” viel Fokke er ineens tussen. “Die weet daar heel goed raad mee.”

“sprak een ervaringsdeskundige,” lachte Julien met een knipoog naar Fokke. Ik keek nieuwsgierig van de één naar de ander.

“Niet verder vertellen hoor, dat zijn secrets,” lichtte Julien in m’n oor fluisterend toe met een ondeugend lachje.

“Hij zwamt maar wat hoor,” zei Fokke.

“Kom, ik heb wat nuttigers voor je te doen dan Fokke helpen, die kan ’t wel alleen af, hè?” zei Julien terwijl hij Fokke plagerig een tikje op de kont gaf. Hij trok mij al bij m’n arm mee en ik liet me gewillig meetrekken, de keuken uit en de trap op. Bovenaan de trap begon hij me al te zoenen, en al zoenend, knijpend, strelend, liepen we richting zijn kamer.

Dit was niet die van de zonnebank. Het was aanzienlijk rommeliger.

“Je ziet er te gek uit vanavond, heeft Lee gedaan hè?” vroeg hij.

“Klopt,” zei k.

“Heeft hij die broek in pasvorm voor je genaaid?”

“Nee, is gewoon een broek van hem.”

“Echt? Hij past je helemaal perfect,” zei Julien bewonderend terwijl hij me van alle kanten bekeek.

“Nog wel,” lachte ik, “Maar hij begin van voren wat te knellen.”

“Doe maar gauw uit dan.. als ie van Lee is vrees ik dat je ‘m daar anders te veel oprekt,” grinnikte Julien.

Ik begon voorzichtig m’n broek los te maken.

“Je blijft slapen vannacht hè, hoorde ik?” zei Julien, gulzig toekijkend wat er achter de gulp die ik losritste te voorschijn zou komen.

“Ja, met Mano.. morgen ga ik met Branco joggen.”

“In deze broek?” vroeg Julien kwasi-naïef.

“Nee, ik mag een broek van Fokke lenen geloof ik.”

“O ja, die is meer van jouw formaat dan Lee.. in ’t kruis bedoel ik dan,” grinnikte Julien. “hoewel ’t nog wel wat centimeters scheelt, de andere kant op dan.”

“Wat bedoel je?” vroeg ik.

“Die van Fokke is enorm,” fluisterde Julien in m’n oor.

“Zo’n klein manneke?” vroeg ik verbaasd.

“Geloof ’t of niet.. let maar goed op als ‘je ‘m toevallig in de badkamer tegenkomt ofzo vannacht.”

Ik kon een lachje bij de gedachte eraan niet onderdrukken.

Julien was begonnen m’n bloes los te knopen, en kustte me nu over m’n buik, m’n hemd omhoog duwend.

Hij trok me naar achter, waar hij zelf op ’t bed ging zitten, terwijl ik voor ‘m stond. Hij trok m’n broek naar beneden, en m’n geval wipte omhoog.

Julien mat ‘m op met z’n hand en zei: “Die van Fokke komt ongeveer tot hier,” en hij wees een plek een kleine 10 cm. boven mijn eikel aan. Ik moest lachen.

“Nou snap ik waarom je zo gek op ‘m bent,” grinnikte ik.

“Hé, dat vertel je niet door hè.. is top secret,” zei Julien waarschuwend.

“Alsof jij niks doorverteld.. geheimen zijn hier niet veilig heb ik al ontdekt.”

“Klopt, ik krijg dan ook geen kans aan Fokke te zitten. Branco heeft volgens mij overal spionnen en verborgen camera’s in huis geplaatst ofzo. Hij heeft altijd alles direct door.”

“Frustrerend.”

“Zeker.” Julien speelde met m’n geslachtsdelen en streelde m’n kont en benen. Ik deed hem z’n shirt uit en betastte z’n mooie getinte gladde huid. Ik duwde hem toen zachtjes achterover en hielp ‘m z’n broek uittrekken. Ik schopte mijne ook helemaal uit, inclusief m’n silp. Julien droeg helemaal geen slip! Dat maakte me extra wild en ik zoende z’n heerlijke volle lippen. M’n pik zwengelde tegen de zijne aan terwijl ik zo over ‘m heen gebogen lag.

Julien wees me al snel op de pot glijmiddel en de condooms naast ’t bed en ik pakte ze.

“Geef es hier,” vroeg Julien, op ’t kapotje wijzend. Ik gaf ‘m hem.

“Kom es hier met je piemel.” Ik schoof naar voren tot bij z’n gezicht. Hij trok me verder naar z’n mond toe, waarin hij de condoom genomen had. Behendig schoof hij ’t ding toen met z’n mond over m’n pik en bleef even doorzuigen.

“O, kom, ik wil gepaald worden,” hijgde hij al snel.

Ik ging weer naar achter en bereidde z’n hol voor met wat glijmiddel. Voor ik in ‘m ging pakte hij m’n pik ineens beet en wreef ’t kopje tegen zijn eikel. Dat was zeer prikkelend en ik zwol verder op.

We speelden zo even met onze pikken tegen elkaar, tot we allebei zo opgewonden waren dat we moesten neuken. Ik duwde een been van hem omhoog en na nog wat vingers neukte ik hem snel en hevig. Hij bleef me intussen de hele tijd lachend aankijken en aanmoedigen. Ik moest op z’n buik spugen, wat ik braaf deed en hij kronkelde van genot. Pas toen hij bijna klaarkwam greep ik zijn pik en hielp hem ’t laatste stukje, intussen zelf m’n laatste controle ook loslatend en nog volop stotend klaarkomend.

Julien zweette over z'n hele lijf, maar rook weer zalig. Ik kustte hem over z'n buik, borst, schouders, wangen en mond, intussen prevelend hoe lekker hij rook.

Zelfs z'n sperma rook lekker, alles was zwoel, fruitig en doordrengd van een enorme erotische lading.

"Zijn alle Fransen zo lekker?" vroeg ik terwijl ik naast 'm ging liggen en z'n van sperma en zweet natte buik streelde.

Hij lachte. "Ik kan je verzekeren van niet."

"Je hebt op straat getippeld hè?" vroeg ik voorzichtig.

"O, dat weet je ook al!" lachte Julien. "Praat er maar niet over, ik wil de lekkere stemming van nu niet verpesten."

"Dat begrijp ik." Ik keek hem weer aan en woelde wat door z'n haar, terwijl z'n nek en oor kustte.

We bleven nog een tijdje nakozen en gingen toen weer naar beneden.

Er waren al de nodige lui weg. Degenen die nog over waren zaten in 't zitje van de kleine woonkamer. De muziek stond zacht.

Mano en Jesse zag ik niet. Tigo was al weg zei iemand. Timo ook. Hij wist dat ik daar zou blijven slapen en niet met 'm mee terugreed. Lee, Gerben en Erik stapten net op met nog wat lui.

Lukas was er nog en die vreselijke oudjes Michel en Leonard helaas ook. Verder Arno en nog 2 lui die ik niet kende van naam.

Branco en Fokke zag ik niet. Michael was bezig in de keuken. Zou ik hem helpen? Maar Arno stond al op en ging 'm helpen.

Julien kwam bij me zitten.

"Waar slapen jullie, op de vliering?" vroeg hij me.

"Weet niet, wat Branco voor ons bedacht heeft.. Hij zou bedden klaarmaken begreep ik."

"Alle kamers zijn bezet verder, zover ik weet," zei Julien.

"Blijven er zoveel slapen?"

"Jullie blijven allemaal hè?" vroeg Julien de kring rond.

"Ja, en Toni," zei Lukas, met een veelbetekenende blik naar Julien.

Waar dat op sloeg merkte ik al snel toen de bewuste Toni de kamer inkwam en bij Julien op schoot kwam zitten. Oké, die was duidelijk Juliens bedpartner voor vannacht.

Lukas zat met een andere, niet zo knappe jongen te kosen.

Julien telde de aanwezige jongens.

“Misschien is er toch één logeerkamer over, vraag Branco zo maar,” zei Julien tegen mij, het gekoos van Toni wat negerend.

“Waar is Branco eigenlijk?” vroeg ik.

“Ik denk dat ie zich even met Fokke heeft teruggetrokken,” grinnikte Julien.

We kletsten nog wat tot Toni door Julien werd meegetroond naar boven en ook Michael en Arno aankondigden naar bed te gaan.

Ik vroeg me meer en meer af wat Mano met Jesse uitspookte. Straks kon ik de nacht nog alleen doorbrengen.

Lukas en z’n ‘flirt’, Henk, bleek ie te heten, gingen ook naar boven.

Ik kreeg alweer aandacht van Michel en Leonard en zat ongeduldig te wachten op Mano en/of Branco.

Eindelijk kwam Mano, met Jesse, naar beneden, kort erna gevolgd door Branco en Fokke.

“Zal ik jullie je slaapkamer wijzen?” vroeg Branco aan mij en Mano, die bij me was komen zitten.

Gelukkig, hij bleef niet bij Jesse slapen dus. Hij gaf ‘m wel nog even een kort kusje op de mond voor ie mij en Branco naar boven volgde.

We kregen een heel eigen kamer met 2 persoons slaapbank die al opgemaakt was. Branco liet ons alleen na een ‘slaap lekker’.

“Wat heb je met Jesse?” vroeg ik meteen nieuwsgierig aan Mano.

Mano grijnsde vergenoegd. “Vertel ik je zo wel, eerst douchen.”

We maakten ons snel klaar in de badkamer, en kropen in bed.

Daar hoorde ik Mano uit over z’n avontuur met Jesse.

Hij zei de hele avond nodig te hebben gehad hem het bed in te praten en uit handen van o.a. Lukas te houden. Op ‘t feestje van Timo had ie al bijna beet gehad, maar als ie probeerde te zoenen had Jesse steed gezegd: “Jij kan moeilijk je handjes thuishouden hè?”

Mano had het niet goed begrepen, want Jesse leek verder wel geïnteresseerd in ‘m. Hij had ‘t dus niet opgegeven en was vanavond dus gewoon weer gaan proberen. En uiteindelijk was Jesse overstag gegaan en met ‘m naar bed gegaan, mits Mano beloofde z’n handjes thuis te houden en alleen te doen wat Jesse wou.

“Wat..’t is toch geen sm-meestertje ofzo hè?” vroeg ik nieuwsgierig.

“Nee..” lachte Mano, “geen wurgseks en dat soort enge dingen.. al lijkt me dat best spannend.. zullen we ‘t is proberen?”

“Nee, kom, vertel nou verder.”

“Oké, nou, eenmaal op z’n kamer mocht ik zowaar m’n hand in z’n broek doen, maar toen ik bij z’n ballen was aangeland trok ie ‘m weg.”

“Is ie zo preuts?”

“Geen idee.. , ook aan de achterkant kreeg ik niet veel gelegenheid. Na even vingeren duwde hij me op bed en kleepte me uit, en zichzelf. Er is niks bijzonders aan ‘m te zien waarom hij preuts zou moeten zijn. Hij heeft een heerlijk lijf, perfecte kont en prachtige geslachtsdelen. Toch mocht ik niet te dichtbij komen. En hij wilde persé mij neuken, van achteren. Hij liet zich niet zo snel naaien zei hij.”

“Jammer nou hè?”

“Geeft niks, zo heb ik nog wat om naar uit te kijken, al kon ik dat voorlopig wel vergeten volgens hem.”

“Goh, jemig, weet je hoe jaloers ik ben?” zei ik zielig.

“Troost je, ik mocht ook niet bij ‘m blijven slapen. Wou ik toch niet hoor, ik wou bij jou zijn. Maar toch verbaasde het me dat ie liever met die lelijke Lukas slaapt.”

“O, die ging toch met Henk?”

“Slapen niet begreep ik, of misschien gaan ze trioën, ik weet ‘t ook niet hoor.”

“Misschien vindt hij hem aardiger, en snurkt die niet,” plaagde ik.

“Wat.. je bazuïnt toch niet rond dat ik snurk? Doe ik trouwens niet.”

“Nee alleen als je gezopen hebt.. en tuurlijk zeg ik niks.. alhoewel, geen slecht idee eigenlijk,” grinnikte ik.

Plaag-/kietel-/stoeitijd was aangebroken en we vierden onze lusten weer lekker op elkaar bot, waarna we heerlijk sliepen (zonder gesnurk haha).

39. Joggen

Zo 9 jan.

De volgende ochtend was ik gelukkig bijtijds wakker. Ik had met Branco afgesproken beetje vroeg te gaan joggen. Ik was nog wel moe, maar de gedachten aan joggen met Branco gaf me energie, dus ik stond gelijk op en liet Mano slapen. Hij had me gister gezegd niet mee te willen. Hij had niet zo’n conditie☺.

Branco was inderdaad ook al op zag ik toen ik beneden kwam. Michael en Arno ook, de rest sliep nog. En Fokke bleek in z’n paardenstallen of op ‘t land ofzo bezig. Dat werk ging altijd door.

Hij had 3 paarden op eigen terrein staan. Verder trainde hij ook nog voor andere stallen had ik begrepen.

Na een lekker ontbijtje gaf Branco me een joggingbroek en t-shirt van Fokke, die die de vorige avond voor me had klaargelegd. ‘t Paste prima.

Zo was ik even later met Branco op pad. Hij begon al vrij snel in een aardig tempo te lopen. 't Was wel even inkomen, maar ik kon 't een tijdje bijhouden. Toen hij het tempo nog wat opvoerde moest ik 'm wat indammen, wat ie braaf deed.

Ik probeerde me op mezelf te concentreren en niet op de erotische uitstraling van Branco te letten. We kletsten onder 't joggen wat over koetjes en kalfjes. Hij bleek een Hongaarse moeder te hebben. Dat verklaarde z'n wat donkere uiterlijk.

Toen hij rek- en strekoefeningen ging doen moest ik me bedwingen niet te veel naar 'm te kijken, want dat zou me geheid opwinden. Maar af en toe een vluchtige blik was al voldoende om 't flink warm te krijgen, los van de inspanning van het rennen. 't Was behoorlijk fris buiten, dus daar had ik niet zo'n last van. Ik werd vooral van binnen warm.

Na wat uitblazen en rekken en strekken gingen we weer verder, in al gauw weer straf tempo. "Je hebt toch geen slechte conditie voor iemand die lang niet getraind heeft," vond Branco.

"Ik hou me stoer," lachte ik hijgend, toch wat tempo terugnemend nu.

"Ik zie heus wel of iemand echt moe is of niet hoor."

"Ik dans veel, misschien heeft dat m'n conditie op pijn gehouden.. enne.. Mano draagt ook z'n steentje bij aan m'n conditietraining," grapte ik. Intussen was ik in looppas overgegaan, daar ik niet meer kon praten en hijgen tegelijk. Branco paste zich aan m'n tempo aan.

"Ja.. jullie zijn me een stelletje wilde jongens volgens mij," zei Branco en hij porde me plagerig in de zij. Oei, dat had ie niet moeten doen. Ik voelde weer van alles kriebelen. Gauw begon ik weer te rennen. Branco volgde en haalde me in.

"Volgens mij kun je me makkelijk bijhouden," daagde hij uit en hij spurte er vervolgens vandoor. Ik erachteraan, vol zicht op z'n lekker gevormde kont. Die was, ondanks z'n ruime, donkerblauwe trainingsbroek, nog goed genoeg zichtbaar. De soepele stof viel tussen z'n naad en deed de vorm van z'n billen mooi uitkomen. Ik kreeg 't er nog warmer van. En dan keek ie nog een paar keer om ook met z'n sexy ogen. Ik zweette onder m'n oksels, meer van hem dan van het lopen.

Hij kreeg 't blijkbaar ook warm, want even later, toen hij weer wat rustiger ging rennen, deed ie z'n sweater uit.

Nu wist ik echt niet meer hoe ik 't had. In z'n bezwete t-shirt waaronder z'n spierballen mooi uitstaken, zag hij er supersexy uit. Ik voelde de opwinding van me meester maken. Ik ging langzamer joggen in een poging m'n opwellende paal in bedwang te krijgen. Maar toen ging Branco ook nog es achterwaarts rennen, schuin voor me, zodat ik pal tegen 'm aankeek.. Z'n mooie sexy gezicht, de puntjes in z'n t-shirt die de vorm van z'n tepels weergaf.. één brok seks, deze hele jongen.

Ik probeerde niet op 'm te letten, maar moest 'm wel aankijken toen hij zei: "Komop Rob, je kunt nog wel harder." Hij keek me nu zo uitdagend aan dat ik het echt hard voelde worden tussen m'n benen. Ik kon onmogelijk nog rennen zo, en ik stopte dan ook aan de zijkant. Ik hijgde overdreven of ik uitgeput was, maar verborg daar feitelijk m'n opwinding mee. Ik boog met m'n handen op m'n

knieën voorover om een eventueel zichtbare bobbel te verbergen. 't Was een wijde joggingbroek, maar wel lichtgrijs, dus alles wat voorin uitstulpte zag je zo. Ik had een vrij wijd boxershort eronder (dat ik ook te leen had, uit de 'algemene logeervoorraad', die bestond uit overgebleven shorts van logees e.d.), dus niets om de boel plat te drukken.

Branco stond voor me en ik ontweek z'n blik door naar de grond te kijken. Kwam ie verdorie nog es dichterbij staan ook... Hoe kreeg ik 'm weg?

"Ik kan echt niet meer, effe rusten Branc," zei ik hijgend, terwijl ik half opkeek.

"Volgens mij heb je een ander probleem," zei hij met een grijns, en tot overmaat van ramp begon hij een arm van m'n knie weg te trekken. Snel draaide ik me een kwartslag van 'm af naar opzij. Z'n lichte zweetgeur, de hitte die van 'm afstraalde (letterlijk en figuurlijk), z'n nieuwsgierige blik, alles deed m'n hart kloppen op volle toeren.. Dat was niet van vermoeidheid!

"Ik moet effe pissen," verzon ik snel om van hem weg te kunnen komen. Ik liep meteen de bosjes in, zo ver mogelijk.

"Voor mij hoeft je je niet te schamen hoor, je kunt 't hier doen," zei Branco.

"Voorbijgangers," mompelde ik achterom en ik liep gauw dieper de bosjes in. Ik voelde Branco's grijnzende blik in m'n rug priemen en ik zocht naarstig een bosje of dikke boom waarachter ik onzichtbaar voor hem zou zijn. Pissen kon ik toch niet, dat wist ik wel.. Ik moest.. gewoon even tot bedaren komen. Als ik dat nog kon. Alles in me stond overeind, m'n hele lijf stond strak van opwinding, vooral natuurlijk m'n pik en ik wilde liefst gewoon rukken en klaarkomen.

Ik keek nog even achterom en zag Branco nu de andere kant opkijken. Snel verstopte ik me achter een dikke boom, waar ik met m'n rug tegen aanleunde. Onwillekeurig greep ik met m'n hand in m'n broek... Alleen even vasthouden, meer niet. Even, heel even rukken.. echt niet lang.. Met de hand om m'n lul viel de spanning weg. Ik kneep in m'n ballen, die waren net zo hard en opgezet. Oké, diep ademen, nou kreeg ik ze wel weer klein. Nu kon ik wel teruglopen.

Niet dus. Eén blik op de rekkende en strekkende Branco deed me weer terugdraaien achter de boom. O shit, ik had net zo lief de boom geneukt, zo geil was ik. Bestond er geen verslappingspil ofzo? Zou handig zijn.

Maar nu zat er niks anders op dan m'n lul weer beetpakken.. 't Zou zo klaar zijn, net zo snel als pissen. Snel haalde ik 'm uit m'n broek en begon te trekken. Haastig. Maar haastige spoed is zelden goed.. 't Lukte niet. Ik moest stoppen. Nee, doorgaan. Nee, stoppen..

"Dacht ik 't niet, last van hormoontjes.." hoorde ik ineens de spottende stem van Branco achter me. Ik schrok me half dood en met een vuurrode kop draaide ik me om. Hij stond nog geen 3 meter achter me.. waarom had ik niks gehoord? Shit, ik stond letterlijk voor paal.

"Ga maar vast verder.. ik haal je wel in," zei ik, verder achter de boom van hem wegdraaiend.

"Ik wil je voor deze ene keer wel een handje helpen.. als je belooft niemand wat te zeggen." Branco stond nog wat dichterbij nu zag ik toen ik weer omkeek. Meende hij 't nou? Mijn god.. mijn hele lichaam riep "ja" maar m'n verstand werkte nog een beetje dus zei ik:

“Dank je.. maar ik wil Fokke recht in de ogen kunnen blijven kijken.”

“Oké, laat geen klodders achter op z’n broek dan hè,” zei Branco en ik hoorde hem weglopen. Ik kon wel door de grond zakken. Nog nooit had ik me zo geschaamd. “Nee,” mompelde ik en verstopte me weer zo goed ik kon achter de boom, alsof dat nog wat uithaalde.

“Weet je wat helpt ’t zaakje onder controle te houden?” hoorde ik Branco nu van afstandje roepen. “aan Margareth Thatcher denken.”

Ik schoot in een soort zenuwlach.

“Oké, ik probeer ’t!” riep ik terug.

Dat hielp natuurlijk niet en ik kwam paar tellen later, zodra Branco buiten gehoorsafstand was, klaar.

Ik voelde me stom. Zó stom.

Ik had niet eens iets om m’n hand en pik mee schoon te veegen. M’n short moest ’t ontgelden, in de hoop dat ik me ongezien kon verkleden straks.

Ik rende terug naar ’t pad en bleef op paar meter achter Branco, die al stukje verder was gelopen, joggen.

Na een paar minuten keek ie om.

“Opgelucht?” vroeg hij. Ik weer blozen.

“Ja, lekker die wind,” grapte ik maar.

“Volgens mij zweet je nog meer dan voor je pauze,” smaalde Branco, die de pas ingehouden had om me naast ’m te laten komen.

“Sorry,” zei ik verlegen , terwijl ik weer wat afstand nam.

“Voor mij hoeft je je niet te verontschuldigen hoor,” grijnsde Branco opzij naar me.

“Zeg je niks tegen Fokke alsjeblief? ” vroeg ik onderdanig.

Branco lachte. “Die zal ’t reuze grappig vinden.”

“Toe, ik meen ’t , ik vind ’t echt gênant.”

“Oké, ’t blijft onder ons jongen, don’t worry,” zei Branco, terwijl ie weer even dichterbij naar me toekwam en me op de schouder sloeg.

We renden nog een kwartiertje in een rustig gangetje en toen waren we thuis. Ik was nu ook echt wel moe.

’s-Avonds vertelde ik ’t verhaal Mano maar eerlijk, daar ie maar bleef doorzeuren of ik Branco nog had weten versieren, en of er echt niets gebeurd was daar ik zo glunderend keek. Hij vond het een prachtverhaal en lachte me uit natuurlijk, maar hij beloofde me plechtig het niet verder te vertellen.

Ma 10 jan.

Mano werd inderdaad die maandag op z'n werk flink aan de tand gevoeld. Want dat er iemand van het werk aan de dierenbevrijdingsactie meegewerkt moest hebben was vrij zeker, gezien de snelheid waarmee alles gedaan en gevonden was.

't Zou ook een oud medewerker kunnen zijn geweest. Het zou allemaal grondig onderzocht worden, hadden ze Mano gezegd. Hij zei tegen mij dat hij goed de onschuld zelf had kunnen spelen, en dat geloofde ik wel. Hij was een meester toneelspeler.

Do. 13 januari

We gingen ook nog steeds regelmatig naar Greenpeacevergaderingen, zo ook die donderdagavond.

Ze zochten hier ook mensen die actie wilden voeren, bij de haven, waar één of andere olietanker aan zou komen. Die zou niet alleen afval hebben gedumpt op zee, maar ze hadden ook vernomen dat hij langs beschermd gebied was gevaren, waar ze als olietanker niet mochten komen gezien de risico's ofzoiets. En dat zou hij vaker doen, dus vond men dat daar een stokje voor gestoken moest worden.

Mano vond 't allang prachtig natuurlijk en bood zich meteen aan mee te doen. Ik twijfelde, gezien we net al die illegale actie hadden gedaan, en ook op deze actie was het risico voor gevangenisstraf voor onszelf. Boetes waren voor rekening van Greenpeace. Maar ik wou Mano niet in de steek laten en meldde me dus ook maar aan. 't Duurde toch nog even voor 't zo ver was, 't schip kwam pas over enkele weken aan.

Vrijdag 14 jan.

Die vrijdag ging ik niet mee naar Timo, was moe.

Za. 15 jan.

Wel ging ik zaterdag met Mano samen naar Lee, voor de make-over van Mano.

Behalve dat gebeurde er niet veel. Beetje flirten en lol trappen wel, maar daar bleef 't bij.

Mano was mooi opgedirkt en ik kreeg ook nog een extra behandeling, dus we gingen die avond wel stappen om 't te showen. Maar gewoon met z'n tweetjes. Lee kon niet.

Er was niet veel te beleven in de stad, en we bleven niet te lang.

Zondag 16 jan.

Zondag gingen we nog even naar m'n Ma om Nieuwjaar nog wat te vieren, ik had haar nog niet gezien in 't nieuwe jaar.

Ma 17-vr. 21 jan.

Die week had Mano nog steeds werk bij 't laboratorium. Hij werd wel goed in de gaten gehouden had hij 't idee. De sfeer was veranderd. 'Mijn' aap was teruggevonden. De andere apen hadden we dus helaas niet kunnen bevrijden, dus die zaten ook weer op 'hun plek' en werden vanouds gemarteld.

Er was sowieso veel ophef over onze 'aanslag'. Sommige van de 'bevrijde' ratten bleken een besmettelijke ziekte te hebben, dus dat zou voor een ware epidemie onder de ratten in Middenstad kunnen zorgen.

Ik had die zondah mama voorzichtig gepolst of m'n tante, die in 't ziekenhuis werkte, iets over de dierenbevrijdingsactie had gehoord. Bleek van wel.. ze was des duivels over de onbezonnen daad. Ze moest es weten!

Mano zocht wel naar ander werk intussen, voor 't geval dat.

Verder gebeurde die week niet veel bijzonders.

Mano had die week wel nog een 'slippertje' met Jozef. En ik had op gegeven moment een geslachtsziekte, vraag me niet wat 't was. 't Was gelukkig met medicijnen vrij snel verholpen. Ik waarschuwde Mano en Timo en Julien, maar die leken nergens last van te hebben. Typisch. Ik moest 't toch van één van hen hebben gekregen, waarschijnlijk Timo met z'n pijpbeurt. Of was 't die Ray geweest? Maar die had ik amper aangeraakt. Nu ja, deed er niet toe.

Vr. 21 jan.

Die vrijdag gingen we weer naar Timo.

Timo had iemand gesproken die misschien wel een manier wist hoe Mano en ik aan een goedkope huurwoning konden komen. Hij kende iemand wiens vader een pand had gekocht om aan studenten te verhuren, incl. zijn eigen zoon dus.

Er zouden dan maar 2 personen per verdieping/douche/keuken zijn, dat was een hele luxe.

Hij liet ons op de 'wachlijst' zetten.

Die avond was Michael er ook weer. Ik verlangde nog steeds stiekem naar 'm maar het was duidelijk dat ik hem niet zo maar kreeg.

Branco en Fokke waren er ook even. Branco had me voorgesteld nog es te komen joggen, maar ik had 't afgeslagen.. ik durfde niet meer na m'n blunder. Ik kreeg niet de indruk dat iemand ervan wist, maar toch durfde ik Fokke amper aan te kijken.

Met Michael had ik wel een boeiend gesprek over buitenaardse wezens, UFO's, het vergaan van de wereld, en allerlei gebeurtenissen in de wereld die hij op 'bovennatuurlijke' wijze verklaarde cq verbanden legde met allerlei spiritueel-geestelijke ontwikkelingen. Vraag me niet meer wat. Hij deed aan meditatie, en hij leerde me ook kort een meditatie. Daarvoor trokken we ons terug op de logeerkamer en ik hoopte stiekem dat het meer werd dan mediteren. Maar helaas, dat was weer veel te optimistisch. Hij was zo serieus als 't maar kan. Ik kreeg een meditatieboek van hem te leen.

Dat las ik gelijk dat weekend, 't was erg boeiend.

Ik had die avond geen zin in Timo en wist Mano bijtijds mee naar huis te krijgen. Ik had bovendien die geslachtsziekte dus, en daarom wou ik maar voorzichtig doen.

Mano en ik gebruikten met elkaar trouwens ook altijd een condoom.

Za 22 jan.

Die zaterdag ging ik met Mano naar een concert van the Beat, helemaal te gek. Gelukkig hadden we dezelfde uitzonderlijke muzieksmaak.

Zo 23 jan- vr. 28 jan.

De rest van de week had ik het druk met werken, en gebeurde niet veel bijzonders. Vrijdag ging ik niet mee naar Timo, vanwege nog steeds m'n SOA (was wel bijna over) en omdat ik moe was.

Ik had ondanks ik met school gestopt was nog genoeg op 't programma: m'n rijlessen, dansles, de Greenpeacevergaderingen, en nog af en toe die psychiater.

Mano ging nog een keer naar Jozef en nog een keer naar Tigo. Maar Jesse, daar schoot 't niet erg mee op. Die was ook al paar keer niet bij Timo thuis geweest, en als Mano vroeg of ie langs kon komen hield ie 't steeds af.

Za. 29 jan.-zo 30 jan..

Dat weekend gebeurde ook niet veel bijzonders.

Ma. 31 jan.-di. 1 feb

Beging februari hadden we de actie met Greenpeace in de haven. Daar we er bij onze proefdieractie goed vanaf leken te zijn gekomen, tot nu toe had in elk geval niemand last van politie gehad, durfde ik 't wel aan, temeer daar Nina meekwam. En David natuurlijk. Nina was sinds kort weer dakloos trouwens, door haar vriendje eruit gegooid. Ze logeerde weer bij haar vriendinnen op de Noach (afwisselend Tina en Evelien).

Dat was voor Mano en mij weer extra stimulans zo snel mogelijk een echte woning te vinden, zodat Nina onze kamer kon overnemen.

De actie voor Greenpeace was wel spannend, al bereikten we niks. We gingen het water op met een bootje om het schip toegang tot de haven te belemmeren, wat natuurlijk een onmogelijke actie was. We schreeuwden door o.m. een megafoon en wierpen een soort ballonnen die met viezigheid waren

ge vuld, op 't dek van 't schip. Daar zouden ze uiteenspatten, en de smurry die zich dan over het dek verspreidde zou veel werk zijn om schoon te maken. Het haalde allemaal niks uit.

En we waren nog maar amper om het schip heen aan 't varen of de havenpolitie kwam al aan en wist ons weg te jagen. Het schip mocht gewoon de haven binnenvaren.

Dat was dus balen. Maar er was wel een tv-ploeg bij geweest.

En m'n goodwill bij Nina leek weer gestegen. Misschien mede door de breuk met haar vriendje, ik weet 't niet. In elk geval leek ze ineens wel interesse in me te hebben.

Toen we na afloop van de Greenpeace-actie met de andere actievoerders napraatten in een café, zat ze de hele tijd met me te flirten, als je dat zo kan noemen althans.

Ze vroeg o.a. of ik alle belangstelling voor meisjes nu verloren had, nu ik volop gay was geworden. Ik zei er domweg niet aan toe te komen, ik werd volledig door jongens 'in beslag genomen.' "Maar," voegde ik toe, "als er een leuke meid voorbij zou komen zou ik die niet weigeren."

Ze vroeg wat ik een 'leuke meid' vond. Ik noemde Kim Wilde en Blondie, maar dat waren volgens haar meer dan leuke meiden. Ik moest wel realistisch, bij gewone, aardse, meisjes blijven.

Toen keek ik haar diep in de ogen en zei: "Ik vind jou nog steeds leuk."
Ze keek me een paar seconden zwijgend aan en vroeg toen.

"Heb je zin zo even naar 't Pluimpje te gaan?"

"Met z'n tweetjes?"

"Ja, waarom niet?"

"Mij best, als Mano geen bezwaar heeft."

"Laat ook maar," mompelde Nina, en toen stond ze op en riep over de tafel heen of iemand zin had mee te gaan naar 't Pluimpje.

Weinig reacties, dus toen riep ik: "Ja, ik!"

Daarop volgde Mano. "Ik wil ook wel straks."

Johan en Willem wilden ook wel mee.

"Oké, wij gaan vast," zei Nina, terwijl ze mij aankeek. Ik stond meteen op en riep de anderen gedag.

"Tot zo schat," zei Mano, dat 'schat' volgens mij om Nina te waarschuwen dat ik van hem was.

Terwijl ik achter Nina aan naar buiten liep en haar zelfbewuste tred gadesloeg kreeg ik ineens reuze zin in haar. Ik verdrong de gedachte.

We liepen echter nog geen 2 minuten buiten of Nina bleef staan. Ik stopte ook en keek haar van opzij aan. Ze keek terug, en voor ik erop bedacht was duwde ze me tegen de muur achter me en begon me heftig te zoenen. M'n hart bonsde, zo totaal overdonderd als ik was. Wat een wilde kat!

Ik begon net flink opgewonden te raken en wilde haar steviger vastpakken, toen ze me losliet en verder liep.

“Toch wel jammer dat je homo geworden bent,” zei Nina.

“Wat nou.. Zoende ik niet goed? Je geeft me geen kans,” protesteerde ik.

“Nee, dat is 't niet.. maar.. zoiets voel je gewoon.”

Misschien had ze wel gelijk. Ik was vrijwel volledig 'om' nu ik zoveel lekkere jongens had gezien en gehad. Ik had geen behoefte meer aan meisjes. Toch vond ik Nina nog steeds onwijs aantrekkelijk, en zoals ze op me af was gekomen was de oude vlam weer flink opgelaaid.

“Denk je?” vroeg ik alleen maar.

“Ik denk 't niet, ik zie 't. Je bent een echte flikker,” zei ze plagend.

“Kom, ga nou niet vertellen dat ik met handjes loop te zwaaien en te heupwiegen e.d. hè,” zei ik kwasi- beledigd.

“Zo erg is 't nog niet,” lachte Nina.

We liepen een soort rasta-winkeltje met allemaal emblemen, petjes, hellsangelsachtige spullen, sieraden, messen, vlaggen etc. voorbij, waar Nina belangstellend voor bleef staan. Ik vond 't ook een leuke winkel en m'n aandacht was afgeleid van het onderwerp.

Ze zat een ceintuur te bewonderen.

“Die zou je goed staan,” zei ik.

“Denk je?” We gingen naar binnen. Nina probeerde de ceintuur en wat petjes, armbandjes e.a. accessoires, zodat ik alle gelegenheid had haar goed te bekijken. Ik vond haar manier van doen nog steeds onwijs sexy. Ze had dat zelfde nonchalante als Mano. Terwijl ze zichzelf voor de spiegel bewonderde kwam ik vlak achter haar staan en bewonderde haar mee. Ik maakte wat complimenteuzen opmerkingen over de attributen die ze paste en bekeek haar van top tot teen in de spiegel. Ze draaide zich om.

“Hier, probeer jij ook es wat,” zei ze en ze zette me een grote rastamuts op. 't Stond zowaar nog leuk ook.

“Kopen joh,” zei ze uitgelaten.

“Zie je me al lopen? Ik ben geen neger,” lachte ik.

“Kun je nog wel rasta zijn,” vond Nina.

Ik legde hem toch maar terug. Ik kocht wel een ring. Nina kocht een sjaal en een t-shirt. Daarna weer verder.

In 't Pluimpje kletsten we wat over huizen zoeken, haar studie, de ruzie met haar vriendje enz. enz., tot de andere binnenkwamen.

We rookten ons lekker stoned om de min of meer mislukte actie van Greenpeace te vergeten, en namen daarna de tram naar huis.

In de tram, toen we nog met z'n drietjes waren, zeiden we niet veel. Mano vroeg Nina hoe 't met hun pa en ma ging, die zij nog af en toe zag, en of ze enig vermoeden hadden waar hij uithing. Ze zei van niet. Van haar hadden ze ook geen idee. Ze vertelde ze weinig. Ze maakten zich niet ongerust, zei ze, maar ze vond wel dat hij vaker een teken van leven moest geven in de vorm van een telefoontje of kaartje ofzo.

"Misschien kom ik wel op tv, door de actie vandaag," zei Mano.

"Dan kun je liever vertrekken bij Greenpeace, want de politie zoekt je vast ook nog wel," plaagde Nina.

Ik moest ineens aan de verkrachting denken. Daar zou ze toch geen vermoeden van hebben? Ik kreeg echter niet de indruk, want dan had ze hem wel uitgehoord, zo was ze wel.

Nina en Mano kwebbelden op hun gebruikelijke kibbelige manier met elkaar, en ik lag al snel weer krom van 't lachen.

Thuis zei Mano meteen toen we weer met z'n tweetjes waren:

"Volgens mij vind je Nina nog leuk."

"Nietwaar, ze zegt zelf ook dat ik een echte flicker geworden ben.. waar ze denk ik wel gelijk in heeft," zei ik terug.

"Dat zegt ze alleen om je uit te dagen.."

"Nee hor.. ik bèn gewoon een flickerrr... meer dan jij," zei ik overdreven nuchterig. Mano begon me meteen te stompen en we plaagden, stoeiden en dolden wat wat natuurlijk weer uitmondde in een flinke vrijpartij.

Die avond was onze actie op nieuws, dat was wel geinig. Mano was heel even in beeld toen hij rechtop in de boot stond, maar uit de verte onherkenbaar.

Ook Nina's wilde haren zag ik 1 seconde. 't Was in totaal ook maar een heel korte opname.

40. Meditaties/Nieuwe woonruimte

Wo 2 feb.- wo. 23 feb. 83

Toch kon ik de dagen erna m'n ogen niet van Nina afhouden. Ze leek ook nog steeds wel in mij geïnteresseerd. In elk geval leek ze onder de indruk van m'n vorderingen in de band en m'n dansprestaties, die ze nu ook weer af en toe gadesloeg (of meedeed), met wat andere meiden, als ik aan 't oefenen was in de kelder.

Ik sprak haar vaak, vooral over huizenjacht, een eventueel nieuw kraakpand zoeken e.d.. Ik werd een beetje gek van de smeerbeel in de Noach, m.n. de keuken en douche. Nina vond 't ook niks en overwoog zelfs terug naar haar ouders te gaan, zolang ze nog studeerde, al was 't haar eer te na.

De oplossing kwam, enkele weken later.

Za 5 feb.

Maar intussen was er nog een party, op zaterdag 5 feb.

We gingen weer met Timo en co.

Ik sprak op de party met weer wat andere mensen, o.a. over de plannen van Mano en mij om te gaan samenwonen. Deze en gene hadden tips voor me en ze beloofden voor me rond te kijken. Mochten ze wat weten dan belden ze me wel op m'n werk. Ik had daar inmiddels een vaste werkplek en eigen telefoontoestel. Dat nummer gaf ik dus aan sommige lui, met de nadrukkelijke mededeling dat ze alleen voor iets belangrijks moesten bellen.

Mano was zodra we er waren direct weer aan 't flirten geslagen met Jesse. Ik kreeg als gewoonlijk geen/nauwelijks kans Michael of Julien te benaderen. Branco durfde ik niet meer onder ogen komen, en Fokke ook niet echt.. Ik kon hem niet aankijken zonder aan m'n blunder te denken.

Maar ik danste lekker en wist m'n lustgevoelens wel wat beter te beheersen dan vorige keren.

De meditatie uit het boek Michael hielpen me wel wat. Ik had ze al paar keer thuis uitgeprobeerd, en trok me nu ook af en toe terug op de zoldervloering, die Mano en ik al gereserveerd hadden om te blijven slapen. Na steeds een korte meditatie was ik weer 'rustig'. Je kon het in feite overall toepassen, ook terwijl je bezig was. Het was een kwestie van concentratie.

Maar toen ik rond 1 uur 's-nachts met Lee, Michael en Timo om me heen stond te dansen kreeg ik het toch zo warm van de 3 lekkertjes dat ik alle meditatietechnieken vergat. Ik kon niet meer helder denken, mede door drank etc. Timo had de hele avond met Ivor gescharreld, maar die zag ik nu even nergens. Dus trok ik Timo op gegeven moment naar de kant en riep in z'n oor: "Ik wil je, nu."

Timo keek me beetje spottend aan en geleidde me toen naar de vestibule, waar we even boven de muziek uit konden praten.. en ik dacht misschien meer.

"Sorry Rob, maar ik ben al bezet voor vanavond.. en jij wou toch hier blijven in plaats van met mij meekomen?" zei hij echter tot m'n teleurstelling.

"Ik wil jou gewoon nu.. dat wist ik toch ook niet van tevoren," zei ik beetje wanhopig, hem smekend aankijkend.

Timo leek heel even overstag te gaan, hij keek me in elk geval heet aan. Maar hij beheerste zich en zei:

"Sorry Rob, maar ik kan je niet helpen, vind ik niet helemaal fair tegenover Ivor, die al op me rekent."

"Heel eventjes maar.." smeekte ik terwijl ik wat aan z'n bloes plukte.

Hij maakte m'n hand los en zei: "Nee Rob sorry, vandaag niet." Daarop liep hij weer naar de gangdeur.

Nog voor hij die opende klemde ik me van achter tegen 'm aan en smeekte nog één keer: "Kom héél effe de toilet in.. of naar buiten als je 't niet te koud vindt."

Maar Timo rukte zich los en liet me na een kort "nee" alleen achter.

Ik voelde me afgewezen en wanhopig opgewonden. Ik zakte op de grond om maar even een meditatie te doen om tot rust te komen. Dat werkte niet temeer daar ik al meteen gestoord werd door iemand die naar de wc ging.

Ik besloot maar weer naar boven, de zoldervliering te gaan, daar zou ik wel zien of ik zou mediteren of me afrukken.

Ik liep dus naar boven. Net toen ik 't vlieringtrapje op wou klimmen hoorde ik een stem achter me vragen: "Ga je al naar bed?" Ik keek om. 't Was Lee.

"Nee, ik ga mediteren," zei ik.

"O.. Mag ik meedoen? Ik doe dat ook graag," zei Lee, terwijl hij dichterbij kwam. Er kriebelden wat vlianders in m'n buik toen ik in zijn ogen keek. Ik vond hem er nogal geil uitzien.

"Oké, kom maar," zei ik en ik klom verder 't trapje op. Hij volgde achter me.

We gingen tegenover elkaar op mijn bed (matrasje) zitten in kleermakerszit. Ik legde hem wat uit over de lotushouding, de chakra's e.d., maar hij wist daar al e.e.a. van.

We begonnen met de ademhalingsoefeningen.

Daarna deed ik hardop een geleidemeditatie van de chakra's, zover ik 'm me herinnerde uit 't boek. Ik begon met de kruinchakra en werkte ze alle zeven af naar beneden.

Bij de laatste, de wortelchakra bij het stuitje aangeland zei Lee:

"Ik krijg er een stijve van.. jij ook?"

"Dat is goed, die opgewekte energie moet je weer terug naar boven geleiden," zei ik met een lichte giechel.

"Hoe dan?"

"Gewoon, concentreer je weer op je buik, je plexus solaris, net boven de navel.."

"Ik concentreer me liever op jouw buik, en navel," zei Lee, terwijl hij zijn ogen opende (ik had de mijne ook al open dus) en naar m'n buik staarde.

Ik kon een verder gegiechel net meer onderdrukken en proestte 't al gauw uit.

"Mag niet, je moet bij jezelf blijven," giechelde ik.

"Waarom.. ik wil kijken hoe jij 't doet. Laat es zien hoe jij die energie weer omhoog krijgt," en hierop schoof hij wat naar me toe en tilde m'n t-shirt op.

"Dat kun je niet aan de buitenkant zien," giechelde ik verder, "en ik ben nu toch al uit m'n concentratie."

“Kan ik 't wel voelen?” vroeg Lee, terwijl hij een hand op m'n buik legde en ik begon nog harder te giechelen.

“Kom, hou op... straks voel je wat anders...”

“Wat dan..?” en Lee streek over m'n hele buik en borst.

“.. m'n kruischakra..” lachte ik.

Dat was genoeg uitnodiging voor Lee om z'n hand naar beneden te laten glijden tot over m'n broek. Hij boog zich over me heen en duwde me achterover op bed. Ik pakte hem bij z'n haar, om hem naar me toe te trekken en we begonnen te zoenen.

Hij begon m'n broek los te maken en gleed met z'n hand naar binnen.

Ik verzette me niet meer tegen m'n opwindning en hijgde terwijl hij m'n stijve beetpakte.

We rolden opzij en ik maakte ook zijn broek los. Ik liet m'n hand er achterin glijden en streek over z'n achterste.

Hij zoende lekker en ik kneep en krabde in zijn kont van opwindning.

Hij gleed naar beneden en begon m'n broek uit te trekken.

“Sorry, ik moet je wel iets zeggen,” zei ik hijgend, toen hij m'n buik kuste.

“Ik heb pas een geslachtsziekte gehad.. 't is wel over nou hoor, maar ik vind toch dat je 't moet weten.”

“We doen 't toch veilig.. hier..”

Lee haalde een condoom uit z'n achterzak en gaf 'm aan mij.

“Doe om,” zei hij toen ik 'm twijfelend aanpakte.

Nu twijfelde ik niet meer en snel schoof ik 'm over m'n stijve. Ik zoende Lee weer en streelde hem over zijn, heupen en kont. Toen trapte hij z'n broek uit, en ik begon hem te vingeren. Ik kreeg op de tast m'n tube glijmiddel te pakken die naast m'n bed lag, en vingerde met wat glijmiddel lekker stevig in z'n hol.

Hij streek intussen lekker over me heen en weer. Ik voelde z'n stijve tegen me aandrukken. Zo klein was ie toch ook weer niet..

Ik hield 't niet meer en rolde hem om. Ik liet 'm op z'n handen en knieën plaatsnemen en klom op 'm. Hij spreidde z'n benen en ik kroop ertussen. Hij kreunde hard toen ik 'm binnendrong.

“Gaat 't?” vroeg ik.

“Ja, ga door,” hijgde hij. Ik stootte door, intussen zijn z'n ballen knedend, die voelden lekker aan en ik werd nog geiler.

Ik kon me niet lang beheersen, had dat al te lang gedaan de hele avond, en kon niet voorkomen dat ik (veel) eerder klaarkwam dan Lee. Ik trok hem onder me verder klaar, me nog zo goed mogelijk in z'n hol drukkend met m'n slappe.

"Geweldige meditatie was dat!.." zuchtte Lee na afloop terwijl hij op z'n rug draaide en ik naast 'm neerplofte.

Ik lachte. "Van Michael geleerd, uh, 't begin dan hè..."

"En 't eind dan.. die vond ik 't beste," lachte Lee terug.

"Die.. van moeder natuur denk ik," lachte ik weer. Ik beefde nog na, zo opwindend was 't geweest, hij was waanzinnig geil, nooit gedacht van een spleetooog 😊.

"Moeder natuur heeft jou flink geschapen," grinnikte Lee.

"Vind je.. ik heb je toch geen pijn gedaan?"

"Pijn is lekker." Lee draaide z'n hoofd naar me toe. "In je slipje vond ik 't al heel wat, toen je bij mij was, maar dat je zo reusachtig kon worden had ik echt niet gedacht."

"Dus je zat wel naar me te loeren toen, hè vierzerik," zei ik plagend.

"Ik behandel alleen lekkere jongens," grinnikte Lee.

"Leuk beroep heb jij."

"Zeker.. waarom ga jij niet wat met mode doen.. Volgens mij heb je er wel kijk op. Je loopt zelf ook altijd leuk gekleed, al is 't punky."

"'t Was niet m'n beste vak op de kunstacademie.. ik kan niet goed naaien."

"Ha, daar heb ik anders niks van gemerkt," lachte Lee.

"Kleren naaien dan hè," lachte ik terug.

"Dat laat je anderen doen, jij hoeft alleen te stylen en ontwerpen."

"Och, je moet zo goed zijn om daar je brood in te verdienen."

"Kom een keer met me mee naar 't werk, kun je es zien hoe 't werkt allemaal enzo," stelde Lee voor. Dat vond ik wel een leuk idee.

We gingen weer naar beneden.

Zowel Lee als Tigo gingen die avond naar huis, zodat ik Mano weer voor mij had.

Hij had kans gezien één vluggertje met Jesse te maken, zo'n beetje hetzelfde als vorige keer. Het vorderde nog niet echt dus.. Op z'n voorstel samen in 't bubbelbad te gaan was ie niet ingegaan.

Maar goed, verder had ie zich met Tigo vermaakt (Jozef was er niet).

Branco had me weer gevraagd te joggen, maar ik had 't afgewezen. Was dat slim? Had Branco er meer mee bedoeld? Zat er wat in met hem? Maar dat kon ik hoe dan ook niet aan.

Zo. 6 feb.

De volgende ochtend na 't ontbijt (brunch) verdween Mano met Jesse naar boven. Branco was met paar lui joggen begreep ik van wat gesprekken.

Ik zat met wat andere lui n de woonkamer maar verveelde me al snel, dus ik hielp Michael wat met de ontbijtboel opruimen.

“Leuke avond gehad gister?” vroeg hij me.

“O.. ja.. Die meditatie van jou helpen wel. Als je snapt wat ik bedoel,” grinnikte ik.

“Mooi zo. Wil je er nog meer leren?”

“Graag,” zei ik enthousiast.

“Oké, kom zo even mee naar boven. Doen we er nog één.”

Ik voelde een golf van opwinding opkomen. Vroeg hij me nou mee op z'n kamer? Zou hij misschien toch... ?

Snel zette ik de laatste spullen in de vaatwasser.

“Heb je haast?” vroeg Michael doodkalm de boel wegbergend.

“Uh nee, ik heb alle tijd,” zei ik snel. De vorige meditatie bij Timo thuis had maar kort geduurd.. Ik hoopte nu wel dat ie wat meer tijd voor me uit zou trekken.

Michael grijnsde alleen maar.

“Oké, kom je?” vroeg hij even later, en ik liep vol verwachting en spanning met 'm mee de trap op.

“Oké, ga zitten,” zei Michael, op z'n kamer aangeland, terwijl hij een kussentje voor me op de grond legde.

Geduldig liet ik me 'onder hypnose', 'in trance', of hoe moet je 't noemen, brengen.

Hij geleidde me door een bos, naar een mooie rustige plek. Daar moest ik de zon op me in laten werken, m'n ogen sluiten en weer openen.

“Er komt een gestalte uit de hemel,” sprak Michael verder met de rustige meditatiestem.

“Zie je hem? Of haar?” vroeg hij even later.

“Ja,” zei ik.

“Vraag hem wat.. wat maar in je opkomt,” zei Michael ewer.

Ik zag Michael voor me en vroeg hem in gedachten me te neuken.

“Wacht op het antwoord,” zei Michael. Ik fantaseerde lekker door dat hij me onmiddellijk pakte.

“Heb je het antwoord?”

Ik zei “bijna”, want wilde nog even doorfantaseren. Hij wachtte.

Ik kon een zacht kreuntje niet onderdrukken.. iets te veel verbeeldingskracht☺.

”Wat gebeurt er Rob?” vroeg Michael.

“Een engel... neukt me,” zei ik heel serieus.

“Godsamme, je neemt dit niet serieus,” zei Michael ineens met weer normale, luide stem.

“Oooh.. wat doe je nou? Je verstoort ’t helemaal!” zei ik, nog steeds serieus bedoeld.

“Oké, ik tel rustig van 10 naar 1 en dan kom je terug hier in de kamer, op de grond,” zei Michael weer wat op meditatietoon, maar toch ietwat wrevelig.

“Maar ’t is juist zo heerlijk,” protesteerde ik nog.

“10, 9, 8..” begon Michael onverstoorbaar te tellen.

Ik probeerde ’t beeld los te laten en terug te keren in de realiteit.

Bij ‘0’ was ik nog heerlijk ontspannen en toen ik m’n ogen opende zag ik Michael voor me. Ik voelde direct de opwindning toeslaan. Ik kon een geil glimlachje niet onderdrukken.

“Robbert, waar zat je met je gedachten?”

“Ik was helemaal in trance, je hebt me gehypnotiseerd,” zei ik.

“O ja? Wat zag je dan?”

“Ik zag jou.. jij was een engel... met vleugels.. en.. helemaal naakt.”

“Vind je jezelf nou echt grappig?”

“Nee, ’t is serieus, echt.. Ik kan er ook niks aan doen.”

Michael keek me onderzoekend aan, of ik hem nou wel of niet in de maling nam.

“Je bent nog te jong en ongedurig voor meditatie denk ik,” zei hij peinzend.

“Ik ben overal te jong voor... Michael hoe oud moet ik zijn om met jou naar bed te kunnen?” zei ik nu maar op de man af.

Tot m’n ontsteltenis begon hij hard te lachen.

“Een jaartje of 3000,” zei hij plagend. Ik keek ’m beledigd aan.

“Nee, gewoon, zodra je volwassen bent,” zei Michael nu iets serieuzer.

“Dat ben ik, ik ben 18,” zei ik.

“Volwassenheid zit van binnen, niet in leeftijd.”

“Wat is er dan zo onvolwassen aan mij?” vroeg ik weer beledigd.

“Da’s moeilijk te omschrijven.. het is iets wat je voelt. Ik moet eerlijk bekennen, ik ben niet vies van jonge jongens, maar niet té.. snap je?”

“Nee.”

“Dan niet. Je zult ’t nog wel een keer begrijpen. Zullen we weer naar beneden gaan?”

Ik maakte geen aanstalten op te staan. Michael wel. Hij keek me afwachtend aan bij de deur.

“Leer het me,” zei ik. “Leer me volwassen worden.”

Hij liep weer naar me toe.

“Dat leert ’t leven je vanzelf. Geduld, da’s een eerste les.” Hij reikte me z’n hand aan om me aan op te trekken en ik pakte hem met tegenzin aan. Ik liep met ’m mee naar de deur. Daar bleef hij nog even staan voor hij ’m opendeed en keek me aan.

“Maar volgens mij ben je een vlugge leerling,” zei hij, waarop hij zich omdraaide om de deur te openen.

M’n hart bonkte als een razende door deze opmerking. Was er toch nog hoop?

Beneden zaten Mano en Jesse weer, en nog paar jongens. De meesten waren naar huis.

Fokke bleek naar één of ander paardrijwedstrijd.

We gingen met Timo en Wouter terug, die ons thuis afzetten. Timo vroeg me in de auto plagerig:

"Heeft Lee me goed vervangen?"

"Wat, hoezo?" vroeg ik wantrouwig.. Had ie 't door gehad of had Lee geluld?

"Gewoon, ik was benieuwd of ie nog wat met m'n tip had gedaan," grinnikte Timo.

"Wat..wat voor tip?"

"Ik vond 't zo lullig je daar wanhopig op de gang achter te laten.. hopelijk heeft Lee wat goedgeemaakt," grinnikte Timo.

"Shit heb je hem dat gezegd?" vroeg ik beledigd..

"Ben je niet blij?"

"Ik kan 't zonder jou wel,.. wonder dat ie niet af is geknapt daarvan.." zei ik boos.

"Ik zag allang de vonk tussen jullie, hij styled niet zomaar iemand en jij laat je niet zomaar stylen door de eerste de beste niet?"

"Bemoei je voortaan niet meer met mij," zei ik weer nukkig.

Timo grinnikte alleen nog maar en ik zei niks meer. Mano trok me al troostend tegen zich aan.

Thuis sprak ik met Mano over onze belevenissen van die nacht. Hij had Jesse dit keer wel ook even mogen pijpen. “Hij is zo opwindend.. hij heeft iets vrouwelijks.. hij ruikt vrouwelijk.. “

“Je valt toch meer op jongens.. of moet ik voortaan vrouwenluchtjes op doen?” vroeg ik.

“Ja.. nee.. maar 't is niet zozeer de geur alleen, hij is zo bijzonder, zo apart, anders dan anderen. Dat maakt 'm extra aantrekkelijk. “

“Ik begrijp wat je bedoelt. Net als Michael.”

“Ja, wat heb jij nou met Michael uitgespookt?”

“Niks..” “Nee echt niet,” vervolgde ik op zijn spottende blik. “alleen maar gemediteerd,” zei ik met teleurgestelde stem. “Hij vond me te onvolwassen.”

“Wat wil je, hij is zeker 20 jaar ouder, gut hij kan je vader zijn.”

“Als dat zo was zou ik gewoon incest plegen,” lachte ik.

Ma 7 feb.- za 19 feb.

Enkele weken later kreeg ik een telefoontje van een jongen van de party, ene Rudolf. Een kennis van hem had in Zuid ergens al een tijdje een pand zien leegstaan. Een behoorlijk groot pand, een oud herenhuis. Er had één of andere gezondheidsinstelling in gezeten dacht hij, en 't stond niet te koop of te huur zover hij kon nagaan. Waarschijnlijk moest 't opgeknapt worden en was daar geen geld voor ofzo. Maar ik moest zelf maar es een kijkje gaan nemen en wat onderzoek plegen. Hij gaf me het adres, en ik bedankte hem.

Natuurlijk besprak ik 't meteen die avond met Mano.

“We moeten snel zijn volgens hem, want het kan zo door andere krakers bezet worden,” zei ik.

Dus we besloten meteen maar te gaan kijken, 't was nog licht buiten. We spoorden Nina op, en die wou inderdaad natuurlijk mee. Als 't een goed pand was wilde ze er misschien ook gaan zitten, want die kelderruimte van ons in de Noach vond ze niks.

Een paar van haar oude krakersvrienden zochten ook nog woonruimte, dus vol zou 't makkelijk komen.

Mano waarschuwde haar wel dat hij en ik de eerste keus kregen v.w.b. een kamer en dat zij aan de andere kant van het pand moest gaan zitten. 't Was onze ontdekking immers.

“Laten we nou eerst maar gaan kijken of 't wat is,” zei ik om verder gekibbel te voorkomen.

Een half uur later waren we er. 't Was inderdaad een mooi oud pand in Oud-zuid, de betere buurt van Middenstad. 't Lag wel aan een hoofdstraat (Jupiterlaan), maar toch vrij rustig gelegen, op een hoek van een blok. 't Bleek aan de achterkant een smal tuintje te hebben, waar we in wisten te komen via een zijpaadje, dat gelukkig niet was afgesloten.

Het pand zat aan alle kanten dichtgetimmerd, dus kennelijk stond 't toch al een tijdje leeg. Maar we hadden gereedschap bij ons en wisten een plank aan de achterkant los te krijgen. 't Was schemerig, en 't was vrij dicht begroeid met struiken achter, dus we vielen niet erg op.

We kregen 't raam ook open gewrikt en glipten naar binnen.

't Bleek inderdaad een tamelijk groot pand.'t Had sowieso al 2 huisnummers, en 't was 4 verdiepingen hoog.

Ik ging als eerste naar binnen en scheen rond met m'n zaklantaarn. 't Rook er muf, en 't was behoorlijk vervallen. Muurverf was totaal verweerd, schimmel, afgebladderd behang, maar op zich was alles nog wel in tact. De trappen en deuren enzo zagen er redelijk uit.

Beneden waren 3 kamers en een grote badkamer met doucheruimtes en toiletten. Die zagen er niet eens zo slecht uit. Op de eerste verdieping waren 2 grote zalen, en een kleine kamer, de keuken en nog één toilet. De keuken was niet in beste staat, maar Mano zag 't wel zitten dat op te knappen. Er was geen water noch elektra uiteraard, maar dat was zo aangesloten.

Ook op de tweede verdieping waren weer douches en toiletten en 4 grote slaapkamers, waarvan één met balkon. En hier was nog een klein keukenblok op de grote gangruimte.

Op de derde verdieping waren twee slaapkamers en een stuk open zolder met CV-ketel e.d. Alles oud, maar niet totaal vervallen.

In totaal waren er 6 douches en 5 toiletten, en een paar pisbakken. Dat was best een luxe, als we hier uitgaande van 't aantal kamers met zo'n 10 tot 12 man zouden gaan wonen. Als we de zalen ook zouden gebruiken als slaapkamers nog wel meer.

Ik vond 't een sfeervol pand. Er stonden zelfs nog hier en daar bedden en buro's e.a. meubelen. Alles oud, maar niet erg kapot ofzo. We hadden alleen 't nodige op te knappen. Op de zolder hadden we een lekkage gezien, dus 't dak moest waarschijnlijk gerepareerd. Maar samen konden we dat wel betalen, of misschien was er wel een handig persoon te vinden die kon klussen voor ons, 't liefst een medekraker natuurlijk.

“'t Is een wonder dat hier nog niemand is geweest,” zei Nina, die achter me liep, ook met een zaklantaarn.

“Nee.. ik hoop niet dat het bewaakt wordt..” zei Mano. We speurden 't gebouw goed rond op eventuele tekenen van recent menselijke aanwezigheid. Alles was in elk geval redelijk schoon, nu ja, afgezien van 't stof en de schimmel e.d., maar er lagen geen rottende etensresten, of drollen in de wc e.d.

“We moeten het een paar nachten achter elkaar bij toerbeurt beslapen, dan merken we gauw genoeg of er iemand komt,” zei ik.

Daar besloten we zo snel mogelijk mensen voor te zoeken, natuurlijk eerste de potentiële bewoners zelf.

't Was al met al een ideaal pand, en we waren door 't dolle heen.

Nina ging direct haar krakersvrienden bellen, en een paar dagen later had ze al, ons inbegrepen, een club van 10 bijeen. Van haar oude medekrakers wilden haar vriendin Toos, Hella, Vincent, Nick (die genoeg had van z'n huidige kamer en vooral de vieze medebewoners, natuurlijk tot genoeg van Mano), Maaïke en Brenda wel komen. En verder nog Arjen, een vriend van Brenda. Met ons drieën erbij hadden we genoeg om onze 'slag' te slaan.

We begonnen met hier en daar (gemeente, kadaster e.d.) na te pluizen wie de eigenaar was. Dat was één of andere BV, een oud particulier ziekenhuis, dat was opgeheven. 't Was een slapende BV ofzo, er werd niks met 't pand gedaan voorlopig in elk geval zover we konden nagaan.

Dus het was nu of nooit.

We sliepen om en om die week daar om te kijken of er niemand kwam. Steeds zorgden we er voor zonsopgang weer uit te zijn, zodat we ongemerkt weg konden sluipen.

Dat ging goed, en zo kregen we meer moed, en begonnen voorzichtig overdag e.e.a. op te knappen, de planken weg te breken etc.

Er kwam niemand.

Dus blijkbaar wekten we geen achterdocht, en we gingen moedig door. We hadden nog wel een paar weken nodig e.e.a. op te knappen, maar we werkten er hard aan, elk vrij uurtje. Gelukkig was Arjen heel handig, en Hella ook wel, dus het vlotte best.

Zo 20 feb.

Intussen kwam Nina, die weer bij haar ouders was geweest, met een treurig bericht: Mano had een oproep voor 't leger gehad.

“Duik gewoon onder, ze vinden je hier niet,” zei ik. Mano had ook net z'n baan bij 't lab verprutst. Hij had een paar dieren even los laten lopen, wat absoluut verboden was, dus hij lag eruit.

Nu hij geen werk noch uitkering had, was hij moeilijk op te sporen.

Maar Mano wou toch wat geld verdienen, en vond 't leger geen slechte optie.

“Ik kan toch niet eeuwig blijven vluchten, en er staan flinke straffen op dienst weigeren. Ik kan wel doen of ik van niks wist daar ik geen contact met m'n ouders heb, maar dat zien ze toch als m'n eigen verantwoording. Ik vind het ook wel avontuur, in 't leger.. lekker buiten enzo. Ik wil dit Rob.. ik hou toch geen enkele andere baan vol,” zo verklaarde Mano. En hij had misschien wel gelijk. Bij 't lab had ie zich ook al vaak ziek gemeld. Waarschijnlijk daardoor dat ie zo snel na één misstap was ontslagen en geen herkansing had gekregen. Ze waren 'm toch al zat.

En ze waren er trouwens ook achter gekomen dat hij bij proefdiervrij zat. Hij had meer vrijwilligerswerk voor Proefdiervrij gedaan, zoals leden werven, en dat werd geregistreerd. Nu was wel niet zeker of Proefdiervrij achter de actie stond (was ook niet zo bleek later, het was een apart groepje vrijwilligers dat op eigen houtje had geopereerd, Proefdiervrij wist van niks), maar hij was wel meer verdacht geworden hierdoor.

Dus het was misschien maar beter dat ie daar weg was.

Gelukkig wist m'n tante van niks. Mama wist ook niet dat Mano bij een proefdierlab werkte, dat hadden we maar verborgen gehouden voor de zekerheid.

Ik kreeg Mano niet van de gedachte het leger in te gaan af.

“Ik krijg toch weekendverlof,” troostte hij me.

“Maar door de weeks dan? Ik kan niet zo lang zonder je.”

“Kom dan mee.”

“Nee, ik heb net een goede baan, en ik ben sowieso tegen dienstplicht en oorlog. En elke dag zo vroeg opstaan, niks voor mij. Die hele strakke discipline niet, ik wil m’n eigen tijd indelen.”

Dat was iets waar Mano ook wel beetje huiver voor had, maar anderzijds was hij zo gemotiveerd om te leren ‘schieten’, lekker op patrouille, dat ie ‘t wel ervoor over had. En natuurlijk.. allemaal lekkere jongens om zich heen, al waarschuwde ik ‘m dat ie op moest passen iets van z’n homoseksualiteit te laten merken.

Hij moest begin maart gekeurd.

Ik zou in april weer een keruing hebben. Maar ik zou als ik goedgekeurd zou worden toch weigeren op principiële gronden, dat ik tegen kernraketten e.d. was. Ik had m’n greenpeace-acties als bewijs. Zeker nu we net zo’n goed kraakpand hadden gevonden wilde ik niet in dienst. Dan zat ik de hele week daar, ook zonde.

Mano en ik hadden de mooiste kamer uitgezocht voor onszelf, die met balkon op de 2^e etage, aan de achterkant.

Nina had zich een kamer beneden ook aan de achterkant, met een deur naar de tuin, toegeëigend. Ze zou haar eigen stukje tuin afgrenzen met een schutting.

Tegenover onze kamer zat Nick. Dat beviel me niet zo, maar gelukkig bleek hij inmiddels een vriend te hebben: Paul, die ergens anders op kamers woonde. Dat wilde hij ook zo houden begreep ik, dus Nick woonde hier wel alleen. Maar toen ik een keer die vriend Paul ontmoette zag ik meteen dat dat een hele serieuze jongen was, zo één die zich niet laat bedriegen, dus ik vertrouwde er maar op dat Nick ook zo was.

Het zouden goede vrienden van ons worden, maar daarover later.

Ik had trouwens van Timo gehoord dat die kennis van hem die kamers ging verhuren in dat pand van z’n vader f 400,- à f 500,- voor een kamer vroeg. Dat vonden we toch veel te duur, dus we waren blij dat we ons kraakpand gevonden hadden. Trouwens, dat pand lag in Noord en dat vond ik toch een saaie buurt. Bovendien was ik bang dat Mano daar misschien nog ooit herkend zou worden i.v.m. z’n verkrachting daar. Wie weet woonde dat meisje daar zelf wel.. dan was ie helemaal de sigaar.

Ma 21 feb.-ma 28 feb. Di 1-3 – ma 14-3

Er braken spannende tijden aan. We deden niets anders dan klussen in ‘t nieuwe pand.

Ik werkte tussen door natuurlijk ook, en regelde e.e.a. t.a.v. de aansluiting van gas,water en elektra in ‘t pand.

Dat kon zomaar, al waren we geen officiële bewoners. Maaïke liet ‘t op haar naam aansluiten. Zij was niet bang dat ‘t problemen zou geven. De anderen betaalden haar een bijdrage per maand. Ze beheerde ook de onderhoudspot, en de hele administratie zo’n beetje.

We moesten nog nadere afspraken maken over taakverdeling.

Vr. 4 mrt.

We hadden amper meer tijd om te feesten. Er was 5 maart nog een party, maar we sloegen een keer over, zo moe waren we. We zouden straks wel een groot welkomsfeest in 't pand geven.

We waren wel nog even bij Timo geweest. Ik had Mano 't leger-idee nog uit z'n hoofd proberen te praten door te zeggen dat ie als ze ontdekten dat ie homo was finaal weggepast zou worden. Maar Timo zei dat alle sergeants daar homo waren, en dat ie dan alleen maar een streepje voor kreeg. Dus Mano kreeg er nu nog meer zin in.

Di 15 mrt. Vr. 18 maart

Begin maart was de keuring van Mano, en hij werd goedgekeurd. Hij moest al begin mei in dienst.

Ikzelf liep nog bij m'n psychiater, al 'mankeerde' ik naar mijn mening niks meer, maar zolang ik niet was herkeurd moest ik die doelloze gesprekken maar volhouden.

Ik had ook theorie-examen voor m'n rijbewijs gedaan en in één keer gehaald.

Nu nog voor de praktijk. Ik had 't aangevraagd en wachtte op een oproep.

In de loop van maart kregen we het kraakpand zo ver klaar dat we erin konden trekken. We hadden onze kamer gezellig gemaakt met paar nieuwe (tweedehands) meubels, o.a. een goede grote kledingkast. Veel oude zooi lieten we in de Noach achter. Wel namen we nog ons oude slaapbankje mee, die was nog prima. Mano vond 't niet echt fijn dat Nina er ook woonde, omdat hij niet wou dat z'n ouders erachter kwamen waar hij verbleef. Maar ze beloofde dat ze hen nog steeds niks zou vertellen, wou ze voor zichzelf ook niet. Ze zag hen ook nog steeds weinig trouwens. Ik vond het wel te gek dat we samen met Nina in één (niet al te groot) huis woonden.. ik zou haar nu weer vaker zien waarschijnlijk.

Ik vertelde Mama wel dat ik naar een beter kraakpand ging, maar waar zei ik ook nog maar niet. Ook niet dat ik samen met Mano woonde, maar dat vermoedde ze toch wel.

41. Knalfuif en knalzoen

Za. 19 maart 1983

't Pand was net op tijd klaar om mijn verjaardag te vieren.

Dat deden we gelijk 't eerste weekend, al was ik nog niet jarig. Maar 't diende mede als welkomstfeest.

We nodigden de halve Noach en een hele hoop van onze homovrienden uit, zoals Branco, Fokke, Michael, Jesse, Julien, Timo, Wouter, Arno, Matthieu, Sean, Lee, Gerben, en Tigo. Totaal waren er zo'n 40 à 50 mensen, waarvan er een hoop bleven slapen.

Mano had ook Jozef willen uitnodigen maar dat ging niet samen met Julien.

't Werd een dol weekend en we feestten als gekken. De muren stortten zowat in

Ik voerde weer een dans op met Jesse, die ik geleerd had op de danslessen. Iedereen was laaiend enthousiast.

De band speelde ook nog, tot ieders tevredenheid, behalve de burens. Die hadden we wel van tevoren ingelicht. Aan de ene kant beneden woonde een bejaarde vrouw in haar eentje en die was toch stokdoof, het bovenhuis was van een Zweedse immigrant, die er zelden was. De andere kant was in 3 delen verhuurd aan wat jonge stellen enzo. Geen kleine kinderen, dus niemand had bezwaar. We hadden geen duidelijke uitleg gegeven wie we waren/hoe we daar woonden, maar dat hadden ze toch al door bleek uit de reacties.

We hadden de nodige reservedekens en matrassen in huis voor logee's, maar mensen hadden zelf ook e.e.a. meegenomen.

Ik sliep die nacht met Lee helemaal boven op één van de nog onbezette zolderkamers. Ik had in de loop van de avond ook nog een vluggertje met Julien gehad, weer te gek natuurlijk.

Mano sliep met Tigo op onze kamer, hij mocht van mij voor deze keer in ons bed slapen.

Ik was trouwens wel tussendoor nog met Lee mee geweest naar z'n werk en ik vond 't fantastisch. Ik was zo enthousiast dat ik besloot een cursus mode-ontwerpen te gaan volgen, in deeltijd. Lee had me er één aangeraden, die was op MBO-nivo, en was wel een goede volgens hem.

Hij wilde me zelf ook wel wat privé lessen geven zei hij. Dat wou ik wel, nadat 't pand klaar was.

Zo 20 maart

In de kamer tegenover de onze, bij Nick en Paul op de kamer, sliepen Michael en Arno.

Dus ik kwam tegen de ochtend zo veel mogelijk halfnaakt naar beneden om zgn. te plassen of te gaan douchen, of Mano even op te zoeken, in de hoop Michael tegen 't lijf te lopen.

't Leek nog steeds hopeloos, de vorige avond had hij totaal geen oog voor me gehad, maar nu 't rustig was maakte ik misschien meer kans.

En 't lukte. Toen ik voor de derde keer, zo rond een uur of 12 beneden kwam om te gaan pissen, kwam hij net de badkamer uit. Ik liep slechts in m'n shortje en ik hoopte maar niet dat ie zag hoe er al meteen wat begon op te wippen in m'n short zodra ik 'm zag. Hij was nl. ook in slechts een slip, en ik raakte totaal van de kook.. wat zag ie er verrukkelijk uit.

"Mòge..." zei hij.

"Moge.. heb je goede nacht gehad?" vroeg ik hem snel, voor ie verder door liep.

“Ja hoor.. Jij ook zo te zien,”grijnsde Michael met een blik naar m’n kruis. Shit, was ‘t zo opvallend?”

“Ja.. ik droomde over een engel, “ grapte ik. “En die kon néúken!”

“Wanneer wordt je nou volwassen Rob?”

“Morgen word ik 19, misschien dan?”

“Oké, ik heb nog één verjaardagsverrassing voor je,” zei Michael terwijl hij me geheimzinnig aankeek. Ik bleef afwachtend bij de deur van de badkamer staan.

“Kom maar,” zei hij, terwijl hij me bij de schouder pakte en meetrok naar de hoek van de gang.

En daar, ja, daar... begon hij me ineens te tongzoenen! En hoe! M’n adem stokte, m’n hart stond stil, m’n haren gingen overeind staan, m’n hele lichaam ontplofte bijna. ‘t Was echt of ik door een explosie geraakt werd en met volle kracht de lucht in werd geslingerd. Die paar seconden waren de mooiste van m’n leven en ik zal ze nooit vergeten. De tijd stond stil. Ik was in de goddelijke sfeer van Michael terecht gekomen. In de stilte van de zondagochtend, omringd door de oude muren van het pand, de deurposten, ‘t raampje waardoor ‘t ochtendzonlicht naar binnen viel, alles voel ik nog letterlijk om me heen als ik aan dat ene moment terugdenk.

Heel even had ik de hemel geproefd, zijn manlijke adem, zijn hele wezen. Een echte man, ja, volwassen. Sterk. Overdonderend. Magisch. Subliem. Ik wilde hem daar vasthouden, voor eeuwig. Maar hij liet alweer los. Ik hijgde en probeerde hem weer naar me toe te trekken. Maar hij draaide subtiel weg en zei: “Niet te gulzig Robbert.” Met een knipoog keerde hij terug naar z’n kamer.

Ik bleef met een stijve en en kloppend hart nog zeker 3 minuten staan voor ik bij m’n positieven kwam.

Nu was ik echt verslaafd aan hem, voor eeuwig. Ik moest en zou hem hebben.. ooit. Iets anders wilde ik niet meer in m’n leven. Mijn leven had nu een hoger doel gekregen. Ik was in zijn ban en zou daar nooit meer uitkomen. Wilde dat ook niet. Al moest ik de rest van m’n leven vergeefs naar ‘m smachten, dat deed er niet toe. Ik zou ‘t blijven doen.

Totaal in de wolken liep ik naar ‘t toilet, waar ik pas na enige minuten met moeite kon pissen, al zat m’n blaas vol.

Later kletste ik met Mano erover, en die vertelde dat Jesse hem had uitgenodigd volgend weekend bij hem te komen slapen. Dat maakte me wel echt jaloers.

“En ik dan?” vroeg ik zielig.

“Je mag meekomen uiteraard, maar of je dan een slaapmaat hebt weet ik niet.. Julien misschien.”

‘t Was m’n eer te na hem te bellen. Had ie zelf maar mee moeten komen. Maar Mano zou ‘t nog voor me navragen, tactisch, voorzichtig.

Ma 21 maart-vr. 25 mrt.

In de loop van de week hoorde ik dat Julien er die zaterdagavond niet was, hij moest werken, dus had 't voor mij niet veel zin te komen. Michael zou toch niet met me willen slapen nam ik aan.

Mano vroeg Jesse of ik niet bij hen kon slapen. Dat had hij afgehouden, maar ik kon natuurlijk iemand meenemen, Lee ofzo.

Ik ging dan liever gewoon naar Lee toe. Dat deed ik dus.

Maandag was ik echt jarig. Ik had op m'n werk nog getraceerd, verder niks meer aan m'n verjaardag gedaan, alleen met Mano nog beetje alleen op onze nieuwe kamer na gevierd

Za. 26 maart.

Ik ging 's-middags al naar Lee, en hij gaf me wat modetekenles. Was echt leuk. M'n oude creativiteitsgevoel kwam weer opleven. Echt tekenen deed ik niet meer, maar dit was anders. Hier ging 't om wat standaard voorgeschetste modellen waarop je dan kleding kon tekenen. Ik had daar al wel e.e.a. over op school gehad, maar Lee deed 't weer heel anders, en er stond nu geen druk op. Op school moest alles volgens hun ideeën, dat had me tegengestaan.

Ik bleef 's-avonds bij 'm slapen, en we hadden weer een heerlijke nacht. Ik vroeg 'm hoe 't nou zat tussen hem en Gerben. Hij zei dat ze gewoon vrienden waren. Ze hadden wel es gescharreld natuurlijk, zoals een goed homo betaamd, ginnegapte hij, maar geen echte relatie. Gerben had ook iets met ene Andries. Die was niet vaak op de party's, omdat ie meestal op zaterdagavond werkte. Dus daarom had ik hem nog niet gezien.

Zo. 27 mrt- vr. 1 april

Mano kwam zondag pas laat in de middag thuis, glunderend. Hij had een spetterende nacht gehad, maar wou er toch niet veel over vertellen. Dat vond ik wel wat merkwaardig. Ik viste van alles, of ie soms een trio gehad had, of misschien met Fokke of Branco stiekem had geneukt en dat niet mocht vertellen ofzo. Maar hij zei echt alleen met Jesse geneukt te hebben, in allerlei lekkere standjes, en meer dan 'fantastisch' en 'fabuleus, onwijs geil' kreeg ik er niet uit.

Ik meldde me die week meteen maar aan voor de modecursus, maar die begon pas weer in september, dus ik had nog tijd.

Ik was heel blij met de lekker grote lichte kamer die we nu hadden, want hier kon ik veel beter werken. Ik deed wel veel op kantoor, maar mocht ook thuis werken nog altijd, en m'n eigen tijd indelen al had ik een vast urencontract nu. Ze vertrouwden me inmiddels genoeg dat ik thuis ook echt de uren volmaakte die ik opschreef. Ik deed zelfs nog wel meer dan dat soms.

Za 2 april

Zaterdag 4 april was er weer een party. Tot m'n teleurstelling was Michael er niet. Hij had op 't laatst een of ander belangrijk congres ofzo, waar hij z'n instituut moest vertegenwoordigen. Daar had ik

ook wel bij willen zijn 😊. Al viel ik vast niet onder het intellectuele soort van mensen dat daar bijeenkwam.

Maar ik amuseerde me toch wel weer die avond. Ik danste weer lekker met Jesse en Julien, en Lee natuurlijk. Ik zou weer met Lee slapen, Mano waarschijnlijk weer met Jesse, al begon ie de avond met Tigo.

Verder was de party opwindend als altijd. Ik had die band van die eerst party trouwens ook al aan Jesse gegeven inmiddels, die hem vorige party, toen wij er niet waren had gedraaid. Daar waren veel enthousiaste reacties op gekomen. Ik kreeg veel verzoeken of ik nog es kwam filmen.

Maar vanavond had ik 'm niet bij me. Ik wachtte tot 't zwembad weer open zou gaan, dan zou ik de naakte jongens in 't zwembad wel een keer filmen (volgens een idee dat iemand opperde).

Verder gebeurde die avond niet veel byzonders. O ja, één leuke anekdote is 't vertellen nog wel waard.

Ik had net gedanst met Julien en Lee en stond aan de kant met Lee uit te puffen.

Ik stond met m'n rug tegen hem aangeleund en hij tegen de muur. Hij speelde wat onder m'n shirt met m'n tepels. Natuurlijk kreeg ik weer een stijve, waarschijnlijk zichtbaar in de strakke witte broek van Lee die ik weer geleend had. Maar in 't donker viel 't niet op, bovendien was 't doodgewoon daar had ik intussen wel gezien.

Maar ik was vergeten dat elke party-avond er één keer iemand 'in de schijnwerpers' werd gezet, meestal iemand die net jarig was geweest.

Terwijl ik zo met Lee aan de kant stond kwam Julien ineens weer voor me dansen. Hij kronkelde weer lekker sexy voor ons op en neer en grijnsde ons beurtelings aan.

Ik werd zo mogelijk nog harder en voelde 't behoorlijk knellen van onder.

Er kwamen meer lui onze kant op, en rondom ons dansen, al was er plaats genoeg in 't midden van de kamer. Ik zag Fokke ook op een paar meter afstand. Ik had nog steeds niks door. Maar ineens stopte de muziek en hoorde ik de stem van Branco (die meestal als 'DJ' fungeerde) door de luidsprekers:

"Ja, Fokke zet de spot maar aan. Wie hebben we vanavond..?" Op dat moment werd een fel licht in ons gezicht gedraaid door Fokke. "De tortelduifjes Lee en de pas 19 geworden Robbert.." ging Branco's stem verder door de microfoon. Julien had wat afstand genomen en de felle spot viel volledig op ons. Eerst op ons gezicht, nu wat naar beneden naar m'n shirt, die Lee naar beneden had laten vallen gelukkig in de schrik, maar m'n tepels staken er vast nog doorheen.

"Ze lenen zelfs elkaars kleren, maar oei.. is die broek niet iets te klein voor Robbert, Lee?" ging de stem van Branco verder en de spot werd nu op mijn kruis gericht. Snel draaide ik me om, met m'n gezicht naar Lee toe.

“Aah.. al net zo’n strak kontje als z’n kruis,” vervolgde de luidsprekerstem, de spot nog steeds op m’n broek gericht. Lee begon m’n billen ook nog es extra te schudden en had de grootste lol, aan z’n brede grijns te zien.

Ik maakte gebaren naar Fokke dat ie de spot weg moest halen, wat hij pas nadat alle gejoel en gefluit wat was bedaard deed.

Lee leek door alles extra opgehitst en zoende me stevig.

“Kom, weg hier,” zei ik, nerveus van de nog steeds om ons heen joelende en commentaar leverende lui.

We vluchtten naar de vliering, waar we allebei al binnen 5 minuten klaarkwamen, na elkaar stevig ‘aangepakt’ te hebben.

Ik was nu toch wel blij dat Michael er die avond niet was.. Hoewel, misschien had ik juist wel z’n belangstelling kunnen wekken met m’n forse (volwassen) bobbel in de spotlights. 😊

Ik bleef met Lee op de vliering slapen. Mano was de nacht weer bij Jesse..! Ik was razend benieuwd en hoopte dit keer meer details van 'm te horen erover..

42. De magische Bermudadriehoek

Zondag 3 april.

De volgende dag hoorde ik Mano dus weer uit over z’n nacht met Jesse. Maar hij bleef er een beetje gesloten over. Hij had Jesse nu wel geneukt zei hij, dat was fantastisch. Maar wederom wilde hij niet veel meer zeggen. Ik vond 't vreemd. Ik voelde dat hij iets achter hield, maar ik kreeg niks los.

Ik kwam er zelf echter spoedig meer over te weten, die vrijdag bij Timo thuis. Die was vannacht niet gebleven op de party. Mano en ik werden door Michel en Leonard op een tramhalte gezet ergens in zuid, vanwaar we de tram naar ons huis pakten-

Ma. 11-do.14 april

Die week moest ik op herkeuring komen voor militaire dienst. Ik gaf aan wat beter in m’n vel te zitten, maar vreesde dat dat snel weer zou veranderen als ik nu in een omgeving kwam waar ik me niet thuis voelde. En daarnaast voerde ik dus m’n principiële bezwaren tegen (kern)oorlogen e.d. aan. Ik had wel niet veel trek in alternatieve dienst, maar dat kon ik misschien nog in m’n werkschema inpassen, dan hoefde ik m’n baan niet geheel op te zeggen.

De arts zei dat ik lichamelijk gezond was. Ik zou over een paar weken de uitslag horen.

Vr. 15 april.

Die vrijdag bij Timo bleek dat Jesse jarig was geweest (gisteren). Hij had geen zin in een groot feest, ze zouden alleen de volgende dag gaan stappen. En vanavond vierde hij 't wat bij Timo.

Mano wist 't ook niet, dat ie jarig was, Jesse had 'm niets gezegd. Dat had ie tegen bijna niemand gedaan trouwens. Volgens Jesse was 't niet 't vieren waard, de aardse verjaardagen.. Hij leefde op Sirius in een heel andere tijdstelling, en dat betekende meer voor 'm. Maar in 'aardse' jaren werd hij 25 jaar. Michael deed überhaupt niets aan verjaardagen en wilde ook geen dag noemen waarop hij volgens z'n aardse geboorte jarig was. Hij was er overigens vandaag ook niet bij, al vierden we z'n broers verjaardag. Voor hem betekende 't helemaal niks volgens Jesse.

"Sorry I did'n know it was your birthday, so I don't have a present for you," verontschuldigde ik me tegen Jesse, kort nadat ik binnen was gekomen. Mano was al eerder gekomen.

"Doesn't matter, I don't like presents. Your precense is my present," zei Jesse lachend terug.

"But I would like to give something, another time.. do you have wishes?" vroeg ik.

"So many," lachte Jesse, "What do you think about a life performance of your dance qualities?"

Dat wilde ik natuurlijk altijd doen voor hem/ met hem. Dus we dansten die avond weer flink wat af, al had Timo wat bezwaren, daar hij z'n benedenburen dit keer niet had ingelicht over mogelijke herrie. We wimpelden de bezwaren af met dat ze 't onderhand wel gewend waren dat 't elke vrijdagavond raak was.

Julien was er ook vanavond, en Mano zat dit keer opvallend met hem te flirten. Hij was ook erg sexy gekleed, meer dan ooit, en daar geilde Mano wel op.. Ik kende hem, als hij bloot zag ging hij daar als een stier op af..Ik kon hem ook altijd verleiden door alleen maar een kledingstuk uit te trekken. En nu Julien es niet door anderen belaagd werd zag ie kennelijk z'n kans. Des te beter, had ik meer vrij spel bij Jesse.Hoewel ik ook wel graag naar Julien in z'n sexy outfit keek, Jesse had voor mij toch nog meer aantrekkingskracht.

Verder waren Wouter, Sean, Ivor, Matthieu en Arno er.

We kletsten wat, speelden een spelletje poker.. nee geen strippoker zowaar. Ze leerden het me ter plekke, ik had 't nooit gedaan. Na 3 potjes won ik vrijwel elke keer, wat ze niet leuk vonden.

Strippoker stelden ze waarschijnlijk daarom ook niet voor 😊.

Rond een uur of 12 zaten Wouter en Sean te kleffen, Ivor en Timo idem. Verder leek Mano aardig succes te boeken bij Julien. Hij had wel wat met Jesse staan kozen halverwege de avond, maar Jesse werd door iedereen afgeleid als 'verjaardagskind' (o.a. door mij😊).

Toen iedereen met elkaar in gesprek (of meer) was en even niemand op mij en Jesse, die op de stoel naast me zat, lette, keek ik weer naar hem. Dit keer echt op een manier waarmee ik hoopte zijn aandacht te trekken. Ik was al aangeschoten genoeg daarvoor.

Hij keek terug .

"What?" vroeg hij, toen hij kennelijk merkte hoe verleidelijk ik keek.

Ik keek weer voor me en zei: "I'm boring me."

“Let’s make some fun than,” zei Jesse vrolijk. Ik keek hem weer aan. We bleven elkaar een paar seconden zo aankijken. Ik zag in zijn blik dat hij ook zin had, en ik aarzelde niet meer. Ik wipte met m’n stoel naar voren naar ‘m toe, boog voorover met m’n gezicht tot vlak voor de zijne.. Hij boog ook wat naar mij toe, en... toen zoenden we. M’n hart klopte als een razende.

Hij zoende net zo lekker als Michael, en hij straalde bijna net zoveel energie uit. Na een paar minuten moest ik ‘m loslaten omdat ik nogal wankel op m’n stoel zat. Ik greep me aan de leuning van zijn stoel vast om niet met m’n stoel terug te klappen en fluisterde in in z’n oor: “I want you.”

Jesse week wat terug naar achter en keek me aan.

“What dit Mano tell you about me?” vroeg hij met een lichte smile. Hij liet z’n blik over me heen glijden alsof ie ‘t antwoord daarvandaan verwachtte.

“That you are fucking good,” zei ik, terwijl ik teruggrijpsde.

“He told me the same about you,” zei hij toen zacht in m’n oor.

Ik grinnikte. M’n hele lijf stond in vuur en vlam, terwijl ik ook mijn blik over zijn lichaam liet glijden. Ik wou ‘m ‘t liefst terplekke uitkleden.

“Maybe you and Mano can come with us tonight?” stelde Jesse tot m’n verrassing voor. Daar zei ik geen nee tegen!

“But.. how do we get back tomorrow? We don’t have a car,” vroeg ik.

“Don’t worry about that, there’s allways someone to bring you back. And tomorrow we go out, if you dinner with us, you can drive afterwards with us to Middenstad. So, if Mano likes to come too..”

Ik riep Mano die met Julien op de bank zat te vrijen. Hij wou wel mee natuurlijk. Julien vond ‘t ook prima, en we besloten maar meteen te gaan.

De anderen vonden dat wel saai, maar ja, die zagen we toch morgenavond weer met stappen.

Zo zat ik 10 minuten later naast Jesse op de achterbank van zijn auto. Julien reed, die had zich geofferd, opdat Jesse kon drinken op z’n verjaardag. Julien had zelf trouwens een motor had ik gehoord, vond ik wel stoer. En sexy. Ik wou ‘m wel es in motorpak zien.

In plaats van dat Jesse nou met mij ging vrijen in de auto, zat hij met Mano, die schuin voor ‘m zat, te smiespelen. Pal voor m’n neus langs dus ook nog..

Dat vond ik nogal irritant en op gegeven moment vroeg ik:

“What are you talking about , may I not hear it?”

Ze smiespelden nog even door,alsof ze me niet gehoord hadden, maar toen draaide Jesse zich toch naar me toe en zei:

“Sorry Blondie, I had to be sure about something.”

Het irriteerde me een beetje dat hij me nog steeds Blondie noemde, het voelde meer als plaagnaam dan koosnaam.

"My name is Robbert," zei ik dan ook bozig.

Jesse woelde met een hand door m'n haar.

"Sorry, but I like to call you Blondie Robbert," grijnsde hij.

"Okay, Beauty.. I like to call you Blonde Beauty," plaagde ik terug.

Hij keek me lachend aan en zei:

"You're so funny, I like you."

Ik wou wat terugzeggen, maar hij begon me, lekker nat, te zoenen, en de rillingen liepen al meteen weer door me heen.

Toen hij na een paar minuten ophield vroeg ik toch weer: "What were you just talking about with Mano?"

"Nothing.. why are you so suspicious?"

"I'm not.. just curious," zei ik.

"It's nothing of your business."

"Why not?" vroeg ik beledigd. "Mano is my boyfriend, we don't keep secrets for each other."

"That's just the problem, but I can't explain now," en Jesse begon me weer te zoenen en strelen, en ik liet 't maar verder. Ik wilde alleen nog van 'm genieten.

Toen we een kwartier later ofzo bij 't huis van Jesse aankwamen was ik zo hard dat ik bijna niet op kon staan.

"Can't we stay in the car?" stelde ik dan ook voor aan Jesse, toen Julien en Mano uitstapten.

Jesse lachte.

"Of course we can, but I think in bed we have a little more comfort," zei hij, me geamuseerd aankijkend.

"Can I come in bed with you right now?" vroeg ik.

"Sure," zei hij, terwijl hij over m'n knie streek. Ik wierp hem een geile blik toe en stapte toen uit de auto.

Julien en Mano liepen al giechelend naar binnen, dus dat die 2 gelijk naar boven gingen was ook wel duidelijk. Ik zag verder ook niemand binnen, en 't was half donker overal beneden.

"I think Branco and Fokke went out," zei Jesse, het donker verklarend. "and Michael sleeps already." We gingen achter Julien en Mano aan naar boven en even later was ik alleen met Jesse in zijn kamer.

Niet te geloven, dat ik hier nu was met Jesse! Ik keek hem van top tot teen aan en zei:

"You have no idea how jealous I was last weeks at Mano, when he slept with you."

Jesse grijnsde. "So.. he didn't tell you anything about my little.. deviation?"

Ik had geen idee wat dat was en vroeg: "Your what?"

"Doesn't matter.." zei hij alleen nog. Verder kans tot vragen gaf ie me niet doordat ie me op bed trok en stevig met me begon te vrijen.

Geheel in zijn ban en sceel van opwinding vergat ik de opmerking en stortte ik me volledig op z'n heerlijke lijf. Hij trok z'n shirt uit en ik volgde z'n voorbeeld. Hij had zulke heerlijke tepeltjes.. glad buikje, ik smulde van 'm .

Even later stond hij op en deed z'n broek uit. Ik werd dol van z'n heerlijke lijf en trok mijn broek ook snel uit. Hij kwam weer naast me liggen en begon wat over m'n slip te tasten. Ik begon zijn lekkere lijf af te kussen en likken.. wat een zalige jongen.. wat een engel, een god!

Bij z'n slip aangeland trok ik die naar beneden. Ik likte wat rond z'n schaamhaar en aan z'n pik. Ik begreep nu wat Mano bedoelde met vrouwelijk luchtje. Vaag had ik datzelfde gevoel. Maar hij zag er normaal uit, een mooie pik die kaarsrecht op stond en wat voorvocht spuwde. Ik kon niet laten hem te zuigen, en vroeg Jesse een condoom. Ik pijpte hem zo een poosje en trok toen z'n slip verder naar beneden om z'n ballen te gaan likken.

Hij hield me echter tegen. Dat had ik al verwacht na Mano's verhalen. Ik kroop maar weer over 'm heen terug naar boven om 'm te zoenen, maar duwde toen onverwacht z'n benen wat uit elkaar om z'n ballen en anus te kunnen strelen.

"Stop," hijgde Jesse. Ik keek 'm wat verbaasd aan, maar haalde m'n hand wel weg.

Ik ging rechtop zitten om z'n slip helemaal uit te doen, wat ie wel toeliet. Ik leebderde en zoog intussen wat aan z'n mooie perfect gevormde benen.

Toen ik de slip uithad en langs z'n been omhoog streeelde weer naar z'n ballen toe zei hij opnieuw: "Stop.. Rob.. I must tell you something, before you get shocked."

Hij zei 't zo serieus dat ik 'm nieuwsgierig vroeg: "What?" en liet m'n blik naar z'n kruis glijden. Ik zag nog steeds niks bijzonders.

"Don't look," zei Jesse, "Come."

Hij trok me weer op zich en pakte toen een hand van me beet.

"Look at me," zei hij, terwijl hij me met z'n andere hand bij m'n nek vasthield. Hij grijnsde me aan terwijl hij m'n hand naar z'n ballen duwde. Ik streeelde ze. Hij duwde m'n hand verder naar onder. En daar voelde ik 't zachter worden.. vochtig.. schaamlippen? 't Was warm, zacht en.. ja nat..ik gleeed verder met m'n vinger...en voelde, ja echt, schaamlippen, grote en kleine. "My God, you have.. you are.." stamelde ik toen m'n vinger in een natte diepe vagina gleeed.

Hij grijnsde me alleen maar aan.

"Are you a transsexual?" vroeg ik.

"No, it's all real, from my birth. I'm a hermaphrodite."

De opwinding sloeg toe. Ik wist niet hoe ik 't had. Dit was waanzinnig.

“That’s exiting!” riep ik dan ook opgewonden, en voorzichtig liet ik m’n vinger dieper in z’n vagina glijden. Hij keek me weer grijnzend aan.

“Don’t tell it to anyone,” zei hij.

“Okay.. Now I understand it, what you and Mano talked about in the car. Don’t worry, I keep it secret.”

Ik duwde z’n benen meer uit elkaar om nog wat beter erbij te kunnen en om te kijken.

Jesse hielp mee door z’n benen wat op te trekken. M’n hart klopte als een gek toen ik ernaar toe boog. Het zag er eigenlijk helemaal niet zo gek uit. Het was mooi. Hij was mooi, volmaakt. Ik was zo opgewonden dat ik vreesde zo al spontaan te kunnen klaarkomen als ik niet oppaste.

“May I.. fuck you?” vroeg ik dan ook maar voorzichtig.

“Yes, you can choose which hole,” lachte Jesse. Hij gaf me een condoom aan. Ik deed ‘m haastig om. Welk gat! Daar hoefde ik niet lang over na te denken. Jemig, een jongen met een kut.. bestond er iets mooiers?

Shit, zou Michael ook zo zijn? bedacht ik ineens. Zou dat de oorzaak van hun moeilijke jeugd e.d. zijn? Ik beheerste me het te vragen en dook op Jesse. Ik duwde m’n lul tussen z’n heerlijke spannende schaamlipjes en gleed naar binnen. Kon dit maar es zonder condoom! Dat moest helemaal geweldig zijn. Hij was zo lekker nat.. èn stijf.. dubbel geil gewoon. Met condoom voelde het al heerlijk.. ik had lang geen poesje gevoeld en nu was het lekkerder dan ooit, in combinatie deze verder puur manlijke god voor me. Zou hij kunnen klaarkomen? Zowel vaginaal als met z’n manlijke lid..? Zou alles zó volmaakt zijn? Ergens moest toch iets mankeren? Ik probeerde niet te denken en me op z’n prachtige lijf, gezicht en vooral ogen te concentreren. Als ik daarin keek voelde ik me al bijna klaarkomen. Hij keek me ook zo heet aan.. Hij leek ook enorm opgewonden.. Zo zag ie er nog sexyer uit dan normaal.

Hij kreunde en kronkelde al gauw alsof hij klaarkwam. Hij greep me bij de bovenarmen en kneep me. Ik raakte er zo door opgehitst dat ik me niet meer inhouden kon en met een paar stevige stoten liet ik m’n orgasme de vrije loop. Ik hoopte dat ik niet te hard tegen z’n ballen drukte, want daar zat ik dicht tegenaan. Hij leek echter nog steeds niet aan z’n hoogtepunt, z’n lul was nog keihard. Hij begon opnieuw te kronkelen.. het ging maar door met hem.. waanzinnig. Hij hijgde, draaide met z’n ogen en bewoog zich omhoog tegen me aan.. Ik probeerde in ‘m te blijven, hij hielp me door me stevig bij m’n kont tegen zich aan te drukken. Toen greep hij naar z’n nog altijd keiharde paal en ik gaf ‘m wat ruimte. Hij trok ‘m met een paar rukjes tot een daverend orgasme. Nou, dat kon ie dus, spuiten.. en hoe! Hij spoot een paar flinke stralen tegen m’n buik aan..

Hierna werd hij snel rustiger, en volkomen voldaan plofte ik naast ‘m neer.

“You àre an angel,” zuchtte ik verzaligd. “right from heaven.”

“Following my family I’m a demon,” zei Jesse.

“They didn’t have sex with you, so they can’t know it,” zei ik, nog steeds gelukkig zuchtend.

Jesse moest lachen. "That's true."

"I want to have you every day now Jesse," zei ik na een korte stilte.

Jesse lachte weer. "You're not the only-one."

"I know," zei ik met teleurstelling in m'n stem.

"Not everyone I fuck with knows about my secret," zei Jesse.

"I feel honoured, that you trust me," zei ik. "Without this you were already so attractive, now even more."

"Some people don't like it."

"I can't believe that. After you, I don't want anyone else anymore. You're the most perfect someone can get."

"And Michael. Don't you want him anymore?" vroeg Jesse plagerig.

"Is he.. is he like you.. I mean.." begon ik voorzichtig.

"Go find out it yourself," grijnsde Jesse.

"When I can have you every day, I don't need Michael anymore," zei ik, Jesse lief toelachend.

Hij grinnikte alleen maar.

"But better is, the both of you, every day," vervolgde ik maar, terwijl ik Jesse's schouders en bovenarmen zachtjes kuste.

"Sweet Blondie," zei Jesse alleen maar, ook nog steeds in een heerlijke naroes verkerend zo te zien. Hij had aldoor die sexy smile over z'n gezicht, nu totaal ontspannen en bevredigd.

"Why did you let me wait for so long.. I wanted you from the first day I met you, you know that," vroeg ik even later.

"I'm carefully who I trust.. now you know why," zei Jesse.

"Has Michael the same reason.. or does he really think I'm too young, not grown up or something?" viste ik weer.

"You ask too much, you nosy boy," grinnikte Jesse.

"I'm sorry," zei ik, intussen zacht verder kussend, ik was al bij zijn borst en tepels beland.

"It doesn't matter, even when he had no dig at all I still wanted him," kletste ik verder.

Jesse grinnikte weer.

"I can amuse me all day with you, funny, little blonde boy," zei hij weer met z'n wat spottende stemmetje.

“I was serious,” zei ik ietwat geërgerd.

“That’s what I like about you, you can exaggerate so nicely to explain things.. You would be a good artist.”

“Why do you tease me so?” zei ik nog iets boziger.

“Now I am serious,”zei Jesse. “You’re a dancer, a performer, you have humour.”

“I didn’t succeed at dramaschool.. I’m too shy.”

“All artists are shy, didn’t you know that? Charlie Chaplin, Michael Jackson..” Hij noemde er nog een paar. Ik nam ‘m nog steeds niet serieus, en al ‘kibbelend’ raakten we weer aan de stoei en zoenden en vreeën we nog wat, tot ik moest pissen.

Toen ik terugkwam van de wc sliep Jesse zowaar!

Ik twijfelde of ik ‘m wakker zou maken. Mijn lusten waren nog lang niet op, en met hem kon ik wel de hele nacht doorgaan. Maar ik bedacht dat hij een drukke werkdag achter de rug had gehad vanaf die morgen vroeg had ik gehoord, dus ik gunde hem z’n slaapje maar.

Ik bleef nog een tijd naar ‘m kijken, en genoot zo ook nog van ‘m.

Toen ging ik maar tanden poetsen. Ik had de tandenborstel die ik altijd bij Timo had liggen meegenomen. Schoon ondergoed of een handdoek had ik niet, dus ik douchte maar niet. ‘t Was stil in huis, en donker. ‘t Leek erop dat iedereen al sliep of in elk geval naar bed was.

Ik had zin met Mano te praten over Jesse, en over Julien en Michael. Maar ja, hij was nu vast bezig met Julien, dus ik ging maar terug naar Jesses kamer en kroop naakt bij ‘m in bed.

Ik kon niet slapen, was nog veel te opgewonden, vooral met de sleeping beauty naast me. Op gegeven moment hield ik ‘t niet meer.

“Jesse,” fluisterde ik zachtjes. Geen asem. Hij sliep als een roos. Ik deed ‘t lichtje naast ‘t bed dat ik uitgedaan had, weer aan. Ik genoot van z’n knappe koppie en lekkere lijf, dat ik onder de dekens begluurde. Hij lag op z’n rug. Ik kroop omlaag onder de deken en begon zacht z’n tepels te kussen en z’n zij en heupen te strelen. Ik kroop verder naar beneden, likte over z’n buik, navel, lendenen en zakte zo al verder door naar z’n kruis.

Ik drukte hem naar me toe bij z’n billen en snoof z’n heerlijke opwindende geurtje op. Nu werd ie wakker, even althans. Met een zacht kreuntje draaide hij op z’n zij naar me toe.

Ik likte over z’n lul, die al wat begon te groeien, en kneep zacht in z’n billen. Ik wilde hem wel opeten, zo heerlijk vond ik hem. Hij leek iets verder wakker te worden, want hij drukte z’n kruis naar me toe. Ik likte verder, langzaam langs de schacht naar onder, naar z’n ballen. Ik kon er niet zo goed bij, daarom trok ik z’n been over me heen.

“Blondie, what are you doing,” kreunde Jesse nu zachtjes.

“I’m eating you,” mompelde ik terug, half hijgend. Ik nam een stevige hap in z’n scrotum. Hij kreunde zachtjes.

Ik wilde meer van hem, alles. Ik trok z'n been verder omhoog en likte verder naar beneden... naar dat reusachtig spannende gebied. Even twijfelde ik of ik alles gedroomd had, maar al gauw gleed m'n tong tussen de schaamlippen in 't vochtige warme kutje. Ik had nog nooit een meisje gebeft, niet zo uitgebreid althans. Op de een of andere manier stootte me dat tot nu toe af, vooral bij al die sletten die ik had gehad. Maar nu wou ik 't hele gebied aflikken, opzuigen, leegzuigen, inslikken. Gulzig begon ik.. Maar Jesse trok plotseling z'n been naar beneden en duwde m'n hoofd wat naar achter.

"I'm tired Blondie, can't wait it till tomorrow?" zei hij licht kreunend.

Ik zag dat ie behoorlijk hard was, dus liet ik 't er niet zomaar bij zitten.

"Come on, you like it," zei ik en ik probeerde weer tussen z'n benen te komen. Hij duwde me echter weer weg. Ik kroop wat omhoog, nog steeds zijn lichaam tegen me aan drukkend en kussend. Ik probeerde met m'n vinger ertussen te komen, maar hij had z'n benen half over elkaar geslagen, de bovenste net voor de onderste, dus verder dan z'n ballen kwam ik niet.

Hij deed of hij sliep, of hij sliep echt, want hij lag er slap bij, behalve z'n geval dan.

Ik gaf niet op, en probeerde nu vanaf de achterkant erbij te komen. Ik liet m'n vingers tussen z'n billen glijden en zocht naar z'n kutje. Ja.. daar in de diepte vond ik 'm ... 't lekker warme natte plekje.. Wow. Ik raakte meer en meer opgewonden. Terwijl ik hem vingerde drukte ik m'n kruis tegen hem aan. Ik lag weer op gelijke hoogte met hem, en sloeg m'n been over de zijne. Ik trok hem stevig tegen me aan, intussen doorvingerend.

Jesse protesteerde weer. "Let me sleep," kreunde hij, en hij draaide op z'n rug, zodat m'n vinger uit z'n gaatje gleed. Ik keek naar 'm en zag dat z'n tepels hard waren. Ik begon 'm weer over borst en buik te kussen en raakte dol van opwindning.

"Please, let me into your magical exiting space.. your BermudaTriangel."

"It's sleeping now.." grinnikte Jesse. Hij had z'n ogen nog steeds dicht alsof ie sliep.

Ik zoende verder over z'n buik, die steeds sneller op en neer ging.. Jesse's ademhaling klonk ook steeds luider. Maar hij lag verder stil en gaf nog geen duidelijk blijk van ontwaken.

Ik probeerde rustig te blijven kussen, maar op gegeven moment had ik 't niet meer. Ik raakte zo uitzinnig opgewonden van hem dat ik 'm vol op de mond begon te zoenen, tot ie wel volledig wakker moest worden. Ik duwde m'n tong in z'n mond en zoende wild.. Nu reageerde hij. Hij trok m'n linkerbeen omhoog en graaide naar m'n kont. Ik schoof wat omhoog, half bovenop 'm, opdat ie erbij kon en hij begon me te vingeren.

Terwijl hij me vingerde voelde ik z'n harde tegen m'n buik. Ik wilde hem dolgraag neuken, maar hij duwde nu mij wild op m'n rug. Hij was inmiddels klaarwakker en bleef me vingeren, terwijl hij me met z'n heerlijke ogen vurig aankeek. Die blik bracht me in extase.. Ik trok z'n hoofd weer naar me toe en zoende hem lustig. Ik probeerde weer achterlangs met m'n vinger bij z'n kut te komen, maar kon er net niet bij. Hij vingerde mij wel diep intussen en ik hijgde zwaar van opwindning.

"Let me fuck you please.. I want you," hijgde ik. Jesse keek me grijnzend aan terwijl hij overeind kwam. Hij pakte een condoom van 't nachtkastje en scheurde 't pakje open. Hij bewoog het ding

tergend langzaam richting m'n kruis, die verlangend recht op stond te wachten. Ik wou de condoom ongeduldig uit z'n hand grissen, maar hij trok bijtijds weg.

"No.. I do it," zei Jesse. Hij naderde m'n kruis weer.. maar schoof 'm toen.. verdorie.. over z'n eigen pik! Hij grinnikte hardop om m'n beledigde blik.

"It's my turn," zei hij, terwijl hij een dot glijmiddel op z'n vingers deed en me verder begon te vingeren, van vooraf nu.

Wat deed 't er ook toe.. Als ik maar bij 'm was en z'n prachtige lijf en gezicht kon bewonderen.

Ik spreidde m'n benen. Hij morste glijmiddel op m'n buik en pik, mogelijk expres en ik begon door 't lekker natte gevoel weer hevig naar z'n kut te verlangen.

"Let me please lick your pussy, just one moment," zeurde ik.

Maar Jesse was onverbiddelijk en liet me zelfs niet met m'n hand erbij. Hij duwde m'n benen wat omhoog en begon me te neuken. Ik wilde m'n pik grijpen, het jeukte alweer als een idioot, maar hij pakte m'n armen beet en duwde ze achterover plat tegen 't bed. Wat een kwelling!

Hij bleef me maar aangrijzen terwijl hij steeds harder en dieper stootte.

Ik klemde m'n benen om 'm heen om nog enig gevoel van houvast te hebben, maar ik had niets meer onder controle. Volgens mij was 't vooral z'n betoverende blik die me een lang, onhoudbaar, overweldigend orgasme bezorgde waar geen eind aan kwam. Eindelijk kneep Jesse even in m'n eikel en een gelukzalig genot doortrok me. Jesse sidderde met me mee, z'n hele lijf begon te trillen en dat deed mij opnieuw rillen van totale opwindning. Hij stootte nog een paar keer diep en ik voelde z'n pik opzwellen toen ie klaarkwam. Daarop viel hij met veel gehijg en gekreun over me heen. Hij bleef nog zeker een minuut naschokken, terwijl z'n grip op m'n armen verslapte.

Ik klemde hem tegen me aan, en zo bleven we nog een tijd liggen.

Ik sliep al bijna toen Jesse van me afkroop.

"Mano and Julien were right, you are damn good," zuchtte hij.

"Did they say that?"

"Yes, and they've said nothing too much.. It was my best birthdaypresent ever."

"It's because of you.. you make me so hot," zei ik, hem liefkozend,"even more than Mano and Julien."

Ik veegde Jesses buik schoon met een tissue dat ie daar bij de hand had liggen. Ik had 'm flink ondergespoten.

Daarna vielen we al snel in slaap.

43. Blunder

Za 16 april 83

De volgende morgen wakker worden naast schoonheidswonder Jesse was buitengewoon. Ik kon even niet geloven dat ik niet nog droomde ofzo, maar toen tot me doordrong dat 't echt was begon m'n hart alweer sneller te koppen. Hij lag op z'n buik en dus kon ik stiekem even z'n heerlijke kont bewonderen. En aanraken. Heel voorzichtig streelde ik z'n kont en liet m'n vinger tussen z'n billen glijden, naar beneden... naar dat wonderbaarlijk plekje.. Had ik ook dat niet gedroomd?

Jesse sliep als een roos. Dacht ik.. Maar net toen ik 't magisch gaatje, dat al lekker vochtig aanvoelde, bereikte draaide hij zich plotseling heel snel om en liet me vreselijk schrikken. Hij begon me meteen wild te kietelen en ik vocht kwasi-boos terug. Na een klein 'vechtpartijtje' wist ik hem in een soort judogreep te houden, terwijl hij op z'n buik lag. Ik wist één hand vrij te krijgen om alsnog zachtjes tussen z'n billen te voelen. Maar hij probeerde weer los te komen en snel greep ik 'm weer vast. Ik lag zwaar op 'm met m'n hard geworden staaf tegen z'n billen.

"It's my turn," fluisterde ik in z'n oor.

"You have to wait.. I must take a pee," zei Jesse.

Ik moest ook. Dus ik liet hem vrij onder voorwaarde dat we samen gingen douchen.

Dat vond hij goed. Nee, hij had een beter idee: samen in 't grote bubbelbad. Dat was helemaal super natuurlijk!

In bad vervolgden we eerst ons gevecht met watergespetter e.d. Als ie lachte was hij zó aantrekkelijk. Die kuiltjes in z'n wangen, de uitdagend lachende ogen, 't spottende mondje, ik werd er wild van. Telkens als ik z'n kruis probeerde te naderen trapte hij met z'n voeten zodat 't water in m'n gezicht spoot. Uiteindelijk bleven we t/o elkaar even uitblazen terwijl we elkaar toegrijsden, behoed voor een volgende aanval.

Hij speelde met z'n teen met m'n navel. Ik pakte z'n been beet en streelde hem, langzaam naar boven. Hij hield 'm recht zodat ik niet ver kwam. Maar toen ik 'm onder z'n bovenbeen kietelde moest ie 'm wel buigen en zo kon ik naar 'm toeglijden. Terwijl ik z'n been over m'n schouder legde tastte ik naar z'n kruis. Hij was stijf, net als ik. Nieuwsgierig liet ik m'n hand weer onder z'n ballen doorglijden en voelde tussen zachte lipjes. Hij hijgde toen ik m'n vinger naar binnen duwde. Ik raakte weer buiten zinnen. Ik boog me over 'm heen en zoende hem.

"I want a baby with you, can you get baby's?" vroeg ik.

Jesse lachte luid. "No Blondie.. not without a woman.."

Ik duwde nog een vinger in 'm en vingerde hem stevig met 2 vingers.

"O Blondie.. stop stop," hijgde Jesse.

"Why?"

"We want no mess in bath."

"Too late.. I'm coming already," hijgde ik overdreven.

Jesse lachte weer en duwde me van 'm af.

Ik probeerde weer op 'm te duiken, maar hij stond op.

“Sorry Blondie, fucking in bath is forbidden. We can go on in the shower.”

Hij glipte langs me heen 't bad uit. Ik volgde hem als een magneet. Ik was niet meer helder in m'n hoofd en duwde hem richting de douche. Daar gingen we verder. Het water stroomde lekker over ons heen terwijl ik me een weg likte naar z'n zalige schaamgebied.

Hij tilde een been over m'n schouder, zodat ik er goed bij kon. Het was een opeenhoping van lustzones daaronder, geil, zacht en vol met opwindende sappen.. Ik duwde m'n neus tegen z'n ballen en likte z'n schaamlippen. Hij drukte zich wulps extra stevig tegen me aan. 't Douchewater liep in m'n ogen en mond, maar ik stoorde me er niet aan. Ik gleed met m'n tong naar binnen.. Wat proefde hij lekker.. Ik dacht niet over evt. bescherming, ik wilde alles zo hebben.. puur. Het genot van Jesse vloeide in mij over. Ik proefde z'n liefdessappen.. zo verrukkelijk.

Hij trilde weer enorm, en kreunde steeds harder tot ik z'n kut voelde samenknijpen om m'n tong en nog meer sappen vloeiden.. Het was waanzinnig. Ik begon mezelf te trekken.. Ik likte verder terwijl hij met z'n lul speelde en weer flink hijgde.

“O.. fuck me Blondie,” hijgde hij ineens.

Ik pakte de condoom die we al op de wastafel hadden klaargelegd, en deed 'm snel om.

Ik neukte hem staande in de doucheruimte tot ie weer begon te kreunen en even later voelde ik z'n orgasme m'n pik overspoelen. En nog was ie niet klaar.. Hij drukte zich stevig tegen me aan terwijl ik hem doorneukte. Ik hield 't niet meer toen ik 'm weer leek te voelen klaarkomen.. Ik spoot me helemaal in 'm leeg. Hij had me bij m'n kont beet en drukte me stevig tegen zich aan, al doorwrijvend met z'n pik in m'n buik. M'n lul gleed uit z'n kut.. ik was niet meer helemaal bij wat gebeurde. Hij begon te sidderen, liet me los, en pakte z'n lul beet. Even later voelde ik z'n stralen hard tegen m'n buik spuiten. De douche was uit. Wanneer had ie dat gedaan? Niks van gemerkt!

Ik zette hem nu weer aan en spoelde ons schoon.

Na wat nakussen en kozen droogden we ons af, kleedden ons aan en gingen naar beneden.

Daar zaten Mano en Julien aan de ontbijttafel. Fokke was weg voor z'n werk, Branco was joggen, en Michael was in de tuin 't gras aan 't maaien met de zitmaaier zag ik door 't raam.

“Jullie blijven toch hier eten, en gaan gelijk met ons stappen vanavond toch?” vroeg Julien me toen ik aan tafel schoof.

“Ik heb hier geen schone kleren bij me.. kunnen jullie ons eerst even thuis afzetten?” vroeg ik.

“Moeten we dan op jullie wachten? Jullie kunnen wel kleren van ons lenen. Ik heb wel een leuk slipje voor jou,” zei Julien me hitsig aankijkend.

Oké, die was ik nog niet helemaal kwijt aan Mano gelukkig.

“Ik wil jouw garderobe wel es zien,” grinnikte ik.

“Ik wil wel een lekker ongewassen slipje van jou Jesse,” zei Mano. “liefst met vlekken,” knipoogde hij erachteraan. Hij had mij al een tijdje nieuwsgierig zitten observeren. Hij vroeg zich vast af of ik van Jesses ‘geheim’ wist.

Ik was snel klaar met eten. Als ik net op was kon ik nooit veel eten, ook al was ’t al middag.

Jesse vroeg of ik niet meer moest eten, één broodje was toch niks.

“I had already a marvellous breakfast,” grinnikte ik met een veelbetekenende blik.

“Ah, je hebt van z’n snikkel gesmikkeld?” ging Julien hier op in.

“En wel meer,” zei ik glunderend.

“O.. je hebt Rob ingewijd in je..” begon Julien tegen Jesse.

“.. Bermuda triangel, yes,” grijnsde Jesse.

“Je.. wat?” vroeg Julien.

“So has Rob called it,” grijnsde Jesse weer.

“Ja,.. Heilige drie-eenheid kan ook,” grinnikte ik.

“Yes, it’s holy, don’t forget that Blondie,” lachte Jesse.

“Of course not, I’m blonde, not stupid,” grinnikte ik terug.

Na de brunch gingen we naar boven, leuke (natte☺) slipjes passen en andere kleren uitzoeken. Mano had wel beetje de maat van Jesse (hij was iets steviger dan ik) en ik kon redelijk in de kleren van Julien. Die waren allemaal zo strak, dat het bij mij precies goed viel ☺.

Julien haalde de gekste kleren uit de kast, waarin ik ’m graag wel eens wou zien, maar voor mezelf koos ik toch iets nog redelijk beschaafds uit. Een donkerrode broek vond ik toch al heel gewaagd, en het zwarte t-shirt met tamelijk laag uitgesnelde v-hals helemaal.

Maar Julien vond ’t me te gek staan.

En Mano ook, toen ie me even later zag. Hij was weer in z’n eigen plunje, hij wou me de kleding die hij had uitgezocht nog niet laten zien. Pas vanavond als we vertrokken.

We kregen vandaag, nu bij daglicht, ook nog een uitgebreide rondleiding door ’t huis. ’t Was echt enorm groot. Boven had Michael behalve z’n slaapkamer nog een grote werkkamer. Nu ja, ’t was meer een bibliotheek, alle wanden bedekt met volgestouwde boekenkasten.

Jesse had ook een grote fotostudio, waar Mano en ik meteen dubbel enthousiast van werden. Er was ook een donkere kamer bij. Mano wilde er meteen alles van weten. Ik had zelf op de kunstacademie wel es gezien hoe ze foto’s ontwikkelden. Helaas zelf nog niet gedaan.

Verder kregen we nog div. logeerkamers te zien, ik geloof dat boven in totaal wel 8 (deels grote) kamers waren. De privé slaapkamers zoveel mogelijk in het woonhuisdeel, de werkkamers en logeerkamers in het deel boven de grote woonkamer, wat oorspronkelijke schuur was dus.

Buiten waren er behalve de stallen en 't tuinhuisje nog een garage (waar één auto in stond en de motor van Julien) en een grote schuur, met vnl. paardenspullen van Fokke. Op de oprit stonden de andere auto's, o.a. de terreinwagen van Fokke en een paardentrailer. 't Was een hoop onderhoud alles bij elkaar leek me.

"I would like to do something back for your hospitality," zei ik tegen Jesse toen we weer (ik in m'n eigen kleren weer) beneden in de kleine woonkamer zaten.

"Lick my pussy again?" grinnikte Jesse.

"O yes of course.. but I would like to do something for everybody.. help in the garden or something like that," zei ik met een blik naar buiten naar de maaiende Michael.

Jesse volgde m'n blik en keek me spottend aan, en ik vervolgde snel:

"O, not because of I want to be with Michael, honest, I just like to help.. I feel guilty that I profite so much from you all.."

"Okay Rob, very sweet of you, I appreciate that." Daar 't lekker weer was vonden de anderen 't ook geen slecht idee, dus besloten we met z'n allen Michael te helpen. Branco was inmiddels ook thuisgekomen, maar die was op z'n kamer aan 't werk (schoolwerk nakijken ofzo).

Ik mocht een overall lenen van Julien en Mano van Jesse en zo waren we even later met z'n allen bezig in de tuin. Julien en Mano gingen in de voortuin aan de slag, ik met Jesse in de achtertuin. Beetje onkruid wieden, snoeien, 't tuinhuisje wat 'ontspinraggen', etc.

Ik lette meer op Jesse, en natuurlijk Michael als die even in de buurt kwam, dan mijn werk en al gauw voelde ik me weer in staat van opwindning.

Toen ik even achter een paar struiken bezig was met Jesse de struiken te snoeien, kon ik dan ook niet laten hem even van achteren te omhelzen.

"Do you carefully with that pruning-knife?" lachte Jesse, daar ik de snoeischaar nog in m'n hand hield.

"Of course, but I have another wapon that wants to shoot," zei ik zachtjes in z'n oor.

"I thought you wanted to work," lachte Jesse terwijl hij me van zich afduwde.

"My head wants, my body wants something else," grinnikte ik terug, terwijl ik weer braaf aan de slag ging.

We flirtten nog wat tot Jesse zei : "I can better go away, cause we don't get forward this way."

"No.. I will work.., honestly," protesteerde ik.

"Sorry, I must prepare allready a little for dinner.. You fix this further on your own don't you?" zei Jesse echter en weg was ie.

Ik maakte af waar ik mee bezig was en ging toen naar de anderen aan de voorkant, om te vragen of ik daar nog wat kon doen. Michael was nog met de lawaaiige maaier bezig.

Mano liep juist naar de composthoop opzij van het huis toen ik 'm tegen kwam. Ik hielp 'm even 't grindpad te wieden. Intussen kletsten we over onze nacht. Ik vertelde hoe ik genoten had en blij was eindelijk met Jesse te zijn geweest. Mano zei dat Jesse inderdaad nieuwsgierig naar me was geworden doordat Julien over mijn prestaties had verteld. Hij had 'm nog wat extra over me opgegeild, en dat had kennelijk geholpen.

“Heb je zeker niet verteld dat ik altijd te snel klaarkom,” zei ikk.

“Ik heb gezegd dat je 't wel 3 keer achter elkaar kan,” grinnikte Mano.

“Hmm.. bij Jesse wel 6 keer,” lachte ik.

“Hé je gaat me niet vertellen dat je hem beter vindt dan mij hè.”

“Hij heeft iets wat jij niet hebt,” zei ik plagerig.

“Zal ik me laten opereren.. schijnt te kunnen tegenwoordig,” zei Mano nog serieus ook.

“Kom zag, doe niet zo mal, ik vind je heerlijk zoals je bent.”

We kletsten nog wat over onze nachtelijke avontuurtjes tot Julien Mano kwam afleiden en verleiden en het er wat hem betreft op zat.

Ik wou ook maar naar binnen gaan toen Michael er ineens aan kwam. Hij bedankte me voor m'n hulp, en vroeg of ik nog even wilde helpen met een stuk gaashek achterin de tuin te repareren.

Dat liet ik me geen twee keer zeggen!

Terwijl we achterin de tuin een stuk vervangend gaas aan 't vastbinden waren begon Michael over m'n nacht met Jesse.

“Jullie gingen flink tekeer in de badkamer vanochtend,” zei hij plagend.

“Wat wil je.. Jesse is de droom van elke man.. zelfs hetere's misschien nog,” zei ik.

“Jij kan je niet zo goed beheersen hè?” zei Michael.

“Hoezo dat?” Ik keek even op van m'n werk en zag 'm nogal smalend naar me kijken.

“Hoor ik van deze en gene.”

“Wat... heeft Jesse nu al over mij gekletst? Kan toch niet?”

“Dit hele huis heeft oortjes.. de muren zijn dun. Zo volg ik wel es gesprekken, tussen Branco en Fokke bijvoorbeeld,” grijnsde Michael.

“O..” zei ik alleen maar, niet snappend waar hij heen wou.

“Ik ken ook nog wel een meditatie-oefening om je bekkenbodemspieren beter te trainen, opdat je minder snel klaarkomt,” zei hij weer.

“Wie heeft jou wijs gemaakt dat ik snel klaarkom?” vroeg ik nogal bits. Had hij door de badkamerdeur zitten meeluisteren? Of vannacht toen ik met Jesse bezig was? Zijn slaapkamer lag wel schuin ernaast, een stuk muur sloot aan de kamer van Jesse. Hoe dik die muur was had ik geen idee van. Aan de andere kant van Michaels kamer lag de slaapkamer van Branco en Fokke.

“Zoals ik al zei, ik hoor wel es wat, bv. van Julien, die kletst graag.”

“Die kwam laatst anders voor mij klaar,” zei ik nog altijd wat bits.

Michael lachte. “Wil je de oefening leren of niet?”

“Ja tuurlijk,” zei ik snel.

“Oké, kom mee dan, ’t hek is goed zo, dank je wel.”

M’n hart begon weer als een razende te bonzen.. was ’t een serieuze meditatie? Of zat er meer in? Dat zou ik eigenlijk wel een beetje lullig tegenover Jesse vinden, al had die zelf gezegd dat ik maar moest ‘find out’ of Michael was zoals hij. Maar ’t zou ook wel beetje heel snel zijn als ik nu met Michael ging.. die behoefte had ik eigenlijk niet eens. Ik zat nog vol van Jesse. Maar ja, een goede kans liet ik ook niet voorbij schieten natuurlijk.

Terwijl ik naast ’m door de tuin naar ’t huis liep raakte ik toch weer helemaal in Michael’s ban, en m’n oude verlangen laaide al snel op.

Binnen was Jesse in de keuken bezig. Ik vroeg ’m nog even of ik niet moest helpen, maar hij kon ’t wel alleen af zei hij.

Dus ik ging met Michael naar boven.

Op z’n kamer legde hij weer de meditatiekussens op de grond en ik nam tegenover hem plaats.

We begonnen met de gebruikelijke ademhalingsoefening.

Ik kon natuurlijk niet nalaten naar hem te kijken, al had hij z’n ogen dicht en werd ik geacht dat ook te hebben.

Wat een god, zoals hij daar zat, kalm, zelfbewust, statig...gracieuus. De kriebels raasden door m’n buik. Keek hij maar heel even op.. als ie me nu aan zou kijken zou ik compleet vlamvatten wist ik, inclusief m’n pik. Dat was nu al half zo.

Maar Michael bleef met gesloten ogen zitten en ik zei ’m braaf na. “Omm.. omm...”

Hierna moest ik m’n aandacht op m’n kruis richten.

“Moet dat echt?” vroeg ik.

“Ja, hoezo?”

“Ik heb ’t nogal warm daar.”

Nu keek ie me wel aan.

“Ik ga je nu leren afkoelen,” zei hij rustig.

“Dat kan niet als jij voor me zit,” zei ik, terwijl ik ‘m lustig aankeek.

“Richt je aandacht naar binnen,” ging Michael verder met een blik die geen spoorje emotie verried.

Ik deed m’n best, maar begon alweer flink hard te worden. Ik kon me echt niet meer op de meditatie concentreren.

Ik moest m’n aandacht nu op m’n navel richten, en daarna op m’n anus.. Maak ‘t nog wat makkelijker!

Hij leerde me m’n bekkenbodemspieren aan te spannen vanuit m’n anus, en daarna vanuit m’n kruis. ‘t Maakte me alleen maar geiler. Ik voelde m’n pik nog steeds rechtop staan in m’n broek.. Ik raakte bovendien meer en meer bewust van Michaels nabijheid. Zijn rustige stem, die aanwijzingen gaf, klonk heel erg geil in m’n oren. Ik probeerde rustig te blijven ademen, maar merkte dat die toch iets sneller ging.

Ik vocht niet langer tegen m’n stijve. Ik moest echt heel even over m’n kruis wrijven. Een zucht van verlichting. Nu had ik wel m’n ogen dicht. Ik was in trance.. volledig in mezelf gekeerd, in m’n kruis, m’n buik, waar de vlinders ongecontroleerd doorheen dwarrelden.

“Michael?” vroeg ik

“Ja..”

“Heb jij.. ook een.. kut?” ‘t Was eruit voor ik er erg in had. Ik kon mezelf wel voor m’n bek slaan.. Wat zei ik nou in godsnaam?

“Is dat ‘t enige dat je nu bezighoudt?” vroeg Michael met enige ergernis in z’n stem.

“Sorry,” zei ik beschaamd. Ik boog m’n hoofd naar beneden en probeerde me weer op m’n ademhaling te concentreren om m’n blunder te vergeten.

“Ja,” zei Michael nu.

“Wat ja?” vroeg ik, nog steeds met gesloten ogen. Ik durfde hem niet meer aan te kijken.

“Ik heb er ook één. Dat vroeg je toch?”

Het zweet brak me uit, ik trilde over m’n hele lijf van opwinding. Wow... Michael ook.. Nu begeerde ik hem helemaal! Ik had mezelf niet meer onder controle.. Ik wou dat hij me nu nam.. ik wou hem zoenen, hem uitkleden.. wou hem..!

“Kus me,” zei ik zacht.. “Alsjeblieft.”

Er kwam geen reactie, daarom deed ik m’n ogen open. Michael zat me strak aan te kijken en ik smolt direct weg van zijn blik, hoe cynisch die ook was. Ik had ‘t gevoel te zullen flauwvallen. Alles werd slap in me, behalve m’n pik. Die klopte als een gek.

Michael zei nog steeds niet en keek me alleen maar een beetje meewarig aan.

“Neem me,” fluisterde ik nu bijna, en ik begon m’n t-shirt uit te trekken.

“Stop daarmee,” zei Michael nu luid.

Besluiteloos liet ik m'n armen weer zakken. M'n t-shirt bleef tot boven m'n borst opgekruld hangen.

Ik keek smekend in z'n betoverende ogen.

"We stoppen er maar mee voor vandaag," zei Michael. "Blijf nog even zitten om te aarden."

Ik was sowieso niet van plan om op te staan. Ik was überhaupt nog steeds niet in staat om te bewegen. Ik wou dat hij me beetpakte, me op de grond zou duwen en zou kussen en neuken. Dat wou ik.. Nu, voor altijd. Hier met hem op de grond liggen, voor eeuwig verstrengeld. Verder mocht het hele bestaan verdwijnen.

Maar Michael haalde me ruw uit m'n gedroom met "3, 2, 1..0.." en een knip met z'n vingers voor m'n ogen als signaal dat ik die weer mocht openen. Maar ik kon 't niet, ik kon hem niet meer in de ogen kijken en wou hier blijven doormediteren met hem. "Kom Rob, maak je ogen open, en sta op." Ik reageerde niet. Hij schudde me bij m'n schouders door elkaar. Zo kwam ik een beetje bij m'n positieven. Ik keek 'm verlegen en nogal radeloos aan.

"Wat wil je nou eigenlijk...Heb je nu al genoeg van Jesse?" vroeg Michael.

Ik kreeg een vuurrood hoofd.

"Ik kan 't niet helpen.. je bent zo.." Ik kwam niet uit m'n woorden, m'n hoofd was nog een warboel.

"t Is goed Rob." Michael legde geruststellend een hand op m'n schouder. "We proberen 't een andere keer opnieuw."

"Je maakt me elke keer alleen maar gekker.. Ik leer die beheerstechnieken nooit Michael," zei ik met gebogen hoofd.

Michael lachte, 't klonk als uitlachen.

"Ik meen 't Michael.. snap dan toch hoe erg ik je begeer.."

"Je begeert iedereen.."

"Nee... echt niet.. Ik vind Jesse ook te gek.. maar jou heb ik me altijd al toe aangetrokken gevoeld.. meer dan tot wie ook.. Ik.."

"Wat je niet kan krijgen is 't begeerlijkst."

"Nee echt.. je hebt iets speciaals Michael.. je uitstraling.. je ogen.. Ik krijg van jou al een stijve als ik in je ogen kijk."

"Dat krijg je bij wel meer mensen," zei Michael weer spottend.

"Niet zo snel.. echt niet..."

"Hou toch es op met dat gedweep Rob.." onderbrak Michael me met enige minachting in z'n stem.

Ik keek 'm wanhopig aan. Ik begreep dat ik 't verpest had.

"Ik heb je overschat," ging hij door, terwijl hij opstond. "Je hebt toch nog een lange weg te gaan naar volwassenheid."

Ik voelde me compleet afgekraakt, totaal voor gek staan. Ik kon wel door de grond zakken van pure ellende. Ik wou 't liefst heel ver weg zijn nu, en een flink potje janken.

Ik stond dan ook maar op nu en liep zonder wat te zeggen langs Michael heen de kamer uit.

Ik sloot me even op in de badkamer om wat tot bedaren te komen. Ik wist niet wat te doen. Ik kon Michael niet meer onder ogen komen. Ik moest Mano spreken.

Eindeloos bleef ik piekeren en tegen m'n tranen vechten terwijl ik in de badkamer heen en weer liep. Er kwam niemand gelukkig.

Toen ik, ik denk wel 10 minuten later, wat gekalmeerd was, en m'n gezicht paar keer afgespoeld, vatte ik moed en liep de badkamer uit.

Ik wilde Mano spreken, maar ik hoorde geluiden uit Juliens kamer komen, dus waarschijnlijk waren ze daar bezig. De deur van Michaels kamer was dicht. Zou hij daar nog zijn? En zou Jesse nog beneden zijn? Ik rook wel kooklucht.

Ik wou net toch maar naar beneden gaan toen Jesse de trap opkwam.

"Hé.. Blondie, is everything okay?" vroeg hij, me bezorgd aankijkend. Was toch te zien hoe ellendig ik me voelde?

"Yes.." zei ik alleen maar.

"Come.. there is something..tell me."

"No.. really, I'm okay."

"Come to my room.. than we talk."

Ik ging maar met 'm mee. Naar beneden durfde ik toch niet voor Michael of één van de anderen me zo zag.

Toen we op bed zaten sloeg Jesse een arm om me heen.

"What's the matter Rob," vroeg hij lief.

"Nothing." Ik begon hem wat te strelen en zoenen om maar niet te hoeven praten.

Daar liet hij zich wel door afleiden gelukkig en we lagen al snel languit op bed lekker te vrijen.

Maar ik was er niet bij met m'n gedachten. Hoe lekker hij ook zoende en streelde, ik kwam niet meer in de stemming. Hij duwde me op m'n zij, likte me over m'n ontblote bast en buik... maakte m'n broek los en beet en zoog hitsig in 't stuk buik dat bloot kwam net boven m'n schaamhaar.

Ik lag slap op m'n rug en reageerde niet erg.

Hij merkte 't blijkbaar en kwam weer omhoog om nog wat met me te zoenen.

Ik denk dat ik ook nogal lauwtejes terugzoende, want op gegeven moment stopte Jesse.

“Come on Rob.. where is your passion?”

“I’m sorry, I’m a little tired,” smoesde ik maar.

“Dit you work so hard?” vroeg Jesse wat spottend..

“No.. yes.. maybe..”

“Or was the meditation of Michael so boring?” vroeg Jesse door, me nogal onderzoekend aankijkend.

“Yes.. it was pretty boring,” zei ik uit een soort van wraak.

“I know.. it’s nothing for boys like you.. You prefer to do something more exiting isn’t it?” zei Jesse, me weer kussend.

“Yes.. with you.. let’s go on..” zei ik, hem stevig omhelzend en snel verder zoenend.

Jesse maakte zich echter wat los en zei:

“Michael is a little complicated, don’t mind him.”

“I don’t mind, I just want you,” zei ik, hem weer op me trekkend. Hij keek me nog even wat ongelovig aan, maar zoende me toen weer en we gingen al snel zo lekker te keer dat ik toch weer opgewonden raakte en Michael wat vergat.

“Take your cloths off,” vroeg ik ‘m al snel.

Dat deed ie. Ik smeed mijn kleren ook snel uit, en we sprongen geheel naakt weer op elkaar.

Hij had zó’n lekker lijf.. en vooral een heerlijk kutje.. Ik greep er al snel weer naar.

“Nono.. Blondie, you must be more careful,” zei hij.

Hij pakte m’n hand beet en liet me ermee het gebied erom heen betasten, heel langzaam en bedachtzaam. Z’n ballen, binnenkant van z’n dijen, liezen.. Daarna mocht ik heel lichtjes met een vinger over z’n schaamlippen strijken.... “Careful Rob.. holy things you must treat carefully,” grinnikte Jesse als ik even te gretig erop afging. Met de grootst mogelijke zelfbeheersing streek ik zo een tijdje over de ‘heilige lipjes’.

Terwijl ik dit deed zag ik ‘m steeds verder ontspannen. Met half gesloten ogen lag hij op z’n rug te genieten, zuchtend en sidderend. Ik werd heel opgewonden van z’n geile gekreun.. Hij trok op gegeven moment m’n vingers wel stevig tegen z’n lipjes aan en ik voelde hem steeds vochtiger worden. Al gauw gleeed ik heel makkelijk z’n smeuiige opening in en ik voelde m’n eikel branden van verlangen erin te duiken.

Dat mocht gelukkig even later, en ik neukte hem weer zalig, op m’n knieën tussen z’n benen zittend, hem bij de dijen tegen me optrekkend. Het was zo geil z’n gezicht te zien vertrekken van genot, en hem even later weer onder veel geschreeuw te voelen klaarkomen. Hij bleef doorschokken tot ik hem ook tot een orgasme met z’n manlijke delen had geneukt, waarop ik zelf onmiddellijk volgde.

Ik was trots dat het me gelukt was hem eerst te laten komen (dubbel). Misschien had de meditatieles van Michael toch geholpen 😊!

Na deze zalige vrijpartij dachten we nog even. Daarna was 't al etenstijd en gingen we aan tafel. Gelukkig had Jesse niet meer verder gevraagd wat tussen mij en Michael was voorgevallen, al zou hij dat vast nog wel horen van 'm vreesde ik.

We aten met z'n zevenen aan tafel. Jesse had een heerlijk maal bereid, de laatste hand was door Branco gelegd begreep ik. Het had gezellig kunnen zijn als er geen dodelijk zwijgende stilte tussen mij en Michael hing.

Ik kon 'm niet aankijken en vermeed elk gesprek waar hij aan deelnam.

Het was Mano opgevallen, want toen we na 't eten even met z'n tweetjes in de woonkamer zaten (de rest was afruimen, klaarmaken voor vanavond etc.), vroeg hij:

"Wat is er Rob, je was zo stil aan tafel."

"Och niks," probeerde ik luchtig te doen.

"Je had toch een geweldige nacht met Jesse, en net zijn jullie toch ook nog lekker bezig geweest of niet dan?"

"Ja ja.. zeker, 't ligt niet aan Jesse.. ik.." Nu schoot er toch een brok in m'n keel. Ik kon 't verdorie niet op zij zetten, zeker nu Mano zo lief voor me was niet.

"Zeg 't maar Rob, is er iets met Michael?"

Ik knikte, nog steeds niet in staat tot spreken.

Mano sloeg een arm om me heen.

"Wat dan Konijntje, zeg 't maar tegen Maantje," zei hij troostend.

Ik kon niet praten, ik wilde alleen maar huilend tegen 'm aanliggen. Maar ik verbeet m'n tranen. Die mocht echt niemand zien!

"Kom maar lekker bij me pop," zei Mano terwijl hij me stevig tegen zich aantrok, en ik voelde me alweer een stuk beter. Kon mij die stomme Michael wat schelen. Over volwassen gesproken, was ie zelf wel volwassen?

We besloten een jointje buiten te gaan roken (binnen mocht wel, maar daar verder niemand rookte op dat moment, in elk geval geen wies, hadden we wel goed excuus naar buiten te gaan.)

Daar vertelde ik Mano alles. Hij vond 't ook een lullige opmerking, maar vond ook dat ik me misschien een beetje te veel had laten gaan. Had ik Jesse eindelijk, en dan meteen zo'n smekend liefdesbetoog aan Michael? Dat die daar niet op inging kort nadat ik met Jesse was geweest was toch wel begrijpelijk, vond hij.

Maar ik voelde me afgewezen en dat deed zeer. Dat was ik niet gewend. Ik nam toch eigenlijk zelden 't initiatief, bij jongens niet althans, en nu deed ik 't es en kreeg ik zo'n koude douche.

“Mijn Bunny, je bent ook zo gevoelig,” zei Mano, troostend een arm om me heenslaand. Dat voelde goed, en ik kwam wat tot rust.

“Je hebt mij, en Jesse, Julien, Timo.. laat die stomme Michael toch,” zei hij weer troostend. Nuchter bekeken had hij gelijk, maar ik was gewoon betoverd door Michael, zeker sinds die zoen op mijn verjaardag.

“Ik weet niet of ik nog wel mee wil vanavond,” zei ik.

“Tuurlijk wel, je moet Michael gewoon negeren.”

Ik hoopte dat dat me lukte. Maar Mano had natuurlijk gelijk. Waarom zou ik m'n avond laten verpesten door één zo'n opmerking? Ik had heerlijk met Jesse gevreeën, daar wilde ik nog van nagenieten. Maar de rotopmerking van Michael hing er toch als een zwarte wolk overheen. Ik kon dat nu eenmaal niet negeren, al deed ik m'n best.

We liepen wat door de tuin, en toen we onze joints ophadden liepen we weer terug.

Gelukkig kwamen al snel nog wat vrienden van Jesse binnen, die mee zouden gaan vanavond. Ook vriendinnen: 2 dames van ergens achter in de 20 schatte ik. De vrienden waren Ivor, Alwin, Henk en Toni. Timo, Wouter, Arno en Matthieu kwamen ook, rechtstreeks naar 't café.. Lukas was er niet gelukkig, dus hopelijk hadden Mano en ik Juliens en Jesses aandacht. Sean was er ook niet bij, die had iets anders begreep ik.

Ik gaf Jesse in elk geval de hele avond zoveel mogelijk aandacht, vooral ook om Michael te negeren. En dat ging goed, al werd Jesse, als 'feestvarken', wel afgeleid door de anderen natuurlijk.

Maar hij zag toch kans tussendoor op mijn gevlei en geflirt in te gaan. Eén keer wist ik op een onbewaakt moment toen we in half donker van de disco wat achteraf dansten, m'nhand in z'n broek te schuiven, van achter.. maar dat leverde me een "he hands off, you sauce-box" op van Jesse die me lachend wegduwde. Julien, die 't in de gaten had, riep me op m'n vragende blik toe dat 't 'brutaal nest' betekende.

Michael zat vooral indruk op de 2 dames te maken, en dat ergerde me op de een of andere manier. Maar ik letter er zo min mogelijk op. En Michael negeerde ik dus sowieso de hele avond.

Hij mij ook. En dat deed zeer. Stiekem had ik toch gehoopt dat ie z'n excuus zou aanbieden ofzo, of op z'n minst iets aardigs tegen me zou zeggen om te laten zien dat ie 't niet zo kwaad had bedoeld.

Helaas wou Jesse die nacht niet met me meekomen, hij kreeg Wouter mee naar huis.

Maar goed, ik kon niet verwachten dat ie nog een nacht met me door wou brengen.

Ik had daar ook alweer lang genoeg gelogeed, en ik moest weer es wat eigen ondergoed gaan dragen😊.

Timo en Matthieu brachten mij en Mano thuis. Daar Ivor met Alwin mee was gegaan probeerde Timo mij wel weer te verleiden, maar na de goddelijke Jesse had ik ineens echt helemaal geen behoefte meer aan Timo dus liet ik me lekker thuis afzetten. En Mano had ook Julien niet kunnen meekrijgen, zelfs niet na z'n voorstel tot een trio met mij en hem (zonder met mij te overleggen, maar dat was ook niet nodig 😊 ik wilde dat well!).

Maar Julien was met Toni weggegaan. Arno ging ook mee naar Zuiddorp begreep ik, en ook één van de dames geloof ik. Ik was benieuwd wie met wie zou slapen, maar ik kon er slechts naar gissen.

Thuis neukte ik m'n lusten weer lekker los met Mano, met Jesse in m'n gedachten (Michael durfde ik niet, dan kwam de vernedering weer boven). Het was zalig als vanouds.

Ik had toch ook alles wat m'n hartje begeerde, wat wou ik nou nog? Maar ja, eenmaal van zalige jongens als Jesse geproefd had ik gewoon steeds meer en meer en meer nodig. Zoiets als steeds zwaardere drugs nodig hebben uit verlangen naar nog meer en hoger genot tot je eraan kapot ging. Zoals ik nu met Michael had ervaren. Ik ging kapot van verlangen naar hem. M'n hart was verkrampd van pijn.

44. Naderend afscheid

Zo. 17 april 1983-vr.22 april

De week erop hoorde ik dat ik was 'uitgeloot' voor militaire dienst. Althans, deels om gezondheidsredenen. Degenen met een 'vlekje' waren als eerste uitgeloot. Met de stomme psychiatergesprekken kon ik nu stoppen gelukkig.

Mano moest begin mei 'op'. Dat naderde al snel. Ik zag vreselijk tegen zijn vertrek op. Wat zouden de avonden eenzaam zijn zonder hem, al kon ik 't nog zo goed vinden met de lui in 't kraakpand.

We genoten dus nog zoveel mogelijk van elkaar, nu we nog dagelijks samen waren. Ik hoopte maar dat hij niet uitgezonden zou worden.. daar moest ik echt helemaal niet aan denken. Hij had al es aangegeven dat wel spannend te vinden en zich misschien wel vrijwillig zou melden om naar Libanon ofzo te gaan. Maar ik was toen zo boos geworden dat hij er niet meer over begon.

We genoten ook van onze lekker grote kamer in 't nieuwe kraakpand.

We hadden tot nu tot nog geen problemen gehad met de eigenaar van 't pand. Ons verblijf werd kennelijk 'gedoogd', want ze zouden onderhand wel door hebben leek me dat er mensen in zaten.

Nina bleef ik een stuk vinden en af en toe flirtte ik wat met haar. Ze had echter alweer een nieuw vriendje, dus ik had geen kans. Maar ach, ik had m'n volle aandacht bij Mano. Die wou toch niet dat ik met Nina neukte.

Het repeteren met de band schoot er wel af en toe bij in nu ik niet meer op de Noach woonde, en 't zo druk had gehad met opknappen e.d..

We hadden ons nieuwe kraakpand overigens, heel origineel, de 'Jupiter' genoemd, naar de straat waaraan 't lag.

Mano had ook moeite met ons naderend 'afscheid', al zou hij de meeste weekenden wel thuiskomen in 't begin. 't Was toch zwaar. Hij deed ook heel afhankelijk naar mij die laatste weken. Onze band werd echt hecht, en ik was nog altijd even gek op hem als in 't begin. Hoe knap en lekker jongens als Jesse, Julien, Lee, Timo enz. ook waren, voor mij bleef Mano op nr. 1 staan. Met hem was 't nooit saai, was niets saai. Zelfs een 'saai' avond op de bedbank voor de tv was zalig met hem. Al was ie chagrijnig, of zelfs als we ruzie hadden was ik nog gelukkig met hem. Ik kende hem nu zo goed, die buien woeien altijd weer over en daarna waren we weer des te inniger met elkaar verbonden, als we 't met een goeie vrijpartij hadden bijgelegd.

Hij had echt wel irritante gewoonten, zoals zoi maken, maar ik schoof alles gewoon naar zijn kant van de kamer en 't was weer opgelost.

De badkamers, keuken en overige gemeenschappelijke ruimten werden bij toerbeurt schoongemaakt. We hadden daar goede afspraken over met de medebewoners, een vast corveerooster e.d., en dat liep tot dusver goed. 't Was een enorme vooruitgang t.o.v. de Noach.

Ik kookte regelmatig, vond ik wel leuk om te doen. We hadden de zelfde afspraak als op de Noach: wie mee at betaalde f 5,- aan de 'kok' annex inkoper.

Za 23 april- vr.29 april

We gingen minder vaak naar Timo, o.a. omdat we meer en meer optrokken met Nick en Paul. Daar zakten we lange avonden mee door, over allerlei diepzinnige onderwerpen discussiërend of een lekkere horrorfilm kijkend, waar zij ook van hielden. Vooral zombiefilms, wat in die tijd in opkomst was.

We gingen ook veel samen op pad, gekke dingen doen, 's-nachts op begraafplaatsen rondlopen bv. Ook gingen we een paar keer glaasje draaien. We verbeeldden ons wel es een spook te horen, krakende voetstappen, ademhaling, of geklop. Eén keer legden we zelfs een vreemde stem die iets onverstaanbaars bromde vast op bandrecorder. Dat was op zolder, waar we meestal glaasje draaiden. We dachten ook een keer een spook te hebben gezien (ook op zolder), een vage donkere schim. Maar dat kan ook uit te veel drank, drugs of fantasie ontsproten zijn. Paul was de enige die nooit iets zag of hoorde. Ik wist niet in hoeverre Mano en Nick serieus waren, ik had het in elk geval 'echt' gezien (dacht ik dan).

We begonnen ook aan een 'spookfilm' samen met wat lui van 't kraakpand (Maaïke en Vincent, die intussen wat met elkaar hadden, al langer zo'n beetje geloof ik, maar nu was 't echt aan).

Helaas was de tijd te kort het af te maken.

Mano probeerde overigens wel es Nick en Paul (en mij) over te halen tot partnerruil, maar daar hadden ze (en ik ook) geen trek in. Ik stond dit keer wel achter de stelling die ik ooit bij Ray had gebruikt: 'seks en vrienden moet je gescheiden houden.'

Ik had 't gevoel dat het tot onderlinge jaloezie zou kunnen leiden, 't laatste wat ik wou, want ik mocht Nick en Paul heel graag. Ik vond Paul best leuk. Hij had bruin, wat golvend haar, mooie bruine ogen en was tamelijk gespierd. Had wel wat bleke huid en was niet al te breed, maar niet zo tener als Nick. Die was meer Mano's typ, donkerblond, vrij lang en tener dus. Paul was van de trouwe soort, over Nick had ik wel beetje m'n twijfels. 't Contact tussen hem en Mano leek af en toe wel beetje op geflirt, maar daar bleef 't vooralsnog bij.

Ze waren van onze leeftijd trouwens, Nick 19, Paul 18.

We deden tussendoor ook nog wat klusjes voor Greenpeace en proefdiervrij. Die zelfde lui waar we mee dat lab hadden opengebrouwen vroegen ons mee te doen aan een varkensbevrijdingsactie, bij een grote boerderij waar ze heel zielig opgesloten dicht op elkaar zaten, op kale ijzeren spijlen, zonder daglicht. Ze werden met hormonen vetgemest zodat ze ervan door hun poten zakten, met antibiotica volgespoten, onverdoofd gecastreerd enz. Maar ik confronteerde de actievoerder met het feit dat ze niet in opdracht van Proefdiervrij werkten en dat gaven ze toe. Mano wou evengoed meedoen, maar ik wist hem ervan af te houden met de waarschuwing dat ie als ie gepakt werd 't leger wel kon vergeten. Ik wilde evt. wel stiekem filmen in de boerderij, maar varkens loslaten leek me echt te riskant. De actiegroep deed 't dus zonder ons. Ze zouden nog wel een andere keer misschien van mijn filmvoorstel gebruik maken zeiden ze. Er waren nog heel wat meer van dit soort boerderijen in Nederland.

Gelukkig hadden we genoeg andere spannende bezigheden, zoals de spokenjacht en Mano nog altijd mannenjacht (hij ging nog steeds naar Jozef, die wist (nog) niet dat ie ook met Julien neukte), zodat hij verder niet al te gekke dingen meer nodig had.

Ergens eind april gingen we nog naar een concert van the Stranglers met Nina, Toos, Nick en Paul, was te gek.

Intussen had ik ook maar wéér een SOA-test laten doen, i.v.m. m'n toch wat onvoorzichtig gedrag laatste tijd, o.a. met Jesse. Maar alles bleek in orde gelukkig.

Za. 30 april

30 april had ik een dansvoorstelling op de dansschool. Het werd best een succes. Veel van m'n vrienden waren komen kijken. Jesse ook natuurlijk. Die toonde nu eindelijk weer interesse in mij, en hij en Julien gingen die avond zowaar met mij en Mano mee naar huis.. en bleven slapen!

We hadden nog steeds twee kamers over in huis, maar de ene was rommelhok en lag vol met zoi dus, in de andere sliepen Lee en Gerben nu, die ook meekwamen. Mogelijk had Lee gehoopt op wat

met mij, maar ik wou Jesse natuurlijk. Met Lee had ik tussendoor nog wel es gescharreld. Maar we waren vooral goede vrienden geworden. Hij had me nog paar keer modetekenles gegeven. Ook wat (kleding-)naailes. Dat lag me nog steeds niet erg, maar met hem was 't wel lachen. Het stylen vond ik nog 't leukst. Wat gefreubel met foto's uit tijdschriften, zelf wat erbij tekenen en ontwerpen, lekker creatief bezig zijn dus.

Michael had ik helemaal niet meer gezien. Volgens Jesse had hij het druk. Daarom was ie ook niet naar m'n dansvoorstelling gekomen. Ik probeerde niet aan 'm te denken. Gelukkig had ik genoeg afleiding, en wou ik dus toch zoveel mogelijk met Mano zijn.

Maar het was die nacht wel weer kolossaal met Jesse, en ik genoot weer van z'n spannende 'bermudadriehoek'. We neukten en sliepen op een matrasje op de grond op onze kamer. Mano had 't (ons) bed met Julien. Het was geil hen gade te slaan. En we wisselden ook nog een keer van partner. 't Was dus een super opwindende nacht.

Het was met Mano sowieso overal fijn. Hij maakte altijd van alles een feest, zelfs saaie dingen zoals collecteren voor Greenpeace.

Ik had Greenpeace overigens wel gezegd vanaf mei minder vaak mee te doen. Zonder Mano leek 't me niet zo leuk, en ik had ook veel werk. En nu ik toch was uitgeloot voor dienst was die noodzaak er ook niet meer.

Ik was ook nog druk met rijlessen, ik zou over 2 weken rij-examen (praktijk) doen. Ik hoopte maar in één keer te slagen.

Zo. 1 mei-vr. 6 mei

Za 7 mei

't Laatste weekend voor Mano's vertrek, begin mei, hadden we weer een party in Zuiddorp

Ik wilde Michael toch nog steeds mijden, dus ik twijfelde om te gaan. Maar Mano wilde natuurlijk, en daar ik bij hem wilde zijn ging ik maar mee. Jesse en Julien hadden we de dag ervoor nog wel bij Timo gezien, maar helaas niet kunnen verleiden. Ik had echter nu vooral behoefte met Mano te zijn, dus vond het niet zo erg..

Nick en Paul gingen dit keer ook mee. Ze wilden 't wel es meemaken, en Jesse en Julien hadden hen ook uitgenodigd toen ze die week ervoor bij ons waren.

Mano en ik hadden ons voorgenomen die avond niks met anderen te doen, alleen lol maken, en bij elkaar en Paul en Nick te blijven. We zouden 't ook niet te laat maken, daar Mano die maandagochtend al heel vroeg weg moest (met de trein).

We bleven wel slapen, wegens gebrek aan vervoer. Nick had wel een rijbewijs maar (nog) geen auto. We reden met Timo mee, maar die zou blijven slapen dacht ie, en Lee waarschijnlijk ook, dus waren we niet zeker van vervoer terug die avond. We namen dus voor de zekerheid in elk geval onze tenten mee.

In de auto maakten Paul en Nick vast kennis met Timo, Matthieu en Wesley, die ons ophaalden.

Het paste weer net aan, we zaten lekker dicht op elkaar. Timo vond dat we Nick en Paul al veel eerder es mee naar hem hadden moeten nemen, maar ze hadden 't zelf steeds afgehouden, vooral Paul. En Mano en ik gingen ook al niet zo vaak meer dus.

Op de party stelden we Nick en Paul voor aan de heren des huizes.

Julien sloeg meteen aan 't flirten, zowel met Nick als Paul. Die deden of ze niets in de gaten hadden.

Ik probeerde sowieso rustig te blijven, al werd ik al gelijk weer geil van Juliens sexy weer schaars geklede lijf, en extraverte houding en gedrag. En natuurlijk lieten Jesse en Michael me helemaal niet onberoerd.

Maar ik deed zo kortaf mogelijk tegen Michael.

Branco en Fokke waren als gewoonlijk druk met drank, muziek etc. regelen.

Ik meed Michael, maar kon 't niet nalaten af en toe een steelse blik op hem te werpen. De oude kriebels waren direct teruggekomen bij zijn aanblik, en ik kon het niet laten toch wat in z'n buurt te blijven.

En toen ik Nick vertelde over Michael dat ie aan meditatie deed en veel wist over UFO's, buitenaards leven etc., was die zo nieuwsgierig dat ie me vroeg hem in contact te brengen met Michael. Hij vond 'm ook wel aantrekkelijk geloof ik, ik zag 'm althans wel nieuwsgierig kijken.

Met dit goede excuus om contact te zoeken met Michael, overwon ik m'n trots en schroom en stapte met Nick op 'm af.

De twee waren al snel in een interessant gesprek over geesten, bijna dood ervaringen en dat soort dingen verweekeld, dus ik hoefde niet veel te zeggen gelukkig. Ik luisterde geboeid mee en keek nog geboeider naar Michael. Die leek dat niet op te merken en betrok me ook niet bij 't gesprek. Ik durfde me ook niet uit mezelf teveel in 't gesprek te mengen. Ik kon Michael eigenlijk ook amper nog aankijken. Nee, ik vergat niet snel. Het zat me nog steeds dwars en ik was nog best boos eigenlijk.

Ik had de neiging hem een beetje af te vallen, toen hij met z'n verhalen over Sirius en zielenleeftijd (5000 jaar) begon, misschien ook omdat ik jaloeers was dat ie zo veel aandacht voor Nick had.

Ik maakte dus af en toe een wat schampere opmerking over leven na de dood, dat het onmogelijk was zonder iets van een lichaam, hersens en zintuigen nog bewustzijn te hebben e.d.

Ze letten echter amper op mij, en ik twijfelde of ik maar weg zou lopen. Maar Mano kwam er ook bij en mengde zich in 't gesprek. Misschien stak daar ook wel wat jaloezie achter, gezien de aandacht die

Nick voor Michael leek te hebben. Ik had zo'n gevoel dat hem dat wel wat dwars zat. Mano vertelde van onze experimenten, de stem-opnames enzo, en onze spookfilm. Hij vond het huis van Branco en Fokke ook wel een geschikte locatie voor verder opnames van onze film. En we konden ook nog wel wat figuranten gebruiken, zei hij met een tersluikse blik naar Fokke, die er ook bij stond op gegeven moment. Had ie daar een oogje op? Hij had me wel es gezegd 't wel een lekker ding te vinden. Fokke ging er nog op in ook.. hij zou 't es met Branco bespreken, zei hij.

Het gesprek ging weer verder over geesten oproepen, glaasje draaien, ouija-bords, waarvan Michael er één had, beweerde hij, mediums etc.

Hij had fantastische verhalen over zijn ervaringen met het ouija-bord, en er werd al een afspraak gemaakt om het een keer te proberen met z'n allen.

"Waarom niet nu?" vroeg Mano, "buiten, achterin de tuin ofzo, dan hoeven we er niemand mee lastig te vallen."

"Het moet echt stil zijn, anders komen ze niet, de geesten," zei Michael.

"Vannacht dan, als iedereen slaapt," zeurde Mano door.

"Kom hé, we zouden vannacht vroeg naar bed gaan," bemoeide ik me er nu wel mee.

"Dan missen jullie een hoop," kwam Julien ineens ertussen. Ik had niet gezien dat ie erbij was komen staan..."Nu trouwens al.. komen jullie niet zwemmen?" ging ie verder.

Daar hadden we allemaal wel oren naar. Ik was natuurlijk helemaal vergeten dat 't zwembad nu wel weer open zou zijn, en Mano vergeet zulke dingen helemaal, dus we hadden geen zwembroeken bij ons. Dat was volgens Julien natuurlijk geen enkel bezwaar.

"Iedereen zwemt hier naakt," wimpelde hij onze bezwaren af.

Mano kwam als eerste in beweging.

"Kom mee boys, let's swim!"

Toen ik Jesse in zwembroek de trap af zag komen aarzelde ik ook niet meer en trok Paul en Nick mee. "Jullie kunnen toch in je slip zwemmen," haalde ik ze over, daar vooral Paul nog schroomde.

Ze wilden 't op z'n minst zien, dus we liepen met z'n allen naar buiten.

Er was echter nog niemand in 't zwembad, dus Paul en Nick durfden nog niet.

Julien had z'n kleren in no time uitgegooid t/m z'n tangaslip toe en sprong in 't water. Mano volgde zonder gêne ook piemelnaakt.

Ik had me tot m'n slip uitgetkleed, maar aarzelde nu ook niet meer, deed m'n slip uit en dook 't lokkende water in.

We dolden en spetterden als kleuters rond in 't bad. 't Was heerlijk warm. Er kwamen al gauw nog een paar lui aan: Rudolf en nog een jongen waarvan ik de naam niet (meer) wist. Die kwamen ook even later 't water in, eveneens naakt. Uiteindelijk lieten Nick en Paul zich ook verleiden en sprongen er – ja naakt- bij.

Mano deed nu pogingen Jesse z'n zwembroek uit te trekken. Hij vond 't niet passend dat die als enige z'n zwembroek aan had. 't Was een enorm gevecht en ik besloot hem te helpen. "Hellep," riep Jesse, en Julien begon Mano weg te trekken.

Ik had Jesse dus even lekker voor mij alleen en ik pakte hem stevig van achter beet. Hij wist zich om te draaien maar niet los te krijgen, Ik trok hem naar iets ondieper deel van het bad, waar we net met de voeten bij de grond kwamen. Hij spatte in m'n gezicht maar ik liet niet los. Ik tastte met m'n hand in z'n zwembroek en kneep in z'n blote bil. Nu duwde hij me achterover in 't water. Proestend draaide ik me opzij om even bij te komen, daar ik water in m'n neus had. In dit verzwakte moment pakte Jesse mij nu beet en kneep met één hand in m'n kont en de andere in m'n ballen. Ik schoot letterlijk overeind en gaf een protestkreet, terwijl ik 'm van me afduwde. Maar hij liet niet zomaar los en ik viel over hem heen. We gingen kopje onder en ik tastte nu weer naar zijn kruis. Maar hij duwde m'n handen weg. Toen we weer boven water kwamen pakte ik hem bij de nek en drukte z'n lippen tegen mijne om hem te zoenen. Voorlopig kwam ik 't water niet uit, ik stond dan als een paal boven water haha! Jesse had kennelijk 't zelfde probleem, want al gauw liet ie me los en zwom van me weg, achteuit. Hij bekeek me geamuseerd, o.a. naar m'n kruis. Ik ging gauw nog wat dieper 't water in. Hij dook onder water en zwom naar me toe. Ik wachtte niet af en week achteruit. Toen hij m'n benen beetpakte draaide ik me half om om uit zijn greep te ontsnappen. Ik wist de kant te grijpen, wat wat houvast gaf, en probeerde zo Jesse van me af te schudden. Die begon me van achteren in m'n zij te kietelen en ik moest me weer omdraaien om me te verzetten.

Jesse werd nu afgeleid door Julien en ik kon even op adem komen. Ik zag ineens Paul nieuwsgierig naar me kijken. Ik hoopte maar dat m'n stijve niet te veel opviel onder water. Ik ging gauw wat zwemmen om 'm te verbergen en tot bedaren te brengen. Julien, Mano en Jesse waren nog aan 't stoeien, en Nick deed ook lekker mee. Ik probeerde Paul en beetje te plagen, maar die vond het al gauw genoeg, en hij vertrok met Nick 't water uit. Mano, Jesse en Julien gingen ook eruit, daar 't inmiddels al aardig vol begon te raken in bad.

Michael kwam handdoeken aandragen. Ik durfde 't water niet te verlaten om 'm aan te pakken, dus ik nam 'm vanaf de kant aan en kroop voorzichtig op de kant, m'n halfstijve zoveel mogelijk verschuilend voor in elk geval Michael.

Buiten was 't gelukkig nog vrij fris, dus de kou sloeg al snel op m'n ballen en die krompen weer wat. Ik kon dus me veilig afdrogen en aankleden nu.

Ik bedacht natuurlijk nu pas dat Jesse bewust z'n zwembroek had aangehouden, opdat niemand z'n 'geheim' per ongeluk zou kunnen zien. Maar goed dat 't niet gelukt was z'n zwembroek uit te trekken!

Ik gaf, o.a. om 't goed te maken, die avond weer wat extra aandacht aan Jesse, danste veel met 'm enzo, zonder te verwachten 'm 't bed in te krijgen.

We gingen ook toen het nog niet al te donker was de tenten opzetten. Ik had nog nooit met Mano gekampeerd, en 't leek me zalig, met hem de één na laatste nacht samen voor z'n vertrek in een tent door te brengen.

Of 't zou gaan lukken vroeg te gaan slapen met al die feestgangers buiten wist ik niet.

We zetten de tenten bij die van Gerben en Erik en van Lee en Niek.

Of Lee en Niek wat met elkaar hadden was nog niet helemaal duidelijk. Ze deden niet echt klef met elkaar. Dat ze samen een tent deelden zei niets, had ik inmiddels wel begrepen. 's-Nachts werd er nog regelmatig van partner geruild en belandde deze of gene bij heel iemand anders in de tent.

Julien danste verdacht veel met Paul en Nick. Nieuw vlees hè, zoals Timo 't altijd noemde. Julien gaf ook weer een stripteaseshow, waar Paul en Nick natuurlijk wel van genoten. Vooral Nick.. Hij was wel een beetje weg van Julien gaf ie na wat drankjes aan ons toe.

Ik geloof dat Mano nog jaloerser was dan Paul, al liet die 't niet blijken. Hij vond Jesse een stuk (ach, wie niet). Maar vreemdgaan was voor hen nog steeds uit den boze.

Mano had Tigo weer gevonden, maar hij bleef ook veel bij mij en Paul en Nick.

Natuurlijk dronken we toch weer te veel, maar hielden ons verder rustig met flriten, seks e.d., en om een uur of 1 gingen we netjes samen, na nog een laatste keer zwemmen en afspoelen onder de buitendouche, de tent in.

We zaten nog wat voor de tent te kletsen met Paul en Nick die zich ook klaar hadden gemaakt om zo naar bed te gaan, toen Branco ons nog wat bierflesjes kwam brengen. Hij vroeg Paul en Nick of ze zich hadden geamuseerd.

Dat beaamden ze grif, ze hadden hun ogen uitgekeken, en ook aardig wat aandacht gekregen. Ze vonden de jongens allemaal hartstikke tof.

“Jij ook Rob?” vroeg Branco mij ineens specifiek. Ik keek verrast op.

“Ja, als altijd,” lachte ik maar, om m'n verwarring wat te camoufleren.

“Oké, dan is 't goed.”

“Hoezo dan?” vroeg ik nu toch nieuwsgierig.

“O, omdat je vorige maand zo stil was toen je hier wegging.. en we zagen je ook haast niet meer bij Timo.. Jesse dacht dat iets je dwars zat misschien.”

“Nee hoor.. alles oké,” zei ik kortaf.

Branco keek nog even een beetje onderzoekend, maar vroeg niet verder.

“Hé, Fokke zei dat jullie hier een spookfilm willen maken,” zei hij toen.

“Ja, kan dat?” vroeg Mano meteen enthousiast.

“Tuurlijk.. moeten wij voor spook spelen?”

“Jaa... of slachtoffer..” begon Mano weer, daarbij wel beetje flirterig kijkend vond ik.

“Ik weet 't nog niet hoor,” temperde ik z'n enthousiasme. Ik wilde niet dat Michael weer zou denken dat ik achter hem aanjoeg.

“Wat.. hoezo? Je wou 't toch ook..?” zei Mano wat verbaasd naar me kijkend.

“Jij bent toch binnenkort weg, dan komt er toch niks meer van,” gebruikte ik als excuus.

“Nou, jullie denken er maar over.. Ik ga weer naar binnen.” En met een ‘slaap lekker’ vertrok Branco weer.

“Wat doe je nou flauw Rob.. ik ben toch de weekend hier..” mopperde Mano chagrijnig dat ik ‘t min of meer verpest had.

“Ik ben gewoon realistisch.”

“Er is meer aan de hand hè..? Ben je jaloers.. bang dat ik wat met één van de andere jongens krijg.. Maar ik zie niets in jouw stukken hoor..”

“Nee, dat weet ik.. daar gaat ‘t ook niet om.”

Mano vroeg nog even door, en Nick ook, maar ik kapte alles af en dronken als ze waren vergaten ze ‘t onderwerp ook al snel. Ze zaten wel te fantaseren over spoken enzo die vannacht misschien wel voorbij kwamen.

Ik dronk nog een van de door Branco gebrachte biertjes en daar ik ook allerlei andere dingen had gedronken was ik apelazarus.

Terwijl we zo zaten te kletsen en lachen kwam er ineens iemand aanlopen. Met m’n wazige kop meende ik Michael te ontwaren, maar ik bedacht dat ik me dat wel zou inbeelden, en voor de grap ze ik (in ‘t verlengde de bovennatuurlijke verschijnselen waar we net over kletsten):

“Hé, ik zie een engel.”

“Volgens mij zie je ze vliegen Rob,” zei nu de stem van Michael, want die was het toch. Ik keek hem aan alsof ik een geest zag denk ik. Ik geloofde nog steeds niet dat hij daar echt stond.

“Hebben jullie alles.. of kan ik jullie nog ergens van voorzien?” vroeg hij, m.n. aan Paul en Nick.

Iedereen knikte dat alles naar wens was.

“Geen extra dekens nodig ofzo? ‘t Kan koud zijn ‘s-nachts..” vroeg Michael nog voor de zekerheid.

“‘t Oujabord,” zei ik toen, zonder erbij na te denken (kon ik toch niet meer).

Michael keek me sceptisch aan.

“Wat wil je daarmee gaan doen Rob?” vroeg hij.

“Geesten oproepen,” zei ik weer.

“Jaa... haal ‘t oujabord!” riep Nick nu ook enthousiast, en Mano en Paul begonnen hem bij te vallen.

“Daar is ‘t nog veel te druk voor, je moet sowieso ‘t spookuur afwachten trouwens, om 3 uur ‘s-nachts,” zei Michael.

“Dan blijven we nog wel even wakker,” zei Mano, “eerst neuken, daarna geesten oproepen.”

“Oké.. willen jullie dat echt?” vroeg Michael ons één voor één aankijkend.

Wij in koor ‘ja’.

“Goed, dan kom ik om 3 uur wel bij jullie terug.” Michael wou al weglopen. Maar Mano zeurde of ie ’t niet nu vast kon brengen, konden we ’t vast bekijken.

Ik keek nog steeds naar Michael alsof ik een engel of geest zag. Nog voor Michael antwoordde zei ik: “Geesten zijn er altijd, ook overdag.”

“Maar je kunt alleen ‘s-nachts, als ’t stil is met ze in contact treden,” zei Michael terug.

“Jezus, Jomanda, Sai Baba, en al dat soort mediums kunnen ’t elk moment van de dag, voor een volle zaal mensen,” zei ik weer, nog steeds strak naar Michael kijkend, alsof ik ’t idee had te vergeten dat hij daar was zodra ik ergens anders heen zou kijken.

“Niet met ’t ouijabord,” zei Michael weer.

“Dan gaan we wel glaasje draaien,” zei ik weer.

“Volgens mij heb je dat al beetje te veel gedaan, of te diep in ’t glaasje gekeken in elk geval,” zei Nick lachend. Het drong allemaal half tot me door wat ze zeiden en alles draaide om me heen.

“Jaaa... glaaasjes draaien..” stamelde ik, of iets in die trant.

“Oké, laten we dat doen,” zei Mano. “Jij bent toch te bezopen om te neuken nou.” En hij stompte plagend in m’n zij.

“Doe je mee Michael?” vroeg Nick.

“Ik wil wel meedoen, maar ik zeg jullie, verwacht er niks van op dit uur en in deze drukte.”

Michael en Nick gingen een glas halen en een tafeltje.

Toen ze terug waren en e.e.a. hadden geïnstalleerd zei Michael tegen mij:

“Rob, jij kunt beter niet meedoen, als je dronken bent kan dit gevaarlijk zijn.”

“En er zijn geen geesten nu zei je net,” zei ik.

“Nee, maar jij kunt je wel gaan inbeelden dat je die ziet, en waanbeelden krijgen. Dat kan blijvend schade aanrichten..”

“Doe niet zo bespottelijk, maar als je mij haat ga ik wel weg hoor,” zei ik beledigd.

“Ik haat je niet, hoe kom je daar nou bij, ik zeg ’t voor je eigen bestwil,” zei Michael vriendelijk.

“Nee, je vindt me natuurlijk weer te onvolwassen voor zoiets,” zei ik weer schamper.

“Als je ’t niet serieus doet dan ben je er inderdaad niet volwassen genoeg voor.”

“Is hier iemand bij die dit serieus doet?” vroeg ik de kring rond.

“Ik wel,” zei Paul.

“Ik ook,” zei Nick. Ik keek Mano wanhopig aan.

“Wij ook,” zei Mano voor ons samen. “We hebben dit al zo vaak gedaan.”

“We hebben alleen nog nooit een geest gezien of gehoord, niet duidelijk althans,” zei ik.

“Misschien hebben jullie ‘t niet goed gedaan,” zei Michael. “Als jullie willen dat dit slaagt, moet echt iedereen serieus zijn en geen grapjes uithalen. Doe wat ik zeg, dan gaat ‘t lukken.. beloven jullie dat?”

Dat deden we.

We gingen met z’n vijven rond een tafeltjes dat Michael en Nick gebracht hadden zitten. In ‘t midden stond ‘t glas met aan weerszijden een briefje, de ene met ‘ja’ erop geschreven, de andere ‘nee’.

We moesten elkaar de hand vasthouden en daarna allemaal een vinger op het glas leggen, en onze ogen sluiten. Michael begon in allerlei talen geesten aan te roepen. Met de kaarsen, onze roerloze gedaanten en gespannen gezichten, en Michaels geheimzinnig onverstaanbare dingen prevelende stem, begon een spookachtig sfeertje te ontstaan. Onze tenten stonden wat achteraf en van het geroezemoes van de feestgangers uit ‘t huis en tuinhuisje hadden we geen last. Buiten was ‘t rustig. “Is er een entiteit aanwezig die contact met ons wil?” vroeg Michael weer in ‘t Nederlands nu.

Ik was nog steeds flink in een roes van de alcohol, maar had juist daardoor ‘t gevoel meer open te staan voor eventuele berichten van ‘gene zijde’, al geloofde ik er 0,0 in. Als ik nuchter was dacht ik te veel na, dan hield ik de controle, nu kon ik me echt overgeven aan wat kwam.

Michael herinnerde ons weer dat we de aandacht op ‘t glas moeten richten, en verder nergens aan denken.. Waarom had ik ‘t gevoel dat ie mij daarbij aankeek? Ik had de neiging op te kijken, maar hield braaf m’n ogen dicht. M’n hart klopte echter toch weer flink door de aanwezigheid van Michael. En ‘t glaasje draaien natuurlijk, maar meer door Michael. Hij zat gelukkig wat op afstand van me, schuin links van me, Paul zat tussen ons. Tegenover me zat Nick en rechts dwars naast me Mano.

Toen er na 10 minuten ofzo nog steeds niks gebeurde begon ik beetje ongedurig te worden. ‘t Was dat Michael zo streng was geweest over ‘t ‘serieus nemen’, anders had ik misschien gedaan of een geest bezit van me nam ofzo. Daar had ik reuze zin in. Ik moest bij de gedachte m’n lachen inhouden. Maar dat lukte en ik bleef netjes stil me focussen op ‘t glas, in de hoop dat er iets zou gebeuren.

En dat gebeurde. Michael vroeg opnieuw “Is hier een entiteit aanwezig die contact met ons wil?” En toen, opeens, kort na de vraag, voelde ik duidelijk een windvlaag. Ik had de neiging te kijken of er niet iets of iemand voorbij was gekomen, maar was bang ‘de magie’ te verbreken en bleef roerloos met gesloten ogen zitten.

Michael had blijkbaar ook iets gevoeld, want hij vroeg nu: “Kunt u ons horen en verstaan?” Misschien verbeeldde ik ‘t me, maar ik voelde ‘t glas duidelijk een piepklein stukje richting de ‘ja’ schuiven.

“Wilt u met ons praten?” vroeg Michael een paar keer, maar er gebeurde niks.

“Bent u een man?” vroeg Michael.

Ineens viel het glas om. En toen begon Nick te lachen, Mano volgde. Paul werd kwaad.

“Kunnen jullie niet serieus zijn, nou is ‘t verpest,” zei hij. “Wie duwde dat glas om?”

“Ik niet,” ze Nick heel onschuldig.

“Ik ook niet,” zei Mano serieus, zo ver hij serieus zijn kon.

“Oké jongens, laten we maar stoppen. Ik zei al, voor 3 uur 's-nachts lukt 't heel moeilijk,” zei Michael. 't Was intussen al kwart over 2, maar goed.

Toen pas zagen we dat de kaars was uitgewaaid. We begonnen opgewonden te praten over de windvlaag, die door iedereen was gevoeld. De één had 't gewoon als 'avondbriesje' afgedaan, de ander had echt 't gevoel dat er een aanwezigheid was.

We discussieerden ook over 't glas. Iedereen had gevoeld dat 't wat richting ja geschoven was. Volgens de één was 't door onszelf bewogen en de ander had het gevoel dat het echt door iets 'van boven' bewogen werd. Iedereen zwoor niet zelf stiekem het glas een duwtje te hebben gegeven.. Ook had niemand 't glas omgegooid. Op mijn vraag aan Mano en Nick waarom ze dan gingen lachen toen ie om was gevallen, zeiden ze 'van de zenuwen'. Dat geloofde ik dus echt niet. Michael ook niet volgens mij, want hij weigerde nog verder te gaan proberen. Hij vond 't welletjes en wou terug naar 't feest, om de vertrekkenden gedag te zeggen e.d.

“Laten we 't volgend weekend proberen, dan heb ik verlof, dan kunnen we toch weer samenkomen hier,” stelde Mano voor.

“Ja, dan met 't ouijabord,” viel Nick bij.

Paul en ik vonden 't ook een goed idee. We wisten Michael met enige moeite over te halen maar waarschijnlijk stemde hij alleen toe om op dat moment van ons af te zijn. We hadden echter onze zin. Ik had me er niet te veel mee bemoeid. Ik was nog tamelijk dronken, en ik liet 't allemaal wat aan me voorbij gaan. Ik wou alleen maar dat Michael nog even bleef, en verzon iets om z'n aandacht te trekken.

“Ik zie een geest,” zei ik daarom en keek strak naar een donker stuk tuin recht tegenover me.

“Je ziet spoken door al dat gezip van je,” grinnikte Nick.

“Nee echt, serieus, een witte vlek, daarachter, net voor de struiken,” zei ik zo serieus mogelijk.

Mano begon me te kietelen om me nuchter te krijgen. “Zie je 'm nou nog?” vroeg ie plagend.

Ik schudde hem geërgerd van me af.

“Nee,” zei ik. Maar ik bleef kijken.”Ja toch, daar..!” en ik wees nu iets schuin naar links.

Michael had nog niks gezegd en ik probeerde uit m'n ooghoek te kijken of hij me serieus nam, en in de richting van mijn 'spook' keek.

Maar ik had 't gevoel dat ie mij aankeek.

“Zien jullie echt niks?” vroeg ik weer ernstig.

Mano kwam recht naast me zitten en keek strak dezelfde richting op als ik.

“Verrek, ja, nou je 't zegt.. jongens, kijk dan!” riep ie enthousiast.

Ik probeerde niet te lachen.

“Ik dacht dat jij nog vrij nuchter was Mano, maar kennelijk niet,” zei Michael nu.

“Kijk dan,” ging Mano door, “ah, shit nee, hij is weg.. zie jij ‘m nog Rob?”

Ik vocht steeds meer tegen m’n ingehouden lach en met wat trillende stem zei ik: “Nee, nu niet meer.”

“Nou jongens, slaap lekker en droom maar lekker over spoken,” zei Michael terwijl hij opstond.

“Ik hoop ‘t .. of over engelen,” zei ik, terwijl ik ‘m, vrees ik, smachtend, aankeek. Hij keek spottend terug.

“Aan je fantasie ontbreekt niks, dus dat zal wel lukken,” zei hij.

“Ik kan niet slapen zonder nachtzoen van pappie,” zei ik met m’n dronken kop.

“Wat jij nodig hebt is een schop onder je reet,” zei Michael.

“Ja lekker, kom maar,” zei ik, terwijl ik denk ik nog altijd smachtend naar ‘m keek.

Michael keek me minzaam aan, en zei toen met een zucht: “Misschien wil Mano dat voor je doen.. Welterusten jongens.”

Hij pakte ‘t glas en ‘t tafeltje op en daarmee onder z’n arm liep ie weg.

Ik keek ‘m na tot ie in de verte achter wat struiken verdwenen was.

Mano haalde me uit m’n gemijmer en sleepte me de tent in voor een lekkere vrijpartij.

45. Alleen

Zo. 8 mei 83

Met Michael in m’n gedachten liet ik me lekker nemen en het was weer zalig.

We sliepen even zalig in de tent, en hadden een heerlijke nacht.

We hadden ook dikke pret om de geluiden van Nick en Paul (en omgekeerd idem dito waarschijnlijk).

De volgende ochtend moest ik er helaas vroeg uit om te poepen (Mano had me nogal stevig te pakken gehad geloof ik die nacht... had er niks van gemerkt door m’n dronken kop).

Het was pas een uur of 11, maar ik zag al twee figuren in ‘t zwembad. Toen ik erlangs liep zag ik dat ‘t Michael en Arno waren. Ik kon niet laten even iets dichterbij te komen kijken, al waren ze nogal intiem aan ‘t doen.

“Kom erbij Rob!” riep Arno me toe zodra ie me zag.

Ik had ‘t tamelijk koud in m’n short en t-shirtje, maar ‘t water lokte wel, dat was toch verwarmd.

Maar ik durfde Michael niet te dicht meer te naderen.. Ik was een beetje onzeker wat ik gisteravond allemaal gezegd had met m'n dronken hoofd.

"Zo misschien, ik ga effe kakken," zei ik maar naar waarheid. Ik gluurde uit m'n ooghoek naar Michael.. Hij had een zwembroek aan, maar ik werd zo alweer supergeil van 'm .

"Zachtjes hè, er slapen een paar lui beneden," riep Michael, toen ik verder liep.

Er waren blijkbaar een hoop lui blijven slapen dat 't boven helemaal vol zat. Lee, Niek, Erik, Gerben, Timo, Arno, Wouter, Sean, Wesley en Matthieu in elk geval wist ik.

Ik sloop naar de wc en deed m'n behoefte. Intussen nadenkend of ik zou gaan zwemmen. Ach wat kon 't me ook.. Arno had me uitgenodigd en 't zwembad was van iedereen. Ik waagde het erop.

Ze waren er nog toen ik terug liep. Ik pakte m'n handdoek uit m'n tent, war Mano nog sliep. Hij werd echter half wakker.

"Wat doe je toch?" mompelde hij.

"Ik ga zwemmen."

"Je bent geschift," zei Mano terwijl hij zich half omdraaide.

"Lekker toch.. maar blijf maar lekker slapen, ben zo terug."

Ik liep gauw terug naar 't zwembad, waar Arno en Michael nu stevig aan 't zoenen waren.

"Ik stoor toch niet hè," vroeg ik ze, terwijl ik een paar meter van hen vandaan 't water inzakte.

"Zolang je om ons heen zwemt niet,"zei Michael.

"Rustig maar, ik hou m'n pootjes wel thuis hoor," zei ik wat gepikeerd, maar intussen m'n gulzige blik niet meer verbergend.. Hij had ondanks z'n leeftijd nog een zeer goed lijf, alles was perfect aan 'm. Arno had ook een zwembroek aan trouwens.

Ze letten niet meer op mij, en ik begon wat te zwemmen. In m'n nakie, gezien ik dus geen zwembroek bij me had.

Ik voelde me wel wat naakt als enige zonder zwembroek, en zo bij daglicht (al was 't zwembad 's-nachts ook verlicht), en ik moest oppassen niet een stijve te krijgen.

De oefeningen van Michael, concentreren op één punt enzo, hielpen me wat me van hem af te leiden.

Ik kon 't echter toch niet laten af en toe stiekem naar 't vriende stel te kijken. Wat was Michael hartstochtelijk.. Zoals hij Arno zoende.. ik moest meteen weer aan zijn zoen aan mij denken. O, wat had ik graag nu in Arno's plaats gestaan. Toen ze elkaar ook nog in de broek gingen tasten begon ik me opgelaten te voelen en overwoog ik weg te gaan.

Maar juist op dat moment kwam Mano eraan, compleet naakt. Hij nam een flinke aanloop en met een vrolijk "goed morgen" sprong hij met volle vaart in 't water.

“Ik dacht dat je sliep,” lachte ik.

“Niet meer, na jouw gescharrel.” Hij kwam op me toe, greep me bij m’n middel en trok me onder water.

Terwijl we wat stoeiden en spetterden hoorde ik Michael en Arno opgewonden geluiden maken op de achtergrond. Het wond me zo op dat ik Mano hartstochtelijk begon te zoenen. Ik tastte al snel naar z’n kruis, streek over z’n schaamhaar en liezen en toen ik ‘m hard voelde worden pakte ik z’n lul.

Hij greep mij bij m’n kont. Ik streek met een been langs z’n heup en streek sensueel tegen ‘m aan. Arno en Michael verlieten ‘t zwembad helaas.

“Geen uitwerpselen in ‘t bad hè,” riep Michael ons toe.

“Alles onder controle!” riep ik terug.

“Liegbeest,” grinnikte Mano, terwijl hij m’n zij kietelde.

“Mits jij me loslaat,” lachte ik terug, terwijl ik achteruit deinsde om te ontsnappen gaan ‘t gekietel. Hij kwam me achterna. Ik vluchtte ‘t bad uit, de tuin in. Mano achter me aan. Vlak voor de tent vielen we neer, ik voorover, Mano bovenop me.

Z’n stijve drukte tussen m’n benen, z’n schaamhaar kriebelde op m’n kont. Hij kietelde weer in m’n zij en onder m’n buk. Ik voelde geen kou, zo heet was ik. M’n eikel kriebelde tegen ‘t gras. Mano beet in m’n nek. Ik hijgde van ‘t rennen en opwindend.

Ik klemde z’n pik tussen m’n benen en hij stootte op en neer, intussen m’n hals en nek likkende, me stevig omklemmend.

“Kan ‘t wat zachter?” hoorde ik de slaperige stem van Nick roepen. We kregen alleen maar de slappe lach en kreunden hard door.

“Mag ik over je kont pissen?” fluisterde Mano in m’n oor. Ik kreeg geen kans wat terug te zeggen, want hij was al half overeind gekomen. Hij hield me met één arm nog tegen de grond geklemd en met de andere had ie z’n lul vast. Even later voelde ik z’n warme druppels over m’n kont lopen. Ik greep naar mijn lul en 2 seconden later kwam ik ook klaar.

“Viezerik,” lachte ik, terwijl ik op m’n rug draaide.

“Goed voor ‘t gras,” grijnsde Mano, “wrijf ‘t er maar lekker in.”

Er druppelde nog wat sperma uit z’n pik en ik keek er gulzig naar.

“Nu zijn we echt net konijntjes,” lachte ik.

We spoelden ons nog even af onder de koude buitendouche en waren toen zo wakker dat we, nadat we nog even in de tent probeerde te slapen, maar gingen aankleden.

“Ik ga je zo missen Maantje,” zei ik, terwijl ik toekeek hoe hij z’n slip aantrok.

“Ik jou ook Robbie, vreselik.. Vooral dat lekkere kontje van je.”

“Genoeg lekkere soldatenkontjes,” zei ik snerend.

“Niet één zoals jij, dat weet ik zeker,” zei Mano, terwijl ie me kustte. We knuffelden nog wat om elkaar te troosten en besloten toen maar es te kijken of er al iemand op was.

Toen we de tent uitkwamen hoorden we hard gekreun van Paul uit de tent naast ons en eerlijk gezegd werd ik daar behoorlijk opgewonden van. Ik kreeg de neiging om even naar binnen te gluren, maar dat was toch onmogelijk zonder dat ze 't in de gaten zouden krijgen.

Dus we liepen maar naar 't huis. Daar bleken Branco en Fokke al op. Fokke in paardrijklere, klaar om te gaan rijden. Ook Michael en Arno kwamen net naar beneden, maar die gingen in de kleine woonkamer zitten. We brunchten met Branco, en kletsten nog wat over 't geesten oproepen volgend weekend. Hij geloofde er niet in, dus was ook niet bang dat we misschien boze geesten zoude opwekken ofzo. Hij vroeg ons mee te gaan joggen, maar Paul en Nick wilden naar huis, Nick moest die avond werken. En Mano en ik wilden ook onze laatste dag rustig met z'n tweetjes doorbrengen.

Dus zodra de eerste 'Middenstadters' op waren, dat waren Wouter en Sean, lieten we ons door hen naar huis brengen.

Thuis pakte Mano z'n spullen in, ik hielp 'm wat. We draaiden onze favourite muziek, waar we nog weemoediger van werden.

Het was zo moeilijk... Nick en Paul kwamen ook nog even langs wat extra afscheid nemen.

Die avond onder 't eten merkte Nina allemaal hatelijke opmerkingen tegen Mano, zoals dat ze blij was dat eindelijk haar broertje even oprotte, en dat 't goed voor 'm zou zijn als ie een tijdje naar Libanon gestuurd zou worden e.d.

't Was haar gebruikelijke manier om te verdoezelen dat ze 'm eigenlijk best zou missen. De twee hadden sinds we hier woonden helemaal niet meer zo veel geruzied, en konden het eigenlijk best vinden soms. Nina was zelfs wel es bij ons op de kamer komen rondhangen, beetje blowen, kletsen, CD's uitwisselen, filmpje kijken. Altijd gezellig.

Met haar viel net zoveel te beleven als met Mano, en ik was blij dat zij er in elk geval nog was. En Nick en Paul natuurlijk, en alle anderen in 't huis.

“Alleen 't bed zal leeg zijn,” zei ik treurig tegen Mano.

“En je weet onze afspraak hè.. die is alleen van ons,” waarschuwde Mano.

“Tuurlijk lieffie.. die regel heb ik zelf ingevoerd, dan hou ik me daar ook aan,” zei ik geruststellend.

“Alleen Paul en Nick mogen er wel in.. gewoon slapen of liggen dan, verder niet,” zei Mano.

“Da's lief van je, maar waarom zij wel?”

“Zij zijn goede vrienden, hun vertrouw ik.”

“Vertrouw je mij ook dan, met Paul in bed?” vroeg ik plagerig.

“Ja, waarom niet.. kan dat niet dan?”

“Tuurlijk wel.. misschien krijg ik een stijve, maar verder gebeurt er niks.”

Mano stompte me plagerig, wat snel uitmondde in stoeipartij, en we vluchtten naar boven voor een lekker vrijpotje.

Ik dacht er naderhand nog over na, waarom Mano me met Nick en Paul vertrouwde en wist dat hij gelijk had. Zij zouden onze vriendschap/relatie nooit kapot willen maken. Daarvoor respecteerden we elkaar over en wer te veel. En Paul en Nick hielden daarvoor ook teveel van elkaar, net als Mano en ik.

“Je mag neuken wat je wil daar, als 't maar niet uit 't oog uit 't hart is hè,” zei ik, toen we van ons vrijpartijtje nagenoten.

“Tuurlijk niet, ik denk elke nacht aan jou Rob, wat denk je nou.”

We spraken een vast tijdstip af dat ik zou proberen hem te bellen, en nog een 2e voor als de 1e niet lukte. Echt bale dat we geen telefoon in 't pand hadden.

Hella had trouwens wel een bakkie aangelegd in haar kamer, waar de anderen ook wel gebruik van mochten maken, maar die had maar een bereik van ongeveer 10 km., en Mano zat een stuk verder. Bovendien moest hij dan ook zo'n ding hebben, in 't leger hadden ze dat misschien, maar niet voor privé gebruik nam ik aan.

Ma 9 mei

De volgenden ochtend vroeg ging ik met Mano mee naar 't station, al was 't afgrijselijk vroeg. Ik kuste hem uitgebreid op 't perron, en omhelsde hem tot de trein kwam. 't Liefst had ik 'm de rest van m'n leven vastgehouden. Maar de trein kwam stipt op tijd, en Mano moest gaan.

Ik voelde de tranen achter m'n ogen prikken toen ik 'm uitzwaaide. Een laatste handkusje en weg was hij.

Ik ging daarna door naar m'n werk. Ik was nog nooit zo vroeg op m'n werk geweest, maar 't kantoor was al open.

Ik miste Mano nu al en had helemaal geen zin om te werken. Sophie merkte 't toen ik haar in de pauze sprak, dat ik verdrietig was en vroeg wat er was. Ik vertelde dus van Mano's vertrek die ochtend.

“Rot joh.., is moeilijk als je al zo lang elke nacht samen bent..”

“Ja, ik zal 'm vooral 's-nachts missen, afschuwelijk, zo'n leeg bed.”

“Misschien kun je een katje nemen, of heb je die al?” suggereerde Sophie.

Dat vond ik we een goed idee.

Ik besloot het meteen die avond aan m'n huisgenoten voor te stellen.

Nick, de eerste die ik sprak, reageerde enthousiast. Hij hield ook van katten, en dacht de rest van 't huis ook wel. We bedachten vast waar we 'm gingen halen, wat voor katje enz. Het idee van een katje fleurde me een heel klein beetje op.

Met 't avondeten stelde ik 't aan deze en gene voor, en iedereen vond 't wel leuk, als we goede afspraken maakten, wie de verantwoording had e.d. Nina wilde hem wel samen met mij verzorgen

Toen ik 's-avonds Mano belde stelde ik het hem meteen voor. Hij vond 't prima. "Tuurlijk schatje, dan heb je toch wat.."zei hij lief. Hij had 't die eerste dag al wel naar z'n zin gehad zei hij. Dus dat was wel een lichte geruststelling.

De somberheid overviel me meteen weer toen ik alleen op m'n kamer was. En ik miste Mano die nacht helemaal vreselijk. 't Was zó stil, zo leeg, zou kil..

Di 10-do. 12 mei

De volgende ochtend was Mano weer de eerste waar ik aan dacht. Constatierend dat ik echt alleen lag bekwam me weer die akelige eenzaamheid. Ik kon nergens van genieten zonder hem.

De week kroop om. Ik deed alles in een soort automatisme, maar zonder de normale vreugde. Ik vond m'n werk en dansles toch echt altijd heel leuk, maar nu kon ik er niet van genieten. Ik verlangde alleen maar naar vrijdag, als ik Mano van 't station zou halen.

Timo had me afgelopen weekend nog aangeboden dat ik wat vaker bij hem kon komen als ik me verveelde, maar die gedachte bood totaal geen troost. Ik had helemaal geen behoefte aan Timo, of wie dan ook, zelfs Michael niet, als dat al zou kunnen. Ik wou bij Mano zijn. Ik was 't liefst thuis. Dan had ik in elk geval zijn spulletjes om me heen.

Gelukkig waren m'n huisgenoten erg lief voor me, ondanks m'n chagrijnige buien.

"Ben je zo chagrijnig omdat je Mano mist of omdat je geen seks hebt, of is dat 't zelfde?" vroeg Toos me op een morgen wat plagerig.

"Beide, nee, 't is niet 't zelfde. Maar Mano mis ik 't meest. Ik zou desnoods een jaar zonder seks kunnen als ik Mano maar bij me had," zei ik vol overtuiging.

"Ik zie 't aan je hoor Rob.. Seks hoef je niet te missen trouwens, jij kunt 't overal krijgen toch?" zei Toos weer.

"Klopt, maar heb er geen behoefte aan."

"Mano zal wel al eindeloos flikkersoldaten hebben gepijpt," bemoeide Nina zich sarcastisch in 't gesprek.

"Nee hij mist mij net zo erg, zei hij door de telefoon," zeik ik beledigd.

Nina keek me half spottend, half medelijdend aan. "Ik dacht dat je m'n broertje nu toch eindelijk wel kende."

"Hij is veranderd Nina, hij wordt ook ouder en houdt echt van me."

Ze adviseerde me plagerig om als Mano 't weekend thuis was hem eerst maar es te inspecteren op genitale wratten e.d. Ik gooide kwasi-boos een keukenrol naar haar hoofd, waarop ik een sinaasappelschil terugkreeg. En als we niet naar ons werk/studie hadden gemoeten zouden er geheid sausjes e.a. etenswaar aan te pas zijn gekomen. Met Nina kon ik gelukkig net zo lachen als met Mano, al was 't anders natuurlijk. Ze vrolijkte me toch beetje op.

We gingen donderdagavond in een dierenasiel kijken naar katjes.. We zagen er één die we heel leuk vonden, maar ik wou eerst met Mano overleggen. Ik filmde het beestje uitgebreid, zodat ik 'm Mano kon laten zien.

Vr. 13 mei.

Eindelijk, éíndelijk was 't vrijdagmiddag, en kon ik, gelijk vanuit m'n werk, Mano op gaan halen van het station.

Ik stond vol verwachting op 'm te wachten. Had die stomme trein een half uur vertraging.. maar om een uur of 6 was hij er dan toch. Ik viel hem huilend in de armen en waarschijnlijk keek 't halve perron naar ons. 't Interesseerde me geen bal. Ik zoende hem of m'n leven ervan afhing en had 'm 't liefst ter plekke een toilet ingetrokken, maar wetende hoe vies de wc's daar waren zagen we daar maar van af. Maar m'n hart bonsde gelijk toen ik hem had zien aankomen en zeker nu ik hem tegen me me aanhield.

Pas na een minuut of 5 lieten we elkaar los en liepen we naar de tramhalte. Ik hielp hem met z'n tassen. Nog voor hij kon vertellen zei ik hem hoe erg ik 'm gemist had en vertelde van 't katje dat ik gister met Nina was gaan kijken.

We besloten dat weekend nog samen te gaan kijken.

De rest van de rit vertelde Mano zijn belevenissen. Hij had toch wel wat moeite gehad met de overdreven discipline, constant gezeur over opruimen enzo, en...dat z'n haar moest kortgeknipt. Ja.. z'n krullebol was weg, maar dit stond 'm ook heel leuk, al vond ie zelf van niet.

Thuis neukten we natuurlijk als gekken, nog voor Mano wie dan ook begroet had.

Het was ergens wel goed misschien voor onze relatie, deze afstand, want we waren echt weer opnieuw verliefd op elkaar.

Maar ik was ook bang dat 't op den duur tot afstand kon leiden, vooral als ie daar andere vriendjes kreeg.

Mano beweerde echter de hele week geen seks te hebben gehad. Ik geloofde hem. Hij had wel al zo z'n vermoedens bij wie hij 't kon proberen, maar hij had 't nog niet aangedurfd. Er zaten wel een paar onwijs lekkere jongens bij zei hij, en dat maakte me wel een beetje jaloers.

Die avond bleven we thuis. De band en Timo moesten maar een keer zonder ons doen. We hadden meer dan genoeg aan elkaar en vreeën de halve nacht door.

Za. 14 mei 83

De volgende dag waren we toch veel te laat op nog naar 't katje te gaan kijken. We waren 't ook bijna vergeten, en 't was al laat toen we eraan dachten. We moesten ook nog wat boodschappen halen en vanavond gingen we naar Zuiddorp voor de 'spokenjacht'. Maar 't maakte Mano niks uit wat voor kat we namen, hij vond alles best. 't Liefst wel een jonkie. Dat katje uit 't asiel was al iets van 9 maanden oud, dat vond ie eigenlijk al wat oud. Maar hij vond 'm er wel leuk uitzien op de video.

Ik zou wel zien.

We werden rond 9 uur die avond opgehaald door Michael, daar we zelf geen vervoer naar Zuiddorp hadden dus. Hij had Paul (de enige van ons met telefoon) nog gebeld of 't geesten oproepen niet een week later kon, maar Paul had hem weten om te praten 't op dit weekend te houden.

We namen weer tenten mee, al konden we binnen slapen. 't Was ons veel te goed bevallen. De weersberichten waren ook goed.

Nadat we de tenten hadden opgezet, kletsten we eerst een tijd met Michael en Jesse. Julien was werken en Branco en Fokke waren uit, mede op verzoek van Michael, want hoe stiller hoe beter. Jesse zou ook meedoen.

We gingen eerst nog lekker zwemmen met z'n allen. Dit keer hadden we wel zwembroeken (en handdoeken) meegenomen. Michael leek nog steeds interesse te tonen in Nick en omgekeerd, wat ik niet leuk vond. Mano ook niet, maar we hadden elkaar. Paul vond het duidelijk ook niet leuk, maar hij werd afgeleid door Jesse. Heel speels, geen echt geflirt.. 't Zag er toch best opwindend uit, ik vond 't wel leuk om naar te kijken. Paul kon zo heerlijk onschuldig reageren, of ie ècht niet doorhad hoe knap hij was en wat jongens van 'm wilden.

Niet dat ik gevoelens voor 'm had hoor. Ik vond 'm gewoon echt hartstikke aardig en hij was niet meer dan een goede vriend voor me, waar ik over van alles mee durfde bespreken (omdat hij ook heel open was).

Na 't zwemmen kleedden we ons wel open en bloot om. Zag ik Michael nu toch even naar mijn kruis kijken? Heel even.. of verbeeldde ik 't me? De vlinders schoten alweer door me heen bij de gedachte.

Michael deed wel weer normaal tegen me, en ik probeerde dat ook tegen hem te doen. Ik had 't meditatieboek voor 'm mee teruggenomen, had 't uit. Maar ik mocht 't nog wel even houden zei hij, als ik er nog uit wou oefenen thuis. Dat deed ik dus.. misschien kon ik 't een keer apart terugbrengen.. als ik m'n rijbewijs had, en een auto.. Ik had intussen al wat gespaard en kon wel een klein oud autootje betalen. Ik hoopte echt dat ik zou slagen komende week.

We keken binnen nog een spannende horrorfilm om in de stemming te komen (Evil death) en daarna kletsten en fantaseerden we nog over spoken, stemmen etc., tot 't 3 uur was.

Michael haalde het oujabord tevoorschijn. M'n hart klopte van opwinding toen ik 't zag. 't Was een mooi oud bord, heel echt, met alle letters van 't alfabet en 'ja' en 'nee'. Er zaten wel wat rare letters tussen met tekentjes, want 't kwam uit Denemarken.

We gingen weer op dezelfde plek in de tuin zitten, nabij onze tenten, met weer 't tafeltje van vorige keer.

Met 't oujabord kon niet gemanipuleerd worden, want we hielden alleen 't bord vast, niet de schijf die over de letters en ja/nee zou moeten bewogen worden door de 'geest'.

Ik zat tussen Mano en Jesse. Naast Mano zat Michael, daarnaast Nick, daarnaast Paul en zo was de kring rond.

Ik zat dus schuin t/o Michael en kon hem goed in de gaten houden.

We hadden bijna niks alcoholisch te drinken gekregen, want dat zou 't verpesten volgens Michael, waarbij hij mij natuurlijk weer veelbetekenend had aangekeken. Alsof ik debiel was ofzo.

Mijn liefde voor hem begon steeds meer in haat om te slaan, en ik begon Timo meer en meer te geloven dat ie niet 100% was. Jesse misschien ook niet, maar die was daar tenminste eerlijk over. Die deed zich niet zo serieus en heilig voor.

We zaten zwijgend rond 't tafeltje met oujabord. Aan weerszijden stond een tuinkaars in de grond, net als vorige keer.

Michael prevelde weer woorden in diverse talen, en ik probeerde me in de magische sfeer in te leven. We concentreerden ons allemaal op 't bord, met de ogen gesloten.

Na zo'n 5 à 10 minuten begon ik ineens draaiërig te worden en 't was of er iets over me heenviel. Ik raakte wat in paniek, denkend aan de film die we net gezien hadden, waarin een geest bezit nam van iemand. Maar ik wilde de boel niet verstoren en was nieuwsgierig dus ik liet me door 't gevoel meeslepen en probeerde rustig te blijven. Ik kreeg al gauw 't gevoel alsof ik werd weggetrokken. 't Was behoorlijk angstig. Ik wou net toch paniekerig roepen toen ik Michael hoorde zeggen: "Bent u bij ons?"

Ik hoorde iets diep vanuit m'n binnenste zeggen "Ja". 't Was een zware stem. Was ik dat? Ik was er niet meer bij. 't Was of ik uit m'n lichaam getrokken was. Wilde ik dit wel? Ik verloor de controle meer en meer. Ik moest opstaan, bewegen, praten.. schreeuwen.. Maar ik probeerde dapper te blijven en mezelf voor te houden dat ik 't me verbeeldde.

"Wie bent u?" vroeg Michael.

"Gerbrand," hoorde ik mezelf, of althans die stem in me, zeggen.

"Hou je ons voor de gek Robbert?" vroeg Michael. Waar had ie 't over?

"Ik zeg toch dat ik Gerbrand ben, goddomme," hoorde ik ergens onder me zeggen, 't leek heel ver weg.

“Wie ben je geweest, en wat kom je hier doen?” vroeg Michael weer.

“Jullie allemaal verbranden.”

Nu werd ik bang. Ik wou dit niet. Dit was ik niet.. Ik deed m'n ogen op en zag een kaars omvallen, precies op Mano's sweater, die hij om z'n middel had geknoopt, en half op de grond lag.

Ik vocht om er weer 'bij' te zijn.. 't Leek wel of ik sliep, verlamd was, ik weet 't niet. Met al m'n kracht drong ik terug in de werkelijkheid en gilte: “Brand!”

Michael sloeg onmiddellijk op 't vuur bij Mano. De rest had nog amper in de gaten wat er gebeurde geloof ik.

De kaars doofde. Er zat alleen een brandgaatje in Mano's trui, maar iedereen was wel geschrokken. Mano niet in 't minst en hij vloekte. Ik denk dankzij mijn geschrokken reactie dat Michael me wel serieus nam. Hij vroeg wel even “Was dit een grap van jullie? Geen leuke dan. “

Ik begon zenuwachtig te vertellen wat ik gevoeld had en dat 't echt niet gespeeld was. Nick en Michael keken me nog wat ongelovig aan. Paul was stil, hij zag wat bleekjes. Hij leek erg geschrokken.

Mano keek mij bezorgd aan.

“Gaat 't wel Rob?” vroeg ie lief.

“Ik denk dat ik echt contact had met iets, ik verzon 't niet, eerlijk,” zei ik nog wat trillerig.

“Ik voelde ook wat,” zei Jesse nu (in 't Engels). “Er was iets bij je, ik voelde een aanwezigheid.”

We begonnen opgewonden door elkaar te praten wie 'Gerbrand' kon zijn, en of ie er nog was en ons iets wilde aandoen etc. etc.

“Oké, rustig nou allemaal,” maande Michael op gegeven ommet. “Misschien is hij er nog. We moeten hem wegsturen, want als 't echt een geest was en Robbert ons niet voor de gek houdt, was 't geen goede.”

“'t Was echt..” mompelde ik, maar Michael ging al verder met instructies. We moesten elkaar nu de hand vasthouden en ons voorstellen dat we in een wit licht zaten.

Hij begon weer tot 'het geestenrijk' te spreken en vroeg of Gerbrand er nog was. Zo ja, of hij dat via het ouijabord kenbaar wilde maken en niet via één van ons. We moesten nu onze ogen op 't bord gericht houden.

De kaars die nog aan was flakkerde ineens wild, en ik voelde weer een windvlaag. Nog geen seconde later schoof 't schuifje van het bord ineens een stukje richting het woord 'nee'.

“Wil je dan alsjeblieft vertrekken,” zei Michael rustig. Het bleef nu stil, alleen in de verte hoorde ik een uil. Magisch was dat. Ik zat nog steeds wat te beven, toch wel bang dat ik weer de controle zou verliezen. Maar ik voelde me veilig tussen Mano en Jesse en kneep nog wat steviger in hun handen.

Het bleef een tijdje rustig.

“Is er nog een entiteit die goede bedoelingen met ons heeft, en die met ons wil spreken?” vroeg Michael op gegeven moment. Het was stil, tot Paul opeens zei:

“Sorry, ik wil kappen.”

We keken hem aan. Hij zag er paniekerig uit.

“Sorry dat ik ’t verbreek, maar ik voel me niet prettig. Ik vind ’t eng. Ik doe niet meer mee, vinden jullie dat erg?”

“Nee tuurlijk niet, ga maar even rustig naar binnen ofzo. Of heb je liever dat wij ook stoppen?” vroeg Michael vriendelijk.

“Nee, jullie mogen wel doorgaan,” zei Paul dapper, terwijl hij opstond. “Ik zit wel even in de tent.”

We probeerden ’t hierna nog een paar minuten, maar toen zei Nick ook te willen stoppen. Hij liep gelijk naar Paul toe, blijkbaar was hij bezorgd.

We besloten toen allemaal maar te stoppen. Ik had nog wel door willen gaan, want na m’n eerste schrik over de geest ‘Gerbrand’, begon ik nu toch wel nieuwsgierig te raken. Kon ik dit nog es meemaken? Was er echt een geest of had ik m’n verbeelding weer wat te veel de vrije loop gelaten, onder invloed van de film ofzo? Ik vroeg ’t Michael.

“Dat weet je zelf ’t best Rob,” zei hij nogal argwanend. “Ik weet niet wat er met jou gebeurde.”

“Dat heb ik net verteld, weet jij niet wat dat kan betekenen?” vroeg ik heel serieus.

“Het kan op mediamieke gaven wijzen, maar ik denk eerder dat je een grote fantast bent die graag aandacht trekt of grappig wil zijn,” zei Michael droog.

Dat kwam hard aan. Hij geloofde me niet dus. Logisch niet, na al m’n gegrap tijdens z’n meditatielessen enzo. Maar nu was ik es wel serieus en het deed pijn dat dat niet werd geloofd. Ik zat er echt mee, wilde weten wat ik had eraren. Of ’t goed was of slecht, of ik wanen kon hebben, misschien wel gek werd. Daar moest ik niet aan denken.

“Oké, jullie geloven me niet, dan niet,” zei ik gekwetst.

“Ik geloof je wel,” zei Mano, “ik weet heus wel wanneer jij een grap maakt en wanneer niet.. en dit leek niet op één van jouw grappen.”

Ik keek ’m dankbaar aan.

Paul en Nick waren teruggekomen.

“Kom jongens, laten we binnen wat gaan drinken, en daarna slapen,” zei Michael. Dat deden we.

Paul wilde wel precies weten wat er met me gebeurde en ik voelde me weer wat beter met deze belangstelling. Michael zei er niet veel over, maar leek me wel wat serieuzer te nemen nu.

“Ik zei toch, ’t moet stil zijn, en 3 uur ’s-nachts, dan lukt ’t,” zei hij onder anderen.

Paul en Nick zaten dermate te geeuwen dat die al gauw zeiden naar hun tent te gaan. 't Was ook al over vieren, dus 't zou verstandig zijn als Mano en ik ook gingen. Maar ik begon op dat tijdstip meestal net wakker te worden (zeker als ik weinig gezopen en geblowd had), en Mano leek zich, tot m'n ergernis, nogal met Jesse te vermaken. Ze zaten naast mekaar op de bank en Jesse zat de hele tijd aan Mano. Ze hadden allerlei 'binnenpretjes'. Ik kreeg er in elk geval niks van mee.

Toen ik Mano voorstelde ook naar de tent te gaan zei hij: "Zo dadelijk."

Michael schonk ons nog een 'slaapmutsje' in (flink glas cognac..mmm), wat er bij mij altijd in ging.

"Of ben je bang geworden om in de tent te slapen, met al die spoken?" vroeg Jesse plagerig aan Mano.

"Een beetje wel, straks verandert Rob weer in zo'n geest die ons wil verbranden," grapte Mano terug, mij ondeugend aankijkend.

"Ik dacht dat je me geloofde," zei ik geërgerd.

"Ja, daarom toch.. daarom ben ik ook bang."

"Je kijkt er niet erg bang bij," zei ik weer.

"Dat verberg ik altijd goed, dat weet je."

"En ik moet niet bang zijn? Voor mij is 't nog enger hoor, weet je hoe eng 't was, ineens 't gevoel te hebben overgenomen te worden door iets?" zei ik wat gekwetst. Ik wou dat Mano me troostte, beschermde, in elk geval de hele tijd bij me bleef, nu ik dit had meegemaakt. Ook al was 't ook eng voor hem geweest natuurlijk, dat ie bijna verbrand was. Maar dat ie nu alleen maar aandacht voor Jesse had ergerde me.

"Tuurlijk moppie, ik begrijp je heel goed," zei hij, intussen lekker doorklooiend met Jesse.

"Julie mogen ook binnen slapen hoor, als je bang bent," zei Michael nu. Ik keek hem onderzoekend aan. Meende hij dat serieus.. of bedoelde hij misschien meer? Hij keek namelijk vooral Mano en Jesse aan, misschien dacht ie dat die twee samen wilden slapen. Dat beviel me niet. Ik wou niet dat Mano bij Jesse ging slapen nu. Maar Jesse leek erg hitsig en keek geil naar Mano.

"Waar moeten we slapen dan?" vroeg ik voorzichtig aan Michael. Toen ik zijn richting opkeek zag ik uit m'n ooghoeken Jesse iets in Mano's oor fluisteren. Ik keek, maar Jesse draaide zich toen net naar mij toe, met een grijns die iets leek te verdoezelen.

"Waar jullie willen," antwoordde Michael mijn vraag.

"Wat wil jij Rob?" vroeg Mano me.

"Maakt niet uit, als ik maar bij jou ben."

"Kom effe mee, dan overleggen we even," zei Mano, terwijl hij opstond en mij wenkte.

"Waarom niet hier?" vroeg ik.

"Ik wil je effe alleen spreken, kom nou," zeurde Mano en ik volgde hem maar naar de gang.

Daar zag ik meteen aan z'n schuldbevuste gezicht dat ie iets van plan was wat ik niet wou.

"Mag ik heel effe met Jesse naar boven, echt 5 minuutjes maar, daarna doen we alles wat jij wil oké?" vroeg hij lief. Ik zuchtte. Ik wist 't wel.

"Wil je dat zelf of zit Jesse daarop aan te dringen?"

"Allebei.. sorry Rob, als je 't echt niet wil dan.."

"Doe maar wat je niet laten kunt. Ik ga wel vast naar de tent en zie wel of je nog komt," zei ik chagrijnig.

"Je bent boos."

"Nee, hooguit teleurgesteld.. ik heb je de hele week gemist.. Maar goed, ga maar, je mag 't daarna dubbel goedmaken."

"Oké, dank je Rob," en Mano gaf me een dikke kus op de mond en verdween direct weer de woonkamer in. Wat een overleg!

Terwijl ik twijfelig de woonkamer in liep stonden Mano en Jesse al op en renden bijna richting trap, als een stel verliefde tortelduifjes. 't Deed wel zeer. Wat moest ik nu? Bij die enge Michael blijven zitten met z'n scherpe opmerkingen? Dat was m'n eer te na.

Ik gooide de rest van m'n cognacglas achterover en maakte aanstalten te vertrekken.

"Waar ga je heen Rob?" vroeg Michael.

"Naar de tent, ik ben niet bang voor spoken, ook niet in m'n eentje," zei ik droog.

"Wil je niet hier slapen? Kan echt wel hoor."

"Nee dank je. Welterusten."

"Wacht, ik wil nog heel even met je praten, als je niet te moe bent.."

"Waarover?" vroeg ik, nog steeds nogal onverschillig.

"Over je ervaring net. Ik wou er met de anderen erbij niet teveel over zeggen. Ze zouden 't niet begrijpen of misschien bang worden. Maar als je moe bent praten we morgen wel ofzo."

Nieuwsgierig bleef ik staan en zei:

"Nee goed, kan nu wel."

"Oké, sit down. Nog een cognacje?"

Die had ik wel gelust, maar ik weigerde toch maar verstandig. Ik ging op de bank schuin tegenover Michael zitten en keek hem verwachtingsvol aan.

"Wat jij hebt meegemaakt is een uittreding," begon Michael serieus te vertellen.

"Ben ik dan uit m'n lichaam? Maar ik zag mezelf niet ofzo."

"Je kunt ook niet zien als je uit je lichaam bent, je ziet alleen door je eigen ogen. Wat sommigen zeggen, dat ze zichzelf hebben gezien, bv. in een bijna-dood-ervaring of met veel drugs op, is onzin. Dat zijn hallucinaties, door verdoving e.d."

“O, echt waar?”

“Ja. Maar het gehoor werkt nog heel lang door als je buiten bewustzijn bent, daar kun je dan ook wel beelden bij krijgen, maar dat is niet de werkelijkheid. Maar over jouw ervaring. Jij bent echt even in andere sferen geweest, hoewel je lichaam nog gewoon wakker was. Dat kan. Soort van transmeditatie, maar waarschijnlijk bij jou in werking gezet doordat er een entiteit aanwezig was. Die heeft jouw lichaam als 't ware even overgenomen. Jij had gewoon jouw bewustzijn, maar hij gebruikte jouw lichaam en heeft die kaars omgegooid.”

Ik keek hem verbouwereerd aan.

“Daarom geloofde ik je,” ging hij verder, “want je mag gekke dingen hebben, je zou niet je eigen vriend in de fik zette, bewust.”

“Maar ik heb die hele kaars toch niet aangeraakt? Ik bedoel, ook mijn hand niet..”

“Jawel, je arm kwam ertegen aan. Ik was de enige die 't zag, de rest had de ogen nog dicht. Jij en ik zagen die kaars ook 't eerste vallen. 't Feit dat jij niet direct reageerde terwijl je je ogen open had zei mij ook al genoeg. En dat Mano zo schrok ook. Ik weet dat hij goed kan acteren, maar dit leek echt, en hij zou toch ook niet bewust z'n sweater verbranden lijkt me, al is ie er gek genoeg voor.”

Ik lachte. Maar zei toen serieus:

“Ja, 't was echt eng, die kaars te zien vallen en me te verlamd te voelen om te reageren.”

“Ik hoop niet dat ik je bang maak met dit verhaal,” vroeg Michael bezorgd.

“Nee, nee, 't is juist verhelderend, want zelf had ik al zo'n gevoel dat 't zoiets was. Ben alleen bang dat ik er nu ontvankelijker door geworden ben en 't nog es kan gebeuren, op een moment dat ik er niet op voorbereid ben, of alleen ben ofzo.”

“Ik denk dat je altijd de kracht hebt 't tegen te houden. Je hebt 't nu bewust toegelaten, is 't niet?”

“Klopt, ik had me bijna verzet, maar was nieuwsgierig en wilde geen paniek zaaien of spelbreker zijn.”

“Heel moedig. Nu je weet wat 't is hoef je niet bang meer te zijn. Een geest kan nooit 100% bezit van je nemen, daarvoor is jouw bewustzijn te sterk. Juist als je niet weet wat je overkomt kan je in paniek raken en kan een geest je gaan volgen. Maar dat is zeldzaam hoor.”

“Ik hoop dat je gelijk hebt. Ik vind 't wel een spannend idee, maar ook.. ja.. eigenlijk logisch.. alsof..”

“Alsof je 't altijd al geweten hebt?” vulde Michael aan.

“Ja.. min of meer, ja!”

“Praat er maar met zo min mogelijk mensen over hoor, de meesten begrijpen en geloven 't toch niet,” adviseerde Michael, “en pas wel op met teveel drugs.”

“Zal ik doen papa,” zei ik plagerig.

“Ik meen 't hoor.”

“Weet ik. Dus zal ik dan ook maar es naar bedje gaan papa?” plaagde ik door.

“Goed hoor jongen,” grijnsde Michael terug.

Ik stond op.

“Wil je nog een nachtzoentje?” vroeg Michael ineens. M’n hart schoot zowat door m’n kop heen, zoiets. Ik stond aan de grond genageld en voelde me weer slap worden van nerveuze spanning. Ik kon geen woord uitbrengen en staarde hem alleen maar verdwaasd aan. Michael lachte, stond ook op en liep naar me toe. Een seconde later voelde ik zijn lippen tegen de mijne en een zachte tong naar binnen glijden. Ik moest hem vastpakken om niet door m’n knieën te zakken. Volgens mij moesten ze boven nog mijn hart horen bonzen. ‘t Leken we kanonskogels in de stilte van de nacht.

De seconden leken eeuwig. ‘t Was of ik in een groot zwart niets was beland, met alleen Michael hier, dicht tegen me aan, onze lippen en tongen verbonden in een eindeloze zoen.. zoals de zee eindeloos golven aan spoelt op ‘t strand.

Ik omklemde hem nog wat meer en dompelde me onder in zijn zachte tongzoen, in staat om eeuwig zo te blijven staan.

Zachtjes, heel zachtjes, duwde Michael me van zich af, en teleurgesteld liet ik zijn mond los. Hij grijnsde me aan.

“Vurig mannetje.. Ga maar lekker slapen hè.”

“Ja.. slaap lekker,” zei ik nog half in trans. Wat een ogen! Wat een sexy smile.. Hoe kon ik hem nu zo achterlaten? Ik keek nog even smekend in zijn ogen, maar durfde niets te vragen.

“Tot morgen.. of vanmiddag kun je liever zeggen,” zei Michael en hij kwam in beweging. Hij begon de glazen op te ruimen van tafel.

Toen raakte ik ook uit m’n betovering en ging ik maar naar de tent.

Bij de deur draaide ik me nog één keer om.

“Wil je zo als je Mano ziet vragen of ie bij me komt slapen?”vroeg ik nog even. Michael keek me aan en zei: “Zal ik doen, wees gerust. Hij komt wel.”

Ik liep met m’n hoofd in de wolken naar de tent. Ik voelde me zo licht als een veertje. Michael had me gezoend.. weer.. nog langer dan vorige keer. Hoe lang eigenlijk? 5 minuten? 10? Ik had ‘t gevoel dat ‘t eeuwen had geduurd, maar dat was vast verbeelding.

Ik was helemaal high. Ik dacht niet mee aan tandenpoetsen en ging direct slapen. Ik merkte niet eens meer dat Mano naast me in de tent kroop.

46. Een engel

Zo 15 mei 83

De volgende ochtend, sorry middag, begon Mano ‘t goed te maken.

“Je hoeft niks goed te maken hoor,” zei ik. “‘t Is al formidabel, ik ben je eeuwig dankbaar dat je gisteravond met Jesse naar boven ging.”

“O?” vroeg Mano nieuwsgierig. Ik vertelde hem alles.

“Eén zoen.. En daar ben jij me eeuwig dankbaar voor? Ik dacht dat je op z’n minst in z’n hol had gegraven,” merkte Mano cynisch op.

Ik had zin hem een oplawaai te verkopen, over z’n grofheid. Maar hield me bijtijds in. ’t Was natuurlijk belachelijk in zijn ogen dat ik hier zo hoteldebotel van was. En ik kon dat misschien maar liever niet te veel laten blijken, want wat betekenden die gevoelens van mij voor Michael eigenlijk? Ik verzon dus maar gauw dat ik al lang blij was ‘iets’ bereikt te hebben, de rest kwam nu vast ook wel. En misschien was dat ’t ook wel.. Begeerde ik Michael vooral om z’n uiterlijk, en was ik na z’n vele afwijzingen nu dubbel blij met één zoen. Maar hij fascineerde me gewoon.. dat was ’t vooral. Het was anders dan m’n gevoelens voor Mano. Zoals ik van hem hield zou ik nooit van iemand kunnen houden. Dat was nergens mee te vergelijken, m’n gevoel voor Mano was uniek.

Ik liet me weer lekker aflebben door Mano al was ’t koud in de tent. ’t Zonnetje van gister was weg, geen warme dag vandaag. Maar Mano bespeelde, vingerde en neukte me al snel helemaal warm.

“Weet jij of Michael ook een kut heeft?” vroeg Mano, toen we lagen bij te komen.

O shit, wist hij dat nog niet? Wat moest ik zeggen? Zou ik ’t mogen vertellen?

“Ik hoop ’t,” zei ik maar.

“Vertel je ’t mij, zodra je ’t weet?” vroeg Mano.

“Hoezo, wil je ’m ook?”

“Misschien... als ie een kut heeft zeker.”

“Alleen als ik ’t mag zeggen van Michael.”

“ik denk dat ie ’t wel heeft, hij doet net zo geheimzinnig, of erger nog, dan Jesse,” zei Mano.

“O, praat er niet van.. ik word alweer stijf bij de gedachte..” grinnikte ik.

“Ga je nou alleen nog over Michael fantaseren als ik weg ben?”

“Tuurlijk niet.. ik denk constant aan jou. Ik wil niet eens aan Michael denken. Ik vind ’t maar een rare.”

“Ik ben ook raar.”

“Ja, leuk raar. Michael begrijp ik niet. Het ene moment doet ie heel afstandelijk en onaardig, en dan weer aardig en zoent ie me zelfs.”

“Verleidingstrucs.”

“Heeft ie niet nodig bij mij.”

“Zal ’t wel standaardroutine zijn.”

“Lee heeft ’t ook wel es met ’m gedaan. Ik moet ’m toch es nader uithoren hoe ’t bij hem ging. Hij doet of ie alles vergeten is, maar daar geloof ik niks van.”

“Denk je dat ze ’t ook doen met Fokke en Branco?” vroeg Mano.

“Tuurlijk, denk je dat ze samen Julien delen en daar genoeg aan hebben? Of alleen in ’t weekend seks hebben? Of incest plegen? Echt niet. Het is één groot orgie tussen die lui elke avond, geloof me maar.”

“Maar niemand heeft me daar iets over willen vertellen. Timo, Wouter, Matthieu, Julien.. ik heb ze allemaal gevraagd, maar ze doen er heel vaag over.”

“Vragen ze jou ook of wij 't met Nick en Paul doen?”

“Nee, maar...”

“Moet jij ook niet zoveel vragen.”

“Je laat me niet uitpraten. Ze gaan daar vast nog wel naar vissen. Jesse vond Paul een lekker ding zei hij.”

“Da's wat anders.”

We kibbelden er nog wat over en zoenden 't weer goed, tot Nick ineens de tent openritste en ineens keihard riep: “Opstaan luiwammessen!” Paul zat achter Nick gehurkt en ze kwamen de tent binnen kruipen toen we protesteerden.

“En vergeet niet, tentdoeken hebben oortjes,” zei Paul

“Wat wil je daarmee zeggen?” vroeg Mano.

“Dat we gezellig mee willen roddelen over ons,” grinnikte Paul.

“Hebben jullie ons afgeluisterd?”

“Jullie praten zo hard, waarschijnlijk heeft Michael, die hier vanochtend de heg stond te snoeien 't ook wel gehoord.”

“Dat meen je niet!” riep ik geschrokken.

“Geintje!” Paul lachte me vierkant uit en ik sloeg kwaad met m'n kussen naar 'm. Dat werd een kussen – kleren – handdoek etc. gevecht, tot de tent bijna omviel en we maar gauw gingen aankleden en de tenten afbraken. Ze hadden niks over 'de kut van Gabriél' gevraagd waar we 't over gehad hadden, kennelijk adden ze dat niet verstaan.

't Was al een uur of 4. We aten nog een broodje met Julien, Jesse en Michael. (Fokke en Branco en waren de deur uit, of nog niet terug, ergens de nacht doorgebracht ofzo) en daarna gingen we naar huis. Jesse bracht ons.

Ik kreeg bij 't afscheid nog een vrij lang en nat zoentje van Michael op de mond (de anderen gewoon een vluchtig zoentje, zoals de gewoonte was) en ik was gelukkig.

Die avond was ik al snel weer verdrietig, bij de gedachte aan Mano's vertrek morgenochtend vroeg. Hij zou 2 weken wegblijven nu, hij moest 't weekend daar blijven. Dit was een ondraaglijke gedachte.

We vielen bijna huilend in elkaars armen in slaap die avond.

ma 16 mei

De volgende ochtend liep ik met Mano mee naar de tramhalte, was te moe mee te gaan naar 't station. Ik wou nog wat verder slapen, want 's-middags had ik rij-examen!

Maar of 't kwam doordat ik me zo ongelukkig voelde zonder Mano, of dat ik nog gewoon niet goed genoeg was, of een kritische examiner had... ik weet niet, maar ik zakte.

Dat maakte me niet vrolijker natuurlijk.

Ik vroeg het gelijk weer aan en over een maand kon ik weer op.

do. 19 mei.

Ik ging donderdagavond weer es bij Lee langs voor wat afleiding en modetekenlessen.

Hij had wat nieuwe kleding-ontwerpen en make-up stijlen gemaakt, en vroeg mijn mening erover. Ik vond 't weer geweldig.

Ik besloot hem meteen uit te horen over Michael en vroeg: "Wanneer had je nou ook weer wat met Michael?"

"O, lang geleden, weet niet precies, hoezo?"

"Weet je nog.. uh.. heb je iets bijzonders aan 'm ontdekt?"

"Hoe bedoel je?"

"Nou ja, deed ie iets aparts ofzo?"

"Niet dat ik me herinner. Gôh, 't is zo lang geleden, minstens een jaar."

"Maar Michael vergeet je toch niet?" vroeg ik verbaasd.. Ik zou 'm na 100 jaar nog niet vergeten.

"Och hemel, weet je hoeveel sekspartners ik gehad heb sindsdien..?"

"Nee, hoeveel nou eigenlijk?"

"Als je onder seks verstaat alles tot 't naadje, al dan niet inwendig, nou.. meer dan 50 wel denk ik."

"En met Michael, was je daar mee 'inwendig' zoals jij 't noemt?"

"Ook dat weet ik niet meer.. jeminee, ja ik geloof dat hij mij geneukt heeft. Waarom wil je dat toch allemaal zo precies weten.. ben je zo geobsedeerd door 'm?"

"Ja, ik wil weten hoe ik hem verleiden kan."

"Lieve Rob, ik zou je graag willen helpen, maar denk dat anderen dat beter kunnen. Waarom vraag je 't niet aan Arno of Julien, die neuken bijna dagelijks met hem zover ik weet."

A, daar had ik in elk geval antwoord op één vraag, Julien en Michael deden 't met elkaar dus (dagelijks).

Tja, waarom had ik 't hen niet gevraagd? Te bescheiden voor. Ik had met Arno nooit echt een heel goede klik gehad, en Julien kende ik nog niet zo lang.

Maar ik besloot 't die vrijdagavond bij Timo meteen te vragen. Ik wilde er toch al heengaan, nu ik de avond zonder Mano moest doorbrengen.

Ik vroeg Lee maar niet verder. Hij wist blijkbaar echt niet meer, of wou 't niet vertellen, misschien omdat hij ook Michaels' geheim geheim moest houden.

Hij was ook veel te veel met z'n ontwerpen bezig. Ik moest ook iets wat hij pas zelf genaaid had aanpassen en 'showen'. Dat ontaardde al snel in betasten (helpen aankleden, maten opnemen etc.) en dat weer in seks.

Ik was er hard aan toe, na 3 nachten zonder seks te zijn geweest. Lee bekende dat hij nu wel 'overspel' aan het plegen was, want hij had inderdaad sinds kort wat met Niek, wat ik al vermoedde gezien ze hun tent deelden laatst. Dus we voelden ons allebei even schuldig. Desondanks genoten we lekker van elkaar, een uurtje later nog een keer (op mijn initiatief).

Ik had wel willen blijven slapen, maar vond dat net een beetje te ver gaan, dus ik ging een uur of 11 's-avonds naar huis.

Onderweg naar huis miste ik en Lee en Mano. Waarom waren we nou nog niet aan 't katje halen toegekomen? Had ik dat nou op z'n minst dat maar. Maar daar kwam al gauw een oplossing voor.

Vr. 20 mei

De volgende dag kwam Nina aanzetten met een jong pikzwart katje. We hadden 't er over gehad, dat Mano liever een kleintje wou, en nu 'verraste' ze me met dit superschattige 'Maatje' zoals ze hem ('t was een hij) alvast had genoemd.

Hij was voor mij, zei ze, maar als ik 'm niet wou nam zij 'm wel. We besloten dat ie voor ons allemaal was. Maar 't meest van mij en Mano en dan Nina. Ik zou de meeste kosten dragen. Nina had wel al kattengrind en een kattenbak gekocht, en een paar houten planken als krabpaal geregeld. Verder natuurlijk voer. Hij kwam uit een nest van een kennis van Nina, en was 6 weken oud. 't Was echt een dotje en ik was er helemaal weg van. Ik mocht 'm een andere naam geven zei ze, maar ik zei dat als Mano akkoord was Maatje wel een leuke naam te vinden.

't Bleek al gauw een toepaslijke naam, want Maatje bleek gek op (maatjes)haring.

Die nacht sliep ie al op m'n kamer. Nu ja sliep... rommelde en scharrelde, maar goed, ik had gezelschap, en 't meeste van de tijd hoorde ik 'm niet. Hij zou de eerste dagen bij mij op de kamer verblijven, z'n 'hoofdverblijfplaats' om te wennen, daarna af en toe een dag bij Nina. Later konden we 't verder uitbreiden. Nu had ie nog genoeg te ontdekken op mijn kamer. Tot grote wanhoop soms, want 't was een rakker. Maar wel heel lief, dat maakte alles goed. Net als Mano.. 't liefst had ik 'm Maantje gedoopt, maar dat zou Mano wel niet goed vinden.

Ik kocht de volgende dag nog een kattenbak erbij, want om 'm steeds te verplaatsen was lastig, en als ie straks door 't hele huis zou mogen lopen, dan moest ie wel op meerdere verdiepingen z'n behoefte kunnen doen. Hij was zindelijk hadden ze gezegd, maar al gauw bleek dat dat niet helemaal klopte. Ik kon de dagen erna een hoop beddengoed e.d. over en over wassen, en diverse andere plekken ontsmetten. Maar goed, hij leerde gauw genoeg 't netjes op de kattenbak te doen.

Die eerste avond moest ik 'm al alleen laten, want ik ging dus naar Timo. Maar Nina was er, die zou 'm wel af en toe aandacht geven, of evt. op haar kamer nemen. Mocht ik niet thuis komen die nacht (ik hoopte bij Timo te kunnen blijven slapen) dan bleef ie bij haar.

Nick en Paul gingen die avond ook mee naar Timo, wat Timo prima vond natuurlijk. Plaats genoeg voor leuke jongens zei hij.

Nick had net een auto gekocht, dus... we gingen met zijn auto.

Helaas kreeg ik die avond geen kans Arno iets te vragen over Michael, want.. die was er zelf ook! Ik was meteen in staat van opwinding en kon m'n ogen niet van 'm afhouden.

Verder waren Matthieu, Wouter, Sean en Jesse er. En Ivor nog even, maar die moest vroeg weg. Gelukkig, want stiekem hoopte ik bij Timo te kunnen blijven slapen die nacht. Nog een nacht alleen (met Maatje dan) trok ik echt niet. En op Michael of Jesse durfde ik niet te hopen. Bovendien wilde ik hen niet lastig vallen met weer naar huis brengen de volgende dag, daar ik dus zelf geen vervoer had.

Maar 't liep allemaal anders dan ik me Überhaupt had kunnen voorstellen.

Matthieu ging er ineens met Arno vandoor, en Wouter en Sean vertrokken een uur of 12.

Timo had de hele avond interesse in Nick getoond, tot vervelens toe, zou ik zeggen. Ik kon niet opmaken of Nick 't vervelend vond, maar kreeg niet echt die indruk. Paul werd afgeleid door Jesse, die nu meer dan alleen maar 'speels geplaag' vertoonde. Paul leek niet heelmaa tegen de charmes van Jesse opgewassen. Oeioei, had ik de jongens wel mee moeten nemen hierheen? Straks namen ze 't mij kwalijk dat hun relatie hier een einde kreeg. Ik was stiekem wel blij dat Timo zo op Nick aasde, want doordoor kreeg Michael geen kans. Die had vorige week immers ook al zo'n interesse in Nick getoond.

Ik zag m'n kans schoon om jacht op Michael te maken. We zaten ver van elkaar, dus ik besloot een rondje drankjes te halen. Eindigend bij Michael natuurlijk. Die wou wel een colaatje en ik bracht die met m'n charmantst mogelijke glimlach. En 't werkte.

"Dank je Rob. Hoe is 't eigenlijk met je gegaan.. heb je niks 'spookachtigs' meer meegemaakt?" vroeg hij.

"Nee, ondanks ik alleen moet slapen nu de hele week, en er in ons huis ook geesten zitten geloof ik, is er niks vreemds gebeurd."

"Gelukkig. Anders moet je wierook branden."

"Ja, helpt dat?"

"Kom, ga even zitten."

Yès! Ik schoof enthousiast de dichtsbij staande stoel naar hem toe en ging zitten.

We kletsten wat over geesten e.a. paranormale verschijnselen, over Mano, Maatje, huisdieren in 't algemeen (waarom zij ze niet hadden, behalve Jesses' slangen en Fokkes' paarden, zou maar ruzie geven over taakverdeling), enz.

Ik zag intussen Timo en Nick de kamer uit verdwijnen, en Jesse en Paul waren ook al wat aan 't 'rommelen' op de bank. Jemig, Paul had 't sneller voor elkaar dan Mano en ik!

"Heb jij wel es een geest gezien of gevoeld?" vroeg ik op gegeven moment. Michael aarzelde, en keek wat schichtig richting Paul en Jesse.

"Zullen we even in de andere kamer verder praten?" zei hij toen. Dat liet ik me geen 2 keer zeggen! We stonden op, en vol verwachting liep ik achter Michael aan naar de logeerkamer. Michael deed een lampje aan en ging op de bedbank zitten die er stond. Aangezien er geen andere stoelen stonden ging ik naast 'm zitten.

"Vertel je dit aan niemand verder, ook Mano niet?" vroeg hij zacht.

"Is 't zó geheim?"

"Ja, ik wordt al genoeg voor gek verklaard, en dit gaat zo ver dat 't wel es tot een opname zou kunnen leiden."

"Echt?" Ik keek 'm nieuwsgierig aan. Hij keek me zeer ernstig aan.

"Wees gerust, ik vertel niks door en zal je niet bij 't RIAGG aanmelden," zei ik ook serieus.

"Oké.. Herinner je je nog dat ik zei dat ik van een andere planeet kwam."

"Ja."

"Oké.. Ik ben dus zelf een soort geest. Wij allemaal trouwens. Maar ik ben net even anders dan normale mensen. Ik heb 't volledige bewustzijn van mijn vorige leven.. nu ja, 't is één leven met m'n huidige leven, maar zo snapt men 't beter."

Ik probeerde hem te blijven volgen, maar begon me af te vragen of één van ons toch niet iets te veel op had.

Hij vertelde een uitgebreid verhaal over 't leven op Sirius, waar hij honderden jaren geleefd had (ervoor op andere planeten). Daar had hij vleugels gehad, net als iedereen daar, en kunnen vliegen. Hij had er een heel ander uiterlijk trouwens. De ogen is 't enige wat in elke levensvorm 't zelfde blijft, daarom dat sommige mensen zoveel op hun kat of hond lijken, het zijn de ogen waar ze een overeenkomst mee hebben. Doordat de massa van Sirius dichter is dan die van ons zonnestelsel is alles wat er leeft relatief lichter. Het is dus makkelijk je daar te verplaatsen, ook zonder vleugels. Maar 't is moeilijk uitleggen hoe 't leven daar is. Je hebt er een totaal ander bewustzijn, tijdsbesef, zintuigen en lichamelijke gewaarwordingen.

Hij ging ook nu nog regelmatig naar Sirius in een transreis of in z'n dromen. Hij had telepatisch contact met z'n vrienden en familie daar en kon ze in die zin 'zien'. Hij wilde ze geen geesten noemen, ook niet mensen. Om er een woord voor in onze taal aan te geven benaderde 'engel' het nog 't meest, dus in die zin had ik er niet zo ver naast gezeten toen ik hem en Jesse engelen noemde. Want Jesse was net als hij. Ze waren allebei van de ster Sirius, zoals wel meer mensen. Al 5000 jaar of langer komen er mensen uit Sirius hierheen. Hij kwam overigens van Sirius B, waarvan de originele

naam Digitaria is, een (vanuit aarde) op 't oog onzichtbare nevenster van Sirius. ('To Polo' is een andere benaming, door een (oud) volk hier op aarde die hem kent, en 'Sigu Tolo' voor Sirius zelf).

Ik vroeg hoe het kon dat hij dan ook nog dingen wist te vertellen over z'n 'aardse' jeugd (van voor die 15 jaar dat hij zegt op aarde te zijn). Hij zei dat hij bepaalde herinneringen van de persoon in wiens lichaam hij was getreden mee had overgenomen, opdat men niet ineens zou denken dat hij zijn geheugen kwijt was e.d. Naam, afkomst, ouders etc. waren dingen die hij moest weten.

Ik vroeg hem waarom hij naar de aarde was gekomen als het zo mooi was op Sirius.

Hij zei dat hij en Jesse min of meer uit zichzelf waren vertrokken vanuit Sirius naar de Aarde, door hun verlangen naar aardse seks.

Nu moest ik toch even lachen en Michael keek me kwaad aan.

"Je gelooft me niet."

"Jawel, alleen dat van die seks vond ik grappig. Hebben ze dat niet op Sirius?"

"Niet zo platvloers als hier, het is meer een diepe liefdevolle verbinding, waarin je elkaars warmte met elkaar verbindt, en zo beiden nog dieper verwarmd wordt."

"Ja, ik weet denk ik wel wat je bedoelt..dat je.. helemaal in elkaar opgaat, de energie overneemt ofzo.. Jij hebt.. ach sorry, laat maar," stamelde ik.

Michael keek me wat spottend aan, maar legde toen een hand op mijn hand. Meteen voelde ik weer een schokje van opwinding, maar ook een intense tinteling door m'n hand, arm, hals en hele lichaam trekken.

Ik keek 'm verwonderd aan.

"Ik ben 't grotendeels kwijt, door m'n aardse verlangens, maar heel soms voelt iemand 't nog bij me," zei Michael, terwijl hij m'n hand weer losliet.

"Ik voel 't heel sterk Michael.. meer dan bij Jesse. 't Is echt niet alleen dat ik je een stuk vind, ik.. je hebt iets.. speciaals, ik weet niet hoe 't te zeggen," zei ik wat verlegen.

Michael keek me met een begrijpende glimlach aan. Hij legde toen een hand in m'n nek en wreef er zachtjes over. Ik voelde me gelukkig en keek hem verliefd aan.

"Je bent er gevoelig voor. Daarom wil ik ook voorzichtig doen. Anders is 't zo weg en gaat 't kapot, ook bij jou, snap je wat ik bedoel?"

Ik knikte braaf, al had ik hem 't liefst direct naar me toegetrokken en stevig gezoend en nog veel meer. Hij tartte me gewoon. Ik kòn niet meer van verlangen naar 'm. Ik voelde het alweer goed hard worden in m'n kruis en m'n hart bonsde zowat m'n lijf uit. Ik moest hem hebben...

Maar hij liet m'n nek weer los en zei:

"Je bent een slimme jongen, je zou ook wel es een hoger bewustzijn kunnen hebben dan de meeste mensen. Alleen moet je dat trainen."

"Ik heb ook te veel aardse verlangens, net als jij," zei ik, hem afwachtend aankijkend.

Michael lachte nu hardop. O, wat was ie dan sexy.. die pretoogjes, kuiltjes net als Jesse, maar met nog meer expressie. Hij was betoverend knap.

“Ik meen 't serieus,” zei ik, “als ik je nu niet zoen ga ik dood.”

“Je verlangen gaat dood als je me nu wel zoent,” zei Michael nu weer serieus.

“Echt niet, echt nooit..” zei ik hunkerend.

“Die voor Jesse is al dood.”

“Niet waar, de zijne voor mij, maar omgekeerd niet.”

Michael was even stil en zei toen:

“Wil je dat mijn verlangen ook dood gaat?”

“Nee.. maar.. als je me nu wil, interesseert 't me niet meer.. ik kan alleen aan nu denken. Ik kan niet meer wachten, please.. kus me, neem me toch..”

Ik knoopte m'n bloes een beetje los en draaide me wat naar hem toe.

Hij leek een innerlijke strijd te voeren. Ik keek hem heet aan en knoopte m'n bloes nu helemaal los en liet 'm van m'n schouders glijden. Ik had er niks onder aan en zat met blote bast voor 'm.

Hij keek nog steeds geboeid toe, dus ik stond op en begon m'n gulp open te ritsen. Michael bleef gefascineerd kijken, maar deed verder niets.

Ik liet m'n broek zakken en stond met m'n harde bobbel in m'n strakke slip voor hem.

“Hou op Rob, doe dit nou niet.. Je verpest het,” zei Michael zacht, beetje trillend leek wel zelfs.

Voor mij alleen maar aanmoediging door te gaan en ik zette een knie naast zijn schoot, een hand op de bankleuning achter 'm en boog naar 'm toe om hem te zoenen. Hij trok wat terug. Ik zette m'n andere knie nu ook aan de andere kant van z'n schoot en zo boven 'm hangend kon hij niet meer ontsnappen.. Hij probeerde me zachtjes weg te duwen, maar ik zette door, hield me stevig vast aan de leuning en begon hem te zoenen. Hij gaf niet erg mee en ik duwde m'n tong naar binnen. Even gaf hij toe, maar toen draaide hij z'n hoofd weer weg en zei:

“Ga nu Rob, ga nu, voor je eigen bestwil. Nu kan 't nog.”

“Nee, ik kan 't niet meer, ik kan niet weg. Als jij mij niet wil dan pak ik jou wel, sorry.” En ik ging vol op z'n schoot zitten en duwde me tegen hem aan. Ik schoof met een hand onder zijn bloes en streelde over z'n blote zij. Ik kuste hem weer, wild hard, hijgend van opwinding. Al m'n hormonen wilden nog maar één ding: hem. M'n paal stond op ontploffen, al m'n zenuwen prikten van pure begeerte. Michael gaf mee nu en zoende terug. Hij hield me zachtjes vast bij m'n zijen.

M'n eikel jeukte zo, dat ik niet wist of ik 't lang ging houden. Ik probeerde wat van Michaels meditatie-beheers oefeningen toe te passen, en concentreerde me op andere lichaamsdelen.

Maar z'n warme handen, die m'n onderrug nu zacht streelden, maakten het allemaal alleen maar nog intenser. Ik tastte met mijn handen over zijn blote bast, zij en rug en drukte m'n kruis nog wat meer naar 'm toe.

Heel langzaam schoven z'n handen mijn slip wat naar beneden en wreven nu zachtjes over m'n billen. M'n maag draaide zowat om van totale opwinding. Ik had 't gevoel dat m'n hele lichaam

klaarkwam, als een enorm orgasme, een oerknal, een ster die uiteenspatte.. alles, alles was totaal statisch, euforisch.. 4-dimensionaal.

Michael kneep wat in m'n billen, niet eens hard, maar 't was al genoeg alle spanning uit m'n lijf te persen.. Ik voelde een ontlading over m'n hele lijf en rilde..eindeloos en eindeloos. Nee, 't was niet m'n pik, die stond nog kaarsrecht overeind.. ik wist niet meer waar ik was of wat ik deed.

"Rustig aan Rob," hijgde Michael.

Ik week iets naar achter en keek in zijn prachtige ogen.. die nu vurig stonden en me tegelijkertijd beheerst aankeken.

Ik knoopte zijn bloes los. Michaels ogen gleden van m'n gezicht naar beneden over m'n lijf naar m'n uit m'n slip springende paal. Michael keek er geamuseerd naar, en toen ineens, duwde hij me opzij, op m'n rug op de bank en kroop over me heen, me nu wild betastend. Hij gooide z'n bloes uit en lag met z'n blote bast over de mijne, terwijl hij me zoende en overal streelde. Hij tongde me warm,zacht,nat. Wat een tong.. het leek wel of hij me helemaal opzoog, of dat ik in zijn mond verdween. Ik tastte naar zijn broeksknoop en probeerde die los te maken.

"Rustig aan Rob," maande Michael me weer. Hoe kon ik? Ik had de knoop los en voelde met een hand naar binnen. Ik bereikte z'n warme slip, en voelde een kolossale staaf... Dat ook nog.. Die van Jesse was niet zo groot geweest. Maar Michael, wow.. hij was echt buitenaards!

Helaas trok hij m'n hand weer weg, en kwam overeind. O, hoe hij daar zo voor me zat op z'n knieën, over m'n dijbenen, en me een beetje tartend, haast sadistisch, aankeek.. dat maakte me gek, uitzinnig, razend.. Ik moest hem hebben.. ik greep naar z'n gulp, maar hij hield me weer tegen.

"Beheersing, Rob, denk aan je oefeningen."

Ik keek hem smekend aan, volgens mij hing m'n tong uit m'n mond, zo begeerde ik hem.

Zijn ogen schoten een laaiend vuur op me af, zijn mond braakte een walm van geil manlijk genot uit, z'n lippen tuitten uitdagend, met die spottend omhoog krullende uiteindjes.. Ik kon 'm wel verslinden, ik wilde hem neuken... zijn diep verborgen geheime bermuda-driehoek vinden. Hij bracht me in de hoogst mogelijke sfeer...

"Je maakt me gek Michael.. waanzinnig," zei ik.

Michael kroop echter verder naar achter, me aan blijven kijkend. Ik wachtte vol spanning. Hij boog over me heen en kustte m'n tepels. Die werden gelijk hard en m'n hele buik en kruis stonden ook nog strak gespannen van verlangen. Hij liet z'n tong over m'n buik glijden, warm nat.. Daarna spuugde hij op m'n eikel..Ik kronkelde van genot. Hij spuugde weer en ik sidderde. Hij spuugde over m'n pik en ballen en streelde daarna met een vinger zachtjes het spuug over m'n pik uit. Het prikkelde zo dat ik leek te barsten in miljoenen stukjes om uiteindelijk te verdampen in het universum.

"Draai je om," zei hij toen ineens. Ik keek 'm even aan om te polsen wat ie van plan was. Hij vroeg 't echter zo vurig, dat ik wist dat hij nu ook niet veel zelfbeheersing meer had en me misschien ging neuken. Ik draaide me dus snel om. Hij trok m'n slip helemaal uit en masseerde zachtjes m'n billen en heupen. Daarna spuugde hij tussen m'n billen.

“Neuk me.. neuk me toch,” kermde ik wanhopig.

Hij gaf geen asem, en spuugde nu wat onderaan m'n rug. Hij spreidde 't weer zachtjes uit met z'n vingers. Ik voelde krampen door m'n buik, billen, kruis trekken van ingehouden verlangen.. Ze trokken omhoog door m'n borst tot ergens in m'n keel, zodat ik niet meer kon ademhalen.

“Neuk.. me..” hijgde ik weer.

“Niet zo haastig, Rob,” was weer 't commentaar.

“Ik kan niet meer, ik kan niet meer,” hijgde ik.

“Stoppen dan?”

“Nee! Ga door, ga door!” schreeuwde ik bijna.

Michael liet heel zachtjes een vinger met 't spuug tussen m'n bilnaad naar beneden glijden, langzaam. O.. ja.. verder.. Maar hij stopte net voor hij m'n anus had bereikt.

Zijn andere hand streelde m'n rug en zij.

“Waarom neuk je me niet.. in m'n broekzak zit een condoom, en glijmiddel,” hijgde ik.

“Dat heb ik niet nodig Robbert,” zei Michael met rustige stem.

“Wat.. waarom niet.. omdat je van Mars bent?” Ik kon even niet op 'Sirius' komen in de totale chaos in m'n hoofd en lijf.

Michael lachte. “Vertrouw me nou maar,” zei hij zacht, terwijl hij m'n rug kuste en likte, langzaam richting m'n oksels. Hij deed me weer rillen en sidderen van genot. Hij zakte met z'n tong naar opzij en likte over m'n zij. Daar beet ie zachtjes, en vandaar naar beneden tot m'n kont, waar ie wat steviger beet.

Ik ging echt klaarkomen nu, ik voelde het aankomen.. dit hield ik niet meer.. Als ie nu een vinger in m'n reet deed was 't gebeurd.

Maar dat deed ie niet. Hij likte er wel even lichtjes overheen, heel vluchtig, en spuugde er weer op, terwijl hij m'n benen kneedde met z'n warme handen.

“Ik ga spuiten Michael, ik hou 't niet langer,” hijgde ik.

Michaels hand schoot onder m'n buik en greep m'n staaf vlak onder de eikel beet. Ik voelde de prikkeling iets terugzakken, maar de opwindning nam zo mogelijk nog toe. Ik lichtte m'n kont wat op in de hoop hem zo te verlokken me te neuken, of op z'n minst vingers.

Maar hij kriebelde me alleen wat onder m'n buik en masseerde m'n bovenbenen weer.

Ik wilde me omdraaien, hem aankijken.. wilde zien wat hij deed en hem aanraken. Maar ik kon 't niet, was overgeleverd aan zijn handen, en verlangde alleen nog naar de ontlading.

Z'n hand schoof over m'n bovenbeen en lies, terwijl hij over me heen boog. Ik voelde z'n blote bast op m'n rug.. en zijn.. ja werkelijk.. blote dikke paal tegen m'n kont.. Blijkbaar had hij z'n broek

ongemerkt naar beneden gedaan. Hij drukte z'n zware geslacht tussen m'n bilnaad en ik voelde 't harde ding tegen me aan trillen. Michael hijgde nu ook flink in m'n nek en ik voelde zijn hand nog verder over m'n lies schuiven. Ja.. pak m'n lul.. o.. please. Ik onplofte bijna, en dat merkte Michael bijtijds, want hij schoof snel iets van een doek of kledingstuk onder m'n pik, voor hij m'n ballen stevig beetgreep en kneep.. 3..2..1.. boemm!... de bom barstte, splatsj!... daar ging de complete inhoud van m'n zaadleiters, prostaat en voor mijn gevoel nog veel meer.

Verbeelde ik 't me.. of voelde ik ook nattigheid over m'n rug lopen? Ik spoot er zo mogelijk nog wat extra door en voelde Michael heftig over me heen en weer schuiven nu.. Een diep genot trok door m'n benen, ballen, buik, rug, armen, handen.. alles.. En nog een keer, en nog een keer. Ik had 't niet meer.. alles sidderde, tot Michael ten slotte m'n ballen losliet en zelf ook niet meer bewoog.

Roerloos bleven we zeker 10 minuten liggen. Ik voelde me in de 7^e hemel, 't paradijs.. de Hof van Eden.. Dit overtrof alles wat ik tot nu toe had meegemaakt.

Toen Michael opstond was ik nog steeds in een soort roes, niet helemaal op aarde. Ik draaide me half om, me niet bekommerend om wat ik nog op m'n rug had liggen en nu tegen de bankleuning aansmeerde. Michael kwam met een zakdoek op me af en probeerde nog snel wat te 'redden.' Ik giechelde toen hij m'n rug afveegde. Ik zag dat de bloes die onder me lag ook helemaal besmeurd was met mijn sappen. Zo veel had ik nog nooit bij elkaar gespoten!

't Was de bloes van Michael.

"Sorry.." zei ik beschaamd, 't doorweekte ding optillend.

"Geeft niet, ik heb nog een pullover bij me," en hij propte de bloes bij mekaar en legde 'm op de bank, waarna hij zijn broek aantrok. Z'n slip had ie al aangedaan terwijl ik lag bij te komen. Jammer dat ik niet beter opgelet had.. ik had z'n lul amper gezien.

Maar des te beter gevoeld. Ik voelde 't nu nog.. alles nog. Ik was nog in een genotswaas en niet in staat overeind te komen. Ik lag op m'n zij naar Michael te staren. Hij smeed m'n slip naar me toe, en m'n bloes en broek.

"Wil je hier vannacht met me blijven slapen?" hoorde ik mezelf zeggen, nog steeds in half droomtoestand.

"Dat zal niet gaan.. Ik heb morgenvroeg een afspraak, waar ik op tijd netjes aangekleed en wel voor moet zijn, dus ik slaap liever thuis."

"O.. oké, 't was maar een voorstel." Ik keek nog steeds verdwaasd voor me uit.

Michael liep naar de deur.

"Waar ga je heen? " vroeg ik sloom.

"Even m'n pakkie shag halen."

"Oké, da's goed."

Terwijl hij weg was kleepte ik me sloom aan. 't Duurde een eeuwigheid voor ie terug was, en ik wou net m'n eigen sigaretten gaan halen toen ie binnenkwam.

Hij kwam naast me zitten.

"Jij ook?" vroeg hij.

"Graag."

Hij rolde behendig 2 shaggies en gaf me een vuurtje.

"Michael, nu geloof ik je pas echt," z ei ik.

"Wat.. waarmee.."

"Dat je van Sirius bent en een soort engelwezen."

Michael lachte weer z'n engelachtige lach.

"Echt, ik meen 't. Zo'n bedpartner heb ik nog nooit gehad."

"Waarschijnlijk ben ik je eerste volwassen bedpartner," zei Michael wat spottend.

"Wou je nou zeggen dat alle mannen van middelbare leeftijd zo goed zijn..?"

"Ik ben hoogbejaard, maar los daarvan, ja, ervaring is wel een hoofdonderdeel van mijn bedkwaliteiten, al ben ik ook pas zo'n 15 jaar op aarde."

"Was je als kind op Sirius?"

"Nee, ik heb ook op andere planeten geleefd, zo'n 5000 jaar totaal, maar 't langst op Sirius. Ik heb daar veel over de aarde geleerd voor ik hier kwam, o.a. diverse talen, omdat ik nog niet precies wist welk land ik zou kiezen. Europa, dat wist ik wel, meeste en beste kans op seks."

(‘this is the energy of rock’n’roll angels’ zingen ze nu op radio.)

Ik lachte, maar hij keek serieus.

"Afrikanen kunnen er ook wat van," zei ik.

"Klopt, maar die heb je in Europa ook zat, en zonder aids of andere ziektes, of totaal uitgehongerd of dolgedraaid door oorlog en ontbering."

"Ja, heb je veel zwartjes gehad?"

"Ik heb van alles gehad. Maar slechts weinigen hebben mij geneukt."

"Mag ik weten wie? Arno? Julien.."

Michael lachte weer.

"Nieuwsgierig aagje.. Nee, je mag het niet weten."

"Is het lekker? In je .. je weet wel.. geneukt worden?"

"Hangt ervan af door wie. Als 't goed gedaan wordt is 't heerlijk. Daarom ben ik kritisch. Net een vrouw eigenlijk. Ik snap wel waarom vrouwen kritisch zijn. De meeste mannen kunnen er niks van."

"O. Hoe moet 't dan?"

“Ik leer je ’t misschien nog wel es.. Je hebt de eerste les nu al gehad.”

Ik keek blij op.

“Ja, verveel je nog niet van me?”

Michael lachte weer, kneep me even in m’n dijbeen en fluisterde toen in m’n oor:

“Je bent een lekker ding.”

Ik bloosde van opwinding en blijdschap. Dit overtrof al m’n verwachtingen.

“Je bent bijna zo teergevoelig als een Siriusbewoner, daar geniet ik van,” voegde Michael toe, en ik zweefde helemaal van geluk.

“Maar beeld je niks in en blijf geduldig,” zei hij vervolgens vermanend, “anders verlies je het.”

“Ik wil een paar foto’s van je maken, kom je volgende week weer?” vroeg ik.

“Ik sta altijd vreselijk op foto’s,” lachte Michael.

“Dat kan niet. Een engel staat overal goed op. Maar ik kan je ook zonder foto wel voor de geest halen. Jouw ogen vergeet ik geen seconde.”

Michael lachte weer. Hij doofde z’n peuk en stelde voor terug naar de woonkamer te gaan. Hij moest zo naar huis.

Dat deden we.

De anderen zaten er alle vier weer, enigszins verformfaaid hier en daar, dus wel duidelijk was wat er gebeurd was.

We gingen niet lang erna naar huis. Paul bleef bij Nick slapen, dus hopelijk zat ’t nog goed tussen de jongens.

“Leuke avond gehad?” vroeg ik hen in de auto.

Ze zeiden allebei heel giechelig “jazeker” en ik wist genoeg.

“Zijn jullie nu van je geloof gevallen?” vroeg ik.

“Welk geloof?” vroeg Paul weer giechelig,

“In eeuwige liefde, monogamie, en dat soort dingen.”

“Ikke niet,” zei Paul.

“Ik ook niet,” zei Nick, en ze keken mekaar aan terwijl Nick Paul een keer over zijn dijbeen wreef (ze zaten voorin).

“Gelukkig,” zei ik, “ik wou jullie niet in de hel storten.” Ik zat in ’t midden van de achterbank en leunde naar voren tussen de jongens om ze beter te verstaan.

“Nee, ’t was hemels vanavond,” lachte Paul, met een ondeugende blik naar Nick en mij.

“Voor jou ook?” vroeg ik Nick. Die keek ook even grijnzend opzij en zei:

“Timo is een ruige bonk, maar hemels is niet overdreven nee.”

“En voor jou Rob, wasd 't ook een beetje naar je zin?” vroeg Paul.

“Een béétje??! Och hemel, ik was Mano bijna vergeten. Niet doorvertellen hè... ik mis hem nu weer hoor, maar .. sjemig, ik heb me toch wat meegemaakt vanavond.. proei. Niet te beschrijven, dus dat doe ik ook maar niet.”

47. Engelenmagie

We waren al snel thuis en daar ging ik naar m'n eenzame bed.

't Was al tegen 3 uur 's-nachts, dus Nina zou Maatje wel bij zich hebben gehouden. Ik zag 'm in elk geval niet.

Za. 21 mei

Maar de volgende ochtend vroeg werd ik door een springend en dollend katje gewekt, en dat maakte veel goed van de lege plek naast me.

Natuurlijk belde ik Mano die dag en ik vertelde hem eerlijk van m'n avontuur met Michael.

Was ik verdorie weer vergeten te vragen aan Michael of ik zijn 'geheim' mocht doorvertellen. Ik besloot 't niet te doen. Ik had 'm immers ook nog steeds niet gezien of gevoeld. Ik zei Mano dat Michael nog steeds niks had gezegd erover. Hij geloofde me niet, en was ook tamelijk jaloers voor zijn doen. Ik stelde hem gerust dat hij echt de enige ware bleef, maar hij leek niet helemaal overtuigd.

Het engelen/Sirius verhaal vertelde ik hem niet, zoals beloofd. Al wist Mano er wel al iets van, hij nam het niet erg serieus geloof ik.

Mano had zelf ook met een jongen gescharreld, een paar keer. Niet met de allerknappste, die was toch echt hetero vreesde hij, maar dit was toch ook wel een lekker ding. Niemand had 't door tot nu toe.

Hij had 't wel al diverse keren aan de stok gehad met de sergeants, omdat hij te laat op appel was verschenen, condooms in z'n kast had ('waarvoor? Er was toch geen tijd voor dames.. dat deed ie maar tijdens z'n verlof'), z'n was niet op tijd had gedaan en nog wat 'flut dingentjes' volgens Mano.

Ik zei dat ie z'n best moest doen wilde hij daar blijven, maar dat ie 't van mij zo gauw mogelijk mocht verprutsen.

De rest van het weekend kroop voorbij. Ik had ik alleen maar verlangend aan Michael gedacht, maar hij had me wel duidelijk gemaakt dat ik niet hoefde vragen wanneer ik 'm weer zou zien, dus dat had

ik ook niet gedaan. Ik probeerde me maar aan z'n wijze les van 'geduld' te houden. Ik teerde toch ook nog na op de heerlijke avond.

Verder had ik 't weekend wel veel lol met Maatje en Nina, die telkens bij me op de kamer kwam met Maatje spelen. Ik kreeg soms wel zin in haar, als ze over de grond kroop met 't katje, of me soms met haar uitdagende ogen aan zat te kijken. Nooit lang. Ze was meer met Maatje bezig dan met mij.

Dus we bleven puur platonisch met elkaar omgaan. Ze had trouwens nog steeds dat vriendje, voor zover het iets voorstelde. Ze deed er vaag over.

We kletsen wat over Mano en haarzelf. Ze liet wat meer los over de problemen die ze thuis had gehad. Ze zei dat haar vader haar en Mano weleens sloeg, en soms ook echt hard. Mijn pa sloeg ook wel es, maar dat was altijd wel draaglijk gebleven, zonder blauwe plekken tot gevolg e.d.

Ze vertelde ook dat haar moeder veel dronk, en er ook niet altijd voor hen was.

Ze was ook onder de indruk van m'n 'geestenverhaal', en wilde wel een keer meedoen met ons glaasje draaien. Ik zei 't alleen met Mano erbij te willen doen.

Zaterdagavond had ik geen zin met Paul en Nick mee te gaan stappen. Bleef liever bij Maatje.

Zo. 22 mei

Zondag sprak ik wel nog even met ze. Ik vroeg ze wat hen nou van hun geloof (dat ware liefde alleen mogelijk is als je monogaam bent) had afgebracht. Toen begonnen ze alletwee te giechelen.

"Jesses billen," grinnikte Paul, "onweerstaanbaar."

"Timo's versierkunst, daar is niemand tegen opgewassen volgens mij," grijnsde Nick.

"Die eeuwige verleiding," zuchtte ik. "Eens waren Mano en ik ook monogaam.. Ik wel althans, wat jongens betreft dan."

Ze vonden dat ik niet moest klagen, nu ik eindelijk m'n 'grote stuk' Michael had weten verleiden. En daar hadden ze natuurlijk volledig gelijk in.

Zo 22 mei- vr.27 mei

M'n geduld t.a.v. Michael werd echter wel zwaar op de proef gesteld, want de weken erop zag ik hem helemaal niet. Ik had het druk met m'n werk, en hij ook. Ik kreeg 'm maar zelfs amper aan de telefoon.

Vr. 27 mei

Die vrijdag bij Timo was hij er niet. Ik was er met Mano, die ik natuurlijk weer van 't station had gehaald die middag, en Paul en Nick.

Ik had me bedacht dat ik Michael nooit gevraagd had hoe hij bij Branco en Fokke terecht was gekomen en hoe lang hij nou precies in Nederland was. Jesse was er wel, en die vroeg ik het nu. Hij zat op een stoel schuin naast me.

Jesse vertelde dat Michael zo'n 3 jaar hier was, zichzelf zo'n 1 1/2 jaar. Michael kon al Nederlands voor hij hier kwam. Toen hij hier kwam werken had ie woonruimte gezocht, vooralsnog een kamer omdat hij niet wist of hij hier zou blijven. Toevallig hadden Branco en Fokke net een kamer te huur gezet, omdat die woning die ze gekocht hadden nogal boven hun budget was (met wat gebluf en goede referenties e.d. hadden ze een hypotheek losgekregen). Ze hadden in de advertentie gezet een homostel te zijn, in de hoop zo soortgenoten aan te trekken. Ze hadden een hele hoop potentiële huurders de revue laten passeren, maar toen Michael voorbij kwam niet lang geaarzeld.

Ik vroeg waar die potentiële huurder dan precies op gekeurd werd, behalve homoseksualiteit.

“Haha, wat denk je.. de potentiële huurder moest vooral potent zijn,” lachte Jesse, “en het moest gewoon klikken natuurlijk,” vervolgde hij iets serieuzer (in het Engels).

Ik vroeg nu maar recht op de man af: “Doen jij en Michael het ook met Branco en Fokke?” Jesse lachte luid.

“Wat denk jij nou?” riep hij schaterend uit (in 't Engels nog steeds).

Moest dat een heel duidelijk “ja” of heel duidelijk “nee” voorstellen?

“Ik weet niet, daarom vraag ik het jou,” vroeg ik daarom, wat gepikeerd over z'n vrolijkheid.

“Ik weet dat je blond bent.. maar dat je zó naïef bent had ik niet gedacht,” zei Jesse met nog steeds de grootste pret.

“Nu ja.. jullie doen er zo geheimzinnig over steeds,” zei ik, nog altijd op tamelijk beledigde toon.

“Kom kom, zet 5 homo's in 1 huis, wat denk je dat er dan gebeurt?” Jesse keek me plagerig aan met z'n pretoogjes.

“Ik woon ook met Nick en soms Paul in één huis en wij doen niks met elkaar,” zei ik weer stuurs.

Jesse keek me ongelovig aan.

“Hoe lang wonen jullie al in één huis?”

“2 Maanden ofzo.”

Jesse schaterlachte weer.

Ik keek 'm geërgerd aan.

“Wij begonnen na een maand of 2, 3, dus ik geef jullie nog een week of 2,” lachte hij.

“Waarmee?” vroeg Nick nu nieuwsgierig, die blijkbaar met een half oor had meegeluisterd. Hij zat aan de andere kant van Jesse en zat tot dusver de andere kant opgedraaid, naar Wouter en Timo met wie hij in gesprek was.

“Voor we met elkaar in bed duiken,” zei ik meteen maar.

“Wat, jij en ik?”

“Of jij en Mano, ik en Paul of allemaal tegelijk, schijnt normaal te zijn bij homo’s die in één huis wonen,” zei ik met een cynische blik naar Jesse.

“Wij zijn niet normaal, hè Paul?” betrok Nick Paul bij ’t gesprek. Paul zat naast mij op de bank, maar was met Sean in gesprek die aan de andere kant van hem zat. Hij keek wat verstoord op en zei:

“Waar heb je ’t over..? nee, jij ben niet normaal, klopt.”

“Zou jij ’t wel doen dan? Met Mano of Rob ’t bed in duiken?” vroeg Nick.

“O nee,nee, is dat normaal dan?”

“Volgens Jesse wel.”

“Ik heb niks over normaal gezegd, zo noemt Blondie ’t,” zei Jesse met een knipoog naar mij.

“Nu ja, wat de norm is bij homo’s dan,” zei ik serieus, de knipoog negerend.

“Wij hebben andere normen,” zei Paul.

“Alle mannen, homo of niet, hebben de zelfde behoeften,” ging Jesse verder, “en dat is elke 2 maanden een ander gat om te neuken.”

“Maar niet die van je beste vrienden, dat verpest de vriendschap,” vond Nick.

Paul en ik knikten beamend.

Jesse schudde z’n hoofd meewarig en kwam toen naast Paul op de bank zitten, tussen hem en Sean. Hij streek ’m over z’n been en zei:

“You’re my friend, even when I fuck you.”

Hij zei ’t zacht in Pauls’ oor, maar ik hoorde ’t wel, daar ik aan de andere kant naast Paul zat. Paul bloosde.

Nick zat schuin t/o mij (op een stoel, die naast die waar Jesse zat stond). Hij vroeg me wat Jesse zei en ik vertelde het.

“De lul,” zei Nick kwaad. Maar hij liet ze verder hun gang gaan en zat even later met Timo te flirten.

’t Liep zo uit de hand die avond dat ze alletwee bleven slapen daar. Jesse dus ook.

Ik ging met Mano terug naar huis.

Mano was ook heel blij met ons katje en had er dolle pret mee.

Alleen toen ie ’s-nachts over ons heen begon te lopen ergerde Mano zich en wou ie hem buiten de deur zetten.

“Dan blijft ie toch aan de deur krabbelen, of hij glipt misschien ergens per ongeluk naar buiten, dan zijn we ’m kwijt,” wist ik Mano te overtuigen hem hier te houden, en mopperend liet ie ’t maar toe.

Met de zindelijkheidsstraining ging 't goed trouwens. Ik had wel m'n handen vol aan 't kattengrind vervangen, maar goed, dat hoorde erbij.

Za. 28 mei

De volgende dag echter wist Mano Nina over te halen die nacht (en liefst ook volgend weekend) Maatje bij zich op de kamer te nemen. Dit onder de belofte dat we gingen geesten oproepen.

Nick en Paul waren er ook wel weer voor in, dus die deden ook mee. En verder nog Toos, Nina's vriendin.

We deden 't weer op de overloop op zolder. Dat was de geheimzinnigste plek van 't huis, en bovendien geen slaapruijnte. We deden 't liever niet op een kamer voor 't geval we per ongeluk iets 'kwaads' zouden oproepen dat zou blijven hangen en nachtmerries ging bezorgen ofzo.

Ik was nu wel wat zenuwachtig, door de ervaring vorige keer bij Michael in Zuiddorp. Ik wist niet of ik nu weer zoiets kon meemaken. Maar anderzijds, ik wist nu wat er aan de hand was en dacht aan Michaels woorden dat een geest nooit blijvend bezit van me kon nemen, dus ik hield me dapper.

Er gebeurde echter niets. We hoorden wel raar gekraak, maar dat was er wel vaker. 't Was nu eenmaal een oud huis.

Nina wilde de hele nacht doorgaan tot we succes zouden hebben, maar Mano wilde niet te laat naar bed. Hij moest wat in 't ritme blijven. Het vroege opstaan in 't leger viel 'm toch al behoorlijk zwaar. Hij was al niet zo enthousiast meer over 't leger als in 't begin. Hij miste mij vooral ook, al had ie dan wel een soldaat gevonden om mee te scharrelen. Ze moesten dat steeds stiekem en heel voorzichtig doen, want wilden niet ontdekt worden natuurlijk. Dan zou hun leven daar niet meer veilig zijn. Er heerste echt een sterke anti-homocultuur, al was dat maar de buitenkant. Mano verdacht nog vele anderen van homoseksualiteit.

Zo. 29 mei

't Afscheid die zondagavond (en maandagochtend nog even, maar ik ging verder slapen dit keer) viel weer zwaar. En de rest van de week ook.

Ik wou maar dat ik een auto had, dan kon ik es doordeweeks naar Michael gaan, als hij dat goed vond.

Ma 30-vr.3 juni

Maar die wens kwam gelukkig snel uit. Ik kreeg die week al een nieuwe examenoproep. Ik kon volgende week weer op.

Vr. 3 juni-zo.5 juni

Dat weekend was ik lekker met Mano, we deden zoveel mogelijk met z'n tweetjes, en gingen nergens heen. We waren alleen vrijdag naar Timo (ik na 't oefenen met de band) geweest, maar 't was vrij saai dit keer. Alleen Arno, Wesley, Wouter, Sean en Timo zelf waren er. Nick en Paul waren niet mee. Dus we waren niet lang gebleven.

Ma 6-wo.8 juni

Woensdag had ik m'n rijexamen, en jawel.. dit keer slaagde ik!

Vr. 10 juni

Natuurlijk vierden Mano en ik 't die vrijdag uitgebreid bij Timo thuis, met Nick en Paul.. en ja.. m'n andere wens kwam ook uit: Michael was er.

Helaas waren beide slaapkamers steeds bezet en kreeg ik dus geen kans Michael daar heen te lokken. Als dat überhaupt al zou lukken. Ik praatte wel zoveel mogelijk met hem.

Toen ik hem vertelde m'n rijbewijs te hebben behaald stelde hij voor even een ritje met zijn auto te maken. Ik zei dat ik m'n rijbewijs nog niet had opgehaald, en ik 'm als ik betrappt werd, weer zou kunnen verliezen. Maar Michael garandeerde me ervoor te zorgen geen politie tegen te komen. Hij zei 't zo overtuigend dat ik me liet overhalen.

Hij had een Renault, tussenmaatje, en ik kon er redelijk mee overweg.

Na de tweede kruizing zei ik echter toch liever terug te keren. Dat deden we, maar even later zei Michael: "Zet 'm hier es neer." Er was een vrij krappe parkeerplek en ik nam aan dat ie mijn parkeertalent wou testen. Na 3 mislukte pogingen nam hij 't van me over.

"Waarom.. we kunnen toch teruggaan naar Timo, daar was nog plek," zei ik.

Maar Michael stond erop, zonder reden te geven, de auto hier neer te zetten. In 1 of 2 draaien zat hij erin.

"Knap dat je 'm in zo'n krap gaatje krijgt," zei ik dubbelzinnig, daar ik begon te vermoeden wat de ware reden van het verre parkeren was. 't Was een donker stil achteraf straatje, voor een groot leeg gebouw. Aan de overkant waren wel huizen, maar 't zag er verlaten uit.

"Daar ben ik goed in.. hoe krappere 't gaatje hoe groter de uitdaging," zei Michael terug, met een verleidelijke blik. Ik smolt weer, en m'n hart begon te donderen. Ik kon me net als vorige keren niet bewegen, 't was alsof ie me elke keer hypnotiseerde. Hij boog naar me toe en begon me te zoenen. Ik gaf me meteen over. Het was of de bliksem me raakte. Hij kroop over me heen en plotseling viel m'n stoelleuning achterover.. Ik had niet eens in de gaten dat ie aan de hendel naast me had getrokken. Hij lag vol op me, hoe krap 't ook was, hij kon z'n benen kennelijk ergens kwijt.

Hij zoende en streefde me hartstochtelijk en onbeheerst.

Zo langzaam als hij me vorige keer had getart, zo snel was ie nu. Hij tastte al snel onder m'n trui en maakte m'n broek los. Ik was nog steeds te overdonderd en verlamd om me te bewegen en liet 't allemaal gebeuren. Ik was een willoos marionettenpoppetje in zijn armen, onder zijn lijf, ach, alleen al door zijn hypnotiserende ogen.

Zijn zware gehijg, wilde gezoen, onbeheerste geruk aan m'n kleren overmanden me. Hij nam totaal bezit van me, veroverde me letterlijk en figuurlijk. Zijn hand gleed m'n broek in, wreef over m'n slip heen over m'n hard geworden staaf, m'n opgezwollen ballen, dieper naar onder tussen m'n benen onder m'n billen door, en dan via de binnenkant van m'n dij naar m'n heup, en zo weer naar m'n billen.. Overal voelde ik z'n warme handen in m'n broek, tot ie die weer verliet en z'n eigen broek los maakte. Hij duwde mijn hand bij hem naar binnen, z'n slip in naar z'n stevige kruis.. Hij was keihard.. Ik streek erover, en over z'n ballen die ook al lekker vol, rond en stevig aanvoelden.. Daarvandaan tastte ik verder de diepte in... naar dat oerspannende gebied. Michael liet me begaan en kreunde toen ik het zachte natte gebied bereikte.. Maar na 3 tellen hield ie me weer tegen en duwde m'n hand terug naar z'n pik, die nog wel wat harder leek geworden intussen. Het maakte me bloedgeil. Hij betastte mij intussen ook weer lekker, van achter in m'n slip richting m'n hol.

"Wil je dat ik je neuk Robbert?" vroeg hij.

Ik keek in z'n zalige ogen en kon alleen maar 'ja' knikken, zonder erbij na te denken of enigszins 't gevoel te hebben dat dit een bewuste keus was.

Hij trok m'n broek geheel naar beneden, wat een hele klus was op de krappe stoel, maar hij ging uit.

Hij pakte glijmiddel uit 't dashboardvakje en een doekje vanaf de achterbank, die hij onder me legde, en begon me te vingeren. Hij duwde m'n rechterbeen omhoog tegen 't portier en vingerde dieper. Als hij nu weer op m'n eikel zou spugen zoals vorige keer, zou ik volgens mij al klaar komen. Maar hij liet m'n pik met rust, en vingerde alleen stevig, me intussen met ogen die gloeiden als vuur en door me heenpriemden zo geil aankijkend dat ik erin verzwolg... Toen hij me diep en intens begon te tongen was ik helemaal aan 'm overgeleverd. Ik zoende wild terug en trok hem steviger tegen me aan.

"Neuk me," prevelde ik tussendoor.

Hij wou net m'n andere been omhoog duwen toen we voetstappen hoorden. We bleven heel stil liggen tot de voetstappen verdwenen waren.

Daarna deed Michael z'n broek naar beneden..nu kon ik z'n pik es goed bewonderen in k't vage licht van de straatlantaarns.. Hij was echt enorm, en z'n eikel glinsterde van 't voorvocht. Michael deed een condoom om en neukte me.. met die keiharde paal van hem, steeds dieper en harder.. Ja, 't deed pijn, maar 't was zalig.. hemels. Ik was buiten adem, buiten mezelf, ik was één met hem, was hem.. Ik voelde zijn kracht en energie door me heen alsof 't van mij was... Ik voelde z'n aanstormend orgasme als m'n eigen. Ik tastte met een vinger tussen z'n bilnaad, z'n warme hol... Ik gleed verder naar beneden, en kon net bij het nog warmere, druipend natte zachte gebied daaronder. O, wat werd ik daar gek van.. Ik was buiten uitgetreden. Ik voelde me zelf al niet meer. Ik was weg. Ik was één en al extase.. Michaels extase. Kwam hij klaar? Of kwam ik klaar? Ik voelde sappen over m'n vinger, ik voelde het druipen. Ik voelde het stromen en stromen.. ik voelde me komen en komen.. Ik

voelde me uiteenbarsten. Misschien kakte ik wel zonder 't te merken.. ik voelde mezelf niet meer, dus alles kon.

“Zachtjes Rob, je maakte de buurt wakker,” hoorde ik Michael in de verte zeggen. Wat zachtjes? Dat was ik toch? Ik was er niet eens!

Ik voelde alleen zijn lichaam over me heen...verbonden in mijn anus als een logisch onderdeel van ons lichaam, als een soort Siamese tweeling. Hij bepaalde alles, ik deed niks..Hij beheerste mijn lichaam, ik had er geen controle over. Ik voelde zijn hand m'n pik omklemmen, precies onder de eikel, zoals hij vorige keer had gedaan. Was ik nog niet klaargekomen? Ik was nog hard.. ik voelde me nog in volle staat van opwindung.. maar toch, ik was al volledig ontladen toch? Ik voelde me of ik zware drugs had gebruikt. Alles was door elkaar. Ik was niet... ik voelde alleen maar de intense, vurige aanwezigheid van Michael die me overweldigde en door me heen golfde als een atoombom. Ik steunde met m'n linkervoet tegen 't dashboard toen m'n pik vlamvatte en hete lava begon te spuwen.. het stroomde en stroomde maar door, met een vaart en hitte die niet te stoppen was.

Ik hoorde mezelf nu wel kreunen, schreeuwen, diep als het gerommel van een orkaan dat aanzwol tot een enorm gebulder. Ik kronkelde op en neer, op en neer.. Ik krabde de nagels uit m'n vingertoppen tegen 't plafond van de auto toen Michael een laatste keer krachtig met z'n pik m'n kont doorkliefde en met een luide kreun omhoog krulde en daarna met een diepe zucht op me neer stortte. Ik was compleet elektrisch geladen.. statisch.. ik zou de motor van de auto kunnen starten met de kracht die ik door me heen voelde trekken.

“Michael, Michael.. laat me niet los...” kermde ik, hem tegen me aanklemmend, voor ik wegzakke in een soort halfslaap of meer een soort bewusteloosheid.

Ik kwam uit m'n roes toen Michael van me afklom en met een zakdoek m'n spul van zijn en mijn buik af begon te vegen. Vervolgens leegde hij z'n condoom op 't doekje onder mij. Ik keek er guzig naar.

“Ben ik nou volwassen genoeg?” vroeg ik nog half wazig... “Mits ik m'n darminhoud niet geleege heb zonet..” voegde ik ongerust toe, angstvallig naar 't lapje onder m'n kont kijkend.

In 't donker was niets te zien in elk geval, maar geheel gerust was ik er niet op.

Michael deed 't plafondlampje aan, terwijl hij zijn broek omhoog sgorde en terug op de linkerstoel plaatsnam.

Ik deed m'n slip en broek ook wer aan.

Toen ik 't kleedje weglegde zag ik dat er een klein beetje bloed op zat. In 't vage licht leek 't in elk geval rood.

Ik had ook tamelijk pijn merkte ik nu. Niet fijn en ik kreunde een beetje toen ik m'n broek onder m'n kont trok.

“Heb ik je pijn gedaan?” vroeg Michael bezorgd.

“Nee, maar je hebt m’n vraag nog niet beantwoord.”

“Sorry, wat vroeg je?”

“Of ik nu volwassen genoeg ben.”

“Ik heb je nog wat verder ontmoagd vrees ik,” grinnikte Michael, “geestelijk en lichamelijk.”

“En dan ben ik nu volwassen?” vroeg ik hoopvol.

“Ik vond je al volwassen, anders had ik je niet geneukt. Ik ben geen pedo weet je.”

“Hoe... wat.. wat is er dan veranderd.. Ik voel me dezelfde als 2 maanden terug.”

“Je blik, je houding, je gedrag.. en ach wat.. ik wou je gewoon neuken.”

Ik keek ‘m blij verrast aan.

“Sinds wanneer?” vroeg ik.

“Sinds.. sinds ik van Julien en Jesse hoorde hoe verdomde goed je bent.”

Ik was sprakeloos.

“Wanneer heb je dat gehoord dan? “

“O, al tijdje terug. Maar ik wou je een lesje geduld leren. En die heb je hard nodig, al leer je je al aardig beheersen.” Hij keek me even aan.

“O..” Ik was even stil. Michael startte intussen de auto en draaide de parkeerplek uit.

“Waarom knijp je eigenlijk onder m’n eikel als ik bijna klaarkom?” vroeg ik even later.

“Ik een poging dat uit te stellen, maar ‘t werkt niet echt bij jou,” antwoordde Michael.

“O,” zei ik weer. En na een korte stilte:

“Wat is er eigenlijk zo goed aan mij?”

“Je bent lekker heetgebakerd..” was ‘t antwoord.

“Jij bent anders ook niet slecht,” zei ik.

We waren weer voor Timo’s huis en Michael parkeerde.

“Heb ik je echt geen pijn gedaan?” vroeg hij voor we uitstapten.

“Nee hoor,” loog ik. Maar even later kon ik amper normaal lopen. Dat viel kennelijk op, want Michael fluisterde, toen we voor Timo’s portiek stonden en wachtten tot de deur werd geopend, in m’n oor:

“Ik wil je straks wel even lekker masseren.”

“Nou nou, jullie hebben een flink end gereden,” begroette Timo ons met een knipoog toen we binnenkwamen.

“Dat hebben we zeker, hè Rob.. beetje te hard soms misschien,” grinnikte Michael, terwijl hij een arm om me heensloeg.

Ik keek wat schaapachtig naar Mano die op weer tussen Mattieus benen op de grond een joint zat te roken.

Hij keek me wat lodderig, maar onderzoekend aan.

“Mogen wij effe op de bank?” vroeg Michael aan Timo en Nick, die op de 3-zits zaten. “Rob heeft even een massage nodig.. Wat te hard over de drempel gegaan,” voegde hij toe met een grijns naar mij.

“Ga jullie gang, gaan wij nou effe ‘rijden’.. goed Nick? Op mijn bed..” grijnsde Timo terug, terwijl hij opstond. Nick volgde hem gewillig. Paul en Jesse zag ik niet.

“Ga maar op je buik liggen,” zei Michael tegen mij. Dat deed ik. Tewel ik ging liggen voelde ik weer een pijscheut en ik kermde even.

Michael legde zijn hand op mijn kont en meteen voelde ik al een soort ontspanning over me komen. Erg prettig.

Maar ineens stond Mano naast ons.

“Wat heb je met m’n vriend uitgevrotten..vieze ouwe lul?” zei hij kwaad.

“Niets dat hij niet wil,” zei Michael rustig.

“Ik zie ’t toch, je hebt ’m godverdomme verkracht!”

“Rustig nou maar, als je me m’n gang effe laat gaan, garandeer ik je dat je Rob over een uur weer kan neuken.”

“Daar gaat ’t me niet om, zak, ik ben niet zo’n egoïst als jij. Al kan ik een maand niet met ’m neuken.. maar ’t gaat me om Rob!” ging Mano weer driftig verder.

“Dat zeg ik toch, dat komt goed, als jij je er effe niet mee bemoeit.”

“Wat.. ik bemoei me al uren niet met hem.. ik maakte me grote zorgen, dacht dat jullie in de gracht gereden waren.”

“Overdrijf niet zo Mano.. Ik mankeer niks, ik kom zo met je naar huis oké? Alleen wil ik die massagekunsten van Michael nog even ervaren,” zei ik.

“Dit is de eerste keer wou je zeggen.. moet ik geloven. Ik kan trouwens ook prima masseren.”

Ik had Mano nooit zo jaloers meegemaakt. ’t Verbaasde me.

“Straks Mano, een kwartiertje nog oké?” zei ik lief.

“Als jij die vieze verkrachter meer vertrouwt dan mij oké,” mopperde Mano.

Ik had bijna gezegd: “en jij dan?” maar slikte ’t in toen ik zag dat Mano weer rustig ging zitten bij Matthieu.

Ze liepen even later de kamer uit. Ik wist niet waarheen, maar zag even later Jesse en Paul binnenkomen, waarschijnlijk van kamer geruild☺.

Wouter en Sean waren er ook nog, die zaten op ’t andere, 2-persoonsbankje te klooiën.

Ik genoot van de warme handen van Michael. De pijn trok onmiddellijk weg, ik voelde alleen nog een gelukzalige warmte door m’n kont trekken. Natuurlijk werd ik ook weer stijf, en niet zo’n beetje ook. Ik probeerde rustig te blijven ademen en liet alles over me heen komen.

“Ik zou je zo weer kunnen neuken,” fluisterde Michael na een minuut of 10 in m’n oor. M’n erectie werd zo mogelijk nog groter, maar ik bleef kalm. Ik grinnikte alleen zachtjes. In gedachten schoof hij weer bij me naar binnen en lag hij vol over me heen.

In gedachten waren we terug in de auto en keek ik in de doordringende ogen van Michael. Ik voelde me weer deel van hem, alsof hij me werkelijk gehypnotiseerd had. Ik wilde met hem naar Sirius of waar dan ook, ver van de aarde, helemaal alleen met z’n tweetjes, voor eeuwig en altijd.

Ik geloof dat ik in slaap viel. Herinner me even niets meer tot ik stemmen hoorde. Mano, Michael en Matthieu stonden druk te praten voor de bank. Waren ze nu al klaar die twee?

“Blijf je hier slapen of kom je nog mee?” vroeg Mano toen hij zag dat ik opkeek.

“O shit, was ik in slaap gevallen?” Ik kwam moeizaam overeind, maar voelde me heerlijk. Ontspannen, leeg, verfrist, eigenlijk best fit. Zou ik nog kunnen opstaan? Michael reikte me een glas appelsap aan en ik dronk ’t dankbaar leeg.

“Je lag te snurken als een os,” lachte Matthieu.

“Niet waar,” protesteerde ik.

“Kom je nou?” vroeg Mano ongeduldig.

“Oké, effe pissen, dan gaan we.”

Ik stond voorzichtig op, en dat ging prima. Nergens last van.

Ik ging naar de plee en daarna vertrokken we. Ik kuste Michael uitgebreid, liep de anderen gedag en ging toen met Nick, Paul en Mano mee naar de auto van Nick.

Toen Mano me die nacht vingerde was ’t toch wel nog wat gevoelig, en we hielden ’t daarom maar bij ‘handdiensten’. Mano was ook moe en wou alleen bij me zijn. Dat was al goed.

Maar we raakten natuurlijk toch weer zo opgewonden dat we beiden klaarkwamen.

Mano was niet boos op mij, zei hij. Hij was alleen geschrokken hoe ik naar binnen was komen lopen. Ik zei dat ie ’t vast erger waargenomen had dan ’t was door z’n bedwelmd kop.

Hij betwijfelde dat, maar was ook versted van m’n ‘wonderbaarlijke genezing’.

Hij wilde toch ook wel es zo’n massage van Michael hebben. Gelukkig vroeg ie niet naar Michaels vrouwelijke geslachtsdeel, want ik was weer vergeten te vragen of ik daarvan mocht vertellen.

48. Grote lullen

Za. 11 juni 83

De volgende dag was er weer party bij Fokke en Branco.

Mano had niet zo'n zin, hij was moe. Ik daarentegen wou dolgraag, dus zat erg in dilemma. Maar Paul en Nick gingen ook, dus liet Mano zich ook maar overhalen. We beloofden hem niet te blijven slapen en bijtijds naar huis te gaan. Het was nu mooi weer, zwemweer dus, dus ik nam m'n camera ook mee om te filmen.

Maar hoe groot was m'n teleurstelling toen bleek dat Michael er die avond niet was.

Hij was naar een vriendin.. nou ja! Kon dat niet een andere dag? 't Was een of ander feest bleek, maar toch.

Het zette me wel weer met 2 benen op de grond. Hij was voor mij een god, maar ik was voor hem natuurlijk gewoon één van z'n vele scharreltjes, niet meer en niet minder.

Ik had na Michael in niemand anders zin en hield me gedeisd die avond, al raakte ik wel weer tamelijk opgewonden van Jesse, Julien en ook wel Timo, die me weer probeerde te versieren. Nick was in beslag genomen door Julien! Ze verdwenen zelfs naar boven. Arme Paul, want Jesse was door vele anderen omringd en had weinig aandacht voor hem. Ik deed dat maar wat extra daarom en negeerde Timo zo veel mogelijk. Yvor was er ook niet die avond, dus daarom was z'n aandacht blijkbaar op mij gericht. Lee was erg met Niek bezig deze avond, dus daar had ik geen 'last' van.

Timo viste de hele tijd naar m'n avontuur met Michael, maar ik hield me op de vlakte. In 't zwembad zat Fokke een paar keer achter me aan. 't Begon op meer dan 'beetje lol' te lijken. Ik deed maar of ik niks in de gaten had en 't als gewoon dollen beschouwde. Maar toen hij me probeerde te kussen-puur voor de lol, zo deed ie 't althans voorkomen, ze waren allemaal bezig elkaar te 'pakken' - voelde ik toch echt even een tipje van z'n rechtopstaand geval door z'n wijde zwembroek heen. Ja, de meesten waren zo in 't begin van de avond nog in zwemkledij. Mogelijk toch bang in daglicht aanstoot te geven aan evt. voorbijgangers die vanuit de verte vanaf een bepaald punt wel een glimp van de tuin konden zien.

Ik duwde Fokke lachend van me af met wat waterspetters erachteraan. Fokke lachte terug: "Maak me maar nat, lekker!" Hij was straalbezopen, want even later deed ie alsnog z'n zwembroek uit en begon met z'n grote lul (ja hij was echt enorm) te zwaaien, terwijl hij riep: "Wie wil in deze hengel bijten?"

Hij werd meteen door diverse lui bestormd. Mano kwam bij me staan en zei in m'n oor: "Hij wil jou." "Onzin," zei ik.

"Ha.. je had die grote punt in z'n broek moeten zien toen ie achter jou aan zat," grinnikte Mano.

"Zal wel."

"Echt.. hoe komt ie anders zo groot nou.. kijk dan.."

Ik keek vanuit m'n ooghoeken naar Fokke die probeerde de aanvallen van z'n belagers af te weren.

"Ik wou wel toehappen, maar die anderen waren me voor," grinnikte Mano verder.

“Hij gaat toch niet vreemd?”

“Dat denk je maar, ik krijg ‘m wel een keer.. En jij zeker als je wil.”

“Neem jij Fokke, ik Branco,” grinnikte ik.

“Doen we... Ik begin met Fokke.. jij ‘verklapt’ dat aan Branco, dan kan hij met jou ‘wraak nemen.’”

“Ik wil alleen maar Michael,” zei ik dromerig.

“Branco’s lul is anders bijna net zo groot als die van Fokke.”

“Die van Michael is ook niet slecht.”

“Hoe lang dan?”

“20 cm ofzo?” schatte ik.

“Pff.. da’s niks, dat heb jij al bijna.”

“Zullen we ze uitdagen naakt te komen zwemmen?”

“Fokke doet ‘t wel.. Branco durft ‘t niet overdag.. bang dat de buurvrouw van verderop ‘m dan helemáál achterna gaat zitten.”

“O ja? En wil ie die niet dan.. hij is toch bi of niet?”

“‘t Is een oud wijf..ergens in de 40..Al schijnt ze er nog wel goed uit te zien volgens sommigen.”

“Zoals wie?”

“Michael.. hij houdt haar wel zoet af en toe.. zodat ze niet klaagt als het al te veel herrie hier is op de party’s.. ‘t schijnt tot in de wijde omtrek hoorbaar. Maar zeg ‘t niet verder, niemand mag ‘t weten.”

“Hoor jij nou altijd alles, of verzin je ‘t zelf?”

“Nee, Rudolf zei ‘t ook, al zegt Jesse dat ‘t onzin is.. maar ik weet ‘t zo net niet.. Die Michael is een viezerd, doet ‘t met iedereen.” Was Mano nu weer jaloers?

“En wie houdt de buurman te vriend.. of is er geen buurman?” vroeg ik.

“Jawel, maar die is veel op zakenreis geloof ik.”

“O.. maar ik moet effe pissen, tot zo.”

“Ik ook.”

We liepen dus samen naar de pislek (op één plek in de tuin mocht het, de rest v.d. tuin niet, zodat iedereen wist waar ze niet moesten gaan vrijen.

“Ze zeggen dat op deze avonden die buurvrouw met een verrekijker zit toe te kijken,” gniffelde Mano.

Ik keek onwillekeurig om me heen. Het grootste deel van de tuin was omgeven door hoge struiken. Maar hier en daar was er toch wel een doorkijkje. De boerderij van de burens was wel buiten zichtsveld, ze konden onmogelijk van daar af over de heg heen kijken volgens mij. Maar hun weiland grensde aan die van Branco en Fokke, dus tja, misschien stond ze ergens verdekt opgesteld.

“Misschien heeft ze wel hier en daar camera’s tussen de struiken gehangen,” ging Mano plagerig verder.

Ik piste een stukje zijn kant op om hem terug te pesten, en hij piste prompt terug richting mijn voeten, zodat ik gauw een stap opzij deed.

We dachten daarna maar eerst voor we 't zwembad weer ingingen.

Ik had m'n zwembroek nog aan.. En hield dat voorlopig ook maar, voor 't geval die buurvrouw toch ergens op de loer stond.

Ik vroeg Fokke er later die avond toch es naar, terwijl we samen wat glazen afwasten in de keuken.

Hij lachte en zei alleen: "Zou best kunnen.. Ze klaagt zelden over onze lawaaiige feesten tot diep in de nacht."

We kletsten wat en daar hij goedgehumtst was vroeg ik op gegeven moment ook maar voorzichtig of ik Michaels geheim aan Mano mocht vertellen, daar ik dat hemzelf steeds was vergeten te vragen.

"Poeh, weet niet hoor, hij is daar zo wisselvallig in, wie wel, wie niet. Bel 'm morgen op ofzo en vraag 't hem."

"Dat vergeet ik ook steeds."

"Ja, nou, als hij niks gezegd heeft zal je 't wel mogen vertellen. Doe maar wat je zelf goed dunkt. Ik vertrouw jou erop dat je dat soort dingen niet rondbazuint."

"Nee.. zal ik ook niemand wat over jou stijve zeggen toen je me zoende in 't zwembad," grinnikte ik.

Fokke duwde me plagerig opzij.

"Toen was ie nog niet half wat ie zijn kan," grijnsde hij.

"Ja hoor.."

"Echt.. wil je weten hoe lang ie is?"

"Nou..?" vroeg ik nieuwsgierig.

"Heb je dat nog van niemand gehoord? Sommigen kunnen goed overdrijven namelijk.. die maken er 40 cm van."

"Nee.. alleen dat 't veel meer is dan 18 cm, volgens Julien zeker 10 cm. meer."

"Dat klopt aardig.. hoezo die vergelijking met 18 cm?" vroeg Fokke me nieuwsgierig aankijkend. Hij had vast al wel gehoord van Julien hoe lang mijne was, maar ik zei alleen vaag:

"O zomaar... maar ik geloof er niks van.. is ie echt zo lang? Ik heb 't niet goed kunnen zien toen je 'm in 't zwembad toonde, iedereen sprong er gelijk voor."

"Wil je 'm zien?" vroeg Fokke uitdagend.

"Hé, en Branco dan?" riep ik lachend.

"Alleen zien.. da's toch onschuldig?"

"Nou? .. uh.. als ie boven de 18 cm. is gegroeid is 't niet echt onschuldig toch?"

"In ontspannen toestand is ie dat al bijna."

"Ja ja," lachte ik.

“Kijk dan..” Fokke, die nog in z’n zwembroek stond.. ‘t was heel warm die avond.. hield z’n broekband naar voren. Ik gluurde voorzichtig over de rand naar binnen.

“Beetje donker, ik zie niet veel,” zei ik, maar ik had al heel veel gezien.

“Kom achter me staan.. over m’n schouder zie je ‘t beter,” daagde Fokke me uit.

Ik keek schichtig om me heen of Branco in de buurt was. Ik zag ‘m niet. Niemand lette op ons, dus vlug deed ik wat Fokke vroeg. Z’n ding was wat omhooggekomen en ik zag inderdaad een flink gevaarte in z’n zwembroek tegen de stof aandrukken. Het moest inmiddels van buitenaf ook wel uitstulpen.

“Gezien?” vroeg Fokke. Ik ging gauw weer naast ‘m staan.

“Daar boor je een flink diep gat mee,” grinnikte ik zacht in z’n oor.

Fokke pakte een schort van het rek en deed die voor.

“Zo, geen verdere pottenkijkers.. ga maar even weg Rob, anders wordt lange Jaap niet meer klein.”

Ik gaf ‘m een speels tikje op z’n kont en liep toen inderdaad weg, daar in m’n eigen zwembroek ook wat begon uit te stulpen (ik had me ook nog niet aangekleed).

Fokke bleef nog wat rommelen in de keuken.

Ik wist nie waarom ik met Fokke had geflirt. Met hem durfde ik wel, met Branco niet. Ik hield me voor dat ik 't voor Mano had gedaan. Die wou Fokke, misschien kon ik 'm koppelen.

Ik zocht Mano weer op en vertelde van de dik 20 cm. die ik gezien had, wat nog zeker tot 25 cm. kon uitgroeien, schatte ik zo iin. Mano smulde en wou meteen onder Fokke’s schortje gaan kijken, maar ik kon ‘m gelukkig tegenhouden.

Later kregen we hem in ‘t zwembad nog in bijna volle lengte te zien toen ie met wat jongens aan ‘t stoeien was. En die van Branco ook, al had die wat meer beheersing en was wat minder uitgestrekt☺. Ik filmde zo goed ik kon alle ‘details’☺.

Zoals afgesproken gingen we niet te laat naar huis, botergeil. Timo zeurde nog even of ik niet met hem wilde meekomen, maar ik zei boos dat ik Mano al de hele week moest missen.

“Mij niet dan?” vroeg ie zielig.

“Jou kan ik door de weeks ook zien.”

“Doe dat dan es.. kom van de week een keertje.”

“Geen tijd, ik ga een auto zoeken.”

“Ik wil wel meekomen. Ik heb er best verstand van.” Nadat hij me daarvan had overtuigd liet ik me overhalen. Ik moest nog wel wachten met kopen tot ik m’n papiertje bij ‘t gemeentehuis kon ophalen, maar ik wilde alvast rondkijken. Ik had al ergens in een straat een leuke auto gezien die particulier te koop stond.

Die nacht fantaseerden Mano en ik over de lullen van Branco en Fokke en we feestten met z'n tweetjes nog even 'spetterend' verder.

Zondag 12 juni

De volgende avond opnieuw. Ik sprak met Mano af dat als ik volgend weekend al een auto had ik hem kwam opzoeken. Hij moest namelijk weer 't weekend overblijven. Ze gingen op 'expeditie', maar zouden tussendoor wel op de basis zijn, waar ik hem zaterdagavond zou kunnen bezoeken.

Ma-vr. 13 – 17 juni

Die week ging ik 2 keer na 't werk met Timo (die altijd al vroeg vrij was) naar een paar garages. Ik viel als een blok voor een Suzuki-alto. Zo'n piepklein autootje. Ik maakte een proefrit en 't zat precies als een sportwagen. Kuipstoeltjes, lekker laag, reed heerlijk. Ik was zo enthousiast dat ik 't 'savonds gelijk met Mano besprak. De auto was nl. wel wat klein om in te neuken. Je kon de stoelen plat leggen, maar achterin neuken was onmogelijk. Dus als we erin op vakantie gingen moesten we wel echt in een tent slapen. Mano vond dat geen probleem. Hij kon overal neuken, had daar geen auto voor nodig zei hij. Hij pakte me wel over de motorkap. Die was ook klein zei ik, maar hij zou me wel op één of andere manier dubbelvouwen.

Ik deed dus gelijk die week een bod op de auto. Timo had 'm goedgekeurd, al moest ik wel beter nog een ANWB-keuring laten doen. Dat kostte alleen een hoop geld, en ik had er geen geduld voor. Ik wilde de auto zo snel mogelijk hebben.

Helaas werd m'n bod afgewezen, dus ik wachtte nog even, op Timo's advies. Die garages hadden gelijk door als je te veel interesse toonde. Dus helaas, ik had 'm nog niet voor 't weekend.

't Was een beige trouwens, beetje saaie kleur, maar ja, verder was 't zo'n gaaf karretje, en met wat stickers, strippen over de zijkant, mooie velgjes e.d. zou ik 'm wat opleuken. Hij was 8 jaar oud, maar zag er nog puntgaaf uit.

Ik zou wat geld van Pa en Ma lenen. Kon de helft zelf betalen.

Natuurlijk eiste Timo een dienst terug. Ik bleef beide dagen (dinsdag en donderdag) dat ik met 'm was gaan kijken bij hem eten en slapen.

Ik had Michael nog gebeld, dat ik waarschijnlijk volgende week een auto had en naar 'm toe kon komen. Hij reageerde m.i. veel te lauw, en dat stelde me weer zwaar teleur natuurlijk. Ik vergat weer te vragen of ik z'n geheim mocht vertellen.

Maar met Timo had ik ook weer vanouds pret. Hij zei Nick ook paar keer te hebben gevraagd langs te komen, maar die wou niet zonder Paul afspreken, vond ie niet fair. Ik voelde me wat tweede keus, maar ja, dat was hij voor mij ook, 3^e zelfs.

Woensdag had ik dansen.

Vrijdag was ik zo moe door de korte nachtjes die ik bij Timo had gehad (nu ja, lang, maar kort geslapen), dat ik niet meeging met Paul en Nick naar Timo. Bovendien gunde ik Nick aan Timo. Michael had toch al gezegd die avond niet te komen, dus voor mij had 't geen zin.

Za. 18 juni

Maar zaterdagochtend kwamen Jesse en Paul me ophalen om mee naar Zuiddorp te gaan. Nick bleef bij Timo. Michael had gezegd dat ik welkom was!

Ik was natuurlijk door 't dolle heen, al voelde ik me ook schuldig tegenover Mano. Maar ja, had ie maar dienst moeten weigeren. Trouwens, hij had inmiddels al wat meer jongens weten versieren had ie me verteld, en was zelfs bezig een sergeant te verleiden. Heel voorzichtig natuurlijk, maar hij was ervan overtuigd dat ie dit weekend ging scoren. In de sergeantenbarak, waar ie dan thuisdienst had ofzo, als de rest op patrouille was, had ie al helemaal gepland. Ik hoopte maar dat 't mislukte en hij ontslagen werd uit dienst.

Ik nam zwem- en slaapspullen mee, want Paul en Jesse zeiden dat ze 'grootse' plannen hadden.

Ik vroeg Paul onderweg naar Zuiddorp of de ontrouw nog geen parten ging spelen tussen hem en Nick, maar hij beweerde dat hun relatie er alleen maar spannender door werd, net als Mano en ik hadden ervaren.

Ik vroeg of Nick niet liever mee was gegaan, voor Julien, maar die was er die avond niet volgens Paul, moest werken.

Ik popelde om Michael te zien. De hele week had ik vurig naar hem verlangd en stiekem tijdens 't vrijen met Mano en Timo aan hem gedacht. Ik had m'n fototoestel nu mee genomen, wilde nu wel es een paar 'wilde foto's' van 'm maken.

't Was heerlijk weer en we genoten die middag van tuin en zwembad. Branco en Julien waren er ook, maar die waren druk met huishouden e.d. Ik vroeg of ik ergens mee kon helpen, maar dat mocht niet van Michael.

Terwijl Jesse en Paul aan het zwemmen waren en ik met Michael op een matje op 't grasveld lag, vroeg ik Michael wat ik Mano mocht vertellen van zijn 'geheim'.

"Laat ie 't me zelf maar vragen," vond Michael.

"En.. zeg je 't dan?"

"Misschien."

"Hij wil ook door jou gemasseerd worden."

"Dat kan."

"Hij wil wel naaktmassage."

"Dat kan ook, maar alleen de achterkant."

"En ik?"

"Bij jou doe ik alles. Zal ik je nu masseren? Met zonnebrandolie?"

“Ja lekker.” Ik draaide op m’n buik en liet me heerlijk insmeren van achter. Hij deed het subliem, van top tot teen. Ik werd natuurlijk al snel weer vreselijk opgewonden, maar Michael tikte me plagerig bestraffend op de kont als ik vroeg naar boven te gaan voor een vrijpartij.

“Ik hou ’t niet meer Miech.. stop dan maar,” kreunde ik. Dat deed ie prompt, en ik vroeg nu of ik hem mocht masseren.

Hij was in zwembroek (ik ook, toch beetje bang voor pottenkijkers, maar hij had m’n billen wel meegemasseerd onder m’n zwembroek door). Hij wilde alleen van achteren gemasseerd en niet in het ‘Bermuda-gebied’, zei hij er meteen waarschuwend bij.

Terwijl ik hem masseerde werd ik helemaal geil en ik moest me beheersen hem niet ter plekke te neuken. Ik masseerde, kietelde, klopte etc. precies zoals hij bij mij had gedaan, en hij was tevreden. Hij gaf me af en toe een aanwijzing, en zo leerde ik de kunst van het (erotisch) masseren.

Ik werd dol van opwinding en vroeg of ik ’m mocht neuken. Maar toen draaide hij zich naar me om en begon me plagerig te kietelen.. Daar werd ik nog geiler van en ik deed een greep naar z’n kruis. Hij pakte me echter beet en sleurde me naar ’t zwembad. Hoe ik ook spartelde en protesteerde, hij liet me niet los, en wierp me even later met z’n sterke armen in ’t water.

Ik wou hem erbij trekken maar hij zei ineens dat ie moest gaan koken. Ik achtervolgde hem zwaar teleurgesteld. Dit kon ie niet maken!

Maar toen we binnen waren ging ie niet naar de keuken maar.. naar boven!

“Ga je boven koken?” vroeg ik verbaasd.

“Ja.. met jou.. of wil je niet koken?” vroeg Michael plagerig.

“Ja, ik kook al bijna!” riep ik lachend terug.

Hij bracht me inderdaad al weer snel tot kookpunt met z’n ‘kookkunsten’. Alleen al toen ie z’n kolossale pik uit z’n broek haalde barstte ik al bijna. Ik mocht hem nu wel weer vingers zowaar, in de ‘speciale’ opening en ik was in de wolken. Ik kon echt geen genoeg van ’m krijgen. Hij maakte me dol... Zoals hij me aankeek terwijl ik z’n sappige kut vingerde .. het was zo geil om te zien en voelen hoe hij 3, 4 keer achter elkaar klaarkwam (vaginaal).. hij werd steeds natter. Tenslotte neukte hij me. Dat was dit keer niet pijnlijk.. hij had me zo goed voorbereid... Ik kwam al klaar na een paar pompen, ruim voordat hij (met z’n pik) spoot. Maar daar had ie geen probleem mee.. Hij neukte mij gewoon even later weer..Hij was na 5 minuten uitblazen al weer in vorm, nog sneller dan ik! Maar z’n handen masseerden en kriebelden me onder ’t neuken zo lekker op precies de juiste plekken dat ik ook al snel weer stijf was en nog een keer klaarkwam voor hij uiteindelijk opnieuw in me spoot.

Daarna was ik nog steeds opgewonden. Ik wilde hem in m’n armen houden en neuken, neuken en neuken tot het einde van de wereld kwam. Ik zou de rest van m’n leven alleen hier met hem in m’n armen willen blijven.. Hij had echter de regie, zelf initiatief nemen zou alles verpesten voelde ik haarfijn aan.

Na nog een heerlijk bubbelbad waar hij me nogmaals op allerlei manieren tot een hoogtepunt bracht (ik spoot netjes op tijd over de badrand) was ik eindelijk zó verzadigd dat ik nog een uur met 'm bleef nagenieten tot 't water zo koud was dat we eruit gingen .

Beneden gekomen ging hij 'echt' koken nu zei hij. Ik wou hem helpen maar ik mocht lekker buiten gaan zitten, hij kon dit wel alleen zei hij.

Dus ik ging maar even met een koud biertje op 't terras zitten. Daar zaten Julien en Fokke, die net terug was van 't land, of waar ie ook precies geweest was.

"Michael is niet voor de poes hè," zei Julien tegen me met een knipoog, toen ie kennelijk zag hoe voldaan ik eruit zag.

"Nou.. juist wel," lachte ik. Ze keken me allebei nieuwsgierig aan, en ik werd een beetje nerveus. Ze wisten toch wel dat ik wist van Michaels geheim? Ze waren allebei nog nat van 't zwemmen en zagen er tamelijk geil uit. Maar onder 't oog van Branco deden ze hun uiterste best dat te verbergen. In elk geval Fokke. Julien kon 't niet erg verbergen, vooral niet in de strakke kanariegele zwembroek die hij aanhad😊.

"Echt kut dat ik de hele avond nog moet paaldansen," zei hij, terwijl hij onrustig op z'n stoel wiebelde.

"Ruk je toch effe af," zei Fokke.

"Hadden jullie Nick niet mee kunnen nemen?" vroeg Julien aan mij.

"Dan zou hij vannacht alleen zijn, jij moet toch werken?" zei ik.

"Nog neukbaars genoeg over hier toch?"

"Wie dan? Michael is voor mij, Jesse voor Paul.." zei ik.

"Kan ie toch meedoen?"

"Nick en Paul doen niet aan trio's," zei ik stellig.

"Jij wel?"

"Misschien.. hoezo?"

"Kan ik met jou en Michael meedoen."

"Michael is aan 't koken.."

"Kan jij dat niet effe waarnemen Fok?" vroeg Julien.

"Ik heb de hele dag gewerkt," antwoordde die afwerend.

"Kun je niet effe een deal met Branc sluiten? " zeurde Julien."Extra taakje, met beloning?" Hij keek Fokke geil aan.

"Juul, je weet dat ik ruzie met Branco haat.. Rob, kun jij Julien niet uit z'n lijden verlossen?"

Ik was nog in trance van m'n vrijpartijen met Michael net, maar zat ook alweer gefascineerd naar Juliens prachtige lijf en z'n strakke zwembroek met uitstulping te kijken. Ik wilde wel een

'tussendoortje', maar was bang m'n kansen op een verdere spannende avond met Michael te verspelen.

"Dat wordt een afknapper na Michael," zei ik dan ook maar. Shit, dat meende ik niet.. 't klonk wel erg hard.

Maar Julien scheen in 't geheel niet beledigd en lachte luid. Gelukkig, hij zag 't als grap.

"Ik sluit effe een deeltje met Michael, ben zo terug," zei hij en hij sprong kwiek van z'n stoel en liep naar binnen.

"Ho, ik heb nog geen ja gezegd," riep ik 'm na, maar hij luisterde al niet meer.

Een paar minuten later was ie terug.

"Een tientje ben je 'm maar waard Rob.. voor een tientje mag ik je lenen," zei hij.

Nu lachte ik luid.

"Wie zegt dat ik dat wil."

"Jij ook een tientje dan?" vroeg Julien met een knipoog.

"Jemig, ik dacht dat jij hier de gigolo was," grapte ik. Oei, beledigde ik hem nu niet weer?

"Was ja.. nu ben jij 't .. goed?" Hij kwam uitdagend voor me staan. "Twintig piek dan?"

"Voor wat? Pijpen?" vroeg ik. Ik kreeg zin ter plekke z'n zwembroek naar beneden te roetsjen en z'n ding in m'n mond te nemen.

"Oké, en nog f 5,- voor neuken?"

Hij kwam met z'n benen wijd over m'n schoot staan en leunde met z'n armen op m'n rugleuning.

Ik staarde naar z'n heerlijke bast, terwijl m'n hart tekeer ging.

"Nou?" vroeg ie geil.

"Hoe kan ik dat weigeren Juul?" vroeg ik, smullend naar z'n harde tepeltjes kijkend.

Julien zoende me op m'n mond en ik kreeg nu een flinke erectie. Maar ik bedacht ineens dat ik Mano had beloofd rond deze tijd te bellen.

"Ik moet Mano bellen," zei ik dus. Julien trok me uit m'n stoel, bij de hand, mee naar binnen. Ik wou naar de telefoon lopen, maar Julien trok me richting trap.

"Mano kan wachten," zei hij. Ik stribbelde nog even tegen, en keek ook tersluiks naar Michael in de keuken, of die het echt niet erg vond dat ik met Julien naar boven ging. Die was echter te druk bezig om op ons te letten, en Julien wiegde zo sexy met z'n kont heen en weer voor me dat ik niet langer aarzelde en hem volgde de trap op. Hij had zo'n waanzinnig mooi lijf, dat kon je eenvoudig niet weigeren.

Amper op z'n kamer duwde Julien me al op bed en ging voor me staan. Hij deed z'n zwembroek naar beneden en schoof meteen een condoom over z'n stijve. Ik opende al automatisch m'n mond en hij duwde hem erin. Ik begon 'm lustig te pijpen, intussen weer genietend van de heerlijke geur en geilheid die hij uitwasemde. Ik trok hem gulzig bij de billen naar me toe en zoog 'm zo diep mogelijk.

Al gauw hield ik 't niet meer en trok 'm achterover op bed. Hij kwam over me heen te zitten, en keek me aan met z'n gulzige ogen. Ik kneedde lekker in z'n billen.

"Stop Rob, niet te snel," hijgde Julien en hij klom van me af. Hij begon mij nu van top tot teen af te likken, en bij m'n zwembroek aangeland trok ie die naar beneden. Hij likte m'n benen, ballen, lulschacht met z'n warme natte tong en z'n zachte volle lippen voelden als fluweel over m'n huid.. 't was zalig.

Hij kwam al snel op me zitten en ik neukte hem zo van onderaf, zodat ie lekker recht vooruit in m'n gezicht en over m'n borst spoot. Ik kwam een tel later klaar.

"Wacht even," zei ik toen hij na wat uitblazen op wou staan. "Wacht op me, niet aankleden." Ik dacht namelijk nu pas aan m'n fototoestel. Ik ging het snel halen beneden en snelde terug naar Julien waar ik wat uitgebreide naaktfoto's van hem maakte. Hij vond het allemaal prima. Dankbaar model, hij poseerde uitstekend, ook in z'n geile zwembroekje. Dat was haast net zo sexy als naakt.

Hij vroeg wel of ik ze niet stiekem ging verkopen aan de playgirl of een homoblad. Ik vond 't wel een goed idee, en vroeg hem waarom ie dat niet deed. Hij zei niet heel gay-Middenstad achter zich aan te willen krijgen. Hij had al genoeg last gehad in z'n club. Hij werd vaak lastig gevallen, ook na afloop, als ie de striptent verliet. Hij vertelde dat hij zelfs ooit een keer in elkaar was geslagen door een stel homo-haters, waarna hij 2 dagen in het ziekenhuis was beland. Daar schrok ik wel van. Ze hadden de daders nooit te pakken gekregen, zei hij. Branco en Fokke hadden 'm nog lang helpen zoeken, maar zonder succes. 't Waren waarschijnlijk Zuidstadters, aan 't accent te horen. Maar hoe groot was Zuidstad.. dat was zoeken naar een speld in een hooiberg. Ze waren met z'n vijven geweest, de lafaards.

We gingen weer naar beneden, waar ik nog foto's maakte van Michael en Branco, die samen in de keuken bezig waren. In zwembroek en schort dus ik zette de lekkere kontjes er uitgebreid op. Fokke, Jesse en Paul waren helaas al aangekleed. De laatste twee waren ook goed bezig geweest volgens mij, zo geil als ze eruit zagen. O.a. onder de douche waarschijnlijk, aan hun natte haren te zien.

Ik kledde me aan, daar 't wat fris begon te worden. Daarna belde ik Mano nog even. We hielden 't kort, daar hij weer op oefening moest. Maar hij kon nog net vertellen dat 't hem gelukt was, de sergeant 'versieren'. Piece of cake was 't. Hij hoefde alleen maar overdreven langzaam zich om te kleden, lang naakt naar kleren zoeken etc., en de vent, tegen de 30 was ie, had zich al laten verleiden en hem een stevige beurt gegeven. Ik vertelde maar niets over mijn escapades, dat ging toch niet in twee zinnen.

49. Lichamelijk en geestelijk genot

Za. 18 juni 83

Hierna gingen we al snel aan tafel. Ik voelde me zalig tussen al de knappe lekkere jongens.

Na 't eten hielp ik afruimen, lekker tussen Michael en Branco, die blijkbaar keukendienst hadden vandaag.

“'t Was heerlijk,” zei ik goedkeurend.

“Wat?” vroeg Michael verstrooid.

“'t Eten, jullie zijn voortreffelijke koks.”

“O ja, Branco's recept, die kookt graag met veel vlees.. Ik hou 't diervriendelijker,” zei Michael.

“Ben ik zo gewend van huis uit. Op z'n Hongaars,” excuseerde Branco zich. Branco's moeder was Hongaars had ik me wel es laten vertellen.

“Ben ik gek op, alles wat niet Nederlands is,” lachte ik. “Maar ik kook zelf ook nooit vlees. Eet 't nog wel bij anderen, maar eigenlijk wil ik helemaal vegetarisch worden.”

“Jammer nou.. ik heb nog een lapje vlees voor je,” grinnikte Michael.

“Als 't scharrelvlees is lust ik 't wel hoor,” lachte ik terug.

“Gescharreld heeft 't genoeg.. die worst en 2 speklapjes.”

“Mooi, geef maar, ik begin al weer honger te krijgen.”

“Jij hebt ook nooit genoeg hè, was je vorige maal zo licht verteerbaar?” Michael keek hierbij naar Julien, die net voorbij liep en wat laatste spullen van de tafel op 't aanrecht deponeerde.

“Die smaakte naar meer,” grinnikte ik. Julien, die blijkbaar merkte dat we 't over hem hadden vroeg:

“Wat.. heb je nog honger Rob?”

“Rauw vlees, daar heb ik zin in.”

“Zal ik je honger even wegnemen?” vroeg Julien. Ik wist niet of ie 't meende en zei: “Och hoeft niet hoor. Ik ga niet dood.”

“Kom maar, ik heb wat voor je,” zei Julien, terwijl hij me bij m'n arm meetrok naar de kleine woonkamer.

“Ga zitten,” zei hij even later bij de bank aangekomen. Jesse en Paul zaten op de andere bank te hangen. Julien zette de tv op 't videokanaal en zocht een band uit de kast. Even later vertoonde hij de meest gore zombiefilm die ik tot dusver gezien had.

We lachten ons kapot.

Julien trok zich helaas al snel terug om zich klaar te maken voor z'n werk. Daar was ie dik een uur mee bezig, god weet wat ie allemaal deed.

Michael was erbij komen zitten (was ook aangekleed intussen). Branco en Fokke waren buiten bezig, weet niet wat ze allemaal deden.

Ik zat met Michael op de ene bank. Hij zat uitbundig te lachen om de zombiebeelden. Ik wou dat ie meer aandacht voor mij had dan die stomme film die hij vast al 3 keer gezien had.

“Zullen we niet een spelletje doen ofzo.. mijn honger is nu wel over,” zei ik op gegeven moment.

Michael leek me niet eens te horen, lachte alweer om iets.

“Wat voor spelletje?” vroeg Jesse, die me wel gehoord had gelukkig.

“Weet niet, wat hebben jullie?”

Jesse somde wat dingen op en we kozen uiteindelijk roulette. De inzet was... onze kleren! In plaats van geld zetten we onze kleren in. Eén kledingstuk vertegenwoordigde een x-aantal fisches. Je moest je verloren inzet inleveren aan de bank. Wie won kreeg zijn inzet ver(drie-/vier-/zes- etc.)dubbeld terug met kleren van de ander.

Een soort strippoker dus, maar dan striproulette. 't Was erg grappig. Nu ja, voor mij en Paul niet echt, we verloren dik en waren al snel door onze kleren heen. Michael was een goede gokker, die won grandioos. Hij zag op gegeven moment met 3 slipjes op z'n hoofd, waar ik een mooie foto van gemaakt heb. Had ik dat maar niet gedaan. Want natuurlijk moesten ze toen mij naakt op de foto hebben.

Je had trouwens meer aan t-shirts dan aan slipjes merkte ik al gauw. Michael en Jesse hadden als eerste hun slipje ingezet. Michael won, vandaar de 3 slipjes op z'n hoofd aan 't eind. Jesse verloor die ronde en moest dus z'n slip onder z'n broek uittrekken, maar op 't eind had hij nog extra pantalons. Slipjes waren wel de meeste fisches waard.

Branco en Fokke kwamen er halverwege bij kijken. Ze vonden 't maar een kinderachtig spelletjes, dus kregen we ze niet zover mee te doen (de tweede ronde). Maar meekijken deden ze wel, de gnieperds.

De tweede ronde hadden we alle kledingstukken dezelfde waarde toegekend. Dus voor een t-shirt kon je een broek, slip, sok, wat dan ook krijgen. Dat was grappig, op gegeven moment had je dan bv. wel 3 verschillende kledingstukken van 3 personen aan. Bijvoorbeeld: ik zette een t-shirt in omdat ik geen slip meer had, maar won dan 2 andere dingen: bv. een slip en een sok, net wat er in de bank voorradig was. Jesse, dit keer ook snel verliezend, schoof een sok over z'n pik, we lachten ons krom.

Ook de tweede ronde werd ik weer letterlijk uitgekleeed. Dus na afloop dook ik maar 't zwembad in. De anderen volgden en we zetten de pret voort met veel gegraai, gestoei, klimmen op elkaars schouders enz. enz. Ik werd even op Branco's schouders genomen, maar liet me er zelf snel afvallen, daar m'n pik al direct begon te groeien in z'n nek 😊. Fokke ving me op in z'n armen en als Michael hem niet weggetrokken had had ie me mogelijk nog een tijdje vastgehouden. Ik werd in elk geval flink warm van de watervechtpartij, dat snap je wel.

Na afloop wisten Jesse, Paul, Fokke en Branco het bubbelbad te bemachtigen.

Ik probeerde Michael de douche in te krijgen intussen, maar hij wilde even uitrusten. Hoe frustrerend.

Ik zat echter lekker met 'm op de bank in z'n armen toen we aangekleed waren en we vreeën wat.

Maar als ik verder ging (onder de kleren) duwde hij me steeds wat van zich af. Uiteindelijk bleef ik maar helemaal van 'm af. We kletsten wat, o.a. over geesten oproepen en een film maken.

Daar waren we nog mee bezig toen de anderen terugkwamen. Ze hadden wel zin voor zombie te spelen, en we verzonnen met z'n allen een fantastisch verhaal (het vervolg van de film waar we ooit met Maaïke en Vincent mee begonnen waren).

Paul en Jesse verdwenen al snel weer naar boven. Ik zat dus nog met Michael, Branco en Fokke in de kleine woonkamer. Julien was intussen vertrokken naar z'n werk.

Ik was behoorlijk aangeschoten, en daardoor durfde ik ineens te vragen:

"Wie doen 't nou eigenlijk precies met wie hier in huis?"

De heren keken elkaar beetje grijnzend aan. Ze wachtten kennelijk op elkaar tot één van de anderen ging antwoorden, want 't duurde eeuwen voor Fokke tenslotte vroeg:

"Waarom wil je dat weten?"

"Gewoon, nieuwsgierigheid," zei ik.

"Wat denk je zelf Robbert?" vroeg Branco.

Ik werd verlegen door zijn blik.

"Ik.. niks, sorry, 't was een brutale vraag," zei ik half blozend.

"Geeft niks, je mag 't best vragen, maar of je een eerlijk antwoord krijgt?.." grinnikte Branco.

"Branco is erg jaloers," zei Fokke, z'n vriend plagerig aankijkend.

"Niet op iedereen," verdedigde Branco zich.

"Ik mag alleen neuken wie hij neukt," zei Fokke tegen mij, met wat cynische stem.

"Je bent m'n eerste en laatste vaste partner, dan pas ik goed op je," zei Branco slijmerig tegen Fokke.

"En jij Rob, met wie neuk jij allemaal?" vroeg Fokke, mij nu uitdagend aankijkend.

"Ik wil 't eerst van jullie horen," zei ik.

"Wij weten 't van jou toch al: Mano, Michael, Julien, Jesse, Lee, Timo.. uh.." begon Fokke op te sommen.

"Dat bedoel ik nou, jullie weten alles van mij, en ik niks van jullie."

"Moet je toch je oortjes beter openzetten," grinnikte Fokke.

“Ik ben niet zo’n roddeltante.”

“Maar wel nieuwsgierig,” lachte Fokke.

“Ik hoor ’t liever van jullie zelf dan uit 2^e hand.”

“Maar als wij niks zeggen moet je wel,” zei Fokke weer.

Ik keek opzij naar Michael, of hij niet wat los wou laten, maar hij zat een beetje afwezig toe te kijken.

“Als je Branco of Fokke ’t bed in wil krijgen moet je dat niet zo aanpakken,” zei hij toen ineens.

Ik keek geschrokken van hem naar Branco en Fokke en zei:

“O nee, dat is helemaal niet m’n bedoeling..”

“Michael denkt altijd meteen door,” zei Branco sussend. “Wil je nog wat drinken Rob?”

“Nee dank je.”

Branco bood de anderen wat aan, maar die hoefden ook niet. Hij stond op om voor zichzelf in te schenken.

Michael boog nu naar me toe en fluisterde in m’n oor: “Ik heb een natte.”

Ik keek in z’n doordringende ogen die me begerig toelonkten en moest hem kussen, of ik wou of niet.

We begonnen wat te vrijen op de bank. Ik verlangde ernaar hem te vingeren en liet m’n hand langzaam in z’n broek glijden.

Hij maakte zich wat van me los en zei: “Zullen we maar naar boven gaan?”

“Je schaamt je toch niet voor je huisgenoten?” vroeg ik plagerig.

“O nee, als je hier wil doorgaan, mij best,” zei Michael.

“Gaan jullie een show weggeven?” vroeg Fokke, die e.e.a. kennelijk verstaan had.

“Ik ben te moe om de trap op te lopen,” zei ik, terwijl ik tegen Michael aanleunde. Ik wist niet waarom ik dit zei.. wilde ik stiekem Fokke en Branco een beetje uitdagen?

Michael trok me dwars over z’n schoot, op m’n rug en begon me onder m’n shirt te strelen. Ik keek naar ’m op in z’n geile ogen en voelde kriebels door m’n lijf jagen waar ik alweer totaal geen controle meer over had.

Michael kietelde me wat plagerig om me op te laten staan, maar ik kronkelde alleen maar en giechelde: “Ja lekker.”

Branco was de kamer terug in gekomen zag ik uit m’n ooghoeken en stiekem maakte me dat extra geil. ’t Idee dat hij en Fokke toekeken was spannend. Ze hadden onder ’t roulette ook al zo gulzig zitten kijken. Ik kon dit ook wel aan.

Maar Michael tilde m’n benen omhoog en begon me op de billen te slaan om me aan te moedigen op te staan. Ik bleef echter roepen dat ’t lekker was en hij door moest gaan.

“Hoe krijg ik deze jongen in bed jongens.. jullie een idee?” vroeg Michael een de andere twee.

“Kindje moe? Moeten we ‘m even helpen naar boven dragen?” zei Fokke tot m’n verrassing.

“Ik wil nog niet naar bed,” zei ik met een kinderstemmetje. Maar Fokke en Branco kwamen al dichterbij en Fokke greep me onder de oksels, Branco bij de voeten. Ik spartelde heftig tegen, waarbij m’n t-shirt verder m’n buik ontblootte en m’n al door Michael losgemaakte broek wat afzakte. Branco hield me stevig bij de voeten beet, en leek me zodanig aan de voeten te trekken dat m’n broek verder afzakte.

Ik probeerde op m’n buik te draaien, maar ze hadden me te goed vast, ik kon geen kant op.

Ik werd van Michaels schoot getild, die zelf me onder m’n rug vasthield.

Ik hield even op met tegenspartelen en keek recht in Branco’s ogen, die me ook nogal begerig leken aan te kijken. Kalm, maar toch ergens vonkend, ik werd er in elk geval reusachtig geil van.

Hij trok m’n voeten nog wat omhoog naar z’n oksels om me beter te kunnen vastgrijpen, onder m’n kuiten. Hoe hij zo nog ietsje dichterbij kwam tussen m’n benen werd ik helemaal geil. M’n hart ging tekeer. Ik voelde intussen ook Fokke achter me nogal hijgerig me nog wat omhoog beuren, terwijl hij me stevig onder de oksels beethad. Hijgde hij van inspanning of geilheid?

Ik voelde een zekere hartstocht van ‘m uitgaan. Ik voelde van drie kanten hitte op me afgevuurd.

Ik liet me dankbaar naar boven dragen. Onder gelach en gejoel kregen ze me met z’n drieën op Michaels bed. Daar vroeg Fokke Michael nog of ze hem moesten helpen me uit te kleden maar hij zei dat hij dat wel alleen redde. Daarop verlieten Fokke en Branco met een knipoog de kamer.

Michael boog zich over me heen en zoende me uitgebreid. Ik voelde weer alles tintelen en borrelen. Hij streelde me terwijl hij me uitkleedde en z’n bedreven tong bewerkte alle erogene zones, oftewel m’n hele lijf.. Met hem over me heen was m’n lijf een en al erogene zone.

Hij kleedde zich uit en ik zag z’n reusachtige pik als een vuurpijl op me afkomen. Ik mocht hem pijpen en vingers tegelijk.. Met condoom, maar ik rook z’n zalige kutsap en voelde het om m’n vinger druipen.. ‘t Leek of ik het proefde. Ik werd er zo geil van dat ik hem wilde neuken. Maar dat was te hoog gegrepen. Michael ging meteen op mijn smeekbede hem te neuken over op de mannenrol. Hij legde me op m’n rug, vouwde m’n benen onder z’n armen omhoog en ging op z’n knieën tussen m’n benen zitten. Hij neukte me in deze houding met krachtige stoten die m’n gat, m’n lijf, m’n ziel doorboorden. Z’n ogen doorboorden me net zo hard, en ik verdween er weer in en belandde in hemelse sferen. Het leek wel of hij me elke keer nog een stukje verder in zijn ‘hemelse’ wereld bracht dan de keer ervoor.. Ik dacht steeds het hoogste punt wel bereikt te hebben, maar dan bleek weer dat er nòg hogere hoogten bestonden, dat het nog fantastischer en beter kon.. Er kwam geen eind aan zijn heerlijkheid.

Toen we na onze hoogtepunten van deze vrijpartij lagen uit te blazen vroeg ik op gegeven moment:

“Wanneer mag ik jou neuken Michael?”

“Als de tijd rijp is.”

“Ik verlang ernaar.”

“Ik zei al dat je daar geduld mee moet hebben.. zelfs m’n huisgenoten hebben dat pas na heel lange

tijd mogen doen.”

“Neuk je met allemaal?” viste ik weer nieuwsgierig.

“Ja, behalve Jesse dan hè,” zei hij nu eerlijk.

“En Jesse en Julien, doen die ’t ook met Branco en Fokke?”

“Jesse wel, Julien officieel niet.. Branco is op hem jaloers, waarom weet ik niet precies. Waarschijnlijk omdat ie hem zelf niet zo aantrekkelijk vindt en omgekeerd. Die twee liggen elkaar niet zo.

Aardsrivalen hè... Het steekt hem waarschijnlijk dat Julien vanaf ’t begin vooral interesse in Fokke had en niet erg in hem.”

“Dat kan ik begrijpen. Ik zou ’t ook niet leuk vinden als Mano ’t met Nick deed. Verder maakt ’t me niet uit.”

“Weet je dat wel heel zeker?”

“Wat?”

“Dat Mano ’t niet met Nick doet? Julien kreeg de indruk dat ze ’t wel deden.”

“O.. hoezo dan?”

“De manier waarop ze elkaar aankijken en dingetjes die Nick tegen hem zei.”

“Zoals wat?” vroeg ik ongerust.

“Weet niet meer precies, vraag ’t Julien. Of Paul, misschien weet die ervan, hoewel ik dat betwijfel.”

“Mano zou dat echt nooit doen zonder mij wat te zeggen,” zei ik een beetje boos.

“Je moet geloven wat je zelf wil Rob, zoals ik al zei. Geloof waar je je goed bij voelt, de waarheid bestaat niet.”

“Zeg dat maar tegen die miljoenen hongerige kindjes in Afrika,” zei ik cynisch.

“Die weten niet beter. Alles is gewenning. ’t Leven waarin je opgroeit bepaalt je verdere leven.”

“Vandaar dat je de sterren van de hemel neukt... zeker geleerd op je geboortester Sirius,” grinnikte ik.

“Ik ben daar inderdaad grotendeels opgegroeid.. de planeten ervoor waren soortgelijke als Sirius. Ik leef echter al zo lang, dat ik wel veranderd ben. Een mens kan in zijn leven ook wel langzaam dingen waar hij ooit aan gewend was vergeten en door andere ervaringen zichzelf veranderen.”

“Ook in negatieve zin.. sommige zwervers zijn ooit heel rijk geweest maar door pech, problemen en tegenslag op straat beland.”

“Daar hebben ze onbewust voor gekozen. Het is een levensles. Het leven dat ze gewend waren beviel hen ergens ook niet.”

“Ik ben tussen m’n 13^e en 17^e doodongelukkig geweest. ’t Wende absoluut niet op de middelbare school. Van mij had die kutschool niet gehoeven.”

“Dan had je eraf moeten gaan.”

“En gaan zwerven zeker.”

“Doe je nu toch ook min of meer..”

“Ja, maar dankzij m’n Havodiploma heb ik nu toch wel een vrij goed betaalde baan.”

“Waarom vond je school zo vreselijk?”

“Huiswerk, repetities, dwang, vervelende leraren en leerlingen.”

“Ben je soms dwangmatig opgevoed?”

“Mm.. niet erg, m’n ouders lieten me redelijk vrij.. maar onbewust misschien wel.. had m’n pa vooral toch wel verwachtingen van me dat ik net zo geweldig als hem zou worden.”

“Is ie nogal een perfectionist?”

“Uh.. ja over sommige dingen is ie wel pietje precies... schilderijtjes moeten rechthangen e.d.”

“Was jij ook niet zo op school?”

“Nee... ik deed geen bal, gooide er met de pet naar.. Op de lagere school was ik wel precies, maar daar loonde het nog.. Op de middelbare school was ’t toch nooit goed genoeg. Op de toneelschool en kunstacademie ook niet..”

“Kunstenaars zijn wel perfectionisten..”

“Ik wou het ook perfect doen ja.. omdat ik de dingen die ik er moest doen ook echt leuk vond.. Maar de leraren hadden andere ideeën over perfectie. Het moest allemaal vooral op tijd af zijn.. dat gejakker, dan kan ik het toch niet goed doen? Ik ben blij dat ik nu werk, daar mag ik perfectionistisch zijn. Op m’n eigen tempo, ik werk desnoods in eigen tijd door.”

“Je bent een strebertje Rob.. dat heb je echt van huis uit. Op school kon je dat perfectionisme niet kwijt door alle verschillende vakken enzo.. Je focust liever op één ding, en doet dat goed, dan allemaal verschillende dingen half, nietwaar?”

“Ja, dat klopt wel.. ik raak gefrustreerd als ik dingen half moet doen.. doordat het teveel is.”

“Ja, en daarom was je ongelukkig op school. Maar ’t kwam toch op je pad om je dat bewust te maken en verandering mogelijk te maken. Soms moet je eerst ervaren wat je niet wil voor je weet wat je wel wil.”

“Waarom moet ik veranderen.. kan de wereld niet gewoon perfect zijn? Zoals nu, hier met jou.”

Michael lachte. “Perfectie bestaat niet.”

“Jawel, jij bent perfect.”

“Vind je nu, maar alles gaat voorbij.”

“Zeg dat nou niet Michael, je blijft voor mij perfect. Zelfs als je van me wegloopt, dan kwijn ik alleen weg van ellende.”

“Mano is toch ook niet perfect?”

“Omdat ie van me weggelopen is naar ’t leger ja... en eerst naar die stomme Jozef. Maar zelf is ie perfect en dat blijft ie voor altijd voor mij.”

“Er is nog nooit iemand langer dan 4 jaar verliefd geweest op één en dezelfde persoon,” zei Michael, “niet op aarde althans.”

“Volgens mij wel, je hoort wel es van die verhalen van oudjes die ’t nog steeds doen met elkaar na 60 jaar huwelijk.”

“Gewenning Rob, gewoon gewenning.”

“Maakt niet uit hoe je ’t noemt, ik ben aan Mano gewend, en jou, en wil jullie nooit meer kwijt.”

“Wel als ik je elke dag ga mishandelen.”

“Nee hoor.. lekker.”

“Dat zeg je niet meer als je bloedend op de grond ligt.”

“Dan nog. Je hoort zo vaak van die verhalen van vrouwen die telkens bij hun slaande man terugkeren, omdat ze nu eenmaal verslaafd aan hem zijn. En dat ben ik aan jou.”

“Ze zijn verslaafd aan dat slaan omdat ze als kind geslagen zijn. Gewenning dus.”

“Wat maakt 't uit, als ze er gelukkig mee zijn.”

“Maar dat zijn ze niet, ze keren uit angst bij die man terug.”

“Nou, dan zijn die hongerige kindjes in Afrika ook niet gelukkig.”

“Niemand is 100% gelukkig. Geluk hangt niet af van omstandigheden, maar zit van binnen. Of je van jezelf houdt.”

“Dat hangt toch van omstandigheden af. Ik voel me de ene dag gelukkig, zoals nu, de andere, als je me bv. de bons gegeven hebt, diep ongelukkig.”

“Dat zit tussen je oren. Dat is je van huis uit meegegeven, dat denkbeeld zit ingebakken in onze genen, door eeuwenlange ervaringen van onze voorouders. Het komt door ideeën van buitenaf, bv. dat je sterft als je niet eet. Maar zelfs pijn en honger zijn verbeelding.. Je kan het heel lang uithouden zonder eten als je je op een bepaalde manier focust.. dan kun je negatieve gevoelens loslaten, en niet meer afkeuren, maar erin berusten of zelfs als prettig ervaren.”

“Ach ja, misschien heb je gelijk.. met jou vind ik alles fijn, zelfs pijn.”

"Dat bedoel ik, het zit tussen de oren, hoe je iets ervaart," zei Michael weer wijsgerig. "zonder afwisseling went alles, vlakt alles af."

“Maar als ik elke dag, de hele dag door pijn en ongemak had zou ik het denk ik op den duur niet fijn meer vinden.”

“Je zei net dat je toch bij me zou blijven als ik je mishandelde.”

“Nou.. ja.. dat denk ik nu.. maar als de pijn echt niet meer te verdragen is.. dan denk ik dat ik toch wel terug zou gaan slaan.”

“Dan bind ik je vast en sluit ik je op in een kelder,” grinnikte Michael.

“Dat went vast ook wel... ik zou dan in elk geval geen andere stress meer hebben.”

“Weet je hoe je me zou kunnen laten stoppen met mishandelen?”

“Nee..”

“Liefde.”

“Ja, die voel ik voor jou... en jij voor mij toch?.. dus zul je me nooit mishandelen nee.”

“Je hebt twee soorten liefde. Egoïstische liefde, vaak op lust gebaseerd, of op aandacht, en onvoorwaardelijke liefde. Dat is een volledig vertrouwen en aanvaarding. Alleen zulke liefde zal niet ontaarden in geweld. Egoïstische liefde juist wel.. Dan houdt de één meer van de ander, en voelt de één zich op één of andere manier gekwetst, wat tot allerlei ongewenst gedrag kan leiden. Maar echte liefde schakelt je eigen zelf uit, je cijfert je eigen gevoel weg en oordeelt uitsluitend in vertrouwen dat het goed is wat er gebeurt, al is 't op dat moment nog zo ondraaglijk.”

“Als ik alles goedkeur walsen mensen over me heen.”

“Dat lijkt maar zo. Als je beseft dat de ander handelt uit machteloosheid, omdat ie niet anders kan, en juist zwakker is dan jij, dan zal je het beter verdragen wat je aangedaan wordt.”

“Je lijkt Jezus wel.”

“Ik lijk in die zin op Jezus dat ik mezelf volledig accepteer. Ik weet waarom ik ben zoals ik ben, dat heeft een hoger doel, en daar leef ik naar, in dankbaarheid en liefde.”

“En dus moet ik maar in liefde verdragen dat je me in een kelder opsluit en mishandelt?”

“Als je, als ik dat zou doen, me elke dag liefdevol blijft bejegenen en bv. steeds liefdevol vraagt waarom ik je zo’n pijn doe, denk ik dat ik er vroeg of laat door tot besef zou komen dat het niet nodig is wat ik doe. Ik zou net zoveel van mezelf gaan houden als jij van mij deed, en de angst, boosheid etc. zouden afnemen.”

“Moet ik m’n pijn en angst dan dus maar inslikken en wegdrücken en vervangen door liefde?”

“Dat laatste wel ja.. wegdrücken helpt niet. Je mag je gevoelens wel tonen, maar zonder haat, en met begrip voor de ander. Daar word je zelf ook rustiger van, en dat helpt je pijn en angst te verzachten.”

“Wijze lessen hoor opa.. Maar nu voel ik me vooral moe.. moet ik dat ook vervangen door liefde?”

“Doe dat maar, dan krijg je heerlijke dromen.”

“Krijg ik toch wel met jou naast me,” en ik kroop nog wat dichtert tegen Michael aan.

Maar 2 minuten later zei ik: “Kut, ik moet maar de plee, kan ik dat niet vervangen door liefde?”

“Ga met liefde naar de wc,” grinnikte Michael.

“Ik kan niet opstaan.”

“Hoezo, heb je geen benen?”

“Nee, die zijn verlamd.”

“Tja, dan moet je ’t ophouden.”

Ik kwam kreunend overeind en strompelde naar de badkamer.

Onder ’t pissen moest ik ineens weer aan de vervelende opmerking over Mano en Nick denken. Ik probeerde de nare gevoelens die dit teweegbrachten te vervangen door ‘liefde’ en probeerde te geloven dat ’t niet waar was, maar geen van tweeën lukte.

Ik kroop snel weer bij Michael in bed en bij hem zakten alle akelige gevoelens en gedachten gelukkig al snel weer weg.

50. Lekkere soepele ritjes

Zo. 19 juni 83

Toen ik ’smorgens wakker werd en besepte dat ik nog steeds naast Michael lag, en ’t geen droom was, voelde ik me overspoeld door geluk. Eraan denkend dat ik straks weer naar huis moest temperde dat geluk wat. Maar ’t vooruitzicht spoedig een auto te hebben maakte veel goed. Fokke en Branco hadden me nog wat tips gegeven over het afdingen, en ik had wel ’t gevoel dat ’t ging lukken met de Suziki. En anders een andere. Dan kon ik lekker doordeweeks es bij Michael langsgaan.

Ik viel weer tevreden in slaap.

Een half uur later ofzo werd ik wakker van rooklucht. Michael zat naast me op bed een shaggie te roken. Wat zag hij er weer sexy uit! Met z'n verwilderde haren vond ik 'm haast nog aantrekkelijker, zelfs al zag ie er slaperig uit.

"Jij ook één?" vroeg hij.

"Nee, dank je, op de vroege ochtend kan ik niet roken, dat vind ik smerig."

"'t Is al 1 uur 'smiddags," zei Michael.

"Echt, zo laat al?" vroeg ik geschrokken.

"Maar 't is evengoed smerig, ben ik met je eens," zei Michael, "op de één of andere manier lukt 't me niet om zonder wakker te worden. Gewenning hè..."

"Maakt toch niet uit.. ik heb er geen last van hoor.." loog ik. 't Raam stond gelukkig wel open, maar echt lekker was 't niet. Michael was des te lekkerder, en ik kreeg alweer zin in hem.

Ik dacht aan m'n camera en pakte die, om een paar plaatjes te schieten. Michael vond 't verspilling, hij zag er vreselijk uit vond ie, en na twee foto's vond ie 't welletjes en stond ie op.

"Eerst even douchen dan? Dan fris je wat op," stelde ik voor.

"Wat dacht je van het bubbelbad?"

"Jaa.. lekker."

En zo zaten we even later lekker in bad.

Julien kwam ons nog even storen om te pissen, ondanks protest van Michael dat ie dat beneden kon doen. Julien zei dat ie nog te moe was zo ver te lopen. Hij was pas om 3 uur vannacht thuisgekomen.

Ik vond 't prima. 't Zicht op z'n lekkere lijf maakte eventuele pisluchtjes dubbel en dwars goed.

"'t Is hier echt een lustoord," zuchtte ik verheerlijkt, me tegen Michael aankoesterend.

Julien trok door en keek me even grijnzend aan voor ie zich omdraaide en de badkamer verliet.

"Ik geniet meer van jou," zei Michael me zacht over m'n buik en borst strelend.

"Volgens mij moet je hier elke dag genieten, in zo'n paradijsje."

"Ik merk 't niet eens meer, zie alleen nog de ergernissen.. gewenning hè," grinnikte Michael.

"Als ik hier woonde zou ik die voor lief nemen en alleen maar genieten."

"Ga je me zo helpen grasmaaien dan?" vroeg Michael plagerig.

"O ja, met alle plezier."

Hij vond 't niet nodig, maar ik wou alles doen om nog wat te kunnen blijven, mits Paul nog niet naar huis wou, want ik nam aan dat we samen naar huis gebracht werden. Of Nick haalde ons op, wist eigenlijk niet. Michael zei dat als Paul weg wou hij me later wel apart naar huis bracht. Maar dat vond ik weer te veel gevraagd.

Ik stelde voor dat ik zodra ik m'n auto had bij hem langs zou komen. Hij reageerde wat afhoudend en ik voelde me zwaar teleurgesteld dat ie niet enthousiaster reageerde.

Ik draaide me naar 'm toe en begon z'n borst en schouders te kussen. Daarna tongde ik hem. Hij bleef kalm liggen maar ik merkte dat hij alweer opgewonden raakte en dat maakte mij helemaal hitsig. Ik kroop naar onder en zoende me een weg naar beneden. Ik hoorde hem zacht hijgen toen ik onder water over z'n pik en ballen begon te likken. Ik hield dat niet lang vol natuurlijk, maar hij gaf mee toen ik 'm bij de billen opbeurde en z'n kruis boven water kwam. Toen ik echter verder naar onder begon te likken plofte hij weer onder water. Ik kroop naar boven en zoende hem weer en gleed intussen met m'n hand tussen z'n benen. Met m'n vingers zocht ik me een weg naar z'n vagina. Ik gleed met m'n middelvinger naar binnen. Hij was nat.. M'n hart bonsde weer als een razende.

"Kalm Robbert," hijgde Michael.

"Toe, laat je me neuken," zeurde ik.

"Nee Rob.. je komt te snel klaar, dat wil ik niet."

"Ik beheers me echt.. ik kan 't heus wel," zeurde ik door.

"Dat kennen we.. Laten we maar gauw 't bad uitgaan voor je de boel laat lopen."

Ik keek hem beledigd aan, maar zakte toch wat van 'm af.

Ik bereidde me net voor 't bad te verlaten.. toen Branco en Fokke de badkamer kwamen binnenstormen. Druipnat, in zwembroek!

"Mogen wij in 't bad, we hebben 't koud," riep Fokke, terwijl hij z'n zwembroek uitdeed.

Ik wou net zeggen dat we er toch uitgingen, toen Michael zei:

"Kom er maar bij."

't Bad was groot zat, maar ik verwachtte protest en stond al half op.

"Ook goed, blijf maar lekker zitten jongens," riep Fokke vrolijk, terwijl hij met z'n kruis pal voor m'n neus voor me langs 't bad in schoof en t/o Michael plaatsnam. Branco kroop naast 'm t/o mij.

M'n paal werd door dit alles niet slapper, dat snap je wel en ik bloosde enigszins.

De joekel van Fokke was me wel opgevallen natuurlijk, maar ik durfde er niet meer naar te kijken. Ik wist überhaupt niet waar ik kijken moest, want dat zou me weleens m'n laatste stukje zelfbeheersing kunnen kosten. 't Liefst wilde ik eigenlijk maar zo gauw mogelijk met Michael 't bad verlaten en bij hem m'n zaad lozen. Maar anderzijds wou ik wel van dit spannende moment genieten. Zo'n kans kreeg ik niet dagelijks!

"Moet je niet hardlopen?" vroeg ik Branco maar, om mezelf af te leiden.

“Nee.. vandaag zwemsport met Fokke.. hè schatje?” zei hij, terwijl hij een hand over Fokke’s dijbeen liet glijden. Die keek geil opzij naar z’n vriend.

“Borstcrowlen of rugslag vandaag?” vroeg hij.

“Begin maar met borstcrowlen,” grinnikte Branco.

Fokke kwam prompt over Branco heenkruipe en begon hem te zoene. Ik keek tegen z’n blote reed aan, en zag de lul van Branco eronder groeien. Ik wendde m’n ogen maar af.

“Ho ho rustig, doe toch maar rugzwemmen,” lachte Branco.

Fokke draaide zich om en ging voor Branco zitten, met z’n rug tegen ‘m aan, recht tegenover mij. Branco streeelde hem over buik en borst. Ik durfde niet toe te kijken, maar kon niet vermijden dat ik Fokkes paal zag groeien tot ie bijna boven ‘t wateroppervlak uitstak.

Michael zat naast me kalm toe te kijken of er niets bijzonders te zien was.

“Zullen we er maar es uitgaan?” stelde ik hem maar voor, al wilde ik dolgraag nog even blijven. Ik voelde met toch te opgelaten. Vooral vanwege m’n eigen keiharde lul.

“Heb je haast.. zoals altijd?” vroeg Michael smalend terwijl hij veelbetekenend naar m’n kruis keek.

“Nee, nee.. ik niet.. maar ik wil niet in de weg zitten,” mompelde ik, terwijl ik weer even tersluiks naar Branco en Fokke keek.

“Plaats zat hoor.. zó groot is deze jongen ook weer niet,” grinnikte Branco, terwijl hij Fokke’s stevig bij de middel vastgreep en met z’n andere hand z’n staaf.

“Nog niet,” zei Fokke prompt.

Ik kon een giechel ook niet onderdrukken.

“Ga dan maar gauw van me af, voor je Robbert shockeert,” zei Branco, terwijl hij Fokke plagerig van zich afduwde.

“Robbert heeft vast wel es naar porno gekeken,” zei Fokke, terwijl hij uitdagend ging staan en met z’n geval heen en weer zwiepte. Ik keek er verlegen naar.

“Kom Fokke, gedraag je, ga zitten,” zei Michael.

“Michael kijkt er wel graag naar hoor, wil hij alleen niet toegeven,” zei Fokke tegen mij, terwijl hij ging zitten.

“Ik heb gewoon enige beschaving, jij niet,” zei Michael.

“Zeker op Sirius geleerd.. mm..,” sneerde Fokke.

“Zelfs m’n huisgenoten geloven me nog steeds niet, wat zijn dat nou voor vrienden hè?” vroeg Michael mij.

“Waardeloze.. echte vrienden geloven je,” zei ik vol kracht.

“Jij gelooft jezelf niet eens Miech,” zei Branco nu ook spottend.

Michael spatte een plens water naar ‘m toe, die hij prompt terugkreeg. We spetterden een poosje als kleuters tot Branco ons maande op te houden gezien ‘hij ‘t weer kon opdweilen natuurlijk.’

“Wil ik ook wel doen hoor,” zei ik, terwijl ik in z’n prachtige bruine ogen keek.

“Kijk, zo’n jongen heb ik nog es wat aan hè.. anderen bieden dat nou nooit aan,” zei Branco goedkeurend.

“Niet zeuren, Wouter en Arno en nog wel meer hebben ook zo vaak geholpen,” zei Michael.

“Ja, maar Rob heeft in die korte tijd al meer gedaan dan menig ander.. zoals laatst de tuin,” zei Branco weer.

“Wil ik vandaag ook wel weer doen hoor,” bood ik aan, verheugd over Branco’s complimenten.

“Hoeft niet hoor Rob, ik plaagde je maar met dat grasmaaien,” zei Michael.

“Jij wil je vrijertje voor je zelf hebben vanmiddag natuurlijk,” plaagde Branco hem.

“Tuurlijk.. ik deel ‘m met niemand,” grijnsde Michael, me tegen zich aan trekkende.

“Jij bent mijn meester Michael, jij mag alles voor mij beslissen,” grijnsde ik terug.

“Oké, kom es hier dan,” Michael trok me bij zich op schoot en hield me stevig vast. M’n paal, die even tot bedaren was gekomen tijdens ‘t watergevecht e.d. kwam weer snel overeind, zeker toen Michael tussen m’n benen begon te strelen. Ik zat met m’n benen zo’n beetje schuin naast die van Fokke tegenover me. Ik voelde z’n ogen op me gericht, maar ik durfde niet terug te kijken. Naar Branco al helemaal niet.

“Volgens mij heb ij nog een lesje zelfbeheersing nodig,” fluisterde Michael in m’n oor. Ik wilde ‘t liefst dat hij me ter plekke afrukte, desnoods onder ‘t oog van de 2 jongens tegenover ons. Ik stond strak van opwinding, m’n pik jeukte enorm en riep om aangeraakt te worden.

“Word je geil van Branco?” fluisterde Michael nu heel zachtjes in m’n oor. Maar ik had ‘t verstaan en trachtte hard om niet te blozen.

“Zeik niet,” zei ik bozig. Branco zat intussen heel relaxt onderuit gezakt. Fokke zakte ook wat onderuit en z’n benen kwamen tegen mijne. Ik trok mijne snel verder opzij. Hij ging hierop tegenover Branco zitten, naast Michael en mij. Hij sloeg z’n voeten op Branco’s schouders, zodat z’n kruis tegen die van Branco aan kwam te liggen. Branco streelde over Fokkes benen en drukte z’n ballen wat steviger tegen die van Fokke. Hij sloeg z’n ogen dicht en genoot zichtbaar. Ik durfde nu hij z’n ogen dicht had voor ‘t eerst es goed naar z’n lul te kijken. En godsamme ja, die was ook reusachtig! Scheelde niet veel met die van Fokke. En dan was ie nog niet eens helemaal stijf. Hij was ook mooi gevormd, beetje gebruind net als de rest van z’n lijf, mooi egaal.. Verder durfde ik niet te kijken, straks had iemand ‘t in de gaten. Michael had z’n handen onder m’n kont en kneedde nu m’n billen en de onderkant van m’n dijbenen. Ik ging dit echt niet lang meer houden, of ik wou of niet, dus zei ik toch maar weer tegen Michael: “Kom, ik wil eruit, ga je mee?”

“Ik wil erin,” fluisterde Michael terug.

“Blijf jij maar dan,” zei ik.

“Ik wil hierin,” fluisterde Michael weer, terwijl hij een vinger in m’n gat duwde. Ik ontplofte bijna, en kon een hijg niet tegenhouden.

“Michael, je kent de regel hè,” zei Branco, nog steeds met z’n ogen dicht.

“Ja baas, we gaan al,” grinnikte Michael. We stonden op. Terwijl ik tussen Fokke en Branco door ’t bad uitstapte voelde ik hun blikken op m’n kont gericht. En m’n pik waarschijnlijk, die kaarsrecht op en neer wipte en waar mogelijk al wat voorvocht uit sijpelde. Ik durfde zelf niet te kijken.

Ik sloeg snel m’n handdoek om en begon me af te drogen.

“Zal ik dat kontje van jou es lekker afdrogen?” vroeg Michael, en voor ik ’t wist had ie m’n handdoek uit m’n handen gerukt en wreef er nu stevig mee tussen m’n kruis, met één hand aan de voorkant, en één aan de achterkant. Ik hijgde voluit nu en trok hem naar me toe om hem begerig te zoenen.

Michael maakte zich los. “Schiet nou maar op,” grinnikte hij.

Terwijl we met de handdoeken om ons middel de badkamer verlieten riep ik nog even achterom: “Ik maak de badkamer straks wel schoon hè.”

“Is goed jongen, haast je niet,” riep Branco terug.

In Michaels kamer aangekomen smeekte ik nog één keer of ik hem niet mocht neuken, dan mocht hij mij daarna zo lang neuken als ie wou. Maar hij vond ’t de moeite niet voor die ene minuut die ik waarschijnlijk nog nodig zou hebben, en liet me nog langer in kwelling door m’n kloppende staaf met geen vinger aan te raken. Hij likte alleen m’n billen en kont terwijl ik met één been op het bed stond, de andere op de grond. Na een minuut of 5 deed hij zich een condoom om en begon me zo staande (ik met één voet op bed), met wat glijmiddel, van achter te neuken. Al snel tamelijk wild en onbeheerst. ’t Kostte moeite me tegen z’n wilde stoten staande te houden. Z’n gehijg in m’n nek maakte me helemaal wild.. Ik probeerde tegen de kracht en hitsigheid die van ’m uitging weerstand te bieden, maar z’n gehijg, z’n adem in m’n nek, ’t gestoot van z’n bekken tegen m’n kont, z’n dikke pik diep in m’n hol lieten me elke controle weer verliezen.. Ik voelde alles naar m’n eikel stromen en ’t kon elk moment uitbarsten. Maar ’t gebeurde niet.. Ik wilde m’n pik beetpakken, maar Michael duwde die weg.

“Laat je maar gaan Rob,” hijgde hij, terwijl hij m’n hand nog steeds vasthield. De andere hand had ik nodig me op m’n knie te steunen om niet om te vallen onder ’t heftige gestoot. Ik moest spuiten, het jeukte.. maar het lukte niet zonder aanraking.. wat een kwelling..

“Ik wil je neuken... ik moet je neu..ken..” hijgde ik. En verrek, Michael pakte een condoom die hij blijkbaar binnen handbereik had en schoof ’m over m’n jeukende pik. Ik vocht tegen m’n orgasme.. Michael zat nog in me en z’n handen die langs m’n pik gleden met de condoom weerhielden elk beetje controle dat ik er nog over had.

Maar net op tijd zat het ding om en liet hij me los. Ook gleed hij uit m’n hol en toen ik omkeek zag ik ’m z’n condoom afdoen... Ik dacht dat ik hem nu mocht gaan neuken, maar hij hield me vast van

achter en 2 tellen later voelde ik hem over m'n kont spuiten! Ik werd er zo geil van dat ik bijna spontaan uitbarstte.. maar ik hield 't nog steeds in, daar ik hoopte hem toch nog te mogen neuken.

En ja.. toen hij helemaal uitgespoten was duwde hij me ineens voorover op bed en zei: "Draai je om."

Ik draaide op m'n rug en hij kwam op over me heen zitten. Hij greep m'n pik en duwde hem naar z'n kut. Ik voelde hoe hij z'n natte schaamlippen over m'n eikel drukte en m'n pik ertussen gleeed. Hij hijgde nog steeds flink. Ik helemaal.. Mijn god wat was hij nat! Ik duwde m'n bekken naar boven om dieper in 'm te gaan. Ik kon 't nu echt niet lang meer houden, al deed ik m'n best. Ik had me al te lang beheerst, ik móést 't kwijt nu.. Twee, drie harde stoten en ik voelde alles uit me wegvloeien. Ik kneep in 't matras met m'n beide handen en stootte m'n hele balinhoud, totale lichaamsinhoud zelfs leek wel, met een wilde kreet eruit. Een golf van wellust trok door me heen en via m'n pik bij Michael naar binnen. Die nam m'n kreet over en mijn sidderende alle zinnen beroerende orgastische golf. Hij leek wel een weerwolf of iets van dien aard, met zoveel kracht hij hijgde en schokte en ten slotte op me neerviel.

De gevoelens van gelukzaligheid hielden nog een hele tijd aan, waarbij ik 't gevoel had te hallucineren, zo'n enorme extase bevond ik me in. Beelden van Branco's sexy grijns, Michaels begerige ogen en Fokkes enorme pik vloeiden in elkaar over, en ik kreunde nog zacht van genot na.

Na die minuten van totaal genot.. of was 't een kwartier.. een uur?..rolde Michael van me af.

"Je leert 't al Robbert," zei hij grijnzend.

"Wat?" vroeg ik wazig.

"Je beheersen.. Zie je wel dat 't dan veel fijner is?"

"Ja.. zeker.. ongelooflijk.. maar ik kwam nog te snel, 't spijt me, ik wou je langer neuken."

"'t Was perfect zo Rob, perfect," zei Michael ook nog half zwevend in een andere wereld volgens mij. Hij streek liefkozend een hand door m'n haar.

"Michael, ik hou van je," zei ik spontaan.

Hij grinnikte alleen wat. Ik kroop dicht tegen hem aan en wilde weer eeuwig zo blijven liggen.. Ik vergat alles om me heen. Dit moment was volmaakt, totaal volmaakt.

M'n kont had weer helemaal geen pijn gedaan. Ik voelde me heerlijk en ontspannen, sterk, evenwichtig, leeg, vol, warm, vol energie, moed en zelfvertrouwen. Ik had 't gevoel zo weer te kunnen neuken. Maar dat leek maar zo. Ik was totaal slap, en tamelijk uitgeput van de vrijpartij. Ik had nog wel wat willen slapen, zo lekker in Michaels armen en nestelde me nog dicht tegen 'm aan.

Maar de tijd vliegt helaas door, dus ja, we moesten al gauw toch opstaan, want Paul klopte aan de deur dat ie zo naar huis ging. Ik zei dat ik toch maar gelijk mee ging. Ik wou Michael niet lastig vallen me extra weg te brengen.

"Ik maak alleen nog effe snel de badkamer schoon," zei ik.

"Dat doe ik wel joh, ga maar," zei Michael. Maar zo ben ik niet, beloofd was beloofd. Dus snel maakte ik samen met Michael 't bad en de vloer schoon.

Daarna bracht Jesse ons naar huis.

Paul bleef bij Nick slapen deze avond. Die was al thuis en vroeg wat kriegel waar we zo lang waren gebleven. Ik zei maar gauw dat 't mijn schuld was, wat in feite ook zo was. Al kreeg ik wel de indruk dat Paul 't goed te pakken had van Jesse.

Ik belde natuurlijk Mano nog op ons vaste tijdstip en vertelde van m'n avonturen. Hij had gelukkig ook 't nodige beleefd met twee(!) sergeants, dus we stonden quitte. Hij wilde nu wel weten of Michael over het zelfde natuurwonder beschikte als Jesse. Ik zei dat ie dat hem zelf moest vragen, maar hij bleef net zolang doorzeuren dat ik 't tenslotte maar beaamde. Ik zei echter nog niet dat ik hem ook geneukt had, zij het maar een minuut. En ik zei hem dat ie als ie ooit wat met Michael kreeg net moest doen of ie 't nog niet wist.. Hij vond 't verrassingseffect vast leuker.

Ma 20/di. 21 juni

Die dinsdag wou ik de garage van de Suzuki bellen (ik had op advies van Branco me beheerst niet maandag al te bellen), maar Nick bood me aan me erlangs te rijden. Dan kon ik beter laten merken dat ik nog twijfelde.

Dus zo gezegd zo gedaan. Gelukkig stond de Suzuki er nog. Ik vroeg er nog wat kritische vragen over, Nick ook. En wat denk je, de verkoper deed zo f 1000,- van de vraagprijs af. Dat was voor mij aanleiding niet langer te aarzelen en ik nam 'm.

Hij zou 'm klaarmaken, en ik kon 'm gelijk de volgende dag ophalen!

Ik was dolblij. Nick vond 'm ook heel leuk, en lekker klein, ideaal met parkeren in Amsterdam

Wo.22 juni

Dus woensdag na 't werk haalde ik 'm op. Thuis wou Nick ook meteen een stukje met me rijden. We reden dus een blokje om. 't Was een heerlijk pittig autootje, reed en schakelde soepel, ik genoot ervan. Ik liet Nick ook heel even rijden, verder zat hij naast mij. Hij was een goede rijder, geen bemoeizucht, alleen nuttige aanwijzingen.

Ik ging er die avond gelijk mee naar dansles.

Ik wou er de volgende dag mee naar Michael, dus na dansen belde ik hem op. Hij kon zowaar! Hij vroeg of Paul en Nick ook meekwamen. Ze waren er, dus ik vroeg het ze gelijk. Paul wou wel, daar Jesse er dus zou zijn. Maar Nick vond 't te snel achter elkaar.

"Je bent liever bij Jesse dan bij mij," zei hij kribbig. Ze kregen er bijna ruzie om, wat ik weer zo'n beetje wist te sussen. Ik zei dat ik toch liever alleen ging, om wat rij-ervaring op te doen, voor ik anderen meenam. Bovendien was achterin heel krap zitten.

Jesse zou de volgende dag toch weer naar Timo komen, daar zou Paul 'm dus weer zien.

51. Bovernaardse kwaliteiten

do. 23 juni

Donderdagavond reed ik dus in m'n nieuwe pronkstuk naar Zuiddorp. 't Was even zoeken naar 't huis, al had ik wel paar keer meegereden intussen met anderen. Zolang ik niet zelf reed lette ik nooit op, en in 't donker over al die polderweggetjes was 't moeilijk vinden. Ik was dus vrij laat, maar ik bleef toch slapen. Nina paste weer op Maatje. Die verwaarloosde ik wel wat laatste tijd, maar ja, voor Michael had ik alles over.

Ik had 'm vreselijk gemist sinds zondag en constant over hem gefantaseerd. Toen ik 'm zag sloeg m'n hart meteen al weer over, en ik omhelsde hem uitgebreid. Hij duwde zich lachend van me af en zei: "Je doet of je me maanden niet gezien hebt."

"Zo voelt 't ook."

"Heb je je flitsende karretje bij je?" vroeg ie, en ik wees 'm ernaar. De andere jongens kwamen er ook bij. Nadat ze 'm allemaal uitgebreid bewonderd hadden gingen we op 't terras zitten. 't Was een heerlijke zomeravond.

Gerben was er ook, die bleef bij Julien slapen begreep ik. Julien had 'm gebeld nadat ik had doorgegeven dat Paul en Nick niet meekwamen. Blijkbaar was ie wat van plan geweest met Nick! Jesse was er niet, die was net naar een vriend vertrokken. Tja, Paul en Nick hadden een leuke avond kunnen hebben als ze meegekomen waren.

Maar goed, ik had wel een leuke avond.. meer dan leuk. 't Liefs was ik meteen met Michael naar de slaapkamer vertrokken, maar ik wou niet weer te ongeduldig overkomen.

't Was ook lekker zo buiten zitten. Fokke en Branco kwamen er ook nog even bij zitten, maar Branco vertrok weer. Moest werk van z'n leerlingen beoordelen.

Julien vroeg of ik zin had zaterdag met Mano, Paul en Nick te komen, om een ritje met mijn auto en zijn motor naar zee te maken, als 't nog zulk lekker weer was.

Dat zag ik wel zitten en ik beloofde 't met de jongens te bespreken. Ik wou liefst dat Michael ook meekwam, maar die zei dat ik Mano toch wel meer aandacht zou geven dan. Tja.. dat was een gewetensvraag.. Ik moest er nog maar es over denken. Stiekem wou ik liever met Michael gaan, misschien volgend weekend, als Mano weer in 't weekend dienst had. Hij had dan militaire oefening op Vlieland.

Ik vroeg Fokke of hij en Branco dan ook meekwamen.

"Denk 't niet, zaterdags heb ik meestal ergens een wedstrijd, en Branco heeft geloof ik een tennistoernooi," zei Fokke.

“O jammer nou,” zei ik beetje ballorig, daar ik al wat aangeschoten begon te raken van m’n 2^e Bloody Mary waar ik aan zat.

“Heb je aan Mano, Michael, Julien en Paul en Nick niet genoeg dan?” vroeg Fokke beetje spottend.

“Tuurlijk wel.. maar hoe meer zielen hoe meer vreugd.”

“Of hoe meer pikken hoe meer vreugd,” smaalde Michael nu.

“Doel je nou op mij of in ’t algemeen?” vroeg ik ietwat gepikeerd.

“In ’t algemeen.. en jou in ’t bijzonder,” zei Michael plagend.

“Ik denk dat jij er meer hebt gehad dan ik.”

“Ik ben dan ook al 5000 jaar oud,” zei Michael.

“Pas 15 jaar op aarde toch?” vroeg ik.

“Michael hou nou es op met die onzin,” viel Fokke er wat chagrijnig tussen.

“Je weet dat ’t zo is Fokke, waarom wil je dat toch niet aan de buitenwereld toegeven?” vroeg Michael serieus.

“Eén gek in dit huis is wel genoeg,” zei hij terug.

“Ik heb liever een heel gekkenhuis, daar voel ik me thuis,” grapte Michael.

“Ik ook,” viel ik hem bij,” hoe meer gekken, hoe meer vreugd.”

“Zo is ’t maar,” zei Julien olijk, die net was komen aanlopen met Gerben waar ie net de deur voor had opengemaakt. Hij begon zich uit te kleden en vroeg: “Wie gaat er mee zwemmen?”

“Ik!” riep Gerben en hij begon ook z’n kleren uit te doen. Ik vond hem eigenlijk ook best een stuk en ik keek verlekkerd toe.

“Goed idee,” zei Fokke en hij volgde het voorbeeld van de andere twee.

“Zullen wij ook?” vroeg Michael me.

“Ik wacht liever tot ’t wat rustiger is in ’t bad,” zei ik terug, met een geil lachje.

“Of wacht je tot Branco komt?” vroeg Michael beetje spottend.

“Hoezo dat nou weer? Ik heb hier genoeg om te kijken toch?”

“Ik zie echt wel waar jouw voorkeuren naar uitgaan,” grinnikte Michael.

“O.. hoe zie je dat dan?”

“Je blik.. je pik..”

Ik gaf ‘m een plagerig stootje.

“Ik wil alleen jou Michael, snap dat dan. Zo iemand als jij.. die valt niet te evenaren.. Behalve Mano ben ik nog nooit zo verliefd op iemand geweest.”

“Dat zeg je bij allemaal,” zei Michael weer spottend.

“Niet waar.. vraag 't maar na.. En zo wel, toen had ik jou nog niet gehad, dus wist niet beter.”

Michael staaarde me even spottend aan en zei toen:

“Dat vind ik zo leuk aan jou, je ogen en je pik kunnen absoluut niet liegen.”

Ik gaf 'm weer een kwasi boze duw. Hij pakte m'n arm beet en trok me naar zich toe. Ik viel half bij 'm op schoot en we begonnen te zoenen.

M'n hart maakte weer salto's en onder z'n gestreel en geknijp raakte ik zo geil dat ik gewoon zin kreeg m'n geilheid in z'n mond te spugen. Ik wou net voorstellen naar boven te gaan, toen hij zich losmaakte en zei: “Rustig aan Rob, we hebben nog de hele avond.”

“Die wil ik verder met jou doorbrengen, in bed. Of in 't bubbelbad. Kom je?”

“Beheersing Rob.. Wanneer leer je dat nou?”

“Bij jou in de buurt nooit.”

“ En bij Branco in de buurt ook niet,” spotte Michael.

“Hoe kom je daar nou toch bij? Oké, hij is een stuk, maar ik heb niks met hem en hoef dat ook niet.”

“Nee, je krijgt alleen een stijve van hem.”

“Laatst in bad kwam echt door jou, en niet door hem, of Fokke, geloof me nou.”

“En tijdens 't joggen?”

“Wat.. joggen? Waar heb je 't over?” vroeg ik onschuldig, m'n opkomende ongerustheid verbergend.

“Jij hebt toch poosje terug met Branco gejogd,” zei Michael op een toon die me nog argwanender maakte... Hij zou toch niet op één of andere manier achter mijn blunder zijn gekomen?

“Och, dat is al maanden geleden,” zei ik zo argeloos mogelijk, “wat is daarmee?”

“Dat derde been van jou wou toen geloof ik niet zo hard mee hollen, niet?”

Nu schrok ik echt. Verdomme, had Branco het toch verteld?

“Van wie heb je dat nou weer gehoord?” vroeg ik geïrriteerd.

“Ik zei toch al, onze muren hebben oortjes. Ik hoor alles in de kamer naast me.”

“Wat heb je dan gehoord?”

“Nou.. ik hoorde alleen Fokke. Als die lol heeft, dan wordt ie nogal luidruchtig. Hij riep laatst bulderend van het lachen: ‘Stond ie zich te rukken?!’ Ik kon niet horen wat Branco zei, maar Fokke zei toen: ‘Die Rob.. haha, wat een grap. Letterlijk een hardloper.’

Ik ben toen naar hun kamer gegaan om te vragen of 't wat zachter kon daar ik wou slapen, en vroeg meteen maar wat er zo grappig was. Toen zei Fokke: ‘weet je nog dat Branco met Robbert ging joggen tijdje terug’ en daarna smoorde Branco hem de mond. Maar ik ben natuurlijk niet achterlijk..

Ik kon één en ander bij mekaar optellen en 't sommetje was duidelijk." Michael keek me grinnikend aan, en ik probeerde m'n opkomend schaamrood tegen te houden.

"Nou, 't zegt helemaal niks. Ik heb niks bijzonders gedaan tijdens 't joggen met Branco, dus hou er nou maar over op," zei ik chagrijnig.

"Ik heb later nog wel wat meer details losgekregen, dus je hoeft 't echt niet te ontkennen, Rob. 't Geeft toch ook niks, waarvoor schaam je je nou eigenlijk?"

"Nergens voor. Ik erger me alleen dat jullie alles van mij schijnen te weten, en zelf vertellen jullie nooit wat. Hoe vaak doe jij 't met Branco? En met Fokke? En Julien? Vertel me daar es wat over. Of ben jij altijd beheerst? Heb ik weinig van gemerkt de laatste paar keer. Je bent erger dan ik als je eenmaal loskomt."

"Is 't belangrijk voor je te weten wat ik allemaal met wie doe in bed?"

"Op zich niet, maar ik wil quitte staan, net zoveel van jou weten als jij van mij."

"Je weet 't belangrijkste al."

"Wat dan?"

"Dat ik van Sirius kom en tweeslachtig ben. Dat zijn m'n twee grootste geheimen die ik alleen met intimi deel."

"Dat van Sirius bezuin je overal rond."

"Nee echt niet, alleen bij mensen die ik serieus genoeg acht om me enigszins te geloven. Als mensen naar 'n leeftijd vragen zeg ik wel eerlijk 5000 jaar, omdat ik weet dat ze dat toch niet geloven, maar dan meestal ook niet verder vragen. Zo wel, dan zeg ik iets als: dat geloof je toch niet. Of: ik ben niet van deze aarde. Dan lachen ze meestal alleen nog maar en houden erover op. Alleen diepzinnige mensen vragen door."

"'t Zal wel," zei ik, nog steeds chagrijnig. Waarom liet ik me altijd door hem om de tuin leiden?"

"Ik weet eigenlijk helemaal niks van jou," ging ik dan ook verder.

"Wat wil je dan nog weten?"

"Waar je allemaal geweest bent, wat je in Denemarken deed, waar je ouders zijn, je aardse ouders dan, hoe vaak en met wie je seks hebt etc."

"M'n aardse ouders zijn dood. Ik ben op Sirius en nog wat sterren geweest en op aarde in Denemarken, Rusland, Duitsland, Engeland, Egypte, Tsjechoslowakije, Frankrijk.. uh.. Italië.. uh.. even denken, oja Finland.."

"Hou maar op, ik bedoel, waar heb je allemaal gewoond? Je vakanties zijn niet zo belangrijk."

"Op aarde in Denemarken, Duitsland en Nederland."

"Voor je werk?"

"Ja, en studie."

“Hoe lang doe je dit werk al?”

“Ruim 10 jaar, daarvoor heb ik 5 à 6 jaar op aarde gestudeerd, en daarvoor op Sirius.”

“Had je daar ook familie? Behalve Jesse?”

“Daar is iedereen je familie. Het is daar of je iedereen kent. Je woont er al honderden of duizenden jaren, dus je hebt iedereen al es ontmoet. Soms weet je 't niet bewust meer, maar onbewust is er altijd direct een herkenning, een vertrouwd gevoel. Daardoor voelt iedereen zich er altijd op z'n gemak. Iedereen mag er zijn zoals ie is. Men vertrouwt elkaar en heeft niet de neiging elkaar te overtroeven.”

“Kan ik niet naar Sirius?”

Michael lachte.

“Dat wordt voor jou beslist, waar je plaats en tijd is.. Daar kun je zelf niet veel voor doen, je onbewuste stuurt je daarheen waar je verlangen is.”

“Naar jou dus,” zei ik en ik koesterde me tegen hem aan. “Hier en nu met jou is volmaakt,” fluisterde ik erachteraan.

We zaten een poosje zwijgend in elkaar verstrengeld toen de andere jongens nat, naakt en joelend terug uit 't zwembad kwamen en vroegen of we handdoeken voor ze wilden pakken, waren ze vergeten.

Op een mopperig ‘doe 't zelf’ van Michael vertrokken ze met z'n allen nat naar boven.

“Zie je, nu gaan zij in 't bubbelbad en zijn wij te laat,” zei ik.

“Jagen we ze er toch uit,” zei Michael nuchter.

“Hoeft niet hoor, ik vind 't overal met jou goed. Al was 't op de Noordpool,” zwijmelde ik. Michael lachte weer.

“Zullen we even zwemmen?” stelde hij voor. Dat vond ik goed. Michael haalde handdoeken en even later zwommen we samen naakt in 't zwembad. Ik had m'n fototoestel meegenomen, en had eerst nog wat foto's van Michael gemaakt. Hij wilde wel met z'n onderlijf onder water blijven voor de foto, maar dat was al geil genoeg. Ik kon 'm niet lang weerstaan en dook bij 'm in bad, waar hij ook wat foto's van mij wou maken. Ik vond 't goed onder voorwaarde dat ik een foto van z'n kont mocht maken. Hij liet één foto toe, terwijl hij op de zwembadrand hing. Ik kwam zo dichtbij mogelijk met de camera. Daarna legde ik die voor 'm op de kant weg, en hing intussen van achter over 'm heen.

Het kostte me moeite niet aan z'n poesje te zitten hoe hij zo lekker met z'n kont naar me toe zat. Ik streelde hem tussen z'n benen, maar toen draaide hij zich om en duwde me 't water in. Daar dolden we door, grepen elkaar overal, omhelsden elkaar. Ik verlangde erg z'n kut weer te voelen. Ik moest me echt beheersen er niet naar te tasten. Toen ik toch één poging deed duwde hij me kopje onder en hield me er zeker een halve minuut. Het lukte me niet me te bevrijden, hij was behoorlijk sterk. Toen hij me eindelijk los liet snakte ik naar adem.

“Ben je gek Michael, wil je me vermoorden?” vroeg ik kwaad.

“Als je kalm blijft kun je wel 5 minuten onder water blijven.”

“Kun jij dat dan? Heb je kieuwen, op Sirius gekregen ofzo?” vroeg ik smalend.

“Heb je een horloge?”

“Nee..”

“Tel maar dan,” en Michael dook onder water. Ik begon de seconden te tellen. Na 100 tellen was ie nog niet boven. Ik tikte hem ongerust aan. Hij duwde afwerend m'n arm weg. Goed, hij leefde nog dus. Ik telde door, steeds hem even aantikkend, of kietelend, om een teken van leven te krijgen, want hij maakte me steeds ongeruster. Na ruim 200 tellen kwam hij boven.

“Waarom leid je me steeds af, zo raak ik energie kwijt,” zei hij geërgerd.

“Sorry, ik was bang dat je dood was,” zei ik terug.

“Ik weet heus wel wanneer ik moet stoppen. Nog een keer maar.. als je me wel met rust laat.”

“Ik vind 't eng.. wil je af en toe even bewegen dan? Zodat ik zie dat je leeft?”

Dat vond hij goed en hij dook weer onder water. Dit keer hield hij 't ruim 300 tellen vol!

Intussen was Branco gearriveerd, in zwembroek. Ik waarschuwde hem te wachten, wijzend op Michael, en Branco was aan de rand van het zwembad gaan zitten. Ik telde ondertussen hardop door. Toen Michael boven kwam zei Branco:

“Heb je je kunstje weer vertoond Miech?”

“Anders geloofde Rob me niet,” zei Michael terug.

“Je bent een wonder Michael, echt. Ik geloof meer en meer dat je geen normaal mens bent. Je kunt hiermee rijk worden weet je dat?” zei ik vol bewondering.

“Ik ben niet op aarde om rijk te worden,” was Michaels droge reactie. Hij dook weer onder en zwom een rondje onder water.

“'t Is raar maar waar,” zei Branco tegen mij. “we hebben wel meer gekke dingen met hem meegemaakt.”

“O.. Zoals wat?” vroeg ik gretig.

“Daar mogen we niet over praten van hem. Hij bepaalt wat ie aan anderen over zichzelf vertelt.”

“Mag ik die regel ook instellen.. en wil je die dan ook respecteren?” vroeg ik, hem nors aankijkend.

“Ja, hoezo dan.. Ik heb niks over jou verteld hoor.”

“Hoe weet Michael 't dan, van die keer in 't bos, met 't joggen. Je weet wel..”

“O dat.” Branco lachte zachtjes.

Michael was weer boven water en zwom langs ons heen.

“Ja dat.. Je hebt 't toch aan Fokke verteld, en aan Michael, of Fokke heeft 't doorverteld,” zei ik nog steeds nors.

“Michael heeft sensoren op z’n hoofd,” lachte Branco nog steeds.

“Maar je zou ook niks tegen Fokke vertellen.”

“Ja sjemig, tegenover Fokke kan ik gewoon niks geheim houden. Het viel hem op dat jij een stijve kreeg toen wij laatst in bad stapten en daar kletsten we over en hij dacht dat ik een oogje op jou had. Hij deed jaloerzig enzo, en zo kwam ’t gesprek op die middag dat we waren wezen joggen. Hij begon me erover uit te horen, en Fokke weet meteen wanneer ik iets verzwijg. Dus ja, toen heb ik ’t maar verteld.”

“En Fokke heeft de smeuiïge details doorverteld aan Michael.”

“Ik weet niet hoe die ’t weet, eerlijk niet.”

“Hij zegt dat ie wat door de muren heeft gehoord en de rest heeft losgepeuterd bij jullie.”

“Ik heb hem niks verteld, en Fokke vast ook niet. Maar eerlijk, verder weet er niemand van, daar kun je op vertrouwen.”

“Ik vertrouw niks meer... vooral m’n eigen pik niet,” voegde ik maar met een grijns toe om niet al te boos te klinken. En ik begon inderdaad ook echt alweer de controle te verliezen. Ik was de hele avond al hitsig door Michael, en nu nog es de sexy Branco vlak voor m’n neus.. dat werd te veel. Ik moest mezelf bedwingen om m’n ogen niet over z’n mooie gespierde lijf te laten dwalen. Dan zou ik zeker in katzwijn vallen. Omgekeerd zat hij mij wel vermaakt van top tot teen te bekijken, en ik zwom maar gauw weg, achter Michael aan. Die duwde ik tegen de kant zodra die daar aangeland was. Hij voelde natuurlijk m’n stijve tegen zich aan, want hij draaide zich naar me toe en kneep in m’n geval.

“Staat ie weer rechtop Rob?” vroeg ie grijnzend.

“Zullen we nu naar boven gaan, Miech, alsjeblieft.. voor er ongelukken gebeuren.”

“Michael, kwel die jongen niet zo,” riep Branco in ’t voorbij zwemmen.

“Ik denk dat jij de kweller bent,” grinnikte Michael terug.

“Laat me los Michael, anders sla ik je,” zei ik bozig. Hij kneep alleen maar harder in m’n staaf.

“Ik wil geen rotzooi in ’t bad, dat weten jullie hè,” riep Branco, de opmerking van Michael negerend.

“Oké, laten we dan maar gaan,” zei Michael en hij liet me eindelijk los.

Ik moest even blijven staan om bij te komen. Gelukkig reikte Michael me de handdoek aan, zodat ik die gelijk kon omdoen toen ik uit ’t bad klom.

“Ik haal boven niet, zullen we ’t hier op ’t gras doen?” vroeg ik, terwijl we terugliepen.

“Niet met die muggen,” zei Michael, stug doorlopend.

Ik kon amper lopen, wilde hem ’t liefst ter plekke bespringen.

Michael wilde douchen, maar de badkamerdeur was op slot en ze wilden ons er niet inlaten. Dus maar linea recta naar de slaapkamer, wat ik ook ’t liefst wou op dat moment.

Michael duwde me op ’t bed en ik wachtte vol ongeduld tot hij bij me kwam.

Maar hij bleef staan.

“Kom je nou?” vroeg ik.

Hij keek me alleen maar aan en bleef rustig staan, zich nog wat nadrogend.

“Wat sta je daar nou?” vroeg ik weer ongeduldig.

“Bedenken wat ik met je ga doen.”

“Moet je daarover denken? Ik weet wel wat hoor.” M’n ogen gleden gulzig over de stukjes lichaam van ‘m die vrij kwamen na ‘t afdrogen.

“Ja.. jij wil maar één ding.. verder dan je pik kan je niet denken.”

“Wat wil jij dan doen? SM? ..’t lijkt me wel spannend als je me vastbindt.”

Michael zei weer niks en droogde sloom z’n enkels en voeten af.

“Of slaan?” ging ik maar verder.

“Wil je dat?” vroeg Michael nu.

“Nee, ik wil dat je bij me komt, nu..”

Michael grijnsde en liep toen op z’n gemak de kamer rond. Hij pakte wat uit een kast. Kaarsen zag ik al gauw. En lucifers. Hij zette de kaarsen hier en daar neer en stak ze aan.

“Ga je er een romantisch avondje van maken?” vroeg ik.

“Nee,” was ‘t korte antwoord.

De laatste kaars zette hij op ‘t nachtkastje naast ‘t bed.

Ik popelde van verlangen naar hem en raakte meer en meer ongeduldig. Ik wilde hem zoenen, omhelzen.. neuken.

Hij pakte weer iets. Een veer zag ik even later. Gewoon een vogelveertje.

Toen kwam ie eindelijk over me heen op ‘t bed zitten. Ik lag op m’n rug. Hij zat wijdbeens over me heen en begon met de veer over m’n borst, tepels en buik te strelen. De opwindinigscriebels maakte plaats voor echte kriebels en ik kronkelde en giechelde.

“Ontspan je nou,” zei Michael.

“Dat lukt niet, kom, geef me een condoom, dan neuk ik je in je lekkere pruim.” Want de ergste ‘kriebel’ zat in m’n kruis.

Michael reageerde niet. In plaats daarvan begon hij met de veer nu m’n harde staaf te kriebelen. Ik hijgde.

“Ik wil neuken Miech..” protesteerde ik weer.

“Kindertjes die vragen.. worden tot moes geslagen,” zei Michael kalm.

“Toe nou.. ik verlang zo naar je..” zeurde ik door.

“Je luistert niet hè..”

“Jawel.. neuk mij dan, is ook goed.”

“Ik zei niks over neuken.”

Michael legde de veer weg en pakte de kaars van het nachtkastje.

“Nee hè.. geen kaarsvet toch hè?” riep ik angstig.

“Ontspan nou maar.”

“Kan ik niet.”

“Beeld je in dat 't ijs is.”

“Toe nou.. ik wil dat niet.”

Michael boog z'n hoofd naar de mijne en zei zachtjes: “Relax, laat 't maar allemaal aan mij over, je kunt me vertrouwen.”

Ik was zo opgewonden dat 't me eigenlijk niet uitmaakte wat hij deed. Als hij maar bij me was en ik z'n heerlijke ogen en lichaam kon zien. Van z'n aanwezigheid alleen al raakte ik buiten zinnen. Zijn pik stond ook stijf en dat maakte me nog hitsiger.

Hij zat op m'n onderbuik nu, terwijl hij de kaars boven m'n bast hield. Ik keek angstig toe.

Hij schoof wat naar achter en greep m'n staaf beet, precies op 't moment dat ik een brandend gevoel op m'n linker tepel voelde. Daarna liet hij wat kaarsvet op m'n rechter tepel druppelen. Ik gaf beide keren een kreet van pijn, en genot tegelijk daar hij m'n pik beethad. Ik voelde energie door m'n lichaam stromen. De pijn en 't genot vloeiden samen en versterkten elkaar, waardoor ik weer flink de kluts kwijt raakte. Michael drupte wat op 't midden van m'n buik, terwijl hij stevig in m'n pik kneep.

“Auw...oké.. zullen we nu weer normaal doen?” vroeg ik hijgend.

“Goed dan,” zei Michael en hij stond op en zette de kaars weg. Hij ging op een stoel in de hoek van de kamer zitten en keek koel voor zich uit.

“Wat doe je nou Michael?”

“Normaal.”

“Vind je dat normaal? Mij laten hunkeren in m'n eentje?”

“Wat vind jij dan normaal?”

“Jou in je kut neuken.. of in je kont desnoods. Als je maar bij me komt.. zonder voorwerpen.”

Michael kwam weer naar me toe.

“Ik laat me niet zo gauw neuken zei ik toch,” zei hij, terwijl hij weer over me heen kwam zitten. Ik keek hem smekend aan.

“Oké dan.” Hij pakte een condoom en deed die tergend langzaam over m'n pik. Ik wou hem al naar me toe trekken om hem te gaan neuken, maar hij ging naast me liggen, op z'n buik, terwijl hij me de fles glijmiddel naast 't bed aanreikte.

“In m'n kont dan maar,” zei hij.

Ik was al blij zat en dook als een dolle stier over hem heen.

“Wacht.. heb ik gezegd nu meteen?”

“Nee.. maar..”

“Oké dan, pak die kaars.”

“Wat.. moet ik jou..?”

“Pak nou maar.”

Ik pakte braaf de kaars van het nachtkastje.

“Oké, ga weer rechtop zitten en laat 't kaarsvet over m'n rug lopen.”

“Weet je 't zeker.. ik heb dit nog nooit gedaan. Ik weet niet..”

“Doe nou maar gewoon.”

Heel voorzichtig liet ik een drupje kaarsvet van grote hoogte op z'n schouderblad vallen.

“Meer Rob.. je doet me geen pijn.”

Ik liet een aardige scheut over z'n rugwervel lopen.

Michael schokte, maar maakte geen enkel geluid.

“Goedzo, ga zo door,” zei hij alleen.

“'t kaarsvet is bijna op,” zei ik.

“Dan pak je een andere kaars.. maar ga nou maar door.”

Ik liet over z'n hele rug kaarsvet vallen en Michael sidderde alsof hij er werkelijk van genoot.

“Nu wat over m'n kont.”

De laatste paar druppels van het kaarsvet liet ik op z'n billen druppen en Michael leek 't nog steeds heerlijk te vinden.

“Nu een beetje met die veer kriebelen,” commandeerde hij. Ik deed wat hij vroeg. Van z'n rug naar z'n billen en weer terug.

“Mag ik je nou eindelijk neuken?” vroeg ik daarna, terwijl ik over hem heen boog.

“Oké, maar rustig aan.”

“Goed baas,” grinnikte ik en ik begon z'n kont te strelen, en daarna te vingeren met 't glijmiddel.

Ik raakte echter weer zo opgewonden dat ik toch mogelijk net iets te wild zijn benen verder uit elkaar trok en m'n pik tussen z'n billen duwde. Maar hij protesteerde niet, dus ik ging voorzichtig verder.

Z'n hol voelde heerlijk.. haast net zo lekker als z'n kut. Ik gleeed er makkelijk in, en m'n maag kromp ineens van totale opwinding. Ik voelde dat ik zo kon klaarkomen en deed daarom extra rustig, al was de neiging groot er flink op los te stoten. Ik kreunde en hijgde wel snel. Michael ook, en al gauw kon ik niet langer meer zachtjes doen en beukte ik erop los. Ik was zo over de kook dat ik 'm in z'n nek moest bijten van geilheid. Ik voelde me totaal overladen met energie en binnen de kortste keren ontladde zich alles.. Bij Michael echter ook op 't zelfde moment als ik.. Hij sidderde hevig en kronkelde en kreunde, en toen ik onder hem tastte naar z'n eikel voelde ik nog net de laatste stralen eruit spuiten. Ik beet nog wat zachtjes na in z'n schouder en omklemde hem, langzaam uitschokkend en bevend.

Vr. 24 juni

Na weer een heerlijke nacht met Michael ging ik de volgende dag vol energie naar 't werk.

De dagen erna was ik helemaal vol van hem.

Ik haalde Mano vrijdagavond van het station, met m'n autootje natuurlijk, al was 't parkeerterrein.

Mano was nieuwsgierig naar m'n auto, dus we holden half 't station uit.

Hij vond m'n auto geweldig en wou 'm 't liefst meteen 'inwijden' met een goede neukpartij. Maar dat viel toch wat op midden in de stad, dus we besloten nog maar even geduld te hebben en thuis lekker in alle privacy en ruimte op bed te neuken.

We hadden 't weer zalig samen. Maar ik zat met m'n hoofd bij Michael. Ik was dit keer stiekem wel blij dat Mano volgend weekend weg was, dan kon ik naar Michael.

Morgen naar zee ging waarschijnlijk niet door, daar er slecht weer was voorspeld. En Paul en Nick konden ook niet mee. Die hadden een bruiloftsfeest bij familie van Paul.

Mano vond 't niet leuk als ik volgend weekend zonder hem ging, maar begreep ook dat ik niet 't hele weekend thuis ging zitten kniezen.

Ik vertelde hem en Paul en Nick van m'n fantastische avond bij Michael, en dat Julien Nick had verwacht. Nu baalden ze toch wel dat ze niet meegekomen waren. Maar volgend weekend met z'n allen naar zee zagen ze wel zitten. De party ging trouwens niet door dat weekend, vanwege vakantie van Branco en Fokke. 't Was vroeg schoolvakantie dit jaar. Zij gingen dus ook niet mee naar 't strand.

Die avond na 't oefenen met de band ging ik naar Timo, waar de anderen al waren (Mano was met Paul en Nick meegereden). Michael zou er helaas niet zijn had ie me al gezegd. Ik ging lekker met m'n nieuwe auto, al kon ik dan niet drinken. Ik moest 'm toch even showen.

Timo reageerde enthousiast. Minder enthousiast was ie over de strandplannen volgend weekend, waar Julien en Jesse, die er wel waren, al van verteld hadden. Hij kon natuurlijk wel meekomen, maar Timo zag wel in dat ik alleen maar oog voor Michael had nu, en toen Julien vertelde dat Nick bij hem achterop de motor ging zei hij mokkend: "laat ook maar".

Za. 25 juni

De rest van 't weekend vermaakte ik me vooral met Mano. Hij had spannende verhalen over de sergeants die hij had verleid. De ene was echt een geile stoere kerel volgens hem.

We maakten zoveel mogelijk ritjes met m'n nieuwe autootje. Hij reed heerlijk, en ook erin 'rijden' ging best, testten we uit op een achteraf plekje in een berm. 't Was wat krap op de rechter voorstoel, maar 't was wel spannend. Ik moest eigenlijk wel iets verzinnen om de zij en achterraut te bedekken, zodat we niet te zien waren. Ik had wel een scherm voor op de voorruit.

Hella installeerde een bakkie voor me in de auto, die ik tweedehands op de kop had getikt. Zo kon ik met 't thuisfront praten als ik niet al te ver weg was (bereik van 15 km. ofzo). 't Was eigenlijk

verboden, deze bak, maar dat zag de politie niet gauw beweerde ze. Ze zette hem zoveel mogelijk verdekt onder 't dashboard.

Ik schoot m'n fotorolletje vol op Mano, Maatje, en m'n nieuwe Suzuki, zodat ik 't die zaterdag gelijk weg kon brengen. Hopelijk waren de foto's dinsdag klaar.

Ik bracht ze natuurlijk naar een anonieme zaak, geen fotozaak waar ze de foto's zelf ontwikkelden. Daar lieten ze de foto's altijd nog zien ook als je ze ophaalde.. ik zag 't al voor me!

Zo 26 juni

Zondag vloog de tijd om en 't was weer zwaar om afscheid te nemen. Dat deden we al zondagavond, want maandagochtend ging hij zo vroeg weg dat ik tegenwoordig maar bleef slapen. Ik kon nu eenmaal slecht vroeg opstaan. Mano vond 't niet erg. Dit keer bracht Nick 'm trouwens naar 't station, daar hij ook vroeg moest werken.

52. Strand

Ma. 27 juni-vr.1 juli

Die week waren de weersberichten goed voor 't weekend en ik maakte plannen met Michael voor zaterdag. Ik verheugde me er vreselijk op.. ik was echt helemaal vervuld van Michael en kon aan niets en niemand anders meer denken.

Hij kon helaas de hele week niet, anders was ik naar 'm toegegaan. Ook vrijdag kwam ie weer niet naar Timo, dus ging ik ook niet. Nick en Paul bleven ook thuis, zodat we de volgende ochtend lekker vroeg konden vertrekken. Ik kon die nacht echter nauwelijks slapen, zo verlangde ik naar Michael. Ik popelde echt 'm te zien.

Ik had nog zonnenschermpjes voor m'n zijruiten en achterrait gekocht, die er met zelfklevende noppen opgeplakt konden worden. Ten eerste tegen de zon, maar vooral opdat ik me er ongezien met Michael in kon terugtrekken als we zaterdag aan zee erg geil werden.. 😊

Ik had dinsdag de foto's opgehaald en ze waren heel erg geil.. Ik kon er de week mee doorkomen en rukte me op de foto's van Julien en Michael (en stiekem ook een beetje die van Branco).

Za.2 juli

Eindelijk was 't dan zaterdag.

We gingen met z'n drieën met mijn autootje naar Zuiddorp. Nick zou vanaf daar bij Julien op de motor gaan. Paul en Jesse bij mij en Michael in de auto. We gingen toch maar met Michaels auto, daar mijne wat krap was achterin voor zo'n afstand. (Paul en Jesse wilden natuurlijk wel ruimte achterin hebben, je snapt wel waarvoor 😊.)

Maar.. ik mocht rijden van Michael..

“Als je me niet teveel afleid,” zei ik wel, “ga anders maar achterin zitten.”

“Daarvandaan kan ik je ook afleiden,” grinnikte Michael.

“Bind ik je handjes wel vast,” lachte ik terug.

Julien liet Nick 't motorpak passen dat hij altijd als reserve had. Nick vond 't niet nodig, zo'n pak, gezien 't warme weer, maar Julien stond erop, in verband met de veiligheid.

In de auto had ik gehoopt dat Michael me af ging leiden, maar dat deed hij niet. Ik schoof dus zelf, toen ik een beetje aan de auto gewend was en me wel zeker genoeg voelde en we toch op de snelweg zaten, m'n hand over z'n been.

Hij duwde hem echter wat geërgerd weg. “Ik ben net wakker Rob, rustig aan nou een beetje.”

“Michael heeft last van ochtendhumeurtjes, je moet 'm wat opstarttijd gunnen,” zei Jesse vanaf de achterbank.

Het maakte me niet uit. Als ik al af en toe opzij naar 'm keek was ik al dolgelukkig. Goh, dat ik ooit getwijfeld had of ik homo was! Maar toen had ik nog nooit zo iemand als Michael gezien.

Julien stoof ons elke keer op de motor voorbij om ons verderop weer op te wachten. Hij reed nogal slingerend en roekeloos. Ik vond 't dapper van Nick dat ie achterop durfde zitten. Ik geloof niet dat ik 't ooit zou wagen. Volgens Michael reed Julien wel goed en had ie nog nooit brokken gemaakt. Ik liet 't hem afkloppen. Ik mocht van Michael het gaspedaal er ook wel wat op zetten. Boetes kon ie wel betalen, zei hij. Ik hield me tot dusver netjes aan de 120 km. grens.

Ik zei dat ik liever rustig aandeed, daar Paul en Jesse dan de tijd hadden hun spelletje af te maken. Die waren nl. al flink bezig achterin.

We waren evengoed al snel bij het strand. Julien en Nick hadden de motor al neergezet en waren al afgestapt toen we een eindje verderop parkeerden. Ik vond Julien er wel cool uit zien in z'n motorpak, en keek geil toe hoe hij 't uittrok.

De parkeerplaats was niet ver van het strand, dus ver hoefden we niet te lopen.

Michael was nog steeds stil. Vroeg opstaan was duidelijk, net als bij mij, niet z'n sterkste kant.

Toen we ons op 't strand hadden geïnstalleerd en uitgekled, ging Michael op z'n rug liggen slapen.

Ik liet speels wat zand over z'n buik lopen, maar hij reageerde nergens op.

Julien zat uitgebreid met Nick te flirten en ze kletsten uitgelaten over hun 'spannende rit' net.

Ik zag al afkeurende blikken van een ouder echtpaar dat voor ons lag op 't strand, met luie stoelen en een windscherm. Die stond echter niet aan onze kant, dus ze hadden vol zicht op ons.'t Ergerde me

nogal. Maar een groep meiden opzij van ons maakte het weer goed. Ik zag ze af en toe nieuwsgierig en giechelig een blik onze kant op werpen. 't Waren mooie meiden. Mijn oog viel vooral op een donkere schone.. Ze leek mij echter niet te zien. Eén van de anderen, een brunette, lonkte wel af en toe naar me, ik ving een paar keer haar blik. Zij zag er ook wel lekker uit.

Ik was nu aan één kant blij dat Michael zo saai deed, anders hadden ze gedacht dat we homo waren.. misschien kon ik nu nog beetje indruk op ze maken.

Ik had wel alweer last van een stijve, ondanks Michaels saaie gedrag. Gelukkig waren net de wijde zwembroeken in de mode gekomen, dus die droeg ik dankbaar. De anderen ook, alleen Julien had z'n strakke, kanariegele zwembroek aan. Ik moest me bedwingen niet steeds mijn blik erheen te laten trekken.

"Wie gaat ermee zwemmen?" vroeg Nick op gegeven moment, en ik wist Michael zowaar op te porren mee te gaan. 'Om wakker te worden' zo haalde ik 'm over.

Jesse en Paul bleven op de spullen passen en we gingen met z'n vieren 't water in.

't Was heerlijk. De zee was echt mijn ding, ik genoot er haast nog meer van dan van Michael. Die deed nog steeds wat afstandelijk en ik liet dat maar zo. Misschien schaamde hij zich op zijn leeftijd met een broekje als mij gezien te worden. Ik zou immers zowat zijn zoon kunnen zijn.

Julien en Nick waren wel flink aan 't dollen en flirten. Het was wel opwindend om te zien. Ik sloeg vanuit m'n ooghoeken gade hoe ze elkaar achterna zaten, beetpakten, over elkaar heen vielen, stoeiden, kusten.. Ik probeerde weer Michael uit te dagen, maar opnieuw zonder succes. Wat ik ook deed, hij bleef afstandelijk. Ik liet me maar door de golven meedrijven en genoot.

De zee was heerlijk.. als ik ooit zelfmoord zou plegen zou ik 't in zee doen.. Opgaan in de golven, om eeuwig één te zijn met de oneindige diepte en uitgestrektheid van de zee.. heerlijk moest dat zijn.

"Kom je er mee uit Rob?" verbrak Michael m'n mijmering. Ik stond op en liep met 'm terug.

Julien en Nick liepen voor ons de zee uit te hollen en dollen.

Op 't strand aangeland omarmde Julien Nick en kuste hem diverse keren. Michael en ik liepen erachter.

Toen we 't oude stel dat voor onze plek lag voorbij liepen riep dat wijf ineens naar Julien en Nick: "Héhé, leef je uit in de slaapkamer, niet hier!"

Julien bleef staan, nog met z'n arm om Nick heen.

"Kijk dan de andere kant op, vies oud wijf," zei hij terwijl hij haar provocerend aankeek. 't Mens keek 'm afkeurend van top tot teen aan.

"Wat kijkt u nou naar m'n kruis.. nog nooit een stijve gezien?.. Zal wel niet, welke vent krijgt die nou nog bij u..?" vervolgde Julien brutaal, terwijl hij wat naar het mens toeliep en z'n kruis wat vooruit stak. Hij was inderdaad wat opgezwollen, wat nu snel terugnam.

Nick en ik lagen in een deuk.

't Mens wist niet waar ze kijken moest. Michael trok Julien bij z'n schouder.

"Kom, loop nou maar door," bromde hij in z'n nek. Maar Julien maakte zich los en zei weer tegen 't mens: "Er staat nergens dat ik m'n vriend niet mag zoenen.. en ook niet dat ik niet aan m'n ballen mag krabben." Hij liep nog een stukje naar de vrouw toe.. "of m'n kont," vervolgde hij, terwijl hij zich omdraaide naar 't wijf en z'n kont begon te krabben.

Nick en ik lagen nu helemaal krom van het lachen, en ik zag 't meidengroepje tegenover ons ook lachen.

"Maak dat je wekomt vlegel," riep de oude man nu kwaad.

Michael duwde Julien geërgerd richting onze plek en zei 'm : "Julien.. beetje respect voor de ouderen oké?"

Julien wierp nog één minachtende lacherige blik naar 't echtpaar en liet zich toen vooruit duwen.

't Echtpaar keek ons geërgerd na, en bleef ons ook daarna de hele tijd aankijken en afkeurende blikken toewerpen, ondertussen met elkaar smiespelend. Vooral toen Nick en Julien flink aan het dollen waren, na elkaar met zonnebrandolie te hebben ingesmeerd, zag ik ze kijken. Nick en Julien waren ook wel heel opvallend bezig. Ze rolden met hun plakkerige lijven door 't zand en zoenden hartstochtelijk.

Paul en Jesse deden 't wat rustiger aan. Zij gingen nu 't water in.

Ik probeerde Michael nog steeds wat te teasen en op te porren, en bood 'm aan 'm in te smeren. Maar behalve z'n rug wilde hij niet ingesmeerd worden door mij. Hij zat op gegeven moment tot m'n ergernis ook naar de meiden te kijken, die dat wel leuk schenen te vinden. Ze smiespelden en giechelden in elk geval met elkaar, terwijl ze af en toe onze kant op keken.

Paul had de transistorradio die hij meegenomen had aangezet, tot nog grotere ergernis van het ouwe echtpaar voor ons. Maar de meiden tegenover ons begonnen op gegeven moment te dansen op onze muziek. Ze waren met z'n vieren. Ze bleven steeds onze kant op kijken, vooral naar mij en Michael merkte ik. Misschien dachten ze dat wij de enige niet-homo's waren.

"Wie wil wat drinken?" vroeg Michael ons even later.

We wilden allemaal wel. Paul en Jesse waren ook terug. Ik ging met Michael mee bier halen.

Bij de strandtent aangekomen zagen we ineens twee van de meiden van de plek tegenover ons, o.a. de knappe donkere. De andere was blond, zag er ook niet verkeerd uit. Ze stonden 2 plaatsen achter ons in de rij. Ik kon m'n ogen niet van de donkere schone afhouden en gluurde vanuit m'n ooghoeken naar haar. Ze deed me een beetje aan Rosa denken, alleen iets blanker en tenerder. Michael zag me kijken en keek vermaakt van mij naar 't meisje en weer terug.

"Wat heb jij nodig om blij thuis te komen vandaag Rob?" vroeg ie me ineens luid.

"Ik?" vroeg ik verward, terwijl ik van hem naar de meisjes en weer terug keek.

“Seks,” zei ik toen gedachteloos. Shit, als de meiden dat maar niet gehoord hadden.

Maar ofwel 't werkte juist goed, of ze hadden iets anders verstaan, in elk geval sprak de blonde ons ineens aan.

“Zijn jullie broers, vader en zoon, of gewoon vrienden?” vroeg ze.

“Wat denken jullie?” vroeg Michael terug.

“Vrienden.. of meer dan dat..” zei 't meisje weer, ietwat uitdagend.

Michael lachte. Ik keek stiekem naar 't donkere meisje, die niks zei.

“We zijn zielsverwanten,” zei ik toen spontaan, intussen m'n ogen vluchtig over het lijf van de donkere laten glijdend.

“En wat mag dat inhouden?” vroeg de blonde, terwijl ze Michael lonkend aankeek.

“Dat we bloedverwanten zijn,” zei Michael nu terug, zonder blikken of blozen. Ik keek hem verbaasd aan.

“Ben je zijn oom?” vroeg de blonde weer.

“Bloedverwant kan op allerlei manieren.. bloed mengen kan met iedereen.”

De meisjes keken hem ietwat angstig, maar vooral nieuwsgierig aan, en begonnen even met elkaar te smiespelen. Wij waren inmiddels aan de beurt en bestelden ons bier.

“Ben jij een vampier ofzo?” vroeg de blonde aan Michael, nadat hij de bestelling had gedaan. Hij keek verstoord naar haar om.

“Misschien,” zei hij vaag.

“Ik wil ook eeuwig leven.. mits een goed leven,” zei de blondine weer, terwijl ze hem erg heet aankeek nu. Michael leek ervoor te zwichten. Hij slikte en keek paar keer wat verward naar 't meisje om, alsof ie in tweestrijd verkeerde, intussen de biertjes aannemend. Ik keek hem nieuwsgierig aan. Was hij door deze blonde jonge stoot te verleiden? Hoe beheerst was ie eigenlijk?

Hij gaf de biertjes aan mij. Ik pakte ze aan, terwijl hij afrekende.

“Wat vind jij goed leven?” vroeg hij 't meisje, nadat hij afgerekend had. Hij keek haar kalm aan maar ik zag de begeerte erdoorheen loeren. Hij pakte intussen de biertjes weer van me terug aan, omdat ik mijne al geopend had en eruit begon te drinken. Ik had dorst.

De blonde keek hem wat onderdanig aan en giechelde naar haar vriendin, waar ik nog steeds m'n ogen niet van af kon houden.

“Zee, zon.. en .. seks..” giechelde de blondine nu. Ze werd afgeleid door de jongen achter de toonbank die haar bestelling opnam.

“En jij?” vroeg ik aan de donkere voor ik er erg in had. “Wat is voor jou goed leven?”

“Geen jongens om me heen,” antwoordde ze lachend.

“Niet ééntje?” vroeg ik slijmerig.

“Nou, misschien één, als slaaf, verder niet,” antwoordde ze adrem.

“Wat moet ie allemaal doen dan?” vroeg ik weer.

“M’n kont kussen oké,” zei ze toen snibbig, en keerde zich naar haar vriendin, die haar wat vroeg.

Ik probeerde nog een keer ertussen te komen, maar ze bleef met haar rug naar me toegekeerd staan, en toen ze hun bestelling (ijsjes) klaar hadden liep ze met haar vriendin weg zonder me nog een blik waardig te keuren. De blonde keek nog wel even om naar Michael.

Michael deed geen moeite achter ze aan te gaan, maar ik gaf niet zo maar op, nu we toch al aardig op weg leken te zijn. Althans, deels.. Waren ze misschien alle twee op Michael uit? Of deed de donkere snibbig om me uit te dagen. Zo waren sommige meiden ook wist ik. Ik besloot haar een koekje van eigen deeg te geven en haar te negeren terwijl ik me op haar vriendin focuste.

“Moet ik helpen dragen?” vroeg ik de blondine, die ’t dienblad met de ijsjes droeg.

“Dat kan ik zelf wel hoor,” zei die nu echter ook kattig, “help je bloedverwant maar.”

“Die kan wel een 6-pack in z’n eentje dragen.. Hé.. ’t ziet er lekker uit wat jullie hebben gehaald. Volgens mij weten jullie wel wat lekker is,” probeerde ik.

Ik had weer een snibbig antwoord verwacht, maar de 2 dames begonnen weer te giechelen, intussen stevig doorlopend.

Ik liep schuin achter de blonde, Michael naast mij, verder van de meiden af.

“Ja, en jij hebt zeker geen beste smaak,” zei de blondine nu achterom naar me.

Oei, was dit een uitdaging? Ik zocht naar de juiste woorden. Maar Michael viel me bij:

“Hij lust graag bloed. Dus pas maar op.”

Ik liet m’n tanden zien en keek gulzig naar de dames, die kwasi-bang hun pas versnelden.

“En dat bier, voor wie is dat dan?” vroeg de donkere nu.

“Da’s een voorproefje.” Ik pakte nog een blikje uit de six-pack en maakt ’m open. “Wil jij een slokje?” bood ik aan.

“Nee dank je.” Ik bood hem de blonde nu aan, en die nam het wel aan.

“Lekker,” zei ze grijnzend, terwijl ze hem teruggaf.

“Jij echt niet?” vroeg ik nogmaals aan de donkere.

“Ik drink niet.”

“Verstandig meisje.. daar hou ik wel van, meisjes met hersens,” zei ik, terwijl ik ’t biertje aan Michael gaf.

“Omdat je zelf een leeghoofd bent zeker,” zei de donkere weer op haar verwaande toontje.

Ik ging haar steeds leuker vinden, en ik vergat Michael bijna. Ik grijnsde vermaakt naar haar.

We waren inmiddels bij onze vrienden terug en de meisjes liepen naar hun vriendinnen.

“Eet smakelijk,” riep ik ze na.

“Drink smakelijk,” riepen ze terug, en ik toostte nog even op ze in de lucht.

Michael deelde de biertjes uit.

Ik bleef naar de mooie donkere kijken en ze keek af en toe verwaand terug.

De blonde zat zo nu en dan tersluiks naar Michael te kijken, en naar de andere jongens ook geloof ik.

Michael lette echter niet meer op hen.

“Vind je ’t geen stuk, die donkere?” vroeg ik hem. Hij keek me spottend aan.

“Niet onaardig, so what?”

“Je kunt die blonde zo in bed krijgen als je wil.”

“Wil je dat dan.. dat ik dat doe?”

“Nee.. maar... ’t is toch leuk erover te fantaseren?” zei ik ietwat bedremmeld.

“Fantaseer jij maar lekker jongen. Ik blijf liever met 2 voeten op aarde.”

“Volgens mij geilde je anders best op die blondine.. je flirtte zo.”

“Ik begon bewust over vampieren en bloed, dat schrikt de meeste meiden gelijk af. Maar als jij je donkere stuk wil versieren.. ga je gang hoor.”

“Nee, ik heb liever jou. Wil je me neuken straks in zee?”

Michael begon te lachen.

“Rob toch.. kun je nou nooit aan iets anders denken dan neuken?”

“Toe nou.. vingers dan?” hield ik aan.

“Ga die meid maar versieren, als je je hormonen niet in bedwang kunt houden,” zei hij spottend.

“Ik val niet meer op meisjes.. ik wil alleen jou nog,” slijmde ik.

“Ik heb ’t gemerkt.. toen je als een stier achter de dames aanliep.”

“’t Is gewoon leuk, proberen meisjes te veroveren, en met jou erbij gaat dat veel beter. Wil je me meehelpen dan, ze wat verder te versieren?”

“Die meiden zijn misschien nog niet eens 18, dat kan ik echt niet maken.”

“Gewoon een beetje dollen kan toch wel.. Seks hebben wij daarna wel met z’n tweetjes.”

“Die tijd heb ik gehad Rob, aandacht trekken enzo.. doe dat maar met Jesse, die wil nog wel es rokken jagen.”

Jesse was bezig Pauls rug in te smeren met zonnebrand en ik vroeg hem: “Hé Jesse, en Paul, willen jullie niet wat lol maken?”

“Doen we al,” zei Paul genietend.

“Willen jullie de hele dag hier in de zon bakken en beetje zwemmen? Niet wat avontuur beleven?”

“Wat voor avontuur?” vroeg Jesse. Hij sprak al wat Nederlands af en toe.

“Meisjes plagen.”

“Ah ja.. zoentjes vragen, die ken ik al,” grinnikte Jesse.

“Je burgert al helemaal in in Nederland. Maar doen jullie mee.. achter de meiden aangaan?”

“Waarom zouden we Rob?” vroeg Paul. Jesse keek bedenkelijk.

“Die hiernaast zeker,” zei hij.

“Ja, kom je mee.. even vragen of ze weten hoe laat ’t is ofzo..”

“Ze hebben heus wel door dat we homo zijn,” zei Jesse spottend.

“Van Julien en Nick ja, maar wij zijn nog niet echt opvallend bezig toch?”

Jesse leek te aarzelen.

Maar we hoefden niet langer na te denken, want ineens stond de blondine achter ons.

“Mogen we even jullie zonnebrandolie lenen? De onze is op,” zei ze, met een grote smile naar Jesse, die net Pauls achterbenen insmeerde. Als ze niet doorhad dat hij homo was wist ik ’t niet meer.

“Of course,” zei Jesse, terwijl hij een laatste klodder over Pauls benen spoot. Hij reikte haar de fles zonnebrandolie aan.

“Are you not Dutch?” vroeg ’t meisje weer.

“No, but you can speak Dutch, I understand it, I just don’t speak it very well.” Jesse schoof z’n zonnebril omhoog op z’n voorhoofd en bekeek ’t meisje. Z’n blik verried dat ’m wel beviel wat ie zag.

“Waar kom je vandaan?” vroeg ze weer, terwijl ze hem zeer lonkend aankeek. Intussen was één van de andere meisjes naast haar komen staan, die met bruine krullen die mij in ’t begin paar keer had zitten aanstaren. Ik vond haar niet heel bijzonder, maar ze had een lekker figuur. Ze hadden alle vier prachtfiguurtjes trouwens.

“From outer space,” lachte Jesse.

“Ja..vast.. Ben je een alien?” vroeg de blondine weer.

“Something like that,” zei Jesse.

“Net als hem zeker,” en ze wees op Michael. Ik begon te begrijpen waarom Jesse en Michael van die fantastische verhalen hadden verzonnen over hun afkomst. Gewoon ordinaire versiertrucs, en helemaal niet om af te schrikken zoals Michael beweerde net.

“Did he tell you that?” vroeg Jesse.

“Hij is een vampier ofzo toch?” vroeg de blondine.

De meid met de krullen giechelde.

“En dat is z’n knechtje zeker ofzo?” wees de blonde nu op mij. Jesse lachte.

“Have you told them that?” vroeg hij aan mij. Michael lag er een beetje afwezig bij en keek naar de lucht. Hij had z’n donkere zonnebril op, dus waar ie precies heenkeek was überhaupt niet te peilen.

“Nee, Michael zei alleen dat ik bloed lust.”

“Great.. Do you still want to lean this oil?” vroeg Jesse de blonde, op de fles zonnebrandolie wijzend.

“Worden we dan ook vampiers, of aliens, of wat jullie ook zijn?” vroeg ze, met nog altijd uitdagende blik op Jesse gevestigd.

“Maybe..”

“Als je je door ons laat insmeren is die kans wel groot,” viel ik nu in, daarbij vooral de krullebol aankijkend. Ze deed me wat aan Stella denken, alleen iets minder sexy, verleidelijk, hoe je ’t noemen wil.

Maar ze keek me nu toch wel aardig verleidelijk aan terwijl ze zei: “Oké, ik wil ’t erop wagen. Smeer jij me in?”

Dat liet ik me geen twee keer zeggen.

Ik nam de zonnebrandolie van haar vriendin aan, en zei, terwijl ik opstond: “Oké, kom maar.”

Ze ging met haar rug naar me toe voor me staan en ik begon haar in te smeren.

“Ik ben trouwens Robbert, en jij?” zei ik onderwijl.

“Stefanie.”

“Mooie naam..”

De blondine, Jesse en Paul stelden zich ook aan elkaar voor. Michael lag op z’n rug naar de zon te staren, of had z’n ogen dicht, ik kon ’t niet zien.

De blondine, die Sanne heette, vroeg aan Jesse:

“Hebben jullie nog meer van die magische zonnebrandolie?”

“M’n broer misschien.. die slaapkop daar,” zei Jesse, en hij wees naar Michael.

Ze liep prompt naar hem toe en ging uitdagend voor 'm staan, zodat hij haar wel aan moest kijken.

“Hallo broer van Jesse.. Heb jij wat zonnebrandolie voor mij?”

“Jawel.. alsjeblieft.” Michael reikte haar mijn flesje zonnebrandolie aan.

“En heb je ook een naam?” vroeg Sanne weer brutaal.

Michael stelde zich voor en gaf haar een hand, nog steeds uiterst koeltjes en ongeïnteresseerd kijkend, zover dat te peilen was achter de zonnebril.

“Zijn jullie echte broers, of is dat weer zo'n bloedmeng gebeuren?” vroeg Sanne verder.

“We zijn volle broers.. maar ook bloedbroeders ja..”

Sanne begon uitdagend haar armen en benen in te smeren terwijl ze Michael bleef aankijken.

“En als jij nou m'n rug insmeert word ik dan een bloedzuster?” vroeg ze.

“Nee, daarvoor moet je bloed mengen. Maar neem 't flesje maar mee naar je vriendinnen, kunnen die je helpen en 't zelf ook gebruiken als ze willen,” zei Michael.

“Hé, 't is mijn fles hè,” zei ik.

“Nou, misschien mag jij de dames insmeren dan?” zei Michael.

Ik keek de blondine afwachtend aan. Met Stefanie was ik klaar en ik wilde dolgraag de mooie donkere verder ontmoeten, dus een goed excuus hebben om naar haar toe te lopen.

“Ik heb liever dat jij mij insmeert,” zei Sanne echter terug tegen Michael.

“Geef maar dan,” gaf Michael nu toe, en hij smeerde braaf haar rug in toen ze voor 'm op 't zand ging zitten.

“Waarom komen jullie niet gezellig bij ons zitten, kunnen jullie zonnebrandolie delen, en we hebben ook chips als je zin hebt,” nodigde ik de meiden nu gretig uit.

“Ik ga 't wel vragen,” zei Stefanie zowaar en ze liep naar de andere twee meiden.

“Ik begin me al een beetje anders te voelen.. ben ik nou betoverd?” vroeg Sanne aan Michael.

“Daar is meer voor nodig, zoals ik al zei,” antwoordde Michael, nog altijd kalm en koel.

“O ja, wat dan, behalve bloed mengen?”

“Da's een heel ritueel, en begint met elkaars bloed drinken. Maar de rest is geheim, dat kan ik je zo niet vertellen.”

“Wanneer dan wel?”

“Om middernacht.”

“Blijven jullie hier nog zo lang?”

“‘t Was niet ‘t plan, maar wie weet..” antwoordde Michael, nog steeds op onverschillige toon, maar ik vermoedde dat hij nu toch wel meer van plan was

De andere twee meisjes waren aarzelend naar ons toegekomen met hun handdoeken. De rest van de spullen lieten ze liggen.

Julien had intussen de radio harder gezet daar er een goed nummer was, en hij begon te dansen. Nick zat hem vermaakt te bekijken.

Julien danste naar één van de meisjes toe, de vierde, die zich zojuist als Nanda had voorgesteld. ‘Mijn’ stuk heette Renate. Ze had lang donkerbruin stijl haar en vurige donkere ogen.

Ik kon niet laten haar te vragen of ik haar ook mocht insmeren. Maar ze zei snibbig: “dat kan ik zelf wel.” Ze vroeg de tube aan Sanne, daar Michael die net had neergezet. Ze begreep wel dat ik de andere niet zomaar aan zou reiken.

Sanne was echter nog niet klaar zei ze, maar Stefanie had intussen mijn fles bemachtigd om zichzelf verder in te smeren, en ze bood nu Renate aan haar rug in te smeren.

Dat deed ze. Ik begon intussen een beetje mee te swingen met Julien. Stefanie kwam met me meedoen toen ze klaar was met Renate insmeren. Renate draaide zich naar ons om, en ik keek haar aan. Ze keek chagrijnig terug.

Stefanie merkte het en maakte van de gelegenheid gebruik om wat dichterbij mij te komen dansen.

“Hé jongens, tot hoe laat blijven we eigenlijk?” riep Michael nu.

“Why? Don’t you hold it anylonger yet?” vroeg Jesse met een plagerig lachje.

“Ik wel, maar Robbert misschien niet,” zie Michael terwijl hij veelbetekenend naar m’n kruis keek. Ik zou toch niet.. Nee.. hij pestte me maar. Ik gooide m’n lege bierflesje dat ik nog in m’n hand had naar ‘m toe.. Mis natuurlijk, want Sanne zat (verdacht) dicht bij ‘m, die wou ik niet raken.

“Zo goed?” vroeg Michael haar, die blijkbaar opnieuw begonnen was haar rug in te smeren.

“Ja, maar je mag de voorkant ook wel doen hoor,” zei ze liefjes, terwijl ze zich naar ‘m omdraaide.

“Beter van niet,” antwoordde hij.

“Waarom niet?”

“Daar krijg ik jeuk van in m’n vingers.”

“Is dat zo erg?”

“Ja.”

“Waarom?”

“Dan ga ik gekke dingen doen.”

“Zoals wat?”

“Jou kietelen,” grinnikte Michael en hij prikte haar in haar zij, zodat ze verschrikt naar voren schoot.

“Doe maar..” zei ze toen uitdagend.

Ik was weer gaan zitten. Stefanie kwam naast me. Renate zat al. De muziek was afgelopen, reclame nu. Julien en Nick, die ook wat mee had geswingd, gingen ook zitten, en Nanda bij hen zo'n beetje.

Michael keek Sanne strak aan, en zei: “Beter van niet.”

“Waarom niet?”

“Ik kan hardhandig zijn.”

“Vast niet.. en ik kan wel tegen een stootje hoor.” Ik zat 't tafereeltje met plezier gade te slaan en lette amper meer op Stefanie en de anderen. Julien en Nick zaten weer verder te klooiën met elkaar. Jesse was met Renate aan de praat geraakt geloof ik.

Ik lette echter op Michael en Sanne. Ik zag Michael z'n handen als klauwen dreigend in de lucht houden.. Ik lachte, maar werd toen afgeleid door Stefanie.

“Zeg es eerlijk, zijn jullie homo?” vroeg ze me.

Ik draaide me verstoord naar haar toe.

“Hoezo?” ontweek ik de vraag.

“Je kijkt zo speciaal naar hem.. alsof jullie wat hebben samen.”

Zei ze dit om te plagen, of had ze me echt door? Stond echt altijd alles van m'n gezicht af te lezen? Ik wilde 't niet verpesten, had wel zin een paar meiden mee te nemen die middag/avond, maar besepte dat ik dan wel wat meer interesse moest tonen.

“Tuurlijk hebben we wat, we zijn bloedbroeders,” zei ik dan ook maar.

“Homo's dus.”

“Hoezo dus?”

“Allen die doen van die vieze dingen met elkaar als bloed mengen.”

“O ja? Ik kan met jou toch ook bloed mengen?”

“Maar ik doe dat niet.”

“Genoeg meisjes doen dat wel.”

“O ja? Wie dan allemaal?”

“Da's geheim.”

“Ik geloof er niks van.”

“Vraag maar aan Michael.”

“Hé Michael!” riep Stefanie prompt. Michael lag weer op z'n rug. Sanne zat inmiddels tussen z'n benen voor 'm en porde in z'n buik en tegen z'n armen, waarschijnlijk om 'm uit te dagen ofzo, maar hij bleef roerloos liggen. Hij keek nu echter op, op Stefanies roep.

“Heb je ook bloedzusters?” vroeg Stefanie.

“Jazeker,” antwoordde hij.

“Zie je wel,” zei ik.

“Ik word er ook één hè Michael?” zei Sanne slijmerig.

“Dat heb ik niet gezegd.”

“Je stak anders je klauwen al naar me uit.”

“Alleen om je bang te maken.”

“Da’s dan mislukt.. Vannacht om 12 uur ga je mijn bloed toch drinken?”

“Weet je wel wat de consequenties zijn?”

“Nee.. wat dan?”

“Dat zeg ik niet.. Maar ’t risico is geheel voor jou.”

“Dat neem ik wel.”

“Dom.. Je moet nooit iets doen waarvan je niet weet wat de gevolgen zijn.”

“Hoe kun je dat nou weten? Als ik zo in zee ga kan ik wel door een kwal worden gebeten.”

“Da’s maar een kwal. Je weet dat er geen haaien zitten.”

”Nou, je weet maar nooit. Maar wil jij met me meekomen dan, om me te beschermen?”

“Heb je dat nodig dan, bescherming?”

“Als er echt haaien en kwalen zijn, ja, ik vind kwalen eng..”

“Als je die al eng vindt raad ik je het bloedritueel af.”

“Jij bent toch geen kwal? ”

“Ik ben erger.”

“Als je maar niet viezer bent.”

“Wat is er nou vies aan een kwal?”

“Gewoon, zo slijmerig.”

“Dat ben ik ook.”

“Niet.. dat zijn die jongens van mijn leeftijd allemaal. Jij bent normaal.”

“Je bent de eerste die dat tegen me zegt.”

“Oké, maar kom je nou mee zwemmen?” drong Sanne aan.

“Ja, wie gaat er mee zwemmen?” viel ik haar enthousiast bij.

Iedereen ging ’t water in, behalve Paul, Jesse en Renate. Ik probeerde haar nog mee te krijgen, maar ze deed nog nukkiger tegen me dan eerst, dus ik vreesde dat het echt serieus bedoeld was en ze me toch werkelijk niet leuk vond.

Maar Stefanie was ook een lekker ding, dus ik focuste maar op haar nu.

In 't water werd 't een lekker gevecht tussen de meiden en de jongens. Ze spatten ons nat en vluchtten dan hard weg als we achter ze aankwamen.

“Hèèlp.. een kwall!” riep Sanne, toen Nick haar voet beet had. “Michael, help me!”

Michael sprong op Nick en duwde hem kopje onder. Ik stond bewegingloos toe te kijken, en had zo niet in de gaten dat Stefanie me beslopen had. Ze trok me ineens achterover 't water in. Ik kreeg prompt een golf over me heen, en er liep water in m'n neus. Proestend kwam ik weer boven water.

Stefanie stond me uit te lachen. Toen ik een beetje bij was gekomen stormde ik op haar af.

“Kun je wel hè, tegen weerloze jongetjes,” riep ik, haar intussen natspattend. Ze spurte weg, draaide zich om en spatte water in m'n gezicht, wat ik probeerde te ontwijken. Ik nam een grote sprong en duwde haar onder water. Ze trok me mee. Voor ik er erg in had trok ze me met 2 handen naar zich toe. Ik zag niks, want had m'n ogen dicht onder water. Puur op de tast raakten mijn lippen de hare. Ik proefde alleen maar zout zeewater en langer dan een seconde duurde de zoen dan ook niet. We lieten elkaar los en haptten boven water naar lucht. Ze keek me verleidelijk aan. Ze wond me op, maar ik had ook de neiging te kijken wat Michael aan 't doen was. Maar daarmee zou ik 't zeker verpesten, dus dwong ik me haar aan te blijven kijken.

“Kom op dan,” zei ze uitdagend en ze zwom wat achteruit op haar rug, mij intussen lachend aan blijven kijkend.

Ik pakte haar voeten beet en trok haar weer naar me toe. Ze spartelde om boven water te blijven. Ik trok haar aan haar arm overeind, naar me toe, en begon haar hartstochtelijk te zoenen. Intussen dacht ik aan Michael. Hoe hij daarnet op 't strand met Sanne tussen z'n benen kalm en beheerst op haar had gereageerd. Stefanie zoende heerlijk. Ik voelde me bijna duizelig worden. Ik zag in gedachten ook Renate en Jesse voor me.. Jesse had ook nogal uitdagend naar de meiden zitten kijken. Naar Renate in 't bijzonder had ik 't idee. Ik voelde met m'n handen over Stefanies lekker volle heupen en haar borsten drukten tegen me aan. Ik begon flink opgewonden te raken. Maar plotseling werden we opgeschrikt door gejoel en applaus naast ons. Julien, Nick, Michael en Sanne stonden op klein afstandje toe te kijken en juichten ons toe.

Stefanie spatte water naar ze.

“Hé Rob, je bent 't nog niet verleerd,” riep Nick me plagend toe. Ik probeerde niet te blozen.

“Zo lang geen meisje gehad?” vroeg Stefanie nieuwsgierig.

“Hij zwamt maar wat,” mompelde ik.

“Wel jongens?” vroeg ze nu weer.

Ik deed maar of ik het plagerig opvatte en spatte kwasi-beledigd een plens water naar haar toe.

Even later moest ik helaas poepen, dus ik riep, terwijl ik al richting strand liep: “ik ga eruit, ik moet naar de plee.”

“Dat doe je toch gewoon in zee.. hebben wij ook net gedaan, hè Nick,” riep Julien jolig, met een knipoog naar Nick.

“Ik moet schijten,” riep ik achterom.

“Ik moet ook naar de wc, ik loop met je mee,” zei Stefanie, terwijl ze naast me kwam. Ik keek haar van opzij nieuwsgierig aan. Zou ze wat van plan zijn? Ik liep met haar het strand op. Een eindje achter ons volgden de anderen zag ik.

53. Nat genot

Za. 2 juli 83

Ik liep met Stefanie door naar 't toiletgebouw.

“Hoe zijn jullie hier, met de auto?” vroeg ik haar.

“Nee.”

“Met de trein dan?”

“Nee.”

“Hoe dan?”

“Lopend.”

“Wonen jullie hier?”

“Nee, we hebben hier vlakbij een huisje gehuurd, voor een week, met z'n viertjes.”

“Zo.. alle vier nog vrijgezel?”

“Alleen Nanda heeft een vriend, maar die wou niet mee met 4 meiden, zonder z'n vrienden en wij zagen die vrienden niet zitten, dus zodoende is ie maar thuis gebleven.”

M'n hart begon sneller te kloppen. Zouden ze ons uitnodigen mee naar hun huisje te komen?

“Is 't een leuk huisje?” vroeg ik.

“J, superdelux.. 3 Slaapkamers, ligbad, keuken met magnetron en alles erop en eraan. Misschien kunnen jullie vanavond komen eten, als jullie willen.”

“Ik wel,” zei ik gretig.

“Moet ik wel met de anderen overleggen natuurlijk hè,” hield Stefanie wat af.

“Dat snap ik.” We waren bij 't toiletgebouw aangekomen.

“Nou, poepse hè,” zei Stefanie, terwijl ze doorliep naar de damestoilet.

“Wacht maar niet op mij hoor, ik doe er altijd lang over,” grijnsde ik naar haar.

Toen ik weer naar buiten kwam, kwam ze echter net aanlopen.

“'t Was druk bij de dames, heb uur in de rij gestaan,” zuchtte Stefanie.

“Dames zijn blijkbaar te beschaafd om 't in zee te doen,” grijnsde ik.

“Ja kom zeg, straks spoelen er allemaal drollen en tampons aan op 't strand,” lachte Stefanie.

Ik lachte mee. “Nou, met dat troebele water hier zal wel niet veel te zien zijn..”

“Ja..in Spanje moet je daar wel voor oppassen,” grinnikte Stefanie.

“Zeker met die vieze Spanjolen,” lachte ik.

“O, die trap ik gewoon in hun kruis,” grinnikte Stefanie. Ze was wel leuk als ze lachte. Ook kuiltjes in de wangen, waar ik altijd voor viel. En haar ondeugende oogjes vonkten dan best uitdagend, daar had ik wel een zwak voor. Ik kon m’n pik maar amper onder controle houden.

We waren gelukkig weer terug bij de anderen en ik ging gauw zitten voor er wat beweging in m’n broek zichtbaar werd. Jesse, Paul en Renate waren nu in ’t water. Ik probeerde op afstand te zien wat ze deden. Ik kon ’t niet goed zien. Ze zwommen en sprongen wat door elkaar. Paul was op en top homo wist ik, maar Jesse.. was die te strikken door zo’n mooie meid als Renate?

Ik begon meteen maar over Stefanie’s voorstel.

“Hé, weten jullie dat de dames hier vlakbij een schitterend huisje hebben?”

“Ja, met stereo, tv, video en open haard,” zei Michael droogjes.

“A, ben jij ook al uitgenodigd?” zei ik veelbetekenend van hem naar Sanne kijkend.

“Sanne heeft een eigen slaapkamer met 2-persoonsbed heeft ze me zojuist verteld,” en Michael keek plagerig opzij naar Sanne.

“Ik heb ’t huisje geregeld, vond ik dat ik ook de hoogste rechten had,” ging Sanne er serieus op in.

“Renate en Nanda delen een stapelbed, en Stefanie slaapt op de babykamer,” grinnikte Sanne.

Stefanie gooide plagerig wat zand naar haar toe, waarop Sanne prompt terugstrooide.

“Hé, geen moddergevecht hier hè,” zei Michael kwasi-geërgerd.

“Kan graaf Dracula daar niet tegen?” vroeg Sanne plagerig, terwijl ze zand over z’n benen strooide.

“Weet je wat ik met stoute meisjes die met zand spelen doe?” vroeg hij.

“Nou?..” vroeg Sanne op zeer uitdagende toon.

“Ingraven.”

“Doe maar.. een mooiere dood is er niet, levend begraven op ’t strand door een aantrekkelijke doodgraver.”

Oeioei... aan deze meiden zaten we vast. Ik hoopte dat Michael zich dat ook realiseerde en ze geen blauwtje ging laten lopen ofzo. Hij kon soms best hard zijn wist ik uit ervaring.

“Graaf jij even een gat, knechtje Robbert?” vroeg Michael mij.

“Zal ik jou er maar gelijk bij begraven? Zijn jullie voor eeuwig samen,” zei ik smalend.

“Mijn tijd is ’t nog niet, één gat is genoeg dus.”

Ik begon braaf te graven. Ik zag Michael vermaakt toekijken en ik kreeg het er in meerdere opzichten warm van. Toen ik klaar was ging ik overdreven uitgeput op m'n rug liggen. Ik zat al helemaal onder 't zand, dus nam ik geen moeite m'n handdoek op te zoeken.

"Je bent supervies Robbert," zei Stefanie. "Zal ik je even wassen?"

"Nee, hoeft niet," zei ik sloom.

Ik zag haar opstaan en vroeg me af wat ze ging doen. Paar tellen later was ze terug. Ik hield m'n ogen dicht en deed of ik sliep. Maar dat had ik liever niet kunnen doen. Ik schrok op van een koude plens water over m'n buik. Ik gaf een gil, en Stefanie lachte luid. De anderen lachten mee. Ze hield een fles water boven me.

"Ga weg!" riep ik kwasi-boos.

"'t Is maar water hoor," grinnikte Stefanie.

"Zal ik jou es natmaken dan?" vroeg ik terug, terwijl ik probeerde de fles uit haar hand te grissen.

"Lukt je toch niet," zei ze uitdagend en gooide nog wat water uit de fles naar me toe. Ik kon net opspringen, er liep alleen wat water over m'n been.

Ik deed weer een greep naar haar fles. Ze stapte achteruit. Ik bleef proberen en ze stapte steeds meer achteruit of draaide weg, zodat ik uiteindelijk bijna m'n balans verloor en haar vastgreep. Ze probeerde de fles uit m'n gripveld te houden, maar ik was toch sterker dan haar, en terwijl ik haar goed vast had, kreeg ik de fles te pakken, samen met haar hand. Ik liet daarmee 't water over haar schouder en boezem lopen. Ze lachte en gilde en probeerde me van zich af te duwen.

"Rob, doe toch niet zo kleuterachtig," riep Michael achter me. Ik keek om.

"En jij dan, meisjes ingraven, dat deed ik toen ik 3 was."

"Jij bent een geboren meidenjager," riep ie terug.

Stefanie had van de gelegenheid gebruik gemaakt de fles weer terug te grijpen en goot de rest van de inhoud nu over me heen. Ik draaide me weer naar haar toe en greep haar wild beet. Ik probeerde haar met een judogreep op de grond te krijgen. Maar zo makkelijk was ze niet neer te krijgen. Ze verzette zich en haakte terug. Na pas paar pogingen kreeg ik haar op de grond. We rolden door 't zand en uiteindelijk won ik natuurlijk en hield haar in de houdgreep: m'n arm onder haar nek, terwijl ik schuin over haar buik heen lag. Ze kon niet loskomen al spartelde ze. Met haar vrije hand probeerde ze zand in m'n gezicht te gooien en ik kon haar nog net op tijd loslaten om me naar achteren te laten vallen. Nu kwam ze over mij heenhangen.

"Wat wil je nou doen hè...? Je water is op," zei ik, terwijl ik haar uitdagend aankeek.

Ze pakte weer zand en hield dat dreigend voor m'n gezicht.

"Nee..nee.. ik weet wat beters.." zei ik kwasi-bang.

"Wat dan.. mm.. scharminkeltje..?" vroeg Stefanie terwijl ze me vurig aankeek.

Ik greep haar bij haar nek, trok haar gezicht op de mijne en zei: "Dit." Waarop ik haar begon te zoenen. Ik voelde me flink opgewonden worden. Gelukkig lag ze niet over m'n kruis heen, dat had ze zeker gevoeld. En gelukkig was m'n zwembroek ruim, maar voor de zekerheid trok ik een knie op. Shit, wat een hete griet was dit. Ik was Renate geheel vergeten, en zelfs Michael verdween even uit m'n wereld. Ik had zin Stefanie bij de billen te pakken, maar beheerste me. Haar borstjes drukten lekker tegen me aan en haar lippen waren zacht en nat. Ze rook heerlijk naar zonnebrandolie of nog iets lekkerders, niet thuis te brengen.

Ik rolde haar opzij, o.a. om zo toch wat beter m'n groeiend geval te verbergen, en zoende lustig door, haar stevig omhelzend.

Ze gaf zich geheel over en zoende vol terug. Wat had ik zin bovenop haar te liggen, maar ik was bang me dan helemaal niet meer te kunnen beheersen, dus hield me in. Ik streeelde zacht over haar rug en zij. Wat voelde ze heerlijk aan. Ik vergat de wereld om me heen. Ik had geen flauw idee wat de anderen deden, hoorde ze vaag kletsen op de achtergrond.

"Je bent mooi weet je dat?" fluisterde ik in Stefanies oor. Ik wou haar wang kussen, maar die zat onder 't zand. "alleen een beetje zanderig," grinnikte ik er dan ook achteraan.

Ze lachte. "Jij ook... Zullen we ons maar in zee afspoelen?"

Ik twijfelde, was bang me daar echt niet meer te kunnen beheersen. Ik voelde nu al weer een vrijwel onbedwingbare drang tot neuken.

"Is goed, zodadelijk," zei ik maar, terwijl ik haar losliet, en een beetje 't zand van haar haren en schouders begon af te slaan.

"Je bent een ongelooflijk lekkere meid," zei ik haar geil aankijkend, met een korte blik richting haar borsten, die in de houding waarin ze lag flink uit haar bikini opbolden.

"Ik dacht dat je Renate leuker vond," zei ze wat cynisch.

"Maar niet lekkerder, zei ik, "en ze is zo chagrijnig."

"Dat valt wel mee hoor, je kent haar niet goed," zei Stefanie.

Ik zag Renate nu inderdaad lachen en praten met, nog steeds, Jesse en Paul, en de anderen ook zo'n beetje. Michael en Sanne waren weer 'boven zands' en waren ook bij 't gesprek betrokken. Ik hoorde de meiden nu enthousiaste uitroepen maken als "Ja.. nu.. laten we nu gaan," en: "ja.. ik eerst hè.."

"Nee ik."

"Kom, we kleden ons aan."

"Hé Stef.. wil je ook mee, of blij je liever bij je vrijer?" riep Sanne onze kant op, nu ze zag dat we 'uitgekust' waren.

"Wat doen?" vroeg Stefanie.

"Ritje achterop de motor van Julien."

"O, nee.. dat vind ik eng.. gaan jullie maar. Ik zal vast een ambulance bellen."

“Dan niet.. we zijn zo terug hè..” De 3 meiden liepen al naar hun tassen enzo om zich aan te kleden.

“Zou je dat wel doen Julien?” vroeg ik hem, denkend aan zijn roekeloze rijstijl van die ochtend.

“Ze willen 't persé.. eigen risico hè.. Wil jij ook Rob?”

“Een andere keer misschien.. je hebt al genoeg klanten voor vandaag,” grijnsde ik.

“Jij vermaakt je wel hier op 't strand hè,” zei Michael met een knipoog.. “wil je op de spullen passen?”

“We wouden eigenlijk zo 't water in gaan.”

“Dan nemen we 't belangrijkste wel mee.”

“Gaan jullie allemaal?”

“Ja, hebben jullie 't rijk alleen, mooi toch?” zei Paul nu met een knipoog.

“Blijf niet te lang weg hè,” zei ik.

“Hoezo, je wil niet zeggen dat je ons mist,” zei Michael cynisch.

Toen ik hem in de ogen keek besepte ik dat ik eigenlijk veel meer naar hem verlangde dan naar Stefanie en m'n buik maakte een sprongetje als ik aan 'm dacht.

“Jullie mij wel dan?” vroeg ik gedachteloos.

“Als kiespijn,” grijnsde Michael, terwijl hij z'n schoenen pakte. Verder was ie al aangekleed, en klaar voor vertrek. De meiden waren ook al klaar en stonden ongeduldig te wachten tot Julien z'n motorpak en alles bij elkaar gepakt had.

“Veel plezier hè,” riep Michael achterom toen ze vertrokken met nog een knipoog naar mij.

“Jullie ook,” riep ik terug.

Ik vree en kletste nog wat met Stefanie, intussen met de kriebels in m'n buik aan Michael denkend. Ik kreeg sterk de neiging m'n hand tussen Stefanies benen te laten glijden, en ik begon al sneller adem te halen bij de gedachte.

“Heb je een stijve?” vroeg Stefanie zachtjes. Ik keek haar verrast aan.

“Wil je 't voelen?” vroeg ik.

“Hier?” vroeg ze.

Ik aarzelde even, en pakte toen een handdoek, de grootste die er lag, en gooide die over ons heen.

“Waarom niet?” vroeg ik. Ze keek me ondeugend aan en liet toen haar hand over m'n zwembroek glijden.

Als ik niet al hard was werd ik 't nu zeker. Een zucht ontglipte me. 't Liefs had ik haar hand in m'n zwembroek gedwud, maar ik beheerste me maar weer.

Ik streekde haar weer en trok haar tegen me aan. Ik zoende haar en liet m'n hand naar haar billen glijden. Ze liet toe dat ik ze zachtjes kneedde.

"Je maakt me gek Stefanie," zei ik onder 't zoenen door. Ze wreef over m'n stijve en zei: "Ik merk het."

"Wil je met me in zee gaan?"

"Hoezo.. heb je hogenood?" vroeg Stefanie plagerig. Ik grinnikte.

"Nee, gewoon even afkoelen," zei ik.

"Volgens mij ben je erg heet ja," lachte Stefanie.

"Ik zou je hier op 't strand willen neuken als er niet zoveel mensen om ons heen zaten," zei ik.

Ze keek me hitsig aan en zei toen: "Ik wil je wel aftrekken, onder de handdoek."

Mijn god, bij de gedachte alleen al kwam ik al bijna klaar. Ik verlangde er vurig naar, en zat in tweestrijd. Ik kon dat toch niet maken.. het zou zeker opvallen wat we deden en ik zag dat ouwe stel ook alweer onze kant op kijken.

Anderzijds wist ik niet hoe ik met m'n stijve onopvallend de zee moest bereiken.

"Vind je dat niet erg?" vroeg ik dus toch maar voorzichtig.

"Nee, spuit maar lekker over me heen als je dat niet laten kan," zei ze, me nog altijd geil aankijkend, waar ik zó heet van werd, dat ik zwichtte.

"Toe dan maar," zei ik, terwijl ik de handdoek iets optilde opdat ze erbij kon.

Ze haalde m'n geval uit m'n zwembroek en er ging weer een shot opwinding door me heen.

"Jemig, je bent echt een geile meid," hijgde ik. Ze grijnsde me alleen maar aan en begon zachtjes te trekken.

"Mag ik je vingers?" vroeg ik.

"Als je geen zand aan je vinger hebt," zei ze giechelend.

Ik inspecteerde m'n vinger, likte hem af en nadat ze goedkeurend had geknikt liet ik m'n hand in haar broekje glijden. Na even met haar klitje te hebben gespeeld liet ik m'n vinger vervolgens van de achterkant af naar binnen glijden. Daar kon ik er makkelijker bij, gezien haar arm de weg aan de voorkant blokkeerde. Ze had m'n staaf lekker stevig beet en 't tintelde enorm. Ik werd nog geiler toen ik voelde hoe nat ze was.

Ik zoende haar hijgend. Gôh, ze werd al snel heel nat en kreunde ook zachtjes. Ik vergat de wereld om me heen en voelde alleen nog de opwinding van me meester maken.

“O, wat doe je dat lekker,” kreunde ik, terwijl ik haar nog inniger zoende, en m’n vinger dieper in haar liet glijden. Ik boog een beetje half over haar heen en voelde haar zachte lijf tegen me aan.

“Volgens mij zijn die bezig,” hoorde ik voorbijgangers lachend zeggen.

“We vallen hier verdomme op,” hijgde ik in Stefanies oor.

“Schijt aan.”

“Weet je ’t zeker?”

“Ik wel.. ja..”

“Ik kom bijna,” hijgde ik.

“Wou je dan stoppen?”

“Nee, kan ik niet meer.”

”Nou dan..”

Ik ging ’t echt niet lang meer houden. Ik drukte me steviger tegen haar aan zodat haar hand zowat klemzat en niet meer kon bewegen. Ik streek paar keer zachtjes tegen haar hand op, terwijl ik nog steeds diep in haar poesje tastte.

“Stop Robbert.. ik wil niet klaarkomen.. hou op please,” hijgde Stefanie.

“Weet je ’t zeker?”

“Ja, echt.. dat kan ik echt niet maken.. Ik schreeuw altijd.”

Ik was zelf op ’t punt van no return en gebruikte nu maar m’n vrijgekomen hand om mezelf de laatste hand toe te brengen, waarop ik al snel de boel ontladde. Ik probeerde ’t netjes te doen, maar er spoot nog genoeg over haar buk en broekje zag ik toen ik even later onder de handdoek gluurde.

Stefanie giechelde.

Ik zuchtte diep van het ingehouden gekreun dat ik normaal uitstiet. Heel even sloot ik m’n ogen van genot.

’t Eerste wat ik zag toen ik ze weer opende was niet de sexy lachende Stefanie, maar dat ouwe stel op de achtergrond, die zeer afkeurende blikken onze kant opwierpen.

“Ooh.. fuck.. da’s echt een kouwe douche na zo’n heerlijke vrijpartij,” kreunde ik.

“Wat?” vroeg Stefanie geschrokken.

“Dat ouwe wijf dat de hele tijd onze kant op loert.”

Stefanie draaide zich om en stak haar tong naar ’t stel uit, waarop ze weer snel naar mij terugdraaide.

’t Hielp wel want ze keken nu wel de andere kant op.

“Sorry dat ik je vies heb gemaakt,” excuseerde ik me. “Michael zal ’t wel niet erg vinden dat ik z’n handdoek gebruik.” Ik begon er haar buik mee schoon te veegen.

“Jullie zijn wel heel goede vrienden zeker,” zei ze lachend.

“We kunnen wel wat van elkaar hebben,” hield ik ’t nog steeds vaag.

“Ja.. hoeveel?” vroeg ze echter door.

“Zoveel.. als je alleen pikt als je echte bloedbroeders bent,” zei ik maar weer geheimzinnig.

“Of jullie nou homo zijn of niet, met meisjes weet je ook wel raad heb ik gemerkt,” lachte Stefanie weer.

“Jij bent gewoon een lekker geil ding,” zei ik, en ik streefde even over haar borsten om te laten merken hoe hetero ik was.

“Zullen we gaan zwemmen om af te koelen?” stelde Stefanie voor.

“En schoon te spoelen,” lachte ik. We stonden gauw op en renden ’t water in.

Daar omhelsde ik haar weer en vroeg haar: “Ben jij nou wel genoeg bevredigd?”

“Maak je daar maar niet druk om,” lachte ze.

“Ik wil je hier wel verder vingeren?”

“Misschien kun je ’t een andere keer afmaken, vanavond misschien al,” zei ze. “Maar ik ben niet zo wanhopig als jij.”

“Zeker weten? Je hebt een heerlijk kutje en ik maak ’t graag af.”

“Jaja, en dan kan ik jou weer helpen zeker,” lachte Stefanie en ze maakte zich middels een plens water naar me toe los.

“Nee nee, ik wil niet geholpen worden..” zei ik dubbelzinnig.

“Nee? Ik kan je een trap in je ballen geven als je wil hoor,” zei Stefanie, die ’m gevat had.

“Nee, ik ben al weg..” gilte ik en we dolden en zwommen nog een poos, waarna we heerlijk voldaan opdroogden op ’t strand tot de anderen eindelijk terugwaren. ’t Was toen al aan het eind van de middag. Ze wilde nog even de zee in duiken en daarna wat gaan eten.

Julien en Nick kwamen als eerste het water uit. Ik vroeg waar en wat ze wilden eten.

“Nick en ik willen eigenlijk vast gaan als jullie ’t niet erg vinden. Nick heeft een beetje jeuk in z’n gat,” zei Julien terwijl hij Nick plagerig in z’n kont kneep. Nick keek half beschaamd half geërgerd.

“Jullie kunnen toch even de auto van Jesse gebruiken,” zei ik.

“Met al die mensen hier zeker, nee, we willen gewoon op tijd terug, ik moet vanavond werken.”

“O, da’s bale, ja, dan snap ik ’t.”

De anderen kwamen nu ook uit ’t water.

“Ik rammel,als ik nu niks te eten ga halen word ik kannibalistisch vrees ik,” zei Michael.

“Je mag mij wel opeten hoor,” zei Sanne weer slijmerig.

“Ik ben vegetarisch, ik drink alleen bloed,” zei Michael.

“Mag ook,” zei Sanne.

Michael ging toch maar frietjes en andere snacks halen voor ons. Op de uitnodiging van Sanne bij hen thuis pannenkoeken te eten, ging hij graag in, maar dat als toetje dan.

Ik had ook flinke honger en nam een dubbele friet en een grote cola.

“Zo, en hoe gingen de motortochtjes?” vroeg ik de meiden, toen Michael weg was.

De meiden begonnen opgewonden te vertellen hoe hard en ver ze wel niet hadden gereden, Nanda en Renate bij Julien achterop. Sanne ook, maar ook even met Michael, die ook een motorrijbewijs bleek te hebben. Hij had zonder motorpak gereden al had Julien dat verboden. Hij had de motor gewoon weggegrist toen Julien even niet oplette en vervolgens Sanne ‘opgepikt’.

“Michael rijdt vet-goed en lekker hard,” zei Sanne met een ondeugend lachje.

“En hij kan je ook hard laten vallen,” zei ik cynisch.

“Hoezo? Heb jij dat meegemaakt dan?” vroeg ze nieuwsgierig.

“Ik.. nee, ik ben nooit bij hem achterop geweest.”

“Dat komt nog wel,” lachte Jesse nu.

Ik begreep dat hij ’t dubbelzinnig bedoelde en ik wisselde grijnzend een blik van verstandhouding.

Michael was al snel terug met de snacks.

“Je laat mij toch niet vallen hè,” vroeg Sanne hem gelijk slijmerig.

“Hoezo?”

“Rob zei dat toen ik zei dat je hard reed.”

“O zo.. Dan zou ik zelf toch ook vallen, lijkt me niet slim,” zei Michael.

“Maar jij hebt toch vleugels?” zei ik, aan z’n engelenstatus denkend.

“O ja, je bent een vampier hè,” zei Sanne weer met bewonderende blik.

“Dan zou ik wel vlees eten, of op z’n minst tomatenketchup,” lachte Michael, die slechts een friet zonder had genomen.

“En dan kon je niet in de zon zitten, of kan dat met zonnebrandolie en zonnebril wel?”

“In sprookjes kan alles,” mompelde Michael, kauwend op een frietje.

“Geloof je in sprookjes?” vroeg Sanne.

“Niet allemaal..”

"Geloof je in ... Doornroosje?"

"Nee."

"Assepoester?"

"Nee."

"Waarom niet?"

"Waarom wel?"

"Omdat er een knappe prins in voorkomt.. en 't goed afloopt."

"Geloof jij daarin?"

"Ja."

"Geloof je ook in enge sprookjes?"

"Met heksen en draken enzo?.. Ja.. er is altijd wel een dappere prins die ze overwint.."

"De sprookjes stoppen zodra de prinses haar prins heeft, omdat het dan saai wordt."

"Ja, ik hou ook meer van 't spannende deel... als ze nog gevangen zit bij de reus of draak...Dat mag van mij eindeloos doorgaan.. "

"Maar je houdt wel van een happy end?"

"Uiteindelijk wel.. en dan weer een nieuw sprookje."

Wat ze verder allemaal fantaseerden lette ik niet meer op. 't Werd wel steeds intiemer geloof ik.

Uiteindelijk wisten de meiden ons mee te krijgen naar hun huisje.

Paul wilde eigenlijk al gaan met Jesse, maar de meeste stemmen golden en aangezien Jesse, Michael en ik wilden blijven had Paul zich te schikken in z'n lot. Ik had wel met 'm te doen, want Jesse zat meer en meer te flirten met Renate en Nanda, m.n. de eerste, en had niet zoveel aandacht meer voor Paul. Ik voelde me daar zelf ook wel schuldig over, maar een stevige beurt met Stefanie lokte zo dat ik echt niet anders kon.

We reden met z'n allen op elkaar gepropt in Michaels auto naar 't huisje van de meiden.

Daar dronken we wat en bakten Sanne en Nanda pannenkoeken voor ons.

We hadden onderweg ook nog wat extra te drinken gehaald voor vanavond.

Onder 't pannenkoeken eten kletsten we wat. De meiden studeerden alle 4, in Doornstad, nogal ver weg dus. Ze waren rond de 20, 21 jaar.

Michael zat natuurlijk weer interessant te doen met z'n 5000 jaar, toen ze ernaar vroegen. Sanne begon meteen weer over vampieren en eeuwig leven te fantaseren. De twee hadden mekaar wel gevonden!

Stefanie, ik en Paul wasten af.

Na de afwas zaten we weer met z'n allen in de woonkamer van 't knusse huisje, bij de open haard (al was 't daar wat warm voor).

Ineens vroeg Sanne:

“Zo, en wie van jullie zijn nou allemaal homo?”

Ik keek naar de anderen, in de hoop dat zij zouden antwoorden. Paul gaf 't antwoord met een demonstratie. Hij pakte Jesse, die naast 'm op de bank zat, op z'n bek en bleef een minuut of wat zoenen, onder gejoel en gefluit van de meiden.

Toen duwde Jesse hem van zich af en zei lachend: “Vieze flikker!”

Maar Paul leek 't niet grappig te vinden. Het was duidelijk wat hij had willen demonstreren: Jesse is van mij. En de reactie van Jesse viel 'm rauw op 't dak.

“Gaan jullie maar lekker wijven versieren. Ik wacht wel in de auto tot jullie uitgeneukt zijn,” zei hij chagrijnig, terwijl hij opstond en snel de kamer uitliep.

Jesse keek hem ietwat verbluft, en toen weer met z'n eeuwige vermaakte grijns, na.

“Kom Jes, ga 'm troosten,” zei ik dan ook maar. Toen hij nog geen aanstalten daartoe maakte vervolgde ik: “De auto staat verdekt tussen de struiken, daar vallen jullie niet op.” Hierop stond Jesse toch maar op. Hij verontschuldigde zich met een knipoog tegenover de dames en ging Paul achterna.

“Oké, nou jullie,” zei Stefanie, terwijl ze mij en Michael uitdagend aankeek. Gelukkig zaten wij wat verder uit elkaar, dus hadden we even bedenktijd.

“Wat nou jullie?” vroeg ik onnozel.

“Een show geven.”

“Na jullie,” zei ik om maar weer uitstel te creëren.

“Ieieie.. nee echt niet, wij zijn niet lesbisch!” gilte Stefanie.

Maar Sanne pakte Renate, die naast haar zat al bij haar nek en zei: “Kom op, we laten ze wel effe een poepie ruiken.” Renate aarzelde nog, maar Sanne trok haar al naar zich toe en toen gaf ze mee. Ze zoenden elkaar een paar minuten innig, en het zag er reusachtig geil uit.

“Jullie beurt!” riep Sanne toen ze klaar waren.

“Nee,” zei Michael.

“Wat nee?” riep Sanne half kwaad.

“Jullie beurt.. Net zijn wij begonnen, Paul en Jesse dan.. nu moeten jullie beginnen, daarna zijn wij weer.”

“Onzin.. doe niet zo flauw, jullie zijn toch homo, dan is 't toch niet zo moeilijk.. voor ons is 't veel moeilijker.”

Ik begon 't ook flauw te vinden en ik stond op en liep op Michael af, kroop met een knie op z'n schoot en zoende hem stevig. De meiden weer joelen natuurlijk.

Michael pakte m'n kont beet en wreef er stevig over, tot nog meer vermaak van de meiden.

Ik moest 'm loslaten voor ik een stijve kreeg en ging gauw weer op m'n eigen stoel zitten.

“Meer..meer!” riepen de meiden.

“Nee, jullie beurt,” riep ik streng.

“Kom op Stef, Nan, nu jullie,” riep Sanne uitgelaten.

Maar hoe ze ook zeurden en smeekten, de twee waren niet te bewegen.

“Ik heb een beter idee,” zei Stefanie, en ze keek mij uitdagend aan. “Nu wij!” en ze kwam al op me afgelopen.

Ik trok haar op m’n schoot en we zoenden lustig.

“Daar is niks aan!” riep Sanne, “dat kan ik zelf ook..” en ze keek hoopvol naar Michael, die bewegingloos bleef zitten.

Ik trok Stefanie tussen m’n benen, nadat ze zich omgedraaid had om te zien wat Sanne deed, en ik streelde haar lekkere borstjes. Zag ik Renate nu toch ietwat jaloers toekijken? Sanne was opgestaan en liep uitdagend op Michael af.

“Nou... zullen we? Of denk je nu dat ik lesbisch ben?” vroeg ze hem. Ze trok haar t-shirt uit en bleef in haar bikini-bh uitdagend voor hem staan.

“Nee.. Maar ik ben homo zoals je zag,” zei Michael, z’n ogen gericht op haar boezem.

“Een paar tietjes vind je toch ook wel lekker?” slijmde Sanne terwijl ze voorover naar ‘m toe boog.

“Ik ben toch veel te oud voor jou,” probeerde Michael nog steeds zich te beheersen..

“Kom nou.. hoe oud is hij dan..” en ze wees op mij.” met hem doe je het toch ook?”

“Wie zegt dat?” hield Michael zich nog steeds in.

“Als er echt niks met jou te beleven valt dan ga ik wel in jullie auto kijken wat die andere twee aan ‘t doen zijn,” zei Sanne wat gepikeerd, terwijl ze weer rechtop ging staan.

“Laat hen nou maar met rust, m’n broertje kan nogal geprikkeld reageren als ie gestoord wordt.”

Ik vond ‘t tijd een handje te helpen.

“Michael is een echte vamp,” zei ik hitsig. “Hij pakt je lekker hard aan.. en nog een keer, en nog een keer, tot je erbij neervalt.”

“Jaa.. geef ‘t nou maar toe, je lust m’n bloed wel,” zei Sanne.

“Daarom.. ik laat je liever leven..” zei Michael weer droog.

“Kom nou.. je wil me wel..” slijmde Sanne door, terwijl ze haar bovenstukje losmaakte.

Toen haar borsten ontbloot werden pal voor z’n ogen zag ik ‘m z’n kalmte verliezen.

“Goed dan.. laat de rest maar op je mooie slaapkamer zien,” zwichtte hij.

Sanne trok hem gelijk bij de hand overeind en sleurde hem mee naar haar kamer.

“Wil je die van mij ook zien?” vroeg Stefanie mij nu.

“Tuurlijk,” fluisterde ik terug.

“Op m’n kamer..” zei ze terwijl ze op stond en ik volgde haar gretig.

“Sorry dames, emergency,” grijnsde ik nog even achterom naar de andere 2 voor we de kamer verlieten.

“Zijn we al gewend,” riep Nanda.

Opgehitst door de show van Sanne en Michaels niet onbewogen blik daarbij kreeg ik nu extra zin om te neuken. Ik had gelukkig een condoom in m’n broekzak gedaan (altijd bij de hand houden die dingen☺).

Stefanie had een klein kamertje waar een ledikantje en een normaal bed in stonden. Ze deed haar t-shirt uit en ging onmiddellijk op ’t bed liggen. Ik sprong zowat boven op haar, en we vreeën er lustig op los. Ik moest me beheersen niet onmiddellijk haar broek uit te trekken en haar te neuken, want ik was al een heel eind heen. Hijgend kuste ik haar hals, schouders, boezem.. intussen de bh-sluiting aan de achterkant lospeuterend. Dat lukte en er kwamen een paar mooie tjetjes te voorschijn. Verder had ze ook een prachtig lijf, lekker gebruind door de zon.

“Je bent echt een stuk weet je dat,” fluisterde ik zacht, terwijl ik haar borsten streelde en weer naar boven kroop om haar te zoenen.

“Jij anders ook wel.. kom, doe die kleren uit.”

Ik trok alles uit en maakte daarna haar broek los, al zoenend en strelend. Ik tastte in haar slipje.. over haar schaamhaar en haar lekkere lipjes. Ze voelde al flink nat.

“Mag ik je neuken?” vroeg ik al snel.

“Als je ’t veilig doet.”

“Natuurlijk.” Ik pakte een condoom uit m’n broek en deed ’m om.

“Ik wil je van achter neuken,” zei ik terwijl ik haar broek uitsjorde.

“O ja, zo doen jullie homo’s dat hè,” plaagde ze.

“Door jou word ik helemaal hetero,” zei ik, terwijl ik haar wild omdraaide en haar billen, die ook zeer mooi gevormd waren, begon te strelen. Ze kreunde zachtjes.

“Dus ik lijk niet op een jongetje?” lachte ze.

“Je bent ’t lekkerste meisje dat ik ooit ben tegengekomen,” hijgde ik, terwijl ik m’n keiharde paal tussen haar lipjes drukte, haar lekkere vochtige kutje in.

“Ben jij ’t mannetje of ’t vrouwtje als je ’t met een man doet?” vroeg ze.

“Ik ben een hengst,” zei ik hijgend, terwijl ik m’n kruis zachtjes verder bij haar naar binnen drukte en op haar heerlijke zachte achterste zakte. Dit voelde toch wel weer onwijs lekker, zo’n vrouwenlichaam, en even vergat ik Michael, al had ik zojuist nog wel veel zin in hem gehad.

Op dat moment hoorde ik opgewonden geluiden uit de kamer naast ons en ik herkende Michaels gekreun, wat me nu extra wild maakte.

Ik begon langzaam harder en sneller te stoten. Stefanie kreunde en hijgde.

“Ik wil ’t goedmaken van vanmiddag,” hijgde ik in haar oor.

“Dat doe je al,” hijgde ze terug.

Toen ik voelde dat ik ’t niet lang meer ging houden haalde ik ’m eruit.

“Wat doe je nou.. ga door!” protesteerde Stefanie.

“Even bijkomen,” hijgde ik.. “Kom, draai je om.”

Ze draaide zich op haar rug en keek me vurig aan.

“Nu al moe?” vroeg ze plagend.

“Ik wil niet te snel klaarkomen,” zei ik. Ik streefde de binnenkant van haar dijen en gleeed daarna zachtjes met een vinger in haar kutje. Ik duwde haar benen uit elkaar met m’n knie en tastte dieper.

“Kom nou, neuk me verder,” kreunde Stefanie.

“Dan kom ik klaar,” zei ik.

“Dat geeft niet.”

“Dat geeft wel,” hijgde ik, en ik duwde een tweede vinger erbij. Het sopte lekker. Ik had niets liever gedaan dan verder neuken, maar beheerste me.

“Ik wil wel dat je in me klaarkomt,” zei Stefanie weer. Ze had gelijk.. ik kwam zo al bijna. Dus ik duwde haar benen nog wat uit elkaar, kwam er tussen, en neukte haar verder. Ik probeerde het nog een paar tellen uit te houden, maar nog geen 20 seconden later spoot ik onder luid gekreun.

Stefanie kreunde met me mee en schokte en trilde bijna net zo erg als ik. Ik stootte nog zo lang mogelijk door om haar te bevredigen tot ik me helemaal leeggezogen voelde en als een zoutzak naast haar neerviel. Ze reikte me tissues aan om m’n condoom in te doen, die al af begon te glijden.

“’t Is zo lullig bevlekte lakens in te leveren bij de verhuurder hè,” zei ze, terwijl ze met een andere tissue haar eigen poes begon af te vegen.

Ik grinnikte en keek geil naar haar. Ik voelde me heerlijk verzadigd.

“Dacht je stiekem aan je vriend?” vroeg ze, waarschijnlijk i.v.m. de wilde geluiden die nog steeds vanuit de andere kamer doorklonken.

“Nee, alleen aan jou,” zei ik met veel overtuiging.

“Hoe vaak doe je 't met een meisje?” wilde ze weten.

“Mmm.. nooit,” mompelde ik slaperig. Ik had geen zin om te praten, voelde me moe en soezerig van 't neuken, de zon, 't zwemmen, de pannenkoeken en 't bier.

“'t Is niet te merken.. dat je homo bent,” kletste Stefanie vrolijk door.

“Ik weet niet meer wat ik ben,” murmelde ik slaperig.

“Een beetje moe geloof ik,” lachte Stefanie.

“Ja... mag ik hier slapen?”

“Van mij mag je hier blijven vannacht, 't bed is groot genoeg voor ons tweetjes.”

Ik reageerde niet meer, koesterde me alleen tegen haar aan en legde een arm en been over haar heen, en zo bleven we een tijdje liggen.

Ik hoorde geroezemoes op de gang en in de woonkamer, maar liet alles langs me heengaan. Ik voelde me heerlijk rozig en dacht nergens meer aan.

“Sorry, ik moet plassen,” hoorde ik ineens in half droomtoestand zeggen. Waar was ik ook weer? O ja, 't was Stefanie, die zich onder me los aan het wurmen was. Ik probeerde ook op te staan, maar viel al snel weer neer, tot ik 't koud begon te krijgen.

Stefanie kwam toen net terug en ze gooide m'n broek bovenop me.

“Opstaan luilak,” lachte ze. Kreunend kwam ik overeind.

“Je was echt super Stefanie,” zei ik, terwijl ik m'n blik nog es van top tot teen over haar heen liet gaan.

“Jij ook.” Zei ze zachtjes, terwijl ze naar me toeboog voor een kusje

“Ja was 't genoeg?”

“Dat nooit.. 't kan altijd meer!” lachte ze. Ik zag dat 't al donker was buiten.

“Hoe laat is 't wel niet?” vroeg ik.

“Een uur of 10 geloof ik.”

“Pfoei, zo laat al?”

“Wat geeft dat.. je blijft toch slapen?”

“Hoe moet ik dan naar huis? Ik denk niet dat de anderen blijven, of ze moeten een hotelkamer huren ergens.”

“Zit allemaal vol,” zei Stefanie, “Maar is toch ook niet nodig, plaats genoeg hier.”

We gingen naar de woonkamer, waar Michael, Sanne, Paul en Nanda zaten.

“Wasr is Jesse?” vroeg ik verbaasd, en niets vermoedend.. “en Renate?”

“Wat denk je,” zei Michael smalend.

Ik keek Paul vragend aan.

“Hij maakt ’t wel goed met Paul vannacht..mm..” zei Michael grijnzend tegen Paul.

“’t Is ‘m geraaien,” mompelde die.

“Hoe laat willen jullie gaan?” vroeg ik.

“Sanne wil dat ik haar om 12 uur inwijd als bloedzuster,” zei Michael grinnikend, een arm om Sanne heenslaand. “Al moet ’t eigenlijk met volle maan.”

“Wanneer is dat?”

“Over 2 weken ofzo...”

“Dan maar half.. ik kan geen 2 weken wachten,” zeurde Sanne.

“Jesse heeft me beloofd dat we zo gaan,” zei Paul nu ook. Ik vond ’t ook wat lullig voor Paul, die had al genoeg geofferd, dus ik zei ook maar: “Laten we dan maar gaan.”

“Sorry, dan moet het wachten San. Ik zei al, als de jongens naar huis willen dan gaat ’t niet door,” zei Michael tegen Sanne.

“Toe.. je hebt ’t beloofd.”

“Ik heb niks beloofd.. Maar laten we het maar over 2 weken met volle maan doen, dan gaat ’t beter.”

“Dan ben ik natuurlijk net ongesteld,” mopperde Sanne.

“Des te beter, bij een bloedritueel toch?” zei Michael.

“Kan jij tegen menstruatiebloed dan?” zei Sanne uitdagend.

“Tuurlijk, bloed is bloed.”

Sanne leek ’t idee zo spannend te vinden van een nieuwe afspraak met Michael dat ze zich erbij neerlegde. De reis vanuit Doornstad had ze er wel voor over.

Stefanie zeurde mij nog wel zeker een half uur de kop af of ik echt niet wou blijven, tot Jesse en Renate de kamer inkwamen en ik resoluut zei dat we konden vertrekken wat mij betreft.

“Zie ik je nog wel es terug?” vroeg Stefanie.

“Met ’t maanritueel toch.. geef me je nummer maar, dan bel ik je.”

“En jouwe?”

“Ik heb geen telefoon, maar via Michael kun je me bereiken.”

“Komen jullie ook een keer naar Doornstad?”

“Vast wel,” zei ik. Ik zag ’t me niet zo snel doen, maar ach, wie weet.

Sanne nam hartstochtelijk afscheid van Michael en die moest zich echt loswrikken om te gaan. Ik ook van Stefanie trouwens, maar dat lag ook aan mij. Ik vond haar zo lekker, en had moeite weg te gaan.

Denkend aan Michael, straks lekker saampjes achterin de auto, want Jesse had beloofd te rijden, dat lokte ook.

54. Bloeddorst

Za. 2 juli 83

In de auto wilde ik Michael uithoren, maar hij deed zo kortaf dat ik er maar over ophield. Ik probeerde te scharrelen met 'm, maar Jesse reed zo hard, dat we onze lippen amper op elkaar konden houden. Straks op de snelweg zou 't wel beter gaan.

"Hoe was Renate?" vroeg ik intussen aan Jesse.

"Hoezo? Wilde jij haar?" vroeg Jesse met een grijns via de binnenspiegel.

"Ze is wel een stuk.. maar Stefanie was ook te gek.. dus ben niets tekort gekomen."

"Die was helemaal bezeten van jou," grinnikte Jesse.

"En Renate van jou kennelijk."

Jesse grijnsde alleen maar geheimzinnig.

"Of niet dan?" vroeg ik ongeduldig door.

"She wants to marry me," grijnsde Jesse weer.

"Jullie krijgen vast mooie kindertjes," smaalde ik.

"I like baby's.. Maybe I want one some time."

"Met wie?" vroeg ik.

"I don't know.. all of you," grinnikte Jesse.

"Ik hou niet van baby's," zei ik, "Maar voor Michaels neefje of nichtje zal ik lief zijn."

"Jesse is nog niet toe aan 't vaderschap," bemoeide Michael zich ermee.

"Waarom niet? Hij is toch ook al 3000 jaar oud ofzo?" smaalde ik.

"Dat betekent niet dat ie eraan toe is."

"Wat weet jij er nou van?" riep Jesse wat geërgerd achterom en toen opzij naar Paul: "Wil jij kindjes Paul?"

Paul haalde z'n schouders op. Hij was duidelijk nog steeds enigszins chagrijnig vanwege ons 'overspel' met de dames.

"Wil Nick ze?" vroeg Jesse weer.

"Daar hebben we 't nog niet over gehad," zei Paul stug.

"I want a baby with you," slijmde Jesse tegen Paul.

"Ik kan geen baby's krijgen," zei Paul nu met wel een lachje.

“We can try it at least, don’t we?” zei Jesse en hij wreef Paul over een been.

Ik draaide me weer naar Michael.

“En jij Michael, wil jij een kindje?” vroeg ik.

“Niet op aarde. Op Sirius misschien ooit.”

“Met mij?” vroeg ik liefjes. Michael lachte.

“Dat kan nog wel een paar duizend jaar duren.”

“Oké, ik heb geen haast.. Vrijheid blijheid,” grinnikte ik.

“Maak ze eerst maar op aarde. Met Mano. Of Stefanie of...”

“Ik wil ook geen aardse baby,” onderbrak ik hem.

“Heel verstandig, maar ik spreek je over een jaartje of 10, 15 nog wel.”

“Ik neem katjes, wel zo leuk.”

“Die kunnen ook blèren en de boel onder pissen,” zei Michael

“Als je van ze houdt vind je dat niet erg.”

“Jij houdt wel van poesjes hè,” zei Michael spottend.

“Jazeker.. vooral de jouwe,” antwoordde ik zacht. Ik wist immers niet of Paul er al van wist.

Hij keek me aan met z’n magische ogen en ik verlangde weer heel intens naar hem. Ik dook dus naar ‘m toe en begon weer te zoenen. Maar Jesse maakte net weer met volle vaart een bocht, ‘t klaverblad de snelweg op, en het viel niet mee op deze manier te zoenen.

“Kunnen we niet even een parkeerplaats opzoeken..?” vroeg ik dus.

“Wat wou je doen dan?” vroeg Michael.

“Jou neuken.. Jesse en Paul kunnen dan ook hun gang gaan intussen.”

“Heb je niet genoeg poesjes gehad voor vandaag?” vroeg Michael me plagerig.

“Ik heb de hele tijd aan jou gedacht Michael, maar Sanne hing zo aan je, en Stefanie aan mij, dat ik geen kans kreeg..”

“O dus je vond er niks aan met Stefanie..”

“Dat wel.. maar..”

“Wat hebben jullie eigenlijk op ‘t strand uitgespookt toen wij weg waren.. want er zaten verdachte vlekken op m’n handdoek.”

“Jij ziet ook alles hè.”

“Wat.. hebben jullie echt..?”

Ik knikte.. “Jouw handdoek was ‘t grootst, die hebben we even geleend, sorry.”

“Sjemig Rob, ik maakte een grapje.. al vond ik wel dat je er verdacht opgelucht uitzag toen we terugkwamen. Maar ik dacht dat je jezelf wel weer gerukt had in zee ofzo.”

“Die Stefanie is echt een hete tante, ze bood zelf aan me af te trekken.”

Michael schudde z’n hoofd met een brede grijns. “Die Rob.”

Wat was ie toch aantrekkelijk.. de stroomstootjes schoten weer door m'n romp heen.

Ik boog naar 'm toe en fluisterde in z'n oor: "Ik wil jou ook wel even rukken nu, als je geen zin hebt om te stoppen."

"Rob toch jongen, je moet je echt laten castreren, of in therapie op z'n minst, want dit zit echt tegen seksverslaving aan."

"Ik wil je gewoon, nu.. maakt niet uit hoe, wat waar," zeurde ik door.

We rotzoiden wat, maar hoewel we op de snelweg zaten, maakte Jesse toch af en toe dermate slingers dat we het moeilijk hadden. Of ie 't expres deed om ons te plagen of dat dit z'n normale rijstijl was weet ik niet.

Maar ineens merkte ik dat hij een aftak nam en een parkeerplaats opreed.

"Wat ga je doen Jes?" vroeg Michael.

"Jullie voorbeeld volgen.. Paul klaagt dat ik 't stuur niet recht hou als ik 'm zit te vingeren."

Ik kwam overeind en zag nu dat Pauls broek half naar beneden zat. Ik raakte extra opgewonden.

Jesse parkeerde de auto achteraan de parkeerplaats op een donker stukje.

"Mogen wij de auto gebruiken.. gaan jullie effe buiten?" vroeg Jesse achterom.

"Ja bekijk 't effe.. dan wachten we wel tot we verder rijden," protesteerde Michael.

"Kom 't lukt wel buiten.. we zijn 't Paul verschuldigd," zei ik terwijl ik 't portier aan Michaels kant opende en hem een zetje gaf om eruit te gaan.

Michael stapte na nog wat bijval van Paul en Jesse toch maar uit de auto.

"10 minuten oké?" zei ik tegen de jongens.

"Take your time," grijnsde Jesse terug.

"Kom, daar achter die struiken," zei ik tegen Michael toen ik achter 'm aan de auto was uitgestapt, en ik trok 'm er meteen naartoe.

Ik was zo geil dat ik Michael tegen de eerste de beste boom duwde en begon te zoenen.

"Iedereen ziet ons hier Rob," protesteerde Michael.

"Maakt niet uit, ik kan niet meer verder zoeken," hijgde ik, terwijl ik tegen 'm aanreed. Michael duwde me weg.

"Wat heb je toch Rob.. wanneer leer je 't nou es?"

"Wat dan?" vroeg ik onthutst.

"Cool down.. kalm aan doen, ik weet niet of die meiden je 't hoofd weer op hol hebben gebracht, maar ik kan m'n lessen wel weer opnieuw beginnen geloof ik.."

"Jij brengt me 't hoofd op hol, dat weet je, daar verander je met al je meditatielessen niks aan," zei

ik en ik duwde hem weer tegen de boom. Maar hij greep me bij m'n jack en duwde me naar achter. Ik verzette me nauwelijks. Ik genoot intussen in 't halfduister van zijn knappe sexy verschijning.

Ik liet me meevoeren naar een donkerder stuk en daar duwde hij me tegen de grond.

"Hier zijn we onzichtbaar," zei hij, en hij boog over me heen. Ik liet me m'n jack uit doen, onder me leggen, achterover erop duwen, en liet me zoenen en betasten.. Ik snakte naar adem van pure opwinding. Alles in me snakte naar hem.

"Doe dat bloedritueel dat je Sanne beloofd had maar met mij," zei ik zacht, terwijl ik zijn t-shirt loswoelde uit z'n broek.

Hij begon in m'n nek te bijten en zoog daarna hard een stevige zuigzoen. Ik krabde over z'n rug. Z'n harde kruis drukte dwars door zijn en mijn broek tegen de mijne en ze wreven als twee boomstammen langs elkaar.

Michael trok me half opzij en liet z'n hand achterin m'n broek glijden. Ik stak m'n tong diep in z'n mond, wat ik 't liefst met m'n pik gedaan had z'n kut in. Maar dat zou hij wel weer niet willen. Het kon me niet schelen, dit was al geweldig. Ik voelde me zo geil dat ik al bijna in m'n broek klaarkwam. Ik tastte dieper met m'n tong in z'n mond en drukte me stevig tegen Michael aan om hem zo droog te neuken.

Ineens voelde ik een scherpe pijn in m'n tong en proefde al gauw bloed. Ik liet los.

"Verdomme Miech, waarom bijt je?" vroeg ik kwaad.

"Jij wou een bloedritueel."

"Niet zo letterlijk," mopperde ik.

"Weet ik veel," zei Michael, terwijl hij me vermaakt aankeek.

"Nu wil ik jouw bloed ook," zei ik.

"Alles op z'n tijd."

"Wat nou.. durf je niet?"

"Daar gaat 't niet om.. de tijd moet rijp zijn. Pas als je vergaat van de dorst, bloeddorst, is het de tijd."

"Ik verga."

"Nietwaar, je vergaat van neukdorst."

"Dat ook."

"Kom dan.. van achteren.." en Michael liet z'n broek al zakken.

"Wat.? mag ik in je.."

"Nee.. gewoon anaal."

"Wat je maar gewoon noemt," mopperde ik wat, maar ik was toch blij en haalde snel een condoom uit m'n broekzak. Ik deed m'n broek naar beneden, en zakte op Michael, die al met z'n blote kont naar me toegekeerd op handen en knieën voor me zat. Ik voelde m'n opwinding tot maximum stijgen en duwde z'n billen uiteen. Voor ik 't glijmiddel dat Michael me aanreikte gebruikte gluurde ik stiekem even onder z'n kont door. Vaag zag ik z'n schaamlippen glinsteren van vocht, en ik raakte helemaal van de kook.

“Schiet maar op Rob, straks ziet iemand ons.”

’t Was doodstil, op de auto’s op de snelweg die voorbij suisdan na dan, en een enkele auto op de parkeerplaats zelf die wegreed.

Maar ik schoot graag op natuurlijk en dook in z’n lekkere hol. Ik kon ’t al snel niet meer houden en stootte m’n zaad al snel in ’m uit. Na wat uitblazen op z’n rug, pakte ik z’n lul beet om ’t bij hem af te maken. Intussen beet ik zachtjes in zijn nek.

Z’n pik lag perfect in m’n hand, lekker stevig, zwaar, hard. Hij maakte stootbewegingen in m’n hand zodat ik niet veel hoefde doen, en ik voelde dat ie al gauw z’n hoogtepunt naderde. Hij hijgde harder en harder en al snel voelde ik z’n zaad door z’n pik naar buiten stromen.. Het duurde zeker een minuut, of langer, voor hij volledig uitgespoten was. Een siddering van opwinding doortrok mij gelijk met de zijne.

Hierna duwde hij me snel van zich af en trok z’n broek op. Ik deed dat dus ook maar, al had ik nog wat willen nagenieten.

“Wat zal hier straks een mooie plant groeien.. ons nageslacht,” zei ik dromerig naar de grond starend waar ik mijn condoom net over zijn sappen had gelegegd. M’n jas had hij gespaard, die lag naast ons tijdens de neukpartij.

“Ik had liever gewacht tot we thuis waren.. ik zit onder de modder en prikkers,” mopperde Michael.

“Je had op m’n jas mogen zitten hoor.. “ zei ik schuld bewust.

“We gaan thuis wel een lekker bad nemen oké?” zei Michael nu lief, terwijl we gearmd terug naar de auto liepen.

We zagen de auto nog dermate schudden dat we maar even op afstand bleven wachten tot ’t rustig werd.

Terwijl we een sigaretje rookten kwam er ineens een man, die net uit een blauwe dure auto, een Rover ofzo, uit was gestapt, op ons toe. Hij was netjes gekleed, en ik schatte hem een jaar of 40.

We keken hem vragend aan toen hij aarzelend voor ons bleef staan. Hij keek van mij naar Michael en weer terug, en vroeg toen voorzichtig:

“Doe.. doen jullie het voor geld?”

Michael schoot in de lach.

“Nee sorry meneer, dan bent u bij ons aan ’t verkeerde adres,” zei hij.

De man excuseerde zich en wou alweer weglopen.

“Is dit een homo-ontmoetingsplek ofzo?” vroeg Michael hem echter nog.

“Uh.. ja.. min of meer,” zei de man.

“O.. nou, wij zijn hier bij puur toeval,” zei Michael.

“En die daar.. weten jullie misschien.. horen die bij jullie toevallig?” vroeg de man, op onze auto wijzend.

“Inderdaad.. Ik vrees dat u bij hen ook niet terecht kan,” lachte Michael weer.

De man keek ons nog één keer aarzelend beurtelings aan en zei toen:

“Elke vrijdagavond komen hier homohoertjes.. ze vragen enorme bedragen.” Hij keek daarbij mij vooral veelbetekenend aan, en met een laatste vluchtige blik naar Michael draaide hij zich toen om met een “nou, tot kijk dan maar hè.”

“Ja, succes, en fijne avond nog,” riep Michael terug.

’t Was inmiddels rustig in de auto, dus we liepen er naar terug. Paul en Jesse zaten half gekleed na te genieten op de voorstoelen.

“Hé, als Julie geld willen verdienen kun je die vent daar afpijpen,” zei ik, toen we instapten.

“Waarom doe jij ’t niet,” zei Paul schamper.

“Die lelijkerd? Nog voor geen f 1000,-!”

“O nee, je valt weer op meisjes hè,” zei Paul spottend.

“Verandering van spijs doet eten,” grijnsde ik.

“Ik zou ’t voor nog geen f 1000,- met een vrouw doen,” zei Paul weer.

“Zal Nanda wel jammer vinden.. ze keek wel nieuwsgierig naar je,” plaagde ik.

“Die had al een vriend, en ze was niet zo’n losbol als die andere 3.”

“Renate had jou er wel bij gewild,” zei Jesse nu, terwijl ie z’n laatste bloesknoop dichtmaakte.

“Zei ze dat?” vroeg Paul.

“Niet direct, maar ze zei dat wij samen wel op haar kamer mochten slapen in ’t bed van Nanda, sliep zij erboven en Nanda wel in de woonkamer.

“Lekker logisch.”

“Ja, daarom.”

Jesse reed de parkeerplaats af en ik koesterde me weer tegen Michael aan.

“Wou je me niet uitlenen?” vroeg ik hem grijnzend, aan de man net terugdenkend.

“Tuurlijk leen ik je niet uit aan zo’n griezel.. En snap je nou waarom ik goed verstopt wilde zitten?”

“Wist je dan dat dit een homo-ontmoetingsplek was?”

“Nee, maar op dit soort parkeerplaatsen kun je ’t wel verwachten.” ’tWas ’t laatste wat ik had verwacht, maar ik hield maar een vast weer naïeve opmerking in..

Jesse reed weer met een flinke vaart, en we waren al spoedig thuis.

We reserveerden ogenblikkelijk ’t bubbelbad, maar Paul en Jesse wilden eerst, omdat Nick al op Paul zat te wachten om naar huis te gaan. Julien was al naar z’n werk vertrokken. Nick zat in z’n uppie tv te kijken.

“’t Is al 12 uur, tijd voor ons ritueel,” fluisterde ik Michael in ’t oor.

Michael zei nu hardop tegen Paul en Jesse dat wij om 12 uur ons ritueel moesten doen en daarvoor schoon moesten zijn.

“Ga dan maar douchen,” zei Jesse.

“Maar als jullie de kraan open hebben hebben wij alleen koud water daar.”

“Pech voor jullie.” De twee liepen al de trap op.

“Kom, koude douche kan ook,” zei ik, zo ongeduldig was ik. Michael beweerde dat ik dat niet lang zou volhouden, en om elkaar te bewijzen dat we het ’t langst volhielden gingen we achter Jesse en Paul aan naar de badkamer.

Die stapten al in bad toen we binnen kwamen, dus we moesten ’t echt met de douche doen.

Het was inderdaad ijskoud ’t water, en we hielden ’t allebei niet lang uit, dus smeekten we Paul en Jesse of we even warm mochten worden in hun bad. 1 minuutje maar.

“Okay, 1 minute, and no second more” zei Jesse waarschuwend.

Paul en Jesse zaten al lekker te flikvlooiën, en Michael en ik kropen ook maar tegen elkaar aan.

Ik zag Paul wel nieuwsgierig naar Michaels kruis kijken. Ik wist niet of hij ’t mocht weten van Michaels vrouwelijk geslachtsdeel, dus ik kroop maar tussen z’n benen om het te ‘verdekken’.

Pauls aandacht ging al weer naar Jesse.

Ik voelde Michaels groeiende pik en zachte ballen tegen m’n rug drukken en dat wond me alweer flink op.

“Oké, Miech, your time is up,” zei Jesse echter.

Ik wou al opstaan, maar Michael klemde me tegen zich aan en maakte geen aanstalten op te staan.

“1 Minuutje nog,” zei Michael, en hij streek mij zo verleidelijk over de benen en trok ze wat uit elkaar dat Jesse er al snel naar zat te loeren, en zo vergat te zeuren over de extra minuut.

Ik zat intussen lekker terug te loeren. De jongens waren ook al lekker hard, dus ik schaamde me maar niet te veel over mijn erectie.

Helaas was Jesse toch niet lang afgeleid, want even later zei hij weer:

“The minute is up, get away now, you’re already too late for your ritual at twelve o’clock.”

“Maar we moeten er goed schoon voor zijn, Robbert heeft nog zand tussen z’n billetjes,” zei Michael, terwijl hij met z’n hand tussen m’n bilnaad wreef. Ik barstte zowat van opwindning.

“Don’t make our bath dirty,” zei Jesse geërgerd.

“Alleen wat zand.. ’t bloedgedeelte doen we zo,” grinnikte Michael, terwijl hij lustig in m’n nek en oor sabbelde en z’n handen over m’n benen en kont gleden.

“Laten we maar gaan nu Miech,” zei ik licht hijgend.

“Zodadelijk,” zei Michael zacht, terwijl hij over de onderkant van m’n dijbeen streek en m’n been zachtjes omhoog naar zich toetrok.

M’n paal stond nu echt kaarsrecht op en ik zag Paul er vermaakt naar kijken.

Jesse pakte nu de douche en en spot ermee in Michaels gezicht (en mijne dus, gezien ik ervoor zat) om ons weg te jagen.

“Jaa.. lekker.. Hou ‘m een beetje lager..voor Rob,” zei Michael terwijl hij me wat optilde met z’n schoot, zodat nu m’n pik half boven water uitstak. Ik sputterde tegen, maar Michael hield me stevig vast, en wees Jesse op m’n kruis waar hij de douche moest richten. Die hield ‘m echter nog steeds alle kanten op.

“Geef es hier dat ding,” zei Michael, en hij probeerde de douche uit Jesses hand te trekken. Die spoot nu echter wel met de douche op m’n buik en liet ‘m naar m’n kruis afzakken.

“Ja, goedzo Jes,” zei Michael, terwijl hij m’n ballen beetpakte zodat m’n pik zomogelijk nog meer overeind kwam.

“Stop daarmee,” hijgde ik.

Jesse bleef echter doorgaan tot ik z’n hand met de douche opzij wist te duwen en me half uit Michaels greep had losgewurmd. Paul zat hard te lachen.

“What are you looking at Robbert, Paul, do you never shower together at home, at the Jupiter?” vroeg Jesse Paul.

“We hebben aparte douches.. ik douche alleen met Nick als ik daar ben,” zei Paul weer serieus.

“And Nick, when you are not there?”

“Dan doet ie ‘t alleen,” zei Paul wat geërgerd.

“Are you sure?” vroeg Jesse weer plagerig, en hij keek mij daarbij aan. Ik voelde me verplicht ‘t voor Paul op te nemen.

“Nick is goudeerlijk, hij doet niks waar Paul ‘t niet mee eens is,” zei ik dus

Jesse lachte alleen maar wat spottend, en ik stelde Michael nu voor dat we eruit gingen, “voor ik mezelf niet meer in de hand had,” lichtte ik toe.

Dat deden we dan maar, en we snelden naar Michaels kamer.

Ik was bloedgeil en wou liefst weer gelijk neuken toen Michael uitnodigend op z’n rug op bed ging liggen.

Maar toen ik op ‘m ging zitten, haalde hij ineens met z’n nagel z’n borst open, net iets boven z’n tepel. ‘t Bloedde echter nog niet echt, dus pakte hij een nagelschaartje van het nachtkastje en sneed,

voor ik 'm tegen kon houden, een flinke haal over z'n borst, gauw 2 cm lang, en er druppelde al snel bloed uit.

"Drink maar Robbert," zei hij uitnodigend. Ik twijfelde. Je hoorde toen ook al e.e.a. over ziektes als Hepatitis B, en daar Michael ook niet bepaald monogaam was, vond ik 't toch wel riskant.

"Wat is er nou, durf je nu niet meer? En je had zo'n dorst," zei Michael spottend.

Ik wou me niet langer laten kennen en boog me dapper over z'n borst. Ik begon z'n bloedwond zachtjes af te likken. Ik probeerde niet op de bloedsmaak te letten, al vond ik dat ook weer niet zo vies.. Eigenlijk vond ik 't.. ja wat.. heel intiem ofzo. Het gaf echt een gevoel van verbinding, vertrouwen, eenheid. Een diep gevoel van liefde overviel me, in combinatie met de lust die al in me brandde en nu nog meer oplaaide. Verwoed zoog ik aan de bloedende wond om er nog meer bloed te proberen uit te zuigen.

"Goedzo Rob, ik wist wel dat je bloeddorstig was aangelegd," grinnikte Michael.

"Ik wil alles van je.. Ik wil je ook wel beffen,"zei ik terwijl ik hem zwoel aankeek.

"Dan moet je wel héél dorstig zijn," zei Michael.

"Hoezo?"

"'t Regent daar pijpestelen."

Ik kon me niet meer beheersen er even te voelen en ik liet m'n hand tussen z'n benen glijden, die hij zowaar wat uit elkaar deed. Aangemoedigd tastte ik met m'n vingers onder z'n ballen en voelde inderdaad een druipnatte kut.

Met de smaak van bloed nog op m'n tong begon ik Michaels lippen af te likken.

"Mag ik je nu neuken.. ècht?" vroeg ik intussen hoopvol.

"Je wou me toch beffen?" zei hij cynisch.

"Ook."

"Je wil alles tegelijk," spotte Michael.

"Inderdaad," hijgde ik, terwijl ik hem weer volop zoende en tongde.

"Doe maar wat je wil," hijgde Michael, terwijl hij me wat van zich afduwde, zodat ik z'n lippen losliet. Ik keek hem onderzoekend aan.

"Echt?" vroeg ik verrast. Hij knikte alleen maar. Ik wist niet hoe ik 't had! M'n pik jeukte en brandde van verlangen om te neuken, maar ik wilde volop genieten van alles wat Michael te bieden had, dus besloot ik te proberen kalm aan te doen.

Ik gleed met m'n hoofd langzaam naar beneden. Ik zag dat de wond nog bloedde. Hij had zich niet ondiep gesneden, en ik sabbelde er nog even liefdevol aan.

“Moet ik er geen pleister op doen Miech?” vroeg ik. “een ezelsortje, zodat 't geen litteken wordt.”
“Ik wil een litteken als aandenken aan jou.. als dit er geen wordt, mag je me wel es flink bijten,” zei Michael bloedserius. Daardoor aangemoedigd begon ik zachtjes in z'n tepels te bijten.

Ik keek af en toe op naar z'n heerlijke ogen en de opwindning raasde telkens door me heen.

Gulzig likte en zoog ik aan z'n beide tepels, daarna via z'n buik naar beneden.

Z'n staaf was keihard en die likt en beet ik ook zachtjes. Langzaam gleed ik met m'n tong richting z'n ballen, vandaar naar z'n dijen, die ik verder uiteen duwde en tenslotte helemaal omhoog om bij z'n vagina te kunnen. Ik liet m'n tong tussen z'n schaamlippen glijden en proefde z'n natte liefdesvocht. Ik likte en zoog naar hartelust. Ik duwde z'n benen verder omhoog, nu ik toch bezig was en ging verder met m'n tong over z'n anus.

Dat deed m'n pik zo hard worden dat ik 't niet langer hield en snel een condoom omdeed en in 't natte vocht dook met m'n paal. Ik dacht even dat ik meteen klaarkwam en hield stil om de opwindning even 'uit te laten razen' terwijl ik hijgend over Michael heenhing. Hij leek ook wel in trance ofzo te zijn, niet helemaal op aarde meer, en liet mij geheel begaan. Hij keek me wel aan met z'n van lust vervulde ogen, maar was tegelijkertijd heel ergens anders leek wel. Ik probeerde z'n aandacht te vangen door 'm aan te kijken, maar hij bleef afwezig.

Ik begon weer te stoten, meteen weer een golf opwindning door me heen voelend. Weer wachtte ik even tot 't iets was bedaard. En weer.. met elke stoot hapte ik zowat naar adem, zo intens was het. 't Was of ik bij elke stoot een orgasme kreeg, door m'n hele lijf. Michael keek me nog steeds glazig aan, zo geil, zo hartstochtelijk, zo hemels.. Het gierde in me en m'n lijf schreeuwde om door te stoten.. om geweldig te ontladen

“Ik kom Miech.. ik kom.. ik komm..” hijgde ik, hem nog steeds strak aankijkend. Hij reageerde nog steeds niet. Ik wilde het zalige gevoel zo lang mogelijk vasthouden en bleef daarom nu elke stoot even wachten. Maar lang kon ik 't niet meer houden, ik moest sneller nu.. sneller, harder.. oh.. nee.. het ging te snel.. alles overdonderde me.. Z'n smeulige warmte om m'n pik greep en zoog me de diepte in. Michael hijgde ook steeds sneller, tot ie me ineens stevig bij de armen greep en z'n kruis hard tegen m'n buik drukte. Hij kneep, en krabde zelfs in m'n armen toen ie een diepe brul uitstiet. Ik voelde z'n harde stok in m'n buik en 't werd er nat.. heel nat.. Dat maakte me zo in extase dat ik net zo hard meebrulde met Michael en met een laatste stoot alles volledig losliet. Ik kwam half overeind terwijl ik 't uitkreunde en een siddering over m'n rug trok.

Toen alles uitgeraasd was bij zowel hem als mij zeeg ik verzaligd op Michaels borst neer. Hij legde een hand op m'n billen en zo bleven we nog zeker een kwartier liggen.

Ik kwam pas 'bij kennis' toen aan de deur gebonsd werd en ik Paul hoorde roepen:

“Rob, wij gaan, ga je mee of blijf je hier slapen?”

“Ik blijf hier,” riep ik zonder aarzelen. Nu losgerukt worden van Michael zou m'n dood worden.

“ Mogen we je auto pakken? Jesse is te moe ons thuis te brengen.”

“Ja... M'n autosleutels en papieren zitten in m'n jaszak!”

“Blijf maar lekker bij me Robbie,” zei Michael zachtjes, en ik wist dat ’t goed was. Volmaakt. Alles was volmaakt, daar, op dat moment.

Ik wilde eeuwig daar bij Michael zijn, nooit meer weggaan, voor eeuwig de zijne zijn. Verbonden als bloedbroeders tot in de eeuwigheid.

55. Een wilde rit

Zo. 3 juli 83

We vielen in slaap en werden pas laat in de volgende ochtend wakker.

Ik had gedroomd van Stefanie, Julien, de oudjes op ’t strand naast ons, die met politie achter ons aankwamen, terwijl Julien in z’n nakie op z’n motor sprong en wegvluchtte.. en vooral.. van Michael, die met een bloedende mond op me afkwam en me in m’n armen en nek beet.. ’t Was heerlijk!

Wakker worden naast Michael ook. Even dacht ik dat ik nog droomde en alles gedroomd had van de vorige dag, maar toen zag ik ’t sneetje op Michaels borst en bloedvlekken erom heen, ook op m’n eigen borst zat wat bloed zag ik, dus alles was echt geweest.

“Nu zijn we bloedbroeders Michael,” zei ik terwijl ik liefkozend met z’n tepels speelde.

“Dat betekent dat je voor eeuwig mijn slaafje zult zijn Rob,” grijnsde Michael.

“Dat was ik toch al Michael, ik ben altijd al verslaafd aan je geweest.”

“Maar besef dat ik de meester ben hè,” zei Michael serieus.

“Kan me niet schelen, ik doe alles wat jij wil,” zei ik slaafs.

“Dan moet je maar es naar huis gaan.”

“Wil je dat echt?” vroeg ik geschrokken.

“Eigenlijk niet, maar ik heb nog een verslag af te werken voor morgen,” zei Michael.

“Ooo.. praat toch niet over werk,” kreunde ik. Michael kwam al overeind en ik hing half tegen hem aan in de hoop hem tegen te kunnen houden.

“Ik pijp je wel terwijl je werkt,” zei ik.

“M’n lieve, seksverslaafde Robbert, eer jij ooit op Sirius terecht komt kan nog wel een miljoen jaar duren,” lachte Michael.

“En jij dan, of wou je zeggen dat jij niet seksverslaafd bent.”

“Ik ben nog meester over m’n verslaving,” grinnikte Michael.

“Ga je nou over 2 weken het zelfde met Sanne doen als je gister met mij hebt gedaan.. dat bloedgedeelte dan?”

“Ik zie nog wel hoe ik daar onderuit kom,” grijnsde Michael.

Hij was intussen opgestaan en pakte wat kleren bij elkaar.

“Ik wil met je douchen,” zei ik, moeizaam uit bed komend.

“Als je je maar gedeisd houdt,” waarschuwde Michael.

Dat kon ik moeilijk beloven maar ik knikte braaf. “Ja meester.”

Jesse stond in de badkamer, halfnaakt, tanden te poetsen, wat 't me extra moeilijk maakte me onder de douche met Michael te beheersen, zeker toen Michael uitgebreid z'n geslachtsdelen inzepte.

We dachten zalig, maar Michael was al vertrokken voor ik 'm op kon hitsen. Toen hij me onder de douche achterliet moest ik me bedwingen mezelf niet af te rukken, maar ik vond 't een afgang t/o Jesse die nog voor de wastafel bezig was.. Dus ik ging me met een stijve me aankleden. Jesse vertrok toen prompt alsnog naar beneden. Ik probeerde Michael, die op z'n slaapkamer bezig was, nog es te verleiden, maar hij bleef onverbiddelijk.

Ik vroeg hem toen maar of ik z'n scheerspullen mocht lenen, want ik had alweer een baard van hier tot Tokyo en niks bij me. Hij gaf me e.e.a. aan.

“Pas op dat je je niet snijdt,” grinnikte hij.

“Lik jij het wel schoon toch?”

Toen we even later beneden kwamen bleek dat Sanne al gebeld had die ochtend, volgens Jesse. Hij moest groetjes en dikke zoenen overbrengen van haar en Stefanie aan ons.

We hadden totaal geen zin terug te bellen, dus dat deden we ook niet. Ik zou Stefanie wel een keer bellen als ze weer thuis was.

Ik vroeg Michael of hij me thuisbracht, maar Jesse zei dat Julien me thuis wou brengen op de motor als ik dat leuk vond. Die sliep nog, maar had 't die nacht ergens voorgesteld begreep ik.

't Leek me wel spannend, en bovendien hoopte ik daardoor nog even bij Michael te kunnen blijven, dus ik ging akkoord.

Na Michael een half uur van z'n werk te hebben gehouden stuurde hij me weg, waarop ik maar buiten ging zitten in 't zonnetje.

Jesse was in z'n fotolab aan 't werk, dus die stoorde ik maar niet.

Ik was nog steeds geil. Ik dacht aan Mano, en besloot te proberen of ik 'm al bereiken kon, al was 't geen afgesproken tijd. Ik mocht even bellen van Michael. Maar helaas, Mano zou pas rond 5 uur terugkomen vertelde de persoon die ik aan de lijn kreeg.

Ik verlangde ineens naar 'm. Hij leek zo ver weg.. ik had een beetje 't gevoel of ik 'm verraden had, vooral met het bloedbroeder gebeuren. Maar hij kon meedoen over 2 weken met het bloedritueel. Mijn gevoelens voor Michael grensden aan bezetenheid, iets wat ik voor Mano nog net niet gevoeld

had. Wat ik met Mano deelde was ook heel bijzonder, we waren vooral maatjes, door dik en dun, die alles deelden.

Maar nu liepen onze levens wat uiteen en deelden we niet meer alles. Dat gaf een pijnlijk gevoel van afstand. Waar was ik mee bezig? Wie was Michael nou helemaal? Ik wist bar weinig van 'm eigenlijk. Hij was in wezen een vreemde voor me, maar die geheimzinnigheid trok me juist aan. Maar ik besepte ook dat mijn verslaving aan hem niet wederzijds was, en ineens voelde ik me best eenzaam. Ik miste Michael. Ik had het liefst nog dagen met 'm doorgebracht. Ik ging weer bij 'm zitten, maar hield me koest.

“Hé, volgens mij is Julien op,” zei Michael op gegeven moment, op de keuken wijzend. Ik hoorde nu ook gestommel in de keuken en ik wou er net heen lopen toen een slaperige Julien in short met een kop koffie in z'n hand om de hoek van Michaels werkkamer verscheen.

“Môge,” riep hij, en hij wou zich alweer omdraaien.

“Moge.. hé Julien, breng jij me straks op de motor thuis?” vroeg ik. Hij bleef staan.

“Ja, da's goed, heb wel zin in een ritje.”

“Oké, maar ontbijt eerst rustig.”

“Durf je wel bij Julien achterop?” vroeg Michael me wat spottend.

“Ik neem aan dat ie veilig rijdt,” zei ik, Julien vragend aankijkend. Die leunde nog tegen de deurpost, intussen aan z'n koffie lurpend.

“Wie veilig vrijt, die veilig rijdt,” grijnsde hij terug.

“Met Nick gister was 't anders nogal een wilde rit moet ik zeggen. Ik hoop dat je met mij wat voorzichtiger rijdt,” grijnsde ik.

“Zo hard of zacht als jij wil. Je moet je gewoon goed aan me vasthouden, dan kan er niks gebeuren.”

“Ik vertrouw je volkomen, Julien,” lachte ik.

“Oké jongens, kan ik weer aan 't werk?” vroeg Michael, en Julien en ik vertrokken naar de keuken.

Julien wilde weten of we 't nog laat hadden gemaakt en wat we met de meiden hadden gedaan. Ik vertelde 't kort, m'n ogen op z'n mooie lijf, waarmee hij tegen 't aanrecht leunde, gericht.

“Die meiden waren echt hysterisch,” zuchtte Julien.

“Had jij er ook last van dan?”

“Pff, hoe ze zicht tegen me aanklemden op de motor, zogenaamd uit angst.. en ze willen allemaal privé motorrijles van me. Nee, meiden zijn erger dan jongens soms.. Vannacht hingen er ook meer dames aan 't podium dan gay-boys.”

“Je bent gewoon een lekker ding, wie wil jou nou niet.. m'n oma zou je misschien nog f 1000,- betalen voor een lekkere beurt,” plaagde ik.

“Naai je oma zelf maar.”

“Hé, beetje respect voor m'n oma..”

“Jij begon erover.”

“Hé, maar serieus, dat ouwe wijf op 't strand geilde wel op jou, toen je voor d'r neus je kont stond te krabben.”

“Hé, wil je me misselijk maken.. jemig, dat op m'n nuchtere maag..”

“Sorry.”

Julien ging zich aankleden en ik ging nog even afscheid nemen van Michael.

Ik hing over 'm heen en zoende hem hartstochtelijk. Wat had ik een zin in hem, hoe kon ik nou weg?

“Maak me nou niet heet, Rob, ik moet me op m'n werk concentreren.”

“Eén vluggertje?” vroeg ik, terwijl ik op z'n schoot klom en me tegen hem aanklemde.

Hij pakte me bij m'n kont beet en vocht duidelijk tegen de verleiding.

“Sorry Rob, ik doe niet aan vluggertjes.. gister op de parkeerplaats was echt een uitzondering,” zei hij toen dapper.

“Heel effetjes, hier op de stoel desnoods, ik ben zo klaar,” zeurde ik door.

“Nee is nee Rob, ga nou please.”

“Ik ben bang dat ik 't dan straks achterop de motor in m'n broek doe,” zei ik, nog steeds tegen hem aangeleund of ik nooit meer op zou staan.”Ik kom nu al bijna.”

“Doe maar wat meditatieoefeningen, gaat ook prima op de motor, en anders doe je 't maar lekker in Juliens motorpak.. er zitten wel meer vlekken in dat pak.”

Bij de gedachte raakte ik helemaal opgewonden en ik begon met m'n hand onder z'n shirt te voelen. Michael maakte zich echter los en gooide me wild van z'n schoot, zodat ik half op de grond viel.

Ik keek 'm verongelukt aan,

“Je houdt niet van me..” zei ik gekwetst.

“Rob, laten we 't daar een andere keer over hebben, ik moet nu echt aan 't werk.. Was gister niet lang genoeg voor je?”

“Nee. Ik wil altijd bij je zijn.”

“Dat wil je echt niet. Nou opgesodemieterd.”

Ik keek 'm nog één keer bedremmeld aan en liep toen naar de deur. Daar draaide ik me nog even naar 'm om en vroeg 'm of ik van de week langs kon komen, maar hij zei kortaf dat ie andere dingen te doen had. Ik voelde dat ik niet verder moest zeuren en ging weg, geil, stijf, onthutst, verward, verdrietig, gefrustreerd, gekweld.. Alles.

Gelukkig kwam Julien net fluitend naar beneden in motorpak en hij reikte mij 't andere pak aan.

Ik keek in de broek.

“Volgens Michael zitten er vlekken in.. van andere meerijders,” grinnikte ik.

“Wees gerust, ik was 'm regelmatig. Maar je mag er rustig vlekken in maken hoor,” lachte Julien, terwijl hij de bobbel in m'n broek observeerde.

“Gelukkig.. Michael hitst me op en wijst me dan de deur, da's gewoon wreed.”

“Doet ie altijd, ’t is een plaaggeest,” lachte Julien.

Ik trok ’t pak aan en we liepen naar buiten. M’n spullen had ik al klaargezet.

Ik was toch wel een beetje nerveus. Ik had nooit harder dan 60, 70 km/u op een brommertje gereden, dit was wel wat anders. Ik vroeg Julien of ik moest meebuigen in de bochten, hoe ik moest zitten enz., en hij hielp me al snel over m’n angst heen. Als ik ’t echt eng vond en hij zachter moest rijden moest ik maar in z’n rechter arm knijpen. “En als ’t harder moet, moet je maar in m’n ballen knijpen,” grapte hij erachteraan.

“Dan vallen we zeker,” lachte ik terug.

Julien startte de motor. Hij zag er echt superstoer uit in z’n motorpak, totaal geen mietje! Ik stapte achterop en voelde me ook best stoer zo. Ik schoof tegen Julien aan.

“Zit ik zo goed, of zit ik lastig..”

“Als je nog dichterop komt wordt ’t wel lastig misschien,” zei Julien met een grijns achterom.

Voor de grap drukte ik hem even stevig tegen me aan.

Even later reden we met een rustig gangetje de afrit af en de landweg op. Ik zwaaide en handkuste naar Michael, die zowaar toch even mee naar buiten was gekomen, en concentreerde me daarna op de rit. In ’t begin vond ik ’t wel beetje eng, vooral ’t stukje over de snelweg, maar al gauw won de kick van de angst en ik genoot.

We waren in een mum van tijd bij mijn huis. Met luid ronkende motor kwamen we aanrijden. Nick en Paul hadden ons blijkbaar zien/horen aankomen, want die kwamen naar buiten toen we van de motor afstapten, gevolgd door Nina, Hella en Arjen.

Ze bewonderden de motor van Julien en al gauw begonnen Nina en Hella te zeuren om een ritje met Julien op de motor. Maar Julien weigerde pertinent. Hij had genoeg ritjes gemaakt, hij kon onderhand wel een taxibedrijf beginnen. En al boden ze hem geld en spullen en weet ik wat, hij hield ’t af.

“Kom je wel even boven?” vroeg Nick hem. Dat vond ie goed.

“Ik wil effe met de jongens kletsen, kom je ook mee naar boven?” vroeg ik Nina.

“Heel effe dan, ik moet nog huiswerk maken.”

Dus Nina liep ook mee, met Maatje in haar armen, die vannacht weer bij mij zou slapen. Ze was kwaad dat ik niet gezegd had dat ik de nacht weg zou blijven. Was ik helemaal vergeten, en ik had er niet direct rekening mee gehouden dat ik zou blijven slapen.

Nina zelf was ook laat thuisgekomen, zei ze, dus was Maatje aldoor ‘alleen’. Nu ja, hij liep inmiddels al door ’t hele huis, dus er was niet veel zieligs aan. Alleen de anderen vergaten hem eten te geven, dat vonden ze onze taak. Nick had er ook niet aan gedacht toen ie thuis kwam, daar Maatje op Nina’s kamer lag te slapen waarschijnlijk. Hij had ’m niet gezien in elk geval.

We moesten toch maar es betere/duidelijker afspraken maken, een rooster ofzo, en op papier zetten.

Terwijl we de trap opliepen vroeg Nina mij hoe ik 't had gehad aan zee.

"Oh leuk," zei ik vaag.

"Je bent weer hetero geworden begreep ik van Nick."

"Heb je hem uitgehoord?" vroeg ik cynisch.

"Belangstelling noemen ze dat," zei Nina snibbig. "Maar als je dat niet waardeert dan ga ik wel."

"Nou nou, rustig maar. Ja, we hebben wat meiden ontmoet. Ik schijn nog steeds aantrekkingskracht op 't andere geslacht uit te oefenen," zei ik beetje spottend.

"O fijn voor je," zei Nina droog. We waren inmiddels op mijn verdieping. De jongens liepen naar Nick's kamer. . Ik kletste nog even met Nina op de gang, maar toen ging ze weer naar beneden. Ze wou niet mee naar Nicks' kamer.

Ik pakte Maatje van haar aan en nam hem mee Nicks kamer in. De jongens zaten lekker te dollen toen ik binnen kwam. Julien was 't ouwe stel van het strand aan 't na doen, terwijl Paul en Nick innig gearmd op Nicks bed toekeken.

"O... daar heb je nog zo'n flikker," zei Julien bekakt, me afkeurend aankijkend, toen ik met Maatje binnenkwam.

Ik lachte en ging op het bed naast Paul en Nick zitten.

"Ze zouden toch niet met z'n drieën.. ? nee.. dat zou toch echt niet kunnen...!" riep Julien uit, ons drieën beurtelings observerend.

Ik ging demonstratief op m'n knieën achter Nick, die zo'n beetje half naar Paul toegedraaid zat, zitten en maakte neukbewegingen tegen z'n rug aan.

"Oo.. schandelijk!" riep Julien weer overdreven uit.

Ik ging lachend weer zitten. Maatje sprong op m'n nek en ik pakte hem op schoot..

"Zou hij 't ook met die poes doen!" ging Julien verder.

"Hé, nou ga je te ver Jules," riep ik.

".. of met ouwe dametjes," ging Julien onverstoorbaar door op z'n kaktoontje.

Ik klakte uitdagend met m'n tong heen en weer naar 'm.

"Oh... hoe durft hij.. de onbeschaamdheid!" riep Julien nog steeds met 't ouwedames-stemmetje.

"Heb je een nieuwe fetisj Rob, van ouwe mannen naar ouwe wijven," zei Paul spottend.

"Wat ouwe mannen?" zei ik verbaasd.

"Michael is toch 5000 jaar oud ofzo?"

"Zeur niet, Michael is niet oud, hij heeft de eeuwige jeugd," zei ik kwaad.

“Dat denkt ie ja, door jonge grietjes te neuken jong te blijven,” spotte Paul weer. Ik gooide kwaad een pen, die naast me lag, naar ‘m.

“Michael neukt beter dan wie dan ook,” zei ik boos.

“Beter dan Mano?” vroeg Nick plagerig.

Ik bloosde, als voelde ik me betrappt.

“Ja.. nee.. Mano blijft nummer één,” stamelde ik.

“Bah, die viezerds doen ‘t met iedereen,” ging Julien weer verder met z’n toneelstukje, “‘t is een schande.”

“Dat jij zo’n ouwe vrijster bent, moet jij weten, keur ik toch ook niet af..” zei ik.

“O.. dat denk je maar... m’n Jopie en ik doen ‘t nog dagelijks.. hè schat..” speelde Julien weer, een denkbeeldige man kussend.

“Pas maar op dat jullie kunstgebitten niet blijven haken,” lachte Nick.

“Of je pruik afglijdt,” vulde Paul aan.

“Of dat je z’n gehoorapparaat inslikt,” voegde ik er ook nog maar even aan toe.

“Die doen we van te voren af.. o Joop.. m’n kutje is zó nat..” speelde Julien weer, terwijl hij naar z’n kruis greep. Hij had z’n motorpak nog aan, en zag er sexy uit.

“Bah Jules, hou op over die zuurpruim,” lachte Paul echter.

“Jaa.. m’n pruim is wel een beetje zuur geworden.. verzuurd doordat Jopie niet meer zo vaak klaarkomt.. hè snoes,” ging Julien weer door, z’n ballen strelend. “een beetje extra sap kan ik wel gebruiken, ik sta een beetje droog laatste tijd..”

Ik kreeg steeds meer zin in hem en ging daarom naast ‘m staan om ‘Joop’ te spelen.

“O Truusje, wat ben je toch een lekker geil wijffie.. je pruimpje is nog lekker sappig hoor..” zei ik met een krakerige ouwemantjes-stem.

“Ja.. nu ook, voel maar es onder m’n rok,” ging Julien weer verder. Ik liet m’n hand over z’n achterbeen omhoog glijden.

“Oo.. ja.. ja.. maak m’n corset es los,” hijgde Julien.

Ik lachte en begon denkbeeldige haakjes aan de achterkant los te maken. Daarna ritste ik het motorpak aan de voorkant open.

“Oo.. kijk es hoe nat m’n onderbroek is,” zei Julien, toen ik het jack van z’n schouders haalde, en z’n broek begon los te maken.

“‘t Lijkt we of je echt op ouwe wijvenkutjes geilt Julien,” zei ik lachend, met m’n eigen stem, terwijl ik m’n hand achterin de broek van ‘t motorpak liet glijden en over z’n billen streek.

“Brrr... hou erover op,” gruwelde Julien. “Weet je wat een lelijke wijven er gister voor m’n podium stonden met hun tong half uit hun bek..”

“Zo’n nat kutje voelt best lekker aan anders hoor,” zei ik zacht in z’n oor, terwijl ik m’n vinger nu onder z’n billen door tussen z’n benen liet glijden, tussen ‘t motorpak en z’n normale (strakke) broek.

“Jij weet er alles van mm..” zei Julien.

“Jij toch ook wel..”

“Echt niet..”

“Kom nou.. heb je Jesse en Michael nooit geneukt? “ vroeg ik zacht, opdat Paul en Nick ‘t niet hoorden, al wisten die ‘t waarschijnlijk toch wel.

“Nee,” zei Julien, “niet daar.”

“Echt niet?” vroeg ik verbaasd.

“Kom ff naar jouw kamer, dan vertel ik je meer oké?” stelde Julien voor, terwijl hij zich naar me omdraaide.

“Oké,” zei ik gretig en vervolgens tegen de andere twee, die al op bed aan ‘t rommelen waren. “Hé, we laten jullie even met rust jongens.”

Die grijpsden naar ons ten teken dat ze ‘t prima vonden. Ik liet Maatje meekomen, die toch al aan de deur zat te krabbelen omdat ie eruit wou.

We liepen mijn kamer in. Ik liet Julien op m’n bedbank plaatsnemen en ging zelf op de enige stoel zitten.

“Goed Rob, ik zal ‘t je uitleggen,” begon Julien serieus, intussen de motorbroek helemaal uittrekkend.

Ik had mijn pak ook al uitgedaan.

“Ik vind Michael en Jesse heerlijke jongens, maar ik neuk ze alleen in hun kont. Uit dat andere gat blijf ik weg.”

“Maar waarom? Dat is toch juist ideaal, een vent met een poesje,” zei ik. Maatje was intussen bij Julien op schoot gesprongen, alsof hij voelde dat hij hem zodadelijk moest troosten.

“Kijk, zulke poesjes vind ik hartstikke leuk.. Maar die andere, daar blijf ik ver vandaan. Ik ben homo, en dan ook 100%. Ik moet niks van vrouwen hebben en alles wat hen kenmerkt.”

“Zou dat.. geldt dat.. voor de meeste ‘echte’ homo’s denk je?” vroeg ik vertwijfeld.

“Dat weet ik niet precies. Het verschilt. Maar ik heb gewoon zelfs een afkeer van het vrouwelijk lichaam. Je moet weten dat ik vroeger mijn zusjes moest neuken.. M’n moeder ook, maar dat was

alleen maar weerzinwekkend. Maar m'n zusjes.."

Julien was even stil en slikte.

"Wat afschuwelijk," zei ik zacht.

"Die huilden en krijsten als ik ze moest neuken," vervolgde Julien. "en ze werden net zo lang geslagen tot ze ophielden met krijzen. Intussen zorgde m'n moeder dat ik desondanks een stijve kreeg, en zodra ze uitgekrijst waren moest ik erop. En dat allemaal voor de kinderpornofilms van m'n vader."

Nu kreeg ik echt een brok in m'n keel. Ik kon wel janken om dit afschuwelijke verhaal.

"Dat is.. bizar.. Julien," kon ik slechts uitbrengen. Julien zat stil Maatje te aaien en voor zich uit te staren.

"Weet je," ging Julien verder, "met m'n broers moest ik ook van alles doen, maar dat was minder erg. We hadden een sterke band met elkaar, en probeerden 't maar een beetje als een spelletje te zien. Maar m'n zusjes, dat was echt vernederend. Ik was 10, 11, zij pas 6 en 8 ofzo."

Ik wist niet wat te zeggen. Ik was er letterlijk stil van. Hoe konden mensen zulke dingen met hun kinderen doen?

"Heb je nog contact met je broers en zussen?" vroeg ik na een korte stilte.

"M'n zussen willen me niet meer zien. Ik heb alleen nog contact met 2 oudere broers."

"Hoeveel broers en zussen heb je?"

"Acht."

"En zijn ze allemaal misbruikt?"

"Zover ik weet wel, al weet ik 't van de 2 allerjongste niet zeker."

"Hebben jullie ooit aangifte gedaan tegen je ouders?"

"Ik geloof dat m'n zussen ermee bezig zijn geweest, maar ik wil er niks mee te maken hebben. Ik kan 't emotioneel niet aan. Ik heb 't achter me gelaten en een plek gegeven en kan er nu mee omgaan."

"Dat vind ik knap." Ik ging naast 'm zitten, sloeg een arm om 'm heen en aaide Maatje op zijn schoot.

"Het is echt onvoorstelbaar dat mensen zo iets doen, zei ik, en dacht intussen aan m'n eigen video-opnamen, al was dat met meisjes van 18 en ouder en was de seks puur vrijwillig. Er waren toch nog steeds ergens kerels die die films zaten te bekijken, zonder dat de meiden dáárin toegestemd hadden.

"Maak je niet druk Rob, ik ben er wel overheen. Maar dan snap je nu waarom ik niks met poesjes heb.. Misschien had ik dat sowieso al niet, maar nu in elk geval zeker niet," zei Julien weer met z'n normale vrolijkheid.

"Gelukkig heb ik geen poesje, behalve Maatje dan," grijnsde ik.

Julien keek me vermaakt aan.

"Heb je geen vlekken in m'n motorbroek gemaakt?" vroeg ie.

"Ik heb me beheerst," grijnsde ik terug.

“Moeilijk voor jou geloof ik hè,” zei Julien.

“Ja, ik ga me zo maar es afrukken onder de douche ofzo,” zei ik zielig.

“Is dat een uitnodiging?” vroeg Julien.

“Ja, je mag erbij komen uiteraard,” lachte ik blij verrast.

“Heb je geen bed?”

“Ja, daar zit je op, ’t is een bedbank. Maar dit is heilig gebied van mij en Mano. We hebben elkaar beloofd geen andere jongens erin toe te laten.”

“Oei, dan sta ik gauw op.”

“Nee, zitten mag wel.. maar geen gevrij.”

“In de rest van de kamer wel?” wilde Julien weten.

“Uh.. ja, ik geloof van wel, hebben we ’t niet over gehad eigenlijk.”

Julien keek de kamer rond.

“Voor ’t raam bijvoorbeeld.. De vensterbank is precies op juiste hoogte.. ik leun erover, jij pakt me van achter,” grijnsde Julien.

“Zie je oma Truus daar al aan de overkant,” lachte ik.

“Gun die ouwe mensen ook een pleziertje.. stiekem geilen ze er wel op..”

“Of ze bellen de politie.”

“Nou vooruit, over je bureau lukt ook wel. En doe de gordijnen dan maar dicht..” zei Julien omkijkend naar ’t bureau. Hij meende ’t zo te zien serieus, en m’n hart sprong op van opwinding.

“Weet je ’t zeker?” vroeg ik toch even.

“Wat denk je.. Nick heeft ’t te druk met Paul. En jij en ik zitten hier met een stijve..1 + 1 =..”

“Twee,” lachte ik en ik tilde Maatje voorzichtig van Juliens schoot af, waarbij ik speels langs z’n kruis schoof met m’n hand.

“Aa... die poes lag daar net zo lekker,” zei Julien medelijdend.

“Als je nu opstaat leg ik ’m op je warme plekje, dan slaapt ie wel door.”

’t Werkte zoals meestal niet, Maatje begon weer door de kamer te scharrelen. Ik deed de deur op slot en de gordijnen dicht en liep naar Julien, die z’n bloes al losgeknoopt had en op ’t bureau was gaan zitten.

“Weet je dat ik zo aan m’n baan bij de school van Branco gekomen ben?” grijnsde hij.

“Hoe.. wat?”

“Op ’t bureau van de rector.. Branco had me verteld dat ie homo was, en dat er geen budget was om mij aan te nemen. Ik mocht wel vrijwilligerswerk doen. Daar bedankte ik dus voor. Toen ben ik naar de rector gestapt, op z’n bureau gaan zitten en heb ’m verleid, tot hij zwichtte. In meerdere

opzichten.”

“Heb je ’t daar met hem gedaan?” vroeg ik ongelovig.

“Jazeker, die ouwe viezerik was niet moeilijk ‘om’ te krijgen. Tja, en daarna moest ie me wel aannemen natuurlijk, anders was ie z’n baan kwijt. En tot vandaag de dag kan ik ‘m er nog met van alles en nog wat mee chanteren, da’s heel leuk.”

Ik lachte, terwijl ik z’n bloes van z’n schouders schoof en tussen z’n benen ging staan. Hij had een strakke dunnen kniebroek aan en zag daar weer onwijs lekker in uit. Ik streelde z’n blote rug.

“Jij ondeugende rakker,” lachte ik voor ik z’n heerlijke volle lippen zoende.. “ouwe mannetjes geil je dus wel op hè..”

“Jij toch ook?”

Ik nam aan dat ie Michael bedoelde en moest meteen weer aan ‘m denken. Ik miste hem, maar de hartstochtelijke zoenen en heerlijke geur van Julien lieten me hem vergeten en m’n volle aandacht was alleen nog op Julien. Ik schoof wat spullen op ’t bureau aan de kant en duwde Julien er achterover op. Ik kroop over hem heen, en zoende hem, intussen z’n heerlijke zachte huid overal strelend.

Bij z’n broek aangekomen maakte ik die snel los en trok z’n harde pik eruit. Julien liet zich z’n broek en slip al gauw volledig uittrekken, z’n kont opbeurend. Hij lonkte me intussen aan met die uitdagende ogen van ‘m. Hij zag er heerlijk uit, zo poedelnaakt op m’n bureau. Ik deed m’n eigen kleren ook snel uit en na nog wat zoenen en vrijen draaide hij zich om. Ik neukte ik hem van achter terwijl hij over het bureau stond geleund. Ik schoof wat papieren die onder ‘m lagen aan de kant.

“Anders maak je vlekken op m’n werk,” lachte ik in z’n oor.

“Zal je baas wat vreemd van opkijken ja, als je het inlevert,” lachte Julien.

Hij spoot even later inderdaad een flinke kwak over m’n mahoniehouten bureau heen. Ik volgde snel en stootte m’n geil in z’n kont.

Volledig uitgeblust viel ik over ‘m heen en speelde nog wat met z’n heerlijke tepeltjes.

Ik voelde me schuldig tegenover Mano en Michael, maar wel heerlijk voldaan.

“Volgende keer neuk ik jou oké?” zei Julien, terwijl hij zich omdraaide. Ik was van ‘m afgekropen en begon me aan te kleden.

“Wanneer is dat?” vroeg ik.

“Dat moet een verrassing blijven, anders is de lol eraf toch?”

“Da’s waar.. maar ik verheug me er nu al op.”

Ik vroeg Julien Michael niks te vertellen van m’n ‘overspel’ met hem. Hij zei dat Michael er echt niet mee zou zitten, maar beloofde ’t toch.

Hij moest er nu snel vandoor. Ik liet ‘m uit, en bedankte hem nog eens voor ‘alle diensten’. Nick en Paul waren nog druk bezig dus die hadden we maar door de deur gedag geroepen.

Nadat Julien weg was was 't of ik z'n heerlijke geur nog kon ruiken, en ik zwijmelde nog wat na. Ik was eigenlijk nog gewoon geil. Jemig, ze hadden gelijk, dit begon op seksverslaving te lijken. Ik wilde niks anders meer dan seks. Zelfs dansen was niet zo leuk als seks. Zeker met Michael.. ik was gewoon aan hem verslaafd. Dat was 't meer. Bij hem hoefde ik niet constant seks, al dacht ik er dan wel de hele tijd aan.. hij was gewoon een en al seks. Maar ook meer dan dat.. ik wou gewoon bij hem zijn, dan was alles goed.

Ik probeerde afleiding te zoeken bij Maatje, maar bleef ongedurig. Ik belde Mano op het afgesproken tijdstip en was dolblij z'n stem te horen. Ik vroeg hem of ik van de week een keer langs kon komen, maar dat mocht helaas niet. Hij miste mij ook, al had hij nu wat met een officier die 'helemaal te gek' was volgens Mano. Helaas zat ie in een andere eenheid, of peloton, of hoe heet zoiets, dus kon ie 'm niet dagelijks treffen. Maar hij had 'm al een paar keer gehad. Mano maakte me geil met de toon waarop ie 't zei, en ik was sowieso nog geil, dus wou telefoonseks met Mano. We begonnen al beetje hijgerig te doen, maar helaas, zowel Mano als ik hoorden mensen in de buurt aankomen, dus moesten we ons spelletje snel staken.

Ik vertelde niet veel over Michael, des te meer over 't meidenavontuur aan zee, wat Mano prachtig vond. Hij wou Stefanie graag van me overnemen, met de andere 2 erbij desnoods. Hij zag de hele dag alleen maar kerels en begon langzaam aan weer es naar een meisje te verlangen. Ik begreep hem volkomen.

Ik zei ook niets over m'n avontuur met Julien op onze kamer. 't Voelde toch beetje als overspel.

Maar gelukkig was dit laatste week zonder elkaar, daarna had Mano 3 weken verlof. Daar verheugden we ons beiden erg op.

56. 'Militaire oefening'

Ma 4 juli- do. 7 juli 83

De week kroop om.

Donderdag ging ik weer es wat flyers uitdelen enzo bij een kraam van Greenpeace. Nina ging met me mee, dat was wel gezellig. Meer dan gezellig eigenlijk. Ik kon met haar net zo lachen als met Mano. Ze stak ook de draak met mensen die ons voorbij liepen, of met allemaal smoesjes onder een lidmaatschap uit wilden komen. Ze 'lokte' manlijke voorbijgangers met haar liefvalligste glimlach (ja, die had ze zowaar) en wist er een heleboel in te palmen. Ik had twee keer zoveel binnengehaald als normaal met Mano.

Verder was ze bijzonder lief tegen mij, en die aandacht deed me wel goed. Ik was van haar toch vooral gekat gewend, al viel dat de laatste tijd wel mee. 't Was weer uit met haar vriendje trouwens.

“'t Lijkt wel of je meer naar meiden kijkt dan naar jongens,” zei ze op gegeven moment.

“Wat wil je, die meiden lopen er allemaal zo sexy bij, strakke leggings, make-up enzo, de jongens allemaal supersaai,” zei ik terug.

“’t Gaat toch om de inhoud, niet om de verpakking,” zei Nina.

“Maar als daar niks van te zien is.. en trouwens, als ik teveel naar jongens kijk kan ik misschien klappen verwachten, want de meeste jongens zijn homofoob.”

“Meisjes kunnen ook klappen geven hoor.”

“Toch minder snel, of je moet ze echt lastig vallen.”

“Als een gozer te lang naar me kijkt scheld ik ‘m ook uit, op z’n minst, en als ie dan brutaal wordt krijgt ie een tetter voor z’n smoel,” zei Nina fel.

“Gelukkig zijn de meeste meisjes niet als jij,” lachte ik.

“De meeste zijn sletjes,” zei Nina.

“De knapsten meestal niet.”

“Wat vind jij knap.. die daar?” Ze wees een meisje dat verderop liep aan.

“Nou.. nee.”

“Die dan?”

Ik keek rond.

“Ik zie er geen..” en toen keek ik haar aan. “O ja, toch wel, nu zie ik er één,” grijnsde ik.

“Waar dan?” vroeg Nina nog, onnozel om zich heen kijkend.

“Recht voor me,” grijnsde ik naar haar.

“Aa.. slijmerd, daar meen je niks van,” lachte ze, terwijl ze me een speels tikje tegen m’n schouder gaf.

“Tuurlijk wel.. ik vind je nog even knap als een jaar geleden. Dat ik nou homo ben betekent niet dat m’n smaak t.a.v. meisjes is veranderd.”

“En die griet op ‘t strand, was die leuk?”

“Best wel.. maar jou vind ik leuker, en da’s geen geslijm.”

“Dus met mij zou je ook wel de koffer in willen duiken?” zei Nina spottend.

“Ik.. ik weet niet.. Weet je, sinds we in één huis wonen ben je een beetje als een zus voor me geworden.. En ja, je bent ook een soort schoonzus natuurlijk. Ik vind je aantrekkelijk hoor.. maar je staat te dicht bij me nu voor seksuele dingen, weet niet precies..”

“Ik snap wat je bedoelt Rob, zo voelt ‘t voor mij ook,” zei Nina, en ze wendde zich af en begon weer voorbijgangers aan te roepen.

Had haar stem toch ietwat teleurgesteld geklonken? Of verbeeldde ik me dat? Wilde ik ‘t gewoon stiekem? Meende ik wel wat ik net zei? Had ik ‘t er nu mee verbruid haar ooit nog in bed te krijgen? Dat vond ik eigenlijk geen leuk idee.

Ik probeerde de gedachten van me af te schudden. Ik moest niet zo ziekelijk seksverslaafd zijn. 't Was goed, wat ik gezegd had, klaar.

We spraken er ook niet meer over.

Vrijdag 8 juli

Eindelijk was 't vrijdagavond en ik haalde Mano weer van 't station. Toen ik 'm zag lopen tussen de massa die de trein uit kwam, sprong m'n hart weer op. Hij zag er in z'n legerpakke en met kortgeschoren kop toch wel heel stoer uit. Ik was bijna vergeten hoe sexy ik 'm vond en ik voelde opnieuw vlinders in m'n buik.

We zoenden elkaar innig (zodra we uit het zicht van de trein waren, met oog op medesoldaten van Mano die er nog in zaten), en omhelsden elkaar zeker 3 minuten, wat nieuwsgierige blikken om ons heen opleverde. Maar ik was volledig op Mano geconcentreerd en lette niet op de wereld om me heen.

"O Mano, wat heb ik je gemist!" snikte ik bijna. Ik was zo blij dat we de komende 3 weken bij elkaar waren.

Mano zei dat z'n moeder hem had willen ophalen, maar hij had 't geweigerd. Maar heel misschien ging hij die week een keer bij haar langs, als z'n vader er niet was.

Ik zei dat ie dat moest doen. Het deed z'n moeder vast pijn dat ze hem zo lang niet gezien had. Zoiets had Nina me wel al gezegd in elk geval.

Tuis hingen we een groot bord 'NIET STOREN' op de deur. We gingen niet naar Timo, en ik niet naar de band, we wilden eerst onze 'schade' inhalen.

"Ik vind je sexy als soldaat, Mano," zei ik, toen we m'n bedbank hadden uitgekapt.

"Ja?.. Ik heb wel wat dingetjes bijgeleerd in 't leger hoor.. Wil je dat ik die doe?"

"Zoals wat?" vroeg ik nieuwsgierig.

"Eentje kan helaas niet.. een pistool in je reet."

"Gatsie, heb je dat echt gedaan?" vroeg ik.

"De officier ja, bij mij. Maar deze kan wel.." en Mano begon z'n broek uit te trekken. Ik maakte mijne ook los en wachtte nieuwsgierig af.

"Doe uit, en ga op je buik liggen," instrueerde Mano. Ik kledde me uit en ging liggen.

Ik lag nog niet of Mano kwam met z'n blote kont op m'n nek zitten, achterstevoren en bukte daarna over m'n kont en begon me te rimmen.

"Hé rustig aan Mano.. hoeveel konten heb je zo afgelikt?" vroeg ik achterdochtig.

"Niet één Rob, zij alleen de mijne, wees niet bang. Ik heb niets onveilig gedaan."

“Ja wel, je kont laten likken.”

“Verpest 't nou niet Rob, kom ik heb zin in je.”

Ik gaf me over, tegen beter weten in. Ik was zelf met m'n 'bloedritueel' ook niet helemaal zuiver bezig geweest, hoe kon ik Mano nu wat verwijten? Ik wilde er niet aan denken en genoot van z'n ballen in m'n nek en z'n tong tussen m'n bilnaad. Daarna begon hij me te vingeren en ik voelde z'n stijve groeien tegen m'n schouderblad, terwijl hij zich er zachtjes over heen en weer schoof.

Ik legde een hand op z'n bil en hielp 'm zo wat met schuiven.

Mano streelde mijn bovenbenen en billen ook en likte lekker tussen en over m'n billen. Af en toe beet hij erin. Hij kreunde terwijl hij steviger over me heen schoof. Ik werd bloedgeil van z'n gehijg en gekreun en kloppende pik over m'n schouders en z'n ballen en reet in m'n nek. Ik schoof ook wat over 't dekbed onder ons heen en weer en voelde dat ik zo ging klaarkomen.

“Kom, vouw die beentjes omhoog, ik wil bij je ballen kunnen,” zei Mano op een wat commanderende toon.

Ik trok m'n knieën helemaal op, maar bleef daarbij plat op m'n buik liggen, zodat m'n pik lekker in 't zachte dekbed onder me drukte. Mano boog zich tussen m'n voeten met z'n hoofd en likte m'n perineum en ballen zover hij erbij kon. Intussen kneep en sloeg ie m'n billen.

't Werd teveel.. ik had 'm te lang gemist.. ik was niet meer te houden. Zodra ik Mano's sappen over m'n rug voelde lopen begon ik ook te spuiten, onder flink gekreun, geschud en geschok.

Mano kreunde nog een halve minuut na en viel toen verzaligd op me neer, met z'n hoofd op m'n billen.

“Je hebt echt bijgeleerd Mano,” kreunde ik voldaan, m'n benen weer recht strekkend.

“Ik weet nog veel meer,” grinnikte Mano, terwijl hij m'n benen bij elkaar klemde en m'n achterbenen kuste.

“Ik verheug me op 3 lekkere weken met jou Mano,” zei ik.

“Ik ook Rob, met jou..”

Nadat we een tijdje hadden liggen uitblazen van onze eerste korte maar heftige vrijpartij leerde Mano me nog wat standjes.. De gekste dingen. Ik moest op m'n handen gaan staan, benen recht omhoog. Hij hield me bij m'n enkels vast, m'n voeten tegen z'n schouder. Hij drukte z'n pik zo tussen m'n benen, over m'n perineum heen, half tussen m'n bilnaad. We moesten dit al gauw staken, daar 't bloed naar m'n hoofd liep. Maar vooroverliggend op z'n schoot, wijdbeens, terwijl hij op z'n knieën zat, ik met m'n kont naar 'm toe, kon ie m'n kont ook lekker op alle mogelijke manieren bewerken. Alleen neuken in dit standje was ook wat vermoeiend, en na paar minuten wippen op z'n schoot draaide ik me maar om. Hij liet me echter nog allerlei gekke houdingen aannemen, waarop hij me van alle kanten kon likken en neuken, tot ie er zelf ook genoeg van kreeg en me 'normaal' van achter nam. Intussen gaf hij allerlei commando-achtige bevelen en ik zei steeds braaf 'yes sir'.

Mano vond dat ik opgerekt was, en vroeg of Michael dat gedaan had.

Ik zei dat ie 't zich verbeeldde. Ik wou niet over Michael praten nu.. ik wilde lekker intiem met Mano zijn. En dat was ik.. we gingen de hele avond en halve nacht door.

Za. 9 juli

Pas de volgende dag begroette Mano de andere bewoners. Nick en Paul waren gisteravond wel naar Timo geweest, en pas laat thuis gekomen.

's-Middags genoten we ook nog paar keer uitgebreid van elkaar.

Ik vond Mano op de één of andere manier volwassener geworden, manlijker. Hij had nog wel 't ondeugend jongensachtige, maar hij was gespierder en leek wat manlijker gelaatstreken te hebben gekregen. Ik kon 't niet helemaal thuisbrengen, maar ik vond 't in elk geval oersexy en ik vond 'm aantrekkelijker dan ooit. Ik kon daardoor gelukkig Michael wat makkelijker uit m'n hoofd zetten.

Ik baalde dat ik de komende week nog veel werk had. Ik had te laat gehoord wanneer Mano precies verlof had, en kon toen deze week geen vrij meer nemen. Ik werkte tegenwoordig hoofdzakelijk op kantoor, omdat daar alle apparatuur was, en ik met collega's kon overleggen enzo. Ik zou deze week wel proberen deels thuis te werken. Alleen met Mano om me heen ging dat waarschijnlijk niet best, dus ik zei Mano dat ik toch nog grotendeels op kantoor moest zijn. Hij begreep 't wel, en amuseerde zich wel zei hij. Hoe meer ik nu deed, hoe langer ik daarna vrij kon nemen. Ik wilde de laatste 2 weken van zijn verlof helemaal niks aan werk doen. We wilden eigenlijk nog ergens heen, kamperen ofzo, met Paul en Nick. Misschien naar Engeland. Alleen Nick wist nog niet zeker of hij vrij kon krijgen. Hij had de derde week wel al vrij, en zou proberen de week ervoor ook vrij te nemen.

We moesten de hovercraft naar Engeland wel tijdig reserveren, dus dat ging waarschijnlijk niet meer lukken. Maar anders maar een weekendje Zeeland of zoiets, ook leuk. Als er maar zon, strand (en mooie meiden voor mij en Mano☺) waren.

Ik wilde liefst naar één van de Waddeneilandjes, maar ook daarvoor hadden we de veerboot eerder moeten reserveren, wilden we nog met de auto erop kunnen. Zonder auto vond ik ook goed, de kleine eilandjes kon je niet eens met auto op, en die trokken me 't meest. Maar volgens Mano was 't supersaai op Vlieland. Alleen oude mensen en kleine kinderen en geen bal te beleven. Voor mij hoefde dat nu ook voor een keertje niet. Ik had genoeg aan Mano en wilde wel es van rust en stilte en natuur genieten. Feestjes hadden we genoeg gehad.

Maar de anderen, m.n. Mano en Nick wilden veel uitgaan, dus helaas.

Die zaterdagavond gingen we uit met de club van Timo. Nick en Paul gingen niet mee omdat Nick moest werken. Mano en ik gingen met mijn auto.

Julien en Jesse en Branco en Fokke, die weer terug van hun vakantie waren, waren ook mee. Helaas Michael niet. Ik wist niet of hij dat om mij deed, dat hij er rekening mee hield dat ik weer met Mano was, na 2 lange weken, of dat ie echt een feestje van z'n werk had, zoals hij had gezegd.

Ik miste hem wel, en was wat stil die avond, al was ik blij bij Mano te zijn. Die was echter ook wat stil en toen ik hem op gegeven moment vroeg wat er was, gaf hij toe 'zijn officier' te missen.

"Verdomme Mano, we hebben elkaar toch," zei ik. "Zitten we hier een beetje te treuren terwijl we gelukkig zouden moeten zijn."

"Waarvoor treur jij dan moppie?" wilde Mano weten.

Ik twijfelde. 't Was te lawaaiig in de tent waar we zaten om echt goed te kunnen praten.

"Kom je even mee naar de auto, dan vertel ik 't je," stelde ik daarom voor.

Hij keek me grijnzend aan. We waren met onze auto gekomen, om niet van anderen afhankelijk van anderen te zijn en omdat ik gewoon wou rijden natuurlijk. Een drankloze avond had ik er wel voor over. Mano dacht natuurlijk dat we er een wipje gingen maken. Die gedachte wond me eigenlijk ook wel op. Ik had de hele avond vooral op Mano gelet, zo verliefd was ik weer op 'm. Zelfs Jesse en Branco konden me die avond niet zo bekoren als Mano. Ik vond 'm sexy in alles wat ie deed, hoe hij danste, blowde, lachte, chagrijnig keek, kletste, flirtte etc.

Onderweg naar de auto werden we al geil en ik vergat dan ook waar ik 'm voor de tent uit gelokt had. We dolden lekker en eenmaal in de auto begonnen we meteen te rommelen op de rechter voorstoel.

We gingen al snel als gekken tekeer en ik neukte Mano terwijl hij op m'n schoot zat. 't Ging weer precies, we waren te geil om op evt. ongemakken of stoorders van buitenaf te letten. Er werd geloof ik één keer tegen 't raam getikt maar we waren te ver heen erop te letten.

Terwijl we uitbliezen, ieder op een stoel, en ons begonnen aan te kleden vroeg Mano opeens:

"Waarom was je nou zo treurig Rob?"

Ik ritste m'n gulp dicht. Mano was nog bezig zijn kleren bij elkaar te rapen, die her en der in de auto verspreid waren in onze onstuimigheid. Ik zag nu ineens wel een paar giechelende meiden wat verderop op ons wijzen. Mano viel ook op, hoe ie met z'n blote kont over de stoelleuning hing om iets van de achterbank te pakken.

"Kleed je snel aan Maan, we vallen op," grinnikte ik.

Mano keek sloom om en zwaaide toen ie de meiden zag vrolijk naar ze. Ze liepen giechelend weg.

"Ik ben niet echt treurig hoor Mano.." begon ik z'n vraag te beantwoorden. "Ik ben echt blij dat je weer bij me bent.. met jou kan ik altijd lachen... 't Is heerlijk met jou."

"Maar...?" vroeg Mano door, z'n t-shirt over z'n hoofd trekkend.

"'t Was zo stil zonder jou.. al die weken.. dat ik me misschien iets te buiten ben gegaan.. aan die meiden, en.. vooral aan Michael."

"Is toch niet erg.. ik heb ook niet stilgezeten. Hoef je toch niet treurig te zijn.."

"Maar.. ik ben me misschien iets teveel gaan hechten aan hem ofzo.. Ik miste jou, en compenseerde dat bij hem denk ik..." zei ik aarzelend.

"Ben je verliefd op hem?" vroeg Mano. Hij was z'n slip aan 't aantrekken, en ik keek geil toe.

"Ik weet 't niet," zei ik eerlijk, "hij doet wel wat met me."

"Ja, neuken," grinnikte Mano.

“Ook van binnen bedoel ik Mano..” zei ik serieus. “maar wat ik voor jou voel zal ik nooit voor iemand voelen hoor, dat gaat boven alles.” Ik trok hem liefdevol tegen me aan.

“Klopt Rob.. van jou verveel ik ook nooit. Al die anderen zijn van voorbijgaande aard, jij zit diep geworteld in m’n binnenste.”

Ik verbaasde me over deze voor Mano’s doen diepzinnige opmerkingen.

“Gelukkig Maan, want ik zou niet weten wat ik zonder jou moest beginnen.”

Mano had zich ook helemaal aangekleed intussen.

We verlieten de auto weer en liepen gearmd terug naar de tent waar de anderen zaten.

We overwogen even om maar naar huis te gaan, zo’n zin hadden we om lekker met z’n tweetjes verder te scharrelen, maar toen we bij de tent aankwamen kwamen net Fokke en Jesse naar buiten. Toen ze ons zagen riep Fokke: “He, we gingen jullie net zoeken, we willen naar de Fizz.. komen jullie mee?”

Dat vond ik wel een gave tent, draaiden veel New Wave enzo, dus ik had wel zin. We overlegden even en besloten mee te gaan.

Daar kreeg ik later wel wat spijt van, want Mano zat de hele tijd met Jesse te flirten, die daar grif op in ging. Was Michael er maar. Nu zat Timo m’n aandacht te trekken en daar had ik dus geen zin in. Julien zat nogal Fokkes aandacht te trekken, dus ik begon wat met Branco te kletsen, toen we nog in ’t café-deel waren, waar de muziek niet luid stond. Ik had er geen bedoeling mee, behalve hem dan nu lekker van dichtbij te kunnen bekijken zonder dat ’t opviel. We kletsten wat over z’n vakantie enzo.

Ik vroeg op gegeven moment hoe ’t ging met z’n kunsthandel en z’n eigen kunst. Hij werkte meestal ’s-nachts zei hij, dan was ’t rustig en kon ie ongestoord werken. Dan had ie ook de meeste inspiratie. En hij was sowieso een nachtmens.

“Volgens Julien geef je wel es privé tekenles aan leerlingen,” viste ik, daar die me dat inderdaad wel es verteld had.

“Vroeger wel, maar sinds ik met Fokke ben niet meer.”

“Ze zeggen dat jij vroeger hetero was, is dat zo?...”

“Ja, ik was een behoorlijke rokkenjager vroeger, net als jij..” Branco knipoogde naar me. Ik kwam nog iets dichterbij staan.

“Je gaf dus vooral meisjes privé tekenles?”

“Een enkele keer.. maar ’t was riskant. Als ik dat te vaak deed werd er toch wel wat achter gezocht.”

“Zijn daar regels over, op school? Wie, wanneer je waar bijles mag geven?”

“Tegenwoordig wel. Alles volgens protocollen, er gaat een uitgebreide ‘keuring’ aan vooraf, of ’t wel nodig is, en meestal vind ’t op school plaats, in groepjes.”

“Proberen niet alle meisjes bij jou extra tekenles te krijgen?”

Branco keek me vermaakt aan.

“Hoezo?”

“Gewoon.. nieuwsgierigheid.. Ik zou wel extra tekenles van jou willen als ik bij je op school zat.”
Shit, dat floepte er weer uit voor ik erbij na had kunnen denken.

“Mag ook wel zo hoor, daarvoor hoef je niet bij me op school te zitten.”

“Echt?!” vroeg ik waarschijnlijk net iets te enthousiast.

“Waarom niet.. Ik hoorde dat je ook nogal creatief bent.. je modetekent met Lee toch?”

“Ja, ik ga in september met een cursus mode-ontwerpen beginnen. Eigenlijk ben ik wat op 't schilderen enzo uitgekeken, ik heb negatieve ervaringen gehad op de kunstacademie.”

“En beeldhouwen?”

“Nooit gedaan. Wel met klei gewerkt, maar echt beeldhouwen, nee, dat kwam pas 't tweede of derde jaar geloof ik.”

“Ik wil 't je wel leren.”

Ik had de diverse sculpturen in de tuin van de jongens gezien, die Branco gemaakt had, en was wel onder de indruk van zijn talent. Veel naakten (mannen en vrouwen), beetje abstract, maar wel duidelijk herkenbaar. Licht erotisch, doch wel 'beschaafd'. Echt kunst in elk geval vond ik.

“Is 't moeilijk?”

“In 't begin is alles moeilijk... Maar je vind 't vast leuk.. En zeefdrukken, doe je dat wel es?”

“Ja, op de kunstacademie, en m'n werk... Dat vind ik ook leuk. Maar ik wil dat beeldhouwen wel es proberen.”

“Afgesproken.”

“Verdien je er nou wat mee?”

“Ik heb wel es een aardige prijs voor een beeldhouwwerk gekregen.”

“Lijkt me heerlijk, met je hobby je geld verdienen.. Ik heb best leuk werk hoor, maar sommige dingen zijn echt saai.”

“Met beeldhouwen is 't vooral fijn dat je lekker weg kan dromen.. of gewoon nergens aan denken, werkt heel ontspannend.”

“Ja, nou.. mijn werk is soms ook weer zo saai dat ik dat ook kan hoor.. ga ik lekker over Michael of Mano fantaseren,” grinnikte ik.

“O ja, als Fokke al slaapt of niet in de buurt is in elk geval, hou ik ook altijd een naaktfoto van 'm bij me, om me van extra inspiratie te voorzien als ik werk,” grinnikte Branco.

“O, dus die beeldhouwwerken in de tuin zijn gebaseerd op Fokke.” Ik keek Branco plagerig aan.

“Ruim geïnterpreteerd,” grinnikte Branco weer.

“Vooral die ene met die hele grote... uh..fallus.. zeker.” Ik hoopte dat ik niet te uitdagend erbij keek.. Ik wou niets insinueren. Niet bewust althans.

“Nee, dat is Priapus, de Romeinse God van de vruchtbaarheid.”

“O ja.. wel es wat over gehad met kunstgeschiedenis, maar allemaal al weer vergeten.”

“Ik geef kunstgeschiedenis op school hè.. dus moet er wel wat van weten.”

“Fantaseer je wel es over leerlingen op je school?” vroeg ik nu brutaal. Ik weet niet wat me bezielde, maar 't floepte allemaal gewoon vanzelf uit m'n mond. Hij keek me ook zo sexy aan, ik voelde me gewoon de hele tijd opgewonden in zijn buurt. Dan ga je er vanzelf naar praten.

“Hé, ik ben geen pedo hè!” riep Branco kwasi-beledigd uit.

“Je deed 't vroeger toch wel es met een leerling?”

”Dat zei ik niet, ik gaf bijles.. bijles tekenen wel te verstaan. Of muziek, m'n tweede vak.”

“En kunstgeschiedenis.. Die erotische beeldjes van je mochten ze zeker ook leren maken..Kom.. vertel nou, ik vertel niks door.”

“Wat.. er valt niks te vertellen.”

“Je hebt vast wel es iets spannends meegemaakt met een leerling.. of leerlingen..” viste ik door.

“Ze proberen 't wel ja.”

“Ja? Vertel es.. hoe doen ze dat?”

“Je bent wel een doordrammertje hè,” grinnikte Branco.

“Ik heb vaak genoeg gezien op de toneelschool en de kunstacademie hoe die meiden zijn.. ze proberen elke leraar die er een beetje uitziet om hun vinger te winden met gevlei, minirokjes en meer..”

“Die van mij zijn tussen de 12 en 18 hè.”

“Ja nou.. vanaf een jaar of 13 zijn ze geslachtsrijp.”

Branco lachte weer. “Heb jij soms leraressen verleid? Of leraren.. of waar ging je voorkeur toen naar uit?”

”Geen van tweeën, leraren blèh.. wat een griezels.. sorry, jij niet.. maar op mijn school waren ze allemaal even lelijk. Jek, moet er niet aan denken.. Alsof ze geselecteerd werden op lelijkheid.”

Branco lachte weer.

“Er zitten wel paar meiden uit de 6e achter me aan.. Ze gaan soms pal voor m'n neus bukken, of expres klieren in de klas om de aandacht te trekken, en als ik er dan wat van zeg zeuren ze of ze mogen nablijven. Bij mij dan, wel te verstaan. Of ze willen uitgebreid advies over hun tekening, en zorgen dat ik zo dicht bij mogelijk kom staan om alle 'details' goed te bekijken.”

“Is dat alles? Niks uitdagenders?”

“Zoals wat?”

“Weet ik 't.. ik vraag 't jou.”

Branco keek met een ondeugend trekje om z'n lippen weg, alsof ie ergens aan dacht. Ik keek 'm onderzoekend aan.

“Zeg op.. wat heb je te verbergen.. vertel, dan vertel ik je ook wat van mijn avontuurtjes met meiden van de toneelschool.. samen met Mano.”

“O, dat klinkt interessant,” grinnikte Branco.

Ik wist niet of 't slim was iets te zeggen, voor ie ooit verder ging vragen en Timo of Wouter ofzo iets zouden verraden van 't filmen. Maar die hadden gezworen dat geheim te houden, dus 't kon wel leek me. Ik verzon wel wat.

“Ja, maar jij eerst.”

“Goed.. maar ik check je verhaal bij Mano hoor.”

“Oei.. ja, mag.. doe ik die van jou bij Fokke..”

“Nee.. je laat 't, dan zeg ik niks.”

“Hij weet toch alles van je?”

“Jawel, maar dit wil ie niet weten.. net als ik niet van hem en z'n paarden..” grinnikte Branco.

“Wat.. doet ie 't met paarden?”

“Geintje.. nou wil je 't nog horen?”

“Ja.”

“Oké er hingen een keer 2 meiden over de motorkap van m'n auto toen ik naar huis wou gaan. Ik vroeg ze vriendelijk of ze eraf wilden gaan. Ze zeiden dat ze een lift wouden. Ik weigerde dat, daar kan ik niet aan beginnen. Maar ze weigerden dan van de motorkap af te gaan. Ze gingen er uitgebreid op zitten, vlak voor de voorruit, en toen ik in m'n auto stapte en de motor startte in de hoop ze zo eraf te jagen, deed die voor me zat zelfs haar rok aan mijn kant omhoog, zodat ik haar slijpje zag.”

“En toen?”

“Ik deed de ruitenwissers aan en spoot wat ruitensproeiervloeistof. Toen sprong ze wel een beetje op en gilte: ah nu ben ik helemáál nat! Maar ze ging niet van de motorkap af. In tegendeel, ze ging languit voor de voorruit liggen en deed haar t-shirtje omhoog, zodat ik haar bh-tje zag. Zo'n kanten gevalletje, waar je alles doorheen ziet. En ze bleef liggen toen ik wegreed. De andere probeerde in m'n auto te stappen, maar ik had de portieren allemaal op slot. Toen sprong ze ook op de motorkap, bij haar vriendin, en toen begonnen ze aan de ruit te likken en vervolgens met elkaar te zoenen.”

“Wow.. kreeg je een stijve?”

“Rob toch.. 't is geloof ik maar goed dat jij geen leraar bent.”

“'t is een natuurlijke reactie van een hetero of bi-man op zulke taferelen,” grinnikte ik.

“Als je geen zelfbeheersing hebt wel ja.”

“Heb jij die wel dan?”

“Ik zal wel moeten, ik kan moeilijk met een stijve voor de klas gaan staan.. bij mij is dat ook door de meest wijde broek heen te zien.”

“Dagen ze je goed uit, de meiden in de klas?”

“Ja, zoals ik al zei, bukken voor me, er valt altijd iets op de grond, of ze pakken iets aan van een vriendin 2 rijen achter hen en buigen dan heel overdreven over de tafeltjes van hun achterburen heen, zodat ze met hun kont mijn kant op steken, stukje rug ontbloot, je kent 't wel.”

“Goh, knap als je daar rustig onder kan blijven.. ik zou met een knalrode kop voor de klas staan denk ik.”

“Je went eraan.. Maar, vertel jij nu es van jouw avontuurtjes.”

“Was je verhaal al klaar dan? Hoe liep 't af met die meiden op de motorkap?”

“Ik ben uitgestapt en heb ze nogal ruw van de motorkap afgetrokken, en gedreigd met 3 weken lang nablijven, bij de conciërge.”

“O, wat saai. Hoe reageerden ze?”

“Giechelend. Maar ze schrokken ook wel een beetje en sprongen niet weer op m’n auto toen ik weer instapte en wegreed.”

“Heb je hun nooit bijles gegeven?”

“Nee.”

“En op die bijlessen vroeger bij jou thuis is nooit iets anders gebeurd dan tekenen en boetseren?”

“Jij zou vertellen nu Rob.”

“Oké.. Ik nam meisjes mee naar huis, en daar was Mano dan ook. Daar waren sommigen niet blij mee, maar we wisten ’t altijd zo te spelen dat ze bleven, ook al was Mano erbij. Ik begon dan op gegeven moment met ze te vrijen, en Mano keek toe. Sommigen wilden dat ie wegging, maar ik bleef ze zo opgeilen dat ze zich tenslotte overgaven.”

“En, gingen ze ook uit de kleren?”

“Sommigen. Ik had een keer m’n hoofd tussen de benen van een meid in een kort rokje, om haar daar te kussen en likken.. ze had een heel nat slipje rook ik al, en dus durfde ik haar benen verder opzij te duwen en haar rokje helemaal omhoog te schuiven, zodat Mano ook zicht had op ’t natte slipje.”

“En dat liet ze toe?”

“Ze wou terugtrekken. Maar weet je wat Mano toen deed, die homo?”

“Nou?”

“Hij ging op haar schoot zitten, met z’n kruis precies boven m’n hoofd. Naakt hè... Ik wou ’m wegduwen maar hij hield zich stevig aan haar vast, terwijl ie haar zoende, en klemde z’n knieën om m’n hoofd. Dat vond ik toen nog heel goor, dus ik kroop snel onder ’m uit. Gelukkig duwde die meid ’m weg. Hij kwam toen naast haar zitten en zoende verder met haar. Ik dook weer tussen haar benen en duwde haar kruisje opzij en begon over haar lipjes te likken. Dat vond ze kennelijk wel erg lekker, want ze bleef zitten. Ze wou eerst Mano nog wegduwen, maar toen ik zei dat ik dan ook stopte liet ze ’m begaan.”

Branco keek me wat achterdochtig aan, als voelde hij wel dat de helft verzonnen was, maar hij was toch te gretig om de rest te horen, zodat ie me verder liet vertellen.

“Het was ideaal met z’n tweeën. Mano liet haar van de ene kant genieten, ik van de andere.. hij van boven, ik van onder of andersom.. Hij van achter, ik van voren, of andersom. Hij hield haar bv. van achter vast, en hield haar op de juiste hoogte, zodat ik haar makkelijk kon neuken, staand of liggend. En daarna ging hij van achter verder.. ik kwam toen vaak nogal snel klaar dus..”

“Schijnt nog steeds een probleempje van je te zijn mm..” grinnikte Branco.

“Wie kletst die onzin nou weer? Ik ben allang volwassen volgens Michael.”

“Ik plaag je maar.. Nou, ik zal Mano es vragen of ’t allemaal zo ging als je zei.”

“Hij zal vast van alles erbij verzinnen, hij heeft een grote fantasie,” zei ik.

“Jij ook volgens mij.. maak er maar een mooi standbeeld van een keer, volgens mij kan je daar wel je fantasieën in kwijt.”

“Net als jij zeker,” smaalde ik.

“Het helpt wel, m’n energie ergens anders op te richten dan Fokke de hele tijd lastig te vallen,” grinnikte Branco.

“En Jesse en Michael..”

“Zullen we maar es gaan dansen? De anderen zijn al naar de danszaal.”

Och, daar had ik geeneens erg in gehad.

“Oké.. maar zeg nou eerlijk.. ben je echt nooit voor de verleiding van één van die meiden op je school gezwicht? Of een lerares misschien?”

“’t Is soms moeilijk Rob, dat geef ik toe.. maar ik wil m’n baan graag houden.. zaken en privé hou ik gescheiden.”

“En jongens?”

“Er hangt helaas nog altijd een anti-homocultuur op school, al heeft de helft van de leraren toegegeven homo te zijn. Die worden daar ook nog wel es mee gepest.”

“En jij?”

“Soms.. maar ik ga er blijkbaar te serieus op in, en dat vinden ze niet leuk, dus houden ze snel op.”

“En die homoleraren? Is er geen leuke voor je tussen?”

“Nee Rob.. ik heb thuis genoeg leuks.. kom je nou dansen?”

“Ja.” We stonden op.

“Waarom kwam Michael nou niet mee vanavond?” vroeg ik terwijl we door de drukte heen over de gang naar de danszaal liepen. Ik was benieuwd of ie hem dezelfde reden had gegeven als mij.

“Feestje van z’n werk.” Dat had ie inderdaad ook tegen mij gezegd.

“Moet wel belangrijk geweest zijn dan.. dat ie mij en ons allemaal ervoor laat zitten.”

“Belangrijk is voor hem vooral of er interessante gasten komen.”

“... met een lekker kontje zeker,” vulde ik in.

“Juist, je hebt ‘m door.”

“Die zijn hier toch ook?”

“Michael wil graag van de nood een deugd maken. 2 vliegen in 1 klap.. fondsen werven en leuke dames en heren ineen, met z’n charmes.”

“Praat ie wel es over mij.. ik bedoel meer dan over anderen.. uh..”

Ik zag Branco meewarig naar me kijken en ik had al spijt van de vraag.

“Hij vindt je een lekker seksobject zover ik weet,” grijnsde hij.

Ik wou niet wanhopig overkomen, dus hield erover op.

“Het verbaast me dat ie ‘t nog buiten de deur zoekt, met zulke lekkere huisgenoten,” viste ik wel nog even, met een grijns, als was ‘t als grap bedoeld, maar ik was bloedserius.

“Die moeten dan wel beschikbaar zijn,” grijnsde Branco.

“Altijd wel ééntje toch?” We stonden halverwege de gang, de weg naar de disco was geblokkeerd door vele groepen pratende lui.

“Doe jij ’t met al je huisgenoten Rob?” speelde Branco de bal terug. Hij was duidelijk niet van plan zich in de val te laten lokken door m’n vraagtechnieken 😊.

“Sinds ik gay ben niet meer.. maar de meiden van de Noach heb ik bijna allemaal geneukt ja,” zei ik nu serieus.

“Ik had dat van jou toch niet gedacht Rob. Je leek zo’n verlegen jongetje toen ik je voor ’t eerst zag.”

“Ben ik ook wel, alleen wint de lust van de verlegenheid,” zei ik nog altijd serieus.

“Seksmaniak,” plaagde Branco.

Ineens stond Timo naast ons, en die had kennelijk het laatste gehoord, want hij zei:

“Ja, als deze jongen eenmaal loskomt is ie niet meer te stuiten.”

Ik keek ‘m chagrijnig aan en zei :

“Met jongens ben ik kieskeuriger.. de meeste meisjes zijn wel knap, jongens bij lange na niet.”

“Dus ik ben bevoorrecht,” grijnsde Timo.

“Je gaf me nooit kans te weigeren,” zei ik nog steeds chagrijnig.

“Je kon mij gewoon niet weigeren,” grinnikte Timo.

“Kòn ’t niet, maar kan ’t wel, dus vergeet me maar voor de toekomst.”

“Eén hand in je kruis en ik heb je weer,” ging Timo door met plagen.

Ik gaf ‘m een kwaadaardig duwtje tegen de schouder. “Een knietje in je kruis krijg je dan terug,” zei ik.

“Hé jongens, geen ruzie maken, make love, no war,” kwam Branco er sussend tussen.

“Maar niet met hem,” nukte ik weer.

“ Nou, dansen dan maar?” stelde Branco voor.

“Als jij op afstand blijft,” zei ik dreigend tegen Timo, die me prompt in de billen kneep. Ik duwde hem weer weg. Daarna dromden we verder door de menigte naar de dansvloer.

“Ik vroeg me af waar jullie bleven.. ik dacht al dat je ‘m misschien al de plee in gelokt had ofzo,” grinnikte Timo in m’n oor terwijl we achter Branco aan liepen.

Ik duwde hem weer kwaad weg. “Was je daar bang voor?”

“Nee, waarom?”

“Omdat je wist dat je me dan echt zeker nooit meer terug zou krijgen.”

“Ha.. ik dacht ’t wel.. je ziet wel wat in ‘m hè?”

“Meer dan in jou.”

“Ah... nou, maar ik ben vrij, en Brankie niet..”

“Ik hoef ‘m ook niet..”

“Kom je bij mij slapen dan vannacht? Mano zal wel met Jesse meegaan. Ze zijn al zo intiem bezig de hele tijd.”

“O ja? Nou, ik krijg ‘m wel mee naar huis.”

“Jullie mogen ook samen bij mij komen slapen hoor.”

“Forget it.” Ik liep snel verder de danszaal in nu, waar Timo me door de herrie echt niks meer kon vragen. Hij keek me alleen nog grinnikend aan.

Even later zag ik Mano inderdaad heel intiem dansen met Jesse. Timo ging op ‘m af en vroeg ‘m wat, maar ik zag Mano z’n hoofd schudden. Waarschijnlijk ging dat over slapen bij Timo. Dat ie ‘t toch nog probeerde, brutale schoft. Ik was blij dat Mano weigerde, maar maakte me wel ongerust over z’n getortel met Jesse. Toen ie eindelijk even bij mij kwam dansen vroeg ik ‘m dus wat z’n plannen waren voor vannacht. Hij schreeuwde wel naar Zuiddorp te willen, Jesse had ‘t al voorgesteld. Ik bedacht ineens dat Michael misschien al thuis was, zonder scharrel hopelijk, dan kon ik wel meekomen misschien.

Ik vroeg dus aan Jesse of ie wist hoe laat Michael thuis kwam. Hij wist ‘t niet. Mogelijk was ie er al, of hij bleef de hele nacht weg, alles was mogelijk. “Hoezo?” vroeg ie.

‘t Was lastig praten in de herrie, dus we gingen weer even naar de gang met z’n drieën.

Ik legde het plan voor. Mano en Jesse keken elkaar hitsig aan, en hadden overduidelijk grootse plannen.. Jesse zei toen tegen mij: “Ik wil Michael wel even bellen, om te kijken of ie al thuis is. Maar waarschijnlijk slaapt ie of is ie elders op dit tijdstip van de nacht.” ‘t Bleek al rond 2 uur. Ik twijfelde. Maar ineens kwam Julien eraan, en die zei dat als Michael er niet was, ik wel bij hem mocht slapen. Nou, daar zei ik geen nee tegen! Ik vroeg wel nog even of ie ‘t echt meende, daar ie toch misschien liever een scharrel oppikte. Maar we waren in een hetero-tent en hij had niks van z’n gading gezien, en lustte mij wel, zei hij.

“Wil Wouter ook niet met je mee?” vroeg ik.

“Die blijft bij Sean slapen.”

“En die jongens waar je net mee danste?” Ik herinnerde me vaag dat hij met een paar niet lelijke knullen had staan dansen.

“Nee...nee.. te bezopen,” lachte Julien.

“Dus je hebt verder niemand vanavond?”

“Er is altijd iemand in huis natuurlijk.. maar jij bent welkom.”

Nou, dus ik popelde eigenlijk om maar meteen te gaan, en Mano en Jesse waren ook hard aan een neukpartij toe zo te zien, dus ik kreeg ze allemaal gelukkig al snel mee naar Zuiddorp.

Fokke en Branco gingen ook meteen mee.

57. Slangenbad

Za 9 juli 83

“Slaap je ook met Jesse vannacht?” vroeg ik Mano toen we in de auto zaten.

“Weet niet.. liefst wel.. maar als je wil dat ik met jou slaap is ook goed hoor.”

Ik dacht na. Ik wou wel met Julien, of nog beter Michael, slapen, maar wilde ook niet te gehecht aan hem raken, of te wanhopig overkomen.

“Ik slaap ’t liefst met jou Mano, ik heb je zo lang gemist.. laten we om uiterlijk 4 uur op onze kamer afspreken,” zei ik dus.

“Da’s goed.” Mano kneep even liefdevol in m’n been.

Ik reed achter de Alfa Romeo van Branco aan. Ik kon ’m net bijhouden met m’n Suzuki-tje. Ik reed voor hem de snelweg op, maar daar haalde hij me in met 140 ofzo. Dat kon ik niet bijhouden. Verderop hield ie weer wat in, maar we reden hard genoeg om in een mum van tijd in Zuiddorp te zijn.

Daar speurde ik meteen naar ‘sporen’ van Michael. Die ontbraken: z’n auto stond er niet. Dat was toch wel een lichte teleurstelling. Maar Julien leidde me goed af.

“Wij gaan in bad!” riep ie toen we amper binnenwaren, voor anderen op dat idee kwamen.

“Ah, kom, mogen wij erbij?” vroeg Jesse.

“Nee,” zei Julien beslist.

“Maar Tangi en Sybille willen in bad,” zeurde Jesse door. Dat waren z’n slangen.

“Ja.. laten we met z’n zessen in bad,” riep Mano enthousiast.

“Ga je weer vies doen met je slangen Jes?” zei Julien smalend.

“Lekker.. vind jij ook, doe nou niet zo schijnheilig.”

“Ja kom Julien.. ik wil wel es een lekker slangenbeetje,” grinnikte ik.

“Ben je niet bang?”

“Als ze bijten zuig jij ’t gif er wel weer uit toch?”

“Ik ben niet zo goed in eerste hulp verlenen.”

“Volgens mij wel,” lachte ik.

“Ja... zonder slangen erbij.. die kunnen wel wachten.”

“Dan gaan wij wel wat anders leuks doen hè Mano?” zei Jesse, terwijl hij Mano omarmde en al richting trap leidde. “Sybil is ook zonder water in haar element... doen we daarna alleen Tangi in bad.”

“Ach, kom ook maar eigenlijk,” bedacht Julien zich ineens. Mano en ik juichten.

We schonken ons eerst een drankje in en namen dat mee naar boven.

Mano rende als eerste de trap op, gevolgd door Julien. Ik volgde met Jesse.

Ik kneep 'm toch wel een beetje eigenlijk, deden die slangen echt niks? Ik wilde me niet laten kennen uiteraard. Maar alsof Jesse me toch aanvoelde zei hij geruststellend tegen me:

“Wees maar niet bang hoor, ze bijten echt niet.”

“Willen ze wel met vreemden in bad?”

“Tangi zeker, die is niet eenkennig. Sybil verkent graag billen, vandaar haar naam. Maar ze bijt niet. En ik laat jullie rustig kennismaken, don't worry.”

Terwijl ik met Julien vast 't bad liet vollopen en we ons uitkleedden, ging Jesse met Mano de slangen halen.

We zaten al in bad toen ze elk met een slang aan kwamen lopen.

“Kijk Sybil, dat is Robbert,” mompelde Jesse tegen zijn slang terwijl hij haar voor m'n neus hield.

Mano gaf zijn slang over aan Julien, zodat hij zich uit kon kleden. Jesse deed dat met Sybil om z'n nek.

Even later stapten ze bij ons in bad, Jesse naast mij, Mano naast Julien die tegenover me zat.

Jesse liet Sybille over zich heen kronkelen en daarna een beetje los in 't water. Mano had Tangi weer van Julien aangepakt, maar ze speelden er samen wat mee. Sybille zwom onder m'n benen door. Het bad zat goed vol met de slangen erbij.

“Als je het eng vindt pak ik haar wel vast hoor,” zei Jesse, die me kennelijk toch wat benauwd zag kijken.

“Welnee, ik hou wel van een triootje,” grijnsde ik, met een blik op de jongens tegenover ons, die al half aan 't trioën geslagen waren met de slang, leek 't op. Tangi kronkelde zich van Mano's schoot over Juliens schouder en om z'n nek terug over diens borst richting Mano, zodat ze zo verbonden waren door de slang.

“Jullie mogen Tangi.. Mano en ik nemen Sybille wel.” Jesse pakte Sybille op, en vroeg Julien om Tangi met mij te delen.

Ik ging wat dichterbij Julien zitten en maakte kennis met Tangi.

“Tangi is iets langer dan Sybil, en heeft wat gladdere huid, da's lekkerder,” grinnikte Julien, terwijl ie voorzichtig de slang over m'n armen legde.

“Zijn ze wel schoon.. ik bedoel.. we hebben ze niet van tevoren afgespoeld,” bedacht ik ineens.

“Vind je ze stinken dan?” vroeg Julien.

“Nee, helemaal niet.. ze ruiken lekker.. Net als jij.. jij ruikt altijd lekker, zelfs na een hele avond dansen in een rokerige disco nog,” grinnikte ik.

“Dat betwijfel ik ten zeerste,” lachte Julien. “Mogen we een beetje zeep gebruiken Jesse?” vervolgde hij naar Jesse.

“Nee, liever niet.. maar ze zijn schoon, ze gaan dagelijks in bad.”

“Doe je dit elke dag?” vroeg ik Jesse.

“Ja.. vinden ze heerlijk, gezellig met z’n drietjes in bad, hè Billetje?” zei Jesse, de slang liefkozend tegen zich aanhoudend.

“Zij houden dus ook van triootjes,” grinnikte ik.

“Ja..met baasje erbij is veel leuker dan met z’n tweetjes in bad he snoes?” Jesse liet ‘t beest sensueel over z’n borst en buik glijden, over z’n benen, naar die van Mano en weer terug.

“En jij ook wel es Jules?”

“Ja.. daarom zei ik ook: altijd huisgenoten beschikbaar,” grinnikte die. Tangi zat net zo sensueel om hem heen te kronkelen als Sybille bij Jesse.

“O, nu snap ik ‘t.. want Branco ontkende dat al,” lachte ik, in de hoop dat hij iets los ging laten over hun gescharrel met Branco en Fokke.

“Pff.. nee, Fokke stelt ie niet beschikbaar nee.. of ik moet een maand ‘t hele huishouden alleen doen ofzo.”

“Wel aan Jesse en Michael toch?”

“Daar bemoei ik me niet mee,” zei Julien ietwat chagrijnig.

Jesse deed of ie niks hoorde en ‘t te druk had met Sybille en Mano.

“Wel handig, zulke huisgenoten.. je kan ‘t liever met een slang doen dan met een poes,” zei ik driedubbelzinnig.

“Slangen zijn lekker.. Alleen kunnen ze helaas niet pijpen,” grinnikte Julien.

Tangi scheen genoeg te hebben van Julien en zocht z’n vrijheid op.

“Wil je even met Robbert spelen schatje?” vroeg Julien liefjes aan ‘t dier, terwijl hij hem oppakte en over m’n schoot legde.

“Mag ie?” vroeg ie mij, daar ik toch wat angstig toekeek hoe ‘t groene glibberige beest over een been richting m’n kruis kroop.

“Laat hem maar begaan, hij kent de weg en doet niks vervelends,” verzekerde Julien me. Ik bleef roerloos zitten. Toen ie aan de binnenkant van m’n dij kronkelde en onder m’n been door kroop moest ik wel even giechelen.

“O shit..straks krijg ik nog een stijve van dat beest,” lachte ik.

“Dat beest is een beest in bed, en in bad, geloof me maar,” grinnikte Julien.

“Dat zal ik niet ontkennen.” De slang kronkelde onder m’n bil nu ergens en ik schoof wat opzij om te kijken waar ie precies zat met z’n kop. Tangi kwam bij m’n heup weer boven water gelukkig.

“Weet je wat lekker is?” zei Julien, terwijl hij de slang oppakte. Ik keek ‘m verwachtingsvol en angstig tegelijk aan. Wat was ie van plan?

“Dit,” zei Julien, m’n angstige gezicht vermaakt observerend. Gelukkig legde hij de slang op z’n eigen buik, met de kop naar onder gericht, en draaide toen met slang en al om zodat ie met z’n achterwerk naar me toezat. Hij liet de slang onder z’n kruis tussen z’n benen door naar z’n kont kruipen, waar het dier z’n kop boven water uitstak en verder over Juliens bilnaad naar z’n rug kroop. Het slingerde zich een weg rond Juliens middel om daarna weer over z’n bilnaad terug onder z’n kruis door te kruipen en daar weer ‘t water in te glijden. Mijn richting op, zag ik al gauw.

Julien draaide zich weer om en keek toe hoe het dier via m’n been naar boven kroop. Ik kreeg ‘t alweer wat benauwd, maar hij vervolgde z’n weg over m’n rechter lies en kroop vervolgens rustig over m’n buik om er aan de andere kant weer af te glijden. Ik haalde even opgelucht adem toen z’n kop van m’n lijf af was. Maar al gauw voelde ik hem weer onder m’n been doorglijden en even later kwam z’n kop tussen m’n benen omhoog, nu wel heel dicht bij m’n kruis. Ik giechelde zenuwachtig.

“Tangi, foei, niet zo vrijpostig,” maande Jesse nu, die ‘t zag, en hij zette hem vol op m’n buik, met z’n kop naar me toe gericht. “Geef Rob maar een kusje.”

Dat deed ‘t beest ook nog, hij kwam angstvallig dicht naar m’n gezicht toe gekropen en schoot met z’n tong paar keer uit z’n bek. Ik trok automatisch toch even m’n hoofd terug.

“Laat ‘m maar Rob, hij bijt echt niet.. je kunt hem ook kussen,” ging Jesse doodkalm verder.

Dat ging me toch wat te ver.

“Hij zoent lekker hoor,” deed Julien er een schepje bovenop.

“Zal wel.. Maar ik heb toch liever zoentjes van jou geloof ik,” grinnikte ik zenuwachtig.

Julien pakte Tangi weer van m’n borst en begon er nu zelf mee te kussen en spelen. De slang kronkelde over z’n hele lichaam, van boven naar beneden tot z’n voeten en weer terug, beetje half over mijn benen en weer naar die van Julien. Hij kroop over z’n kruis en Julien deed z’n benen wat uit elkaar.

“Kom maar gezellig tussen ons in,” zei Julien tegen ‘t beest, terwijl hij weer recht tegenover me ging zitten, maar vrij dicht bij me, z’n benen wijd om de mijne geslagen. Zo kon ‘t beest tussen onze buiken in zwemmen. Het beviel me niks, zo dicht bij m’n kruis, straks beet ie in m’n ballen, dat leek me zo’n beetje ‘t pijnlijkst wat je overkomen kan.

En alsof ‘t beest m’n angst voelde, hij kwam nu recht op m’n kruis af.

“Hij is bezeten van je Rob, ik krijg ‘m niet in ‘t gareel.. Jesse heeft ‘m te veel met zijn pik laten spelen denk ik,” grinnikte Julien.

“Ja ja,” giechelde ik, terwijl ‘t beest over m’n lies kroop met z’n kop, z’n lijf volgde en schuurde langs m’n ballen en dijbeen.

“Of je ruikt daar lekker.. bij mij begint ie altijd over m’n schouders en borst, maar hij zoekt gelijk jouw kruis op, die schijnt ie onweerstaanbaar te vinden,” grinnikte Julien weer. Het dier had z’n koers wat gewijzigd en kroop over m’n schaamhaar naar m’n andere heup toe. Z’n staart sloeg tussen m’n dijbenen heen en weer. Ik was bang maar tegelijk raakte ik toch opgewonden door de erotische prikkeling van m’n geslachtsdelen en ’t gebied erom heen, zodat m’n pik toch wat uit begon te dijen.

“Lekker hè,” zei Julien plagerig, terwijl ie vermaakt toekeek.

“Ik vertrouw hem nog niet 100%.”

“Draai je om dan, dan laat ik hem over je rug lopen, als je dat minder eng vindt.”

Ik vond ’t aan één kant enger, omdat ik niet kon zien wat ie deed, maar ’t leek me toch beter in m’n rug of kont gebeten te worden dan m’n kruis, dus ik draaide om.

Ik zat met m’n rug naar Julien toe tussen z’n benen en Julien liet hem over m’n schouders lopen. Hij kronkelde al snel weer naar beneden, naar m’n billen, onder water dus. Daar scheen ie ’t toch ’t meest naar z’n zin te hebben.

“Hij vindt je kontje ook lekker Rob.. kom ga es op je buik liggen..”

“Nee.. please.. dan bijt ie in m’n bil.”

“Welnee, ik blijf er bij.”

Ik liet me overhalen, temeer ik zag dat Mano wel heel stoer Sybille rond z’n schaamdelen en onder z’n kruis door liet kronkelen, terwijl hij op Jesse’s schoot zat.

Ik kon net tussen hen en Julien in languit op m’n buik in ’t bad liggen.

De slang kronkelde over m’n nek, maar ging al snel richting m’n kont. Ik kneep m’n billen angstig samen en schoof wat opzij. Julien tilde hem eraf met een “foei Tangi, da’s voor de baas,” en hij begon daarna zelf met m’n billen te spelen. Ik ontspande wat door Juliens hand die over m’n billen gleed, onder m’n kruis door, wat over m’n benen. Net toen ie weer bij m’n billen kwam gleed de slang echter ook weer van m’n rug naar m’n billen toe. Julien zat inmiddels al met een vinger tussen m’n naad, en ik was zo opgewonden dat ik de slang even vergat.

Ineens zette iemand ’t bubbelbad aan, en ik voelde heerlijk de belletjes tegen m’n ballen en pik bubbelen. De slang leek ’t ook lekker te vinden want die dook de diepte in, om even later ergens tussen m’n benen door weer over m’n kont te kruipen. Ik schoot snel naar voren.

Julien legde het beest wat naar achter bij m’n voeten. Hij kwam zelf op me liggen nu en vroeg in m’n oor: “Mag deze slang wel tussen je kruis?”

Ik voelde z’n stijve tegen m’n kont drukken en ik was nu ook flink stijf. Tangi kronkelde rond onze voeten.

“Julien... we mogen geen.. knoeiboel achterlaten.. hè,” hijgde ik.

“Zal ik een condoom pakken?”

“Gaat dat in bad?” vroeg ik vertwijfeld.

Mano zat intussen al flink tegen Jesse op te rijden, die flink met z'n billen speelde, en de twee leken ook al een aardig end heen.

“'t Houdt wel wat tegen, maar van mij hoeft 't niet.. die twee hebben zo te zien ook schijt aan de regeltjes van Branco,” zei Julien weer zacht in m'n oor.

“Laat Branco 't niet horen,” grinnikte ik.

“Als jij niet al te luidruchtig klaarkomt komt ie er nooit achter..En dan nog kan ie nooit bewijzen dat je 't in bad hebt gedaan.”

“Doe toch maar een kapotje, als je die bij de hand hebt.”

Er lagen op de badrand pakjes condooms en Julien deed er één open, om 'm vervolgens behendig onder m'n buik door om m'n lul te schuiven.

“En jij dan?” vroeg ik, toen ie weer op me kwam liggen.

“Ik spuit wel in Tangi's bekkie, vindt ie lekker,” grinnikte Julien.

“Echt?! Durf je dat?” riep ik verbaasd uit.

“Hé, Jules, je houdt 't wel netjes hè,” bemoeide Jesse zich er nu mee.

Julien lag vol op me en omstrengelde m'n buik met z'n armen. We dobberden zo lekker in 't al aardig gevulde bad en Julien kuste in m'n hals, terwijl ie me tegen zich aanklemde.

Ik voelde ineens weer een stuk van de slang onder m'n kruis doorglijden, half over m'n ballen en m'n harde pik. Ik piste zowat in bad van schrik.

“Doet die slang niks als ik per ongeluk wat te wild tegen 'm aankom?” vroeg ik weer wat angstig.

“Let maar niet op 'm, hij kijkt wel uit dat ie niet klem komt te zitten ofzo hoor.”

Ik was niet geheel gerust, en toen ik 'm weer tussen onze benen door voelde kruipen schrok ik weer op.

“Rustig maar Rob.. 't bad is nu helemaal vol, ruimte genoeg voor de slangen,” zei Julien, zacht in m'n oor bijtend.

Inderdaad begon 't beest wat rond te zwemmen in de vrije delen van 't bad, en ik probeerde me te ontspannen.

Julien duwde met z'n benen mijn benen wat uit elkaar en schoof met z'n harde pik over m'n kont heen en weer. 't Was jammer dat onder water glijmiddel niet bleef zitten, anders had ik wel gewild dat ie z'n pik in me stopte. Maar hij duwde even later wel een vinger in m'n gat, en ik voelde al snel dat ik begon klaar te komen. Maar net voor ik me wilde gaan ontladen werd er op de deur gebonsd en we hoorden Fokkes stem roepen: “Schieten jullie op? Wij willen erin.”

“Rustig maar!” schreeuwde Jesse terug, ietwat hijgerig. “We zijn zoo klaar.”

“..gekomen zo te horen,” riep Fokke op tamelijk barse toon door de deur.

“Rot nou maar op,” riep Jesse weer met onderdrukt gehijg.

“We willen wel een schoon bad!” riep Fokke nog, maar Jesse was duidelijk al over het point van no return en reageerde er niet meer op.

“O.. Mano.. ja,” hijgde hij zacht.

Julien hijgde ook flink.. Ik zat er nog steeds tegenaan, maar 't was wat teruggezakt door de afleiding.

Julien pakte m'n pik beet en zei: “Kom Rob, let niet op Fokke's gezeur, laat je lekker gaan.”

Ik voelde de belletjes van 't bubbelbad zo lekker langs m'n ballen en m'n eikel trekken, en Julien had m'n pik stevig beet.. dit werd echt teveel... Ik voelde bovendien Juliens lul opzwellen tegen m'n bil waar ie zich nog tegenaan wreef, wilder en wilder, dat ik het niet meer hield en onder een ingehouden kreun m'n kapotje volspoot.

Julien begon nog wilder tegen m'n bil aan te rijden, en kwam toen overeind . Toen ik me omdraaide naar 'm, zag ik 'm z'n lege glas pakken en daar z'n goedje in spuiten.

Wat was dat geil, ik rilde nog na van totale opwinding. Volkomen voldaan zakte ik vervolgens onderuit in 't water, even vergetend dat m'n pik slapper begon te worden en 't kapotje dus kon afglijden.

Julien wist op tijd me bij m'n kont op te beuren en behendig het gevulde zakje van m'n pik te schuiven zonder te morsen.

De andere twee waren nog goed tekeer aan 't gaan.

Mano zat nog op Jesse's schoot, ik zag Jesse met z'n hand z'n pik van onderaf tegen Mano's kont slaan en tussen z'n billen wrijven, en al snel was ie zo ver dat ie hijgde: “Mano.. gauw..eraf. ik kom..”

Mano draaide zich van z'n schoot af en Jesse spoot snel over de rand van 't bad. Mano hield er een handdoek onder, en zo bleef de vloer 'droog'.

Ik keek geil toe. Toen keek ik weer naar Mano en zag dat ie slap was. Hoe kon dat?
Na wat ondervragen bleek ie 't al in bad te hebben gedaan. Ik leek inderdaad wat op 't wateroppervlak te zien drijven toen de bubbels uitgezet waren.

“Laten we 't bad maar snel laten leeglopen dan,” grinnikte Julien.

Hij deed 't putje eruit en we stonden allemaal op.

Ik gooide m'n kapotje in de prullenbak.

Terwijl we afdroogden werd er weer aangeklopt. Branco riep of we eindelijk klaar waren.

“Ja.. alleen Tangi en Sybilletje nog niet!” riep Jesse jolig.

“Haal die beesten er alsjeblieft uit!” riep Branco terug.

Jesse deed de deur open en zei:

“Ja, zodadelijk, eerst even de kooi wat opfrissen, nu ze lekker schoon zijn.”

“Leg ze maar zolang op je bed, schiet nou op.. of hebben jullie soms wat te verbergen,” zei Branco, wantrouwig langs Jesse heen kijkend naar ons en ’t bad.

“Ja dit,” grijnsde ik, het glas met Juliens kwakkie omhoog houdend.

“Godsamme, dat zijn m’n duurste glazen,” mopperde Branco.

“Daarvoor hebben we een afwasmachine,” grijnsde Julien, het glas van me aannemend en in de wc leeggooiend, na wat water erbij te hebben gedaan.

“Donder op nou jullie,” snauwde Branco nu zo driftig, dat Julien en Jesse snel de slangen uit ’t bad pakten en we met z’n vieren de badkamer ontvluchtten, ’t bubbelbad nog halfvol achterlatend. Dat zat me wel dwars, gezien Mano’s smurrie dat erop dreef. Maar ja, misschien dacht Branco dat ’t van de slangen was.

Julien en ik mochten Tangi nog even meenemen, terwijl Jesse en Mano de kooi gingen verschonen. Ik begon me wat meer op m’n gemak te voelen met ’t beest en we vermaakten ons er wel mee.

We waren al snel weer geil, mede door ’t gescharrel van ’t nog natte beest over onze, nog naakte, lijven.

“Hij kan ook tussen ons in slapen als je dat gezellig vindt,” grinnikte Julien toen ie zag hoeveel plezier ik met ’t beest had.

“O.. shit nee.. ik had Mano beloofd met hem te slapen.. vind je ’t erg?”

“Ja.. blijf toch bij mij..”

“Ik ga wel even met ‘m overleggen oké?”

Ik liep dus (met snel m’n shortje aangeschoten) naar de kamer van Jesse en klopte aan.

“Ja, come in!” riep Jesse.

Ze lagen met z’n tweeën op bed. De kooi was al klaar kennelijk, de slang lag erin.

“Wil je nog samen slapen Mano?” vroeg ik hem.

“Ja.. straks.. effe nog een paar nachtzoentjes van Jesse,” grinnikte hij.

“Je mag ook bij hem blijven hoor,” zei ik.

“Ook goed.”

Zo besloten we en ik bracht die nacht heerlijk met Julien door. Zonder Tangi, dat vond ik toch beetje heel eng idee... al was ’t vast een prachtige dood: in je slaap vergiftigd door een cobra.

58. Spelen in bad

Zo. 10 juli 83

Een uur of 1 de volgende dag kwam Mano me wakken. Ik lag nog lekker tegen Julien aan.

“Kom je in bad?” vroeg hij.

“Mm.. zo..” kreunde ik slaperig. Julien sliep nog als een roos.

“’t Staat al klaar, dus schiet nou maar op,” drong hij aan.

“En Julien dan?”

“Die komt ook mee natuurlijk.”

Ik schudde Julien wakker. Na hem lekker gemaakt te hebben met ‘t bad, stond ie moeizaam op, temeer ie moest pissen. Ik volgde hem.

In de badkamer zat Jesse al op ons te wachten, met een pak jus d’orange en glazen.

“Glaasje jus jongens?” vroeg hij.

Ik knikte slaperig en wachtte ongeduldig tot Julien uitgepist was, want ik moest ook.

Ik had alweer een stijve door het zien van de lekkere naakte jongens, en het plassen ging moeizaam, zeker toen Julien me ook nog es bij de kont pakte.

Maar het lukte en even later stapten we bij Mano en Jesse in bad.

“Hebben Branco en Fokke nog geklaagd over vies badwater?” vroeg ik Jesse, die tegenover me zat.

“Nee hoor,” lachte die. “Branc heeft wel ‘t glas van gisteravond aan ons meegegeven, één van ons drinkt daar nu uit.”

“Ik hoop ‘t,” zei ik, terwijl ik m’n glas oppakte en proostte.

“Vind je dat lekker, jus met room?” vroeg Julien me.

“Van jou wel.”

“Ik wil ‘m wel voor je bijvullen,” zei hij toen zachtjes in m’n oor.

“Wordt Branco niet nog kwaaiier dan?” grinnikte ik.

“Als je zegt dat ‘t van jou is vindt ie ‘t vast niet erg,” fluisterde Julien tot m’n verrassing.

“Wat ga je nu weer doen Jules?” vroeg Jesse wantrouwig.

“Rob wil mijn sap drinken.”

“Welk sap?” vroeg Jesse.

Julien greep z’n pik beet en wees erop.

“Je gaat niet weer smerig doen hè,” zei Jesse waarschuwend.

“Waarom niet.. ik wil jouw sap wel,” viel Mano enthousiast bij. “Zullen we doen wie ‘t eerst z’n glas volspuit? Of wie het ‘t meeste weet te vullen ..”

“Mano toch.. je weet wat de regels zijn,” zei ik streng.

“We maken ’t bad er toch niet vies mee?”

“Oké, ik doe mee, maar je moet me wel helpen Rob,” zei Julien nu, terwijl hij langs m’n oor likte, en over m’n been streek.

Dat kon ik niet weerstaan en ik schoof m’n hand onder z’n bil en liet m’n vinger tussen z’n naad glijden.

“Ja.. ga door, zo gaat ’t wel lukken,” hijgde Julien overdreven.

“Hey, your glasses are not empty yet,” riep Jesse.

“O ja, eerst effe leegdrinken,” zei ik, terwijl ik een flinke slok nam.

Julien pakte zijn glas en liet ’t restje jus dat erin zat over m’n borst lopen.

Ik gaf een gillette van het koude vocht en riep: “Hé, straks denkt Branco dat er pis in ’t water zit.”

“Julien will clean everything when we’re ready,” zei Jesse. Julien gaf hem een trap tegen z’n buik, schuin voor me langs.

“t Is jouw beurt vandaag,” zei hij met een kwasi boze grimas.

“I hate you Jules,” grinnikte Jesse terug. Daarop draaide hij zich naar Mano toe en sloeg een knie over z’n schoot. Mano trok hem helemaal bovenop zich, zodat ik lekker tegen Jesse’s kont aankeek, die half boven water uitstak. Ik kon niet laten even met een voet over z’n billen te strijken.

“Yeah.. if you help me too, my glass will overflow,” kreunde Jesse genotzuchtig met een vluchtige blik achterom naar me.

“Rob, voetjes van Jes af,” zei Julien, m’n been vastgrijpend en overdreven opzij duwend.

“Laten we doen welk stel ’t glas ’t meest vult,” stelde ik voor. “Jullie twee tegen Julien en mij... Dan hoeven we ook maar 2 glazen vies te maken i.p.v. 4.”

“Good idea Rob,” zei Jesse en de anderen gingen ook akkoord.

Julien had intussen mijn kont ook beet en had met z’n vingertopje al snel m’n anus gevonden. Hij draaide nu ook naar mij toe en zette een knie over m’n bovenbenen heen. Zo werd m’n uitzicht belemmerd, dus ik zoende maar even met ’m. Toen ie naar m’n oor gleed met z’n tong had ik echter weer zicht op de andere twee. Ik zag dat Mano Jesse nu in z’n kut vingerde en dat wond me helemaal op. Het jeukte en klopte al weer flink in m’n kruis.

Maar ik probeerde niet te snel klaar te komen, want hoe langer ik ’t uitstelde hoe meer ik spoot. Dat viel echter niet mee, Julien zat zo lekker over me heen te kronkelen en hij rook weer zo sexy.

Ik probeerde maar aan Margret Thatcher te denken, wat Branco me ooit aanbevolen had. Maar daardoor moest ik gelijk aan de jogpartij met Branco denken, wat me nog meer opwond.

Uit alle macht probeerde ik het 'op te sparen'. Maar dat viel niet mee, zeker niet toen Mano de douche, die nog aanstond, greep en daarmee van achter onder Jesse's kruis door begon te spuiten. Die begon daarop nog harder te hijgen, en dat wond me echt vreselijk op. Hij schokte en trilde.. en kwam klaar.. Dacht ik, want hij hijgde: "Mano.. the glass.. hold it under me." Mano liet de douche in 't bad vallen en hield 't glas tussen Jesses dijbenen onder z'n kut. Ik zag vocht langs Jesses dijbenen in 't glas lopen, dat was niet alleen maar water.. het was dik sap! Echt geil dik kutsap.. Ik werd wild, en toen Mano Jesse weer in diens lekkere kontgaatje begon te vingeren raakte ik totaal de kluts kwijt en begon de controle over mezelf te verliezen. Ik vergat bijna m'n eigen glas tijdig te pakken door dit alles. Gelukkig waarschuwde Julien me, die me blijkbaar voelde klaarkomen. Hij pakte het glas al van de badrand en kwam van me af. Ik kwam snel boven water, ging op de badrand zitten terwijl Julien 't glas onder m'n pik hield, en ik trok me met een paar rukjes klaar. Het glas liep lekker vol.

Ik zag Mano langs Jesse's schouder toekijken. Ik bleef maar komen.. de hete blikken van Mano en Julien op me gericht, de lekkere lijven voor me.. het was één groot orgasme dat ze me met z'n drieën bezorgden en ik kreunde 't uit. Julien hield 't glas gelukkig goed vast, want ik had moeite m'n pik erin te houden.

Eindelijk was ik volledig uitgespoten, en toen ik de laatste restjes had uitgespetterd zakte ik voldaan en nog trillend onder water.

Mano en Jesse waren ook lekker aan 't kreunen en hijgen.. Jesse leek een nieuw orgasme te naderen...

Ik concentreerde me echter op Julien, die zich was begonnen te trekken, op z'n knieën voor me gezeten. Ik pakte nu de douche, die nog onder water lag, en richtte die op Juliens dijen en ballen. Ik vingerde hem met m'n andere hand. Hij zat op z'n knieën pal voor me en hield z'n stijve omhoog gericht, zodat ik er goed onderdoor met de douche z'n ballen kon bewerken. Hij sidderde en schokte al lekker, en een paar tellen later bereikte hij z'n hoogtepunt. Snel pakte ik 't glas, en hield 't onder z'n eikel. Ik werd weer stijf geloof ik, toen ik hem z'n goedje in 't glas zag spuiten onder luid gekreun. Het glas liep goed vol!

Jesse pakte de douche weer van me af. Het bad overstroomde al bijna, dus ik zei dat de douche uit moest. Luid protest van Jesse en Mano, dus Julien trok 't putje maar uit 't bad. Ik gleeed weer in bad, en Julien kwam met z'n rug naar me toe tegen me aanzitten.

We zagen Mano nog steeds Jesses kont en benen met de douche bewerken. Ik had zin in Jesse's billen te knijpen.. Ik zag hem ze samentrekken, terwijl hij weer begon te sidderen en schudden. Mano's benen begonnen ook te spartelen, ten teken dat ie elk moment kon klaarkomen, wist ik. Ik werd er zo geil van dat ik niet kon laten hem zachtjes over z'n dijen te strijken.

"Niet doen Rob.. ik hou 't niet.." hijgde Mano. Ik keek langs Juliens en Jesse's schouder net in Mano's smoel, die helemaal in extase vertrokken was. Het was nog een kwestie van seconden.

"Mano, the glass, quick," kreunde Jesse echter op dat moment. Mano kreeg 't niet voor elkaar, maar Julien hielp en hield 't voor Jesse's lul. Ik keek schuin van opzij mee en zag nog net hoe het glas, waar al een druppel met vaginaal vocht in zat, werd gevuld met Jesses manlijke sappen.

Mano had 't niet meer.. en riep "help!.. kom hier met dat glas!"

Snel kroop Jesse van 'm af en morste zo toch wat van z'n laatste spetters naast 't glas.. Julien kon 't maar net onder 'm houden. Mano had net op tijd voor z'n grote explosie z'n pik bij Jesse in 't glas, die hem eruit haalde om plaats te maken. Mano vulde het reeds flink gevulde glas verder op onder aanmoediging van Jesse, mij en Julien... Hij brulde en gromde terwijl hij zich leeg liet lopen. Hij had 't lang volgehouden.. was ik niet van 'm gewend. Maar 't was dan ook een 3-dubbele portie leek wel. Er leek geen einde aan te komen. Hij bleef maar doorspuiten in 't glas, terwijl hij z'n andere hand om Jesse's schouder klauwde.

Net toen ie helemaal uitgedruppeld was, werd op de badkamerdeur gebonsd.

Branco schreeuwde: "Goddomme, wat doen jullie allemaal?"

We giechelden alleen maar ten antwoord.

"Zijn jullie alweer bezig de boel te vervuilen.. maak die deur es open!" ging Branco door.

"Alles is keurig schoon, don't worry!" riep Julien lacherig terug.

"Dat wil ik eerst wel es zien..lk geloof er geen bal van.." schreeuwde Branco weer kwaad.

"Zodadelijk!" riep Julien, "even 't spel afmaken." Hij had duidelijk dikke pret om Branco's kwaadheid.

"Geen vieze spelletjes toch hè..." riep Branco nog steeds kwaad.

"We've won!" riep Jesse enthousiast, de twee glazen naast elkaar houdend. Hun glas was inderdaad een fractie voller dan de onze.

"Had nou maar wie 't snelst klaarkwam gedaan hè," zei Mano plagerig tegen mij.

"Gewonnen?!" hoorden we Branco weer roepen. "Oké, jullie winnen, en de prijs is de badkamer poetsen en ontsmetten! Maken jullie nou die deur open?! Anders nooit meer in bad met vrienden!"

"Okay okay, calm down," riep Jesse nu terug, terwijl hij 't bad uitstapte en naar de deur liep.

Julien had trouwens 't bubbelbad uitgezet, en de kraan dichtgedraaid. Ook 't putje had ie weer dichtgedaan.

Toen Branco binnenkwam zette ik 't glas van mij en Julien snel achter een fles shampoo op de badrand, in de hoop dat Branco 't niet zou zien. Mano zette de zijne achter 't jus-pak.

"See.. everything is clean," zei Jesse tegen Branco, toen die 't bad kwam inspecteren.

"Jullie gezichten verraden jullie.. jullie hebben de boel ondergespoten, da's duidelijk." Hij speurde het bad af naar sporen.

"Zoiets doen we niet, we zijn zoet geweest pappie," zei Julien spottend.

Maar toen zag Branco 't glas achter de shampoofles.

"God alle jemig.." zei hij kwaad terwijl hij 't glas pakte, "Niet weer he..goorlappen!" Uit pure woede gooide hij 't glas, na 't leeggegoten te hebben in de wc, in de prullenbak.

"Come on Branc.. we can use it again. Don't you have any fantasy.." zei Jesse, hem liefjes omhelzend.

Branco duwde hem kwaad weg en keerde zich weer naar 't bad. Hij zag nu ook 't andere glas, omdat Mano overdreven voor 't pak jus was gaan zitten en veel te ondeugend uit z'n ogen keek.

"Geef dat glas ook hier," bromde Branco kwaad naar 'm. Mano gaf 't schoorvoetend aan.

Hij wou 't ook al weggooien, maar Jesse pakte 't van 'm af.

"Je mag nieuwe glazen kopen," bromde Branco naar 'm.

"Dat doe ik wel.. Maak je toch niet zo druk," zei Jesse terug, terwijl hij nog even verlekkerd aan 't glas snoof en 't toen onder de kraan begon af te spoelen.

Branco liep naar 't bad om de andere glazen te inspecteren.

"Komen jullie er nu maar uit, en ruim de rotzooi op," zei hij. Maar Julien begon hem nat te spatten.

Branco schrok terug en bromde toen alleen nog: "Droog jullie maar snel af en als 't hier over een kwartier niet schoon is mogen jullie een week niet in bad..."

"Goed pappa," zei Julien weer plagerig.

Jesse wou het andere glas uit de prullenbak vissen, maar dat zag Branco, en hij belette Jesse nog net op tijd door 'm ruw bij de arm te pakken. Hij wilde 't andere glas, dat Jesse net afgespoeld had ook nog uit z'n hand pakken maar Jesse was 'm te vlug af. "Mijn aandenken," grinnikte Jesse.

"Droog jij je ook snel af, en o wee als ik dat gore glas ooit nog tegen kom," bromde Branco en toen vertrok ie.

Jesse begon zich af te drogen en vroeg Mano of ie mee kwam naar z'n kamer. Die stond op, en begon zich ook af te drogen.

"Hé, jullie helpen wel even de badkamer op te ruimen hè," zei Julien.

"Branco wants to do everything, so he may clean the bathroom too," grinnikte Jesse, en hij trok Mano al mee de badkamer uit.

Maar daar stond Branco en had 't blijkbaar gehoord, want hij werd woest.

"Wij maken 'm wel schoon!" riep ik snel, "ga nou maar Branco."

"'t Is Jesse's beurt," mopperde Julien.

"Dan doe ik 't wel alleen," zei ik.

"Goedzo Rob, jij hebt tenminste nog een beetje fatsoen," zei Branco, terwijl hij de badkamer weer verliet. Hij moest es weten!

Ik bleef nog heel even met Julien in bad en daarna droogden we ons af en maakten we, toch samen, de badkamer schoon. Allebei poedelnaakt, zodat ik nog lekker van Juliens lijf genieten kon. We werden dan ook al snel weer zo geil dat we weer een partijtje gingen neuken op Juliens kamer.

Daarna rammelden we van de honger en gingen we beneden wat eten.

Een uur of 4 gingen we naar huis, net toen Michael aankwam. Had ik dat maar eerder geweten, dan had ik de tijd nog wat gerekt. Maar nu stonden we al bij de auto klaar voor vertrek, dus kon ik 't niet meer maken nog te vragen nog even te blijven. Ik verlangde wel meteen weer naar Michael zodra ik 'm zag. Hoe lekker de anderen ook waren, Michael steeg boven alles uit. Maar ik moest 't nu met een kort kusje en praatje doen, want zowel hij als Mano hadden haast.

Mano was blijkbaar m'n verlangende blik opgevallen, want in de auto begon hij niet over Julien, noch Jesse, waar ik toch ook behoorlijk op had zitten geilen in bad, maar over Michael.

"Je laat je veel te veel inpakken door die ouwe snoeperd," zei hij o.a.

"'t Is gewoon een stuk."

"Jesse en Julien toch ook.. Wat moet je nou toch met die ouwe gek? Hij probeert je gewoon in te palmen."

"Je bent gewoon jaloers dat jij nog niks met 'm hebt gehad."

"Ik hoef die ouwe zak niet.. Jesse is veel lekkerder.. En ouwe zakken kan ik in 't leger genoeg krijgen als ik wil," bromde Mano.

"Hij is geen ouwe zak.. Zelfs jonge meiden vallen op hem."

"En daar gaat ie nog op in ook, de viezerik. Met z'n rare fantasieën."

"Heb ik toch ook."

"Wat.. over buitenaardse afkomst en dat je 5000 jaar bent enzo?"

"Nee.. dat niet.. Ik bedoelde seksfantasieën."

"Die heeft iedereen, da's normaal. Hij is niet normaal.. Hij gelooft echt in z'n fantasieën, dan spoor je niet, sorry."

"Jesse toch ook."

"Die dramt er niet zo over door.. Ik weet niet of ie er ook wel echt in gelooft."

"Die durft niet eerlijk voor z'n 'rare' afkomst uit te komen. Michael heeft meer lef om anders te durven zijn dan de massa."

"Bij jou ja.. hij wil gewoon interessant doen. Omdat ie dat van zichzelf al niet meer is, nu hij oud en lelijk begint te worden."

"Hij is niet oud en lelijk," zei ik kwaad. Ik voelde me persoonlijk beledigd.

"Nou nou, je hebt 't wel goed van hem te pakken zeg.. Zelfs voor je eigen moeder zou je niet zo fel opkomen," zei Mano spottend.

Ik reed bijna tegen een auto op die in m'n dooie hoek had gezeten, en dat bracht me weer even in de realiteit.

"Sorry Mano.. Ik snap dat je jaloers bent, maar da's niet nodig. Ik hou alleen van jou," zei ik lief.

"Ik vraag 't me af.. en hoe 't weekend was verlopen als Michael er wel was geweest," mompelde Mano nog wat chagrijnig.

Ik zweeg. Ik vroeg 't me zelf ook af. We reden de rest van de rit zwijgend naar huis.

“Ik hou van je Mano,” zei ik alleen nog, toen we onze straat in reden. Maar hij zei niks terug.

ma. 11 juli-do. 14 juli

Die week probeerde ik extra lief te zijn voor Mano. Ten eerste omdat ik blij was dat hij er weer was, en ik eindelijk niet meer alleen hoefde slapen door de weeks, en ten tweede om Michael te vergeten.

Toch vond ik Mano wat afstandelijk. Ik weet niet waardoor 't kwam. Was hij toch wat van me afgegroeid? Ik vroeg hem of hij geen nare dingen in 't leger had meegemaakt, maar hij beweerde dat 't alleen maar lachen was geweest en behalve 't vroege opstaan en de zware trainingen had ie dikke lol gehad.

Ik kon 't niet peilen, waar 't afstandsgevoel door kwam. Ik had echt Michael uit m'n hoofd gehaald en was er m.i. volledig voor Mano. Ik hield van hem en vond hem sexyer en knapper dan ooit. Dus ik had niet het idee dat 't aan mij lag. Hij was gewoon veranderd. Hij vond zelf echter van niet en vond dat ik zeurde als ik erover begon. We seksten elke avond 2 of 3 keer, dus zijns inziens was alles goed. Maar ik vond 'm ook minder geconcentreerd tijdens de seks. Ik weet niet precies wat 't was, maar hij leek gewoon ver weg. Ik had vaak 't gevoel dat ik hem 'erbij' moest houden, en 't verbaasde me soms dat hij toch wel mijn naam uitriep als ie klaarkwam, en niet 'Henk' of 'Wessel' of 'John' of wie hij ook allemaal geneukt had in 't leger.

Ik werkte zoveel mogelijk alles af wat ik voor m'n vakantie klaar wilde hebben, dus maakte soms wel wat lange dagen op kantoor, maar dat wist Mano, dat had ik van te voren gezegd. Daar klaagde hij ook niet over.

vr. 15 juli

Maar eindelijk was 't vrijdag en had ik ook vrij voor de komende 2 weken. Nick had die hele week nachtdienst gehad, en mocht gelukkig de week erop vrij nemen, dus hadden we besloten zondag naar Knokke te gaan. We hadden zowaar nog een plek op een camping voor 2 tenten en tenminste één auto weten reserveren voor een week. Huisjes en hotels zaten allemaal vol, dus 't werd kamperen. Maar dat was ook leuk. Nick en Paul hadden al een tent, Mano en ik gingen er die middag (ik was vrij vroeg uit m'n werk die laatste dag) één kopen. We kochten een ruime 2-persoonstent met grote luifel ervoor, zodat we er met regenachtige dagen goed konden zitten.

Nick en Paul hadden een 4 persoonstent, met ruimte genoeg om te zitten eten e.d., evt. met z'n vieren.

We gingen met 2 auto's, opdat we daar ook wat vrijer waren en onafhankelijk van elkaar ergens heen konden gaan. En zo hadden we ook genoeg ruimte voor de spullen. 't Was wat ongezellig reizen, twee aan twee, maar Nick had inmiddels ook een bakkie in z'n auto geplaatst, zodat we toch met elkaar konden praten. Dat was best lachen, hadden we al es uitgetest.

Vrijdag avond ging ik alleen met Mano naar de Sigil. Timo was teleurgesteld dat we niet kwamen, daar Nick en Paul ook al niet kwamen. Nick had nog nachtdienst, en Paul wilde nooit zonder hem gaan, de trouwe jongen. Maar Mano had de lui van de Sigil al tijdje niet gezien en wilde weer es erheen. Ik ging dus ook weer es repeteren met de band. Nina en Toos reden met ons mee.

Het was heel gezellig. De band was wel wat kwaad dat ik zo vaak verstek liet gaan, en drong aan dat ik vaker kwam. Anders zouden ze een nieuwe toetsenist zoeken, dreigden ze. Ook Nina was al paar keer niet geweest, dus die vroegen ze ook vaker mee te doen. Ze hadden een paar nummers geschreven waar een vrouwenstem echt bij paste, zo beweerden ze.

We beloofden 't. Alleen a.s. vrijdag kon ik niet, zei ik, daar we dan nog in Knokke zaten. We zouden pas zaterdag terugkomen. En de week erop waren paar anderen op vakantie. Maar na de vakantie zouden we er vol tegenaan gaan. Ik had nu een auto, dus kon m'n keyboard ook makkelijker vervoeren nu. Ik zou dan thuis ook meer oefenen (voorheen liet ik 'm nog wel es in de oefenruimte staan).

't Waren pittige nummers, merkte ik al gauw tijdens 't oefenen, en daar de anderen ze al geoefend hadden was 't lastig inkomen. Maar 't was een uitdaging, en 't waren echt goeie nummers. Michiel had voor mij ook al een partij bedacht, waar ik wel mee uit de voeten kon.

Die avond nam ik m'n keyboard en een bandje met opnamen van de band mee, opdat ik thuis kon oefenen, evt. met Nina. Toos deed ook paar nummers mee als achtergrondzangeres, dus die wilde ook wel mee oefenen.

Mano had zich de avond geamuseerd met oude bekenden, dus we waren nog lang gebleven. In onze oude kamer zat nu iemand anders trouwens, een jongen van onze leeftijd.

Theo had gevraagd of we nog bewoners aannamen in ons kraakpand, want hij had een vriendin die een plek zocht. We zeiden nog 2 kamers over te hebben op zolder, dus ze moest maar een keer langskomen. 't Was ook zo'n alternatief, vegetarisch typ als Theo, dus vast wel verantwoordelijk leek me.

Za. 16 juli

Zaterdag pakten we onze spullen voor de vakantie in. Nog een reden waarom we naar Knokke (in België, aan de kust) wilden, was een rock/pop/skaconcert in Knokke dat die week was, en waar o.a. Plastic Bertrand kwam. Daar was ik grote fan van (de muziek en de zanger zelf vond ik erg leuk).

Ik had wel veel zin in de vakantie, maar miste stiekem ook Michael. Gelukkig zouden we net op tijd terug zijn voor het bloedritueel met de meiden uit Doornstad.

De volgende party was pas de week erna geloof ik. Die was weer uitgesteld, omdat velen met vakantie waren.

Stiekem nam ik toch één van de foto's die ik van Michael gemaakt had (en inmiddels had laten afdrukken) mee op vakantie. Ik dacht na of ik 't erg zou vinden als Mano een foto van één van z'n

soldatenvriendjes bij zich zou dragen en moest toegeven dat ik dat niet leuk zou vinden. Daarom verstopte ik m'n foto extra goed, opdat Mano 'm niet zou zien.

Michael belde die middag ook nog. 't Bleek die avond al volle maan, en de meiden uit Doornstad kwamen vanavond al. Hij vroeg of Mano en ik mee kwamen doen met het volle maanritueel. Dat wilde ik dolgraag natuurlijk, maar 't kon pas om 12 uur 's-nachts volgens Michael en dat werd me te laat. Bovendien waren er dus maar 3 meiden (Nanda deed niet mee) en waren we met 4 man dus. Ik wilde niet zonder Mano gaan uiteraard, en Michael zei ook dat de man/vrouwverdeling in evenwicht moest zijn. Maar over een maand zouden ze er weer één houden, en dan zorgde hij wel voor een extra vrouw. We moesten het voor deze avond dus helaas overslaan. Maar... Stefanie belde dat ze even bij me langs wou komen, even vanuit Zuiddorp heen en weer. Ik zei dat ik weinig tijd had en m'n vriend er was dus ze niks van me moest verwachten. De 'vriend' was geen probleem voor haar, en ze moest ook tijdig terug zijn om zich voor te bereiden voor 't ritueel, dus ze kwam alleen even aan 't begin van de avond langs, alleen. Mano vond 't prima dat ze kwam.

't Werden nog een paar dolle uurtjes.

Stefanie stond erop dat we een show voor haar weggaven, waarin we niet ver genoeg konden gaan.. en dat deden we. Daarna namen Mano en ik haar beurtelings, elk van een kant, op de knieën. Daarna deden we 't nog es met mij in 't midden, ook op de knieën. Mano nam me van achter terwijl ik Stefanie neukte, met haar gezicht naar me toe. Dat was echt kolossaal. Ik kreeg letterlijk en figuurlijk geen lucht meer. Ik perste me tegen Stefanie aan en Mano tegen mij, terwijl ie z'n armen om ons samen heengeslagen had. Ik werd vooral opgezweept doordat de twee allebei supergeil waren.'t Was wel duidelijk dat Mano vrouwen gemist had in 't leger!

Stefanie vertrok rond 11 uur, en Mano en ik gingen daarna meteen naar bed, zodat we zondag vroeg konden vertrekken. We sliepen als roosjes, dat snap je wel 😊.

59. Vakantie

Zo. 17 juli 83

Zondag vertrokken we met 2 volgeladen auto's naar 't zuiden.

't Was m'n eerste grote autorit, best spannend, maar ik had er reuze zin in.

Mano en ik reden voor, omdat a. mijn auto minder snel kon dan die van Nick, en b. ik de route had uitgestippeld. Nick en Paul hadden een hekel aan kaartlezen. Mano ook, dus ik stond er alleen voor. Maar ik douwde de kaart op Mano's schoot en legde hem uit hoe we zouden rijden en hij beloofde op te letten.

Maar daar kwam niet veel van, hij zat de hele tijd door de bak te kletsen met Nick en Paul. Gelukkig lette Paul wel redelijk op, die kon ik paar keer door de bak heen vragen welke afslag we moesten hebben e.d.

“Mano, ik heb ook niks aan jou, let es beetje op waar we zijn enzo,” mopperde ik na de zoveelste bijna misser.

“Laat Paul dan naast je zitten, als die 't zo veel beter weet,” zei Mano kribbig.

“Ik ben niet boos.. ik vraag je alleen wat.”

“Je vraagt iets wat ik niet kan, en Paul wel. Dus, simpel toch,” zei Mano kortaf en meteen daarna stelde hij door de bak voor aan Paul en Nick om bij de eerstvolgende parkeerplaats van plaats te wisselen. We waren pas zo'n 2 uur onderweg, dus vond ik 't nog geen tijd voor een stop, maar Paul en Nick vonden 't best, dus ik protesteerde maar niet.

Ik vroeg Mano maar een beetje over z'n eerste vakantie week, want we hadden tot nu toe meer geneukt dan gekletst. Hij was er echter niet erg spraakzaam over.

“Je miste je legervriendjes zeker,” zei ik wat smalend.

“Nee, ik miste jou Rob.. ik had je al zolang gemist, en nu was ik eindelijk thuis en moest jij werken, dat was echt zwaar.”

“Je had Maatje toch..” zei ik troostend.

“Die kan me niet pijpen.”

Ik schoot heel hard in de lach. Mano keek me wat verbaasd aan en ik legde hem uit dat Julien exact hetzelfde gezegd had die week ervoor over z'n slang.

“We moeten maar een hond als huisdier nemen, die kan 't wel,” lachte Mano nu mee.

't Laatste kwartiertje samen in de auto hadden we gelukkig weer vanouds lol en ik vond 't daarom extra jammer dat Mano er tijdens de 'plasstop' toch op stond om te ruilen en hij dus bij Nick verder zou rijden.

“Kan 't niet bij de volgende stop?” vroeg ik nog, maar Nick en Mano hadden de boel al beklonken, dus ik schikte me er maar in. En ik wilde Paul ook niet 't gevoel geven dat ik niet met hem samen wilde rijden.

“Nu ja, misschien is 't wel veiliger,” zei ik maar, en op de vraag van de jongens hoezo: “Ten eerste let Paul beter op de kaart, en ten tweede hou ik dan m'n handjes aan 't stuur!”

De jongens lachten.

“Als jullie erg dringend behoefte hebben wil ik ook wel rijden in jouw auto, kunnen jullie achterin je gang gaan.. of in Nicks auto, wat meer ruimte,” lachte Paul tegen mij. Hij had namelijk ook sinds kort z'n rijbewijs.

“Ben bang dat de auto dan niet meer stabiel op de weg ligt,” lachte ik.

De rest van de rit reed ik met Paul, en Mano bij Nick. Het was prettig rijden met de rustige Paul naast me. We kletsten eerst wat over koetjes en kalfjes.

In m'n binnenspiegel zag ik Mano en Nick achter ons dikke lol hebben, en dat stak een beetje, weet niet waarom. Ik zei er op gegeven moment wat van door de bak. Het duurde zeker een halve minuut voor ik antwoord kreeg van een lacherige Nick. Mano's gegiechel klonk op de achtergrond. 't Leken wel een stel dronkelappen. De 'lol' ging over enkele voorbij gereden auto's, de inhoud dan, of we die gezien hadden. Nou nee dus, en zo te horen was er ook weinig lachwekkends aan. Maar Mano had een nep-penis voor 't raam gehouden, en nog wat 'speeltjes' die Paul en Nick bij zich hadden en Mano kennelijk uit hun koffers geplukt had. Ik kapte 't gesprek maar weer af, daar er weinig zinnigs doorheen kwam.

"Nick heeft de inhoud van jullie koffers kennelijk aan Mano geopenbaard," zei ik cynisch tegen Paul.

Ik verwachtte een grappige reactie, maar Paul zei serieus:

"en wie weet wat nog meer. "

"Hoezo? Wat bedoel je?" vroeg ik verschrikt.

"Och, laat maar."

Ik viste door, maar Paul wou er niks meer over zeggen.

"Ik heb niks gezegd, vergeet 't nou maar," zei hij alleen nog stug.

Ik begon maar over 't vorige weekend, met Jesse en Julien, te vertellen om de sfeer weer wat op te vrolijken. Paul moest wel lachen om onze 'spuitwedstrijd' in bad.

"Jullie zijn echt een stel viezerikken," grinnikte hij, en vervolgde toen serieus:

"Kijk, en daarom vind ik 't ook niet erg om vreemd te gaan met lui als Julien en Jesse.. dat wordt namelijk toch nooit iets serieus. Daar mag Nick mee doen wat ie wil, net als met Timo. Daar kan ik niet jaloers op worden."

"Dat klopt, voor hen zijn we niet meer dan seksspeeltjes, en omgekeerd ook.." Ik slikte m'n woorden in, want ik dacht natuurlijk weer aan Michael. Daar wou ik 't niet over hebben.

"Weet jij dat Jesse.. ik bedoel.. je hebt met 'm in bad gezeten en met 'm geneukt toch? ... weet je van zijn..uh.." begon Paul voorzichtig.

"Ja, zijn geheim, daar weet ik alles van.. Helemaal te gek is dat," zei ik enthousiast.

"Heb jij hem er wel es.. in ..geneukt?" wilde Paul weten.

"Ja, en jij?"

"Ja, één keer. Maar ik durf er niet met m'n vingers aan te komen."

"Waarom niet?"

"Ik heb nooit iets met een meisje gehad, alleen wat zoenen, meer niet. Ik... voor mij is 't totaal vreemd.. en dan meteen bij een man.. ik vind 't bizar."

"Bizar lekker," grijnsde ik.

"Jij bent bi.. da's anders."

"Tja.. ja, hij is alles in één, wat kan ik me meer wensen!" lachte ik.

“En Michael.. heeft die ook..” begon Paul te vissen.

“Daar zeg ik niks over, sorry,” onderbrak ik hem meteen, vooral om ’t onderwerp Michael af te breken.

“Och, wat doet ’t er ook toe.. Maar zeg, als jullie in Knokke weer eindeloos meiden gaan versieren kunnen jullie misschien liever onze tent nemen, die is groter.”

“Ben je mal zeg, da’s jullie tent. We lossen ’t wel op, don’t worry. Ik wil trouwens helemaal niet met meiden slapen, heb Mano te veel gemist.”

“Kan me voorstellen, en wie weet komen Nick en ik wel een paar lekkere Vlaamse jongens tegen,” lachte Paul.

“We hebben jullie aardig op ’t slechte gay-pad gebracht hè,” grijnsde ik.

“Slecht maar lekker en opwindend,” grijnsde Paul terug.

Ik zag Nick en Mano achter ons nog steeds lachen en ik vond ze ook nogal intiem doen. Mano boog een paar keer naar Nick toe om hem iets of iemand op de weg ofzo aan te wijzen.

Op gegeven moment had ie zelfs z’n linker hand op de leuning achter Nick en wees hij voor hem langs iets aan de linkerkant van de auto aan. Dat deed hij steeds vaker. Zogenaamd voorbijgangers aanwijzen, maar intussen.. Ik begon er toch weer even over tegen Paul.

“Ze hebben ’t gezellig hierachter zo te zien,” zei ik cynisch.

Paul keek achterom, en ik zag Nick naar ’m zwaaien. Paul zwaaide terug, en ging weer recht zitten.

“Je bent toch niet jaloers?” vroeg Paul me.

“Ik weet ’t niet.. Mano doet best afstandelijk de laatste tijd. ’t Zit me ook niet lekker dat ik niet precies weet wat ie allemaal in ’t leger aanklooit en met wie allemaal. Hier wisten we altijd precies van elkaar wie ’t met wie had, maar daar heb ik er totaal geen zicht op.”

“Omgekeerd ook niet toch.. zoals die dag op ’t strand.”

“Nu ja, dan kan ie nog navraag doen bij jullie en Jesse enzo, er waren bekenden bij, maar in ’t leger ken ik niemand.”

“Ja, dat is wel zo.. lijkt mij ook geen prettig idee nee. Maar je moet elkaar vertrouwen. Mano houdt van je, dat weet ik zeker.”

“Wat is dat eigenlijk, houden van?” vroeg ik.

“Jij bent z’n nummer 1, gewoon.. ja..” Paul leek ook te twijfelen.

“Je gaat er altijd van uit dat de ander ’t zelfde voor jou voelt als jij voor hem, maar is dat wel zo?” vroeg ik zorgelijk.

“Praat er met hem over.. Veel praten is de basis van een relatie,” adviseerde Paul.

“Dat doe ik wel, maar hij wimpelt al m’n zorgen gelijk weg, en wil er niks over horen.”

“Mano praat niet zo makkelijk over z’n gevoelens hè?” zei Paul.

“Nee inderdaad.. of al z’n gevoel zit in z’n pik, verder kan ie niet nadenken.”

Paul lachte. "Afzagen die hap."

"en de rest dumpen?" vroeg ik lachend, en Paul lachte weer.

We moesten even op de weg letten, want we waren er bijna.

Het was warm, ook met raam open. Toen we een paar km. de snelweg af waren wisten we even niet zeker welke kant op te moeten, dus stopte ik aan de kant. Nick en Mano achter ons ook. Ik vond Mano's gezicht geil staan. Dat wond me, ondanks jaloeziegevoelens, nogal op.

Paul wees op de kaart op z'n schoot aan waar hij meende dat we zaten. Ik keek mee, en zo schouder aan schouder met Paul, m'n hand aan de kaart, vlak voor 'm langs, voelde ik ineens een golfje opwinding door me heentrekken. Ik schudde het snel van me af

Het was snel duidelijk waar we heen moesten en ik reed weer verder.

"Je rijdt best goed voor een nog tamelijke beginneling," zei Paul waarderend. Het klonk echt gemeend en 't deed me goed.

Ik vroeg of hij 't laatste stuk wou rijden om ervaring op te doen, maar dat vond hij niet nodig. Hij reed regelmatig in z'n ouders' auto en in die van Nick natuurlijk. Z'n ouders woonden ongeveer 30 km. van Middenstad, en daar ging hij regelmatig heen met of zonder Nick.

We vonden de camping redelijk snel en zochten er een mooi vrij rustig plekje uit.

Tegen de tijd dat we de tenten hadden opgezet was 't al eind van de middag en ik wilde eten gaan koken dat we meegenomen hadden.

Maar Paul en Nick doken hun tent in voor een vrijpartij, dus volgden Mano en ik hun voorbeeld maar in onze tent.

Misschien geen goed idee, want toen we een uur ofzo later voor de tent zaten te eten liep er een groepje jongens langs die ons begonnen uit te schelden.

"Getver, 't zijn echt flikkers," riep er één.

"Hé, 't is hier geen homocamping hoor," riep een ander naar ons.

"Verspreiden jullie je ziektes niet bij de douches en toiletten."

"Ga toch thuis neuken, hoeven wij niet mee te genieten van jullie gore geluiden."

En er volgden nog wat van dat soort opmerkingen.

M.n. Mano had natuurlijk genoeg van replek, zoals:

"Alsof jullie zo fris zijn, met je vieze puistenkop," en

"Blijf dan uit onze buurt, heb je geen last van ons en wij niet van jullie.. Of willen jullie soms gekontneukt worden?" en "Blijf toch lekker bij jullie pappie en mammie."

Maar toen zeiden ze:

"Wij zaten hier eerder, krassen jullie maar op."

't Bleek dat ze ongeveer 15 meter van ons vandaan zaten. Dat werd oorlog! Er stonden maar 2 andere kampeerdere tussen ons in. Ook jongelui zover we hadden gezien tot dusver. We lieten ons uiteraard niet verjagen. We zouden ze wel wegpesten. Eerst de tussenburen op onze hand zien te krijgen. Hopelijk lukte dat, daar we later waren gekomen dan die homofoobs, dus die hadden misschien al goed contact met ze. Maar daar zouden we dan wel verandering in brengen.

De kans deed zich al gauw voor om nader kennis te maken met onze burenen. Direct naast ons zat een stelletje, een jongen en meisje van onze leeftijd, of iets ouder. Toen we die avond muziek draaiden zaten ze ook buiten en Paul riep naar ze toe:

"Jullie hebben toch geen last van onze muziek hè?"

"Nee, goeie muziek," riep 't meisje terug.

"Wij hebben niks bij ons, dus we zijn lang blij met jullie muziek," viel de jongen bij.

"Nog verzoeknummers?" vroeg Nick.

"Hebben jullie de Simpel Minds?" vroeg de jongen.

Dat hadden we niet, maar we lieten ze wat uitzoeken uit onze collectie en zo was 't eerste contact gelegd. Al snel zaten we uitvoerig te kletsen en ze bleven de hele avond bij ons zitten.

We vroegen de twee, die overigens Jeroen en Tanja heetten en 24 en 23 jaar oud waren, gelijk naar hun burenen. Die zaten er volgens hen pas sinds gister. Mooi. Het was een groep van 6 jongelui, 3 meiden en 3 jongens, 3 stelletjes dachten ze, want ze hadden 3 tenten staan. Ze hadden nog geen kennis met hen gemaakt. Ze waren de hele avond weg, dus wij zagen ze niet. De irritante jongens ook trouwens, gelukkig. Waarschijnlijk waren ze uit, in de strandtent waar 's-avonds flink gefeest en gedanst werd, zo informeerden onze burenen ons. In Knokke waren ook diverse disco's, maar die op 't strand was 't leukst, zover ze hadden onderzocht. Ze zaten er al een paar dagen.

Woensdag zou er groot feest in de strandtent zijn, met diverse bandjes.

Ze gingen trouwens ook naar 't concert/rockfestival met o.a. Plastic Bertrand, waar wij heengingen. Dat was a.s. donderdag.

Aan de andere kant van ons stond niemand. Er waren struiken en daarna een pad. Pas zo'n 15 meter verderop stonden weer kampeerdere, op 't veldje tegenover 't pad.

Op ons veld stond verder nog een caravan van een familie en verder tenten met hoofdzakelijk jongelui hadden we tot dusver gezien.

De camping zat aardig vol. Er was ook een zwembad, en om een uur of 11 vroeg ik wie er mee ging zwemmen. Dit zei ik vooral om van het stel af te zijn, want ik wou nu wel es alleen met Mano zijn. Het lukte. 't Stel ging naar hun tent, en wij viere gingen zwemmen.

We waren de enige die zo laat nog in 't zwembad waren en 't was heerlijk. 't Enige wat me niet zo beviel was dat Mano en Nick af en toe weer erg veel pret met elkaar leken te hebben. Maar ik

probeerde de onlustgevoelens van me af te schudden. Ze waren al lang dikke vrienden en hadden wel vaker pret, dus wat zeurde ik nou, hield ik mezelf voor.

Na 't zwemmen douchte ik met Mano in één van de douches, waar je voor f 1,- onbeperkt kon douchen, wat we dus ook deden. We genoten van elkaar. Ik was echt gek op Mano en begeerde hem meer dan ooit. Niemand zoende zo lekker als hij, niemand was zo geil en sexy als hij. Bij hem kon ik ook echt helemaal vrij zijn en alles doen wat maar in m'n bolle kop opkwam.

Die nacht in de tent kon ik m'n handen ook niet van 'm afhouden en midden in de nacht trok ik 'm nog es in z'n slaap (sleef hij echt?) af. Hij kreunde nog steeds mijn naam, dus misschien had ik me alles met Nick enzo maar verbeeld.

Ma 18 juli

De volgende dag stonden we bijtijds op en gingen naar 't strand, dat ± 3 km. van de camping lag.

's Middags terug op de camping (om van daaruit nog wat boodschappen te gaan doen in Knokke) zagen we de jongelui van 2 plaatsen van ons vandaan. Mano stapte als eerste op ze af. Ik volgde hem op afstand.

"Gave kar hebben jullie," zei hij. Sinds wanneer was hij in auto's geïnteresseerd? 't Was inderdaad een fraaie sportwagen die ze hadden, oud, maar mooi opgeknapt met spoilers, sportvelgen etc.

"Die is van hem," zei een jongen lachend. De 'hem' kwam erbij staan en er volgde een gesprek over auto's. Nick, die er ook bij was gekomen, wist daar gelukkig e.e.a. van af, al was 't beperkt, en ik wist ook niet meer dan wat automerken enzo. Qua techniek was ik een nitwit.

"Willen jullie wat drinken?" vroeg één van de meisjes van de groep op gegeven moment.

"Nou, we moeten nog boodschappen doen, maar vanavond misschien, als jullie tijd hebben?" greep ik de gelegenheid aan voor uitgebreidere kennismaking.

Dat vonden ze goed. Ze gingen pas tegen 10 uur uit, dus tijd genoeg. We stelden ons alvast voor.

Nick en Mano wilden ineens niet mee boodschappen doen, dus ik ging alleen met Paul. Ik keek Mano wel wat wantrouwend aan, maar hij deed heel 'gewoon' en behalve blowen leek ie niets van plan met Nick.

Toch had ik de neiging me te haasten.

"Zal ik doen of we wat vergeten zijn en nu gelijk teruggaan?" vroeg ik Paul, toen we de camping afreden, "kijken wat die twee uitspoken?"

"Kom op, vertrouw ze nou maar.. Wat denk je nou.. ze zijn zo vaak met z'n tweetjes, als jij op je werk bent bijvoorbeeld, en ik op school of thuis. Als ze willen vreemdgaan hebben ze sowieso gelegenheid genoeg."

"Laatste tijd niet zo veel meer, nu Mano in 't leger zit.. maar daarvoor.. ja.." Ik peinsde. Waarom had ik daar nooit bij stilgestaan, of willen stilstaan? Was er al lang wat gaande tussen die twee? Of was 't

afgelopen week begonnen, toen Mano thuis was, en Nick overdag ook. Was er toen iets ontstaan tussen die twee?

Ik besprak 't idee met Paul.

“Nick zou me nooit bedriegen.. Waarom zou hij er ook over liegen? We gaan allebei vreemd, met elkaars toestemming, en vertrouwen elkaar volledig dat we geen geheimen hebben voor elkaar.”

“Maar is dit niet anders dan met Timo of Julien.. ik bedoel.. Mano is een goede vriend.. ja, Timo en Julien ook, maar.. tja.. toch..”

“Nee, dat klopt, maar ik weet daarom ook dat Nick 't niet zou doen,” zei Paul kortaf en keek toen op de weg en begon over de route e.d.,als om 't onderwerp af te sluiten.

We haalden de benodigdheden en gingen direct weer terug naar de camping. We zouden barbecuen, maar ik weet niet of we wel genoeg vlees gehaald hadden, zo haastig hadden we alles uitgezocht.

Terug op de camping zaten Mano en Nick al voor 't barbecuetoestel en hadden de kooltjes (die we al meegenomen hadden van huis af) al aangestoken, tafel en bordjes enzo klaargezet.. 't Zag eruit of ze daar al eindeloos zaten, dus veel kans om vreemd te gaan hadden ze m.i. niet gehad. Ik zag misschien gewoon spoken.

We barbecueden dus gezellig. 't Vlees was precies genoeg. Ik at vis en stokbrood.

Na 't eten en afwassen togen we met een krat bier (deels in koelbox) naar de groep jongelui. De namen weet ik niet meer, herinner me alleen ene Alex en een Claire (een sexy meisje, maar al bezet begreep ik, al leek 't daar wel een nogal vrijgevochten bende.. wie precies met wie sliep werd me niet erg duidelijk).

“Mag ik jullie iets persoonlijks vragen?” vroeg op gegeven moment één van de jongens, laat ik hem maar Tim noemen.

“Vragen staat vrij,” zei Nick.

“Ze beweren hiernaast dat jullie homo zijn, klopt dat?”

“Dat klopt,” zeiden we eerlijk.

“Hopelijk hebben jullie daar niet net zulke vooroordelen over als hen,” vervolgde Paul.

“Wij hebben meer vooroordelen over dat soort blufferige patsertjes,” zei één van de meisjes, ik noem haar verder Marjolein.

“Die zijn waarschijnlijk homofoob omdat ze geen meisjes kunnen krijgen.. bang dat ze voor homo uitgemaakt worden,” zei de 3e jongen, ik noem hem Pim.

Nou, dit klonk goed allemaal. We hadden ook dit stel dus op onze hand. Precies wat we nodig hadden. De oorlog kon beginnen.

60. Oorlog

Ma 18 juli 83

We 'roddelden' nog even lekker door over de 'homofooobs' en tegen 10 uur gingen we samen met hen naar de strandtent. We hadden de 'homofooobs' de hele avond niet gezien, maar wat denk je.. bij de strandtent kwamen we ze tegen.

Wat keken ze op hun neus dat wij samen met hun burens waren.

"Hé, 't is geen gayfeest hier hoor," riep er al gelijk één, die met de pukkels, toen ie ons zag.

"O nee, wat doen jullie hier dan?" nam Alex het al meteen voor ons op.

"Ik had 't niet tegen jou," zei de pukkelkop.

"Maar ik wel tegen jou," zei Alex weer.

"Jullie gaan toch niet met die gays feesten?" zei één van pukkelkops vrienden.

"Waarom niet?" vroeg Tim.

"Daar krijg je ziektes van."

"Ik word meer ziek van lui als jullie," zei Alex schamper.

"Zeker bang dat we jullie meisjes inpikken," hoonde pukkelkop.

"Da's 't laatste waar ik bang voor ben," schamperde Alex weer. De meisjes haalden hun neus op en keken het groepje jongens afkeurend aan.

"Nou, veel plezier met jullie homovriendjes dan," zei de pukkelkop weer, waarop hij zich omdraaide.

"Ja, en jij met je boerenhufter vriendjes," riep Mano hem na. Hierop draaide pukkelkop zich weer om en zei agressief terug:

"'t Is dat ik geen homo's aanraak, anders had ik je smoel verbouwd."

"'t Is dat ik geen ratten aanraak anders had ik je pukkels je kop in gedrukt," gaf Mano terug op een arrogant toontje.

"Kom, laat die gasten nou maar," zei Paul, Mano zacht wegduwend van de jongens vandaan. De anderen waren al doorgelopen. Ik liep achteraan en toen ik voorbij de laatste jongen van 't 'pestgroepje' liep spuugde die naar me. Ik kon nog net opzij stappen.

"Hou je gore kots bij je idioot!" schreeuwde ik kwaad.

"Kan ik niet, als ik van jou moet kotsen," zei 't gozertje, die een halve kop kleiner was dan ik, maar zo mogelijk nog agressiever keek dan de pukkelkop.

"Blijf dan uit m'n buurt, rattekop," zei ik terug, terwijl ik 'm een minachtende blik toewierp.

"En jij uit mijne, vissekop," zei 't joch terug.

Ik wou al doorlopen, maar Mano draaide zich nu om, en kwam dreigend op 't joch af.

“Had je wat tegen m'n vriend...?” zei hij kwaad.

“Ja, en tegen jou ook.. wat wou je daaraan doen?” zei de jongen uitdagend.

“Ho.. als je dat wist, dan maakte je je nu direkt heel hard uit de voeten,” zei Mano uit de hoogte, terwijl hij minachtend op 'm neerkeek.

“Haha, ik moet bang zijn voor een mietje jongens, hoe vinden jullie die!” lachte de jongen en z'n maten lachten mee.

“Dat zou ik inderdaad maar,” zei Mano nog steeds woest.

Nick trok hem nu bij z'n mouw en ik duwde hem van mijn kant af ook weg, en hij liet zich met tegenzin door ons meevoeren.

“Komen jullie straks om 12 uur naar die pier daar, dan vechten we 't uit!” riep de pukkelkop ons na, wijzend op de dichtstbijzijnde pier. “Als jullie durven!” voegde hij toe.

“We verzuipen jullie!” schreeuwde Mano terug, en daarna werden we zodanig in de menigte opgeslokt dat we niets meer van de jongens hoorden, en al gauw ook niet meer zagen.

“Dat gaan we dus niet doen hè,” zei ik even later tegen Mano.

“Waarom niet.. we zijn met z'n vieren, zij met 5 slappelingen, dat winnen we makkelijk.”

“Ik heb geen annuleringsverzekering voor als we in 't ziekenhuis komen.. trouwens, weet niet eens of m'n ziekenfonds opname in 't buitenland wel vergoedt,” zei ik.

“Ik sla die gasten wel in m'n eentje 't ziekenhuis in. Ik kan ze echt wel aan.. Weet je wat voor training ik in 't leger gehad heb.. En die gastjes zijn hooguit 17.”

“Mano, doe nou rustig, make love, no war,” probeerde Nick te sussen.

“War is part of life,” mopperde Mano, maar hij luisterde toch en hield erover op.

We dansten lekker met o.a. de meiden van onze campingburen. Dat was 't voordeel van onze 'homostatus', de jongens vertrouwden ons volledig met hun vriendinnen, al zat ik tamelijk met Claire te flirten, en Mano met 't derde meisje, laat ik haar Karin noemen.

We hadden een keileuke avond. Goede muziek, lekker bier, lekkere meiden genoeg te zien (sommigen in slechts bikini), al hielden Mano ons in om onze homostatus niet te grabbel te gooien. Zelfs hier en daar liep een knappe gozer rond, waar we wel opvallend naar keken, althans opvallend voor onze campinggenoten. Dat hier homo's rondliepen achtte ik geringe kans, en Paul en en Nick leken ook niet van plan op onderzoek uit te gaan.

Toen Claire me op gegeven moment toch betrapte op het staren naar een sexy gekleed meisje met een super lekker kontje zei ik maar dat ik op de kleding lette, gezien ik in mode geïnteresseerd was en een opleiding daarin ging volgen. Daar wilde ze alles van weten. Ze kon zelf goed naaien en maakte eigen kleding. Ik kon dus onbepert met haar kletsen en intussen haar lekkere koppie bewonderen. De tijd vloog om en eer ik er erg in had kwam Mano naar me toe en zei:

“’t Is 12 uur, kom je mee, die gozers de pan in hakken?”

“Mano, doe niet zo idioot, laat die pubertjes toch. Sta erboven.”

Maar Mano was onvermurwbaar, en op gegeven moment wist hij Nick om te praten om mee te gaan. Toen de andere groep er lucht van kreeg wat Mano van plan was bood Tim zich ook spontaan aan, en na enig aarzelen Alex ook. Pim mocht pertinent niet van z’n vriendin Marjolein. Die zou acuut naar huis gaan, beweerde ze, en hem nooit meer willen zien.

Paul en ik deden ons uiterste best Mano en de anderen op andere gedachten te brengen, maar ze hadden ons al niet meer nodig vonden ze, dus ze gingen. ’t Enige wat ik kon doen was erachteraan gaan, al was ’t al om in noodgeval te helpen en politie, ambulance e.d. te waarschuwen. Paul had dezelfde enige keus, dus daar gingen we dan met z’n zessen.

Het groepje jongens stond ons al op te wachten.

“We dachten al dat jullie niet meer durfden,” zei er één spottend.

“Met z’n zessen tegen vijf durven ze net,” zei een ander.

Mano liep naar voren.

“Dit is geen kwestie van durven, stelletje zielepoten, en ik ga m’n handen ook niet onnodig vuil maken. Ik kom jullie alleen even waarschuwen.”

“Pff.. wat een gebluf,” smaalde puistenkop, die nu ook een stap naar voren deed. Hij was vrij lang en mager, en waarschijnlijk 1 of 2 jaar jonger dan ons. Mano zag er aanzienlijk gespierder uit.

Heel onverwacht schoot de puistenkop naar voren om Mano een stoot in z’n gezicht te geven, maar die dook bijtijds weg, pakte razendsnel een dot zand en duwde dat bij de jongen in ’t gezicht, zodat die met een mond vol zand achteruit stapte en proestend op de grond spuwde.

Mano pakte intussen een nieuwe lading zand en peperde een oor en de nek van de jongen in.

Die duwde Mano weg, maar Mano greep nog meer zand en duwde dat in z’n haar. De jongen probeerde Mano’s armen te grijpen, maar Mano stompte hem in z’n maag en trapte hem tegen z’n knieën en de jongen zakte in elkaar. Een andere jongen kwam naar voren en viel Mano aan, maar Mano had ’m binnen een seconde op de grond.

“Nog meer liefhebbers voor een homolesje?” vroeg Mano uitdagend.

Er begon er één met zand te gooien en Mano greep hem (’t was ’t kleine gozertje die naar mij gespuugd had) ruw beet en smakte hem tegen de grond. Een andere jongen viel Mano nu van achteren aan. Mano kwam niet direct los, en de kleine jongen was weer opgestaan en viel Mano van voren aan. Toen de pukkelkop ook nog es op ’m afkwam kwamen Nick en Alex in beweging. Ze grepen elk één van Mano’s belagers, zodat Mano de handen vrij kreeg om de pukkelkop in elkaar te meppen. Een andere jongen kwam pukkelkop te hulp, en nu kon ik ’t toch ook niet laten om mee te doen. Ik trok de betreffende gozer, een boerenpummel, tamelijk vatsig, ongeveer even lang als ik, weg en wierp ’m met een judoworp op de grond. Ik kon ’m makkelijk aan en wierp ’m keer op keer op de grond. Dit was echt leuk.

De vijfde jongen kwam ook in beweging. Hij probeerde mijn rivaal te helpen, zonder succes, en daarna Mano's rivaal, waarna die al snel riep:

"Kom jongens, laten we die flikkers maar met rust laten, voor we wat oplopen," en hij worstelde zich onder Mano uit en stond op, en probeerde weg te lopen, maar Mano hield 'm vast. Mijn slachtoffer wou ook weglopen, maar ik greep 'm nog één keer vast.

"Moet je nou zien, nu zijn ze bang," zei ik smalend.

"Ze hadden zeker gedacht dat we ze een lekkere beurt zouden geven," smaalde Mano mee, terwijl hij de gozer die hij nog vast had, weg duwde.

"Ga maar gauw naar jullie pappies en mammies," riep Alex toen zijn slachtoffer onder hem was uitgewurmd en wegliep.

Ik duwde de jongen die ik vast had ook weg, en toen ik de kleine jongen langs me heen zag lopen spuwde ik boven op z'n shirt.

"Die had je nog te goed," zei ik, klaar om achteruit te springen voor als ik een klodder terugkreeg. Maar 't ventje liep zowaar zonder wat te zeggen door naar z'n vrienden, me alleen vuil aankijkend.

Oké, 1-0 voor ons.

Maar daar zou 't niet bij blijven, hadden we wel kunnen verwachten.

We feestten nog tot een uur of 2 die nacht door en gingen toen terug naar de camping.

En wat troffen we daar? Onze tenten waren volledig plat gegooid, haringen uit de grond getrokken, alle spullen lagen door elkaar. Drie maal raden wie dat gedaan hadden.

We liepen naar onze naaste burens en riepen ze zacht, maar toen zagen we dat hun auto er niet stond, dus die waren waarschijnlijk uit.

Verder was 't stil en donker, iedereen van ons veldje die er was, sliep al waarschijnlijk. We liepen op de tent van de jongens af, waar 't ook donker en stil was.

"Jullie hebben je lesje nog niet geleerd zo te zien," siste Mano door de luifel heen. Geen asem. 't Was doodstil binnen. Sliepen ze, of waren ze er niet?

Mano scheen met een zaklantaarn door 't tentraampje naar binnen. Daar lagen ze. 't Was één grote tent met 3 kamertjes.

"Aah.. kijk ze lief slapen," zei Mano.

"Moe hè, van al dat vechten en andermans spullen vernielen," zei Nick.

"Laat ze maar slapen, zo sneu, de kindjes hebben veel slaap nodig," zei Alex.

We zetten onze tenten weer op en bedachten een plan om ze terug te pakken.

Mano wou gaatjes knippen in hun tentdak.. zo klein dat ze 't pas zouden merken als 't ging regenen. Maar ik vond 't riskant, ze zouden dan, als ze 't op tijd ontdekten, geheid bij ons terugdoen en dat vond ik zonde van onze tent, die een stuk nieuwer was dan de hunne.

Eieren voor hun tent deur neergooien, zodat ze zouden uitglijden, of op z'n minst vies worden, water over hun bedden gooien als ze er niet waren, hun fietsen ergens verstoppert, spelden onder 't tentzeil steken (ik had er een paar bij me en ik weet niet wat we allemaal verzonnen. Maar uiteindelijk besloten we niets te doen, en alleen onze burens te vragen een oogje in 't zeil te houden als ze er waren en zelf een paar keer op de uitkijk te gaan zitten, als we zogenaamd vertrokken waren. Dan zouden we ze op heterdaad betrappen en bij de camping aangeven, zodat ze eraf gegooid zouden worden.

Dat kwam sneller dan we verwacht hadden.

Een uur of 4 's-nachts, toen we net na een lekkere vrijaprtij indommelden hoorde ik ineens geritsel rondom de tent. Heel zacht stond ik op en keek onder 't tentdoek door naar buiten.

Eerst zag ik niks, maar toen zag ik één van de jongens voorbij komen sluipen. Hij was draad ofzo rondom de tent aan het spannen. Grappig hoor. Ik pakte zo zacht ik kon m'n videocamera. In 't half donker maakte hij wel geen geweldige opnamen, maar misschien kon ik toch wat vastleggen als bewijsmateriaal.

Ik filmde toen de jongen weer langskwam.

"Ik hoor wat," hoorde ik toen een stem fluisteren.

Ik zette de camera weer af. De jongens gingen verder met draden spannen of wat ze ook deden en ik filmde weer. Plotseling mompelde Mano: Rob, wat doe je?"

"Sst.." zei ik. Maar te laat.

"Ze zijn wakker, wegwezen!!" siste er één. Ik opende als een razende de tentrits, kroop behoedzaam met m'n camera uit de tent en stapte op tijd over de draden voor de ingang heen. Ik kon nog net de 2 laatst vluchtende jongens filmen en legde vast dat ze hun tent in kropen. Nauwelijks zichtbaar in 't donker, maar ik filmde daarna de 2 tussenliggende staanplaatsen en ons plekje, zodat wel te zien was waar de jongens heengehold waren.

Mano was nu ook uit de tent gekropen.

"Wat kwamen die doen.. wouden ze een beurt hebben? " vroeg hij.

"Nee, ze wouden ons opsluiten, of laten vallen ofzo, met hun naaigaren."

Mano keek spottend naar 't zielige draad rondom de tent die trouwens ook rond die van Nick en Paul was gespannen. "Moesten we daar over struikelen?" zei Mano

"Blijkbaar, weet niet waar 't anders voor dient, om te naaien misschien?" grinnikte ik.

Bij Paul en Nick hadden ze visdraad gebruikt, ontdekten we even later, toen we het gingen doorsnijden en verwijderen.

Nick en Paul hadden niks gemerkt en sliepen lekker door.

Mano en ik overdachten nog of we iets terug moesten doen, maar we waren moe en hadden geen zin ons nog langer over die sukkels druk te maken en gingen slapen.

di. 19 juli

De volgende dag gingen we naar de receptie ons beklag doen over de jongens. Ik liet hen m'n video-opnamen zien, maar daar wilden ze amper naar kijken.

“Als jullie niks aan dat wangedrag van die lui doen willen we ons geld terug, dan zijn we hier weg,” zei ik kwaad.

“En reken maar dat jullie een paar sterretjes kwijtraken,” zei Mano erbij. ‘t Was een 4-sterrencamping geloof ik.

Ze beloofden nu de jongens erop aan te spreken en mocht er desondanks nog wat voorvallen maatregelen te nemen.

Ik had trouwens ook de in elkaar getrapte tenten gefilmd, maar we hadden natuurlijk geen bewijs dat het de jongens waren geweest. We vroegen nog wat rond op ons veldje, maar niemand had iets gezien of gehoord die nacht, toen onze tenten platgegooid waren.

We deden wat we gepland hadden: spioneren. Helaas waren onze burens al weg en de groep van 6 wou ook dadelijk vertrekken, dus konden ze niet op onze tenten passen. Ze leefden wel erg met ons mee en wouden graag helpen wraak te nemen.

Vooralsnog rooiden we onszelf wel. We zagen dat de tenten van de pestjongens nog dicht zaten, alles stond er nog als gister, dus ze sliepen geheid nog.

We reden zogenaamd weg, met beide auto's (ze konden allebei net staan op onze plek), maar zetten die een eindje verderop neer en liepen via een achter ingang van de camping terug. Ik met camera. We slopen via bosjes ongezien naar de plek van de jongens.

Nick ging nu 't riskantste deel doen, wij stonden op de uitkijk. Hij deed de capuchon van z'n trui – ondanks de hitte- over z'n hoofd en op 't moment dat er nergens iemand buiten zat in de buurt liep hij naar de staanplaats van de jongens. Hij begon er, met de rug naar 't veld gekeerd, de kleren van de waslijn die de lui hadden opgehangen weg te halen. Wij zouden seinen als er 'gevaar' dreigde.

Het bleef echter doodstil in de tenten en op de rest van het veld was ook niemand te bekennen. 't Was ook meer weer om op het strand te liggen, bloedheet.

Snel haalde Nick 3 zwembroeken, 5 handdoeken, 2 t-shirts, en wat onderbroeken van de lijn, en rende er mee terug.

Hij, Mano en Paul gingen ermee vandoor, de camping af, om e.e.a. ergens ver weg in 't bos te verstoppen. Daarna gingen ze met de auto van Nick naar 't strand.

Ik zou later volgen met mijn auto. Intussen bleef ik verscholen tussen struiken achter onze tent wachten of de jongens iets terug zouden doen en dat vastleggen op camera.

Het duurde eeuwen. Ik zat goed verdekt, maar erg ongemakkelijk, dus na een poosje ging ik toch maar in de tent van Jeroen en Tanja zitten, wat ze ons hadden aangeboden als 'spionageplek'. Het was al 2 uur 's-middags. Zouden die jongens nog steeds slapen? Ik zat al ruim een uur te wachten en wou net vertrekken toen ik geluiden hoorde.

Ja hoor, ze kwamen uit hun tenten.

"Goddomme, onze kleren!" riepen ze na een poosje, toen ze kennelijk wilden gaan douchen of aankleden.

"Die homo's natuurlijk!

"We zullen ze!"

"Ze zijn er niet zo te zien."

"Des te beter. Ga gelijk in hun tenten kijken, of ze onze spullen hebben."

Mooi. Tijd voor de camera. Ik kon vanaf de tent door 't tentraampje precies op onze tenten filmen. Ze liepen om onze tenten heen, gluurden naar binnen, riepen van alles en gingen toen naar binnen. Ze gooiden al onze spullen naar buiten. Echt leuk was 't niet om aan te zien.

"Hé moet je kijken!" riep er opeens één hard lachend. "Kijk wat ik hier heb!"

De jongens bulderden van 't lachen, toen de jongen met de neppenis van Nick en Paul naar buiten kwam.

Hij demonstreerde ermee door 'm voor z'n kruis te houden e.d.

"Ze hebben zeker te kleine pielekes om elkaar te neuken!" schaterde er één.

"Of ze doen 't bij zichzelf.. 't schijnt dat homo's liever masturberen dan rukken," joelde een ander.

"Hé, die nemen we wel mee, kunnen we nog mooie grap mee uithalen."

"Oké, wacht niet te luidruchtig jongens, zo vallen we op."

Ze gooiden nog meer spullen uit de tent. Na een kwartier ofzo gaven ze de zoektocht op en namen ze maar wat kleren van ons mee. Ik vroeg me af wat ze ermee gingen doen.

Ik bleef ze volgen toen ze even later bij hun tent ontbaten.

Ik zag er 2 met een paar plastic tassen richten het toiletgebouw lopen. Ik vroeg me af of daar onze kleren in zaten.

Het duurde nog een eeuw eer ze eindelijk met z'n allen op de fiets vertrokken en ik tevoorschijn kon komen.

Ik had in elk geval goeie filmopnamen.

Ik wist niet zeker of ze de kleren bij zich hadden, ergens op de camping hadden gedumpt of nog in de tent hadden. Maar ik had die 2 jongens zonder de plastic tassen zien terugkomen, dus ik ging als eerste in het toiletgebouw kijken.

Ik keek in de prullenbakken, in alle douchehokken, wc's, niks. Ik keek achter 't toiletgebouw tussen struiken, eromheen, nog steeds niks.

Zou ik toch in hun tent kijken? Nee, liever niet, eerst maar naar de receptie, m'n beklag doen over de rotzooi. Maar eerst de auto ophalen, zodat 't leek dat ik net aankwam.

't Is jammer dat er toen nog geen mobiels waren, dan had ik de anderen kunnen optrommelen. Maar die lagen lekker aan 't strand en ik moest alles alleen opknappen.

Ik liep onopvallend de camping af, haalde m'n auto op en reed naar m'n tent. Ik deed of ik me wild schrok, en begon in de omgeving te vragen of iemand wat gezien had.

Er waren maar van 2 staanplaatsen mensen aanwezig, en dat nog van 't veld achter ons. Ze hadden wel stemmen gehoord, maar dachten dat de jongens bij ons hoorden en er verder niet op gelet, wie bezig waren of wat ze deden. Ik reed naar de receptie en daar vertelde ik dat ik toevallig bij m'n burens in de tent zat toen ik zag wat de lui deden en alles had vastgelegd. Daarmee was duidelijk bewezen dat die lui erachter zaten.

Ze bekeken een stukje van m'n film en zeiden er onmiddellijk werd van te maken. Ik vroeg ze ook of er een zak kleren was gevonden. Dat was er niet, maar ze raadden me aan in de huisvuilcontainer te kijken.

Daar had ik nog niet aan gedacht. En waarempel! Daar lagen de 2 zakken met onze kleren, gelukkig nog niet helemaal bedolven onder 't puin, dus ik viste ze er snel uit en liep ermee naar de receptie. Dit was voor hen de druppel en ze zouden ogenblikkelijk de jongens wegsturen.

Hoera!

Ik gooide de zakken kleren in m'n auto en reed zo snel mogelijk naar 't strand. 't Was al rond 4 uur verdomme, m'n hele dag verneukt, al was 't succesvol.

Ik zocht me daarna nog de pleures naar de anderen, en pas tegen vijven kwam ik Paul tegen bij de friettent. Ik liep met hem mee terug naar de anderen.

"Als 't goed is zijn ze zodadelijk vertrokken," grijnsde ik meteen bij aankomst, en ik vertelde 't hele verhaal. We waren dolblij.

We gingen niet al te lang erna terug naar de camping om de kleren te wassen en de rotzooi bij de tent op te ruimen, de neppenis terug te halen, als de jongens nog niet vertrokken waren, en de receptie te vragen of ze de jongens al verzocht hadden te vertrekken.

We kwamen net op tijd aan, want de jongens waren bezig hun boeltje te pakken.

“Gaan jullie nu al weg? Toch niet om ons hè?” zei Mano spottend, toen we langs hun plek liepen.

“Waar hebben jullie onze handdoeken en kleren gelaten?” vroeg er één kwaad.

“Waar heb je 't over.. kan ik liever aan jullie vragen,” zei Mano weer. “Maar gelukkig hebben we alles in de vuilcontainer teruggevonden. Op één ding na en die willen we graag terug.”

“Eerst onze kleren.. zeg op, waar zijn die,” zei pukkelhoofd.

“Hoe moeten wij dat nou weten?” zei Mano weer.

“Doe maar niet of jullie er niks van weten.. We hebben jullie heus wel gezien vanochtend vroeg.”

“O ja?” vroeg Mano weer.

“Ja, maar we waren te laat jullie in te halen, jullie waren plotseling verdwenen, met onze kleren.”

“Geloof je 't zelf, dombo.. geef ons ons ding nou maar terug,” zei Mano weer.

“Wat voor ding? .. o dat ding.. hé Ron, war heb je hun 'ding'?” riep Pukkelhoofd achterom. Een andere jongen kwam met de roze neppenis van Nick en Paul tevoorschijn en hield 't omhoog.

“Bedoel je dit soms?” zei hij spottend.

“Ja, geef op,” zei Nick nu, een stap dichterbij doend.

“Pak maar als je kan,” zei de jongen weer spottend.

“Er kunne bacteriën aan zitten, dus als ik jou was zou ik 't maar gauw loslaten,” zei Paul.

“Ieie..” zei de jongen, en hij goide het nu heel ver de struiken in.

“Ga maar lekker zoeken naar je pikkie,” spotte de puistenkop.

“Haal op, of ik zal jouw pikkie es afpakken,” dreigde Mano.

“Je blijft met je vieze poten van me af flikker,” zei de puistekop.

“Dan moet je onze kunstpenis gaan halen, anders knijp ik je ballen tot moes.”

“Dan worden jullie ook de camping afgeschopt.”

“Of zal ik je fietsje lekprikken? Kies maar: je ballen of je fietsbanden,” dreigde Mano door, terwijl hij z'n zakmes uit z'n zak haalde.

“Rustig nou maar Mano, we halen ons ding zelf wel.. zo ver ligt ie niet,” suste Nick hem.

“Ik krijg toch zin iets lek te prikken.. dit tentje misschien?” en Mano liep al op de tent af.

De puistenkop kwam dreigend naar voren.

“Wou je alweer vechten?” spotte Mano. “of neuken? Kies maar, je mag een vuist tegen je neus of in je hol.”

“Je blijft met je poten van onze spullen en onze lullen af, gore kuthomo!”

“Wat een woorden voor zo'n mager ventje,” zei Mano droogjes.

Hij knipte z'n zakmes weer dicht, maar trapte nog wel even de voetbal van de jongens die daar lag de struiken in. De jongens keken hem dreigend aan maar deden niets.

"Ga maar gauw inpakken en wegwezen," zei ik, en daarna liepen we naar onze tenten.

Op dat moment kwamen Jeroen en Tanja aanrijden. We gaven ze een paar bierflesjes als dank voor 't lenen van hun tent. Nick en Paul gingen op zoek naar hun penis. Op de vraag van Jeroen en Tanja wat ze zochten zei ik gauw: "O, een boek, die hadden ze in de struiken gegooid, die lummels daar." Mano zou rustig 'hun pik' gezegd hebben, dus vandaar.

Ze wilden 't hele verhaal horen natuurlijk, en waren ons zeker zo dankbaar, want ze werden ook al gek van het luide gelal van de jongens als ze 's-nachts dronken terugkwamen e.d.

Nou, eind goed, al goed, zou je denken. Was dat maar waar.

We gingen die avond weer met de groep van 6 naar de strandtent. En wie kwamen we daar weer tegen? Ja, de 5 klojo's. Maar ze leken toch wel bang voor ons, want behalve een 'We krijgen jullie nog wel,' toen we hen voorbij liepen, lieten ze ons met rust.

We waren gelukkig komen lopen (we wilden allemaal drinken), dus evt. onze auto's vernielen konden ze niet. Ik besepte toen wel dat ze nu ook nog naar onze tenten konden gaan, lopend konden ze makkelijk de camping opkomen zonder pasje of wat.

Daarom stelde ik de anderen voor de jongens te volgen als ze vertrokken, om te kijken waar ze heengingen, en zo hun eventuele nieuwe camping te achterhalen.

Zo gezegd zo gedaan.

Maar helaas waren ze met de fiets en na een korte renpartij moesten we 't hijgend en puffend opgeven. Ze fietsten in elk geval de andere kant op dan waar onze camping lag. Hadden we nou toch maar de auto's meegenomen, dan hadden we ze kunnen volgen. Dat had een hoop ellende bespaard. Maar helaas, het liep anders.

We gingen toch maar gelijk terug naar onze camping, je wist maar nooit wat die lui van plan waren. Onze campingvrienden bleven nog op 't feest.

We waren zo al een uur of 1, half 2 's-nachts thuis. Nu ja, konden we de volgende dag lekker vroeg naar 't strand, daar verlangde ik toch al naar. We hadden nog steeds prachtig weer.

Ik lag die nacht net Mano te pijpen toen we geluiden hoorden bij de tent. Geschrokken hield ik op en we luisterden doodstil. Er stond iemand bij de tent, dat was duidelijk. We konden 't niet goed zien, want 't was aan de kant zonder raam. Maar al gauw hoorden we wat er gebeurde: er kletterde vocht tegen de tentwand.. gevolgd door een vieze urinegeur. Verdomme, er stond er één tegen de tent te pissen! Toen zag ik door 't raampje een ander bij de tent van Nick en Paul staan pissen.

Mano schoot met condoom en al z'n spijkerbroek aan en ritste het tentdoek open. Hij sprong woedend naar buiten. Ik volgde hem op de voet, ook snel een short aangeschoten hebbend.

De jongen die had staan pissen rende net weg, maar Mano haalde hem snel in en greep hem woedend in de kraag. 't Was pukkelhoofd zag ik zo op afstand.

Ik liep naar de andere gozer, bij Nick en Pauls tent, en schreeuwde: "Ga weg daar goorlap!"

Ik kon niet voorkomen dat ie over de tent heen piste. Hij was net klaar toen ik 'm beetpakte.

Ik zag uit m'n ooghoeken hoe Mano de andere jongen in mekaar ramde. Ik raakte in gevecht met de mijne, de vatsige boerenpummel waar ik eerder mee gevochten had en die ze geloof ik Ron genoemd hadden. Nick en Paul kwamen ook tevoorschijn.

Ik vroeg me af waar de andere 3 jongens waren. Nick kwam mij helpen en Paul snelde naar Mano toe, die zo te zien de jongen al op de grond had gelegd.

"Wat bezielt jullie viezerikken?" hoorde ik Mano zeggen. "volgens mij is er een draadje los.. zullen we die even voor jullie vastnaaien? Kom Paul, we leggen 'm in de auto."

"Wat? Laat ze gaan Mano, straks krijgen we problemen.." zei Paul.

"Kom op, ze vragen erom. We brengen ze zelf wel weg, want uit zichzelf willen ze niet, ze vinden 't hier bij ons te leuk blijikbaar. Rob, Nick, brengen jullie die gast ook effe naar de auto.. heb je je autosleutels Rob?"

Nee, die had ik niet dus, lagen in de tent. We spraken zachtjes, om de campinggasten niet wakker te maken. Onze slachtoffers hielden zich ook stil, die snapten ook wel dat ze hier onbevoegd waren. Aangezien 't stil was hoorden we elkaar goed. Toen ik toch maar met Nick de dikzak naar m'n auto begon te slepen, daar Mano al begonnen was pukkelhoofd erheen te slepen, en we geen beter plan wisten, begon Ron, of hoe ie ook heette, toch te schreeuwen. Snel smoorde ik hem. Pukkelhoofd begon ook te schreeuwen nu, maar Mano drukte ook zijn mond dicht. Ik vroeg me nog steeds af waar de andere drie waren.

"Doe mijn auto maar, meer ruimte," siste Nick naar mij en Mano. Mano sleepte zijn slachtoffer dus naar Nick's auto, samen met Paul. Nick en ik namen de dikzak mee en toen ie weer wou schreeuwen gaf ik 'm een klap tegen z'n kaak en Nick pakte een zware kei op en gaf 'm mij om de dikke mee te driegen. Mano hielp me even later om Ron vast te houden, terwijl Nick z'n autosleutels ging halen en wat kleren. Ik liep nog in m'n short, en Paul en Nick waren ook maar half gekleed. Nick kwam snel terug met autosleutels, een broek voor mij, en kleren voor hem en Paul.

Mano vroeg Nick de achterbak open te maken. Hij keek 'm verschrikt aan, en Pukkelhoofd begon weer te schreeuwen. "Snel, die bolle neemt al genoeg plaats in op de achterbank, deze in de bak," siste Mano tegen Nick, en hoewel Paul ook protesteerde deed Nick toch de bak open en hielp de wild spartelende Pukkelkop achterin de bagagebak te gooien. Ik hield intussen in m'n eentje Ron in bedwang.

Die duwden we op de achterbank van Nicks auto, en daarna kleedden we ons beurtelings aan.

Mano, Paul en ik kropen op de achterbank bij de dikkerd om hem vast te houden, terwijl Nick achter 't stuur plaatsnam. We zaten nog amper in de auto of we zagen de 3 andere jongens aankomen. We deden snel de portiers op slot en reden weg.

Pukkelhoofd schreeuwde vanuit de kofferbak, en Mano tilde de hoedenplank op om hem eronderdoor een ramp voor z'n kop te verkopen, opdat ie z'n bek dichthield. Dat werkte.

Nick reed met m.i. iets te veel vaart weg.

"Ze gaan ons aangeven Mano, dit kunnen we niet doen," zei Paul, terwijl hij achterom keek naar de 3 jongens die schreeuwend achter onze auto aanrenden.

"Ze vragen er toch om? Als politie of wie dan ook ernaar vraagt kunnen we toch zeggen dat ze zelf in onze auto gestapt zijn.. Zo is 't toch ook jongens? Jullie wilden zo graag een stevige beurt.." grinnikte Mano tegen de bolle. Die bromde iets onder de smorende handen van Mano. "waarom anders tegen onze tenten pissen.. Dat doen katten als ze krols zijn. Nou, kunnen jullie krijgen.."

De jongens protesteerden beide met gebrom. Mano had een paar sokken gevonden in de auto en bond nu om elk één om hun hoofd over hun mond, zodat ze niet meer konden schreeuwen.

"Of willen jullie liever op 't einde van de pier in zee gegooid worden...?" ging Mano op sarcastische toon verder.

"Nee, dat dacht ik al.. Jullie hunkeren ernaar me af te pijpen. Komt goed uit, want jullie hebben mijn pijpbeurt net onderbroken. Daardoor ben ik extra chagrijnig nou. Dus jullie hebben wel wat goed te maken." Mano zat bovenop 't hoofd van Ron, terwijl Paul en ik zo'n beetje op z'n middel en benen zaten. Hij lag languit op de achterbank.

"Mano, zo is 't wel genoeg ja, we gooien ze er zo ergens uit oké," riep Nick achterom. We hadden de drie anderen achter ons gelaten. Ik zag ze althans niet meer.

"Zo makkelijk komen ze er niet vanaf, ik heb altijd geleerd: met gelijke munt terugbetalen. Dus ik wil op z'n minst in hun mond gepist hebben, als ze niet vertellen waar hun tent staat.." zei Mano. "In elk geval ergens die kant op, dus ga hier maar rechts Nick," vervolgde hij, toen we de camping afreden. Nick deed 't en zette er meteen de vaart in.

"Zo.. vertel eens, waar staan jullie tentjes?" vroeg Mano aan de bolle. Ik hoorde gemompel.

"Wat? Ik versta je niet.." Mano lichtte de sok even van Ron's mond omhoog, maar de dikke zei "gaat je niks aan."

"Misschien moet ik iets duidelijker zijn.." zei Mano weer, en hij verkocht 'm een klap tegen z'n smoel, waar de dikke een pijnlijke kreet op liet horen. Mano smoorde hem weer met de sok.

"Pukkelhoofd vertelt 't wel, niet waar?' zei Mano, terwijl hij onder de hoedenplank (waar hij en ik elk met een elleboog op steunden opdat pukkelhoofd er niet uit kon, keek, en al dreigend z'n hand ophief, intussen de sok wat lostrekkend. Toen die niks zei kreeg ie ook een ram en toen riep ie: "Oké oké, we zitten op Dennengaarde."

"Staanplaatsnummer?"

Dat wisten ze zogenaamd niet. Uiteindelijk beschreven ze de plek waar 't lag.

“Maar we gaan onze vrienden uiteraard niet gratis naar huis brengen,” zei Mano, na deze bekentenis. “Ga hier er maar af Nick.”

“Waar?” vroeg die, terwijl hij vaart minderde.

“Hier, dit weggetje..” Nick zag op ‘t laatste moment ‘t smalle zandpad dat half verscholen achter wat bosjes opdaagde en zwaaide er snel in.

“Laten we nou maar controleren of ze niet gelogen hebben, en naar de Dennengaarde rijden,” zei Paul, terwijl Nick behoedzaam over ‘t hobbelige weggetje verder reed.

“En als ze we gelogen hebben? Dan hebben we voor niks gereden,” vond Mano.

“Dan straffen we ze extra,” viel Nick Paul bij, die al inhield, vrezende voor z’n banden ofzo waarschijnlijk.

“Dat was ik toch al van plan,” zei Mano weer. “Kom Nick, wat treuzel je nou, rij dat pad verder in.”

‘t Was er donker en hobbelig, en ik kon niet zien waar het pad heenging. Misschien wel bij een huis, want ik zag verderop wat licht. Ineens verscheen rechts een soort parkeerplaats en daar reed Nick op.

“Laten we ze hier eruit gooien, hebben ze nog een lekkere wandeling voor de boeg,” zei ik.

“Goed, help je mee?” zei Mano.

Ik duwde de rechter stoel naar voren en maakte ‘t rechter portier, aan welke kant ik zat open. Paul en Mano hielpen me de dikkerd er aan die kant uit te gooien.

“Wacht, laat ‘m niet gaan,” riep Mano ons toe, terwijl hij met z’n armen onder Rons’ oksels de auto uitkroop.

“Wat ben je van plan Mano?” vroeg ik wantrouwend, Ron samen met Paul op de grond houdend.

“Ze nog wat lesjes leren tot ze het hebben begrepen. Nick, help effe puistenkop te pakken.”

Hij liet Ron aan mij en Paul over en ging met Nick puistenkop bevrijden en sleurde die over de grond tot naast ons.

Puistenkop mompelde vanonder de sok iets onverstaanbaars en keek Mano angstig aan.

“Wat wou je zeggen schatje.. wil je me zo graag pijpen?” vroeg Mano, terwijl hij naast ‘m neerhurkte en hem bijna de keel afkneep.

“Rustig nou Mano, zo is ‘t toch wel genoeg?” zei ik.

“Vind je? Denk je dat die urinelucht ooit nog uit onze tent gaat? Dat we nog een leuke verdere vakantie hier hebben? We moeten de laatste nachten in de auto slapen, omdat deze idioten hun plas niet kunnen ophouden.”

“Oké, maak ‘t niet te bond, Maan,” zei ik. Ik vond Mano erg agressief, zo had ik ‘m nog niet eerder meegemaakt.

“Maar toevallig ben ik ook niet helemaal zindelijk en moet ik nou erg nodig,” zei Mano, terwijl hij het hoofd van de puistenkop ruw tegen de grond smakte. Nick hoefde hem nog amper vast te houden, hij zat alleen op z’n benen. Paul en ik hielden Ron nog vast, die spartelde, maar zich niet loskreeg. Mano rukte de sok van Puistenkops smoel en ging over z’n schouders zitten. Hij bond de handen van de jongen boven z’n hoofd aan elkaar met de sok. Puistenkop probeerde zichzelf uit alle macht te bevrijden, maar Mano was sterk en Nick had z’n onderlijf nog in bedwang. Toch wist ie z’n handen uit de sok los te rukken. Mano greep ze weer beet.

“Niet meewerken m...? Nick, knijp es in z’n ballen tot meneer rustig meewerkt.” Hij deed ’t en na een “aah” zei Mano “Braaf zo.. laat maar los Nick. Als ik roep ‘knijpen’ mag je weer beginnen. Dus.. Rattetekop, hou je maar gedeisd en probeer niks meer, anders heb je straks een piepstem.”

“Dit gaat jullie echt een half jaar in de bak kosten,” dreigde Puistenkop, maar Mano liet zich allerminst uit ’t veld slaan.

“Hij heeft gelijk Mano, kom, laten we nu maar gaan,” zei Paul, die enige moeite had om de spartelende benen van Ron stil te houden. Mano zag ’t kennelijk want hij zei tegen ’m:

“Hou jij je effe gedeist dikzak.. anders loopt ’t zo met jou nog veel slechter af dan met je puistenvriendje.”

Hij bleef spartelen en ik gaf ’m maar een stoot tegen z’n kaak, waarop ie zich wel koest hield.

“Mano, ’t is wel genoeg zo joh,” zei ik wat bezorgd.

“Effe, ik ben zo klaar, maar ik kan ’t niet langer ophouden, sorry.” Mano maakte z’n broek los en begon nu recht in ’t gezicht van Puistenkop te pissen. Die proestte en schreeuwde in alle talen.

“Stil sukkel, ’t is alleen maar goed voor je pikkels klootzak, of moet Nick nog even knijpen?”

Nick kneep kennelijk even om de woorden kracht bij te zetten want de gozer begon nog harder te schreeuwen. Op Mano’s ‘sst anders pis ik in je bek’ hield ie wel op.

Toen Mano klaar was met pissen zei hij: “Nick hou ’m nog effe goed vast.. ik geloof dat ik nog moet schijten.”

“Toe Mano, zo is ’t wel genoeg,” protesteerde Nick nu ook.

“Oké, puistenkopje kan wel even van m’n urineluchtje genieten, nou dikkop nog. Paul, help jij Nick effe deze rat vast te houden? O.. wacht..” Hij pakte wat bladeren en takken van de grond en gooide die over puistenkops hoofd. “heb je niet zo’n last van de stank,” grinnikte hij tegen Paul.

Mano stond op en liep naar mij toe, terwijl Nick achterstevoren op puistenkops borst ging zitten. Paul nam aarzelend voor ’m plaats over de voeten van de gozer. Ik zag dat die z’n handen al weer los begon te maken, en ik waarschuwde Nick. Die kneep ’m daarop in z’n ballen, erg hard kennelijk, want puistenkop gilde. Maar zo hield ie ’m verder wel in bedwang.

Mano stond nu voor de bolle die ik nog uit alle macht tegen de grond hield.

Mano begon z'n armen en voeten vast te binden met een stuk touw dat ie uit de auto haalde. Ik zag dat Nick en Paul Puistenkop op z'n buik hadden gedraaid. Zo hadden ze waarschijnlijk minder last van de pislucht.

Mano gaf Ron zodra hij klaar was met de handen en voeten verbinden een trap in z'n buik.

"Niet doen Mano," protesteerde ik, "daar pakken ze je wel op."

"Voor zo'n slap tikje.. kom, 't is toch geen suikerpopje?" Mano duwde z'n voet weer tegen de buik van de dikkerd en daarna tegen z'n kruis.

"Jullie willen graag spelletjes spelen, nu, dan doen we toch mee," ging hij door.

Mano kwam op z'n knieën over de dikkerd zitten, en ik schoof wat naar achter, zodat ik half op z'n hoofd zat. Mano rukte de bloes van de jongen open. Vervolgens maakte hij z'n broek los en trok 'm naar beneden. Hij spartelde tegen, maar ik hield z'n hoofd en schouders in bedwang, en z'n handen en voeten lagen vastgebonden, dus veel kon ie niet doen.

"Ik weet dat je graag met Nick's kunstpenis wilde spelen, en 't spijt me dat we hem je weer hebben afgepakt, maar ik kan je een echte geven.. ik gen namelijk homo weet je.. ik stop 'm gaar in één jongensmondje of kontje.. je mag kiezen," zei Mano, terwijl hij de dikkerd z'n onderbroek ook naar beneden trok.

"Mano, hou nou op, doe normaal, je gaat te ver," waarschuwde ik weer.

"Maar hij wil 't toch graag.. niet waar?" Mano was van 'm afgegaan en liep naar de jongen z'n hoofd toe.. Ik keek met weerzin naar de dikke, ontblote buik voor me en 't kleine pikkie eronder.. Ik ging dat niet aanraken.. Mano moest 't verder maar alleen doen. Ik stapte dus van de dikkerd af.

Mano trok de sok van de jongen z'n mond af en ging op mijn plek op Ron's borst zitten, naar diens hoofd toegekeerd. Hij maakte z'n gult open om z'n lul eruit te halen. Ron keek angstig maar probeerde stoer te blijven en zei: "Steek 'm maar in m'n mond, dan bijt ik 'm eraf."

Mano lachte. "En wat zullen we dan es met die van jou doen mm..? Heb jij een idee Rob? Afbranden, afsnijden, 'm aan de auto binden en dikkerd ermee voorslepen.. wat denk je?"

"Please.. laat me met rust fliker.. ik.. we doen niks meer, echt," begon Ron nu toch om genade te smeken.

"O, natuurlijk doen jullie niks meer.. jullie kijken nu wel uit om nog een lesje te krijgen neem ik aan.. zó ontzettend dom zijn jullie ook weer niet." Mano kwam iets overeind en draaide de jongen nu ruw om op z'n buik. Hij ging op de rug van Ron zitten.

"In 't kontje dan maar.. die bijt niet.." zei hij intussen.

Ron huilde bijna. "Blijf van m'n reed af goorlap..!" schreeuwde hij.

Mano kroop naar achter en trok de billen van de gozer uit elkaar.

"Gatver!" riep ie toen uit. "veeg jij je kont nooit! .. shit, ik moet kotsen." Mano maakte braakgeluiden, terwijl ie half opstond..

“O shit.. wat vervelend nou.. ik moet ineens nodig schijten,” zei hij, en hij begon weer z’n broek los te maken. De jongen wist zich hierdoor weer half om te draaien, maar Mano greep ‘m beet en duwde z’n gezicht in ‘t zand.

“Oké, je hebt geluk, ik moet niet meer.” Mano duwde echter nog wel een hoop bladeren met zand bij de jongen in z’n reed.

“Ik weet dat je liever had gewild dat ik je naaide.. maar sorry, dan moet je je kont toch wassen voortaan,” siste hij tegen de arme dikkerd die ‘t steeds benauwder leek te krijgen.

“Jongens, moet er iemand pissen toevallig?” riep Mano rond. We reageerden niet.

“Jij niet Nick?”

“Kom Mano, ‘t is mooi geweest,” zei die terug.

“Jij dan Rob?”

“Een beetje,” zei ik aarzelend. Ik wilde de jongens niet ‘t idee geven dat alles alleen Mano’s idee was.

“Kom, pis deze dikkerd schoon, en over z’n kleren.”

Hij maakte wat ruimte voor me en ik kwam nog wat aarzelend dichterbij.

“Kom Rob, hij heeft ‘t verdiend.. onze tenten zitten helemaal onder ‘t zeik.. die kunnen we weggooien.. da’s paar duizend gulden ofzo.. Een paar nieuwe kleren is daar niks bij.”

Hij had me overtuigd. Aan de gore pislucht en alle ellende die ze tot nu toe hadden aangericht denkend werd ik zo kwaad, dat ik m’n gulp losmaakte en voor de kont van de huildende dikzak ging staan. Even later zoek ik over z’n rug en kont. Mano was wat achteruit geweken, dus de jongen probeerde weg te rollen, maar ik richtte goed op ‘m en het spetterde alleen maar beter over ‘m heen. Z’n bloes en broek werden ook kleddernat.

Toen ik klaar was gaf ik ‘m nog een trap tegen z’n zij na.

“Oké, zullen we nu gaan jongens? Ze hebben denk ik nu wel door dat ze ons niet meer moeten lastig vallen,” zei Nick.

“Ik mag ‘t hopen voor ze,” zei Mano, en hij gaf ook nog een trap tegen de kont van Ron, die nog machteloos gevangen in de touwen lag.

“Laat die sukkel dan maar los. Let’s go,” riep Mano naar Nick en Paul.

Nick duwde puistenkop nog even tegen de grond, terwijl wij naar de auto liepen, en kwam daarna ook naar ons toegesneld om in te stappen en weg te rijden. We hoefden echter niet te haasten, want de jongens probeerden niets meer, ook Pukkelhoofd niet, al lag die niet geboeid. Ze krabbelden half overeind terwijl wij wegreden. Mano riep ze nog wat na uit ‘t raam wat ik niet verstond, en brak daarna in een lachsalvo uit.

“Zag je ze.. die zijn voor eens en altijd in mietjes veranderd, geloof me!” bestierde hij ‘t van het lachen.

“Laten we maar heel snel teruggaan, want als ze de politie bellen, en die komen nog voor we terug zijn, zijn we erbij,” bromde Paul. Nick had echter ook grote schik en hij en Mano bluftten nog de hele terugweg na over ons heldhaftige optreden.

We moesten sowieso niet aangehouden worden, want Nick had toch behoorlijk wat gezopen vanavond, dat was vast nog niet helemaal uit z'n bloed.

We kwamen veilig terug bij de tenten, waar alles stil was. Alleen de tenten lagen weer half plat. Veel was er niet beschadigd. 't Leek erop dat de jongens betrappt en weggevlucht waren.

Ik had er gelukkig wel aan gedacht m'n camera in de auto te leggen.. Dure dingen laat ik niet in onbeheerde tenten achter.

Maar we gingen hoe dan ook maar in onze auto's slapen, want de stank was niet te harden. Waarschijnlijk hadden de anderen ook nog over onze tenten gepist. Ik voelde me toch letterlijk in de zeik genomen.

61. Meisjes

Wo. 20 juli

De volgende dag hoorden we van Tanja en Jeroen dat zij die nacht wakker waren geworden toen wij wegreden. Ze zagen de 3 achtergebleven jongens de haringen van onze tenten uit de grond trekken en inderdaad over de tenten pissen, en zijn er toen op afgegaan. De jongens waren toen weggerend.

We vertelden ze dat we de andere 2 daarvoor betrappt hadden en ze met de auto een eind buiten de camping ergens afgezet hadden, met een 'schop onder hun reed'. De exacte toedracht lieten we maar in 't midden. We vroegen ze echter bij een eventueel politieverhoor maar te zeggen dat we pas later teruggekomen waren en ze ons niet te hebben zien wegrijden. Ze begrepen ons volkomen en vonden nog dat we soepel waren geweest.

Ze hielpen ons met emmers heet sop de tenten schoon te maken.

Die van Nick en Paul ging vrij vlot, daar die van vochtafstotend materiaal was. De onze moest echt helemaal natgemaakt worden, van binnen en buiten en zou niet meer voor het eind van de week droog zijn waarschijnlijk.

We meldden de beschadiging van onze tenten die nacht door - volgens onze burens - weer dezelfde jongens, bij de receptie. Die beloofden de komende nachten extra bewaking in te stellen.

Gelukkig hadden we een plek in de zon (midden op de dag, op 't heetst v.d. dag dus) en hopelijk droogden de tenten zo toch snel. Voorlopig werd 't voor mij en Mano in de auto slapen. Dat ging redelijk op de lekkere kuipstoeltjes van m'n Suzuki. Nick en Paul boden plek in hun tent of auto aan, maar we vonden 't best in m'n autootje.

We gebruikten wel m.n. nog Nick's auto voor onze uitstapjes, want ons beddengoed e.d. konden we dan in m'n auto laten. We gingen na 't schoonmaken met z'n allen (incl. Tanja en Jeroen) naar 't strand. De club van 6 zou daar ook zijn hadden ze gezegd (die waren al vertrokken, ze zouden de kwajongens nog proberen te zoeken op 't strand hadden ze beloofd, maar of dat lukte in de drukte?).

We liepen een paar keer 't strand over maar zagen hen niet, dus gaven we dat maar op en installeerden ons met z'n zessen ergens in de menigte.

't Was bloedheet en vreselijk druk. Maar gezellig, en we amuseerden ons goed. Alleen Mano zanikte dat hij de grens over wou om wied te gaan halen, want hij had niet veel meer. In België was er moeilijk aan te komen. Maar ik had geen zin (en Nick en Paul helemaal niet) alleen daarvoor helemaal naar Nederland naar de eerste de beste grote plaats te rijden. Daarom gaf ik Mano z'n zin om 't strand over te struinen op zoek naar wied-rokers, in de hoop dat die ons een adres konden geven of zelf wat wilden verkopen. Zonder succes helaas. We vonden nergens wiedrokers, en vroegen 't uiteindelijk maar aan niet wied-rokers, maar niemand van de voornamelijk (domme☺) Belgen daar kon ons helpen.

Mano was chagrijnig als de pest.

"Ik weet iets beters dan wied," zei ik om 'm op te vrolijken.

"Wat dan?"

"Kom mee." Ik voerde hem 't eerste 't beste pad naar boven de duinen in. We sjokten door de hitte door wat zandige duinpaden en Mano werd alleen maar chagrijniger.

"Wou je hallucinerende heideplanten ofzo gaan zoeken?" mopperde hij.

Ik liet hem een duin beklimmen, ik erachteraan, en eindelijk zag ik een geschikte plek: een kuil, bovenin 't duin, met veel gras en heide, dus niet te zanderig. Ik duwde Mano zachtjes tegen de grond en klom over hem heen. Voor hij kon protesteren zoende ik hem. We hadden slechts een t-shirt en onze zwembroeken aan dus de struikjes prikten wel wat, maar ik lette er niet op en rolde met Mano onstuimig over de grond.

Ik wilde net m'n hand in z'n zwembroek duwen, toen hij zich losrukte.

"Ik wil eerst wied Rob.. je weet, hier krijg ik nog meer zin om te blowen van."

"Kom nou, we hebben nog drank zat, da's toch ook goed." Ik probeerde hem weer tegen de grond te duwen.

"Bij lange na niet. Daarmee kan ik niet helder denken.. ik heb stuff nodig om te kunnen denken."

"Waarom zou je denken? Dat doe je toch al nooit trouwens.. kom nou." Ik begon hem weer te betasten, daar m'n lust inmiddels zodanig was opgewekt dat ik niet meer kon stoppen. Hij stribbelde nog even tegen, maar toen ik hem begon te vingeren gaf ie zich over. 't Werd een wilde vrijpartij en we spoten weer een lekkere portie over elkaar heen.

"Oo.. nou een jointje," weeklaagde Mano gelijk nadat we klaar waren.

Ik had nog een half pakje sigaretten in m'n zwembroekzak dus daar bevredigde ik hem maar mee. 't Waren Krêtèks, van die kruidnagelsigaretten, daar werd je ook best high van garandeerde ik hem.

We lagen heerlijk, naakt, met onze ruggen tegen 't duin, rokend, naar de hemel te staren en ik voelde me eindelijk weer dichtbij m'n Mano.

"Ik hou van je Maantje," zei ik.

"Ik ook van jou Konijntje," zei Mano en hij keek me van opzij liefdevol aan.

"Ik vond 't wel geil gister hoor, toen je over die gozer z'n bek piste," zei ik na een poosje.

"Moet ik 't ook bij jou doen?" vroeg Mano.

"Nee nee, dat ook weer niet," lachte ik.

"Over je buik dan?"

"Oké, maar niet nu hier, ik heb niks om me schoon te maken. Vanavond onder de douche maar oké?"

"Je kan je in zee afspoelen."

"Voor we daar zijn ben ik al bezweten onder de stank."

"Ik heb zoveel bier op.. 't ruikt alleen maar naar bier," probeerde Mano weer.

"Doe toch maar niet."

"Een beetje over je benen dan."

"Nou vooruit dan maar," gaf ik toch maar toe.

Mano stond meteen op om de daad bij 't woord te voegen.

Ik bleef liggen terwijl hij voor me ging staan. Hij piste tussen en wat over m'n benen. Toen 't me teveel begon te stinken stond ik op.

"Nu jij bij mij," zei Mano.

Ik moest inderdaad wel. Ik vond 't echter toch een beetje genant.

"Kom, van achter," en Mano ging uitdagend met z'n kont naar me toestaan, wijdbeens.

"Kom maar.. pis maar tegen m'n benen en een beetje over m'n kont als je durft," drong hij aan.

"Dan kijken er straks geen meiden meer naar je Mano.. alleen met walging misschien."

"Kan mij dat nou bomme.. doe nou Rob."

letwat zenuwachtig begon ik te piezen, tegen z'n enkels, z'n knieholten..

"Kom, hoger," moedigde Mano me aan. Ik richtte op z'n dijen. 't Liep aan de binnenkant van z'n linker en daarna z'n rechterdij naar beneden. Toen vond ik 't welletjes en de rest piste ik er tussenin, zonder nog wat te raken.

"Ik heb weer een stijve Rob," kreunde Mano.

"Ja ja, kom, laten we ons een beetje aan de struiken schoonmaken en gauw de zee induiken," zei ik, me erg vies voelend en verre van geil. Ik kon er toch niet veel opwindends aan vinden eigenlijk.

“Ik wil je in zee neuken Rob,” zei Mano. Hij draaide zich naar me toe en ik zag dat z’n pik echt al aardig rechtop stond.

“We kunnen ’t proberen Mano, let’s go.”

We veegden ons wat schoon met wat halmgras en liepen toen zo snel mogelijk naar zee. Ik voelde me overal nagestaard, maar zou me dat wel verbeelden. Ik was in elk geval blij dat we de zee in konden. Bijna vergat ik m’n sigaretten uit m’n zak te halen. Ik groef ’t pakje half in ’t zand (ik had er een stalen doosje omheen), met onze t-shirts erover in de hoop dat ’t zo niet gejat werd.

Ik rende achter Mano de zee in. Eerst dolden we een tijdje als kleine kinderen. We gingen zo diep mogelijk, waar niet te veel mensen waren, en we nog net konden staan (zover de golven dat toelieten). We begonnen te zoenen. Mano was hartstochtelijker dan ooit de laatste dagen.

Hij begon echt een man te worden, hoe hij me vasthield, z’n adem, in alles leek hij wel volwassener geworden. En hij was nu ook nog lekker gebruind, hij zag er heerlijk uit. Ik tastte in z’n zwembroek en voelde dat ie alweer een flinke stijve had. Hij trok z’n broek naar beneden opdat ik er beter bij kon. Daarna trok hij een been van me over z’n heup en stootte lekker met z’n kruis tegen mijne. Ik deed m’n zwembroek wat bij ’t kruis opzij, zodat m’n ballen en pik erlangs staken en zijne raakten. Ik streelde Mano over z’n billen en rug.. Ik had ’t gevoel dat mensen naar ons keken, maar lette er niet op.

“Pijp me even Rob,” hijgde Mano op gegeven moment. Ik dook onder water en omsloot z’n stijve met m’n mond. Ik bleef zuigen zolang ik het volhield. Door ’t zoute zeewater heen proefde ik ook wat voorvocht, en toen kwam ik maar weer boven water. Mano grijsde.

“We hebben sjans,” zei hij. “Niet op letten,” vervolgde hij toen ik om wou kijken in de richting die hij keek, en hij zoende me weer volop.

Ik wou me losmaken om ergens anders verder te gaan, maar Mano had me stevig in de greep. Hij deed m’n zwembroek omlaag en pakte m’n kont beet. Ik kon me niet meer verzetten. Hij duwde z’n pik tussen m’n benen, me daarbij iets van de grond optillend, wat makkelijk ging in ’t zeewater en stootte zo lekker onder m’n ballen door. Hij draaide me even later om, met m’n kont naar ’m toe, en rukte me, terwijl hij zich wild tegen m’n kont aan droogneukte. Ik hield ’t niet lang en kwam met een siddering en zucht klaar. Al snel voelde ik Mano ook tegen me aantrillen en volgens mij ook wat warm vocht langs m’n bil lopen. Hij zat weer flink te spuiten zo te voelen. Nadat ie compleet uitge-trild en geschokt was liet ie me los.

We hezen onze zwembroeken op.. Nu keek ik voorzichtig om me heen en zag inderdaad een paar meiden giechelend onze kant opkijken. Ze waren maar zo’n 10 meter van ons vandaan.

“Kom, wegwezen hier,” zei ik snel, daar ik me tamelijk schaamde en ik zwom weg, van de meiden vandaan, nog wat dieper de zee in.

“We moeten wel nog onze t-shirts halen hè,” riep Mano achter me aan zwemmend. We zwommen in ene wijde boog terug naar ’t strand, vonden met enige moeite onze t-shirt en gingen terug naar de anderen.

Mano sloeg een arm om me heen en ik om zijn middel. Schijf aan iedereen die daar aanstoot aan nam, ik voelde me happy.

't Was al laat in de middag en de anderen zaten al ongeduldig op ons te wachten. Ze wilden gaan douchen en eten en klaarmaken voor 't feest die avond bij de strandtent, dat dit keer extra groots zou zijn en al om 8 uur begon.

We gingen met de hele club: onze beide burens.

Het was inderdaad een te gek feest. Diverse (goede) bands, veel meiden in bikini of kort rokje, lekker weer, mooie ondergaande zon, en later een mooie sterrenhemel. En bovenal: geen spoor van de homofoobclub.

Mano en ik konden 't niet later toch hier en daar wat te flirten met meisjes. Zogenaamd onschuldig, maar ik zag Mano op 't gegeven moment niet meer. Toen ie terugkwam zei hij me dat ie met een meisje had gezoend, maar meer niet. Hij was echter nog zo opgewonden dat ik hem verder moest 'helpen'. Ik vroeg hem waar ie 't meisje had gelaten. Hij zei haar voor die avond bij onze tent te hebben uitgenodigd.

"Die komt echt niet," zei hij geruststellend op mijn protest. "Ik heb haar gezegd dat ik met jou in een krappe auto overnacht, daar onze tent nat is, dus daar ziet ze heus geen heil in."

"Je weet maar nooit," zei ik toch wat bedenkelijk.

We trokken elkaar intussen al achter 't dichtstbijzijnde duin, waar we lekker tekeer gingen.

Toen we terugkwamen kwam 't meisje van Mano met een vriendin bij ons dansen. Ik zag die vriendin al helemaal niet zitten en toen ze over onze kampeerplaats begonnen begon ik flink te overdrijven over 't pisverhaal van die klojo's, dat alles nog stonk en nat was en de auto volgepropt met spullen. Die ezel van een Mano bleek helaas al verteld te hebben op welke camping we verbleven, inclusief staanplaatsnummer.

Ze bleven nog een hele tijd plakken maar uiteindelijk wisten we (ik vooral) ze af te schudden door met onze vrienden te gaan kletsen en dansen.

"Waarom verpestte je 't nou.. vond je d'r geen stuk?" vroeg Mano me.

"De jouwe ging wel, maar die vriendin... wat een monster!"

"Dan neem ik die wel, jij de mijne, als ze nog komen," zei Mano simpel.

"Laten we 't niet hopen.. We hebben ze toch niet allebei uitgenodigd...?"

"Ik wel.. min of meer," grijnsde Mano. "Ik zei Ellen dat ze een vriendin kon meenemen."

Ik kon 'm wel de nek omdraaien.

We wisten de meiden de verdere avond te mijden. Onze campingburens gingen nog naar Knokke na 't feest (dat maar tot 1 uur duurde helaas). Wij, in elk geval Paul en Nick, hadden daar niet zo'n zin in,

en aangezien Mano en ik van Nick's auto afhankelijk waren, gingen wij ook maar terug naar de camping.

Daar bleven we nog een hele tijd gezellig voor de tenten zitten met buitenkaarsen en veel drank.. En wiew! Want Mano had toch iemand gevonden die wiew verkocht.

Nick en Paul waren net hun tent in gedoken voor een vrijpartij, toen tot onze ontzetting de meiden die Mano had uitgenodigd kwamen aanlopen. Maar ze waren niet alleen, ze hadden nog 2 meisjes bij zich. Eén daarvan zag er wel leuk uit.

“Wat denk je, ontdekken we ineens dat jullie camping pal naast ons park ligt... stom, dat de naam Duingaarde ons tot dusver nog niet was opgevallen!” zei 't meisje van Mano (Ellen) vrolijk toen ze ons genaderd waren.

“Ja, met stom toeval liepen we hierlangs op weg naar huis. Toen we de naam van jullie camping zagen dachten we, laten we toch even kijken of ze er toevallig zijn en nog op zijn,” zei haar lelijke vriendin, die Sasja heette.

De andere twee stelden zich voor als Marilou (de knappe) en Barbara. 't Waren alle vier Vlaamse meiden, aan 't accent te horen. Gezien de mooie meid die er nu bij was wilde ik ze toch niet gelijk wegsturen en ik bood hen wat te drinken aan. Dat wouden ze wel, dus ik pakte de koelbox en schonk wat glaasjes fris in voor de meiden die om ons heen kwamen zitten. Barbara en Ellen wilden er een scheut rum erbij.

“Waar slapen jullie?” vroeg Barbara, terwijl ik haar glas aanreikte. Ik legde uit hoe 't zat met de tent.

“Maar hij is al aardig droog en stinkt niet meer,” vulde Mano aan, op een verdacht uitnodigende manier, waarbij hij Barbara vooral aankeek. Ik zag Ellen jaloers toekijken.

“'t Is een 3-persoonstent,” zei Mano nu veelbetekenend naar Ellen kijkend. Dacht ie nou echt 2 meiden bij 'm in de tent te krijgen☺?

“En wie slapen daar?” vroeg Ellen, op Nick en Pauls tent wijzend.

“Onze vrienden, Nick en Paul.” Daar klonken intussen opgewonden geluiden vandaan. De meisjes keken er vreemd naar.

“Die zijn homo,” legde Mano maar meteen uit.

“O,” klonk 't teleurgesteld uit diverse monden.

“Jullie niet?” vroeg Marilou nu.

“Ik ben bi,” zei ik maar eerlijk, haar lonkend toelachend.

“Ik ook,” zei Mano. “maar meisjes hebben m'n voorkeur.” Hij grijnsde weer vooral naar Barbara, die duidelijk z'n voorkeur had. 't Was een ietwat mollige blondine, met flinke borsten en een uitdagende blik.

Marilou was een brunette, met prachtige, ietwat Indisch aandoende ogen, en een zeer sexy glimlach.

“En jij?” vroeg Sasja aan mij.

“Bij mij.. hebben.. mooie meisjes de voorkeur,” zei ik, en ik keek weer even vluchtig naar Marilou, die zo’n beetje schuin rechts voor me zat (Barbara zat tussen ons in). Ze keek ietwat verlegen naar de grond, waarbij haar sluike lange haar half voor haar gezicht viel.

“Op wat voor types val je dan?” vroeg Sasja weer, die weer naast Marilou, recht t/o mij zat. Mano zat links van me en naast hem Ellen.

“Wil je dat echt weten?” vroeg ik.

“Ja.”

“Waarom?”

“Dáárom.”

“Wat is daar?”

“Gewoon.. daar.. Zeg nou maar gewoon.”

“Waarom?” vroeg ik weer.

“Omdat ze op je valt,” antwoordde Ellen nu giechelend voor haar vriendin. Sasja gaf haar een kwaai duw.

“Onzin,” mompelde ze.

“Weet je wie ik mooi vind?” ging ik nu in op de vraag.

“Nou?” vroeg Ellen.

“Deborah Harry.” De domme wichten wisten niet wie dat was dus ik verklaarde nader dat dat de zangeres Blondie was.

“En jongens? Wie vind je leuk.. hem?” vroeg Ellen en ze wees op Mano.

“Ja.. hij is m’n soulmate,” zei ik en ik omarmde Mano even.

“We love each other,” vulde Mano sloom aan. Hij had kennelijk al te veel wíed en drank op.

“Doen jullie ‘t met elkaar?” vroeg Ellen brutaal.

“We love everybody.. liefde is overal.. we’re all brothers and sisters,” ging Mano weer halfwazig verder, en hij omarmde nu Ellen en trok haar tegen zich aan.

“Hij bedoelt dat ie graag met meer meisjes tegelijk neukt,” zei ik spottend.

“You don’t understand love,” zwijmelde Mano verder.

“Hij heeft te veel stuff op, let maar niet teveel op hem,” excuseerde ik z’n gedrag.

Maar Ellen leunde gelukkig tegen ‘m aan en deelde in de joint van Mano.

“En hoe zit het bij jullie met de liefde?” vroeg ik nu, daarbij weer vooral Marilou aankijkend. Ze bleken alle vier singel, zeiden ze althans. Ze waren hier in elk geval zonder jongens op vakantie.

We kletsten nog wat, over hun vakantie, en ex-vriendjes enzo, tot Nick en Paul tevoorschijn kwamen.

“Hé, jullie moeten niet zo luid praten,” zei Nick, “’t is laat.”

“Moeten jullie zeggen, die geluiden van jullie heeft de hele camping gehoord,” lachte ik. “Maar hé jongens, dit zijn Sasja, Ellen, Marilou en uh...”

“Barbara..” vulde Barbara zelf al aan en ze stond op en stelde zich aan de jongens voor.

Nick en Paul schudden de meiden handjes en kwamen erbij zitten.

“Jullie kunnen echt liever ergens anders gaan kletsen, ’t is veel te laat om hier zo luid te praten,” zei Paul nu echter ook.

“We praten wel zacht,” zei Barbara.

“Ze willen dat jullie oprotten.. ze vallen niet op meisjes,” zei Mano direct.

Paul keek ‘m vermanend aan.

“’t Is toch zo?” ging Mano door.

“Dan hoeven ze nog niet op te rotten,” zei Paul weer.

“Zeg maar eerlijk hoor, dan gaan we wel,” zei Marilou nu.

“Jullie kunnen wel bij ons komen, kletsen we daar verder. We hebben een huisje,” stelde Ellen voor.

“Met jullie vieren?” vroeg ik.

“Ja, en de hond, die is nu alleen thuis, best zielig,” zei Ellen weer.

Mano en ik keken elkaar aan.

“Kun jij nog lopen Mano?” vroeg ik hem.

“Tuurlijk, als ik nog kan neuken kan ik ook lopen,” zei hij sloom, zonder in beweging te komen.

“Ik ga je niet naar huis dragen vannacht hè,” zei ik.

“Nee, hoeft nie..” Mano kwam nu traag overeind en stampte z’n peuk uit, z’n arm nog om Ellen, die gelijk met hem was opgestaan. “Let’s go, girls.. if Nick and Paul don’t mind?”

“Hé, we verstaan Nederlands hoor,” zei Nick.

“These Belgian girls too?” vroeg Mano.

“Ja ja, we spreken ’t niet maar verstaan ’t wel,” lachte Barbara.

“Okay, laten we gaan, naar ’t mooie meisjeshuis,” zei Mano, en hij sloeg z’n andere arm nu om Barbara heen.

“Goed, veel plezier.. En maken jullie niet te veel lawaai vannacht.. àls jullie nog terugkomen vannacht?” vroeg Nick.

“Goed Nick.. “

“Komen jullie niet mee?” vroeg Barbara nog even.

“Ik ben moe,” zei Paul. Nick zei ook te willen slapen.

“Oké, we zien jullie morgen wel,” riep ik na.

Mano was al vooruit gelopen met z’n meisjes.

Terwijl we de camping afliepen probeerde ik de aandacht van Marilou te trekken, want Sasja hing me te veel aan me, wat me tamelijk ergerde. Marilou was beetje verlegen, maar daardoor extra sexy, geheimzinnig en begerenswaardig.

“Gek dat ik jou niet gezien heb vanavond op ’t feest, was je er wel?” vroeg ik haar.

“Ja.. alleen niet de hele tijd. Heb nog met Barbara en m’n hond Tebbie over ’t strand gewandeld.”

Ik vroeg e.e.a. over haar hond, om ’t gesprek op gang te houden, want daar sprak ze graag over merkte ik wel. En ’t was natuurlijk een uitstekende gelegenheid haar voor te stellen hem samen met haar uit te laten. ‘Ik was ook gek op honden’, verzekerde ik haar en ‘ik vond zo’n avondwandeling heerlijk.’

Dat vond ze zowaar goed. Yes!

“Zal ik ook meekomen?” wierp Sasja een domper op m’n vreugd, toen we even later bij ’t huisje aankwamen en de enthousiast springende hond begroetten.

“Als je wil,” zei Marilou bescheiden.

“Als jij wil,” zei Sasja veelbetekenend. Marilou leek in verlegenheid en ik zei:

“Tebbie en ik kunnen Marilou prima beschermen tegen nachtelijk gespuis, nietwaar Teb?” en ik stoeide wat met de drukke hond. ‘t Was een vuilnisbakje, iets tussen een collie en een golden retriever had Marilou me verteld, alleen iets kleiner zag ik nu, dus er zaten wel meer rassen doorheen leek me.

Sasja keek beledigd, maar begreep kennelijk uit Marilou’s blik dat die het ook wel goed vond zo, en met een ietwat snibbig: “Hopelijk ook tegen jezelf,” draaide ze zich om en ging naar binnen naar de anderen. Ze legde zich er kennelijk bij neer dat ik mijn oog duidelijk niet op haar had laten vallen.

Ik keek haar grijnzend na en zei toen tegen Marilou:

“Ik ben niet zo eng als ik eruit zie hoor.”

Marilou lachte. “Ik ook niet hoor.”

“O gelukkig.. ik vond je er al zó eng uitzien,” plaagde ik.

We liepen ’t park uit, een stukje langs de weg en daarna een bospaadje langs ’t park in.

“Vaste route, Tebbie weet ‘m al precies,” lachte Marilou. “alleen zullen we ‘m dit keer maar wat inkorten.”

“Hoe lang loop je meestal dan?”

“Zo’n 3 kwartier.”

“Ik heb de tijd hoor,” zei ik.

Ze keek me verlegen van opzij aan.

“Dat zal Tebbie wel fijn vinden, ze is al zo lang binnen geweest.”

“Ik heb eerlijk gezegd ook nog helemaal geen zin terug te gaan naar die drukke vriendinnen van jou,” slijmde ik. Ze lachte weer.

“Tebbie is ook druk,” zei ze.

“Leuk druk.. die praat niet. En trekt niet zoveel aandacht... niet zo irritant dan.”

“O ..ja.. want ze is gek op aandacht,” lachte Marilou weer.

“Tuurlijk.. van zo’n leuk bazinnetje als jij wil iedereen wel aandacht.”

Ze lachte weer verlegen en ik moest me beheersen m’n handen van haar af te houden.

“Wil jij hem even vasthouden?” vroeg ze.

“Ja, goed,” zei ik en ik pakte de riem van haar over, waarbij ik eventjes met m’n arm voor haar langs ging .

“Hou ‘m goed vast hoor, hij kan soms hard trekken,” zei ze.

“Daar weet ik wel raad mee,” grijnsde ik.

“Ik durf ‘m hier niet los te laten, zeker niet ‘s-nachts. Meestal laat ik hem ‘s-avonds op ‘t strand even los,” zei ze weer.

“Ik snap ‘t.. Loslopende hondjes kunnen gekke dingen doen. Misschien moet je mii ook maar vasthouden, voor ik wegloop,” grinnikte ik. ‘t Klonk flauw, maar ik wist niks beters.

“Als je er maar niet met Tebbie vandoor gaat,” lachte ze echter nog steeds.

“Nee, ik val niet op honden.”

“Dat bedoel ik niet,” lachte ze ook om deze flauwe grap.

We waren bij een open veld aan gekomen en ‘t was er prachtig. We bleven even stilstaan en keken naar de sterrenhemel en halfvolle maan.

“Mooi hier hè..” zuchtte Marilou vol ontzag in de verte starend.

“Zeker.. net als jij..” zei ik en ik draaide me naar haar toe en keek haar aan. Ze keek verlegen terug en wou net haar hoofd wegdraaien, toen ik haar zachtjes bij haar hals pakte en me naar haar toeboog om haar te kussen. Ze maakte zich echter ietsje los en zei:

“Heb je Tebbie goed vast?”

“Ja, tuurlijk, net zo goed als jou,” zei ik, en nu liet ze zich kussen.

Ze zoende zalig zacht, teder en liet toch toe dat ik wat steviger begon te zoenen en m'n tong dieper bij haar naar binnenstak. Ik voelde tintelingen door m'n hele lijf..

Na een paar minuten zo zoenen liet ik haar los, omdat Tebbie zat te trekken.

"Is hier ergens een bankje ofzo, dat je weet?" vroeg ik Marilou.

"Verderop geloof ik," zei ze.

We liepen verder en vonden inderdaad een bankje, waar we heerlijk verder vreeën, na Tebbie aan de leuning vastbonden te hebben.

Ik ging voorzichtig wat verder en ze liet alles boven de gordel toe, tot zelfs onder haar bloes. Ik mocht ook over haar kont strelen, maar als ik de binnenkant van haar dijen naderde deed ze toch wat afwerend. Ik paste dus ook wel op om niet in haar broek te tasten. Ik hield 't bij haar heupen, zijer, rug en beetje haar billen, over de kleren. Dit ook om mezelf te beschermen, want ik wilde niet te hitsig worden.

"Zullen ze zich niet afvragen waar we blijven?" vroeg ik na een poosje.

"Mogelijk.. Misschien moeten we teruggaan voor ze ons bij de politie als vermist opgeven," grinnikte Marilou.

Ik lachte. "Je bent echt een leuk meisjes Marilou, niet alleen mooi.. ik mag je wel," zei ik oprecht. Volgens mij bloosde ze.

Ze riep gauw Tebbie om afleiding te zoeken en maakte hem los.

Ik was echt wel een beetje weg van haar, niet eens puur seksueel. Ze had iets. Echt heel wat beter dan Stefanie. Ik was wel gelijk ook bang haar te kunnen kwetsen, en wist niet zo goed wat ik moest doen, hoe ver ik kon gaan enzo. Ik wilde geen verwachtingen wekken.

Ik dacht er maar niet teveel over, ik zou wel zien.

We liepen zwijgend terug, af en toe lachend om de malle Tebbie, die overal op afstoof. Ineens had ik 't niet meer en wou haar toch dolgraag neuken. Maar ik realiseerde me tot m'n schrik dat ik geen condooms bij me had, die lagen thuis. Ik had nl. toen we thuis kwamen een andere (lange) broek aangedaan, daar het begon af te koelen, en was vergeten een condoom in m'n zak te doen.

Mano had allicht wel een paar bij zich, bedacht ik me echter en toen we bijna thuis waren kon ik me niet meer inhouden. Ik zoende haar weer toen we bij het tuinhokje aankwamen, en vroeg toen zacht: "Wil je met me naar bed, Marilou?"

Ze keek enigszins geschrokken en leek van haar stuk gebracht.

"Je mag nee zeggen hoor," zei ik, lief glimlachend.

"Ik .. uh.. weet niet," stotterde ze. "Misschien."

"Kom, laten we maar naar binnen gaan." Tebbie was ook alweer aan 't trekken en doen, dus rustig zoenen ging toch niet.

In de woonkamer zaten Sasja en Ellen.

“Waar is Mano?” vroeg ik.

“Wat denk je..?” zei Ellen sarcastisch. “Die ligt met Barbara te wippen in de slaapkamer.”

Ik baalde, kon ik ‘m nog niet naar condooms vragen. Maar goed, ‘t kon wachten.

We gingen op de bank zitten. Tebbie sprong enthousiast om me heen. Nog niet genoeg energie verloren kennelijk.

“Hij vindt je aardig,” lachte Marilou.

“Ben ik ook.”

“Jullie bleven wel lang weg zeg,” zei Ellen spottend.

“We wilden jullie niet tot last zijn,” zei ik.

“En je bent Marilou niet tot last zeker,” smaalde Ellen weer, ons onderzoekend aankijkend.

“Was ik lastig Marilou?” vroeg ik.

“Beetje maar,” lachte ze. Ik omarmde haar en zoende haar even, om de andere dames duidelijk te maken dat hun kans verkeken was.

“We zien ‘t,” lachte Sasja. Kennelijk accepteerde ze haar lot. Ze bood ons wat te drinken aan.

We namen een colaatje. Ik zat op hete kolen. Hoe kreeg ik Marilou de slaapkamer in? Ach.. gewoon vragen maar, dus ik fluisterde in haar oor: “Mag ik je slaapkamer zien?”

“Waarom?” vroeg ze hardop.

Ik fluisterde weer: “Ik wil je borstjes zien.”

Ze leek weer in verlegenheid. Was ik te ver gegaan?

“Even naar de wc,” zei ze, en ze stond op en liep de kamer uit.

“Je krijgt haar echt ‘t bed niet in, vergeet dat maar,” zei Sasja brutaal, toen ze weg was.

“Denk je dat ik daar op uit ben?”

“Tuurlijk, dat zijn alle jongens, homo, bi, of hetero.”

“Ze is gewoon een stuk.

“Zie je wel..”

“Wat zie je wel? Ik kan best zonder seks hoor,” mopperde ik.

Sasja kwam naast me zitten en fluisterde opeens in m’n oor:

“Als zij je probleem niet kan oplossen kan ik ‘t wel hoor.”

“Volgens mij heb jij zelf een probleem,” zei ik meewarig en ik duwde haar weg.

Op dat moment kwam Marilou weer binnen.

“Ik moet ook effe naar de wc, waar is die?” vroeg ik. Marilou wees hem me. Toen ze de woonkamerdeur achter me dichtdeed liep ik eerst langs de slaapkamertjes en luisterde waar Mano zat. Ik moest echt tijdig condooms hebben.. ik had geen idee hoe lang hij nog bezig zou blijven. Ik hoorde al gauw in één van de kamers zijn gekreun. Ik klopte op de deur.

“Mano!” riep ik zachtjes.

“Wat nou weer? Donder op Rob!” klonk Mano’s stem geërgerd.

“Please, kom effe,” riep ik weer. Even later ging de deur op een kier open en Mano stond halfnaakt, chagrijnig voor de deur.

“Sorry dat ik je stoort, maar heb je een kapotje voor me?” vroeg ik zacht, opdat Barbara ’t niet hoorde.

Mano liet een geërgerde brom horen maar liep toen naar z’n kleren. Hij duwde me even later met een condoom weer bij de deur weg en sloot ’m haastig achter me.

Ik ging opgelucht pissen en liep daarna weer terug naar de woonkamer. Ik nam weer naast Marilou plaats. Na wat kletsen en knuffelen fluisterde ik in haar oor:

“Er is nog een kamertje vrij zag ik net.”

Ze giechelde ten antwoord. Maar even later stond ze toch op en wenkte me mee te komen.

Had ze rijp beraad gehad met haar vriendinnen? Maakt niet uit, ik aarzelde uiteraard niet en volgde haar naar haar (?) kamer.

’t Was een vrij klein kamertje, met een stapelbed.

“Dit is mijn bed,” zei ze op ’t bovenste bed wijzend.

“Gelukkig heb ik geen hoogtevrees,” zei ik. Ik tilde haar op het bed, waarop ze weer flink begon te giechelen. Toen ze op de rand van ’t bed zat keek ze op me neer en riep plagerig:

“Kun je erop komen, of moet ik je helpen?”

“Ik kom er wel op,” zei ik, terwijl ik voor haar stond en op de rand van het onderste bed ging staan om bij haar op (bijna) ooghoogte te komen. Ik kuste haar even, en toen kroop ze verder naar achter.

“Kom dan,” zei ze. Ik klauterde naar haar toe en terwijl ze achteruit tegen de muur leunde, boog ik over haar heen en kuste haar. Ik duwde haar opzij, languit op bed en dook weer op haar om zo een poosje lekker met haar te vrijen. Langzaam bij beetje kreeg ik haar kleren uit, en toen we beide alles uit hadden kroop ik tussen haar benen.

Ze was nog een beetje gespannen, dus ik deed nog rustig aan. Ik zoende en streelde haar mooie slanke lijf, en vingerde haar zacht. Ze begon hierop zachtjes te hijgen, dus ik zat kennelijk goed. Ik hijgde zelf ook, zo geil maakte ze me, en was bang al klaar te komen voor ik in haar zat. Gelukkig zei ze zowaar uit zichzelf even later: “neuk me”. Dus ik deed m’n condoom om en neukte haar. M’n zelfbeheersing liet ik nu helemaal los en ik neukte al gauw flink hard en snel.. ’t Bed kraakte luid. Marilou leek zich er niet aan te storen en kreunde genotzuchtig, haar ogen half gesloten... Ze had een lekker nauw kutje, maar wel nat. Een poesje voelde toch altijd nog net iets lekkerder dan een

kontgat... Het was zo stimulerend, dat ik te gauw klaarkwam natuurlijk weer. Maar Marilou zei dat ze 't heerlijk vond, en nog nooit zo lekker gevreeën had.

We bleven wel een half uur nadoezelen en kletsen.

Toen bonsde Mano op de deur dat ie naar huis wou, of wou blijven slapen daar, want de meiden wilden gaan slapen.

“Oké, ik kom zo!” riep ik. Ik kuste Marilou nog even, en overlegde wanneer ik haar weer zou zien.

“Je mag ook mee komen naar onze tent, denk dat die wel droog is,” nodigde ik haar uit.

Ze aarzelde. “Ik weet niet. Liever niet, denk ik,” zei ze toen.

Ik wou haar niets opdringen, dus vroeg niet verder.

We kleedden ons aan.

Mano stond ongeduldig voor de deur toen we eruit kwamen.

“Eén van ons kan hier wel slapen zeggen de meiden, maar beide is te krap,” zei hij.

“Blijf jij maar lekker hier joh, ik red me wel alleen,” zei ik.

“Gaat Marilou niet met je mee?”

Ik keek haar weer aan. Ze keek naar haar vriendinnen, die ook in de gang waren komen staan.

“Niet alleen,” zei ze. Dat kon ik me wel voorstellen.

“Zal ik meekomen dan?” vroeg Sasja.

O nee, dat niet!

“Ik slaap wel met Marilou dan, dus moet jij alleen slapen,” zei ik snel tegen haar.

“Ik blijf toch liever hier,” zei Marilou toen, “kunnen we morgen niks afspreken?” Ze keek me afwachtend aan.

“Tuurlijk, da's ook goed. Ik kom morgen anders wel hierheen, begin van de middag ofzo, kunnen we misschien samen naar 't strand gaan.”

Dat spraken we af. Mano liep nog wel met me mee naar buiten en herinnerde me eraan morgen condooms mee te nemen. Hij redde 't waarschijnlijk net vanavond, al hadden de meiden waarschijnlijk ook wel wat in huis vermoedde hij.

“Oké, maar maak 't niet te bond hè, ik wil morgen nog wel wat aan je hebben,” zei ik met een knipoog.

We zoenden elkaar gedag en ik liep in m'n eentje terug naar m'n autootje op de camping. In de tent van Paul en Nick was 't doodstil. Ik douchte nog snel even en viel daarna als een blok in slaap. 't Was geloof ik al iets van half 5 in de ochtend.

Do 21 juli

De volgende dag (of zelfde eigenlijk dus) maakten Paul en Nick me al een uur of 12 wakker. Ik riep slaperig nog even te blijven liggen, zij konden wel naar 't strand gaan ofzo.

Ze vroegen waar Mano was (nadat ze door 't raam geconstateerd hadden dat die niet naast me lag).

“Bij de meiden, op de camping hiernaast.”

“En jij niet?” vroeg Paul.

“Zowaar.”

Ik legde uit dat ik afgesproken had daar straks heen te gaan. De jongens zeiden wel met z'n tweetjes naar 't strand te gaan en boodschappen halen, en zagen ons dan hopelijk met 't avondeten hier. Ze klonken duidelijk teleurgesteld, dus ik beloofde voor etenstijd terug te zijn. We moesten toch bijtijds eten om op tijd naar 't concert in Knokke te gaan die avond.

Een uur later werd ik alweer gewekt, nu door Alex en Tim, die ons riepen.

Slaperig stak ik m'n hoofd uit 't raam.

“Ze zijn allemaal weg,” riep ik.

“Wat heb jij vannacht uitgespookt, dat je niet meebent.. is Mano ook weg?” vroeg Alex.

“Ja, ik.. nou.. een heel verhaal, laat me alsjeblieft slapen.”

“Blijf je hier in je uppie? We kunnen wel even wachten, kom je straks met ons mee naar zee,” hield Alex aan.

Ik was nu al zo ver wakker dat ik waarschijnlijk toch niet meer kon slapen. Dus ik zou zo maar opstaan en naar de meiden gaan. Dat kon ik natuurlijk niet tegen de jongens zeggen, dus ik verzon snel:

“Ik heb al wat afgesproken. Maar waar zitten jullie, misschien komen we nog..”

Ze gaven een plek aan waar ze ongeveer zouden gaan zitten als er nog ruimte was. Zo wist ik, als ik nog met de meiden naar 't strand zou gaan, waar we niet moesten gaan zitten 😊.

Toen ze allemaal vertrokken waren stond ik op en ging ik naar Mano en de meiden. Die waren ook net op.

Ik ging weer met Marilou met de hond wandelen, en onderweg vreeën we natuurlijk weer heerlijk.

Teruggekomen vroeg ik de meiden of ze megingen naar 't strand. Maar ze moesten nog boodschappen doen. Ellen stelde voor in tweeën te splitsen, 2 naar 't strand, de andere 2 boodschappen, maar ze kregen bijna ruzie wie wat ging doen, dus toen zei Mano:

“Gaan jullie nou lekker allemaal boodschappen doen, wij moeten toch weer vroeg terug zijn i.v.m. het concert vanavond.”

Hij had duidelijk alweer genoeg van de meiden, zo goed kende ik 'm inmiddels wel. Ik was wel graag met Marilou naar 't strand gegaan, en even twijfelde of ik mee zou gaan boodschappen doen. Maar ik wilde ook bij Mano zijn, had 'm gemist, en stel dat we toch 't groepje van Alex zouden

tegenkomen.. 't was beter als we dan zonder meiden waren. Dus we namen na nog wat drinken en kletsen afscheid en gingen uiteen.

62. Vlaams genot

Do. 21 juli 83

Ik sprak met Marilou af dat ik de volgende middag tegen 2 uur bij hen zou komen. Mano wist nog niet of ie meekwam zei hij tot Barabara's teleurstelling. En Ellen keek ook sip. Had ie daar toch ook wat mee gehad?

Tegen een uur of 4 liep ik met Mano naar 't strand, waar we gelukkig vrij snel 't groepje van Alex vonden. Nick en Paul zagen we niet. De anderen hadden hen ook niet gezien. Waarschijnlijk waren ze boodschappen doen en gelijk nog even in Knokke gebleven. Ze wilden 't stadje nog bekijken hadden ze gezegd. Ik eigenlijk ook.. maar ja, ik keek ook graag meiden 😊.

Onderweg had ik met Mano over zijn nacht gekletst. Hij had ze allemaal gehad, behalve 'mijn meisje', daar was ie van afgebleven, zelfs als ze hem gewild had, garandeerde hij me.

Mano was wel wat chagrijnig. Hij had een lange wilde nacht gehad, en nauwelijks slaap. 3 Meiden bezighouden, waarvan 2 gelijktijdig (Sasja en Ellen)... Hij had z'n portie meisjes goed ingehaald!

We bleven tot half 6 op 't strand.

Om 6 uur waren we terug bij de tent. Paul en Nick waren er ook net. Ze hadden een supermiddag gehad, want.. ze hadden een gaycafé ontdekt en daar 2 leuke jongens ontmoet! Ze baalden dan ook dat we die avond 't concert hadden, maar ja, dat ging toch voor. Ze hadden de volgende avond bij 't café met ze afgesproken, en gezegd dat wij misschien ook kwamen dan.

Ik wilde echter ook m'n 'date' met Marilou niet missen, dus twijfelde nog. Mano ging liever naar 't gaycafé zei hij.

Maar goed, eerst 't concert.

We gingen samen met Jeroen en Tanja.

't Was geweldig. 't Was buiten, en 't was nog steeds prachtig weer. Sommige bands waren wat minder, maar Plastic Bertrand was super. Ik had me flink punky uitgedost, maar dat viel niet op tussen de vele andere punkers daar. Tijdens 't optreden van Plastic Bertrand stonden we tamelijk vooraan en daar was 't een gedrang van jewelste. Dus drong ik maar lekker tegen Mano aan, intussen geilend op Plastic Bertrand. Na afloop had ik zo'n stijve, dat ik Mano één van de gore toilethokjes introk en me daar verder op hem uitleefde.

Mano had wel een paar meiden op 't oog, maar ik wist hem te beletten erop af te gaan. Voorlopig genoeg meiden gehad!

We gingen gelijk na 't concert naar de camping en lagen een uur of 2 in bed.

Vr. 22 juli

De volgende dag haalden we de meiden om 2 uur op, zoals afgesproken en gingen met hen naar 't strand. Paul en Nick gingen ook mee.

Ik genoot van de mooie Marilou, die wel erg verliefd op me leek.

Ik ging nog een stukje met haar en Tebbie wandelen, die ze dit keer meegenomen had, al mocht dat niet overdag. We wandelden door de duinen en een verder gelegen stuk strand waar niet veel mensen lagen. Ik vond 't wel moeilijk haar uit te leggen dat ze niet meer dan een vakantieflirt voor me was, en dat deed ik dan ook maar niet. Wel vertelde ik haar van onze plannen naar 't gaycafé te gaan in Knokke die avond.

“Ik had gehoopt dat je je laatste vakantiedag hier met mij zou willen doorbrengen, maar begrijp 't wel als je liever andere dingen doet,” zei ze wat zielig.

“Ik weet 't niet Marilou, ik wil ook bij jou zijn. Ik wil allebei.”

We kletsten er nog even over, en ik zei uiteindelijk dat ik liever met haar en Tebbie op 't strand ging wandelen. En dat meende ik ook, hoe graag ik Knokke ook had willen bezoeken.

Ze was blij.

Terug bij de anderen overlegde ik erover met Mano.

“Kom je niet mee naar Knokke? Je vriendinnen wel,” zei Mano toen tegen Marilou.

Dat hadden ze zojuist afgesproken. De meiden wilden wel es een gaycafé van binnen zien, en daarna konden we misschien nog naar wat leuke tenten die zij kenden gaan.

Daar had Marilou ook wel oren naar, dus, helaas voor Tebbie, zo werd besloten.

We haalden ze die avond al om 7 uur op, want Paul en Nick hadden om half 8 met hun vriendjes afgesproken. We gingen met 3 auto's voor 't geval we zouden splitsen. De tent was weer droog, dus we hadden ons beddengoed enzo weer in de tent gelegd.

De pest jongens waren niet meer geweest trouwens, noch politie, i.v.m. 't aftuigen van de 2 jongens enzo, dus waarschijnlijk zouden we daar geen last meer van hebben. Onze beide burens hadden bovendien beloofd de tijd dat ze er waren een oogje in 't zeil te houden.

De jongens waarmee Paul en Nick hadden afgesproken waren niet onaardig, zowel kwa doen als uiterlijk. De vier gingen echter zo in elkaar op, dat wij ons al gauw buitengesloten voelden. Verder zat er niet veel bijzonders in 't café, dus we hadden er genoeg van en besloten met de meiden naar een andere tent te gaan.

Maar laten er nou net op dat moment 2 onwijs knappe jongens binnenkomen (samen met twee minder knappen). Dus Mano ging weer zitten en keek met open mond naar 't stel.

“Kunnen we nog effe blijven?” vroeg hij ons. Ik had ook goedkeurend naar 't stel gekeken en zei: “Graag.. maarre.. Mano, ga ervan uit dat zulke schoonheden bezet zijn.”

Het was niet duidelijk wie bij wie hoorde, of ze überhaupt bij elkaar 'hoorden', en zo ja, of ze van die types waren die er nog wel wat bij lustten. Ze gingen aan een tafeltje niet ver van de onze zitten.

De meiden keken geamuseerd toe hoe wij geboeid naar de jongens staarden en vooral Mano van alles deed om hun aandacht te trekken. Alleen Marilou leek 't niet echt leuk te vinden.

“Eventjes nog, dan gaan we ergens anders heen oké?” zei ik liefjes tegen haar. Ze knikte.

Mano hield 't niet meer uit en stond op, onafgebroken richting de schoonheden kijkend. Die ging ook altijd recht op z'n doel (waarheen z'n pik wees) af. Hij vroeg ons wat we wilden drinken en liep met een omweg naar de bar. Langs 't tafeltje gekomen van de mooie jongens struikelde hij 'per ongeluk' over een tas van iemand die pal achter ze zat, verloor z'n evenwicht en viel 'toevallig' in de richting van één van de stukken.

Ik zag 'm z'n excuus maken, heel overdreven, met z'n uiterst charmante glimlach, en aan de praat raken. Hoppa, meteen beet. Hij wees onze kant op en kletste weer verder. Ik keek op 't moment dat de jongens onze kant op keken op m'n verleidelijkst, maar ook weer niet al te geïnteresseerd, en probeerde daarna niet meer hun kant op te kijken. Ik focuste me op de meiden, en probeerde me nog op hun gesprekken te concentreren. Dat lukte niet erg, en ik kon niet laten toch steeds even richting de stukken te blikken. Mano was inmiddels doorgelopen naar de bar.

Pas een kwartier later ofzo kwam hij terug met de drankjes. Hij bleek daarvoor reeds drankjes bij 't tafeltje van de jongens te hebben gebracht, en verklaarde nu doodleuk aan mij dat ie bij hen ging zitten.

“En ik dan?” vroeg ik.

“Geen plaats meer.. maar ik regel wel wat, wees gerust,” zei Mano.

“Heb je hen getracteerd?”

“Nee, alleen drankjes gehaald, ik zei dat ik toch ging halen dus gelijk voor hen wat mee te kunnen nemen, hoefden ze niet ook een uur voor de drukke bar te wachten.”

Slim. Ik bleef dus met de 4 meiden achter en probeerde me weer op de gesprekken met hen te concentreren. Maar m'n hoofd was bij Mano en de 2 knapperds.

“Als je wil dat wij weggaan gaan we wel hoor,” zei Ellen op gegeven moment, nadat ze me natuurlijk de zoveelste keer richting de boys had zien blikken.

“Oo.. uh.. nee, blijf gerust,” zei ik afwezig.

“Wat heb je liever, 4 meiden of 1 jongen?” vroeg Barbara brutaal.

Ik keek haar een beetje spottend aan en zei:

“Hangt ervan af hoe knap en leuk ze zijn.”

“Dat zijn wij alle vier toch heel erg,” slijmde ze door.

“Sorry, jullie zijn leuke meiden, maar ik val echt alleen op Marilou,” zei ik met een smile naar Marilou.

Die keek verlegen terug.

“Wat heb je nou precies met Mano?” wilde Ellen weten.

“Soulmates, zei ik toch.”

“En seksmates?” vroeg ze weer.

“Soulmates houdt alles in, ook seks dus,” zei ik maar eerlijk.

“En jullie laten elkaar gewoon vreemdgaan?” vroeg Marilou nu.

“Vrijheid hoort ook bij echte vriendschap. Iemand vastbinden of van alles verbieden vind ik niet erg liefdevol.”

“Maar als je van elkaar houdt wil je toch geen ander meer?” zei Marilou weer.

“Liefde deel ik alleen met Mano.. maar seks, tja... we zijn niet monogaam.. da's iets voor papegaaien. Mensen stammen af van apen en die zijn polygaam.” Ik voelde me wel flauw dat ik met zulke slappe excuses aan kwam zetten.

“Vind je 't niet vies, als hij net met een ander heeft gezoend en alles, om dan weer intiem te zijn?” vroeg Marilou door.

“Daarvoor zijn douches en tandenborstels uitgevonden.”

“Ik... ik beteken niks voor jou hè.. ik bedoel, als je morgen naar huis gaat ben je me alweer vergeten,” zei Marilou zacht.

“Tuurlijk niet, ik vergeet je nooit. Ik wil je zeker ook nog wel es zien als jij dat ook wil. Ik ben echt niet gevoelloos als je dat denkt,” zei ik, een arm om haar heenslaand, om te laten zien dat ik 't meende.

“Ik kan dat niet.. Ik bedoel, jou delen of mezelf delen. Ik kan maar op één tegelijk verliefd zijn.”

“Dat begrijp ik Marilou. Ik begrijp 't als je me een rare jongen vindt. Ik zeg je alleen eerlijk hoe ik ben en denk en voel.”

“Je bent me al vergeten als je een knappe jongen ziet,” zei ze sarcastisch.

Ik slikte even. Ze had gelijk natuurlijk. Ik was gewoon een viezerik die alleen maar aan seks dacht. Wat voelde ik me een lul. Had ik allemaal lieve dingetjes tegen haar gezegd.. maar wat meende ik ervan?

“Liefde is misschien ook maar een illusie,” begon ik wijfelend. “Ik geloof dat mensen, mannen zeker, niet echt weten wat dat is.. dieren zijn trouw, eerlijk en liefdevol.. maar mensen..” Ik voelde hoe stom dit allemaal klonk. 't Was echt stom gelul.

“Nou ja, eerlijk ben jij in elk geval wel,” zei Marilou nu dan ook tamelijk kwaad.. “Maar ik geloof dat ik toch ietsje anders in elkaar zit dan jij Rob. En trouwens, we horen hier helemaal niet thuis, zullen wij maar es ergens anders heen gaan meiden?”

Ik stond met m'n mond vol tanden. Ze had gewoon gelijk, wat moest ik zeggen?

“Lijkt me een goed idee,” zei Ellen. “ga je nog mee Rob om je harem aan te vullen, of begin je liever een gay-harem?”

Die zat. Ik schaamde me dood.

“Sorry Marlilou, ik snap dat je boos bent.. maar ik vind je echt leuk, dat meende ik echt, dat moet je geloven. Het was geweldig met jou, maar ik snap ’t dat je genoeg van me hebt.”

“Jij toch van mij.. doe nou niet zo hypocriet, daar kan ik echt niet tegen. Ik hou ’t er maar op dat je gewoon homo bent, dan voel ik me niet totaal afgedankt,” zei Marilou, nog steeds tamelijk pissed, en ze gooide geld op tafel voor de drankjes. “Geef maar aan Mano terug,” zei ze erbij.

“Ben je mal, wij tracteerden. Neem alsjeblieft terug,” zei ik, het geld aan haar aanreikend. Ze weigerde maar Barbara pakte het aan.

“Da’s wel ’t minst inderdaad, hier Marilou,” zei ze.

Die was al weggelopen, en de anderen liepen achter haar aan, met nog een kort gedagje naar Paul en Nick. Mano was al helemaal in trance met één van de stukken in gesprek, dus die zag de meiden amper. Hij riep ze pas gedag toen ze al bijna de bar uit waren.

Ik was te overdonderd om nog enige zinnige actie te bedenken en liet de meiden vertrekken.

Paul en Nick hadden amper iets van de hele toestand gemerkt, zo zaten ze met hun vriendjes te kletsen, aan ’t tafeltje achter me. Pas toen de meiden de deur uit waren draaide Paul zich naar me om en vroeg:

“Waren ze boos? Heb je ze weggejaagd?”

Ik zat nog steeds tamelijk verbouwereerd de meiden na te staren, toen ze langs ’t raam voor liepen, zonder nog een blik naar binnen te werpen.

“Ja, nogal,” kon ik alleen maar uitbrengen.

“Met meisjes moet je tactvol omgaan,” zei één van de vrienden van Paul en Nick, die zich had voorgesteld als Pieter. De andere heette André. ’t Waren ook Vlamen.

Ik dronk uit wanhoop de rest van het glas sherry van Sasja leeg. Toch zonde te laten staan.

“Niet getreurd Rob, je hebt zo weer beet,” troostte Nick me en hij wees achter me. Ik had me naar hen omgedraaid, en zo niet gezien dat vanaf het tafeltjes van Mano 2 van de jongens naar me toe waren gekomen. Ik draaide me vlug om en zag de ene knappe jongen met één van de minder knappe voor me staan.

“Hoi, we zagen dat hier wat plaats vrijkwam, en aangezien ’t bij ons nogal vol is wouden we vragen of we hier mogen zitten,” zei de minst knappe. Die was ook iets ouder, jaar of 30 schatte ik. De knappe schatte ik iets van vier/vijfentwintig.

“Tuurlijk,” zei ik opgewekt, met een extra glimlach naar de knapperd. Mano had de goeie naar me toegestuurd, hij wist wel wat mijn typ was, en waarschijnlijk vond hij de andere leuker. Die was ook knap, maar dit was echt een stuk. Donkerbruin golvend haar, blauwe ogen, een wipneusje en leuk rond kinnetje.. En als hij lachte had ie kuiltjes in de wangen, dan was ie helemaal aantrekkelijk. Hij

bewoog ook sensueel. Ik kon m'n ogen niet van 'm afhouden. Hij stelde zich voor als Jean, de ander heette Guus. 't Waren ook Vlamen, maar hun accent stootte me niet eens af, bij Jean in elk geval niet, al vond ik Vlaams niet bepaald een stoere taal. Ze kwamen tegenover me zitten

"Gaan jullie met elkaar, zijn jullie een stel?" vroeg ik 't tweetal na wat kletsen.

Ze keken elkaar lachend aan.

"Soms," zei Jean.

"'t Is wat je onder een stel verstaat," zei Guus. Alles in 't Vlaams dus hè, maar ik schrijf 't in 't Nederlands. Normaal knapte ik af op 't Vlaams, ik vond 't maar een babytaaltje, maar uit Jean's mond klonk 't schattig, sexy schattig dan.

Ik dacht even na, en antwoordde toen:

"Met wie je de meeste nachten slaapt."

"Dan zijn we wel een stelletje, in elk geval de afgelopen week, mm.." zei Guus, Jean lief aankijkend. Die knikte.

"En u?" (sorry, ik gooi toch wat Vlaams ertussendoor, 't komt weer boven als ik eraan terugdenk😊), vroeg Guus.

"Ja, wij ook. Mano en ik, al slaap ik de laatste maanden meestal alleen," zei ik zielig.

Ik vertelde van onze 'scheiding' door Mano's dienstplicht.

"Dat is spijtig.. en hebt ge niemand anders dan.." vroeg Guus nieuwsgierig.

"De poes.. en nou ja.. af en toe een scharrel."

"Zo iemand als jij ligt toch niet alléén in bed," zei Jean nu, waarbij hij me heerlijk ondeugend aankeek. Hij zat recht tegenover me, Guus ernaast, dus ik had goed zicht op z'n knappe toetje.

"Soms toch."

"De gedachte om alleen te slapen alleen al maakte me ziek," zei Jean overdreven medelijdend.

"Is hier veel keus dan.. 't lijkt me hier zo'n boerengemeenschap," grinnikte ik.

"Dat valt mee," lachte Jean. Ik vroeg hem e.e.a. over de homogemeenschap hier in Vlaanderen. Zij kwamen uit Gent, en vierden hier ook vakantie in de buurt. Het ging er allemaal wat 'ondergronds' aan toe dan in Middenstad, zo vertelden ze, maar er was toch wel een grote gayscene in en om Gent.

Ineens viel me op dat Guus een trouwring droeg. Ik vroeg hem ernaar.

"Ja, ik ben getrouwd," antwoordde hij doodleuk.

"En weet je vrouw van je.. uh..aard.." vroeg ik voorzichtig.

"Ja.. ze weet er alles van. Ze wil altijd precies weten wat ik allemaal doe. Ik hou niets voor haar verborgen, hè Jean?" zei Guus met een knipoog naar Jean.

“Helaas niet nee.. Ik kan daar niet veilig op bezoek komen. Dan begint ie uitvoerig te vertellen wat we afgelopen nacht gedaan hebben.. O, mits de kindertjes al op bed liggen natuurlijk,” zei Jean. Guus bleek 2 zoontjes te hebben, van 2 en 4 jaar oud.

“Durf je nog wel bij ‘m op bezoek te komen dan?” vroeg ik Jean.

“O, hij komt graag, hij vindt ‘t alleen maar leuk om mee te vertellen, nietwaar Jean?” antwoordde Guus voor hem.

Jean grijnsde geheimzinnig.

“Vertel mij ook es wat...” vroeg ik gretig.

“Wil je dat echt horen? ‘t Zijn vieze verhalen hoor,” lachte Guus.

“Ik ben wel wat gewend,” zei ik. Jean boog zich nu naar me toe en zei zacht:

“Heb je wel es een vuist in uw achterste gehad dan?”

“Nee..” Ik keek hem nieuwsgierig lachend aan. “maar vertel..”

Jean ging weer naar achter zitten en keek naar Guus. “Vertel jij maar,” zei hij.

Nu boog Guus zich wat naar me toe en zei zacht:

“We steken ‘m er zo diep in dat de stront eruit komt lopen.”

Ze keken me grijnzend aan na deze openbaring, waarschijnlijk een blik vol walging verwachtend. Maar ik raakte opgewonden van het verhaal, en hoe ze me aankeken, dus wilde meer horen.

“Is dat alles?” vroeg ik dan ook uitdagend.

“Tuurlijk niet, daarna likken we elkaars reet schoon niet Guuske?” grijnsde Jean

“O..ja, en hij heeft me toch een lekker kontje Rob, dat wil je niet weten,” vulde Guus aan.

“Dat wil ik best weten,” zei ik flirterig tegen Jean.

“Hij wil graag dat ik bovenop z’n hoofd zit zodat ie m’n kont goed kan likken,” ging Jean ongegeneerd door. Wie had dit verwacht van die ‘zoete’ Belgen!

“Tuurlijk, lekker met m’n neus tussen z’n ballen..” zei Guus weer.

“Hou nu maar op, ik ben bang dat ik een heel erg stijve begin te krijgen,” lachte ik.

“Wil je ook op zijn hoofd zitten dan.. of liever mijn ballen opeten?” vroeg Jean nu recht op de man af.

“Geef me jouw ballen maar,” zei ik gulzig.

“Ik geef ze niet zomaar weg..”

“Wat wil je ervoor dan?”

Hij boog weer naar me toe en zei:

“Dat je Guusje ook een pleziertje doet.”

O, zo deden ze dat. Guus gebruikte Jean om jonge jongens te versieren. Ik keek Guus beetje spottend aan en zei:

“Ben ik niet wat jong voor jou?”

“Dit is de deal die we je bieden, take it or leave it,” zei hij vastberaden.

Ik keek weer smachtend naar Jean. Wat een lekker ding.. daar had ik alles voor over dacht ik. Maar Guus.. kon ik 't daarmee?

“Als ik eerst jou mag,” zei ik toen tegen Jean.

“Guus is goed in voorspelen hoor,” zei Jean met een grijns.

“Ben bang dat dan m'n eetlust bederft,” zei ik bot.

“Hé, dat poepverhaal was overdreven hoor,” lachte Jean.

“Ik vond 't geil.. jouw poep lust ik wel,” zei ik uitdagend, intussen een voet langs z'n onderbeen strijkend.

“Oké, je mag mij eerst, als je belooft.. zweert, daarna ook Guus te plezieren.”

“Oké, beloofd! Wanneer beginnen we? En waar? Ik wil jou nu wel al in de auto ofzo..” begon ik enthousiast.

“Hé, kalm aan zeg.. laten we de atuo maar netjes houden, kom maar mee naar ons hotel, als je wil,” zei Guus nu.

“Hebben jullie 1 hotelkamer samen?” vroeg ik. Dat bleek zo te zijn.

“Dus jij kijkt toe,” zei ik tegen Guus.

“Eerst ik, dan Jean ja,” antwoordde hij.

“Dan kan ik 't niet,” zei ik zielig.

“Take it or leave it,” kwam Guus weer met z'n leus.

“Oké, maar geen trio,” zei ik.

“Nee, dat doen we niet,” zei Jean geruststellend.

“Zullen we gaan dan?” vroeg ik ongeduldig. Guus ging even met de anderen overleggen.

Die sliepen in het zelfde hotel, hadden een kamer naast hen. Mano kwam na 't overleg naar mij toe.

“We gaan met z'n allen naar hun hotel over een kwartiertje oké?” zei hij.

“Moet jij ze ook allebei nemen,” vroeg ik hem zacht.

“Ik krijg de 2e er gratis bij,” grijnsde Mano. Hij had er schijnbaar weinig moeite mee.

“Hij is wel wat dikbuikig,” zei ik met een schuine blik naar de minst knappe tafelgenoot van Mano.

“Ogen dicht, verstand op 0.. lukt altijd,” grijnsde Mano weer.

We overlegden nog even met Nick en Paul. Die gingen met hun auto naar 't huis van één van de vrienden, die daar ergens in de buurt woonde. En ze bleven daar waarschijnlijk die nacht slapen.

We spraken uiterlijk om 12 uur de volgende dag op de camping af, daar we er om 2 uur weg moesten zijn.

“Doen jullie dit vaker zo...samen iemand delen?” vroeg ik, toen ik nog even met Jean en Guus aan ons tafeltje zat.

“Soms,” grijnsde Jean vaag.

“En zij ook?” Ik wees op de andere jongens, die nog met Mano aan 't andere tafeltje zaten.

“Als ze toevallig iemand tegen komen die ze allebei leuk vinden,” zei Guus.

“En jullie onderling?”

“Niet te persoonlijk worden hè Rob..” grinnikte Jean. Vervolgens riep ie achterom: “Zullen we maar es gaan jongens!”

Dat deden we. Guus en Jean reden met mij mee, Mano reed met de andere twee in hun auto mee.

Die heetten overigens Kris en Yves. Yves was 't stuk. Blonde krulletjes, bruine ogen, zeer sportief gebouwd, lekker gebruind, en met haast net zo'n sexy lach als Jean. Jean was trouwens ook aardig gespierd en gebruind. Dat kreeg ik pas goed te zien toen we op de hotelkamer aankwamen en hij zich al spoedig begon uit te kleden, terwijl ik nog aan m'n champagne (of bubbeltjeswijn) zat. Ik keek verlekkerd toe hoe hij in z'n slip op 't lit-jumeau plaatsnam, en liep toen naar 'm toe.

Ik voelde de ogen van Guus in m'n rug terwijl ik me begon uit te kleden vlak voor 't bed stond.

Ik probeerde er niet op te letten en me volledig op Jean te concentreren. Hij had inderdaad een heerlijk kontje, zag ik even later toen ie zich op z'n buik had gedraaid, nadat we wat gezoend en gestreeld hadden. Ik deed 'm z'n slip uit en 2 perfect ronde egaal gebruinde billen staken uitdagend omhoog. 't Liefst was ik er meteen opgedoken, temeer ik al de hele tijd opgehitst was, vanaf 't eerste ogenblik dat ik 'm zag.

Maar ik wilde zolang mogelijk van hem genieten, en de tijd met hem rekken. Ik likte dus rustig z'n achterbenen en kont af. Na een tijdje draaide hij zich om. “Kom es hier,” zei hij met een blik naar m'n kruis.

Ik schoof op m'n knieën naar 'm toe. Vlak naast 'm gekomen schoof hij mijn slip uit. Daarna omklemde hij m'n benen en drukte z'n gezicht in m'n buik... Shit, hoe lang kon ik me nog beheersen? Ik greep z'n zachte haardos vast en kreunde terwijl z'n handen naar m'n kont omvatten en z'n lippen omlaag gleden via m'n schaamstreek naar m'n lulschacht. Hij likte wat over m'n staaf en ik kon 't al bijna niet meer houden.

“Wacht Jean, wacht,” hijgde ik.

Hij ging door naar m'n ballen alsof ie me niet gehoord had.

“Please Jean, ik hou 't niet lang meer,” hijgde ik weer.

Hij liet me los en ging achterover op z'n rug liggen, me uitdagend aangrijnzend.

Ik kroop over 'm heen en zoende hem weer. Hij tastte met z'n hand tussen m'n benen en kneep in m'n ballen. Ik kwam overeind om 'm tegen te houden. Ik zag flink voorvocht uit m'n eikel lopen.

Jean pakte een condoom van het nachtkastje en maakte die open. Hij schoof 'm met z'n vingers over m'n pik, op een manier die zeer prikkelde, en ik trilde van opwindning en verlangen.

Hij reikte me een tube glijmiddel aan en trok z'n benen op. Ik vingerde hem in z'n lekkere holletje, waar hij al zeer heftig op reageerde. Al gauw begon ik hem te neuken, steeds even pauzerend als ik bijna klaarkwam. Hij bleef me maar aankijken en slaakte zachte genotskreetjes. Wat een lekker geil hitsig manneke, op z'n vlaams gezegd. Ik was Guus totaal vergeten. Maar plotseling hoorde ik gehijg vanuit de hoek van de kamer waar hij zat, en toen pas realiseerde ik me weer dat hij nog zat toe te kijken. Ergens vond ik het wel een geil idee.

Ik wist dat ie naar m'n kont keek en om 'm extra op te hitsen boog ik wat extra voorover naar Jean toe, stevig doorstotend. De sexy ogen van Jean vonkten en ik gloeide over m'n hele lichaam. 't Leek of ik al de hele tijd een orgasme had, en het maar door en door ging. Ik kon uiteindelijk m'n samentrekkende spieren niet meer bedwingen en voelde m'n orgasme aanzwellen tot een ontlading.. Maar ik zag Jean ook aan z'n hoogtepunt geraken, dus ik hield me nog zo goed ik kon in.. Gehijg en gekreun klonk achter me. Ik werd er toch wat onpasselijk van en probeerde er niet op te leten. Ik stootte wat harder om Jean naar z'n hoogtepunt te helpen. Ik pakte met een hand z'n been vast, en drukte die nog wat omhoog, opdat ik nog beter en dieper in 'm kon stoten en m'n buik tegen z'n pik kon drukken. Hij begon al snel hevig te schudden en even later voelde ik z'n spul tegen m'n buik stromen. Ik gaf mijn laatste controle op en ontladde me met wat spastische bewegingen geloof ik. O, wat was ik geil, wàt was dit geil.. Dit sloeg alle voorgaande vrijpartijen in m'n leven dacht ik op dat moment.

Alles om me heen was ik vergeten, ik was volledig in de ban van de schoonheid onder me, waar ik verzaligd op neerviel.

De betovering werd verbroken toen ik ineens bij m'n kont gegrepen werd van achter en 't gekreun van Guus van dichtbij klonk. Voor ik er erg in had voelde ik warme druppels over m'n kont en dijbeen spetteren.

“Verdomme!” riep ik kwaad achterom. “Jouw beurt komt straks toch?”

Guus was niet in staat te reageren en zeeg alleen maar gelukzalig achteruit op z'n knieën op 't bed, z'n pik nog vasthoudend, z'n broek half omlaag.

Afkerig draaide ik m'n hoofd weg, en ik kroop van Jean af, wat achteruit van Guus weg. Ik ging tegen Jean aanliggen en klemde me aan 'm vast.

“Let maar niet op hem,” zei Jean lief, terwijl hij over m'n hoofd streek. Ik keek naar 'm op en glimlachte.

“Je bent heerlijk,” zei ik zacht.

“Jij ook.”

We knuffelden en koesterden wat.

Guus was gelukkig weer van het bed opgestaan, maar kwam even later terug en begon mijn billen die hij ondergespoten had af te vegen.

“Sorry Rob, ik kon me niet beheersen,” zei hij zacht, intussen stiekem even met z’n andere hand over m’n achterbeen strelend.

Ik was zo heerlijk ontspannen, dat ik niet in staat was hem geërgerd weg te duwen. Jean hield me ook stevig vast en ik ging heerlijk in hem op. Zo’n beauty.. zo lekker..

Wat Guus allemaal deed volgde ik niet meer. Hij was geloof ik weer op z’n stoel gaan zitten om ons gade te slaan.

Na ik weet niet hoeveel tijd schonk hij onze glazen bij en langzaam maakten we ons los van elkaar.

Ik bleef echter naar Jean kijken. De kriebels gierden nog door m’n buik, zolang ik naar ‘m keek. Ik zou ‘m zo weer willen neuken.

Maar ik moest m’n belofte aan Guus houden.

“Ik moet even pissen,” zei ik.

“De wc is op de gang, ik loop wel even mee,” zei Guus. Goedkope hotelkamer dus, zonder eigen badkamer.

“Hoezo.. bang dat ik ervan doorga?” vroeg ik met een grijns.

“Zou kunnen toch?” grijnsde hij terug.

Ik trok even snel m’n lange broek aan en liep met Guus mee naar de wc.

“Wees maar niet bang hoor.. ik zorg wel dat je geen spijt krijgt,” zei hij, voor ik de wc deur achter me dicht deed.

“Dat heb ik sowieso al niet,” lachte ik.

Toen ik van de wc af kwam stond hij er nog, dus blijkbaar vertrouwde hij me echt niet helemaal. Hij moest zelf ook naar de wc zei hij, maar hij keek me wel na tot ik de hotelkamerdeur van Jean had geopend.

Helaas had Jean zich al aangekleed intussen.

“Waarom laat je je kleren niet uit, zo koud is ‘t toch niet?” zei ik teleurgesteld.

“Geen trio’s is de afspraak.”

“Dat hoeft ook niet, maar je kunt toch wel naakt erbij zitten zonder wat te doen?”

“Blijf je dan wel van me af?”

“Als je op afstand zit wel,” zei ik.

“Als Guus ‘t goed vindt doe ik wel wat uit dan,” zei hij.

Guus vond ‘t goed, dus ik hoefde alleen maar te zorgen vaak met m’n gezicht richting Jean te zitten, dan zou ik toch nog plezier kunnen hebben, die 2e vrijpartij.

En zo lag ik een kwartier ofzo later met Guus op bed terwijl Jean op de stoel van Guus plaatsnam.

“Ontspan je maar lekker, laat mij maar begaan oké? Ik zorg wel dat je plezier hebt,” zei Guus, terwijl hij m’n broek losmaakte en naar beneden begon te trekken. Ik lag op m’n rug en keek alleen maar naar Jean, die schuin links voor me zat, ongeveer 2 meter voor ’t bed. Hij had z’n broek al open gemaakt, en z’n t-shirt wat omhoog gerold, zodat ik z’n gespierde torso lekker kon bekijken.

Guus begon mijn buik te kussen. M’n lendenen, m’n benen, m’n buik, m’n borst, m’n tepels.

Tegen wil en dank voelde ik m’n staaf omhoog komen, helemaal toen Jean z’n broek uitdeed, en me lekker geil aanstaarde.

Guus streelde m’n benen aan de bovenkant, de binnenkant, de onderkant, duwde ze wat op en begon m’n billen te kneden. Z’n handen voelden prettig aan. Hij was nog volledig aangekleed en dat vond ik prima. Hij was wat aan de magere kant en hoewel redelijk gespierde armen vond ik ’m verder wat knokig. Hij had vast geen mooie borstkas. Er stak wel een stukje van een tatoeage onder z’n t-shirtmouw uit, dat vond ik wel stoer.

Hij nam tussen m’n benen plaats en likte weer over m’n borst, tepels, en buik, intussen z’n hand nog onder m’n billen. Ik begon te hijgen, en kon bijna niet meer naar Jean kijken, zo afgeleid werd ik door alles wat in m’n lichaam afspeelde. Jammer genoeg, want Jean had z’n slipje ook uitgedaan zag ik nog uit een ooghoek. Guus liet een vinger over in m’n kont glijden en likte m’n ballen zodat ik m’n ogen moest sluiten van alle lustgevoel. Maar de geile blik van Jean stond nog in m’n geest gegrift en toen ik even later de lippen van Guus op de mijne voelde beeldde ik me in dat ’t Jean was. Guus rook wel meer naar man, en zijn adem klonk zwaarder, maar hij zoende best lekker. Hij zoende in m’n nek en hals naar benden over m’n borst. Hij hapte in m’n tepels. Ik begon naar adem te happen. Hij trok m’n ene been wat op, en vingerde me dieper. Z’n tong gleed over m’n buik naar m’n pik en ballen en rond m’n anus.

“Wil je op m’n gezicht zitten Rob?” vroeg hij opeens.

“Jawel.. maar.. ik laat me niet rimmen door vreemden..”

“Daar heb ik wat op,” zei Guus, en hij pakte iets van het nachtkastje. Het zag eruit als een verknipte operatie-handschoen.

“Dit leggen wij er altijd tussen.. ’t Is een schone hoor, ongebruikt.”

Het was de voorloper van de moderne beflapjes, die je toen nog niet had.

Guus ging op z’n rug liggen en ik kroop over z’n gezicht, uiteraard met m’n blik richting Jean. We lachten geil naar elkaar. Guus lag onder me te kreunen van genot, terwijl hij me rimde met ’t provisorische rubberlapje ertussen. Ik wreef een beetje over z’n kruis, over z’n broek heen en hij duwde zich steeds tegen m’n hand op. Hij voelde behoorlijk hard, maar ik had niet de moed om meer te doen, hoewel Jean me aanmoedigde door zichzelf te rukken en hoofdbewegingen maakte richting de pik van Guus, om aan te geven dat ik hetzelfde moest doen. Ik kon ’t echter niet.

Guus maakte even later zelf z’n broeksknoop en gulp los. ’t Was vast een uitnodiging, maar ik deed niks. Het stond me te erg tegen. Guus pakte echter m’n hand en duwde die z’n slip in. Toen ik z’n pik

aanraakte begon hij te kronkelen van genot en beet en sabbelde nog wilder aan m'n kont en ballen. Ik vond 't toch een goor gevoel, de geslachtsdelen van Guus, en wou er al helemaal niet naar kijken.

Ik concentreerde me nog steeds zoveel mogelijk op Jean en werd weer flink opgewonden. Wat wilde ik die jongen graag beetpakken en neuken, of helpen trekken.. Kon ie maar even dichterbij komen. Maar ik respecteerde de gemaakte afspraak en neukte hem maar met m'n blik en gedachten. Ik wiebelde wat met m'n kont over Guus' tong heen en weer, en kneep half automatisch in zijn ballen van genot. Intussen keek ik naar die van Jean, die goed showde doordat ie met z'n benen opgetrokken op de stoel zat, wijd uiteen, en z'n pik goed omhoog hield terwijl hij zich trok.

Guus duwde m'n hand dieper z'n broek in, zodat ik met m'n vingers bij z'n perineum en nog verder bij z'n anus terecht kwam. 't Voelde enigszins behaard daar en ik wilde dit eigenlijk niet. Maar Guus hield m'n hand strak vast in z'n broek, ik kreeg 'm niet zo makkelijk weg. Ik probeerde aan Jeans heerlijke kontje te denken en toen die z'n benen nog iets optrok en ook z'n ballen omhoog hield, kreeg ik er ook werkelijk enige blik op. Dat maakte me zo geil dat ik toch Guus maar licht begon te vingeren.

"O... ja Rob.. dieper," kreunde Guus. Dat bracht me meteen weer bij de werkelijkheid, en ik trok m'n hand gelijk terug.

"Ik neuk je wel oké," zei ik achterom.

"Nee.. hier..." zei Guus en hij reikte me een operatiehandschoen en glijmiddel aan.

Hij duwde z'n broek wat naar beneden. Hij had een goed gevormde pik, dat wel. Dat maakte een boel goed. Ik trok de latex handschoen aan en terwijl hij z'n knieën wat omhoog deed, tastte ik naar z'n hol, en begon hem te vingeren. Ik deed 't van bovenaf, dus kon zo z'n prostaat goed masseren, zoals Wouter me geleerd had. Dat beviel Guus wel, want hij genoot hoorbaar en zichtbaar. Hij likte me nog steeds, en trok me stevig over z'n gezicht. Hij greep op gegeven moment ook naar m'n pik en trok me zachtjes. Nu kon ik m'n opwindings echt niet meer verbergen. Ik hijgde flink en keek glazig naar Jean, die met z'n tong over z'n lippen likte en me zeer heet aankeek.

Guus pakte me weer met beide handen bij de heupen en kreunde hard. Hij leek 't niet lang meer te houden.

"Laat me je neuken Rob," kreunde hij ineens. " Alsjeblieft.. mag ik.. "

"Oké," gaf ik toe, en ik kroop naar voren over 'm heen, nog altijd met m'n gezicht naar Jean, tot ik boven z'n pik zat.

"Steek 'm er maar in, als je een rubbertje hebt," zei ik, uitdagend m'n kont naar achter stekend. Guus kwakte een dot glijmiddel in m'n kont, zo onverwacht dat ik er bijna door klaarkwam.

"Jean, kun jij die condoom pakken?" vroeg Guus, die net niet meer bij 't nachtkastje kon. Jean stond op en liep grazieus kontwiegend met z'n prachtlijf langs me heen. Toen ie terugliep gaf ie me een knipoog en ik knipoogde met een goedkeurende blik op z'n lijf terug.

Ik voelde Guus' pik naar binnen glijden. Zacht.. hard. Krachtig.. Ik ging komen. .o shit.. ik kwam.. Ik kneep in Guus' benen.. Z'n broek lag tot z'n knieën omlaag geschoven ongeveer.

Ik keek naar Jean die ook flink schudde en kronkelde, terwijl hij met z'n ballen speelde, mij nog altijd zwoel aankijkend.

Weer een stoot.. en weer.. Guus wist precies hoe hard ie moest gaan.. 't overdonderde me zonder dat 't pijn deed.. Ik kon steeds net de controle houden.. maar niet lang meer..

M'n voorvocht droop eruit.. m'n pik stond strak.

Ik zag Jean op en neer kronkelen, de stoelleuning beetpakken en met een harde kreun z'n spul in een grote boog over 't tapijt spuiten.

't Was voor mij letterlijk de laatste druppel en ik kneep m'n benen tegen Guus' heupen terwijl ik alles uitstootte.. en volledig openbarstte. Diep in m'n kont zat Guus nog, en 't voelde of ik vandaaruit explodeerde. Hijgend viel ik na alles uitgesidderd te hebben naar voren. Guus kwam iets overeind, omklemde m'n buik en duwde nog stevier in me. Nu brulde hij ook zijn orgasme uit. Wat een timing. We vielen alledrie verzaligd neer.. Jean achterover in z'n stoel, Guus achter me plat op z'n rug, ik opzij, half de kant van Jean op.

Ik zag en hoorde niets meer. Alle energie was uit me weggepompt.

"Ik zei toch dat ik je zou plezieren," grinnikte Guus achter me.

We lagen zo nog even na te genieten, maar ik voelde ineens aandrang, heel acuut. O god, dat dit me nu net bij een vreemde moest gebeuren. Ik wist niet hoe gauw ik op moest staan. Ik greep 't eerste 't beste kledingstuk en sloeg dat om m'n middel en spurtte naar de deur, naar de wc.

Shit, ik schaam me weer als ik eraan terugdenk. Ik haalde de wc net. Gelukkig niemand op de gang getroffen. Ik spetterde de wc vol. O fuck, als ik maar geen sporen op Guus had achtergelaten. Ik had me niet gewassen van tevoren van binnen, 't laatst onder de douche wat voor we die avond vertrokken, maar dat was al tijdje terug.

Ik durfde nauwelijk meer terug te gaan. Alleen al over de gang lopen met dat t-shirtje om m'n middel. Ik voelde me ineens idioot. Dat laatste probleem werd gelukkig op gelost. Jean riep ineens door de wc-deur: "Alles goed Rob?"

Ik kwam met een rood hoofd van de wc af. Hij stond met m'n slip en broek klaar gelukkig.

"Da's lief van je, dank je," zei ik dankbaar, hem nauwelijks aankijkend van schaamte.

"Hé, je bent te gek Rob," zei hij troostend. "Voel je nergens bezwaard over.. wij doen heel wat gekkere dingen." Hij zoende me even op m'n oor, terwijl ik m'n slip ophees. Ik keek geil naar 'm terwijl ik m'n broek aantrok.

"Julie zijn ook te gek," zei ik.

"Wacht je effe, ik moet ook pissen," zei Jean, en hij nam voor de pisbak daar plaats, zo'n beetje opzij ervan staand, zodat ik goed kon meekijken van waar ik stond. Ik keek vermaakt over z'n lekkere lijf, met m'n rug tegen de muur leunend. Toen ie klaar was liep ik naar 'm toe en zoende hem even.

"Wanneer kan ik je een keer alleen ontmoeten?" vroeg ik hem.

“Meet me halfway,” zingen ze nu op de radio.. En dat spraken we ook af. Een keer ergens in Boerenstad, daar had hij ook wat kennissen. Onderstad kon ook zei hij, maar dat vond ik een saaie stad.

We zoenden nog even, maar werden even later gestoord. Gelukkig was 't Yves.

“Hé Yves,” zei ik, “Kom je ook mee naar Boerenstad, als Jean en ik elkaar daar ontmoeten?”

“Boerenstad? Ik heb net met Mano in Middenstad afgesproken.”

“Nog beter!” zei ik. Ik kon niet nalaten de knappe Yves ook es goed te bekijken, hoe hij daar blootsbovenlijfs in een kennelijk snel aangeschoten trainingsbroek plaatsnam achter de pisbak.

Jean ging even vlak achter hem staan en smiespelde wat in z'n oor. Het zag er intiem, en vooral geil uit.

Toen ie even later met mij de wc verliet vroeg ik Jean:

“Hebben jullie ook wat met elkaar?”

“Hoezo?” vroeg ie terug.

“Sorry, onbeleefd van me..”

“Wou je hem soms ook uitproberen dan?” vroeg ie weer met een knipoogje.

“O..nee.. dat bedoel ik niet.. maar, ik vind jullie..eigenlijk beter bij elkaar passen dan bij die andere twee.”

“Kun je een geheimpje bewaren?” vroeg Jean. Ik knikte . Hij trok me naar zich toe om zacht te vervolgen: “Yves en ik worden er dik voor betaald om jongens als jij te ronselen voor onze maten.”

“Slim bekeken,” grijnsde ik. “Dan ben je dus een soort pooier.”

“Alleen voor Guus dan ja, maar geen woord erover hè..”

“Tuurlijk.”

We liepen terug naar de kamer. Yves kwam ook het toilet af hoorde ik achter ons.

Toen we de kamer binnenkwamen keek Guus ons verlekkerd aan.

“Blijf je bij ons slapen Robbert?” vroeg hij.

“Ik weet niet wat Mano doet, ik denk dat we liever terug kunnen gaan, zo breed is 't bed ook weer niet.”

“Jullie mogen nog wel een nummertje maken hoor.. ik kijk wel toe.”

Ik keek hoopvol naar Jean..

“Als je nog tijd hebt,” zei Jean, me lonkend aankijkend.

“Voor jou wel,” zei ik met de nadruk op jou. “Ik vraag wel effe aan Mano hoe laat hij naar huis wil.”

Ik liep dus naar de kamer ernaast en klopte haan. Yves liet me binnen. Mano was zich net aan 't aankleden. “Wil je al gaan?” vroeg ik hem wat verbaasd.

“Eigenlijk niet, maar ’t hotel sluit om 11 uur en ’t is al half 11, dus of we blijven slapen of we gaan nu.”

Shit, dat was balen.

“We hebben nog een half uurtje toch..?” zei ik.

“Da’s zo om.. ik wou hier effe gauw douchen en dan gaan.”

“Kom me maar om 10 voor 11 halen dan oké?” zei ik.

“Als je dan ook maar echt klaarstaat.”

Dat beloofde ik.

Ik spurtte terug naar de andere kamer.

“We hebben ong maar 20 minuten, gaat dat lukken?” vroeg ik Jean bij binnenkomst.

“O shit ja, ’t hotel sluit zo,” was de teleurgestelde reactie. “Kom maar gauw effe lekker bij me dan.. we zien wel hoe ver we komen. Ik heb Guus nog om ’t af te maken.” Jean grijnsde daarbij naar Guus, die ’t al lang best vond.

En zo belandden we weer naakt op bed. Maar zelfs ik kon ’t geen drie keer achter elkaar in zo korte tijd, dus ’t bleef bij wat stoeien, zoenen en strelen. Met als gevolg dat ik in flinke staat van opwinding afscheid nam. “Oo..ik wil met je poepn Rob,” kreunde Jean toen ik moeizaam op stond en me aankleed. Ik keek 'm verbaasd aan.. had ie rare fantasieën?”

“Hij bedoelt neuken,” grinnikte Guus.

“Sorry, ik vergat even dat je Nederlands praat,” grinnikte Jean..

Ik kneep 'm plagerig in de kont en zei “Ik wil alles met je doen.”

Ook Guus was al weer danig opgewonden door ons showtje, en hij zoende me uitgebreid bij ’t afscheid en vroeg wel 10 keer wanneer ik weer naar België kwam, of hij me morgen nog effe kon zien etc.

Maar ik hield alles af. Ik kreeg van beiden telefoonnummer en adres en ik gaf mijne aan Jean. Toen jutte Mano, die al stond te wachten, me zo op, dat ik na een laatste natte zoen aan Jean vertrok.

Yves liep nog even met ons mee naar beneden. Daar kwam Mano’s afscheidsritueel nog, en ’t was klokslag 11 uur toen we door de portier eruit werden gezet.

Ik was nog steeds opgewonden en in de auto kon ik niet van Mano afblijven.

“Let nou maar op de weg Rob,” reageerde hij wat geïrriteerd, hoewel hij zelf ook nog flink hitsig was van z’n avontuurtjes. We wisselden onze ervaringen uit. Mano had hele stoute dingen gedaan, o.a. een trio. Kris likte z’n kont (niet erin) terwijl hij Yves neukte en pijpte hem terwijl Yves hem neukte. Verder had Yves ’m gevingerd terwijl ie op Kris’ dikke buik zat, wat best lekker zat, en Yves trok ’m intussen, z’n handen ingevet met olie. Hij was hoe dan ook van alle kanten gepakt, gekneed, geprikkeld en gelikt, hij had ’t meer dan naar z’n zin gehad.

Toen we bij onze tent kwamen waren we tamelijk bleu, maar nog geil genoeg om er nog een keer stevig tegenaan te gaan.

We hadden de auto van Ncik en Paul niet zien staan, dus die bleven waarschijnlijk de nacht weg. Maar om 2 uur 's-nachts ergens hoorde ik half in m'n slaap ze toch nog aankomen.

63. Kookkunst

Za 23 juli 83

Ze waren de volgende ochtend dan ook moeilijk hun bed uit te porren. Maar het lukte om nog ruim voor 2 uur te vertrekken.

Mano wou weer bij Nick in de auto 'om de verhalen van de vorige dag te horen'.

Ik bood een nieuwe ruil aan: ik bij Nick, en Mano bij Paul. Dat Paul dan reed in mijn auto. Maar Paul vertrouwde zichzelf niet genoeg qua rijvaardigheid zei hij, dus uiteindelijk besloten we de eerste helft te doen wat Mano wou en daarna zou Mano gewoon bij mij zitten en Paul bij Nick.

Paul liet niet zoveel los over z'n avontuur met André. Het was wel leuk zei hij, maar hij kon niet tippen aan Nick en Jesse, qua bedprestaties. Nick had met Pieter soortgelijke ervaring, dus zodoende hadden ze toch maar verkozen niet te blijven slapen.

Ik moest natuurlijk ook van mijn avonturen vertellen en Paul leek daar wel van te smullen.

"Twijfel je nog wel es over je seksuele geaardheid?" vroeg hij na afloop.

"Eerlijk gezegd.. ik ben Marilou al totaal vergeten.. en denk de hele tijd aan Jean," grijnsde ik.

"Meisjes zijn gewoon veroveringen voor jou," zei Paul.

"Da's niet waar, ik raak echt opgewonden van ze, als ze mooi en sexy zijn, dat wel. Alleen ja, meisjes doen vaak moeilijk, willen gelijk verkering en weet niet wat..dan voel ik me ingeperkt en dat bederft 't seksplezier."

"Die Stefanie is niet zo toch?"

"Klopt, maar die vond ik weer niet superknap. Marilou is knapper, alleen te serieus."

"Je bent gewoon homo.. 100%. Ontken 't nou maar niet meer," vond Paul.

"Ik moet er niet aan denken dat er geen meisjes meer in de wereld zijn," lachte ik.

"O, ik ook niet, dat is wat anders. Maar voor seks heb ik ze niet nodig."

"Ik wel, op z'n tijd.. echt wel.. mooie borsten en een lekker sapig kutjes.. vrouwelijke vormen, dat wil ik niet missen."

”Je bent een apart geval Rob.”

”Mano is ook zo.”

”Jullie zijn een apart stel,” lachte Paul.

”Da’s waar.. Hebben jullie nog wat met Pieter en André afgesproken eigenlijk?”

”Alleen telefoonnummers uitgewisseld, meer niet.. Denk niet dat ’t er nog van komt.”

Voordat we via de bak besloten bij de eerstvolgende parkeerplaats te stoppen, nam Nick een sprint en ik kon ze op gegeven moment niet meer bijhouden. Dat vond ik tamelijk flauw, temeer even later ook ’t bakcontact verbrak, zo ver waren ze dus al. Ik wist dus niet zeker of ze bij de volgende parkeerplaats die we tegenkwamen waren gestopt. Ik ging er in elk geval maar op. We zochten een poosje op de enorme parkeerplaats naar Nick’s auto en Paul zag ’m uiteindelijk. Mano en Nick zaten er niet in, en de auto was afgesloten.

Paul ging in de winkel kijken, ik op ’t toilet. We zagen ze niet. We gingen zelf maar even naar ’t toilet.

Toen we terug bij de auto kwamen kwamen ze net aanlopen.

”Waar waren jullie nou?”vroeg ik een beetje kwaad.

”Op ’t toilet bij ’t restaurant, die is stukken schoner, kun je liever heengaan,” zei Mano heel rustig. Ik keek ’m onderzoekend aan. Hij zou toch niet iets met Nick uitgevreten hebben? Maar dat moest wel heel vlug zijn geweest dan.

”We zijn al bij ’t benzinestation geweest,” zei ik nors.

Mano en Nick hadden ook wat lekkers gehaald bij ’t restaurantwinkeltje en Paul zat er even later liefdevol met Nick, samen op hun motorkap, van te eten. Ik probeerde de maar net zo vol vertrouwen te zijn en drukte m’n argwaan weg.

Toch probeerde ik Mano nog een beetje uit.

”Ik heb zin in je,” zei ik zachtjes in z’n oor, terwijl wij op onze motorkap zaten te eten. En inderdaad, hij reageerde met weinig emotie.

”We zijn zo thuis,” zei hij alleen maar droog.

”Wil je me in de auto vingeren? “ ging ik door. Hij keek me van top tot teen aan.

”Gaat lastig met die spijkerbroek aan,” zei hij weer nuchter.

”Doe ik die toch naar beneden.. hé Maan, waar is je fantasie?”

”’t Is gewoon te warm om na te denken,” zei Mano afwerend.

”Of zit je met je hoofd ergens anders, bij iemand anders liever gezegd?”

”Wat zanik je nou? Alsof jij nooit met je hoofd bij een ander zit.. zoals Michael.. ik heb die foto in je etui heus wel gezien hoor.”

Shit, dus toch.. en ik had er zelf amper naar gekeken, zo druk was ik geweest.

“Michael is gewoon een seksvriend, net als die lekkere Vlamen gister.. maar jij hebt volgens mij meer dan dat in je kop.”

“Wat insinueer je nou? Ik snap niet waar je ’t over hebt Rob.. Kom, laten we verder rijden. Jongens zijn julie klaar?” riep ie naar de anderen.

Dat waren ze en ze wouden ook doorrijden. Maar ik zou nu met Mano verder rijden, dus ik hoorde hem in de auto verder uit.

“Waarom reden jullie net nou zo hard door? Wouden jullie ons even kwijt zijn?” vroeg ik.

“Hou toch op met je achterdochtige geondervraag, als je zo blijft doen ga ik weer bij Nick in de auto zitten hoor,” zei Mano chagrijnig.

“Ik vraag alleen wat.. Jij maakt er achterdocht van,” zei ik. “je hoeft niet zo kwaad te reageren.”

“Als jij chagrijnig doet, word ik ’t ook,” zei Mano mopperig.

“Ik ben niet chagrijnig, ik wil alleen dat je eerlijk tegen me bent.”

“Dat ben ik. En hou er nou alsjeblieft over op oké.. Ik heb geen zin in ruzie. ”

“Als je eerlijk bent hoeven we geen ruzie te krijgen toch?”

“Hou op zei ik.”

Dat deed ik maar, maar de stemming werd er niet beter op.

Ik probeerde hem op te peppen met voorstel naar Zuiddorp te gaan. Al was het ritueel met de meiden al vorige week geweest, misschien waren we evengoed nog welkom.

Hij wist ’t nog niet. Hij was moe zei hij.

“Je bent zo lekker bruin geworden, Jesse wordt vast wild van je als ie je zo ziet.. en je bent ook nog gespierder geworden laatste tijd.”

“Nou misschien, als Paul en Nick ook mee mogen.”

“Heeft veel zin, dan gaat Paul er met Jesse vandoor..”

“Nou, neem ik Julien wel..”

“Die heeft Nick al..”

“Nou en.. kan toch delen? Niet gelijktijd natuurlijk.. voor je dat weer denkt..”

“Nou, dat moeten jij en Nick dan maar uitvechten, ik wil Michael in elk geval,” lachte ik.

We waren eind van de middag thuis, en aten wat mee met Nina en Brenda. Ze waren ook naar zee geweest zo te zien, lekker bruin!

Toos was ’t weekend naar haar ouders.

Ze vroegen ons honderd uit, en Mano begon al te pochen over de drie meiden die hij in bed had gehad, en de jongens die hij in elkaar geslagen had. Ik trok hem maar zo snel mogelijk van tafel, voor ik grote ruzie met Nina kreeg, want ze begon mij ook al uit te horen over mijn aandeel in de vechtpartijen en de meidenjacht.. Ik wist 't wat af te wenden naar het concert van Plastic Bertrand enzo, maar al snel begon ze er weer over, dus toen vluchtten we maar naar boven.

Ik wist Mano om te praten naar Zuiddorp te gaan als we welkom waren. Nick en Paul hadden geen zin. Wilden rustig spullen uitpakken e.d.

Ik belde dus en kreeg Jesse aan de telefoon die al meteen enthousiast reageerde. Michael was er ook, dus perfect.

Ik vertrok dus een uurtje later, nadat we wat uitgepakt hadden e.d. met Mano naar Zuiddorp en waren er rond half 9.

Nog steeds zalig weer dus we zwommen eerst een tijdje.

Daarna zat ik heerlijk in Michaels armen op een grote strandstoel op 't terras.

Ik vroeg hem naar 't ritueel van de vorige week, maar daar wou hij niet veel over loslaten. 't Was geheim zolang ik daar niet in was ingewijd. Maar ze hadden een heuse heksenkring opgericht en nieuwe deelnemers waren welkom. En deelnemers, want er moest dus nog een vrouw bij, om het evenwicht man-vrouw te handhaven. Ik zei dat Nina misschien wel wou, maar Mano protesteerde meteen dat die haar er niet bij wou. Michael zei dat dat inderdaad ook lastig werd, broer en zus in één kring. Ik zei dat hij en Jesse toch ook broers waren, maar dat was niet erg zei hij. Ik vroeg waarom, maar dat kon hij nog niet uitleggen, dat merkte ik nog wel als als ik ingewijd werd. Meer kon hij niet zeggen. Hij begon naar onze vakantie-ervaringen te vragen, en ik vertelde o.a. van de knappe Belgen, en van Marilou, maar dat ik hem desondanks erg gemist had. Ik gaf ook eerlijk toe het met Marilou verpest te hebben, maar dat Jean dat wel waard was... Al haalde die het natuurlijk nog niet bij hem.

"Ik vraag me altijd af wat jij allemaal meent van wat je zegt," grijnsde Michael.

"Denk je dan dat ik 't niet meen?"

"Dat wel.. maar je bent zo.. emotioneel.. je laat je door je gevoelens van 't moment meeslepen en bent dan rationeel niet helemaal.. hoe moet ik 't zeggen.. betrouwbaar meer.."

"Wat insinueer je nou, dat ik een dom blondje ben?" zei ik geërgerd.

"Dat zeg ik niet.. Dat je je pik achterna loopt betekent niet dat je een dom blondje bent," zei Michael plagerig.

"Alleen dat m'n hormonen m'n hersens overheersen, of op z'n minst door de war gooien, ja.. zit wat in."

"Maar dat geeft niks hoor Rob.. da's normaal op jouw leeftijd, al heb jij er ietsje meer last van dan

anderen.”

“Ik heb er geen last van hoor. Anderen, vooral meisjes, hebben er misschien problemen mee.. ik niet. Behalve dat ik het moeilijk uithou als jij niet bij me bent. Je moet me geloven dat ik je gemist heb de hele week.”

“Oké.. ik geloof je.. kom je mee naar boven dan?”

Dat liet ik me geen twee keer zeggen..

’t Werd weer een onwijs geweldige heftige fabuleuze vrijpartij.. Zoals hij me langzaam tot een knallend hoogtepunt wist te brengen.. dat kon niemand anders zo. Hij prikkelde me met al z’n zintuigen, liet geen plekje in m’n lijf onbevredigd.. eerst tergend langzaam, maar later weer extreem onbeheerst. Hij was zo geil.. echt een wellusteling.

“Zeg, we willen in oktober een halloweenparty houden, verkleed enzo.. Lijkt je dat wat?” vroeg Michael toen we uitgeraasd waren en lagen na te doezen.

Dat leek me te gek.

“Ja, ik ben gek op verkleedfeestjes, zeker met horrorthema,” zei ik enthousiast. “Ik wil ook wel meehelpen versieren enzo.”

“Mooi.. En als je die Belgen een keer wil uitnodigen op een party is ook goed hè.”

“Daar hebben ze vast wel oren naar!”

Hij was wel erg nieuwsgierig naar de Vlamen, en ik had spijt dat ik ze niet gefilmd of gefotografeerd had.

Maar dan bleef ’t een verrassing, vond Michael. M’n beschrijving vond hij in elk geval goed klinken.

We hadden weer een heerlijke avond. We zaten o.a. nog gezellig buiten bij de buitenhaard met z’n allen, en verder was ik vooral veel met Michael bezig. Ik bleef de nacht ook bij ’m slapen, een beetje bijtijds, want ik was erg moe merkte ik. Mano sliep bij Jesse.

Julien moest die avond werken en kwam pas laat thuis vannacht.

Zo 24 juli

De volgende ochtend bleek Michael al opgestaan toen ik wakker was. Ik baalde stevig. Slaperig liep ik naar beneden op zoek naar hem, maar ik zag ’m niet.. Verder ook niemand trouwens.. Ik hoorde ineens een machine in de verte en keek naar buiten. Shit ja, Michael was al gras aan ’t maaien, helemaal achterin de tuin. Ik besloot ’m maar niet te storen en me snel te douchen en aankleden, al was ik geil. Misschien kon ik Mano nog verleiden, of Julien.

Maar boven bleek iedereen nog te slapen, althans de deuren waren dicht en ’t was stil.

Dus ik douchte maar alleen, denkend aan Michael, en een beetje aan Jean. Ik had zin mezelf te rukken, maar besloot het te 'bewaren' voor Michael en hield me in.

Nog stijf als een plank kwam ik onder de douche vandaan en pakte, nog diep in gedachten, m'n handdoek. Ik schrok op toen ik ineens Branco spiernaakt voor me zag staan. Hij grijnsde me een 'goedemorgen' toe en stapte de douche in. Hij zag er bezweet uit en rook ook naar -heel opwindend-zweet. M'n hart klopte.

"Wezen joggen?" vroeg ik.

"Yes.. had je mee gewild?" vroeg hij. "Of had je 't daar te druk voor?" Hij keek plagerig naar m'n kruis.

Snel sloeg ik m'n handdoek om m'n heupen.

"Ander keertje misschien," zei ik, hem verlegen aankijkend.

"Oké Rob, hou ik je aan," zei Branco, waarop hij 't douchedeurtje achter zich dichtklapte.

Beneden liep ik de tuin in, naar Michael toe.

"Ik ben zo klaar Rob.. pak maar wat te drinken en eten, ik heb al ontbeten," riep ie me toe.

Lekker gezellig. Ik ging maar wat zonnebaden. Maar de zon ging weg, en 't was gelijk een stuk frisser. Ik at maar wat alleen, want ik zag nog niemand verschijnen. Branco kwam op gegeven moment wel beneden, aangekleed en wel, maar hij ging in de kleine woonkamer aan het werk (lessen voorbereiden ofzo). Fokke was werken ergens buiten de deur begreep ik van 'm.

Ik liep onrustig wat heen en weer, pakte wat te drinken, en ging weer even bij Michael kijken. Hij was echter nog druk met 't stuk zijtuin en stuurde me weg, dus ik liep weer naar binnen.

"Verveel je je Rob?" riep Branco toen ik de woonkamer voorbij liep.

"Ja, beetje, ik wil Michael.. of Mano.. Ik sta al sinds 1 uur vannacht droog."

"Zal ik Julien wakker maken?" vroeg Branco beetje plagerig.

"Nee laat maar, ik pest Michael nog wel een keertje."

"Pas maar op.. als hij kwaad wordt..."

"Wat dan?" vroeg ik nieuwsgierig. Ik was de kamer een stukje ingelopen.

"Dan mag je je wel bergen.. dan vliegen de pannen door 't huis," grinnikte Branco.

"Echt waar?" vroeg ik verbaasd. "Hij is toch zo beheerst?"

"Vind je?" vroeg Branco wat cynisch.

"Nu ja, soms dan, zo doet ie zich in elk geval voor."

"Als de ware aard van 't beestje naar boven komt, dan vlucht je hard weg," lachte Branco.

"Ik kan ook driftig zijn," zei ik. "Met deuren slaan enzo.. Heb ik van m'n vader."

“Als Michael in zo’n bui is duw ik ‘m ‘t zwembad in,” grijnsde Branco.

“Helpt dat?”

“Soms niet, dan moeten we ‘m met z’n drieën tegen de grond duwen.”

“Ze zeggen dat je geweld niet met geweld kan oplossen. Mij kunnen ze ‘t beste laten uitrazen.”

“Dat werkt mij Michael niet.”

“Liefde en geduld, beweert Michael altijd.”

“Dat zijn maar woorden Rob..”

“Ach ja.. hij is ook maar een halfgod hè.. En zelfs bij God zelf raakt geduld soms op..” grinnikte ik.

“en dan is ‘t ook meteen oorlog,” grijnsde Branco.

“Ja.. sommige mensen kunnen je ook tot het uiterste drijven.. Mano kan ik soms ook wel wat doen, ‘t is soms net een klein kind. En sommige andere huisgenoten soms ook.”

“Zeg mij wat, ik ben heel wat gewend van die pubers bij mij op school.. maar soms halen ze je ‘t bloed onder de nagels vandaan.”

“Zal vast wel..”

“Maar niet zo erg als Michael.. soms betreur ik ‘t dat we ‘m in huis gehaald hebben. Als ie niet zo verdomde lekker..” Hier leek ie z’n woorden in te slikken.. .. kon koken had ik ‘m eruit geschopt,” vervolgde hij.

Ik keek ‘m nieuwsgierig aan.. Wat bedoelde hij precies met ‘koken’? Nu wou ik ook ‘t naadje van de kous weten en vroeg, terwijl ik nog wat dichterbij naar ‘m toeliep:

“Vrouwelijke kookkunsten?”

Branco grinnikte alleen ten antwoord, maar zei niks. Was het een teer onderwerp dat ie ‘t steeds vermeed?

“Ach, ik hou je van je werk, laat ook maar.”

“Dat kan wel even wachten hoor,” zei Branco. Dat zag ik als een aanmoediging.

“Je zei dat je vroeger wel graag van ‘t vrouwelijk schoon genoot,” probeerde ik daarom weer brutaal.

“Ja,” was de korte reactie.

“En nu.. nooit meer zin in een kutje?” probeerde ik hem verder uit te lokken.

“Hoezo, wou je die meiden van Doornstad aan ons lozen.. daar begon Jesse van de week ook al over toen die Renate, of hoe heet ze, hem voor de zoveelste keer belde. Maar ik zeg altijd, je eigen problemen moet je zelf oplossen.”

“O nee, geen probleem, die dump ik wel bij Mano, of wat andere gozers in m’n huis. Ik neem aan dat jij je eigen meiden wel versieren kan, mocht je die behoefte hebben,” probeerde ik weer.

“‘t Is meer andersom, ze proberen mij te versieren, zeker sinds ze weten dat ik homo ben, schijnt me extra interessant te maken,” lachte Branco.

“Ik heb ’t gemerkt ja, want ondanks, of dankzij dat overdreven flikkergedoe door Julien en Nick vorige week op ’t strand, en van de week op vakantie door Paul en Nick, kwamen de meiden nog op ons af.”

“Ja, nou.. vorige week met die meiden op ’t strand heeft Michael vast ook zitten lonken, of niet? Want die mag nog wel graag een jong grietje hebben op z’n tijd, de ouwe snoeperd.”

“Hij is voor iedereen onweerstaanbaar.. Als je ’m nog es zat bent en ’t huis uit wil gooien mag je hem wel naar mij sturen hoor,” grinnikte ik.

“Ik ben ’m allang zat, alleen z’n lekkere.. je weet wel.. niet.”

“Lekkere wat?” vroeg ik plagend.

“’t Begint met een k en eindigt met een t,” zei Branco.

Ik grijnsde. “Ik wist ’t wel.”

“Wat?”

“Dat jullie ’t doen met elkaar.”

“Dat heb ik niet gezegd.”

“Ja, hou mij niet voor de gek, je hebt ’t over z’n lekkere kut, of kont, maar..”

“Hé, dat vul jij in.. ik had ’t over kookkunst, begint ook met een k en eindigt met t.”

Ik gaf ’m een plagerige stomp. “kookkunst in bed zeker.”

Alsof we ’t over de duvel hadden, op dat moment kwam Michael binnen, tamelijk verhit. De zitmaaimachine deed ’t werk leek me, maar het was kennelijk toch enigszins vermoeiend.

Hij vroeg me mee te gaan zwemmen, en dat deden we dus. Daarna lokte ik hem ’t bubbelbad in, waar we het niet lang uithielden, a. omdat Mano, Jesse en Julien erin wouden (ja, met z’n drieën), en b. omdat ik al bijna klaarkwam, en het natuurlijk niet in bad mocht doen.. Dus we maakten ’t lekker af in Michaels bed..

“Je kookkunst is geweldig Miech,” zuchtte ik verzaligd nadat we allebei heerlijk klaargekomen waren.

“Ja.. genoten van m’n specialiteiten?”

“Ja.. Branco heeft gelijk.. dat hij je daarvoor in huis houdt.”

“Hij kan zelf ook aardig koken hoor.”

“Dan zullen jullie samen wel topgerecht bereiden.”

“Hoezo.. wil je van zijn kookkunst proeven?”

“Samen met jou misschien..”

“Dat wordt lastig.. 2 topkoks in één keuken gaat altijd mis.. ze willen allebei de regie houden.”

“O.. Nou, de één ’t voorgerecht, de ander ’t hoofdgerecht dan?”

“Rob toch.. heb je aan mijn soepjes al niet genoeg meer?”

“Ja.. tuurlijk wel.. alles van jou is lekker Miech. Je toetjes, je biefstukjes.. je kikkerbiljetjes.. en ik snoep vooral graag van je pruim.. en slurp ook graag je sapjes.”

“Altijd dorst jij hè..”

“Ja, van jou krijg ik dorst.. wie niet?”

“Nou.. ook weer niet iedereen hoor. Smaken verschillen.. sommigen lusten meer de Franse keuken..” grinnikte Michael.

“Ja Fokke zeker.. Maar Branco lust wel Deens nietwaar?” viste ik weer.

“Fokke ook hoor..”

“Ja..? Met wie doe je het meer, Branco of Fokke?”

“‘t Wordt es tijd dat je gaat Rob... Ik heb nog werk zat.”

“Eerst m’n vraag beantwoorden.”

“Kindertjes die vragen....”

Hij begon me te kietelen en martelen tot ik om genade riep. Ik beloofde erover op te houden als ie me nog een beurt gaf. Maar hij stuurde me weg. Hij had nog een hoop werk te doen en daar kon ie geen lastige jongetjes bij gebruiken.

Dat was bale, maar ik vermaakte me nog met Mano, Jesse en Julien in het zwembad die middag.

Daarna maakte ik nog een kort ritje met Julien op de motor.. en Mano wou ook natuurlijk.

Maar toen moesten we gaan, want Julien kreeg bezoek en Jesse moest ook nog werken helaas.

Nu ja, we wilden ook weer lekker van elkaar genieten. De laatste vakantieweek samen wilden we goed benutten.

Ik vroeg Mano die avond naar zijn avonturen. Hij bleek die nacht een triootje met Julien en Jesse te hebben gehad! Dat was laat in de nacht geweest, toen Julien van z’n werk kwam, dus daarom hadden ze vanochtend zo lang uitgeslapen.. en nog lekker met z’n drieën gebaad dus. Maar dat hadden ze netjes gehouden beweerde Mano.. Julien wilde het bewaren voor Gerben, die op bezoek kwam. Ik betwijfelde of ie eerlijk was, maar ja.. Ik was wel beetje jaloers op ‘m ondanks mijn supernacht.

Ma. 25 juli-wo. 27 juli.

We hadden een heerlijke week samen. Paul en Nick waren ook vrij, dus we trokken er veel met hen op uit, naar een pretpark met veel achtbanen, een dagje stadten, avondje stappen en ik ging met Mano en Jesse nog een middag naar de meiden in Doornstad. Michael kon niet helaas.

Stefanie was helemaal bezeten van mij en Mano, maar Mano viel als een blok voor Sanne, wat wederzijds was, dus die had ie snel veroverd. Renate ging nog met Jesse.. Kennelijk was Jesse toch niet op haar uitgekeken. Voor mij dus nog geen kans haar te veroveren. Maar goed, met Stefanie had

ik ook lol. We wandelden wat in de bossen daar, en er werd heel wat afgeflirt.. Ik probeerde de meiden uit te horen over het ritueel, maar daar lieten ook zij niets over los.. Ze deden wel geheimzinnig en lieten ons van alles raden en gissen... zodat we al een soort van heksendans daar deden midden in 't bos, met de kleren half uit, en veel gekus en gekoos. De meiden maakten uitdagende bewegingen en maakten ons jongens helemaal gek.. Maar ze wilden 't niet in 't bos doen, dus moesten we dat op hun krappe kamers doen. Mano, Stefanie, Sanne en ik op Sannes kamer, Jesse en Renate op Stefanie's kamer. Renate woonde op een ander studentenhuis, en ze vonden 't natuurlijk saai uiteen te gaan.

Mano en ik gingen 's-avonds weer terug, we moesten de volgende dag inkopen doen enzo voor Mano's verjaardagsfeest. Jesse bleef wel slapen, bij Renate, daar hij voor z'n werk de volgende dag daar toch in de buurt moest zijn (hij had heen ook alleen gereden, vond ie niet erg).

Ik vroeg Mano op de terugweg hoe hij zijn homoseksualiteit zag in verhouding tot zijn heteroseksualiteit. De verhouding schatte hij op 80-20. Daarom waren we het erover eens dat Jesse en Michael volmaakt waren: 80% man, 20% vrouw.

Do. 28 juli

Donderdag was Mano jarig. We vierden 't gewoon thuis op de Jupiter, met onze huisgenoten en een paar lui van de Noach. De lui van Zuiddorp zagen we zaterdag toch en morgenavond Timo enzo.

Vr. 29 juli

Vrijdagmiddag gingen we nog met Paul en Nick naar de bioscoop.

Ook weer supergezellig. Zo was de week omgevlogen.

Mano was overigens niet meer naar z'n moeder geweest, ook niet op z'n verjaardag. Hij vond 't toch link, was bang dat ze hem ging pushen te vertellen over z'n verblijfplaats, z'n vrienden, bezigheden (behalve dienst), enz. Nina hielp nog steeds zijn adres geheim houden. Ze zag haar ouders ook weinig trouwens. Ik had nog steeds m'n postbus, en had mam nog niet precies verteld waar ik woonde. Maar als er iets belangrijks was kon ze me een brief naar m'n postbus sturen, dan belde ik haar. Ik belde sowieso regelmatig. Eigenlijk moesten we misschien es telefoon nemen in 't kraakpand, nu we toch blijikbaar gedoojd werden daar. Zou wel makkelijk zijn.

64. Uit de hand lopende spelletjes

Vr. 29 juli 83

Vrijdagavond gingen we nog naar Timo. Er waren weinig lui, door de vakantie. Nick en Paul waren ook niet mee. Matthieu, Wouter en Sean waren er.

We spraken wat over 't leger. Ik was bang Mano vreselijk te gaan missen volgende week, want voorlopig zou hij maar eens in de 2 weken weekendverlof hebben. Maar dat was niet 't ergste. Er hing de dreiging van Libanon. Er werden steeds meer soldaten uitgezonden. Ook naar Nicaragua geloof ik, maar dat was meer bij de Marine. Mano wou 't er niet over hebben, en daarom vertrouwde ik 't nog minder. Hij had al es aangegeven dat de flinke beloningen die er tegenover stonden hem wel aantrokken. En sowieso het avontuur. Tot nu toe was ik degene die er niet over wou praten, omdat ik hem daarmee hoopte het hem te doen vergeten. Maar dat was natuurlijk struisvogelpolitiek. Ik moest er echt niet aan denken wat er kon gebeuren.. 't Idee dat hij om zou komen.. nee, daar kon ik echt niet aan denken.. Nederlandse soldaten deden meer dingen op de achtergrond, bevoorrading, wachtposten bewaken, geen echte vechtpartijen, zo hield ik mezelf voor. De Amerikanen en Engelsen deden 't zware werk wel. Maar er was al een Nederlander omgekomen daar, en meerderen gewond geraakt, dus het was bepaald niet veilig daar.

Sean had ook wel erge verhalen gehoord, en wist (hopelijk) Mano een beetje bang te maken. Maar goed, echt vrije keus had Mano niet, als hij gestuurd werd, moest hij.

Timo zat weer met me te flirten. Hij wou alles van m'n vakantie avonturen en vooral de 2 mooie Belgen weten. Ik wilde niet te laat vertrekken, daar ik gek werd van Timo.

Maar hij wist ons over te halen, gezien het 'Mano's verjaardagspartijtje was', om een spelletje te doen. Iets à la 'Joepie Joepie was gekomen,' erg spannend, zo wist hij Mano lekker te maken. Dus die wou 't wel doen, en ik moest hem als jarige z'n zin geven, dus deed ik ook maar mee.

Eén persoon moest geblinddoekt in 't midden ronddraaien en degene zoenen die hij had aangewezen. De blinddoek ging af voor 't zoenen, je mocht wel zien wie je zoende.

Matthieu ging als eerste in 't midden staan. Hij kwam prompt die eerste ronde op mij uit. Ik beweerde dat hij meer naar Sean, die naast me zat wees, maar de meerderheid was 't erover eens dat ik 't was, dus ik kreeg een vieze vette natte tongzoen van Matthieu. Nu ja.. eigenlijk was 't best lekker en ik raakte bijna opgewonden. Dat liet ik niet merken natuurlijk ,en ik duwde hem met een vies gezicht van me af toen ik m.i. lang genoeg gezoend had. Nu was ik. Na een slok bier ging ik in 't midden staan en kreeg de blinddoek omgebonden door Matthieu.

Ik probeerde op Mano uit te komen, maar 't werd Sean. Ook goed! Terwijl ik half op z'n schoot kroop om 'm te zoenen trok hij zich stevig tegen me aan. Ik voelde een vlaag van opwinding door me heentrekken en bleef even lekker zoenen. Enigszins blozend stapte ik van 'm af en nam op zijn stoel plaats toen ik hem de blinddoek had omgebonden. Hij had mij ook nogal geil toegegrijnsd na de zoen, dus volgens mij was 't hem ook wel bevallen. Hij begon ook met z'n gezicht mijn kant op gericht en maakte een handbeweging alsof ie inschatte hoever hij moest draaien om op 't zelfde punt uit te komen. Wou hij op mij komen?

Dat mislukte in elk geval wel dan, want hij kwam op Mano uit, die 2 stoelen van me af zat. Die kwam op Timo.. en die.. hoe kon 't ook anders.. op mij. Ik kreeg natuurlijk een hartstochtelijke zoen en omhelzing, waar ik me met moeite uit losmaakte. Daarna was ik, en verdomme, ik kwam weer op Matthieu. De spelregel was als je een 2^e keer bij dezelfde kwam (hij op jou of jij op hem maakte niet

uit), je er iets extra bij moest doen, naar eigen keus van de geblinddoekte. Bij een derde keer nog iets extra. Ik moest dus wat erbij doen, en streelde maar wat onder Matthieus t-shirt.

“Is dat alles?” vroeg Mathhieu.

“Lijkt me wel voor de 2e keer,” zei ik. Hij mopperde nog wat, maar ik deed ‘m al de blinddoek om, dus gaf ie ‘t op.

Hij kwam op Wouter, Wouter op Timo en Timo.. hoe kon ‘t toch steeds.. wéér op mij.

“jij spiekt! “ zei ik kwaad.

“Welnee, ik ruik gewoon goed,” grinnikte Timo.

“Meur ik zo erg?”

“Welnee, je ruikt lekker.. naar opgewonden jongenszweet.”

“Ik weet al wat ik de volgende keer bij jou doe, mocht ik per ongeluk op juo komen..” zei ik pesterig.

“O ja.. wat? Fluister es in mn oor.”

“Nee, dan ben je voorbereid.”

“O, je wil me verrassen..”Timo had mij inmiddels uit m’n stoel getrokken, hartstochtelijk gezoend en nu kneep hij stevig in m’n kont en kneedde m’n billen. Ik voelde z’n kruis zwellen tegen mijne terwijl ie me ook weer wat zoende. Toen ie na 3 minuten ofzo nog niet stopte duwde ik hem weg.

“Laten we een tijd klok erbij houden,” zei ik.

“Nee, dat hoort niet bij ‘t spel.. gebruik je ingebouwde klok maar,” zei Sean nu.

“Rob heeft z’n klokkenspel nooit zo in de hand,” grijnsde Timo plagerig.

“Jij wel zeker,” smaalde ik terug.

“Ja, de volgende beurt dat ik jou heb wel..”

Ik keek ‘m vragend aan.

“De jouwe bedoel ik dan hè..” verklaarde hij nader.

“Of ik de jouwe.. pas maar op,” zei ik.

Hij keek me hitsig aan. “Graag,” zei hij.

“Dat zeg je dan niet meer,” zei ik, terwijl ik me de blinddoek liet omknopen door m.

“‘t Moet wel lief zijn hè.. SM hoort er niet bij,” waarschuwde Matthieu me. “al kan ik daar ook best opgewonden van raken.”

Ik negeerde de opmerking en liet me in de kring zetten. Ik probeerde de richting te peilen waar Timo zat om niet op hem uit te komen. Ik stopte al na ± 2 rondjes omdat ik toen nog ongeveer wist hoe ver ik zat. Maar ik hoorde achter me roepen, ik geloof door Sean:

“Nee Rob, langer ronddraaien.”

Ik moest me even oriënteren.. ik wist dat Sean vlakbij Timo zat, dus daar moest ik niet uitkomen.. Ik raakte echter toch gedesoriënteerd en stopte maar op de gok.

Matthieu weer. Ik protesteerde nog dat 't naar mijn idee Wouter was, daar m'n vinger zo'n beetje tussen hen in wees, maar toen zeiden ze: "Je mag ook allebei hoor."

Toen hield ik 't maar op Matthieu. Die zou nu wel denken dat ik 'm probeerde verseieren verdomme. 3e keer al. Ik woelde maar wat door z'n haar.

"Beetje SM mag ook wel hoor," zei hij uitdagend.

Ik gaf 'm een klapje tegen z'n wang.

"Hé, da's geen SM, da's helemaal niks. Kom Rob, ik heb betere geluiden over je gehoord," daagde Matthieu weer uit.

"Ik doe niet aan SM," zei ik mokkig.

"Iets anders mag ook, maar 't moet wel iets geils zijn," zei Matthieu weer.

Ik bleef besluiteloos staan.

"Kom maar, dan doe ik wel wat bij jou," zei Matthieu en voor ik erop bedacht was greep hij me al beet (hij stond al) en dwude z'n hand achter in m'n broek, meteen z'n vinger tussen m'n naad. Geërgerd duwde ik hem weg.

"'t Was mijn beurt, maar die heb je nu verspeeld, viezerik," zei ik kwaad.

"Kom Matthieu, beetje rustig aan hè," bemoeide Wouter zich ermee. "'t Is een spelletje."

"Ik dacht dat Rob nog wel viezere spelletjes speelde," grinnikte Matthieu spottend.

"Maar niet met jou," bromde ik en ik deed ruw de blinddoek bij 'm om, knoopte die hard vast en ging op zijn stoel zitten.

Matthieu wilde ook al na één rondje ronddraaien stoppen, precies bij mij, maar hij moest doordraaien van de anderen. Hij kwam toen tot m'n opluchting bij Sean uit. Die kwam op Mano, en Mano op mij. Ik was weer. Als ik in Godsnaam maar niet weer bij Matthieu kwam. Dan nog liever Timo.. Ik paste erg goed op m'n tellen (letterlijk en figuurlijk) en kwam tot m'n opluchting bij Sean. Tegelijk was ik nogal nerveus. Ik vond Sean sexy en wilde geen slechte beurt bij hem maken, maar ook niet teveel laten merken hoe leuk ik hem vond. Ik dacht na wat te doen, wat nog niet gedaan was, niet te saai en niet te uitdagend. Ik begon met zoenen half over hem heenbuigend (hij zat op de bank). Intussen schoof ik zijn t-shirt omhoog en daarna zakte ik met m'n hoofd omlaag en begon z'n tepels te likken. Ik zakte op m'n knieën tussen z'n benen op de grond voor 'm zat en likte nog wat over z'n buik, vandaar pakte ik een arm en kuste die af tot aan z'n hand en liet los. Ik kreeg een applaus en een rood hoofd, maar dat kon ook van de warmte en inspanning zijn gekomen, hoopte ik maar dat men dacht.

Sean zag er tevreden uit.. hij deed in elk geval goed alsof en zei toen ik opstond met een brede grijns: "Ervaren tongetje."

Ik grijnsde terug en gaf 'm de blinddoek aan. Ik liet hem 'm zelf omdoen, ik durfde hem niet meer aan te raken, voelde me ineens erg opgelaten.

Er gingen een paar rondes voorbij toen voor 't eerst Wouter op mij uitkwam. Hij gaf me een beschaafde tongzoen. Ik was weer. Ik begon weer wat nerveus te worden. Het spel en de gemoederen begonnen op te lopen. Mano en Wouter hadden zeer lustig zitten zoenen en 'droogneuken' (Mano bij Wouter, toen ie de tweede keer op hem kwam). Timo had Sean half uitgekleed.. mogelijk om mij jaloeers te maken.. maar 't hitste me alleen maar op, en Matthieu had Mano een zuigzoen op de borst gegeven.

Ik moest dus nu straks natuurlijk iets nog heftigers verzinnen..

Ik draaide en draaide, intussen bedenkend wat ik kon doen, en was alle gevoel voor richting al gauw kwijt. Ik kon a.h.v. de lampen, waarvan 't lichtschijnsel vaag door de blinddoek te zien was, ook niet peilen wie waar zat,. Ik wist alleen dat Matthieu pal bij een lamp zat, dus ik richtte op een wat donker stuk.

Maar toen kwam ik weer op Timo uit.

“Denk erom, wel lief hè,” waarschuwde Timo, toen hij m'n dreigende gezicht zag.

“Hou je niet van een beetje harde porno?” vroeg ik.

“Dat wel natuurlijk.”

Ik bedacht dat hard in de ballen knijpen daar ook niet echt bij hoorde, dus probeerde ik wat anders te verzinnen. Ik maakte z'n broek los, terwijl ik 'm zoende (hij was opgestaan) en voelde en passant dat ie alweer een stijve kreeg. Heel even kneep ik door z'n slip heen in z'n ballen, maar niet te hard. Hij kreunde. Toen liet ik los.

“Dat was pas twee Rob,” zei Timo.. “We zitten al op drie hè.”

“Weet ik,” zei ik, hem van boven tot onder bekijkend, klaar voor m'n 'actie', die in één keer moest lukken. Timo keek me afwachtend aan, en ik zag z'n slip nog wat opbollen achter z'n open gulp. Ik deed een stapje naar voren tot ik pal voor 'm stond en hij lachte geil naar me. “Eén.. twee..” zei ik zacht. En toen pakte ik z'n broek snel z'n broek en slip aan de zijkanten beet, en roetsjte beiden in één keer naar beneden, tot op z'n knieën. Ik stapte vlug opzij, opdat iedereen de stijve van Timo goed kon zien. Ze lachten allemaal.

“Ah, shit Rob.. rotzak,” protesteerde Timo lachend.. “Moet je me weer voor paal zetten?” Maar hij maakte nog geen aanstalten z'n broek weer aan te doen.

“Kom, zo kun je me niet laten staan,” zei hij toen met een slijmerige grijns naar me.

“Tuurlijk wel, dat was drie. We zijn nog niet bij vier,” plaagde ik.

Timo hees met tegenzin z'n broek op en vocht overdreven met de rits over z'n stijve heen.

“Ik krijg je wel Rob,” zei hij, terwijl hij zich met de rug naar me toedraaide om zich te laten blinddoeken.

Helaas voor Timo kwam hij niet bij mij uit, maar bij Wouter. Die weer bij Mano en daarna kwamen een paar rondes waarbij ik niet a.d. beurt kwam. Maar de 'poses' werden steeds heftiger. Matthieu had Seans kont gelikt, Sean had 'mijn' klus bij Timo voortgezet en z'n benen afgelikt en betast, Timo had Mano bij z'n kruis gepakt en daar flink een tijdje overheen gewreven, Mano had Matthieu met z'n riem op de (blote) billen geslagen. De rest weet ik niet meer.

En toen.. kwam Timo op mij. Shit, 4 dingen moest hij nu. Hij begon weer met zoenen. Daarna draaide hij me met de rug naar de kring toe en deed ie m'n broek uit, incl. slip, nog steeds zoenend. Toen liet ie me los, draaide om me heen en duwde me voorover, waarop ie flink met m'n billen begon te kneden. Ik riep dat 't wel genoeg was, maar men joelde 'doorgaan, doorgaan', en verdorie, even later merkte ik dat Timo zich aan 't rukken was tegen m'n kont.

"Zo is 't wel genoeg!" protesteerde ik al snel.

"Nog effe," hijgde Timo, terwijl ie me met één hand goed beet hield en zich met de ander doorrukte.

"Doe normaal Tiem, dit gaat buiten de spelgrenzen!" viel Wouter me gelukkig bij.

Timo luisterde niet en ging door. Een paar van de andere jongens zaten te giechelen.

Ik wou weglopen, maar Timo greep me steviger vast bij m'n middel. Ik viel bijna om. Ik was letterlijk en figuurlijk in z'n greep, want stiekem raakte ik toch wel opgewonden van z'n onstuimige gehijg achter me.

Ik zag uit m'n ooghoek Wouter opstaan en Timo bij de schouder pakken.

"Hé, Tiem, bewaar dat voor de slaapkamer.. Of de volgende ronde, je zit al over de 4 dingen." Maar Timo was niet te stuiten.. "Dat..haal ... ik niet," hijgde Timo, flink doorrukkend, en nog geen 2 seconden later kwam ie onder luid gekreun klaar over m'n kont.

't Droop van m'n billen over m'n achterbenen.. sodeju, wat een lading.

"Sorry Rob.. ik moest wel.. anders waren m'n ballen geknapt," hijgde hij half over me heen leunend.

Ik was wat rechtop gaan staan en probeerde hem nu weg te duwen. Iemand had kennelijk een servetje toegeworpen, want Timo begon de boel op te vegen, voor 't in m'n broek zou lopen.

Ik had een stijve verdomme.

"Lekker he," hijgde Timo in m'n nek. Ik probeerde me weg te draaien, maar hij had me nog stevig om de middel vast. "bij 5 help ik jou verder," fluisterde hij door.

"Vergeet 't maar," bromde ik, terwijl ik m'n broek ophees, m'n rug en Timo erachter naar de kring gedraaid.

Ik was. Dat werd lastig. Ik polste zorgvuldig waar Matthieu en Timo zaten. Timo zat bij een lamp, Matthieu niet, dat was lastig. Sean zat ook bij een lamp, die wou ik wel, dus ik focuste toch maar op licht.

Ik duimde bij mezelf 'Sean, Sean, Sean'. En hij werd 't, godzijdank.

“Maak 't effe voor 'm af Sean,” riep Timo. “hij staat op springen.”

Ik wierp hem een geërgerde blik toe.

“'t Is mijn beurt toevallig en ik ga niet mezelf helpen zoals jij,” beet ik 'm toe.

“Ja Tiem, Ro heeft gelijk, 't was niet helemaal volgens de regels wat jij deed,” grinnikte Sean. “Maar van mij mag 't hoor Rob,” voegde hij eraan toe, me uitdagend aankijkend vanaf z'n stoel. Van die sexy blik raakte ik weer opgewonden. Ik voelde me wel niet helemaal op m'n gemak.

“Je mag ook afmaken waar Timo en Matthieu gebleven waren.. maar je bent pas bij 3 hè.. da's bale..” grinnikte Sean weer.

Ik boog over 'm heen, m'n handen op de bankleuning achter 'm. Ik wist nog niet precies wat ik zou doen. Iets wat een tijdje kon duren, want ik was hitsig en wilde Sean zo lang mogelijk hebben. Zo'n kans kreeg ik niet gauw meer leek me. M'n gêne zette ik maar even opzij, al was 't alleen al om Timo (en Matthieu) jaloers te maken. Ze mochten wel weten waar m'n voorkeuren lagen, dan lieten ze me hopelijk met rust.

“Je bent een stuk Sean,” zei ik dan ook, om dat extra duidelijk te maken.

Sean grijnsde vergenoegd.

“Kom er op Rob, verras me eens,” zei hij uitnodigend.

Ik begon hem te zoenen en duwde hem daarbij op zij, zodat ie op z'n rug op de bank kwam te liggen. Ik trok z'n benen onder me, op schoot bij Mano die naast 'm zat. Ik begon 'm te droogneuken. De anderen hadden dat tot nu toe van achteren gedaan, ik nu van voren, op m'n knieën op 'm zittend terwijl ik me voorover boog en 'm zoende. Hard duwde ik m'n kruis tegen die van Sean, die ik voelde opwellen.. Dat maakte me zo opgewonden dat ik bijna de controle begon te verliezen. Sean hijgde en keek me geil aan. Ik stopte voor ik 't echt niet meer hield. Ik had nog één ding tegoed. Ik had Sean wel willen uitkleden en neuken.. wat een lekker ding. Ik moest iets verzinnen wat binnen de fatsoensregels bleef en toch paste bij m'n staat van opwinding, en die van Sean.. die leek ook wel aardig tegen een orgasme aan te zitten. M'n hart bonkte.

“Kom op Rob, schiet es op,” riep Matthieu.

“Ik ben al klaargekomen,” zei ik.

“Echt waar?” vroeg Sean verbaasd.

“Grapje,” zei ik. “Maar 't scheelt niet veel.”

“Pijp me,” zei Sean.

“Nee Sean, dat gaat buiten de spelgrenzen, niks waarbij condoom nodig is,” zei Wouter.

“Weet ik Wout, was een grapje,” zei Sean terug.

Ik kon me niet meer beheersen, ik moest m'n stijve ergens tegenaan drukken, en in een opwelling schoof ik m'n armen onder Seans bovenbenen door, nadat ik wat naar achter was geschoven, tilde hem ermee op tot z'n kruis tegen mijne drukte en zo op m'n knieën tussen z'n benen droogneukte ik

'm verder. Hij had een nogal dunne lichtgroene broek aan en ik zag z'n harde staaf er goed doorheen. Ik had gelukkig wel een wijde broek aan, maar mogelijk was m'n stijve er nog doorheen te zien. Sean keek me nog steeds lachend aan en dat wond me nog 't meest op.

Toen Mano me ineens bij m'n billen greep achter me hield ik 't echt bijna niet meer en ik stopte snel. Trillend en hijgend.

"Mano, 't is niet jouw beurt," probeerde ik kalm te zeggen.

"Schiet op met je beurt dan.. ben je klaar?" riep Timo geërgerd.

Ik draaide me naar 'm om. "Ik mag toch nog een derde ding doen?"

"Kom op, laat die broek zakken dan en neuk 'm.." zei Timo weer.

"Mag toch niet."

"Ik vind dat we maar es moeten stoppen, lang genoeg gespeeld," zei Wouter.

Shit ja, ik zat wel aan zijn vriend. Ik voelde me beetje schuldig. Maar 't spel was niet mijn idee geweest.

"Oké, maar mag ik mijn ronde afmaken?" vroeg ik dus.

"Snel dan," zei Matthieu.

Ik kreeg ineens een heel stoute ingeving, en voerde 'm uit voor ik me kon bedenken. Ik pakte en bierflesje waar nog wat inzate en goot de inhoud voor in Sean's broek.

"Aah.. Rob, wat doe je nou?!" riep die verschikt uit.

Ik lachte hem uit. De anderen ook.

"Godsamme, ik ben zeiknat," lachte Sean nu ook maar mee. "Wat heb jij toch Rob, volgens mij spoor je niet." Hij stond op om de 'schade op te nemen', waar ik nog geiler van werd.

"Sorry Sean.. ik wilde je niet zo nat maken, had niet in de gaten dat er nog zoveel in de fles zat," zei ik met een vermaakte blik op z'n kruis, die doorweekt was.

"Volgens mij zit er in die fles van jou ook nog heel wat hè Rob," zei Timo van schuin achter me.

"M'n pijpje zit aardig vol ja," grinnikte ik, nauwelijks omkijkend naar Timo, maar nog steeds op Sean gericht.

"Mano, ga je vriend helpen, van mij wil ie niks aannemen," zei Timo.

"Laten we eerst Sean maar helpen, die zit met een natte broek," zei Wouter.. "Kom, ik heb wel een broek voor je.." en hij wenkte Sean terwijl hij opstond.

"Hé, jullie gaan toch niet ongezellig doen hè," zei Matthieu.

"Hoezo?" vroeg Sean.

“Ik wil nog wel een ander spelletje doen.”

“Zoals wat?” vroeg Timo, die er wel oren naar leek te hebben.

“’t Zelfde, maar dan hou je de blinddoek op als je op iemand uitgekomen bent, en moet je blijven vrijen tot je goed geraden het wie ’t is,” zei Matthieu weer.

“Ik ben voor!” riep Timo.

“Ik ook,” viel Mano bij.

“Jij?” vroeg Sean aan Wouter.

“Oké, maar kom eerst even een schone broek aan doen.”

“Schiet dan wel op hè, want ik ken dat,” zei Timo sarcastisch.

“Moet jij zeggen, jij bent je kwakkie al kwijt,” mopperde Sean.

“Ja hé, wel in ’t openbaar, nou is ’t jullie beurt.”

“Kom op, alleen omdat jij zo ongegeneerd bent.. dat moet jij weten, maar verwacht dat niet van ons,” zei Wouter.

“Hé kom nou, hoe lang zijn we al vrienden?”

“Daar gaat ’t niet om, maar er zijn grenzen aan spelletjes.. ’t moet niet uit de hand lopen.”

“Met Rob erbij loopt alles uit de hand,” grijnsde Timo met een veelbetekenende blik naar mij.

“Hé, nou moet je niet de bal naar mij toe schuiven.. Heb ik ’t weer gedaan,” zei ik beledigd.

Wouter en Sean glipten intussen de kamer uit.

“Jij wil toch graag met ballen spelen, dus schuif ik ze naar jou toe ja,” plaagde Timo door.

“Ik heb nog helemaal niet gezegd of ik nog een spelletje wil spelen.”

“Jij hoeft niks te zeggen, dat zegt dat ding daaronder wel,” grijnsde Timo met een blik op m’n kruis.

“Kan zijn, alleen niet met jou.”

“Nee, met Sean hè.. moet je hopen dat ie terugkomt.”

Dat hoopte ik inderdaad. Shit, wat was ik geil geworden van die jongen. Ik schaamde me nu wel wat, maar kon m’n verlangen gewoon niet langer verbergen.

“Anders maar geen spelletjes meer,” zei ik nors.

“Ik denk dat Japie krekel ’t daar niet mee eens is,” zei Timo, weer met een blik op m’n kruis.

‘Verzin een nog stommere naam voor m’n edele delen,” mokte ik.

“Rupsje nooitgenoeg?” grinnikte Tiom.

“Ik haat je Timo,” zei ik.

“Jongens, rustig toch, make love, no war,” sprak Matthieu de bekende leus weer es uit.

“In Rob’s broek is ’t voortdurend oorlog,” grinnikte Timo.

Dat was ’t inderdaad. Ik vocht nog steeds tegen de drang om nú, en wel meteen, seks te hebben met wie of wat dan ook. Nou ja, Sean dus liefst. Ik verlangde vurig naar hem. Waar bleven ze nou?

“’t Ziet er naar uit dat we met z’n vieren een spelletje moeten spelen jongens,” zei Timo even later, toen de andere twee nog steeds niet terug waren.

“Ik kijk wel effe waar ze blijven,” zei Matthieu.

“Drie keer raden,” zei Timo, maar Matthieu was al opgestaan en liep de deur uit.

“Betrap,” kwam Matthieu even later vrolijk verkondigen met Sean aan z’n arm. “Ze probeerden stiekem met z’n tweetjes verder te spelen, maar aangezien wij zaten te wachten heb ik dat spel even onderbroken.”

“We knuffelden alleen een beetje,” protesteerde Sean.

“Ja, ik heb ’t gezien,” zei Matthieu spottend.

“Sorry Sean, Wout, van mij mogen jullie best..” begon ik.

“Nee, ’t is in orde Rob, we doen gezellig mee,” zei Wouter.

Enigszins verbaasd trok ik m’n wenkbrauwen op, maar zei toen ‘oké’.

Zo zaten we dus even later weer in de kring. Sean moest, als laatst overgeblevene uit ’t vorige spel beginnen. Terwijl hij geblinddoekt in de kring stond wisselden wij van stoelen zodat hij niet kon zien/raden wie waar ongeveer zat.

Hij kwam op Timo uit.

Hij ging wijdbeens op Timo’s schoot zitten, zoende en raadde binnen een minuut juist “Timo”.

Raadde je fout, dan moest je een kledingstuk uittrekken, had Timo nog nader uitgelegd.

Timo was. Hij kwam op Mano. Hij begon vrijwel meteen naar Mano’s kruis te tasten en zei:

“Nee, ’t is niet Rob, die zou harder zijn met mij op schoot.”

Ik probeerde geen geluid te maken. Timo begon Mano verder te betasten. Mano kon zich niet meer bedwingen en begon te giechelen.

“Oké Mano, verraden,” grinnikte Timo.

Mano was. Hij kwam op Matthieu uit. Waarschijnlijk had hij snel door wie ’t was, maar hij bleef toch nog een poosje zoenen voor hij ‘Matthieu’ zei.

En shit.. k.. v..., Matthieu kwam op mij uit. Hij bleef me heel lang zoenen en betasten tot m’n grote ergernis en uiteindelijk bromde ik maar wat, opdat hij m’n stem herkende en niet lager ‘stommetje’ kon spelen.

“Lekker.. hè... Rob,” plaagde Matthieu. Ik duwde hem geïrriteerd van m’n schoot.

Ik had intussen wel een plannetje bedacht om erachter te kunnen komen wie waar zat.

Ik liet me m’n blinddoek omdoen en ging in ’t midden staan. Terwijl ik ronddraaide begon ik een show weg te geven, in de hoop dat daar met geluiden op gereageerd werd zodat ik mogelijk stemmen kon herkennen. Er werd nog steeds elke keer van stoel verwisseld, dus ’t was wel moeilijk.

Ik deed eerst m’n t-shirt omhoog, streek over m’n buik, en schudde met m’n kont. Geen reactie.. o ja.. één giechel, dat was Mano volgens mij. Ik draaide nu heel langzaam door en deed m’n hand in m’n broek.

Ik spitste m’n oren. Een zacht “mmm..” klonk. Juist, Timo. Ik draaide nog langzamer door, opdat ik onthield waar Timo en zat, en Mano had ik ook nog wat in de peiling. Ik hoorde zwaar geadem uit een andere hoek. Dat zou Matthieu wel zijn, de viezard. Dus ik had nog 2 richtingen over voor Sean.. ik gokte op één van ze. Wouter zou ik ook wel prima vinden.

Ik richtte en liep in de richting waar ik heen wees (m’n hand inmiddels uit m’n broek gehaald).

Achter me weer een onderdrukte giechel, ik kon niet peilen wie ’t was. Ik liep tegen een knie. Links voor me zat iemand en ik ging tastend op z’n schoot zitten, nog enige afstand bewarend, daar ik nog niet vermoedde wie ’t was. ’t Leek niet Sean. Toch Wouter? Toen ik begon te zoenen wist ik ’t meteen: Timo. Hoe kon dit? Ik wou me al los maken, maar hij pakte me stevig bij m’n nek en zoende lustig door. Met veel moeite wist ik me los te rukken.

“Timo.. verdorie.. ik dacht dat je..”

“Ja schatje, lief dat je me nog even extra opgeilde van te voren met je show.”

Ik deed m’n blinddoek af en keek ’m verbaasd aan.

“Ik dacht dat ik je daar ergens hoorde,” zei ik, me van z’n schoot af wringend.

Ik zag ‘daar ergens’ Matthieu zitten, lekker slim dat ik daarheen wees. Ik had kennelijk tijdens ’t ronddraaien toch niet goed op gelet. Maar Mano zat wel waar ik ’m vermoed had. Had Mattieu dan ‘mm..’ gemompeld? Voor zijn doen wel zacht dan.

“Haal je neus even op straks, dan herken ik je en wet ik waar je zit,” fluisterde Timo in m’n oor, terwijl ie me nog even bij m’n nek naar zich toetrok. “Want ik weet wel dat je hogenood hebt.. de anderen zullen je daar niet bij helpen. “

Dacht ie nou echt dat ik dat ging doen? Ik duwde hem geërgerd uit de stoel en zei: “Schiet nou maar op.”

Timo had me wel op een idee gebracht. Toen hij aan de beurt was hield ik me uiteraard muisstil. Ook daarna bij Wouter, op wie hij terecht was gekomen, en die weer bij Mano en die bij... ja hoera, Sean!

Dus nu greep ik m’n kans. Toen hij terwijl Mano hem z’n blinddoek omdeed mijn kant omkeek met een lichte grijns likte ik heel even snel met m’n tong langs m’n lip, en klakte zacht met m’n tong. Ik hoopte dat de anderen ’t niet gezien en gehoord hadden, maar Sean de hint begrepen had.

Toen hij 2 rondjes gedraaid had en weer mijn kant opdraaide klakte ik zachtjes met m'n tong, één keer. Hij leek te aarzelen en wat langzamer te draaien. Toen ie precies mijn kant op keek klakte ik snel nog een keer. Toen gebaarde Timo me dat ik m'n bek moest houden. Maar te laat, Sean had 't goed begrepen en gehoord, en liep mijn richting uit. Hij tastte naar m'n gezicht toen ie voor me stond en bukte toen voorover om me te zoenen. Ik wou 'm liefst gelijk naar me toe trekken, maar dan zou ie te snel doorhebben wie ik was, al had ie dat allang natuurlijk. Maar voor de buitenwereld moesten we doen of we van niks wisten. Hij begon me langzaam af te tasten, m'n armen, borst, buik, benen, en deed of ie nog niet wist wie ik was. Hij trok me aan m'n handen uit de stoel, zodat ik voor 'm kwam te staan en tastte weer uitgebreid, me intussen weer zoenend. Hij voelde aan m'n haar, m'n nek, rug, billen.. Toen liep ie om me heen en tastte me van achteren van top tot teen af. Haar, schouders, rug, billen, benen en weer omhoog, billen, heupen, liezen.. gulp..

“Die broek, ja die komt me bekend voor,” zei Sean heel serieus.

Ik zag de anderen ongeduldig kijken en ik moest moeite doen om m'n lachen in te houden. En m'n stijve. De anderen konden niks zeggen natuurlijk, dan zouden ze zich verraden, maar de gebaren en gezichten spraken boekdelen. “Kan ie nou niet opschieten?” drukten ze uit.

Ik genoot intussen van de aanrakingen van Sean. Hij ademde zwaar in m'n nek. Hé, had ik die adem niet eerder gehoord? Was dat helemaal niet Matthieu geweest, maar Sean, bedacht ik nu!

Was ie op opgewonden geraakt van mijn 'show' of had ie zo een hint willen geven? Die gedachte maakte me extra opgewonden. Ik voelde Seans handen over m'n t-shirt tasten, terwijl hij vlak achter me stond.

“Ik denk dat 't..” begon hij.. “Wacht even hoor.. even zeker weten..” en hij gleed met een hand wer naar m'n broek en wreef over m'n harde staaf.

“Ja.. ja.. 't is...” hield hij de spanning erin.

Ik kon m'n giechel niet meer inhouden.

“Rrr...” treuzelde Sean, stevig over m'n kruis wrijvend en intussen in m'n nek lebbierend. Ik zag Wouter ietwat jaloers toekijken. Ik greep Seans hand aan m'n kruis om 'm weg te duwen.

“Wat moet ik doen Rrr... zeg 't maar.. wil je 'm in je broek?” zei Sean zachtjes in m'n oor. Of de anderen 't konden horen wist ik niet zeker. Ik duwde z'n hand nu giechelend weg en schoof een beetje opzij.

“Verlegen hè...dan is 't vast...” nog steeds rekte Sean de tijd. Hij pakte me weer vast en fluisterde nu in m'n oor: “Ik doe straks zo..” en hij maakte 3 kusgeluidjes. Ik knikte, m'n hoofd langs z'n wang strijkend zodat ie 't voelde, dat ik 't begrepen had.

“Rròb!” riep ie nu uit.

“Goedzo,” zei ik vrolijk.

“Geweldig,” riep Timo sarcastisch. “Volgens mij hebben jullie allebei een groot probleem. En de oplossing is ver in zicht,” vervolgde hij.

Sean en ik keken elkaar grijnzend aan voor Sean me de blinddoek omdeed.

“En geen valsspelerij meer hè,” waarschuwde Timo weer, “dan stoppen we.”

“Waar heb je ‘t over?” vroeg ik onschuldig.

Ik ging in de kring staan en draaide wat rondjes. Toen iedereen van plaats was gewisseld spitste ik weer m’n oren. ‘t Was muisstil. Maar toen hoorde ik ‘t.. de 3 zoengeluidjes.. Ik stopte aarzelend met draaien. Ja, weer. Ik ging direct op ‘t geluid af, pal voor me. Ik herkende vagelijk ook weer ‘t zware ademen, dat toenam toen ik op de schoot plaatsnam van de ‘kusser’. Ik zoende hem, en ja, onmiskenbaar, ik zat goed. Sean zoende hartstochtelijk terug en we vreeën als dollen.

“Wie je ook bent, je zoent geweldig,” speelde ik. Ik voelde Seans gezicht in een grijns vertrekken. Ik tastte onder z’n shirt en werd heter en heter. Ik wilde, moest en zou in z’n broek voelen. Hij had een ruime joggingbroek van Wouter aan (omdat Wouter wat tenerder was dan hij waren gewone broeken van Wouter hem kennelijk te klein). Ik kon dus makkelijk met m’n hand erbij.

Hij was hard. Heel hard. Hij hijgde zwaar toen ik eraan zat. Ik pakte hem stevig beet. Sean trok m’n hand echter weg.

“Mm.. nee, ‘t is niet Timo,” speelde ik... “uhm..ik ken deze nog niet.. misschien..”

Als je een verkeerde naam zei moest degene bij wie je was je een kledingstuk uittrekken, maar die mocht verder niks zeggen en je mocht daarna nog 2 keer raden.

Ik wilde niets liever dan m’n broek uit en met Sean over de grond rollen ofzo.. wat dan ook. Ik was in elk geval niet meer te stoppen. Ik trok ‘m uit de stoel en voelde over z’n kont. Sean pakte mijn kont ook beet.

“Die broek.. ja.. wacht es,” zei ik. “die is van Wouter.. Ja.. nu weet ik ‘t.. Je bent Wouter.”

Sean grinnikte heel zachtjes, meer door te schudden dan geluid uit te brengen. Hij tilde m’n t-shirt op, maar ik duwde z’n hand naar beneden.

“Als ik fout zat.. doe m’n broek dan maar uit.. die knelt al de hele tijd,” zeik.

Sean liet ‘t zich geen 2 keer zeggen en begon vlijtig m’n broek los te maken en trok ‘m naar beneden. Ik stapte eruit.

Daar stond ik in m’n slip, tangaslip nog wel, dus de anderen hadden wat te kijken. Ik stond nog steeds met m’n rug naar de kring.

“Wie ben je dan toch?” zei ik weer zo verbaasd mogelijk. De handen van Sean op m’n billen maakten me wild en ik duwde hem zachtjes naar opzij van de bank, waar ergens de muur moest zijn. Hij leek te begrijpen wat ik wou, want liep uit zichzelf verder naar achteren. Ik hoopte dat we niet heel hard zouden vallen, maar nee, we bereikten veilig de muur. Goedzo. Ik begon stevig tegen Sean op te rijden en liet m’n handen weer in z’n broek glijden. Ik streek achter over z’n slip heen over z’n billen.

“Wie heeft er toch zulke lekkere billetjes? Mano, maar die is anders..” zei ik. “Misschien Matthieu wel.. nooit op gelet.. Zou ‘t?.. even voelen nog hoor...”

Ik trok de joggingbroek een stuk naar beneden en duwde m'n kruis tegen die van Sean. Hij deed één poging z'n broek weer omhoog te doen, maar ik greep z'n armen beet en legde z'n handen terug op m'n kont. Ik wreef met m'n been langs de zijne. O shit, wat was ik geil, ik wou 'm de kamer uittrekken en zocht langs de muur of ik nog een herkenningspunt kon vinden. Niets. Ik draaide me tegen 't lege stuk muur naast ons en trok Sean tegen me aan. Ik tastte weer naast me, en stootte tegen de lamp. A, nu wist ik zeker bij welke bank ik was.. ik zocht me een weg langs de muur richting waar volgens mij de deur moest zijn, Sean met me meetrekkend. Ik kwam bij de deur en maakte hem open. Maar ineens stond er iemand voor me, die me belette de deur door te gaan. Shit, dat mocht blijkbaar niet. Ik voelde me ineens heel idioot. Zou ik maar gewoon Seans naam zeggen? Ik wou 'm al loslaten en zei: "Nu weet ik wei je bent.." Maar Sean trok me weer tegen zich aan en zoende me.

Er begon iemand te klappen, langzaam. Was dat een aanmoediging of ontmoediging? 't Klonk wel wat ongeduldig.

"Nou.. ik denk.. dat je toch Matthieu moet zijn," zei ik toen maar.

Nog voor ik er erg in had, deed iemand achter me m'n slip uit. O nee.. wat was ik begonnen? Waar was ik mee bezig?

"Oké jongens.. ik mag nog één keer raden," begon ik maar gauw weer. Maar Sean trok me dicht tegen zich aan en leidde me met z'n hand naar zijn slip. Ik deed 'm wat naar beneden. Hij hijgde nog zwaarder en zoende nog intenser dan ie al deed, intussen mijn billen zowat fijn knijpend. Een vingertje gleed naar m'n bilnaad, heel losjes erover heen.

Ik deed zijn slip nog verder naar beneden en voelde ook tussen zijn naad. Stoppen ging niet meer. Ik probeerde 't gegriinnik achter me uit verschillende hoeken te negeren. Ik wou alleen dat ik Sean nu kon zien.

"Zal ik 't nu maar zeggen, Sean?" fluisterde ik Sean in 't oor, "Ik wil ons niet voor schut zetten."

"Nee, ga door," fluisterde hij terug.

"Hé, niet praten hè," werd er geroepen, ik geloof door Matthieu.

Ik liet m'n hand tussen Seans benen glijden en kneep in z'n ballen. Ik wilde hem neuken verdorie, maar dat kon echt niet natuurlijk. Sean had z'n vinger nu op m'n anus en ik hield 't niet meer.. o god, ik wist niet meer hoe ik 't houden moest. Ik wilde niet klaarkomen.. wilde wel.. wilde niet.. Wat moest ik doen? "Ik kom, shit ik kom," hijgde ik zachtjes in Seans oor. Sean pakte me toen bij de heupen en draaide me om met m'n rug naar zich toe, de voorkant naar de anderen dus.

"Nee, wat doe je?" protesteerde ik. Maar hij greep m'n pik al beet, wat ik niet kon weerstaan en trok me stevig ten overstaan van de hele kring. Hij drukte z'n pik tegen m'n bilnaad aan. Hij hijgde en schuurde op en neer. Doordat ik even overmand werd door schaamte voor de toekijkende blikken die ik voelde, werd ik iets afgeleid van m'n opkomend orgasme. Sean hield ook ineens even op met trekken.. om een paar seconden later z'n warme vocht tegen m'n rug en billen aan te laten lopen onder een luide zucht.

Ik pakte Seans hand, die m'n pik nog vasthad, beet en met één beweging loosde ik mijn boeltje ook.

“Sean.. goede genade.. jij bent ‘t Sean!” zei ik kreunend en hijgend.. “Ja toch?”

“Ja, hou je nou maar niet langer van de domme Rob, je bent een eerste klas porno acteur,” zei Mano nu pal voor me, terwijl hij m’n blinddoek afrukte.

“Jij ook.. toch?” grijnsde ik. “uh, sorry Timo, van het tapijt,” vervolgde ik toen ik m’n smurrie op de grond zag, dat Timo met servetjes begon weg te vegen.

“Je mag de fles vlekkenreiniger wel in natura betalen,” grijnsde hij naar me.

Ik voelde me alweer beschaamd, zoals ik me had laten gaan. Maar tegelijk verrukkelijk.

“Ik betaal ‘t wel in geld,” zei ik mokkend tegen Timo.

“Ik zet ‘t je nog wel betaald, dus laat maar,” grijnsde Timo weer.

Ik nam weer plaats, na Sean geblinddoekt te hebben, en Sean ging in de kring staan.

Hij kwam op Matthieu. Die raakte snel opgehitst van Seans aanraking, maar Sean hield ‘t kort. Matthieu keek geil de kring rond voor Sean hem zijn blinddoek omdeed. Ik deed een schietgebedje dat ie niet op mij kwam.

Gelukkig, hij kwam op Timo. Matthieu was tamelijk gek aan ‘t worden en Timo kreeg de volle laag.. Er werd aan z’n kleren gerukt, over alle erogene zones getast, hij werd op de grond geduwd en zittend op z’n buik, wat voorover gebogen, wreef Matthieu zich met z’n kruis over ‘m heen. Hij noemde namen: de mijne, Mano en Wouter.. en zo had ie t-shirt, broek en slip uit.. en was ie af.. Maar hij had intussen al over de ontblote buik van Timo gespoten.

We klaptten allemaal.

“Timo.. dat had ik nou nooit gedacht!” riep Matthieu kwasi verbaasd uit toen ie z’n blinddoek afdeed.

“Valt dat even tegen hè,” grijnsde Timo, die niet onaangedaan was gebleven onder de wilde escapades van Matthieu en met z’n broek nog half open kwam hij kreunend overeind.

Hij ging in de kring staan terwijl Matthieu ‘m blinddoekte. Daar ritste hij langzaam z’n gulp dicht over z’n stijve, mijn kant op gericht.

We wisselden weer allemaal van plaats en daarna hield ik me muisstil. Maar Matthieu maakte wat geluiden. Hij tikte steeds 2 keer met z’n voet op de grond. Ik vroeg me af wat ‘t betekende. Maar toen Timo op mij afkwam begreep ik ‘t: ik zat 2 plaatsen van Matthieu vandaan. Hadden die 2 net onder hun gerotzooi kans gezien elkaar wat afspraken in ‘t oor te fluisteren? ‘t Was me niet eens opgevallen. Ze hadden ook zo gehijgd.

Ik verroerde me niet, maar Timo wist m’n lippen snel te vinden en zoende me stevig. Ik gaf weinig mee.

“Mmm.. wie zou dit zijn.. wie ruikt er ook altijd weer zo lekker geil?” zei Timo grijnzend. Toen hij onder m’n shirt tastte duwde ik z’n hand weg en verdere toenaderingen sloeg ik helemal weg.

“Mm.. een weerbarstig ventje, wie zou dat zijn.. ik denk Mano,” zei Timo.

Shit, nu moest ik ‘m een kledingstuk uitdoen. Ik begon z’n sokken uit te trekken.

“Mag ik die alsjeblieft aanhouden? Ik heb zulke koude voeten,” klaagde Timo. Ik ging onverstoort door, maar Timo trok z’n voeten weg en kwam met een knie tussen m’n benen pal voor me op de stoel zitten en duwde me naar achter, zodat ik niet meer bij z’n sokken kon. Hij duwde m’n hand naar z’n broeksknoop.

“Maak los alsjeblieft.. M’n broek moet als eerste uit,” commandeerde hij me.

Ik aarzelde.. zou ik ‘t gevecht aangaan om andere kledingstukken uit te zien te krijgen, of zouden de anderen dan hun geduld verliezen? Ach wat zou ‘t.. ik zou me niet te snel aan Timo geven, dus ik begon z’n shirt omhoog te doen.

“Kom nou, R.. uh.. schatje, doe niet zo bescheiden, je wil m’n broek wel uitdoen,” grijnsde Timo weer. Maar ik bleef proberen z’n shirt uit te doen. Hij weigerde z’n armen omhoog te doen en probeerde m’n handen weer naar z’n broek te krijgen. ‘t Werd een hele stoeipartij, waarbij de stoel bijna omviel en plotseling stond Matthieu achter Timo. Vandaar maakte hij Timo’s broek los. Hij gebaarde mij te helpen de broek omlaag te trekken.

“Een helpend handje, altijd leuk,” grinnikte Timo. “Was dat misschien Robbert..? Die wil me natuurlijk graag uitkleden. Maar sorry, degene op wie ik ben uitgekomen moet ‘t doen.” Ik gaf ‘m een kwaai stomp in z’n buik (niet hard). Hij schopte zelf z’n broek verder uit en kroop weer tegen me aan, op z’n knieën op de stoel. Z’n kruis drukte tegen m’n borst aan. Hij woelde door m’n haar.

“Wie heeft ook weer zo’n punkkapseltje?” grinnikte hij. “Ben ‘t helemaal vergeten.” Hij deed z’n t-shirt wat omhoog en drukte z’n buik in m’n gezicht. Tegen wil en dank raakte ik toch wel weer opgewonden.

“Lik er maar lekker over.. ik weet dat je dat wil.. toe maar,” kreunde Timo lichtjes, m’n hoofd tegen z’n buik aandrukkend.

Ik duwde hem wat weg. Maar nu klom ie alleen maar nog hoger tegen me op, en zette een knie op de leuning achter me. ‘t Was een zware leunstoel, die gelukkig ook vlak tegen de muur aanstond, anders zou ie geheid zijn omgevallen. Timo’s kruis kwam nu op kinhoogte, en ik zag z’n eikel pal voor m’n neus boven z’n slip uitsteken.

“O, help me es een handje, doe die slip uit,” kreunde Timo. Ik deed niks uiteraard, probeerde hem alleen weg te duwen, maar hij gaf niet mee.

Ik wilde me eigenlijk al niet meer verzetten. De opwindingshad zich meester van me gemaakt. Ik deed alleen zwakke pogingen hem weg te duwen, om niets van m’n genot te laten merken. Maar m’n hart klopte en m’n buik maakte sprongetjes.. de ingewanden dan, en liefst had ik een hap naar z’n pik genomen.

“O nee, ik moet eerst raden wie ik heb hè..” hijgde Timo, z’n lul tegen m’n wang wrijvend.

“Nou, nog es een gok.. uh.. Wouter misschien?”

Ik deed snel een greep naar een sok, maar Timo trok z’n voet net op tijd weg.

“Kom nou, je laat me toch niet langer in dit krappe slipje zitten?” slijmde Timo, en hij probeerde m’n hand naar z’n slip te krijgen. Ik bleef me verzetten.

“Of moet weer iemand een handje helpen?” Timo’s leuter was al half uit z’n slip tevoorschijn gekomen en er sijpelde al wat voorvocht uit. Hij duwde zich zo hard tegen me aan, dat ik nergens anders meer bij kon dan z’n slip. Er zat niet veel anders op dan die uitdoen, en ik roetste het met één ruk naar beneden.

Timo gaf een kreet van verrukking. Hij probeerde m’n hand op z’n kont te leggen, maar ik trok ‘m kwaad weg.

“Wie is dit wilde katje toch? Als ie maar niet in m’n ballen bijt!” grinnikte Timo. Idee. Ik kneep erin, hard, met duim en wijsvinger. Maar hij leek ‘t niet eens erg te vinden en kreunde alleen maar “ah.. lekker.. ja”, dus ik hield er maar weer mee op. Z’n pik tegen m’n wang begon me te irriteren en ik probeerde hem weer weg te duwen. Maar Timo’s krachtige lijf was niet zo makkelijk weg te krijgen en hij raakte alleen maar opgewondener bij elke aanraking van mij. Hij begon steeds wilder te worden en trilde en hijgde en ik vreesde elk moment z’n spul in m’n oor te kunnen krijgen.

Het wond me stiekem ook op en ik hoopte maar dat m’n groeiende bobbel niet te zien was. Nu ja, Timo zat ervoor. M’n adem hield ik zoveel mogelijk in, opdat niemand merkte dat die flink versneld was.

’t Werd nog erger dan ik vermoedde. Timo greep ineens z’n pik beet en met z’n andere hand m’n schouder, en paar tellen later spoot hij recht in m’n gezicht. ’t Spoot letterlijk over m’n hele hoofd heen. Ik vloekte en draaide m’n hoofd weg. Te laat, ik zat al onder.

“Rob! Was jij ‘t!” grijnsde Timo, nog half nakreunend en hijgend.. “wow.. had ik dat maar geweten!”

Nu liet ie zich wel wegduwen en z’n blinddoek afdoend keek ie me plagerig aan.

“Sorry, ik dacht dat je Matthieu was, die had dit nog van me tegoed,” grinnikte hij. Ik gaf ‘m een schop tegen de schenen, terwijl ik ‘t sperma uit m’n ogen wreef.

’t Zat in m’n haar, overal. Ik stond weer es goed voor aap. Ik rukte ‘t servetje waarmee Timo m’n gezicht wou afvegen uit z’n hand en deed ‘t zelf, de lachende gezichten van de anderen negerend.

Ik moest weer in de kring. ’t Kon me niks meer schelen op wie ik uitkwam, ik zou gewoon gelijk de naam van de persoon zeggen, zodra ik ‘t wist.

Gelukkig kwam ik op Mano, die herkende ik uiteraard meteen. Ik had best zin in ‘m maar bedwong mezelf na 2 minuten zoenen en zei:””Mano, kom je zo mee naar huis, ik wil met je naar bed.”

“Eerst ‘t spel afmaken,” grinnikte Mano.

“Oké, wie wil je?” fluisterde ik in z’n oor. Hij keek me vragend aan.

“Geef ik je een seintje waar ie zit,” voegde ik toe.

“Niet smiespelen!” riep Matthieu.

“Wouter,” fluisterde Mano nog snel.

“Ik tik zodra je z’n kant op wijst, en daarna 2 x als je naar links moet en 1 x als je rechts moet,” fluisterde ik in z’n oor terwijl ik de blinddoek bij ‘m omdeed.

“Nou opschieten jullie,” zei Wouter wat geïrriteerd.

We verwiselden weer van plaats terwijl Mano ronddraaide. Hij draaide richting Wouter en ik tikte snel. Hij liep iets teveel naar links en kwam bijna op Sean uit. Ik tikte snel één keer. Hij begreep ‘t en tastte rechts van zich en kwam zo bij Wouters’ stoel.

‘t Spelletje begon. Zoenen, tasten en snuffelen.

“Dit geurtje ken ik echt niet,” mompelde Mano. Hij snuffelde wild aan alle kanten van Wouter en ik zag dat die moeite had z’n lachen in te houden, temeer daar Mano op kietelzones snuffelde, zoals z’n oksels. Mano zakte naar beneden, duwde Wouters benen uit elkaar en snuffelde in z’n kruis.

“Ooh.. ik heb wat gemist geloof ik.. wie ben je in godsnaam?” snoof Mano verheerlijkt. Hij trok Wouter ruw aan diens benen wat naar voren en groef z’n hoofd diep in Wouters kruis. Die begon opgewonden adem te halen.

Mano kroop onder Wouters t-shirt en snoof luid. Wouter begon wat te blozen. Dat deed ie gauw, hij was een rossig typ.

“Lekker harde tepeltjes,” mompelde Mano, terwijl hij die met z’n vinger betastte. Ik raakte er opgewonden van. Dit mocht ie bij mij nog wel es herhalen 😊.

Hij zakte weer naar ‘t kruis van Wouter.

“Toch komt die geur me bekend voor,” zei hij. “es effe wat beter ruiken hoor.” En hij begon de broek van Wouter los te maken. Die trok z’n benen verschrikt wat omhoog (hij zat nog onderuit gezakt, z’n benen wijdbeens gestrekt). Z’n buik schudde van ‘t ingehouden gegiechel.

Mano snuffelde in de broeksopening.

“Ah.. een verdomd bronstig hengstje..” kreunde Mano verzaligd, en even later:

“What the fuck kan mij ‘t ook schelen wie je bent, ik kan je niet meer weerstaan.” En hij kroop over de nog altijd onderuit gezakte Wouter heen en stootte nu met z’n kruis snel en hard tegen die van Wouter, onder wild gehijg. Wouter lag overdonderd bewegingloos in de stoel, zich aan de leuning vastgrijpend om niet verder weg te glijden onder het wilde gestoot van Mano. Mano leek zichzelf niet echt meer in de hand te hebben. Het was bijna gewelddadig, maar Wouter keek vermaakt naar ‘m en leek ‘t prima te vinden. Of meer dan dat zelfs. De stoel wankelde af en toe wel vervaarlijk, en schoof stukje bij beetje naar achteren. Toen ie richting tv dreigde te gaan ging Matthieu erachter staan en hield ‘m tegen, intussen glunderend meegenietend van ‘t droogneukende stel. Wouter pakte Mano’s kont beet, maar gleed hierdoor nog meer onderuit. Mano gleed met z’n knieën op de grond en droogneukte rustig door, daar Wouters kruis precies op de hoogte van de zijne zat. Nu ja, rustig.. Hij trok Wouter wild bij de heupen tegen zich aan, en grapplede ineens naar z’n broeksknoop. Die rukte hij los en vervolgens trok ie ruw de broek van Wouter naar beneden onder z’n kont door! Wouter was te laat ‘m tegen te houden. Hij wou nu de slip van Wouter omlaag trekken, maar dat hield Wouter nog net tegen.

“Kom.. Timo.. niet zo preuts, trek uit die hap,” zei Mano.

Fout. Wouter trok snel Mano's t-shirt over z'n hoofd.

“Fuck, .. geen Timo.. Sean dan.” Mano rukte verder aan Wouters slip, maar die pakte Mano beet en maakte diens broek los.

“Weer fout? Whatever..ik wil niet ruiken ik wil rukken,” en zodra z'n broek uit was trok Mano snel Wouters slip alsnog naar beneden en Wouter zat nu in z'n blote kont op de rand van de stoel, z'n benen nog aan weerszijden van Mano. Hij leek niet helemaal raad te weten met de situatie, hij keek althans enigszins hulpeloos rond, maar niemand leek zich geroepen te voelen te helpen. Als ie dat al wou. Mano greep Wouters' lul en rukte er even aan. Wouter weerde hem met een ingehouden giechel af. Mano haalde toen z'n eigen lul uit z'n slip, duwde Wouter weer achterwaarts in de stoel en kroop bovenop 'm.

Hij stootte zich nu in z'n blote kont tegen Wouter op, die hem maar liet begaan. Geen houwen meer aan, en het duurde ook niet lang of Mano kwam met een flinke brul klaar.

Ik keek tegen z'n heerlijke half ontblote kontje aan, en was weer op en top geil. Toen Mano uitgeraasd was, lag Wouter nog met een flinke harde paal te hijgen, en Mano was zo aardig hem te vingeren. Maar daarop protesteerde Wouter toch: “Laat maar Mano, zeg maar wie ik ben.”

“Verdomme Wout..!” riep Mano kwasi-verrast uit, terwijl ie z'n blinddoek afdeed. “Moet ik 't niet voor je afmaken?”

“Nee, 't spelletje is uit,” zei Wouter.

“Daarom juist.. maken we dit effe af, daarna stoppen we,” drong Mano aan.

“Ja ja, doorgaan!” moedigde Matthieu, die nog altijd achter de stoel stond aan. “Anders doe ik 't wel Wout.”

“Nee.. 't is Mano's beurt.. laat ie 't afmaken!” viel Timo nu ook bij.

“Oké, als je erop staat,” gaf Wouter nu met een grijns toe, en Mano begon hem, met z'n hand tussen Wouters benen door, weer te vingeren. Hij zat met één knie naast Wouter op de stoel, z'n andere been hing half over Wouters been heen.. Wouters' lies en schaamhaar zat onder 't sperma van Mano.

Mano duwde met z'n vrije hand Wouters t-shirt verder omhoog en streelde over z'n buik en tepels. Wouter omklemde Mano met een arm, en kneep in z'n kont. Hij was flink aan 't hijgen en trillen. Toen hij bijna klaarkwam greep Mano z'n lul waarop Wouter al snel in een hoge boog langs Mano heen de lucht in spoot.

Applaus. Wouter leek met een schok tot de werkelijkheid te komen hierdoor, en veegde enigszins beschaamd de boel schoon. Mano grijnsde hem aan.

“Zo kende ik je nog niet Mano,” grijnsde Wouter terug. “Zulle we nog es zo'n spelletje doen?”

“Ik weet nog veel leukere spelletjes,” ging Mano hier grif op in.

“Oké, speel die maar met mij, straks, thuis,” zei ik. “speelkwartier is om, ’t is kinderbedtijd.” Timo probeerde ons weer over te halen te blijven slapen. Hij wist natuurlijk ook nog héleboel leuke spelletjes.

Maar aangezien iedereen moe was en de andere 3 niet echt meer in staat leken naar huis te rijden (alle drie dronken) lieten we hen liever daar slapen en gingen wij weg, al was er plaats genoeg volgens Timo.

Bij ’t afscheid keken Sean en ik elkaar nog even geil aan. Duidelijk had hij er net zo van genoten als ik.

Ik verlangde naar ’t moment dat ik ’m weer zou zien.. en dat zou snel zijn. Morgen was er immers party.

65. Party-fun

Za. 30 juli 83

Mano en ik fantaseerde de hele volgende dag over Wouter en Sean.. en plaagden elkaar over onze uitspattingen van die vorige avond.

“Maar je werd stiekem ook wel geil van Timo hè, dat zag ik wel hoor,” plaagde Mano me, terwijl we die avond samen douchten voor we naar de party gingen.

Ik duwde kwasi-boos de schuimende spons tegen z’n buik aan en wrong die uit zodat ’t schuim over z’n buik en schaamhaar liep.

Mano pakte hem van me af en begon er overdreven sensueel mee over z’n buik te wrijven en vervolgens over z’n geslachtsdelen, mij uitdagend aankijkend. Ik duwde hem tegen de douchewand en al gauw waren we weer flink aan ’t zoenen en strelen. We hijgden zo dat ’t een lieve lust was.

“Zijn ze weer bezig hoor, Rob en Mano,” hoorden we ineens de stem van Hella.

“Of ’t zijn Nick en Paul,” zei, zo te horen, Brenda. Ze zat op de verdieping onder ons en maakte meestal van onze badkamer gebruik (soms die beneden). Hella zat op onze verdieping, sinds kort. Ze zat eerst boven, waar ze twee kleine kamers had, maar binnenkort zou Tineke (die veganistische vriendin van Theo) de ene kamer betrekken. Dus had Hella haar intrek in de nog vrije grote kamer op onze verdieping genomen. Tineke was die week komen kennismaken. ’t Leek me een aardige meid, al wat ouder, 26.

“Die maken niet zo’n herrie,” zei Hella weer.

“Wanneer mogen we es helemaal meegenieten jongens, in plaats van alleen auditief,” riep Brenda door de deur heen.

“Rot op!” riep Mano alleen maar, rustig doorhijgend onder mijn aanrakingen.

“Als ik er niet es bij mag, hang ik er camera’s op ,” riep Brenda weer plagerig.

“De enige meid hier in huis die bij mij onder de douche mag is Nina,” riep ik in een opwelling. Zij was ’t enige meisje in huis die ik echt aantrekkelijk vond.

“Hé, je blijft van me zus af, viezerik,” zei Mano kwaad.

“Wat kan jou dat nou schelen?” vroeg ik.

“Gewoon.. goor idee.. als jij met haar hebt geneukt, en dan weer met mij voelt ’t of ik met m’n zus heb geneukt.”

“Stel je niet zo aan,” zei ik.

“Ik zal ’t doorgeven aan Nina Rob!” riep Brenda weer.

“O nee, doe maar niet,” riep ik verschrikt, “voor ik ruzie heb met Mano, en met Nina ook nog!”

“Laten jullie ons nou met rust?” vroeg Mano weer chagrijnig.

“Oké, niet te lang douchen hè.. wij betalen mee,” riep Hella nog.

Ik concentreerde me hernieuwd op Mano, en vingerde hem achterom, terwijl ik me tegen ’m aan bleef wrijven. Mano raakte al snel in extase en dit werd een heftig orgasme.. hij trilde en rolde met z’n ogen. Ik hielp ’m ’t laatste stukje met een handje aan de voorkant en al snel droop z’n sperma over m’n buik en hand. Hierdoor extra opgegeild volgde ik snel en drukte ik m’n orgasme tegen Mano’s buik onder een luide kreun.

Ik hoorde gegiechel vanuit de andere douche cabines, dus kennelijk waren de meiden ook gaan douchen (om ons af te luisteren).

“Maken jullie de boel wel schoon!” hoorde ik Hella alleen roepen.

“Omdat je ’t zo lief vraagt,” riep Mano terug, maar ’t enige dat ie deed was mijn tepels likken, zodat ik ’t schoonmaakwerk maar deed intussen (de muur met de douche schoonspoelen).

Ik wilde samen met Paul en Nick naar de party rijden.

Nick wilde echter met eigen auto, want hij wou met Mano naar een voetbalwedstrijd die volgende dag. Dat had ie ons al eerder gevraagd en dat had tot dusver tot heftige discussies geleid. Ik had sowieso al een hekel aan voetbal, en Mano gaf er ook niet veel om, maar Nick ging vooral om de kick van de opstootjes met hooligans. En daar had Mano ook wel oren naar. Paul vond ’t net als ik maar niks, maar was toch 2 keer mee geweest. Mano had ik tot nu toe kunnen weerhouden. Ik had ’t niet achter Nick gezocht, hij had echt 2 persoonlijk heden leek wel. Aan één kant de lieve, rustige, zorgzame jongen, maar hij had ook een agressieve, sensatiebeluste kant, die met simpele dingen als nachtelijk kerkhofbezoek, kraakacties etc. niet voldoende bevredigd werd.

Hij had een paar vrienden die bij de voetbalsupporters zaten en zo was hij daarbij betrokken geraakt.

Paul en ik probeerden hem en Mano over te halen niet te gaan, temeer daar ze dan vroeg opmoesten, wat vast moeilijk was.

Maar Nick had pas dinsdag weer dienst, dus kon maandag slaap inhalen zei hij. Mano had volgens hem die maandagochtend ook vrij. Ik twijfelde nogal aan 't waarheidsgehalte van deze opmerking, want hij had 't er nog niet eerder over gehad.

“Gun mij dat nou, nog voor m'n verjaardag,” zeurde Mano.

“Voor je verjaardag in mekaar getrommeld worden door Hooligans of door politie in een cel geworpen, wat je maar leuk vindt,” zei ik cynisch.

“Ik laat me niet pakken, dat heb ik in dienst wel geleerd,” pochte Mano.

Ik zeurde er maar niet teveel over, want ging ervan uit dat ie zondag toch niet z'n bed uit kon komen.

We gingen wel met twee auto's.

De party de volgend avond werd weer waanzinnig. Michael was er gelukkig ook weer, dus ik probeerde weer zoveel mogelijk tussen alle mannen die op 'm aasden door bij 'm te komen. Hij zwichtte uiteindelijk en liet zijn 'aanhang' voor wat 't was en danste met mij, en later kletsten we wat.

Hij vroeg of ik foto's van de Belgen bij me had en hen al had uitgenodigd voor de volgende party. Hij had er wel haast mee! Ik moest beide ontkennen.

Helaas werd Michael al weer snel afgeleid, en Mano was met Jozef aan de flirt. Die was er omdat Julien weer moest werken die avond.

Dus ik moest iets anders zoeken.

Dus ik ging aan de flirt met Sean. Hij kwam trouwens al bij mij staan toen ik bezig was wat mixdrankjes te maken. Hij keek me flirterig aan, terwijl we wat over koetjes en kalfjes kletsten. Maar op gegeven moment zei hij:

“Kom toch effe lekker chillen (die uitdrukking bestond nog niet geloof ik, zou wel iets van relaxen hebben gezegd).. is er niemand die je klus kan overnemen?”

“Ik ben zo klaar,” zei ik.

Maar Jesse kwam even later, en die ging verder.

Dus ik ging met Sean dansen. 't Duurde niet lang of Sean trok me de dansvloer af naar buiten, daar hij 't warm had, zei hij.

Daar stonden ook heel wat lui, te roken enzo. Sean keek me weer flirterig aan en bleef dat zo lang doen zonder wat te zeggen, dat ik me er ongemakkelijk bij begon te voelen, en een sigaret pakte. Ik bood hem er één aan, maar hij rookte niet.

“Vanwaar die behoefte aan roken Rob?” vroeg ie.

Ik haalde m'n schouders op en mompelde: "Gewoon, lekker."

"Mensen roken om gevoelens weg te drukken, wat druk jij nu weg Rob?" vroeg Sean door, me onophoudelijk aangrijpend.

"Zou niet weten.. niks volgens mij." Ik keek 'm beetje nerveus aan. Z'n geile blik maakte me verlegen en ik voelde me toch niet helemaal op m'n gemak.

"Ik weet 't wel denk ik.. je hunkert ergens naar," grijnsde Sean.

"Wat dan..?" zei ik met een wat verlegen grijns naar 'm, daarna weer voor me uitkijkend richting zwembad, waar een boel naakte lui aan 't dollen en joelen waren.

Sean stond opzij van me, naar me toegedraaid.

"Lustgevoelens.. mm, die kan jij maar moeilijk onderdrukken geloof ik." Ik gaf 'm een kwasi-boosaardig duwtje tegen de schouder.

"Jij wel zeker," bromde ik spottend, m'n ogen even op en neer over z'n lijf laten gaand.

"Niet altijd.. maar van zo'n verlegen jongetje als jij had ik 't niet gedacht.."

Ik bloosde en keek maar weer de tuin in, naar gedol en geflikvlooi van (half)naakte jongens her en der.

"Ik wilde Timo nooit geloven," ging Sean door, "maar hij had toch gelijk heb ik gister gemerkt." Hij kwam iets dichterbij me staan, en ik keek 'm even van opzij aan.

"Timo lult een hoop weg," mompelde ik.

"Maar dat je een lekker kontje hebt daar heeft ie onbetwist gelijk in," zei Sean, en hij wreef even over m'n kont.

Ik stapte onwillekeurig iets van 'm af, intussen m'n peuk op de grond gooiend en uittrappend.

"Jij mag er ook wezen Sean, ik vond 't spijtig gister dat ik een blinddoek om had." Sean grijnsde me breed aan.

"Dan doen we 't spelletje toch nog een keer over zonder blinddoek." Z'n ogen lonkten nu zo nadrukkelijk over m'n hele lijf, dat de golfjes van opwinding voelde omslaan in hevige golven van wellust.

"Wat.. nu?" stamelde ik.

"Waarom niet? Als we een plekje kunnen vinden."

Ik kon niet meer denken, wilde alleen Sean nog, nu.. Ik zoende hem even kort, vlug, en zei toen: "Kom mee dan, boven is vast wel ergens een plekje vrij."

We liepen snel naar binnen, de trap op en vonden zowaar een nog geheel vrije kamer.

We namen op 't één persoonsbed plaats, waar ik maar even gauw een laken opgooide ('t bed was nog niet opgemaakt, maar er lag beddengoed), voor ik erop neerplofte. Sean kwam gretig op me

liggen en begon gelijk onder m'n kleren te tasten. Hij had m'n broek al in een mum van tijd uit, viste glijmiddel uit z'n broekzak en begon me te vingeren.

Ik hijgde van de onstuimige aanval. "Je bent vlug Sean," grinnikte ik.

"Ik verlang al vanaf gisteravond naar je," hijgde Sean terug.

"Ik ook.. al langer misschien wel," hijgde ik weer.

Sean grinnikte terwijl hij me stevig doorvingerde. "Ik ook.. de manier waarop Timo over jou vertelde.. daar kan geen enkele jongen onberoerd door blijven."

"Timo overdrijft. Ik vind hem echt niet zo geweldig als ie denkt."

"Maar hij jou wel.. en van andere jongens hoor ik ook wel es wat," grinnikte Sean weer. Hij was weer half op me komen liggen, me nog altijd vingerend.

"In de gay-wereld is geen enkel geheim verborgen hè," zei ik, nog hijgend onder z'n vinger die lekker m'n prostaat masseerde.

"Als je veel bedmaatjes hebt word je snel beroemd." Sean trok z'n t-shirt uit en er kwam een heerlijk, licht behaard, lekker getint wasbordje tevoorschijn.

"Hou dit alsjeblieft tussen ons.. doe ik 't ook," hijgde ik weer, terwijl Sean een been van me omhoog duwde om me nog dieper te vingeren.

"Ik wil Timo wel een beetje jaloers maken," grijnsde hij.

"Dat heeft geen zin, hij blijft me toch achterna lopen."

"Volgens mij vind je dat helemaal niet zo erg." Sean was tussen m'n benen gaan zitten en likte de onderkant van m'n opgetrokken been, terwijl hij de andere masseerde met z'n vrije hand.

"Echt wel.." hijgde ik.. "hij.. kleeft te veel.. en is veel te brutaal... denkt dat ie alles is."

"Ik zal 'm zeggen dat je hem niet meer wil nu je mij hebt gehad, goed?" grinnikte Sean.

"Ja.. doe maar." Ik gaf 'm een plagerig duwtje met m'n voet tegen z'n schouder.

Hij kwam geil weer over me heen buigen en zoende me. Het duurde niet lang of hij begon haastig z'n broek uit te trekken om me even later met veel hartstocht en zwaar hijgend te neuken.

Het ging er onbeheerst aan toe, we zaten allebei volgens mij nog met 't beeld van gister in ons kop.. waar we ons ook lekker hadden laten gaan. Nu, zonder publiek, was 't helemaal alle remmen los, en al gauw brulden we zowat gelijktijdig ons orgasme uit. Volgens mij was 't tot in de uiterste hoeken van 't huis te horen, boven alle muziek en ander lawaai uit.

Na wat uitblazen kleedden we ons weer aan en snelden naar 't zwembad.. daar we flink verhit waren.

Ik hoopte maar dat niemand ons samen gezien had, maar wie kwam er prompt even later naar me toe in 't zwembad?.. Timo.. Hij sprong met een grote plons pal naast me in 't bad. Waar hij zo ineens vandaan kwam vroeg ik me af.

“Heb je een lekker feestje Rob.. met Sean?”

“Hoezo met Sean?” hield ik me van de domme. Sean zwom intussen al een eindje verderop tussen andere jongens.

“Komop.. ik wil ook wel zo’n special treatment..”

Ik gaf ‘m een stomp en zei: “Hier heb je je special treatment.”

Hij liet zich niet in ‘t minst uit ‘t veld slaan en ging achter me staan. Voor ik kon weglopen greep ie me met één hand vast en drukte z’n lul tegen m’n kont.

“Sean is niet zo goed als ik hè?” slijmde hij.

Ik duwde hem geërgerd weg.

“Ga je ergens anders vermaken. De enige met wie ik nog neuk vannacht is Mano,” mopperde ik.

Hij ging zowaar weg tot m’n verbazing, en kwam me alleen nog maar een paar keer plagen. Verder liet hij me met rust.

Hij ging even later met Yvor het bad uit.

Ik gaf Mano permissie Jozef mee te nemen naar huis vannacht, voor z'n verjaardag.. Mits hij beloofde dan niet naar de voetbalwedstrijd te gaan. Ik twijfelde of ik zelf ook mee zou gaan, maar dan moest ik dus wel een slaapmaatje zien mee te krijgen. Ik ging niet bij Mano en Jozef in bed liggen. Die vond ik niet, maar.. Michael wilde met me slapen. Ik bleef dus de nacht daar, terwijl Mano en Jozef met Jozefs auto naar huis reden. Ik vond ‘t wel ongezellig, maar ja... Michael weigerde ik niet. Mano bleek in de spotlichten te zijn gezet met Jozef.. net toen ik in ‘t zwembad was, dus ik had ‘t gemist. Ze waren net heel dronken aan ‘t dollen: Jozef had Mano op de tafel gelegd en overgoot ‘m met bier.. z’n t-shirt en korte broek waren zeiknat en op het moment dat Jozef hem begon ‘droog te likken’ (beginnend bij z’n benen) waren ze in de spotlights gezet. Ik baalde dat ik ‘t gemist had.

Nick ging ook naar huis, omdat ie de volgende ochtend vroeg naar de voetbalwedstrijd wou.

Paul bleef in Zuiddorp. Hij bleef bij Jesse slapen.

Ik had een zalige nacht met Michael, dat snap je wel.

Zo. 31 juli

De volgende ochtend reed Paul met mij mee terug. Hij bekende me een oogje op Gerben te hebben. Ik kon ‘m geen ongelijk geven. Ik had ze inderdaad veel samen zien optrekken gisteravond, maar had er niks achter gezocht. Paul wist niet zeker of Gerben hem ook zag zitten, en hij was met wat anderen, w.o. Erik, naar huis gegaan.

Paul vroeg mij of ik wist of Gerben met Erik ging. Ik zei dat in de gay-wereld alles kon, en hij zich vooral niet moest laten afschrikken door eventuele jaloerse mededingers.

“One happy family, die hele gaywereld,” lachte Paul.

“Precies,” lachte ik mee. Ik beloofde hem de volgende party wel wat onderzoeks- en koppelwerk voor ‘m te verrichten. Dat vond ie goed.

Toen ik thuiskwam bleek Jozef nog boven met Mano bezig. Ze riepen dat Jozef zo wegging. Ik gaf ze nog maximaal een half uur, en ging intussen even beneden in de tuin zitten. Daar zaten Toos en Maaïke te zonnen. Toen Toos mij zag zei ze:

“Volgens Brenda wil jij wel met Nina neuken.”

Ik keek verbaasd op. Och, shit, dat ging over dat doucheverhaal natuurlijk. Hadden die meiden alweer doorgekletst schijnbaar. Niks bleef hier geheim.

“Dat heb ik niet gezegd,” zei ik knorrig. “Ik heb alleen gezegd dat zij ‘t enige meisjes hier in huis is met wie ik wel onder de douche wil, waarom wordt daar weer meteen neuken van gemaakt?”

“Omdat jij dat meestal doet onder de douche waarschijnlijk,” zei Maaïke nu, met een plagerige grijns.

“En wie heeft dat beweerd?”

“Iedereen die jou en Mano regelmatig hoort in de badkamer, “
grijnsde Maaïke weer.

“Ik zou wel es m’n eigen badkamer willen hebben,” zuchtte ik.

“Samen met Nina dan zeker wel hè,” plaagde Toos u.

“Krijg ik ruzie met Mano.”

“Hebben jullie ‘t over mij?” hoorde ik ineens achter me. Nina kwam naar buiten, ook in bikini, zoals de andere twee meiden. Ze zag er fantastisch uit en ik kon niet laten m’n ogen over haar lichaam te laten glijden.

“Rob wil je graag naakt onder de douche zien,” verklaarde Toos haar meteen maar. Had ze dat nog niet aan haar doorgebrieft?

“Goed dat je ‘t zegt, ik zal voortaan de deur goed op slot doen,” sneerde Nina, mij spottend aankijkend.

“Wees niet bang, je broertje beschermt je wel,” zei ik ongeveer even snerend terug.

“Ja ja, als ie de hele week in ‘t leger zit.”

“Als ie terugkomt en hoort dat ik aan jou heb gezeten slacht ie me af.”

“Ik wist niet dat m’n broertje zo bezorgd om me was. Maar zeg ‘m maar dat ik wel op mezelf kan passen.”

Nina kwam erbij zitten, op één van de tuinstoelen, op enige afstand van mij.

“‘t Is meer jaloezie dan bezorgdheid denk ik,” zei ik tegen haar.

“En al die andere schatjes van je is ie niet jaloers op?” sneerde Nina weer.

“Jaloezie tussen broers en zussen is toch de grootste jaloezie die er is,” zei ik weer.

“Nou, Mano heeft niets waar ik jaloers op ben.”

“Dat is ‘t ‘m juist, omgekeerd dus wel.. Jij studeert, werkt daarnaast nog, hebt je rijbewijs al bijna, en wordt vast ook aanzienlijk meer door je ouders gewaardeerd.”

“Ja, daar knok ik dan ook hard voor. Hij doet niets met z’n luie reet, behalve neuken. ‘t Verbaast me dat ie nog steeds niet uit dienst is geschopt. Hij zal wel een boel korporaals afpijpen om zoete koekjes te bakken opdat ze al z’n misstappen door de vingers zien.”

Ik kon nog steeds m’n ogen niet van Nina’s prachtige lekker zongebruinde lijf afhouden.

“Hij zegt zich goed aan de regels te houden, maar ik twijfel er ook wel es aan,” praatte ik intussen door.

Op dat moment kwam Mano naar buiten. Hij kwam enthousiast op me af, en omhelsde me zo wild dat de stoel bijna omviel.

“Waar heb je Jozef gelaten?” vroeg ik ‘m.

“Naar huis gestuurd.. voor jou.. ik wil die laatste uurtjes nog van je genieten,” zei Mano.

“Oké.. kom erbij zitten, ik was net met je zus in gesprek.”

“Kom mee naar boven,” fluisterde Mano in m’n oor, nog steeds om m’n hals hangend. “Ik wil je vanmiddag helemaal suf neuken, voor ik je weer moet missen.”

“Sorry dames.. ik moet m’n vriendje bevredigen,” grinnikte ik naar de meiden, terwijl ik opstond.

En dat deed ik. Mano was kennelijk bij Jozef tekort gekomen, want hij was al snel weer lekker geil. We hadden nog een heerlijke middag.

Nick was alleen naar de voetbalwedstrijd gegaan. Aan ‘t eind van de middag kwam hij gelukkig veilig en heelhuids thuis. Er waren wel wat opstootjes geweest vertelde hij, maar zijn ploeg had zich wat afzijdig gehouden.

Ik was echter toch blij dat Mano niet was meegegaan, nu waren we lekker samen. Ook ‘s-avonds genoten we van elkaar en we vreeën tot diep in de nacht.

66. Slippertje met een staartje

Ma 1 aug. 83

Ik versliep me schandelijk de volgende ochtend en belde m’n werk dat ik wat later kwam.

Mano stond tot m’n verbazing gelijk met me op om 9 uur ofzo, en ging nogal haastig naar buiten.

“Wat ga jij zo vroeg doen, je hoefde toch pas om 12 uur ofzo weg?”

“O, even een collega bellen, hoe laat ie me van ‘t station kan ophalen,” zei hij op luchtige toon. Ik had

't gevoel dat ie loog. Waarschijnlijk ging ie bellen met een smoes waarom ie te laat was, NS vertraging of wat dan ook.

Hij kwam terug toen ik net vertrok en na een laatste innige afscheidszoen gingen we bijna huilend uiteen.

Di 2 aug. - vr. 5 aug.

De week kroop om. 't Enige wat me afleidde was 't repeteren met Nina (en af en toe Toos erbij) voor de band. We hadden grote lol, en raakten goed op elkaar ingespeeld. Ik merkte dat Nina heel muzikaal was al had ze nooit een instrument bespeeld.

Soms wond ze me wel een beetje op, maar daar ze geen enkele toenadering leek te zoeken en denkend aan Mano's 'dreigementen' schudde ik 't maar van me af. Eigenlijk vond ik haar gewoon als vriendin, of 'schoonzus' wel zo leuk. Beetje onschuldig teasen en flirten zonder verdere verwachtingen had ook wel wat.

Ik miste Mano wel, en vooral seks.

Michael was op vakantie, dus daar kon ik ook niet heen.

Die vrijdag besloot ik na 't repeteren met de band maar naar Timo te gaan, in de hoop op weer iets met Sean. Paul en Nick waren er niet. Nick was werken, Paul naar z'n ouders.

Helaas was Sean er ook niet. Volgens Timo had ie sinds kort wat met Yvor, en Wouter bevestigde dat, maar ik geloofde ze niet helemaal.

't Was rustig die avond, alleen Matthieu, Arno, Wouter en Wesley waren er. Jesse en Julien waren ook op vakantie (met Michael). Ze waren naar Denemarken.

Ik wou iets tegen Wouter zeggen, dat ik 't kut voor 'm vond dat Sean met Yvor ging, maar slikte m'n woorden in. Ik had zelf immers ook een nummertje met Sean gemaakt.

"Daar zitten we dan, allemaal door onze liefjes verlaten, zullen we maar een spelletje doen voor de afleiding?" stelde Timo voor, daarbij mij weer aankijkend natuurlijk.

"Ik ben niet door m'n liefje in de steek gelaten, hij moet alleen hard werken," zei ik.

"O ja, luitenants afpijpen enzo ja, hij heeft 't zwaar die Mano van jou," spotte Timo.

"Dat heeft ie echt, met zware trainingen enzo, heb je niet gezien hoe gespierd ie is geworden," verdedigde ik Mano.

"Niet zo gespierd als ik," pochte Timo, z'n spierbundels tonend.

Ik keek 'm alleen meewarig aan.

“Oké, doen we nog een spelletje of niet?” vroeg Matthieu. De meerderheid was er gelukkig te moe voor, dus dat ging godzijdank niet door. Wesley en Arno besloten bovendien gelijk op te stappen.

Dat was bale.

“Rob, je hebt de keuze vanavond: Matthieu, Wouter of ik, of alledrie,” grijnsde Timo tegen me toen ze weg waren.

Ik keek ‘m geërgerd aan.

“Doe niet zo mal Tiem,” protesteerde ook Wouter.

“Kom, ik wil er gewoon een beetje leuke avond van maken,” zei Timo weer.

“Kan dat niet zonder seks?” vroeg Wouter.

“Dat weet je toch Wout, schatdebout,” zei Timo slijmerig, intussen z’n voeten tegen die van Wouter aanwrijvend. Die schopte ze geërgerd weg.

“Nou Rob.. grijp je kans, voor ie verkeken is: Matthieu, Wouter of ik,” ging Timo weer door.

“Ik denk dat ik maar es naar huis ga,” zei ik.

“In een leeg bed stappen?” zei Timo wat snerend.

“Of zullen we gaan stappen?” vroeg ik, m.n. de anderen aankijkend.

Maar Matthieu en Wouter gaven aan daar te moe voor te zijn, en eigenlijk wou ik ook zo naar huis.

“Als jij niet kan kiezen Rob, zal ik ‘t dan maar voor je doen?” vroeg Timo.

Ik keek ‘m geïrriteerd aan.

“Kom ik doe je een blinddoek om, en dan moet je iemand aanwijzen,” zei Timo.

“We zouden geen spelletje doen,” mopperde ik.

“Laat die jongen toch met rust Tiem,” zei Wouter.

“Kom nou.. ik zie dat ie smacht naar seks. Ik help ‘m alleen maar.”

Ik voelde me voor ‘t blok gezet en besepte dat ik inderdaad echt weinig keus had. Ik was hier natuurlijk toch ook min of meer heen gekomen in de hoop op seks. Ik wilde niet Matthieu of Wouter in verlegenheid brengen dus ik zei:

“Oké Timo, ik blijf wel bij je slapen vannacht. Voor deze ene keer.”

“Zo ken ik je weer. Ik weet wel dat je stiekem de hele week naar me hebt verlangd,” plaagde Timo.

“Had je gedroomd.”

“Onee, je geilt nu over Sean hè,” plaagde Timo verder.

“Jouw schuld, jij wou zonodig een spelletje doen waarbij iedereen ‘t met iedereen deed.”

“Je vond ‘t anders wel leuk.”

Ik slikte. Eerlijk is eerlijk, daar had ie wel gelijk in.

“Eigenlijk ging ‘t me wel wat te ver hoor,” zei ik echter huichelachtig.

“Ach.. nou kom, vanavond blijven we lekker met z’n tweetjes,” troostte Timo overdreven.

Zo geschiedde. Wouter en Matthieu bleven wel slapen, in de andere kamer. Dat vond ik wel een gezellig idee.

Timo wist me inderdaad weer goed op te hitsen die nacht. Het was wel te merken dat ik een week ‘droog’ had gestaan. Ik kon niet genoeg van ‘m krijgen. We neukten er flink op los tot diep in de nacht.

Za. 6 aug.

Ook de volgende ochtend nog een paar keer. Hij wou dat ik bij ‘m bleef en die avond met ‘m ging stappen, maar ik had m’n huisgenoten beloofd te helpen de kamer voor Tineke vrij te maken, die zondag bij ons zou intrekken. Daar lag nog allerlei troep in enzo (nog van voor Hella erin was getrokken en niet meer hebben wou). En ik had nog een hoop boodschappen en was te doen enzo.

Dus die avond bleef ik thuis. Paul en Nick waren er gelukkig, dus het werd toch nog gezellig.

Zo 7 aug.

Zondag ging ik naar Mam, was alweer lang geleden dat ik er geweest was, dus werd es tijd.

Ma 8- wo. 10 aug.

Die week maakte ik (nader) kennis met Tineke. ‘t Was wel een apart typ. Ze kwam al meteen met allerlei ideeën om ‘t huis milieuvriendelijker te maken, zoals een regenton, met welk water dan de wc beneden o.a. zou moeten worden doorgespoeld. Ze had al iets bedacht om een leiding van de ton naar de wc aan te leggen. Op mijn balkon zou dat ook kunnen, ik zag dat echter niet erg zitten.

We probeerden haar wat te temperen met haar idealistische ideeën. ‘t Was tenslotte niet ons huis, we moesten er niet al te veel aan vertimmeren. We mochten al lang blij zijn dat we tot nu toe nog geen gedonder hadden gehad. Zouden we van alles gaan breken en veranderen dan zou de eigenaar dat later ons nog wel es in rekening kunnen brengen.

Ze wist ons wel te overtuigen dat we voortaan onze was moesten samenvoegen. Ieder z’n eigen kleine wasje doen was oneconomisch. Onze protesten dat we dan met elkaars sokken en onderbroeken in de was kwamen e.d. wist ze weg te wuiven met dat we ons tijd bespaarden als we de was samen deden. Daar had ze eigenlijk wel gelijk in, nu moesten we vaak op elkaar wachten. Als we ‘t bij elkaar gooiden waren we sneller klaar.

Ze vond er trouwens ook niks mis mee om elkaars kleren te lenen, dan hoefden we niet zo vaak iets nieuws te kopen puur voor de variatie. Maar dat ging ons te ver. Tijdschriften, boeken, CD’s e.d. lenen, oké, maar kleren? Zelfs Mano en ik leenden zelden wat van elkaar.

Zo had ze nog wel meer dingen. ‘t Was wel een aardig meisje, en ze drong ons niks op ofzo.

Woensdag 10 aug.

Woensdagavond begon dansles weer. Na de les nodigden paar meiden van m'n groep me uit mee te gaan stappen. Ik verlangde zo wanhopig naar seks dat ik 't bijna had gedaan, misschien was dit een kans. Maar eigenlijk vond ik er niet één leuk, en ik was te moe om op veroveringstocht te gaan, dus ik ging toch maar niet.

Do. 11 aug.

Donderdag hield ik het echt niet meer uit. Michael was nog steeds op vakantie, dus ik belde Sean. En passant vroeg ik of ie echt wat met Yvor had. Hij deed er een beetje geheimzinnig over, maar toen ik vroeg of hij wat te doen had vanavond zei hij inderdaad dat Yvor kwam. Dus ik hing maar teleurgesteld op.

Lee werd de laatste tijd door Niek opgeslokt.

Ik ging dus maar weer met Nick een film kijken. Hij had deze week dagdienst dus de avonden hadden we een beetje samen doorgebracht, meestal met Paul erbij.

Die was er vanavond niet, dus we zaten met z'n tweetjes op mijn uitgeklapte bed. Ik was toch in m'n eentje, dus ik klapte hem de hele week niet op. Ik had alleen nog ruimte genoeg om te werken enzo.

Ik wou 'm voor Nick opklappen maar hij zei: "Laat maar joh, voor dat effetjes.." En aangezien Mano ooit gezegd had dat Nick en Paul wel op ons bed mochten liet ik 't zo.

We keken gezellig vanaf bed tv.

"Waarom zijn alle acteurs toch altijd zo lelijk?" mopperde ik.

Nick was 't niet met me eens. Hij vond Sean Penn een stuk. Ik wist natuurlijk weer niet wie dat was. Hij ging een film halen waar ie in speelde, en dat was a. een betere film dan die op tv waar we naar keken, en b. die Sean Penn was niet onaardig. Maar door m'n sekstekort van die week was m'n blik wat vertroebeld volgens mij.. ik was bereid me op de eerste de beste enigszins goed ogende acteur op te geilen.

We kletsten een beetje over knappe jongens. Ik vond de gitarist van the Specials wel wat, en de zanger van The Beat.

"Negers dus," zei Nick.

"Ja, ik zou best es een neger willen proberen, jij niet?"

"Ja, best wel. Ik ken wel wat negers, helaas zijn die allemaal hetero."

"Weet je dat zeker? In hun cultuur moeten ze macho zijn.. maar wie weet.."

"Als je zo wanhopig naar een neger verlangt.. vraag Mano of ie zich zwart schminkt, wat Zwarte Piet schminkt ofzo gebruikt, heb je ook een neger," lachte Nick.

"Wordt 't bed zo vies," lachte ik mee. "dat spul geeft af volgens mij."

“Jullie bed is volgens mij sowieso altijd al vies.. hier, moet je kijken.. volgens mij heb je je flink liggen rukken van de week,” pestte Nick, de dekens wat weg trekkend en wat vlekken aanwijzend. Die zaten er al tijden in, gingen er niet uit in de was.

Ik gaf Nick een plagerige duw, wat al snel op een stoeipartij uitliep.

“Ah.. dat was m'n blauwe plek,” kreunde Nick ineens, toen ik 'm ergens op z'n dijbeen had geraakt.

“Och.. zielepootje kan niet tegen een stootje,” pestte ik 'm.

“'t Is echt geen klein plekje hoor.. kijk maar als je me niet gelooft.”

“Ik geloof je wel,” en ik sloeg 'm er plagerig nog een keer tegenaan.

Nick gaf weer een kreet van pijn.

“Je denkt dat ik me aanstel hè.. hier moet je dit maar es zien.” En voor ik 'm kon beletten trok Nick z'n joggingbroek naar beneden en wees me een gruwelijke grote donker blauwpaarse plek aan.

“Jemig, hoe kom je daaraan?” vroeg ik, terwijl Nick z'n broek weer omhoog deed.

“Met voetbal, vorige week zondag. Niet aan Paul vertellen hoor.. Ik heb hem gezegd dat ik gevallen ben. Maar we hebben wel degelijk gevochten op de tribunes met van die Engelse supporters. Die lui zijn echt agressief als ze een paar biertjes ophebben en hun club verliest.”

“Jemig Nick, waarom hou je daar toch niet mee op. Wat is er nou zo leuk aan om bont en blauw geslagen te worden?”

“De kick.. Ik heb een paar van die gasten flink teruggepaktd.. 't Mooiste is als wij net op tijd aan de politie kunnen ontkomen en zij niet.” Nick grijnsde van oor tot oor bij die uitspraak.

“Ga toch gewoon surfen of motorcrossen of boxen van mijn part voor de kick, maar niet voetbalwedstrijden verneuken en op andermans belastingcenten politie-ingrijpen uitlokken e.d.”

“Alsof jij nooit wat met de politie te maken hebt gehad,” smaalde Nick.

“Toen was ik nog jong. Kom, we hebben hier zo vaak over gediscussieerd, laten we de film kijken.” Die was inmiddels zo goed als afgelopen, helft gemist dus.

“Heb je nog gay-porno die ik niet gezien heb?” vroeg Nick.

“Ben bang van niet.. en de privé films van Mano en mij laat ik niet zien,” lachte ik. Daar had ik liever niet over kunnen beginnen.

“Ah, toe..” zeurde Nick prompt.

“Moet jij die van jou en Paul laten zien,” lachte ik.

“Hebben we niet.”

“Dan niet hè.. Ik moet trouwens toch eerst Mano vragen of ie 't goed vindt, denk 't niet.”

Nick ging toch voor m'n videovoorraad staan om te kijken of er een film was die hij nog niet gezien had. Toen zag ie de band van de party bij Branco en Fokke, waar ik ook '+ Timo' bij had gezet, daar die privé opname van hem en mij op dezelfde band stond.

“En wat is dit dan?” vroeg ie.

Ik vertelde hem van de party en daar hij die band inderdaad nog nooit gezien had (en die party was hij zelf nog niet bij) zette ik die op. Ik spoelde 't meeste door en liet 'm m.n. Julien en Jesse die aan 't dansen waren zien. Daarna waren er steeds meer spannende tafereeltjes te zien die ik gefilmd had, half naakt dansende jongens e.d., en Nick bleef geboeid kijken.

Aan 't eind spoelde ik weer een stukje door, en per ongeluk net te ver. Je zag 't begin van de opname die Timo van mij had gemaakt.

“Wat was dat?” wilde Nick weten.

“Privé,” zei ik en ik drukte al op de eject-knop om de band eruit te halen.

“Was jij dat met Timo?” vroeg Nick nieuwsgierig.

“Gaat je niks aan.”

“Jawel, ik hoorde zijn stem.. en er stond ‘Timo’ op de band.. Laat es zien, heel effe,” zeurde Nick weer.

“Waarom?”vroeg ik.

“Ik wil Timo naakt zien,” grijnsde Nick.

“Bekijk 't, dan zie je mij ook naakt.”

“Ik zie je zo vaak naakt.”

“Maar niet met een stijve.”

“Ook wel es.”

“Ik denk niet dat Timo 't goed vindt als ik 'm je laat zien.”

“Vast wel, ik heb 't toch ook met 'm gedaan.. en hij heeft me ook wel es een opname van hem en Wouter laten zien.”

“O, echt?”

“Ja.. dus... laat je 't nou zien? Laat ik Timo wel een keer opnamen van mij met hem maken, mag je die ook zien.”

“Hoef ik niet. Ik heb echt genoeg van Timo hoor. Hij neukt lekker maar hij is eigenlijk helemaal niet mijn typ.”

“Kom nou.. dat moet ik geloven.. Je hebt vrijdag nog bij 'm geslapen,” zei Nick plagerig.

“Bij gebrek aan beter.. Maar als ik 'm echt leuk vond was ik nu ook wel bij 'm.”

“Je hebt 't maar zwaar jongen, de hele week jezelf rukken onder de douche,” grinnikte Nick.

“Zeker.. Ga ik zo maar weer es doen, 't is al laat, morgen weer vroeg op.”

“Laat nou heel effe stukje van die band zien. Ga jij intussen douchen,” zeurde Nick weer.

“Nee Nick.”

“Of kijk 'm effe mee.. kun je jezelf ook even opgeilen voor je je onder de douche afrukt.”

Ik keek Nick onderzoekend aan. Was dit puur 'mannen onder mekaar-praat' of was 't meer? Ik vond dat laatste ineens wel een spannend idee, betrapte ik mezelf op. Verdorie, nee, daar mocht ik niet aan toegeven. Nick was gewoon een vriend, meer niet.

"Kom nog even zitten.. zo laat is 't toch niet." Nick zat nog lui op 't bed en leek niet van plan te vertrekken.

"Wil je nog wat drinken?" vroeg ik 'm, intussen in ons mini-ijskastje kijkend wat er nog in lag.

"Nee, ik wil die band zien."

"Hou nou op met zeuren."

"Dan zet ik 'm wel aan," zei Nick en hij was bij de videorecorder voor ik hem tegen kon houden en duwde de band er weer in. Ik probeerde z'n arm weg te trekken, maar hij had al op de 'speel'knop gedrukt en ik verscheen weer in beeld. Ik vocht met Nick om erbij te kunnen, maar hij hield me lachend tegen en keek net de ergste stukken van die opnamen met Timo..De scene met 't sop, waarmee Time me waste kwam al snel in beeld en ik schaamde me dood.

"Nick, verdomme, zet nou uit," zei ik. Ik probeerde nog steeds bij 't apparaat te komen, maar moest voorzichtig doen, voor we de boel tegen de grond sloegen ofzo.

Nick lachte alleen maar, mij de weg naar de videorecorder blokkerend, en keek vermaakt door.

"Die Timo.. die verzint ook de gekste dingen," grijnsde hij.

"Wat doet ie met jou dan zoal?" vroeg ik.

Nick draaide zich naar me om.

"Ditte.." zei hij toen girjnzend en hij kneep me hard in m'n kruis, net toen ik bijna de stopknop van de videorecorder te pakken had. Die moest ik weer loslaten terwijl ik achteruit deinsde en een kreet van pijn sloeg.

"En dat vind jij lekker zeker," bromde ik, nog nakreunend.

"Sorry," grijnsde Nick, z'n blik weer op de tv gericht, waar net te zien was dat Timo m'n ballen en anus likte.

"En dat doet ie ook bij mij," wees Nick.

"Potverju, en hij zei dat ie dat alleen met mij deed."

"Zegt ie tegen allemaal waarschijnlijk," grinnikte Nick, nog steeds verlustigd naar de tv-beelden kijkend.

Ik begon nu toch wel kwaad te worden en beukte met volle kracht tegen 'm aan. Zo kreeg ik 'm voor de videorecorder weg, en snel tastte ik met m'n hand naar de uitknop. Maar net voor ik die bereikte pakte Nick me bij m'n middel beet en trok me weg. We raakte weer in gevecht en vielen al gauw op 't bed neer en rolden stoeiend over elkaar heen. Uiteindelijk kreeg ik 'm eronder in een judogreep. Hij keek me lachend aan.. uitdagend eigenlijk.. en ik kon niet helpen dat ik opgewonden raakte. M'n

hart bonsde van inspanning en opwindung. Ik beheerste me echter en liet 'm los om op te staan en de videorecorder uit te gaan doen. Maar Nick hield me tegen en trok me weer bovenop zich.

“Wou je vluchten?” zei hij, me uitdagend aangrijpend. Ik raakte in tweestrijd. Een enorm verlangen maakte zich van me meester. Ik was geil, de hele week al. Ik wilde seks, nu, hier, whatever met wie. Ik moest Nick zoenen, of ik wou of niet. M'n hoofd was niet helder meer. Mano en afspraken en allerlei logische redeneringen waren heel ver weg. Ik zag alleen de uitdagende ogen van Nick voor me, voelde zijn hartslag tegen de mijne, terwijl ik half op 'm lag, zijn arm over m'n rug geklemd om me tegen te houden te ontsnappen.. Misschien was 't voor hem nog steeds spel. Ik wist 't niet, maar ik wist wel dat ik ongelooflijk geil begon te raken en me niet meer beheersen kon.

Ik maakte mezelf wijs dat ik 't deed om Nick te beletten verder de film te kijken. Ik zoende hem. En hij zoende lustig terug..

Na een minuut maakte ik me los.

“Stop Nick, dit kunnen we niet maken..”

“Kom, doe niet zo kinderachtig. Je bent al de hele avond geil,” zei Nick en hij zoende me weer. Even liet ik me gaan, maar toen kreeg ik m'n verstand weer terug en maakte me abrupt los en schoof van 'm af.

Compleet in de war ging ik zitten. Nick keek me geil aan.

“Wat geeft 't nou?” vroeg hij nog steeds grijpend.

“Ik heb 't Mano beloofd Nick.. nooit iemand in ons bed, en zeker nooit met jou of Paul.”

“Mano!?” riep Nick smalend uit.. “en heeft ie dat jou ook beloofd?”

“Uiteraard,” zei ik overtuigd.

“En jij vertrouwt hem?”

“Uiteraard,” zei ik al iets aarzelender.

“Sorry Rob, maar ik vrees dat je tamelijk naïef bent.”

“Hoezo? Heb je hem wel es met een ander gezien op onze kamer dan? Behalve vorige week met Jozef, daar had ik toestemming voor..”

“Ja,” onderbrak Nick me.

Ik keek 'm verward aan en slikte.

“Met wie dan?”

“Jemig, heb je 't echt niet door? Mano en ik hebben 't hier al zo vaak gedaan.”

Ik keek 'm geschokt aan.

Nick bleef me nog steeds aangrijpen. Als ik niet zo geil was geweest had ik 'm een klap in z'n smoel gegeven.

“Verdomme Nick.. dat had ik niet van jou gedacht. En zeker niet van Mano,” zei ik meer verdrietig dan kwaad.

“Sorry Rob.. ik dacht dat je ’t wist..” zei Nick nu zacht. “anders had ik..”

“Hou je kop,” zei ik chagrijnig. Ik probeerde m’n emoties op een rijtje te krijgen. Honderden gedachten vlogen door me heen.

De koude douche van de ontnuchterende verklaring werd half overheerst door nog steeds m’n gevoelens van opwinding en verlangen naar Nick.

“Sinds wanneer Nick.. hoelang al?” vroeg ik, trillend van ingehouden woede en verdriet en pijn.

“Eigenlijk pas sinds de week voor de vakantie, toen jij werkte en Mano thuis was.. Daarvoor maar 2 of 3 keer. En afgelopen maandag, toen jij naar ’t werk was.. Mano moest eigenlijk naar dienst, maar was toch al te laat zei hij, dus hebben we..”

“O hou op..goddomme, de klootzak.. Hoe kon ie?.. ”

“Hé, ’t spijt me oké.. Maar kom, je kan nou toch wraak nemen?” zei Nick en hij begon uitdagend z’n buik te ontbloten.

“Jij denkt alleen maar aan jezelf.. En dat is kwaad met kwaad bestraffen, dan wordt ’t van kwaad tot erger,” mokte ik.

“Je wou ’t toch al.. kom je hebt er recht op..”

“En Paul dan? Weet die ’t wel?” vroeg ik.

“Dit blijft gewoon tussen ons oké? Eén slippertje kan toch wel.. daar hoeft niemand van te weten.”

“Ja ja, zo is ’t met Mano begonnen zeker. Jij hebt hem verleid zeker hè? Leuke vriend ben jij,” zei ik kwaad.

“Nee Rob, het spijt me dat te moeten zeggen, maar ’t was Mano die begon. Ik.. ik vond ’m altijd wel leuk, maar hoefde niet zo nodig..”

“Jaja, zal wel zal wel.. Net als nu hè? Ik ben zeker ook begonnen,” mopperde ik nog steeds pissig.

“Jij zoende eerst,” grijnsde Nick.

Ik kon op een of andere manier niet echt kwaad blijven. Hij lag daar zo sexy, kwasi-onschuldig lachend, lonkend.. Ik sloeg ’m met m’n kussen op z’n hoofd en we begonnen weer te stoeien. Al gauw greep hij me bij m’n billen beet en drukte me stevig tegen zich aan. Hij legde z’n been over me heen en rolde weer bovenop me. Ik was te moe verder te vechten en hij begon me hartstochtelijk te zoenen. Ik voelde z’n harde paal tegen me aandrukken.. Ik was niet meer in staat te protesteren en liet me uitgebreid betasten en strelen.

“Ik wil je neuken Rob,” hijgde Nick al gauw, terwijl hij rechtop ging zitten en z’n t-shirt uitdeed.

Ik zag dat de tv/video nog aanstond, waar ik net bezig was Timo in z’n kont te neuken, m’n achterste goed zichtbaar in beeld.

Ik stond snel op om 'm uit te zetten. Nick greep me echter vanaf de grond bij m'n middel beet en ik strubbelde om me los te maken. We zaten naar de tv toegekeerd, en Nick zei grinnikend:
"Je hebt een lekkere kont."

Ik duwde hem kwasi-boos terug op 't bed, en stond weer op om de video uit te zetten. Maar opnieuw greep ie me van achter en hij trok me achterover bovenop zich. Hij begon met z'n ene hand m'n broek los te maken en tastte er al snel in. Ik werd zo geil dat ik me echt niet meer kon verzetten en liet me even later m'n broek uittrekken. Nick griste een condoom van m'n nachtkastje, en al snel lag hij me van achter te neuken. Het was een verademing.. eindelijk werden m'n lusten bevredigd.

Tijdens de klaarkomgeluiden vanaf de videorecorder begon Nick als een razende in me te stoten.. Hij beet me in m'n nek en greep m'n lul.. Ik was verloren..

Terwijl hij z'n orgasme in me uitbeukte spoot ik een week opgezameld orgasme over de lakens en bevrijdde me van m'n te lang opgekropte spanningen.

"O God.. wat ben jij lekker Rob," zuchtte Nick, terwijl ie m'n kontgat verliet.

"Jij ook.. o fuck, ik hoop dat niemand ons gehoord heeft."

"Zeggen we toch dat 't een videoband was, was in feite nog zo ook.. 't klonk wel heftig, die geluiden van jou en Tiem."

Ik lachte. Ik voelde me intens bevredigd en vergat voor even alle mogelijke ellende die we met ons 'slippertje' veroorzaakt hadden. Was 't echt waar, dat Mano met Nick was vreemdgegaan? Had ik dat niet eerst moeten checken voor ik me had laten gaan?

Ik dacht er niet meer over. Wat deed 't er eigenlijk toe?.

Nick bleef nog een hele tijd bij me in bed liggen. Ik zette intussen de tv uit, waar ik net bij kon. Het was al doodstil in huis, en daardoor besepte ik dat 't al behoorlijk laat moest zijn. Ik keek op m'n klokje, shit over enen. Ik stond snel op om naar de plee te gaan en schopte daarna Nick uit bed, die kreunend naar z'n kamer vertrok. Z'n vuile condoom lag op m'n laken uit te druipen, mooie boel. Ik legde een handdoek op de natte plekken en viel snel in slaap. Douchen deed ik morgen wel..

67. Maanritueel

Vr. 12 aug.

De handdoek in m'n bed herinnerde me de volgende ochtend eraan wat er gebeurd was.. en dat 't geen droom was geweest. Ik was verdomme met Nick vreemdgegaan. 't Drong nu pas tot me door wat dat betekende.

Ik ging me douchen. In de badkamer kwam ik echter prompt Nick weer tegen. Hij grijnsde geil naar me.

"Lekker geslapen Rob?" vroeg ie.

Ik liet m'n ogen over z'n half naakte lijf glijden en voelde weer een scheut opwinding. Verdorie.. dit kon niet.

"Geen woord over vannacht hè.. mondje dicht," bromde ik hem zacht toe.

"M'n erewoord," grinnikte Nick.

Ik ging snel de douche in om hem te mijden, en bovendien was ik al laat.

Ik piekerde de hele dag op m'n werk over 't gebeurde en toen ik eind van de middag Mano van 't station ging halen wist ik nog steeds niet of ik er met hem over zou beginnen.

Ik had in elk geval schone lakens op 't bed gelegd, maar dat was ik sowieso van plan.

Terwijl ik op 't perron wachtte waar Mano's trein aan zou komen, kwam er ineens een man op me af.

"Hé, heb ik jou niet eerder gezien?" vroeg hij.

Eerst herkende ik hem niet, maar plotseling wist ik 't weer: 't was één van de mannen die ons toen de auto ingesleurd had. Ik schrok me dood en wilde al wegluchten, al wist ik niet hoe of wat.

"Rustig maar, ik doe je niks hoor, heb m'n lesje wel gehad. Door jou en je vriend..Mano hè?..zijn we flink in problemen geraakt."

"Mij een zorg, lazer op," zei ik kwaad.

"Hoe is 't met Mano? heeft ie geen interesse meer in wat bijverdiensten?" ging de ouwe slijmerig door.

"Nee, en maak nou dat je wegkomt of ik waarschuw de spoorwegpolitie," dreigde ik zo zelfverzekerd mogelijk, maar ik was toch bang. Als hij Mano maar niet zou zien. En als ie ons maar niet zou volgen ofzo.

"Waarvoor..ik doe je toch niks, ze kunnen me niet oppakken voor praten."

"De politie kent je..Als je in herhaling valt kan je dat aardig wat kosten."

"Ik zal je niks doen zeg ik toch, ik wil alleen praten."

"Nou, ik niet, ga weg engerd," en ik draaide me om en liep een stuk van 'm weg. Hij kwam weer achter me aan en nu liep ik naar een conducteur die ik toevallig verderop zag lopen. De man bleef op afstand staan toen ie in de gaten kreeg wat ik deed en draaide z'n rug nr me toe. Ik zei tegen de conducteur dat de man me lastig viel met vervelende vragen, en de conducteur beloofde een oogje in 't zeil te houden. meer kon ie nu niet doen.

Ik wou bij hem blijven stan, maar de conducteur moest verder lopen i.v.m. de aankomen de trein. Shit, straks zag die vent Mano, dit was zijn trein.

Ik keek maar niet meer zijn kant op, liep nog iets verder van 'm af, en hoopte dat Mano ergens anders uit zou stappen. Ik zou hem bij de uitgang van het station treffen als we elkaar misliepen spraken we altijd af.

Maar ineens stond de man achter me en vroeg.

"Op wie wacht je? Je vriendje soms?"

Ik schrok me een lamlazer.

"Donder op.. Laat me met rust!"schreeuwde ik. Ik zag andere mensen kijken en besepte dat de vent hier in elk geval niks kon doen. Toen ie weer achter me aanliep toen ik verder liep gaf ik hem een duw. Ik zocht de conducteur. Die liep verderop en ik ging die kant op. Hij zag me plotseling en kwam naar me toe. Ik zei hem dat de man weer lastig was. Hij had 't gezien zei hij en ging nu naar de man toe. Ik zag ze even later praten. Blijkbaar met succes, want even later vertrok de griezels. Godzijdank.

Ik bedankte de conducteur en ging op zoek naar Mano. 't Was megdruk. De trein was intussen klaar voor vertrek..de laatste stapten in.

Ik zag m'n echtgenoot nog niet en liep naar de trap. Plotseling een hand op m'n schouder en ik schrok me weer kapot. Maar toen keek ik in 't lachende gezicht van M'n.

"Hé, m'n rukkertje," lachte hij, en we vielen in elkaars' armen.

"Heb je die vent gezien?" vroeg ik.

"Ja, ik zag 'm gelijk toen ik jou zag, ik wou net naar je toekomen toen die conducteur al kwam en toen ben ik m'n even op afstand gebleven, omdat die vieze kerel mij niet zag."

"Heel goed Mano, weet je zeker dat ie jou niet gezien heeft?"

"100%".

We liepen toch op onze hoed naar de uitgang en namen voor de zekerheid de tram een halte verder, voor hij ons op de halte zou zien staan.

We zagen 'm niet meer gelukkig.

"Dat die gast nou nog rondloopt, dacht dat op ontvoering paar jaar brommen stond," zei Mano grimmig.

"Ze hadden ons eigenlijk wel een schadevergoeding mogen betalen, smartegeld ofzo, destijds, hadden we moeten eisen," bedacht ik nu ook pas ineens. Maar ja, gezien wat wij op ons kerfstok hadden wilden we er toen maar zo snel mogelijk van af zijn.

Het was zo fijn Mano weer te zien, dat ik besloot de avond maar niet te bederven door over Nick te beginnen.

't Oefenen met de band die avond zorgde bovendien voor de nodige afleiding. Verder zouden Michael en eskorte weer terugkomen van vakantie vandaag, en hoogstwaarschijnlijk zouden Michael en Jesse naar Timo komen had ik gehoord.

Ik haalde dus Mano over er vanavond ook heen te gaan.

Gelukkig waren Nick en Paul die avond bij Paul en gingen ze uit ofzo, in elk geval niet naar Timo.

Ik was blij want ik durfde Paul niet goed meer onder ogen te komen.

Tegen een uur of 10, 11 waren we bij Timo en zag ik eindelijk Michael weer. Ik werd op slag verliefd toen ik z'n blik opving toen ie mij zag binnenkomen. Hij was intensief in gesprek verwickeld met Matthieu en keek eerst half verstrooid naar me op, maar toen ie me zag glimlachte hij breed. Dat gaf mij weer een intens vreugdegevoel, en ik stormde meteen op 'm af om hem een natte zoen op de mond te geven. Hij trok me direct op schoot en omkleemde me stevig.

"Hé m'n Robbertje.. heb je je vermaakt zonder mij?" vroeg ie plagerig.

"Ja wel, maar niet zo als met jou," zei ik terug. M'n hart klopte als vanouds. Ik wilde wel de hele avond op zijn schoot blijven zitten.

"Niet stout geweest zonder pappie?" vroeg hij zacht in m'n oor. Ik kleurde enigszins. Had hij iets gehoord over mijn gerotzooi met Sean, vorige party, en tijdens het 'spel' bij Timo 2 weken terug?

Ik schudde kwasi-verlegen m'n hoofd en keek 'm ondeugend aan.

"of heb je billenkoek verdiend?" vroeg Michael streng.

"Nee..." zei ik, maar Michael begon me te kietelen en zei:

"Volgens ij wel.. biecht maar op."

"Nee nee!" gilte ik.

"Rob is superondeugend geweest," bemoeide Timo zich ermee, die 't kennelijk volgde. "Zal meester Timo es aan pappie vertellen wat je allemaal hebt uitgespookt afgelopen weken Rob?"

"Je houdt je mond," zei ik nors.

"Wat kan die jonogen toch slecht tegen plagen," grinnikte Timo.

"Vertel eens Rob... wat hoor ik nou? Je moet wel eerlijk zijn hè, want jongetjes die liegen krijgen helemaal voor de broek hè," zei Michael.

"Ik ben echt braaf geweest.. Vertel jij maar liever over Denemarken. Mijn weken waren gruwelijk saai zonder jou en Mano."

"Je hebt je prima vermaakt bij mij toch vorige week?" kwam Timo er weer plagerig tussen. "of had je liever lol met Sean gehad?"

"Luister niet naar hem.. kom vertel, hoe was 't in Denemarken?" vroeg ik snel. "Zal ik wat drinken voor je pakken?"

Michael liet me een drankje voor hem halen en daarna vertelde hij over de vakantie. Vooral aan mij en Mano, want de rest had de verhalen al gehoord. Ze hadden 't leuk gehad. Twee vrienden, die Kalle die al eerder hier was, en ene Raz ofzo kwamen binnenkort ook hierheen waarschijnlijk.

We wilden weten of die knap waren, maar dat moesten we maar zelf beoordelen t.z.t. Waarschijnlijk waren ze er met de volgende party.

Sean was er die avond niet trouwens, mede omdat ie ruzie met Wouter (en Timo) had vanwege z'n 'overspel' met Yvor. Wouter zei wel dat het hem niet uitmaakte, maar ik merkte toch aan 'm dat ie niet echt blij was. Sean was toch meer dan een 'losse flirt' voor 'm geworden. Hoe 't precies tussen

Sean en Yvor zat werd me niet helemaal duidelijk, en ik vroeg er ook maar niet teveel naar, voor mijn rol in 't geheel aan 't licht kwam, wat ik vooral niet aan Michael wou laten merken. Mano wist er al van natuurlijk.

Mano en ik gingen die nacht met Michael en Jesse mee naar hun huis, waar we een zalige nacht hadden.

Za. 13 aug. maan/bloedritueel

We bleven er de volgende dag meteen omdat die avond de meiden uit Doornstad kwamen voor ons 'maanritueel'. Mano wilde uiteraard ook graag ingewijd worden, dus dat kon mooi in één ceremonie.

Volgens Michael moesten we echter apart van elkaar ingewijd worden, dus we zouden in 2 groepjes opsplitsen. Ik vroeg welke meiden kwamen, en of er nou evenwicht was in man-vrouwverdeling. Michael zei dat dat een verrassing moest blijven.

Ik viste nog even, maar liet het toen maar. Ik zou wel zien, ik keek er in elk geval met spanning naar uit.

Een beetje zenuwachtig was ik ook wel, want ze deden er heel geheimzinnig over. De meiden ook, die rond 8 uur kwamen.

Het waren alleen Sanne Stefanie en Renate. Nanda deed niet mee zonder haar vriend, en die zag 't niet zitten. Ze zeiden dat ons nog heel wat te wachten stond, de inwijding was niet voor watjes. Om een ware bloedbroeder te worden moesten we heel wat proeven doorstaan, dat hadden zij ook gedaan die vorige volle maan.

"Ik ben toch eigenlijk al ingewijd," zei ik tegen Michael, "met ons privé bloedritueel?"

"Nee, dat was maar half, de echte inwijding moet met volle maan," zei hij terug.

Ik vroeg of er nog een vierde vrouw kwam, want nu hadden we 4 man en 3 vrouw.

Michael zei dat er nog een vriendin van hem kwam.

Die kwam om een uur of 9 aan. Ze stelde zich voor als Chantal. Ik viel als een blok voor haar. 't Was een ongelooflijk mooie meid. Ze was al 31, maar zag eruit als 25. Ze had lang oranjeblond golvend haar, een bleek gezicht, totaal niet opgemaakt, met een heel diepzinnige rustige uitstraling. Ze was lang (even lang als ik ongeveer) en slank. Ik vond haar bijzonder aantrekkelijk, niet eens zozeer op seksueel vlak, maar in alle opzichten.

We kletsten wat met z'n allen, en flirtten daar ook weer lekker bij natuurlijk. Stefanie en Mano vooral, maar dat maakte mij niet uit, want ik was geobsedeerd door Chantal. Ze was ook heel wijs, ze wist heel veel over het paranormale en wicca, waar ze zelf in geloofde. Het ritueel dat we gingen doen was ook een soort wiccaritueel, al wilde Michael 't niet zo noemen. Voor hem geen 'godsdienst', hij had liever z'n eigen ideeën en overtuigingen. Chantal was er ook vorige keer bij

geweest, hoorde ik nu.. Ze waren toen dus met 4 vrouw en 2 man, maar dat kon, omdat ze al eerder was ingewijd als 'bloedzuster', zo verklaarde Michael. Ik betwijfelde dat, volgens mij had ie alles ter plekke op 't strand verzonnen destijds.

Maar goed, rond een uur of 11 vertrokken Michael, Jesse en Chantal naar 't bos om 'voorbereidingen te treffen'.

Ik bleef met Mano en de 3 andere meiden wachten tot we opgehaald werden. Geblinddoekt begreep ik, Mano en ik dan. 't Was een mooie heldere avond, de volle maan scheen inderdaad.

Branco en Fokke waren er ook (Julien niet), en die vonden 't allemaal maar onzin.

Sanne deed allerlei pogingen om Branco te verleiden en dat vond ie best leuk geloof ik, al probeerde hij dat niet te laten merken.

Fokke wist de aandacht van Renate te trekken, waar ik me wel een beetje aan stoorde. Wat had hij dat ik niet had? Of was 't juist 't feit dat hij 'toch homo' was? Dat ze ook bi waren hadden de meiden althans volgens mij nog niet gehoord.

Ik 'deelde' Stefanie met Mano, en daar vermaakten we ons ook prima mee. Zij vond 't heerlijk, aandacht van 2 jongens en met wat glaasjes Sherry werd ze behoorlijk ondeugend. Ik zag Mano haar voortdurend met z'n ogen uitkleden, en dat maakte mij weer extra opgewonden. Net als de ingehouden begeerte van Branco die ik in z'n ogen las als ie naar Sanne keek. Ik kreeg dus al meermalen een erectie die avond, en was benieuwd wat me te wachten stond bij de ceremonie, want Sanne deed al allerlei details uit de doeken over 'naakt dansen' en 'paringsritueel' e.d.. Daarom mochten we nu, de uren voor 't ritueel, geen seks hebben, we moesten het ritueel 'rein' ingaan.

In hoeverre 't allemaal serieus bedoeld was werd me niet duidelijk, maar ik hoopte natuurlijk stiekem van wel.. vooral als die mooie Chantal erbij was!

Eindelijk, om kwart voor 12 kwamen de anderen ons halen. Ze hadden een cape met grote capuchon aan en hun gezicht geschminkt, zodat ze nauwelijks herkenbaar waren. Alleen aan hun stemmen en houding enzo dan nog vooral.

Mano en ik kregen ook zo'n cape (waar Michael ze vandaan had weet Joost) en een blinddoek om. We werden naar 't bos geleid. 't Was een lange tocht, waarbij ik meermaals struikelde over takken waar ik niet even voor gewaarschuwd werd, maar we kwamen na een kwartier, half uur ofzo toch zonder kleerscheuren aan op de plek waar 't ging gebeuren.

We kregen instructies van Michael.

We moesten vooral stil blijven en op onze plek blijven, wat er ook gebeurde, tot gezegd werd dat we eraf mochten. De blinddoek bleef ook om. Overtraden we een regel dan waren we voor eens en voor altijd uitgesloten van het bloedbroederschap.

We splitsten nu in 2 groepen. Mano werd door ik geloof Jesse, Stefanie en Renate ergens anders heen geleid. Ik bleef met Michael, Sanne en Chantal (zij was 't, haar stem herkende ik duidelijk) op de plek waar we waren.

M'n handen werden op m'n rug met een touw vastgebonden door één van de dames. Michael liep volgens mij rondjes om me heen, want ik hoorde z'n stem rond me draaien. Hij sprak weer van alles in een mij onbekende taal... 't leek Pools of Russisch zo. Wist niet dat ie dat ook kon.

Ik hoorde dat er een vuurtje werd aangestoken. Blijkbaar hadden ze van tevoren hout gesprokkeld.

Ineens voelde ik een warme gloed vlak voor m'n gezicht langs gaan. Ik deinsde verschrikt achteruit, wat niet kon doordat de dame achter me me stevig op m'n plaats hield. Nog een keer voelde ik de hitte, alsof een brandende fakkel voor m'n gezicht werd gehouden. Ik wou protesteren, maar hoorde al meteen Michaels stem zeggen: "Je weet, geen kick, anders is 't hele ritueel ongeldig en ben je je kans om bloedbroeder te worden voor altijd kwijt."

De fakkel ging nog een paar keer vlak voor me langs en ik bleef roerloos staan.

Michael mompelde nog steeds onverstaanbare woorden. Daarna zei hij tegen mij dat ik moest blijven staan. De vrouw achter me liet me los, en even later hoorde ik volgens mij alle drie rond om me heen lopen of zelfs dansen. Ze zongen daarbij de volgende woorden:

"Hoe zal onze broeder heten,

Dat mogen we nog niet weten,

Geef zijn naam, geef zijn naam..

Vragen wij u tezaam."

Daarna bleef het een tijdje stil. Mij werd verzocht te gaan zitten en de anderen zaten zo te horen om me heen, en zaten een tijd zwijgzaam.

Ik werd er wat ongeduldig van. Maar plotseling stond Michael op en riep:

"Jáá.. we hebben het gehoord.

Zijn naam komt in ons boek te staan.

Rob, omdat je straks bij ons hoort

Gaan we je nu tot broeder slaan."

En bam.. Een dik touw vloog tegen m'n rug. Nog eens. Ik kon nog net een verschrikte kreet inhouden.

Nog een paar slagen volgden en net toen het echt ondraaglijk werd stopten ze. Pfoei, dat deed zeer, ik voelde het nog.

"Je nieuwe naam hoor je straks, als je alle proeven hebt doorstaan," zei Michael.

"Bloedzuster, heb je hem opgeschreven?"

"Ja bloedbroeder," hoorde ik Sanne's stem op de achtergrond.

"Goed, dan gaan we naar het volgende onderdeel. De reiniging door de boswezens."

Ik moest m'n lachen inhouden. Ik kreeg iets tegen me aangeduwd, struiken ofzo. Ja, struiken.

Allemaal struiken/bladertakken werden opgestapeld tegen me aan tot m'n schouders toe.

Toen werd 't stil. Verdacht stil. Eerst dacht ik hier en daar nog een tak te horen kraken van een voetstap of iets, maar op gegeven moment hoorde ik niets. Helemaal niets. Zeker een kwartier verstreek. Ik werd zeer onrustig. Kwamen ze wel terug? Dat zou toch wel? Maar de tijd verstreek en ik denk dat ik inmiddels wel een half uur stond.

Plotseling hoorde ik voetstappen achter me, van een man leek ik te horen. Ze kwamen dichterbij en iemand begon zwijgend de takken van me af te halen. Was 't Michael? Ergens had ik 't gevoel van niet. Maar wie dan? Beetje nerveus werd ik wel. Toen ik 'uitgepakt' was pakte de man me ineens ruw bij de schouders beet van achteren en trok me mee naar achteren. Ik leunde half tegen hem aan, en strompelde mee achteruit.

Zeker 20, 30 meter verder duwde hij me ruw tegen de grond. Ik had nog steeds m'n handen op m'n rug en kwam zo hard met een schouder op de grond terecht. Ik hoorde verder niemand.

De man begon de kleren onder m'n mantel uit te doen. Hij maakte m'n bloes los, m'n broek ook, en trok beide half uit. Daarna voelde ik een vlijmscherp mes zachtjes over m'n borst lopen. Ik begon nogal angstig te worden. Wie was 't toch hier voor me? Was 't Jesse? Hij zou 't kunnen zijn, maar toch ook weer niet.

Hij legde 't mes nu op m'n keel en ik begon sneller adem te halen van de zenuwen. Hij legde 't mes weer op m'n borst en sneed toen heel even over m'n middenrif. Het deed niet pijn. Nu ja, op dat moment niet.

Hij liet 't mes verder omlaag glijden, duwde m'n slip wat omlaag, en hield 't mes tot vlak bij m'n penis. Ik werd nu toch wel bang. 't Zou toch niet toevallig een of andere gek, die toevallig voorbij was gekomen en me daar zag staan, zijn, terwijl de anderen vrolijk ergens anders zaten en pas veel later terug zouden komen?

Het mes geleed tussen m'n benen nu, langs m'n dij omhoog richting m'n ballen. Ik moest mezelf heel erg bedwingen om niet te gaan praten, of schreeuwen! Of me op z'n minst te verzetten.

Ineens stond de man op. Even later was hij terug, met een tweede man.. althans, zo klonk de ademhaling, en voelde de kracht waarmee beiden mij nu optilden, de één bij m'n oksels, de ander bij m'n voeten. Ze hadden m'n broek weer opgehesen.

Ze brachten me enkele meters verder, of terug naar de eerdere plek. Ja, ik hoorde 't vuurtje zachtjes knetteren. Daar zetten ze me vlakbij neer, en ik werd nu helemaal uitgekleed. Ook de cape ging uit. M'n handen werden losgemaakt, maar die moest ik wel nog op m'n rug houden, instrueerde een mannenstem, Michael zo te horen.

Ik hoorde geen andere man meer, dus die was weer weg nam ik aan. Waarschijnlijk was 't toch Jesse geweest, ging ik maar van uit.

De dames hoorde ik nu ook weer. Ze gingen weer in een kring om me heen lopen en vervolgens kwam Michael voor me zitten en likte 't bloed uit m'n wond. De 2 dames gingen er vervolgens elk met een vinger overheen, die ze volgens hun zeggen aflikten. Of dat waar was kon ik niet zien uiteraard.

Ik kreeg ineens een plens koud water in m'n nek gegoten en weer had ik bijna geschreeuwd. Ik kon me nog net inhouden.

Ik werd weer afgedroogd (toen ze me zagen rillen) en vervolgens helemaal met olie ingesmeerd, zo te voelen door 2 paar vrouwenhandjes. Wie achter me en wie voor me stond had ik geen idee van. Ze waren beiden doodstil. Wel kreeg ik 't vermoeden dat ze naakt waren, of in elk geval weinig aan hadden, want ik hoorde geen kleren tegen elkaar schuren enzo. M'n gezicht werd ook geschminkt.

Toen ze klaar waren werd ik een paar keer rondgedraaid.

"We zijn bij 't laatste onderdeel gekomen. De inwijding in de grote moederschoot," zei Michael. Ik wilde weer lachen, van de zenuwen en opwinding, maar kon me nog net beheersen.

Ik moest knielen. Dat deed ik en ik kwam op een stuk doek met m'n knieën. Plotseling voelde ik een zachte hand om m'n achterhoofd die me naar zich toedrukte, naar voren, en ik kwam met m'n neus tegen een blote vrouwenbuik, van een vrouw die daar lag. Toen m'n hoofd iets naar beneden werd gedrukt voelde ik schaamhaar. Wie was 't? Sanne? Chantal? Ik raakte hoe dan ook opgewonden en wilde haar beetpakken, maar op dat moment werd m'n hoofd weer naar achter geduwd, door een ander zo te voelen.

"Wat denk je Rob, dat je meteen de hoofdprijs krijgt als versgebakken bloedbroedertje?" hoorde ik Michaels smalende stem naast me. "Blijf hier op je knieën zitten."

Vervolgens hoorde ik hem voor me schuiven tussen de vrouw en mij in, en even later hoorde ik ze bezig. Er klonken althans genotsgeluiden van hem en de vrouw voor 'm. Maar even later stopten ze weer en Michael stond op.

Michael liet mij weer knielen voor de vrouw. Ik moest haar buik kussen, maar mocht verder niks aanraken. Vervolgens mocht ik haar schoot kussen. Ik was nu zo opgewonden dat ik m'n erectie niet meer in bedwang kon houden. Ik mocht hierna haar borsten kussen, maar slechts heel kort. Toen moest ik weer rechtop op m'n knieën gaan zitten. De vrouw voor me ging ook rechtop op haar knieën zitten voor me hoorde ik en voelde ik toen ze mij even over de schouders en armen betaste.

Ze liet me los, maar al snel hoorde ik haar hijgen en zacht kreunen alsof ze geneukt werd. Pakte Michael haar van achter nu? Ik raakte mega-opgewonden bij de gedachte. Ik herkende zijn gekreun ook al gauw. En 't gekreun van de vrouw was volgens mij Chantal.. Ik herkend e haar steeds duidelijker. Sanne maakte ook veel meer lawaai volgens mij, wat ik destijds althans zo gehoord had in 't vakantiehuisje. Chantal was beheerster. Maar de zachte, opgewonden ademhaling van Chantal maakte me juist extra geil, zeker met die van Michael erbij, die steeds heftiger begon te kreunen en al z'n hoogtepunt leek te gaan naderen.

Ze stopten echter weer abrupt, net toen ik dacht dat Michael begon klaar te komen.

Michael stond op en liep rond mij en de vrouw, weer woorden prevelend.

"Hou elkaar de hand vast," instrueerde hij ons toen. Ik voelde de zachte vrouwenhanden de mijne pakken die ik naar voren reikte.

"Leg zijn hand op je schoot," zei Michael en de vrouw duwde mijn hand naar haar poes. Ik hield hem er losjes tegenaan.

“Nu volgt de feitelijke inwijding,” zei Michael en hij kwam achter me zitten, ook op z’n knieën. Ik voelde z’n stijve lul tegen m’n achterste.

“Voel haar schoot van binnen Rob.. verken haar diepte..” zei hij nu zacht tegen me.

Ik liet m’n vinger tussen haar schaamlippen glijden, haar zachte natte kutje in, en raakte zo opgewonden dat ik begon te hijgen.

Toen Michael ook nog eens mijn pik vastgreep en zacht begon te trekken had ik ’t helemaal niet meer.

Maar zoals altijd hield hij abrupt op.

“Zo is ’t genoeg,” zei hij, en ik moest de vrouw ook loslaten.

Hij liep weer naar de vrouw en maakte z’n ‘klus’ af. Hoe hij haar precies neukte kon ik niet helemaal nagaan, ik geloof liggend met z’n rug naar mij toe, zij onderop. Ik hoorde ze althans vrij laag, iets van me afgeschoven nu. Ze vreeën vurig, en bereikten gelijktijd hun hoogtepunt.

Ik wilde m’n pik grijpen en me afrukken, zo opgewonden was ik, maar ik beheerste me, wachtend op wat komen ging.

Michael kwam weer naar me toe.

“Goedzo Robbert, je hebt je netjes gedragen.” Hij draaide me een paar keer rond, en schoof me toen, zomaar ineens, een condoom om!

Ik voelde een schok van opwinding. Mocht ik ook? Of mocht ik misschien zelfs Michael neuken.. nee, dat zou wel niet. Maar 't idee Chantal te mogen neuken wond e net zo op.

Ik moest weer voorover bukken. Ik voelde weer een vrouwenlijf onder me. Ze lag plat op de grond. Ik moest haar buik kussen, haar borsten, haar benen..Was het dezelfde vrouw? Ze rook wel opgewonden, maar toch niet zo sterk als een vrouw die net seks had gehad. Ik had ook ’t gevoel dat ze iets kleiner was. Ik dacht dat ’t Sanne was, maar wist ’t niet 100% zeker. Ze was heel stil.

Ik mocht nu over haar heen kruipen, zonder met mijn lijf de hare te raken, en haar lippen kussen. Ik wou m’n tong gebruiken, maar dat mocht niet. Ik wou haar borsten betasten, maar dat was helemaal fout en ik werd weer overeind getrokken, door Michael zo te voelen. Ik werd naar achteren geduwd en Michael nam zo te horen mijn plaats in. Hij begon haar volgens mij te strelen en vingeren, want ik hoorde haar opgewonden kreunen. Ja, dit was Sanne, vrijwel zeker. Ineens greep de andere vrouw mij van achter beet (ik zat nog op m’n knieën) en streelde me over m’n buik en borst. M’n hart sloeg wild van opwinding. Maar ’t duurde niet lang, ze liet me weer los. Michael draaide zich echter naar me om en begon me even te zoenen. Ik was dol van opwinding, maar hij liet me ook weer los, en trok me toen overeind. Terwijl ik weer stond begon hij me wild rond te draaien tot ik er duizelig van werd. Toen pakte Michael me weer beet en begon me te kussen en strelen. Ik voelde van achter iemand over m’n heupen strelen. Dat moest Chantal nog zijn, de handen voelden als die van net. Michael stopte weer, maar gebod me op de grond te knielen, en de vrouw die er lag te neuken. Dat was Sanne dus nog nam ik aan. Ik tastte naar haar, en boog over haar heen. Maar Michael tilde haar nu bij de schouders op zo te voelen, en ze sloeg haar benen om me heen, die de vrouw achter me,

Chantal nog nam ik aan, beetpakte om ze zodanig vast te houden dat Sannes kut precies op de hoogte van mijn kruis zat. Ik duwde m'n paal erin en voelde een rilling van genot door me heentrekken..

Ik wou haar buik en borsten betasten met m'n handen, maar Michael duwde ze weg.

"Handjes thuis," zei hij.

Sanne liet een onderdrukt gegiechel horen. Ik voelde Chantals borsten achter me licht tegen m'n rug aan drukken en ik werd idioot van opwinding. Ik stootte me in Sanne en begon stevig te neuken. Ik genoot van de zachte kreetjes die Sanne uitsloeg, en de geladen spanning om me heen. Harder en harder stootte ik in haar, en het duurde niet lang of ik ontlaadde me met een lange zucht en uiterst beheerste kreet.. Hopelijk was 't niet te luid.

Chantal achter me deed m'n condoom af, wat me nog een naschokje van opwinding gaf.

"Ga maar zitten," zei Michael. "en wacht." Z'n stem klonk van achter Sanne, die van me af werd getrokken.

Ik ging zitten op 't kleed onder me.

De anderen leken weer weg te lopen en ik hoorde een tijdje niets. Ik voelde me ineens wel erg naakt. En koud ook trouwens bovendien, met zo hier en daar een mug, dat was ook tamelijk irritant.

Gelukkig kwamen ze al gauw terug. Ik kreeg m'n cape weer over me heen. Ik hoorde veel stemmen, was de rest er nu ook bij? Ze kwamen zo te horen om me heen staan.

Michael, vlak voor me, zei:

"Bij deze, verwelkomen we je als bloedbroeder in onze kring. De naam die voor je is verkozen is 'Desiderius', wat betekent: 'de gewenste'.

Hierna werd Mano in de kring geleid. Hij kwam naast me staan. Hij kreeg de naam Silvanus, wat betekende: 'bosbewoner'.

"Doe hen nu maar hun blinddoeken af, zuster Cunera," klonk Michaels stem.

Ik keek nieuwsgierig rond toen m'n blinddoek af was. Mano stond inderdaad naast me. De rest stond in een kring om ons heen, Michael voor ons.

Ze gaven ons een glas wijn te drinken en toostten op onze inwijding als nieuwe bloedbroeders.

De anderen stelden zich nu voor als: Absalom (dat was Michael), betekenis: vader van de vrede, Cunera (Sanne), betekenis: van beroemde stam en genezeres, Sibylla (Chantal), betekenis: profetes, Honorius (Jesse), betekenis: rein als een lelie, Aglaia (Stephanie), betekenis: de vrolijke, en Celestine (Renate), betekenis: hemels, goddelijk.

Voor ik die namen allemaal kon onthouden zou wel even duren.. Ik vond 't wat overbodig, maar ach, 't was toch leuk om in een ander sfeertje te komen.

Ik zag dat de anderen alleen hun cape aanhadden, net als ik, zonder iets eronder. Ik was toch wel nieuwsgierig wat er precies gebeurd was, of ik echt Sanne geneukt had, wie mij met 't mes bewerkt had etc.

Maar Mano en ik mochten geen vragen stellen. We waren 'geslaagd' en dat was dat.

68. Waternimf

Za. 13 aug.

We kletsten en dronken nog wat en kleedden ons toen aan.

De dames gingen achter een struik staan, dat vond ik wel flauw.

"Kom, jullie hebben ons ook naakt gezien, nu mogen jullie es wat laten zien," riep ik terwijl ze weg liepen.

"Volgende keer!" riep Sanne terug.

"Ja Rob.. Desiderius, de nieuweling moet zich bloot geven, dat hebben de meiden vorige keer ook moeten doen," zei Michael.

"Jaja.. jij hebt al dubbel feest gehad onderhand," bromde ik cynisch. Ik bekeek de snee op m'n buik toen ik m'n cape had afgedaan. 't Stelde niet veel voor, 't was al dicht.

Mano had een zelfde soort sneetje.

"Mano en ik moeten elkaars bloed toch ook nog drinken?" vroeg ik Michael.

"Dat hoeft niet, als de leider en één van de medebroeders of zusters het maar gedronken heeft."

"Jij bent de leider toch.. jij hebt Mano's bloed niet gedronken," zei ik.

"Wie zegt dat?"

"O, nou, ik dacht dat je de hele tijd bij mij was."

"Nee, ik ben ook bij Mano geweest. En Jesse heeft jouw bloed ook gedronken."

"O, dus hij was 't toch, met dat mes," grinnikte ik.

"Dat heb ik niet gezegd."

"Hoe anders?"

"Via mij bijvoorbeeld.. maar dat doet er niet toe. We zijn hoe dan ook allemaal bloedbroeders en zusters nu."

"O hoe dan? Tongend?" vroeg ik nieuwsgierig, maar ik mocht geen vragen stellen als net aangesteld broeder.

Het liep al tegen 3 uur 's-nachts, dus we gingen maar es terug. Ik was ineens ook ontzettend moe.

"Mag ik bij jou slapen vannacht Michael?" vroeg ik lief, toen we met z'n allen terugliepen.

"Als je Chantal en Sanne erbij neemt," was 't antwoord.

“Slapen die allebei bij jou?” vroeg ik.

“Dat willen ze.”

“Ik hoef niet hoor,” zei Chantal, “ik kan prima alleen slapen.”

“Welnee, ik heb plaats genoeg,” zei Michael.

“Mag ik alleen bij jou Michael?” vroeg Sanne.

“Kleine meisjes horen bij hun mammies thuis te slapen en niet bij grote vreemde mannen,” zei Michael plagerig.

“Ik ben niet klein en jij bent niet vreemd, toe nou.. anders kan ik niet slapen,” zeurde Sanne door.

“Ik slaap wel in m’n tent Michael, die heb ik toch meegenomen,” zei Chantal.

“Ben je mal, die moet je nog helemaal opzetten.. we hebben logeerbedden genoeg.”

“Ik slaap graag buiten, dat weet je.”

“Ik help je wel opzetten,” zei ik nu, m’n kans waarnemend.

Michael keek me spottend aan:

“Daar ben jij ook echt handig in hè.”

Toegegeven, ik had pas 4 of 5 keer in m’n leven een tent op gezet, die vorige keren bij hen en laatst op onze vakantie in België dus 3x.

Ik had er de eerste keer nogal mee zitten stuntelen, daar Mano er ook al niet veel moeite voor deed.

“Nu wel ja, heb inmiddels ervaring,” zei ik dus stoer.

“Da’s aardig van je Rob, als je me wil helpen graag,” zei Chantal vriendelijk. Yes!

We dronken binnen nog wat en maakten toen onze bedden klaar. Stefanie wou met mij en Mano slapen. Ik vond’t best, want ik zou hen ruim de tijd geven. Eerst zou ik Chantal helpen.

De tent was gelukkig vrij eenvoudig op te zetten, en Chantal had er duidelijk wel veel ervaring mee, dus ik hoefde alleen maar te assisteren.

“Jij hebt vaker gekampeerd zo te zien,” lachte ik.

“Ja, heel vaak, ik trek er veel op uit. Met m’n tentje midden in de natuur, liefst niet op een camping maar gewoon ergens in ’t wild vind ik ’t mooiste wat er is.”

“Dat doe je toch niet in je eentje?”

“Meestal met een vriend of vriendin, maar ook wel es alleen. Hoe rustiger hoe heerlijker,” zei Chantal weer, terwijl we de buitentent bezig waren over de binnentent te trekken.

“Ben je dan niet bang.. ik bedoel, je zal ’t wel vooral in ’t buitenland doen? In Nederland mag ’t niet en kan ’t ook bijna nergens.”

“Klopt, in Frankrijk, Zweden, Noorwegen.. Nee, daar ben ik totaal niet bang. ’t Ergste wat je hebt zijn

muggen en wespen. Maar boeven heb je meer in de stad. Ze gaan echt niet één vrouw met een paar tientjes en een creditcard achterna om die te beroven.”

“Nou ja, maar als er wat gebeurt ben je alleen.. ik vind 't toch dapper,” en ik keek haar bewonderend aan. “Maar 't lijkt me wel prachtig, dat wel.”

“Dat is 't echt, je moet 't maar es doen. Er zijn plekjes waar 't echt stil is. Geen auto of wat voor menselijk geluid dan ook te horen. Dat is zo bijzonder.”

“Jij bent.. wel.. een bijzondere vrouw,” zei ik nu voorzichtig.

Ze glimlachte.

“Een beetje wereldvreemd misschien,” zei ze.

We waren al bezig de haringen in de grond te zetten inmiddels. Ik volgde haar voorbeeld steeds op.

“Juist niet, ik denk dat jij de wereld heel goed kent en begrijpt, beter dan al die mensen die er maar op los leven.. zoals ik.” Ik keek haar onophoudelijk aan, terwijl ik de haringen in de grond drukte. Ze keek af en toe op van haar werk.

“Je mag toch genieten van 't leven.. Doe ik ook hoor. Op mijn manier leef ik er ook op los.”

“Maar toch heel bewust met de natuur omgaand enzo.. je bent niet zo standaard. De meesten leven alleen maar voor hun gemak, en zoeken steeds nieuwe afleidingen.”

“Ik zoek dat ook, maar dan in de natuur en niet met mensen en allerlei materiële dingen, als je dat bedoelt.”

We waren klaar met de haringen. Chantal legde de spullen wat bij elkaar, en ik stond naast haar.

“Ja, dat bedoel ik, ik eigenlijk ook niet hoor. Ik hou ook meer van de natuur, en mensen, dan al die oppervlakkige dingen als motorraces, kermissen, tv, kleren en andere luxe.”

“Ja.. mensen maken een zootje van de aarde,” verzuchtte Chantal.

“Ik wou dat ik m'n tent had meegenomen, ik heb ook wel zin buiten te slapen, 't is zo'n mooie nacht,” zei ik in een poging romantisch te zijn.

“Misschien heeft Michael nog een tent.. maar moet je niet bij je vriend slapen?”

“Die is helemaal bezeten van Stefanie, daar vermaakt ie zich wel mee.”

“En jij dan?” vroeg ze. Ik keek haar verrast aan. Wou ze mij vermaken? Kon ik wat insinueren in die richting?

“Ik vermaak me wel met de sterren,” zei ik toch maar voorzichtig.

Ze begon hard te lachen maar zei niets.

“En trouwens, ik heb me vanavond al prima vermaakt,” vervolgde ik nu het gesprek wel wat de versierende richting op sturend.

“Dat heb ik gezien,” glimlachte ze.

“En jij?” vroeg ik.

Ze glimlachte weer haar mooie serene glimlach. “Ik vermaak me altijd in 't bos.”

Ze stond nu ook naast me stil, en keek in de verte, naar het uitzicht over de weilanden, die verlicht werden door de volle maan.

Ik wist niet goed hoe ik haar op subtiele wijze moest verleiden, en dat 't subtiel moest gebeuren daar was ik wel van overtuigd. Deze dame was acuut vertrokken als ze op botte platvloerse wijze benaderd zou worden, dat was zeker.

“Kan ik nog wat doen?” vroeg ik maar.

“Nee, 't is klaar, bedankt voor je hulp,” zei ze.

“Graag gedaan. Ga je nog mee naar binnen, douchen ofzo?” vroeg ik.

“Ik heb m'n tanden al gepoetst, ik denk dat ik maar meteen ga slapen, ben moe.”

Ik bleef nog even aarzelend staan, maar wist niks meer te verzinnen om de tijd te rekken.

“Oké... nou, welterusten dan maar hè,” zei ik dus maar.

“Ja, welterusten Robbert, tot morgen!” Ze begon haar spulletjes bijeen te rapen om zich in de tent te installeren.

“Welterusten. En pas op voor bosgeesten hè,” riep ik, terwijl ik wegliep.

“Doe ik!” riep ze vrolijk.

Ik keek nog even om naar haar mooie kont die nog uitstak terwijl ze de tent inkroop.

Ik vroeg me af of ik niet toch had moeten proberen op z'n minst nog even bij haar te blijven zitten kletsen en van de sterrenhemel genieten ofzo. Ik was zelfs dolgraag de hele nacht met haar buiten gebleven. Ze was niet alleen mooi, maar ook een interessante vrouw, met boeiende ideeën enzo, net als Michael.

Ik was halverwege de tuin. Zou ik nog even teruglopen en vragen of ze nog iets moest hebben, glas water of iets? Maar ik vond 't stom staan nu nog terug te lopen, dus ik verzoon wat anders. Ik zou nog even een duik in 't zwembad nemen. Naakt natuurlijk.

Ik liep eerst naar boven om toestemming te vragen. Iedereen lag al op bed. Ik riep door Michaels deur: “is 't goed als ik nog even ga zwemmen?”

“Ja hoor.”

“Ja.. laten we meegaan,” hoorde ik Sanne enthousiast roepen.

“Dat maakt te veel lawaai,” hoorde ik Michael brommen, en even later gegiechel van Sanne, dus waarschijnlijk had hij haar al van 't idee afgeleid.

Ik ging snel m'n handdoek pakken op de kamer.

Mano lag flink tekeer te gaan met Stefanie.

“Hé Rob, ben je daar eindelijk.. net op tijd. Steffie wil graag van achter..”

“Nee, ik ga zwemmen, tot zo,” zei ik.

“Hé, blijf hier!” hoorde ik Stefanie roepen, maar ik was alweer weg.

Beneden was ’t stil. Ik liep de donkere tuin in tot ’t verlichte zwembad. In de hoek van Chantals tent was ’t stil.

Ik kleepte me uit en stapte zachtjes ’t water in. ’t Was frisjes, maar heerlijk.

Ik was alweer over m’n slaap heen en zwom vlijtig een paar rondjes.

Nog steeds stil in de hoek van Chantals tent.

Ik begon net te overwegen eruit te gaan, toen ik beweging en licht zag in de tent. Zou ze toch komen? Ik bleef nog maar even zwemmen.

En ja hoor, even later kwam de prachtige slanke gestalte van Chantal aanlopen, met slechts een slipje aan en een grote handdoek om zich heen.

“Hé Chantal, kom je ook zwemmen?” riep ik haar toe.

“Als ’t mag van jou,” zei ze.

“Tuurlijk, ’t is niet mijn zwembad hoor,” lachte ik.

“Is ’t water niet te koud?” vroeg ze, aarzelend bij de kant staand.

“Ik vind ’t heerlijk.. kom erin, dan weet je ’t zo,” lachte ik.

Ze voelde met haar voet in ’t water en ik keek op afstandje toe.

“Kom, je durft in je eentje in ’t wild te kamperen, dan is een beetje koud water toch een peuleschil,” moedigde ik haar aan.

“Ja, ’t is lekker,” zei ze, en ze gooide haar handdoek in ’t gras en gleepte ’t water in. Ze leek wel een waternimf, zo grazieus ze daar met haar blanke huid en lange oranje haar door ’t water waadde voor ze er helemaal in onderdompelde. Ze had prachtige borsten, mooi rond.. alles was precies in verhouding.

Ze zwom rond, maar hield duidelijk afstand van mij.

“Lekker hè!” riep ik haar toe.

“Heerlijk,” zei ze.

“Ik ben alleen nu weer klaarwakker,” ze ik.

“Ja, ik ook, maar ik was toch al over m’n slaap heen.. ik ben een nachtmens,” zei Chantal weer.

“Ja, ik ook. ’s Nachts leef ik op.”

“Ja, de nachten zijn zo heerlijk stil.. geen mensen, en die donkerte geeft me rust.”

Chantal rustte nu met haar rug tegen de kant, en dobberde wat met haar voeten in ’t water. Ik liet m’n blik over haar mooie borsten, die net onder water zaten vallen. Ik zwom naar de wand dwars op de hare en leunde daar tegenaan, ongeveer 3 meter van Chantal.

“Waarom doe je je slipje niet uit? Zwemt toch veel fijner,” vroeg ik, zo nuchter mogelijk.

“Ik hou ‘m liever aan,” zei ze glimlachend.

“Ik kijk niet hoor,” zei ik.

“Nee nee.. misschien moet ik je en blinddoek omdoen, dan kan ‘t.”

“Goed idee, bind je slipje voor m’n ogen, dan zie ik niks.”

“Viezerik,” lachte Chantal.

“Jij hebt mij nu al eindeloos naakt gezien, ‘t is toch niet eerlijk.”

“Van mij had je je onderbroek mogen aanhouden hoor,” lachte Chantal weer.

“Ik wist niet dat jij zou komen.

“O sorry, moet ik gaan dan?”

“Nee nee, je hebt me toch al gezien, dus wat maakt ‘t uit. Je hebt me in vol ornaat gezien zelfs, ik heb niks meer te verbergen.

Chantal grijsde alleen maar en zwom toen weer weg. Was ze in verlegenheid gebracht?

Ik hield me maar koest en zwom wat rond, zonder te dichtbij haar te komen.

“Ik krijg ‘t koud, ik ga er es uit,” zei Chantal op gegeven moment.

“Ik ook..” Chantal liep naar de koude buitendouche en ging er moedig onder staan. Ik kwam ervoor staan en ze spette naar me.

“Ha.. da’s koud.. !” riep ik.

Chantal hield ‘t ook niet lang uit en kwam eronder uit. Ik deed één duik onder de koude douche, maar sprong er snel weer onderuit. We droogden ons af en ik kleepte me aan.

“Wil je mijn bloes even aan?” vroeg ik toen ik Chantal zag klappertanden.

“Nee, ik kruip m’n bedje wel gauw in,” zei ze.

“Oké, moet ik nog iets voor je halen?”

“Nee hoor, ik heb alles.”

“Zeker weten?” vroeg ik, terwijl ik achter haar aan naar de tent liep.

“Ja hoor, maar bedankt.”

“Niet kou vatten hè.”

“Dat doe ik niet zo gauw.”

“Oké, want dat wil ik niet op m’n geweten hebben.”

“Hoezo? Kun jij toch niks aan doen dan? “

“Nu ja, dat ik je ‘t water in verlost heb..”

“Dat heb je niet, ik wou zelf toch al gaan zwemmen, voelde me vies.”

“Oké, ik dacht dat ik je op een idee gebracht had.”

“Nu ja, ik twijfelde of ‘t nog mocht zo laat, misschien hield ik jullie wakker ermee.. maar toen jij er toch ook inging dacht ik, ga ik ook maar.”

Ze was inmiddels bij haar tent en wenste me welterusten.

“Kun je wel slapen nu.. ben je niet te wakker door 't water?” probeerde ik.

“Ja hoor, en zo niet dan geniet ik gewoon lekker van de nachtgeluiden.”

“Oehoeh!” riep ik.

“Sst.. ga nou maar gauw naar je bed jij,” lachte ze.

“Daar is vast geen plaats meer. Mano ligt alleen altijd al breeduit, met Stefanie erbij blijft er niks over.

“A zielepoot...nou, ik doe 't tentdoek dicht hoor, kleed me even om.”

“Mag ik niet kijken?”

“Nee.” Ze ritste de tent dicht en ik hoorde haar scharrelen. Ik zag haar schaduw tegen 't tentdoek door de zaklantaarn die ze aanhad. Ik aarzelde weer. Zou ik nog kans maken? Ik wist echt niet hoe ik 't aan moest pakken bij deze meid. Vond ze me leuk? Of vond ze me maar een pukkie? Ze was wel komen zwemmen.. dat zei toch wat. Maar wat?

“Ben je daar nog Rob?” hoorde ik even later.

“Nee.. ik ben een ...spook,” zei ik met zware stem.

“O.. wat ben ik bang...” lachte ze spottend.

“Pas maar op, ik bijt je..” zei ik weer.

Op dat moment werd de tent opengerichtst en verscheen Chantals lachende gezicht.

“Dag Rob.. Moet je niet es naar bed..?”

“Ja.. zo...”

“Ik loop met je mee, ik moet nog even naar de wc,” zei Chantal weer. Ze kroop de tent uit en liep met me terug naar 't huis.

“Brrr..” rilde ik op gegeven moment overdreven.

“Is er wat?”

“Ik voelde iets,” zei ik.

“Wat dan?”

Ik rilde weer en gaf haar toen snel een tikje op haar kont.

“Daar had je 't weer,” zei ik.

“Wat.. 't Robspook?” lachte Chantal.

“Zoiets.. brr... ik heb 't koud, jij ook?” vroeg ik.

“Beetje wel,” zei ze.

"Kom je een warm bad met me nemen?" zei ik uitnodigend. Ze lachte weer. Wat was ze toch lief.

"Nee Rob, ik ga echt slapen, 't is laat en morgen moet ik bijtijds terug.

"Wat jammer nou.. Hoe laat dan?"

"Begin van de middag ofzo."

"Kom je hier vaak?"

"Zo af en toe, niet zo vaak.. we hebben 't allebei druk, Michael en ik."

"Jammer.. Ik wil je graag nog es ontmoeten.

"Komt toch, met onze maandelijkse bloederschapsbijeenkomsten?"

"Da's niet vaak genoeg," zei ik.

"De tijd vliegt om, let maar op," lachte Chantal weer.

"Zei je bloederschap trouwens.. met een l?"

"Ja, dat vonden we beter dan broederschap, want er zijn ook zusters bij, maar bloed is universeel."

"Goed gevonden." Toen was ze bij 't toilet en na een laatste 'truste' vertrok ik naar boven.

Mano en Steanie lagen al te snurken, ook dat nog. Zat ik met m'n stijve paal, want ik was aardig opgewonden geraakt door de aanblik van Chantals mooie lijf en glimlach. Ik besloot dan ook maar nog even een warme douche te nemen en me daar maar af te rukken.

Ik stond er echt nog geen 5 minuten, of Jesse kwam aankloppen dat ie naar de wc moest, "en Renate ook!" riep hij.

Dus ik maakte de douche maar uit, sloeg m'n handdoek om en deed de deur open. Ze duwden me half de deur uit, fijn... aan mij werd niet gedacht.. Ze zagen er opgewonden uit, dus ze waren vast meer van plan dan alleen maar plassen. Ik keek Renate nog even geil aan mr ze wendde weer minachtend haar hoofd af, dus haar kon ik echt vergeten, met of zonder Jesse.

Ik droogde me maar verder op de kamer af, schoot in m'n short en kroop achter Stefanie, die tegen Mano aanlag en die weer tegen de muur.

Ik kon nog net een stukje deken over me heentrekken.

Slapen lukte niet, ik moest de hele tijd aan de mooie Chantal en 't spannende ritueel van vanavond denken. Ik werd al gauw weer zo opgewonden dat ik me móést aftrekken.

Ik was een tijdje bezig, toen Stefanie zich plotseling naar me omdraaide en m'n rukkende hand beetpakte.

"Laat mij maar," fluisterde ze. Oh, wat lekker, toen zij verder ging. Ik sloeg m'n arm om haar nek en trok haar tegen me aan. Na even zoenen pakte ik een condoom en neukte haar alsnog. Mano werd wakker toen ik klaarkwam.

“Rob.. waar was je nou?” kreunde hij half in z’n slaap. Hij pakte m’n bil beet, maar z’n greep verslapte al snel weer en hij snurkte weer door.

Ik gleed ook van Stefanie af en na nog wat liefkozen vielen we in een vredige slaap.

69. Nog meer overspel

Zo. 14 aug. 83

De volgende dag pas om 3 uur ‘s-middags op!

Ik schrok, want ten eerste had ik nu zeker Chantal misgelopen, en ten tweede moest ik naar Middendorp, mama vierde haar verjaardag. Dit haalden we dus niet meer.

Mano zou meekomen, maar die had ineens geen zin meer. Hij wou met de meiden zwemmen en lol maken, dus hij bleef. Ze zouden hem wel thuisbrengen.

Ik probeerde hem uit alle macht over te halen, maar dat werkte bij hem altijd averechts, dus was ‘t verspilde moeite. Maar tot m’n verrassing zei Michael wel mee te willen komen als ik dat leuk vond. Of ik dat leuk vond.. natuurlijk! Maar of Ma (en Pa die ook kwam nam ik aan) dat ook vonden? Natuurlijk probeerde Sanne ‘t uit ons hoofd te praten, en dat lukte uiteindelijk, maar ik beloofde Michael dat ie gauw een andere keer mee kon komen.

Mano reageerde nogal jaloers met ‘zonder mij dan.’

Haastig vertrok ik om nog tegen half 5 bij Ma te zijn. Ik had niet eens tijd meer ‘t cadeautje dat ik had gekocht thuis op te halen, dus dat beloofde ik van de week nog te brengen.

‘t Was wel gezellig weer wat familie enzo te spreken, maar ik miste Mano vreselijk, dus ik ging niet te laat naar huis.

Hij was er gelukkig al en we gingen gelijk naar bed.. waar we onze laatste uurtjes nog even goed benutten. Zo hadden we gelukkig ‘t hele weekend niet veel tijd gehad te praten, en had ik het onderwerp Nick niet te berde hoeven brengen. Ik had ‘m trouwens ook niet meer gezien gelukkig. Ik probeerde ook niet aan hem te denken. Maar de gedachten kwamen toch vanzelf op toen we in ons bed bezig waren, waar ik 3 avonden tevoren nog met Nick had liggen rollebollen.

Ik moest huilen, en deed maar of ‘t kwam doordat ik Mano weer ging missen, wat ook echt meespeelde. ‘t Afscheid was elke keer weer moeilijk. Zo’n weekend samen vloog om, en daarna waren ‘t weer 2 lange, koude, eenzame weken zonder elkaar. Het was ondraaglijk. Ik wist niet hoe lang ik dit nog volhield. Ik vroeg Mano of ie niet kon deserteren, en gewoon werk zoeken.

“Ik verzin wel iets Robbie.. om altijd bij je te zijn,” troostte hij me.

“Geen gekke dingen doen hoor.. je hoeft nog maar een half jaar, nu ja, 9 maanden, daar komen we wel doorheen..” Maar ‘t leek nog verschrikkelijk lang.

Ma. 15-wo.17 aug.

Maandag en dinsdag kropen om.

Maar woensdag kwam Jesse naar de dansschool. Hij kwam es kijken en ging zelf ook nog repeteren in een groep na mij, voor een dansvoorstelling waar hij weer inviel.

Hij vond me goed geworden, en vond dat ik naar een hogere groep kon, al had ik nog geen examen gedaan voor deze groep. Ik was volgens hem de anderen voorbij geschoten.

We overlegden met de danslerares, maar die zag nog geen redenen en mogelijkheden me door te schuiven. Jesse adviseerde me een andere dansschool. Maar ik had daar niet zo'n zin in. Ik zou binnenkort ook al met m'n modecursus beginnen. Ik kreeg bovendien per 1 september een cursus via m'n werk. Daar kon ik wel werktijd voor vrijmaken, maar 't kostte toch wel weer extra energie. Ik twijfelde daarom of ik überhaupt nog wel met dansen zou doorgaan.

Toen bood Jesse aan me privé lessen te geven. Dat vond ik helemaal geweldig natuurlijk! Van hem privé kon ik allicht meer leren dan op de dansschool. We spraken af voor de zaterdagen, om de ene week, bij hem thuis, daar hij meer ruimte had. We zouden niet strikt vaste tijden afspreken, gewoon wanneer we tijd hadden.

Ik wou hem ervoor betalen, maar dat vond hij niet nodig.

Nu ja, ik zou hem wel een keer trakteren op een etentje ofzo.

Toen ik de week erop opzei (kon gelukkig al per 1 september) boden ze me alsnog een hogere groep aan, maar daar bedankte ik voor.

Ik bleef nog naar 't repeteren van Jesse kijken, en besloot dat de komende weken ook nog te doen, zodat ik toch nog beetje meekreeg van de danslessen. (kijken was gratis😊).

Na 't oefenen gingen Jesse en ik weer uiteen.. Ik had 'm graag voor de nacht bij mij gevraagd, maar ja, de regel gold nog steeds: niemand in ons bed. Hij vroeg mij ook niet mee naar hem te komen, en ik moest toch ook weer vroeg werken de volgende dag.

Do. 18 aug.

Donderdag ging ik nog even naar ma, het beloofde cadeautje brengen

vr.-zo. 21.aug.

Die vrijdag weer naar de Noach, oefenen met de band. Ik oefende thuis ook nog af en toe met Nina en Toos, was altijd gezellig.

Ik had Nick de hele week zoveel mogelijk gemeden en ging die avond ook niet naar Timo, daar Paul en Nick er ook heen gingen. Het hele weekend deed ik niet veel bijzonders. Ik had Michael gevraagd, maar die was druk, en ook Jesse kon die zaterdag helaas nog niet met 't dansen beginnen. Nu ja, ik had m'n eerste lespakket van de modecursus binnen, dus kon daar alvast wat mee aan de slag (de eerste cursusavond was a.s. dinsdag).

Ma 22-do. 25 aug.

De cursus dinsdag was leuk. Er werd verteld wat er allemaal ging komen dit en volgend jaar, en m'n handen jeukten om te beginnen.

Woensdag ging ik nog na m'n dansles naar dansen van Jesse kijken en werd weer aardig geil van 'm. Maar hij ging helaas weer rechtstreeks naar huis. Moest morgen vroeg op, verklaarde hij. Ik baalde enorm. Michael had ook al weer de hele week geen tijd, ik was finaal uitgedroogd kan je wel zeggen. Maar goed, ik had genoeg andere dingen te doen en rukte mezelf maar 's-avonds in slaap.

Ik meed Nick nog steeds, al kwamen we elkaar natuurlijk geregeld tegen. Hij had wel nachtdienst deze week, dus ik zag 'm alleen aan 't begin van de avond, maar dan nog.. Hij at normaliter vaak samen met me warm, maar nu at ik zelf apart wat later. Paul kwam gelukkig alleen dinsdag en woensdag, net de twee avonden dat ik er niet was.

Toen ik echter donderdag met m'n maaltje m'n kamer in wou lopen kwam Nick net z'n kamer uit. Ik wou al snel m'n kamer inschieten, maar hij sprak me aan.

"Waarom mijd je me Rob?" vroeg hij.

"Ik wil gewoon niet in herhaling vallen," zei ik koeltjes.

"Hé kom, we doen toch gewoon of er niks gebeurd is?"

"Kan jij dat? Heb jij nog niks aan Paul verteld?"

"Nee, jij wel aan Mano?"

"Nee.. nog niet."

"Ga je dat doen dan?"

"Weet ik niet... Ik weet 't gewoon niet," zei ik met enige wanhoop in m'n stem.

"He, laten we even rustig praten op je kamer, terwijl jij je eten opeet, voor 't koud is," zei Nick vriendelijk.

"Moet jij niet eten?"

"Heb ik al gedaan."

"Oké, heel even dan," zei ik. "al valt er m.i. niet veel te praten."

"Rob, je bent een goede vriend van me, net als Mano, meer niet," begon Nick toen we op m'n kamer zaten, ik op m'n bank, hij op een stoel.

“Vrienden liegen niet tegen elkaar,” bromde ik.

“We liegen niet, we verzwijgen alleen wat,” vond Nick.

“Zolang ze er niet naar vragen.”

“Als ze ’t vragen kunnen we misschien een keer met z’n vieren bij elkaar gaan zitten om te praten,” zei Nick.

“Misschien moeten we dat meteen maar doen. Ik voel me hier niet lekker bij Nick. Voor mij ligt ’t niet zo simpel als jij ’t voorstelt.”

“Waarom niet, je neukt toch ook met Timo, Michael en ik weet al niet meer wie meer..?”

“Niet op mijn kamer.”

“Het is één keer gebeurd, en gebeurt niet weer oké?” zei Nick.

“Weet je dat zeker?”

“Ja.. nou.. vrijwel zeker,” zei Nick zelfverzekerd, maar hij keek er nogal ondeugend bij.

“Nou, eerlijk gezegd.. ik niet Nick. Ik kijk nu met andere ogen naar je,” zei ik waarheidsgetrouw. Ik voelde me tot ’m aangetrokken en elke keer als ik ’m zag vlamde er iets in me op.

Nick zuchtte.

“Oké, goed, ik ook naar jou.. Maar ik kan ’t wel vergeten denk ik. ’t Slijt wel.”

“Doe niet zo naïef Nick.. We zijn hier elke dag samen, wonen pal t/o elkaar, poetsen onze tanden samen, eten samen, terwijl onze vriendjes er vaak niet zijn.”

“Daar hebben zij zelf voor gekozen. Maar wat ik voor Paul voel zal ik echt nooit voor jou voelen Rob, voor mij is ’t echt niet meer dan seks geweest. “

“Ja, voor mij ook. Je bent goddomme m’n type niet eens. Maar toch. Nu is ’t anders.. Ik..”

“Ja. Ik weet wat je voelt Rob.. ’t Is.. misschien is ’t makkelijker voor je te verdragen als je ook een keer met Paul naar bed bent geweest. Ik ben tenslotte ook met..”

“Wat denk je nou Nick!” viel ik ’m cynisch in de reden.. “dat ik nu op Paul afstap en zeg: ‘Paul, Nick wil dat ik met je neuk om zijn geweten te sussen.’”

Nick lachte. “Ja, da’s wel een beetje zot.”

We zwegen een poosje en ik at m’n maaltijd langzaam op.

Ik durfde niet naar Nick te kijken, want ik voelde nu alweer een seksuele spanning opkomen. Ik had ook alweer bijna 2 weken geen seks gehad.. Ik was aardig gefrustreerd onderhand, zeker na de afwijzing van Jesse gister.. Ik was nu tot alles in staat om seks te hebben. Moest dus vooral Nick nu hier zitten.

“Je kunt maar liever gaan Nick,” zei ik dus.

“Waarom?”

“Omdat we hier niks meer oplossen. ’t Eerder erger maken dan ’t al is.” Ik probeerde m’n verlangens niet te laten blijken en keek ’m niet aan.

“Ik vind dat Mano ’t moet begrijpen Rob.. Hij heeft jou eerder bedrogen en jij zit hier de hele week alleen.. Hij heeft genoeg seksmaatjes daar in ’t leger.”

“Nick, luister je niet?” vroeg ik kwaad.

“Jawel, maar..”

“Ga nou maar..”

“Ik heb niks te doen.”

“Jouw probleem.. maar vertrek.. voor ik..” Ik slikte m’n woorden snel in.

“Voor wat..?”

“Voor ik, laat maar. ’t Is toch al gebeurd.”

“Wat is ’t probleem Rob?”

“Dat ik godverdomme een stijve van je krijg,” zei ik, m’n lege bord met een klap op ’t tafeltje naast me neerzettend.

Nick grijnsde. “Ik wou echt alleen maar praten Rob.”

“Ga goddomme m’n kamer af,” schreeuwde ik nu bijna.

“Wil je op mijn kamer komen dan?”

“Wat maakt dat nou nog uit.. regel 1 overtreden kan regel 2 ook wel..”

“Rob, denk je dat Mano en Paul achterlijk zijn?”

“Nee.. wij zijn achterlijk. Verachtelijk zelfs. We zijn echt over de schreef gegaan.”

“Mano zei meteen dat jij toch vroeg of laat wel met mij in bed zou duiken.”

“Heb je ’t soms al met hem erover gehad dit weekend? .. onze ‘ vergissing’?”

“Welnee, daar was niet een s kans toe.. maar hij zei ’t de eerste keer dat ik met hem..”

“Ja ja.. zal wel.. Ik wil gewoon geen spelletjes meer spelen Nick, laten we nu Mano bellen, en Paul, en vertellen wat we hebben uitgespookt.”

“En dan?”

“Dan? Dat zien we wel, misschien laten ze ons allebei barsten, kunnen wij mooi een relatie opbouwen,” zei ik cynisch.

“Doe maar. Bel jij ze maar dan,” zei Nick.

“Wat, wil je dat Paul ’t van mij hoort?”

“Nee, maar ik kan je ook niet tegenhouden toch?”

“Nee.” Ik pakte een sigaret. Wat moest ik nou? Ik vocht tegen m’n lustgevoelens. Ik moest me potdorie toch wel één keer kunnen beheersen? Maar de volgende keer dan? En de keer daarna, en daarna..?

Moest ik me elke keer inhouden als ik Nick zag? Zou ’t vanzelf dan wel overgaan op den duur? Of alleen maar erger worden? Wat verboden is is ’t aantrekkelijkst. En eerlijk is eerlijk. Nick stond

sterker. Hij had Paul in de buurt, ik niemand. Michael had nooit tijd, Lee had Niek, Timo was m'n eer te na, Sean had Yvor, of anders Wouter, en nog genoeg anderen waarschijnlijk.. En Jesse en Julien hadden ook vriendjes zat. Ik vond verder niet één jongen echt leuk die ik kende. Ja Branco, maar die was 3 dubbel bezet.

"Geef mij ook es een peuk," vroeg Nick. Ik gooide hem er één toe.

"Ik wil gewoon niet dat onze vriendschap kapotgaat," zei ik op wat mildere toon.

"Dat gebeurt ook niet. Ik blijf evenveel van Paul houden en ik weet dat Paul mijn slippertjes door de vingers ziet. Hij vermoedt 't ook al van Mano. En Mano, da's jou pakkie an, maar ik weet zeker dat ie 't mij en jou niet kwalijk zal nemen als 't uitkomt."

"Dan kunnen we 't toch net zo goed meteen vertellen? Dat we willen vreemdgaan met elkaar."

"Dan is 't seks met voorbedachte rede.. dat zullen ze minder accepteren dan onze per ongelukke slippertjes."

"Net als die per ongelukke vechtpartijtjes van jou met hooligans. Heb je Paul al verteld hoe je aan je blauwe plek bent gekomen?"

"Ik heb gezegd dat ik van de balustrade geduwd werd toen die lui agressief werden, niet dat ik zelf ook klappen heb uitgedeeld."

"En mij vertel je 't wel.. wie is nou je geliefde eigenlijk Nick?"

"Laat nou maar aan mij over hoe ik met m'n geliefde omga.. Jij kent Paul niet zo goed als ik. Als ik zulke dingen vertel krijgen we alleen maar ruzie en laten kan ik 't toch niet."

"Hij vergeeft 't je heus wel als ie van je houdt."

"Niet als ik 't blijf doen."

"Ik, nou ja.. ik vind openheid en eerlijkheid 't belangrijkste in een relatie." M'n stem klonk wat trillerig omdat ik gewoon verdomde geil was.

"Sommige dingen kun je liever verzwijgen Rob.. Laat mij nou maar m'n eigen relatie invullen oké?"

"Ja, goed, maar Paul is ook mijn vriend, en ik kan niet liegen tegen vrienden."

Nick trok zwijgend aan z'n sigaret, duidelijk door mij in de war gebracht. Mijn lust was iets afgezakt, maar zin had ik nog steeds.

Ineens stond Nick op, nadat ie z'n sigaret had uitgedrukt.

"Oké, ga je maar weer fijn rukken onder de douche dan Rob, ik zie je wel weer," en hij liep de kamer uit.

"Wacht!" riep ik in een opwelling. Ik wou niet dat ie ging. Ik wou seks. Ik moest seks. Ik smachtte naar seks. Hij keek met opgetrokken wenkbrauwen om.

"Beloof je dat we morgenavond alles aan Paul vertellen?" vroeg ik.

"Wat is alles?"

"Wat we hebben gedaan.. en nu gaan doen.." en ik stond op en deed de deur naast 'm weer dicht, terwijl ik 'm verleidelijk aankeek.

“Oké, beloofd.. als je 't niet tē bont maakt,” lachte Nick.

Onstuimig vielen we op de bank neer en zoenden erop los of ons leven ervan afhing.

“We kunnen ook naar mijn kamer gaan als je dat prettiger vindt,” zei Nick even later.

“Oké, hebben we allebei straks even grote ruzie met onze partners, eerlijk is eerlijk,” grijnsde ik. We glipten de kamer uit en die van Nick in en doken op zijn bed.

Ik trok meteen zijn broek uit en begon hem uitgebreid te likken over buik liezen, dijbenen. Ik begeerde hem meer dan ooit.

M'n pik zwol tot maximum en toen ik m'n broek uitdeed zei Nick lachend:

“Jemineetje Rob, je hebt echt hard een beurt nodig.”

Ik kroop over 'm heen en zei, hem geil aankijkend:

“Ik geef zelf ook graag grote beurten.”

“Die van jou komt er bij mij niet in,” zei Nick.

“Waarom niet.. mm.. alfamannetje?”

“Nee.. te groot,” grinnikte Nick.

Daarop pakte hij m'n billen beet en duwde ze uit elkaar, terwijl ik wijdbeens over 'm heen zat. Ik hijgde toen ie me tussen de billen pakte en een vinger in m'n gat duwde.

“Kom, geef me es een condoom aan Rob,” hijgde Nick nu ook flink, en wees op 't nachtkastje naast 't bed.

Ik zag er één en pakte die. Plagerig bracht ik 'm naar mijn lul en deed of ik 'm om ging doen.

“Toe Rob.. volgende keer mag je mij, nu wil ik..”

“Wat volgende keer.. Wie zegt dat die er komt?” vroeg ik plagerig.

“Dat wil je wel Rob, geef nou maar toe..”

“We hadden afgesproken van niet.” Ik wist echter nu al dat ie er kwam. Dit was veel te verleidelijk.

Ik liet me door Nick neuken, terwijl ik over 'm heen zat, en we hadden beiden al snel een spetterend orgasme.

Hij ging daarna douchen en omkleden om naar z'n werk te vertrekken en ik glipte naar m'n kamer.

Ik voelde me voldaan en schuldig tegelijk.

Vr. 26 aug.

De volgende middag ging ik bijtijds uit m'n werk en Nick en ik vertelden alles eerlijk aan Paul. Hij nam 't gelukkig goed op, de lieverd. Hij zag 't zelfs als een vrijbrief om 't met Gerben aan te leggen bij de volgende party en ik beloofde hem te helpen 'om 't goed te maken'.

Toch had ik 't gevoel dat hij z'n gevoelens verborg. Ik verzekerde hem dat ik echt niks voelde voor Nick, dat 't alleen door m'n tekort aan seks de laatste tijd was gekomen.

Hij bromde alleen iets van "t is is goed joh", en daarna hadden we 't er niet meer over.

Toen ik Mano van 't station ging halen vertelde ik hem ook alles, en hij gaf nu inderdaad toe een paar keer met Nick te hebben geneukt, ook in ons bed. We probeerden erom te lachen, dat Jesse's voorspelling was uitgekomen, en niet boos op elkaar te worden.

We kletsten er thuis nog even met Paul en Nick over en Nick en ik beloofden Paul en Mano dat 't niet weer zou gebeuren. Misschien tegen beter weten in, maar ik nam het me plechtig voor.

Die avond had ik gelukkig genoeg afleiding om m'n nogal verwarde gevoelens aan de kant te kunnen schuiven. Eerst 't oefenen met de band, en daarna naar Timo, waar Michael gelukkig ook weer was. Net nu Mano er ook was, maar ja, ik was gelukkig iedereen weer bij me te hebben.

Paul was er ook, Nick niet, daar die nog nachtdienst had. Ik durfde Paul nog steeds niet goed aan te kijken, daar ik toch ergens nog 't gevoel had dat ie 't me wel kwalijk nam en me niet meer vertrouwde. Ik stortte me maar op Michael. Ik hoorde hem o.a. uitgebreid uit over Chantal.

"Waarom wou ze niet met me neuken denk je? Zou ze m'n pik te klein vinden?" vroeg ik hem.

"Als vrouwen iemand leuk vinden hoeven ze er niet zo nodig meteen mee naar bed, Chantal zeker niet," zei Michael.

"Dus ik maak nog kans?"

"Ze geeft zich niet snel Rob... en als ze 't doet dan ook goed."

"Heeft ze daarom geen vaste vriend? Is ze te kritisch, te onafhankelijk, of..?"

"Nee, omdat ze verliefd op mij is," antwoordde Michael eenvoudig.

"Heeft ze er dan geen moeite mee dat ze je zo weinig ziet?"

"Nee hoor, dat wil ze zelfs.. ze heeft haar vrijheid erg nodig. De meeste heteromannen vindt ze veel te klef."

"Ja, zo lijkt ze me wel. Heel onafhankelijk. Maar wil ze geen kinderen?"

"Ja met mij. Maar ik wil ze niet."

"Komt ze niet van Sirius dan? Of een andere planeet.. volgens mij is ze ook niet van deze Aarde."

"Jawel hoor, ze staat met 2 voeten op de Aarde en voelt zich er prima thuis. Ze houdt van de natuur, dieren en mensen."

"Da's ook pijnlijk dan, dat haar kinderwens niet vervuld wordt."

"Daar legt ze zich bij neer. Ze weet dat ze niet alles kan hebben en dat voor alles een juiste tijd is."

“Wijs hoor.. Hoe ken je haar eigenlijk?”

“Op een congres ontmoet.. Zij was daar ook om fondsen te werven voor de vrijwilligersorganisatie waar ze werkt.”

“Welke is dat?”

“Vluchtelingenwerk. En daarnaast werkt ze bij schuldhulpverlening. Ze heeft 2 zware banen, en verdient er net 't minimumloon mee, maar daar komt ze prima mee rond.”

“Knap hoor.” Ik had grote bewondering voor de onzelfzuchtigheid van Chantal. Ze kende Michael al zo'n 3 jaar en had al die tijd geen (vaste) vriend gehad, ondanks ze graag kinderen wou.

We gingen die avond met Michael en Jesse mee naar Zuiddorp. Mano had Julien veroverd. Ook Paul ging mee, voor Jesse, dus we gingen met z'n drieën daarheen.

Ik wist 't zo te regelen dat Jesse en Mano met mij meereden en Paul met Michael en Julien (ze waren met Michaels auto, en hij was de 'BOB'). Niet logisch misschien, maar ik wilde niet bij Paul in de auto. Ik schamde me nog steeds wat voor hem.

Ik was wat verbaasd eigenlijk, dat Paul zonder Nick meekwam, dat was voor 't eerst. Had hij nu toch ook 't gevoel niks meer verplicht te zijn aan Nick? Of was 't een soort 'wraakactie'?

Ik wist in elk geval de rest van de avond voornamelijk met Michael door te brengen (in bad en bed), dus meed Paul zo. Michael was weer zalig, ik had 'm erg gemist. Eigenlijk Mano ook, maar die werd opgeslokt door Julien, dus daar had ik sowieso niks aan vanavond.

Za. 27 aug. 83

De volgende ochtend ging ik met Jesse dans oefenen. Hij was streng. Ik moest soepeler worden vond hij en hij liet me allemaal rek- en strekoefeningen doen. Hij hielp me bv. m'n benen naar achter te buigen, liefst helemaal tot aan m'n hoofd, wat ik verre van haalde. En hij liet m'n benen in spagaat strekken, zo ver mogelijk. Daarbij drukte hij me bij m'n dijen omlaag, opdat ik m'n knieën gestrekt hield.

Hoe meer hij me vastpakte hier en daar hoe meer ik afgeleid werd door z'n sexy uitstraling en ik voelde 't weer aan alle kanten kriebelen. Ik probeerde het te negeren, maar kon toch niet voorkomen dat ik weer een stijve begon te krijgen.

“Dit gaat niet Jesse,” zuchtte ik op gegeven moment.

“Why not, you can do it.. just practice.”

“Dat is 't niet.. Ik krijg gewoon de hele tijd een stijve van je,” zei ik met een beschaamd lachje.

“Shall we exercise with that too than?” lachte Jesse mee.

“Dat kan ik beter met Michael doen,” lachte ik. Toevallig kwam die net om de hoek kijken.

“Leert ie al wat, Jes?” vroeg Michael.

“I think he wants to learn some things from you,” zei Jesse met een knipoog.

Michael ging er serieus op in en begon me de jive te leren, die ik wel beetje kende van danslessen waar ik had meegekeken.

Jesse bemoeide zich er ook mee, want Michael deed 't te ouderwets volgens hem, en zo kreeg ik van twee kanten aandacht, wat m'n stijve niet deed afnemen natuurlijk. De één achter me om me te beter te leren heupwiegen, de ander voor me, als danspartner. Ik kreeg 't letterlijk heel erg warm! Ik was er dan ook steeds minder met m'n aandacht bij.

Paul stond ook nog te kijken, en ik voelde me tamelijk opgelaten.

“You're much too stiff Robbert,” bekritiseerde Jesse me.

“Ja, logisch toch.. in deze situatie,” grinnikte ik, “we kunnen beter stoppen, ik word alleen maar stijver.”

Michael keek me meewarig aan. “Arme Rob, je moet nog veel leren.”

“Heb jij er dan geen last van?”

“Nee.”

“Ook geen nat poesje?” vroeg ik zacht in z'n oor.

“Nou Rob toch, niet zo vrijpostig.”

“Ik kan gewoon aan niks anders denken,” verzuchtte ik.

“Ik geloof dat ik maar weer es wat andere oefeningen met je moet doen,” zei Michael, terwijl ie me wat losliet.

Ik keek hem hoopvol aan.

“Om je rustig te maken hè.. geen wilde fratsen,” zei hij waarschuwend.

“Oké, goed plan,” zei ik echter al enthousiast. Ik draaide me naar Jesse en bedankte hem.

“Much practisize Rob, coming weeks,” maande hij me.

Dat beloofde ik en daarna spurtte ik, met Michael op z'n gemak achter me aan, naar boven.

Op z'n kamer gekomen begon ik me direct uit te kleden, al was 't alleen al om van m'n bezwete t-shirt af te zijn, maar Michael zei:

“Hou dat maar aan.. voor deze oefening heb je makkelijk zittende kleren nodig.”

“O nee, niet weer zo'n stomme meditatie hè?” kreunde ik.

“Niks stom, je krijgt er enorme energie van, en je wordt leniger,” zei Michael ernstig en hij gebaarde me te gaan zitten. Ik liet me overhalen en even later leerde hij me allerlei yoga oefeningen. Nog moeilijker dan die dansoefeningen van Jesse! Wat een kwelling.. en intussen verlangde ik meer en meer naar seks.

“Oo, Michael, kunnen we nu stoppen? Ik ben kapot,” zeurde ik na een tijdje.

“Nog heel even, dan nog een meditatie, dan kun je daarna lekker ontspannen uitrusten.”

“Snel dan,” zei ik ongeduldig.

Ik kreeg nog een laatste oefening en daarna weer zo’n geleidemeditatie die we samen deden. Ik moest zijn en mijn energie proberen te voelen, waar die elkaar raakten en proberen in elkaar over te laten vloeien.

Ik voelde me geheel overspoeld door zijn energie, ik verdween er in, en dat was heerlijk. Het was of ie een deken over me heen legde die me zacht omsloot. Ik voelde me volkomen in zijn macht, maar wel veilig, en gewoon heet natuurlijk weer. M’n verlangen naar hem groeide met de seconde. Zoals Timo me vaak lichamelijk overweldigde, deed Michael dat geestelijk op de een of andere manier. Hij wist me op te hitsen zonder me aan te raken, me in zijn geest te verbinden alsof we lichamelijk verbonden waren. ‘t Was of hij letterlijk in me zat en me stevig nam, terwijl ik weerloos en slap in z’n armen hing. Maar in werkelijkheid zaten we 1 ½ meter uit elkaar.

“Ik tel van 10 naar 1, dan ben je terug in ‘t hier en nu,” zei Michael.

Bij 0 was ik heerlijk ontspannen en ik rekte me heel langzaam uit, m’n ogen nog steeds dicht.

“Hoe voel je je nu Robbert?” vroeg Michael.

Ik was in een zalige genotstoestand en kon alleen maar uitbrengen:

“Neuk me.”

Michael lachte. “Je was toch moe?”

“Je hebt me zoveel energie gegeven..”

“Zei ik toch.”

“Maar je hebt me wel afgebeeld.. Ik vind dat ik nu de oefening es mag bepalen, vind je niet?”

“Ga nou maar eerst een beetje slapen, ik moet nog een paar dingen doen beneden.”

“Toe Miech, dat kun je me niet aandoen.. je laat me toch niet alleen nu? Ik hunker naar je met al m’n zenuwen.”

Ik deed nu pas m’n ogen open en keek in z’n sexy, licht spottende ogen.

“Ik móet nu door je geneukt worden..” zeurde ik door.

“Kom, ik help je wel even uitkleden, dan ga je lekker op bed liggen en kom ik zo oké?”

Michael schoof wat naar voren en deed heel rustig en liefdevol m’n t-shirt omhoog. Dat voelde alweer zo heerlijk, en ik tintelde aan alle kanten, zodat ik niet meer in staat was tot praten. Ik gaf me over aan z’n warme handen die langs m’n zij streelden terwijl hij het t-shirt bij me uit deed. Ik stond op, en hij trok m’n joggingbroek zachtjes naar beneden, waarbij z’n handen nu langs m’n benen gleden. Z’n aanraking voelde als een parel op de kroon. Toen hij ook nog es zacht en sensueel m’n

slip naar beneden liet glijden groeide m'n erectie echt tot volle omvang. Hij moest me nu aanraken, waar of hoe dan ook.

Maar hij legde slechts een arm om m'n schouder en geleidde me naar z'n bed. Hij legde me achterover en deed de deken over me heen.

"Please, ga niet weg Michael.."

"Ik heb e.e.a. te doen zei ik toch."

"Kan 't niet wachten.. ik help je straks wel," smeekte ik.

"5 Minuten."

"Oké, 5 minuten dan, echt niet meer," gaf ik met tegenzin toe.

Hij gaf me een kus en liep de kamer uit. Ik bleef hunkerend achter. .Ik had vreselijk zin mezelf aan te raken. Maar ik beheerste me en wachtte af wat komen ging, me daar intussen van alles over voorstellend.

Michael kwam zowaar echt na een minuut of 5 terug en begon zich voor me uit te kleden, me intussen met z'n bedwelmende ogen aankijkend.

Toen ie was uitgekleeft kroop ie naast me op bed en begon me over de dekens heen te strelen. Ik merkte dat hij ook flink opgewonden was en ik smeekte hem me te neuken. Maar hij maande me weer tot geduld. Hij kwam over de deken heen op me liggen en zoende me. Ik voelde z'n stijve zelfs door 't dikke dekbed heen. Hij maakte me dol, ik was nu al zowat op kookpunt.

"Je lakens worden zo nat hoor Gaab.. ik hou 't niet lang meer," hijgde ik.

"Hadden we toch wat langer moeten oefenen net, ik dacht 't al," zei Michael.

"Nee, daar komt 't juist door. Plaag me toch niet zo."

Maar hij kwam toch bij me onder de dekens nu en begon me daar lekker over m'n naakte lijf te strelen en in m'n billen te knijpen.

Toen ie m'n anus raakte begon ik wild te kronkelen.. ik kon zo al klaarkomen.

Maar Michael liet me los en ging rechtop zitten, over me heen. Z'n benen klemden om m'n heupen, z'n paal stak pal boven mijne recht vooruit. Ik kneep hem in z'n dijbenen en zei: "Neuk me toch. Of mag ik jou neuken?"

"We neuken al," zei Michael, me met z'n verslindende ogen aankijkend.

"O ja.. geestelijk," hijgde ik. Ik drukte m'n bekken omhoog, opdat m'n ballen de zijne raakten, maar ik kwam er net niet bij. Ik trok Michael iets naar me toe en probeerde 't nogmaals... En m'n ballen kwamen nu tegen z'n heerlijke zachte schaamlippen aan. Ik voelde z'n vocht al.. O, dat was nog beter. Ik werd superopgewonden en greep Michael overal waar ik maar bij kon. Hij moest m'n staaf beetpakken, nu.. ik wilde spuiten.. Dat deed ie niet natuurlijk, slechts z'n pik kriebelde af en toe tegen mijne aan.

Ik tastte naar zijn anus.. maar Michael trok zich terug naar achter, zodat ik er net niet meer bij kon.

Ik keek hem smekend, bijna wanhopig aan. En toen pakte hij tot m'n opluchting een condoom en deed hem mij om. En daarna pakte hij m'n hand en bracht die naar z'n vagina. Ik raakte helemaal in trance van opwinding toen ik voelde hoe nat hij was.

"Kom, neuk me maar Rob," hijgde Michael. Ik wist niet wat ik hoorde.. meende hij dat? Dit hadden we al tijden niet gedaan. Ik wachtte natuurlijk niet af en liet m'n eikel tussen z'n schaamlippen glijden de heerlijke natte diepte in. Het voelde weer zalig, en zeer prikkelend, dus ik neukte zo langzaam mogelijk om niet te snel klaar te komen. Het was echter ook zo al snel te overweldigend om het nog tegen te kunnen houden en ik perste me spartelend en kreunend steeds dieper in 'm, intussen z'n dijbenen fijnknijpend. Rillend en trillend met m'n hele onderlijf kwam ik met een paar flinke stoten klaar. 't Was één grote stroom vanuit de diepste lagen van m'n lichaam die nu tot hevige uitbarsting kwam. Golven van genot overspoelden de branding met een daverende vaart, zodat 't in een paar tellen van eb vloed werd.

Het overstroomde zo heftig, ik werd er gewoon duizelig van. Waar was ik? Ik schokte alsof ik geëlektrocuteerd werd. Ik voelde het zo nat worden dat ik dacht dat m'n kapotje gebarsten was..

Langzaam zakte de tsunamie weg..

"Blijf erin Rob," hijgde Michael boven me.. "Hou vast.."

Ik deed m'n best.. ik voelde het nog knijpen om m'n pik.. z'n samentrekkingen hielden mij vast! En even later voelde ik weer vocht over m'n ballen druipen en zag tegelijkertijd het sperma uit Michaels eikel recht op me afschieten, terwijl hij hevig schokte en kreunde. Even schokte ik ook nog na, een laatste stroomstootje die van zijn lijf door mijne trok.. Nu kon ik niet langer stoten, het was op.. Michael was ook uitgespoten en hij viel met nog een verzaligde kreun over me heen.

Ik streeelde liefkozend zijn rug. Wat was hij toch een god. Als God bestond was hij het. Hij kwam rechtstreeks uit de hemel. Zoiets murmelde ik ook tegen 'm.

Helaas, na 10 minuten werd er op de deur gebonsd door Julien, en geroepen of we nog kwamen helpen koken. Dat hadden we beloofd.

We stonden op en kleedden ons aan.

Onder 't koken was ik nog helemaal in Michaels ban en ik voelde me in heerlijke staat van opwinding, alsof ik vleugels had.

Paul was vertrokken inmiddels trouwens. Jesse had 'm thuis gebracht begreep ik. Mano en ik bleven wel eten.

De gesprekken aan tafel gingen langs me heen. Ik zat alleen maar naar Michael te grijnzen en blikken uit te wisselen, intussen af en toe met m'n voet over z'n knie strijkend.

"Je ziet eruit of je een goede beurt hebt gehad net Rob," grijnsde Julien.

“Heb ik ook,” zei ik met een glimlach naar Michael.

“Dit jongetje is zo gauw te bevredigen,” grinnikte Michael.

“Door jou wel,” zei ik, “meer dan dat.”

“Vanavond heb ik geen tijd voor je hè,” waarschuwde Michael. Dat had ie me al gezegd.

“Weet ik.. Mano en ik gaan ook zo naar huis, we hebben elkaar nog amper gezien.”

Dus na 't eten hielpen we nog wat afwassen, dronken nog een kop koffie, en daarna vertrokken we.

In de auto wisselden we weer ervaringen uit. Mano had flink aangerommeld met Julien.. allerlei speelgoed erbij enzo. “Altijd feest met die jongen,” grijnsde Mano.

Ik vroeg of hij dacht of Paul boos op ons was, dat we allebei met z'n vriend hadden gerotzoid, maar hij had niet die indruk zei hij.

Nu ja, Mano wimpelde dat soort 'zorgen' toch altijd meteen weg, dus veel zin 't er met hem over te hebben had 't niet.

We hadden nog een heerlijke avond samen. Paul en Nick waren er niet, dus dat was makkelijk.

Zo. 28 aug

Ook zondag zagen we ze niet, waren zeker bij Paul, of ergens heen.

Nu ja, wij hadden dolle pret met elkaar, dus de dag vloog voorbij.

70. M'n stoere soldaat

Ma. 29 aug.- vr. 2 sept.

Die week werd weer supersaai zonder Mano. De cursus en laatste dansles zorgden voor wat afleiding. Ik ging nu om m'n afscheid te vieren alsnog met de meiden stappen na dansles. Dit keer bleef ik dus niet naar Jesse kijken (ik had de meiden wel voorgesteld pas na zijn les te gaan, maar dat werd te laat voor hen). De meiden vonden 't verschrikkelijk dat ik wegging en ik moest beloven af en toe te komen kijken naar hun vorderingen. Ik vond het toch ook wel jammer om te stoppen, maar goed ik kon altijd weer beginnen.

We maakten 't niet te laat daar we dus allemaal weer vroeg op moesten de volgende dag. Ik had ook geen zin een meid te versieren, ik dacht alleen maar aan Mano en Michael. Dus het werd weer een stille avond thuis.

Ik hield me netjes in t.a.v. Nick, al kwam ik hem deze week wel vaak tegen. We wilden ons woord houden, en dat lukte tot zover.

Vrijdagavond ging ik niet mee naar Timo. Michael was er niet had ik begrepen en ik zou hem toch de volgende avond al zien.

Za. 3 sept.

Die zaterdagavond was er weer een party... Dus ik had eindelijk wat afleiding, en seks natuurlijk hoopte ik. Ik ging samen met Paul. Nick kon niet, had nachtdienst. Het was een extra grote fuif omdat Fokke overmorgen jarig was. Ik wist dat niet, dus had niks voor 'm meegenomen, nu ja, volgende keer maar.

Ik hield m'n belofte aan Paul om Gerbens aandacht op hem te vestigen.

Dus zo gauw ik hem zag sprak ik 'm aan, en kletste wat met hem (hij stond bij Niek en Lee). Ik vroeg hem op gegeven moment of hij al plannen had voor die avond.

"Nee, niet echt, hoezo?" was z'n reactie.

"O, zomaar.." zei ik zo luchtig mogelijk. Zijn nieuwsgierigheid was natuurlijk gewekt hiermee.

"Op wat voor types val jij eigenlijk?" vroeg ik verder. Hij keek me onderzoekend aan en zei toen:

"Liefst donker, mooie ogen, strak lijf, waarom wil je dat weten?"

"Gewoon, nieuwsgierig.. Heb je al veel jongens gehad hier?"

Gerben noemde er een paar, die inderdaad merendeels donker waren, zoals Lee, Julien, Erik en Rodrigo, een Spaans typ. Hij had niet echt een relatie met ze gehad, wel met die Andries, die af en toe op de party's kwam. Die was niet echt donker, had donkerblond haar zover ik me herinnerde.

"Een lekker ding als jij moet toch wel meer jongens kunnen krijgen?" zei ik.

"Ik ben kritisch, maar hoezo toch?"

"Hoe kritisch?" negeerde ik de vraag.

"Ja gewoon.. wat bedoel je..?"

"Zeg niet dat je bijvoorbeeld uh.. Mano geen stuk vindt," verzon ik snel.

"Wat Mano? Nee dank je.. maar hoezo nou.. Waar ben je toch op uit Rob?"

"En...uh.. Paul dan?" negeerde ik z'n vragen weer.

"Paul, ja, die mag er wezen.. is dit een strikvraag?" grinnikte Gerben.

Ik grijnsde even geheimzinnig en vroeg toen door:

"Waarom heb je niks met hem gehad dan?"

“Goh, ja, ik ken ‘m pas, enne, hij is vrij jong, en bezet zo ver ik weet.”

“Ja, hij is met Nick, maar die is er niet vanavond, heeft weekenddienst, dus nu heb je kans.”

“Maar.. ze lijken me vrij serieus.. laten ze elkaar wel vrij?”

“Ja.. ze gaan net als Mano en ik met elkaar om.. af en toe een extraatje, je kent dat wel..”

“Je wil me toch niet aan Paul koppelen hè,” vroeg Gerben wat wantrouwig.

“Hoezo, zou je dat erg vinden dan?”

“Dat niet, maar.. ik wil wel graag antwoord op m’n vraag,” grinnikte Gerben.

“Ik denk dat jullie wel bij elkaar passen ja.. en dan is Jesse van Paul verlost,” grijnsde ik.

“Volgens mij is die daar helemaal niet blij mee,” zei Gerben, met een blik op Jesse, die momenteel achter Paul stond te dansen, tamelijk sexy. We stonden zelf op ‘t stuk gang dat op de danszaal aansloot, net ver genoeg van de muziek om te kunnen praten.

“Och, die heeft zoveel aanbidders, en Paul was vorige week ook al bij ‘m, nu wil ie vast wel weer ander vlees.”

“Maar of Paul dat wil betwijfel ik,” grijnsde Gerben, met weer een blik naar Jesse en Paul die nu tegenover elkaar aan ‘t dansen waren. “Ik kan niet tegen Jesse op, of tegen Nick.”

“Vast wel.. zal ik ‘t ‘m vragen?” zei ik enthousiast, blij over m’n succes.

“Kom nou, dat kan ik zelf ook wel hoor.. ik ben geen 18 meer,” zei hij met een knipoog.

“Wat wil je daar nu weer mee zeggen?” vroeg ik wat argwanend. Had ie me door?

“Nou ja , op die leeftijd laat je je vrienden voor je op ‘t meisje of jongen van je gading afstappen toch? Op mijn leeftijd doe je dat zelf.”

“O, waarom doe je dat niet dan?”

“Wat.. op Paul?”

“Ja, als je die leuk vindt..”

“O ja, misschien doe ik dat wel es.”

“Waarom niet nu?”

“Wat dring je toch door jongen, je valt echt door de mand. Je verpest ‘t zo maar hoor.. want ik was wel van plan op Paul af te stappen vanavond, maar nu weet ik ‘t niet meer.”

Ik keek hem kennelijk erg geschrokken aan, want hij begon hard te lachen.

“Ik plaag je maar Rob.”

“O,” zei ik wat bedremmeld.

“Bedankt voor de tip hoor,” zei hij met een zacht tikje tegen m’n schouder, en daarop liep hij zowaar richting dansvloer. Hij bleef daar een tijdje aan de kant naar Paul staan kijken. Paul keek uiteindelijk terug, en ‘t begin was er.

Later zag ik ze dansen en praten, en naar de tuin vertrekken. M'n missie leek geslaagd.

Ik vermaakte me verder ook wel. Helaas deed Michael afstandelijk, maar Jesse, verlaten als hij was door Paul, kwam wel een paar keer met me dansen. Ik wilde echter alleen Michael.. Ik had echt alleen nog oog voor hem. Maar ik moest zo lang wachten op m'n 'beurt' (letterlijk en figuurlijk), dat ik uiteindelijk toch een nummertje maakte met Jesse in m'n tent.

En ik hoorde intussen volgens mij Michael met ik weet niet wie in een tent in de buurt, dus dat maakte me extra geil.

Helaas waren die Deense vrienden toch nog niet gekomen, maar ze kwamen wel volgende maand, had Jesse me verzekerd.

Julien kwam ook nog heel even met me zoenen ergens die nacht, in 't zwembad. Maar hij kon 't niet afmaken doordat hij alweer weggeroepen werd door Fokke (om met iets te helpen), en daar had Julien een zwak voor, dus weg was ie. Verder had ik niemand. Sean ging nog met Yvor. Wouter leek er niet echt om te treuren. Timo wel, die kwam weer bij mij 'uitjanken'. Hij deed allerlei pogingen me te verleiden, en uiteindelijk sliep ik maar met hem, daar ik toch niemand anders had.

Zo. 4 sept.

Zondagochtend ging ik bijtijds terug naar huis, daar Michael nog bezet was door deze en gene en mij niet zag staan en bovendien had ik Mano beloofd hem op te zoeken in het leger die dag.

Paul reed gelijk met me mee terug naar huis, hij miste z'n Nickie. Hij had inderdaad wel wat met Gerben gescharreld, kreeg ik van 'm los in de auto, maar daar was 't tot dusver bij gebleven beweerde hij. Ik vroeg maar niet verder, want ik was hem meer verschuldigd dan hij mij natuurlijk.

Zodra ik Paul afgezet had reed ik dus naar de legerbasis van Mano. 't Was nog een flink eind, maar dat had ik ervoor over.

Ik vond het legerkamp waar hij zat vrij snel, en meldde me bij de wacht.

Mano kwam even later aanlopen. Hij had net even pauze, dus we konden rustig z'n slaapzaal en de omgeving bekijken.

Het was heerlijk hem te zien. Mano moest me een paar keer weg duwen als ik 'm benaderde als we even alleen waren.. het risico dat we betrappt werden was te groot. Hij maande me ook dat ik niet zo verliefd moest kijken. Zelf deed ie ook heel koeltjes en afstandelijk, bijna overdreven, en dat deed me wel pijn, al wist ik dat 't gespeeld was. Hij moest wel een stoere houding aannemen, me op de schouders slaan e.d. i.p.v. liefkozend knuffelen, ten overstaan van z'n maten, maar toch...

Toen ik hem op gegeven moment, toen we alleen op z'n slaapzaal waren, toch even probeerde achter een kast te trekken rukte hij zich boos los.

“Het kan echt niet Rob. Misschien kunnen we vanmiddag na m’n exercitie nog even wandelen in de buurt, maar ook dan moeten we oppassen,” zei hij zacht. Ik keek ‘m verlangend aan. Hij zag er gewoon zo abnormaal sexy uit in z’n legerkloffie.

“Wijs me op z’n minst je seksmaatjes aan als ‘t even kan,” zei ik.

“De meesten zijn er niet, of zitten op andere patrouilles op dit moment. Alleen Wilco, van de slaapzaal hiernaast zie je misschien even.” Mano beschreef hoe hij eruit zag, want aanwijzen of voorstellen durfde hij niet.

Ik mocht even mee kijken naar de exercitie die middag op de binnenplaats.

Er waren wel meer lekkere jongens tussen, en ik verlangde meer en meer naar Mano. Wat had ik een zin in hem.

Verder had ik helemaal niets met dat stomme legergedoe. Dat ik niet mee mocht naar de schietoefeningen vond ik dan ook niet zo erg. Mano kon me tussendoor even uitleggen waar Wilco had gestaan tijdens de exercitie en ik geloof dat ik wist wie hij bedoelde. Beetje een eitje wel, kon goed een nicht zijn 😊.

Die middag zagen we nog even kans ‘t bos in te wandelen. Maar weer wou Mano niets doen, zelfs niet even zoenen.

“Hoe doe je dat dan met die legervriendjes van je.. kan je daar wel ongezien mee neuken, en met mij niet?” vroeg ik beledigd.

“Ook maar zelden.. meestal ‘s-nachts, als iedereen slaapt.. en bij die korporaals en luitenants enzo is ‘t makkelijk, die hebben een eigen kamer.”

“Kom nou effe, er is hier geen kip,” zeurde ik door, maar hij liet slechts een zoen van 1 ½ minuut toe, en daar moest ik ‘t mee doen. Toen had ik helemaal een stijve.

“Ik heb ook zin in je Rob, heus wel.. wat denk je? Maar je bent hier in ‘t leger gewoon niet zo vrij als thuis. Er kunnen wel camera’s hangen hier, of soldaten achter een struik liggen op terreinoefening.”

“Doen wij dat toch ook.. achter de struiken liggen..” grinnikte ik.

“Ja.. jij in je burgerkloffie, heel logisch,” grinnikte Mano terug.

“Dan moet ik me zo maar op de plee afrukken,” zei ik zielig.

“Ik ook.. op de plee ernaast,” grijnsde Mano.

“Shit Maan, ik weet niet hoe ik de week moet doorkomen zonder jou.”

“Volgens mij weet je dat prima.. Anders weet Nick ‘t wel,” zei Mano schertsend.

“Dat doe ik niet meer, heb ik je toch beloofd. Niet om jou, jij hebt mij ook bedrogen, maar om Paul. Volgens mij was hij er best kapot van, al deed ie er luchtig over. Ik vond hem gister en vanochtend ook wat afstandelijk tegen me doen. Ik heb ‘m maar aan Gerben geholpen, hopelijk heb ik ‘t daar wat mee goed gemaakt, maar toch.. Ik wil geen ruzie met hem dus hou ik m’n poten wel thuis.”

“Kom op Rob, geloof je 't nou zelf? Als je zeker wil zijn, dat je van Nick af kan blijven, kun je liever bij Timo gaan slapen ofzo.”

“Ik heb genoeg van Timo.. ik heb al teveel aan 'm toegegeven, straks denkt ie helemaal dat ik zijn bezit ben. Ik heb trouwens genoeg te doen, dus, red me wel alleen.”

“Je wil gewoon Nick, met z'n lange pik,” plaagde Mano.

“Nee echt, hij is m'n type niet eens. Timo ook niet trouwens, maar alle knappe jongens zijn bezet of hebben geen tijd.. Ik mis jou gewoon Maan, begrijp dat dan.”

“Als je dat zeker weet, dat ie alleen maar noodzaak is, vind ik 't niet erg als je 't met Nick doet.”

“Ik weet 't zeker, en omgekeerd ook. Nick valt ook niet op types als mij, hij vindt jou veel leuker, dat weet ik zeker.”

“So, what's the problem?” was Mano's nuchtere kijk op de zaak.

“Paul. Trouwens, die is deze week denk ik weer vaak bij Nick, want Nick heeft dagdienst zover ik weet. Veel kans heb ik dus niet.”

Mano zei nu ook al dat ik maar met Paul moest neuken, maar dat vond ik nergens op slaan. Ik wou vriendschap en seks toch echt loskoppelen.

We kletsten nog wat over andere dingen, en toen moest Mano eten en ik ging weer.

Ik had 'm zó graag omhelst, maar helaas, dat ging niet. Ik probeerde m'n emoties te verbergen en als een 'echte vent' afscheid te nemen.

In de auto terug naar huis moest ik me beheersen m'n hand niet in m'n broek te steken. Maar ik vertrouwde m'n rijvaardigheid daar nog niet genoeg voor, dus ik hield me in. En op klaarlichte dag op een parkeerplaats masturberen durfde ik ook niet, dus ik wachtte tot ik thuis was.

Thuisgekomen had ik echter zo'n honger dat ik eerst maar ging eten. En wie at, zo laat nog, met me mee: Nick! Paul was net naar huis.

Nick at met mijn snel opgewarmde maaltijd mee. Hij had laat ontbeten (gebruncht), dus had nog geen honger gehad.

“Hé, je hebt 't al goed gemaakt met Paul, hoorde ik?” zei hij terwijl aan tafel zaten te eten. We zaten alleen in de zaal.

“Ja, ik geloof dat 't geslaagd is met Gerben.”

“Geslaagd? Hij was lyrisch.. Gerben schijnt 't goed te doen in bed.”

“O.. tegen mij zei hij alleen gescharreld te hebben.. maar 't was meer dus?”

“Ja.. heel wat meer als ik 'm geloven mag.”

“Misschien zei hij dat alleen om je jaloers te maken, uit boosheid over ons overspel.”

“Och.. dat heeft ie ons wel vergeven.”

“Echt waar? Is ie echt niet boos?”

Nick haalde z'n schouders op terwijl hij 'nee hoor' mompelde, maar ik zag dat ie wat emoties wegdruckte.

“Ik wil echt niet tussen jullie komen, da's 't laatste wat ik wil,” zei ik.

“Dat doe je niet Rob, als er al iemand tussen ons is gekomen was 't Mano. Die heb ik immers al eerder gehad.”

“Da's waar..” zei ik. We aten zwijgend door.

“Wat ga je vanavond doen?” vroeg Nick even later.

“O, beetje naaien.. die mode-opdracht bedoel ik dan hè.. en misschien wat keyboardspelen, in de hoop zo Mano wat te vergeten.”

“Was 't leuk bij Mano?” vroeg Nick weer.

“ 't was fijn hem te zien, maar ook frustrerend. Ik heb hem amper kunnen kussen zelfs.”

“Da's inderdaad klote.. Als ik Paul één dag moet missen ben ik al wanhopig,” grinnikte Nick.

“Dat heb ik gemerkt,” lachte ik.

“Ja.. shit, ik mis 'm nu alweer.” Hij keek me hierbij enigszins verwachtingsvol aan, en ik zei gauw: “Nou, dan moeten we maar es naar onze kamers gaan om ons af te trekken hè.”

Nick lachte. We ruimden de borden van de tafel en ik liet 't afwasteiltje vollopen om af te wassen.

Nick zette de laatste dingen op 't aanrecht en kneep toen ineens in m'n kont, terwijl hij in m'n oor vroeg: “Zullen we dat niet effe samen doen.. dat trekken..heel snel?”

Ik duwde z'n arm weg, maar voelde alweer een steek opwinding.

“Breng me nou niet in verleiding Nick, ik had me er net bij neergelegd vanavond alleen te zijn,” zei ik zacht.

“5 minuten?”

“Da's al te veel Nick.. 't gaat me om Paul. Vind je 't nou echt niet lullig tegenover hem?”

“Je hebt gelijk. Ik heb bewondering voor je Rob, dat je zo oprecht bent tegenover mijn vriend. Voor jou moet 't nb. moeilijker zijn dan voor mij. Ik kan morgenavond alweer naar Paul.”

“Moeilijk is 't zeker. Maar spelbreker en relatiebreker zijn vind ik nog moeilijker... Dan wordt 't achteraf nog veel moeilijker weet ik, en dat is 't me niet waard. De vriendschap met jullie is me meer waard.”

“Oké dan.. Red je 't met afwassen verder?” vroeg hij en op mijn 'ja hoor' gaf ie me toch nog een klein tikje tegen m'n kont en vertrok. Net op tijd, want er kwamen weer anderen de keuken binnen, die hopelijk dat tikje niet gezien hadden. Hoewel 't niks te betekenen hoefde hebben natuurlijk. Ik sloeg de meiden ook wel es plagerig op hun kont, zonder enige bedoeling. Van mij pikten ze 't (van de hetero jongens niet☺).

Ik was nu echter haast in staat één van de meiden te neuken, als die zich zouden aanbieden, zo geil was ik. Maar dat deden ze uiteraard niet, en ik ging gelijk na de afwas naar boven en rukte me op een foto van Michael. Aan Mano denken was te pijnlijk.

Ik maakte de naaiopdracht voor de cursus, wat zo klaar was, en ging bijtijds naar bed.

Ik lag nog geen 10 minuten in bed tv te kijken toen aan de deur werd geklopt. “Ja!” riep ik.

Nick kwam binnen.

“Ga je al slapen?” vroeg hij.

“Zodadelijk, ik kijk nog wat video,” zei ik.

“Kan ik effe bij jou meekijken? 't Is zo saai in m'n eentje, en beneden op de zaal zit ook al niemand meer. Bovendien is er geen bal op tv. Kijk je een leuke film?”

Ik keek een thriller die ik laatst had opgenomen, en Nick wou 'm graag meekijken. Hij moest wel vroeg op, maar was nog totaal niet moe, had een halve dag geslapen (deels met Paul).

“Als je mij maar laat slapen, als ik halverwege de film in slaap val,” zei ik. “en boven de dekens blijven.”

Nick grinnikte en beloofde het.

't Was wel veel gezelliger zo met z'n tweetjes en hoewel 't een serieuze film was lagen we toch elke keer in een deuk. Nick maakte alles en iedereen in de film belachelijk. Ik miste dan ook de helft, maar ja, kon 'm later nog es kijken, al viel ie toch tegen. Van een paar oudjes in de film kwam 't gesprek op de oudjes op Nick's werk.

Nick vertelde verhalen over de maffe dingen die de demente oudjes deden enzo. Langzaam werden de verhalen steeds smeriger. Volgens hem was er een vrouwtje die elke keer naar zijn kruis greep, vooral als hij haar hielp douchen. Ik geloofde er niks van.

“Echt waar hoor, er zijn echt niet alleen vieze oude mannetjes, die vrouwtjes zijn net zo erg,” grinnikte Nick.

“Wat doe je dan? Geef je haar een tik?”

“Als ze na 2 waarschuwingen nog niet luistert wel ja.”

“Of vind je 't stiekem wel lekker als ze in je kruis knijpt,” plaagde ik.

“Gatver.. maak 't effe!” riep Nick en hij gaf me en plagerige duw.

“Ja, stiekem geil je op ouwe vrouwtjes.. nooit van je gedacht Nick,” plaagde ik door.

“Zoals jij zeker,” plaagde hij terug.

Ik deed een oud vrouwtje na. “Oo.. broeder Nick, wil je m'n rug zepen..? Ik kan er niet zo goed meer bij,” kreunde ik met een krakerige stem.

“Ja ja, en hier kom je wel bij hè..” Nick wees op z'n kruis.

“Ja.. mag ik dat weer?”

“Neehee.. mevrouwtje, dat is verboden.”

“O.. ik dacht dat je me leuk vond.”

“Nee, ik verzorg u alleen hè.. ik ben uw verpleger. “

“O, die andere is veel aardiger.. daar mag ik dat wel bij doen.”

“Wie, Nico? Dat lijkt me onwaarschijnlijk.”

“O, m'n rug jeukt, wil je even krabben.. uh.. hoe heet je weer?”

“Nick.”

“Nick, Nico, zo verwarrend..”

Nick was intussen m'n rug al aan 't krabben.

“Ja krab daar, ja lekker,” zei ik. Ik kon niet meer van 't lachen en vroeg Nick nou maar op te houden.

“Zo gaat 't echt hoor,” zei hij.

“Ja vast. Nu snap ik waarom er van die lange wachtlijsten voor verzorgingstehuizen zijn.. ze worden daar goed in de watten gelegd.”

“Heb je nog wat om naar uit te kijken hè, als 't voor jou zo ver is,” grinnikte Nick.

“Ik blijf liever nog even jong.. Lijkt me niet echt fijn impotent en incontinent te zijn.”

“Dat merken die oudjes niet eens.”

“Nou.. als ze daar nog zo naar 't verplegend personeel graaien.. zijn ze nog wel bij de pinken.”

“Ja, 't zijn net pubers.”

“Met een luier om, haha..”

“Volgens mij spuiten die opa's hun luiers af en toe niet alleen met poep en pis vol.”

“Jemig, geil je ook al op ouwe mannetjes Nick,” plaagde ik.

“Dat maak jij ervan.”

“Hoe je 't vertelt.”

“Ja, daar word jij zeker geil van..”

“Gets.. ga weg met je vieze oudjes.”

“Hé beetje respect.”

“Moet jij zeggen.”

“Jij valt toch op oudjes, zoals Michael?”

“Die is niet oud. En hij kan er wat van.”

“Is ie ook.. zoals Jesse? Paul doet heel geheimzinnig over Jesse, ik vraag me toch af wat ie verbergt.”

Shit, dat wist hij dus toch nog niet.

“Vind 't zelf uit,” zei ik.

“Ik heb Paul beloofd dat ik van zijn scharrels afblijf en omgekeerd.”

“O.. net als die afspraak niet met mij en Mano te neuken?”

“Dat heb ik nooit afgesproken met hem.”

“O.” Ik vroeg me nog steeds af of dat waar was. 't Verbaasde mij nogal. Ik had altijd 't idee gehad dat ze de zelfde stelregel als Mano en ik wat dat betreft hadden. Ik dacht even na en vroeg toen:

“Dus jij mag mij en Mano neuken en voor Paul is die kans verkeken, daar ie niet aan jouw scharrels mag komen.”

“Hoezo? Wou je hem?”

“Nee, maar, ik vind 't niet echt eerlijk.”

“Waarom niet, alleen omdat wij in één huis wonen? Wie weet wat Paul met zijn ganggenoten doet,” zei Nick.

“Die zijn allemaal hetero zover ik weet.”

“Maar wat maakt 't uit..? Wij doen 't toch niet meer hadden we afgesproken. We zouden 't vergeten en doen of er niks gebeurd was weet je nog?”

“Dus dat kun je zo van tafel vegen en met een schone lei beginnen? Kun je Jesse ook overnemen als Paul op 'm uitgekeken is?”

“Ja, àls..”

De film was afgelopen.

“Zo, ga je naar je kamer Nick, ik wil slapen,” zei ik, terwijl ik opstond om de tv enzo uit te zetten. Maar verdomme, nu pas merkte ik dat ik een stijve had, goed zichtbaar door m'n short heen. Ik zorgde snel met m'n rug naar Nick te blijven, opdat ie 't niet zag.

“Oké, slaap lekker,” zei Nick, maar hij maakte nog geen aanstalten op te staan.

“Moet ik je eruit schoppen?” zei ik terwijl ik snel onder de dekens kroop, voor ie m'n bobbel zag.

“Wat verberg je Rob?” vroeg Nick plagerig. Viel 't zo op?

“Niks.. ga weg.” Maar Nick tilde de deken op en gluurde naar onder.

Ik trok de deken weer omlaag en gaf Nick een geïrriteerd zetje. Hij grinnikte.

“Geeft niet Rob, ik heb 't zelfde probleem.”

“Wat voor probleem?”

Nick grinnikte alleen maar. Maar toen plotseling greep hij met z'n hand onder de dekens naar m'n kruis.

"Dit probleem," lachte hij, toen hij me bijna beet had. Ik kon me nog net wegtrekken, maar hij probeerde er op nieuw bij te komen. Dat kietelde en ik kon niet tegenhouden dat ik begon te giechelen.

"Hou op Nick," protesteerde ik lachend.

"Waarom?" Hij had me nu stevig bij m'n middel beetgegrepen, terwijl ik me probeerde weg te draaien van hem, m'n been over m'n kruis houdend, opdat ie daar niet bij kon.

"Omdat ik geen probleem heb en ook niet wil krijgen," zei ik intussen.

"Laat voelen dan."

"Neehee.." giechelde ik weer onder zijn grepen over m'n buik en bovenbeen in een poging die van de andere af te trekken. "Laat me los!"

"Zullen we kijken wie 't grootste probleem heeft.. en die persoon moet zich laten rukken."

"Nick.. dat zouden we niet doen."

Maar Nick had z'n broek al losgemaakt en haalde zijn geval tevoorschijn.

"Biiig... troubles.." grijnsde hij, z'n ding overdreven showend.

Ik gaf 'm weer een plagerige duw.

"Ga nou maar, ik ga je echt niet afrukken, doe maar zelf, op je kamer."

"Eerst de jouwe zien."

"Nee."

Maar Nick trok in een onbewaakt ogenblik in één ruk de dekens van me af en keek over me heen buigend naar de uitstekende bobbel in m'n short, die ik met m'n gekruiste benen al niet meer kon verbergen. Ik draaide van 'm weg, maar hij trok me bij m'n heup terug op m'n rug.

"Jouwe is groter," lachte hij, en hij deed weer een poging hem te grijpen.

Ik begon zo opgewonden te raken dat 't me steeds meer moeite kostte me te verzetten.

"Toe, ik los 't zelf op," protesteerde ik zwakjes. Maar Nick liet ineens z'n hand achterin m'n short glijden (ik zat half rechtop, tegen de bedwand geleund) en liet een vinger tussen m'n naad gaan. Ik schokte.

"Toe maar dan," zei Nick zachtjes.

Ik kon 't niet langer houden. Ik pakte m'n staaf beet en begon zachtjes te rukken, terwijl Nick z'n hand verder liet zakken onder m'n kont door en m'n anus betastte. Hij sloeg de deken verder weg en duwde me op m'n zij. Hij kwam achter me liggen en begon me nu stevig te vingeren. Met z'n andere hand begon hij zichzelf te trekken.

Er was geen weg terug meer.

Al gauw gaf ik me volledig over aan de lustgevoelens van mij en Nick, en ik rukte me harder en harder. Nick bonkte half tegen m'n kont aan, en vingerde me zo ontzettend lekker dat ik m'n al lang sluimerende orgasme nu snel naderde en ik ontbrandde in een hevige spuitpartij.. Het duurde minstens een minuut voor ik uitgespoten was, terwijl Nick nog doorhijgde en trok, om een paar tellen later z'n kwakkie tegen m'n kont aan te spuiten.

Schuldbewust en beschaamd bleef ik roerloos liggen. Na een poosje gebod ik Nick weg te gaan.

Hij kustte me in m'n nek.

"Dank je Rob, 't was heerlijk."

"Dit is zeker ook weer 'niet gebeurd'," zei ik cynisch.

"Wat mij betreft is er niks gebeurd. We hebben ons gewoon afgerukt, meer niet."

"En jij raakte daarbij per ongeluk met je vinger in m'n gat," smaalde ik.

Nick grinnikte. "Pieker nou maar niet, ga lekker slapen."

Hij stond op, deed 'zn broek dicht en liep naar de deur.

"Sorry dat ik je bed nat gemaakt heb," zei hij, zich nog even met een grijns omdraaiend, voor hij de deur uitliep.

Dat werd inderdaad weer lakens verschonen geblazen. Maar stiekem dacht ik, ik laat ze lekker zitten, de spermavlekken.. ze wonden me op. Daar kon ik me de rest van de week nog op opgeilen, terugdenkend aan de ontstaansgeschiedenis ervan.

Verdorie, hoe moest dit aflopen?

71. Schuldgevoel

Ma 5 – wo. 7 sept.

De week kroop om

Paul was er de volgende dagen, maar ik durfde hem niks te vertellen over de nieuwe misstap. Het leek weer goed te gaan tussen Paul en Nick en dat wilde ik niet verpesten. Ik was eigenlijk best kwaad op Nick dat ie me zo had opgehitst, want nu was ik ook nog verslaafd aan hem. Ik kon Paul amper meer aankijken, en Nick's blik meed ik ook, uit angst dat Paul m'n gevoelens voor Nick zou merken. Ik bleef hen sowieso zoveel mogelijk uit de buurt, maar ook weer niet té veel, dat zou opvallen.

Paul merkte toch wat aan me geloof ik, want hij zei uit zichzelf dat ik me niet schuldig moest voelen en dat ie me dankbaar was voor 't koppelen aan Gerben. Het ging goed, hij had al een afspraakje met hem tussendoor, vrijdagavond als Nick weer avonddienst had.

Ik wist me geen houding te geven, ik schaamde me kapot, helemaal nu hij zo aardig deed.

Gelukkig had ik veel afleiding die week.

Dinsdagavond modecursus, woensdagavond ging ik weer bij Jesse kijken. En ik mocht dit keer wel met hem mee, dus ik had een heerlijke nacht met hem in Zuiddorp. Michael hield zich afzijdig, mogelijk ter wille van Jesse, ik probeerde het één keer, maar hij 'had werk te doen'.

Donderdag nog een lange vermoeiende cursusdag van m'n werk, maar wel interessant.

Ik miste Mano vreselijk en belde hem zo veel ik kon. Echt een ramp dat ik daarvoor steeds naar een telefooncel moest. Ik had met hem e.a. huisgenoten overlegd over telefoonaansluiting, maar m.n. Mano vond het toch een risico. Hij wilde echt niet dat z'n ouders hem op wat voor manier ook konden traceren. Nina hoefde maar één keer naar huis te bellen en als er dan iets mis was met het geheime nummer ofzo dan hadden ze 't.

Ik vond het wat vergezocht en vroeg me af of ie niet stiekem bang was dat ooit één van onze oude vijandinnen v/h filmen erachter kwam ofzo. (ter toelichting voor de jongere lezer: als je in die tijd niet uitdrukkelijk aan de telefoonmaatschappij zei een geheim nummer te willen verscheen je automatisch met naam, nummer en adres in het telefoonboek).

Maar goed, voorlopig dus maar zo. Bale alleen dat hij elke keer niet te bereiken was, die tijden die we afspraken bleek er toch vaak dat ie er niet was. Dan weer op appel, dan weer afwasdienst, dan weer een extra oefening, weet ik wat. Of hij was gewoon onvindbaar, en dat zat me 't meeste dwars. Waar hing ie dan uit?

"Bij je sergeantjes?" vroeg ik 'm er op een avond naar. Hij zei van niet, maar hij reageerde wat afwerend. Hij zei dat ie ze te vriend moest houden opdat ze hem hielpen de dans van uitzending naar Libanon te ontspringen, maar ik had 't gevoel dat er heel wat anders achter stak. Ik vroeg of niemand doorhad dat ik z'n gay-vriend was, sinds m'n bezoek afgelopen zondag, en dat ie misschien in problemen was. Maar hij beweerde stellig van niet. Hij had 't gewoon druk en ik moest me geen zorgen maken.

Dat deed ik wel. Maar goed, ik had hem ook weer 'bedrogen' met Nick, dus veel kon ik hem niet kwalijk nemen. Ik zocht maar troost bij Maatje. En bij Nina daarmee vaak automatisch ook. Maatje was onze gemeenschappelijke factor. En de muziek. We oefenden nog vaak samen

Do 8 sept..

O.a. die donderdagavond. We kletsten wat op mijn kamer. Ze begon steeds openhartiger tegen me te worden. We hadden 't over Mano, dat ik 'm wat vreemd vond doen laatste week enzo. Ze vertelde weer dat zij en vooral Mano veel geslagen waren in hun jeugd, door hun vader, als ie weer es dronken was. Daar wou Mano zelf nooit over praten, als ik hem er voorzichtig naar polste. Nina zei dat hij daar waarschijnlijk gewoon niet mee om kon gaan, en het wilde vergeten. Hun vader was ook vaak vreemdgegaan en was meerdere malen 't huis uitgejaagd door hun moeder, maar toch altijd

weer teruggekomen. Hij had haar ook wel es geslagen, maar niet vaak. Nina vermoedde dat haar moeder in de prostitutie werkte af en toe, want ze wou nooit zeggen in welk café ze werkte, enkele avonden per week.

Ze zei dat Mano als jongste waarschijnlijk zwaarder psychisch was getroffen door alles. Zij had het nog kunnen vatten, en op haar manier ervoor kunnen wegvlugten.

Ik vroeg haar wat meer over Mano's verleden. Of ze bv. ooit iets gemerkt had van z'n homoseksualiteit.

"Hij heeft wel 2 of 3 vrienden gehad waarvan ik vaak dacht: wat spoken die in godnaam allemaal uit," zei ze. "Ze hadden altijd harde muziek opstaan, zodat ik het niet echt kon horen wat ze deden, kan even goed een stoeipartij ofzo geweest zijn."

"Maar nu je 't weet, wat denk je dan achteraf?"

"Heel eerlijk gezegd? Dat ie voor jou wel al wat homo-ervaringen heeft gehad. 't Waren ook niet echt stoere jongens, die vrienden waar ik 't over had. Ze waren in elk geval anders dan de meeste vrienden die hij over de vloer had. Die bleven bovendien nooit lang. Ze gingen meestal buiten rondhangen. Meisjes had Mano eigenlijk niet, of hooguit voor één keer, en dan zag je ze niet meer terug."

"Heb jij .. heb jij 'm hier wel es met Nick betrapt?" vroeg ik in een opwelling.

"Met Nick? Nee, hoezo? Denk je dat.. o.. 't zou me niets verbazen!"

"Och, laat ook maar, ik wil 't niet eens weten. Hé, zullen we nog even oefenen?" kapte ik 't gesprek maar gauw af voor ze door ging vragen.

"Ik wil 't ook weten, wat jullie allemaal uitspoken!" lachte Nina.

Ik was blij dat we weer even konden lachen na 't serieuze gesprek.

"Toch.. als Mano me dat zou flikken, vind ik dat ik recht heb op z'n zus," zei ik op plagerige toon, om te laten zien dat 't als grapje bedoeld was.

"Dat bepaalt hij sowieso niet, met wie ik neuk," zei Nina fel.

"Gelijk heb je, schoonzusje," lachte ik.

We gingen nog wat oefenen en spraken er niet meer over.

Vr. 9 sept.

Vrijdag na 't oefenen met de band ging ik naar Timo.

Ik dacht dat Paul en Nick niet gingen, maar Nick bleek er wel te zijn. Paul niet, die was naar Gerben volgens Nick. Shit, als die nou maar niet wat vermoedde en daarom naar Gerben ging.

Nick zat tegen Timo aan. En Sean tegen Wouter! Ik liet me al snel uitleggen dat het weer helemaal dik aan was tussen hen, en met Yvor voorbij. Wesley en Arno zaten ook al innig verstrengeld.. Rond deze tijd van de avond waren de paartjes meestal al gevormd. Matthieu, Michael, Jesse en Julien waren er niet helaas.

“Geen bilmaatje vanavond Rob?” plaagde Timo, met Nick nog stevig tegen zich aan.

“Ik vrees van niet,’ zei ik somber.

“Ik wil Matthieu wel bellen of ie toch komt?” zei Timo.

“Nee dank je.”

“Dan heb ik nog meer één optie voor je.”

“Die opties van jou ken ik,” zei ik chagrijnig.

“Dat spel van mij beviel je anders goed vorige keer,” zei Timo spottend.

“Dat lag niet aan ’t spel,” bromde ik.

“Ik weet wel weer een leuk spel. Alleen ik denk niet dat Sean daaraan mee mag doen van Wouter.”

“Ik hoef geen spel,” zei ik weer chagrijnig.

Sean en Wouter hadden opgekeken bij ’t horen van hun naam, en Wouter zei:

“We doen ons eigen spelletje vanavond Tiem.”

“Tja Rob.. dan kun je alleen nog met mij en Nick meedoen. Volgens mij heeft Nick daar geen bezwaar tegen.” Hij grijnsde daarbij Nick aan, en die begon zowaar wat te kleuren, gebeurde hem niet gauw. Verdorie, wat had Timo door? Nick zou hem toch niks verteld hebben over ons? Ik probeerde maar te doen of ik niet wist waar ie ’t over had.

“Gaan jullie maar lekker met z’n tweetjes spelen, ik vermaak me wel. Ik wou toch vroeg naar bed vanavond.”

“Met wie dan?” vroeg Timo.

“Gewoon, met Maatje, zoals altijd, die ligt bovenop de dekens uiteraard, ik wil niet gecastreerd worden.”

“De poes bovenop.. ja ja Rob.. ik weet dat je graag poesjes op je hebt.. altijd de underdog hè? Maar wij hebben wat beters voor je..” grinnikte Timo weer.

“Hou toch op,” bromde ik.

“Wil je niet iets onder èn bovenop je tegelijk?” plaagde Timo weer.

“Ik geloof dat ik maar moet gaan,” zei ik weer chagrijnig, en ik stond op om naar de wc te gaan.

“Op de kast krijg ik Rob altijd.. zo leuk.. eerst uit de kast, en daarna op de kast,” grinnikte Timo. Ik negeerde hem en liep zonder wat te zeggen de kamer uit.

Nick kwam me achterna.

“Hé Rob, ik vind 't echt klote als je alleen naar huis moet, blijf toch effe,” zei hij toen we op de gang waren.

“Heb je Timo wat over ons verteld?” vroeg ik hem boos.

“Nee, tuurlijk niet, ik heb alleen gezegd dat jij van mij ook mocht blijven. Als je met Timo wil doe ik wel even wat anders dan..”

“En een trio, heeft Timo je dat niet voorgesteld?” vroeg ik met enige spot.

Nick keek even weg en leek naar woorden te zoeken.

“Dat ook.. maar ik snap 't als je dat niet wel.”

“Jij wel dan?”

“Ik heb nog geen ja gezegd tegen Timo.”

“Maar je hebt 'm kennelijk de indruk gegeven anders deed ie niet zo optimistisch.”

“Ja.. ja, ik verdomme, ik wil jou ook wel vanavond ja.. Geen trio.. zal ik gewoon met je mee naar huis komen nu?”

Ik dacht even na.. niet over een nummertje met Nick, zo stom was ik niet, maar over Timo's voorstel.

“Waarom komt hij daar nu ineens mee eigenlijk, met dat trio-idee? Of had ie jou dat al eerder voorgesteld?”

“Nee, geloof van niet... maar misschien omdat ik nu alleen ben en hij wist dat jij zou komen, en we verder niemand hebben vanavond.”

“Oké..maar..” Verder kwam ik niet, want ineens ging de deur op en kwam Timo de gang op.

“Rijp beraad? Of gaan jullie nog naar de wc.. samen?” vroeg ie smalend.

“Ga toch weg.. of moet je ook toevallig naar de wc?” vroeg ik geïrriterd.

“Nee, ik vroeg me alleen af waar jullie bleven, 't duurde zo lang.”

“We komen zo,” zei Nick.

“Oké, veel plezier samen,” grinnikte Timo.

“Zie je nou wel,” siste ik, zodra hij de deur weer achter zich dicht had gedaan. “Hij vermoedt wat.”

“Nee joh, hij hoopt 't gewoon, hij geilt op ons alletwee.”

“Ik weet 't niet. Heeft Paul 'm niks verteld?”

“Heus niet, zo is Paul niet.”

“Oke, da's wel zo. Maar kijk maar wat je doet, ik ga zo naar huis,” zei ik en ik liep gauw naar de wc om verdere discussie te vermijden.

“Weet je zeker dat je niet blijft?” vroeg Nick me nog, en ik knikte voor ik de wc deur achter me sloot.

Toen ik terugkwam zei ik gelijk dat ik zo naar huis ging.

“Wil je nog even wachten Rob, dan rij ik met je mee terug,” zei Nick. Hij was wel met de fiets, maar die haalde hij wel een andere keer op.

“Weet je ’t zeker?” vroeg ik hem.

“Ja, ik wil morgen bijtijds op, ik zou met Paul naar z’n ouders gaan.”

“Hé, wat, laten jullie me allebei alleen? Dat kunnen jullie niet maken,” zei Timo zielig. “Wat hebben jullie in godsnaam met elkaar?” voegde hij cynisch toe.

“Niks.. we zijn goed vrienden, dan laat je elkaar niet alleen,” zei Nick droog. “Maar Rob wacht nog wel even een half uurtje op ons, toch Rob?” voegde hij met een grijns toe, en om Timo gunstig te stemmen en geen verdere vragen op te roepen zei ik maar:

“Tuurlijk, 3 kwartier ook nog wel.”

“Mooi, kom je Tiem?” Nick wreef even over ‘zn kruis om Timo te verleiden, die daar natuurlijk onmiddellijk op in hapte, dus de twee vertrokken naar de slaapkamer.

Ik wachtte ongeduldig, intussen wat met Arno en Wesley kletsend. Arno had met me te doen, dat ik Mano zo lang moest missen door de weeks.

“Ik zou gek worden, 5 dagen, of zelfs twee weken, zonder seks,” gaf hij toe. Hij woonde min of meer met Wesley samen had ik al es begrepen, al hadden ze elk een eigen stekje.

“Ach, ik heb altijd genoeg te doen en ik heb de video’s van Mano,” zei ik. Verdomme, waarom voelde ik nou toch een kleur op komen? Ze keken me wat onderzoekend aan, maar zeiden niks plagerig gelukkig.

“Een lekker ding als jij hoort niet alleen te zitten, is er niemand van de party’s die jou af en toe es op kan zoeken?” vroeg Wesley meelevend.

“Vast, maar ik ben kritisch.. Ik word niet op iedereen verliefd,” lachte ik. “en ik heb doordeweeks ook weinig tijd.”

“Ik kom wel een keertje langs volgende week, goed?” zei Sean nu, die half mee zat te luisteren, onder ’t vozen met Wouter. “Vindt Wout wel goed toch?”

“Ja hoor,” lachte die.

“Je bent een engel Sean,” lachte ik nu ook.

Ik had ‘m ’t liefst meteen de andere kamer in gesleurd, maar ja, dat kon ik niet maken t/o Wouter natuurlijk. Gelukkig bleven Nick en Timo niet al te lang bezig en een klein uurtje later stond ik met Nick de fiets in aan de bagegebak vast te binden. Voorwiel eraf, ging net.

Toen ik voorovergebukt het laatste stuk touw aan de bumper stond vast te binden gaf Nick me een tikje op de kont.

“Niet doen gek. Timo kennende staat die nu uit ’t raam te kijken,” zei ik geërgerd.

“Ik zie niemand hoor,” grinnikte Nick.

In de auto terug naar huis was ik in opgewonden stemming.. Nick ook, al had ie net een beurt gehad. Want hij zat al weer de hele tijd aan me, zgn. voor de lol, maar ik voelde er de seksuele spanning van uit gaan.

Thuisgekomen dronken we nog wat op mijn kamer. M'n bed stond nog uitgekapt.

"Ik ga even douchen als je 't goed vindt," zei Nick al gauw.

"Oké, ik ook," zei k.

"Niet samen hè, voor we betrappt worden," zei Nick, half lachend. Maar er klonk wel iets uitnodigends in door.

"Uiteraard," zei ik.

Nick pakte z'n spullen uit z'n kamer en we liepen onafhankelijk van elkaar naar de badkamer. Er was niemand.

We namen elk een douche.

Ik was zo opgewonden dat ik maar niet te lang douchte, voor ik de neiging kreeg me te rukken, of zelfs al spontaan klaarkwam.. Nick was nog bezig toen ik me afdroogde.

"Nick?" vroeg ik.

"Ja?"

"Hoever ben je?"

"Wil je 't zien?" vroeg ie.

"Shit ben je gek," siste ik zacht, maar ik kon mezelf toch niet bedwingen iets naar z'n douche toe te lopen.

En toen ging 't deurtje al open en wenkte Nick me uitnodigend binnen. Ik wifelde, maar hij keek me zo verleidelijk aan, en begon met de zeep over z'n buik en benen te wrijven, dat ik nog iets dichterbij kwam.. "Kom er nou in Rob, 't wordt zo koud met dat deurtje open," zei Nick zacht.

Ik bleef half in de deuropening staan, deed 'm iets dicht en keek om de hoek naar 'm.

Ik had alleen een handdoek om, dus kon die in principe zo afwerpen en bij 'm stappen, maar ik was nog in tweestrijd.

Nick zeepte zich overdreven sensueel, en begon al snel aan z'n pik, die al lekker begon te groeien onder mijn snakkende blikken.

"Zo ver dus," grinnikte hij me toe.

Hij draaide zich om en zeepte z'n kont ook zeer uitgebreid.. Ik werd beroerd van opwinding.. m'n hart en m'n pik klopten wild. Zou ik bij 'm stappen? Heel even?

Nick trok z'n billen omhoog en liet het douchewater het zeep ertussen wegspoelen. O, wat stond ie verleidelijk zo.. ik wilde het liefst m'n vinger in z'n reed stoppen.. of nog beter, m'n lul.

Maar ineens hoorden we de badkamerdeur opengaan. Snel maakte ik de douchedeur van Nick dicht en keek zo droog mogelijk om.

't Was Vincent. Hij keek me wat bevreemd aan. Ik probeerde gewoon te blijven kijken en maakte de handdoek om m'n middel wat lossier, opdat m'n stijve niet opviel.

"Bedankt voor de shampoo Rob!" redde Nick me uit de situatie.

"Graag gedaan!" riep ik terug en draaide me gauw naar de wastafels toe om m'n tanden te gaan poetsen.

"Hé Rob," zei Vincent.

"Hé Vince," zei ik terug. Beetje laat realiseerde ik me. Hopelijk had hij niets gemerkt van m'n verwardheid.

Ik poetste snel m'n tanden. Nick kwam even later naast me zijn tanden poetsen. Vincent was intussen een douchecabine ingelopen.

Ik keek naar Nick's naakte lijf naast me. Ik hoopte maar dat er niet weer iemand naar binnen kwam, want normaliter had Nick wel wat aan.

Toen ik klaar was met poetsen kon ik 't niet laten heel even over Nick's kont te wrijven.

Hij draaide zich naar me toe en trok in één ruk m'n handdoek los, die op de grond viel.

Ik gaf ene onderdrukte portestkreet. "klootzak," zei ik zacht en ik raapte m'n handdoek weer op.

Ik liep gauw naar m'n kamer, waar ik meteen onder de dekens kroop.

Nick kwam nog geen 2 minuten later, nog steeds piemelnaakt, de kamer binnenvallen.

"Ben je zo over de gang gelopen?" vroeg ik kwaad.

Hij zwaaide met z'n handdoek, die hij kennelijk om had gehad.

Hij kwam naar me toe.

"Wat kom je doen?" protesteerde ik.

"Dit," en Nick trok m'n deken weg en begon me over m'n naakte lijf te likken. Ik had m'n short nog niet aangedaan, want was vast van plan mezelf te gaan rukken.

"Doe nou niet Nick," zei ik zwakjes, maar ik kon hem natuurlijk al snel niet meer weerstaan en voor we er wat aan konden doen lagen we alweer flink tekeer te gaan.

We leebberden en slurpten elkaar overal af, ik zelfs even Nicks' gat, zo'n zin had ik daarin gekregen toen ik 'm onder de douche had gezien, en waren zo opgewonden dat we vergaten zachtjes te doen. Ik neukte hem dit keer en in m'n uitbundigheid deed ik dat net iets te hard. Gevolg: de condoom scheurde. Lang niet gebeurd. Shit shit shit, waarom net nu, met Nick?

“Maak je geen zorgen, ik ben nog niet zo lang geleden nog op SOA’s getest,” zei k toen ik ‘t geval afdeed, onder ‘t uitblazen van onze orgasmes.

“Hoeveel partners heb je sindsdien gehad?” vroeg Nick.

Oef, dat wist ik geeneens meer. Heel wat, realiseerde me, zoals de meiden van Doornstad.. Och, en ‘t bloedritueel met Michael..

“Een paar.. en jij?” zei ik echter zo luchtig mogelijk.

“Ik heb alleen Paul, Julien en Timo gehad.”

“en Mano,” vulde ik aan. “en Julien en Timo tellen al voor 100.”

“Da’s waar maar ik heb pas ook nog een SOA-test gedaan, na de laatste keer met Mano nog, en alles was goed.”

“‘t Zal wel goed zijn dan.. maar misschien toch verstandig binnenkort weer één te doen. Ik doe ‘t wel in elk geval.”

We lieten ons plezier er niet door bederven en soesden nog lekker een poosje na.. en vielen samen in slaap. Midden in de nacht schrok ik wakker en schopte ik Nick eruit, die onder groot protest naar z’n kamer vertrok, z’n handdoek daarbij vergetend. Dat zag ik de volgende ochtend ook nog niet, daar ik al vroeg naar Jesse ging. Ik had ‘m om weten praten, dat het me nu beter uitkwam dan volgende week als Mano er weer was.

Za 10 sept.

De dansles met Jesse ging al wat beter, al raakte ik natuurlijk weer vreselijk opgewonden van hem, zeker toen Julien mee kwam doen. Maar ik combineerde het met Branco, met wie ik ging beeldhouwen.

Michael was er niet dus ik zei voor ‘t eten naar huis te gaan. Ik wou ze niet te vaak tot last zijn. Ze vonden ‘t prima als ik bleef, maar ik hield ‘t af.

Maar het beeldhouwen was echt leuk. Het was wel moeilijk om niet geil te worden van de sexy Branco, maar het lukte me redelijk, doordat ‘t werk m’n volle concentratie opeiste. Maar als ie bij me kwam staan om me aanwijzingen te geven voelde ik wel steeds een vleug opwinding door me heen trekken. Gelukkig liet ie me vooral zelf m’n gang gaan, toen ik de techniek eenmaal te pakken had.

“Is dit niet een veel betere meditatie-methode dan die meditaties van Michael?” zei Branco op gegeven moment, toen we een tijdje zwijgend hadden gewerkt.

“Ja, en dan die dansoefeningen van Jesse.. Die zijn echt zwaar.. dan is dit een eitje,” lachte ik.

“Je hebt aanleg, ik zie dat je erg creatief bent Rob..”

“Dank je..”

“Je kan er je gevoelens in kwijt, vind je niet?”

“Ja, geloof ’t wel.. al weet ik zelf nog niet precies wat ’t gaat worden.”

“Hoefst ook niet, ’t gaat om ’t proces. Ik laat ’t ook gewoon altijd gebeuren, en dan plotseling zie ik er iets in, maar eigenlijk ontstaat ’t vanzelf.”

“Ja ja... die grote fallus van Priapius, of hoe heette ie weer?” lachte ik.

“Niets menselijker dan seksuele gevoelens.”

“Wel lastig soms..”

“Daarom is dit zo fijn werk, lastige gevoelens kun je er ook in kwijt.”

“Wat maak jij eigenlijk?”

“Ik geloof dat ’t een luipaard wordt, of andere katachtige.. “

“En waar staat dat voor?”

“Slim, lenig, snel, gevoelig, mooi maar gevaarlijk.”

“Hoe kom je op die gedachten?”

“Geen idee, dat vraag ik me nooit af. Wat in me opkomt voer ik uit. En jij?”

Ik was net een halve maan aan ’t uithakken, ik hield ’t nog simpel. Dat zei ik su.

“Maan.. van Mano?”

“Misschien.. mooi, vol, maar half overschaduwd, dromerig.. ik droom bijna elke nacht van ’m.”

“Je mist ’m hè?”

“Ja.. ik voel soms zo’n afstand.. niet alleen letterlijk.. hij lijkt soms dingen voor me te verbergen.. maar ik weet niet wat.”

“Hij praat niet zo open hè, over z’n gevoelens, of wel?”

“Nee, alleen z’n seksuele gevoelens. Maar er schuilt veel pijn achter z’n vrolijke smoeltje, en z’n stoere gedrag, dat weet ik wel.”

“Ik ken ’t, Fokke is precies zo. Ik kan soms ook niet door ’m heen prikken. Maar hij is goudeerlijk, dat wel, als ’t erop aankomt wel in elk geval.. Belangrijke dingen verzwijgt ie niet.”

“Dat kan ik van Mano niet altijd zeggen.”

“En jij?”

Ik aarzelde. Shit, wat zat ik nou allemaal voor privé dingen te bespreken? Ik wilde niet ’t achterste van m’n tong laten zien, voor alles doorverteld of tegen me gebruikt werd.

“Ik meestal wel. Ik kan geen geheimen voor hem hebben,” zei ik. En dat was ook wel zo. Ik zou hem nog wel vertellen van m’n laatste slippertje met Nick. Als hij weer hier was volgend weekend, door de telefoon ging zo lastig.

Ik had weer een lastig stukje, en Branco hielp me wat, en dat leidde gelukkig van ’t gesprek af.

De tijd vloog, ik had ’t nog lang niet af aan ’t eind van de middag. Maar ik kon een volgende keer verder gaan zei Branco. Zoiets vergde veel tijd, en het liep niet weg. Ik vroeg hem het naar mijn mening nog totaal niets voorstellende stuk steen maar voor me weg te zetten op een donker plekje, zodat niemand ’t zag.

“Er zit toch niks aan om je voor te schamen,” grinnikte Branco plagerig.

“Ik weet niet wat anderen erin zien,” lachte ik terug.

“Met elke vorm van kunst geef je iets van jezelf bloot.. iets van je diepere zielenlagen.. Dat is juist het mooie ervan.. Laat Mano een keer meedoen, misschien brengt het jullie dichter bij elkaar.”

“Ik denk dat ie daarom niet van kunst houdt,” grinnikte ik.

“Zeg ‘m dat ‘t gewoon voor de lol is, daar is ie altijd voor te vinden toch?”

“Ik kan ‘t proberen, maar ik denk dat ie ‘t nog geen kwartier volhoudt,” grijnsde ik.

We gingen de boel opruimen, en nog wat drinken. Godzijdank wilde Jesse toch wel even een vloggertje met me maken, en dat was weer geweldig.

Ze haalden me toch over te blijven eten. Ik zei dat ik gauw wel eens wat klusjes kwam doen in ruil.

Ik had trouwens wel een fles cognac meegenomen voor Fokke’s verjaardag nog, afgelopen maandag.

Branco vroeg mij en Jesse hoe de danslessen vorderden.

“Good, he’s good, as soon as he can dance with me without getting a boner he can give a performance with me on the party,” zei Jesse. Ik keek hem verrast aan.

“Echt?” vroeg ik enthousiast.

“If you like to?”

“Yes.. te gek!”

“But you must wear narrow trousers, so.. promise me you learn to control yourself.”

“Da’s moeilijk Jesse, met jou, maar ik doe m’n best.”

Ik vroeg of die Deense vrienden nog kwamen, de volgende party. Jesse zei van wel. Raz (officieel Rasmus), danste ook, vertelde hij. Hij was zelfs officieel balletdanser. Hij zou in Nederland auditie komen doen, voor een balletgenootschap hier. Hij was in Denemarken nooit succesvol geworden.

“Shit, als ie zo goed danst durf ik niet op te treden hoor,” zei ik.

“Tuurlijk wel.. je bent goed zat.. en sexy.. daar gaat ‘t toch om,” grinnikte Jesse.

“Nou.. wat voor strakke broek bedoel je eigenlijk?”

“Die zullen we volgende keer wel es passen.”

“Waarom niet nu?”

“Geen tijd, ik moet zo weg.”

Ik vroeg nieuwsgierig verder over de 2 Denen, en wou foto’s van ze zien. Van Kalle had ik er al één gezien, maar Michael spoorde na ‘t eten nog even een foto van Raz op. En dat was echt een ongelooflijk stuk!

Ik verheugde me dus bij voorbaat al zeer op de volgende party.

“Haal je maar niks in je hoofd, zo makkelijk krijg je die niet in bed,” zei Michael op m’n enthousiaste uitroepen over Raz.

“Waarom denkt iedereen dat ik daar gelijk op uit ben?” zei ik beledigd.

“Ik waarschuw je alleen.”

Michael moest helaas aan 't werk, en morgen had hij ook geen tijd zei hij, dus ik vertrok maar. Hij had 't nog over de meiden uit Doornstad, die weer eindeloos gebeld hadden voor 't maanritueel, daar 't alweer volle maan was eerstdaags. Hij had 't af weten houden met dat 't op een doordeweekse dag viel, en hij dan geen tijd had. Zij ook niet, dus daar was ie van af gekomen. Ik zei dat ik wel van de week met hem alleen een maanritueel wilde houden, maar daar had ie geen tijd voor, al die poespas.. bovendien kon 't niet zonder vrouwen. “Een verkort ritueel, met z'n tweetjes dan,” zei ik. Hij 'zou wel zien'. Misschien kwam ie van de week een keer bij me langs zei hij, maar hij beloofde niks.

Zo. 11 sept.

Dus de rest van 't weekend zat ik zielig alleen thuis. Maar goed, ik had nog zat werk voor m'n twee cursussen. Ik vond wel de natte handdoek van Nick en bracht 'm terug zodra Paul weg was. 't Was een opvallende voetbal handdoek, iedereen wist dat ie van Nick was.

“Beter oppassen voortaan Nick,” maande ik hem. “Er komen wel es lui op m'n kamer om Maatje erin of eruit te laten.”

“Dan letten ze heus niet op een handdoek, en 't zegt niks, ik kan 'm toch effe aan je geleend hebben?”

“Ja, ik zeg 't je alleen maar.”

Ik ging gauw weer weg, want ik voelde de kriebels al weer opkomen. Verdorie, wat deed ie toch met me? Ik moest 'm es uit m'n kop zetten.

Ma. 12-di. 13 sept.

Maar dat lukte niet. 't Werd ook steeds moeilijker m'n gevoelens voor Nick tegenover de rest van het huis te verbergen en onder 't eten enzo 'gewoon' tegen hem te doen, vooral als hij stiekem tussendoor ongemerkt voor de rest naar me zat te lonken.

De dagen kropen om..

Van Sean en Michael hoorde ik niks. Ik had natuurlijk ook geen telefoon, maar ze konden me op m'n werk bereiken. 't Was m'n eer te na hen te bellen.

wo. 14 sept.

Woensdagavond verveelde ik me te pletter. Vanavond zou Jesse niet gaan dansen had hij gezegd, dus die zag ik ook al niet deze week.

Nina was er niet, dus voor de band oefenen met haar kon ook niet nu. Verder waren de meesten er ook niet. Ik liep dus toch maar even bij Nick binnen, die vroege ochtenddienst had deze week, dus nu thuis was. Ik vond dat ik hem ook niet kon blijven mijden.

“Kom je even beneden naar de zaal?” vroeg ik hem maar, daar me dat toch beter leek om elke verleiding uit de weg te gaan.

“Er is een goeie film op tv, kijk je die niet?” zei Nick terug. Hij lag dwars op z’n bed, rug tegen de muur, tv te kijken.

We hadden allemaal een goede tv-antenne trouwens, had ik dat al es gezegd? Geen kabel-tv.

Ik keek even met Nick mee waar hij naar zat te kijken. Een of andere actiefilm, niet zo mijn genre, maar hij was toch zo leuk dat ik even geboeid bleef staan kijken.

“Ga zitten jôh,” zei Nick.

“Waar is Paul?” vroeg ik.

“Thuis.”

“Moet ie leren?”

“Pff.. met Gerben tussen z’n benen zeker.”

“Heeft ie daar weer mee afgesproken?”

“Daar heb ik mee ingestemd. Ik zou naar Timo gaan vanavond, maar die belde ineens af. Hij moest naar een of andere verjaardag, was ie helemaal vergeten.. ’t Zal wel.”

“O, lullig.”

“Bale ja.”

Ik ging naast Nick op bed zitten.

We keken de film helemaal af en rookten toen nog een jointje.

“Fuck, ik ben nu al verschrikkelijk high,” zuchtte ik na een paar trekjes.

“Ik ook.. en nog wat anders vrees ik ook,” giechelde Nick.

Ik was ook melig door de wied, of hasj, wat ’t ook was.. Tamelijk sterk gerold volgens mij in elk geval.

“Wat zit hierin Nick?” giechelde ik.

“Gewoon hasj hoor.. zover ik weet.”

“Geen lust opwekkende middelen?”

“Volgens mij heb jij die niet nodig,” grijnsde Nick.

“Verdomme, als jij naast me zit niet.. Ik moet maar es gaan,” grijnsde ik.

“Ga maar.”

“Ik kan niet opstaan.. Ik heb te lang niet geblowd denk ik, dat ’t zo zwaar aankomt.”

“Of te lang niet geneukt?”

Ik keek Nick aan en kon niet anders dan in een lachsalvo raken.

Hij bleef me aangrijzen.

Ik keek hem weer aan en voor ik me kon verzetten zoenden we elkaar innig. Waar waren m'n barrières? Vertroebeld.. ik kon niet anders dan me aan z'n stevige omhelzing overgeven, die me achterover op bed trok, en we waren al snel hartstochtelijk aan 't vrijen.

"Dit gebeurt niet echt hè?" zei ik tussendoor, giechelig nog altijd.

"Nee, we dromen 't maar," giechelde Nick terug. Een seconde later rukten we elkaar de kleren uit en leefden onze lusten op elkaar uit.

Verdomme, wat had ik seks gemist sinds zaterdag. Verdomme, wat had ik de hele week al naar Nick verlangd, elke keer als ik 'm in de badkamer of waar dan ook tegenkwam.

We rolden, streelden, knepen, zoenden, likten, lebberden, vingerden, rukten, en spoten tegelijkertijd over elkaar heen.

"'t Was niks hè.. er is weer niks gebeurd hè.." zei Nick nog nahijgend.

"Nee, we hebben ons gewoon afgetrokken en zaten toevallig net op elkaar," grinnikte ik.

Ik zocht m'n onderbroek en trok die aan. Ik wilde de rest pakken, maar Nick zei:

"Blijf nog effe."

"Heel even dan," zei ik. Ik was nog lekker loom door de joint en had weinig puf om te gaan douchen en tandenpoetsen.

Slot van 't liedje was dat ik bij Nick onder de dekens in slaap viel.

Do.. 15 sept.

Pas de volgende ochtend werd ik van zijn wekkerradio wakker en 't duurde even voor ik me realiseerde waar ik was. Ik schrok.

"Shit Nick, ik ben hier de hele nacht geweest. Als maar niemand dat gemerkt heeft!"

Nick grijnsde en trok me toen naar zich toe en zoende me.

Ik rukte me los.

"Ik moet gauw gaan verdorie, wat ben ik een stomkop."

"Shit happens," grinnikte Nick.

Ik kleedde me snel aan en loerde voorzichtig de gang in voor ik de kamer uitglipte.

"Je was fantastisch Rob!" riep Nick me na. Ik wierp hem een waarschuwend blik terug met m'n vinger op m'n lip opdat ie zich stil hield.

Ik voelde me behoorlijk stom en schuldig. Dit ging echt te ver. Ik leek onderhand wel met Nick getrouwd. Dat was 't laatste wat ik wou. Ik vroeg me af hoe dit verder moest. Konden we dit nog blijven verbergen? Kon ik me voortaan beheersen? Zolang Mano er niet was en ik niemand anders had, wat moest ik dan? En 't was toch Nick z'n verantwoording eigenlijk, hoe hij met Paul omging? Maar diep van binnen wist ik wel beter en ik voelde me er rot onder.

En niet onterecht. Die dag was 't begin van een reeks ellendige gebeurtenissen.

Toen ik die middag thuis kwam van m'n werk hoorde ik Nick en Paul ruzie maken op Nick's kamer. Paul klonk erg overstuur. Nick leek zich te verdedigen. Ik klopte zachtjes aan, en toen ik geen reactie kreeg duwde ik de deur een stukje open.

"Jongens, wat is er aan de hand?" vroeg ik voorzichtig.

"Ga alsjeblieft weg!" zei een betraande Paul.

Ik bleef aarzelend staan.

"Jullie maken toch geen ruzie om mij hè?" vroeg ik, enigszins wijfelend.. Ik wou geen slapende honden wakker maken, maar 't kon haast niet anders dan dat het te maken had met m'n slippertjes met Nick. Paul weerde z'n gezicht af en Nick gebaarde me te gaan.

"Wel dus.. " zei ik, zonder me te verroeren.

"Rob, laat ons alsjeblieft alleen," zei Paul half opkijkend.

"Oké, maar ik wil echt van jullie horen als 't wat met mij te maken heeft hè," zei ik zacht. "Ik ben op m'n kamer."

Ik probeerde wat huiswerk te maken, maar kon m'n hoofd er niet bijhouden.

Na een uur ofzo hield ik 't niet meer en klopte ik weer bij Nick en Paul aan. Ze waren nog steeds heftig in gesprek.

"Ja!" riep Nick nu.

"Kan ik echt niets voor jullie doen? Ik voel me niet lekker zolang ik niet weet wat aan de hand is," riep ik.

"Dat weet je best!" hoorde ik Paul roepen. Ik deed voorzichtig de deur open.

"'t Gaat dus over mij," zei ik schuldbewust.

"Hier is je oorbelletje," zei Nick, en hij hield wat tussen duim en wijsvinger. Ik pakte 't aan, en begreep dat Paul die gevonden moest hebben, zeer waarschijnlijk in Nicks bed.

"Hij weet alles Rob... Je had gelijk van die handdoek." Paul bleek hem wel degelijk die zaterdag te hebben zien liggen, toen hij even Maatje m'n kamer in had gelaten, daar die aan m'n deur zat te krabben. Toen had ie Nicks' handdoek op mijn stoel zien liggen. Hij had 'm laten liggen, zonder er al te veel achter te zoeken, en Nick's verklaring dat ie 'm waarschijnlijk had laten slingeren toen ie na 't douchen nog even bij mij had tv gekeken geloofd. Maar toen ie nu ook nog mijn ooringetje in Nick's

bed had gevonden was 't hem wel duidelijk hoe de vork in de steel zat en we onze belofte niet waren nagekomen. Dat had Nick uiteindelijk maar toegegeven.

"Het spijt me Paul," zei ik beschaamd. Meer kon ik niet uitbrengen. Ik kon wel allemaal excuses gaan verzinnen waarom ik met Nick in bed was gedoken, en zelfs 1 ½ nacht met hem geslapen had, maar de feiten lagen er en Nick had alles bekend, dus ontkennen had ook geen zin.

"'t Ergste vind ik dat jullie eerst eerlijk zeggen een 'slippertje' te hebben gemaakt, en als ik jullie dat vergeef onder voorwaarde dat 't niet weer gebeurt, en zeker niet méér gebeurt, jullie dat toch doen en mij daarover helemaal niets zeggen," zei Paul. Hij was duidelijk zeer aangedaan onder 't hele gebeuren en diep gekwetst.

"Je hebt gelijk Paul, ik weet niet wat me bezielde," zei ik, m'n voeten bestuderend.

"Ga effe zitten Rob," zei Nick.

Ik ging op de stoel zitten.

"Kan ik 't nog op één of andere manier goedmaken?" vroeg ik.

"Je handen voortaan thuis houden en je pik vooral," zei Paul.

"Beloofd Paul. Nick, niet meer naakt rondlopen, dan moet 't me lukken," zei ik op serieuze toon. Kennelijk zo serieus dat Paul er ondanks z'n kwaadheid en verdriet om moest lachen. Een bitter lachje, dat wel, en hij werd meteen weer serieus.

"Is 't echt zo moeilijk Rob? Ben je zo seksverslaafd of ben je nou ineens verliefd op Nick?" wou hij weten.

"Nee, ik heb echt geen gevoelens voor hem. 't Is puur 't gemis van Mano.. Ik.. ja, de verleiding was gewoon groot doordat we elkaar hier zo vaak zien.. maar echt.. ik beloof je dat 't voorbij is."

We praatten nog een poosje en wisten Paul een heel klein beetje gerust te stellen. Het was echter toch een flinke deuk in onze vriendschapsverhouding voelde ik wel.

72. Vreselijk nieuws

Vr. 16 sept. '83

Vrijdagmiddag haalde ik Mano als gewoonlijk op. Ik was zo blij hem te zien, en we waren allebei moe, zodat ik maar niet naar de band ging. Ook gingen we niet naar Timo die avond.

Lekker met z'n tweetjes op de bank voor de buis, heerlijk. Hij zag er weer super uit. Ik vond 't alleen jammer dat ie zo kort haar had tegenwoordig, dat ik niet meer lekker door z'n krullen kon woelen. Maar ja, whatever.

Toch deed ie beetje afwerend vond ik. Misschien kwam dat door 't gedoe met Paul en Nick. Ik had 'm alles opgebiecht, en hij had er niet boos op gereageerd. Hij vond het alleen erg voor Paul, en was daarom ook kwaad op mij. Maar voor zichzelf vond ie 't niet erg. Hij begreep wel dat ik m'n behoefte's had, en tja, hij had Nick ook geneukt, dus..

Za. 17 sept.

Paul en Nick waren naar Timo, die zagen we zaterdagmiddag pas weer. Ze hadden echter niet veel tijd, gingen nog de stad in en 's-avonds stappen. Ik vond alles goed, als 't tussen Paul en Nick maar goed ging, en dat leek wel 't geval. Ik wilde eigenlijk wel met z'n allen praten, maar misschien was 't beter zo. Temeer ik me zorgen maakte om Mano.

Hij bleef wat stil en afwezig. Hij leek soms op 't punt me iets te gaan zeggen en dan hield ie toch weer op.

Ik vroeg 'm op gegeven moment doordringend wat er aan de hand was, en toen kwam er hortend en stotend uit dat hij opgeroepen was voor een missie in Libanon.

"Wat?! En dat zeg je nu pas? Wanneer?.. Hoe lang... je gaat toch niet? Je kan toch wel weigeren?" riep ik ontzet allemaal vragen door elkaar.

"Ik krijg er heel veel geld voor, en 't is maar voor 3 maanden."

"Verdomme Mano.. je doet het niet voor het geld hè.. als je kan weigeren.."

"Ik wil 't Rob.. Het is echt een goeie kans.. en er gebeurt heus niks. We hoeven alleen maar wat wachtposten te bemannen enzo... De Amerikanen doen het vuile werk."

"Geloof je dat zelf? Weet je hoeveel Nederlandse gewonden er al zijn.. En psychisch.. je hoort van allerlei trauma's die die soldaten er oplopen.. het is niet niks Maan.. doe 't alsjeblieft niet.."

"Ik moet. Het is al vastgesteld. Ik moet vanaf komende week 4 weken op speciale oefening in 3 verschillende plaatsen in Nederland, en daarna ga ik."

"Wat?! Dus ik zie je niet meer.. Hoe lang weet je dit al!?"

"Al bijna 2 weken.. of eigenlijk al eerder.. alleen nog niet 100% zeker.. Ik wou het je steeds zeggen, maar je deed zo moeilijk, dat ik.. ik dacht.." stamelde Mano. Hij keek de andere kant op, terwijl hij nerveus trok aan de joint die hij zojuist had opgestoken.

"O toe Mano, dat kun je me niet aandoen! Zo lang kan ik je niet missen! Waarom? Kan je het echt aan? Weet waaraan je begint.."

"Ik heb er goed over nagedacht. Veel van m'n maten gaan, en die ene sergeant.. die waarmee ik.. je weet wel.."

"Ga je daarvoor!?" vroeg ik woest.

"Nee.. nee tuurlijk niet.. Ik weet alleen daardoor dat ik het volhou. Ik wil gewoon voor het geld en 't avontuur, en omdat ik sowieso niet mag weigeren."

"Waarom jij? Kunnen ze niet een ander nemen?"

"Ik heb in 't begin al aangegeven wel interesse te hebben.. sorry Rob.. ik had 't je eerlijk moeten

zeggen.. maar ik dacht, ach, ze roepen me toch niet op. Die oorlog waait wel weer over.. Maar nu kan ik niet meer terug.”

“Tuurlijk wel.. dan deserteer je maar.. je zit al bijna een half jaar in dienst.., dat half jaar nog, verdomme, kunnen ze echt niet..”

“Nee.. ze zijn heel blij met mij. Ik doe het goed Rob, wees es trots op me. Ze denken dat ik geschikt ben.. ik kan raak schieten en ben niet bang en heb conditie en..”

“..en kan goed kapot geschoten worden ja.. Verdomme, denk je echt dat ze een zier om je geven als je op een plank teruggebracht wordt en de rest van je leven in een rolstoel zit? Hoe haal je 't in je hoofd.. doe alsjeblieft niet zo stom..”

Maar hoe ik ook bad en smeekte, Mano was onvermurwbaar, hij had al getekend, terugkrabbelen zou 'm grote boetes en misschien zelfs gevangenisstraf kosten, het was te laat.

Ik was kapot. Ik kon alleen nog maar janken. 4 weken.. dan had ie nog één week 'inschepingsverlof', en dan ging ie.

Die speciale trainingen waren allemaal ver weg in 't land, dus er even heen rijden om Mano op te zoeken was ook niet makkelijk. Bovendien mocht dat niet dacht hij.

Ik kon alleen maar bidden dat er een wonder gebeurde, de missie afgeblazen werd of wat dan ook.

“Ik doe 't voor jou Rob.. we hebben straks veel geld.. ik kom heus wel heelhuids terug,” troostte Mano me. Maar ik was ontroostbaar. Ik was verscheurd. Vooral omdat hij het nu pas, zo onverwacht op 't laatste moment zei. Ik had me er niet eens op kunnen voorbereiden.

En net nu ik ook al met Paul en Nick in de clinch lag.. Nu kon hij me daar ook niet bij steunen.

Maar dat deed er nu niet veel meer toe. Ik was bovenal bang. Bang dat Mano wat zou overkomen. Je hoorde verhalen over militairen die in handen van de PLO waren gevallen en ernstig gemarteld werden. Je hoorde van bermbommen, gifbommen, weet ik 't wat en natuurlijk de vuurgevechten. Ik was er totaal niet gerust op.. ik zou die 3 maanden dat ie daar was geen oog dicht doen, dat wist ik nu al.

Volgens Mano viel 't allemaal wel mee, zat je er het grootste deel van de tijd wat te niks, of wat wacht houden en de wachtposten inrichten, waar ze dan alleen maar personen moesten fouilleren, voertuigen doorzoeken, misschien es wat blokkades uitzetten e.d. De ergste strijd was al gestreden door Dutchbatt. Hij kwam bij Dutchcoy, het Dutch Infantry Coy, dat alleen nog de boel bewaakte enzo.

Ik vroeg me af of ie wel goed was voorgelicht of dat ie gewoon mij gerust wou stellen. Ik vroeg 'm of ie zich na de opleiding nog bedenken kon. Maar dat kon nu al niet meer volgens hem.

Ik besloot dat es te gaan onderzoeken. Volgens mij kon 't best. Hij wou gewoon niet. Hij dacht echt dat 't een gratis vakantie Libanon werd ofzo. Survivalvakantie dan wel, maar zonder daadwerkelijk gevaar en met de mogelijkheid op luxe terug te vallen. Dat kon ie mooi vergeten. Ik waarschuwde hem voor ziektes, fouten van 't leger, verlies van maten, misschien wel z'n sergeant, die allicht meer risico liep, z'n gemis aan wies, want dat kon en was daar vast niet, drank idem. Maar al die argumenten wimpelde hij af. Drank en drugs waren er juist ruim voorradig meende hij. Ik

waarschuwde hem daar dan zeker maar van af te blijven, want met drugs op was ie zeker niet scherp en konden ze 'm zo overhoop knallen.

Hij was 't niet met me eens.

We waren op gegeven moment uitgepraat en brachten de hele avond zwijgend door.

Zo. 18 sept.

Ook zondag waren we in bittere stemming. Ik wilde Mano de hele dag in m'n armen houden, maar was tegelijkertijd zo boos dat ik het niet kon. Ik voelde me zo machteloos.. zo wanhopig.. radeloos..

Ik vroeg of ik met 'm kon bellen als ie daar zat.

"Wat, op de opleiding, of in Libanon?"

"Libanon natuurlijk, in die opleidingskampen kan ik wel met je bellen neem ik aan."

"Nou, dat is ook lastig.. de feitelijke situatie wordt zoveel mogelijk nagebootst, dus niet gezellig elke avond vriendjes bellen. Maar af en toe wel natuurlijk."

Af en toe was hooguit 1 x per week. Ook in Libanon, ze zaten er niet voor de vakantie. Maar hij mocht ook schrijven, en ik kon hem ook schrijven. Dat ging via het leger, kwam allemaal goed.

Ik vond 't niks goed. Ik vroeg of z'n ouders 't al wisten.

"Waarom? Dat interesseert hun toch niks."

"Kom nou Maan, tuurlijk wel, het zijn je ouders!"

"Nou, misschien horen ze 't nog van Nina. Maar ik heb ze niks gezegd."

"Je commandant of weet ik hoe dat gaat ook niet? En ik dan? Ben ik dan de eerste contactpersoon voor thuis?"

"Ja, ik heb ze dit adres hier gegeven, en jouw naam. Ik heb trouwens wel wat folders erover gehad.. moet es kijken."

Kwam ie nou pas mee. Wat was 't toch een slons.

Hij zocht in z'n legertas, en haalde een hele stapel brochures voor me tevoorschijn. Ik begon meteen driftig te lezen.

"Kun je dat niet doen als ik weg ben? Doe toch niet zo saai.."

"Had je het me maar eerder moeten zeggen.. Verdorie, ik wil toch wel weten wat je gaat doen?"

"O ja, ik heb ook nog een boekje gehad, maar dat ligt nog op de basis."

"Ik kom met je mee Maan, morgen, ik wil daar alles horen wat er gaat gebeuren.."

"Er komt nog een voorlichtingsdag, dan kun je komen, over 2 weken ergens geloof ik."

"Geloof ik.. ergens? Kun je niet es wat nauwkeuriger zijn? Zou 't jou niks interesseren, als ik voor 4 maanden vertrok naar een oorlogsgebied..?"

"3 maanden.. Ja, nou, je hebt nu toch info.. Het staat daar wel ergens in, over die voorlichtingsdag."

Ik vond het inderdaad, en noteerde de dag in m'n agenda.

Het was afgrijselijk.. dit alles.

Gelukkig kwamen Paul en Nick eind van die middag langs. We praatten uitgebreid met hen over Mano's vertrek. Ze waren ook geschokt en stelden allemaal dezelfde vragen als ik.

Met Nina bespraken we het 's-avonds onder 't eten. Ze was er heel luchtig over, Mano moest maar es wat harde lesjes hebben, enz., maar ik zag aan haar dat ze zich ook zorgen maakte.

Maar goed. Er was niets meer aan te doen.

Die laatste nacht sliep ik dichtert tegen Mano aan dan ooit tevoren..

Ma. 19 sept.

Ik kon hem de volgende ochtend niet loslaten. Maar hij moest al heel vroeg weg, en ik was zó slaperig, dat ik hem slechts tot bij de deur beneden uitzwaaide.. Hij ging met de tram naar 't station.

Het voelde afgrijselijk dat ik hem niet met de auto bracht, maar ja.. of we nu daar of hier afscheid namen, het bleef hoe dan ook afgrijselijk.

di. 20 sept.-wo. 21 sept.

Maar of dat allemaal nog niet erg genoeg was. Ik had de dagen erna een wat branderig gevoel bij 't plassen. Ik had ook af en toe wat afscheiding uit m'n pik. Hierdoor dacht ik weer aan de belofte aan Nick een SOA test te laten doen, wat ik dus snel deed. Ik kon al gelijk die woensdag terecht, dus dat was mooi. De arts zei echter al zo toen hij m'n klachten hoorde dat het waarschijnlijk chlamydia was. Ook dat nog.

Ik vertelde Nick eerlijk van m'n mogelijke SOA, omdat hij die dan mogelijk ook had, door die gebroken condoom.

Hij zei al een test te hebben laten doen en volgende week de uitslag te krijgen.

"Ik voel me dubbel schuldig als ik je heb besmet Nick," zei ik, er van overtuigd dat het van mij afkwam, daar Nick zich onlangs nog had laten testen.

"Is toch ook mijn schuld.. ik was er ook bij."

"Maar tegenover Paul, straks heb ik hem indirect ook besmet."

"Wij doen 't altijd veilig Rob, dus ik acht de kans niet groot."

"Goed van jullie. Maar doe toch maar extra voorzichtig nu.. Shit, heb je Paul eigenlijk verteld van die gescheurde condoom?"

"Nee, niet aan gedacht. Maar laten we nou maar even die uitslag van je test afwachten. Ik heb geen klachten, en bij vorige test was alles goed, dus."

"Kan later pas komen, misschien moet je een 2^e test laten doen ook, voor de zekerheid."

"We zien wel Rob, maak je niet druk."

“Is 't nou weer goed tussen jullie eigenlijk?”

“Redelijk. Paul vindt 't nog steeds erg dat we niks gezegd hebben en dat slapen dat doet 'm pijn. Ik heb tegen je gelogen Rob, toen ik zei dat wij niet zo'n afspraak hadden om niet met jou of Mano te neuken. Die hadden we wel. En slapen met één van jullie was helemaal uit den boze.”

“We laten 't niet meer gebeuren. Ik heb nu trouwens ergere dingen aan m'n kop, dat vertrek van Mano..”

“Ja.. da's pas echt klote Rob.. Maak je daarom om mij en Paul nou maar niet druk, da's onbelangrijk in vergelijking tot jouw problemen.. Ik ben er ook door geschokt. Hij had 't je eerder moeten vertellen.”

Hij troostte me wat, maar kon ook niet veel opbeurends zeggen. Er waren gewoon nog steeds risico's in Libanon, en 4 maanden was 4 maanden.

“Ik vind 't knap dat ie 't zo lang voor je verborgen heeft gehouden.”

“Nou, ja, hij ging er steeds vanuit dat ie niet uitgezonden zou worden. Hij weet 't pas echt sinds 2 weken.”

“Da's kort.. weet je dat wel zeker?”

“Ik geloof 'm wel.. hij doet ook pas sinds 2 weken zo vaag tegen me.. Ik had al de hele tijd 't gevoel dat er wat aan de hand was, maar kon maar niet peilen wat.. nu snap ik 't.”

“Ja, ik denk dat hij 't moeilijk vond het je te vertellen Rob.. hij heeft het er zelf ook moeilijk mee, zo lang weg te gaan, dat merkte ik wel aan 'm .”

“Waarom doet ie 't dan? Ik ga onderzoeken of ie nog kan afhaken.. heb die folders gelezen van 'm, maar daar staat er niks over in.. Weet jij niet iemand bij 't leger die daar verstand van heeft?”

“Ik zal es rondvragen.. Maar ik denk dat het vergeefse moeite is Rob, als Mano iets in z'n kop heeft, doet ie 't toch. Hij zal ook niet snel toegeven dat ie achteraf niet durft ofzo.. daar is ie te stoer voor.”

“Ja.. hij is m'n stoere soldaat,” zei ik met een bitter lachje.

Nick sloeg troostend een arm om me heen.

“Hé, je hebt ons nog hè, je vrienden.. je kan altijd bij ons terecht als je je rot voelt.”

“Weet ik Nick.. dank je. Ik hoop dat Paul ook echt niet te boos op me is.”

“Nee, hij is vergevingsgezind.. dat komt goed.”

Ik vroeg me af of ik het wel ging volhouden, van Nick af te blijven nu Mano zo lang weg was.

Anderzijds had ik er ook helemaal geen behoefte aan.. Ik was te verdrietig om aan seks te denken.

Misschien kon Michael me een beetje troosten, die was daar goed in.

Ik belde hem dus ook die avond. Hij vond het verschrikkelijk voor me.

We kletsten tot al m'n kwartjes op waren. Ik mocht wel bij 'm langskomen, vanavond nog, of morgen. Ik zei 'm eerlijk dat ik waarschijnlijk een SOA had. Dat maakte hem niet uit, hij kon mij ook

zien zonder te neuken. Ik wist niet of ik dat omgekeerd ook kon, maar ik ging toch maar naar 'm toe die volgende avond.

Do. 22 sept.

Het was fijn bij hem te zijn. De andere jongens leefden ook erg met me mee, en dat maakte wel wat goed. Ze verzekerden me ook dat ik altijd bij hen terecht kon, voor wat dan ook.

Het was moeilijk die nacht om geen seks te hebben. Maar ik trok Michael en vingerde hem.. en hij vingerde mij. Het brandende gevoel in m'n pik ging over in een heerlijk prikkelend gevoel, en ik kon me uiteindelijk met veel overgave ontladen.. 't Was of niet alleen m'n brandende pik even goed geleegd en gereinigd was, maar ook alle pijn en smart die ik van binnen voelde.

Zo genoten we toch nog van elkaar. Ik was blij bij Michael te zijn.. het voelde vertrouwd bij hem. Hij was mijn baken, mijn beschermengel.

Ik had hem nog niks over de problemen met Paul en Nick verteld. Daar schaamde ik me te veel voor, en ik had zo al genoeg ellende verteld.. nog meer werd me te ingewikkeld voor nu.

Vr. 23 sept.

De volgende avond had ik de band, en verder ging ik nog even met Paul en Nick naar Timo. Daar werd ook erg met me meegeleefd, en dat was fijn.

Maar seks had ik niet.. Ik had echt last van m'n SOA, ik wilde ook zeker zijn dat ik niemand besmette, en bovendien schaamde ik me. Als Timo 't wist zou hij me vast plagen, al had hij mij mogelijk besmet.

Ik had Mano gebeld op 't nummer van z'n eerste verblijfplaats die week, en tot m'n blijdschap mocht ik hem daar zaterdag (morgen dus) bezoeken.

Za. 24 sept.

Dat deed ik dus. Nina had gevraagd of ze mee mocht, en Mano had toegestemd. Ik uiteraard ook, dus ik ging samen met haar.

Het was een pokke end rijden, maar dat boeide me niet. Bovendien, met Nina samen was 't gezellig. We hadden een boel te bespreken.

Michael had ook wel willen meekomen, maar wist niet of Mano dat op prijs zou stellen, daar ik me dan nichterig ging gedragen volgens hem. Ik moest 'm wel gelijk geven.

Ik deed dit eigenlijk ook liever alleen met Nina. We hadden ongeveer even sterke band met Mano, zij het vanuit andere hoek. Maar het was toch een soort bindende factor, dat we beiden de zelfde ongerustheid doormaakten.

We kletsten op de heenweg overigens niet veel, allebei in gepeins verzonken.

We kwamen er rond 2 uur aan.

We konden niet lang blijven, er was nog een druk programma. De opleiding was heel intensief, daar de 4 weken eigenlijk te kort waren.

Ik sprak ook met een of andere commandant ofzo, en die zei dat Mano's ouders wel ingelicht waren. Dat was ook het officiële adres, maar mijn Postbusadres hadden ze wel ook doorgekregen van Mano, dus als ik op de hoogte gehouden wilde worden kon ik dat aangeven. Ik was dus blij dat ik was gekomen. Mano had me weer helemaal fout ingelicht. Wist ik wel.

Ik hoorde verder goede berichten over Mano, hij was goed gemotiveerd enzo. Ik wist niet of ik daar blij mee moest zijn. De commandant stelde me ietwat gerust over wat er allemaal kon gebeuren in Libanon (of juist niet dan), maar hij klonk niet overtuigd vond ik. Veel tijd om te praten had ie ook niet, dus ik bleef met veel vragen zitten.

Het was moeilijk om me 'stoer' te gedragen, en niet in huilen uit te barsten ofzo. Ik wou hem zo graag vasthouden, en zeggen hoeveel ik van 'm hield en zou gaan missen enz. enz., maar dat kon natuurlijk niet met al die militairen in de buurt. Want we kregen geen kans even ergens allen heen te gaan.

Ik merkte dat Nina ook wel emotioneel was, maar dat ook niet probeerde te laten blijken. Ik keek haar maar niet teveel aan, want van haar bedrukte gezicht kreeg ik nog meer behoefte in tranen uit te barsten.

Mano had niet veel te vertellen. Hij had allemaal zware trainingen gehad, hij leek nogal moe ofzo.. Hij had in elk geval niet zoveel praatjes als anders. Viel 't 'm toch tegen, wat er allemaal van 'm verwacht werd? Hadden ze hem wakker geschud, wat 'm te wachten stond?

Hij zei echter overtuigd dat hij nog steeds er zin in had, en het wel spannend vond enzo.

Na 2 uurtjes moesten we alweer weg.

Ik wenste Mano veel succes en beloofde te bellen. Ik mocht hem ergens die week een keer bellen, als ie op het volgende kamp zat, weer aan de andere kant van 't land ergens.

Op de terugweg zette ik net iets te mooie muziek op en op gegeven moment had ik 't niet meer.

Gelukkig was er net een parkeerplaats dus ik stuurde de auto erop. Daar zette ik hem op de eerste de beste plek neer en barstte in een huilbui los. Nina sloeg troostend een arm om m'n schouder.

"Sorry Nina, maar ik kon echt niet meer rijden zo.. ik moest even.."

"Ja rustig maar Rob, huil lekker uit," zei Nina, met ook een brok in haar stem.

"Ik moet even de auto uit," zei ik.

Het was gelukkig rustig op de parkeerplaats, en ik begon me even helemaal af te reageren. Ik trapte tegen prullenbakken, gooide met alles wat ik maar op de grond vinden kon, stompte tegen een boom en en bleef daar tenslotte jankend tegenaan leunen.

Nina kwam achter me staan.

“Sorry dat ik me zo laat gaan Nina,” zei ik.

“Geeft toch niet jôh.. Wil je wat te blowen?”

“O, dolgraag Nina, maar weet niet of ’t verstandig is, daar ik nog moet rijden.”

“’t Is beter als je een beetje kalmer wordt Rob, gewoon paar trekjes kan net helpen.”

We gingen weer in de auto zitten en Nina draaide 2 jointjes.

Het deed me inderdaad goed.

“Mano vroeg me nog wat stuff voor hem mee te brengen volgende keer, maar ik heb geweigerd,” zei Nina.

“Verstandig.. Mij heeft ie ’t niet eens gevraagd.. Hij weet ook wel dat ik ’m dat niet zou geven. Ik wil niet dat ie daar stoned is tijdens een plotselinge beschieting ofzo.”

“Ja.. en ik denk ik niet dat ze het mogen, als ze betrappt worden moeten ze misschien voor straf langer blijven,” zei Nina.

“Geen idee.. ik zal nog es in die folders kijken die ik meegenomen heb..” Ik had nog de nodige infomateriaal gevonden daar en alles wat er lag gepakt.

“Hij klonk toch wel wat nerveus vond ik.. die branie die hij normaal vertoond was toch ietsje minder vond je niet?” zei Nina.

“Ja.. viel jou dat ook op? Dat is misschien ’t enige voordeel van dit hele gebeuren.. misschien wordt ie ietsje minder overmoedig als ie daar e.e.a. meemaakt.. al hoop ik dat er nirt één kogel gelost wordt in zijn bijzijn natuurlijk.”

“Je kan er zeker van zijn dat ie er flink op terugkomt, en al gauw beseft dat ’t niet alleen maar avontuur is.”

“Ik hoop echt niet dat er wat met ’m gebeurt.. ik ben zo bang.. jemig, hij is nog zo jong.. en zo roekeloos.. als ie maar geen stomme dingen doet.”

“Hij moet er zelf achter komen Rob. Maar ze zijn altijd in een groep en hij moet strikt de orders van z’n commandant opvolgen, en die weet heus wel wat ie doet,” probeerde Nina me gerust te stellen.

“Maar toch.. met die zelfmoordterroristen daar enzo.. daar is niemand op bedacht.. het zijn echt agressieve fanatiekelingen, die Palestijnse en Libanese rebellen.. En die Israëliërs zijn ook geen lieverdjes.”

“Hij wou ’t zelf Rob.. zo is ie en hij moet het zelf ondervinden, je kunt hem niet opsluiten.”

“Nee.. hij denkt dat hem nooit wat overkomt... maar als ie in een kist thuis wordt gebracht, dat wil ie vast niet..”

“Zo erg zal ’t vast niet worden.. kom, de meeste soldaten komen allemaal weer veilig en heelhuids terug.. Vertrouw er maar op Rob, meer kan je niet doen,” zei Nina troostend.

“Laten we ’t hopen,” zei ik somber.

Ik voelde me wel wat beter door de joint, die ik halverwege uitmaakte om niet al te stoned te worden.

Na een half uur ofzo durfde ik weer verder te rijden.

“Ik ben blij dat jij er bent Nina, je bent meer dan een zus en goede vriendin voor me.. je bent m’n beste vriendin,” zei ik haar even dankbaar aankijkend.

Nina streek me even liefkozend over de wang. “Ik ben ook blij met jou Rob,” glimlachte ze. Ik keek haar weer even aan. Voor ’t eerst keek ze es echt lief naar me. Een heel ander meisje zo. Ik voelde een innige band met haar. Niets seksueels, al vond ik haar nog altijd aantrekkelijk, maar het gevoel van hechte vriendschap was veel meer waard dan wat voor seksueel verzetje ook.

Die avond werden we ook goed opgevangen door onze huisgenoten. Ik bleef nog tot laat met hen kletsen op de grote zaal. Paul en Nick waren er ook. Paul bleef alleen niet slapen. Ze waren nog even bij me op de kamer komen zitten en hun meeleven en bemoedigende woorden deden me goed.

Ik was blij dat door deze ellende de vorige ellende (van m’n slippertjes met Nick) dan in elk geval toch een beetje vergeten was.

Nick kwam, toen Paul weg was, nog even bij me informeren of ik me redde, en hij zei dat ik ’m altijd wakker mocht maken, overdag of ’s-nachts, als ik me klote voelde en behoefte had te praten. Alleen praten uiteraard, geen seks, beloofde cq waarschuwde hij erbij. Ik bedankte hem en zei dat ’t nu wel ging en ik ging slapen.

73. Nieuw bedrog

Zo 25 sept.

De volgende ochtend kon ik me nergens op concentreren, en ik belde Michael. Die kwam even langs en troostte me wat. Maar hij had niet zo heel lang tijd, en behalve wat gerommel op m'n bankje deden we niet veel. Ik had er niet eens echt behoefte aan, zo verdrietig voelde ik me en miste ik Mano. Michael liet me wat meditaties doen en leende me nog een ander boek (de vorige had ik al teruggegeven). Het was iets over loslaten.

Maar dat lukte mij met geen enkel boek.

Ik kon alleen maar aan Mano denken.

Ma 26 -di. 27 sept.

De hele week kon ik me niet op m’n werk concentreren. M’n collega’s merkten ’t wel, maar ik kon er niet over praten. Ik nam uiteraard vrij voor die verlofweek van Mano over 2 weken.

Ik had ze nog steeds niet verteld dat ik een vriend had (behalve Sophie). Ik wou 't nu wel vertellen, maar 't was zo ingewikkeld nu ook gelijk m'n verdriet en angst te verklaren.. Ik wist niet hoe erover te beginnen, was toch bang dat men het misschien niet accepteerde dat ik homo was, en m'n hoofd stond niet naar nog meer toestanden. Dus ik hield 't maar op 'problemen thuis'.

"Hij is verlaten door z'n liefje," zei een jongen van de afdeling waar ik 't meeste werkte, een zekere Tom, toen we in de pauze buiten zaten.

"Hou toch je kop," nam Sophie 't voor me op, die er ook bij zat.

Zij zag ook wel dat er meer aan de hand was dan dat. Toen de anderen weg waren vertelde ik haar dus wel wat er aan de hand was. Ze leefde erg met me mee, en begreep dat ik het moeilijk vond het nu allemaal aan de rest te vertellen dus ze zou ook nog niets zeggen zolang ik dat niet wou.

Ik vroeg haar hoe 't met Victor ging. Goed volgens haar. Hij had een vriend, ene Jos, ging al tijdje goed.

Ik vroeg haar zijn telefoonnummer opnieuw, want dat was ik kwijtgeraakt. Kon ik hen misschien es uitnodigen voor de party's.

Wo. 28 sept. 83

Ik kreeg Mano die week maar één keer aan de telefoon, die woensdagavond. En dan ook nog heel kort, want hij was druk.. Ik kon Mano ook de rest van de week niet meer bellen zei hij. Hij zou als hij even kans had zelf wel naar m'n werk bellen, o.a. om te vertellen waar hij volgende week zat. Als ie me niet bereiken kon belde hij wel naar Paul, die wel telefoon had, dan gaf die wel door aan me hoe of wat. 't Was zo pijnlijk Mano's stem te hebben gehoord. Ik voelde me daarna alleen maar ellendiger. Ik ging maar vroeg naar bed.

Ik probeerde mezelf met een paar whisky's in slaap te drinken. Maar dat lukte niet.

Er werd aan de deur geklopt.

"Wie daar?" snikte ik half.

"Ikke.." Nick deed de deur op een kiertje.

"Gaat 't een beetje Rob?" vroeg ie bezorgd. Hij had kennelijk gezien hoe verdrietig ik naar boven was gegaan toen ik de zaal voorbij was gelopen waar hij zat.

Ik lag alleen maar snikkend op m'n buik met m'n hoofd in m'n kussen, niet in staat tot antwoorden.

Ik voelde hoe hij naast me op bed kwam zitten en een hand op m'n schouder legde.

Ik bleef huilen, onbedaarlijk, en kneep in m'n kussen met 2 handen om de spanning ergens op los te laten.

Nick wreef geruststellend over m'n schouders en ik was blij dat hij er was. Het gaf troost, daar had ik nu heel veel behoefte aan. Normaal troostte Mano me, nu was m'n grote troostbron zelf weg. Voor 4 maanden! Of 3 1/2 nu nog. Als ie al levend terugkwam.

"Arme Rob," zei Nick zachtjes.

Ik kroop een beetje naar 'm toe. Hij streek over m'n hele rug nu, over de dekens en ging op z'n zij, leunend op z'n elleboog, naast me liggen, op de dekens.

O god, wat miste ik nu een man naast me.. gewoon voor de troost, de warmte. Een sterke schouder om tegen aan te leunen. Ik voelde me zó eenzaam.. De aanwezigheid van Nick vulde dat een beetje op.

Ik huilde nog, maar iets rustiger.

"'t Is niet eerlijk.. 't is niet eerlijk.. Ik kan dit niet verdragen," mompelde ik. "Hoe kan ie me zomaar opeens 4 maanden alleen laten.

"'t Is klote Rob, zwaar klote.." leefde Nick mee. "maar de tijd vliegt vast om."

"Kom toch effe bij me onder de dekens liggen Nick, gewoon even bij me liggen, meer niet.. Doe wel je broek uit, da's hygiënischer."

"Oké Rob.. als je dat wil." Nick stond op en ik keek vanuit een ooghoek hoe hij z'n broek uittrok en in z'n slip bij me onder de dekens kroop. Ik had zelf een t-shirt en short aan.

Nick streelde me weer over m'n rug. Ik voelde een diep verlangen naar hem opkomen, maar wist niet zeker of 't wel seksueel was. Ik verlangde naar warmte.. maar wel van een jongen.

Ik had sterk de behoefte Nick tegen me aan te trekken.. Ik beheerste me even, maar draaide toen toch op m'n zij naar 'm toe en sloeg ook een arm om hem heen.

"Hou me vast," zei ik zachtjes. Hij hield z'n arm nog wat steviger om m'n rug.

We lagen zo een poosje in elkaar verstrengeld en ik werd langzaam bij beetje rustiger. Maar daarmee nam de behoefte aan aanraking door Nick toe. Ik hield hem nog stevig omstrengeld, en aaide een beetje over zijn rug. Hij over de mijne.. Ik had de neiging m'n hand naar z'n kont te laten gaan. Ik hunkerde meer en meer naar seks. Ik kon gewoon niet meer tegen de eenzaamheid.. ik voelde me zo verlaten, verloren, klein..

M'n hand gleed als vanzelf naar zijn kont nu. Zijn greep werd nog iets vaster, en z'n ademhaling ging sneller.

"Waarom Nick.. Waarom moesten ze nou net Mano hebben?" kermde ik zachtjes.

"Rustig nou Rob.. het komt goed." Nick streelde nu ook zachtjes over mijn kont. Het voelde goed en veilig. Na Mano was Nick toch m'n beste vriend, en Paul natuurlijk... Shit Paul.. Ik duwde de gedachte snel weg, zover ik überhaupt kon denken, beneveld als ik was door de drank, en gek van hunkering naar seks. Seks als troost. Dat was toch wat anders dan uit lust? Of was 't stomweg lust?

Wat dan ook, het had bezit van me genomen.. ik moest Nick hebben. De pijn brandde zo diep in me dat het ontvlamde in hartstocht. Ik begon flink op te zwellen van onder. Ik drukte me zacht tegen

Nicks' kruis aan. Ik voelde dat die ook hard was, en nu kon ik me niet meer bedwingen.. Ik kroop bovenop hem en begon hem halfautomatisch te zoenen. Hij beantwoordde m'n kus teder. Z'n lippen rond de mijne voelden zo warm, liefdevol, zorgzaam... Het hief een heel stuk pijn op. Het zachte zoenen werkte troostend, maar het wekte ook weer meer lusten op, en al gauw zoenden we steviger.. Hij streelde onder m'n t-shirt, en z'n handen voelden prettig, warm, veilig. Ze gleden m'n short in en streken zacht over m'n billen. Ik hijgde toen Nick m'n beide billen begon te kneden. Ik drukte m'n kruis harder tegen de zijne en we rolden weer opzij.

Hij kwam op mij liggen nu en duwde m'n benen wat uit elkaar met z'n knieën.. Hij raakte met z'n ballen mijne. Het ontplofte m'n kruis.. Ik moest alle druk en spanning in m'n lijf daar doorheen kwijt. Stevig drukte ik omhoog, Nick steeds onbeheerster strelend en knedend over zijn rug en billen. Ik sloeg m'n benen over z'n kont heen opdat hij nog harder tegen m'n kruis drukte. Ik perste m'n ballen tegen zijne.. O, god, ik werd wazig van pure lust, vermengd met de pijn diep binnenin me. En nog beetje in m'n pik,.. och ik moest nog over die test bellen schoot 1/2 seconde door me heen..

Nick hijgde ook steeds zwaarder en sneller. We hadden elkaars lippen losgelaten door gebrek aan adem..

"O God Nick.. wat doen we?" kreunde ik in een kort moment van helderheid.

Nick was echter niet meer te stuiten. Hij stootte hard tegen me aan. Hij keek me even aan, maar zoende me toen weer, nat en onbeheerst tongend.

We kwamen vrijwel gelijktijdig klaar.. Ik voelde z'n vocht dwars door onze shortjes heen zich met mijn nattigheid mengen. We kreunden het gelijktijdig uit, zonder nog na te denken aan meeluisterende burens.

Nick rolde van me af.. ik rolde bijna weer bovenop hem, zo had ik me nog aan 'm vast geklemd.. Ik wou hem niet loslaten. Ik legde m'n hoofd op z'n borst en voelde me eindelijk rustig, kalm, tevreden.

De alcohol sloeg naar m'n hoofd en ik was duizelig en lekker dronken.

Op dat moment werd op de deur geklopt. Op een half automatisch 'ja?' van mij ging de deur al open.

Als een gek kroop ik van Nick af en trok ik de dekens over ons heen. Het was gelukkig donker.

Ik weet niet of Vincent ons nog in elkaar verstrengeld gezien had. Of gehoord.. shit..

"Sorry, maar Maatje wou naar binnen," riep Vincent bij de deur, die hij snel weer sloot nadat Maatje naar binnen geglipt was. Waarom hadden we de deur ook niet op slot gedaan? Maar ja, we waren dit ook helemaal niet van plan geweest.

"Shit, zou hij wat gezien of gehoord hebben?" vroeg Nick nerveus.

"Moeten we morgen zien uit te vinden," zei ik sloom.

"Hij moet ons wel gehoord hebben, hij kwam vlak nadat we onze orgasmes uitbrulden binnen," zei Nick nog steeds tamelijk paniekerig.

"Dat viel toch wel mee...?" mompelde ik weer soezerig.

“Ik wel ja.. maar jij .. Shit waarom maakte je nou zo’n lawaai?”

“Deed ik dat?” Ik was nog zo heerlijk rozig van de whisky en de uitgehilde en bovenal uitgekreunde en -spoten emoties dat ik geen zin had me waar dan ook druk om te maken op dit moment.

Nick deed ’t licht aan en zag de fles whisky staan.

“Hoeveel heb je wel niet gezopen Rob?” vroeg hij.

“t Was een volle fles.”

“Nou, nu is ie half leeg.. Je kunt morgen niet naar je werk, da’s zeker,” grinnikte hij. “Maar ga nu maar lekker slapen hè.. ik ga naar m’n kamer, want ’t gaat opvallen als ik nog langer blijf.”

“Goed Nick, dank je.. en sorry, ik hoop niet dat ik je in problemen heb gebracht,” zei ik, met een kortdurende helderheid van geest.

“Maak je geen zorgen Rob, welterusten.” En met een laatste kus stond hij op, kleeedde zich aan (herinner ik me vaag) en vertrok. Ik sliep binnen een paar minuten.

Do. 29 sept.

Toen de volgende ochtend de wekker afliep was ’t eerste waar ik aan dacht Mano en een angstig benauwend gevoel en intens verdriet viel over me heen.

Zou dit ooit overgaan? Ja, als ie terug was over 4 maanden. Àls ie ooit terugkwam..

Pas na een hele poos dacht ik aan de vorige avond. Potdorie wat had ik gedaan? Had ik met Nick gevreeën? De vlekken in m’n short en beetje op m’n t-shirt en de lakens waren het overduidelijk bewijs.

Ik had zware hoofdpijn en was doodmoe.

Het was uitgesloten dat ik m’n bed kon uitkomen. Waarvoor zou ik ook? Ik wou weer gaan slapen om alles te kunnen vergeten. Voor altijd, of minstens 4 maanden.

Maar Maatje zat de hele tijd over me heen te springen en ik moest nodig pissen en had een vieze smaak in m’n mond, dus ik dwong mezelf naar de badkamer.

Daar kwam ik Vincent tegen.

“Alles goed Rob? Je ziet er verschrikkelijk uit,” vroeg hij bezorgd.

“Zo voel ik me ook,” zei ik, m’n gezicht nat makend in de hoop dat dat iets hielp.

“Moet ik je ziek melden op je werk?”vroeg hij.

“Wil je dat doen? Heel graag.. Ik geef je ’t nummer, wacht even.”

“Ik loop wel even met je mee.”

Op m’n kamer gaf ik ’t nummer. Ik zag hem naar iets op de grond kijken. Ik keek waar hij naar keek en ik zag een sok liggen. Shit, die was natuurlijk van Nick, moest ik zo gauw terugbrengen.

“Hé, bedankt hè,” zei ik toen Vincent vertrok.

“Graag gedaan, en slaap maar lekker je roes uit hè,” zei Vincent met een grimas naar de fles whisky naast m’n bed.

“Och, en wil je Maatje meenemen naar beneden, hij is zo druk,” vroeg ik nog.

“Da’s goed.” Vincent vertrok met Maatje.

Gelukkig had ie niks gevraagd over Nicks’ aanwezigheid in m’n bed gister.

Ik wilde de sok naar Nick’s kamer brengen, maar was zo moe dat ik ’t maar even uitstelde.

Nick kwam echter een kwartiertje later ofzo binnen en vroeg hoe ’t met me ging.

“Beroerd.”

“Ik zie ‘t.. Red je je wel vandaag? Anders is er altijd wel iemand hier vandaag denk ik hoor, met wie je kan praten. Ik moet zo naar m’n werk.”

“Tuurlijk Nick.. hé, vergeet je sok niet, die lag hier nog.”

“Shit ja, ik miste ‘al... Voor Paul ‘m weer vindt,” grinnikte Nick.

“Ga je ‘t hem niet vertellen, van gisteravond?”

“Kom nou, dit was toch uitzondering, je had troost nodig, was dronken, wist niet wat je deed en ik wou je niet alleen aan je lot overlaten in deze toestand.”

“Zo kun je ‘t toch aan Paul vertellen?”

“Ik zie nog wel, ga jij nou maar slapen en maak je geen zorgen.. Je hebt al zorgen genoeg toch?”

“Da’s waar.”

Ik hoorde hem amper meer de kamer uitgaan, sliep alweer half.

Ik sliep de halve dag en kwam pas eind van de middag m’n bed uit.

Die avond zag ik Nick helemaal niet. Hij was waarschijnlijk naar Paul gegaan.

Ik belde Paul om te horen of Mano nog gebeld had.. Hij had me immers niet op m’n werk kunnen bereiken. Daar baalde ik wel om, maar ja. Helaas, Paul bleek er niet te zijn, zei een huisgenoot, en die wist niet hoe laat ie kwam.

Misschien was ie met Nick de stad in. Ik probeerde het na half 10 nog een keer. Maar een huisgenoot zei dat Paul me niet wou spreken.

“Waarom niet?” vroeg ik.

“Moet je hem vragen..’

“Kan dus niet als ie niet komt.. Is Nick er niet?”

“Ja.. o, die komt er al aan.. hier komt ie.”

“Hoi Rob..” hoorde ik Nick's stem.

“Waarom wil Paul me niet spreken?”

“We waren bezig, sorry.. Maar wat was er?”

Ik vroeg of ie wat van Mano gehoord had.

Nick zei van niet.. Ze waren de hele avond daar geweest, en er was geen telefoontje van Mano gekomen.

“O, een huisgenoot zei dat jullie er niet waren.”

“Ja? O.. ja, we waren heel even wandelen.” Nick klonk wat afwerend, ik had 't gevoel dat er iets niet klopte.

“O..” zei ik wat vertwijfeld, als hoopte ik op een nadere verklaring.

“Hoe gaat 't Rob?”

“Redelijk...en met jou?”

“Ook goed.. maar ik moet terug naar Paul nu.. die ligt te hunkeren naar me,” grinnikte Nick.

Ik voelde dat er meer aan de hand was, maar voor ik verder kon vragen hing hij al op.

Zou Nick 't verteld hebben? En was Paul nu kwaad op me?

Vr. 30 sept.

De volgende dag ging ik naar m'n werk voor wat afleiding en in de hoop dat Mano me daar zou bellen, maar helaas niet. Voor ik naar de band ging belde ik Paul om te vragen of Mano hem had gebeld. Nick had ik niet gezien, en z'n kamer leek donker door de deur te zien, dus was er niet of misschien sliep hij, dus ik stoorde maar niet.

Paul nam zelf op, dus hij kon in elk geval niet meer doen of ie er niet was. Hij klonk echter heel kortaf door de telefoon. Nee, hij had niets van Mano gehoord. Ik moest morgen maar weer bellen, vanavond zou 't er wel niet meer inzitten. Ik zei dat 't nog vroeg zat was, Mano kon later nog bellen, maar hij zei zo weg te moeten. Voor ik nog wat kon vragen hing hij alweer op.

Hij was duidelijk kwaad op me. Had hij wat ontdekt over 'n slipper met Nick?

Ik kwam er al gauw achter. Ik liep meteen bij Nick, waar ik nu wel licht zag, binnen om te vragen wat er aan de hand was. Maar de deur zat op slot. Daar ie niet op m'n geklop reageerde en toen ik m'n naam riep kortaf terugriep 'Wat is er?' vroeg ik maar door de deur of hij via Paul misschien nog wat van Mano gehoord had (om maar een aanleiding te hebben). Dat bleek inderdaad nog steeds niet het geval. Maar Nick, die inmiddels de deur voor me open had gedaan, was in alle staten en zo mogelijk nog erger van streek dan ik de afgelopen dagen.

“Wat is er Nick?” vroeg ik dan ook.

“Paul is bij me weg. 't Is uit,” zei hij tamelijk wanhopig.

“Dat meen je niet!? Hoe komt dat.. door mij?” Dat ik Paul net gebeld had zei ik nog maar niet.

“Hij had Vincent als spion ingezet, omdat ie me al niet meer vertrouwde. En die heeft 'm gister gebeld over ons gekreun, wat ie dus inderdaad gehoord had, en daarom wou ie ook zogenaamd Maatje de kamer in laten. Dat was om te kijken of wij 't echt zeker waren.”

“Godsamme.. dit ook nog.. o hemel, ik ga ’t goedmaken met Paul, nu.”

“Dat gaat je echt niet lukken. Hij is trouwens vooral kwaad op mij, ook omdat ik ’t ook nog es onveilig met je gedaan heb.. dat gescheurde condoomverhaal geloofde hij niet, want ik heb vandaag de uitslag van de SOA-test gehad. Ik heb chlamydia.”

“O shit o shit.. ook van mij zeker.. Och ja, ik had deze week moeten bellen voor de uitslag van mijn test, helemaal vergeten door alles. Maar ik voel nog steeds pijn met plassen, dus zal ook wel mis zijn dan.” Echt stom, hoe kon ik ’t vergeten? Had ook nog steeds afscheiding.. ’t was zelfs iets erger geworden. Maar ja, wat maakte ’t uit.. ik was toch alleen.. Niemand te neuken..

“Ik denk ’t wel Rob, ik heb de andere jongens met wie ik naar bed geweest ben gevraagd en die zeiden niks ‘onder de leden’ te hebben, zover ze wisten.”

“Dus.. nou.. vriendschapskring volledig uit elkaar?” vroeg ik schuldbewust.

“t Lijkt er wel op.”

“Verdomme Nick, dat kan niet.. Jij en Paul zijn zo gek met elkaar.. Jullie zijn voor elkaar gemaakt. Wat wij hadden was vliegenpoep.. nog geen duizendste van wat jij met Paul hebt..”

Nick lachte onwillekeurig om m’n onbeholpen uitdrukking.

“Maar ik leg me er niet bij neer.. Dit kan niet zomaar afgelopen zijn, ik ga met Paul praten, hoe dan ook, nu,” zei ik vastberaden en ik besloot meteen maar langs te gaan, want de telefoon zou hij waarschijnlijk toch meteen op de haak gooien als ik belde.

“Wacht liever tot ie ietsje bedaard is,” waarschuwde Nick me nog, maar ik luisterde niet.

Ik voelde me zó schuldig. Ik móést wat doen.

Ik stapte in de auto en reed naar Paul, al woonde die nog geen 10 minuten fietsen verderop, ik wou er z.s.m. zijn. Ik parkeerde ergens waar ’t verboden was geloof ik, en snelde naar z’n voordeur.

Eén van z’n huisgenoten deed open en liet me binnen.

Ik rende meteen de trap op naar Pauls kamer en klopte aan. Ik hoorde muziek, dus hij was er. Maar geen asem.

Ik klopte harder. Nog geen reactie. Toen deed ik de deurklink naar beneden. Op slot.

“Paul, doe alsjeblieft open, ik wil met je praten!” riep ik door de deur.

Weer geen reactie.

“Hij heeft je horen binnenkomen, en zag je auto staan, toen sloot ie zich gelijk op,” hoorde ik een meisjesstem achter me. ’t Was ’t meisje van de kamer naast hem, die nu even om de hoek van haar deur keek.

“Ik moet ’m spreken, al moet ik de deur intrappen of hier wachten tot middernacht,” zei ik wat radeloos.

“Die deur is van de huisbaas, die nogal een geldwolf is, dus liever niet,” grinnikte ’t meisje weer. Iris heette ze geloof ik.

Ik bleef bonzen en roepen.

“Rot op Rob!” schreeuwde Paul nu terug. “Ik moet leren!”

“Eventjes maar.”

“Er valt niks te praten, dus ga weg.”

“’t Gaat niet om mij, maar om jou en Nick, toe, laat me nou wat uitleggen alsjeblieft.”

Toen ik na een half uur nog aan het bonzen was deed ie tenslotte kwaad de deur open.

“Ga je nu hier ook nog es een stennis schoppen Rob,” zei hij boos.

“Nee, Paul, kom, laat me héél even binnen.”

“’t Heeft geen zin.”

“Kom nou, je bent een van m’n beste vrienden, ik wil niet zomaar even uit elkaar gaan.. Geef me één kans om te praten,” smeekte ik bijna.

“Wat je maar vrienden noemt. Wat wil je dan bepraten.. hoe lekker Nick in bed is? Of we er geen driehoeksverhouding van kunnen maken nu je Mano voorlopig niet hebt?” zei Paul cynisch.

“Dat is ‘t ‘m nou juist Paul, ik voel helemaal niks voor Nick. Ik heb me gewoon laten gaan omdat ik me zó eenzaam en wanhopig voelde.. En Nick was er toevallig op dat moment. Maar al was ‘t Joop den Uyl *geweest had ik ‘t misschien nog gedaan..” (*Den Uyl was toenmalige minister-president, voor wie ‘t niks zegt, oud en lelijk zoals elke minister).

Paul kon een klein lachje laten ontglippen, maar trok gelijk weer in de plooi en zei nors:

“Nou, 5 minuten dan, maar denk niet dat je m’n besluit kunt veranderen. Nick heeft wel meer geflikt, zoals dat met Mano, en dan die stomme voetbal opstootjes waar ie bij is.. ik kan daar gewoon niet meer mee leven.”

Ik ging op een stoel zitten, terwijl Paul op z’n bed plaatsnam.

“Je hebt gelijk Paul, dat je kwaad bent. Nick is een stomkop. Gelukkig niet zo stom als Mano, maar evengoed stom.”

Paul lachte weer heel even zuur. “Vertel mij wat.”

“Maar Paul, serieus, ik weet zeker dat hij alleen om jou geeft. Hij is er helemaal kapot van dat ie ‘t heeft verpest. Echt, ik heb ‘m nog nooit zo gezien. Dat Mano naar Libanon gaat, wat ie ook heel erg vond, is ie al helemaal vergeten... Jij bent alles voor ‘m.”

“Kan zijn, maar ik kan er niet meer tegen. Hij is gewoon onbetrouwbaar. Hij bedriegt mij met m’n eigen vrienden. En die mij dus ook.”

“’t Spijt me echt vreselijk Paul. Ik weet niet of ik dat nog ooit goed kan maken. Ik zweer echter dat ‘t nu echt de laatste keer is geweest. En voor Mano ook, ik zorg dat ie z’n poten thuis houdt. De komende vier maanden wordt dat makkelijk...”

Paul lachte niet. “Je zegt dat nu wel leuk, maar je ziet, als je je eenzaam voelt laat je geen enkele kans schieten. Hoe kan ik je nou vertrouwen Rob? Je woont één deur van Nick af, je bent alleen, en Nick is blijkbaar ook niet tegen jouw onweerstaanbare sexappeal opgewassen,” zei hij bitter.

“Nick wou me alleen troosten, ’t was echt mijn fout woensdagavond. Eerder waren we beiden fout, maar eergister lag 100% aan mij. Ik merkte meteen al aan ’m dat ’t ’m dwars zat. Maar hij deed ’t om mij. Hij moest wel.. Als hij me had afgewezen had ik mezelf waarschijnlijk doodgedronken.”

Nu moest Paul toch weer even lachen.

“Ik weet dat je ’t moeilijk hebt Rob. Daarom neem ik ’t je ook niet kwalijk. Maar ’t gaat erom dat ik er niet mee kan leven. Ik voel me buitengesloten en voor gek gezet.”

“Dat snap ik. ’t Was echt gemeen en laf van ons dat we je niks durfden zeggen. Ik haat mezelf daarom, eerlijk. Maar waarom kom je gewoon niet bij ons wonen? Er is nog een kamer vrij boven ons, dan kun je ons mooi in de gaten houden! En ach, dan zal Nick niet eens in de verleiding komen om vreemd te gaan.”

“In een goeie relatie zijn dat soort controles niet nodig.”

“Wees nou eerlijk.. we zijn jongens, met een grote dosis testosteron. Nick en ik zijn beide homo, wonen tegenover elkaar, zien elkaar zowat elke dag.. geen partner bij ons, niet voortdurend dan.. Hoe groot is de kans dat er dan heel af en toe toch was mis g...”

“Ja, dat zal wel, maar ik laat me niet m’n huis uitjagen doordat Nick zich niet kan beheersen. Dan komt hij maar hier wonen. Al is dat wel krap op mijn kamer. Eigenlijk wil ik dat ook niet. Ik moet tijd en ruimte voor mezelf hebben. Maar ik wil niet in een kraakpand, straks worden we eruit gezet en heb ik niks meer. ’t Was al moeilijk zat een beetje leuke en betaalbare kamer te vinden.”

“Maar ’t is gratis, je kunt je kamer gewoon aanhouden, maar bij ons je hoofdverblijf maken.”

“Ik ben al vaak zat bij Nick. Alleen af en toe wil ik rustig alleen studeren. Nick kan niet goed zelf alleen wat doen, hij trekt dan de hele tijd mijn aandacht. Dat zal ie ook doen als ik in de kamer boven jullie ga zitten, dat weet ik. Hij is gewoon oneerlijk tegen me geweest en dat vergeef ik ’m niet meer.”

“Ja gôh, ik begrijp je wel. Maar toch.. Mano is er voorlopig niet, en verder ben ik de enige homo in huis, dus als ik me nou netjes gedraag, moet Nick ook wel.”

“En kan je dat?”

“Ja, ik wil het. Dan kan ik ’t ook. Anders mag je me castreren oké?”

“Je bent wel heel zeker van je zaakje,” lachte Paul.

Ik grijnsde mee. “’t Zou mooi zijn als ik iemand had om regelmatig mee te slapen.. Gewoon, een soort LAT-relatie. Niet te intiem, zoals met Mano, maar ook niet te los, zoals met Timo en Michael enzo,” zei ik.

“Tja, die kan ik niet voor je bestellen,” grijnsde Paul.

“Nee, maar echt, kom gewoon vaker bij ons, oké? Laten we toch alsjeblieft vrienden blijven. Ik kan jullie niet ook missen nu ik Mano al moet missen.”

“Je hebt Nick toch,” zei Paul weer cynisch.

“Kom nou Paul, ik heb niks met hem, alleen vriendschap. En die vriendschap is niet compleet zonder jou erbij. Ik weet zeker dat ik met Nick ruzie krijg als ie jou niet meer heeft. Wij zijn twee vuren tegenover elkaar.”

“Ja rammen hè,” lachte Paul.

Nick was inderdaad ook een ram, net als ik. Hij was 18 april jarig.

“Ja, vreselijke wezens,” grinnikte ik.

“Hé, maar je 5 minuten zijn allang om. Ik denk nog wel over onze vriendschap. Maar voorlopig wil ik in elk geval geen contact. Alleen in verband met Mano dan. Je kan me bellen over hem. Ik zal ‘m wel kort uitleggen dat Nick en ik even een time out hebben, over de exacte toedracht zal ik niks zeggen.”

“Dank je Paul.. Ik hoop je gauw weer te zien. En vergeef me alsjeblieft. Ik meen ‘t van die castratie hoor, ik heb ‘t verdiend als ik je weer besodemieter.”

“Is goed Rob, ik hou je eraan.”

“O ja, en sorry nog van die SOA hè, ‘t was echt dubbel pech.. waarschijnlijk een straf voor onze zonden.”

Paul had gelukkig nergens last van zei hij. Hij liet wel voor de zekerheid een test doen.

Iets opgelucht vertrok ik weer naar huis.

Ik sprak er die avond nog even met Nick over op zijn kamer. Hij was echt totaal van de kaart, en kon zichzelf wel voor de kop slaan.

Vincent kwam ook nog even de kamer binnen en vroeg, met enigszins beschaamde blik, of ‘t uit was met Paul.

“Ja, bedankt voor ‘t verraden,” zei Nick cynisch.

“Paul had ‘t al eerder verwacht, dat ik jullie zou betrappen, maar zover ik kan nagaan hebben jullie je toch een tijdje ingehouden,” zei Vincent ongeveer even cynisch terug.

“We zouden niks meer gedaan hebben als ik niet zo kapot was geweest woensdagavond,” zei ik.

“Tja, ik weet niet hoe jullie homo’s elkaar troosten.. blijkbaar met de pik uit de broek.”

Ik gooide een sok die daar naast me lag naar ‘m toe.

“Get, hou die stinksokken bij je.. dat jij geilt op Nick’s zweetsokken betekent niet dat ik ‘t ook doe,” zei Vincent plagerig.

“Waar heb je ‘t nou weer over? Ik heb niks met sokken hoor,” zei ik.

“Die voetbalsok op je kamer gister was zeker van jou dan, ik wist niet dat je zulke sokken had,” grijnsde Vincent.

“Je bent een geboren spion Vince, ga maar gauw bij de commando’s solliciteren,” grijnsde Nick nu toch even.

“Sorry hoor jongens, maar ik vond dat Paul gelijk had. Hoop dat jullie me niet al te erg kwalijk nemen,” zei Vincent nu serieus.

“Nou, om 't goed te maken mag je wel een paar corveediensten van ons overnemen,” zei Nick plagerig. We ‘kibbelden’ nog wat en toen vertrok Vincent met de woorden:

“Nou, ik kan jullie wel weer alleen laten hè.. troost elkaar maar goed.”

“Da’s voorbij.. althans 't seksdeel, blijf maar lekker spioneren, wij blijven clean,” riep ik 'm na, maar hij was al half de deur uit.

Ik zat er wel mee, dat ik nu ook nog es Nick en Paul uit elkaar had gedreven. Ik had zo'n spijt.. was dit 't nou waard geweest? Maar anderzijds, had ik anders gekund? En kon ik überhaupt anders.. nu.. nu Nick misschien wel singel werd? Shit, dat mocht ik niet denken. Ik had Paul net een sterke belofte gedaan. Maar heel stiekem wilde ik Nick toch nog wel een keertje.. Nee, verdorie, hij was m'n typ niet.. Wat was ik toch een rare.. Maar 't was gewoon...ja, 't idee, elke avond alleen te zijn. Hoe hield ik dat vol? Zou ik toch maar es een afkickkliniek opzoeken voor seksverslaafden, als zoiets bestond?

Ik kwam er niet uit. En ik kon er ook niet goed met Nick over praten, al probeerde ik hem wel te overtuigen dat ie van mij niets meer hoefde te vrezen, en dat ie moest proberen Paul zo ver te krijgen dat ie bij ons kwam wonen. Dat zou alles oplossen m.i.

Maar.. een soort oplossing diende zich op andere wijze aan.. een beginnetje in elk geval..

Maar daarover later meer.

Vrijdagavond ging ik nog even oefenen met de band, maar niet meer naar Timo. Nick wist niet wat Paul deed. Hij wilde natuurlijk wel met Paul naar de party zaterdag.

Uiteindelijk bleven we alle twee thuis. Maar elk in onze eigen kamer en ik ging vroeg naar bed.

74. Hete Denen

Za. 4 okt

De volgende dag ging ik naar die voorlichtingsdag van 't leger over Mano's missie in Libanon. Hij was er zelf niet bij. Dit was puur voor ouders/familie e.d. Nina was niet mee, want ze was bang haar ouders er te treffen, en daar had ze geen behoefte aan. Ze had wel met ze overlegd over de post. De administratie e.d., al ging 't meeste via het leger nu allemaal, moest worden bijgehouden. Het liep via hun ouders, maar ze zou af en toe dingen ophalen daar. Haar eigen post liep trouwens via een vriendin van haar. Ik had wel mijn postbusadres aan 't leger doorgegeven, maar blijkbaar bleven toch Mano's ouders eerste aanspreekpunt. Ik snapte 't niet helemaal hoe 't zat. Volgens Nina wisten haar ouders nog steeds niet dat Mano met mij samenwoonde, dat wilde Mano geheim blijven houden.

Ik was ook wel bang Mano's ouders tegen te komen. Maar ik zou ze niet uit de weg gaan had ik me voorgenomen. Ik kon juist dan es overleggen hoe dat met belangrijke berichten uit Libanon zat. Zij hadden natuurlijk telefoon, dat scheelde.

Maar ik zag ze niet. 't Was overigens ook heel druk. Het was toch een vrij grote groep die erheen ging.. en de voorlichting was geloof ik voor meerdere groepen tegelijk.

Ik werd er niet veel wijzer van. 't Meeste wist ik al. Ik vroeg nog wel wat er gebeurde als Mano zich zou bedenken op 't laatste moment. Dan volgden zware straffen was 't antwoord. Boete, krijgsraad, gevangenschap.. precies wat Mano al gezegd had. Ik vond 't belachelijk. Hij kon toch een goede reden hebben? Ziek worden bijvoorbeeld.. Dat was wat anders zeiden ze, maar dan moest ie ook echt zo ziek zijn dat vertrek niet mogelijk was, en dan zou hij toch de volgende lichting mee moeten.

Voorlopig was er nog geen einde in zicht van de bemoeienis van de VN en de Nederlandse troepen in Libanon.

't Was dat er die avond een party was, dat ik niet helemaal instortte.

Echt zin erin had ik ook niet. Ik was dus al helemaal niet in de stemming voor een optreden.

Maar zodra ik er was (alleen, ik wilde niet samen met Nick gaan, voor Paul daar wat achter zocht.. wat zij uiteindelijk deden wist ik niet) herinnerde Jesse me er aan.

“O, nee he.. ik heb niet geoefend.. en ik kan 't echt niet nu,” zei ik. Jesse begreep 't na 't hele verhaal over Mano en de ruzie met Paul en Nick wel en we stelden 't uit.

't Bleek dat Timo met Nick samen was gekomen, en Paul kwam met Gerben.

Ik werd door Jesse voorgesteld aan de meest goddelijke jongens die ik ooit gezien had: Kalle en Raz. Vooral Raz bleek nog 10 keer knapper te zijn dan op de foto. .Ik was op slag totaal verliefd. Wat een stuk.. wat een ogen, wat een uitstraling.. zo mooi, sexy.. ik werd helemaal dol van hem. Hij was zelfs nog knapper dan Jesse en Michael... Hij had een beetje wat van Jean, de Belg, maar dan nog veel aparter.. Hij had een zelfbewuste, ietwat arrogante, maar toch ingetogen houding, dat me enorm aantrok. En als ie lachte had ie kuiltjes in de wangen..dan was ie echt helemaal te wow!

Maar ja, hij zag mij amper staan natuurlijk. En dan nog mijn hikkelig Engels, ik sloeg al meteen geen beste beurt had ik 't idee, dus ik zette maar gauw uit m'n hoofd dat ik hem in die 2 of 3 weken dat hij hier zou blijven kon krijgen.

Maar die 2 of 3 weken konden we es at langer worden. In de loop van de avond kwam Jesse naar me toe met Raz.. en hij vroeg mij of ik nog steeds een kamer over had in ons kraakpand.

“Yes, why?” vroeg ik. Er begon een vaag vuurtje van hoop in me op te laaien.

“Well.. maybe...but it's absolute not sure yet, Raz needs a room, when he will be admitted to the balleysociety.”

“Really?!” zei ik iets te enthousiast en ik temperde gauw. “Yes, you can come look at the room if you like,” zei ik zo kalm mogelijk tegen Raz.

“Okay, thanks. But First I have to do the audience, coming wednesday, than I woud be very grateful if you have a place for me.”

Hij vroeg een beetje naar de kosten enzo, en Jesse legde uit dat Raz iets betaalbaars zocht, in Middenstad zelf. Bij hen was nog wel een kamer vrij, maar Raz had geen auto, en moest vaak laat repeteren op de studio in Middenstad. Dan was 't makkelijk als hij dichtbij woonde.

Ik vond het allemaal prima en beaamde het heftig. Ik vertelde zo enthousiast mogelijk over ons gezellige, mooie, ruime, kraakpand, met aardige bewoners en perfect gelegen in de sjiekste buurt van Middenstad.

Helaas was 't gesprek maar kot, en was Raz de rest van de avond omringd door anderen.

Die avond gaf Julien weer een stripdansvoorstelling. Jesse trad niet op zonder mij. Hij zei mij dat we morgen nog wel even konden oefenen als ik zin had. Dat vond ik wel prima. Ik had m'n tent bij me, want wilde natuurlijk graag blijven slapen nu ik thuis alleen was.

Ik vroeg Jesse ook meteen of ik Victor en Jos een keer mocht uitnodigen. Dat was prima.

De knappe Belgen had ik in augustus een keer gebeld. Toen konden ze nog niet komen naar de party. Daarna had ik ze nog één of twee keer proberen te bellen, maar ze waren er toen niet, en daarna was ik het door alle gedoe met Mano helemaal vergeten. Stom. Gauw maar es doen.

Ik probeerde die avond nog met Paul te praten, maar behalve even over Mano, die hem inderdaad had gebeld gelukkig nu, en een adres en telefoonnummer doorgegeven waar hij volgende week zat, wou hij niet praten.

Ik baalde wel dat juist nu onze vriendschap kapot was. Anders waren ze misschien vandaag wel mee gekomen naar die voorlichting. En hoe moest het na volgende week als Mano hier nog voor z'n laatste week verlof was? Moest ik hem alles vertellen? Alsof Mano daar op zat te wachten... dit soort problemen. Ik wou hem met een gerust hart naar Libanon laten gaan. Anders ging ie daar helemaal blowen en andere stomme dingen doen vreesde ik.

Ik vermaakte me die avond verder echter wel. Ik zwom, danste, blowde, dronk, en flirtte wat met deze en gene. Michael had echter meer belangstelling voor Kalle tot m'n ergernis. Gelukkig kon ik nog met Julien praten over Mano. En ook Wouter en Sean waren bezorgd om me.

Timo had 't te druk met Nick. Nu ja, aan Timo had ik toch geen behoefte.

Pas laat in de avond kwam Michael naar me toe.

“Waar ga je slapen Rob?” vroeg hij.

“Ik had gehoopt bij jou.”

“Vind je 't heel erg als ik met Kalle ga slapen?” vroeg Michael op lieve toon, maar daar werd ik alleen maar geïrriteerder door.

“Oké. Ik heb m’n tent in de auto liggen, dus die ga ik nu maar opzetten voor ik te bezopen ben dat voor elkaar te krijgen. En ik slaap toch al 3 weken alleen, dus nog een nacht kan ook wel.”

“‘t Spijt me Rob.. heb je niemand anders?”

“‘t Geeft niet.. ik heb toch een SOA waarschijnlijk, dus kan niemand neuken nou.”

“Daar zijn condooms voor.”

“Ach, ik neem liever geen risico. Laat maar. Ik mis Mano toch te veel om waar dan ook van te kunnen genieten.”

Michael keek me meer spottend dan medelijdend aan. Geloofde hij me weer niet?

“Je leek je wel te vermaken vanavond,” zei hij.

“Ja, met drank.. Ik denk dat ik jullie voorraad aardig uitgedund heb vanavond.”

“Maak je hersens niet te jong kapot Rob. Maar ik vraag Julien wel of ie je een beetje wel troosten vannacht goed? Jesse wil bij Raz zijn neem ik aan. De jongens zijn vanmiddag aangekomen, dus ze willen natuurlijk samen zijn..”

“Ja ik snap ‘t.. Maar laat Julien zelf maar uitmaken of ie me wil troosten.. Ik hoef geen seks uit medelijden,” zei ik nogal snibbig.

“Je moet gewoon lekker van bil gaan Rob, geeft wat afleiding.. genoeg jongens willen je wel een lekkere beurt geven,” zei Michael.

Kalle kwam erbij staan. Dat was ook echt een lekker ding hoor, jemig.. waren alle Denen zo knap? Was me nooit eerder opgevallen.

“Do you mind if I steal Michael from you tonight?” vroeg hij me met een aller charmantste glimlach.

“No, you’ve missed Michael longer than me, so I understand it.. I sleep in my tent, no problem.”

“We can help you set it up,” bood Kalle aan.

“Okay, very nice.”

“You can help him.. I must make some snacks yet..” zei Michael, en vervolgens vroeg hij nog wat bezorgd aan mij: “Maar Rob, moet ik echt Julien niet vragen of hij bij je kan slapen?”

“No thanks,” zei k, en ik liep al naar de voordeur, om de tent uit m’n auto te halen.

Toen ik terug binnen kwam stond Kalle me op te wachten, en we liepen samen naar de tuin om de tent daar ergens niet ver van een paar andere tenten op te zetten.

Kalle deed wel wat flirterig onder ‘t opzetten en dat liet ik me natuurlijk wel gevallen. Hij had een heel sexy lach, en hij keek me de hele tijd aan als we samen bezig waren. En verder maakte hij allerlei toespelingen. Hij zei bv. toen ik ‘m vroeg de tentstok vast te houden “I like to hold sticks in my hand”.

Tijdens ‘t haringen in de grond zetten moest ik om mijn kant van de tent beter rechtop te krijgen meer naar achter lopen, maar Kalle zette de haring aan zijn kant van de tent net iets te ver zijn kant op. Dus ik gaf tegengas aan mijn kant.

“Pull harder, pull harder,” plaagde hij me toen. Toen ik eindelijk de juiste plek voor de haring had zat

ik net op een hard stuk grond, en kreeg ik er de haring niet direct in. Kalle kwam naast me staan en zei nu: "Push harder.. push push.."

Ik keek lachend om.

"Come, let me help you," zei hij en hij kwam vlak naast me hurken en duwde me iets opzij om zijn handen op de haring te zetten.

"It's too hard.. I can't get it in.." zei hij kreunend en steunend op de haring duwend.

"Come baby's, let Daddy do it," hoorden we ineens achter ons. 't Was Michael, die ongemerkt aan was komen lopen, kennelijk om te kijken hoe ver we waren. Hij trok Kalle weg, die giechelend protesteerde. Toen de haring erin zat gingen de jongens weer. Ik redde me verder zelf wel (m'n beddengoed klaarleggen e.d.).

Ik nam het geflirt van Kalle niet al te serieus. 't Was namelijk wel een echte flirt. Ik had 'm ook met Julien zien dollen, en nog wat andere jongens. Raz leek me serieuzer, die was wat rustiger. Hij was veel bij Jesse, en verder ging ie niet op flirterijen van anderen in, zover ik kon zien.

Ik hield 'm wel de hele avond in de gaten, zo onopvallend mogelijk. Hij was adembenemend. Ook zoals hij danste.. echt wel te zien dat 't een professioneel danser was.

Ik danste maar niet al te dicht bij hem in de buurt, dan kreeg ik zeker een stijve. Ik danste o.a. met Julien, en daar werd ik evengoed wel geil van. Bovendien zag ik Raz ook een paar keer onze kant op kijken.. Keek ie naar mij? Dat idee wond me helemaal op... Ik probeerde z'n blik te vangen, maar hij keek weg.. Nu ja, beter ook.. ik durfde hem toch niet echt aan te kijken.. Ik zag ook al genoeg blikken op hem gericht. Hij werd door iedereen met de ogen uitgekleed.

Als ik niemand zou krijgen vannacht fantaseerde ik wel over hem.. dit was al formidabel en maakte m'n verdriet om Mano en de problemen met Paul en Nick een heel eind goed.

Julien was helaas al weer snel verdwenen tussen andere dansers. Maar ineens kwam Erik tegenover me dansen. Zou hij niemand hebben vanavond? Gerben, waar hij nogal es mee was, ging al de hele avond met Paul. Ik wist niet precies hoe de relatie tussen Erik en Gerben was, maar 't was niks vast in elk geval. Erik was ook meer zo'n allemansvriendje geloof ik, deed niet aan vaste partners.

Hij stond verlekkerd naar mij te kijken, hoe ik me bewoog, eerst nog zo'n beetje tussen Julien en Lee, nu tussen Lee en nog wat andere jongens die toevallig in de buurt dansten. Erik mengde zich ertussen, mijn bewegingen intussen nog steeds geil observerend. Ik vond hem niet direct knap, maar hij had wel mooie grote donkere ogen. Hij was wat tenger en iets kleiner dan ik, maar wel mannelijk. Hoe hij naar me keek dat hitste me wel op, en ik lachte een paar keer geil terug. 't Was een sjiek type, qua kleding. Hij had een rechte flanellen broek aan, een strak gestreken overhemd, die nu wel bijna tot z'n navel was losgeknoopt vanwege de hitte. Er gluurde een gladde, egale, huid achter. Hoewel z'n broek wijd was leek ik er toch even wat in te zien opbollen. Ik had zelf ook flink last van opspelend vlees in m'n broek, maar probeerde er niet op te letten. Dat werd wel steeds lastiger.

We dansten wat naar elkaar toe tot z'n ogen wel heel dichtbij m'n blik op slurpten, dan swingde ik gauw weer wat naar achter.

Toen we de zoveelste keer weer dicht op elkaar dansten, mede door ruimtegebrek, vroeg Erik ineens in m'n oor: "Zullen we even gaan zwemmen om af te koelen?"

"Ja lekker," riep ik terug.

Dus we liepen naar 't zwembad. Halverwege week ik af naar m'n tent om m'n zwembroek te pakken. Ik schaamde me wat voor m'n stijve, en wilde nog een beetje afstand bewaren tot Erik. Ik vond hem toch ietwat klef overkomen.

"Waar ga je heen?" vroeg Erik toen ik dus 'de verkeerde kant' opliep.

"Even zwembroek en handdoek pakken."

"Je gaat toch niet in een zwembroek zwemmen," zei hij. Hij liep met me mee naar de tent.

"Liever wel."

"Waarom?"

"Persoonlijke redenen."

"Je zwemt anders ook naakt."

"Maar nu niet."

"Ben je bang dat ik aan je zal zitten?"

"Nee.. dat niet.. uh.. maar, laat me nou maar." Ik wist niet hoe ik de waarheid moest opbiechten zonder ofwel hem te beledigen ofwel hem juist weer te veel verwachtingen te geven.

Ik ging m'n tent in en pakte m'n zwembroek en handdoek. Ik kleeedde me buiten om, terwijl Erik op een afstandje toekeek.

"Zonde om dat lekkere kontje te verbergen," zei hij, toen ik met m'n kont naar 'm toe m'n broek en slip uittrok.

"Er moet nog wàt aan de verbeelding overblijven," grinnikte ik. Ik trok maar snel m'n zwembroek aan.

"'t Echt is nog mooier dan de verbeelding," grijnsde Erik terug.

"O, sinds wanneer val je op mijn kont?"

Ik had m'n zwembroek aan en liep met 'm naar 't zwembad.

"Allang.. maar jij ziet mij nooit. Logisch, zo'n klein ventje als ik."

"Nee... wat is dit toch naast me? Ik voel wel iets, maar wat 't is..?" Ik duwde hem plagerig bijna 't zwembad in, waar we inmiddels gearriveerd waren.

"Hé, ik hou m'n kleren graag droog ja!" riep ie kwasi-boos uit. Hij deed ze maar snel uit, en legde ze netjes op een stoel die er stond. Volgens mij zag ik een flinke slurf bungelen toen ie z'n slip uit deed..

Ik keek er echter niet verder naar, en sprong alvast 't water in.

Hij sprong me al snel achterna, half bovenop me.

“Sorry, ik zag je niet, kleintje,” plaagde hij me nu terug.

“Denk je dat je mij klein krijgt.. mooi niet!” Ik duwde hem koppie onder en we stoeiden wat. Ik kreeg al snel in de gaten dat ie een flinke stijve had, en dan ook echt een flinke.. Z’n lul was echt behoorlijk lang, zeker voor z’n klein manneke. Hij kreeg me even later tegen de kant gedrukt.

“Zie je me nou wel.. mm?” zei hij kwasi-dreigend.

“Zover ik überhaupt nog kan zien.. ben nogal beneveld. Heb te veel op.”

“Heeft ’t water je hoofd niet wat helderder gemaakt?”

“Ja, ik hoop ’t want ik geloof dat ik rare dingen begon te zien.”

“Zoals?”

“Laat maar.. zullen we eruit gaan?” vroeg ik, want ik kreeg toch wat de kriebels van ’m. Hij was wel heel erg hitsig, en ik was nog niet zo ver had ik ’t idee. Ik wou hem in elk geval niet teveel uitdagen, dus ik liet nog maar niet merken dat ik z’n lange lul wel had opgemerkt.

“Ik heb gehoord dat je nog een plek over hebt in de tent vannacht.”

“O ja? wie heeft dat gezegd?”

“Anonieme bron.. Maar.. voor een klein ventje als mij heb je misschien wel plaats?”

“Zo klein ben je anders niet,” kon ik nu toch niet meer nalaten te zeggen met een veel betekenende blik naar onder.

“O.. nee...niet overal nee,” grijnsde Erik. “Maar die past wel tussen jouw benen toch?”

Ik trok me achteruit op op de kant en probeerde woorden te vinden om van m’n geslachtsziekte te vertellen.

“Daar wel.. maar verder zou ik hem maar nergens insteken,” zei ik, terwijl hij voor me kwam staan en m’n knieën vastpakte.

“Waarom niet? Past ie niet in je gaatje..? ’t kan ook wel tussen je naadje.. als je..”

“Ik heb waarschijnlijk chlamydia,” onderbrak ik hem.

“Serieus? Of zeg je dat om me af te schrikken?” vroeg Erik nog altijd grijnzend. Hij was met z’n handen van m’n knieën langzaam over m’n dijbenen naar boven gegleden en zat al bijna bij m’n zwembroekpijpjes (ik had een wijde aan, flauw hè).

“Nee, serieus.. het spijt me.”

“O fuck.. en je ziet er juist zo lekker uit vanavond,” zei Erik, wat over m’n benen strelend. Hij stond al tussen m’n benen inmiddels.

“’t Is niet anders.”

“Nou, ik ben echt niet bang voor wat bacillen hoor.. ik kan jou toch neuken, met condoom uiteraard.” Ik keek ’m wat vertwijfeld aan. Ik had al een flinke paal, en had behoorlijk zin om te neuken. Met Erik of wie dan ook. Ik zou straks weer wekenlang droogstaan... Ik moest deze kans grijpen.

“’t Is jouw risico,” zei ik.

“Ik neem volledig m’n eigen verantwoording,” zei Erik. Z’n handen schoven nu m’n zwembroekspijpen in.

M’n pik was zo hard dat een flinke punt uit m’n zwembroek opstak. Dat viel Erik natuurlijk ook op.

“Laat ’t beestje nou maar los.. ik bevrijd ’m wel..” zei hij, en hij begon al m’n zwembroek naar beneden te trekken.

Maar ik zat nog stevig op m’n kont zodat ’t ’m niet lukte hem ver naar beneden te krijgen, en ik duwde hem plagerig weg.

“Kom, laat me er es bij,” zeurde Erik weer.

“Oké.. pak dan..” zei ik, en net toen ie weer een greep deed stond ik snel op en liep weg.. Ik lachte achterom naar ’m, terwijl ik m’n handdoek pakte en me wat afdroogde. Ik deed m’n zwembroek uit en droogde m’n kont uitdagend.

Erik trok zich ook op de kant en kwam me snel achterna. Ik rende weg, de handdoek om m’n middel. Erik pakte z’n handdoek en holde achter me aan.

Ik had m’n tent al vlug bereikt en kroop erin. Erik volgde 2 seconden later, hijgend en nog druipnat.

“Hé, je maakt m’n bed nat!” riep ik. Ik kroop achterwaarts op m’n matras om plaats te maken.

“Sorry..” Erik droogde zich haastig af, en kroop toen over me heen, me achterover op m’n rug duwend. Hij had nog steeds een keiharde pik, en ’t was echt een joekel, zag ik nu van dichtbij.

“Sorry, ’t is wat krap hier, ik heb maar één matrasje,” verontschuldigde ik me.

“Passen we wel samen op,” zei Erik, terwijl hij bovenop me kwam liggen, en me zeer geil aankeek, z’n stijve tegen me aandrukkend.

“Ja, in de hoogte wel,” grinnikte ik.

“Is wel nodig.. die van jou en mij samen, torenhoog!”

Hij begon me wat te tongen, en dat was weer zalig.. dat had ik al zo erg gemist, een simpele tong in m’n mond.

“Doe je wel voorzichtig,” onderbrak ik op gegeven moment, toen z’n eikel volgens mij zo’n beetje tegen mijne aankwam.

“Ja, rustig maar..”

Hij kwam iets overeind, en bewonderde m’n lul.

“Ik dacht wel dat jij een opgewonden standje was,” grijnsde hij, terwijl hij wat met z’n hand door m’n schaamhaar woelde. “Maar je bent nòg lekkerder dan ik dacht!”

Hij kwam weer op me liggen, z’n pik lag nu wat opzij over m’n lies. Ik voelde ’t natte voorvocht er flink op lekken.

Hij duwde een been van me omhoog, en begon me te vingeren.

“Heb je glijmiddel?” vroeg ie hijgend. Ik zocht in m’n toilettas, die ik al klaar had gelegd, en viste de tube eruit, en een condoom.

Hij deed de condoom om z’n pik, het paste net.

“’t Scheelde niet veel, of ik had de zwembadregel overtreden net,” grinnikte Erik. Hij begon me met ’t glijmiddel te vingeren en keek me intussen weer vurig aan. Heet baasje, dat was duidelijk.

“Ik had niet gedacht dat er achter zo’n kleine mannetje zo’n groot talent schuilt,” grijnsde ik, hijgend onder z’n vingers die m’n prostaat lekker masseerden.

“Ik ben nog niet klaar,” zei Erik met glinsterende oogjes van lust en opwinding.

“Verras me maar dan.”

“Draai je maar om.”

Ik ging op m’n buik liggen en Erik kwam achterop me.. Hij trok m’n billen uiteen en ik voelde z’n paal al snel diep naar binnen boren. Hij kwam languit op me liggen, waarbij z’n pik dieper naar binnen gleed. Hij bereikte een punt dat ’t wat pijn deed en ik kermde wat. Hij kwam iets overeind, terwijl hij z’n arm onder m’n buik doorschoof om m’n kont iets op te lichten. Hij was lekker licht, en kon zo makkelijk met z’n volle gewicht op me liggen. Hij wipte voorzichtig op en neer, en kwam zo langzaam bij beetje toch behoorlijk diep.

De hand van z’n arm onder m’n buik kwam precies uit bij m’n eikel, en die greep ie dan ook vast. Z’n handpalm om m’n eikel prikkelde zo dat ik het niet lang meer hield en al gauw spoot ik m’n kwakkie in z’n hand.

Hij raakte daar zo bezeten door dat hij flink begon te stoten en met veel gehijg en gekreun kwam hij paar tellen later ook klaar.

Nadat ie uitgetrild was kwam ie overeind. Ik reikte hem de doos tissues aan.. dat had ik ook al netjes klaargezet, en ik zei dat ie z’n hand goed moest schoonvegen.

“Ik heb vaker met ’t bijltje gehakt hoor,” grinnikte Erik, maar hij deed ’t braaf.

“Door schade en schande wijs geworden zeker,” grijnsde ik terug, terwijl ik op m’n zij draaide en toekeek hoe hij z’n condoom afdeed.

“O god, ik heb van alles overleefd.”

“Dan overleef je mij ook wel.”

“Dat viel niet mee.. ik had echt moeite om m’n orgasme in te houden.”

“’t Is je toch aardig gelukt.”

“Ja, zeker te bedenken dat ik op de dansvloer al bijna klaarkwam.”

Ik lachte. “Waar slaap je vannacht?”

“Mag ik bij jou slapen? Dan haal ik effe mijn matrasje uit onze tent.. Gerben slaapt toch bij Paul volgens mij vannacht.”

“Da’s goed. Maarre, pas wel op als je nog andere jongens gaat neuken.. dan handje goed wassen.”

“Ik blijf liever bij jou.. hier in de tent.. de rest van de avond.”

“Van mij mag je.. die beurt van net roept om herhaling.”

Erik ging z’n spullen halen. Daarna gingen we even tanden poetsen bij de buitenkraan. Tegen het tuinhuisje aan was een wastafel met kraan.

Vanuit het tuinhuisje waren wilde geluiden te horen. Er konden 4 tot 6 man in slapen, en dat gebeurde meestal ook op de party’s. Ik wilde niet weten wat ze er allemaal uitspookten. Ik moest ineens weer aan Mano denken en voelde meteen een domper van verdriet over me heen vallen.

Hij had hier moeten zijn, verdorie. Ik had lekker met hem moeten slapen vannacht. De gedachte aan hem was ondraaglijk en ik schudde hem gauw af.

Erik leek te voelen dat ik piekerde. Hij streek in elk geval liefdevol over m’n kont en zei in m’n oor: “Je hebt echt een heerlijk kontje.. en je was fantastisch net.”

“Jij ook...” Ik was klaar met poetsen. “Ik ga effe pissen, zie je zo wel in de tent.”

“Oké.”

Op de pisplek stonden Fokke en Raz ook net te pissen. Moest ik daar wat achter zoeken, die twee samen? Geen idee, maar ik raakte natuurlijk totaal opgewonden van Raz, al durfde ik amper naar hem te kijken.

Hij keek gelijk terug toen ik zijn kant op keek, en dat maakte me nogal verlegen.

“Ga je al slapen Rob?” vroeg Fokke.

“Was ik wel van plan.. zolang Erik me niet wakker houdt,” grijnsde ik.

“Met die naast je slaap je niet,” grinnikte Fokke, alsof hij precies wist wat Erik in bed uitvoerde.

“Maar je hebt dus een slaapmaatje?” vervolgde hij.

“Ja.”

“Gelukkig, want Michael zat er wel mee hoor, je alleen te laten.”

“O ja? Heeft ie ’t daar met jou over gehad?”

“Ja, heel effe maar..”

“Heeft hij Erik geregeld soms? Of jij?”

“Nee.. nee, Erik aast al maanden op je.. Hij zag zeker dat je wanhopig was en nam daarom z’n kans.”

“Ja, wanhopig ben ik zeker,” zei ik met een zucht.

“Ja, klote van Mano joh..” Fokke vertelde aan Raz kort in ’t Engels over Mano en z’n afzwaai naar Libanon binnenkort.

“O boy, how terrible.. I’m so sorry for you,” zei Raz meelevend. Daardoor smolt ik helemaal.. Zoals ie me aankeek! Ik vergat bijna m’n lul vast te houden bij ’t pissen. Hij en Fokke waren klaar, en ze liepen al langs me heen.

“It’s pretty sad, yes,” zei ik nog. “but I can’t do anything at it.”

“Much strength..” zei Raz terwijl hij nog even naar me omkeek, en toen liepen ze door.

“Thank you, good night,” riep ik hem na, met m’n zwoelst mogelijke stem. Ik was helemaal betoverd door ‘m en voelde me totaal opgewonden.

Ik was uitgepist en liep, nog in trance van de lekkere Raz, terug naar de tent.

Erik lag er al op z’n matrasje. Naakt. Ik had alleen m’n slip aangetrokken. Die begon Erik meteen uit te trekken toen ik nog maar net op handen en knieën de tent in gekropen was. Ik giechelde onder z’n aanraking.

“Ga maar met de billetjes bloot,” grinnikte Erik.

Ik was alweer halfstijf, mede door de gedachte aan de mooie ogen van Raz..

“Je bent een heet jongetje hè,” zei Erik.

“Meestal wel..” giechelde ik, terwijl hij me zachtjes met z’n vingertoppen over dijen en buik streek.

“Goh, eindelijk een soortgenoot gevonden..”

“Hoezo?” vroeg ik.

“Nou.. kijk dan.. “ Erik duwde me wat overeind en showde z’n pik, die inderdaad al weer op volle lengte was.

“Tjemig, wat heb jij geslikt vanavond?” vroeg ik lachend.

“Een paar biertjes, meer niet..en jouw lekkere tongetje,” zei Erik. Hij klakte wat met z’n tong en keek me hitsig aan.

Hij trok me over zich heen, terwijl ie op z’n rug ging liggen en begon me te zoenen. Even later kroop ie onder me door om gulzig aan m’n tepels en buik te likken en zuigen. Toen m’n harde tegen z’n kin aanwipte zei hij:

“Kom, doe een condoom om, ik wil je pijpen.”

“Is dat nou wel verstandig..? als ie knapt dan..”

“Don’t worry, die van mij zijn waterdicht en oersterk,” zei Erik, terwijl hij een kapotje pakte die hij kennelijk had meegenomen.

Ik bedacht dat het sowieso wel handig was als ik er één om deed, wat we ook deden.. Dan kon er in elk geval geen besmet sperma tegen Eriks ‘uitgangen’ komen.

Ik deed ‘m dus om.

“Handig dat je dezelfde maat als ik heb,” grinnikte Erik.

Hij nam m’n lul in z’n mond zodra de condoom zat en begon lustig te zuigen. Intussen vingerde hij me ook nog, en ik begon al snel flink te hijgen.

“Pas op hoor Erik.. ik kom zo te snel klaar..”

“Ik ook Rob.. Ik kom alleen al klaar als ik naar je kijk en je eikel lik..”

Hij was echter al snel zo opgewonden dat ie me weer wou neuken. Ik had echt nog nooit iemand meegemaakt die zo snel achter elkaar kon. Ik wist niet eens zeker of ik het wel al aankon.. m'n kont was nog niet hersteld van de vorige beurt vreesde ik.

"Ik wil ook wel gewoon lekker je billen likken," zei Erik, die kennelijk m'n aarzeling opmerkte.

Hij hapte naast m'n scrotum in m'n dij en likte over m'n lies. Daarna schoof ie onder m'n kruis door met z'n hoofd, draaide zich om en kroop achter m'n kont. Die begon hij stevig te likken.

"Kijk wel uit.. niet rimmen he.." zei ik.

"O.. dat kan geen kwaad hoor, bij chlamydia is alleen sperma de boosdoener."

"Doe toch maar niet."

Erik begon me toen maar te vingeren.. en al snel wou hij me neuken.. hij kon zich niet meer beheersen. Hij wist me zo op te hitsen met uitspraken als "ik moet je kontgat vullen.., hij vraagt erom.. Je krijgt de lekkerste beurt van je leven.. laat me met m'n toverstaf je wensen vervullen.. ik geef je't uiterste genot, " , dat ik ook alleen nog maar wou dat ie me pakte. Dus hij deed een kapotje om, flink glijmiddel erbij en hup, hij zat er al weer in.

Het deed wel wat zeer, maar Erik deed 't wat voorzichtiger aan nu dan net. Hij zat wijdbeens over m'n kont heen. Hierdoor had ik m'n benen en billen dus vrij dicht bij mekaar.. Dat was best te doen omdat z'n pik niet heel dik was, maar vooral lang. Hij kwam in deze houding ook niet al te diep, dus dat ging prima.

Hij drukte met z'n dijen m'n billen nog wat dichtert tegen elkaar zodat z'n pik strak door m'n hol schoof. Het was kennelijk voor hem extra prikkelend zo, want hij begon steeds harder te hijgen en kreunen. Hij wreef over m'n schouders, rug en zijen. Het voelde goed.. een man op me.. In me.. Ik had dit zo gemist.. Hij was erg hitsig en dat stak mij ook weer aan.. Maar toch was hij me nog voor..Ik denk dat we nog geen 10 minuten bezig waren toen hij hard begon te kreunen en zich met wat stevige stoten klaarpompte.

"Sorry," hijgde hij... en toen ie wat was bijgekomen zei hij: "Kom overeind, dan maak ik jou klaar."

Ik ging op m'n knieën zitten, en hij pakte me van achter om 'n middel beet, terwijl hij me met de andere hand begon af te trekken. Ik zag ineens weer 't beeld voor me van de pissende Raz, en dat wond me zo enorm op dat ik acuut begon te spuiten.. m'n halve kapotje vol. Maar goed dat ik die nog om had anders zaten Eriks lakens onder! Erik hijgde in m'n nek alsof ie weer klaarkwam.

Hij pakte een tissue en deed ermee m'n kapotje af.

"Laat mij nou doen," protesteerde ik... Maar hij had 'm al af.. Hij hield 't rubbertje omhoog en keek hoeveel erin zat.

"Jij kunt miljarden baby's krijgen," grinnikte hij.

"Jij anders ook.. laat jouw zakje is zien.."

Erik deed zijne af en die zat ook flink vol.

“Daarom heeft God me homo gemaakt, voor de wereld overbevolkt raakt met kleine Erikjes,” grinnikte Erik.

“En als die ook allemaal zo vruchtbaar worden, dan zou ‘t een ware Erik-plaag worden,” lachte ik terug.

“God nee.. vreselijk.. maar een Robbertplaag mag er van mij komen,” grijnsde Erik.

“Nou. Pas nou maar op met dat kapotje in je hand.. Ga je zelf niet rukken met die hand zo.”

“Niet zo panisch Rob.. Mm.. maar je hebt wel genoten hè?”

“Nou, zeker.. je bent een hete jongen.. echt duivels lekker.”

“Ja.. ‘s-nachts een beest, overdag een braaf kantoorpikkie.”

“Alleen ‘s-nachts? Ik heb ‘t idee dat jij 24 uur per dag door kan gaan,” grijnsde ik.

“Kan ik ook.. ‘t is maar goed dat m’n secretaresses vrouwen zijn, anders waren ze niet veilig voor me geweest.” Op z’n werk trok ie zich soms af in de pauze, vertelde hij. Hij had vrijwel voortdurend een stijve. Tjonge, hij was nog 10 keer erger dan ik!

Maar ondanks onze uitermate hoge potentie waren we toch te moe voor een derde keer, en we vielen lekker tegen elkaar aan in slaap.

Zo. 5 okt.

Onze pikken groeiden echter in onze slaap, en we kregen allebei een natte droom... Ik had een heerlijke droom over Raz, en Mano, een beetje door elkaar.

Ik was extra verdrietig toen ik wakker werd en besepte dat ‘t maar een droom was.

Erik werd ook wakker.

“O shit, ik heb je in m’n droom genaaid,” grinnikte hij, onder de lakens glurend.

“Ik heb ‘t gemerkt,” grinnikte ik.

Erik trok de lakens nu weg, en we betastten de vochtige plekken.. Het was echt van ons allebei.

“Heb je dit vaak?” vroeg ik ‘m.

“Alleen als ik met een lekker ding als jij slaap.”

We vielen weer in slaap daar ‘t nog vroeg in de ochtend was.

Toen we een paar uur later weer wakker werden waren we allebei weer keihard, dus maakten we nog een nummertje. Het was fijn es iemand te hebben die ook de hele tijd een stijve had en (te) snel klaarkwam, al was hij nog erger dan ik. Hij zei dat geen enkele jongen ‘t lang met hem uithield, omdat ie altijd zin had.. daar werden ze doodmoe van. Dus hij had niet genoeg aan één vriend.. Hij kon wel 5, 6, 7 keer per dag, dag in dag uit, daar kon geen enkele jongen in voorzien. Vandaar dat ie nooit

vaste relaties had. Met Gerben neukte hij af en toe, maar die ontvluchtte hem zoveel mogelijk. Ik kon me er wat bij voorstellen.

“Je bent echt een wellusteling.. ik kijk met heel andere ogen naar je nu,” grinnikte ik.

“Niet te grot ogen hè... anders overeet je je aan me,” grinnikte Erik terug.

“Aan die worst van jou wel ja.”

Erik nodigde me prompt uit es bij ‘m te komen eten. Ik beloofde niks, want hij woonde (en werkte) vrij ver weg. Hij wilde ook wel bij mij komen, maar ik vertelde van de bedafspraak met Mano. Dan nam ie wel een matrasje mee, zei hij.

Tja, eigenlijk was de afspraak best zot... Maar ja.. ‘t was gewoon ons bed.. dat was privé, van niemand anders.

Maar goed, ik zou wel zien.. Ik was toch niet van plan vaak met Erik te gaan, hij was bij lange na niet zo lekker als Michael.. dat was een feit.

Toen we de woning inkwamen om te ontbijten liep ik Jesse tegen ‘t lijf. Hij vroeg of we straks gingen oefenen.

“If you have time.. you must care for your guests,” zei ik met een blik op Raz die naast ‘m stond.

“I think Raz likes to watch us bunglers,” grijnsde Jesse. Raz lachte. Ik begreep dat bungler iets vn stun tel, stumperd moest zijn.

“You dance too?” vroeg hij mij. O.. die ogen.. Het leek of een kanonskogel me recht in m’n maag trof.

Ik zag Jesse me vermaakt aankijken. Had ie ‘t door?”

“Yes, a little,” zei ik bescheiden.

“What kind of dance you do?”

“Uh.. jazzballey, but I want to learn Latin and modern too, from Jesse.. And you? Classic balley isn’t it?”

“Yes, I’m a classic balleydancer.. allthough I do modern dance too sometime, and some other styles.”

“I hope you get through the audition,” zei ik uit de grond van m'n hart.

“I’ll see. In Denmark I didn’t have much luck... so that’s why I’m looking for it here now.”

“Yes, you will succeed. I pray for you,” zei ik met een zo verleidelijk mogelijke smile.

Hij grijnsde terug. Hij had ongeveer net zo’n spottend lachje over zich als Jesse vaak had.. waar ik zo van smolt..

“Okay, eat some breakfast, than we start at 2 o-clock okay?” stelde Jesse voor.

Dat vond ik prima.

Ik at wat met Erik, die daarna huiswaarts ging. 't Liep al tegen tweeën, dus ik haalde m'n joggingbroek uit de auto, die ik daar toevallig had liggen.. Of niet toevallig.. ik had stiekem ergens in m'n achterhoofd gehad dat ik misschien met Branco zou gaan joggen..Ik kleepte me vlug om en ging naar de grote woonkamer. Jesse kwam al snel, met Raz.. joepie! Al vond ik het ook wel eng dat hij toekeek.. De grootste kunst was m'n pik slap houden, al was de joggingbroek wel wijd.

"Did you practice Rob?" vroeg Jesse.

"A little, last week not so much, I was with my head with Mano."

"I understand."

Jesse begon me weer de buig, strek- en rekoefeningen van vorige week te laten doen. Het was nog steeds pijnlijk.. Maar ook weer opwindend, vooral nu ik de ogen van Raz op me gericht voelde. Ik werd er wel een beetje nerveus door.

Maar ik probeerde me op Jesses aanwijzingen te concentreren, en even later met de muziek aan kon ik me redelijk ontspannen.

We begonnen een latin-dans in te studeren voor volgende party. We hadden vorige keer alleen maar wat basispasjes geoefend, en nu 't toch uitgesteld was, ons optreden, wilden we er maar meteen wat goeds van maken.

Het was een soort chachacha, met wat improvisatie van Jesse.

Al gauw begon Raz zich ermee te bemoeien. Eerst tegen Jesse, wat die mij moest leren en.., toen rechtstreeks tegen mij. Latin kon hij blijkbaar ook.

"Come on, he's nog so far yet," zei Jesse, toen ik allerlei ingewikkelde bewegingen en pasjes voorgedaan kreeg.

"But he can learn.. when you do these things wrong from the beginning, you never will get them right anymore," was Raz' commentaar.

Ik kon 't niet helpen te gaan giechelen toen hij me onder de oksels pakte, van achter, en me begeleidde met het strekken van m'n armen.. En even later toen hij me bij de knieën pakte omdat ik die niet genoeg strekte kreeg ik 't echt warm.

"That's classic Raz.. we don't do that," mopperde Jesse. "But if you want to teach him.. you can take it over."

"This is the basic of every dance.. Classic, modern... latin.. He must learn this," ging Raz ijskoud door.

Hij deed me voor wat hij bedoelde, en maakte vervolgens nog wat sprongetjes en pirouettes.. ons totaal vergetend leek wel. 't Was wel een lust om te zien.

"Okay, it's enough Raz... Rob, don't try to do that. It's much too difficult yet," zei Jesse.

"I know, but it's nice to see.. I can learn from it," zei ik Raz vol bewondering aankijkend.

“There’s only one thing you have to learn now.. and you know what,” zei Jesse spottend, met een korte blik op m’n kruis. Shit, was ’t weer zo ver? Ik voelde het wel jeuken van onder, maar dacht nog e.e.a. onder controle te hebben. Ik zag Raz ons met verborgen nieuwsgierigheid beurtelings aankijken, en ik zei gauw:

“Come, let’s go on.”

Jesse mocht me zowaar een paar minuten zonder Raz’ bemoeienis aanwijzingen geven.

Daarna kwam Raz er toch weer af en toe tussen, maar al met al leerde ik een hoop.

Ik kreeg Raz zo ver dat hij na afloop van mijn dansles nog een stukje dans demonstreerde.

Hij was geweldig. Een gratie en tegelijk kracht, bravoure en ingetogenheid.. ’t was een lust voor ’t oog. Helaas wilde hij niet meer dan 5 minuten showen. Toen vond ie ’t wel welletjes. Ik vroeg of ik bij de auditie kon zijn. Maar hij zei dat er maximaal 2 mensen mee mochten, en dat waren Jesse en Kalle al.

Ik wist niet of ’t waar was, maar respecteerde ’t in elk geval. ’t Is al stressvol genoeg zoiets.

Ik sprak met ze af dat ik woensdagavond zou bellen om te horen hoe ’t was gegaan, en evt. afspraak te maken de kamer te bezichtigen.

’t Was lekker weer, dus ik ging nog wat zwemmen. Er waren nog wat lui. Maar de meesten gingen al snel weg, en Michael was aldoor druk aan ’t werk of helemaal nergens te bekennen (bij Kalle ergens boven waarschijnlijk), dus ik vertrok ook maar rond een uur of 4.

Na een haastige afscheidszoen van Michael (hij stond met Kalle gearmd toen ik wegging) liep ik naar m’n auto. Hij wenste me sterkte en ik mocht altijd langskomen. Tja, had ik veel aan als ie al door Kalle in beslag werd genomen en ik sowieso met die chlamydia zat.

75. Nieuwe aanwinst

Zo. 5 okt.

Thuis at ik met Nick, Nina en nog wat anderen. Ik besprak met ze over de mogelijke nieuwe ‘huurder’. Ze wilden wel weten wat voor figuur ’t was, of ie betrouwbaar was, geen zooi maakte en dat soort dingen. Wat interesseerde mij dat nou? Zo’n stuk mocht alles van mij, hihi. Nick wilde ook wel dat ie kwam, hij vond ’t ook een enorm stuk, dus dat werd nog vechten!

“Ach, als ’t goed komt met Paul mag jij ’m wel hebben,” zei Nick lief tegen me.

“Da’s echt edelmoedig van je.. Anders moeten we ’m vragen of ie zich per opbod te koop stelt.. de hoogste bieder wint,” lachte ik.

“Jullie zijn me een stel.. treuren om je verloren vriendjes, maar ze bij de eerste de beste spetter zo vergeten,” lachte Maaike.

“Je zult ’t echt met ons eens zijn dat ie een stuk is.. als ie bi is denk ik dat ’t hele huis hier om ’m zal vechten,” zei ik.

“Maai is van mij hè, daar moet ie van afblijven,” grinnikte Vincent.

Ik besprak ook met ze of we niet toch telefoon zouden nemen. Dan kon Mano ons bellen als ie in Libanon zat. Ze zouden ’t met de andere huisgenoten overleggen. ’t Kon op naam van Nick of één van de anderen. Nina wilde ’t niet op haar naam, maar dat hoefde ook niet.

Ik belde Mano die avond op z’n nieuwe lokatie en daar was ie zowaar te bereiken. Hij zei dat hij het fijn zou vinden als ik telefoon nam. Dat moest dus wel snel geregeld worden. Nu liepen inderdaad de contacten van ’t leger vooral via z’n ouders. Die beheerden z’n financiën en dat vond ie eigenlijk maar niks. Hij had wel al flink wat geld gespaard zei hij. Het salaris in ’t leger was redelijk, en behalve z’n softdrugs had ie niet veel nodig. Hij zat er all in immers. Ik zei dat ik z’n ouders wel wilde opzoeken, om iets over de financiën te bespreken, maar dat wou hij ook niet.. dan wisten ze dat ie met mij omging en dat wilde hij liever niet... beter als ze van niks wisten. Ik begreep ’t, dat ie misschien bang was dat ze er iets achter gingen zoeken.. of via mij probeerden erachter te komen waar hij woonde ed. Dus ik vroeg niet verder.

Ik was erg blij hem te horen.. ik was zo gek van verlangen naar ’m. Helaas kon ie weer niet te lang bellen en echt goed praten kon ie ook niet gezien er allemaal soldaten om ’m heen liepen.

Ik liep ’s-avonds nog even bij Nick binnen en vroeg ’m hoe ’t ging tussen hem en Paul.. of ze nog hadden kunnen praten enzo.

Hij zei dat Paul nog steeds kwaad was en vandaag de hele dag bij Gerben was gebleven. Hij was zelf maar de nacht bij Timo gebleven.

Ik voelde erg met ’m mee, hoe eenzaam hij zich voelde. Ik zat immers ongeveer in ’t zelfde schuitje. Alleen had ik gelukkig geen ruzie met Mano. Ik voelde me erg schuldig.

We spraken ook nog wat over Raz. Nick had ’m nauwelijks gesproken.. Wel wat met Kalle. Die vond ie wel opener, Raz leek wat geheimzinnig. Ik zei dat dat wel mee viel, als je eenmaal met ’m sprak.

Nu ja, eerst maar afwachten hoe de auditie verliep.

Ma. 6 okt.

Maandag belde ik m’n huisarts voor de uitslag van de SOA-test. Hij was boos dat ik nu pas belde, want ik had inderdaad chlamydia en moest dus snel een of andere antibioticakuur ophalen.

Dat deed ik die middag gelijk. Voordeel van je eigen werktijden kunnen endelen.. kon je es een boodschap doen. Ik vroeg me altijd af hoe mensen die van 9 tot 6 werkten dat deden.

Met de medicijnen moest het binnen 1 of 2 weken over zijn had de huisarts gezegd. Tot die tijd liever geen gemeenschap hebben waarschuwde hij, ook niet veilig. Nu ja, ik had toch niemand.

Ik was nog steeds niet zo geconcentreerd op m'n werk, doordat ik over Mano piekerde. Het begon kennelijk op te vallen, want op gegeven moment vroeg Ben, een collega van mijn afdeling, van een jaar of 26, me.

"Is er wat Rob? Je bent zo afwezig de laatste tijd? Vind je 't werk niet leuk meer?"

"Nee nee, 't ligt absoluut niet aan 't werk.. dat vind ik super leuk. Nee, ik heb gewoon thuis nog wat strubbels.. dat duurt nog wel even vrees ik."

"Als je erover wil praten, doe dat gerust he," zei hij.

Ines, een meisje van een jaar of 20, dat tegenover me zat, keek ook op, en zei:

"Ja, we maken ons best zorgen om je Rob.. je ziet er afgetobt uit als ik 't eerlijk mag zeggen. Vorige week al.."

Dat deed de das om.. Ik kon m'n emoties niet goed meer verbergen en slikte een paar keer. Maar het hielp niet om m'n tranen tegen te houden. Ik sloeg een hand voor m'n voorhoofd om het niet te laten zien, en probeerde m'n zelfcontrole terug te vinden.

"Hey, zeg 't maar Rob.. Dat lucht op.." zei Ines bezorgd, terwijl ze opstond en naar me toekwam.

Ze kwam op de hoek van m'n bureau zitten en legde troostend een hand op m'n schouder.

"Er is zoveel dat jullie niet weten.. ik weet niet of ik.. en hoe ik 't jullie moet vertellen," zei ik aarzelend.

"Kom op, hoe lang werken we al samen op deze afdeling.. Je kunt ons rustig in vertrouwen nemen," zei Ben weer. "begin gewoon.. dan komen de woorden vanzelf."

"Ja, we vertellen niks door hoor.. 't blijft onder ons als je dat wil," zei Diane, een Surinaamse vrouw die ook bij me in de buurt zat. Ze was een jaar of 30.

Op de hele afdeling zaten zo'n 20 mensen, aan mijn blok 4. De rest zat wat verderop, en die werkten gewoon door.. Ik had ook niet zo goed contact met hen als m'n directe burens. Sophie werkte op een andere afdeling, maar zou overigens binnenkort wel bij ons komen. Tom was er vandaag niet.

Ik aarzelde, maar ze keken me zo geruststellend aan, en ik was toch al zo ver dat ik m'n tranen toch niet meer kon verbergen, dus ik begon maar hikkend: "Ik ben.. homo."

Ze keken alleen maar bemoedigend toe dat ik verder kon vertellen, maar ik wist even niet hoe.

"Mijn vriend.." begon ik na wat aarzelend rondkijken weer, intussen nog wat tranen wegslikkend.. Maar verder kwam ik niet.

"Is ie bij je weg?" vroeg Ines.

“Ja.. uh nee.. onze relatie is niet voorbij.. maar hij is wel weg. Voorlopig in elk geval.”

“Wat klote voor je.. Waar is hij?” vroeg Diane lief.

“In ’t leger.. over 2 weken gaat ie voor 3 maanden naar Libanon.”

“Goh, wat naar.. Ben je bang dat er wat met ‘m gebeurt? “ vroeg Ines.

“ja.. heel erg.. hij is zo ver weg.. ik kan ‘m amper bellen daar.. ik ben ook niet ‘t eerste aanspreekpunt.. ‘t is nogal ingewikkeld..”

“Je hoeft ons niet alles te vertellen Rob.. we leven met je mee, en je kan altijd praten, dat je dat weet,” zei Diane.

Het lichte me wel op dat ik ‘t nu verteld had, en dat m’n collega’s zo open voor me stonden.

“Maar dat je homo bent.. had ik niet gedacht,” grinnikte Ben nu.

“Nee?”

“Nee... je zit altijd zo naar de meiden beneden bij de receptie te kijken,” grinnikte hij weer.

Ik lachte. Ben was nogal een lolbroek, en z’n grapje maakte het nu wel even wat luchtiger.

“Schoonheid ontgaat me niet,” grijnsde ik dan ook.

“Toch stoer van je vriend.. dat ie ‘t aandurft.. naar Libanon.. of had ie geen keus?” vroeg Ines.

“Hij heeft er min of meer voor gekozen,” zei ik maar.

We praatten nog wat, over dienst en de oorlog in Libanon enzo.

Ze vonden dat ik het toch best verder kon vertellen, in elk geval dat ik homo was en een vriend had, maar dat moest ik natuurlijk zelf weten.

Ik denk dat ik het vanaf nu ook wel zou doen. De reactie van m’n collega’s viel 100% mee. Ik weet eigenlijk niet waar ik bang voor was geweest. Er werkten zat homo’s bij ons. En er kwamen soms van die modellen voor een commercial, waarvan je ook wel donder kon zeggen dat die homo waren.

Maar goed, ik was een stuk opgelucht.

’s-Avonds ging ik weer es naar Mam. Ik had even behoefte ‘thuis’ te zijn. Ik kon met mama ook alles goed bepraten. Ze vond het natuurlijk ook vreselijk voor me, maar volgens haar was het allemaal niet zo gevaarlijk meer in Libanon.

Nu ja, dat was vast om me gerust te stellen.

di. 6 okt.

Ik had dinsdagavond weer cursus. Ik had die avond ook nog met de rest van de huisgenoten overleg over een vaste telefoonaansluiting. Na rijp beraad was de meerderheid voor, dus dat ging ik gauw regelen.

Wo. 7 okt.

Woensdagavond belde ik Jesse.. en ja hoor.. Raz was door! Hij kon al binnenkort bij 't balletgenootschap beginnen. Dus hij kwam graag de kamer bekijken. We spraken voor de volgende dag aan 't eind v.d. middag af.

Jesse legde nu een beetje uit dat Raz wat financiële problemen had, doordat hij jarenlang niet aan de bak kwam als danser, en alleen van paar uur per week danslessen moest leven. Dat was de reden dat hij iets goedkops wou en niet bij hen wilde wonen. Hij wilde wel financieel onafhankelijk zijn. Met slechts wat energiekosten bij ons kon hij het makkelijk redden. En straks zou hij natuurlijk wel goed gaan verdienen, nu hij vast werk had.

Ik zei dat ie zolang hij wou kon blijven. Ik hoopte natuurlijk niet dat als ie zodra ie uit de schulden was, of wat ook precies die financiële problemen waren, het huis verliet 😊.

do. 8 okt.

Dus donderdag ging ik vroeg uit m'n werk, om de kamer nog wat op te ruimen. Er stond nog wel de nodige zooi van anderen, maar ik zou Raz wel uitleggen dat dat uiteraard weggehaald werd.

Hij en Jesse waren er om half 5. Ik liet ze enthousiast de kamer zien. Het was de kamer aan de voorkant, tegenover die van Tineke en boven Nick.

"What's the rent," vroeg Raz, kritisch rondkijkend.

"Nothing, just f 50,- for water, Electricity and gas... But if you can't pay some time, we can talk about it, we'll find a solution," voegde ik toe met een veelbetekenende blik naar 'm.

"f 50,- is no problem.." zei Raz droogjes terug. "The room is okay, I takei t."

Ik kon wel een gat in de lucht springen, maar beheerste me natuurlijk.

"You have to keep on n the rules, no loudness after eleven pm, no dog or other big animals, when you want to eat wit others you pay them f 5-, no harddrugs.." .

"Okay, give me them on paper, if you have."

"In the dining room hangs a paper on the wall with the houserules."

Ik liet hem de rest van 't huis zien en kennismaken met degenen die er waren.

De meiden keken hem ook smullend aan.

"You can practice in the livingroom sometime, when you like," zei Brenda, toen ze hoorde dat hij danser was.

"Hé, moeten we dat niet eerst overleggen," protesteerde Arjen, die erbij zat.

"I practice on the studio of the society, it's okay," zei Raz. Hij had een ingetogen afstandelijkheid over zich die me enorm aantrok.. Iets onbenaderbaars, maar toch straalde hij iets uit alsof hij de hele tijd aan seks dacht.

Nick kwam thuis net toen ze vertrokken en hij heette z'n nieuwe bovenbuur ook nog even hartelijk welkom. Hij vroeg alleen of ie niet te veel ging oefenen op z'n kamer, want dat gestamp was goed hoorbaar. De vloeren waren van hout. Dat beloofde Raz.

Hij zou over 2 weken ongeveer komen intrekken. Van mij mocht ie gelijk komen, maar dat zei ik maar niet.

Ik kletste hierna nog even met Nick op mijn kamer. Hij was ook erg blij met de nieuwe aanwinst. Niet met enige bedoeling.. hij wou alleen maar z'n Paul terug. Hij had 'm paar keer door de telefoon gesproken, en hij leek wat bijgedraaid. Misschien kwam hij morgenavond langs. Hij miste Nick ook, en wilde hem misschien nog één laatste kans geven, maar wel heel voorzichtig opbouwend. Zodra hij iets merkte van Nick en mij was 't echt definitief over.

"Dat gaan we niet meer verpesten Nick. Morgenavond ga ik trouwens naar Michael, meteen na de band. Jesse zei me net dat hij had gevraagd te komen eten en slapen.. te gek hè?"

"Ja fijn voor je Rob..Maak een beetje lol, dat zal je goed doen," zei Nick hartelijk.

Stiekem had ik ook best lol met hem willen maken. Maar ik schudde dat meteen af en probeerde de rest van de avond niet meer aan hem te denken. Ik probeerde in slaap te komen met een vuil t-shirt van Mano dat ik ergens nog onder een stapel troep had gevonden en avond aan avond koesterde. Wat miste ik hem. Alles had ik gegeven voor één minuutje met hem. Maar ik moest nog een week wachten, en daarna 3 maanden.. Het was dramatisch. 't Liefst ging ik met 'm mee naar Libanon.. Echt, ik zou 't ervoor over hebben. Maar dat zou wel niet mogelijk zijn.

Ik moest maar zoveel mogelijk afleiding zoeken. Ik zou Jean es bellen.

Dat deed ik meteen maar die vrijdagmiddag vanuit m'n werk. Er werd vaak genoeg naar 't buitenland gebeld, dus 't viel vast niet op dat ik privé gebeld had.

Hij was er gelukkig en ik vertelde hem 't hele verhaal van Mano. Hij vond het verschrikkelijk. Hij wilde me dolgraag komen troosten. Misschien kon ie in elk geval die laatste verlofweek van Mano met Yves komen. Dan konden ze ook gelijk nog even afscheid nemen en hem sterkte wensen enzo. Maar als ik liever alleen met 'm was begreep ie dat ook.

Ik zei erover met Mano te overleggen. Ik nodigde hem ook gelijk voor de Halloweenparty van 29 oktober uit. Hij zei dat ze liefst wel met Guus en Kris kwamen. Ik beloofde het met de Zuiddorpers te overleggen, maar 't was vast geen probleem. Ze konden misschien daar ook overnachten.

Ik kon 't niet te lang maken, maar ik beloofde hem nog es te bellen van de week.

En ik had inmiddels met het telefoonbedrijf gebeld. Ze konden ook in een kraakpand telefoon aansluiten, geen probleem. Dus dat hadden we meteen maar aangevraagd op Toos' naam. Zij regelde de financiën.

vr. 9 okt.

Vrijdag ging ik een uurtje met de band oefenen en daarna meteen door naar Michael. Die aten altijd vrij laat, dus ik kon nog net om 9 uur aanschuiven.

Ik was toch wel weer wat nerveus, met Raz tegenover me aan tafel. Ik voelde me nog onzeker over m'n Engels, en hij maakte me sowieso nerveus. Het was haast nog erger dan destijds met Michael. Hij was zo ondoorgrondelijk.. Ik loerde af en toe stiekem naar 'm, maar verder keek ik maar naar de andere jongens of m'n bord. Hij sprak niet veel.

Maar het werd een leuke avond. Er waren behalve Raz en Kalle nog 2 gasten: Joran, een (nieuwe) vriend van Julien, en Andries, die ex van Gerben. Best een lekker ding. Ik had 'm één keer kort gesproken op een party en had toen al wel 't gevoel dat er een klik was tussen ons. Maar hij was er nu voor Jesse, waar hij ook wat mee had gehad, en nog had zo af en toe dus. Ik dacht dat dat conflict met Kalle zou geven, maar die aasde meer op Andries dan Jesse, en het leek wederzijds. Dus ik had nog niet veel kans wat met Andries te flirten. Maar dat maakte me niet uit, ik kwam voor Michael. Ik had hem gemist en wou de hele avond wel met 'm in bed liggen.

Maar we zaten nog een tijd met z'n allen in de woonkamer, en zwommen wat enzo. Er hing een voortdurend seksueel geladen sfeertje van alle onderlinge aantrekkingskrachten.

Het was de hele avond genieten van mooie lijven, zwoele blikken enz. Toen ik na een lekker zwempartijtje tegen Michael aan op de bank zat temidden van alle lekkere jongens (Behalve Julien en Joran, die boven in bad waren), was ik dan ook opgewondener dan ooit tevoren.

"Ik wil neuken," fluisterde ik Michael in z'n oor.

"O ja?.. met wie?" vroeg hij hardop terug. Ik kreeg natuurlijk een kleur en gaf 'm een stomp.

"Wie denk je?" vroeg ik kwasi-geïrriteerd.

Nu fluisterde Michael bij mij in 't oor: "Raz misschien?"

Ging ik weer.. rood tot op m'n kaken. Gelukkig was 't licht gedimd, en Raz zat op de grond met z'n hoofd op Jesses schoot voor de open haard. Hij lette niet op mij, al zat hij wel met z'n gezicht mijn kant op gericht. Ik keek maar weer naar Michael en gaf 'm een stomp ten antwoord.

"Is dat een ja?" vroeg Michael weer hardop. Ik schudde verlegen grijnzend m'n hoofd.

"Wat kun je toch slecht liegen Rob," zei Michael plagerig. Ik fluisterde weer in z'n oor:

"Als jij niet wil, dan misschien wel ja."

"Ik wil je altijd," fluisterde Michael nu terug, en hij schoof z'n hand onder m'n kont.. Ik sloeg een zucht van opwinding.

Raz keek even naar me op.. Shit, waarom ving ik zijn blik? Kon ik geen seconde m'n ogen van 'm afhouden?

Gelukkig, Michael boog voor me langs en zoende me. Ik pakte hem gelijk stevig bij de haren en begon wild terug te zoenen.

Michael liet me los en lachte en zei hoofdschuddend: "Rob toch.. wat ben je onstuimig."
"You can better give up educating him," zei Jesse nu, die vanaf de grond zat toe te kijken.

"Jesse's right.. kom je mee Michael.. ik heb je gemist."

"Excuse us boys, Rob's allways in a hurry. I can better help him now," excuseerde Michael ons, en we stonden gauw op. Ik trok Michael half met me mee de kamer uit.

"Enjoy yourself!" riep Kalle ons na met een brede grijns.

"Thanks. You too," zei Michael terug.

"En geen geknoei in bad hè," waarschuwde Branco nog even.

Het bad bleek nog bezet door Julien en Joran, en ik had daar toch geen geduld meer voor, dus we doken meteen de slaapkamer in.

Daar pakte Michael me heerlijk als altijd, en ook wel aardig onbeheerst dit keer. Ik was dan ook snel klaar. We koosden nog een tijd na, en gingen daarna in 't inmiddels vrijgekomen bad. Ik rook op de een of andere manier 't heerlijke luchtje van Julien nog, dus ik was al snel weer opgewonden.

Michael ook, of nog.. hij had alleen geen erectie. Dat verbaasde me.. maar toen ik 'per ongeluk' z'n heilige plekje voelde wist ik waar z'n geilheid vandaan kwam.. door en door nat 😊! Hij reageerde ook sterk op m'n aanrakingen daar.. Hij liet me dan ook lekker m'n gang gaan.. We bleven nog heel lang in bad tot Michael 3 vaginale orgasmes had gehad, en we het niet meer uithielden.. Dus weer spurten naar de slaapkamer..

Ik mocht hem nu neuken in z'n kut.. Toen ik bijna klaarkwam rie hij 'stop!' Ik bleef met m'n kloppende pik stevig in 'm gedrukt liggen.. door en door opgewonden.. Toen ik hem voelde klaarkomen onder me.. uit beide geslachtsdelen, hoefde ik niet eens meer te bewegen, ik kwam vanzelf ook klaar.. 't Was één groot orgasme.

Uiteraard had ik me 'goed' beveiligd, vanwege m'n SOA, maar dat ging al een stuk beter sinds ik met de medicijnen was gestart.

Za. 10 okt..

Na een heerlijke nacht met Michael oefende ik zaterdag nog wat met Jesse onze dans.

Michael en Raz bemoeiden zich er in 't begin mee, maar Jesse stuurde ze weg.

Ik was na 't dansen weer op en top geil, dus ik ging maar afkoelen in 't zwembad, samen met Michael, wat niet hielp dus we doken al snel weer onder de lakens.

Ik vroeg of hij die avond met mij mee naar huis kwam. Ik had met Mano overlegd over de 'bedregel', en hij had gezegd dat ik die wel mocht overtreden nu hij zo lang weg was.

Maar Michael had 't druk.

“Waarmee, met Raz neuken?” liet ik me ontvallen. Waarom vroeg ik dat nu weer?

Michael keek me spottend aan. “Ik praat niet over m’n andere bedmaatjes, dat weet je.”

“Dus hij is er één.”

“Dat zei ik niet.”

“Toe, vertel.. hoe is hij in bed?”

Michael lachte z’n heerlijke sexy lachje.

“Vraag ‘t ‘m zelf.”

“O shit, dit ga je natuurlijk weer aan ‘m doorvertellen.. dat ik dit gevraagd heb.”

“Dat hoef ik niet te vertellen.. zoals jij ‘m uitkleedt met je ogen zie iedereen wel wat je wil.”

“Ben ik echt zo’n open boek? Kun je me een meditatie leren om dat af te leren?”

“Waarom zou je ‘t afleren? ‘t Is juist mooi, wees maar gewoon jezelf, daar is niks mis mee.””

“Behalve dat ik altijd te snel klaarkom.. en te snel een stijve krijg..”

“Dat is meer voor jouzelf lastig.. daarom leer ik je die oefeningen, puur voor jouzelf.”

“Nou.. ook beetje voor jou toch? Sjemig.. ik ga je missen deze week.. wil je echt niet een nachtje bij me slapen van de week?”

“Ik heb een paar avondbesprekingen deze week, en ik wil er ook een beetje zijn voor Kalle en Raz.”

“Ik snap ‘t,” zei ik sip.

Ik genoot de rest van de middag nog maar zoveel mogelijk van hem, en stiekem wat van de andere boys, en ging eind van de middag naar huis.

Nick vroeg me die avond of ik mee uit ging met de club van Timo, maar ik kon ‘t niet opbrengen. Ik wou bij Mano zijn, en bij Michael.. of Raz misschien.. De rest viel in ‘t niet. En Paul was er niet bij begreep ik, dus het voelde ook wat als verraad. ‘t Leek dan of ik partij trok voor Nick, wat ik natuurlijk absoluut niet wou.

Misschien had ik achteraf liever wel kunnen gaan want ik voelde me vreselijk eenzaam. ‘t Werk voor m’n cursussen kon me niet genoeg afleiden. Ik keek maar een film van Mano, maar daar werd ik nog verdrietiger van, dus die zette ik maar weer uit.

Ik wou dat ik ‘m dit weekend kon opzoeken, maar dat was onmogelijk had ie gezegd.

Ik kon ‘m die zaterdagavond nog wel even bellen. Hij vond ‘t een goed idee de Belgen één of twee dagen te laten komen van de week. Liefst zonder de twee oudjes erbij, dus alleen Jean en Yves. Hij klonk wel wat mat door de telefoon. Hij zei dat de oefeningen zwaar waren, en ze korte nachten maakten. Maar hij had nog steeds zin om te gaan. Hij miste me wel erg, en hij voegde zachtjes toe dat hij soms ‘s-nachts lag te huilen, zo erg hij me miste. Ik begon ook te huilen.. Ik voelde me volkomen leeg zonder hem.. Ik kon dit niet, echt niet.. Maar ik probeerde me flink te houden. Hij had gelukkig niets door van de toestanden tussen Paul en Nick. Ik zei dat alles goed ging, en vertelde over Raz.

“O, dan heb je toch vervanging voor mij,” zei Mano nuchter.

“Hoe kan wie dan ook jou vervangen Maan? Jij bent alles voor me, dat weet je.”

“Een gat is een gat,” lachte Mano, z’n uitspraak van weleer citerend.

Ik probeerde te lachen, maar ik voelde me ellendig.

“Pas maar op, hoort niemand je daar?”

“Nee, en trouwens, ik neuk meiden in hun gat.”

“Pas nou maar op wat je zegt daar.. als ze merken dat je homo bent wordt je massaal verkracht.. zeker in Libanon, waar ze echt geen vrouwen meer bij de hand hebben.”

“Lekker toch..”

“Of ze rammen je in mekaar.. Ik wil je heelhuids terug Mano..”

“Tuurlijk konijntje..”

“Ik zou je willen kussen Maan.. ik verlang verdomme zo naar je.”

“Wat denk je van mij.. Konijntje.. blijf je.. blijf je me trouw? Ik bedoel.. je neukt maar wie je wil, maar je bent m’n nummer één.. Alsjeblieft, wacht op me.. Ik doe ’t voor jou.. voor jou hou ik ’t vol in Libanon, dat weet ik zeker.”

“Tuurlijk Mano, ik wacht op je.. ik kan aan niemand anders denken.. Wij blijven een stel en dikke maatjes voor ’t leven.”

“Oké Konijntje.. je bent een schat.”

Ik ging ervan uit dat ie m’n koosnaam gebruikte opdat als er meeluisteraars waren ze dachten dat ’t om een vriendin ging.

“Doe je echt voorzichtig?” vroeg ik ’m nog.

“Tuurlijk.”

“Ik denk aan je.. elke minuut.. waar je ook bent.”

We moesten hangen.

Ik verheugde me erg op z'n komst, en sprak tijdstip af waarop ik 'm morgenavond zou ophalen van station, voor z'n week verlof, ons laatste weekje samen.. Maar hij adviseerde me morgenmiddag nog even te bellen, dan wist ie zeker welke trein hij zou nemen.

zo. 11 okt.

Dat deed ik dus die volgende middag rond 't afgesproken tijdstip.. En toen vertelde Mano doodleuk dat hij morgen voor de krijgsraad moest verschijnen.

Ik raakte helemaal over de zeik.

"Wat... wat heb je gedaan.. dienst geweigerd?" vroeg ik met hoop en vrees tegelijk.

"Nee..niet letterlijk.. Ik ben betrapt.. op iets.. Maar wees blij, ik hoef nu inderaad waarschijnlijk niet meer naar Libanon.."

"Maar wat heb je dan uitgevreten Mano.. laat 't niet erg zijn..hebben ze je homo-avontuurtjes ontdekt?"

"Nee, die redden me misschien juist nog een beetje, omdat één korporaal bij de voordracht van de

aanklacht betrokken is.. en misschien wat van m'n daden zal verzwakken, omdat ik 'mzo vaak gepijpt heb."

"Wat dan Max, wat is er in godsnaam gebeurd?"

Het bleek dat ie wapens had gestolen.

"Voor jou Knijntje.. wat had ik te verliezen.. als ik toch naar Libanon moest en dat weigeren me al gevangenisstraf zou opleveren.. dan maar liever gelijk goed.. en er nog wat bij winnen misschien."

"Maar... dit is een zwaar misdrijf.. daar staat jaren op!" riep ik ontzet.

"'t Is mislukt, misschien valt 't mee.."

"Wanneer.. wist je dit?" Het bleek dat ie van de week al was betrapt, en dat de dag erna gelijk had gehoord, en dat ie maandag, morgen dus, voor de krijgsraad moest verschijnen.

"Waarom, waarom heb je mij niks verteld.. o Mano..dat wordt de nor..ben ik je nog langer kwijt..godsjemig.."

"Ik kon 't je niet eerder vertellen.. Ik..hoopte op een wonder," hakkelde Mano.

"Ik had me zo verheugd je te zien.. wat dacht je nou, dat 't allemaal wel los zou lopen? Je met zo'n misdrijf weg zou komen? Had me gezegd wat je van plan was.. ik had je kunnen behoeden voor je in deze shit belandde, maar je doet alles achter m'n rug," zei ik kwaad.

"Het spijt me," zei hij nu op gedempte stem. "Ik wou een handeltje wapens verkopen om genoeg geld te hebben om weg te kunnen uit 't leger. Ik wou toch al weg.. klote leger, oorlogjes van de verenigde staten uitvechten.. Dus dacht, laat ik dan nog maar even profiteren.. Ik wist dat jij bang zou worden dat 't mis kon gaan, dus heb ik je niks gezegd..Ik dacht dat 't me zou lukken..ik had 't zo goed.."

"Ongelooflijk Maan..dat je nog steeds niks geleerd hebt," viel ik 'm kwaad in de rede.. "Ik dacht dat je 't naar je zin had daar, dat zei je steeds..O kut..ik kan 't niet geloven..Is er volledig bewijs?"

"Ik ben betrapt toen ik ze het terrein afsmokkelen wou.." zei hij nog steeds op fluisterton.. "'t ging bijna goed.. "

"Doe nooit meer iets zonder overleg met mij Maan, beloof me dat.. " onderbrak ik 'm weer boos.

"'t Spijt me Rob.. Ik had je willen 'verrassen' met 't geld," vervolgde hij nog steeds zacht. Nou, verrast had ie me, alleen niet aangenaam . "Je moet morgen komen naar de zitting Rob... Ik krijg nu ook geen verlof meer van de week.. Maar dan kunnen we elkaar nog even zien." Hij was ook erg overstuur merkte ik wel.

"Tuurlijk kom ik.. Maar ik ga je nergens mee helpen Maan, 't Is jouw probleem."

"Je kan ook niet helpen, 't is gebeurd. Ik kan 't niet terugdraaien. Zeg niet te veel nog, alsjeblieft, tegen Nina en de anderen.. We praten morgen oké..?"

Hij gaf me plaats en tijdstip. Nog tamelijk vroeg ook, in de spits rijden dus. Maar goed, het moest.

Niet over praten, makkelijk gezegd.. Hij had vrij snel opgehangen en ik zat met 1000 vragen..

Moest ik aan één kant blij zijn, dat ie in elk geval niet meer naar Libanon ging, en definitief weg uit het leger? Maar hoe lang zou hij moeten zitten? Kon 't nog meevallen? Ik moest 't weten, nu, ik moest nu iemand spreken die er verstand van had, die wist wat voor straf er op wapendiefstal stond.

Maar dat 't lang was was wel zeker.. Misschien wel 5 jaar, of 10.. o nee..niet aan denken, dat zou toch niet.. ?!

Verscheurd strompelde ik de trap op naar m'n kamer en stortte daar huilend op m'n bed neer.

Natuurlijk was 't niet onopgemerkt gebleven en even later klopte Nina aan de deur.

Na paar keer roepen 'niks' en 'laat me maar' kwam ze toch even om 't hoekje kijken en toen ze vroeg 'Is er wat met Mano?', kon ik niet langer zwijgen en vertelde kort van de krijgsraad. Ze kwam binnen en naast me zitten, terwijl ze troostend een hand op m'n hoofd legde. Ik zei nog niks erover te kunnen zeggen, dat Mano vaag deed, maar dat 't wel meer was dan deserteren.

Ze bleef een beetje vissen, en toen even later Nick binnen viel, die me ook al wanhopig naar boven had zien gaan, kregen ze toch het hele verhaal eruit.. Ze troostten me, al konden ze weinig opbeurends zeggen, want krijgsraad betekende hoe dan ook gevangenisstraf zover ze wisten. Nina belde haar ouders. Die hadden 't al gehoord van 't leger, wat er was gebeurd. Ze waren al eerder gebeld over verdenkingen richting Mano. Goddomme, dus hij had 't allicht al eerder wat geprobeerd? Waren er al wapens vermist? Hoe lang had hij 't voor mij verzwegen, waarmee hij bezig was? Had ie daarom de laatste weken steeds zo afwezig gereageerd als ik over z'n werk begon? En was ie ondanks eerdere verdenkingen toch doorgestaan met wapens jatten, zodat ie uiteindelijk op heterdaad betrapt was? Dat was echt stom van hem. Nina's ouders zouden ook niet bij de zitting van de krijgsraad aanwezig zijn, dat wou Mano uitdrukkelijk niet had hij doorgegeven, en 't kon ook niet had ze begrepen. Ik wou wel weten hoe 't zat, maar Nina wou ze niet weer bellen. Nina wou wel met me meegaan, maar ik wist niet of Mano dat wou. Ze zei dat ze niet persé bij de zitting hoefde zijn, maar gewoon, ter steun voor mij. Dagje school kon ze wel missen. Dat vond ik erg lief, maar ik zei dat ze 't niet om mij moest doen. Dat deed ze graag zei ze. Ik probeerde Mano nog een keer te bereiken, na 't nummer van de krijgsraad te hebben nagevraagd bij denummerinfolijn, om te vragen of hij 't goed vond als ze mee kwam, en hoe 't met z'n ouders zat, of die echt niet kwamen (ik kwam hen liever niet tegen). Maar ik kon hem niet bereiken. De militair die ik aan de telefoon had wist ook niets over de zitting morgen, noch wie daarover ging, ik kon morgenochtend nog een keer proberen als er meer kantoorpersoneel aanwezig was.

Nu ja, dat liet ik maar. Ik ging gewoon en zou wel zien. Nina stond er 't zelfde in, en als ze niet welkom was bleef ze buiten op me wachten.

ma. 12 okt.

Dus, de volgende ochtend vertrok ik met Nina in alle vroegte met m'n autootje naar de militaire rechtbank in Ooststad. 't Was een pokke eind maar we reden tegen files in dus ging 't toch vlot.

We kletsten niet veel in de auto, allebei in gepeins verzonken.

"Wat staat 'm te wachten Nien.. op wapendiefstel..?" vroeg ik toch op gegeven moment bezorgd, de hele zitting al voor me ziend in gedachten, Mano als een verdachte, veroordeelde crimineel in 't strafbankje..

"We moeten 't maar afwachten..Misschien kan ie zich eronder uit kletsen. Mano verzint wel iets.. en hij heeft een advocaat misschien kan die nog wat verzachtende omstandigheden aanvoeren. Pesterijen door medesoldaten ofzo," troostte Nina, maar ze klonk weinig overtuigd.

"Laten we 't hopen.."zei ik somber.

We kwamen ruim op tijd bij de zwaar bewaakte 'vesting'. Was dit 't gebouw waar ook de oorlogsmisdadigers e.d. terecht werden..? Misschien ook de Nazi's uit WOII ooit, bedacht ik met een huivering. Of viel dat onder 't oorlogsrecht of internationaal kriegsrecht en zat dat elders? Nu ja, maar niet aan denken.

't Bleek dat de zitting van Mano toch achter gesloten deuren plaatsvond, dus we konden hem niet bijwonen. Dit vanwege waarschijnlijk de geheime informatie omtrent het misdrijf die nog niet volledig was opgelost, zo verklaarde ons de advocaat van Mano, die we wel even spraken.. Op onze vraag wat op wapendiefstal stond zei hij dat 't wel 6 jaar kon zijn.

Ik dacht ter plekke flauw te vallen. De advocaat zag kennelijk m'n ontzette gezicht en suste dat 't in Mano's geval waarschijnlijk wel wat minder zou zijn.

Na afloop kregen we wel kans om even met Mano te praten. Nina wachtte nog, ik zou Mano eerst vragen of ze erbij mocht.

Hij zat in een aparte kamer, onder voortdurend toezicht, dus ook geen privacy. Ik drukte hem toch even tegen me aan..dat zou ik als 'gewone' vriend toch ook gedaan hebben.. Nina stond op de gang. Ik vroeg Mano meteen maar of ze erbij mocht, en hij vond 't best als ze kwam, mits ze niet op 'm zou mopperen.

Dat beloofde Nina, dus ze kwam mee naar binnen.

Mano zag er verslagen uit. Z'n ouders waren gisteren bij 'm geweest, en al eerder ook. Het was toch allemaal vrij snel gegaan. Hij hield weer vol een week geleden te zijn betrapt. Ik vroeg uiteraard niets over eerdere verdenkingen, voor ik slapende honden wakker maakte bij de toezichthoudende officier of wat 't was.

De zitting was zwaar geweest zei Mano. De rechter en hoofdofficier hadden hem flink aan de tand gevoeld. De hoofdofficier had 3 jaar gevangenisstraf tegen hem geëist. En z'n bezoldiging van de laatste 2 maanden ofzo werd ook nog ingetrokken, maar daar zat ie nog 't minst mee.

De uitspraak vond pas over een week plaats waarschijnlijk.

Mano had nu ook wel spijt dat ie mij niks verteld had van z'n plannen. Hij beloofde nooit meer zoiets stoms te doen, en alles te doen om 't goed te maken zover dat nog ging.

Ik wou hem zo graag vasthouden en zeggen hoeveel ik van hem hield, en hem zou missen, enz., maar dat kon natuurlijk niet met de sergeant of officier die erbij stond. Een homoreputatie erbij zou Mano allicht nog meer in problemen brengen.

Nina was ook behoorlijk emotioneel, maar probeerde dat toch niet al te erg te laten blijken. Wegstoppen had echter geen zin, ik zag 't toch wel aan haar, dus keek ik haar maar niet aan, dan zou ik mijn tranen niet meer inhouden.

Mano kon verder niet veel vertellen. Hij kon over de toedracht van de wapensmokkel niks zeggen, alles kon immers tegen hem gebruikt worden, maar hij was in elk geval met 2 zware wapens gesnapt net buiten 't kamp. Hij had de pech dat er net een patrouillewagen voorbij reed en hem zag op een moment dat hij binnen 't kamp hoorde te zijn. Ze namen hem mee en smoesjes dat ie overstuur was en heel even alleen moest zijn en dat binnen 't kamp nergens kon worden niet geloofd. Bij terugkomst ontdekten ze de wapens, die zo groot waren dat ze onder z'n jas nauwelijks te verbergen waren, zodat ze de 2 sergeants op gegeven moment opvielen. Hij had geen kans gehad ze snel buiten ergens te laten ofzo.

Mano zei heel overtuigd niet te hebben willen smokkelen maar dat werd uiteraard niet geloofd. Er misten bovendien nog een paar wapens, en zolang Mano niet zei waar die lagen werd hij verdacht er wat mee te maken te hebben. Hij garandeerde ons er niets van te weten, maar ik zag aan z'n gezicht (even weer z'n oude bekend ondeugende trekje, die ik goed van 'm kende, maar anderen hopelijk ontgingen) dat ie er wel meer van wist. Had ie al eerder gesmokkeld? Als dat nou maar niet nog een staartje kreeg..

"Had toch gewoon gedeserteerd als je niet naar Libanon wou.." zei ik.

"Ik heb 't nog gevraagd Rob, of ik mocht afhaken, maar nee, 'ze hadden me al opgeleid, ik kon nu niet meer afzwaaien.' De straf op desteren t.t.v. oorlog kon wel 7 jaar zijn zeiden ze."

Ik kon 't niet geloven. Wat een logica...op (eenmalige) wapendiefstal stond maximaal 6 jaar, ik kon nu Mano's beweegreden iets beter begrijpen, wat ik niet liet merken natuurlijk.

Na een half uurtje moesten we alweer weg.

Ik wenste Mano heel veel sterkte en hij beloofde me de volgende dag te bellen. Hij zat in voorarrest, in afwachting van de uitspraak volgende week.

De terugweg was ik totaal verdoofd. Het drong allemaal nog niet helemaal tot me door wat dit betekende.. Nina was ook stil en blowde de ene joint na andere, waar ik af en toe dankbaar een trekje van aannam. Wat deed 't er allemaal nog toe.. Ik had, als Nina niet naast me zat, zelfs net zo lief de auto tegen de vangrail gereden ofzoiets.

"Geloof je me nu dat Mano de grootste stomkop op aarde is?" vroeg Nina me op gegeven moment.

"Ja Nien..je had altijd gelijk.. "

Ik wist niet hoe lang ik m'n emoties nog kon beheersen.. Toen ze even door m'n haar streek was 't gebeurd.. Ik zette de auto op de vluchtstrook en begon wanhopig te snikken.

"O sjemig .Mano in de bak.. Ik moet er niet aan denken Nien..Wat verschrikkelijk. Hij is nog zo jong.." snikte ik uit. "..tussen al die criminelen.."

"Hij heeft 't zelf veroorzaakt, Rob, dan moet ie de consequenties dragen."

"Maar hij deed 't voor míj, opdat ie niet naar Libanon hoefde.." zei ik nog steeds snikkend.

"Geloof je dat nou echt? Hij wou gewoon weer wat beleven en had genoeg van 't leger met al die strakke regeltjes.."

Ze zou wel gelijk hebben, ik had al gemerkt laatste tijd dat de oefentrainingen voor Libanon 'm erg zwaar vielen..

"Ik wist meteen dat 't mis zou gaan," ging Nina verder. "Maar zó..dat had ik ook weer niet verwacht."
"Wie kon dit nou verwachten? Dat Mano gek is wist ik ook allang, maar ..shit ik kan 't nog steeds niet geloven.." snikte ik weer wanhopig.

"Laten we de beslissing van de krijgsraad maar afwachten, misschien valt 't nog mee.. Misschien heeft de advocaat nog wat begrip kunnen kweken, Mano's angst voor vertrek naar Libanon ofzo die 'm tot onbezonnen daden aanzette, ik verzin maar wat.."

"Goeie Nien, je moet advocaat worden.." Ik voelde me wat beter door nog wat trekjes aan de joint en Nina's aanwezigheid.

"Ik ben zo blij dat jij er bent Nina.. zo sta ik er niet helemaal alleen voor.."

"Ik sta je bij Rob.. ik snap hoe moeilijk dit voor je is.. en ja , ik zal 'm toch ook wel een beetje gaan missen.. niet eens alleen als kiespijn," grapte ze erachteraan

Ik sloeg m'n arm om haar heen en gaf haar even een knuffel.

"We slaan ons er samen doorheen, en moeten Mano blijven steunen, ik hoop dat je hem kan vergeven Nien.."

"Hij doet 't vooral zichzelf aan, en jou.. Het leger heb ik geen meelij mee, die kunnen wel wat wapens missen.. "

We reden weer verder. Nina vroeg of ik me vanmiddag redde. Ik vroeg waarom, en ze vroeg of ik haar dan op haar school wou afzetten. Dat deed ik dus.

Het was al in de loop van de middag toen we in Middenstad waren en ik was niet meer in staat naar m'n werk te gaan, temeer ik dus al voor de hele week vrij had gevraagd. Ik belde wel of ik toch kon komen werken eventueel deze week, door wat gewijzigde omstandigheden. Dat was prima.

De rest van de middag bleef ik op m'n kamer, ik kon nu met niemand praten. Ik kon überhaupt niets, en lag alleen maar voor me uit te staren, wat muziek te draaien enzo.. Maatje troostte me wat, maar niks kon m'n ellende verzachten. Dit was de zwaarste dag van m'n leven. Nee, 't werd nog erger, 2 of 3 jaar zonder Mano..'t kon niet waar zijn, 't moest een boze nachtmerie zijn..

De hele avond was ik in een soort roes. M'n hele wereld leek ingestort. Niets had nog enige waarde zonder Mano.. Zou hij 3 jaar krijgen ? Dat hield ik nooit vol..2 jaar al niet.. En hoe zou Mano eruit komen? Nu waren we al ietwat vervreemd van elkaar soms, maar dat herstelde zich snel. Maar 2 of 3 jaar in zo'n bajes, wat zou dat met Mano doen? Ik rilde bij de gedachte aan wat hij daar moest meemaken. Tuurlijk was 't z'n eigen schuld, maar toch maakte een diep gevoel van medelijden me haast nog verdrietiger dan m'n eigen eenzaamheid en leegte en verdriet.

di. 13 okt.

De volgende ochtend ging ik maar naar m'n werk, ook omdat Mano me daar kon bellen, al kon ik me daar ook niet concentreren.

M'n collega's merkten 't wel, maar ik kon er niet over praten. Wat moest ik ze zeggen? Ze hadden er gelukkig respect voor en vroegen niet verder.

Alleen Sophie, die sinds kort ook op mijn afdeling zat (in de plaats van Tom, die weg was), dus waar ik nu nog meer mee optrok, vroeg er nog even naar in de pauze, en ik verklaarde maar even dat Mano flink in de problemen zat. Maar dat ik er niet over kon praten, en dat respecteerde ze.

Een uur of 4 belde Mano. Hij kon iets meer zeggen nu, daar hij even alleen was. Hij vertelde dat de advocaat hem z.i. goed verdedigd had, inderdaad wat verzachtende omstandigheden had aangevoerd, psychische problemen, moeilijke jeugd enzo. En één van z'n sergeants had in elk geval hem een alibi verschaft voor een avond waarop eerdere wapens verdwenen waren. Hij had daar ook echt niks mee te maken garandeerde hij, dus daar konden ze hem niet voor veroordelen. Maar de advocaat vreesde dat het toch tenminste 2 jaar zou worden, onvoorwaardelijk. Mano probeerde het kalm te vertellen, maar klonk toch wat overstuur merkte ik. Hij was afgevoerd naar een tijdelijke gevangenis, waar hij tot de uitspraak van de krijgsraad over een week in hechtenis zou blijven. Hij mocht daar af en toe bellen, meestal 's-avonds echter. Ik kon hem daar niet bellen helaas.

Ik sprak af dat als hij mij niet op m'n werk kon bereiken naar Paul zou bellen, en anders Timo maar moest proberen en op de hoogte houden. Die mocht ik wel inlichten maar alles zo beperkt mogelijk. Doorvragen zouden ze toch zei ik, dus mocht ik wel van de 2 wapens vertellen waarmee hij was betrappt, maar liefst afhouden. Het ging ze niks aan. Ik hing op met totale verslagenheid. Ik was niet meer in staat te werken, en ging maar naar huis. Dat adviseerden m'n collega's toch. Diane vroeg zelfs of ze me naar huis moest brengen, zo bezorgd als ze was dat ik in deze toestand tegen een boom zou rijden ofzo. Maar ik zei me wel te redden.

Ik belde die avond naar Paul. Ik vertelde van de zitting, wat Paul al van Nick gehoord had intussen. Hij had met me te doen, en vond 't uiteraard goed dat ik 'm elke avond rond 8 uur even belde of Mano hem gebeld had. Hopelijk kwam onze telefoonaansluiting deze week al, dan kon ik Mano zelf spreken.. Hij mocht maar 2 minuten bellen steeds, 1x per dag, dus die hoopte ik natuurlijk niet mis te lopen.

Dinsdagavond dacht ik ook ineens aan Jean.. die had ik nog beloofd te bellen voor precieze afspraak die week.. Hij klonk beetje boos toen ik zei 'hoi met Rob 'en vroeg meteen of ze nog welkom waren. Ik legde kort de situatie uit en bood m'n excuses dat ik vergeten was eerder te bellen. Hij begreep 't volkomen en was ontzet. Hij leefde enorm met me mee en zei allemaal lieve dingen.. Hij zei meteen Mano wel in de gevangenis te willen opzoeken als 't echt zover kwam. Ik zei niet waarvoor ie werd berecht, en dat begreep Jean wel die er voorzichtig naar had gevraagd.. Ik zei dat in militair strafrecht de straffen erg hoog lagen en hij dus wel 2 of 3 jaar zou moeten zitten. Jean vroeg of ze toch niet zouden komen, om mij gezelschap te houden in deze moeilijke week, maar ik zei er niet van te kunnen genieten, deze zenuwslopende week, dus liever even wou wachten. M'n hoofd was alleen bij Mano en het komende vonnis. Dat begreep ie volkomen en hij zou volgende week ofzo nog bellen.

wo.. 14 okt.

De dag erna liep ik telefoontje van Mano mis, al ging ik wel weer naar m'n werk in hoop dat hij toch overdag kon bellen. Paul had 'm woensdagavond wel gesproken en vertelde dat 't Mano naar omstandigheden goed ging.. Hij had nog met de advocaat gesproken en evt. mogelijkheden van in beroep gaan besproken, maar veel kans op minder dan 2 jaar leek hem onwaarschijnlijk, dus als ie dat kreeg mochtie al blij zijn. Ik vroeg Paul hoe 't nu ging tussen hem en Nick, want ik had Nick zelf niet meer gezien, had avonddienst ofzo.. Hij zei dat ze nog veel uit te praten hadden, maar 't wel goed zou komen. Over hen moest ik me nu maar niet zorgen maken.. Hij sprak me wat moed in en zei me te hebben vergeven van m'n stiekeme geklooi met Nick, alleen gewoon nog even afstand nodig had. Hij wou er niet verder over praten, en wenste me sterkte.

De week kroop nog langzamer voorbij dan de vorige. Ik was elke avond zo kapot, dat ik me met een paar whiskeys in slaap zoop. M'n antibioticakuur voor de chlamydia was klaar, dus ik mocht weer drinken. Niet dat me dat nog één zier had gescheeld, van mijn part ging ik dood.

Die woensdagavond kwam wel Sean ineens onverwacht langs. Hij zei me al paar x op m'n werk te hebben proberen bellen, maar kennelijk had ie een verkeerd nummer want de receptioniste kende me niet. Het bleek inderdaad een heel andere bedrijfsnaam die hij had gehoord. Ik gaf 'm 't goede nummer en zei dat we morgen ook zelf telefoon kregen, en 't nummer daarvan hadden we al, dus gaf ik ook meteen.

Nu hij er toch was maakten we maar een nummertje, waar ik eigenlijk hard aan toe was. Maar op één of andere manier viel 't tegen. We waren minder geil, ja ook hij vond ik, dan vorige keer. Ik was met m'n gedachten bij Mano, dat begreep Sean wel.. Maar 't was dat niet alleen, stiekem verlangde ik, eerlijk is eerlijk, meer naar Nick.. Ik kon hem toch moeilijk loslaten, helaas. Ik begreep 't niet, ik vond Sean veel aantrekkelijker.. Maar ik had met Nick ook troost gevoeld ofzo.. intimiteit.. ik weet 't niet.. Nu ja, dat gaf Sean ook, hij was heel lief en begripvol (al had ik niet alles over Mano verteld, zoals die gevraagd had, dus echt begrip kon hij ook niet bieden, hij probeerde me met optimisme op te fleuren enzo). Ik had gewoon behoefte aan een intieme vriend, en Sean kende ik nog niet zo lang.

Hij bleef dus ook niet slapen, ik zei 't nu als dubbel verraad te voelen t.o. Mano, iemand in mijn bed, en morgen moest ik toch weer vroeg werken. Hij ook, maar hij zei dat ik 'm echt altijd kon bellen als ik 'm waar dan ook voor nodig had.

do. 14 okt.

Donderdag werd onze telefoon goddank aangesloten, en 't werkte.. Dus ik gaf 't nummer gelijk aan Paul, en diezelfde avond nog belde Mano me.

Hij vroeg mij hoe ik eronder was, of ik 't aankon enzo, de schat. Ik zei steun van m'n huisgenoten te hebben, dat ik me meer zorgen om hem maakte. Hij zat alleen op een cel en had niemand om te praten.

Hij vroeg gelukkig niks over Paul en Nick, kennelijk had ie geen vermoeden van wat speelde, had Paul 't nog niet laten doorschemeren.

Hij was blij me te spreken en vroeg of ik maandag evt. bij de uitspraak van de krijgsraad kon zijn. Dat mocht wel, dan waren er blijkbaar geen militaire geheimen meer an de orde. Er zou slechts worden uitgesproken aan welke bewezen feiten hij schuldig werd bevonden en wat de straf daarop zou zijn.

"Tuurlijk lieffie, ik steun je, hopelijk kan ik je erna weer even zien."

"Ik denk 't wel.. Als m'n pa en ma komen stuur ik ze weg, ik heb al gezegd ze niet te willen zien, en ze weten ook niet wanneer de uitspraak is, al kunnen ze daar wel achter komen denk ik."

"Ben je bang dat ze kwaad zijn?"

"Ik wil ze gewoon niet zien," zei Mano stug.

Z'n minuten waren om en nog snel kon ie tijdstip en plaats (zelfde als vorige keer) doorgeven. Ik vroeg nog snel of Nina ook mocht komen, hij zei liever mij even alleen te zien, hij schaamde zich toch wat t.o. haar.

Ik zag Maatje net uit de keuken lopen, kennelijk net gegeten, toen ik had opgehangen, en nam 'm mee naar boven voor troost.

Op m'n kamer probeerde ik me op m'n cursuswerk te concentreren, daar was ik dinsdag niet heen geweest, dus ik had maar gebeld of ik thuis alvast e.e.a. kon doen/bestuderen, en had wat opdrachten gehad.

Maar 't lukte niet en ik zat maar voor me uit te staren.

Nick kwam een kwartierje later ofzo binnen envroeg hoe 't met me ging.

"Beroerd."

"Ik zie 't.. Red je je wel vanavond.. Ik moet zo naar m'n werk, maar er is altijd iemand in huis waar je terecht kan, weet je hè, schroom niet.. "

"Tuurlijk Nick.. maar hoe is 't nu met jou en Paul?"

"Och, ander hoofdstuk, laten we 't daar ff niet over hebben."

"Jawel Nick, dat zit me haast net zo dwars als de hele toestand met Mano.. Ik heb jullie breuk op m'n geweten. "

"Welnee, je had troost nodig, dat heb je toch aan Paul duidelijk gemaakt.. Die begrijpt 't wel, maak je nou geen zorgen om ons."

"Ik hoop echt dat 't goed komt tussen jullie Nick.. geef mij maar alle schuld."

"Welnee, het is meer mijn schuld, en ik wou niet de vriendschap tussen jou en Paul bederven.. juist nu we elkaar allemaal zo hard nodig hebben."

"Ja.. wat een toestand,"zuchtte ik.

"Hoe zit 't eigenlijk met de nieuwe bewoner.. Raz, of wat was z'n naam.."

"Och shit ja, die zou ik bellen om af te spreken wanneer ie erin kon.. Helemaal vergeten.. Doe ik gelijk, wacht.." en ik stond al op en liep naar de deur.

Ik kreeg Michael aan de telefoon en vroeg 't hem meteen. Raz wou graag maandag al komen inrichten, zei hij, als 't kon. Ik legde hem kort uit van de toestand met Mano en dat ik maandag naar de zitting van de krijgsraad ging. Michael leefde ook al erg met me mee.

"Zal ik meekomen? Gewoon voor onderweg.. of ga je met Nina?" vroeg hij.

"Mano wou er niemand bij..alleen mij.. Maar meerijden mag wel.. voor de steun. . Ik heb Nina nog niet gevraagd, doe ik zo "

Ik gaf 'm gelijk m'n nieuwe telefoonnummer en sprak af morgenavond nog even te bellen. Raz kon daar zo lang blijven als ie wou, alleen z'n werk begon over een week, dan wou hij liefst al in Middenstad zitten, maar hij kon wel aan vervoer komen, ik moest me niet te druk maken. Kalle was overigens weer terug naar Denemarken.

Ik wou niks liever dan dat ie maandag al kwam, alleen stond m'n hoofd niet zo naar leuk helpen schilderen ofzo.. Dat deden zij wel zei Michael. Maar ik wou natuurlijk graag helpen, alleen nu even niet . Dus ik smoesde dat ik nog even met de anderen moest overleggen wanneer 't kon en beloofde morgen terug te bellen.

Ik liep gelijk erna even langs Nina. Ik vroeg haar over Mano maandag, en zei dat ie wel had aangegeven liever mij alleen erbij te hebben omdat ie zich schaamde. Dat vond ze wel aandoenlijk, dat had ze nooit van 'm verwacht. Ze zei maandag dan liever maar naar school te gaan, als ik me redde onderweg.. "Ik denk 't.. Michael wou evt. ook meegaan om me te steunen, komt goed Nien.."
"Doe dat Rob.. praat erover, je moet dit niet alleen dragen."

"Dank je Nien... "

Toen ik terug boven kwam was Nick al weg, naar z'n werk.

vr. 15 okt.

Vrijdag op m'n werk kon ik er toch niet langer meer omheen draaien..

Vooraf Diane zag weer dat ik totaal bedrukt was.

"Is er iets Rob, je bent zo afwezig de laatste tijd. Vind je 't werk niet meer leuk?" zei ze toen ik met haar Ines en Ben even alleen op de zaal was. Zij zaten in mijn hoek van de zaal.

't Was een leuk groepje collega's en ik kon ze altijd alles vragen, zeggen, ze waren heel open. We kletsten ook best veel eigenlijk.

Ik was deze week echter niet erg geconcentreerd door de zenuwen over Mano, en de gesprekken van de anderen gingen allemaal langs me heen. Dat was dus opgevallen.

"Nee nee, 't ligt absoluut niet aan 't werk..Ik vind 't heel leuk..Nee, heb gewoon thuis nog wat strubbels."

"Als je erover wil praten, doe dat gerust hè," zei Ben.

"Ja, we maken ons best zorgen om je Rob..je ziet er afgetobt uit als ik 't eerlijk mag zeggen," zei ook Ines. Ik slikte paar keer.. Het was zo moeilijk m'n emoties de baas te blijven.

"Je mag erover praten Rob.. je kunt ons vertrouwen als je niet wil dat we iets doorvertellen," zei Diane weer.

Ze keek me zo bezorgd en liefdevol aan dat ik een brok in m'n keel kreeg..

Ik keek desondaks even beetje schicktig om me heen of er niet allemaal mensen meeluisterden of naar ons keken. Er zat nog steeds niemand van 't groepje achter ons: Sophie, Julia, John en Henk, met wie ik ook veel optrok.. Ze waren aan mijn kant van de zaal allemaal vrij jong. Aan de andere kant zaten wat ouderen, rond de 40,50, totaal zo'n 20 mensen op onze zaal. De ruimte ernaast hoorde ook bij onze afdeling, daar kende ik iedereen ook goed.

"Ik..weet niet of ik dat nu wel moet vertellen," aarzelde ik weer. "Er is zoveel dat jullie niet weten."

"Kom op, hoe lang werken we al samen op deze afdeling, je kunt ons gerust in vertrouwen nemen," zei Diane weer bemoedigend.

"Als je 't liever straks in de pauze vertelt is ook goed," zei Ben.."en je weet, elk geheim is en blijft bij ons geheim."

Ik aarzelde, maar ze keken me zo geruststellend aan, en ik was al weer op 't punt van in tranen uitbarsten, dat 't steeds moeilijker werd dit voor me te houden en ik voorzichtig begon:

"Jullie weten dat ik een vriend heb hè.."

"Ja.. wil je dat eigenlijk geheim houden?" vroeg Diane.."ik bedoel..daar is toch niks mis mee.."

"Nee..ja, dat mogen jullie uiteraard verder vertellen als 't toevallig ter sprak komt. Ik geloof niet dat er hier op kantoor echt van die streng christelijke conservatievelingen zitten," lachte ik. Het luchtte me wat op dat m'n collega's zo open voor me stonden.

Ik wou verder vertellen, maar ik zag nu Julia en Henk binnenkomen en nieuwsgierig onze kant opkijken, kennelijk wel ziend hoe ernstig onze gezichten stonden.

Ik was er even door van m'n apropos.

"Wat kijken jullie serieus, zijn er belangrijke gebeurtenissen die wij moeten weten?" vroeg Henk vrolijk.

"Laat ons even alleen, als jullie willen," nam Diane 't voor me op.

"Ze mogen 't wel horen, mits ze zweren 't niet verder te vertellen," zei ik ernstig tegen de 2, die nu ook ernstig keken. Dat beloofden ze, en ze kwamen wat dichterbij. John was er niet vandaag, die praatte ik misschien nog wel een andere dag bij. Sophie kwam even later binnen en ik riep haar er ook bij.

Ik vertelde verder over de krijgsraad enzo, en dat m'n vriend in de gevangenis kwam.

Nu moest Ben nog even toelichten aan de nieuwkomers dat ik al eerder verteld had dat ik een relatie met een man had, homo was dus. Dat hadden zij ook nog steeds niet door, en kennelijk waren m'n collega's inderdaad geen 'roddelantjes'.

Ik grijnsde: "Tja, daar leer je je collega's van een andere kant kennen," en ze moesten lachen.

"Alleen maar goede kanten," lachte Julia.. "Maar je vriend.. daar heb je dus wat foute kanten bij ontdekt?"

"Blijkbaar.. Ik ken 'm al heel lang en we gaan een jaar met elkaar..Hij is nooit een brave jongen geweest, maar dat ie zo erg kon zijn had ik niet verwacht. maar toch hou ik nog van 'm."

Ze hadden allemaal met me te doen en waren reuze benieuwd naar de uitspraak van de krijgsraad.

Toen ik die middag thuis kwam liep ik Nick tegen 't lijf beneden.

"Ga je nog naar Timo vanavond?" vroeg hij, terwijl ie achter me aankwam de trap op.

"Ik kan 't niet opbrengen.. " hield ik af. "Ik wil wel gaan oefenen zo, lekker even uitleven in muziek geeft goede afleiding, maar al die vragen die de jongens gaan stellen.. ik blijf liever thuis."

"Dan blijf ik 't ook."

"Niet voor mij Nick.. ga liever werk van Paul maken."

"Die wil me niet zien..en daar is ie vanavond waarschijnlijk."

"Nou, moet jij weten, ik ga Michael even bellen .." zei ik, daar aan denkend toen ik langs de nieuwe telefoon op de zaal liep. Ik legde Nick uit dat Raz maandag zou komen, ik was 't nog helemaal met de anderen vergeten bespreken, en had daar ook geen zin in.. Ik wou 't liever als ik beter in m'n vel zat, als ik dat ooit zat. Nick zei dat 't best even kon wachten..Hij snapte dat ik Raz vrolijk wilde verwelkomen en niet in een depressieve grafstemming hier z'n entree zou laten maken. Ik knikte hem dankbaar toe, nu wetend wat ik tegen Michael moest zeggen.

Jesse nam de telefoon op. Michael was er nog niet. Jesse nodigde me ook uit voor vanavond bij Timo, waar hij, Michael en Raz vanavond ook heen gingen. Het was wel heel verleidelijk.. maar ik wist t.o. Raz al helemaal niet wat over Mano te vertellen. Ik had behoefte alleen met intieme vrienden te zijn nu, ik kon in deze zwakke positie niet de meest sexy vlam die ik ooit gezien had aan. En daarnaast kreeg ik misschien ook nog vragen over m'n rol in de breuk tussen Nick en Paul.. nee dat was me allemaal te ingewikkeld nu. Ik had m'n energie voor Mano nodig. Dus ik wees 't af. Over z'n aanbod 't weekend te komen, evt. nog dans oefenen, zou ik nog nadenken.. Of gewoon wat mediteren met Michael, over Mano of gewoon praten of een arm om me heen, het kon allemaal. Hij zei dat Michael zo wel thuis kwam, en ik beloofde straks nog es te bellen.

Jesse vroeg toch vast of ik al had nagedacht wanneer Raz kon komen. Ik zei met de woorden van Nick zo'n beetje dat ik liever had dat Raz hier pas kwam na de uitspraak van de krijgsraad. Niet dat ik dan veel vrolijker zou zijn dan nu, maar nu stond m'n hoofd er echt niet naar. Dat begreep ie helemaal gelukkig, en Raz zou 't zeker ook begrijpen.

Ik dacht na over 't aanbod van praten (met Michael 't liefst). Misschien zou 't goed zijn om m'n gedachten te ordenen. Maar kon ik met 'm praten over Paul en Nick? Dat zat me haast net zo dwars,

echt. Ik zat er erg mee, dat ik hen ook nog es uit elkaar had gedreven. Ik had zo'n spijt, was dit 't nou waard geweest, die paar slippertjes? Maar anderzijds, had ik anders gekund? En kon ik überhaupt anders..nu..nu Nick misschien wel singel werd? Shit, dat mocht ik net denken.. Maar ik kwam er alleen niet uit. Ik wou erover praten, maar wist niet of 't fair was t.o. Paul om Michael daarover in vertrouwen te nemen

Terug boven liep ik Nick weer tegen 't lijf. Ik vroeg 'm of ie nou nog ging vanavond. Hij wist 't nog steeds niet. Paul wilde geen contact, en hij wilde Paul de avond gunnen bij Timo, of liever gezegd, hij vreesde dat ie anders naar Gerben ging, waar ie al best intiem mee leek.

"Ga gewoon Nick, maak je kennis met Raz.. en blijf erna lekker met Timootje slapen..geeft afleiding," adviseerde ik hem evengoed. Hij had beetje 't zelfde als ik, geen zin uitgehoord en uitgeoeterd te worden over 't verprutsen van z'n relatie met Paul. Ik zei 'm weer dat ie mij de schuld moest geven, en dat de jongens vast wel 't beste met 'm voor hadden.

Ik geloof dat ik 'm had over gehaald.

Ik ging nu met Nina en Toos naar de band.

Het oefenen ging bar slecht, ik was er niet bij. Het viel de anderen op, en uiteindelijk was 't Nina die 'verklapte' dat Mano maandag veroordeeld werd door de krijgsraad. Tja, toen moesten we ook daar 't e.e.a. uit de doeken doen. Ze leefden ontzettend mee. Het luchtte toch ergens op dat ik 't al verteld had, en erna ging 't oefenen iets beter.

Michiel zei trouwens dat we uitgenodigd waren voor een optreden in een zaaltje, een soort buurtvereniging, jongerensoos of iets dergelijks, over een maand ongeveer. Daar stond m'n hoofd nu helemaal niet naar, maar 't was te gek natuurlijk. Nina was dolenthousiast. Dat werd hard repeteren. Nu ja, misschien goede afleiding van m'n strubbels.

Ik had die hele dag niks van Mano gehoord trouwens.

Toen ik thuis kwam bleek ie ook nog niet gebeld te hebben. Ik was vreselijk ongerust. Was er iets aan de hand? Hij zou toch niet ontsnapt zijn ofzo? Hij zou me nergens meer over verbazen.

Ik zat dus weer de hele avond te piekeren, alleen op m'n kamer. Michael was ik helemaal vergeten. Die belde zelf laat op de avond, en ik zei 'm dus maar dat ik 't weekend liever thuis bleef omdat ik telefoontjes van Mano wilde afwachten. En dat ik bovendien nog niet helemaal genezen was van de Chlamydia. Dat begreep ie.. Maar als ik me toch bedacht was ik welkom. Hij wou er graag voor me zijn, wat ik ook nodig had, hij zou me steunen zei hij lief. Hij kon ook wel even naar mij komen. Ik hoorde aan z'n stem dat ie dat eigenlijk liever niet wou, misschien vanwege Raz, weet niet, maar ik zei dat ik wel genoeg steun had van huisgenoten en bedankte hem.

za. 17 okt.

En inderdaad, zaterdagmiddag belde Mano gelukkig.. Hij was nog steeds in hechtenis, maar had me gister niet kunnen bellen omdat ie de 2 min. voor z'n advocaat had gebruikt. Z'n ouders waren bij 'm

langs geweest vandaag. Ze wilden weten wie ik was, want ze hadden gehoord van 't leger dat ik bij Mano's zitting was geweest. Mano had 't afgehouden en op de vraag of "t soms Rob was" had ie ontkennend geantwoord. Stom, vond ik, want ze zouden 't vast gauw genoeg merken als ik ze nog es tegen zou komen in de bajes of er via Nina achter kwamen. Nina had toch beetje genoeg van 't zwijgspelletjes van Mano had ze mij al gezegd. Z'n papieren moest zij bv. allemaal naar z'n ouders brengen nu die de post voor Mano deden. Mijn postbus, waar Mano ook deels gebruik van had gemaakt, had ik doorgegeven dat ze alle post voor Mano naar zijn huisadres moesten sturen, dat van z'n moeder dus waar ie nog steeds stond ingeschreven. Ik wilde eigenlijk dolgraag contact met z'n ouders en nam me voor Mano op den duur toch es om te praten of ik bij ze langs mocht gaan, onder erewoord z'n adres geheim te houden. Misschien kon Nina of ik van hen ook nog belangrijk nieuws van 't leger over Mano te weten komen, bedacht ik, bv. over z'n schulden die allicht ontstonden door de boete die werd opgelegd.. Z'n ouders beheerden ook z'n financiën nu immers.

Nina liet haar post overigens bij vrienden komen, die daar vlakbij woonden.

"Weten je pa en ma alles van de aanklacht tegen je?" vroeg ik Mano

"Ja.. en ze geloven me niet dat ik niks met de andere verdwenen wapens te maken heb.." Ze vonden dat ie moest 'bekennen', dan kon ie een half tot heel jaar strafvermindering krijgen. Nu zat dat er niet in, dus werd 't allicht 3 jaar.. Maar hij hield voet bij stuk. Net wat voor Mano. Misschien ook wel slim, want als ie bekende zou hij eventuele handlangers ook verraden en mogelijk nog meer misdaden van zichzelf aan 't licht brengen, had ik zo'n vermoeden. Hij was allicht al een handeltje begonnen met deze of gene. Hij bekommerde zich voor zijn doen erg weinig over boetes en schulden. 't Stond wel goed met z'n financiën, zei hij luchtig, hij had flink gespaard. Had zelfs weinig kunnen blowen door streng toezicht op binnensmokkelen van stuff, en hij had er niet eens energie voor, met die korte nachtjes tijdens de afbeulering op proefexpeditie enzo. Evengoed had hij genoeg wies naar binnen weten smokkelen de periode ervoor had ik al eerder van 'm begrepen. Ik denk dat als dat uit zou komen er nog heel wat meer voor 'm zwaaide.

Ik liet 'm beloven in de gevangenis al helemaal niets te smokkelen, voor ie echt z'n leven lang kon zitten.

Hij zou morgen nog even proberen te bellen, en anders zag ik 'm maandag

zo. 18 okt.

Ik zat het hele verdere weekend vreselijk in de zenuwen over de uitspraak maandag.

Ik ging zondag nog even langs bij Nick (zaterdag had ik 'm niet gezien) om te vragen hoe 't was gegaan bij Timo (waar ie vrijdagavond wel was had ik begrepen van Michael), en of ie nog beetje met Paul had kunnen praten enzo.

Hij zei dat Paul nog steeds kwaad was en die vrijdag de hele nacht bij Gerben was gebleven. Nick was inderdaad zoals ik had aangeraden de nacht bij Timo gebleven, en zaterdag nog de halve dag. Daarna moest ie werken.

Ik voelde erg met 'm mee, hoe eenzaam hij was. Ik zat immers in 't zelfde schuitje.

Ik had had ook nog overleg gepleegd met Nick, Nina en paar anderen over wanneer Raz kon komen. Die vonden het best als ie maandag al kwam, of dinsdag, wanneer ik er 'klaar' voor was. Dus zondag hadden we de kamer verder leeggeruimd en schoongemaakt. Ik kon toch niks anders, even goed lichamenlijk bezig zijn gaf wat afleiding.

Mano belde 's- avonds nog even, en vroeg nog es of ik echt kwam morgen. "Tuurlijk lieffie, ik laat je dat niet helemaal alleen doorstaan." Ik vroeg of ie al een idee had waar ie gevangen zou worden gezet, maar hij wist 't niet, er was nog niets over gezegd. Hij klonk wat opgewonden nerveus en leek ook tranen weg te slikken . Ik probeerde hem gerust te stellen en wat er ook uitgesproken werd morgen ik hem terzijde bleef staan.

ma. 19 okt.

Maandag reed ik toch maar alleen naar de krijgsraad in Ooststad. Ik wou Michael er niet mee lastig vallen, en eigenlijk toch alles eerst maar alleen verwerken..

Ik kreeg geen kans tevoren met Mano te praten, en ik zag 'm pas in de rechtbank. Ik was inderdaad de enige bezoeker, Mano's ouders zag ik niet.

Ik denk dat ik nog zenuwachtiger was dan Mano. Die zat als een hoopje ellende in de beklagdenbank. Z'n advocaat endje van 'm af.

Het ging snel. De ten laste gelegde verdenkingen werden voorgelezen, en de eis van de Officier van justitie, nog steeds 3 jaar en inhouding van 2 maanden bezoldiging. De rechter las op welke feiten bewezen waren: het met uit de wapenkamer ontvreemde wapens buiten de gezette tijden op buitenterrein te zijn aangetroffen. De andere ten laste gelegde aanklachten: de al eerder vermiste wapens te hebben gestolen en naar buiten gesmokkeld waren niet bewezen. Er werd rekening gehouden met de als verzachtende omstandigheid aangevoerde emotionele labiliteit en relatief jonge leeftijd van Mano , en zo werd besloten tot een straf van 2 jaar gevangenisstraf in een middelzware gevangenis. Die was gevestigd in Burgstad. Vreselijk ver weg dus. Dat was een dubbele klap.

Hoewel ik rekening had gehouden met tenminste 2 jaar viel het toch nog als een zwaard van Damocles over me heen. Het viel als een ijzig koude zware metalen plaat ofzoiets op m'n dak.. M'n adem stakte gewoon, zo ontzet was ik.. Mano leek ook enigszins in te storten, kennelijk had ie ook nog gehoopt op een wonder ofzo.. Z'n advocaat moest 'm onder de arm pakken toen de hamer van de rechter op tafel had geslagen en de zitting was beëindigd.

Ik kreeg weer een half uur gelegenheid met Mano te praten in een kamertje met bewaking.

Ik probeerde flink te zijn en 'm te troosten, maar moest m'n tranen wegslikken. Ik zag dat Mano ook vocht tegen de tranen, en van z'n altijd zo stoere houding was niets over. Hij mocht in de gevangenis 1 x per week bezoek hebben in 't weekend.. Ik beloofde hem natuurlijk elke week te komen, ver of niet ver rijden. Hij mocht me ook bellen en schrijven, wat hij beloofde te doen. Veel beltijd zou hij wel niet krijgen vreesde hij.. Ik kon gewoon m'n tranen niet meer inhouden, jammer als ze nu zagen

dat we een homorelatie hadden.. het vonnis was toch al geveld, wat viel er nog te verliezen? In de gevangenis moest ie natuurlijk wel weer een hetero imago aannemen, maar hier was alles al verloren. Het leek Mano ook niet te deren. Hij was helemaal in zichzelf gekeerd eigenlijk.

"Ik ga je zo missen.. 2 jaar.. Ik hoop dat je 't volhoudt Maan.."

"Ik zal wel moeten Rob.. Ik overleef 't wel.." mompelde hij terug, maar het leek nog niet helemaal tot 'm doorgedrongen wat 't allemaal betekende.. wat 'm te wachten stond.. 't Harde regiem van 't leger was vast niets t.o.v. die van de gevangenis.. en gezellige medebewoners kreeg ie er vast ook niet.

Ik wist dan ook niet veel meer te zeggen, en was blij dat de advocaat erbij kwam en wat dingen met 'm doorsprak. Mogelijkheid van beroep etc. waar ie 't al over had gehad, maar dat ie maar liever kon schikken in z'n lot, want zo slecht was ie er niet van af gekomen. En als de andere aantijgingen toch in een later stadium nog bewezen werden dan hing hem allicht nog een extra straf boven het hoofd. Daar schrok ik me helemaal wild van. Mano leek ook even geschokt te kijken maar herstelde zich snel en zei weer overtuigend dat er niets viel te bewijzen als ie niets gedaan had.

Ik hield m'n hart vast. Zou er nog onderzoek worden gepleegd? Hadden ze 't nog niet genoeg uitgepluisd dan? Ik durfde het uiteraard niet te vragen, maar de advocaat zei zelf gelukkig even later dat 't onderzoek tot zover was afgerond. Het kon alleen altijd weer geopend worden als er nadere dingen aan 't licht kwamen. Mano hield zich 'cool' en deed of ie zich nergens druk over maakte. Hij vond dit al overdreven straf, want hij had de wapens alleen even meegenomen om zich uit te leven, en was er niets mee van plan, zo zei hij weer wat hij eerder in de rechtbank had verklaard. 't Geloof ik niet veel uitgemaakt, hij was voor diefstal veroordeeld, met of zonder 'voorbedachte rade', de straf bleef gelijk.

Het half uur was alweer om. Ik vroeg nog snel of Mano's ouders werden ingelicht. De advocaat zei van wel, die waren Mano's contactpersonen.

Dat moest dan maar.

Ik ging met een laatste treurige blik en een bemoedigend kneepje in Mano's arm de kamer uit. Mano keek me intens wanhopig na tot ik de kamer uit was.

Ik hield die blik de hele terugweg voor m'n netvlies.. En barstte in tranen uit zodra ik op de grote weg zat en niet meer makkelijk kon stoppen. In een waas reed ik naar huis.. De realiteit drong maar heel langzaam echt tot me door.. Mano 2 jaar weg. 2 Jaar alleen.. Hij in een gruwelijke gevangenis.. en ik.. Wat moest ik doen? Kon ik die 2 jaar nog ergens van genieten? Ging mijn leventje gewoon door? Het voelde of 't voor eeuwig stil stond.

Thuis vertelde ik 't allemaal gelijk aan Nina, die zou de rest wel inlichten.

Ik ging die avond, net voor 't eten, naar Mama. Ik had behoefte even 'thuis' te zijn, en bleef ook slapen. Ze vond 't ook heel erg voor me en vond dat ik maar beter kon breken met Mano.. Daar kwam 't althans op neer, het leek haar te pijnlijk voor me hem daar steeds opgesloten te zien..2 jaar lang. Maar dat zou ik nooit doen zei ik verontwaardigd, Mano in de steek laten. Juist nu niet. Ze maakte zich er zorgen om me.

Ik had die nacht alleen Plato (de 18 jarige kat van Ma, waar ik mee opgegroeid was) om me te troosten. Het was wel fijn 'm weer es te zien. Ik had 'm gemist, al was Maatje ook heel lief.

Ik was ook naar Mama gegaan omdat ik wist dat ik moeite zou hebben van Nick af te blijven als ik thuis was.

di. 20 okt.

Dinsdag na m'n werk belde ik naar Michael en zei dat Raz nu wel kon komen wat mij betreft.. Hij vroeg me natuurlijk honderduit over het vonnis van Mano, en ik vertelde e.e.a. Ik zei dat 't inmiddels een beetje bezonken was en tot me doorgedrongen dat het de harde realiteit was.. Hij zei vrijdag al graag met Raz te komen. De anderen kwamen misschien ook mee, de meesten waren 's-middags vrij.

Ik vond het prima.

Mano belde net toen ik terug van cursus was. Hij zat al in de gevangenis in Burgstad. Het was een tamelijk zwaar bewaakte gevangenis. Dus met geen lichte jongens. Hij had een kale cel met klein raam, en de muren kwamen op 'm af.. Hij kon helaas weinig zeggen door de telefoon gezien meeluisteraars, maar ik merkte aan 'm hoe moeilijk hij 't had en me miste..

Ik kletste die avond nog met Nick op mijn kamer, daar stond ie op. Puur vriendschappelijk mocht ie me toch wel troosten, zo drong ie aan.. Dus ik riskeerde 't maar. Maar toen ie troostend een arm om me heensloeg, puur vriendschappelijk, duwde ik die zekerheidshalve maar weg.

Hij wou wel met me mee naar Mano. Ik zou a.s. zondag naar 'm toegaan, ik had 't adres inmiddels doorgekregen. En als Paul wou zou hij ook meekomen, want Nick wou hem niet de indruk geven weer met mij te scharrelen.

Ik zei dat 't beter was als ze samen kwamen, anders ging ik maar liever alleen.. Ik zei 't eigenlijk omdat ik vreesde me echt niet in de hand te hebben met Nick alleen. Het zou vast erg emotioneel zijn Mano te zien, en dan was ik de terugweg allicht weer zwak voor troostseks etc.

Ik stuurde Nick nu ook maar vrij snel weg, ik wou in geen enkele verleiding komen.

Ik kon echter toch alleen maar aan Mano denken. Ik probeerde weer in slaap te komen met een vuil t-shirt van 'm dat ik poosje terug nog onder een stapel troep had gevonden, en avond aan avond koesterde. Wat miste ik hem. Alles had ik gegeven voor één minuutje met hem hier.

En Burgstad, wat een rotend..Toch moest 't maar.. iedere zondag.. Ik had 't ervoor over om Mano te zien, al was 't maar een kwartiertje.

Zo piekerend kreeg ik ineens een splendid idea.. Ik kon Jean mooi een keer daar ontmoeten, zo ver was 't niet van Gent, en zeker niet van Boerenstad, waar ie vrienden had zoals ie verteld had.

wo. 21 okt.

Dus ik belde hem gelijk de volgende avond. Hij kon deze zondag helaas niet, maar hij zou z'n vrienden bellen of 't 't weekend erna kon. Hij schrok ook erg van de 2 jaar celstraf van Mano.. "Dat zal Yves vreselijk vinden..!" riep ie ontsteld uit. De jongens hadden zich vreselijk verheugd op een weekje bij ons in Middenstad..dus het was voor hen ook een grote klap dit hele gedoe met Mano. Ik nodigde ze

wel meteen voor de volgende party in Zuidstad, waar 'nog veel meer lekkere jongens waren'.. Daar waren ze wel voor in, maar Jean zeurde wel weer dat Guus en Kris mee wouden. Dat had ik inmiddels al overlegd met de Zuiddorpers en ze vonden 't best.

We kletsten en geilden een beetje door de telefoon en spraken af dat ik 'm volgende week zou bellen. Ik gaf 'm ook meteen mijn nummer natuurlijk.

Nick vroeg die week weer of ik vrijdag mee ging naar de club van Timo. Maar ik had er geen zin in. Ik had trouwens nog veel cursuswerk in te halen. Hij klonk vrolijk, en ik vroeg 'm hoe 't ging met hem en Paul. Hij zei dat ze 't weer aardig hadden bijgelegd. Ze zouden vrijdag ook samen naar Timo gaan. Paul had Mano gister nog een keer aan de telefoon gehad trouwens, kennelijk toen ik naar cursus was. Hij had hem toen gelijk gevraagd of hij en Nick een keer op bezoek mochten komen. Dat was goed, zodra z'n bezoektijd wat werd uitgebreid. Mano wilde het graag. Dus ze zouden een keer met me meekomen. Ze wilden dat sowieso wel een keer, gewoon om mij gezelschap in de auto te houden. Dus ik stelde ze gelijk voor mee tekomen als ik Jean en Yves trof in Boerenstad. Dat leek hen wel leuk..

do. 22 okt.

Erik belde me die donderdagavond ook nog (hoe kwam ie aan m'n nummer vroeg ik me later af). Ik liet 'm maar komen, voor een 'troostnummertje', maar was eigenlijk helemaal niet in de stemming voor hem. Ik verlangde naar Mano, Michael, Nick..Ik had meer behoefte aan een warm contact met een vertrouwd persoon, dan een vluchtig seksnummertje. Erik merkte weinig van m'n gevoelens (ik had ook nog niet erg veel verteld over Mano's 'vergrijp', het moest toch niet overal maar rondlekker) en zat alleen maar aan me, zodat ik er haast kregel van werd. Ik had Mano nog vergeten te vragen of ik de 'bedregel' nog steeds overtreden mocht.. 't Zou wel. Ik stuurde Erik toch vrij vroeg naar huis.

Nick probeerde me die avond weer over te halen vrijdag mee naar Timo te gaan, maar ik vond 't toch nog moeilijk.. ook om Paul onder ogen te komen nog steeds.. Liever dat een keer apart, zonder andere lui erbij.

vr. 23 okt.

Maar ik kreeg spijt, vrijdagavond werd ik gek van eenzaamheid zodra ik thuis van de band was. Ik werd krankzinnig zonder Mano. Kon ik 'm maar helpen ontsnappen ofzo, maar ja, dat zou 't alleen maar erger maken.

Raz was eind van de middag, toen ik net van m'n werk was, met Michael even wat spullen komen brengen, verf enzo en een lamp. Maar hij kwam toch pas maandag klussen, had Michael me al gezegd toen ie me belde van de week. Michael had me ook mee naar Timo gevraagd, of om zaterdag daarheen te komen. Maar toch kon ik ook dat laatste weer niet, gezellig gaan dansen met Jesse of neuken met Michael.. 't Voelde allemaal als verraad naar Mano. Misschien kwelde ik mezelf te veel, maar ik voelde me lamleendig en tot niets in staat. Ik keek alleen maar uit naar m'n bezoek zondag aan Mano, en kon aan niets anders denken.

Ik sprak Mano meestal 's-middags op m'n werk even die week. En ik schreef hem een lange brief, waarin ik alles uitlette wat door de telefoon en korte bezoeken zonder privacy moeilijk was. Ik wist niet of ik 'm mocht geven, zou wel niet. Ik wist ook niet of ik 'm straks in de gevangenis brieven mocht sturen.. en of die gelezen werden door de bewaking. Dan moest ik maar misschien met een meisjesnaam schrijven ofzo om m'n liefde te kunnen uiten. Vooralsnog bewaarde ik de brief maar.

za. 24 okt.

Die zaterdag zat ik dus weer zielig alleen thuis. Maar gelukkig belde Jean. Hij zei dat ze volgend weekend graag Mano wilden opzoeken en met mij erna naar hun vrienden in Boerenstad gaan. Ik beloofde Mano te vragen of hij dat al aankon. En anders zou ik wel gewoon naar Boerenstad komen, na afloop van m'n bezoek aan Mano beloofde ik. Misschien kon ik paar vrienden meenemen, Paul en Nick bv. zei ik. Ze moesten weer even denken hoe die eruit zagen, ze hadden ze maar kort in 't café gezien, maar het leek ze hoe dan ook leuk, dus dat was al zo'n beetje afgesproken.

Ik sprak er gelijk die avond met Nick over toen ik 'm zag. Het leek 'm te gek, en zou 't met Paul overleggen.

"Ik moet je wel wat bekennen," zei hij ineens serieus.

"O..wat dan?"

"Ik hoop niet dat je boos wordt.."

"Kan 't nog erger zijn dan wat ik jou en Paul heb aangedaan?" zei ik met een smile.

"Nou ja, dat was net zo goed mijn schuld.. Maar ik denk dat je dit niet zo leuk zal vinden."

"Vertel nou maar.."

"Ik ben gister, na de avond bij Timo..waar Paul en Jesse al de hele tijd aan elkaar hingen, op Michaels voorstel ingegaan mee te komen naar hun huis.. waar Paul met Jesse wou slapen."

"Ja..en.."

"Nou..ik dacht..ik ga dan met Julien slapen..maar die was nog niet thuis van z'n werk, waarschijnlijk met iemand meegegaan.."

"Ja..en? " vroeg ik weer ongeduldig.

"Toen begon Michael me te verleiden.." Hij haperde weer even, en ik zei: "Oké, laat de rest maar zitten, ik snap 't al.. God, daar hoef je je niet schuldig over te voelen hoor.. Ik heb niet 't alleen recht op Michael alleen omdat ik hem zo onwijs sexy vind," probeerde ik nuchter te zeggen. Maar stiekem van binnen stak er wel wat..Waarom uitgerekend Nick? Vond Michael hem nu leuker dan mij? Was ie op mij uitgekeken? Had ik gister toch moeten gaan?

Nick keek me aarzelend aan.

"Ik..'t was echt niet m'n bedoeling.."

"Ik zeg toch dat je je niet hoeft te verontschuldigen," zei ik weer zo luchtig mogelijk, maar waarschijnlijk kwam 't er nogal koeltjes uit.

"Ik wil echt niet je laatst overgebleven liefje van je afpikken Rob.. Hij blijft van jou," zei Nick troostend.

"We hebben wel dezelfde smaak blijkbaar, je loopt me overal achterna: Mano, Timo, Julien..nu Michael..straks zul je Jean ook wel leuk vinden."

"Wie, Sean?"

"Nee, Jean, die Belg.. ja Sean ook..grote kans van..of niet dan?"

"Die is wel knap ja.. maar ik doe 't niet bewust..Rob.. en van Mano dat spijt me echt."

"Dat kun je liever tegen Paul zeggen."

"Heb ik allang gedaan. 't Gaat weer goed tussen ons..Daarom wil ik ook echt geen ruzie met jou Rob.. je bent na Paul m'n beste vriend, samen met Mano dan, dat wil ik zo houden, en Paul ook, hij heeft je vergeven."

"Ik ben echt niet kwaad Nick.. Ik kan jou en Michael niet vastbinden..en zeker jullie gevoelens niet."

"Ik voel niks voor 'm Rob.. niet meer dan voor Timo of Julien althans..dus hij zal mij ook wel als voorbijgand beschouwen. Maar vastbinden mag je ons best hoor, klinkt geil," grinnikte Nick.

"We hadden Paul wat beloofd Nick.."

"Val jij niet ook een beetje op Paul, als we toch dezelfde smaak hebben?" plaagde Nick door.

Ik gaf 'm een kwasiboze stoot om een antwoord te ontwijken en ging gauw over Michael verder:

"Michael houdt wel van bondage volgens mij hoor.. dus laten we 'm vastbinden hier in de kelder, en 'm om en om elke avond verkrachten als ie op ons is uitgekeken,"grinnikte ik.

"Op mij eerder dan jou denk ik Rob,"ging Nick er serieus op in,"jij bent meer dan een voorbijgaande scharrel voor 'm."

"Dat betwijfel ik.. hij kickt gewoon op mijn adoratie voor hem, zolang hij daar niet gek van wordt althans , dus ik zal 'm wel af en toe mogen hebben, als jij er niet bent."

"Anders moeten we maar een duel aangaan," grinnikte Nick.

"Je mag niet meer vechten van Paul toch?"

"O nee.. "

"Wees zuinig op Paul Nick.. Ik ben blij dat 't weer goed tussen jullie gaat..echt, da's echt belangrijk voor me, jullie liefde is echt..ja net als van Mano en mij.. daar moet je voor vechten."

"Je hebt gelijk Rob.. wat ik moet inleveren stelt niets voor te vergelijken met jouw beproevingen, ik zal alleen nog voor Paul vechten en me niet meer laten verleiden voor andere vechtpartijtejs." Hij keek me volgens mij toch beetje dubbelzinnig aan, maar ik zei ernstig:

"Is je geraaie."

"Ja pappie.."

"Heb je ook met Michael geslapen eigenlijk?"

Nick knikte weer wat beschaamd..

"Hé, maar was Raz er niet, dat jullie met Jesse en Michael mochten slapen?" bedacht ik ineens.

"Die bleef nog bij Timo hangen.. Heeft daar de nacht doorgebracht."

"Echt? Die Tiem.. die krijgt 't ook altijd voor elkaar."

"Maar volgens mij doet ie 't ook met Branco of Fokke of allebei.. Ik weet 't niet zeker hoor.. dus zeg niemand dat ik dit heb gezegd," grinnikte Nick.

"Echt ?" Ik wou er alles van weten, maar Nick had echt niet meer dan vage vermoedens o.b.v. wat ie daar zoal zag gebeuren op party's enzo.. Dat 'monogame' imago was alleen maar om extra begeerlijk te zijn had ie uit vage suggesties enzo opgemaakt. Maar hij kon geen voorbeelden noemen. Nu ja, op dat moment interesseerde 't me eigenlijk 0,0. Ik ging maar weer vroeg naar bed, om morgen zo vroeg mogelijk naar Burgstad te gaan.

zo. 25 okt.

Eindelijk was 't zondag, en kon ik naar Mano.

Nina ging gelukkig met me mee. Paul en Nick niet, daar was 't bezoekkwartier te kort voor. We vertrokken bijtijds. Ik verheugde me erg om Mano te zien, maar zag er ook tegenop.. Dat ik 'm maar een kwartiertje mocht bezoeken, achter een raampje, dat was onverdraaglijk. En dan..hoe 't Mano verging daar, daar maakte ik me heel er zorgen over.

We waren een uur of 1 bij de gevangenis. Een enorm gebouw, net een bunker, hoge grauwe muren eromheen, het zag er doods uit.

Ik kon 't ineens niet meer verdragen en overwoog rechtsomkeert te maken.

"Ga jij eerst maar Nina, ik weet niet of ik wel meekom, " aarzelde ik.

"Hé kom, je bent tot hier gereden, nu zal je ook mee naar binnengaan," bemoedigde Nina.

"Ga jij eerst checken hoe 't met 'm is.." zei ik.

"Kom nou Rob, Mano zal je dolgraag willen zien, je kunt 't hem niet aandoen niet te komen."

"Misschien heeft ie wel 't zelfde als ik..gaat ie me na dit flutbezoekje alleen maar meer missen."

"Missen doet ie je hoe dan ook..kom , straks weet ie niet eens meer hoe je eruit ziet als je niet komt. en heeft ie helemaal niks leuks meer om aan te denken.'

Ik lachte zuurtjes en volgde schoorvoetend Niina naar binnen. We werden flink doorzocht, gefouilleerd, zakken binnenstebuiten gekeerd. Drugssmokkel of wat ook was echt uitgesloten.

Daarna gingen we de hal in met de bezoekersluikjes.

Nina sprak als eerste met Mano, door 't lullige raampje. Daarna ik.De tranen schoten me meteen in de ogen toen ik 'm zag. Hij zag er somber en afgemat uit.

"Mano jongen wat doen ze hier met je?" vroeg ik onthutst.

"Niks hoor, 'tgaat prima joh..de jongens zijn heel aardig voor me, zelfs de grootste boeven.."

"Hebben ze je nog niet verkacht?" vroeg ik zacht.

"Zelfs dat niet," grijnsde Mano alsof ie 't als grap opvatte. Ik probeerde te lachen om z'n grapjes, maar het was weer een bitter lachje.

"Weet je 't zeker Maan..je ziet er beroerd uit."

"Dat komt omdat ik jou mis,"zei Mano nu ook zacht. "Je mag 't best weten Rob, maar ik heb hele nachten doorgehuild, denkend aan jou. Ik heb zo'n spijt..wat ik je aangedaan heb."

"Jezelf vooral Mano..2 jaar hier opgesloten, hoe overleef je dat?"

"Och, we hebben tv, mogen sporten, hoeven niet veel te werken, beetje kleding vouwen e.d., krijgen redelijk te eten. Heb eigenlijk niks te klagen over de roomservice hier," grapte Mano weer.

"Ik heb een naaktfoto van me bij me, mag ik je die geven?" vroeg ik zacht.

"Je mag niks geven Rob.. en als iemand die vindt word ik afgemaakt.."

"Shit.. kijk uit hè.. dat ze er niet achter komen, van ons.. " zei ik bezorgd.

"Ik denk dat 't wel meevalt hoor..Ze maken hier alleen de kinderverkrachters af, maar die zitten er niet zover ik weet. Dat is wat ik me heb laten vertellen in elk geval."

"Laat ze er maar niet achter komen dan wat jij met dat meisje in Noord flikte," zei ik weer zacht.

"Moet je daar nou over beginnen gods..."

"Sorry Maan..'t ontschoot me, wees niet boos, please..ik zou je willen kussen..ik verlang verdomme zo erg naar je," zei ik nog zachter.

"Wat denk je van mij..Rob..blijf je..blijf je me trouw?"

"Tuurlijk.. en ik zoek je zoveel mogelijk op..Wat er ook gebeurt, ik blijf je altijd trouw.."

"Ik jou ook Rob.. ik denk elke dag, elke seconde aan je..Ik wil jou voor altijd."

"Doe je dan ook echt je best je netjes te gedragen, zodat je misschien wel vervroegd vrij kan komen?"

"Die kans is vrij klein, maar ik kan misschien naar een betere gevangenis bij goed gedrag, dichterbij Middenstad."

"Oké Maan doe je best."

Als hij zich goed gedroeg zouden we over een tijdje misschien in de kantine mogen praten zei Mano. Daar verheugde ik me nu al op.

Nu moest 't echter voorlopig zo, op deze afstandelijke manier.. Maar 10 minuten ofzo kon ik met Mano praten, toen was de tijd alweer om. Ik dacht er nog net aan te vragen of ie 't goed vond als volgende week zondag Jean en Yves op bezoek kwamen. Hij vond 't eigenlijk de moeite niet, voor die korte tijd, liever als ie meer bezoektijd kreeg.

We werden half weggetrokken tijdens onze laatste afscheidswaarden.

Ik hield m'n tranen in tot we weer in de auto zaten, daar barstte ik uit.

Het was niet te bevatten. Mano daar in dat afgrijselijke gebouw op een eenzame cel achterlaten.. Ik schokte en schudde van intens verdriet. Nina liet me uitrazen. Ze bood me een joint. Ik moest 't hele end nog naar huis rijden dus ik weerde 'm dapper af.. Ik vermande me en startte de motor.

Nina had 't ook wel wat te kwaad zag ik.. Ze vroeg of ze wel mocht blowen en ik liet haar, mits raampje open. We zwegen een hele poos.

"Wat moet ik zonder Mano Nien.. en 2 jaar zonder seks.. Ik ga dood," klaagde ik, om de stilte maar te verbreken..

"Voor mannen is dat helemaal een ramp ja," zei Nina weinig meelevend."Maar je hebt toch wel andere bedmaten?"

"Ja.. ik wel.. Maar Mano.. voor hem is 't echt een gruwel, hij kan geen dag zonder seks."

"Hij vindt wel een bewaker die 'm wil neuken.. Kan ie nog privileges krijgen ook."

"Zeker zo'n lelijke vieze dikzak.."

"Hij moet z'n aandacht maar es op wat anders richten, een cursus volgen ofzo, wat nuttigs doen met z'n tijd."

Zo had ik 't nog niet bekeken, maar allicht waren er wel mogelijkheden daartoe, zoiets had ik wel es gehoord. Misschien kon Mano echt z'n leven beteren in de bak, afkicken van drugs in elk geval, want dat zou daar nam ik aan niet zo makkelijk verkrijgbaar zijn. Dat zei ik dus, maar Nina ontzenuwde dat direct, er werd in de bajes eindeloos gedeald en gebruikt.

"Maar Mano heeft hopelijk eindelijk z'n lesje geleerd Rob," troostte ze me toen ze merkte hoe stil ik daarop was. "Hij kijkt nou vast wel uit."

Ik zou 't 'm nog wel es inpeperen.

This is it.

For now.